

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

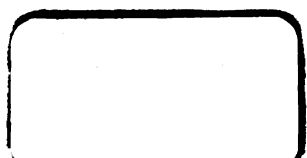
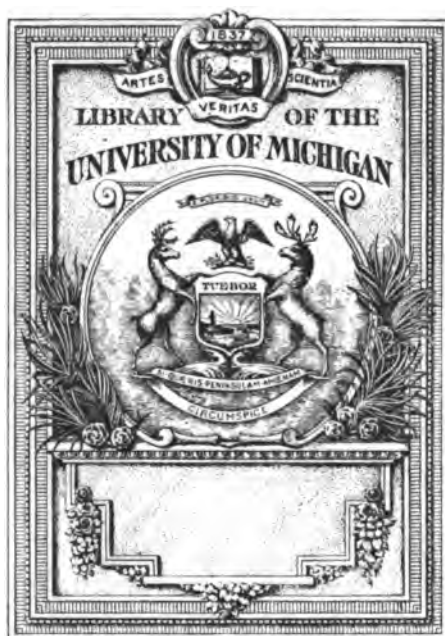
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

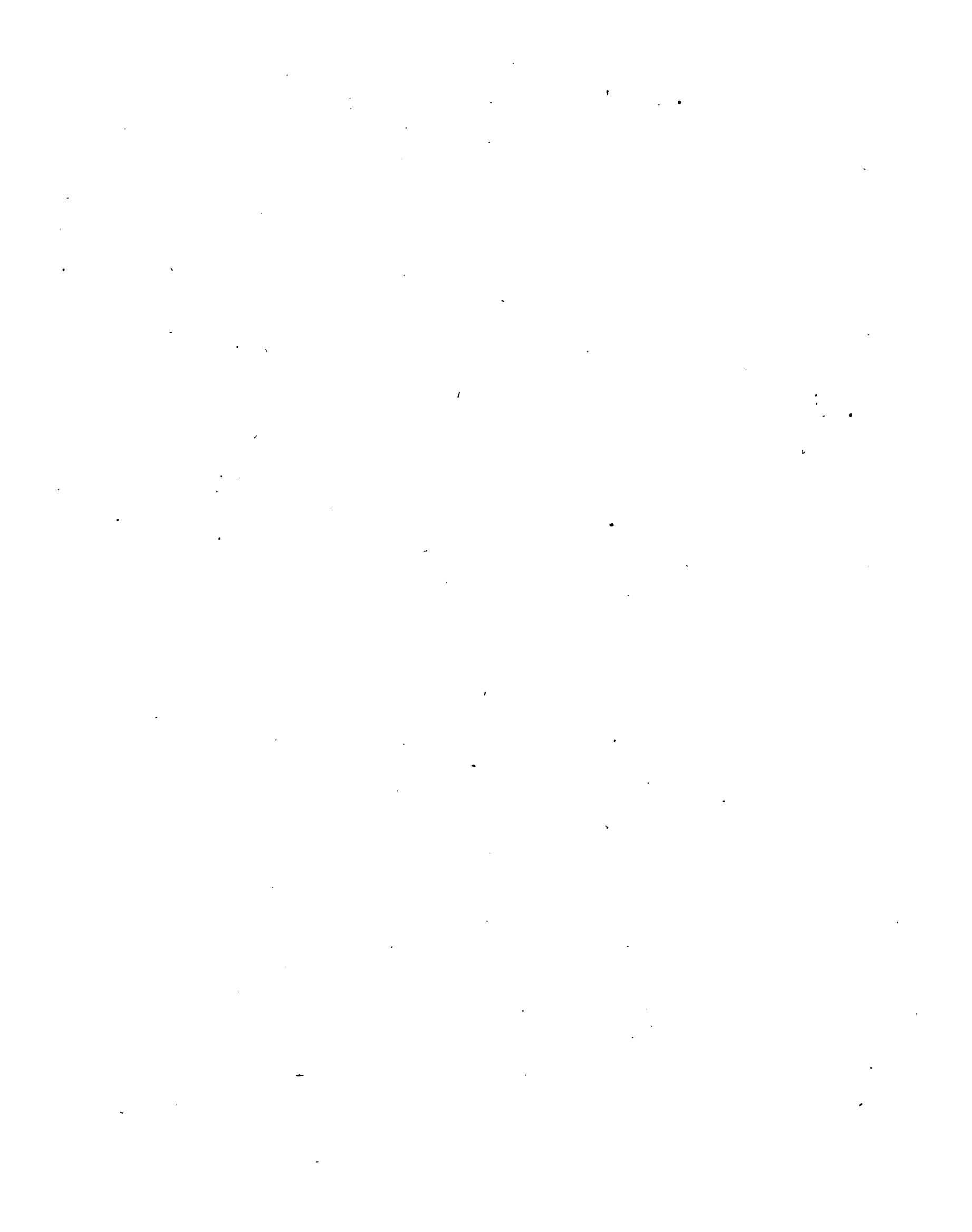
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

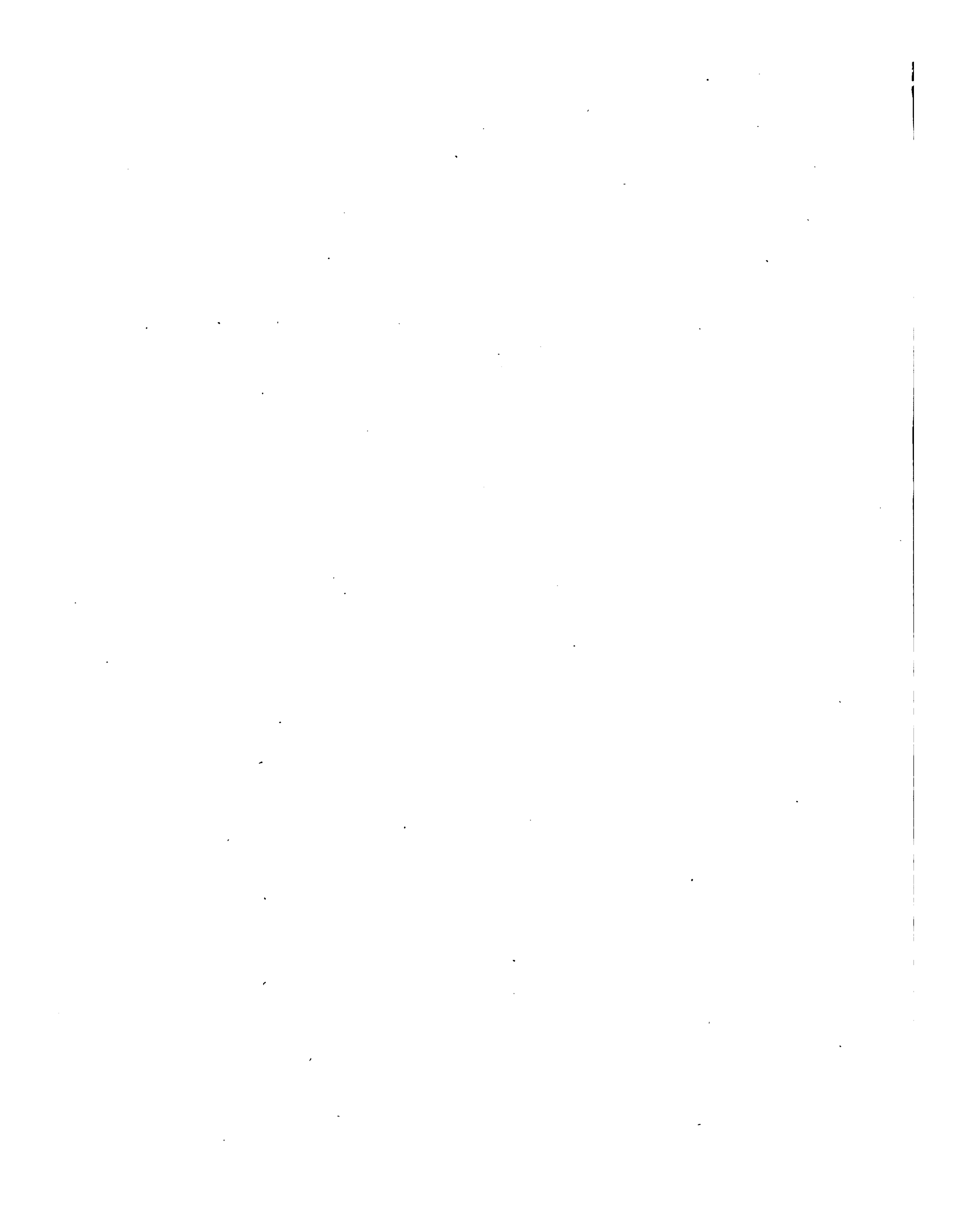
C 482,529

Z
6620
A871
L2

CATALOGUE
OF THE
GREEK MANUSCRIPTS ON MOUNT ATHOS.

CATALOGUE
OF THE
GREEK MANUSCRIPTS ON MOUNT ATHOS

EDITED FOR THE SYNDICS OF THE UNIVERSITY PRESS

BY

SPYR. P. LAMBROS,

PROFESSOR OF HISTORY IN THE UNIVERSITY OF ATHENS.

VOLUME I.

CAMBRIDGE:
AT THE UNIVERSITY PRESS.

1895

[All rights reserved.]

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ, ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

1895

**London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AVE MARIA LANE.
Glasgow: 263, ARGYLE STREET.**

**Leipzig: F. A. BROCKHAUS.
New York: MACMILLAN AND CO.**

καίριασιν α.μ.μ. 27, 1927EM

© 23 γα 1 ε. 5

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὅτ' ἐξέδιδον τῷ 1888 ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον μέρος τοῦδε τοῦ Καταλόγου, περιλαμβάνον τὰς ὀκτῶ πρώτας βιβλιοθήκας, ἔγραφον ὅτι μετὰ πολλῆς δειλίας προέβαινον εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, ἅτε ἀμφιβάλλον περὶ τῆς ταχείας ἐκδόσεως τῆς συνεχείας καὶ ἄπορον προεικάζων τοῦ ὅλου ἔργου τὴν ἐκτύπωσιν. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχε τὸ δημοσιευθὲν ἐκείνο τμήμα τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἀγορευτικῶν κωδικῶν παρὰ τῶν ἐπαϊόντων ὑπῆρξεν εὐμενῆς τε ἅμα καὶ εὐοίωνος. Οὕτω δὴ πρὶν ἢ παρέλθῃ χρόνος μακρὸς ἐβάλλοντο τὰ θεμέλια τῆς μετὰ χεῖρας ἐκδόσεως, συμπεριλαμβανοῦσης τὸν ὅλον Κατάλογον μετὰ καὶ τοῦ ἤδη προεκδομένου μέρους.

Ἀνεγράφησαν δ' οἱ ἐν τῷδε τῷ Καταλόγῳ περιλαμβανόμενοι κώδικες ἐν ἔτει 1880, ὅτ' ἐπὶ τετράμηνον ἐποιήσαμην τὰς διατριβὰς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει, παρὰ μὲν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων λαβὼν τὴν ἐντολήν, τυχὼν δὲ τῆς προστασίας καὶ προθύμου ἀρωγῆς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Χαριλαοῦ Τρικοῦπη. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι συνήγγησαν εἰς ἐπιτέλειαν τοῦ ἐγχειρήματος, ὃν ἐν τοῖς πρώτοις μνημονευτέον τοῦ παναγωγιάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' καὶ τῆς Συνάξεως τῶν ἀντιπροσώπων καὶ προϊσταμένων τῶν εἴκοσιν ἱερῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω, προθυμώτατα τῆς ἐμῆς προθέσεως συνεπιλαβομένων. Φιλοξένου δ' ἀξιοθεῖς ἀρωγῆς ἐν πάσαις ταῖς εὐαγέσι μοναῖς, ἐπετέλεσα τὸ ἔργον, ἐπικουρούμενος ὑπὸ τῶν ἐμῶν μαθητῶν Φιλίππου Γεωργαντᾶ, νῦν διευθυντοῦ τοῦ Ἀθήνησι διδασκαλείου, καὶ Ἰωάννου Παρχαρίδου, νῦν διευθυντοῦ τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι Ἑλληνικοῦ φροντιστηρίου, ἀόκνως μοι συνεργασαμένων. Καὶ ἄλλοι δὲ τινες ἐθελουσίως συνεβάλλοντο, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμῆς ἐν τῷ Ὁρει διαμονῆς συμπονήσαντες, εἴτ' ἐν τῷ μετ' ἔπειτα ἐπιστειλαντές μοι τὰς αἰτηθείσας συμπληρωτικὰς εἰδήσεις. Ἰδίως δὲ χάριτας ὁμολογῶ τοῖς πανοσιολογιάταις Γρηγορίῳ Παντοκρατορινῷ τῷ ἱεροδιακόνῳ καὶ Ἰακώβῳ Διονυσιάτῃ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ προηγούμενῳ. Τῶν δ' ἄλλων προθύμως μοι ἐκάστοτε ἀποκριναμένων εἰς προβαλλομένας αὐτοῖς ἐμὰς ἀπορίας ἀναγραφτέοι ἐνταῦθα εὐγνωμόνως ὁ πολύκλαυστος Ζαχαριᾶ von Lingenthal, ὁ μακαρίτης Ἰωάννης Σακελλίων, ὁ τὰ νῦν διευθύνων τὸ ἐν Ἐριχσβούργῃ τῆς ἐπαρχίας Ἄννοβέρου ἱερατικὸν φροντιστήριον Φίλιππος Meyer, ὁ ἐν Ἀθήναις φίλος νομομαθῆς Ἀντώνιος Μομφερράτος καὶ ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος Νικόλαος Πολίτης.

Περιεγράφησαν δ' οἱ κώδικες μετὰ πάσης τῆς ἐν ταῖς ἀγορευτικαῖς βιβλιοθήκαις, στερουμένας ὡς τὸ πλεῖστον τῶν ἀναγκαιοτάτων πρὸς τὸ ἔργον ἐντύπων βιβλίων, δυνατῆς ἀκριβείας. Κατέβαλον δὲ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν προσοχὴν, ὅπως ἐν τῷ Καταλόγῳ ἀναγράφονται πᾶσαι αἱ ἐν ἐκάστῳ κώδικι περιλαμβανόμεναι συγγραφαὶ ἢ πάντα τὰ π' ἀλλήλων διάφορα κεφάλαια. Μόνον δὲ χειρογράφων περιεχόντων βίους καὶ μαρτύρια ἀγίων οὐχ εὐρίσκει πάντοτε ὁ ἀναγνώστης ἀνάλυσιν πλήρη, ἀρκούσης ἐν τισι θεωρηθείσης τῆς διὰ βραχέων τῶν τοιούτων σημειώσεως καὶ σκοπιωτέρας τῆς ἐν μέλλοντι ποτε χρόνῳ συντάξεως ἰδίας τῶν τοιούτων κωδικῶν ἀναγραφῆς. Ἐπ' ἴσης δ' ἐν τισι τῶν βιβλιοθηκῶν ἀδύνατος ἀπέβη ἡ κατ' ἰδίαν ἀναγραφὴ τῶν κωδικῶν τῶν περιλαμβανόντων μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, διὸ δηλοῦνται ποῦ καὶ

που συλλήβδην οί τοιοῦτοι. Τούναντίον δ' εἰδῶν τινων κωδίκων ἐθεώρησα σκόπιμον τὴν διὰ μακροτέρων περιγραφῆν, εἰ καὶ ἡδύνατο διὰ βραχυτέρων ἀναγραφῆναι. Εἰσὶ δὲ ταῦτα νομοκάνονες, ἰδίως τῶν γεγραμμένων κατὰ τὸν τύπον τοῦ τοῦ Μαλαξοῦ, εὐχολόγια, ἐξομολογητάρια καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν ὁ καθ' ὅλου τύπος πολλαῖς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ὑπόκειται ποικιλίαις.

Περιέχει δ' ὁ ἀνὰ χεῖρας πρῶτος τόμος τὴν ἀναγραφὴν τῶν κωδίκων ὀκτωκαίδεκα ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν, ὧν πρῶτην μὲν ἔταξα τὴν τοῦ Πρωτάτου τῶν Καρυῶν, ἐν αἷς ἐδρεύει ἡ Σύναξις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εὐαγῶν μονῶν, ἐφεξῆς δὲ τὰς λοιπὰς κατὰ τάξιν προοῦσας ἀπὸ τῶν εὐαριθμοτέρους ἔχουσῶν κώδικας βιβλιοθηκῶν εἰς τὰς πλουσιωτέρας. Περιελήφθησαν δ' εἰς τὸν Κατάλογον συνψδὰ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου μόνον οἱ ἑλληνικοὶ κώδικες πλὴν ἐνὸς σλαβικοῦ ἐν τῇ μονῇ Κουτλουμουσίου (ἀρ. 3345. 272), ὃν ἀφήκα κατὰ χώραν, ὅπως μὴ διασαλευθῇ ἡ τάξις τῆς βιβλιοθήκης. Βαθυτάτην δ' ἐνταῦθα ἐκφράζω τὴν ἐμὴν λύπην ἐπὶ τῇ μεγάλῃ συμφορᾷ τῇ καταλαβούσῃ τὴν εὐαγῆ μονὴν τῆς Σιμοπέτρας, ἀποβαλοῦσαν ἐν τῇ δευρῇ πυρκαϊᾷ τοῦ θέρους τοῦ 1891 ὅλην αὐτῆς τὴν βιβλιοθήκην κατὰ τὰ ἤδη μοι γεγραμμένα ἐν τῷ λονδινεῖφ Athenaeum τῆς 1 Ἀυγούστου τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ἀρ. 3327 σ. 161. Οὕτω δὴ ἡ ἐν τῷδε τῷ τόμῳ ἀναγραφὴ τῶν κωδίκων τῆς βιβλιοθήκης ἐκείνης ἐμὲ μὲν πληροὶ πικρίας ἀφάτου τῶν ἀγαπητικῶς μοι μελετηθέντων ἀναμνησκόμενον, τῷ δ' ἀναγνώστῃ παρέχει τὴν μόνην ὑπολειπομένην εἰκόνα εἰς αἰὲ ἀπολεσθεύσης ἀξίας λόγου συλλογῆς χειρογράφων βιβλίων, οἷς εὐρηται ἐγκαταμεμιγμένον καὶ ἐξαιρέτως σπάνιον παλαιότυπον, τὸ Ἄνθος χαρίτων (ἀρ. 1510. 242).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐκ τοῦ Καταλόγου τοῦδε ὠφελείας ἠύχόμην αὐτὸν διὰ πανομοιότητων γραφῆς πολλῶν κωδίκων κοσμηῆσαι, ὅλα πολλὰ κέκτημαι διὰ τε διαφανοῦς χάρτου παρεσκευασμένα μοι καὶ ἀπὸ φωτογραφικῶν ἀπεικονισμάτων, ὧν προθύμως ἐπεμελήθη ὁ ἐμὸς φίλος ἐν Λεωψία καθηγητῆς Ἑρρίκος Brockhaus καθ' ὃν χρόνον διέτριψεν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀπὸ Μαΐου μέχρις Ἰουλίου τοῦ 1888. Καὶ τῶν εἰκόνων δέ τινες τῶν ἐν τοῖς κώδιξιν ἡδυνάμην προσαγαγεῖν ἀπὸ τε φωτογραφικῶν ἐκτύπων τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἐξαιρέτων πολυχρώμων ἀντιγράφων τῶν φιλοτεχνηθέντων ὑπὸ τοῦ συνοδούσαντός με ζωγράφου Αἰμιλίου Gilliéron. Ἄλλὰ καὶ ἄκων ἀπέστην ταύτης τῆς προθέσεως, ἐξ ἀνάγκης πεισθεὶς εἰς τὴν εὐλογον ἀντίρρησην τοῦ κωνταβριγιακοῦ τυπογραφείου, ἐκκλίναντος τὴν ὑπεραύξησιν τῶν ἐξόδων τῆς καὶ ἄλλως δαπανηροτάτης ἐκδόσεως ταύτης. Διὰ ταῦτα δ' ἀρκείωσαν ἐπιεικῶς τῷ ἀναγνώστῃ ὅσα πανομοιότυπα ἐδημοσίευσεν ὁ Brockhaus ἐν τῇ ἀξιολόγῃ συγγραφῇ Die Kunst in den Athos-Klöstern. Leipzig, 1891.

Νῦν δὲ χωρῶ ἐπὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῖς ἐντευξομένοις τῷ βιβλίῳ ὀδηγίαν περὶ τῆς χρήσεως τοῦ παρόντος Καταλόγου καὶ τὴν ἐξήγησιν ἀριθμῶν, γραμμάτων καὶ σημείων, ὧν ἐποιησάμην ἐν αὐτῷ χρήσιν.

Τῶν ἄνωθεν ἐκάστου κώδικος δύο ἀριθμῶν ὁ μὲν πρῶτος, ὁ παχὺς (1), ἐστὶν αὐξων διὰ πασῶν τῶν βιβλιοθηκῶν διήκων πρὸς εὐκολίαν τῶν παραπομπῶν ἐν τοῖς προσαρτηθησομένοις τῷ τέλει τοῦ ὅλου ἔργου πίναξιν, ὁ δὲ δεύτερος ὁ λεπτότερον ἔχων τὸν τύπον δηλοῖ τὸν ἀριθμὸν, ὑφ' ὃν ἐν ἐκάστῃ βιβλιοθήκῃ ἔταξα τὸν κώδικα, ἐπικολλήσας τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ κυανολεῦκου δελταρίου κατὰ τὴν βᾶξιν αὐτοῦ.

Αἱ δ' ἐπιτημίσεις Περγ. Βομβ. ἢ Χαρτ. δηλοῦσι κώδικα Περγαμηνὸν, Βομβύκινον ἢ Χαρτῶν.

Τὰ δὲ μετὰ ταύτας τὰς ἐπιτημίσεις ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναγραφῆς ἐκάστου κώδικος γεγραμμένα φύλλ., 4, 8 μέγ., 8, 16, 32 ἢ 64 δηλοῦσι τὸ σχῆμα τοῦ κώδικος κατ' ἀναλογίαν τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀριθμῶν ἐν τῇ δηλώσει τοῦ σχήματος βιβλίων ἐντύπων, καθιστῶσαν τὸ πλεῖστον περιττὴν τὴν εἰδικωτέραν σημείωσιν τοῦ ὕψους καὶ πλάτους τῶν κωδίκων κατὰ ἑκατοστὰ τοῦ γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ τοιοῦτον δ' ἔπραξα μόνον ἐν τοῖς εἰληταρίοις καὶ τισιν ὄλωις ἐξαιρέτοις τῶν λοιπῶν κωδίκων.

Οἱ δὲ μετὰ τοὺς ἀραβικοὺς τούτους ἀριθμοὺς ἐπόμενοι λατινικοὶ VI—XIX δηλοῦσι τὸν αἰῶνα ἐν ᾧ γέγραπται ὁ κώδιξ.

Τὰ δὲ μετὰ τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐνιαχοῦ σεσημειωμένα σελ. 2 ἐμφαίνουσι τὴν κατὰ δύο σελίδας (columnae) γραφὴν τοῦ κώδικος.

Τελευταία δ' ἔπεται ἡ ἐντὸς παρεθέσεως δήλωσις τοῦ τὸν κώδικα ἀποτελοῦντος ἀριθμοῦ φύλλων (φ. 175). Οὐχ ὅλον τε δὲ ἦν ἀπανταχοῦ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δηλῶσαι, ἡμῶν τε ἀπορούντων τοῦ ἀναγκαίου

πρὸς ἀναγραφὴν τῶν φύλλων ἀπάντων τῶν κωδίκων χρόνου καὶ τῶν ἐν ταῖς μοναῖς δὲ μοναχῶν οὐ δυναμένων πάντοτε ἡμῖν πρὸς τοῦτο ἐπικουρῆσαι. Διὰ τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐνιαχοῦ καὶ διὰ σελίδων παρὰ τὰ εἰωθότα ἐδήλωσα τοὺς κώδικας (σ. 186), προευρῶν ὑπάρχουσιν ἤδη τὴν τοιαύτην σελιδωσιν. Τῆς δὲ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φύλλων τὰ νῦν ἐπιζόμενης σημειώσεως τοῦ πάχους τῶν κωδίκων ἠμέλησα τοῦτο μὲν ἄτε τοῦ ἔθους τούτου σπανίζοντος ἐν οἷς χρόνοις συνέταξα τὸν Κατάλογον, τοῦτο δὲ καὶ ἤκιστα ἐπαρκῆ κρίνων τὴν τοιαύτην σημείωσιν διὰ τὴν διάφορον πυκνότητα τῆς περιγραφῆς ἢ τοῦ χάρτου τῶν κωδίκων ἐκάστων.

Τῶν δ' ἐνιαχοῦ προτασσομένων τῶν δύο ἀριθμῶν ἐκάστου κώδικος, τοῦ αὐξοντος καὶ τοῦ κατὰ βιβλιοθήκην ἐκάστην, σημείων * καὶ † ὁ μὲν ἀστερίσκος ἐμφαίνει τὴν ἐν τῷ κώδικι ὑπαρξίν εἰκόνων ἢ κοσμημάτων, εἰδικώτερον ἄλλως περιγραφομένων ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγραφῇ, ὁ δὲ σταυρὸς τοὺς παλιμψήστους κώδικας. Περὶ τούτων δὲ ἴδε καὶ τὴν ἐμὴν πραγματείαν Περὶ τῶν παλιμψήστων κωδίκων τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἐπιγραφομένῳ Τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, Ἀθήνησι, 1888 σ. 305 κ. ἔ., καὶ ἐν ἰδίῳ τεύχει, πρὸς δὲ τὰ γεγραμμένα μοι ἐν τῷ λονδινίῳ Athenaeum τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1890 ἐν ἀρ. 3281 σ. 353 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν A new palimpsest on Mount Athos.

Διὰ γραμμάτων παχέων (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—Δαπτος) ἐδηλώθησαν ἐν τῷ Κατάλογῳ τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων, ἐνίοτε δὲ καὶ λέξεις ἢ χωρία ἐκ τῶν ἐρμηνευομένων ἐν λεξικοῖς ἢ ἐν συγγραφαῖς ἐρμηνευτικαῖς περιλαμβανομέναις ἐν τοῖς κώδιξι χάριν εὐχεροῦς αὐτῶν διακρίσεως ὑπὸ τοῦ τὸν Κατάλογον ἀναγνώσκοντος. Σημειωτέον δὲ, ὅτι οὐκ ἔκριν' ἀναγκαίαν τὴν μεταβολὴν τῶν ὀνομάτων ἐν κώδιξι ψευδεπιγράφοις ἢ ἐν συγγραφαῖς γνωσταῖς συνήθως ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα συγγραφέως.

Ἄραίων δὲ γραμμάτων (Ἑλλάδιος δὲ ὁ ἐν ὀσίῳ τῆμῃ) ἐγένετο χρῆσις πρὸς δῆλωσιν χωρίων ἀπολεξεί ἐκ τῶν κωδίκων παραλαμβανομένων μετὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς κώδιξι ἀνορθογραφῶν.

Εἰς εἰσαγωγικὰ δὲ (“Ἰδέα τοῦ μετανοοῦντος”) περιελήφθησαν ἐπιγραφαὶ συγγραφῶν καὶ κεφαλαίων ἀντιγραφόμεναι ἀπαρλλάκτως οἰαι εὐρηγται ἐν τοῖς κώδιξι. Τὸ δ' οὕτως εἰς εἰσαγωγικὰ περιλαμβανόμενον οὐκ ἔστι πάντοτε τὸ ὅλον τῆς ἐν τῷ κώδικι ἐπιγραφῆς, παραλειπομένων πολλῶν πολλὰκις περιττῶν, ἰδίως δὲ προσωνυμιῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τὸ κριθὲν ἀναγκαῖον μέρος τὸ καὶ οὕτως αὐτολεξεί καὶ κατὰ τὴν ἀκριβῆ ἐν τῷ κώδικι γραφὴν ἀναγραφόμενον. Περὶ τοῦτο δὲ μόνον μετέβαλον τὴν τῶν κωδίκων γραφὴν, ὅτι χάριν εὐχερεστέρως τῶν μεταγραφομένων ἀναγνώσεως ἔγραψα διὰ κεφαλαίων γραμμάτων τὰς μετὰ τὸ ὄνομα συγγραφέων ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιγραφῶν πρώτας λέξεις, τὰ κύρια ὀνόματα, τὰ ὀνόματα ἑορτῶν, τὰς λέξεις Θεός, Θεοτόκος, Κύριος, Σωτὴρ καὶ ἄλλα τιὰ τοιαῦτα. Προσέθηκα δ' ἐνιαχοῦ καὶ τὸ ἐν τῷ κώδικι λείπον ὑπογεγραμμένον ἴωτα. Πρὸς δὲ τούτοις λέξεις ἐπομένας προθέσεων ἀτόνους μενούσαις ἐν τοῖς κώδιξι καὶ μετ' αὐτῶν εἰς ἐν ἐνομένης ἐχώρισα διακριδὸν (ἀντι στρατιωτικῶν, τουθ' ὅπερ ἀντι-στρατιωτικῶν γέγραπται ἐν τῷ κώδικι, με τοὺς ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι μετοῦς), τοῦναντίον δὲ ἦνωσα ἐπὶ τὸ αὐτὸ λέξεις συνθέτους μετὰ προθέσεων ἀτόπως ὑπὸ τῶν βιβλιογράφων ἕνεκεν ἡμαρτημένου τονισμοῦ τῆς προθέσεως εἰς δύο τεμνομένας (κατὰ λάβη ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι κατὰ λάβη, ἀπὸ ταξάμενος ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ ταξάμενος). Ἐπήνεγκον δὲ ταύτας τὰς μεταβολὰς εἰς τε τὰ ἐν εἰσαγωγικοῖς καὶ τὰ δι' ἀραίων γραμμάτων παρατιθέμενα χωρία τῶν κωδίκων.

Ἀποσιωπητικὰ δὲ σημεία δηλοῦσιν ἢ τὴν ἐν τῇ παρ' ἐμοῦ ἀντιγραφῇ παράλειψιν μέρους τοῦ κειμένου τῶν κωδίκων κριθέντος περιττοῦ (Παρθενίου τοῦ Πελοποννησίου...ἐν ἔτει σωτηρίῳ) ἢ τὴν ἐν ἀρχῇ κωδίκων ἀκεφάλων ἢ τῷ τέλει κωδίκων κολοβῶν ἐκ τοῦ κώδικος ἀπουσίαν τῶν προηγουμένων ἢ ἐπομένων, οὕτως Ἄρχ. (ἀκέφ.)...τῆς ἐπιδόσεως.—Τέλ. (κολ.)· τὰς οἰκίας τὰς ἑαυτῶν... Καὶ ἄλλην δ' ἐποιησάμην χρῆσιν τῶν ἀποσιωπητικῶν ἐνθα τῆς ἐμῆς ἀναγραφῆς συγγραφῶν ἐκ πολλῶν βιβλίων ἢ κεφαλαίων συνισταμένης ἐδήλωσα τὰ πρώτων μόνον καὶ τὰ τελευταῖα αὐτῶν, ἀποπηδήσας τὰ ἐν τῷ μεταξύ.

Ἀκέφαλος (ἐν ἐπιτήμῃσι ἀκέφαλ. ἢ ἀκέφ.) ἐκλήθη παρ' ἐμοῦ ὁ ἀποβαλὼν τὴν ἀρχὴν κώδιξι, κολοβὸς δὲ (ἐν ἐπιτήμῃσι κολοβ. ἢ κολ.) ὁ οὐκ ἔχων σφζόμενον τὸ τέλος· ἑλλιπῆ δ' ἐκάλεσα τὸν ἀπεστερημένον τινῶν τῶν ἐν μέσῳ φύλλων, καὶ τέλος ἀτελῆ τὸν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βιβλιογράφου οὐκ ἀχθέντα εἰς πέρασ.

Καὶ εἰς μὲν ὀρθογωνίους ἀγκύλας [] ἐνέκλεισα λέξεις προσθείας εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ἢ τὸ- κείμενον τῶν κωδίκων ἢ καὶ γράμματα, οἷα πολλάκις λείπουσιν, ἰδίως ἐν ἀρχαῖς ἐπιγραφῶν, ἀμεληθέντα ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου ἀγκύλαι δ' ὀξυγώνιοι < > ἐγκλείουσι λέξεις περιλαμβανομένας μὲν ἐν τοῖς κώδιξι, παραλειπτέας δέ.

Τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐν τοῖς κώδιξι περιλαμβανομένων ἐν τοῖς σημειώμασι τῶν βιβλιογράφων χρονολογιῶν ἐθεώρησ' ἀναγκαίαν καὶ τὴν ἐν παρενθέσει δι' ἀριθμῶν ἀραβικῶν εἰς τὸ ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος μεταγραφῆν, οὕτω ζρκα' μηνὶ Μαΐω δ' (=1613). Ἐνθα δ' ἡ συναναγραφομένη ἰνδικτῶν ἢ ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος οὐ συμπίπτει τῇ λοιπῇ χρονολογίᾳ ἐσήμηνα τοῦτο προσθεῖς ἐρωτηματικόν, οὕτω μηνὶ Μαΐω ἰ' ἰνδ^{ος} ἢ ἡμέρα τετράδῃ ἔτος ς' λ' πβ' (=1475;), ἐν ἔτει ζρδ' μηνὶ Ὀκτωβρίω ἰνδ^{ος} ἰ' (=1595;). Ἐν ἄλλοις δὲ κειμένοις ἢ ἐν σημειώσεσι παραλαμβανομένοις ἐκ τῶν κωδίκων περιττῇ ἐκρίθη ἢ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογιῶν μεταγραφῆ εἰς τὸ σωτήριον ἔτος.

Στίχοι γεγραμμένοι ἐν τοῖς κώδιξι ἐν λόγῳ συνεχεῖ ἄνευ διακρίσεως τῶν μετρικῶν κῶλων ἐδηλώθησαν διὰ τῆς λέξεως καταλογάδην.

Τέλος δὲ ῥητέον, ὅτι ἔκριν' ἀναγκαίαν τὴν περὶ ἐντύπων βιβλίων ἀντιγραφομένων ἐν χειρογράφοις ἢ συνεσταχωμένων μετὰ χειρογράφων κωδίκων δήλωσιν, εἰ περιλαμβάνονται ἢ λείπουσιν ἐν τοῖς βιβλιογραφικοῖς καταλόγοις τοῦ Ἀνδρέου Παπαδοπούλου Βρετοῦ (Νεοελληνικὴ φιλολογία ἢτοι κατάλογος τῶν ἀπὸ πτώσεως τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μέχρι ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι βασιλείας τυπωθέντων βιβλίων. Ἐν Ἀθήναις. Μέρους Α' 1854. Μέρους Β' 1857) καὶ Αἰμιλίου Legrand (Bibliographie Hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des Grecs aux XVe et XVIe siècles. Paris. Decembre 1884 ἐν δυοῖ τόμοις). Ὅμοίως δ' ἐπιμελῶς ἐσημειώθη μοι ἐν τῷδε τῷ Καταλόγῳ εἰ τινα μέρη κωδίκων ἢ κώδικες ὅλοι εὔρηται γεγραμμένοι ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

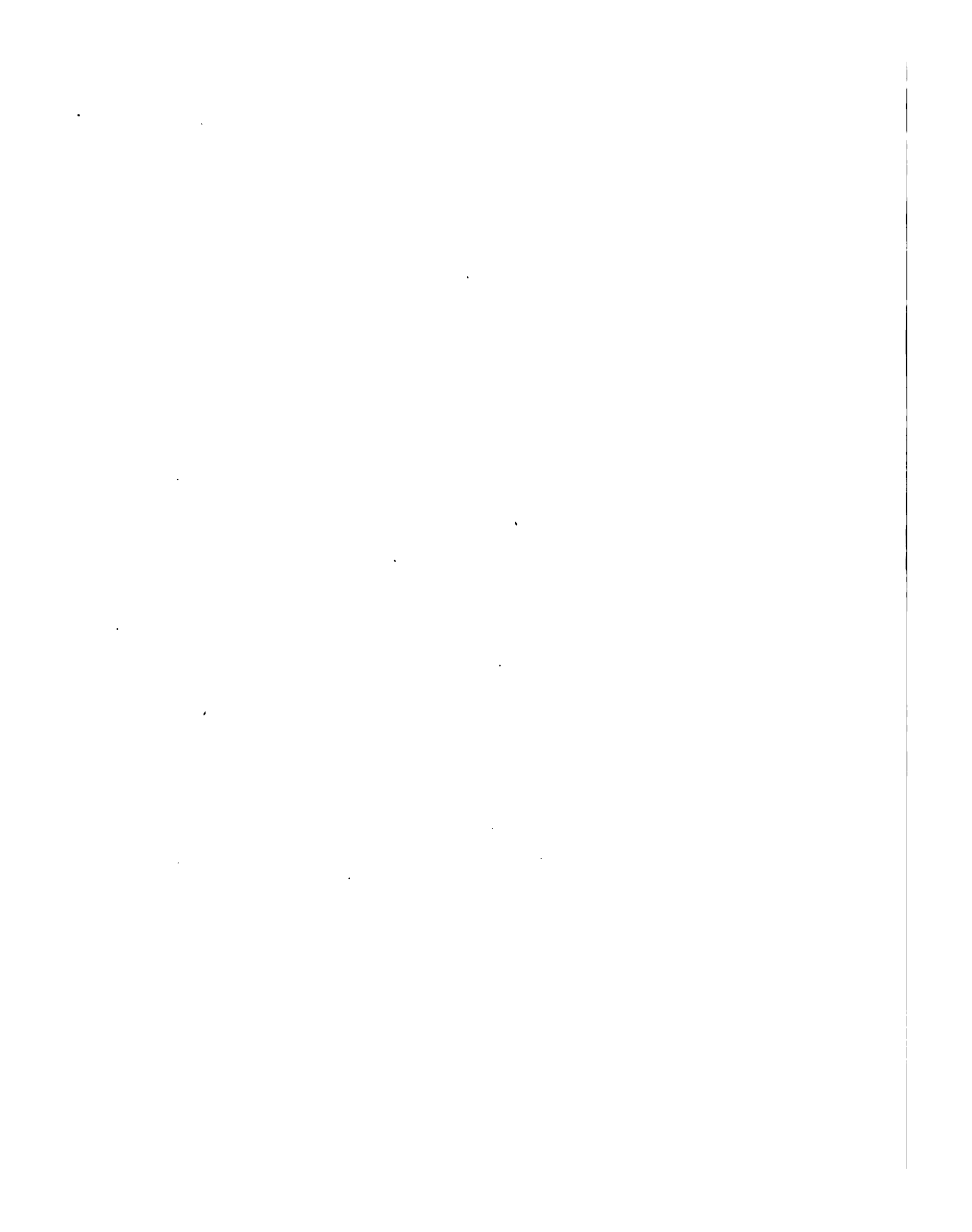
Τελευτῶν δ' ἐκφράζω τὰς ἐμὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἅπασιν τοῖς συνεργήσασιν εἰς εὐδῶσιν τοῦδε τοῦ ἐγχειρήματος, ἐν τοῖς μάλιστα δὲ τοῖς ἰθύντορσι τοῦ κενταβριγιακοῦ τυπογραφείου, φιλοτίμως ἀναλαβοῦσι τὴν πολυδάπανον ἔκδοσιν, ὧν ἄνευ ἄγνωστον εἶ τὸ ἐμὸν ἔργον ἐμελλεν εἰς τέλος ἀχθῆναι.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

Ἀθήνησι, 15 Νοεμβρίου 1894.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

		σ.
	ΠΡΟΛΟΓΟΣ	v
A'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ	1
B'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΣΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ	11
Γ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ	19
Δ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΧΙΛΙΑΝΤΑΡΙΟΥ	28
Ε'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ	31
ς'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΜΟΝΙΤΟΥ	36
Z'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ	43
Η'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ	60
Θ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ	75
Ι'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ	91
ΙΑ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΟΠΕΤΡΑΣ	114
ΙΒ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ	130
ΙΓ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ	151
ΙΔ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ	170
ΙΕ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ	200
Ις'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ	233
ΙΖ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ	270
ΙΗ'	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	319
	ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	437

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ

- *I. 1. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.
 Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρ. α'—15'.
 Κοσμεῖται δι' ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων λόγου. Ἐν ἀρχῇ φύλλον ξένον (Περγ. XI. σελ. 2), ἐν ᾧ περιέχεται ἀπόσπασμα Βίου ἁγίου.
2. 2. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
 1. Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.
 2. Βίος καὶ μαρτύριον Ἀνθίμου μαρτυρήσαντος ἐν Νικομηδείᾳ.
 3. Ἄνδρῶν Κρήτης Δόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.
 4. Μαρτύριον ἁγίας Εὐφημίας.
 5. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου.
 6. Μαρτύριον ἁγίας Θέκλης.
 7. Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
 8. Περίοδοι ἧτοι θαύματα Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, συγγραφέντα παρὰ Προχέρου.
 9. Βίος καὶ μαρτύριον Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
 10. "Πράξις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ."
 11. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.
 12. Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.
 13. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου.
 14. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ναζαρίου, Προτασίου, Γερβασίου καὶ Κελσίου.
 15. Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
 16. Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν.
 17. Ὑπόμνημα ἧτοι μαρτύριον ἁγίου Ἰακώβου.
 18. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα.
 19. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
20. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς μοναστρίας.
 21. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.
 22. "Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων καὶ μερικῆ θανμάτων διήγησις."
 23. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλά.
 24. Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ὁσίων τοῦ Χριστοῦ δούλων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.
 25. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
 26. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου.
 27. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.
 28. "Γεωργίου Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τὴν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ὅτε εἰσῆλθεν ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα."
 29. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
 30. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
 31. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν.
 32. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βαρβάρας.
 33. "Πράξις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας."
 34. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.
 35. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου καὶ Εὐγενίου.
 36. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου.
 37. "Ἀνδραγαθήματα καὶ ἀθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν Ἀνανία Ἀζαρία Μισαήλ καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου."
 38. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.

39. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον.

40. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτήρος.

41. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτήρος.

42. Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

43. Βασιλείου Σελευκείας Εἰς τὰ ἅγια νήπια.

44. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Κυρίου.

45. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

46. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.

47. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ βάπτισμα.

48. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιτάφιος εἰς Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας.

49. Κοσμᾶ Βεσπτήτορος Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λευφάνου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἄρχ. Ἦκουσται πάντως ὑμῖν ὃ φιλόχριστος πανήγυρις. Τελ. (κολοβ.) ὡς τὸ ἐαρινὸν καὶ ὀλόφυλλον ῥόδον, ὡς τὸ μυρσικὸν τῆς...

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εὑρηται δύο φύλλα (Περγ. X. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχοντα

α. Λόγος ἀκέφαλος. Ἄρχ...Ἰδωμεν καὶ τὸ βέλτιον πῶς ἀπὸ θανάτου ἀνακαλοῦνται πάλιν. Τέλ. ταύτην ἐπιτείνωμεν τὴν φιλίαν ἵνα ἐπὶ τῶν αἰωνίων ἐπιτύχωμεν σκηρῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

β. Ἔπι τοῦ αὐτοῦ Ὅτι οὐκ ἀκίνδυνον τοῖς ἀκροαταῖς τὸ σιγᾶν τὸ λεγόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἄρχ. Τὸ μὲν πλέον τοῦ χρέους τοῦ συντεθέντος ἡμῖν. Τέλ. (κολοβ. ὀλίγον) μετὰ τὴν ἀρχὴν ἀνεπαίσθητον ποιοῦσι τὴν ἐπιβουλήν καὶ οὗτοι φιλανθρωπίας προσσχῆματι...

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2), περιέχον ἀπόσπασμα λόγου τινοῦ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

3. 3. Περγ. φυλ. X. σελ. 2.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι νβ',

ὡν πρῶτος ὁ εἰς τὰ Θεοφάνεια, πεντηκοστὸς δεύτερος δὲ ὁ εἰς μάρτυρας καὶ κατ' Ἀρειανῶν. Τέλ. (κολοβ.) ὑμεῖς νερικῆκατε τὸν πόλεμον εὐ οἶδα μόνα...

Συναριθμοῦνται εἰς τοὺς λόγους καὶ ἄλλα τῶν τοῦ Θεολόγου ἔργων, ἐν οἷς καὶ ταῦτα. Πρὸς Κληδόσιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ πρώτη, Πρὸς Κληδόσιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ δεύτερα, Πρὸς Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ, Πρὸς Εὐάγγιον, ὑπὸ δὲ ἀριθμῶν με' Πρὸς παρθένον παρανετικὸς, οὗχ ὡς ἀνέγραφα ἐν τῇ Ἐκθέσει μου πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Ἑλλήνων 1880 (σ. 25) ἀνέκδοτος ὢν, πλὴν ἀλλ' ἐν τοῖς τοῦ Θεολόγου πάλαι ἐκδομένοις (Migne, XXXVII, 632).

Ἐν τῇ ῥα τιῶν λόγων εὑρηται ἀραιύτατα σχόλια, ἰδίως

δὲ πολλὰ ἐν τῷ β' λόγῳ, τῷ εἰς τὰ Φῶτα, καὶ ἐν τοῖς Κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικοῖς· εἰσὶ δὲ ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Νόννου (Migne, XXXVI, 985).

4. 4. Περγ. φυλ. XI.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι κθ',

ὡν ὁ πρῶτος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ δὲ κθ' Περὶ παρθένου ἐκπεσοῦσης εἰς γάμον. Τελ. (κολοβ.) γινώσκετε δὲ τοῦτον τὸν Νέρωνα μετὰ...

Ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς σταχῶσεως ἐν μὲν ἀρχῇ σημείωσις περὶ τῆς ἐν εἰσι ζμβ' (1584) ἀλώσεως τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου ὑπὸ τῶν Ἀγαρηῶν, ἐν δὲ τῷ τέλει περὶ τινος πυρκαϊᾶς τῆς μονῆς Διονυσίου ἐν εἰσι ζμγ' (1585).

5. 5. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων ἀπὸ α' μέχρι γ' Δεκεμβρίου.

6. 6. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.

1—32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι, ὡν ὁ α' Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας, ὁ δὲ λβ' Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρητήτων.

33. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον συντεθὲν παρὰ Θεοδώρου Μαγίστρου ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 8. VII) περιέχοντα μέρος Κανόνων Ἀποστολικῶν. Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 19.

7. 7. Περγ. φυλ. X. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Ὅτι παλαιᾶς καὶ καινῆς εἰς ὀνοματοθέτης.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτε Σατορνίνος καὶ Αἰρηλιανὸς ἐξωρίσθησαν.

3. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς Εὐτρόπιον.

4. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτε τῆς ἐκκλησίας ἐξω εὐρεθεῖς Εὐτρόπιος ἀπεσπᾶσθη.

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀποστολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως.

6. Τοῦ αὐτοῦ Τῇ προτέρᾳ διαλεχθεῖς εἰς τὴν ἀποστολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα κτλ.

7. Τοῦ αὐτοῦ πάλιν Εἰς τὴν αὐτὴν ῥῆσιν.

8. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἵπποδρομίας ἀπελθόντας.

9. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγος β'.

10. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγος γ'.

11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγος δ'.

12. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

13. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ Χῆρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα.

14. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω.

15. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ Γυνὴ δέδεται νόμφ.

16. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία πρὸς τοὺς ζητοῦντας τίνος ἔνεκεν οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος.

17. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτι ἐκ βραθυμίας ἢ κακία.

18. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπαῖνος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

19. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου τὸ λέγον Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐ ἀπέθανεν Ὁζίας.

20. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πρώτην τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν Ὑψώθη ἡ καρδία Ὁζίου.

21. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου τὸ λέγον Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐ ἀπέθανεν Ὁζίας.

22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου Εἶδον τὸν κύριον, καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι δικαίως ἐλεπρώθη Ὁζίας.

23. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφεῖμ.

24. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ κατὰ θεὸν πολιτεύεσθαι.

25. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν προφητικὴν ῥήσιν τὴν λέγουσαν Ἐγὼ ὁ θεὸς ἐποίησα φῶς.

Τελ. (κολοβ.) οὐκ ἂν ἐφάνη τοῦ παραδείσου πάλιν ἀξίος τοῦτον τοῖνον διὰ παντὸς τηρεῖ...

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2), ἐκ τοῦ Βίου τῆς ἁγίας Μαρίας.

8. 8. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον λ'.

9. 9. Περγ. φυλ. XIII. σελ. 2.

1. Ἀκέφαλος λόγος Ἄρχ. ἀπάντησιν αὐτοῦ εἰς ἀέρα καὶ ἐγγράψειεν ἡμῶν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. Τέλ. ἔνθα διὰ τῆς ὁδοῦ τὸ ὄχημα καὶ τὰ ζῶα ἀνεπαύσαντο χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ προέλευσιν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἄσπτον υἱόν.

4. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς κοιμηθέντας.

5. Ἐφραμ Λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.

6. Ἀναστασίου Σιναΐτου Ὁμιλία εἰς τὸν 5' ψαλμόν.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ.

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων.

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

11. Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

12. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

13. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Βαῖα.

14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.

15. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν.

16. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν πανθηκοστήν καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας.

18. Πράξις καὶ θαυμάτων διήγησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων προφητῶν Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισσαιέ.

19. Διήγησις τοῦ ἁγίου Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ τοῦ ἐν ταῖς Χώναις. Ἄρχ. Ἡ ἀρχὴ τῶν ἱαμάτων καὶ δωρεῶν καὶ χαρισμάτων.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ πανενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

23. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

24. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

25. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐστρατίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.

26. Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

27. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ξενοφώντος.

28. Μαρτύριον ἁγίου Τρύφωνος.

29. Μαρτύριον ἁγίας Μαρίνης, κολοβ. εὐθὺς μετὰ τὴν ἀρχὴν, ἧς τὴν ἄθλησιν καὶ τοὺς ἀγῶνας συγγράψασθαι προεθέμην ἐγὼ Θεότιμος...

ΙΟ. ΙΟ. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

*ΙΙ. ΙΙ. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον

μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.

Ἐν ἀρχῇ ἱστορία περιστώσα καθημένους καὶ γράφοντας τοῖς δύο εὐαγγελιστὰς Ἰωάννην καὶ Ματθαῖον, ὡσαύτως δὲ πρὸ τοῦ εὐαγ. τοῦ α' σαβ. τ. νηστ. Λουκᾶν καὶ Μάρκον. Ἐν ἀρχῇ μέγα ἐπίτιλον κόσμημα, καὶ καθόλου δ' ἐπίτιλα κοσμήματα καὶ ἀρχικὰ γράμματα μικροῦ λόγου ἄξια. Αἱ τῶν εὐαγγελίων ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, ἡ δὲ πρώτη σελὶς δὴ διὰ χρυσῶν γραμμάτων.

12. 12. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.
13. 13. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον ἐν ὁμιλίαις μδ'.
Ἐν ἀρχῇ διεκτυγμένα εἰς ἐν δύο φύλλα (Περγ. 4. VI. σελ. 2) περιέχοντα ἀποσπάσματα Εὐαγγελίου.
14. 14. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. φυλ. VII. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχονται ἀποσπάσματα Εὐαγγελίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννη μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.
15. 15. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ πορφυρῶν σηματοφώνων.
16. 16. Περγ. φυλ. X. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς (ἀκεφάλου) ξα' ὁμιλίας μέχρι τῆς πη'.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ψαλμοῦ, ἀκέφαλος ἀρχόμενος...τεῖαν (;) τοῦ κακοῦ ταῖς ἀμαρτίαις παραμένοντος· ὡς γὰρ οἱ ἐν βορβόρῳ κυλινδούμενοι κτλ.
3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ βῆτόν τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ Λουκᾶν περὶ πλουτούντων.
5. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία β' Πρὸς τοὺς πλουτούντας.
Ἐν τοῖς δύο τοῦτοις λόγοις ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.
6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ιδ' ψαλμόν.
7. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας λόγος α', (κολοβ.) οἱ πλούσιοι τὴν ἰατρεύουσαν ὑμᾶς τῆς ἐκ τοῦ κόρου βλάβης...
17. 17. Περγ. φυλ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον, ὡν τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν ὀλίγῳ μεταγενεστέρων.
18. 18. Περγ. φυλ. X.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Οἱ Κατὰ Ἰουδαίων λόγοι.
2. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ Περὶ ἀκαταλήπτου.
3. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
4. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ Περὶ Ὁζίου λόγοι.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Σεραφεῖμ.
6. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγοι.
7. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ βῆτόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὸ λέγον Περὶ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.
8. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ κατὰ τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Σαοὺλ καὶ περὶ ἀνεξικακίας.
9. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι μέγα ἀγαθὸν οὐ τὸ μετιέναι μόνον ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαινεῖν ἀρετὴν.
10. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι ἐπισφαλὲς τὸ εἰς θεάτρα ἀναβαίνειν.
11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι.
12. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ δεῖν καὶ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ καὶ αἰεὶ νηστείας μεμνηθῆναι.
13. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πίστιν τῆς Ἄννης.
14. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς Ἄννης καὶ εἰς τὴν τοῦ Σαμουὴλ γαλακτοτροφίαν.
15. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς τὰς συνάξεις καταλιμπάνοντας.
16. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ἐν ἑορταῖς μόνον συναγομένους. Τελ. (κολοβ.) πολλὴν ὄψει τὴν ἰσότητά· μάλλον δέ...
Ἐν τέλει τέσσαρα φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχονται
α. τέλος λόγου, ἀρχ...θῆ κύριος ὁ θεὸς καθότι οὐ γινώσκω πόθεν ἐστὶ τοῦτο ἐν τῇ γαστρὶ μου. Τέλ. ἧς νῦν μετρίως ὑποδέχασθε τὴν μίαν αὐγὴν ἐκ μιᾶς τῆς θεότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
β. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον. Ἄρχ. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσιν. Τέλ. (κολοβ.) οὐ γὰρ ἤξιον χροῖνω.
γ. Ἐν φύλλον ἐκ τοῦ Βίου τοῦ ἀγίου Ἀνθίμου.
19. 19. Περγ. φυλ. X. σελ. 2.
1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων ἀπὸ ιε' μέχρι λα' Δεκεμβρίου.
2. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.
Ἐν ἀρχῇ α. φύλλον (Περγ. X), περιέχον ἀπόσπασμα λόγου περὶ βαπτίσεως τοῦ Ἰησοῦ.
β. (Περγ. XIII), ἀπόσπασμα Μηναίου τοῦ μηνὸς Μαΐου.
Ἐν τέλει δὲ φύλλον (Περγ. 8 μεγ. VII), περιέχον ἀπόσπασμα Κανόνων Ἀποστολικῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἐξ οὗ καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδ. 6.
- *20. 20. Περγ. φυλ. VII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.
Κοσμεῖται δι' ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων λόγου.
21. 21. Περγ. φυλ. XIII. σελ. 2.
Συναξάριον ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι Φεβρουαρίου.
Ἐν τῶν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ φύλλων γέγραπται Ἡ τοιαύτη βίβλος τοῦ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐξαμήνου συναξα-

ρίου μετά και του ἑτέρου τοῦ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου προσ-
εκυρώθη τῇ ἀγιωτάτῃ λάβρα τῶν Καρυῶν παρὰ
τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ
ὑπερτίμου κῦρ Ἰγνατίου εἰς μνημόσυνον τούτου καὶ
ἀναφορὰν διὰ συνεργίας καὶ συνδρομῆς καὶ διεγέρ-
σεως τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πρώτου τοῦ
ἀγίου ὄρους τοῦ ἱερομονάχου κῦρ Ἰωαννικίου ἐν τῷ
,5 ψιγ' ἔτει τῆς ιγ' ἰνδ.... Τὸ δ' ἔτος ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἀφιέρωσις,
ἴσως ὅν τὸ αὐτὸ καθ' ὃ καὶ ἐγράφη ὁ κῶδιξ, κατὰ ταῦτά ἐστι τὸ
6798 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἦτοι τὸ 1285.

22. 22. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.

1. Βίβλος τῶν παραινέσεων τοῦ ὀσίου καὶ αὐδιῖμου
πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ.

2. "Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου
πρὸς Κάστωρα ἐπίσκοπον Περὶ διατυπώσεων καὶ κανό-
νων τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον κοινοβίων."

3. "Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου
Περὶ τῶν ἡ' λογισμῶν τῆς κακίας."

4. "Συνεισφορὰ τοῦ ἀββὰ Σαφήνου πρώτη."

5. "Συνεισφορὰ β' τοῦ ἀββὰ Σαφήνου περὶ τῶν
ἐλλιφθέντων ἐκ τοῦ πρώτου λόγου."

6. "Ἐκλογή τῶν θεοπνεύστων γραφῶν σύντομος καὶ
ὑφέλημος."

7. "Βίος τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου συγγρα-
φεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιε-
πισκόπου Ἀλεξανδρείας (κολοβ.)."

23. 23. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγ-
λιστήν Ἰωάννην ἐν ὁμιλίαις νδ'.

Προτάσσεται τῶν ὁμιλιῶν τούτων πίναξ τῶν περιεχομένων.

24. 24. Περγ. 4. XIII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

25. 25. Περγ. 4. XIII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγε-
λιστήν Ματθαῖον ἐν ὁμιλίαις μέ'.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2),
περιέχοντα ἀποσπάσματα λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

26. 26. Περγ. 4. IX.

1. Σύνταγμα ἀκέφαλον [Ἐυαγγέλιον ἔργα ἀσκητικά],
ἐν ᾧ πρὸς τοὺς ἡ' λογισμοὺς (κεφ. ιε'—λγ'). Περὶ
παθῶν (λδ'—νς'). Περὶ καταστάσεως ἐγγιζούσης τῇ
ἀπαθείᾳ (λξ'—ξβ'). Περὶ τῶν τῆς ἀπαθείας συμβό-
λων (λγ'—η').

2. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις ἢ ἐν συνοδίαις
μοναχοῦς.

3. Τοῦ αὐτοῦ τὰ κατὰ μοναχῶν αἴτια καὶ ἡ καθ' ἡ-
συχίαν τούτων παράθεσις.

4. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ λογισμῶν.

Ἐκδέδεται ταῦτα παρὰ Migne, XI. 1220 μετὰ διαφόρου τῶν
κεφαλαίων κατατάξεως.

5. "Τοῦ αὐτοῦ [Νεῖλου] Περὶ ἀγιασμοῦ" κτλ.

6. Τοῦ αὐτοῦ Παραινέσεις πρὸς μοναχοῦς.

7. Πρὸς τοὺς λογισμοὺς ὑποθήκαι (περὶ γαστριμαρ-
γίας, περὶ πορνείας, περὶ φιλαργυρίας κτλ.).

Ἐκδέδεται ταῦτα παρὰ Migne, LXIX.

8. "Πρόλογος τῆς Φιλοθέου Ἱστορίας, ἥτοι ἀσκητι-
κῆς πολιτείας Θεοδορήτου."

27. 27. Περγ. 4. XIV.

Βίβλος Γενέσεως, Παροιμιῶν καὶ Προφητειῶν.

Τὰ τελευταῖα φύλλα χαρτῶα, ἐπ' ἴσως XIV. Ἐν ἀρχῇ καὶ
τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XIII), ἐν οἷς περιέχεται Κατάλογος
τῶν ἐπισκοπευσάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὧν ὁ πρῶτος
Ἀνδρέας ὁ ἀγιώτατος ἀπόστολος ἐν Βυζαντίῳ... Ὁπι-
σθεν τοῦ ἑτέρου τούτων τῶν φύλλων, ἐν τέλει τοῦ κώδικος,
περιέχεται τὸ τέλος Καταλόγου τῶν βασιλέων, ὧν ὁ τελευταῖός
ἐστὶ Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοφίλου. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἕτερον
φύλλον περγ. τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς, δι' ἧς
ἐγράφησαν τὰ δύο ἄλλα, περιέχον Βίον ἀγίου τινὸς, ἐν ᾧ αἱ
λέξεις... οὗτος τέθνηκεν ἐν τῇ Κρίτῃ τῇ νήσῳ ἀνεκο-
μίσθη βασιλικῇ προστάξει ἐνθα ἔκτισεν ναὸν καὶ
μοναστήριον τῆς Θεοτόκου Καλῶς ἀγρὸς ἀκούουν...

28. 28. Περγ. 4. XIII.

Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει

Τάλανος πόνος ἐκ μονοτρόπων πέλει
πυκτὶς παρούσα τὴν κλήσιν Θεοφίλου.

29. 29. Περγ. 4. XIII.

Μηναιὸν Δεκεμβρίου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. X. σελ. 2) ἐκκλη-
σιαστικῆς ὕλης.

30. 30. Περγ. 4. XIII.

Μηναιὸν Ἰουλίου.

Ἐν τέλει Τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἀμονάχου Ματθαίου.

31. 31. Περγ. 4. XIV.

1. Μηναιὸν Ἰουνίου.

Ἐν τέλει δ' αὐτοῦ

2. "Στιχηρὰ Θεοδοκία."

3. "Καθίσματα Θεοδοκία."

4. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς ἁγίους ἀπο-
στόλους."

32. 32. Περγ. 4. XIV.

1. "Πίναξ ἄριστος τοῦ παρόντος βιβλίου."

2. "Ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν Πράξεων τῶν ἐν
αὐτῇ ἐμφορομένων ἁγίων Ἀποστόλων."

3. "Ἐὐθαλίον διακόνου Περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύ-
γματος τοῦ ἀγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου
αὐτοῦ τελειώσεως."

4. "Εκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."
5. Πραξαπόστολος.
6. "Συναξάριον περιέχον τοῦ μηνολογίου τὰ ἐν τῇ ἁγία λειτουργίᾳ προκείμενα ἀποστόλων ἀλληλουϊάρια, εὐαγγέλια καὶ κοινωνικά."
33. 33. Περγ. 4. XIII.
1. "Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον."
2. "Στιχηρὰ Θεοτοκία."
3. Μηναῖον Ἰανουαρίου.
34. 34. Περγ. 4. XIV.
1. Μηναῖον Νοεμβρίου.
2. "Κανὼν εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον... ποίημα Ἰωσήφ."
3. "Κανὼν παρακλητικὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."
35. 35. Περγ. 4. XIV.
1. Στιχηρὰ (ἀκέφαλα).
2. "Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου."
3. Μηναῖον Μαΐου.
4. "Καθίσματα Θεοτοκία."
36. 36. Περγ. 4. XIII.
1. Ἀνεπίγραφος λόγος εἰς τὴν τιμὴν ἄλυσιν. Ἄρχ. Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων θεῷ ἔρωτι γενόμενοι κάτοχοι πανηγυρίζειν αὐτῷ προτεθύμησθε κτλ. Τέλ. Πρὸ δὲ πάντων τὸν εὐσεβῆ καὶ πιστότατον ἡμῶν αὐτοκράτορα ἀντιστρατιωτικῶν ὄπλων ταύταις καθόπισσον περίφραξον περιφρούρισον νίκαις καὶ τροπαίοις κατάστειπον φοβερὸν πολεμίοις ἀνάδειξον ποθεινὸν ὑπηκόοις ἀπέργασαι ὡς ἂν εἰρηνικῶς ὑπ' αὐτοῦ βασιλευόμενοι τε καὶ κυβερνώμενοι ἤρεμον καὶ ἡσύχιον διανύωμεν βίον δοξάζοντες τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν δὴ διὰ πάντων ἐδόξασάς τε καὶ ἐμεγάλυνας ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ συμφυεῖ καὶ ὁμοουσίῳ νιῷ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
2. Βίος πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
3. Ἰωάννου Εὐχαϊτῶν Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου.
5. Μαρτύριον τῶν ἁγ. καὶ ἐνδόξων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.
6. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ ξενοδόχου."
7. "Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἁγῶνας καὶ τὰ ἄθλα ἀποδημῶν τε καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου."
8. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου."
9. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος.
10. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Καλλινίκου.
11. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγ. Εὐδοκίμου.
12. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς θεοπρεποῦς τὴν γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευταίᾳ προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος Χριστιανοῖς τεθησαύρισται."
13. "Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεὶ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αὐγαρον ἀποσταλείσης ἀειροποιήτου εἰκόνας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν."
14. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς."
15. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου."
37. 37. Περγ. 8. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ καὶ τοῦ Πρὸς τὸν ποιμένα λόγου.
38. 38. Περγ. 8. XIII.
Παρακλητικὴ.
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα (Περγ. XI), περιέχοντα Ἀνθολογίαν γνωμῶν θεολογικῶν ἀνωνύμων πατέρων.
39. 39. Περγ. 8. XIII.
Παρακλητικὴ.
- *40. 40. Περγ. 8. XIII. χαρτ. 8. XVI.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ."
2. "Βίος καὶ ἁγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ."
Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἀρχαῖκῃ εἰκὼν τοῦ Ἀθανασίου.
3. "Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ὁσίου."
Ἐν τέλει ἔτους ς' φ' λδ' ἰνδὸς ιδ' ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίου. Κατὰ ταῦτα τὸ χαρτῶν μέρος (β) τοῦ κώδικος ἐγράφη τῷ 1525.

- *41. 41. Περγ. 8 μικρ. X. Τετραευάγγελον
Μετ' ἀτεχνολόγων εικόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. 4. X. σελ. 2), περιέχον ἀπόσπασμα λόγου ἐκκλησιαστικοῦ.
42. 42. Περγ. 8 μικρ. XIII. Μηνολόγιον.
43. 43. Χαρτ. φυλ. μεγ. XVII. σελ. 2. Βίοι καὶ μαρτύρια καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ ἁγίων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου
μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ.
Ἐν τέλει Γραφεὺς πενιχρὸς μόλις ἦλθεν ἐνταῦθα Σοφρόνιος τοῦνομα, τοπικὴν Μπερλοβίτης καὶ κατωτέρω Ἰρκθ', ἐξ οὗ δηλοῦται ὡς ἔτος καθ' ὃ ἐγράφη ὁ κώδιξ τὸ 1621. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ σελίδι κατάλογος ἐπιγραφόμενος τὰ ὄσα εὕρισκονται μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Πρωτάτου, οὐδὲν ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας περιέχων.
44. 44. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2. Εὐαγγέλιον.
45. 45. Χαρτ. φυλ. XVII. Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου μέχρι Φεβρουαρίου.
Ἐν τέλει... πόνω Δαμιανοῦ τάλανος ῥακενδύτου μηνὶ Μαΐω κδ' ἔτους, ἱρ5 φ, ἐξ ὧν ἐξάγεται ὅτι ὁ κώδιξ ἐγράφη τῷ 1608.
46. 46. Χαρτ. φυλ. XVII. Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.
Ἐν τέλει τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφει ὑπὸ χειρὸς Δανιὴλ ἱερομονάχου.
47. 47. Χαρτ. φυλ. XVI. σελ. 2. Βίοι καὶ μαρτύρια καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι ἁγίων τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου μέχρι καὶ Μαΐου κατ' ἐκλογὴν.
Ἐν τέλει Κυρίλλου πόνος ἱρ5 Μαρτίου X. Ἄρα ὁ κώδιξ ἐγράφη τῷ 1598.
48. 48. Χαρτ. φυλ. XV. σελ. 2.
1. Πίναξ τῶν περιεχομένων (αἰῶνος XVII).
2. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (ἀκέφαλον). Ἄρχ... γνέντιος καὶ οἱ κατὰ πόλιν τούτων ὑπασπισταί.
3. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Μάρκον. Ἄρχ. Ὡσπερ ὁμοίαι τῶν σωμάτων πάντων αἰ μορφαί.
4. Βίος καὶ πολιτεία Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.
5. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ἁγ. πάντας.
7. Σαφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Προδρόμον.
8. Νικήτα Ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.
9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ἱβ' ἀποστόλους.
10. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
11. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
12. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
13. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν.
14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες Κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ."
16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς."
17. "Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σορῶ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένη."
18. Νικήτα πατρικίου Βίος Ἀνδρέου Κρήτης.
19. Νικήτα Φιλοσόφου Ἐγκώμιον εἰς Κύρικον καὶ Ἰουλίτταν.
20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.
21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
22. Τιμοθέου πρεσβυτέρου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
23. Νικήτα Ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Βαρθολομαῖον.
24. "Ἐγκώμιον ἐκ μέρους εἰς τὸν ἐν ἀσκήσει διαλάμπαντα ὄσιον ἡμῶν πατέρα Μωσὴν τὸν Αἰθίοπα."
25. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
26. Κοσμᾶ τοῦ Βεσπτήτορος Ἐγκώμιον εἰς Ἰωακείμ καὶ Ἄναν.
27. "Ἀναζήτησις καὶ εὐρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν Χριστιανοῖς εὐσεβεστάτων βασιλέων."
28. Συμεὼν μοναχοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν Θεοδόχον Συμεών.
29. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος "περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς καὶ δεῖ ἐν αὐτῷ καυχᾶ-

σθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.”

30. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

31. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

32. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.

33. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος “εἰς τὸ μὴ πλησιάσειν θεάτρους, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.”

34. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου.

49. 49. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2.

Λόγοι Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου,

οὐχὶ πάντες κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν. Ἐν τέλει τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χεῖρι Κυρίλλου μοναχοῦ... Ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει ἰρλδ' μηνὶ Αὐγούστου. Ἄρα ἐγράφη ἐν ἔτει 1626.

50. 50. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2.

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων μηνὸς Δεκεμβρίου ιε'—λα'.

2. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ. Ἐν τέλει ἔτους ἰρλ'. Ἄρα ἐγράφη τῷ 1622.

51. 51. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων μηνὸς Ἰανουαρίου θ'—λα'.

52. 52. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

“Συναξάριον σὺν θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”

Σεπτ.—Φεβρ.

53. 53. Χαρτ. φυλ. XIV.

Παλαιὰ διαθήκη.

Γενέσ.—Β' Παραλειπ. Ἐν τέλει ἔτους ἰρλ' ἐνδ. ἰ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ (=1826). Ἡ Γένεσις ἐν ἀρχῇ ἐκπεσοῦσα ἀντικατεστάθη ὑπὸ χαρτῶν ἄλλων φύλλον (XVII. σελ. 2).

Ἐν τέλει ἐν φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2) ἐκ Σειρῶς εἰς κείμενον ἐκκλησιαστικόν, ἧς ἀπόσπασμα καθάπερ δέ τις φησὶν σοφὸς Δόττε οἶνον τοῖς ἐν λύπαις καὶ μέθην τοῖς ἐν ὀδύναϊς.

54. 54. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

Ἀπόστολος (κολοβός).

55. 55. Χαρτ. φυλ. XV. σελ. 2.

Συναξάριον

Μαρτ.—Αὐγ. Ἐν τέλει

Δι' ὑπακοῆς καὶ μὴ εἰδὼς τοῦ γράφειν τὸ κελευσθὲν ἤνησται εὐχαῖς σου θείαις ἔτους ἰρλ' ἐνδ. γ'.

Μετὰ τὸ τέλος Ἰουλίου μηνὸς κζ'. Μνήμη ἁγίου Κλήμεντος. Κατὰ ταῦτα ὁ κώδιξ ἐγράφη τῷ 1485. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον περγ. ἰβηρικαῖς γράμμασι γεγραμμένης.

56. 56. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

Παρακλητικὴ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει δέκα φύλλα (Περγ. VII. σελ. 2) περιέχοντα ἀποσπάσματα Εὐαγγελίου.

57. 57. Βομβ. φυλ. XIV. σελ. 2.

1. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Ἐπιφανίου Κίπρου Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον.

4. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ὁμιλία εἰς τὴν Θεοτόκον.

5. Πρέκλου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον.

6. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

7. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν ὑποθέσεις τοῖς βουλομένοις ἐξείτωσαν.

8. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Πάλιν ἑορτῇ καὶ πάλιν πανήγυρις.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

10. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

11. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτε προσηρέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα.

12. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτε προσηρέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα.

13. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτε προσηρέχθη ἐν τῷ ναῷ.

14. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον ὅτε ἀπήρχετο μετὰ Ἰωσήφ.

15. Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

16. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

17. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

18. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

19. Κυρῶλου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

20. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

21. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

22. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

23. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

24. Γρηγορίου του Νεοκαισαρείας Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἄρχ. Σήμερον ἀγγελικῆ παρατάξει ὑμνωδίαί φαιδρύνονται.

25. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἄρχ. Ἑορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας δέον ἡμῖν θυσιῶν δίκην προσφέρειν Θεῷ.

26. Ἀνδρίου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Οἱ τὴν ἐν πνεύμασι θεωρίαν τῷ αὐτῷ καὶ καθαρῶτάτῳ φωτὶ τῆς ἀπλανοῦς ἐλλαμπόμενοι γνώσεως.

27. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Μυστήριον ἢ παροῦσα πανήγυρις.

28. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἔστιν μὲν ἀνθρώπων οὐδεὶς ὃς κατ' ἀξίαν τῆς Θεομήτορος τὴν ἱερὰν ἐκδημίαν εὐφημήσαι δυνήσεται.

29. Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται φησί.

30. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς πρὸς τι διακειμένοις ἐπὶ γλώσσης αἰεὶ τοῦτο φέρειν.

31. Ἀνδρίου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

32. Μοδέστου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἄφατος ἢ πανίερος γνῶσις τῶν σεπτῶν ἑορτῶν τῆς Θεομήτορος Χριστοῦ. Τέλ. (κολοβ.) τὰ ἐπ' αὐτῇ δεδοξασμένα ὑπ' αὐτῶν ἱερουργηθέντα καὶ ἀναμνησθέντα...

58. 58. Χαρτ. 4. XIV.

Πεντηκοστάριον

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς τῶν ἁγίων Πάντων.

59. 59. Χαρτ. 8. XVIII.

Παπαδικὴ

Μετὰ φωνῶν μουσικῶν. Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Πρωτάτου 1797.

60. 60. Χαρτ. 8. XVI.

1. "Φιλοθέου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας."

2. Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

3. Εὐχαίτινες.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος ἐν ἔτει 1548. (=1548.)

61. 61. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Ἀποστολοεὐαγγέλια εἰς κοιμηθέντας.

3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Η.

4. "Ἐκ τῶν ἐρωτοαποκρίσεων τοῦ ἀγιοτάτου μητροπολίτου κύρ Συμεὼν περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας."

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος ἐν ἔτει 1548. (=1548.)

62. 62. Χαρτ. 8. XV.

"Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ περιέχων ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ Ἱεροσολυμίτου."

63. 63. Χαρτ. 8. XVI. XV.

1. Κανόνες εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτήρος.

2. Ἀκολουθία τῶν Θεοφανείων.

3. Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως.

4. Ἀνδρίου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

5. Ἀκολουθία τῆς Βαϊοφόρου.

Ἐν τέλει προσήρτηται ἐπὶ ἄλλων φύλλων (Χαρτ. XV.).

6. Σύνταξις τοῦ παρόντος Πασχάλιου

διὰ στίχων γεγραμμένων καταλογάδην

Ἄρχ. Πάσχα νέον καὶ τερπνὸν ὄρατε φίλοι παρελθὼν γὰρ ἑξακισχιλίου χρόνους κτλ.

Ἐπειτα δὲ τὸ Πασχάλιον ἐν περὶ λόγῳ.

7. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον (ἀκέφαλος).

8. Εὐχὴ εἰς τεθνεῶτας ἀφορισθέντας.

9. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἐρώτησις. Ἄρχ. Ἐάν τις ὀρίση τί ἀγαθὸν μεθ' ὄρκου.

64. 64. Χαρτ. 8. XVIII.

Βιβλίον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐπιγραφόμενον

"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Ἀνθολόγιον καλόφωνον περιέχον ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἤτοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ποιηθὲν παρὰ κύρ Χρυσόφου."

65. 65. Χαρτ. 8. XV.

Κανόνες τῆς Θεοτόκου διάφοροι.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XIII.), ἐν οἷς περιέχονται Τυπικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποσπάσματα.

66. 66. Χαρτ. 8. XIV.

Ὀκτώηχος.

Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα (Περγ. XIII.), περιέχοντα ἀποσπάσματα Κανόνων εἰς τοὺς Ἀποστόλους μετὰ φωνῶν τῆς παλαιᾶς μουσικῆς.

67. 67. Βομβ. Χαρτ. 8. XIII. XIV. XV.

1. Ἐν ἀρχῇ ἑξ φύλλα (Βομβ. XIII.), περιέχοντα ἀπόσπασμα Λεξικοῦ ἐκ τοῦ στοιχείου Α, ἐν ᾧ πρὸς ἄλλοις καὶ τάδε... ἀμφηλικεστέρα οὐ πρεσβύτερα εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρου πλὴν οὐ παρὰ τοῖς δοκίμοις καὶ ἀφήλιξ καὶ ἔξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρον οὐ πρεσβύτερος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Παίδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας. Ἀπείρηται κάλλιον ἢ ἀπηγόρευται κτλ.

Εἶπε δὲ τὸ Λεξικὸν τοῦτο τὸ τοῦ Θεοῦ Μαγίστρου. Ἰδ. ἐκδ. Ritschl σ. 20, 18.

2. Εὐχολόγιον (Χαρτ. XIV.).

Ἐν τέλει Διαθήκη ἔσημος ἱερέως τινὸς Μανουήλ.

2

3. Ἐννέα φύλλα (Χαρτ. XV.), ἐν οἷς περιέχεται τὸ τέλος γεωργικοῦ τινος βιβλίου [κεφ.] σή'. Περὶ σπορᾶς ἐτέρου εἶδους καὶ ἐτέρου γεωργηθέντος καὶ ἄρτου ἐξ ἐτέρου εἶδους καὶ οὐχὶ ἀπο σίτου.—σθ'. Περὶ ἀλωνίου κριθῆς καὶ σπασάμου καὶ συνάξεως αὐτῶν καὶ συνάξεως ἀχύρου μόνου.—σί' Περὶ ἀλεύρου.—σια' Περὶ ἄρτου θερμοῦ καὶ ἄρτου ψυχροῦ.—σλς' Περὶ τρύγης παντοίων δένδρων.—σλζ' Περὶ ἀμπελώνος καὶ ἐκριζώσεως αὐτῆς κτλ.

68. 68. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Νοεμβρίου (ἀκέφ. καὶ κολοβ.).

69. 69. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον.

Ἐν τέλει τὸ παρὸν εὐχολόγιον ἐγένετο διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Μαρδαρίου ἱερομονάχου καὶ πρώην ἡγουμένου ἐκ τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς Οὐγκροβλαχίας καὶ ἀφιέρωσεν αὐτὸ διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τὸ Πρωτάτω κτλ... ἔτους ,ζρ' (=1592) μηνὶ Ἀπριλλίῳ κδ' ἡμέρᾳ Δευτέρα ὥρα ια'.

70. 70. Χαρτ. 8. XVII.

1. Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς Παναγίας.
2. Ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

71. 71. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀκολουθία εἰς Πέτρον τὸν ἐν τῷ Ἄθφ.

72. 72. Περγ. 8. XIII.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Σάββα.

73. 73. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Ἀποστολοευαγγελα τῆς ἐβδομάδος.
4. Εὐχαί τινες.

74. 74. Χαρτ. 8. XVII.

Ψαλτήριον (ἀκέφ. καὶ κολοβ.).

75. 75. Χαρτ. 8. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόρος ἔτους ^{σου ου} ,ζλα (=1528).

76. 76. Χαρτ. 8. XV.

Ἀκολουθία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (ἀκέφ.).

77. 77. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου.
2. Κανὼν τοῦ Πάσχα.

78. 78. Χαρτ. 8. XVII.

Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

Ἐν τέλει ,ζρλγ (=1625).

79. 79. Χαρτ. 8. XV.

Παρακλητικὴ α' καὶ β' ἤχου (τόμ. α').

80. 80. Χαρτ. 8. XV.

Παρακλητικὴ πλαγίου α' καὶ πλαγ. β' ἤχου (τόμ. γ').

81. 81. Χαρτ. 8. XV.

Παρακλητικὴ τοῦ βαρέος καὶ πλαγ. δ' ἤχου (τόμ. δ'). Ἐν τέλει τὰ κρυπτογραφικὰ οελγψιζλωξλνθυλω, ἅτινα σημαίνουνσι Λεόντιος μοναχός.

Β'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ ΣΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

82. 1. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
1. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Ὀμιλῖαι καὶ παραινήσεις.
2. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου."
3. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ Διαθήκη"
κολοβ. ἐν ταῖς λέξεσι πῶσου μᾶλλον κατακρίτου τιμωρίας καταξίω...
Δύο φύλλα ἐν ἀρχῇ καὶ ὁ πίναξ χαρτ. (XVII.). Δύο φύλλα ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ δύο ἐν τέλει ἐξ ἄλλου κώδ. (Περγ. XII. σελ. 2), ἐκ τοῦ βίου τινὸς Ἀποστόλου μεταβάντος εἰς Ἰνδία.
83. 2. Περγ. 8. μεγ. XI.
Παράδεισος (Γερωντικόν), ἀκέφαλος.
α. Παραίνεις ἀγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.—β'. "Ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάση σπουδῇ μεταδιώκειν.—γ'. Περὶ κατανύξεως....ιζ'. Περὶ ἀγάπης.—ιη'. Περὶ διορατικῶν.—ιθ'. Περὶ σημειοφόρων.—κ'. Περὶ πολιτείας ἐναρέτου. Κολοβὸς ἐν τῷ κεφ. ιη'.—Ιδε καὶ κώδ. ἀρ. 91 (10).
84. 3. Περγ. 8. μικρ. XII.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
85. 4. Χαρτ. φυλ. XIX. (σ. 739, λδ').
"Τόμος ἀπαλλαγῆς τῆς τῶν κακοδόξων πλάνης καλούμενος Δέλτος ὀρθοδόξου πίστεως ὁμολογίας καὶ βίβλος δογματικῆς πανοπλίας
...διαιρεθεὶς εἰς τόμους δύο, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐμπεριέχει δογματικὰς προτάσεις καὶ ἀντιρροήσεις ὀρθοδόξου φρονήματος, ὁ δὲ δεύτερος βίους ἀγίων ἐν χειρογράφοις σωζομένους ἀνεκδότους συμβάλλοντας εἰς τὴν τοιαύτην πραγματείαν, ἀποδείξει περὶ τοῦ ἀγίου φωτὸς, νηπτικὰ τῶν πατέρων καὶ διάφορα ἀποφθέγματα καὶ ὑποθέσεις εἰς ἀποτροπὴν ἀσεβείας ἀπάσης αἰμῶδ' 1844 ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω."
86. 5. Χαρτ. φυλ. XVIII. (σ. 725).
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὀμιλῖαι.
Ἐν τέλει. Ἐτη ἀπὸ Χριστοῦ ,αψμγ' (=1743) Νοέμβριος. Ἐγράφη τὸ παρὸν κατὰ τὴν σκῆτην τῆς ἀγίας Ἄννης ἐν πολῷ ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Κοσμᾶ ταπεινοῦ.
87. 6. Χαρτ. φυλ. XVIII. (σ. 425).
1. Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ πολιτεία Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.
2. Ἀκολουθία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
3. Ζητήματα καὶ λύσεις περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας.
4. Ἀκολουθία Νήφωνος τοῦ Ἀθωνίτου.
5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.
6. Ἀκολουθία Μαξίμου τοῦ Κανσοκαλύβη.
7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Μαξίμου.
8. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Σηγκλητικῆς.
Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλλῳ ἐτη ἀπὸ Χριστοῦ αψνα^ϛ (=1751).
88. 7. Χαρτ. φυλ. XVI.
Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεῖα προτροπικῆ τῶν ψαλμῶν.
Ἄρχ. Μακάριος ἀνὴρ δε οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή ἀσεβῶν ὡς ὄλωσ καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ὡς αὐτῶσ· ἄλλως ἢ μὲν προφητεία πληροῦται εἰς τὸν Ἰωσήφ ὅτι οὐ σὺν παρεγένετο τοῖς Ἰουδαίοις ἡνίκα κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐβουλεύοντο. Ἄλλως καὶ τίνι τοῦ Χριστοῦ μᾶλλον ἀρμόσαι ταῦτα δυνήσεται· οὗτος γὰρ ἀληθῶσ καὶ μόνος μακάριος. Τέλ. μένει κολοβὸν ἐν ταῖς λέξεσι διὰ τὸν φόβον σου κύριε ἐγγαστρι ἐλάβομεν οἱ λέγοντες

ἐκ φιλοθετας γενέσθαι τῷ ἀγαπητῷ τοῦ πατρὸς δῆλον δὲ ὅτι τῷ νιῷ καθάπερ ὠδίνουσα γεννητοῦ λόγου τροπῆ νουνεχῶς ἐμμένειν. Ὡδηθήσεται φησί καὶ μὲν καὶ εὐληφέναι κατὰ γαστρός καὶ τῆς σωτηρίας τὸ πνεῦμα τεκεῖν τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. Πρέποι δ' ἂν ὡς ἔφην ὁ τοιοῦσδε λόγος προφήταις τε καὶ ἀποστόλοις καὶ εὐαγγελισταῖς οἱ τῆς ἀνωθεν μυσταγωγίας καταπλουτοῦντες τὴν χάριν καὶ ὅλον τινὰς νοητοὺς δεχομένους σπερματισμοῦς... Ὁ κώδιξ ἀντεγράφη, ὡς φαίνεται, ἐκ χειρογράφου παλαιοῦ διὸ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ εὐρηται ἀντιγεγραμμένα μόνον ὅσα ἠδυνήθη ἀναγρῶναι ὁ βιβλιογράφος.

89. 8. Χαρτ. φυλ. XVII.

1. "Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἐχοῦσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη Παύλου τε φημι σὺν Μάρκῳ Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἅμα Ἰακώβῳ τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε πρὸς ἃν ἐστάλη αὐτῇ παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργῆ δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνέργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως."

2. "Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου Περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων."

3. "Τοῦ ὁσίου Πέτρου μαθητοῦ τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ."

4. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους."

5. "Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου Ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσομένοις."

6. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου Περὶ ἀρχῆς βίου λίαν ἐπωφελοῦς καὶ σωτηρίου."

7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ ἀσκήσεως καὶ πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.

8. "Σχόλια εἰς τὸν περὶ ἀποταγῆς πρῶτον λόγον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος."

Ἀρχ. Ἀποταγὴ πρώτη ἢ τῶν πραγμάτων, ἀπαλλαγὴ δευτέρα δὲ καὶ τρίτη ἢ τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀγνοίας. Ἄλλο. Ῥαδίως τίς βουλευθεὶς τῶν πραγμάτων ἀπαλλάττεσθαι οὐκ ὀλίγῳ δὲ καμᾶτῳ τῶν πρὸς αὐτὰ παθημάτων. Ἐπονται Σχόλια καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους, τὸ ὅλον X, περιέχοντα ἐρμηνείας καὶ ῥητὰ ἐκ διαφόρων πατέρων.

9. Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀποσπάσματα.

10. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου Περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθίσει ἐν τῷ κελλίῳ καὶ περὶ θεωρίας κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν."

11. "Ἐκ τῆς β' βίβλου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὴμ συλλογὴ λίαν ὠφέλιμος."

12. "Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Στίχοι λίαν ὠφέλιμοι."

Ἀρχ. Ἄφες κόσμον ἅπαντα καὶ τὰ ἐν κόσμῳ.

13. Θαλασίου ἑκατοντάδες δ'.

14. Ἀποσπάσματα Βαρσανουφίου, ἀββᾶ Διαδέχου, Γρηγορίου Σιναΐτου.

15. "Λόγος περὶ τῶν μοναζόντων κατὰ μονάς."

16. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νελου Πρὸς τοὺς ὀκτῶ λογισμοὺς ὑποθήκαι."

17. "Λόγοι τοῦ ἀββᾶ Μωϋσῆος τοῦ ἐν σκῆτῃ πρὸς τὸν ἀββᾶν Ποιμένα."

18. "Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Μωϋσῆος Λόγοι περὶ καταστάσεως ἀρχαρίου μοναχοῦ."

19. Ἀποσπάσματα διαφόρων πατέρων, ἰδίως κεφάλαια νηπτικά καὶ περὶ προσευχῆς καὶ ἀσκητικά.

20. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

21. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπίλογος εἰς τὰ ἠθικά παραινετικός.

22. Ἀποσπάσματα λόγων πατέρων καὶ κεφαλαίων νηπτικῶν καὶ ἀσκητικῶν.

90. 9. Χαρτ. φυλ. XVI.

Μιχαὴλ γραμματικοῦ τοῦ Γλυκᾶ Ἐπιστολαὶ θεολογικαὶ νδ'

φέρουσαι ἰδίας ἐπιγραφὰς καὶ τὸν τίτλον τῆς ὑποθέσεως, ὧν ἡ μὲν πρώτη α' Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Σιναΐτῃ Εἰ χρῆ συγκатаβαίνειν τοῖς πταίουσιν καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα· ἡ δὲ τελευταία νδ' Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Ἰωαννικίῳ τῷ γραμματικῷ Περὶ τοῦ πῶς ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος πνευματικὸν τὸ σῶμα ἐκεῖνο τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστησόμενον. Τῶν θεολογικῶν τούτων ἐπιστολῶν τοῦ Γλυκᾶ κθ' μόνον εὐρηται ἐκδεδομένα παρὰ Migne, CLVIII. σ. 648—957. Ἰδ. καὶ Lambecii, Comment. in Biblioth. Vindob. IV. σ. 344 καὶ Coxe, Catal. Codd. graec. bibl. Bodleiana, σ. 814.

91. 10. Χαρτ. φυλ. XVI. XVII.

1. "Βίβλος τῶν ἁγίων γερόντων ἧτις λέγεται Παράδεισος"

Ἐν ἧ μετὰ τὸν Πρόλογον κεφ. α'. Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.—β'. Ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάσῃ σπουδῇ μεταδιώκειν.—γ'. Περὶ κατανύξεως...—κγ'. Θαῦμα ἐξαιρετικὸν καὶ διήγημα φόβου μέγαν ἐπ' ἔχον.—κδ'. Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ῥαῖθῳ ἐξήγησις. κέ'. Περὶ σημειοφόρων ἁγίων πατέρων. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 88 (2).

2. Ἄλλαι τινὲς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

3. "Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι."

Ἐντεῦθεν δ' ἀρχεται τὸ δεύτερον μέρος τοῦ κώδικος (Χαρτ. XVII.).

4. Ἐκλογή κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων καὶ πολλῶν τινα καὶ παντοδαπῆ καὶ μεγαλοφελῆ περιεχόντων καὶ τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαιοτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας, ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν μωστηρίων· ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας τῶν αὐτῆς. Ἀρχ. Ἰωάννης τις τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας γεγωνῶς

πατριάρχης κατοικήσας δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ λεγομένῃ Ὀξεῖα ἀκούων τῆς μὲν θείας γραφῆς διδασκούσης περὶ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ κτλ. Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφείμ μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἰρὶ Δεκέμβριος. Ἀναφέρονται δὲ ταῦτα εἰς τὴν ἐν ἔτει 1601 γραφὴν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ κώδικος.

92. 11. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

1. "Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ Λόγοι ἀσκητικοὶ ἰγ'."

Ἐν τέλει Χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα καὶ κακογράφου τοῦ Νεοκαισαρείτου ἐν ἔτει ςωξδ' 1νδ. θ' ἡλίου κύκλος δ' σελήνης κύκλος ε' (=1856).

2. Γερασίου μοναχοῦ Κανὼν τοῦ ἁγ. Γεωργίου. Ἄρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα βασιλείως Χριστοῦ.

3. "Ἐξήγησις εἰς τὴν θεόπνευστον βίβλον ταύτην τῆς Ἀποκαλύψεως." Ἄρχ. Ἀποκάλυψις ἐστὶν ἡ τῶν φρικτῶν μυστηρίων δήλωσις καταυγαζομένου τοῦ ἡγεμονικοῦ εἴτε διὰ θείων ὀνομάτων, εἴτε καθ' ὕπαρ ἐκ θείας ἐλλάμψεως.

Ἡ ἐρμηνεία ἔσεται ἐκάστοτε εἰς ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου, γεγραμμένου βαφῆ κίρρῃ.

4. "Στίχοι τοῦ Ψελλοῦ καὶ ἐρμηνεία εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων." Ἄρχ. τὸ Προοίμιον.

Ἐπεὶ περ τὸ φιλομαθὲς τὸ σὸν ὦ στεφεφόρε ἐρμηνευθῆναι γλίχεται τὴν ξένην καὶ ποικίλην τοῦ τῶν ἁσμάτων ἁσματος ἐξήγησιν καὶ γνῶσιν. Τέλ. Ἄλλ' ἀπαρξόμεθα λοιπὸν σὺν γε Θεῷ τῶν ὄλων. Φησὶν ἡ νύμφη παρευθὺς πρὸς τοὺς ἀγγέλους τάδε οὐς θυγατέρας τῆς Σιών ἐκάλεσεν ὁ λόγος.

Ἄρχ. ἡ Ἐρμηνεία. Κείμενον. Μέλαινα εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρι Σολομῶν. Ἐρμηνεία

Τοῦθ' ὁμιλεῖ τὸ πρῶτιστον ἡ νύμφη τοῖς ἀγγέλοις κτλ. Τέλ. ἐρμηνείας (κολοβ.)

αὶ γενεαὶ τῶν γενεῶν ἀπάν[των] τῶν ἀνθρώπων ὅτι σωτήρα [τέτοκε] τῆς ὄλης οἰκουμένης Ἡ ἐρμηνεία αὕτη ἐκδίδεται παρὰ Migne, OXXII. 587—686, ἀλλ' ἀναμειγμένη ἀλλαις ἐρμηνείαις πεζαῖς. Σημειωτέον δ' ὅτι πολλοὶ τῶν στίχων τοῦ Ψελλοῦ κακῶς ἐδημοσιεύθησαν ὡς λόγος πεζός. (Migne, σ. 549, 550, 580, 617 κτλ.)

93. 12. Χαρτ. φυλ. XV.

1. "Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου." Ἄρχ. Αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ κυρίου ἐντολὰς καὶ τὰς τούτων ἐρμηνείας περιέχει, ἐξακολουθούσας ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίαις· ἐν γὰρ κεφάλαιον ἐκ τοῦ ἐτέρου λαμβάνει τὴν ἀφορμὴν καὶ ὡς περ χρυσόπλοκος σχοῖνος διὰ λίθων καὶ μαργαριτῶν τιμίων ἐξυφασμένος ὄλον μικροῦ δεῖν τὸν χαρακτήρα τοῦ χριστιανισμοῦ περιέχει.

2. Πίναξ τῆς βίβλου, ἀναγράφων κεφάλαια ξα', ὧν λδ' "Ὅτι οὐ δεῖ κατηγορεῖν τινὸς ἕνεκεν τῆς ἀναγκαίας πρὸς τὸ ζῆν χρείας,"—λέ' "Περὶ πλοῦτου καὶ πενίας καὶ

πῶς γνωρίσομεν εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσὶν,"—ξ' "Περὶ βρώσεως προσηκούσης τοῖς κατὰ κόσμον βιωτικοῖς," ξα' "Περὶ χειροτονίας καὶ καθαίρεσεως κληρικῶν."

3. Τῆς βίβλου τῶν ἐν τῷ πίνακι ἀναγεγραμμένων κεφαλαίων τὰ α'—λγ', τῶν λοιπῶν ἐκπεσόντων. Λόγ. β' "Προοίμιον τῆς βίβλου τῶν ἐρμηνειῶν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ κυρίου, ἔχον ἐν ἐπιτομῇ τὴν ὄλην πραγματείαν τοῦ κυρίου" κτλ.—Λόγ. γ' "Ἐρμηνεία τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ κυρίου ἐν ἐπιτομῇ καὶ ὅτι ὁ διὰ τὴν ἀρετὴν πάσχων κακῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων οὗτος μακαριστὸς ἐστὶν" κτλ.—Λόγ. λβ' "ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι, ἀλλὰ δωρεὰν μεταδιδόναι" κτλ.—Λόγ. λγ' "ὅτι οὐ συμφέρει τοῖς μοναχοῖς συνδιάγειν μετὰ τῶν κοσμικῶν" κτλ.

94. 13. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2. (φ. 309).

"Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐπιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς, συγγραφεύτης παρὰ Συμεὼν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ παναθλίου ἀμαρτωλοῦ πρὸς τὴν ἑμμαντοῦ ψυχὴν ἐκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντος ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσί."

Ἐν τέλει Ἡ παρούσα Κατάνυξις ἐγράφη ἐν ἔτει Ἰρὸς' (=1668) χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομοναχοῦ...Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 96 (15).

95. 14. Χαρτ. φυλ. XVI. (φ. 289).

1 (φ. 1 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

2 (φ. 11 α). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἄρχ. Πάλιν ἑορτῇ καὶ πάλιν πανήγυρις.

3 (φ. 21 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

4 (φ. 30 β). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.

5 (φ. 40 α). Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν ἡμῶν. Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἦν Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα.

6 (φ. 51 β). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

7 (φ. 59 β). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος δεύτερος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἄρχ. Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον ὡς κιννύραν τὰ χεῖλη.

8 (φ. 64 β). Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ἄρχ. Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἑορτῇ.

9 (φ. 69 α). Παντολέοντος διακόνου Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἄρχ. Πάλιν ὑψοῦται Σταυρός.

10 (φ. 72 α). "Αναζήτησις καὶ εὑρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιού Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν Χριστιανοῖς βασιλέων." Ἀρχ. Ἐν ἔτι ἐβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως.

11 (φ. 81 β). "Λόγος εἰς τὴν εὑρεσιν καὶ ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιού Σταυροῦ ἐκτεθεὶς παρὰ Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ." Ἀρχ. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς ὀσιότητος δεξάμενος λίαν ἰλιγγίασα.

12 (φ. 115 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Ἀρχ. Οὐρανοῦ προκειμένου εἰς ὑπόθεσιν ἐγκωμίου.

13 (φ. 125 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πεποιήμεθα.

14 (φ. 129 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων. Ἀρχ. Ὅταν τι μέλλουσιν ἐρωτᾶν οἱ μαθηταὶ ὁμοῦ προσέρχονται.

15 (φ. 138 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων. Ἀρχ. Τίς ἐστὶν αὕτη ἡ Πεντηκοστή;

16 (φ. 147 β). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. Ἀρχ. Πᾶσα μὲν ἑορτὴ φαιδρὰν τὴν ἡλιακὴν ἀκτίνα φέρουσα.

17 (φ. 155 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. Ἀρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμὸν ἀνθρώπινον ὑπερβαίνοντα.

18 (φ. 162 β). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. Ἀρχ. Οὐρανοῦς ἡμῶν γέγονε σήμερον ἡ γῆ.

19 (φ. 169 α). "Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν." Ἀρχ. Ὅσοι περὶ τὴν παροῦσαν ἑορταστικὴν ἀένναον χάριν ἐπέειγεσθε.

20 (φ. 178 β). Ἀντιπάτρου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου. Ἀρχ. Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδὲν Ἰωάννου μείζονα ὁ σωτήριος ἀπεφήνατο λόγος.

21 (φ. 184 β). "Λεῖτου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Ὀμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ." Ἀρχ. Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις ἀγαπητοὶ ποικίλας ἡμῖν διδασκαλίας προτεθείκασιν.

22 (φ. 191 α). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν. Ἀρχ. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρουσίας ἑορτῆς σύνθημα.

23 (φ. 202 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια

τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχὰς ἡ παρούσα πανήγυρις δείκνυσι.

24 (φ. 213 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον, ὅτε προσηρέθη ἐν τῷ ναφ̄ τριετίζουσα. Ἀρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλάμψεις.

25 (φ. 222 β). Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παρούσα πανήγυρις.

26 (φ. 233 α). Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὅτε προσηρέθη ἐν τῷ ναφ̄. Ἀρχ. Καὶ μνήμη μὲν δικαίου μετ' ἐγκωμίων γινομένη.

27 (φ. 240 α). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. Εὐαγγέλια ἀδελφοὶ εὐαγγέλια καὶ πάλιν ἐρῶ εὐαγγέλια.

28 (φ. 267 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται.

29 (φ. 278 β). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο Θεοτόκου κατειλήφαται τέμενος.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου πόντος ἐκ τῆς νήσου Κύπρου.

96. 15.

Χαρτ. φυλ. XV.

Συμεὼν μοναχοῦ τοῦ νέου Θεολόγου Κατάνυξις ἐν λόγοις λβ'.

Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 94 (13).

97. 16.

Χαρτ. 8. μεγ. XVII.

"Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἡγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγίου Προχόρου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων."

Ἐν τέλει· ἀρχὴ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κη' ἡμέρα γη. Γραφεὺς πενιχρὸς μόλις ἤλθεν εἰς τέλος Ἀρσένιος τὸ ὄνομα τάχα καὶ ἱερεὺς.

98. 17.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦτο· γερότων δύο πνευματικῶν ἡσυχάζοντων ἐν κοινοβίῳ ἐν τῇ περιχώρῳ Γάξης καὶ λεγομένῳ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου ἐπιστολαὶ καὶ ἀποκρίσεις διὰ τοῦ ἡγουμένου καὶ διακονούντος αὐτοῖς ὦν τὰ ὄνόματα Βαρσανούφιος καὶ Ἰωάννης."

99. 18.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀββᾶ Δωροθέου λόγοι κδ'.

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει ἀρχὴ β' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ις'.

2. "Ἐκλογή κατ' ἐπιτομὴν ἀπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν περὶ νηπτικῆς ἐργασίας ἧτοι ἀκραιφνοῦς μετανοίας περιέχουσα πίνακα τόνδε."

Περιέχονται ις' κεφ. ἐξ ἔργων Χρυσοστόμου, Βαρσανουφίου, Θαλασσίου, Νεῖλου, Νικηφόρου μοναχοῦ, ὁσίου Συμεὼν, Διαβόχου, Ἠλιοῦ ἐκδικίου κεφ. σμγ', Συμεὼν Εὐχαΐτων,

Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, Πέτρου Δαμασκηνοῦ καὶ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ. Ἐν τέλει τοῦ πίνακος τοῦτου Ἐγράφη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τῇ λεγομένῃ Πέτρα ὑπὸ κάτω τοῦ μικροῦ Ἄθωνος ἔτει αχκά' (=1621) τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μηνὶ Μαρτίῳ κη'.

ΙΟΟ. 19. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Ἐκλογὴ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν πάνυ σύντομος καὶ ὠφέλιμος." Ἀρχ. Ἡ τῶν ἀληθινῶν Χριστιανῶν πίστις χωρὶς ἔργων ἀγαθῶν νεκρά ἐστίν.

2. "Κεφάλαια τῶν ἁγίων πατέρων κατ' ἐκλογὴν."

3. "Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων γρόντων."

4. "Βιβλίον καλούμενον Θησαυρός."

Βιβλος ἱερὰ ἐκ γραφῶν διαφόρων τοῖς ἀναγινώσκουσι εὐ συγκεκμημένη εἰς σωστικὴν σύνεσιν θεογνωσίας.

Χριστὲ τὴν προτάλλε χάριν καμάτοισιν ἐμοῖο εὐτελοῦς Θεογνωστοῦ. Ἀρχ. Θεὸς καταλαμβανόμενος οὐκ ἔστι Θεός· εἰς δὲ Θεὸς ὅτι μία ἡ θεότης, ἀναρχος, ἀράτος, ἀπερληπτος, ἀνεξιχνίαστος, ἀτελεύτητος, ἀπερίγραπτος. Διαιρείται δὲ εἰς κεφ. ιγ', ὧν α' τὸ προῖον· τὸ β' ἄρχ. Μετὰ δὲ Μωϋσῆν τὸν θεόπτην διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυί. κεφ. γ'. Μετὰ Σαμψὼν τὸν ἀνδρείον καὶ ἰσχυρὸν γέγονεν ἀναρχία ἔτη μ'. κεφ. δ'. Πρώτη βασιλεία Ἰουδαίων. κεφ. ε'. Βασιλεία Δαυίδ. κεφ. ς'. Βασιλεία Σολομῶντος. κεφ. ζ'. Μετὰ ταῦτα βασιλεὺς Ὀζίας. κεφ. η'. Ἀπόδειξις ὅτι Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν ὁ Χριστὸς καὶ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ συναΐδιος. κεφ. θ'. Ὅτι μέγα ἀγαθὸν καὶ πρὸς σωτηρίαν ὁδηγία καὶ φωτισμὸς ἡ τῶν γραφῶν ἀνάγνωσις. κεφ. ι'. Ὅτι οἱ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενοι καὶ τὸ θεῖον ἀθετήσαντες βάπτισμα χεῖρον καὶ τῶν ἀπίστων κολάζονται. κεφ. ια'. Ὅτι μόνῃ ἡ τῶν Χριστιανῶν πίστις ὀρθή τε καὶ ἀπλανὴς καὶ περὶ τοῦ προσκυνεῖν κατὰ ἀνατολάς. κεφ. ιβ'. Περὶ τῶν τιμῶν τῆς πίστεως συμβόλων. κεφ. ιγ'. Ὅτι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος ἡ ὑπεραγία Παρθένος Μαρία ἡ τὸν Χριστὸν ἀσπύρωσ καὶ ἀφράστως ἐν δυσὶ γεννήσασα φύσει τέλειον Θεὸν καὶ ἀνθρωπον τέλειον.

5. "Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Λόγος περὶ ἀρετῆς παραινετικὸς καὶ ὅτι δεῖ μνημονεῖν διηλεκῶς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου."

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰερεμίου πόνος.

6. "Κεφάλαια κατὰ Ἀγαρηνῶν, ποίημα Δαυρητίου τινὸς ἱερομονάχου." Ἀρχ. Λέγουσιν οἱ Ἀγαρηνοὶ Πιστευόμενοι εἰς ἓνα Θεὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Πᾶσα τοίνυν γραφὴ νέα τε καὶ παλαιὰ Θεὸν ἓνα κηρύττει μετὰ τοῦ λόγου.

7. "Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ." Ἀρχ. Ὅτε ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς σκήτεως ὅπου τῶν μοναχῶν οἱ δοκιμώτατοι παρεγενόμεθα.

ΙΟΙ. 20. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων νθ' κεφαλαίων.

2. "Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς

πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρόμου."

3. Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

4. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

5. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

6. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

7. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

8. Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς του Μαρίας καὶ τῶν τέκνων Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου.

9. "Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης Μαξίμου κεφάλαιον αο."

10. "Ἐπι περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης ὄροι."

11. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφους."

12. "Κατήχησις περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως συναθροισθεῖσα παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων."

13. "Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων."

14. Βασιλείου "Λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχὸν, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς τὸ κοινότερον διὰ ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων."

15. Βασιλείου "Λόγος περὶ πῶς ὀφείλει διάγειν ἐν κοινωβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινοβιαῖται."

16. "Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης."

17. "Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος Διδαχὴ ἀπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς."

18. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὅπου ἔδραμεν ὀλοφύχως εἰς τὴν ἐξομολόγησιν πῶς ἐσυγχωρήθη παρὰ Θεοῦ."

19. "Διήγησις περὶ τινος γέροντος σημειοφόρου μοναχοῦ, ὅπως ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου."

20. Μαρτύριον τῆς ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

21. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγ. Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου.

22. "Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ῥενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς."

23. "Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Παΐσιου."

24. "Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος."

25. "Ἐρώτησις τοῦ Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπαν Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον, τί δύνανται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἀμαρτωλῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν. Τοῦ ἀγιωτάτου Γρηγορίου ἀπόκρισις."

26. "Περὶ τῶν δεδομένων λειτουργιῶν διὰ σαραντάρια τοῦ ὁσίου Ἡσαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου."

27. "Περὶ τῶν σαρανταρίων ὅπου κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους, ὅτι τελείως λειτρῶνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ..."

28. "Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου ποιοῦσιν αὐτῷ μνημόσυνα εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ εἰς τὰς ἑννέα καὶ εἰς τὰς μ'. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς Ἀλεξάνδρου."

29. "Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἀνθρώπον ποιοῦσιν αὐτῷ λειτουργίας εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας εἰς τὰς ἑννέα καὶ εἰς τὰς σαράντα. Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου."

30. "Περὶ τί εἰσὶν αἱ μερίδες καὶ ἂν εἶναι πρέπει νὰ προσφέρονται διὰ γυναῖκες ὅπου ἔχουσιν ἄνδρας αἰρετικούς ἢ ἀσεβεῖς. Συμῶν Θεσσαλονίκης."

31. "Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου περὶ τῆς Τετραδῆς καὶ τῆς Παρασκευῆς."

32. "Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."

33. "Περὶ ἱερέων ἀναξίων, διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον, ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ ἀυθαδεῖς."

34. "Ἐτερον διήγημα φοβερὸν ὅπου ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου" καὶ διάφοροι ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

35. "Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ ἁθω ὄρους, τὰ λεγόμενα πάτρια."

36. "Διήγησις γενομένη ἐν τῷ ἀγωνύμῳ ὄρει πλησίον τῶν Καραῶν."

37. "Καὶ ἄλλο θαῦμα ἀκούσατε ὅπου ἐγένετο εἰς τὴν σκήτην αὐτὴν."

38. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Κοσμᾶ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Ζωγράφου."

39. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμῶν μητροπολίτου Εὐχαΐτων Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἐγκλείστον."

40. "Πέτρου Δαμασκηνοῦ παραίνεσις ἀσκητική."

41. "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ ἐρωτήματα."

42. "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Παχωμίου" καὶ τινες ἄλλαι βραχεῖαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ἐν πνευματικοῖς Ματθαίου ἐν ἔτει ζρν' ἐν μηνί Ἀπριλίῳ. Σχεδὸν πάντα τὰ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ, γραφέντι τῷ 1642, περιεχόμενά εἰσι γεγραμμένα ἐν τῇ καθωμλημένῃ τὰ δὲ πλεῖστά εἰσιν ἔργα ἢ μεταφράσεις τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης μονάσαντος Διονυσίου, ἄλλου παρὰ τὸν ὁμώνυμον Καλλιπολίτην, ὅστις ἐν ἔτει 1779 ἠθέλησε διὰ μελέτης τῶν ἀθωνικῶν κωδικῶν ἐπανορθῶσαι τὰ κακῶς ἔχοντα ἐντυπα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, περὶ οὗ ἰδ. Σάθα Νεοελληνικῆς Φιλολογίας σ. 610.

102. 21.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Βίος πολιτεία τοῦ μακαριωτάτου καὶ θεολογικωτάτου Ἰωάννου ἡγουμένου τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ τοῦ λεγομένου Σχολαστικοῦ, τοῦ καὶ συγγραψαμένου τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἁγίαν Κλίμακα, μεταφρασθεῖς ἐν ἰδιωτικῇ καὶ πεζῇ φράσει."

2. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Πρὸς τῷ τέλει Ἐρμηνεύς πενιχρὸς μὲν ἦλθεν ἐν ταῦθα, Σωφρόνιος τοδνομα, ὀρμώμενος ἐκ Πάτρης.

103. 22.

Χαρτ. 8. XVI.

1. "Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθείσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυχανόντων παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας ἀσκούντος." Περιέχονται παντοῖα πατέρων μέρη, Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Εὐαγγρίου ὑποτύπωσις μοναχική, Νικηφόρου μοναχοῦ, Συμῶν Εὐχαΐτων, ἀββᾶ Ἰσαὰκ, Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Στεφάνου Νικομηδείας, Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, κεφάλαια ἀσκητικὰ καὶ διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ κτλ.

2. "Τοῦ πανσόφου κύρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Διδασκαλία πανταδαπῆς καὶ πάντῃ ἀναγκαιοτάτῃ ἔκθεσις τῆς ἡμῶν πίστεως."

Ἄρχ. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν τὴν πάντων ἀρχὴν καὶ αἰτίαν οὐκ ἐκ τινος γεννηθέντα ἀναίτιόν τε καὶ ἀγέννητον μόνον ὑπάρχοντα.

3. "Τοῦ πανσόφου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Ἐπιλύσεις ἕτεροι σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων."

Ἄρχ. Ὁ μὲν Πλούταρχος ὡ μάλιστα καὶ θειοώτατε βασιλεῦ διαφόρους δόξας ἀπαριθμούμενος καὶ τὴν ἀληθῆ μὲν ἀποδεικνύων καὶ πιστούμενος συγχέει μάλλον τὸν λογισμὸν.

4. "Νεῖλου μοναχοῦ Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν."

Ἐν τέλει Ἐγγραφή τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου ἐπι ἔτους ζι' ἰνδ. ιησ (=1582).

5. "Ἐπιστολαὶ τοῦ ἀγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου" ἐν ἐκλογῇ μικρᾷ.

104. 23.

Χαρτ. 8. XVI.

"Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθείσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυχανόντων παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης ἀσκήσαντος."

Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ κώδικι, οὐτὸν ἐστὶν ἐπιτετηγμένον ἀντίγραφον.

105. 24.

Χαρτ. 8. XVII.

"Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Αἰνου."

106. 25.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου, τῆς

ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου.”

Ἐν τέλει Ἐγράφη τῇ χειρὶ Ἰωάσαφ μοναχοῦ Ἰσραήλ μὴτι Ἀγόστῳ ιβ' (=1640).

2. “Πέτρου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.”

107. 26.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδίας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς παναγίας Θεοτόκου.”

Ἐν τῇ ἀνω ᾠᾷ ἐλληνικῇ φράσει.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁ αὐτὸς λόγος ἐν τῇ καθωμλημένῃ, ὡς δηλοῦται καὶ διὰ τῶν ἐν τῇ ᾠᾷ γεγραμμένων λέξεων ἀπλῆ φράσει.

108. 27.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου, συγγραφεῖς παρὰ Γρηγορίου ταπεινοῦ καὶ φιλοχρίστου μαθητοῦ.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει...Ἐτελειώθη δὲ ἐν ἔτει Ἰεροσολύμοις Ἰαννουαρίου ιη' (=1662). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γερασίου πόντος.

2. Βίος καὶ πολιτεία Ἰακώβου τοῦ νέου.

Ἐν τέλει Ἰεροσολύμοις. Μαρτίου ια' (=1663).

3. Τοῦ ἁββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Λόγος. Ἄρχ. Πορευόμενος ποτε ὁ ἁββᾶς Μακάριος εἰς τὴν ἔρημον.

4. “Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων, μαζομένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Ἀβνου.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀτελής. Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 106 (24).

5. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις εἰς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀτελής.

109. 28.

Χαρτ. 8. XVII.

“Ἀρχὴ τοῦ βιβλίου τὸ Εὐεργετηνὸν τὸ δεῦτερον” εἰς ν' ὑποθέσεις, μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων προτασομένων. Ἡ α' ὑπόθεσις “Ὅτι οἱ εὐτελίζοντες ἑαυτοὺς ἐντιμοὶ εἰσὶ παρὰ τῷ Θεῷ.” Ἡ δὲ ν' ὑπόθεσις (κολοβή) “Πῶς δεῖ τοὺς συνόντας ἀδελφοὺς διωρθοῦσθαι ἀλλήλους ἐν τισὶ σφαλόμενοις καὶ πότε μὲν καὶ ἐν ποίοις σφάλμασι σιωπᾶν χρῆ, πότε δὲ καὶ ἐν ποίοις λαλεῖν καὶ μὴ ἀποκρύπτειν.”

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. 4. X), ἐν ᾧ περιέχεται ἀπόσπασμα λόγου εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους.

110. 29.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.

111. 30.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θηκαρά.

Ἐν τέλει τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ, ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ δρεὶ τοῦ Ἄθω ἐν ἔτει Ἰουλλίῳ (=1602).

2. “Θεοδοῦλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων.”

Η.

3. “Διονυσίου μοναχοῦ Γνωστικὰ κεφάλαια ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων.”

4. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους.”

5. “Ὀρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων, εἰσὶ δὲ πόνημα Θηκαρά μοναχοῦ.”

6. Διάφορα ἄλλα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων πατέρων περὶ τῶν ὕμνων.

7. Εὐχαὶ τινες.

112. 31.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θηκαρά.

2. “Κανὼν χαιρετήσιμος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.”

3. “Θεοδοῦλου Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων.”

*113. 32.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Θεοδοῦλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων” καὶ ἐκ τῶν λόγων ἄλλων πατέρων περὶ τῶν αὐτῶν.

2. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θηκαρά.

3. “Διονυσίου μοναχοῦ Γνωστικὰ κεφάλαια ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων.”

4. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία πῶς δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους.”

5. “Ὀρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ κοιναὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων” εἰσὶ δὲ πόνημα Θηκαρά μοναχοῦ.” Μετὰ τῶν συνήθων ἐν τοῖς κώδιξι τούτοις φερομένων τριῶν εἰκότων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

6. Κανόνες τινὲς καὶ εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει.

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργεῖα

ἔγραψεν ἰδοὺ Ἀντώνιος ἐν πόνῳ

ἔτους Ἰσραήλ (=1632).

114. 33.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Θεόκλητος μοναχὸς καὶ ἀμελής τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, τοῖς ἐντευχομένοις χαίρειν” ἦτοι πρόλογος τοῦ γράψαντος.

2. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θηκαρά.

3. Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων πατέρων περὶ τῶν ὕμνων.

4. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ἐρμηνείας τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας, πῶς εἶναι πρέπον νὰ διαβάζεται.”

5. Εὐχαὶ καὶ κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ Θεοκλήτου τοῦ Ἰβερῆτου.

115. 34.

Χαρτ. 8. XVIII.

Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὀρθρου.

116. 35.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφείμ μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἰσραήλ (=1605).

2. Εὐχή συγχωρητικὴ λεγομένη εἰς ἓνα καὶ μόνον.
 3. “Εὐχὴ συγχωρητικὴ”
 4. Εὐχαὶ ἐπ’ εὐλογία τῶν σταφυλῶν.
117. 36. Χαρτ. 8. XVII. XVIII. XIX.
 1. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον (XVIII).
 2. Κανόνες δύο παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον (XVII).
 3. “Ἀκολουθία εἰς τοὺς ὁσίους πατέρας ἡμῶν Σάβα καὶ Συμεῶν” (XVIII).
 4. Εὐχαὶ τρεῖς εἰς τὴν Θεοτόκον (XIX).
118. 37. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
 Ἐν τέλει Τις, Εὐθύμιος μοναχὸς καὶ πάσης ἀρετῆς ξένος.
 2. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος, μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκούοντων.”
119. 38. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἄννης.
 Ἐν τέλει Εἰχεσθε ὑπὲρ τοῦ γράψαντος Ἰγνατίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου.
2. “Κατήχησις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀποβιώσεως καὶ τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καταπαύσεως.”
 3. “Ἐκλογή εἰς τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Ἄννης.”
 4. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
120. 39. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀποστολοεὐαγγελά τινα (ἀκέφαλα).
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ἐν τέλει Χεῖρ Ἀρσενίου μονοτρόπου.
 3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 4. Εὐχαὶ τινες.
 5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 6. Ἀποστολοεὐαγγελα τῆς ἑβδομάδος.
121. 40. Χαρτ. 16. XVII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ἐν τέλει Ἡ παρούσα λειτουργία ἐγράφη παρ’ ἐμοῦ Γαλακτίωνος εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων... ἐπὶ ἔτους 1680. ἤγουν ρχπ’, εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον καὶ τὸν καιρὸν ὅπου ἐτελειώθη ὁ θεῖος ναὸς αὐτῆς τῆς ἁγίας θεομήτορος Ἄννης..
- 122—127. 41—46. Χαρτ. 8, 16. XVI—XIX.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

128. 1.

Περγ. 4. XIV.

Εὐαγγέλιον

Ἑλληνες, μενόντων μὲν φύλλων 60, λειπόντων δὲ πολλῶν περὶ τὰ μέσα. Ἐν τέλει Αὐτῆ ἡ βίβλος ὑπάρχει Βαρνάβα τοῦ ἱερομονάχου, ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Ματθαίου τοῦ καὶ τάχα θύτου οὗ καὶ πάνπαν ἡμαρτηκόςτος εἵχεσθε δέ μοι διὰ τὸν Κύριον.

Ἐν φύλλῳ 19 α τοῦ κώδικος ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς σημείωσις: "Τῆς μονῆς τῆς θεομήτορος ὠκοδομηθείσης τῷ Ἑτλη' ἰνδικτιῶνος ἢ τῇ γ' μεσοῦντος μηνὸς Αὐγούστου ὑπὸ τοῦ βασιλόπαιδος Ἡροκοπίου τοῦ ὑστερον Παύλου προσαγορευθέντος δι' ἣν αἰτίαν καὶ Παύλου μονῆ καλεῖται ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐρείπιων τοῦ μονηδρίου τῶν Εἰσοδίων τὸ ὑπὸ Στεφάνου τινὸς μοναχοῦ ἐπὶ τῷ δεκάτῳ καὶ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσακσοῦλου Κωνσταντίνου ἐν ᾧ χώρῳ ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμὸς ὑψοῦτο ἔσχεν ὁ τῶν Εἰσοδίων ναὸς ἀγιογράφους τὸ πρῶτον Καλλι- στρατον, Νικανδρον καὶ Ἀπόλλωνα ἀδελφούς Ὀλυνθίου τὴν πατρίδα καὶ μαθητὰς τοῦ ὁσίου. Μετὰ δὲ χρόνους ὀγδοήκοντα καὶ ἕξ τοῦ καταστεγάζοντος τοῦ ναοῦ διαρραγέντος καὶ τῶν φθαρέντος τὸ σύνολον ἀπὸ σεισμοῦ Βαρθολομαίου καὶ Ἰωαννί- κιον Ῥοδίου ἀδελφοῦ τῆς αὐτῆς μονῆς ἔσχεν ἀγιογράφους. Τῷ δὲ Ἑτλε' τῆς μονῆς ἐπεκαθέρθη καὶ τοῦ ναοῦ ἀνακαινοθέντος Νικανδρον Παῦλον Ἰωαννίκιον καὶ Μελχισεδέκ τὸν Συμαῖον τῆς ἀγιογραφίας ἐγκρατεῖς καὶ τῆς ψηφογραφίας ἔσχεν· οὐ χρώ- μασιν, ἀλλὰ ψηφίοις ποικίλοις τὸν ναὸν καθωρῶσαν. Καὶ ταῦτα πρὸς μνήμην Σεραφείμ τοῦ Ἀγιοπαυλίτου τοῦ καὶ ἡγου- μένου τῆς αὐτῆς μονῆς τυγχάνοντος ληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγεγραμμένης Χιλιάς ἀγιογραφικῆς πραγματευομένη ὑποθέσεις χιλίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, συγγρα- φείσης τῷ Ἑφπῆ παρὰ τινος Διονυσίου Ἀλεξανδρέως ἐκ τῆς μεγάλης Λαύρας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθα διὰ τὸ πρόχειρον καὶ ἀσφαλὲς ἐσημείωσα τῷ Ἑωκε' τῇ ζ' μεσοῦντος μηνὸς Μαρτίου."

Καὶ ἡ μὲν σημείωσις αὕτη ἐδημοσιεύθη μετὰ τινων σφαλμάτων, διορθωθέντων ἐνταῦθα, ὑπὸ τοῦ φιλοτίμου ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Παύλου κ. Σωφρονίου τοῦ Καλλιγᾶ ἐν σελίδι 16 τοῦ συγγραμμάτιου αὐτοῦ τοῦ ἐπιγεγραφομένου "Ἀθωνιάς ἤτοι σύντομος περιγραφή τοῦ ἀγίου δρους Ἀθωνος... Ἐγράφη ἐν τῇ

τοῦ ἀγίου Παύλου μονῆ ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωζγ'." Ἀλλὰ τὸ τε ὄψος καὶ περιεχόμενον τῶν γεγραμμένων καὶ ὁ ῥυθμὸς τῶν γραμμάτων τῆς σημειώσεως ἐν τῷ κώδικι καθιστῶσιν αὐτὴν, κατ' ἐμὲ κριτῆν, ὑποπτῶν, διὸ καὶ θεωρῶ αὐτὴν παρεγγεγραμμένην ἐν χρόνοις νεωτέροις, καὶ δὴ ὑπὸ τοῦ περιβοήτου Σιμωνίδου.

129. 2.

Περγ. 4. Et. 800.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐπὶ χάρτου, οἱ ἐν τέλει χειρὶ ΧVIII αἰῶνος Ἐγράφη δὲ παρὰ Μαρίας βασιλίσσης ἐν ἔτει ω+800.

2. "Βιογραφία Ἀνδρέου Καισαρείας."

3. "Ἰωάννου Ζωναρά Περὶ Μαρίας βασιλίσσης ἀντι- γραψίσεως τὴν βίβλον ταύτην."

4. Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ὡς τὰ κ' πρῶτα φύλλα χαρτῶα. Τὸ δ' ἐπὶ περγαμνῆς μέρος ἀρχεται... παντὸς τοῦ πλήθους καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἀγίου. Τὸ ἐπὶ περγαμνῆς μέρος ἔχει καὶ παρασελίδια σχόλια ἀρχόμενα ὡς ἐξῆς: Ἄπαντες ἦσαν πλήρης πίστεως οὗς ἐξελέξαντο ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ γένηται οἷα ἐπὶ Ἰούδα οἷα ἐπὶ Ἀναρίου.

5. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων μετὰ παρασελίδων σχολίων.

6. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις, ἔχουσα παρασελίδιον τὴν ἐρμηνείαν Ἀνδρέου τοῦ Καισα- ρείας. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἐπὶ φύλλου περγαμνῆς Σταυρὲ φύλαττε βασίλισσαν Μαρίαν.

Ἐν ἀρχῇ ἰκανὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. ΧVIII.) ὡς καὶ τινὰ φύλλα περὶ τὰ μέσα.

Ὁ κώδιξ οὗτός ἐστι πολύτιμος ἅτε γραφεὶς ὑπὸ γνωστῆς αυτο- κρατέρας τοῦ Βυζαντίου, τῆς ἀτυχοῦς συζύγου Κωνσταντίνου τοῦ Σ', τοῦ υἱοῦ τῆς περιβοήτου Εἰρήνης. Τοῦ Κωνσταντίνου καταληφθέντος ὑπὸ σφοδροῦ ἐρωτος πρὸς τὴν Θεοδότην, ἡ πρώτη σύζυγος αὐτοῦ, ἡ Ἀρμενία Μαρία, ἀπεπέμφθη ἀδίκως καὶ παρὰ τὰς παραστάσεις τοῦ πατριάρχου Ταρσίου καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τινὰ μονὴν τῷ 795. Ἐκ τοῦ κώδικος τούτου μαθηθόμενον ὅτι ἐξῆς ἐτι τῷ 800 ἀσχολουμένη περὶ τὴν ἀντιγραφὴν ἱερῶν βιβλίων. Ἰδ. καὶ κατωτέρω κώδ. ἀρ. 175 (48).

130. 3.

Περγ. 8. XII.

1. **Ἐφραὶμ τοῦ Σέρου Λόγοι ἀσκητικοὶ** (ἀκέφ.). "Ἀρχ. (λογ. 5⁷) μὴ οὖν τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν προάγει ὁ ἀθλητὴς ἐν καιρῷ ἀγώνος. Ὁ ζ' λόγος ἐπιγράφεται **Τοῦ αὐτοῦ Παρανεοῖς εἰς τὸν προεστώτα καὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν μοναχοῦς.**—Ἀρχ. Ἀδελφὲ ἐπιστεύθης ψυχᾶς. ἢ **Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὑποτακτικῶν μοναχῶν τῶν πειραζομένων.**—κθ' **Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμὸς καὶ ἔπαυσις τῶν ἀγωνιζομένων.**—λ' **Τοῦ αὐτοῦ ἀγίου Ἐφραὶμ Λόγος εἰς τὸν Ἀντίχριστον.**

2. "Πρόλογος τῆς βίβλου τοῦ μακαρίου Δωροθέου."

3. "Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀποστειλαντα ἀδελφόν."

4. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Λόγοι οὓς εἶπεν πρὸς τοὺς ἰδίους μαθητὰς μετὰ τὸ συστήσασθαι τὴν ἰδίαν μονὴν καὶ ἐξελεῖν σὺν Θεῷ εἰς τὸ ἴδιον θέλημα, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν δήλον ὅτι τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην καὶ τελείαν σιγὴν τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου."

Ὁ α' ἐπιγράφεται "Περὶ ὑποταγῆς," ὁ δὲ ια' (κολοβ.). "Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ σπουδάζειν ἐκκόπτειν τὰ πάθη πρὸ τοῦ ἐν ἔξει κακῇ γενέσθαι τῇ ψυχῇ τῶν τοιούτων."

*131. 4.

Περγ. 8. XIV.

Τετραευάγγελον.

Πρὸ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων διὰ γραμμάτων χρυσῶν. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἐπ' Ἰσῆς χρυσᾶ· ἐπίτιτλα κοσμήματα ἡμεφθαρμένα. Ἐν τέλει ἔπεται "Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ."

132. 5.

Περγ. 8. XIII.

Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. φυλ. σελ. 2), περιέχον ἀπόσπασμα Εὐαγγελίου κατὰ Ματθαῖον.

133. 6.

Χαρτ. 4. XIX.

"Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως

τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς. Εἰσαγωγικὴ ἔκθεσις περὶ τῶν τριῶν μεγίστων ἀρετῶν πίστεως ἐλπίδος καὶ ἀγάπης. Ἐτηπώθη τοῦ παρόντος τὸ τηπημένο βιβλίον ἢ τὴν Οὐγροβλαχίαν ἐν ἐξόδοις τοῦ κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μπασαραπα βοέβοδα τοῦ Μπρακοβάνου. Τοῦ παρόντος τῷ σταχυομένο καὶ τηπημένο βιβλίῳ τῷ ἐσήθησε καὶ τῷ ἐδιόταξε ὁ μακαριώτατος πατριάρχης ὁ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων."

Ἔστι δὲ γεγραμμένος ὁ κώδιξ κατὰ δύο σελίδας, ὧν ἡ μὲν ἀριστερὰ τοῦ ἀναγινώσκοντος περιέχει τὸ ἑλληνικὸν κείμενον, ἡ δὲ δεξιὰ τουρκικὴν μετάφρασιν γεγραμμένην δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων. Ἐξεδόθη δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐντυπον βιβλίον, οὗ ἀντίγραφον ἔστω ὁ κώδιξ, τῷ 1699. "18. Βρετοῦ Νεοελλ. Φιλολογίας τόμ. Α' ἀρ. 181.

134. 7. *

Χαρτ. 4. XIX. (σ. 186).

1. "Ἀπανθήσματα ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ

τῶν ἀποφθεγμάτων τῶν πανοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων· καὶ αἱ περίοδοι τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μεταφρασθεῖσαι εἰς ἀπλὴν πεζὴν φράσιν καὶ ἄλλα τινὰ ὠφέλιμα καὶ χρήσιμα...ρωμα*."

2. "Κεφάλαια τέσσαρα ἀντιρρητικά

πρὸς τοὺς ἀντιφερομένους εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς ἀγιο-

τάτης τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας."

135. 8.

Χαρτ. 8. μέγ. XIX. (σ. 410).

"Ἐκλογαὶ ἐκ τε τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἐρμηνείας τῶν Πατέρων."

Κεφ. κ'. Προτάσσεται προοίμιον. Ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων μὴ ἠριθμημένους.

136. 9.

Χαρτ. 8. μέγ. XVIII.

1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου, τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη, Παύλου τε φημί, Μάρκου σὺν Θωμᾷ, καὶ Ἰωάννου ἅμα, Ἰακώβω τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου· συνεργεῖα δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ μὲν συνήγγησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως." Ἀρχ. Πολλῶν καὶ μεγάλων κατὰ χάριν ἀξιοθεῖς δωρεῶν.

2. "Πέτρου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Εἰς τὸ Πρόσχευ σεαυτῷ."

3. "Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Τετράστιχα ἱαμβεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ πάσῃ γραφῇ."

Τὸ δλον τετράστιχα 182.

4. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιγράμματα (τετράστιχα) εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα τῆς Νέας Διαθήκης.

5. "Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Τετράστιχα ἱαμβικά εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα εἰς τὴν ἐξ ἐπαγγελίας γέννησιν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

6. "Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα ἱαμβεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῷ βίῳ τοῦ Χρυσοστόμου."

7. "Τοῦ Ἰωάννου Ψελλοῦ Εἰς τοὺς ἀγίους τρεῖς ἱεράρχας."

8. Τοῦ αὐτοῦ "Εἰς τὰς ἀγίας ἑπτὰ συνόδους."

9. "Τοῦ κυροῦ Θεοδώρου Προδρόμου Ἐπὶ ἀποδήμῳ φιλίᾳ" διάλογος μεταξὺ Ἑένου καὶ Φιλίας.

10. "Τοῦ αὐτοῦ Σχετλιαστικοῦ εἰς τὴν Πρόνοιαν."

11. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς εἰκονισμένον τοῦ βίου."

12. Στίχοι ἀνεπίγραφοι. Ἀρχ. Ὁρᾶς θεατὰ τοῦ τυφῶνος τὴν χάριν.

13. "Τοῦ Φιλῆ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐπὶ χρονογραφίᾳ μεταμεληθεῖς, ἀστητήθη ὄρμον περὶ ἀσφαλείας."

14. "Τοῦ Καλλικλῆους Στίχοι εἰς τὸν καλὸν σταυρὸν τὸν κοσμηθέντα παρὰ τῆς πορφυρογεννίτου κυρᾶς Ἀννης."

15. "Νικηφόρου πόνημα τοῦ Ξανθοπούλου

Γραφῆς πάσης σύνοψις ἠκριβωμένη."

16. Τοῦ αὐτοῦ Κατάλογοι βασιλέων Ἀσσυρίας, Βαβυλῶνος, Μακεδονίας, Συρίας, Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Χριστιανῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν.

17. "Χριστοῦ γενεαλογία," οἱ πατριάρχαι τῶν ἰβ' φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, αἱ πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου, ὁ δεκάλογος, οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, εὐαγγελισταὶ καὶ διάκονοι.

18. "Εὐαγγελιστῶν ἡ τετραὶς ὅσα γράφει θαύματα Χριστοῦ τοῦ θεανθρώπου λόγου."

19. "Παραβολὰς δ' ἐνταῦθα τεσσάρων ἄθρει Εὐαγγελιστῶν τοῖς θεοῦ λόγοις φίλος."

20. Πράξεων καὶ ἐπιστολῶν τὸ περιεχόμενον.

21. Αἱ βίβλοι τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης.

22. "Οἱ καλλύναντες ἐν λόγοις ἐκκλησίαν."

23. "Οἱ τὰ μέλη πλέξαντες ὕμνων ἐνθέων."

24. "Τὰ φρικτὰ πάθη τοῦ θεανθρώπου λόγου."

25. "Νικηφόρου Καλλιστοῦ τοῦ Ξανθοπούλου Συνοπτικὴ σύνοψις ἁγίων χρόνου."

26. "Τριφιδίου σύνοψις ἀκριβεστάτη."

27. Τοῦ αὐτοῦ "Εὐχὴ ἐξομολογήσεων πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεὸν περιέχουσα πάντα τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ ἐκφραζούσα."

Ἐν τέλει τὸ παρὸν τὸ ἀντίγραφον Ἰωάννης Κρήτης ζωγράφος 1788, ἐν μηνὶ Ἰουνίου, ἐν Σινά.

28. "Προσφώνημα προσφωνηθὲν τῇ μεγάλῃ αὐτοκρατορίσῃ τῶν Ῥωσῶν Αἰκατερίνα β', παρὰ τοῦ σοφωτάτου Εὐγένιου [τοῦ Βουλγάρεως] κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς αὐτοῦ ἀρχιερατείας α' μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐν Μόσχῃ εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Γραικῶν. ἀψοεῶ."

29. "Τοῦ αὐτοῦ (;) Τρόπος ἐξομολογήσεως."

30. "Τοῦ αὐτοῦ [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] Ψόγος νικουσιανῆς."

31. Χρονολογικαὶ σημειώσεις περὶ αὐτοκρατόρων τινῶν τῆς Ῥωσίας καὶ Ἐγκύκλιος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου.

32. "Χριστιανικὴ διδασκαλία συντομωτάτη, κατὰ τὰς γραφὰς, διὰ τὸ πρόχειρον τῶν ἀναγκαίων, περιλήψις πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων. Ἐφραὶμ πατριάρχου Ἱεροσολήμων."

33. "Ἐπιστόλιον Λοδουήκῃ Λοπαδίῃ ἐν Κωνσταντία πόλει τῆς Γερμανίας καλλιστῶν μαθήσεων διδασκάλφ, τὸ ὑγιαίνειν αἰεί."

34. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

35. "Romae ὄρου Ἀπόλλωνος Νείλου ἱερογλυφικὰ ἐκλεκτά."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 8—7, 9, 10, 12—26, εἰς λαμβεῖα τρίμετρα, τὰ δ' ὑπ' ἀρ. 8 καὶ 11 εἰς στίχους πολιτικούς.

137. 10.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ἀκολουθία καὶ νουθεσίαι, Μαΐου εὐδόμη, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ μυροβλύτου."

Ἀντεγράφη παρ' ἀμαθοῦ τινὸς ἀμονάχου μοναχοῦ ἐν ἔτει αωνά ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ δρει, 1851.

2. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου."

3. "Θαύματα τοῦ ἁγίου Νείλου."

4. "Διήγησις καὶ βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σερβίου" καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

5. "Διδασκαλία ἀρίστη ἐρρασιθεῖσα παρὰ τῶν θείων πατέρων τοῦ μυστηρίου τῆς νοερᾶς προσευχῆς."

6. "Διδασκαλία τῶν ἁγίων πατέρων πῶς νὰ πολιτεύεται ὁ μοναχός."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀρ. 4 καὶ 5 δύο Πίνακες τῶν περιεχομένων.

138. 11.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ἐπόμνημα εἰς τὸν βίον, θαύματα καὶ μεταστάσις τοῦ πανενδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."

2. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."

3. "Αἱ περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσθαι παρὰ Προχάρου... μεταφρασεῖσθαι εἰς ἀπλήν φράσιν."

4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γοβδελαῆ.

139. 12.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου"

Προτάσσεται δίκην προλόγου Ἐπίγραμμα σὺν Θεῷ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας καὶ βίου ἡρέμου τοῦ συνίστασθαι δυναμένου πρὸ παντὸς ἔργου, ἀπὸ ἐποχῆς γλώττης καὶ πραείας καρδίας, ἐν ᾗ καὶ μικρὸς ἐπαινος ἀπὸ ἰδιωτικῶν χειλέων προσφερόμενος τῷ ὁσίῳ πατρὶ Ἰσαὰκ τῷ Σύρῳ.

2. "Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἐρμηνείαι τῶν Πατέρων."

140. 13.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Κανόνες ἐξηγημένοι τῶν τριῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τῆς ἐρμηνείας ἐπομένης εἰς ἐν ἑκάστῳ τῶν τροπαρίων.

Ἐν ἀρχῇ τρία φύλλα καὶ ἐν τέλει δέκα, ἐν οἷς "Ἱστορία φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ ἀνθρώπου, πνεῦμα Ἐπιφανίου Δημητριάδου τοῦ ἐν νύσου Σκιάθου, συντεθὲν ἐπὶ ἔτει σωτηρίῳ 1810 Μαῖου ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ δρει τοῦ Ἀθωνος."

141. 14.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου" Λόγοι.

142. 15.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Θεωρίαι εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἀναγνωσκόμεναι παρὰ τῶν μοναχῶν κατ' ἴδιαν ἐν τοῖς κελλίοις."

Ἐν τέλει αωμβ' (=1842). Μηνὶ Μαΐου...χειρὶ μοναχοῦ Ἰακώβου ἀγνώστου.

2. "Εὐχὴ τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."

3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγ. Παντελεήμονα.

4. "Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου."

5. Εὐχαί τινες.

143. 16.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2. "Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις" κεφ. ρνζ'.
3. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Ἀσκητικὸν λόγιον."
4. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ πῶς δεῖ προϊστασθαι τῷ καθηγουμένῳ."
5. "Τοῦ Ἰάβ."

Ἐν τέλει... Καὶ τότε δὲ ἐκ χειρὸς Γεωργίου πέρας εἴληφε τῇ ιδ' τοῦ Ἰουλίου, αψοβ' (=1772).
6. Δύο βραχεῖαι ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικά.
7. "Περὶ καταλύσεως, λύσεως καὶ νηστείας, καὶ ἡμερῶν τῶν καθ' ἕκαστον τούτων, ἐν ᾧ καὶ περὶ καθάρσεως, καὶ τίς ἢ ὄντως κάθαρσις, καὶ περὶ μετανοίας, τίνες τε οἱ ταύτης καρποὶ, καὶ ὅπως ὁ κατ' αὐτὸν χρόνος, κανονικὴ διάγνωσις."

144. 17.

Χαρτ. 8. XIX. (σ. 58).

- 1 (σ. 1). "Ἐτέρα ὁμλία τῇ β' Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστεῶν Περὶ ἐξομολογήσεως."
- 2 (σ. 42). "Ἐπιστολὴ περὶ κοσμητικῆς ἐνθέου διαγωγῆς, ἢ ὅποια προξενεῖ τὴν αἰώνιον."
- 3 (σ. 46). "Περὶ μῆσος καὶ διχονοίας."
- 4 (σ. 52). "Περὶ ὑπομονῆς εἰς τὰς θλίψεις."
Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

145. 18.

Χαρτ. 8. XVII.

- "Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων συναγμένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων, ἐρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν, παρὰ Γεωργίου ῥήτορος."
Κεφ. σβ', ὡν προτάσσεται πίναξ. Ἐν τέλει Ἐν ἔτη αχξς' (=1666), Πόνος Νικόλας ἀναγνώστης.

146. 19.

Χαρτ. 8. XV.

- Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγων ἀποσπάσματα (ἀκέφ. κολοβ.).
Ἰδίως ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς τῶν Ψαλμῶν.

147. 20.

Χαρτ. 8. XIX.

Γεροντικόν.

Ἐν τέλει Ἐλαβε τέλος κατὰ τὸ ἔτος αωνδ', ἤτοι 1854.

148. 21.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Νήφωνος. Ἄρχ. (ἀκέφ.) ...τί ἐξέτεινας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν... νάζων ἐκπληκτικῶς λέγει αὐτῷ ὁ ἄγγελος ἐώρων τοὺς δαίμονας κύκλω αὐτοῦ κροτοῦντας καὶ ἐτέρους τραγωδοῦντας. Τέλ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὁσίου Νύμφωνος τοῦ ὁσίου μακαρίου Ἰσακίου Ἱερομονάχου τῷ Θεῷ ἡμῶν εἶη δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

2. "Ἐτερος λόγος ὅτι βλαβερά ἐστὶν ἡ συνομιλία τῶν μοναχῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν."

3. Περὶ μοιχείας.

4. "Ἐτερος λόγος περὶ Πρετωρίου συγκλητικῆς καὶ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς καὶ τοῦ ἀρνησαμένου παιδὸς τὸν κύριον ἐγγράφως." Ἄρχ. Ἑλλάδιος δὲ ὁ ἐν ὁσίᾳ τῇ μῇ ἀνὴρ θαυμαστός αὐτόπτης καὶ ὑπρέτης γενόμενος τῶν παρ' αὐτοῦ ἐπιτελεσθέντων θαυμάτων.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.

6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τῇ ψα' "Τί ἐστι γυνή." Ἄρχ. Ἐρώτ. Τί ἐστὶν γυνή. Ἀπόκρ. Γήϊνον φρόνημα. Τί γὰρ ἐστὶν γυνή; καὶ ἐξαπατῶσα τοὺς ἀνθρώπους.

7. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

8. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων.

149. 22.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Θεολογικὴ συγγραφὴ

ἐν τῇ καθωμλημένῃ κεφ. νη' κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ πίνακα, ὡν τὸ τέλος τοῦ νγ' καὶ τὰ λοιπὰ ἐξέπεσον. Κεφ. α' "Ὅτι ὁ Θεὸς ἦγον ἡ ἀγία τριάς ἐν εἰς τρεῖς χαρακτήρας πλὴν δὲ ἐνας Θεὸς ἐν εἰς ἀμὴ δχι τρεῖς καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν εἰς κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἦγον ὁ Χριστὸς ἐχει δύο γεννήσεις καθὼς καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου."—Κεφ. β'. "Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν εἰς ἀόρατος καὶ ἀπερίγραπτος καὶ ἀσχημάτιστος."—Κεφ. γ'. "Περὶ τὰ τάγματα καὶ πόσαι οὐσίαι ἀγγέλων εἶναι."—Κεφ. να'. "Ἐάν τινὰς ληστής νὰ κάμη ἑκατὸν φῶνους καὶ νὰ τὸν ἐπίσσει νὰ κίψουν τὸ κεφάλη του ἂν ἐν εἰς καὶ ἐλευθερώθῃ ἀπὸ τοὺς φῶνους ὅπου ἔκαμεν."—Κεφ. νβ'. "Πόθεν εὐλέπομεν τινὰς δικαίους ἀνθρώπους καὶ κρῖνονται ὅπου ψυχομαχοῦν πολλὰς ἡμέρας καὶ πολλοὺς ἀμαρτωλοὺς εἰρηνικῶς καὶ χωρὶς παιδεύσειν ἐν τῷ ἅμα ἀποθῆναι."—Κεφ. νγ'. "Περὶ τὰ κορμῖα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ὅπου πολλὰ ἐσκοποῦνθησαν καὶ ἀπὸ μυρία θηρία καὶ πετενὰ ἑκαταφαγώθησαν ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπνίγησαν καὶ ἀπὸ μυρία θηρία καὶ ὄψαρια ἐφαγώθησαν καὶ ἐχαλάσθησαν καὶ ἐχωνεύθησαν εἰς τὴν κοιλίαν τῶν θηρίων καὶ τῶν ζώων καὶ ἐδιαλήθησαν καὶ ἐδιάβησαν τὰ κορμῖα ἐκεῖνα πῶς νὰ συμαζοχθοῦν πάλιν καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἀνάστασιν, ἦγον εἰς τὴν κρίσιν τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

2. Ἐρωταποκρίσεις τινές. Ἄρχ. Τί ὑπάρχεις ἄνθρωπος καὶ τί ἐστὶ ἄνθρωπος.

3. "Περὶ τῆς κυριακῆς προσευχῆς."

4. "Τὸ ἱερὸν σύμβολον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

5. "Ἰππολύτου Περὶ τῶν ἰβ' Ἀποστόλων ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ποῦ ἐτελειώθη."

6. "Τοῦ αὐτοῦ Ἰππολύτου Περὶ τῶν ὄ'."

7. "Τὰ ἑπτὰ παλαιὰ τοῦ βίου θαύματα."

8. "Τί δηλοῖ ὁ σταυρὸς ὅπου σημειονομασθαί."

9. "Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου."

10. "Ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τὴν παράδωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως."

Χρονογραφία βραχυτάτη μόνον μέχρι Διοκλητιανού, ἐνθα ἐξέπεσον φύλλα.

11. Χρονογραφία περί Τουρκοκρατίας (ἀκέφαλος). "Ἀρχ...ζμδ" ἐπήγεν ὁ Σουλτὰν Σουλεϊμάνης εἰς τοὺς Κορφοὺς καὶ ἀπότυχε μετ' αἰσχύνης. Τέλ. Ἐν ἔτει ζοε' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἐβασίλευσεν ὁ Σελήμης καὶ ἐχάλασεν καὶ ἐκούρσευσεν τὰ μοναστήρια καὶ ἐπῆρε τὸν βίον τοὺς· φεῦ τῆς μανίας καὶ τῆς ἀδικίας ὅπου ἔκαμεν ἔτους ζοθ' ὁ Πεαληπασίας ἔλαβεν τὴν περίφουμον Κύπρον καὶ ὄλην τὴν περιοχὴν αὐτῆς καὶ ἔλαβεν ἄπειρον βίον καὶ αἰχμαλώτους οὐκ ὀλίγους ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

12. "Αἱ ἡλικίαι τοῦ ἀνθρώπου."

13. "Αἱ πέντε αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος."

14. "Περὶ κλιμάτων τῆς γῆς, ἐν οἷς συμβαίνει αὔξεις καὶ μείωσις τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ διὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐφ' ἐκάστη αἰώσει."

15. "Οἱ ἐπτὰ πλανήται τοῦ οὐρανοῦ."

16. "Οἱ δώδεκα μῆνες τοῦ ἔτους."

17. "Περὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῶν δώδεκα ζωδίων."

18. "Περὶ τῶν ὀνείρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων πῶς δεῖ ἐρευνᾶσθαι ἐν τῇ σελήνῃ."

19. "Ἀλφάβητος κατασκευαστὴ διὰ στίχων" (καταλογάδην).

"Ἀρχ. Ἀνθρωπε πάσχεις καὶ θαρεῖς τὸν κόσμον νὰ κερδαίνῃς·

κακοπαθεῖς καὶ μάχεσε καὶ θέλεις νὰ πλουτήσῃς.

20. "Ἐτεροι στίχοι κατασκευαστὴ" (καταλογάδην).

"Ἀρχ. Ἀνθρωπε τὴν κλίην σου ὡς τάφος βλέπε· σὲ γὰρ πρῶτον ὕστερον ὁ τάφος μέλει.

21. Λόγος (ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος). "Ἀρχ... καὶ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐν ᾗ τὴν αὐλὴν ἐγνώρισεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν μὲν ταῖς εὐημερίαις θανάτου μνήμην οὐκ ἔχωμεν, ἐν δὲ ταῖς θλίψεσιν ὀλιγοροῦμεν καὶ ἀναθεματίζομεν τὸν βίον ἡμῶν καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν.

22. Διήγησις ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

"Ἀρχ. Πορνεύμενος ποτὲ τις τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ.

23. Συμῶν Θεσσαλονίκης Εὐχὴ συγχωρητικὴ.

24. "Ποῖα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν."

25. "Ὅτι οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀποθαμένους ἔστι ὠφέλεια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν αἱ θεῖαι λειτουργίαι, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ζωντανούς."

26. Ἀββᾶ Ἡσαίου "Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν εἰς σαραντάρια διὰ ζωντανούς καὶ δι' ἀποθαμένους."

27. Συμῶν Θεσσαλονίκης "Περὶ τὸ τί ἔστι αἱ μερίδαι

καὶ ἐὰν ἔναι εὐλογον νὰ προσφέρωνται διὰ γυναῖκας ὅπου νὰ ἔχουν ἄνδρας αἰρετικούς ἢ ἀσεβεῖς."

28. "Διατὶ αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνον αὐτοῦ μνημόσυνα."

29. "Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος Διδαχὴ ἀπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς."

30. Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.

31. Ἱστορία Διονυσίου τοῦ ῥήτορος ἀσκούτος ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Λαύρας. "Ἀρχ. Ἐγὼ ἀδελφοὶ ἀναγινώσκοντάς μου τὰ βιβλία εὐρίσκω θαύματα.

32. Διήγησις περὶ ληστοῦ (κολοβῆ).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 28—32 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

150. 23.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

2. "Τοῦ ἁγίου Βασιλίου Λόγος ἀσκητικός."

3. "Περὶ κοινοβίων."

4. Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου καὶ ἐτέρων ἀσκητῶν.

5. Παταρικῶν καὶ Γεροντικῶν.

Ἐν τούτοις καὶ Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῆνος.

6. Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

7. Βίος καὶ πολιτεία Παΐσιου τοῦ μεγάλου.

8. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

151. 24.

Χαρτ. 8. XIX.

"Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ... Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, συγγραφεῖσαι παρὰ... Προχόρου."

152. 25.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Νικοδήμου Ἀγοραίου Εὐχὴ κοινὴ εἰς τὸν κύριον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἐξομολογητικὴ.

"Ἀρχ. Κύριέ μου, κύριέ μου γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ Χριστέ. Τέλ. Ὅτι σοι πρέπει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐκ πάντων προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2. Πίναξ τοῦ βιβλίου.

3. Συγγραφὴ ἐπιγραφομένη "Ἰδέα τοῦ μετανοοῦντος."

Πραγματεύεται ἐν εἰδει ἐρμηνείας ἐν τῇ καθωμλημένῃ τὸ Ἐλέησόν με διὰ κεφ. κβ'. Προτάσσεται δ' "Ἐισαγωγή τοῦ παρόντος βιβλίου, εἰς τὴν ὅπου περιγράφεται ἡ ζωὴ, τὸ παισιμον καὶ ἡ μετάνοια τοῦ βασιλέως Δαβὶδ· πρὸς τούτοις φανερώνεται καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως." "Ἀρχ. Ὁ προφήτης Δαβὶδ ἐγεννήθη ἀπὸ γονεῖς πτωχοῦ καὶ ἦτον βοσκὸς προβάτων. Τελ. (εἰσαγ.) Ὅθεν δικαίως λέγει καὶ ὁ ἅγιος

Γρηγόριος ὁ Νύσσης ὅτι ὅποιος ἀμφιβάλλει εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ εἰς τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν ὁμοῦ μὲ τὸν ψαλμῶδὸν Δαβὶδ ὡς ψάλλωμεν καθ' ἑκάστην τὸ Ἐλέησόν με καὶ ὡς κλαίωμεν τὰς ἀμαρτίας μας ὡσάν καὶ αὐτὸν διὰ τὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὡσάν καὶ αὐτὸν χάριτι καὶ φιλανθρωπία κτλ.

4. Εὐχὴ εἰς τὸν Χριστόν.
5. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.
6. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.
7. Κανὼν εἰς τὸν Θεοτόκον, ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

8. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

153. 26. Χαρτ. φύλ. XIX.

1. Ἀκολουθία τῆς συνάξεως τῶν ἁγ. Ἀποστόλων.
2. Παράκλησις τῶν δώδεκα Ἀποστόλων.
3. "Παράκλησις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."
4. "Τῆ νέα Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ... Ἀκολουθία τῆς ἐκ δεκαετοῦς καταδρομῆς τοῦ Ὁρους ἀπαλλαγῆς."
5. "Ἀσματικὴ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ ἱερομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου."
6. Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
7. Στιχηρὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
9. "Παράκλησις τῆς Ζωοδόχου πηγῆς."
10. Στιχηρὰ καὶ κανὼν τῆς ἀκολουθίας τῆς Ὑπαπαντῆς.

11. Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.

12. "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου ἐκ τῆς Σειρᾶς τῶν πατέρων παρὰ Θεοδώρου συγγραφέως."

13. "Βίος ἐνθεὸς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος Λυβίης Ἀφρικῆς."

14. Ἀκολουθία καὶ βίος ἁγίου Καισαρίου.

15. Ἀκολουθία καὶ βίος ἁγίου Θεοφίλου τοῦ Μυροβλήτου.

16. Ἀκολουθία καὶ βίος ἁγίου Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

17. Ἀκολουθία ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.

18. Κανὼν παρακλητικὸς τῶν ἁγίων Θεοδώρων.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 6, 14 καὶ 15 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

154. 27. Χαρτ. 4. XV.

Μηναῖον Μαΐου (κολοβόν).

Φύλλα τινὰ ἐκκοπέντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν (XVIII. αἰών.).

155. 28. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.

2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

156. 29. Χαρτ. 8. XIX.

Ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου θρήνου.

157. 30.

Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Δεκεμβρ.—Φεβρ. κατ' ἐκλογὴν.

158. 31.

Χαρτ. 8. XV.

Διάφοροι ἀκολουθίαι τοῦ ἐνιαυτοῦ κατ' ἐκλογὴν (ἀκέφ. κολοβ.).

159. 32.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου τοῦ Στρατηλάτου.

Περὶ τὸ τέλος Ἔτος αψις (=1716) μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, χεῖρ Διονισίου Κῶτι ἐκ τῆς ἁγίας Λαύρας.

160. 33.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

3. Εὐχαί τινες.

161. 34. *

Χαρτ. 8. XVII.

Κανόνες παρακλητικοὶ ἢ εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.

162. 35.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.

2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

3. Ἀγιασμοὶ καὶ ἀκολουθία τῶν ἁγ. Θεοδώρων.

163. 36.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐν τέλει αψοδ' (=1774) Ὀκτωβρίῳ.

164. 37.

Χαρτ. 8. XIX.

Διακονικόν.

Ἐν τέλει 1814 Μαρτίου θ'.

165. 38.

Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 465).

Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος καὶ εὐχαί.

166. 39.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.

2. Τὸ Μακάριος ἀνήρ.

3. Νικηφόρου Βλεμμίδου Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐν τέλει αψλα' (=1781).

4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

167. 40.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. Εὐχαὶ λζ' (ἀκέφαλ.).

2. "Παρὰ τοῦ ἁγίου Εἰρηναίου Ὁρκος τοῖς καλλιγράφοις ὡς φησιν Ἱερώνυμος ἐν τῷ αὐτοῦ βίῳ."

3. "Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε δοξολογίαν καὶ εὐχὴν, συλλεγείσα παρὰ Νεοφύτου ἀρχidiaκόνου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων" (κολοβ.) μετὰ προομιῶν.

168. 41.

Χαρτ. 16. XVII.

Στιχηρὰ, Δοξαστικά καὶ Κανόνες τινές (κολοβ.).

169. 42.

Χαρτ. 16. XVII.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

170. 43.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ψαλτήριον.
2. Οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
3. Μηνολόγιον.
4. Τροπάρια τινα (κολοβ.).

171. 44.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Νομοκάνων
κεφ. σλζ', ὦν α'. "Περὶ τοῦ χειροτονουντός παρενορίαν." β'. "Περὶ τοῦ ἐπὶ χρήμασι χειροτονουντος." γ'. "Περὶ ἱερωμένου ἐν τύψῃ τῶν..." σλγ'. "Περὶ τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτόκου." σλδ'. "Περὶ τοῦ πότε καταλύεται ἡ νηστεία τῆς τετάρτης καὶ ἑκτης." σλε'. "Περὶ τοῦ πότε μεταλαμβάνουσιν οἱ ὀρθῶς βιούντες." σλς'. "Περὶ πνευματικῆς συγγενείας." σλζ'. "Περὶ ἐτέρας συγγενείας πνευματικῆς."
2. Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ ἐπὶ ἐξομολογήσει.
3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγισμοῦ."
4. "Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου."
5. "Δεκάλογος νόμος καὶ διαθήκη πρώτη δοθὲν παρὰ Μωϋσέως." Ἀρχ. Δέκα παραγγελίαις μεγάλαις εἶναι ὅπου ὄρισεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσὴν νὰ ταῖς εἰπῇ εἰς τὸν κόσμον.

6. "Λόγος περὶ νηστείας." Ἀρχ. Συνήθειαν ἔχουσιν οἱ βασιλεῖς εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ὅταν μέλλωσι νὰ στείλουν τοὺς στρατιώτας εἰς τὸν πόλεμον στέκονται καὶ τοὺς παραινοῦν καὶ τοὺς καθοδηγοῦν.

7. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς" (κολοβόν).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5—7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

172. 45.

Χαρτ. 16. XVII.

Μηνολόγιον καὶ Εὐχολόγιον.

173. 46.

Χαρτ. 16. XVII.

Διακονικόν.

Ἐν τέλει ,αχλδ' ἐν μηνῇ Ἰουνίου ιβ' (=1694) ἐγράφη χειρὶ Ναθαναὴλ ἱερομονάχου Διονυσιάτη.

174. 47.

Χαρτ. 8. XIX.

"Συντακτικὸν σύντομον συλλεχθὲν ἀπὸ ἕτερα συντακτικὰ παρὰ τοῦ διδασκάλου ἡμῶν Παναγιώτου. 1850. Ἐγραψε Νικηφόρος μοναχὸς Ἀγιοπαυλίτου ἀπὸ νήσον Κεφαλληνίας 1850."

175. 48.

Χαρτ. 8. XIX.

"Σχόλια εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σωζόμενα ἐν παλαιῷ μεμβραίνῳ τεύχῃ χειρογράφῳ τῆς αἰοδίμου Μαρίας βασιλίσσης Ῥωμαίων."

Ἀρχ. "Πρόλογος." Ὁ ἱερός εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς πρῶτον συνέγραψε τὸ κατ' αὐτὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον,

H.

εἶτα τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀποστείλας ἐκεῖνο καὶ ταῦτα πρὸς τὸν κράτιστον ἡγεμόνα Θεόφιλον· ἀρχεται δὲ τὰ μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἀχρι τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τὰ ὅσα παρὰ τῶν Ἀποστόλων διεπράχθησαν ἀχρι τῆς εἰς Ῥώμην ἀφῆξεως τοῦ ἀποστόλου Παύλου μεθ' οὗ συνῆλθε καὶ ὁ Λουκᾶς μετ' αὐτοῦ· ἐνθα δὴ συνέβη τὸν Παῦλον τριακοστῶ ἕκτω εἶτε τοῦ σωτηρίου πάθους, τρισκαιδεκάτῃ δὲ Νέρωνος μαρτυρησάι ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθέντα. Ἀρχόμεθα δὲ τῆς συγγραφῆς τῶν σχολίων ἀπὸ τοῦ 5' κεφ. ἑδαφίῳ 5. Τὰ γὰρ σχόλια τῶν ἐξ κεφαλαίων οὐχ εὐρίσκονται λιπόντων τῶν φύλλων τῆς βίβλου. Εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Κεφάλαιον 5' Ἰπρόθεσις. Ἀρχὴ τῆς ὑποθέσεως περὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Ἰουδαίων ἐπανάστασις καὶ συκοφαντία κατὰ Στεφάνου αὐτοῦ τε δημηγορία περὶ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ διαθήκης τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ τῶν ιβ' πατριαρχῶν. Κείμενον. Καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου ἕως τοῦ εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει. Σχόλιον ἐρμηνείας. Ἄπαντες οἱ ἀπόστολοι ἦσαν πλήρης πίστεως οὗς ἐξελέξαντο ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ γένηται οἷα ἐπὶ Ἰούδα οἷα ἐπὶ Ἀνανίου καὶ Σαπφείρης, εἶτα ἀφορίσαντες αὐτοὺς τῷ πλήθει ἔστησαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων. Ἐν τέλει ,αωνβ'. Μέμνησθε Ἰακώβου μοναχοῦ. Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀρ. 129 (2).

176. 49.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κανόνες ἐξομολογηταρίου (ἀκέφαλ.).
2. "Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλεῦς καὶ ἑτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθέν[τες] καὶ συναθροισθέντες ἐκ διαφορῶν νομίμων καὶ ἐκτεθέντες κατὰ τάγμα ἐκάστου καὶ βαθμόν."

Κεφ. α' "Πρῶτον δὲ δεῖ περὶ τῶν πνευματικῶν εἰπεῖν πῶς χρὴ αὐτοὺς τὰ ἐπιτίμια ἐπάγειν τοῖς ἐξομολογουμένῃς καὶ περὶ τῶν τρόπων τῶν ἐξαγγελλόντων, εἶτα περὶ τῶν λοιπῶν." Κεφ. τελ. "Περὶ γυναικῶν, ἐν ᾧ περιέχονται διάφοροι κανόνες." Ἐν τῇ καθωμλημένῃ πλὴν τῶν ἀναγεγραμμένων χωρίων συγγραφέντων. Τέλος ,αψνα', μηνὶ Ματῶ λ' (=1751).

3. "Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερῶν διὰ σαραντάρια διὰ ζωντανούς καὶ ἀποθαμένους."

4. "Περὶ ἐξομολογήσεως λόγος." Ἀρχ. Πρέπει ἀδελφοί μου νὰ εἰμεσθεν πρὸς τὸν θάνατον τοσοῦτον φροντιστικοὶ ὡσὰν νὰ εἶναι ἡ σημερινὴ τελείωσις τῆς ζωῆς μας.

5. "Ἐκλογή ἐξ ἐτέρου νομοκανόνου περὶ πορνείας καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πατριαρχῶν Ἀντιοχείας."

6. "Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ἀγιοτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαί."

7. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων πρὸς ἱερωμένους.

8. "Εὐχὴ ἣν λέγει ὄρχιερέὺς ἢ πνευματικὸς πατὴρ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων."

Ἐν τέλει ,αψνα' (=1751).

4

177. 50.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων (ἀκέφαλος)
περιέχων ἐκλογὴν Κανόνων τῶν Ἀποστόλων, τῶν Συνόδων
καὶ τῶν Πατέρων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2. "Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς
ἐπιγενεθίσιας αὐτῷ ἐρωτήσεις" (κολοβ.).
Ὁ κώδις ἑλλιπής ἐν πολλοῖς.

178. 51.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων
κεφ. τοξ' καὶ τῶν μὴ συναριθμουμένων ἐν τῷ πίνακι. Ἐν
τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. α'. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας
συμπαθής." β'. "Περὶ κριτοῦ κοσμικοῦ τίνα εἰκονίζει
τοῦ ἔχειν." τοβ'. "Συγχωρητικὸν ἕπερ γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς
εἰς τὸν ἐξομολογούμενον." τογ'. "Περὶ πῶς ποιούσιν οἱ ἀρχιερεῖς
τῷ σταυροπηγίῳ." τοδ'. "Περὶ πῶς γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς
εἰς ἀντιμύσιον." τοε'. "Περὶ πῶς γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς γράμμα
εὐεργητικὸν ὅταν δίδωσιν ὀφθίκων σταυρὸν καὶ ἐπιγονάτιον."
τος'. "Γράμμα ἕπερ γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς περὶ ζητίας μονα-
στηρίου ὅπου νὰ εἶναι χαλασμένον καὶ θέλουν εἶναι τὸ ἀνακαι-
νίσουν." τοζ'. "Γράμμα ἕπερ γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς περὶ
ζητίας ἀρχιερατικῆς." Ἐκτὸς τούτων κεφ. τοξ'—τπς' ἄλλοι
τύποι ἐγγράφων. τπζ'. "Τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀφθίκια." τπθ'—
υβ'. "Τύποι ἐπιστολῶν καὶ διαζυγίων."

Χριστοῦ ἀπο χειλοῖς ἐπτακοσίοις ἐννέα
θεσμὸς δδ' ἦγεν ἐξ ἑσθ' Θεοφάνους δια
εἰν εἰκάδι πέρας δεξιῆς Σκιροφοριῶνος
ιεροδιάκονον ἐκ Χρύσσαυ τοῦ...

2. "Ἐρωτήσεις πρὸς τὸν θεῖον Ἰωάννην τὸν νηστευτὴν
περὶ ἀνθρώπου ἀπεθαμένου ἐὰν εὐρεθῇ ἀκαίρεος τὸν
ὅποιον λέγοντες καταχθόνιον τουτέστι βουλκόλακας ἐὰν
εἶναι ἀληθὲς καὶ τί νὰ γένη εἰς αὐτὸν."

3. "Συνοπτικὴ ἐξήγησις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λει-
τουργίας παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλου κυρίου Μελιτίου
Συρίγου θεολόγου καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου κήρυκος,
αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μοσχοβίᾳ πατριαρχεύοντος
Νίκονος."

179. 52.

Χαρτ. 8. XVII.

"Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον εἰς πεζὴν
φράσιν."

Κεφ. τζ'. α'. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής."
β'. "Περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ τοῦ ποιῆν δικαιοσύνην ὁ κριτής."
...τς'. "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν δαμονίζεται ὁ
ἄνθρωπος ἦγον ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα καὶ θέλουν νὰ χωρισθοῦν."
τζ'. "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λειπη
χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξόδους τῆς γυναίκος αὐτοῦ."
Ἐν τέλει ἔτελειώθει τὸ παρὸν βιβλίον ἐκ χειρὸς ἐμοῦ
τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἁμαθοῦς Πολύζου ἱερέως ἐν ἔτει
αχξδ' Ματθ δ' (=1864).

180. 53.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Νομοκάνων τοῦ ἀγνωστάτου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ
ἐκ πολλῶν διδασκάλων συνηγμένος περιέχων τοῦ πνευ-
ματικοῦ τὰ ἀναγκαῖα."

Κεφ. ρογ' βραχέα.

2. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφο-
ρισμὸν."

"Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

181. 54.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Κεφ. υκβ'. α'. "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς
πάντας συμπαθής." β'. "Περὶ κριτοῦ κοσμικοῦ τί νὰ εἰκονίζει
τοῦ ἔχειν." υκα'. "Ἐὰν τινὰς ληστής κάμῃ ἑκατὸν φῶνους καὶ
τὸν ἐπίδωσιν καὶ κόψουν τὴν κεφαλὴν του." υκβ'. "Περὶ ἐλεη-
μοσύνης τί ἀγαθὰ λαμβάνει ἐκεῖνος ὅπου κάμῃ αὐτὴν."
2. Τάξις πρωτοκαθεδρίας (κολοβή).

182. 55.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Κεφ. ξζ', ὡν α'—ιβ'. "Περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου εἰς
πόσους γίνονται τὰ συνοικέσια καὶ εἰς πόσους δὲν γίνονται"
(βαθμολόγιον). ιγ'—ξζ'. "Περὶ κρίσεως καὶ νόμων." Τούτων
τὸ ιγ'. "Πρῶτον δὲ δεῖ εἰπεῖν περὶ κριτοῦ, τοῦ εἶναι εἰς πάντας
συμπαθής," ξζ'. "Περὶ ἀνακτίσεως οἴκων."
2. "Εὐχαὶ ὀφέλημα εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν."
3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."

183. 56.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Νόμιμον συλλεχθὲν ἐκ διαφόρων ἀναγκαίων κανόνων
τῶν θείων καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ
οἰκουμενικῶν Συνόδων τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἐτέρων
ἀγνωστῶν ἀρχιερέων καὶ τινῶν νεαρῶν βασιλικῶν νόμων
καὶ ἄλλων τινῶν μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν
Ματθαίου τοῦ νομοθέτου, ὃς ἦν ἱερομόναχος καὶ πάνυ
σοφύτατος, τὸ ἐπίκλην Βλαστάρη."

Κεφ. σπη' κατὰ τὸν προτασσόμενον πίνακα. α'. "Περὶ
κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴν καὶ νὰ μὴδὲν πιστεῖται
λόγους τινῶν χωρὶς ἐξετάσεως." Ὁ κώδις μένει κολοβὸς σὺν τῷ
τίτλῳ τοῦ κεφ. ιη'. "Περὶ ἀνδρὸς ἢ γυναίκος ὅπου θελεῖ νὰ ἐλθῇ
εἰς τὸ σχῆμα τῆς καλογερικῆς ἕως πότε νὰ δοκιμάζεται."

184. 57.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2. "Προοίμιον καὶ ἐρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν
τὸν πνευματικὸν καὶ ἐρμηνεύειν ἀκολούτως τοὺς εἰς αὐτὸν
προσερχομένους."

3. Νομοκάνων.
Ἐπιγράφεται "Συνοδικὸν καὶ Ἀποστολικὸν Κανὼν καὶ
τοῦ μεγάλου Βασιλείου." Κεφ. τν', ὡν α'. "Περὶ τῶν παρ'
ἐνορίαν χειροτονούντων." τν'. "Πότε ὀφείλουσιν οἱ ὀρθῶς
βιούντες μεταλαμβάνειν τῶν θείων καὶ ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ
μυστηρίων."

4. "Αἱ δώδεκα δεσποτικαὶ ἑορταὶ διὰ στίχων
ἰάμβων." Ἐν τέλει

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργία
ἐγραψεν Ἰδοῦ Νεοφύτῃ ἐν πόνῳ.

5. Εὐχαὶ τινες.
6. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

185. 58. Χαρτ. 16. XVIII.
 Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 Κεφ. 4', ὡν α'. "Περὶ κριτοῦ, ὅτι νὰ ἔναι εἰς πάντας συμ-
 παθῆς καὶ νὰ μὴδὲν πιστεύῃ λόγους τινος χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ."
 4'. "Περὶ ἀσθενοῦς ὁποῦ γυρεύει νὰ γένει καλόγηρος εἰς τὸν
 θάνατον αὐτοῦ καὶ περὶ μοναχοῦ ὁποῦ δὲ ψάλλει τὰς ὥρας αὐτοῦ."

186—217. 59—90. Χαρτ. 4, 8, 16. XIV—XIX.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

218. 91. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου (ἀκέφαλος).
 2. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος
 καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου."
 3. "Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
 Γεωργίου καὶ ὅπως ἦλθεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἰς θεο-
 γνωσίαν."
 4. "Θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τὸ
 ἐν τῇ Λασαίων πόλει γενόμενον καὶ περὶ τῆς κόρης καὶ
 τοῦ δράκοντος" καὶ ἄλλα θαύματα.

5. Ἀνδρίου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.
 6. Γρηγορίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Κωνσταντινουπόλεως Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.
 7. Οἱ παρακλητικοὶ Κανόνες τῶν ἡ' ἡχῶν (κολοβ.).

219. 92. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου.
 2. "Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως."
 3. Εὐχαὶ διάφοροι (κολοβ.).

220. 93. Περγ. VI—XIV. Χαρτ. XV—XIX.
 Φάκελος περιέχων φύλλα διάφορα.
 Τὰ ἐπὶ περγαμνῆς εἰσὶν ὅλης ἐκκλησιαστικῆς, τέσσαρα δὲ
 περιέχουσιν ἀρχαίαν μουσικὴν, τὰ δὲ χαρτῶνα φύλλα καὶ
 φυλλάδια, ὡν τὰ πλείστα XVIII καὶ XIX αἰῶν., περιέχουσιν
 ἐπ' ἴσης ὅλης ἐκκλησιαστικῆς, τέσσαρα δὲ μόνον εἰσὶν ἀπόσπασμα
 γραμματικῆς.

221. 94. Χαρτ. XVI—XIX.
 Φάκελος περιέχων φύλλα διάφορα.
 Τούτων ὀλίγα μόνον XVI καὶ XVII, τὰ δὲ πλείστα XVIII
 καὶ XIX αἰῶν. Περιέχουσι δὲ ὅλην λειτουργικὴν καὶ μουσικὴν.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΧΙΛΙΑΝΤΑΡΙΟΥ

222. 1. Περγ. φύλ. μεγ. XIII. σελ. 2.
Μηναίων 'Απριλ. β'—'Ιουλ. ιβ' (ἀκέφαλον, κολοβόν).

*223. 2. Περγ. 4 μέγ. XI. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἰωάννην ἀπὸ Ὀμιλ. ν' (ἀκεφάλου) μέχρι πζ' (κολοβή). Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

224. 3. Περγ. 8 μέγ. XIII.
1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις ἀπὸ τῆς λς" (ἀκεφάλου).
2. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν ὁμολογητὴν Θεόδωρον ἡγούμενον τοῦ Στουδίου." Ἄρχ. Ἐτελειώθη ἐν κυρίῳ ὁ ὄσιος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν ὁ Χριστοῦ θεράπων καὶ ὁμολογητῆς Θεόδωρος.
3. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου "Ἰαμβοὶ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις."
4. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογιτοῦ Θεοδώρου Διαθήκη."
Ἡ τάξις τῶν φύλλων ἐν τῷ κώδικι συγκεχυμένη.

225. 4. Περγ. 8. XIII.
Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει
Ἐχεις τὸ τέρμα τοῦ πόθου σου, ὦ φίλος,
κλέος μοναστῶν Γεράσιμε καὶ γέρας.
Μέμνησο λοιπὸν καὶ σὺ τοῦ γεγραφότος
οἰκτροῦ μοναχοῦ καὶ ξένου Ἰωάννου
σὺν σοὶ τυχεῖν με τῆς ἀνω κληρουχίας
... ταῖς φαινεαῖς τῆς πανάγου Μαρίας
... [ἀ]ληθῶς κυρίας Θεοτόκου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. φύλ. XI. σελ. 2) περιέχοντα μέρη λόγου κατηχητικοῦ, οὗ ἀπόσπασμα ὑπὸ δὲ Ἰησοῦ καὶ ὕστερον δοξαζομένου τε καὶ ἀντιδοξάζοντος ὡς τὸν πατέρα καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς....

*226. 5. Περγ. 8. XII.
Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει Μνήσθητι κύριε τοῦ δούλου σου Θεοδοσίου ἱερομονάχου. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχρων καὶ ἀναξίων λόγου ἐπιτίτλων.

227. 6. Περγ. 8. XIII.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

228. 7. Χαρτ. φύλ. XVIII.
1. Ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς λαύρας τοῦ ἁγ. Σάββα Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταλίνης.
2. Τοῦ αὐτοῦ Ὀμιλίου ρλ' καὶ ἡ Περὶ ἐξομολογήσεως.
3. "Ἀποφθέγματα καὶ διδασκαλία πωλῶν ἁγίων πατέρων καὶ διάφοροι ὁμιλίας προσέτι καὶ νουθεσῖαι καὶ ἕτερα πολλὰ ἀναγκαῖα, τὴν δὲ ἑναρξιν τῆς βίβλου ταύτης οὐκ ἐτύχομεν μὲ τὸ νὰ εἶναι παμπάλαιον, μόνον δὲ ὅσα ἠϋραμεν ἐγράψαμεν καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε τοῦ γράψαντος." Ἄρχ. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἶδέναι ὅτι ἐχρηζεν αὕτη τ' βίβλος κατὰ τὸν παρακολουθοῦντα σκοπὸν ἐκ τοῦς θεῖους κανώνας τῶν θεοφόρων πατέρων ἀφορισμούς τε τῶν θείων μυστηρίων.

Περιέχονται τεμάχια λόγων καὶ ἀποσπάσματα γνωστῶν Πατέρων καὶ τῶν ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ ὡς ἐρημηνευτικά τῶν Κανόνων.

229. 8. Χαρτ. 4. XV.

1. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ β' κεφαλαίου (ἀκεφάλου).

2. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Τιμόθεον περὶ θείων ὀνομάτων.

3. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μυστικῆς θεολογίας.

4. Τοῦ αὐτοῦ Αἱ δέκα ἐπιστολαί.

5. Καλλίστου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ὀμιλία

νβ', ὡν α'. "Ὀμιλία ἠθικὴ περὶ τοῦ πῶς ἡ λογικὴ φύσις καὶ ἄλογος μετέχει τῆς τετρακτύος τοῦ χρόνου." Ἄρχ. Ἐγὼ σιωπῶν καὶ κατὰ νοῦν φέρων ἐν τῷ τῆς διανοίας πτερῷ ἀναπολῶν τε καὶ ἀνελλίπτων. Τέλ. (κολοβ.) Περὶ τὰς δυσχερεῖς τοίνυν τοῦ βίου ἐπαναστάσεις ἱκανῶς διατρίψαντες καὶ πρότερον τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.... β'. "Διδασκαλία τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Καλλίστου πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς ἡ ἀντιλογία τῆς καθαρᾶς ψυχῆς ἐστὶ κήρυμα." γ'. "Διδασκαλία περὶ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν." δ'. "Διδασκαλία παρανετική πρὸς τὰ

ἐπερχόμενα καὶ συμπίπτοντα τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὰς ἀμαρτίας." ε'. "Ὁμιλία εἰς τὸ βῆτον τοῦ θείου Δαυὶδ τὸ Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ββυσσος." ς'. "Διδασκαλία δευτέρα." ζ'. "Διδασκαλία τρίτη." η'. "Διδασκαλία τετάρτη περὶ φόβου θεοῦ." θ'. "Διδασκαλία πέμπτη περὶ εὐταξίας κλήρου." ι'. "Διδασκαλία περὶ δικαιοκρισίας." ια'. "Διδασκαλία περὶ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ." ιβ'. "Διδασκαλία εἰς τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Σταυροῦ προσκύνῃσιν." ιγ'. "Ὁμιλία εἰς τὴν πέμπτην Κυριακὴν τῶν νηστείων." ιδ'. "Ὁμιλία εἰς τὴν ἕκτην Κυριακὴν ἧτοι τῶν Βαῶν." ιε'. "Διδασκαλία εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα." ις'. "Διδασκαλία εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων." ιζ'. "Διδασκαλία δογματική." ιη'. "Διδασκαλία εἰς τὸ βῆτον τοῦ Εὐαγγελίου Ὅτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐντὸς ἡμῶν ἐστι." ιθ'. "Ὁμιλία περὶ ἀγνοίας τῶν θείων γραφῶν." κ'. "Διδασκαλία δογματικὴ κατὰ τοῦ Γρηγοῦρα καὶ τῶν αὐτοῦ διδασκάλων." κα'. "Διδασκαλία δογματικὴ κατὰ τῶν Βαρλααμιτῶν." κβ'. "Ὁμιλία κατὰ τοῦ Γρηγοῦρα καὶ τῶν αὐτῶ ὁμοφρόνων." κγ'. "Κατὰ τοῦ αὐτοῦ Γρηγοῦρα." κδ'. "Κατὰ τοῦ Γρηγοῦρα." κε'. "Κατὰ τοῦ Γρηγοῦρα." κς'. "Κατὰ τοῦ Γρηγοῦρα." κζ'. "Κατὰ τοῦ τοιοῦτου Γρηγοῦρα." κη'. "Ὁμιλία κατὰ Λατίνων." κθ'. "Ὁμιλία κατὰ Λατίνων." λ'. "Κατὰ τῶν βλασφημῶν." λα'. "Ὁμιλία περὶ παρανώσεως." λβ'. "Διδασκαλία εἰς τὸ βῆτον τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος Καιρὸς τῷ παντὶ πράγματος (γρ. πράγματι)." λγ'. "Διδασκαλία κατὰ γοήτων καὶ γοητευσῶν." λδ'. "Ὁμιλία περὶ ἀναισθησίας." λε'. "Διδασκαλία περὶ τοῦ πῶς δεῖ σχολάζειν ἐν ταῖς ὑμνωδίαις τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ κατολιγῶρειν τούτων." λς'. "Ὁμιλία περὶ παρανώσεως καὶ διδασκαλίας." λζ'. "Διδασκαλία πρὸς τὰ ἐπερχόμενα ἡμῶν δευτέρα." λη'. "Ὁμιλία παρανετική." λθ'. "Ὁμιλία κατὰ ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων." μ'. "Ὁμιλία παρανετική." μα'. "Ὁμιλία παρανετική." μβ'. "Ὁμιλία παρανετική." μγ'. "Διδασκαλία περὶ τοῦ πῶς δεῖ σχολάζειν τὸν Χριστιανὸν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ ὑμνωδίαν οὐ μόνον ἐν ταῖς ἑξ τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀναστασίμῳ Κυριακῇ ἡμέρᾳ." μδ'. "Διδασκαλία ὁμοία τῇ προτέρᾳ." με'. "Ὁμιλία περὶ μετανοίας." μς'. "Ὁμιλία περὶ τοῦ πῶς δεῖ τὸν διδάσκαλον διεξάγειν τὸ ὑπ' αὐτῶν ποίμνιον." μζ'. "Ὁμιλία περὶ δωρείου." μη'. "Ὁμιλία περὶ τῶν τεσσάρων γενικωτάτων ἀρετῶν καὶ περὶ μοναχῶν πολιτείας." μθ'. "Ὁμιλία πρὸς μοναζούσας εἰς τὸ βῆτον τοῦ θείου Παύλου τὸ Εὐσχημόνως περιπατεῖν." ν'. "Ὁμιλία περὶ ὑποταγῆς." να'. "Ὁμιλία περὶ ὑπακοῆς." νβ'. "Διδασκαλία παρανετικὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς" (κολοβή).

230. 9. Χαρτ. 4. XVII.

1. "Ἀποφθέγματα ἁγίων γερόντων κατὰ στοιχείου."
2. "Παρανώσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος." κεφ. λη', ὡν τὸ κ'. "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Εὐκρατῆ Ἐκ τῶν πνευματικῶν Λειμώνων κεφάλαια ρκθ'." Ἐν τέλει ζρκ' (=1612) Κυρίλλου ἱερομονάχου μηνὶ Νοεμβρίῳ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ δρεῖ τοῦ Ἄθω.

231. 10. Χαρτ. 4. XVIII.

"Θέατρον πολιτικὸν εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται ἀκριβῆς συμβουλή τί πρέπει νὰ κάμῃ καὶ ἀπὸ τί νὰ ἀπέχη ὁ ἡγεμόν."

Ἡ συγγραφή αὕτη, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Λατινοῦ ὑπὸ Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου ἐξεδόθη τύποις ἐν Λειψίᾳ τῷ 1758, 1766 καὶ 1776, τὸ τέταρτον δ' ἐν Βενετίᾳ τῷ 1802.

232. 11. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλλ. ὠφελούντο λόγων, Κατὰ μεθύνοντων, Κατὰ τῶν ὀργιζομένων, Εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ. Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—2 εἰσὶν ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμλημένην.
3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τον Πόντον φυγῆς.
4. Δουκιανοῦ Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν. Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—4 περιέχουσι κείμενα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

233. 12. Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

234. 13. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τον Πόντον φυγῆς, Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἠνίκα ἐπέτρεψεν αὐτὸν κτλ, Εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν, Εἰς τοὺς Μακκαβαίους, Εἰς Καισάριον τὸν ἀδελφόν, (ἀκέφ.), οὗ ἡ ἀρχὴ Ἄκων χειροτονηθεῖς, Εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν. Πάντων τῶν λόγων τούτων τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.
2. Ἐξήγησις τοῦ μεγάλου Βασιλείου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.
3. Λόγος τῇ Κυριακῇ γ' τῶν Νηστείων ἐν τῇ καθωμλημένῃ, Ἄρχ. Ποῦ εἶσαι σήμερον ἀπὸ στολε τὸ στόμα καὶ ὁ νοῦς τοῦ Χριστοῦ; Ἐν τέλει Ἐίληφε τέλος πρὸς τοὺς ἀψξδ' (=1764) τῆς η' Φαρμοθ' ἐν τῇ Σμύρνῃ.
4. Ἐξήγησις τοῦ Δουκιανοῦ εἰς τὸ Ὡ Ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε." ,αψδ' Νοεμβρίου θ' (=1764).

235. 14. Χαρτ. 8. XVI.

1. Συγγραφή θεολογικὴ ἀνεπίγραφος εἰς κεφ. νβ', ὡν α'. "Ἄμωμος ἐστὶν ὁ ἀπὸ πάσης κακίας ἀπτεστον τὸν βίον αὐτοῦ διεξάγων."
2. Μητροφάνους Ὑμνοὶ. Ἄρχ. Ὑμνοὶ πρὸς τὸ θεῖον ἐρωτικοὶ πλήρεις τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ. Τέλ. Ὁ δὲ βουλόμενος μαθεῖν πλατώτερον ζητησάτω τὴν τοῦ Θεοδοῦλου διήγησιν.
3. "Τοῦ αὐτοῦ(;) Ἑρμηνεία πῶς δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους."
4. "Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον, εἰσὶ δὲ πόνημα Θεοκάρου μοναχοῦ."

236. 15. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4. Ἀποστολοεπάγγελμα τῆς ἑβδομάδος.
5. Ἀκολουθία εἰς ἀρχαίον βασιφοροῦντα.
6. Ἀκολουθία νεκρώσιμος.

237. 16. Χαρτ. 8. XVII.

“Βίβλος θαυμαστῆ τῶν ἁγίων γρόντων ἀποφθέγματα καὶ συνάξεις καὶ βίοι κατὰ στοιχείων.”

*238. 17. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασίλειου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος δια χειρὸς κάμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου τάχα καὶ καλλιγράφου Λαυρεντίου ἔτους ,αψλζ' (=1787).
4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
5. Εὐχή εἰς τοὺς μέλλοντας μεταλαβείν.
6. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως.
7. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
8. Ἴτερος κανὼν παρακλητικός.
9. Εὐχή τῶν κολλύβων.
10. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν λεγόμεναι εἰς τὸν ἱσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον.
11. “Εὐχὴ ἱκετήριος καὶ κατανυκτικὴ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.”
12. Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.
Ἐν τέλει γράμμασι χρυσοῖς Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος διὰ χειρὸς κάμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Λαυρεντίου ἔτους ,αψλη' (=1788) μηνὶ Νοέμβριω κα' τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ὁ κώδιξ κομψῶς γεγραμμένος, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ περκόσμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων χρυσῶν καὶ πολυχρόμων.

239. 18. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ἀσκήσαντος, ἐπισκόπου δὲ γενομένου Κωνσταντιανῆς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.”
2. “Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πάνυ ὠφέλιμα ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νήφωνος.”
3. “Περὶ κατανύξεως λόγοι ψυχοφελεῖς. Ἐκ τοῦ βιβλίου λεγομένου Παράδεισος.”

240. 19. Χαρτ. 8. XVIII.

Τετραεπάγγελον.

Ἐν τέλει Εἰς τὸ χιλιοστῶ εὐτακοσιοστῶ εἰκοστῶ ἔκτω ἐν μηνὶ Ἰουνίω...κα' ἡμέρα δ' ὦρα δ' τῆς ἡμέρας ἔτελειώθη τὸ παρὸν ἅγιον Τετραεπάγγελον ὑπο χειρὸς κάμου ἱεροδιακόνου Μελχισεδέκ Λητηνάκι τοῦ Κριτός. Ἐν τῇ ἀναγεγραμμένῃ ἡμερομηνίᾳ ὑπάρχει σύγχυσις.

241. 20. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
2. Δαυὶδ Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν Κοίμησιν.
3. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
5. “Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.”
Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἄρχ. “Ὅποιοι ἤθελον εὐρη τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας του. Ὁ κώδιξ γεγραμμένος ὑπὸ δύο χειρῶν.

242. 21. Χαρτ. 16. XVIII.

“Εἰς δόξαν Θεοῦ Περὶ προσφθίας εἴτε περὶ τόνων τῶν αὐτῶν διδασκάλων αὐταδέλφων Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου τῶν Λαχουδῶν ἀπὸ Κεφαλῆνας.”

243. 22. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως.
2. Ἀκολουθία εἰς ἱερέα ἐνπνιασθέντα.

244. 23. Χαρτ. 16. XVII.

1. Βροντολόγιον (ἀκέφαλον).
2. Σεληνολόγιον.
3. “Ἰατροσόφιον ἀπλὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ πάνυ θαυμάσιον.”
Ἐν κεφ. νθ', ὡν προτάσσεται πῖναξ. Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ κώδιξι ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

245. 24. Χαρτ. 16. XVIII.

“Καλενδάριον ἦτοι προγνωστικὸν παντοτεινὸν, μεταφρασθὲν ποτὲ ἐκ τῆς οὐγγαρικῆς γλώσσης εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν παρά τινος ἀνωνύμου, νῦν τὸ πρῶτον ἐξεδόθη τύποις δι' ἐξόδων καὶ δαπάνης τοῦ ἐντιμωτάτου καὶ χρησιμωτάτου ἐν πραγματευταῖς ἀρίστου κυρίου κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ παιδαρισιμωτάτου ἱερέως Ἐμμανουὴλ Μελενικίου τοῦ καὶ ποτὲ οἰκονόμου τῆς αὐτῆς πόλεως χρηματίσαντος. Ἐν Λίβια τῆς Σαξονίας ἔτει 1767 ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεῖτκοπφ.”

Τὸ ἐντυπον βιβλίον, οὐ ἀντίγραφον ὁ κώδιξ, λείπει παρὰ Βρετφ.

246. 25. Χαρτ. 16. XVII.

Ἐξομολογητάριον.

247—325. 26—104.

Χαρτ. 4. 8. 16. XVII—XIX.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

*326. 105. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Γέγραπται διον χρυσοῖς γράμμασιν, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ὠραίων ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἐκατέρα τῶν δύο σελίδων, εἰς ἃς διήρηται, ἔχει στίχους ἑνδεκα. Ἐναπόκειται ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς ἐκκλησίας, λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀντίγραφων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ε΄

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

327. 1. Χαρτ. 8. XIV.
 “Νικήτα τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Σερρών
 Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἀναγινωσκομένους λόγους τοῦ ἐν
 ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς Ὁμιλίας εἰς τὸ Πάσχα καὶ λήγει εἰς τὴν
 εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα. Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα τοῦ
 βιβλίου ἀκώδους τοῦτου κώδικος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ
 ἄλλων (Χαρτ. XVII. αἰῶν.).

*328. 2. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ψαλτήριον.

2. Ὑμνοι τριαδικοί.

Ἐν τέλει καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου
 Νικολάου ἐκκλησίας τοῦ Πολυγέρου. Κοσμεῖται ὑπὸ
 ἐπιτίθων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων περικόσμων.

329. 3. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 167).
 Ἁγιασματάριον μικρόν.

330. 4. Περγ. 8. XII. (φ. 176).
 Τετραευάγγελον.

Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν
 ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XIV. αἰῶν.).

331. 5. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Συνεσίου ἐπιστολαί.

2. “Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλίου
 τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος
 Θεοδοσίου μετωνομασθέντος Ἐκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν
 τύπων.”

3. Ὁμήρου Ὀδυσσεΐας Α—Δ, 830.

Ἄπαντα μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην,
 ἀραΐας ἐν τῷ 2.

332. 6. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐξήγησις τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου Ἐπιστολῶν
 ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ τοῦ Πατμίου.”

2. “Ἐπιθεωρίαι τινὲς εἰς τὰς τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου
 Ἐπιστολῶν παρὰ Νεοφύτου.”

Ἐν τέλει Παρὰ Γρηγορίου ἱεροδιακόνου Πατμίου.

3. “Ἐξήγησις τοῦ Συνεσίου Περὶ βασιλείας.”

4. “Συνεσίου τοῦ σοφωτάτου Ἐξήγησις ἐρμηνευθεῖσα
 παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Δανιὴλ
 Πατμίου τοῦ Καραμίου Περὶ φαλάκρας ἐγκώμιον.”

5. Ἐξήγησις τοῦ Περὶ ἱερωσύνης λόγου Γρηγορίου
 τοῦ Θεολόγου.

6. “Ἐξήγησις εἰς τὸν Περὶ στεφάνου λόγον τοῦ ἐν
 ῥήτορσιν ἀρίστου Δημοσθένους.”

333. 7. Περγ. 8. XIII.

1. Λαυσαϊκόν.

2. “Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἐμβλέψας εἰς γυναῖκα
 πρὸς ἐπιθυμίαν.”

3. Τινὰ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

4. “Περὶ ἱερωσύνης διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμος.”

5. “Περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς.”

6. “Κλαυθμοὶ καὶ θρήνοι μοναχοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ
 ξένου

δι’ ὧν καὶ ἀπελέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν.”

Τέλ. Τοῦτο σημεῖον πέφυκεν ἀγάπης πληρεστάτης
 τὸ χαίρειν μετὰ χαίροντας, τὸ συμπενθῆν πεν-
 θούσι.

Στίχοι περὶ τοὺς 360, καταλογάθην μὲν τὸ πλεῖστον γεγραμ-
 μένοι, ἀλλὰ διακρινόμενοι ἐκ τοῦ πρώτου γράμματος, ὄντος
 ἐρυθροῦ. εἰσι δὲ μέρος τῆς Διόπτρας Φιλίππου τοῦ μοναχοῦ,
 ἐκδεδομένης λατινιστῶν μόνον (Migne Patr. Gr. CXXVII, 701).

7. Ἐκ τῶν τοῦ Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

8. “Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντι-
 νουπόλεως Ποίημα πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ Ἁγίου Ὄρους.”

Ἄρχ. Πολλάκις με ἐβίασας καὶ ἐξέθλιψας τέκνον.

(Migne CXI, 892.)

9. 'Ανεπίγραφον Περί διαφορᾶς ἀμαρτημάτων (κολοβόν).

Ἄρχ. "Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἐν τῷ μὴ ἀμοιρεῖν παντελῶς ταύτην τὴν βίβλον εἰς τὰς τῶν ἀμαρτημάτων ἐπιτιμήσεις τὲ καὶ διαφορὰς, ἀλλὰ καὶ τούτων τὴν ὠφέλειαν ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς λαβόντες εἰς ὑπόμνησιν τε καὶ ἀναζητήσιν ἐλθομεν, καὶ καθὼς πάντων τῶν προεκδομένων καὶ εἰς ταῦτα τρυγήσωμεν τοὺς καρπούς· ἐκ τῶν τοιούτων τοίνυν βιβλίων ἐν ἐπιτομῇ ἀναγκαῖα τινὰ ἐκλεξάμενοι ὧδε εἰς τὸ τέλος ταύτης τῆς βίβλου τεθείκαμεν· καὶ γὰρ αἱ τῶν ἀμαρτημάτων διαφοραὶ οὐκ ὀλίγαι εἰσίν."

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XIII).

334. 8. Χαρτ. 8. XIV. XVIII. (φ. 807).

1 (φ. 1 α). "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευὶ Λόγοι ἀσκητικοὶ γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσει, ἐρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν τῶν ἐν τῇ λάβρα ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα."

Λόγος α'. "Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας." Τελευταῖα "Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Συμεὼν τὸν θαυματουργόν." Τὰ τελευταῖα φύλλα συγκεχυμένα, τινὰ δ' ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVIII.).

2 (φ. 272 β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ νουθεσίαι ὠφέλημοι."

3. Διάφορα ἀποσπάσματα καὶ ἀποφθέγματα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 ἐπὶ χάρτου χειρὶ XVIII αἰῶνος.

335. 9. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 880).

1 (φ. 1 α). Στιχηρὰ διάφορα.

2 (φ. 15 α). "Τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς Ἐπίθιμου μοναχοῦ τοῦ Ζιγαδηνοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἀγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰσαπόστολον καὶ ἱεράρχην τῶν Ἀθηνῶν μέγαν Ἱερόθεον."

Τὸν λόγον τοῦτον ὑποδειχθέντα ὑπ' ἐμοῦ ἀντέγραψε τῷ 1880 πρὸς ἐκδοσιν ὁ πρῶτος Πατρῶν κ. Νικηφόρος Καλογεράς.

3 (φ. 46 β). "Διάλογος ἐν ᾧ εἰσάγεται ὁ ἀμαρτωλὸς τῇ Θεοτόκῃ διαλεγόμενος κατὰ ἀλφάβητον." Ἄρχ. "Ὁ ἀμαρτωλὸς· ἀνύμφευτε θεόνυμφε."

4 (φ. 48 β). "Ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ὁ διάβολος."

5 (φ. 51 α). Βίος τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου.

6 (φ. 65 α). "Ἰσαὰκ τοῦ θνητόλου Ὑπόμνημα περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γενομένου ὑπὸ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ἧτοι περὶ τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ὕμνου τοῦ Ἄξιον ἐστίν."

7 (φ. 73 α). "Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε δοξολογίαν καὶ εὐχὴν συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων."

8 (φ. 119 α). Κανόνες τριαδικοί.

9 (φ. 145 α). "Διήγησις περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὄπτασιαν."

10 (φ. 159 α). "Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγιστον ἐν ἱεράρχαις... Διονύσιον τὸν Ζακύνθιον."

11 (φ. 216 α). "Περὶ τῆς τοῦ Πιλάτου ἀποφάσεως κατὰ τοῦ Σωτήρος."

12 (φ. 221 α). "Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει."

13 (φ. 233 α). "Ἡ ὄπτασία τοῦ κῆρ Δανιὴλ ὅπου εἶδε κατὰ τὸ μῆξδ' ἔτος Νοεμβρίου ιη'."

Ἄρχ. Ἐγὼ δ' ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Δανιὴλ διέτριβον ἐν Κερκύρα.

14 (φ. 255 α). Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ νέου.

15 (φ. 273 α). Βίος καὶ πολιτεία Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

16 (φ. 279 α). "Λόγοι ἀσκητικοὶ διάφοροι τῶν ἁγίων πατέρων."

17 (φ. 337 α). Ἐπιστολικοὶ τινες τύποι, καὶ τροπάρια Γεωργίου τοῦ Κρητῆ.

18 (φ. 363 α). Ἐξηγήσεις τινὲς καὶ θέματα.

19 (φ. 373 α). "Κανὼν παρακλητικὸς ψαλλόμενος ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."

20 (φ. 378 α). "Οἰκοὶ κατὰ ἀλφάβητον ἀναγνωσκόμενοι ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 14 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Μετὰ τοῦ κώδικος εὕρηται συνεσταχωμένον τὸ ἐξῆς ἐντυπον βιβλίον·

"Λόγοι καὶ παραινέσεις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου εἰς ἀπλήν φράσιν μεταγλωττισθέντες κτλ. παρὰ Ἱεροθέου ἱερομονάχου Ἰβηρίτου. Ἐνετίησι, αἰκ'. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι."

Πρβλ. Βρετοῦ Νεοελ. φιλ. Α' ἀρ. 169.

336. 10.

Χαρτ. 8. XVII.

"Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ"

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν ἔτει 'ςρογ' (=1865) διὰ χειρὸς Γερασίμου καὶ οἰκτροῦ ἱερομονάχου... Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2) περιέχον ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἱστορημάτων εἰς Ἰωάννην. Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. 8) γεγραμμένα Ἰβηριστί.

*337. 11.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βραχέα ἐπιγράμματα εἰς τὸ Ψαλτήριον.

2. Ψαλτήριον.

Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκότος τοῦ Δαυὶδ.

338. 12.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς.

3. 'Ισαάκ τοῦ Σύρου Περὶ τάξεως τῶν ἀρχαρίων.
4. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα ὁμιλιῶν.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μάταιον βίον.
6. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ νηστείας.
7. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος περὶ νηστείας.
8. "Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος δια κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποσταζαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι."
9. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ κατανίξεως ψυχῆς.
10. "Ἐκ τοῦ ἀββᾶ Δαρθίου Περὶ ταπεινοφροσύνης."
11. "Ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ."
12. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ Διάφορα βραχέα.

339. 13. Χαρτ. 8. XVII.

Θηκαρᾶς.

Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Παρθενίου μοναχοῦ, τέκνου τοῦ ἐν πνευματικοῖς κύρ Ματθαίου ἐν εἵξει Ἰρτζ' ἐν μηνὶ Μαίῳ (=1649).

340. 14. Χαρτ. 8. XVII.

Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν τετραευάγγελον ἐγράφη ἐπὶ ἔτους Ἰρπβ' (=1674) διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.

341. 15. Χαρτ. 8. XIX.

"Πνευματικὸς καθρέπτης."

Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, οὗ ὁ τίτλος, κακῶς ἀντιγεγραμμένος ἐν τῷ κώδικι, ἔχει πλήρη ὡς ἐξῆς. "Πνευματικὸς καθρέπτης" ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου ἡ ναὸς Θεοῦ γίνεται ἡ κατοικητήριον τοῦ Σατανᾶ ὡς ἐξοικονίζεται ἐν τῷ παρόντι σχεδῶν εἰς 10 ἰχνογραφίας. Πρὸς εὐκολωτέραν κατάληψιν παντὸς ἀνθρώπου καὶ πρὸς ἐρεθισμὸν καὶ πρόδον αὐτοῦ εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν. Ἐκ τοῦ ῥωσικοῦ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἤδη πρῶτον μεταφρασθεὶς ἀπὸ Πέτρου ἀταδέλφου τοῦ ἀγίου Θαβωρίου. (Σημ. ἐκδ. Οὗτος ὠνομάζετο Ἱερόθεος γενόμενος κατόπιν πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐν πάλιν ἐν τῇ πατριαρχείᾳ διεδέξατο ὁ νῦν ἀπὸ Σκυθουπόλεως Γεράσιμος.) Τύποις ἐκδίδονται δαπάνη τοῦ μακαριωτάτου θεοτάτου καὶ σεβασμωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Γ' εἰς ψυχικὴν τῶν ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Π. Τάφου τυπογραφείων. 1840 (8 σ. 54 μετὰ δέκα ξυλογραφίων).

342. 16. Χαρτ. 8. XVII.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἀρχονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρμακίου καὶ διήκουσι μέχρι τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς.

2. Τοῦ αὐτοῦ Προοίμιον εἰς τὸν κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

3. "Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ τοῦ Σύρου πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταγλωττισθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου."

4. "Παρέσεις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Διτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς."

H.

Ἐν τέλει Ἐπὶ ἔτους Ἰροα' (=1668). Τὰ περιεχόμενα πάντα ἐν τῇ καθωμιλουμένη. Τὴν στάχυν ἀποτελοῦσι φύλλα χαρτῶα διαφόρων αἰώνων περιέχοντα διάφορον ἐκκλησιαστικὴν ὄλην καὶ κατάλογον φόρου μονῶν.

*343. 17. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

3. Ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

4. Εὐχαί τινες.

Κοσμεῖται δι' ἐπιτίλων ἀτέχνων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀκόμψων.

344. 18. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἡ τοῦ Βλαμμίδου Λογική."

2. "Θεοδώρου [Προδρόμου] περὶ μηνῶν."

3. Ἰωσήφ Βατοπεδινῶ Ἐπιστολὴ "Γῶ ὑψηλοτάτῳ γαληνοτάτῳ τε καὶ θεοσεβεστάτῳ αὐθέντι κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Κωνσταντίνου Μαυροκορδάτῳ βοεβόδα τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας."

Ἀρχ. Πᾶσι δεῖν οἶμαι, θεοσεβέστατε καὶ γαληνότατε ἡγεμῶν, οἷς ὀπωσοῦν μέτεστι λόγου καὶ παιδείας. Τέλ. Ὅτι τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ εἰη μετὰ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ εἰς γενεὰν γενεῶν οἰκοδομήσαι τὸν θρόνον σου διὰ τὸ διαθέσθαι διαθήκην μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τὸ σπέρμα αὐτῶν μερεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἕως ἐπὶ γῆς ἡλίου φαίνη καὶ ἡ σελήνη κατηρητησμένη ἐν οὐρανῷ ἀγάζη. Τῆς ὑμετέρας θεοσεβεστάτου γαληνότητος ὑποκλιτικῆς καὶ εὐτελῆς δούλος Ἰωσήφ ἱερομόναχος Βατοπεδινός, διδάσκαλος τῆς ἐν Γερασίῳ σχολῆς, Πελοποννήσιος.

4. [Τοῦ αὐτοῦ] "Στίχοι προσφωνητικοὶ, ἡρωϊκοὶ πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, λεχθέντες ἐν Ἰασίῳ τῆς Πογδανίας."

Στίχοι 35. Ἀρχ.

Χαῖρ' ἀγάνοφρον ἐῦμειλιχίε ὄρχαμε λαῶν
ζῶοις γε ἡμέτερος γε ἀρχὸς κεκλημένος εἰης.

5. [Τοῦ αὐτοῦ;] "Λόγος ἕτερος ἐπιγραφόμενος Στήλη ἡγεμονικῆς φρονήσεως, ἐν ᾗ δέικνται ὅθεν τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐγγίνεται καὶ ἀληθῆς εὐδαίμων καὶ μακάριος ἀνθρώπος λέγεται. Τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας."

345. 19. Χαρτ. 8. XVI.

"Ἐκλογή κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ἱερῶν καὶ πολλῆν τινα καὶ παντοδαπῆ καὶ μεγαλωφελῆ περιεχόντων διδασκαλίαν καὶ τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαιοτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας· ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν μυστηρίων· ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας τοιαύτης."

Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν εἵξει Ἰρτζ' (=1599) Φευρουαρίου κβ'.

5

346. 20. Χαρτ. 8. XVIII. XVII.
1. "Σύντομα οί άποστολοι τής εβδομάδος."
2. Κανών εις τήν Θεοτόκον.
3. Άκολουθία του Άκαθίστου.
4. "Κανών παρακλητικός εις τον τίμιον Πρόδρομον."
5. Οίκοι εις τον άγιον Ίωάννην τον Βαπτιστήν και Πρόδρομον.
6. "Μνήμη του έν άγίοις ιερομάρτυρος Μοδέστου πατριάρχου Ίεροσολύμων."
"Έν τωι τών φύλλων...ταπεινός δούλος πάντων ήμών Θεοφάνης τάχα και Ίερομόναχος και...τής εν μηνί Μαρτίου 26 επι έτος 7202 και άπό Χριστού 1694 αχ4δ'.
347. 21. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Τάξις γινομένη επί καθιερώσει ναού και ιδρύσει τής έν αυτώ άγίας τραπέζης."
2. "Τάξις γινομένη επί καθιερώσει αντιμυσίων."
Περβάλλεται διά φύλλον (Περγ. XIV) περιέχοντος μουσικήν εκκλησιαστικήν.
348. 22. Χαρτ. 8. XV.
Μηναίον του όλου ένιαυτου (άκέφαλον).
Τά φύλλα πολλαχού συγκεχυμένα.
349. 23. Χαρτ. 8. XIV.
Άκολουθία διάφοροι (άκέφ. και κολοβ.).
350. 24. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Έξομολογητάριον.
2. "Κανόνες συνοδικοί εκ πολλών και διαφόρων νομίμων συναθροισθέντων περι μοναχών όπου θέλουσιν να έλθουν εις τό σχήμα τής καλογερικής καν άνδρών καν τε γυναικών και πόσον καιρόν να δοκιμάζονται."
"Έν τή καθωμλημένη.
351. 25. Χαρτ. 16. XIX.
1. Άκολουθία του μικρού άγιασμού τής άγ. Ζώνης.
2. "Κανών παρακλητικός εις την πάνσεπτον Ζώνην τής υπεραγίας Θεοτόκου."
352. 26. Χαρτ. 16. XVIII.
"Άλεξάνδρου του Μανροκορδάτου Παραδείγματα εις την περι συντάξεως αυτού διδασκαλίαν και πρώτων εις τά προτακτικά άρθρα."
353. 27. Χαρτ. 16. XVII.
1. Διάφοροι ακολουθία, εύχαι και εκκλησιαστικά τάξεις.
Προτάσσεται πίναξ. Έν τέλει ,ζρθ' Όκτωβρίφ κβ' (1600).
2. Τά ένδεκα έθωινά εθαγγέλια.
3. "Τά έπτά μυστήρια τής του Θεού άγίας εκκλησίας."
354. 28. Χαρτ. 16. XVII.
Διάφοροι εύχαι, ακολουθία και τινες άφορισμοί.
355. 29. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Κανόνες γραμματικοί εκ τών του Βαρίνου.
2. Τεχνολογία γραμματικής κατ' έρωταπόκρισιν.
3. Άγνώστου Έννεά Λόγοι
άπαντες έν τή καθωμλημένη. α' εις τό Έγένετο έγγός αυτών εις Ίεροσόλυμα. β' Εις τά Θεοφάνεια. γ' Εις τά Εισόδια. δ' Εις τά Θεοφάνεια. ε' Εις την γέννησιν του Χριστού. σ' Εις τά Θεοφάνεια. ζ'—θ' Κατηχητικοί.
356. 30. Χαρτ. 16. XVI.
1. Τύποι έπιστολών εις ιερωμένους.
2. Περι τάξεως και καταστάσεως τών άρχαρίων.
3. Ίσαάκ του Σύρου εκ του Λόγου περι άγρυπνίας τών νυκτών.
4. Βίος και πολιτεία Εύφροσύνου του μαγείρου.
5. Άποφθέγματα φιλοσόφων και πατέρων.
6. Έκ του Γεροντικού και του Πατερικού.
7. Εύχη εις τον Ίησούν διά στίχων.
"Άρχ. Άνείκαστε μακρόθυμε Χριστέ μου σύγνωθί μοι. Έν άρχή φύλλον (Περγ.) γεγραμμένον ίβηριστί. Έν τέλει φύλλον (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχον μέρος Τριφύλου.
357. 31. Χαρτ. 16. XVII.
Διάφοροι διηγήσεις θαυμάτων και όπτασίαι (άκέφαλ.).
"Έχουσιν ιδίαν έκάστη έπιγραφήν. Έν τή άρχή μίς τούτων, ής ή έπιγραφή "Περι τής βασιλήσεως τής Φραγγίας, ής τας κεκομμένας χώρας ήτρευσεν ή παντοδύναμος δέσπονα" τά έξής. Γράφει ό παπά κύρ Ίωάννης ό Μορέζης άπο τον Χάνδακα Κρήτης εις την βίβλον αυτού όπου ώνόμασε Κλίτην σολομώντειον καθώς εις τό προείμωιον είπομεν και λέγει εις τό κς' κεφάλαιον ότι κτλ.
358. 32. Χαρτ. 16. XIX (φ. 8).
Κατάλογος τών έν ταίς μοναίς Άθω άγ. λειψάνων.
359. 33. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 62).
1. Δύο έπιστολαί Πρός τους οίκούντας την γην τής Θεοτόκου (άκέφαλ.).
2. Άποκάλυψις τής Παναγίας.
"Άπαντα έν τή καθωμλημένη.
360. 34. Χαρτ. 16. XVII.
1. Βίος και μαρτύριον άγίου Ξενοφώντος (άκέφ. κολοβ.).
2. Άσκητικά παραγγελία (άκέφ.).
3. "Διήγησις και άποκάλυψις τής υπεραγίας Θεοτόκου."
4. "Διδασκαλία χριστιανική εις την όποίαν ό διδάσκαλος έρωτᾷ και ό μαθητής άποκρίνεται" (κολοβ.).
"Άπαντα έν τή καθωμλημένη.
361. 35. Χαρτ. 8. XIX.
Εύχαι του Λυχνικού.

362. 36. Χαρτ. 8. XIX. ἐκκλησιαστικῆς καὶ τρία φύλλα (Περγ.) ἐκκλησια-
 “Προσευχὰὶ συλλεχθεῖσαι παρὰ Ἀθανασίου ἱερο-
 μονάχου τοῦ Κρητός... Ἐνετίησιν. 1814.”
 Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, λείποντος παρὰ Βρετφ.
363. 37. Χαρτ. 8. XVIII. Φάκελος περιέχων διάφορα ἄσημα φυλλάδια λει-
 Ἀγιασματάριον. τουργικῆς ὕλης.
364. 38. Χαρτ. 8. XVIII. 433. 107. Χαρτ.
 1. Τὰ δώδεκα εὐαγγέλια τῶν παθῶν. “Ὁμιλίαι ἐκφωνηθεῖσαι ὑπὸ Ἰννοκετίου σχολάρχου
 2. Τὰ ἕνδεκα ἐθρινὰ εὐαγγέλια. τῆς πνευματικῆς ἀκαδημίας, νῦν δὲ ἀρχιεπισκόπου Χαρμο-
 3. Ὁ ἐπιτάφιος θρήνος. βλας, μεταφρασθεῖσαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Σ. Στούρζα, ἐκδο-
 θεῖσαι δὲ ἐπιστοσίᾳ Κωνσταντίνου Γ. Σούτσου.”
 *365. 39. Χαρτ. 8. XVIII. Ἐξεδίδθησαν τύποις ἐν Ἀθήναις τῷ 1847.
- Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων ἀτέχνων.
366. 40. Χαρτ. 4 μέγ. XIV. σελ. 2. 435. 109. Χαρτ. 4. XIX.
 Τριψίδιον (κολοβόν). “Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἐβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ
 τῆς Παρακλητικῆς.”
- 367—431. 41—105. Χαρτ. 8 μέγ. 8. 16. XVI—XIX. 436. 110. Χαρτ. 4. XIX.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ. 1. Ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν τῇ
 Λύδῃ.
 2. Ἀκολουθία ἀσματικῆ τῶν ἐν Ἀθῶν πατέρων
 κατὰ τὴν τῷ 1847 ἐν Ἐρμονόλει ἐκδοθεῖσαν τύποις παρὰ
 Μελισταγεῖ.
432. 106. Περγ. XIV. Χαρτ. XVII. XVIII. Φάκελος περιέχων διάφορα φύλλα (Χαρτ.) μουσικῆς

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΜΟΝΙΤΟΥ

437. 1. Χαρτ. φύλ. XIV. σελ. 2.
1. "Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου Ἐξηγητικῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον."
2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου Ἐξηγητικῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἁγίων εὐαγγέλιον."
438. 2. Χαρτ. φύλ. XV.
1. Ὑμνοὶ τριαδικοί.
2. "Εὐλογητάρια, τὰ ἀναστάσιμα, ἅτινα ψάλλονται τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν Ἀμωμον."
3. "Τροπάρια λεγόμενα ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς."
4. "Θεοτοκία, ἅπερ λέγονται μετὰ τὰ δοξαστικά κατ' ἤχον."
5. "Ἔτερα Θεοτοκία."
6. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
7. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
8. "Ἐκλογάδιον σὺν Θεῷ περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν δεσποτικῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἁγίων."
9. Ἀκολουθίαι εἰς ἀνωμίμους ἁγίους.
10. "Ἀκολουθία κατ' ἐκλογὴν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς λήγουσαν τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων" (κολοβ.).
439. 3. Χαρτ. φύλ. XIV.
"Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τῶν ἑξ μηνῶν, ὅθεν τὸ ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἔφθ και ἐν οἷς και εἶτε τὸν δια μαρτυρίου εἶτε τὸν δι' ασκήσεως ἐδέξαντο στέφανον."
Σεπτ.—Φεβρ. Τινὰ φύλλα γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας. Ἐν ἀρχῇ δὲ και τέλει τινὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστήθησαν
- δι' ἄλλων (Χαρτ. XVI). Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XI. σελ. 2) περιέχοντα μέρος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐπιτομῆματος εἰς Ἰωάννην.
440. 4. Χαρτ. 4. μέγ. XV.
Παρακλητική.
441. 5. Χαρτ. 4. XV.
"Σύνταγμα κατὰ στοιχείον τῶν ἐμπειριημένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς και θείοις κανόσι ποθέν τε ἅμα και συντεθέν τῶν ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστω Ματθαίω [Βλαστάρει]."
442. 6. Χαρτ. 4. XVI.
Ἀποστολοευαγγέλια.
Ἐν τέλει
Ἡ βίβλος ἔσχεν ἦδε σὺν Θεῷ πέρας
πὸνψ τάλανος Δανιὴλ ῥακενδύτου
ἐν ἔτει ,ξξθ' ἰνδ. δ' μηνι Ὀκτωβρίω κδ'... (=1560).
443. 7. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου (κολοβ.).
2. Μαξίμου Ἐκατοντάδες δ' (ἀκέφ.).
3. "Ἐπτὰ κεφάλαια λόγων ἁ ἀπέστειλεν ὁ ἀββᾶς Μωϋσῆς πρὸς τὸν ἀββᾶν Ποιμένα."
4. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀρετῶν κεφάλαια δέκα."
Ἐν τῷ ἡμῶν τοῦ κώδικος ἔστι γεγραμμένον κατὰ δύο σελίδας, τὸ δὲ λοιπὸν κατὰ μίαν.
444. 8. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
1. Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ.
Ἐν τέλει
Ἡ βίβλος ἔσχεν ἦδη σὺν Θεῷ πέρας
πὸνψ τάλανος Δανιὴλ ῥακενδύτου
μηνι Αὐγούστῳ ἰνδ. β' ἔτους ,ξνβ' (=1544).

2. "Συναξάριον ἕτερον τῶν ἁγίων τριῶν ἱεραρχῶν."
 445. 9. Χαρτ. 8. XVI.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
446. 10. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
 Συναξάριον Μαρτ.—Αύγ. (κολοβόν).
447. 11. Χαρτ. 8. XIV.
 Ἀνθολόγιον (ἀκέφαλον).
448. 12. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν (κολοβ.).
 2. Κανόνες εἰς τοὺς ἁγ. Ἀποστόλους.
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν ἁγ. Στέφανον.
 4. Λόγος ἐγκωμιστικὸς περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλεύσεως τοῦ λευψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου.
 5. Νικήτα φιλοσόφου καὶ ῥήτορος Λόγος διηγηματικὸς καὶ βίος ἐγκωμιστικὸς περὶ τῆς ἀθλήσεως καὶ εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν λευψάνων τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου.
 6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.
 Τὰ ἑπ' ἀρ. 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
449. 13. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII. (φ. 393).
 "Ῥόδον τὸ ἀμάραντον
 τούτεστι Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκωμιστικοὶ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν, εἰς τὴν Παναγίαν καὶ τῶνας τῶν ἁγίων, ποιηθέντες εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς ὠφέλειαν καὶ χαρὰν τῶν μετ' εὐλαβείας ἀναγνωσκόντων παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντι τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου, ἀφιερωθέντες δὲ τῷ μακαριωτάτῳ πάππῳ καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας κυρίῳ κυρίῳ Ματθαίῳ." Τὸ ἐντυπον βιβλίον, ἐξ οὗ ἀντεγράφη ὁ κώδιξ, ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ τῷ 1778 (ἴδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογία τόμ. Α' ἀρ. 283).
450. 14. Χαρτ. 8. XV.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.
 2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὰ Βαΐα.
 3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτήτα.
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκτῆν.
 5. "Θαῦμα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ περὶ τοῦ Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου."
 6. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας κατὰ τὸ εἰωθός.
 7. Βίος καὶ πολιτεία Σεργίου καὶ Εὐγενίου.
 8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
9. "Σύγγραμμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τὸν τῆς ὀσίας μνήμης ἐπίσκοπον Σίλβεστρον καὶ Κωνσταντίνον τὸν πρῶτον ἐν Χριστιανοῖς εὐσεβέστατον βασιλέα."
 Ἀρχ. Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσεβίος ἠνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν παραλέλοιπεν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτοῦ πονήμασιν.
 10. "Διήγησις καὶ πολιτεία Ἀδάμ καὶ Εὐᾶς τῶν πρωτοπλάστων."
 11. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
 12. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ τῆς συντελείας καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου.
 13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Σωτῆρος.
 14. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
 15. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὀσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
 16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τοῦ ἁγ. πνεύματος.
 17. "Διήγησις καὶ διαθήκη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ δικαίου πατριάρχου τοῦ Ἀβραάμ."
 18. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος τῇ ἁγ. καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ εἰς τὸ Εἰστήκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ.
 19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς ἁγ. Ἀποστόλους.
 20. Μαρτύριον ἁγίας Παρασκευῆς.
 21. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.
 22. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
 23. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.
 24. Τοῦ αὐτοῦ Παρηγορία πρὸς Κυριακὸν τὸν ἐπίσκοπον.
 25. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραβολικὸς περὶ τοῦ ὄφως.
 26. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ προνοίας.
 27. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ψυχῆς.
 28. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τιμῆς γονέων.
 29. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μελλούσης κρίσεως.
 30. Βίος καὶ ἐξομολόγησις Ἀσενῆθ θυγατρὸς Τεφρὶ ἱερέως καὶ σατράπου Ἠλιουπόλεως.
 31. Ὀπτασία ἁγ. Μακαρίου τοῦ ἐρημίτου περὶ τῶν ψυχῶν πάντων ἀνθρώπων.
 32. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ κρίσεως καὶ ἀναστάσεως.
451. 15. Χαρτ. 8. XVII.
 "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ δια Χριστὸν σαλοῦ."
 Ἐν τέλει: Ἐτους ,ζριβ* (=1604).

452. 16. Νομοκάνων. Χαρτ. 8. XVIII.
κεφ. τιε', ὡν α' "Περὶ κριτοῦ πῶς νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής," τιε' "Διαζύγιον τοῦ μὴ ἀποστειλαντος ἐξόδου τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ." Ἀρχ. τὸ προοίμιον Ἐθσαυρὸς κεκρυμμένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη καὶ ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερέων Γγίνου καὶ οἰκονόμου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Πρωγιανῆς ἐν ἔτει ρρνς^φ μηνὶ Μαρτίῳ ιε' (=1848).
453. 17. Νομοκάνων. Χαρτ. 8. XVII.
1. Νομοκάνων
κεφ. ριδ', ὡν α' "Ἀρχὴ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν Χριστιανῶν," ριδ' "Περὶ νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων." Ἐν ἀρχῇ Ἐκλογή μερικὴ ἀπὸ τὸν νόμιμον τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Ματθαίου ὄπερ ἐξηγήθη εἰς περὶ φράσιν Κουναλῆς ὁ Κριτόπουλος. Ἐν τέλει Τέλος τοῦ παρόντος νομίμου καὶ τῷ Θεῷ δόξα ἐπὶ ἔτος ἐπτὰ χιλιάδες καὶ διακόσιοι πέντε ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ,αχιζ' (=1697). Ἐγράφη διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Γερμανοῦ ἱερομονάχου ἐκ μονῆς Τζημπήνου.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
454. 18. Νομοκάνων. Χαρτ. 8. XVIII.
κεφ. τισ', ὡν α' "Περὶ κριτοῦ," τισ' "Διαζύγιον τοῦ μὴ ἀποστειλαντος ἐξόδου τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς." Ἀρχ. τὸ προοίμιον Ἐθσαυρὸς κεκρυμμένος. Ἐν τέλει Ἀπὸ Χριστοῦ ,αχιζ' (=1687) ἐτελιώθη ἐν μηνὶ Αὐγουστῶ κθ'.
455. 19. Εὐχολόγιον. Βομβ. 8. XIV.
456. 20. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
457. 21. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).
458. 22. Βομβ. 8. XIV.
Ἀπόστολος.
459. 23. Χαρτ. 8. XV.
Ἀπόστολος.
460. 24. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητικὴ α'—δ' ἤχου.
Ἐν τέλει Τελειώθη τὸ παρῶ τετράηχον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτολοῦ Μήχαήλ.
461. 25. Πατερικόν. Χαρτ. 8. XV.
Περιέχει λόγους νηπτικούς πατέρων Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Νικηφόρου τοῦ μοναχοῦ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Διαδόχου, Θεοδώρου τοῦ Σαββαΐτου, Μαξίμου, Γρηγορίου τοῦ Συναΐτου, Ἠσυχίου πρεσβυτέρου, Θεολήπτου μοναχοῦ, Νάλου.
462. 26. Χαρτ. 8. XV.
1. Ὁρολόγιον.
2. "Τυπικὸν ἀκριβὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας."
463. 27. Χαρτ. 8. XIV.
Ὁρολόγιον
κολοβὸν καὶ ἐφθαρμένον ὑφ' ἰγρασίας.
464. 28. Χαρτ. 8 μέγ. XIX.
1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας.
2. Γρηγορίου Διαλόγου Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.
3. Κανόνες διάφοροι.
4. Ἀντιπάτρου Βόστρων Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
5. Κανόνες προεόρτιοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἡ παρούσα ἀκολουθία ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αω5^ω (=1806) μηνὶ Δεκεμβρίου κ'.
6. Μερικὴ διήγησις ἐκ τοῦ βίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.
7. Λιτὴ τῆς γ' Κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν.
8. Πολυχρονισμὸς γινόμενος τὰ Χριστοῦγεννα.
9. Φήμη λεγομένη τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
10. Λόγος προσφερόμενος τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ παρὰ τοῦ κανονάρχου.
11. Ἐτέρα φήμη ἐπιλεγομένη εἰς τὴν τράπεζαν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
12. Πολυχρονισμὸς λεγόμενος ὑπὸ τοῦ κανονάρχου ἐν τέλει τῶν Ὁρῶν τῶν μεγάλων ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστογενένων.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ὁ κώδιξ συνεσταχωμένος μετὰ τοῦ ἐντύπου βιβλίου "Περιγραφή ἱερὰ τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου δρους Σινᾶ. Ἐνετίσῳ, 1778" (λείποντος παρὰ Βρετῆ).
465. 29. Χαρτ. 8. XVI.
1. Βίος καὶ πολ. ἀγ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
2. Μαρτύριον ἀγίας Εὐφημίας.
3. Μαρτύριον ἀγίας Σοφίας.
4. Βίος καὶ πολιτεία ἀγίας Εὐφροσύνης.
5. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Χαρίτωνος.
6. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Κυριακοῦ.
7. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ κατηχητικοὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀνδρέου Κρήτης, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.
8. Διήγησις περὶ τῆς εἰκόνος τῶν Χαλκοκρατειῶν.
9. Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῶ.
10. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Ἀναστασίου Συναΐτου, Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγοι.
11. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς εἰκόνος τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας.

12. Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
 13. Διήγησις τοῦ Ἀκαθίστου.
 14. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Νικομηδείας, Ἐπιφανίου Κύπρου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Γρηγορίου Θεσσαλονίκης, Γεωργίου Καππαδοκίας, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Συμεὼν Θεολόγου, Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι.
 15. Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
 16. Βίος Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης.
 17. "Διήγησις ἀληθεστάτη περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐστί."

466. 30. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Ὀκτωβρίου (κολοβόν).

467. 31. Χαρτ. 8. XV.
 Μηναῖον Δεκεμβρίου.

468. 32. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Δεκεμβρίου.

469. 33. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Φεβρουαρίου.

470. 34. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Μαρτίου.

471. 35. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Ἀπριλίου.

Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον Τροπάρια τῆς ἁγ. Ἀναστασίας μετὰ σηματοφώνων.

472. 36. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Μαΐου.

473. 37. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Ἰουνίου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀπὸ ἐν φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον Τροπάρια μετὰ σηματοφώνων. "Ἰδ. καὶ 484 (48) καὶ 495 (59).

474. 38. Χαρτ. 8. XIV.

Μηναῖον Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (ἀκέφαλον).

475. 39. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Αὐγούστου.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη κατὰ τὸ ,ξξθ' ἰνδ... (=1561) Κυρίλλου πλῆμορος Ναυπακτίου. "Ὡς ἐστὶν ἐκ τῆς γραφῆς εἰκάσαι, παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου ἐγράφησαν καὶ οἱ κώδικες 466 (30), 468—478 (32—37) καὶ 484 (48).

476. 40. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Ἰουλίου.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον κατὰ τὸ ,ξξη (=1560) καὶ οἱ αὐτὸ ἀναγινώσκοντες συγχωρεῖτέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ Κυρίλλῳ. "Ἰδ. καὶ 475 (39).

477. 41. Χαρτ. 8. XV.
 Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

478. 42. Χαρτ. φυλ. XVI. σελ. 2.
 Μηναῖον Ὀκτωβρίου (ἀκέφαλον).

"Ἀρχεται ἀπὸ Ὀκτ. θ'. Ἐν τέλει Ἡ παρούσα βίβλος ὁ μὴν Ὀκτώβριος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νικολάου τοῦ Φέτζι ὀνομαζομένου ἐκ τῆς περιβλέπτου πόλεως ἁγίας Μαύρας τῆς Πελοποννήσου... ἔτους ,ζν' ἰνδ. ιε' μὴν Ἀπριλλίῳ κς' ἡμέρα Τετάρτη ὥρα η' (=1542).

479. 43. Χαρτ. φύλ. XIX.

"Βιβλίον πατερικὸν ὀνομαζόμενον Παράδεισος τῶν πατέρων...καλλιγραφέντα παρὰ Δοσιθέου μοναχοῦ Λεσβίου Κωνσταμονίτου...ρωνδ' 1854."

480. 44. Χαρτ. φύλ. XVIII (σ. 618).

1. Κανόνες Ἀποστόλων, συνόδων καὶ πατέρων.
2. "Γινώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείον."
 Ἀρχ. "Εἰς ἀγαθοῦς," Ἀνὴρ δὲ χρηστός.
3. Χρησμοὶ Σιβύλλης.
4. "Κυρίου Γεωργίου τοῦ Ζηγγαμβρινοῦ Περὶ ἀντι-στίχων καὶ περὶ τῶν ἐπτὰ φωνιέντων."
 Ἀρχ. Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν περὶ τῶν ἀντι-στοίχων. Οἱ στίχοι καταλογάδην. Τὸ στιχόργημα ἐν ἄλλοις κώδικεσιν ἀναφέρεται εἰς Θεόδωρον τὸν Πρέδρομον ἢ τὸν Ἰωάννην Τζέτζην.

481. 45. Χαρτ. 8. XIX. (φ. 8).

"Διήγησις περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τοὺς χιλίους τετρακοσίους ὀγδοήκοντα ἐξ ἡρόνους ἀπὸ Χριστοῦ (τῶν Ἀγαρηῶν ἐκεῖσε κυριεύοντων) ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἰωακείμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Συμεὼν μοναχοῦ τοῦ Τζιγκάρι ἦτις ὑπὸ τῶν ἀραβικῶν βιβλίων μετεγλωττίσθη ἀπλῶς παρὰ τινος εὐσεβοῦς κατὰ τοὺς χιλίους ἑξακοσίους ὀγδοήκοντα ὀκτῶ καὶ τὰ νῦν διορθωθεῖσα ὡς ἦν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Ἐφραὶμ ἐξεδόθη εἰς τύπον διὰ τῆς αὐτοῦ ἐπιμελείας πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων ὀρθοδόξων."
 Ἐβρηται ἐκδομένη ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Ἐνετίησω. 1755.

482. 46. Χαρτ. 4. XIX.

1. "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμφάντων."
2. "Διήγησις θαυμαστῆ καὶ ὠραία ἦτις διαλαμβάνει περὶ τῆς ἀνακομιδῆς ἢ μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυτουργοῦ."

483. 47. Χαρτ. 8. μέγ. XIX.

"Τόμος ἐκκλησιαστικὸς ὀνομαζόμενος Θησαυρὸς νέος καὶ παλαιὸς τῆς ἁγίας Γραφῆς...ρωβ'. Ἐνετίησιν. 1802. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων."
 Ἀντίγραφον τοῦ ἐντύπου βιβλίου (Ἐρετῶ Νεοελ. φιλολογία Τόμ. Α' ἀρ. 375). Ἐν τέλει τοῦ κώδικος Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς Δοσιθέου μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Λέσβου.

484. 48. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχολόγιον.
Γέγραπται, ὡς ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς γραφῆς, ὑπὸ τοῦ Κυρίλλου, περὶ οὗ ἴδ. ἀρ. 476 (89). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συνεσταχωμένα ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XIII), περιέχοντα Τροπάρια μετὰ σηματοφώνων, οἷα καὶ τὰ ἐν ἀρ. 473 (87) καὶ 495 (59).
485. 49. Χαρτ. 8. XVIII.
Θέματα ἐκ τῆς καθωμλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν (ἀκέφ. κολοβ.).
486. 50. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. Εὐχαί τινες.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νικηφόρου παντλήμονος ἀνδρὸς πόνος. Ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἄθω ἐν τῷ ρψκγ^ο ἔτει τῷ σωτηρίῳ, μηνὶ Ματίῳ (=1728).
5. “Ἀθανασίου ἱερέως τοῦ Ἀβρυκίου Διάλογος ἐν ᾧ εἰσάγεται ὁ πάπας ὡς ἀποθανῶν, καὶ πατάσων ἠνόητος ἢ πόλη τῆς βασιλείας· ὁ Πέτρος ἐσωθεν δυσχερέων ἀπεκρίνετο· ἔχει δὲ ὁ διάλογος τὸ βρσιδίον τοῦ Πάτερ ἡμῶν.”
Ὁ Διάλογος οὗτος γέγραπται ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.
487. 51. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.
Ἐν τέλει ἔτος 1790 καλιγράφος Ονοῦφριος μοναχῶς ἀπο τὴν Παλαιὰ Πάτρα Δυγούστου 25.
488. 52. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητικὴ (ἀκέφ. κολοβ.).
489. 53. Χαρτ. 8. XVII.
1. Κανόνες τινές.
2. Ὀκτώηχος τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
3. Ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου.
490. 54. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. Εὐχαί τινες.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνος ἔτους ,ζοή (=1570). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐν τῇ σταχῶσει φύλλα (Περγ. XIV. σελ. 2) περιέχοντα Τροπάρια.
491. 55. Χαρτ. 8. XVII.
Σεραφείμ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ καὶ ἁγίου Ὁρους Ὁμιλία κατὰ Ἰουδαίων ἰβ'.
Ἐν τῇ καθωμλημένη.
492. 56. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Διήγησις περὶ Ἀρείου (ἀκέφαλος).
2. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως Διάλειξις σὺν τῷ ἀθεοτάτῳ βασιλεὶ Λέοντι.
3. Ἐφραίμ τοῦ ὁσίου Λόγος παραβολικὸς.
4. Τινὰ ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
5. Τινὰ περὶ τῶν συνόδων.
6. Κατάλογος τῶν βασιλευσάντων παρ' Ἑβραίοις.
7. Κατάλογος τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου μέχρις Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου.
8. Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
9. “Ἐκ τοῦ Χρονογράφου” περιέχον τινὰ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.
493. 57. Χαρτ. 8. XVI.
Θεστοκάριον.
Ἐν τέλει Ἡ βίβλος ἔσχεν ὧδε σὺν Θεῷ πόνῳ τέλαν Γερμανοῦ Μαμμωνᾶ ἔτους ,ζοα' (=1568).
494. 58. Χαρτ. 8. XIV. XV. XVI.
1. Νομοκάνων (ἀκέφαλος, ἐλλιπής) (XIV).
2. Εὐχολόγιον (ἐλλιπές) } (XV).
3. Κανόνες.
4. Περὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν κύκλων τοῦ οὐρανοῦ (XVI).
5. “Πέτρον διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Περὶ ἀστρονομίας” (XVI).
Ἐκ διαφόρων τεμαχίων συναπηρτισμένος καὶ ὑπὸ διαφόρων χειρῶν γεγραμμένος.
495. 59. Χαρτ. 8. XIV. XVII.
1. Εὐχολόγιον (XIV).
2. Ἀκολουθίαι τινές (XVII).
Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον Τροπάρια οἷα τὰ ἐν 473 (87) καὶ 484 (48).
496. 60. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
497. 61. Χαρτ. 8. XVI.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
498. 62. Χαρτ. 8. XIX.
1. Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.
2. Στίχοι τινές πολιτικοὶ περὶ τοῦ Ἄθω.
3. Τὰ πάτρια τοῦ ἁγίου Ὁρους.
4. Μαρτύριον ἁγίου Στεφάνου.
5. Λόγοι δύο καὶ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον (κολοβόν).
499. 63. Χαρτ. 8. XVIII.
“Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγοι ψυχοφελείς.”
500. 64. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου (ἀκέφαλος).
2. Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.
3. Μαρτύριον τοῦ αὐτοῦ.

4. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λευάνων αὐτοῦ (Αὐγ. 2).
5. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
501. 65. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Δύο λόγοι εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.
2. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λευάνων αὐτοῦ. "Ἄπαντες ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
502. 66. Χαρτ. 8. XVII.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
503. 67. Χαρτ. 8. XV.
Κανόνες τριαδικοί (ἀκέφ. κολοβ.).
504. 68. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
2. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
505. 69. Χαρτ. 8. XVII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα λόγων καὶ ἑρμηνειῶν εἰς περικοπὰς τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφ. κολοβ.).
506. 70. Χαρτ. 8. XVII.
1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
4. Ἄλλαι τινὲς ἀκολουθίαι.
507. 71. Χαρτ. 16. XVI.
1. Θηκαρῆς (ἀκέφαλος).
2. Εὐχαὶ πενθικαί (κολοβ.).
508. 72. Χαρτ. 16. XVII.
1. Νομοκάνων κεφ. σιβ' (ἀκέφαλος).
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
509. 73. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Λόγοι πατέρων ἀνεπίγραφοι (ἀκέφ.).
2. Ἰσοκράτους Λόγοι.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος (ἀτελής).
4. Φωκυλίδου Ποίημα νουθετικόν.
5. Λόγοι τινὲς πατέρων.
6. Κεφάλαια παραινετικά. "Ἀρχ. Τιμῆς ἀπάσης. Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—6 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.
7. Ἐξηγήσεις εἰς Πατρίδος ἐγκώμιον Δουκιανοῦ.
8. Ἐπιστολαὶ μεταξὺ Βασιλείου καὶ Διβανίου.
510. 74. Χαρτ. 8. XV.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Κανὼν τοῦ Πάσχα (κολοβός).
511. 75. Χαρτ. 8 μικρ. XVI.
1. Βροντολόγιον.
2. Περὶ ἐκλείψεων ἡλίου κατὰ μῆνας ἐν σχέσει πρὸς τὴν γεωργίαν.
3. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἑτέρου βροντολογίου καὶ σεισμολογίου, καὶ εἴ τι ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ σημεῖα μέλλωσι φαίνεσθαι."
4. Διάφορα ἀστρολογικά (κολοβ.).
512. 76. Χαρτ. 16. XVIII.
"Περὶ πτώσεων." Γραμματικῆς μέρος ἀτελές.
513. 77. Χαρτ. 16. XVIII.
"Συντομοτάτη ἔκθεσις τῆς λογικῆς πραγματείας." "Ἀρχ. Τοὺς τὴν λογικὴν εἶτ' οὖν διαλεκτικὴν τέχνην ἐπαγγελλομένους.
514. 78. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Νομοκάνων βραχὺς ἐκ κεφ. ριγ' μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ. Δίαν κακῶς γεγραμμένος.
2. Εὐχαὶ τινες.
515. 79. Χαρτ. 16. XV.
1. "Ἐκλογάδιον...τῶν ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ."
2. Ἀνθολόγιον (ἀκολουθίαι τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν).
516. 80. Χαρτ. 16. XV.
Ἦρολόγιον ἀκέφαλον, κολοβόν, ἑλλιπές, ἐκκοπέτων φύλλων καὶ περὶ τὸ μέσον.
517. 81. Χαρτ. 16. XV.
Ἦρολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
518. 82. Χαρτ. 16. XIV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος (κολοβός).
519. 83. Χαρτ. 16. XVII.
1. Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου.
2. Διάφοροι εὐχαί.
3. Ἀκολουθίαι τινές.
- 520—532. 84—96. Χαρτ. 8 μέγ. 8. 16. XIV—XVIII.
Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.
533. 97. Φάκελος ἐγκλείων φύλλα καὶ φυλλάδια (Χαρτ.) διαφόρων σχημάτων, περιέχοντα ὅλην θεολογικὴν καὶ τινὰ τῆς θύραθεν παιδείας, τὰ δὲ πλεῖστα μουσικὴν ἐκκλησιαστικὴν.
534. 98. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2. Εὐαγγέλιον μετὰ σηματοφώνων. Ἐν τέλει Μηρολόγιον τῶν Εὐαγγελίων.

- †535. 99. Περγ. φύλ. XIV. **Εὐαγγέλιον**
παλιμψηστον. Τὸ πρωτόγραφον (XII αἰών.) περιέχει Βίους
καὶ μαρτύρια ἀγίων ἐν τῇ λατινικῇ γλώσσῃ, ἀναγιώσκεται ὁ
εὐχερῶς.
536. 100. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2. **Εὐαγγέλιον**
μετὰ σηματοφώνων. Ἐν τέλει Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
537. 101. Περγ. 4. XI. σελ. 2. **Ἀπόστολος (κολοβός)**
μετὰ σηματοφώνων. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον
(Περγ. XI) συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ καὶ περιέχον ὅλην ἐκκλη-
σιαστικὴν.
538. 102. Περγ. 4. XIII. **Κώδιξ μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς (ἀκέφ. κολοβ.).**
539. 103. Περγ. 4. XIII.
1. Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).
2. "Τὰ συναξάρια τῆς Πεντηκοστῆς, ποίημα κῦρ
Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου" (κολοβ.).
540. 104. Περγ. 16. XIII.
"Θεοτοκίριον περιέχων τοὺς ὀκτῶ ἤχους."
- *541. 105. Περγ. 16. XI. **Τετραεῦάγγελον (ἀκέφαλον, κολοβόν).**
Περὶ τὸ μέσον τοῦ κώδικος δύο τετράγωνα, ὧν τὸ μὲν περι-
κλείει τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλείου καὶ τὴν τοῦ Στυσοστόμου, τὸ δὲ
- ἐν τῷ ἀπέναντι φύλλῳ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἔχοντος ἐκ δεξιῶν μὲν
τὴν Θεοτόκον, ἐκ δὲ ἀριστερῶν τὸν Ἰωάννην. Εἰσι δ' αἱ εἰκόνας
ἀκομφοί.
542. 106. Περγ. 16. XIII. **Τετραεῦάγγελον**
ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Λουκᾶ, λαν δ' ἐφαρμένον.
543. 107. Περγ. 16. XIII.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.
3. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
4. Κανόνες εἰς τὸν ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς.
5. "Ἀνδρέου ἐπισκόπου Καισαρείας Ἐκ τοῦ εἰς τὴν
τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψιν Ὑπομνήματος."
544. 108. Περγ. 16. XIII.
Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφ. κολοβ.).
545. 109. Περγ. 16. XIV.
Μικρὸν εὐχολόγιον (ἀκέφ. κολοβ.).
546. 110. Περγ. 16. XIII.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
547. 111. Περγ. X—XIV. **Φάκελος**
ἐγκλείων φύλλα (Περγ. X—XIV) διαφόρων σχημάτων,
περιέχοντα ὅλην ἐκκλησιαστικὴν.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

548. 1. Περγ. 8 μέγ. ΙΧ. (τῆς μικρᾶς γραφῆς).
 1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαΐ-
 μερον.
 Ἄρχ. (ἀκέφαλοι) ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐν ταῖς λέξεσι...τῶν
 ἐτῶν ἡμῶν φησὶν ὁ ψαλμωδὸς καὶ πάλιν πάσας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.
 2. "Κεφάλαια τῆς πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον
 Ἰκονίου ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου Περὶ τοῦ ἁγίου
 πνεύματος."
 3. Τοῦ αὐτοῦ "Ὁμιλία περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ
 ἁγίου."
 4. Γρηγορίου Νέσσης Οἱ ἑ' λόγοι εἰς τὴν προσευχὴν
 (τὸ Πάτερ ἡμῶν).
 5. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ ἧ' λόγοι εἰς τοὺς Μακαρισμούς.
 Ὁ ἧ' κολοβὸς μέχρι τῶν λέξεων καὶ ὁ διὰ τὸ βραβεῖον
 παρὰ τοῦ Θεοῦ διωκόμενος...
 549. 2. Περγ. Χαρτ. 16. XIII.
 1. Κανὼν (ἀκέφαλος).
 2. "Κανὼν ἕτερος φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε
 Τὸν κλεινὸν ὑμῶν προφρόνως ποιμενάρχην."
 3. "Κανὼν ἕτερος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανα-
 σίου
 φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε
 Ὡ τῶν καλῶν δοτῆρ χάριν μοι δὸς λόγου."
 4. "ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον
 φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Δινῶ σε ἀθανασίας ἐπώνυμε
 Ποῖημα Γερμανοῦ μοναχοῦ."
 5. "Κανὼν ἐγκωμιαστικὸς
 εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ θρεῖ τῷ
 Ἄθω ἀσκήσαντα δι' ἠρωλεγειῶν Ποῖημα τοῦ σοφωτάτου κύρ
 Ἰωάννου τοῦ Σγουρηῆ."
 6. "Κανὼν εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθω
 ἔχων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἀθανάσιος ἐγράφη σὺν ἁγίοις."
 7. "ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου... Ἀθανασίου
 φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Δαύρας πολιστὴν τῆς μεγάλης
 αἰνέσω."
 8. "ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου... Ἀθανασίου
 φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἀθανασίῳ βραχὺς ἐξ ἡμῶν
 λόγος."
 9. "ἕτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον
 φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἀθανάσιος ἀρετῆς ἐστι
 στύλος."
 10. "ἕτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον
 φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἄξιος ὕμνων ἐστὶν Ἀθανά-
 σιος."
 11. "ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον
 φέρων ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς θεοτοκίαις Ἀθανασίου."
 12. "ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον
 αὐτὸς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε Τὸν ἐν ὁσίοις Ἀθανάσιον μέλπω
 ἐν ὕμνοις."
 13. "ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον
 ἔχων ἀκροστιχίδα ταύτην Ὡ τῶν καλῶν δοτῆρ χάριν
 μοι δὸς λόγου."
 14. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κανόνων
 ἦγουν τῶν ψαλλομένων κατα Σάββατον τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.
 Κανὼν εἰς μάρτυρας."
 15. Τοῦ αὐτοῦ "ἕτερος κανὼν εἰς μάρτυρας."
 16. Τοῦ αὐτοῦ "Τῷ Σαββάτῳ κανὼν
 εἰς μάρτυρας, εἰς ἱεράρχας, εἰς προφήτας."
 17. Τοῦ αὐτοῦ "Τῷ Σαββάτῳ κανὼν
 εἰς προφήτας, μάρτυρας, ἱεράρχας" κτλ.
 18. Τοῦ αὐτοῦ "ἕτερος κανὼν
 εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας" κτλ.
 19. Τοῦ αὐτοῦ "ἕτερος κανὼν
 εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας, ὁσίου καὶ γυναῖκας."
 20. Τοῦ αὐτοῦ "ἕτερος κανὼν
 εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας, ὁσίου καὶ κοιμηθέντας" κτλ.

21. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐτερος κανὼν εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας, ὁσίου καὶ κοιμηθέντας" (κολοβ. ἐν τῇ ζ' ὡδῇ).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 14—21 ἐπὶ χάριτος.

550. 3.

Περγ. 16. XII.

1. Τετραεὐάγγελον.
2. Ἀποστόλων πράξεις καὶ ἐπιστολαί.
3. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.

Ἐν τέλει κεφαλαῖοι ἐρυθροῖς γράμμασιν Ἐγράφη ἡ παροῦσα θεόλεκτος εὐαγγελικὴ καὶ ἀποστολικὴ βίβλος αὐτῆ... ἐγράφησαν οὖν τῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνεργείᾳ καὶ χάριτι διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ μνητὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. ε' ἔτους 578 (=1112).

551. 4.

Περγ. 16 μικρ. XIII.

Ψαλτήριον (κολοβόν).

Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων (Χαρτ. XVIII καὶ XIX).

552. 5.

Χαρτ. φύλ. μέγ. XVI. σελ. 2.

Σειρὰ εἰς τὸ Ψαλτήριον (ἀκέφ. κολοβ.).

Τὸ σφῆζόμενον μέρος περιλαμβάνει τοὺς ψαλμοὺς λγ'—ρμη'. Τὸ κείμενον προτάσσεται ἐκάστοτε ἐν μικροῖς ἀποσπάσμασι γεγραμμένον ἐρυθρῶν, ἔπεται δὲ ἡ ἐρμηνεῖα διαφόρων ἐρμηνευτῶν, ὧν τὰ ὀνόματα φέρονται γεγραμμένα ἐρυθρὰ ἐν τῇ ψα. Εἰσὶ δὲ Κύριλλος, Βασίλειος ὁ μέγας, Θεοδώρητος, Μάξιμος, Δωρόθεος, Κλήμης, Εὐσέβιος, Ἀθανάσιος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Πατερμούθιος, Ὀριγένης, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ἄλλοι.

553. 6.

Χαρτ. φύλ. XVII.

Ἰωσήφ Βρυεννίου Λόγοι κ' καὶ διαλέξεις γ'.

554. 7.

Χαρτ. φυλ. XVII (σ. 700).

1 (σ. 1). Μαρτύριον τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ μαρτυρησάντων.

2 (σ. 30). Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τοὺς ἁγίους μ' μάρτυρας.

3 (σ. 45). Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρὰ.

4 (σ. 68). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Βασιλικῶν μυστηρίων ἑορτήν.

5 (σ. 77). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Πάλιν χαρὰς εὐαγγέλια.

6 (σ. 85). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

7 (σ. 95). Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.

8 (σ. 122). "Διήγησις Μάρκου μοναχοῦ Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τὸ εἰς τοὺς Σαρακηνούς γενόμενον."

Ἄρχ. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος ὁ ἐπιλεγόμενος Γουλᾶς διηγήσατό μοι.

9 (σ. 132). "Περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."

Ἄρχ. Ἐν τῷ βῆθῆντι ναφῷ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γεωργίου.

10 (σ. 136). Νικήτα βήτορος εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Μάρκον.

11 (σ. 148). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασίας."

12 (σ. 166). Νικήτα βήτορος εἰς τὸν ἁγ. ἀπόστολον Ἰάκωβον.

13 (σ. 181). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

14 (σ. 197). Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

15 (σ. 203). "Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπόλιτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγιον θεόστεπτον καὶ ἰσαπόστολον βασιλέα Κωνσταντίνον."

Ἄρχ. Ἄρα τις εὐσεβείας ζῆλον αὐχῶν.

16 (σ. 257). "Ἰωάννου Σταυρακίου καὶ χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν ὀσιομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν Θεοδοσίαν."

17 (σ. 283). "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Κύριλλον τὸν τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον."

18 (σ. 305). "Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγιον Βαρνάβην τὸν ἀπόστολον."

19 (σ. 339). Ἀντιπάτρου Βόστρων εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

20 (σ. 350). "Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ."

21 (σ. 361). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.

22 (σ. 369). Νικήτα βήτορος εἰς τοὺς ιβ' Ἀποστόλους.

23 (σ. 382). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τοὺς ιβ' Ἀποστόλους.

24 (σ. 387). "Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον

καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμῆ σαοφῇ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένη."

25 (σ. 419). Θεοδώρου Ἰκονίου Διήγησις πρὸς Ὁμῶν τὸν πρεσβύτερον Ταρσοῦ περὶ τοῦ μαρτυρίου Κηρίκου καὶ Ἰουλίττης.

26 (σ. 432). Νικήτα βήτορος Ὑπόμνημα εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγ. Μαρίνης.

27 (σ. 447). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἁγ. Παντελεήμονα.

28 (σ. 470). Ὑπόμνημα καὶ ἀνεύρεσις τοῦ τιμίου λευφάνου τοῦ ἁγ. Στεφάνου.

29 (σ. 505). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

30 (σ. 513). 'Αναστασίου τοῦ Σιναΐτου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

31 (σ. 533). 'Ανδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

32 (σ. 559). 'Εφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

33 (σ. 573). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

"Αρχ. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων.

34 (σ. 594). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

"Αρχ. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς.

35 (σ. 603). 'Ανδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.

"Αρχ. Μυστήριον ἢ παρούσα πανήγυρις.

36 (σ. 619). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

"Αρχ. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές τοῦ λόγου.

37 (σ. 637). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

38 (σ. 668). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος.

39 (σ. 677). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

40 (σ. 691). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου (κολοβ.).

555. 8. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

1. "Τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Διάλογος ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς συμβῆ χυθῆναι ἐν εἰσόδῳ τὰ ἅγια ἢ βρωθῆναι ὑπὸ τινος ζῶου τί ποιητέον."

3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία...περὶ τε του θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ."

4. Τοῦ αὐτοῦ "Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Γαβριήλ."

5. "Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν Χριστιανῶν θεῶν καὶ ἱερῶν σύμβολον."

6. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐκθεσις ἀναγκαιοτάτη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων."

7. "Τοῦ αὐτοῦ Περιεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα."

8. Τοῦ αὐτοῦ "Περὶ ἱερωσύνης πρὸς τινὰ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν."

9. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐπιστολὴ...προτρεπτικὴ πρὸς σωτηρίας ὁδόν."

'Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ ἐκκλησιαστικὸς διάλογος παρ' ἐμοῦ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐλαχίστου ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθῶνος ἐν τῇ τοῦ Ζηροποτάμου σκῆττι ἐν ἔτει ,ζρνδ' (=1646).

556. 9. Χαρτ. φύλ. XV.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι κατ' ἐκλογὴν. Δεκέμβρ. μέχρι καὶ 1 Ἰανουαρ.

557. 10. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι Σεπτ.—Νοεμβρ.

558. 11. Χαρτ. φύλ. XVI.

"Συμεὼν τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας."

559. 12. Χαρτ. φύλ. XVII.

Φωτίου "Τὰ Ἀμφιλόχεια

ἢ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογεῖ πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ὀσιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου ζητημάτων διαφόρων εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων τὴν τούτων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον." Προτάσσεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων.

560. 13. Χαρτ. φύλ. XVI.

1. Θεοφάνους τοῦ Κεραμῆος(;) Ὀμιλία εἰς εὐαγγέλια (ἀκέφ.).

'Ἡ δευτέρα τῶν σωζομένων ἐπιγράφεται "Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων." "Αρχ. Φέρε δὴ καὶ σήμερον τὰ τῶν Φώτων προβόλαια μυστικῶς τῷ λόγῳ διακοσμήσωμεν.

2. Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ὀμιλία ὀλίγαι δίκην ἀνθολογιῶν.

'Ἐν τέλει τῶν ὀμιλιῶν πασῶν γέγραπται διὰ μονοκονδυλίας ἐρυθρᾶς "Μονεμβασίας Ἰωάσαφ." Κτῆμα ἐστὶν Ἰωάσαφ μητροπολίτου Μονεμβασίας τοῦ αὐτόχθονος καὶ τῶν φίλων. Ἡ δὲ μονοκονδυλία αὐτοῦ φέρεται καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ κώδικος.

3. "Ἀποδημία Παύλου τοῦ Ἀποστόλου."

4. "Αἱ ἀποδημῖαι τοῦ θεοῦ Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου."

5. "Συμεῶνος μητροπολίτου Ἐδέαιτων Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἐγκλειστον· αὐτὴ δὲ ἀρμόζει καὶ παντὶ κελλιώτῃ."

6. Ἰωάσαφ Μονεμβασίας Ἐπιστολὴ ῥωσιστί.

'Ο κώδιξ γέγραπται ἐναλλάξ κατὰ μίαν ἢ δύο σελίδας.

561. 14. Χαρτ. φύλ. XVI. (φ. 192).

Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ἡ βίβλος τῶν Θεσαυρῶν (ἀκέφαλος).

"Αρχ. (γ' κεφ.)...ἐπὶ πάντων πῶς ταῦτὸν οὐσία καὶ ἀγέννητον ἄλλο εἰ τὸ ἀγέννητον οὐσία. Περιλαμβάνονται κεφ. γ'—ις', κα'—λε'.

562. 15. Χαρτ. 4. XV. (φ. 196).

"Τοῦ μακαριωτάτου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος Περὶ Τριάδος βιβλία πέντε πρὸς τοὺς δέκα

ἀπερ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετήνεγκεν ὁ σοφώτατος καὶ τιμώτατος μοναχῶν κύρ Μάξιμος ὁ Πλανούδης." Ἐν τέλει Οἱ πατέρες μέμνησθε Φιλίππου ἐλαχίστου διακόνου.

563. 16. Χαρτ. 4. XIX.

"Νικητὰ τοῦ Παφλαγόνος Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα παρθένον Ἀναστασίαν."

Ἐν τέλει

Ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ σκήτῃ
τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης
γέγραπται πλείστη ἐπιμελεία ὄντως
καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρωσθε πάντες
ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰεὶ Ὀκτωβρίῳ κη' (=1815).

564. 17.

Χαρτ. 8. XVIII.

“Ἡ σύναψις τῆς Καινῆς διαθήκης

ἢτοι τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια εἰς ἐν ἐνωθέντα.” Προτάσσονται Προόμιον συνταχθέν, καθ' ἃ λέγεται ἐν τινι τῶν ἐπομένων ἐπιγραμμάτων τοῦ Παΐσιου, ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Βησσαρίωνος τοῦ Θεσσαλοῦ καὶ Ἐπιγράμματα “τοῦ σοφοῦ διδασκάλου κυροῦ Ματθαίου,” “τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου ἁγίου Σταγῶν κυρίου Παΐσιου καὶ ἐξάρχου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἱερὰν σύναψιν τῶν δ' εὐαγγελίων,” “τοῦ πανοσιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυροῦ Ἰωσήφ Βατοπεδινού,” “τοῦ πανοσιωτάτου καὶ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Κυρῶλου τοῦ ἐξ Ἀγραφῶν,” “τοῦ λογιωτάτου ἐν ἱεροδιακόνις κυρίου Διονυσίου τοῦ ἀδελφιδου αὐτοῦ,” “τοῦ σοφοῦ διδασκάλου κυροῦ Ματθαίου,” “τοῦ ὀσιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου κυροῦ Νικοδήμου,” “τοῦ ὀσιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυροῦ Χριστοφόρου (Προδρομίτου).”

565. 18.

Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

“Βιβλίον καλούμενον Ἀνατροπὴ τῆς ψευδοῦς καὶ ἀντιθέου φραγμασωνικῆς πίστεως

διερεθὲν μὲν εἰς κεφ. δώδεκα, συντεθὲν δὲ παρ ἐμοῦ ἐν ἱερομονάχῳ Ἀγαπίῳ Κωλυβᾷ τοῦ Παπαντωνίου κακαλουμένου ἐκ τῆς νῆσου Κεφαλληνίας εὐρισκομένου κατὰ τὴν ἐνταῦθα Κωνσταντινούπολιν, ἀψββ' ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ ι' (=1782).

566. 19.

Χαρτ. 8 μέγ. XVIII. (φ. 485).

Ἐφραϊμ τοῦ Σύρου Λόγοι, παραινέσεις, κεφάλαια.

567. 20.

Χαρτ. 8. XV.

1. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὰ γενέθλια τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Ἄρχῃ μὲν ἑορτῶν ἢ παροῦσα πανήγυρις.

2. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῆ.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

4. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἀγομεν.

5. Μαρτύριον ἁγ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Σεραφεῖμ.

7. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Θεοτόκου.

8. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Θεοτόκου.

9. Γεωργίου μοναχοῦ καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον.

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ.

11. Γρηγορίου Νέσσης Πρὸς ἀνομοίους καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

12. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ εἰς τὴν ἁγ. Μαρίαν τὴν Θεοτόκον.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχ. Ἡ πασῶν τῶν ἑορτῶν ἐπεδήμησεν ἑορτῆ.

14. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

15. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

16. Γρηγορίου Νέσσης Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

Ἄρχ. Ἀ πάλαι πατριάρχαι μὲν ὄδιον.

18. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος προτρεπτικὸς εἰς τὸ ἁγ. βάπτισμα.

568. 21.

Χαρτ. 8. XVIII.

“Ζητήματα τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχοντος κυρίου Κωνσταντίνου Καντακουζηνού,

ἀδελφοῦ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σεργάνου Καντακουζηνοῦ βοεβόδα πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπεκρίθη ὁ ἐν διδασκάλοις σοφώτατος Ἰωάννης Καριοφύλλης καὶ μέγας λογοθέτης τοῦ οἴκουμενικοῦ θρόνου διατρίβων ἐν Βουκουρεστίῳ.”

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ὁ κώδιξ πιθανώτατα ἀντίγραφον τοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Συναγῶβου τῷ 1697 ἐκτυπωθέντος βιβλίου (Βρετοῦ Νεοελ. φιλολογ. Τόμ. Α', ἀρ. 126).

569. 22.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ὁμιλίαι εἰς ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἡ α' “Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρῃ τοῦ δείπνου” κτλ. Ἄρχ. Κινδυνεβεῖ ὁ λογισμὸς μου, πνίγεται τῶρα τῶρα χάνεται ὁ νοῦς μου εὐρισκόμενος μέσα εἰς ἓνα κατακλυσμὸν καὶ χωρὶς κιβωτῶν μέσα εἰς ἓνα τοιοῦτον ναυάγιον. Ἡ τελευταία “Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου. Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας.” Ἄρχ. Λυπηρὸν ἄλλ' εὐσεβές, θρηνηῶδες ἄλλ' εὐσπλαγχνον, ἐπιτάφιον ἄλλ' εὐλαβὲς θέαμα εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ μας φανερώνει σήμερον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.

570. 23.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 181).

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι.

(σ. 1). Εἰς τὸν λβ' ψαλμόν.—(σ. 24). Εἰς τὸν λζ' ψαλμόν.—(σ. 43). Εἰς τὸν μη' ψαλμόν.—(σ. 69). Περὶ νηστείας ὁμιλία α' καὶ (σ. 87) β'.—(σ. 100). Περὶ μετανοίας.—(σ. 113). Περὶ ταπεινοφροσύνης.—(σ. 127). Περὶ εὐχαριστίας.—(σ. 146). Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν.—(σ. 171). Εἰς τὸ Ποσαχῶς τὸ δι' οὐ καὶ ἐπὶ ποίας ἐνοίας ἀρμοδιώτερον τὸ μεθ' οὐ κτλ.

571. 24.

Χαρτ. 8. XIX. (σ. 357).

“Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ.” Βιβλία δ'.

572. 25. Χαρτ. 8. XV. XVIII. (φ. 405).
 “Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν
 ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου
 συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου.”
 Τὸ πλεῖστον τοῦ κώδικος XV αἰῶν.—Τὰ πρῶτα φύλλα μέχρι
 107 καὶ τινὰ ἄλλα σποράδην XVIII.

573. 26. Χαρτ. 8. XVIII. XVII.
 1. “Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀποκρίσεις
 πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τῶν ὀρθοδόξων
 περὶ διαφόρων κεφαλαίων.” Κεφ. ρηζ', ὡν προτάσσεται Πίναξ.
 Ἐν τέλει Καὶ τὸδε ἐκ χειρὸς Κωνσταντοῦ τοῦ ἐκ Λεπενεοῦ
 τῆς Ἀκαρνανίας ἀψξζ' (=1767) Δεκεμβρίου ιε' (XVIII).
 2. “Ἰωάννου Δαμασκenoῦ Ἀναστασίμων κανόνων
 ἐξήγησις ὀρθοδοξοτάτη θεοσεβοῦς τῶς δι' ἀρετῆν ἀνωμόμου
 εἰς ἐλλητικῶν καὶ ἡδιστον ἐλληνικῶν φράσεων.” (XVII.)

574. 27. Χαρτ. 8. XIV.
 1. “Περὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.”
 2. “Περὶ τοῦ πλανηθέντος παιδὸς καὶ ἀρνησαμένου
 τὸν Χριστὸν ἐγγράφως.”
 3. “Περὶ Ἀναστασίου τοῦ πρεσβυτέρου.”
 4. “Περὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.”
 5. “Περὶ τοῦ ἐν Νικαίᾳ θαύματος.”
 Δύο φύλλα ἀπεσχισμένα.
 6. “Περὶ τῆς ἀμαρτωλοῦ γυναικός.”
 7. “Περὶ Ἰωσήφ τοῦ Ἑβραίου.”
 8. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.”
 9. “Τοῦ ἁγιοτάτου Γεωργίου ἐπισκόπου Ναξίας Ἐγ-
 κώμιον εἰς τὸν ὄσιον καὶ θεοφόρον καὶ ἐν ἀσκηταῖς
 πρῶτιστον πατέρα ἡμῶν Ἀντώνιον τὸν μέγιστον καὶ
 εἰς τὸ θαῦμα τὸ γενόμενον ἐν Ῥόδῳ ὑπ' αὐτοῦ.”
 10. “Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ
 ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.”
 11. “Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Πρὸς μονάζοντα ἐκπε-
 σόντα.”
 12. “Τὰ βρετὰ τῶν πατέρων.”
 13. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου μοναχοῦ
 τοῦ Σιναΐτου (= Σιναΐτου) Ὁμιλία εἰς τὸν ἕκτον ψαλμῶν
 ῥηθείσα καὶ εἰς τὰς παρέκβάσεις τῶν νηστεϊῶν.”
 14. “Περὶ τοῦ ληστοῦ πάνυ ὀφέλιμος” Διήγησις.
 Ἄρχ. Γέρων τις ἐκαθέζετο ἐν ἀναχωρητικῇ μονῇ
 χρόνους ἑβδομήκοντα. Ἐν τέλει ἔτους 5ωλς' Ἰνδ.
 ια' σελήνης κύκλος ιε', ἡλίου κύκλος δ', μηνὶ Νοεμβρίῳ
 κη', ἡμέρα Σαββάτω (=1327).
 15. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλίας.
 α'. Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.—β'. “Ὁμιλία
 β'.” Ἄρχ. Πολλὴν ὁ Θεὸς δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις
 τιμῆν.—γ'. “Ὁμιλία γ'.” Ἄρχ. Τὸ ἐν τινι συμπτώματι
 τῆς ἀμαρτίας ὀλισθαίνειν δηλωτικόν ἐστὶ τῆς φυσικῆς
 ἀσθενείας.—δ'. “Ὁμιλία δ' κατ' ἐρώτησιν.” Ἄρχ. Ἐρώτ.
 Ποῖω δεσμῷ συνέχεται ἡ καρδία τοῦ μὴ τρέχειν εἰς τὰ
 κακά.—ε'. “Ἐκ τῆς αὐτῆς ὁμιλίας περὶ διαφορᾶς δακρῶν

ὁμιλία ε'.”—ς'. “Περὶ τάξεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας συντο-
 μίας τε καὶ διαφορᾶς πῶς τε καὶ ποῖω τρόπῳ τίκονται αἱ ἀρεταὶ
 ἐξ ἀλλήλων, ὁμιλία ς'” κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπεκρίσιν.—ζ'. “Περὶ
 διαφορᾶς τοῦ πολέμου τοῦ ἕκτου τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ὑπερεχούσῃ
 τοῦ κόσμου πορευομένου, ὁμιλία ἑβδόμη.”—η'. “Τρίτος τρόπος
 πρὸς τοὺς ἄνδρας, ὁμιλία θ'.”—θ'. “Ἀντίρρησις ἄλλη τοῦ πολέ-
 μου ὁμιλία θ'” —...“κς'.” “Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων
 πειρασμῶν.”

16. “Ἐτέρα συλλογὴ συναθροισθεῖσα ἐκ τῆς βίβλου
 τῆς λεγομένης Λαυσαϊκοῦ,
 ἣτις περιέχει πράξεις καὶ ἱστορίας ξένας καὶ θαυμασίας καὶ
 γλυκυτέρας ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν
 ὀφελίμων ἀγῶν.”
 Τινὰ φύλλα τοῦ κώδικος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν δι'
 ἄλλων (Χαρτ. XVII).

575. 28. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.
 2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Φῶτα.
 3. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
 5. Κυρῶλου Ἱεροσολύμων Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
 6. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων.”
 7. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 9. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
 10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ
 τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
 11. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον
 Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
 12. “Ἐπίγραμμα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας
 καὶ ἄθλους ἀποδημίας τε καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ
 κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.”
 13. “Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πανευφήμους καὶ
 πρωτοκορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον.”
 Ἄρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς ὁ φιλόθεον σύστημα ἡ
 παιδρὰ καὶ ὑπέρτιμος τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων.
 14. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
 15. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
 16. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
 17. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Κοίμησιν.
 18. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ
 Προδρόμου καὶ εἰς τὸν Ἡρώδη.
 19. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προ-
 δρόμου.
 Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Διονυσίου πόνοσ. Ἐ-
 γράφῃ διὰ ἐξόδου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κερνί-
 τζησ κυροῦ Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἔτους 5ξξξ' γ' Ἰνδ.
 ιγ' μηνὶ Ἀυγούστῳ κβ' (=1555).

576. 29. Χαρτ. 8. XVII.
 Ὁμιλίας ιδ' (ἀκέφ. κολοβ.).
 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ὡς ἡ α' Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαίων.
 ἡ β' “Παραβολὴ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.” Ἄρχ. Ἀνθρωπὸς

τις είχε δύο υιούς· μετά δὲ τὴν παραβολὴν ἔπεται ἡ ἐξήγησις αὐτῆς, ἥτις ἡ ἀρχὴ Ὁ δεσπότης Χριστὸς ἀδελφοὶ λέγει· Εἰς ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱοὺς καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος τοῦ πατρὸς του νὰ τοῦ δώσῃ τὸ μέρος τῆς κληρονομίας του. ἡ γ' "Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέου εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν. Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου παντοκράτορος κτλ." Ἀρχ. Ἡ ἀγία ἐκκλησία μετὰ δύο τρόπους ἀνακαλεῖ ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν. Ὁ πρῶτος ἐναι ἡ ἀγάπη, ὁ δεύτερος ὁ φόβος. ἡ δὲ εἰδ' "Λόγος καὶ διδασκαλία τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Προοίμιον τῆς ἐκκλησίας. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε" κτλ. Ἀρχ. Πρὶν ὁ Θεὸς ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ νὰ κατέβῃ εἰς τὴν γῆν δὲν ἐδυνήθησαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ δυνάμειος ἐδικῆς των νὰ ἐγνωρίσωσι πῶς ὁ Θεὸς ἐναι τριεπὸστατος ὅπου ἔχει τρεῖς ὑποστάσεις καὶ μίαν θεότητα.

577. 30.

Χαρτ. 8. XIX.

1. Κατήχησις κατ' ἐρωταπόκρισιν. 1888 Δεκεμβρίου 18.
2. "Ἐξήγησις τῆς θείας λειτουργίας."
3. "Τοῦ αἰδιόμενου διδασκάλου Νικοδήμου Κεφάλαια τέσσαρα περὶ λογισμῶν χρησιμώτατα."
4. "Εὐχὴ κοινὴ εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἐξομολογητική."
5. "Τύπος διαθήκης."
6. "Πρωτότυπα διάφορα ἐπιστολῶν."

578. 31.

Χαρτ. 8. XVI. (φ. 165).

- 1 (φ. 1 α). "Περὶ τοῦ πὸς δι πειστέβειν περὶ τῆς πειστέως καὶ περὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ περὶ τῆς ἐναυροπίσεως."
Ἀρχ. Ὁφείλομεν πιστέβειν ὡς ἐβαπτισθημεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
- 2 (φ. 2 α). "Περὶ ἀρετόν."
Ἀρχ. Ἐλάβομεν ἐντολὰς παρα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν.
- 3 (φ. 4 β). "Ὁρκος Ἰουδαϊκός."
Ἀρχ. Ἴνα περιζώσασαι τὴν ὁσφὴν αὐτοῦ βάτον.
- 4 (φ. 5 β). "Ἐρώτησις ἐπὶ τῆς θεολογίας πόσας φύσεις ὁμολογεῖ"
κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἐν οἷς καὶ περὶ συνόδων κτλ.
- 5 (φ. 8 β). "Τοῦ ἁγίου Νύμφωνος (= Νήφωνος) Περὶ Σολομώντος."
Ἀρχ. Καθημένου ποταὶ τοῦ μακαρίου Νύμφωνος.
- 6 (φ. 9 α). "Ἐρώτησις περὶ εθειώπων (= Αἰθιώπων) το ποσ ἤρξαντο καὶ ἔγιναν."
Ἀρχ. Ἀλλώται πάλην καθημένου τοῦ μακαρίου ἐν τι κέλα αὐτοῦ.
- 7 (φ. 11 α). "Περὶ τῆς κόσμοπιῆς."
Ἀρχ. Πειλοὺς οὐρανοὺς τοὺς ἀνοταίρους τῆς γῆς.
- 8 (φ. 13 α). "Θεοδοσίου ἀρχηγοῦ τὸν Ἰουδαίων ὅπου δι ἔρευναν το κωδίκην τὸν ιεραίων καταίγράφῃ καὶ σὺν αὐτοῖς ἠγίαζεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός."

Ἀρχ. Γέγονεν ἄνθρωπος τῆς ἀρχηγῶς τὸν Ἰουδαίων ὄνοματι Θεοδόσιος.

9 (φ. 19 β). "Πρὸς ἐλθῶν ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῷ Ἰησοῦ ἦπεν Κύριε εἶπέ μαι πὸς ἐ ἀμαρτιαὶ εἰσὶν καὶ πεία ἀμαρτί εστὴν ἀσὴνχόριτος."

10 (φ. 19 β). "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Παχομίου."

11 (φ. 23 α). "Περὶ ἐλεημοσύνης."

Ἀρχ. Εἰ ἐλεημοσύνη ἐξιλιάσαι τας ἀμαρτίας.

12 (φ. 23 β). "Ἐκ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Λόγου ὅτι οὐ δύο θεοὶ ὁ πατὴρ καὶ υἱός."

13 (φ. 30 α). "Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλίου καὶ Γριγορίου τοῦ Θειλόγου."

14 (φ. 32 β). "Ἀπο τῆς πρώτης διαλέξαιος τοῦ ιεροτάτου μιτροπολίτου Θεσσαλονήκης [Νικητᾶ;] πρὸς τὸν ἀπο Ὑταλίας ἀρχιεπίσκοπον."

15 (φ. 38 α). "Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἀρχοντα περὶ πλήστον καὶ ἀναγκέον ζητιμάτων τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἀπορουμένων."

16 (φ. 39 β). "Περὶ γενέσεως ἀνθρώπου καὶ τῆς μετα θάνατον ἀληώσεως."

17 (φ. 40 β). "Ὅτι δι τινὰ ἐαυτὸν ἀπογνῶνε ποταὶ κᾶν πολλὰ ἡμαρτεν ἀλλὰ δια μετανῆας ἐλπισαι τὴν σοτιρίαν."

18 (φ. 41 β). "Παλλαδίον" καὶ ἄλλαι διήγησεις ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.

Ἀρχ. Ἐμάθομεν περὶ Μοῆσεως τοῦ ἐθειοπος.

19 (φ. 77 α). "Ἀπόδηξις ποῦ ἐ τον τελευταίοντον ψυχὰι ἀπέρχονται καὶ πὸς ἡσὶν μετὰ τὴν διάλευξην, Γριγορίου τοῦ Διαλόγου."

20 (φ. 77 β). Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.

21 (φ. 104 α). "Διήγησεις τοῦ ὀσσοῦ καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἐγυπτίου (= Αἰγυπτίου)."

22 (φ. 109 α). "Ἐκ τοῦ βῆου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ σαλοῦ."

23 (φ. 131 α). Ἀνεπίγραφον. Βίος καὶ διηγήσεις περὶ ἁγ. Ἐπιφανίου.

Ἀρχ. Πρῶτον ἐτέθη θεμέλιος καὶ τοινοκαῦτα ἐφ' ἐαυτῷ τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας ἐδράσας ἐτελεσειούρησε κείται οὖν καὶ θεμέλιος· ἐνι δὲ καὶ πρὸς τὸν πατέρα ὁ λόγος οὗτος.

24 (φ. 160 α). "Αἰνίγματα

συγγραφέντα μυθιογραφικῶς παρὰ τοῦ εὔσεβεστάτου βασιλέως κύρ. Διωντος τοῦ σοφοῦ καὶ ἐξηγηθέντα παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Μεθοδίου Πατέρων."

Ἀρχ. Αἰνίγμα λέξεων Λέοντος σοφωτάτου συμβολικῶς λέξαντος ἐν Βυζαντίῳ μυθιογραφικῶς ἐν ἐσόπτρω ἐμφάνας.

25 (φ. 162 α). "Χρησμός περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κύπρου."

Ἀρχ. Οὐαί σοι τλήμων καὶ κεκαυμένη Κύπρος τάλαινα ζοφώδη καὶ βεβορβορωμένη.

26 (φ. 162 β). "Στοιχοὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀγγλοφόρου.

"Ἀρχ. Πάρισι παντάλαινα Βαβυλῶν νέα."

27 (φ. 163 α). "Στοιχοὶ τοῦ πέντητος βασιλέως δηλοῦντες τὴν τοῦ...ἐλευσιν."

"Ἀρχ. Καὶ στύλος φανεῖς ἀναβοῆσει μέγα.

28 (φ. 164 α). "Στοιχοὶ τῶν κόσμου (;) περὶ τῆς τοῦ Ἀντιχρίστου ἐπιδημίας ἔχοντες οὗτος."

"Ἀρχ. Καὶ κόψεται πάμπολα τῶν βροτῶν γένος.

29 (φ. 165 α). Ἀνεπίγραφα αἰνίγματα ἐκ τῶν τοῦ Λέοντος

ἐν στίχοις γεγραμμένοι καταλογάδην.

"Ἀρχ. Ἦλθεν νέφος ἀπὸ πάνω ἐκ τὸ ἀνατολικὸν τὸ μέρος τοὺς κοράκους φορτομένον καὶ ἐπάνου σκεπασμένον καὶ ἔμπροσθέν του τυγανίτην.

Πρὸς τὰ περιεχόμενα ὑπ' ἀρ. 24—29 ἐπιθι τὸν κῶδ. 929 τῆς ἐν Παρισίοις Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ EMILE LEGRAND Les oacles de Léon le Sage. Paris, MDCCCLXX.

579. 32.

Χαρτ. 8. XIX.

"Μετάφρασις τοῦ Λευϊτικοῦ."

580. 33.

Χαρτ. 8. XVIII.

Μιχαὴλ Γλυκᾶ Ἐπιστολαὶ θεολογικαὶ (ἀκέφ. κολοβ.).

"Ἀρχεται ἀπὸ τῆς θ' (ἀκέφ.)...σέχειν αἰροῦ, τοὺς δὲ παρορᾶν ἀπερισκέπτως καὶ ἀποστρέφεται κτλ.—
"Τίνος ἔνεκεν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη ὁ κύριος" κτλ.—
α' "Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ Γρηγορίῳ τῷ Ἀκροπολίτῃ περὶ τοῦ εἶπε σφαιροειδῆς" κτλ.—
β' "Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Χαρίτωνι Εἰ χρῆ πρόσχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι ἱερεὺς ὁ Χριστὸς παρὰ Ἰουδαίους κεχειρωτόνται." "Ἀρχ. Ὅτι μὲν οὖν εἴρηται χάρτης, ὡ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ, πάλαι συγγραφήναι φαινόμενος καὶ τὰ κατὰ Χριστὸν πάντα λεπτομερῶς δῆθεν διαλαμβάνων παρὰ Ἰουδαίους ἱερεὺς χειροτονεῖται καὶ δπως ὑπὸ μαιῶν ἢ μήτηρ αὐτοῦ ψηλαφᾶται οὐκ ἂν οὐδ' αὐτὸς ἀρνησαίμην Ἰουδαίος.

Τέλ. (κολοβ.) "Ἀρ' αἰτία τινι χαννωθέντες ἐπαθόν τι ἀνθρώπων· ἀρ' ἢ λεγομένη γενέσθαι τῶν φυλῶν ἀνάμιξις κατὰ τὴν τοῦ χάρτου περίληψιν ἀθετεῖν αὐτοὺς τὰ τοῦ νόμου ἠνάγκαζεν· οὐ μὲν οὖν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· εἰ γὰρ τῷ βασιλεῖ..."

"Ἐν τῇ ἰ' ἐπιστολῇ φέρονται ἐν ἀρχῇ τὰ ἐξῆς λείποντα παρὰ τῷ Migne (CLVIII, 812), ἐνθα εἴρηται ἐκδεδομένη αὕτη ἢ ἐπιστολή·

"Ἐν τούτῳ τῷ δεκάτῳ κεφαλαίῳ οὕτως ἔχει ἐν τινι χειρογράφῳ ἢ ἐπιγραφῇ, ἥτις καὶ πρώτη δοκεῖ εἶναι ἐν ἐκείνῳ. Συνεκροτήθη τὸ παρὸν πόνημα παρὰ πάντων τῶν ἐπὶ τοῦ βασιλέως κυρίου Μανουὴλ ἀξιολόγων φιλοσόφων καὶ μαθηματικῶν καὶ ῥητόρων ἐνθυμηματικῶς συγγραφῆν παρὰ τοῦ αἰοιδήμου βασιλέως. Πιττάκιον ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ πολλῶν γέμον ὑψηλῶν καὶ ἀναγκαίων θεωρημάτων, ἀπολογητικὸν πρὸς γραφὴν τινὸς μοναχοῦ παλατινοῦ τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος· τίνος ἔνεκεν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη ὁ Κύριος καὶ διατὶ μὴ πολλῶν πρότερον καὶ τὰ

Η.

ἐξῆς τὰ λοιπὰ ἀπαλλάκτως τοῦ κεφαλαίου.—1771 Νοεμβρίου ἰδ'.

Ὁ κῶδις περιέχει πολὺ πλείονας ἐπιστολάς ἢ ὅσαι φέρονται παρὰ τῷ Migne. Εἶνε δὲ τᾶλλα ὁμοίως πρὸς τὸν ἀποκείμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Σμύρῃ Ἐθαγγελικῆς Σχολῆς. Ἰδ. "Ἄθων. Παπαδοπούλου Κεραμέως Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρῃ βιβλιοθήκης τῆς Ἐθαγγελικῆς Σχολῆς. Ἐν Σμύρῃ, 1877, σ. 13—18.

581. 34.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ζητήματα τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχοντος κυρίου Κωνσταντίνου Καντακουζηνοῦ,

ἀδελφοῦ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἀθέντου πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζηνοῦ βοιβόνδα, πρὸς τὰ ὅποια ἀπεκρίθη ὁ ἐν διδασκαλίῳ σοφώτατος Ἰωάννης Καρυοφύλλης καὶ μέγας λογοθέτης τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου διατρίβων ἐν Βουκουρεστίῳ"

κατ' ἐρωταπόκρισιν ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. "Προόρασις τινὸς ἀγίου γέροντος πνευματικοῦ περὶ ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ὡς ἐξ ὕπνου ἐγερθήσεσθαι ἀγιωτάτου βασιλέως καὶ περὶ τέλους τοῦ κόσμου."

3. "Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων Πρόφθεγμα περὶ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅπερ ἀντεγράφη ὑπὸ τινος παλαιοῦ χειρογράφου...ἐμαρτύρησε τὴν 20 Ἰουνίου 811 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ."

4. "Ὀπτασία τοῦ κύρ Δανιὴλ μοναχοῦ γενομένη κατὰ τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τετάρτῳ ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτᾶν Μουσταφᾶ."

582. 35.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίος τοῦ ἀγίου Παΐσιου (ἀκέφ.).

"Ἀρχ...Τούτον τοῖνον τὸν μέγαν καὶ αἰοιδημον ἄνδρα Διγυπτος ἤνεγκεν, ἥτις πάλαι μὲν τὸν ἀκρέμωνα τῶν προφητῶν Μωϋσῆν τὸν θεόπτην ἐνεγκαμένη διὰ τε τῆς ἐκείνου πρὸς θεὸν οἰκειώσεως καὶ τῶν μεγίστων τεραστίων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς περιβόητος ἐγγόνει.

2. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ."

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

4. "Διήγησις περὶ σημειοφόρου πατρὸς."

5. "Περὶ τῆς εὐσπλαγνίας τοῦ Θεοῦ."

6. "Διήγησις πάνυ ἀφέλιμος περὶ τοῦ ματαίου βίου τοῦ ἀγίου Ζαχαρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων."

7. Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

8. Διηγήσεις τινὲς πατέρων.

583. 36.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδῶρου τοῦ Στουδίτου Κατηγήσεις

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Συνασταχωμένον εἴρηται ἔτυπον βιβλίον ἐπιγραφόμενον "Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξαντοπούλου Συναξάρια εἰς τὰς ἐπίσημους ἑορτὰς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, μεταφρασθέντα εἰς κοινὴν γλῶσσαν παρὰ τοῦ ἐν ἱερέσῳ ἐλαχίστου Ματθαίου Κιγάλα Κυπρίου. Con licentia de' superiori et Privilegio. Ἐν Βενετίας παρὰ Ἰωάννη Ἀντωνίῳ τῷ Ἰουλιανῷ ἔτι ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας

7

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀχλὺ·”
Τὸ βιβλίον τοῦτο λείπει παρὰ Βρετῆ.

584. 37. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις
ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

585. 38. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἐν τέλει ἔβραν τὸ τέρμα αἱ κατηχήσεις αὐταὶ παρὰ
Νικηφόρου ἀβίου καὶ οἰκτροῦ τε...έτους 598^Ϟ μηνὶ
Αὐγούστῳ ιθ' (=1601).

586. 39. Χαρτ. 8. XIV.

1. Μητροπολίτου Βερροίας (ἀγνώστου) Ὁμιλίαι μ'

ὦν α' (ἀκέφ.) ἀρχ...εἰπέ μοι κατόρθωμα ποῖος πόνος
ποῖος ἰδρῶς τῷ ἀμαρτωλῷ πείσαι ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν
ἀμαρτωλὸς καὶ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦτο εἰπεῖν ὁρᾷς ὡς οὐ
μάτην ἔλεγον ὅτι μικρὰς παρ' ἡμῶν ἐπιλαβέσθαι προ-
φάσεως βούλεται καὶ τὸ πο...αὐτὸς εἰσφέρει λοιπὸν εἰς
τὴν σωτηρίαν ἡμῶν;—β' “Ὁμιλία περὶ νηστείας καὶ ἀγάπης
καὶ περὶ σωφροσύνης βίου τοῦτο ἀρμόδιον.”—γ' “Ὁμιλία ἐν
τῇ β' Κυριακῇ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.”—δ'
“Ὁμιλία περὶ καταπόσεως καὶ ἐλεημοσύνης.”—η' “Ὁμιλία
ἐπὶ τοὺς δυσχεραίνοντας πρὸς ταῖς συμβαινούσας ἡμῶν πάντοθεν
περιστάσεις παντοδαπαῖς καὶ ἐπὶ τῶν λεγόντων ὅτι αἰτίος ἐστὶ
τῶν κακῶν ὁ Θεός.”—λθ' “Ὁμιλία περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ
Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.”—μ' “Ὁμιλία ἐπὶ τοὺς
δυσχεραίνοντας πρὸς ταῖς συμβαινούσας ἡμῶν πάντοθεν περι-
στάσεις παντοδαπαῖς καὶ ἐπὶ τῶν λεγόντων ὅτι αἰτίος ἐστὶ τῶν
κακῶν ὁ Θεός.” Ἐν τέλει Τέλος ὦδε τῶν ὁμιλιῶν τοῦ
Βερροίας.

2. “Κεφάλαια περὶ βαθμῶν ἀγχιστίας καὶ γάμων
κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων.”

3. Κεφάλαια περὶ χειροτονίας ἀρχιερέων.

α' “Τὸ μήνυμα τῶν ἀρχιερέων γίνεται οὕτως.” Ἀρχ. Ἄπο-
στέλλει ὁ πατριάρχης ἢ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ
τῶν καλοτέρων αὐτοῦ ὃν ἂν διακρίνη.—β' “Ἡ δὲ χει-
ροτονία γίνεται οὕτω.” Ἀρχ. Πρὸς ἡμερῶν γράφει τὴν
ὁμολογίαν αὐτοῦ ὁ ὑποψήφιος.—γ' “Ἡ ὁμολογία τοῦ ὑπο-
ψηφίου.”—δ' “Ἐτέρα ὁμολογία τῶν ἀγίων πατέρων.”—ε'
“Ἐὐχὴ λεγομένη παρὰ τοῦ ἀρχιερέως.”—ς' “Ἐὐχὴ λεγομένη
πρὸς τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ἀρτι τοῦ ἀρχιερέως εἰσέρχασθαι
μέλλοντος.”

4. “Κεφάλαια τῆς αἵρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαάμ,
ἅτινα ἀνετράπησαν συντετημένως παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ
σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
κὺρ Φιλοθέου ἀναριθμοῦνται δὲ εἰς ἰδ'.” Ἐξικονοῦνται μόνον
μέχρι καὶ τοῦ ιγ' (κολοβοῦ).

587. 40. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 281).

1 (σ. 1). Βίος καὶ πολιτεία Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν
σαλοῦ.

2 (σ. 10). Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων Διδασκαλία παρα-
δειγματική.

3 (σ. 110). Ἑρμηνεία εἰς τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

4 (σ. 117). Ὁμιλία μετὰ τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου.

5 (σ. 123). Ἑρμηνεία εἰς τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ
ιβ' Κυριακῇ.

6 (σ. 137). Ὁμιλία μετὰ τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ
ιβ' Κυριακῇ.

7 (σ. 156). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κ' Κυριακῇ.

8 (σ. 175). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κα'
Κυριακῇ.

9 (σ. 187). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κβ'
Κυριακῇ.

10 (σ. 197). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κγ'
Κυριακῇ.

11 (σ. 207). Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους
ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κγ'
Κυριακῇ.

12 (σ. 220). Ὁμιλία μετὰ τὸ κατὰ Ματθαῖον Ἐδαγ-
γέλιον τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—8 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

588. 41. Χαρτ. 16. XVIII.

“Βιβλίον καλούμενον Ψυχотρόφος

συντεθὲν παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ Ἀγαπίου Κωλυβᾶ
τοῦ καὶ Παπαντωνιάτου λεγομένου ἐκ Κεφαλληνίας 1778
Μαρτίου α'.”

Πρωτόγραφον τοῦ συγγραφέως, καθ' ὃ φαίνεται ἐκ τῶν πολλῶν
διαβεβημάτων χάριν διορθώσεως.

589. 42. Χαρτ. 16 XIX. (σ. 48).

1 (σ. 1). “Κυρῶλου ἱερομονάχου Στίχοι ἀπλοὶ
ὠφέλιμοι περὶ μοναδικῆς πολιτείας καὶ δημοκρατικῆς.”

Ἀρχ. Ὁ μοναχὲ ἀμόναχε, σύντροφε ἰδικέ μου.

2 (σ. 3). “Στίχοι κατασκευαστικοί.”

Ἀρχ. Δεῦρο ψυχὴ μου τάλαινα δεῦρο καὶ νῦν ἀθλία.

3 (σ. 4). Ἀνεπίγραφος διατριβὴ Περὶ τῶν μοναχικῶν
ἀρετῶν.

4 (σ. 7). “Διάταξις τῶν ἀγίων πατέρων.”

5 (σ. 9). “Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐα τοῦ ἀναχωρητοῦ.”

6 (σ. 9). “Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου

πατριάρχου Ῥωσίας Περὶ τῶν ἀγίων παθῶν τοῦ Χριστοῦ
καθὼς τοῦ ἀπεκαλύφθησαν δι' ἐπιφανείας ἀγίου ἀγγέλου.”

7 (σ. 14). “Περὶ τῆς ταφῆς καὶ ἀναστάσεως τοῦ
Κυρίου

Ἰτόμνημα Ἰουδαίου πιστοῦ Αἰναία καλουμένου.”

8 (σ. 17). “Στίχοι ὠφέλιμοι κατὰ ἀλφάβητον.”

Ἀρχ. Ἀναπτέρωσον πρὸς Θεὸν σου τὰς φρένας.

9 (σ. 19). "Προσόμοια ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἐν κοινοβίῳ διάγοντας πῶς νὰ πολιτεῦνται ἀμέμπτως φυλάττοντες τοὺς δροὺς τοῦ κοινοβίου νὰ μὴ κατακριθῶσιν ὡς παραβάται."

10 (σ. 22). "Ὁπτασία ἐξαίσιος Σοφριανῆς τῆς μετνομασθείσης Σωφρονίας μοναχῆς περὶ παραδείσου καὶ κολάσεως, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ πνευματικοῦ Ἱεροθέου Κοκουβίλλη προηγουμένου μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα."

Ἄρχ. Ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων γέγονε φρικῶδες, τεράστιον καὶ ἄξιον γραφῆ διδόναι πρὸς τὴν τῶν ἀκούοντων ὠφέλειαν.

590. 43. Χαρτ. 16. XIX.

"Πλουτάρχου παράλληλα ἢ Βίοι παράλληλοι."

1. "Θησεύς."—2. "Ῥωμῖλος."—3. "Θησεύς καὶ Ῥωμῖλου σύγκρισις."

591. 44. Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Περὶ τοῦ συνεχῶς μεταλαμβάνειν, καὶ ὅτι οἱ μακρόνους ἐαυτοὺς τῶν θείων μυστηρίων πνευματίζονται."

2. "Περὶ τοῦ ὅτι ἡ νηστεία οὐκ ἐστὶ προπαρασκευὴ καὶ καιρὸς τῆς προσόδου, ἀλλὰ ψυχῆς εὐκρινία καὶ καθαρότης καὶ καταλλαγὴ μετὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων δι' ἐξομολογήσεως γυμνία καὶ ὅτι οὐδένα προσήκει ἀνευ ταύτης μετέχειν."

3. "Περὶ τοῦ προηγιασμένου ἄρτου καὶ τοῦ μὴ ἐφάρματον εἶναι μὴ παρόντος ἱερέως τοῖς πιστοῖς τινὰ μεταλαμβάνειν ἀφ' ἐαυτοῦ."

4. "Κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι οἱ ἐν ἐρήμῳ ὄντες τῶν θείων μυστηρίων ἀπαξ τοῦ βίου ἢ οὐδ' ὀλίως μετελάμβανον καὶ ἦσαν ἅγιοι."

5. "Περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἐν τῷ μυστηρίῳ κυριακὸν σῶμα ἐστὶν ἀφθαρτον, συνοδικῇ διάγνωσις ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι τὸ κυριακὸν σῶμα φθαρτὸν ἐστίν."

6. "Περὶ τοῦ ὅτι ἀπαθὲς ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ κυριακὸν ἐν τῷ μυστηρίῳ."

7. "Περὶ τοῦ ὅτι καὶ ἐν ὄλῳ τῷ ἄρτι καὶ ἐν ἐκάστῃ μερίδι

τοῦ ἁγιασθέντος ἄρτου καὶ οἴνου ὄλος ἐστὶν ὁ Χριστὸς τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος."

8. "Ὅτι ἐν μιᾷ λειτουργίᾳ δύο προκομισθέντων ἄρτων

οὐκ εἰσὶ δύο θυσίαι, ὡς τινὲς φασίν, ἀλλὰ μία."

9. "Περὶ τῶν μνημοσύνων ἐκ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Ἀθωνοῦ εἰ τύχῃσιν αἱ τοιαῦται ἐορταὶ (δηλ. αἱ ἔχουσαι κτιτορικὰ μνημόσυνα) ἐν Κυριακῇ πῶς χρὴ γίνεσθαι."

10. Ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων τοῦ ἁγ. Βαρσανουφίου.

592. 45. Χαρτ. 16. XVIII.

Κεφάλαια τῆς κατὰ Χριστὸν ἠθικῆς ἀκέφαλα καὶ ἀνεπίγραφα, ἀλλ' ἰδιόγραφα προφανῶς Ἀγαπίου Κωλυβά τοῦ καὶ Παπαντωνιάτου. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

593. 46. Χαρτ. φύλ. XVIII.

1. Ἀκολουθία τῶν ἁγιορειτῶν πατέρων.

2. "Δόγος ἐγκωμιαστικὸς διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ περὶ πάντων τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τούτῳ τῶν ἁγίῳ δρεὶ τοῦ Ἀθῶ διαλαμψάντων."

594. 47. Χαρτ. φύλ. XIX.

"Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἁγίων μεγάλων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης ἐορτάσιμος

Ἐἰς τὴν ἱερὰν θυμαστὴν καὶ πάντιμον κίβαν τοῦ ἁγίου Κηρύκου, ἦν πλουτεῖ ἡ ἱερὰ μὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου... Πῶς δὲ σπουδῆ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ μοναχοῦ Ἰακώβου οἰκτροῦ ἁγιορείτου... ἐν ἔτει σωτηρίου θεογονίας, αὐθ', 1859."

595. 48. Χαρτ. φύλ. XV. (σελ. 2).

Τριψίδιον.

596. 49. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."

2. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον."

3. "Πῶς ψάλλεται ἡ παράκλησις τοῦ ἁγίου Νικολάου."

4. "Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

5. "Ἐκλογή συλλεγείσα ἐκ τῆς Δαβιτικῆς βίβλου."

6. "Συναξάριον τῷ Σαββάτῳ τῶν κεκοιμημένων."

7. "Εἰδήσις ἐν ποίαις ἡμέραις ποιοῦσιν ἀργίαν οἱ μοναχοὶ καὶ ἐν ποίαις λύουσι τὴν νηστείαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."

8. "Εὐχὴ ἐπὶ μετανουίντων."

597. 50. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον.

2. Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Διονύσιον τὸν Ζακύνθιον.

3. Δόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν αὐτόν.

4. Εὐχαί τινες.

598. 51. Χαρτ. 8. XV.

Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

599. 52. Χαρτ. 8. XVIII.

Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον κατ' ἦχον.

Ἐν τέλει τῆς Θεοτόκου τὸ δῶρον καὶ Ἰωάν. πόντος ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκγ' Αὐγούστῳ λ' (=1728).

600. 53. Χαρτ. 8. XVI.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

Ἐν τέλει Ἡ βίβλος ἥδε ἐγράφει διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σακελλαρίου... Ἐβληθε τέρμα ἡ βίβλος αὕτη ἐν τῷ Θαραγηλιῶνι μηνὶ ἐν τῷ ςϞοϞ ἔτει (=1562).

601. 54. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2. Εὐχαί τινες.

3. "Παράκλησις τοῦ ἁγ. Νικολάου."

Ἄρχ. Πάτερ θεοφόρε.

4. Ἄλλη.

Ἄρχ. Διηλεκτῶς τῷ θείῳ θρόνῳ τῆς χάριτος.

602. 55. Χαρτ. 8. XV.
Μηναίων του έναυτου κατ' έκλογήν (Ανθολόγιον).
'Ακέφ.
603. 56. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Κανών παρακλητικός εις τον μέγαν Νικόλαον."
2. "Παράκλησις του αγίου Νικολάου."
604. 57. Χαρτ. 8. XVII.
1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
3. 'Η λειτουργία των Προηγιασμένων.
'Εν τέλει της Λειτουργίας του Χρυσοστόμου Εις τους, αχσέ' από 'Αδάμ ζργγ' Φευρουαρίου εις τας κδ' του Προδρόμου Παρθένιου Ιερομόναχου ο Νευροκοπιαίου (=1675).
605. 58. Χαρτ. 8. XVII.
1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
3. 'Η λειτουργία των Προηγιασμένων.
'Εν τέλει της Λειτουργίας του Χρυσοστόμου 'Επι ετους ζρκθ' μηνι Νοεμβρίω (=1620).
606. 59. Χαρτ. 8. XVIII.
1. 'Η ακολουθία του επιταφίου θρήνου.
2. 'Ο κανών του Πάσχα.
607. 60. Χαρτ. 16. XVI.
'Απόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
608. 61. Χαρτ. 8. XVII.
1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
3. 'Η λειτουργία των Προηγιασμένων.
'Εν τέλει της λειτουργίας του Χρυσοστόμου Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ὁ πόνος τοῦ Σάβα.
609. 62. Χαρτ. 8. XVI.
1. 'Ακολουθία 'Αθανασίου του μεγάλου (β' Μαΐου).
'Ακέφ.
2. Βίος καὶ πολιτεία 'Αθανασίου 'Αλεξανδρείας.
610. 63. Χαρτ. 8. XVII.
1. 'Ακολουθία του Εὐχελαίου.
2. 'Ακολουθία του αγιασμοῦ των Θεοφανείων.
3. 'Ακολουθία της Πεντηκοστῆς.
611. 64. Χαρτ. 8. XVIII.
1. 'Η ακολουθία του επιταφίου θρήνου.
2. 'Ο κανών του Πάσχα.
'Εν τῷ δευτέρῳ των ἐν ἀρχῇ παραφύλλων, αψι'.
612. 65. Χαρτ. 8. XVII.
1. 'Ακολουθία του αγίου Νικολάου.
Δεκεμβριου 5' καὶ ἡ τῆς 3' Δεκεμβριου ακολουθία.
2. Διήγησις καὶ θαύματα του αγίου Νικολάου.
613. 66. Χαρτ. 8. XVII. XIX.
1. Εὐχαὶ καὶ πενθικοὶ ὕμνοι Θηκαρᾶ (XVII).
2. Δεήσεις ἐν στίχοις πολιτικούς (XIX).
"Δεήσις πρὸς τὸν ὕμνον Θεῶν."—"Δεήσις πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."—"Πρὸς τὸ πανάγιον πνεῦμα."—"Πρὸς τὴν ὑπεραγίαν δειπάρθενον θεοτόκον Μαρίαν."
614. 67. Χαρτ. 8. XIX.
1. "Ἀκολουθία του μικροῦ αγιασμοῦ."
2. "Εὐχὴ ἐπὶ βασκανίας."
3. "Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
4. "Παράκλησις του ἐν αγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ψαλλομένη τῇ δ' ἐσπέρας."
5. 'Ακολουθία του βαπτίσματος γεγραμμένη δι' ἐτέρας χειρὸς.
615. 68. Χαρτ. 8. XVIII. XIX.
1. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον (XVIII).
2. Διάφορα ἐκ του Πατερικοῦ (XIX).
616. 69. Χαρτ. 8. XVIII.
'Ακολουθία της ιεροδιακονικῆς τάξεως.
'Εν τέλει 'Εγράφη κατὰ τὸ 'αψηη' (=1768) ετος διὰ χειρὸς Καλλινίκου μοναχοῦ.
617. 70. Χαρτ. 8. XVII.
1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
618. 71. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημειώσεις τινὲς μικροῦ λόγου.
2. 'Ακολουθία του αγιασμοῦ.
3. Εὐχαὶ διάφοροι.
4. "Ἀκολουθίαι εἰς ἀδελφοποιίαν πνευματικῆν."
5. "Εὐχαὶ ἦτοι ἐξορκισμοὶ του μεγάλου Βασιλείου."
6. Εὐχαὶ εἰς πᾶσαν ἀρρωστίαν.
7. Τὰ ἔνδεκα ἐθωνὰ εὐαγγέλια.
8. Εὐχαὶ τινες.
619. 72. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Εὐχαὶ διάφοροι.
2. 'Ακολουθία του μικροῦ αγιασμοῦ.
'Εν τέλει 'Εγράφησαν ταῦτα εἰς τὸ Καυσοκαλύβιον τῷ 'αψοδ' (=1774) ετος μηνι Σεπτεμβρίῳ.
620. 73. Χαρτ. 16. XVIII.
Διακονικόν.
621. 74. Χαρτ. 16. XVIII.
1. 'Ακολουθία του μικροῦ αγιασμοῦ.
2. Κανὼν παρακλητικός εἰς τὸν ἅγ. Χαλαλάμπην.
3. Εὐχαὶ τινες.
4. "Εὰν θέλῃς νὰ εὔρῃς τὴν 'Απόκρεω" ὑπολογισμοί.
5. Κεφάλαιά τινα νομοκάνονος.

6. Τροπάρια εἰς διαφόρους ἁγίους.
Ἐν τέλει Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψκέ' μηνὶ Νοεμβρίῳ
Ἰνδικτικῶνος δ' (=1725).

622. 75. Χαρτ. 16. XVI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

623. 76. Χαρτ. 16. XVII.
1. Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ.).
2. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,αχ4β' (=1692).

624. 77. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθίαι εἰς μοναχοὺς (ἀκέφ.).

625. 78. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (κολοβ.).

626. 79. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθία τῆς γενήσεως τῆς Θεοτόκου.
2. Ἀκολουθία τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
3. Ἀκολουθία τῆς Ὑπαπαντῆς.
4. Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
5. Οἱ κ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
Ἐν τέλει 1698.
6. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

627. 80. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2 (σ. 864).
1 (σ. α'). Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2 (σ. ι). "Προοίμιον."
3. Νομοκάνων κατ' ἀλφάβητον.

Ἄρχ. Ἀρχὴ τοῦ α' στοιχείου. Περὶ τῶν ἀρνησα-
μένων τὴν ἀμώμητον πίστιν τῶν Χριστιανῶν ταυτηνί,
καὶ ὅπως τοῖς μεταμελομένοις τούτων προσέσθαι δεῖ.
Κεφάλαιον α'. Ἐπικαιρότατον δ' ἂν εἴη μετὰ τοῦτο
διεξιέναι ὅπως τοὺς ἀπαξ φωτισθέντας κτλ. Τελευτᾶ
δὲ ὁ νομοκάνων εἰς τὸ στοιχεῖον ω ὡς ἐξῆς. Ἄρχῃ του ω
στοιχείου. Τίνας δεῖ ὀράριον φορεῖν. Κεφ. α'. ζήτει
ἐν τῷ θ' κεφαλαίῳ τοῦ ε' στοιχείου κανόνας τῆς ἐν
Λαοδικίᾳ συνόδου κβ', κγ'.

4. "Σκόπη τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφθίκια."
5. "Τάξις τῶν ὀφθικίων καὶ τῶν ἀρχῶν των τῆς
μεγάλης ἐκκλησίας, ἔχων οὕτως."
6. "Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευ-
τοῦ"

καὶ ἄλλοι διάφοροι κανόνες Βασιλείου Νύσσης, Ἀγκύρας,
Νεοκαισαρείας, Νικητᾶ μητροπολίτου Ἡρακλείας, Νικη-
φόρου Κωνσταντινουπόλεως, "ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου
ἱεροτάτου ἐπισκόπου Κόνστρου πρὸς τὸν ἱερότατον ἐπισκοπὸν
Δυρραχίου, τὸν Καβάσιλαν" κτλ.

7. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφθικίων.
8. Περὶ πνευματικῶν.
9. "Γεγωνία ὑποτύποις παρα τοῦ βασιλέως Δεοντος

του σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεις οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλη-
σιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινου-
πόλεως."

10. Λατινικαὶ λέξεις.
Ἄρχ. Ἀδνόμιον κατονομα διέρχεσθαι.

11. Δόξαι αἰρεσιῶρχων.
12. "Θεοδῶρου Σκίδουπόλεως" κεφάλαια κανόνων.

13. Σύνταγμα κατὰ στοιχείων
τῶν περιληφμένων ἀπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις
κανόσι, πατηθέντων ἅμα καὶ συντεθέντων ἐν ἱερομάχοις ἐλαχίστω
Ματθαίῳ. Ἄρχ. Τὸ των ἱερων καὶ θείων χρέμα κανόνων.

14. "Περὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων"
καὶ περὶ τῶν συνόδων καὶ περὶ τῶν ἁγίων πατέρων, οἵτινες
συνέταξαν κανόνας.

15. "Ὅτι καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμων πόθεν ἔσχον
τὴν ἀρχὴν καὶ ὅπως συνεστήσατο."

16. "Τοῦ Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας Λόγος
περὶ γονορείας καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου."

17. "Τὰ τῶν Ἀρμενίων παρατηρήματα εἰσὶν ταῦτα."

18. "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις Ἠλίου μητροπολίτου
Κρήτης."

19. "Τιμοθέου ππάπα Ἀλεξανδρείας."

20. "Τῆς ἐν Γαγρα κανὼν ι'."

21. "Ἀπὸ τῆς σ' συνόδου ἐν τῷ Τρουλλῶ."

22. "Πότε χειροτονεῖται ευνούχος ἢ ἄλλως τὸ σῶμα
λελωβημένος ἐπίσκοπος ἢ κληρικὸς" καὶ ἄλλοι τινὲς
κανόνες.

23 (σ. 349). "Κεφάλαια δέκα περὶ τῶν δύο φύσεων
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

Ἄρχ. Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ.

24 (σ. 350). "Τὸ αὐτοῦ κεφάλαια δέκα
περὶ ουσίας καὶ φύσεως, ὑποστασεῶς τε καὶ προσώπου."

25 (σ. 351). "Ὅροι σύντομοι ἁγίων πατέρων
περὶ ουσίας καὶ φύσεως ὑποστάσεως τε, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ
δοῦλου Μαξίμου."

26 (σ. 352). "Τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου ἐν τῷ πρώτῳ
λόγῳ περὶ θεολογίας."

27 (σ. 353). "Μαξίμου Ὅροι θεολογικοί."

28 (σ. 357). "Ἰωάννου γραμματικοῦ καὶ πρεσβυτέρου
πρὸς τοὺς ἀκεφάλους."

29 (σ. 361). "Ἐπαπορήματα ὑποθετικά
παριστώτα ὅτι ὁ Χριστὸς τέλειος ὑπάρχει Θεὸς ὁμοῦ καὶ
ἄνθρωπος."

30 (σ. 362). "Τοῦ αὐτοῦ διαμείσεως τῶν τριῶν ψυχι-
κῶν δυνάμεων

πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας ἀρετὰς πῶς ἐν ταῖς τρισὶν
εἰσὶν αἱ τέσσαρες."

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν νόμημον ἐγράφη εἰς Μπογδαβίαν,
εἰς μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου Σλήντζα, ὑπο
βιβλίῳ του ἁγίου Σαββα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἐκ τῆς
ἐρήμου. Πόνος καμοῦ Κωνσταντίνου, δαπάνης τῷ
πανοσιωτάτῳ καθηγουμένῳ Κοσμά ἱερομοναχοῦ ἐν
ετει αχσε' ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίου ἡμέρα 5".

31 (σ. 363). "Οἱ τῶν ἐξόχων βασιλέων ἐπὶ πρῶτοι βασιλεῖς."

32 (σ. 363). Περὶ μέτρων μήκους.

33. Περὶ ἀνέμων καὶ τοῦ ἐτύμου αὐτῶν.

34 (σ. 363). "Περὶ τοῦ προσκυτῆν κατὰ ἀνατολάς."

628. 81.

Χαρτ. φύλ. XVIII.

"Νέον νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον συναθροισθὲν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων."

Νομοκάνων εἰς τὶδ' κεφάλαια, προηγουμένου πίνακος τῶν περιεχομένων ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. "Ἀρχ. Νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια. Εἰσὶ δὲ συμβουλαὶ εἰς τὸν πνευματικὸν περὶ ἐξομολογήσεως, εἰς ἃς ἐκεταὶ "εὐχή συγχωρητική." Μετὰ ταύτην τὴν εὐχὴν ἀρχεται ὁ Νομοκάνων διὰ τοῦ ἐξῆς τίτλου. "Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθέντες καὶ συναθροισθέντες ἐκ διαφόρων νομίμων καὶ ἐκτεθέντες κατὰ τάγμα ἐκάστου καὶ βαθμοῦ διὰ τὸ ἀσύγχυτον καὶ εὐκόλως εὐρίσκεισθαι." Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται "Πρῶτον δὲ δεῖ περὶ τῶν πνευματικῶν εἰπεῖν πῶς χρῆσθαι αὐτοῖς τὰ ἐπιτίμια ἐπάγειν τοῖς ἐξομολογουμένοις καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξαγγελόντων, εἶτα περὶ τῶν λοιπῶν. Κεφάλαιον πρῶτον." Ἀρχ. Οὐχ ἀπλῶς πρὸς τὸ τῶν ἀμαρτημάτων μέτρον δεῖ τὴν ἐπιτίμια ἐπάγειν. Τὸ τελευταῖον κεφ. τὶδ' ἐπιγράφεται "Περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν ποίῳ μέρει τοῦ σώματος εὐρίσκεται." Ὁ Νομοκάνων ἐστὶ γεγραμμένος ἐν τῇ καθωμλημένῃ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος.

Ἐν τέλει...Ἐγράφη ἡ παρούσα βίβλος δια χειρὸς καμοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου Γεωργίου ἐκ πατρίδος Σεκαρετζίου, ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ραδοβισιδίου... ἐν ἔτει 1756 Ἰουλίου 4.

629. 82.

Χαρτ. 4. XVI.

"Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον, εἰς πεζὴν φράσιν."

Κεφ. σγ'. Προηγείται πίναξ ἀκριβῆς τῶν περιεχομένων. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται "Περὶ κριτοῦ **Ματθαίου Βλασταρίου**." Ἀρχ. Πρέπει τὸν κριτὴν, τοῦτέστι τὸν ἀρχιερέα, νὰ μιμεῖται τὸν δίκαιον κριτὴν. Τὸ τελευταῖον κεφ. σγ' ἐπιγράφεται "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λείπη πέντε χρόνους καὶ δὲν ἀποστείλῃ τελείως ἐξόδους τῆς γυναίκος αὐτοῦ."

630. 83.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων

Κεφ. τβ' μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Ἐστὶ δὲ γεγραμμένος ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται "Περὶ κριτοῦ, ὅτι νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μὴ πιστεῖ λόγους τινῶν, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ. Κεφάλαιον πρῶτον, **Ματθαίου** τοῦ νομοθέτου, ὅς ἦν ἱερομόναχος καὶ πάνυ σοφώτατος τοῦτίκλῃν **Βλασταρίου**" τὸ δὲ τελευταῖον τβ' "Περὶ τῶν τῶπικῶν συνόδων καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν."

2. "Καθολικοὶ κανόνες τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων" (πέ').

3. Κανόνες **Κωνσταντίνου** καὶ **Διοντοῦ**, Ἀρμενοπούλου, **Χρυσοστόμου**, **Γρηγορίου**, **Βασιλείου**.

4. "Περὶ τοῦ πῶς γράφεται ἡ πράξις τοῦ ἐπισκόπου."

5. "Περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς **Συμεὼν Θεσσαλονίκης**."

6. "Δήλωσις ἐν ἐπιτομῇ τῶν αἰρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἰρεσιάρχῶν"

αἰς ἐπιφέρονται "Περὶ τῶν Φραγγῶν καὶ Λατίνων, καὶ πῶς ἀπεσχίσθη ἡ Ῥώμη τῶν τεσσάρων πατριάρχῶν **Κωνσταντίνου** πόλεως καὶ τῶν λοιπῶν."

7. "Σύνοψις μαρτυριῶν τῆς ἁγίας γραφῆς καὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν λατινικῶν αἰρέσεων, ἐκ τῆς ἀποσταλήσης ἐκθέσεως τῆς λατινικῆς πίστεως παρὰ τοῦ πάπα **Γρηγορίου** πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχη **Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν**."

8. "Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως**

περὶ τῆς τῶν Φραγγῶν αἰρέσεων, ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς οὗτος ἐστὶν ὁ ὀνομασθεὶς **Ταράσιος** σοφὸς καὶ ἡγιασμένος."

9. "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων."

10. "Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ."

11. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ μετὰ θάνατον."

12. **Συμεὼν Θεσσαλονίκης** ἑτέρα εὐχὴ συγχωρητικὴ.

13. "Κυρίου **Παναγιώτου** ὁμολογία πρὸς ὀφελίαν πάντων."

631. 84.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 484).

1 (σ. 1). Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2 (σ. 25). Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ

εἰς κεφάλαια ὑξά'. Τούτων προηγῶνται κανόνες τινὲς "Συνόδου Ἀγκύρας Δ^{ος} ἔχων ἀρχὴν Εἰς τὴν Ἀγκυραν τῇ μητροπόλει τῆς Γαλατίας ἐγένη καὶ ἐξέταξαν πῶς πρέπει νὰ δέχονται καὶ οἰκονομοῦσι τὰς ψυχὰς τῶν ἐκείνων, ὅπου ἀρροῦνται τὸ σέβας των, καὶ πάλιν πέφτο εἰς μετανοίαν." Μετὰ τούτων δ' ἐκεταὶ τίτλος "Νεοκαισαρίας Δ^{ος}." Τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον α' τοῦ νομοκάνωνος ἐπιγράφεται "Περὶ τῆς πρώτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου." Ἀρχ. Τὸ λοιπὸν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ πρώτη σύνοδος τῶν τριακοσίων ἑκατὰ καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ἐγένη εἰς τὴν **Νίκαιαν**. Τὸ δὲ τελευταῖον κεφάλαιον ὑξά' ἐπιγράφεται "Περὶ διαθήκης ἀπελευθέρων ἢ ἀποθάσει."

632. 85.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Νόμιμον ἐκλελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων, εἰς πάντας ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς καὶ εἰς πάντα Χριστιανὸν ὀρθόδοξον πολλὰ ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον καὶ πολλὰ χρειαζόμενον." Νομοκάνων εἰς κεφ. τζ' ἐν τῇ καθωμλημένῃ, οὐ προηγείται πίναξ τῶν περιεχομένων. Τὸ α' κεφάλαιον ἐπιγράφεται "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς" κτλ., τὸ δὲ τελευταῖον κεφ. τζ' "Περὶ φθορᾶς καὶ διαφθορᾶς καὶ καταφθορᾶς" ὅπερ ἀρχ. Τι ἐστὶν φθαρτὸν καὶ κατὰ τί εἴρηται φθαρτὸν, καὶ ὅσα ὡς εἴρηται μὲν φθαρτὸν, δις ὡς, σωματικῶς καὶ ψυχικῶς.

2. "Εὐχαὶ ἐπὶ τοὺς μετανοοῦντας συγχωρητικάί."

3. "Ἀκολουθία εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν" μετ' εὐχῶν.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγράφη διὰ χειρὸς εὐτελοῦς καὶ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ, **Στανισλάβου** **Κωνσταντίνου** ἐκ χώρας **Μπουκουρεστίου**. Ἐγράφη ἐν ἔτει αψνζ' κατὰ μῆνα **Αὐγούστου** εἰς τὰς ἑννέα.

633. 86.

Χαρτ. 8. XVII.

Ι. Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ, διηρημένῳ εἰς τοῦ κεφάλαια, ἔν προηγείται πίναξ τῶν περιεχομένων. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται "Περὶ κριτοῦ τοῦ νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς" κτλ. τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ "Περὶ τοῦ πῶς γράφει τὴν συμμαρτυρίαν ὁ πνευματικὸς τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."

2. "Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἡ πνευματικὸς ἐπὶ τῶν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ φρικτῶν μυστηρίων." Ἐν τέλει Ἐγράφη κατὰ τὸ ἀχοῦ ἔτος.

3. "Περὶ τοῦ πότε ἐγένετο τὸ ἅγιον σύμβολον, ἦγον τὸ Πιστεύει εἰς ἓνα Θεόν. Συμεὼν Θεσσαλονίκης."

4. "Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων, πότε ἐγένισαν καὶ διατί."

5. "Περὶ τῶν τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν."

6. "Ἴδου καὶ οἱ κανόνες τῶν συνόδων" καὶ τῶν ἁγίων πατέρων.

7. "Καθολικοὶ κανόνες τῶν θείων θειερῶν ἀποστόλων" (πέ).

8. Κανόνες "Κωνσταντίνου καὶ Δεόντος βασιλέων."

9. "Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ ἔχει ρούχα καὶ νὰ μὴν δείξει ποῦ τὰ ἦνρε. Τοῦ Ἀρμενοπούλου."

10. "Περὶ συνεισφοράς καὶ διὰ τῶν αἰτίας κάμωσιν οἱ γονεῖς τοὺς παῖδας αὐτῶν ἀποκλήρουσιν."

11. "Τοῦ αὐτοῦ περὶ γονέων αἰχμαλώτων."

12. "Περὶ δύο συντροφῶν."

13. "Περὶ ἀνακτίσεως οἰκῶν."

14. "Περὶ πηγῆς."

15. "Περὶ τοῦ πῶς γράφεται ἡ πράξις τοῦ ἐπισκόπου."

16. "Ἐτέρα πράξις ἀρχιερέως."

17. "Ἐρώτησις περὶ τῶν ἑπτὰ τάξεων τῆς ἱερωσύνης."

18. "Περὶ τῆς ἱεράς προσευχῆς. Συμεὼν Θεσσαλονίκης."

19. "Δήλωσις ἐν ἐπιτόμῃ τῶν αἰρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἰρεσιάρχων."

20. Κεφάλαιά τινα περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Φραγγῶν καὶ εὐχαὶ συγχωρητικαὶ δύο.

Ἰδ. καὶ κώδ. 630 (88).

634. 87.

Χαρτ. 8. XVII. (σ. ρκθ').

Νομοκάνων

εἰς κεφ. υλδ', ἐν τῇ καθωμλημένῃ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος. Προηγείται πίναξ τῶν περιεχομένων, καὶ νοουθεσίαι εἰς πνευματικὸν φέρουσαι καὶ τὸν τίτλον "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίου τοῦ νομοκάνονος" (τὰ φύλλα μέχρι τοῦδε ἀσελίδωτα· ἀρχεται δ' ἡ σελίδωσις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν κανόνων). Οἱ κανόνες κατ' ἀρχὰς δὲν ἔχουσιν ἐπιγραφάς· ἀρχεται δὲ τὸ α' κεφ. Ὁ χειροτονῶν ὑπερουρίαν σὺν τῷ χειροτονουμένῳ καθαιρεῖσθω, ὅπερ ἐν τῷ πίνακι ἐπιγράφεται "Περὶ ἀρχιερέως ὅπως νὰ μὴ δὲν κάμη χειροτονίαν ἔξω ἀπὸ τῆν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ

χειροτονῆσι τινὰν ἀπὸ ξένην ἐνορίαν." Τὸ τελευταῖον κεφ. υλδ' ἐπιγράφεται "Περὶ πῶς γράφει τὴν μαρτυρίαν ὁ πνευματικὸς τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."

635. 88.

Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ εἰς χπη' κεφ. προηγουμένου πίνακος τῶν περιεχομένων. Τὸ κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς ἐξετάσεως. Τοῦ Ματθαίου, κεφ. α'." Τὸ δὲ τελευταῖον κεφ. χπη' ἐπιγράφεται "Δήλωσις ἐν ἐπιτόμῃ τῶν αἰρέσεων πασῶν καὶ αἰρεσιάρχων."

636. 89.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Εὐχαὶ ἡλασθηκαὶ περὶ τῶν μετανοούντων καὶ ἐπιστρεφόντων πρὸς τὴν εὐσέβειαν."

2. "Εὐχὴ ἑτέρα."

3. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

4. Νοουθεσίαι εἰς πνευματικόν.

5. Νομοκάνων,

προηγουμένου πίνακος τῶν περιεχομένων. Ὁ νομοκάνων, ἐπιγραφόμενος "Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων" περιέχει κεφ. σα' περὶ τὰς ἀρχὰς ἀνεπίγραφα. Τὸ α' κεφ. ἀρχ. Ὁ χειροτονῶν παρ' ἐνορίαν κτλ., τὸ δὲ τελευταῖον "Περὶ μαλακίας καὶ τι ἐστὶ καὶ πῶς."

6. Κανόνες τινες "Περὶ μονασάντων καὶ αὐτῶν καθεζομένων ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκοῖς."

7. "Περὶ τῶν ἀντηλεγόντων τῷ προεστῶτι καὶ μὴ ἐχόντων ὑπακοήν."

8. "Ἐρώτησις περὶ προσευχῆς."

9. "Περὶ ἱερέως ὅπου εἶναι ἀργῶς καὶ καθηρημένος. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως."

10. "Περὶ τοῦ μὴ κρίνῃν τοὺς ἱερεῖς ἡ ἐξετάζειν αὐτοὺς, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἐξετάζονται. Ἰωάννου τοῦ Χρισσοστόμου."

11. "Περὶ τοῦ πῶς γράφει ὁ πνευματικὸς τὴν συμμαρτυρίαν ὅταν μέλλῃ νὰ χειροτονηθῇ διάκονος."

12. "Ἐτερον συμμαρτυρικὸν γράμμα"

13. "Πῶς γράφεται συστατικὸν γράμμα ἱερέων ἡ ἱεροδιακόνων."

14. "Περὶ ἐνταλτηρίου γράμματος."

15. "Πῶς γράφει ἀρχιερεὺς γράμμα ὅταν δίδῃ ἀδειαν εἰς πνευματικὸν νὰ κουρεύῃ κανένα εἰς καλόγηρον ἡ καλογραίαν."

16. "Περὶ πῶς γράφῃ μητροπολίτης γράμμα περὶ ἐλεημοσύνης διὰ μοναστήριον."

17. "Περὶ πῶς γράφῃ ἀρχιερεὺς γράμμα περὶ ἐλεημοσύνης δια πτωχῶν ἀνθρώπων."

18. "Περὶ τοῦ πῶς γράφεται τὸ ἀπανταχοῦ γράμμα ἀπὸ μέρος τοῦ μοναστηρίου."

19. Σημείωσις περὶ τῆς κτίσεως τῆς μονῆς Γρηγορίου.

Ἔπονται φύλλα ἀγραφα.

20. Τύποι επιστολών πρὸς ἱερωμένους.

Ἔπονται φύλλα ἄγραφα.

21. "Τοῦ μεγάλου Βασιλείου παράγγελμα πρὸς τὸν ἱερέα, μεταφρασθὲν εἰς ἀπλήν φράσιν."

Γέγραπται χειρὶ νεωτέρα (XIX αἰών.).

22. "Λόγος τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ σοφοῦ, περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἱερεὺς"

ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

637. 90.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Νουθεσίαι εἰς πνευματικόν (ἀκέφ.).

2. Νομοκάνων

εἰς κεφ. ινα'. Τὰ κεφάλαια τοῦ νομοκάνωνος ἀνεπίγραφα.

3. Τύποι ἐγγράφων ἱερωμένων.

4. "Τάξις τῆς πρωτοκαθεδρίας

τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκειμένα τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλεως."

638. 91.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2. "Νόμιμον

ἐκλελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων, εἰς πάντας ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς καὶ εἰς πάντα Χριστιανὸν ὀρθόδοξον πολλὰ ἀναγκαῖον καὶ ὀφείλημα καὶ πολλὰ χρειαζόμενον" ἐν τῇ καθωμλημένῃ εἰς κεφ. τζ'. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται "Ματθαίου [Π]ερί κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντα συμπαθεῖς" κτλ., τὸ δὲ τελευταῖον τῆς "Διαταξίς περὶ τῶν ἐν διαφόροις τρόποις καὶ ἡλικίαις ἀρνησαμένων τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, εἴτα πάλιν ἐπιστρεφόντων. Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."

3. Εὐχαί τινες. "Αὐταὶ αἱ εὐχαὶ λέγονται πρὸς τὸν ἐπιστρέφοντα."

4. "Τοῦ ἁγίου Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

περὶ τῶν ἀπαρνήσεως διαφῶρων προσώπων καὶ ἡλικιῶν πρὸς τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ πίστιν επιστρεφόντων."

639. 92.

Χαρτ. φύλ. XVIII.

Συντακτικὸν ἀνεπίγραφον.

"Ἀρχ. Οὐ μόνον ἔπεται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἡγεῖται αὐτοῦ ἀττικῶ ἔθει τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον ἔσθ' ὅτε. Τέλ. Ἡ δὲ διάστασις οὗθ' ὄλον οὕτε μὴν μία ἀν τὸ ὄλον οὕσα καταμετροίη διδὲ δὴ καὶ τὴν αἰτιατικὴν μάλιστα ὡς δὴ τοῦ μέρους, ἀλλὰ μὴ τοῦ ὄλου ὡς ἡ δοτικὴ σημαντικὴν οὕσαν προσίεται. Ἐν τέλει Γέγραπται δὲ παρ' ἐμοῦ Ἀγαπίου ἱερομονάχου τὸ ἐπίκλην Παπανικολοπούλου ἢ Κολουβᾶ ἐκ Κερκύρας κατὰ τὸ ἀψξβον Δεκεμβρίῳ κθ' ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν κώμῃ Ὁρτάκιοι καλουμένη ἐν τῇ θεοφρουρήτῳ οἰκίᾳ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου Σταυρινοῦ τοῦ ποτὲ Μάνθου μαθητοῦ μου.

640. 93.

Χαρτ. φύλ. XVIII.

"Μεταφυσικὴ

ἥτοι πρώτη φιλοσοφία καὶ φυσικὴ θεολογία εἰς τὴν ἀπλήν διάλεκτον συντεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου

κυρίου κυρίου Βικεντίου τοῦ Δαμωδοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἱερᾷ θεολογίᾳ ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνηφόρου ἐν τῷ σωτηρίῳ ἔτει αψ' κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἐκ Κεφαλληνίας."

Ἐν τῇ χρονολογίᾳ ἡ θέσις τῆς δεκάδος καὶ μονάδος μένει κενή. Ἐν τέλει Τέλος τῆς παρούσης μεταφυσικῆς πραγματείας· ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ αψπ5^{ον} ἔτος ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίῳ κβ^α (=1786) διὰ χειρὸς καὶ δαπάνης ἐμοῦ Ἀγαπίου ἐν ἱερομονάχοις Κολουβᾶ ἐκ Κεφαλληνίας τοῦ καὶ Παπαντονάτου λεγομένου. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Δαμωδοῦ εἶνε πιθανῶς ἀνέκδοτον.

641. 94.

Χαρτ. 4. μέγ. XVIII. (σ. 401).

Συνεστοῦ ἐπιστολαὶ

μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως. Ἀκέφ. καὶ κολοβ. Αἱ 12 πρώται σελίδες λείπουσι.

642. 95.

Χαρτ. 8. XVII.

"Τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλίως Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς."

Ἔπεται ἡ Ψυχολογία αὐτοῦ ὅλη.

643. 96.

Χαρτ. 8. XIV. (φ. 6).

Ἐρμᾶ Ποιμῆν.

Περιέχονται τὰ ἐξῆς μέρη. 1. Ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς Ἀρχὴ σὺν Θεῷ βίβλου λεγομένης ποιμῆν μέχρι τῶν λέξεων μὴ φοβήθητε τὸν διάβολον, ὅτι ἐν αὐτῷ δύναμις οὐκ ἔστιν καθ' ἑμῶν. Ἐγὼ γάρ (Ἐστ. ιβ'. ἐκδ. Gebhardt-Harnack σ. 128, 6). 2. ἀπὸ τῶν λέξεων τὰς ἰδίους ῥάβδους ἐκτιλάτω καὶ φερέτω πρὸς με (Παραβ. ἡ αὐτόθι σ. 182, 11) μέχρι τῶν λέξεων ὅτι οὐκ ἐπαισχύνονται τὸ ὄνομα αὐτοῦ φορεῖν δὴ [ἴωσόν μοι] (Παραβ. θ' αὐτόθι σ. 226, 23). Τὸ λοιπὸν μέρος τῆς συγγραφῆς πλὴν τοῦ τέλους, σφισμένου μόνον ἐν λατινικῇ μεταφράσει, εὐρίσκεται ἐν τρισὶ φύλλοις ἐν τῇ πανεπιστημιακῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Λειψίας, ὡσησαμένη αὐτὰ παρὰ τοῦ περιβοήτου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου. Ὅτι δὲ καὶ ταῦτ' ἀρχῆθεν ἀπετέλουσιν μέρος τοῦ ἐν τῇ μονῇ Γρηγορίου κώδικος ἀπέδειξα ἐν τῇ συγγραφῇ A collation of the Athos codex of the Shepherd of Hermas together with an introduction by Spyr. P. Lambros translated and edited with a preface and appendices by J. Armitage Robinson. Cambridge: at the University Press, 1888.

644. 97.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] Ἐρμηνεία εἰς τὴν Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείαν."

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη 1758 Ἰουλίου 17 ὁποῦ τὸ ἔγραψεν ὁ Φραγκούλης.

645. 98.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Παραδείγματα Γεωργίου Κορεσσίου εἰς διάφορα συμβαλλόμενα."

2. Γνώμαι (ἀκέφαλοι καὶ ἀνεπίγραφοι).

3. Γνώμαι μονόστιχοι.

Ἀρχ. Ἀνήρ δίκαιος ἐστὶν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν.

4. "Γνωμῶν τινῶν συλλογαί."

5. Βαββίου μῦθοι τετράστιχοι.

6. Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας.
Ἀποτελοῦσιν ἴδιον τεῦχος ἐν τῷ κώδικι, γεγραμμένον χειρὶ παλαιότερα (XVII αἰών.).
7. Θέματα ἑλληνικὰ καὶ κοινά.
8. "Διὰ γνώσεως περὶ τῶν θρόνων τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τοὺς πέντε πατριαρχικοὺς θρόνους."
9. "Περὶ τοῦ ἀγιοτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Μοσχολίας" (κολοβ.).
- Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2, 4 καὶ 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 6 μετ' ἐξηγήσεως ἐν τῷ ῥα.

646. 99. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Τῆς σεμνίου γλώττης τοῦ διδασκάλου Κριτίου τῷ ἐκλαμπροτάτῳ εὐσεβεστάτῳ καὶ γαληροτάτῳ αὐθέντῳ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ Στεφάνῳ Κατακουζηνῷ λόγος προσφωνηματικός."
- Ἄρχ. [Κ]αὶνά μοι ἐκ προοιμιῶν προσπίπτει τὰ τῆς ὑποθέσεως.
2. "Θέματα εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ ἐξ ἀπορρήτων τοῦ διδασκάλου Κριτίου."
- Ἄμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ Νικολάου Κριτίου, λογίου Προυσσαέως τοῦ ιη' αἰῶνος, εἰσὶν ἀνέκδοτα καὶ ἄλλοθεν ἀγνωστα.

647. 100. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰδαίνου Κρίτων (ἀκέφαλος).
2. Δουκιανοῦ "Ἐρμότημος ἢ περὶ αἰρέσεων."
3. Ξενοφάντος Οἰκονομικός.
- Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

648. 101. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ὀμήρου Ἰλιάδος Α καὶ Β.
2. Ἡσίοδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι.
3. Δουκιανοῦ Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων (ἀκέφ.).
4. Τοῦ αὐτοῦ Τίμων ἢ μισάνθρωπος.
5. Φωκυλίδου Ποίημα νοουθετικόν.
6. Ὀμήρου Βατραχομουμαχία.
7. Δουκιανοῦ Νιγρίνος (ἀκέφ.).
8. Τοῦ αὐτοῦ Δίκη φωνηέντων.
- Ἄπαντα τὰνωτέρω μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
9. Ἀριστοφάνους Πλοῦτος ἀκέφαλος, κολοβὸς καὶ ἑλλιπής.

649. 102. Χαρτ. 8. XVIII.

- Ἀνωνύμου Φυσιολογία.
- Περιέχεται μόνον τὸ Β' μέρος, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται εἰδικώτερον
1. "Προσθήκη περὶ τοῦ καλενδαρίου τῆς ἐκκλησίας ὅπου περὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τοῦ θεμελίου αὐτῆς καὶ ἄλλων τοῦ χρόνου ἰδιωμάτων ἐστὶν ὁ λόγος."
2. "Τμήμα πέμπτου περὶ τῆς στοιχειώδους χώρας καὶ περὶ τῶν μετεώρων." Ἄρχ. Μετὰ τὴν θεωρίαν τῶν οὐρανίων σωμάτων ὡς εὐγενεστέρων προβαίνει ὁ φιλόσοφος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς στοιχειώδους χώρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ γενομένων ἀποτελεσμάτων. Χώραν στοιχειώδη καλοῦμεν ὄλον τὸν στοιχειακὸν κόσμον κτλ.

Η.

3. "Τμήμα 5' περὶ τῆς ὑδρογενῆς σφαίρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ φαινομένων." Ἄρχ. Μέχρι τοῦδε ἐθεωρήσαμεν τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι φαινόμενα.

4. "Τμήμα ἑβδομον. Περὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων." Ἄρχ. Ἐπειδὴ εἴπομεν περὶ τῶν φαινομένων ἐπὶ τῆς γῆς ἀκολουθεῖ εἰπεῖν νῦν ἐν τῷ παρόντι τμήματι περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ σωμάτων. Τέλλ. ἀλλ' οὐ δύναται ποιεῖν ἀληθῆ μετουσίωσιν ἐκ μιᾶς οὐσίας εἰς ἄλλην· περὶ τούτου γὰρ οὐκ ἔχομεν πείραν. Καὶ ταῦτα περὶ τῶν μετᾶλων καὶ περὶ ἀψύχου σώματος. Τέλος τοῦ β' μέρους τῆς φυσιολογίας· ἄψπε' Σεπτεμβρίου κθ' (=1785).

650. 103. Χαρτ. 8. XVIII.

"Λογικὴ ἐπιστήμη τοῦ σοφωτάτου τε καὶ ἐπιστημονικωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κυρίου Ἐθέου Βοδλάρη."

Πρὸ τοῦ τίτλου αψμ5' Φεβρουαρίου ια' (=1746) ἐν Κοζάνῃ. Ἡ τοῦ Βουλγάρου Λογικῆ αὕτη ἐξεδόθη τύπος τὸ πρῶτον ἐν Λειψία τῷ 1766.

651. 104. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι ἀνεπίγραφος.
- Ἄρχ. Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι καὶ τέλος ὀρθῶς δοκοῦσιν οἱ ὄροι τῶν πραγμάτων.
- Τέλλ. Ῥαῖς φρενῶν μοι μάλλον ἢ βυθὸς τύχης.
2. "Θεοφάνους Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου" Κανών.
3. "Κανὼν Κοσμᾶ Ἱεροσολυμήτου τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων."
4. "Κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ."
5. Κανὼν εἰς τὴν Ἀνάληψιν ἀνεπίγραφος.
- Ἄρχ. Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοι ποσὶ.
6. "Κανὼν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ." Ἄρχ. Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ.
7. "Κανὼν τοῦ τιμίου Σταυροῦ ποίημα κυρίου Κοσμᾶ."
8. "Κανὼν κυρίου Κοσμᾶ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ."
9. "Κανὼν κυρίου Κοσμᾶ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια."
10. "Κανὼν ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ," οὗ ἡ ἀκροστιχίς
- Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.
11. "Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμοκάττου Τινὲς ἐπιστολαί."
12. "Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις."
13. "Αἰπιστολαὶ ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου."
14. "Βασιλείου Σελουκίας Λόγος εἰς τὸ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν."
15. "Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου."
16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς Εὐτρόπιον.

8

17. "Γρηγορίου... τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα."
"Ἄπαντα φέρουσιν ἐξηγήσιν ἐν τῇ ψα πλην τοῦ ὑπ' ἀρ. 11,
ἐνθα ἀφείθη μὲν χώρος διὰ τὴν ἐξήγησιν, ἀλλ' αὕτη δὲν ἐγράφη.

652. 105.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κανόνες τρεῖς.
2. "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα."
3. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α (μέρος).
4. Κάτωνος γνῶμαι.
5. Λουκιανῶ Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῶ συνόντων.
6. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς αἴτιος τῶν κακῶν.
7. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.
8. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ μὴ προσηλώσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ γινόμενου ἐμπυρσμοῦ τῆς ἐκκλησίας.
9. "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία κατὰ τῶν μεθύνοντων."
10. "Τοῦ μεγάλου Γρηγορίου Εἰς τὸν μέγαν Βασιλεῖον ἐπικηδεῖα εἶτε ἐπιτάφια."
11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κατὰ τῶν ὀργιζομένων.
12. Διαγνωστικά τινα περὶ ζωῆς καὶ θανάτου τοῦ ἀσθενοῦς μετὰ πινάκων.
13. Πλουτάρχου ἐκ τῶν Ἠθικῶν.
α'. Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.—β'. Πῶς ἂν τις διακρίνει τὸν κόλακα τοῦ φύλου.—γ'. Περὶ τοῦ ἀκούειν καλῶς.—δ'. Πῶς ἂν τις αἰσθαιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.—ε'. Περὶ πολυπραγμοσύνης.
14. Συνεσίου Ἐπιστολαί τινες.
"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
15. Στίχοι (καταλογάδην).
"Ἀρχ. Βύζαντος αὐτὴ ἐστὶ Κωνσταντίνου.

653. 106.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα."
2. "Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφύλακτου σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάττου Ἐπιστολῶν."
3. "Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου Ἐπιστολῶν."
4. "Ἐκ τῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου Ἐπιστολῶν."
"Ἐν τέλει Ἐτελειώθη εἰς τοὺς αΨψκα'. Μαρτίου κθ'. (=1721) μέμνησθε τοῦ γράψαντος Χρήστου Παπά-ζογλη τοῦ ἐξ Ἄρτης.
5. "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ μονόστιχα" καὶ δίστιχα.
6. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι.
α'. Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς.—β'. Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτῆ Ἰουλιανόν.—γ'. Εἰς τὰ φῶτα.—δ'. Εἰς τὸ ἅγ. Βάπτισμα.
7. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α, Β, Γ καὶ τὸ Δ ἀτελές.
8. Ὁμήρου Ὀδυσσεΐας Α, Β, Γ (ἐλλιπῆ).
9. Λόγοι δ' εἰς περικοπὰς τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
10. "Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανίου."
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 6 καὶ 7 (ἐν τῷ Α καὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ Γ) μετὰ

παρασελίδου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένῃ, τὸ ὑπ' ἀρ. 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, τὰ δὲ ὑπ' ἀρ. 2—4 μεθ' ἐξηγήσεως ὑπὸ τὸ κείμενον, λειπούσης ἐν πολλαῖς σελίδι.

654. 107.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 82).

- 1 (φ. 1 α). Τύποι ἐπιστολικοί.
- 2 (φ. 18 β). Γνῶμαι μονόστιχοι μετὰ ἰδίων ἐπιγραφῶν ἀλφαβητικῶς τεταγμένων, ὧν αὶ πρῶται· Εἰς νόμους, Εἰς ξένους, Εἰς ὄρκον, Εἰς ὄργην κτλ. Οἱ πρῶτοι στίχοι τῶν Εἰς νόμους
Νέος ὧν ἀκούειν τῶν γερετέρων θέλη.
Ἴσχυρὸν ὁ νόμος ἐστὶν ἢν ἀρχοντα ἔχει.
Τελευταῖαι ἐπιγραφαὶ Εἰς ὑπεριφάνειαν, Εἰς ὕπνον.
Τέλ. Ἔπνος δὲ πείνην τὴν κακέσχατον δαμῶ.
3 (φ. 24 β). Ἐπίγραμμα Εἰς μέθην.
"Ἀρχ. Οὐκ οἶδεν οἶνος σωφρονίζει τὴν φύσιν.
4 (φ. 25 α). Γνῶμαι δίστιχοι.
"Ἀρχ. Κρείσσων ἀπαιεὶς ἡμέρα κύειν ἐκγωνα'
ὁ μὲν γὰρ ἀπαιεὶς οἱ δὲ πολλοὶ καὶ κακόν.
5 (φ. 25 β). Γνῶμαι Εἰς χρέος, Εἰς ψεύδος.
Τέλ. Ψυχὴν ἐθίξε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.
6 (φ. 26 α). "Γνῶμαι καὶ δίστιχα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."
"Ἀρχ. Ἄρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι καὶ τέλος.
Τὰ ὀκτώ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικός εἰσι διαβεβρωμένα κατὰ τὸ ἄνω ἤμισυ.

655. 108.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐπιφάντος Ἀπομνημονεύματα (ἀκέφ. κολοβ.).
μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

656. 109.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Αἰσώπου Μῦθοι (ἀκέφαλοι).
2. Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου Χρηστοθήθεια (κολοβ.).
Ἄμφότερα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

657. 110.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἡρωδιανῶ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.
Κολοβ. ἐν τῇ δημηγορίᾳ Μαξίμου (βιβλ. η').

658. 111.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀναστασίου Παπαβασιλοπούλου Ῥητορικῆ λευχεμο-νοῦσα (ἀκέφαλος).
Ταύτης προτάσσονται 1. Ἀφιέρωσις εἰς Παρθένιον Λαρίσης (ἀνευ ἀρχῆς), ἧς ἐν τέλει κατὰ τὸ αΨβ^ο ἔτος (=1702) τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεποῦς πανιερότητος θεράπων εἰλικρινῆς Ἀναστάσιος Παπαβασιλόπουλος ἐξ Ἰωαννίνων.
2. Ἐπίγραμμα "Πρὸς τὸν αὐτόν." 3. "Προοίμιον εἰς τοὺς ἀκρατὰς τῆς βίβλου."

659. 112.

Χαρτ. 8. μικρ. XIX ἀρχ.

"Ἀποσπασμάτιον ἀριθμητικῆς Κωνσταντίνου Δοσκα Σιαπτιῆως μεταφρασθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς γερμανικῆς διαλέκτου."

660. 113. Χαρτ. 8. μικρ. XVIII. *ἐν Βενετία, τύπος ἐπιστολῆς ἀφιερωτικῆς ἐκδομένου ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.*
 “Τεχνολογία” καὶ “Περὶ ὀρθογραφίας”
 κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἄρχ. Τί ἐστὶ γράμμα;
 Ἄπ. Μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον.
661. 114. Χαρτ. 16. XVIII.
 “Τεχνολογία συντομωτάτη
 κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν κατὰ τὰ παρεπόμενα.”
662. 115. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. κς’. σ. 188).
 1 (φ. γ’). “Ἐπιστολαὶ τσερμονιόζαι.”
 2 (φ. η’). “Ἀποκρίσεις εἰς τὰς τσερμονιόζαις ἐπιστολάς.”
 3 (φ. ιθ’). “Περὶ τοῦ πῶς νὰ εὐρίσκῃς ποῖος μῆνας σέρνει καὶ ποῖος δὲν σέρνει” καὶ ἄλλαι τοιαῦται ὁδηγίαι.
 4 (σ. 1). “Ἐπιστολάριον κοινὸν εἰς κάθε ἄνθρωπον.”
 5 (σ. 97). Τύποι διαθηκῶν, ὁμολογιῶν καὶ προκοσμφώνων.
 6 (σ. 127). “Πίναξ τοῦ παρόντος ἐπιστολαρίου.”
 Ἐν τοῖς ὑπ’ ἀρ. 1 καὶ 2 τύποι ἐπιστολῶν ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
663. 116. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. Ἐπιστολάριον.
 Προηγούνται τύποι ἐπιστολῶν ἰταλικῶν καὶ μῆς λατινικῆς.
 Ἐν δὲ ταῖς ἑλληνικαῖς καὶ μία ἀνεπίγραφος εἰς τινὰ βιβλιοφύλακα
664. 117. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 101).
 “Βικεντίου Δαμωδοῦ Πρῶξις κατὰ συντομίαν
 εἰς τὰς ῥητορικὰς ἐρμηνείας ἐκδοθεῖσα μὲν χάριν τῶν εὐσεβῶν ἱεροκηρύκων παρὰ Ἐμμανουὴλ Δημητριάδου, προσφωνηθεῖσα δὲ τῷ ἐντιμοτάτῳ ἐφόρῳ τῆς ἐν Πέστη ἑλληνικῆς σχολῆς κυρίῳ κυρίῳ Νικολάῳ Μπεκέλλα. Ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Τ. Ἰωάννου Τράττνερ. 1815.”
 Ὁ κῶδιξ ἀντίγραφος τοῦ ἐντόπου, οὗ ὁ τίτλος φέρεται ἀτελῶς παρὰ Βρετῶ Νεοελ. φιλολ. τόμ. Β’ ἀρ. 548.
- 665—701. 118—154.
 Χαρτ. 8 μέγ. 8. 16. XV—XIX.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
702. 155.
 Περγ. XI—XIII. Χαρτ. XVI—XIX.
 Φάκελος περιέχων ὀλίγα φύλλα (Περγ.) ἐκ περιενδύσεων κωδίκων ὕλης ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὀλίγα (Χαρτ.) ἄσημα ἀποσπάσματα.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

703. 1. Περγ. 4. XII. (σελ. 2).

Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Πέρας ἤλειφεν ἡ θεία ταύτη βιβλος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀναγνώστου τοῦ Μοναστηριώτου καὶ νομικοῦ τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βοθρωτοῦ τοῦ ἀπὸ χωρίου Παύλου τὸ ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας ἡμῶν δεσποίνης, ἐξ ἀξιώσεως δὲ καὶ συνεργίας τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως Βασιλείου τοῦ ἀπὸ χωρίου Τζερκουβιανους τὸ ὑπὸ τὴν ἀρχοντίαν Λογγαβίτζης... Ἐγράφη δὲ καὶ ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους ,5χπθ' ἰνδ. ἰδ' μηνὶ Μαρτίῳ ιγ', ἡμέρᾳ ,5', ὥρα πρώτη... (=1181).

704. 2. Περγ. 8 μέγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ

μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ συγκεκολλημένων τεσσάρων φύλλων (Περγ.), ὧν τὰ μὲν ἐσωτερικὰ δύο (ΙΧ αἰῶν.) περιέχουσιν ὅλην ἐκκλησιαστικὴν, τὰ δὲ δύο ἐξωθεν (ΧΙ αἰῶν.) ὅλην διαλεκτικὴν.

705. 3. Περγ. 8 μέγ. XIII. (σελ. 2).

Εὐαγγέλιον (κολοβόν).

706. 4. Περγ. 8. XIV.

1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

Τὸ ἀπολυτικίον ἐνέχει τινὰς διαφορὰς ἀπὸ τοῦ συνήθους.

2. Κανόνες εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον ἐν πᾶσι τοῖς ἤχοις.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

4. Ἀνδρῶν Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.

5. "Ἀπὸ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου... Γεωργίου

Περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὀκτασίαν" κτλ.

6. "Διήγησις θαυμαστῆ Περὶ τοῦ τερατουργηθέντος τῷ ἁγίῳ μεγαλομάρτυρι Γεωργίῳ εἰς τὸν αἰχμαλωτισθέντα παῖδα Γεώργιον."

7. Ἀκολουθία εἰς ἐγκαίνια ναοῦ.

707. 5.

Ψαλτήριον

μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης εἰς τὰ ἐκάστοτε προτασσόμενα χωρία. Δι δὲ ὄβρι ἐπονται ἀνευ ἐρμηνείας. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,5ωια' μηνὶ Μαΐῳ κδ', ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἰνδ. α^π (=1808).

708. 6.

Περγ. 8. XII.

1. Κανόνες εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ μηνὸς Ἰουλίου

ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ιβ' (ἀκέφ.).

2. Στιχηρὰ εἰς τὴν Θεοτόκον.

3. Ἔτερα στιχηρὰ σταυροθεοτοκία.

4. Καθίσματα Θεοτοκία.

5. Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ὁ κώδιξ ἐστὶ διαβεβρωμένος ὑπὸ μυδὸς πρὸς τῇ βάχει κατὰ τὸ ἀνω ἤμισον σχεδὸν διὰ πάντων τῶν φύλλων.

709. 7.

Περγ. 8. XIII.

Ψαλτήριον.

710. 8.

Περγ. 8 μικρ. XII.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικὰ (ἀκέφ.).

Σώζονται μόνον τὰ κεφ. ξα'. (ἀκέφ.) "Περὶ κινήσεως."—ξη'. Τὰ κεφ. ξς'—ξη' ἔχουσιν ἐπιγραφὴν καὶ διάταξιν διάφορον τῆς παρὰ Migne XCIV, 665 κ. ἐ. Τὸ ξς'. ἐπιγράφεται "Ὁρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας."—ξζ'. "Ἐπι περὶ τῆς καθ' ὑπέστασιν ἐνώσεως."—ξη'. "Ἀνάγκη ἐστὶ βλασ αἰτία."

2. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως" ἐν κεφ. ρ'.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Πρὸς Εὐνομιανούς προδιάλεξις.

4. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ θεολογίας λόγος β'."

5. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος α' περὶ υἱοῦ" (κολοβ.).

Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἐφθαρμένος ὑπὸ πυρκαϊᾶς.

711. 9.

Χαρτ. φύλλ. XVIII.

“Γερόντων δύο πνευματικῶν

ἡσυχάζοντων ἐν κοινοβίῳ ὄντι ἐν τῇ περιχώρῳ Γάζης καὶ λεγομένη τοῦ ἀββᾶ Σερίδου Ἐπιστολαὶ καὶ ἀποκρίσεις διὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ καὶ διακονούντος αὐτοῖς, ὧν τὰ ὀνόματα Βαρσανούφιος καὶ Ἰωάννης. Ἰστέον δὲ ὅτι μέγας γέρον ὁ Βαρσανούφιος λέγεται· διὸ καὶ αἱ πλείστα τῶν ἀποκρίσεων οὕτω δηλοῦσιν.”

712. 10.

Χαρτ. φύλλ. XVIII. (φ. τρβ’).

Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου Ὁμιλία.

Προτάσσεται πίναξ ἀκριβής, οὗ ἐν τέλει ἀναγράφονται καὶ δύο ὀμιλῖαι λείπουσαι ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Ὁμιλιῶν τούτων τῇ ὑπὸ Εὐθυσίου τοῦ Βουλγάρου δημοσιευθείσῃ ἐν Λειψία (1768). Ἄλλ’ αἱ δύο αὗται ὀμιλῖαι λείπουσι καὶ ἐν τῷ κώδικι, αἱ δὲ φερόμεναι αὐτῶν ἐν τῷ πίνακι ἐπιγραφαὶ ἔχουσιν ὧδε. 1. “Λόγος εἰς ῥηθεις ἐν τῷ αὐτῷ παλατίῳ εἰς τὸ κατὰ τὴν μεγάλην Παρασκευὴν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς θ’ ὥρας ἀναγινωσκόμενον εὐαγγέλιον, οὗ ἡ ἀρχὴ ἔπει ἐν ταῖς προρρηθείσαις δυσίν.” 2. “Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐνώπιον τῆς Ὁδηγητρίας ἐν τῇ γενομένῃ λιτανείᾳ μετὰ τὴν τελείαν τῆς πόλεως ἀπολύτρωσιν, οὗ ἡ ἀρχὴ Ἔργον ἐστὶ φυσικὸν ταῖς μελλούσαις.”

713. 11.

Χαρτ. φύλλ. XIX. (σ. 469).

Βίβλος ψυχωφέλης τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ μυροβλάτου

τῶν ὄσων θεοβουλήτως καὶ προμηθεῖα τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐφόρου φυλακίσσης καὶ προστάτιδος τοῦ δρους Ἄθω φανερός ἐν διαφόροις σχήμασι μοναχῶν διηγήσασθαι τῷ μοναχῷ Δίχμαλῳτῳ (οὕτω κληθέντι) εἰς προτροπὴν μετανοίας τῶν ἐν Ὄρων πατέρων διὰ τὴν τότε καταδρομὴν τὴν κατὰ τὸ αὐτῶν συμβᾶσαν, ἵνα εὐρεθῶσιν ἐν μετανοίᾳ, καὶ ἄλλαι πλείστα νοουθεσίαι πρὸς τοὺς αἰρουμένους τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας καὶ ἀποδεχόμενοι ἐν εὐθύτητι καρδίας. Ἀντεγράφη δὲ ἤδη διαπάνη καὶ συνδρομῇ τοῦ παραιοελλογιμωτάτου κυροῦ Εὐθυσίου ἱερομονάχου, χειρὶ δὲ Ἰακώβου μοναχοῦ εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων... Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωνη’.

714. 12.

Χαρτ. φύλλ. XVIII.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον

εἰς ἀπλήν ἤδη γλώσσαν μεταφρασθεῖσα πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων.”

Ἡ μετάφρασις ἐξικνεῖται μέχρι τῆς κθ’ ὀμιλίας. Ὁ δὲ κώδιξ ἐστὶ τὸ πρωτόγραφον τοῦ ἀγνώστου μεταφραστοῦ, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῶν πολλῶν διαβεβασμάτων καὶ διορθώσεων.

715. 13.

Χαρτ. 4. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

716. 14.

Χαρτ. 4. XIV.

1. Θεολογικὴ πραγματεία (ἀκέφαλος), ἧς ἡ ἀρχὴ Θεοῦ παθεῖν καὶ θανεῖν καὶ ὅτι ἐκ τούτου οὐδὲν ἀνακόλουθον ἔπεται. Ἐκ τῆς σκέψεως οὖν τῶν προτεθειμένων ἀρκούντως καταφαίνεται μηδὲν ἀπεικὸς ἀκολουθεῖν ἐκ τοῦ τὸν Θεὸν τὸν μονογενῆ λόγον τοῦ πατρὸς παθεῖν τε καὶ θανεῖν ὁμολογεῖν.

Τῆς αὐτῆς πραγματείας ἔπεται

“Κεφάλαιον ἢ Πῶς ἐστὶν ἐκληπτέον ὅτι τὸ οἱ πιστοὶ μεταλαμβάνουσι τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι οὐδὲν ἐκ τούτου τὸ ἀποκον.”—“Κεφάλαιον θ’ Πῶς ἐστὶν ὁ εἰδικὸς τόπος ἐνθα αἱ ψυχὰι καθαίρονται πρὶν ἢ ἀπελθεῖν εἰς τὸν παράδεισον.”—“Κεφάλαιον ι’ Ὅτι ὁ προορισμὸς τοῦ Θεοῦ ταῖς ἀνθρωπίναις ἐνεργείαις ἀνάγκη οὐκ ἐπιτίθηται.”

2. “Οἱ ἱεροὶ κανόνες τῶν ἱερῶν καὶ ἁγίων Ἀποστόλων”

μετὰ καὶ σχολίων κερρῶν ἐν τε τῷ ἐδάφει καὶ κατὰ τὴν φαν.

3. “Περὶ τῶν συνόδων

τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τῶν μερικῶν καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν τε καὶ τῶν ἰδικῶν τῶν ἁγίων.”

4. “Περὶ αἱρέσεων δήλωσις ἐν ἐπιτόμῳ.”

5. Οἱ κανόνες τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων.

6. Ταρασίου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν Ῥώμης περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι γίνεσθαι τὰς χειροτονίας.

7. “Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἡσαΐαν ἐρμηνείας.”

8. “Ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων” καὶ Κανόνες τῶν μερικῶν συνόδων.

9. “Ἐπιστολὴ Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν ἐν Ἀφρικῇ σύνοδον.”

10. Ἀττικοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολὴ.

11. “Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου.”

12. Διονυσίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Βασιλίδην ἐπίσκοπον.

13. Πέτρου Ἀλεξανδρείας Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας.

14. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ Ἐπιστολὴ κανονικὴ Περὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθυτα φαγόντων.

15. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀμφιλοχίῳ Ἰκονίου καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοῦ.

16. “Περὶ προβολῆς καὶ ψήφου καὶ ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως προνομίων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων.”

17. Διήγησις περὶ Εὐτυχοῦς.

Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου ἦν τις κατὰ τὴν βασιλίδαν πόλιν ἀρχιμανδρίτης ὀνομαζόμενος Εὐτυχῆς.

18. “Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι γάμον ἐβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος.”

19. “Χρυσοβούλλιον τοῦ μακαρίτου βασιλέως κύρ Νικήφορου τοῦ Βοτανιάτου

ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων.” (ZACHARIAE V. LINGENTHAL *Novellae constitutiones* σ. 338 κ. ἐ.).

20. “Ἡ γεγυυία Νεαρά παρὰ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν τοῦ Κομνηνοῦ κύρ Ἀλεξίου

περὶ μνηστείας, κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς ζ’ ἰουλ. ἐν ἔτει 5φίβ’ (ZACHARIAE V. LINGENTHAL *Novellae constitutiones* σ. 359 κ. ἐ.).

21. Σιωπνίου πατριάρχου Κέλειασμα κατά της ἀθεμιτογαμίας.

22. Διάφοροι διατάξεις περί γάμων.

23. "Διάλεξις ὀρθοδόξου τινός πρὸς Λατίνων" ἐν κεφ. κ'. Ἀρχ. Διὰ τί ἀποσχίζεσθε ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ συγκοινωνεῖτε οὐδαμῶς ἕως ἡμῖν Χριστιανοῖς οὐσι.

24. "Τοῦ ἁγίου Θαλασσίου τοῦ μεγάλου." Ἀρχ. Ὅστις δ' ἂν βούληται σωθῆναι πρὸ πάντων χρῆ κρατεῖν τὴν πίστιν.

25. "Ὁ τόμος τῆς ἁγίας συνόδου ἤγουν τῆς ὀρθοδοξίας."

26. "Τὸ ἴσον τῆς ὁμολογίας τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν δεσποίνης [Θεοδόρας τῆς Παλαιολογίνης]

ἐπὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι ὅπερ διὰ οἰκονομίας σταυροῦ ἀπαρχῆς ἐπιστώσατο καὶ κάτω διὰ τῆς οἰκίας στήλης ἐν χρυσίῳ βούλλη φερομένης καὶ ἀπρωρημένης δι' ὀξείας μετᾶξης." Ἀρχ. Θεοδώρα ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὴ ἀγούστα καὶ αὐτοκρατορίσα Ῥωμαίων Δούκαινα Κομνηνῆ ἡ Παλαιολογίνα. Οὐχ ὡς περ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατορθωμάτων ὅσα τίς ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτοῦ κατορθῶσαι δυνήσεται οὐτω μοι καὶ ἐπὶ τῆς εὐσεβείας αὐτῆς δοκεῖ.

27. "Γεωργίου τοῦ Κυπρίου Λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τοῦ Βέκκου βλασφημῶν δογμάτων ἐκδοθεὶς πρὸ τοῦ ψήφου Θεοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνελεῖν αὐτὸν θρόνον."

28. "Κατὰ Λατίνων ῥητὰ ἀπὸ λόγων ἁγίων τινῶν."

29. Νικολάου πάππα Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰγνάτιον Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀρχ. Γράψας οὐχ οἶον τε ἀδελφὲ τιμιώτατε ὁπόσοις ὀδυρμοῖς καὶ ἀνιαροῖς ὑπὲρ τῶν ἀμετρήτων ὁμῶν συνεχόμεθα διωγμῶν.

30. "Ἐπιστολὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ πάππα πρὸς τοὺς συγκλητικὸν Κωνσταντινουπόλεως."

31. "Πρακτικὰ τῆς οἰκουμένης ὀγδόης συνόδου."

Τὰ πρακτικὰ ταῦτα φέρουσιν ἐκάστοτε ἰδίαν ἐπιγραφὰς ἐρυθράς.

717. 15. Χαρτ. 4. XVII. (σελ. 2).

Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Λόγοι καὶ ἐπιστολαί.

1. Λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας.—2. Ἄλλος εἰς πατέρας τελειωθέντας.—3. Ἐπιστολὴ εἰς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς.—4. Περί ἀρετῆς πρὸς νεώτερον μοναχὸν παραίνεσις β' γ' δ' καὶ ε'.—5. Περί ἀρετῆς κεφάλαια δέκα.—6. Λόγος ἀσκητικὸς εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.—7. "Ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι."—8. "Συβουλίαι περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς Νεόφυτον μοναχὸν κεφ. 47."—9. Μακαρισμοί.—10. Λόγοι παραινετικοὶ πρὸς μοναχοὺς μβ'.—11. Πῶς κτᾶται τις ταπεινοφροσύνην κεφ. ρ'.—12. Περί τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν.—13. Περί τῆς θέας χάριτος.

718. 16. Χαρτ. 4. XVII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

719. 17. Χαρτ. 8 μέγ. XIX.

"Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου

συγγραφῆσα παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου."

Ἐν τέλει

Ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμῇ σκήτῃ τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἀννης καὶ οἱ ἐντυχάνοντες ἐρρωσθε πάντες.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωκς (=1826) κατὰ μῆνα Ἀπρίλλιον ...Ὡς περ ὁ Χριστὸς δύο λεπτὰ τῆς χήρας οὐτω κάμου πάτερ μου δέξαι πόνον τῆς χεῖρας. Χεῖρ ἀμαρτωλοῦ μελανήμονος καὶ ἀλυτροῦ Διονυσίου τάχα μοναχοῦ ἀνδρός τε καὶ ἀγύρτου.

720. 18. Χαρτ. 8. XIX.

1. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ὁμολογητοῦ."

2. Μελετίου Ἀλφαβηταλάβητος.

Σύγγραμμα θεολογικῆς ὁλης ἐκ σελίδων 597, γεγραμμένον εἰς στίχους πολιτικῶν ἀνομοιοτελεύτους περὶ τοὺς 19000. Τοῦτου προτάσσονται α'. Πίναξ τῶν κεφαλαίων. β'. Πρόλογος προτρεπτικὸς εἰς πολιτικὸν στίχους. γ'. Προθεωρία εἰς πολιτικὸν στίχους. δ'. Πρόλογος κατὰ στίχον.

721. 19. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Ἐὐγενικοῦ Κεφάλαια συλλογιστικὰ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος κατὰ Λατίνων."

2. "Ῥήσεις τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ πατρὸς λέγουσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τῆς Λατίνων καινοτομίας."

3. "Κεφάλαια συλλογιστικὰ περὶ τοῦ μὴ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."

4. "Ἐτεροι συλλογιστικὰ ἀποδείξεις ἀνωπίμου τινὸς σαφῶς παριστάνουσαι ὅτι τὸ πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, οὐ μὴν δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ὡς οἱ τῆς δυτικῆς ὁρῆος βόλονται."

5. "Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμεώνην τὸν ἅγιον καὶ θεολόγον."

Ἐν τέλει 1707 Μαρτίου κδ'.

6. "Τοῦ ἀγιοτάτου ἐπισκόπου Μεθόνης κτῆρ Νικολάου

Λόγος διαλεκτικὸς περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι καὶ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐ γ' εὐχῆς τάξιν ἐπέχει τὸ προοίμιον."

7. "Τοῦ αὐτοῦ Νικολάου Μεθόνης Κεφαλαίωδις ἔλεγχος

τοῦ παρὰ Λατίνους καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, συνοψισθέντες ἐκ τῶν διὰ πλάτους ἐν διαφόροις λόγοις γεγραμμένων αὐτῷ."

722. 20. Χαρτ. 8. XVIII.

Διηγήσεις ἐκ τοῦ γεροντικοῦ καὶ ἀποφθέγματα πατέρων.

Ἐν τέλει 1788 ἐν μηνί Ἰουλίου 29.

723. 21. Χαρτ. 8. XVIII.

Πατερικόν.

724. 22. Χαρτ. 8. XVII (σ. 409).
 "Βίος και πολιτεία του όσιου πατρός ημών Άνδρέου του διά Χριστόν μωρίαν ύποκριναμένου."

725. 23. Χαρτ. 8. XVII.
 "Ψαλτήριον
 έξηγημένον παρά άρχοντας κυρίου Νικηφόρου του Βλεμίδου (γρ. Βλεμίδου) του θεολόγου της μεγάλης εκκλησίας."

726. 24. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Του μακαριωτάτου Αύγουστίνου επισκόπου Ίπκάνος Περὶ Τριάδος βιβλία πέντε πρὸς τοὺς δέκα
 άπερ εκ της Δατίνων διαλέκτου εις την Ελλάδα μετήνεγκεν ό σοφώτατος και τιμώτατος των μοναχών κύριος Μάξιμος ό Πλανούδης."

727. 25. Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 807).
 1 (σ. 1). "Βίος και πολιτεία του όσιου και θεοφόρου πατρός ημών Μαξίμου του Κουσοκαλύβη του εν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ του Ἄθω άσκήσαντος, συγγραφεὶς παρά Ίωαννικίου εὐτελοῦς ιερομονάχου του Κόχλια."

2 (σ. 62). "Βίος και πολιτεία του όσιου και θεοφόρου πατρός ημών Μελετίου του νέου του όμολογητοῦ."

3 (σ. 93). "Βίος και πολιτεία του άγίου όσιομάρτυρος Ἰακώβου του άσκήσαντος εις τὰ ὄρια της ιερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων και θείας θεωρίας ἐκεῖ κατατρυφήσαντος εν τῇ μονῇ του τιμίου Προδρόμου."

4 (σ. 152). "Κατὰ τὸ ἀφ᾽ἡ Μαρτύριον του όσιομάρτυρος Δαμιανού."

5 (σ. 155). "Μαρτύριον του άγίου μεγαλομάρτυρος Μιχαήλ του μαρτυρήσαντος εν Θεσσαλονίκη."

6. Διάφορα βραχέα μαρτύρια νεομαρτύρων.

7 (σ. 230). "Βίος και πολιτεία και άσκησις και φαιδροὶ άγώνες του όσιου πατρός ημών Ἄκακίου του νέου

του άσκήσαντος εν τῷ ὄρει του Ἄθω εις τόπον ὀνομαζόμενον Κουσοκαλύβι."

8 (σ. 264). Διάφορα βραχέα μαρτύρια νεομαρτύρων.

9 (σ. 269). "Μαρτύριον Μανουήλ εκ της νήσου Κρήτης

μαρτυρήσαντος εν τῇ νήσῳ Χίῳ κατὰ τὸ ἀψιβ' σωτήριον ἔτος και κατὰ τὴν ις' Αύγουστου."

728. 26. Χαρτ. 8. XIX.
 Γεροντικόν.

729. 27. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Θαῦμα γενόμενον εν Κωνσταντινουπόλει."

2. Διήγησις Μακαρίου του Αιγυπτίου.

3. Βίος και πολιτεία άγίου Ξενοφώντος εν τῇ καθωμλημένῃ.

4. Πατερικόν.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται διὰ δύο χειρῶν.

730. 28. Χαρτ. 8. XIV—XVIII.
 1. Γεροντικόν και Πατερικόν.

2. Λόγοι διάφοροι
 εν οἷς και Ἄναστασίῳ Συναΐτου, Ἰωάννου του Δαμασκηνού, Γρηγορίου Κωνσταντινουπόλεως.

3. Βίοι και μαρτύρια άγίων.
 Ὁ κώδιξ συναπῆρτισται εκ διαφόρων μερῶν γεγραμμένων εν διαφόροις χρόνοις (XIV—XVIII αἰῶν.). Πολλὰ δὲ τῶν περιεχομένων εἰσιν ἀκέφαλα, κολοβά, ἑλλιπῆ.

731. 29. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Περὶ τῶν άγίων εἰκόνων και τῆς προσκυνήσεως τῶν άγίων πῶς ὀφείλομεν φρονεῖν."

"Αρχ. Τῶν άγιων ὄντων και ὀμολογουμένων παρά τῆς καθολικῆς εκκλησίας πρεσβευτῶν.

2. "Περὶ τῶν πέντε διαφορῶν του σχίσματος τῶν δύο εκκλησιῶν ανατολικῆς τε και δυτικῆς και πρώτων περι της ἐκπορεύσεως του άγιου πνεύματος εκ της Εὐαγγελικῆς Σάλπιγγος." "Αρχ. Πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ ἡ ἀένναος και ἡ ζωὴ και ἡ αἰτία πάντων τῶν ὄντων· αὐτὸ οὐδένας τὸ ἀμφιβάλλει."

Εὐαγγελικὴ Σάλπιγξ ἐπιγράφεται ἡ ὑπὸ Ἐφραίμ του ἐξ Ἀθηνῶν του μεθίστηρον πατριάρχου Ἱεροσολύμων γερομένη ἐκλογὴ εκ τῶν λόγων Μακαρίου του Πατρῖου. Ἀπὸ ἐξεδόθη τύποις τὸ δεύτερον εν Λειψία τῷ 1758 (Βρετοῦ Νεοελλ. φιλολ. Τόμ. Α' ἀρ. 221). Ἐπιθι Ἰωάννου Σακελλίωτος Πατριαρχῆ Βιβλιοθήκην σ. 176 σημ. 1.

Μεταξὺ τῶν ὄπ' ἀρ. 1 και 2 εἴρηται συνεσταχωμένη ἡ ἔντυπος Πέτρα Σκανδάλου του Μηριάτου κατὰ τὴν εν Ἀμστελοδάμῳ ἐκδοσιν του 1760.

732. 30. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Του σοφωτάτου και ῥητορικωτάτου Θεοφάνους του ἐπίκλην Κεραμέως ἐπισκόπου Ταυρομενίου της Σικελίας Ὀμιλία

εις Εὐαγγέλια Κυριακὰ και ἑορτὰς του ὄλου ἑνιαυτοῦ. Ὀμιλ. ἐβ'.

2. "Λόγος τῇ Κυριακῇ της Τυροφάγου πρωτ'."

3. "Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας Ὀμιλία εις τὴν ἁγίαν και μεγάλην Παρασκευὴν και εις τὴν Σταύρωσιν."

4. Λογίδρια νεκρώσιμα τέσσαρα.

5. "Εγκώμιον εις τὸν προφήτην Ἠλίαν."

6. Βίος και πολιτεία Μαξίμου του Κουσοκαλύβη.

7. "Λόγος τῇ ἁγίᾳ και μεγάλῃ Τετράδῃ"

Τὰ ὄπ' ἀρ. 2 και 4—7 εν τῇ καθωμλημένῃ.

733. 31. Χαρτ. 8. XVII.
 "Βιβλίον ὀνομαζόμενον Κατάνυξις

περιέχον λόγους διαφόρους ἀναφέροντας εν κεφαλαίοις τριάκοντα και δυσι πάντων τῶν παθῶν τὰς κατηγορίας διὰ παραδειγμάτων της παλαιᾶς και νέας γραφῆς, συγγραφέντας δὲ παρὰ Σωμῶν του Μεταφραστοῦ και νέου Θεολόγου."

Ἐν τέλει
 Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεοῦ χάρις
 Θεοῦ γὰρ <τὸ> δῶρον και Γερασίμου πρόνος.

...Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος ἡ ἐπ'ὠνομαζομένη
Κατάνυξις ἐν ἔτει ,ζροζ' (=1869).

734. 32. Χαρτ. 8. XIV.

1. Κανόνες εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον (ἀκέφ.).
2. Πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου.
3. "Νικήτα ῥήτορες ἁγίου ἀνδρὸς Ἐγκώμων εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον."

735. 33. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐαγγελίου μέρος
τουρκιστὶ δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων.
2. "Κανονάριον ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Διακόνου,
μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου
διὰγορεῖον περὶ πάντων λεπτομερῶς τῶν τε παθῶν καὶ τῶν
τοῦτοις προσφῶρων ἐπίτιμῶν περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρομάτων
καὶ πομάτων καὶ ἐσχῶν συμπαθεστάτων."

736. 34. Χαρτ. 8. XIV.

1. "Βιβλίον δεύτερον τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου. Βίβλος
καλλίστη Ἑλένης Κατελούζενας κυρᾶς μεγάλης Αἴνου."
Περίεχονται ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου.
2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νελου Κεφάλαια
γνωμικά."
3. "Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια.
4. "Ἐκλογή ἀπὸ διαφόρων βιβλίων τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."
5. "Κανὼν χαριτισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον,
ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κῆρ Θεοδώρου τοῦ
Δάσκαρι."
6. "Εὐχαὶ τῆς ὄλης ἑβδομάδος."
7. "Κανὼν κατασκευτικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν."

737. 35. Χαρτ. 8. XIV.

1. [Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου;] Λόγος (ἀκέφ.).
"Ἀρχ...σε τὴν βασιλικὴν εἰκόνα συγκεχωσμένην τοῖς
πάθεσιν καὶ συγκαλεῖ τὰς φίλας αὐτῷ δυνάμεις ἐπὶ
τῇ ταύτης εὐρέσει. Τέλ. τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον
καὶ δοξαζόμενον, ὃν καὶ νῦν τρανοῦσθαι ἡμῖν εἴχομαι
ὄσον ἐφικτὸν τοῖς δεσμοῖς τῆς σαρκὸς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν φ' ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων ἀμήν.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.
3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.
6. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυ-
βίτου.
7. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
Θεοῦ.
8. Ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ περὶ τινος μοναχοῦ Εὐφρο-
σύνου.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ σωτηρίας ψυχῆς
καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας.

10. Ἄνωτόμου Λόγος εἰς τὴν 5' Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.
11. Ἄνωτόμου Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου.
12. Ἄνωτόμου Λόγος εἰς τὸ Σάββατον τῶν ψυχῶν.
13. Ἄνωτόμου Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυρο-
προσκυνήσεως.
14. Ἄνωτόμου Λόγος εἰς τὴν μνήμην τοῦ δικαίου
Λαζάρου (κολοβ.).

738. 36. Χαρτ. 8. XIV.

- 1 (σ. 1). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐπιστολὴ πρὸς
Γρηγόριον.
- 2 (σ. 9). Ἄγιου Νελου Λόγος ἀσκητικὸς.
- 3 (σ. 62). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ἀγάθιον μονάζοντα.
Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.
- 4 (σ. 144). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ῥοδώνυμον πρεσβύτερον.
- 5 (σ. 146). Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ περὶ ψαλμωδίας
καὶ προσευχῆς.
- 6 (σ. 167). Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ περὶ ἐναρέτου
πολιτείας.
- 7 (σ. 183). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια περὶ λογισμῶν.
- 8 (σ. 199). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια περὶ προσευχῆς
ργῆ'.
- 9 (σ. 215). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα.
- 10 (σ. 218). Τοῦ αὐτοῦ Γνώμαι ἀπάγουσαι τῶν
φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον.
- 11 (σ. 222). "Τοῦ αὐτοῦ μονάζοντος Παραίνεσις
πρὸς μοναχοῦς."
- 12 (σ. 224). "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν."
- 13 (σ. 236). Τοῦ αὐτοῦ Γνώμαι.
- 14 (σ. 237). Τοῦ αὐτοῦ Σκέμματα.
- 15 (σ. 242). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα πρὸς
ἀσφάλειαν ψυχῆς πρὸς Εὐλόγιον.
- 16 (σ. 271). Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς Κεφάλαια
πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς ἑκατόν.
- 17 (σ. 321). Ἰσαὰκ Λόγος περὶ τάξεως μοναχῶν.
- 18 (σ. 324). Τοῦ αὐτοῦ Ἐν τίνι διαφυλάττεται τὸ
κάλλος τῆς μοναχικῆς πολιτείας.
- 19 (σ. 326). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀγάπης Θεοῦ καὶ τῆς
ἐν αὐτῇ ἀναπαύσεως.
- 20 (σ. 337). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια μικρὰ
ἐν οἷς ὑπάρχουσι παρηλαγμένα ἐν οἷς διδάσκει τὴν βλάβην
τοῦ ζήλου τοῦ μωροῦ τοῦ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ."
- 21 (σ. 345). Ὁσίου Μάρκου Κεφάλαια περὶ νόμου
πνευματικοῦ.
- 22 (σ. 355). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων
δικαιοῦσθαι.
- 23 (σ. 372). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας τοῖς πᾶσι
πάντοτε προσηκούσης.

24 (σ. 384). "Τῷ πολυποθῆτω τέκνῳ Νικολάφ παρὰ Μάρκῳ μοναχῷ."

25 (σ. 385). "Τοῦ αὐτοῦ Συμβουλία νοῶς πρὸς τὴν αὐτοῦ ψυχὴν."

26 (σ. 403). "Τοῦ αὐτοῦ Ἀντίζυγα κακῶν ταῖς ἀρεταῖς."

27 (σ. 407). Συμεὼν Εὐχαΐτων Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην τὸν ἔγκλειστον.

28 (σ. 417). Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ Πρόλογος τῶν περὶ ἀγάπης τετρακοσίων Κεφαλαίων.

29 (σ. 469). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Θαλάσσιον πρεσβύτερον
ὅτι τρία τὸν ἄνθρωπον ἀγοῦσι, Θεὸς, κόσμος καὶ φύσις.

30 (σ. 476). "Ἀνθολόγιον γνωμικῶν φιλοσόφων σπουδαίων, σπουδασθέν καὶ ποιηθέν Ἠλίε ἐλαχίστῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐκδίκῳ."

31 (σ. 483). "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ προσευχῆς κεφάλαια διάφορα."

32 (σ. 487). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ἕτερα γνωστικά."

33 (σ. 490). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια πρακτικά καὶ θεωρητικά."

34 (σ. 503). Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου Κεφάλαια πρακτικά καὶ θεολογικά ἑκατόν.

35 (σ. 522). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ἕτερα θεολογικά καὶ πρακτικά ἑκατόν."

36 (σ. 544). Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια γνωστικά τε καὶ θεολογικά.

37 (σ. 550). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ὠφελείας μεστὸς περὶ τῆς νοερᾶς ἐργασίας τῆς ψυχῆς.

38 (σ. 560). "Τοῦ αὐτοῦ Μέθοδος τῆς ἱερᾶς προσευχῆς καὶ προσοχῆς."

39 (σ. 567). "Ἠσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου Ὄρους τῆς Βάτου Κεφάλαια ψυχωφελῆ πρὸς Θεόδουλον περὶ νήψεως."

40 (σ. 601). "Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου Περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς κεφάλαια τριάκοντα."

41 (σ. 611). Θαλασσίου Κεφάλαια τετρακόσια.

42 (σ. 631). "Κεφάλαια πάνν ὠφέλιμα συλλεχθέντα ἐκ διαφόρων ἁγίων λόγων."

43 (σ. 683). "Ἐκ τῆς Μεταφράσεως διηγήματα μερικὰ διαφόρων ἁγίων."

44 (σ. 726). "Ὑπομνήματα βραχέα εἰς διαφόρους ἁγίους

συλλεχθέντα ἐκ τῆς Φιλοθέου ἱστορίας Θεοδοσήτου."
Ἐν τέλει 5ῶ κη' (=1820). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος φύλλα τινὰ (Περγ. XIII), ἐν οἷς περιέχονται ἀποσπάσματα Πατερικῶν.

739. 37.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης Περὶ ἀνθρώπου" κεφ. λ'.

Προηγούνται τινὰ ἐπιγράμματα.

740. 38.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Λόγοι κατηχητικοί.

2. "Ἐξήγησις τοῦ θεϊκοῦ ὄνοματος."

3. "Περὶ τῆς ἁγίας σαρκὸς τοῦ Κυρίου."

4. Περὶ περιτομῆς.

5. "Διατὶ οὐκ ἄγγελος οὔτε ἄνθρωπος ἡμᾶς ἔσωσεν ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἐνήνθρωπῆσε δι' ἡμᾶς καὶ ἔσωσεν" καὶ ἄλλαι τινὲς παρόμοιοι ἐρωτήσεις μετὰ τῶν ἀποκρίσεων ἀνεπίγραφοι.

6. "Τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κηθύρων Σαφρονίου τοῦ Παγκάλου Λόγος ἐπιτάφιος

εἰς τὸ ζῴσιον καὶ σωτηριῶδες πάθος καὶ ταφὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς."

7. Περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων.

8. "Ἐκ τῆς τοῦ Συμεὼν ἱστορίας περὶ πίστεως τοῦ νέου Θεολόγου."

9. "Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Σικελίας κτθ Θεοφάνους τοῦ Καραμέως

Ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

10. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγ. πνεύματος.

11. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ εἶπεν ὁ Κύριος ὅστις ὁμολογῆσει ἐν ἐμοί" κτλ.

12. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

13. Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως "Σκαρλάτῳ τῷ πανευκλεεῖ καὶ λογίῳ ἀνδρὶ" Ἐπιστολή.

14. Τοῦ αὐτοῦ "Εἰς γεωγραφίαν καὶ πρότερον εἰς θεωρίαν σφαιρικὴν εἰσαγωγικωτέρα σύνοψις..."

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει εχλη' (1638) τῆς θείας οἰκονομίας. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Παρθενίου πόνοσ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—8 καὶ 6—7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

741. 39.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἑρμηνεῖα κανόνων εἰς ἑορτάς (ἀκέφαλος).

2. "Τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου τῆ καὶ ῥητορικωτάτου κυροῦ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίου τῆς Σικελίας τοῦ Καραμέως Ὁμιλία τῶν ἑνδεκα ἑωθινόν." (κολοβ).

742. 40.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Ἐγκόλπιον λογικὸν εἰς τὴν Παναγίαν," περιέχον 4 ὕμνους εἰς ὁμοιοτελείτους πολιτικούς στίχους καὶ ἄλλα μέτρα ὑπὸ Καισαρίου τοῦ Δαπόντι.

743. 41. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.
 2. Βίος και πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
 3. "Βίος και πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις."
 4. "Διήγησις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ ὠφέλιμος πάνυ."
 5. "Διήγησις ἐν τῷ Γεροντικῷ πάνυ ὠφέλιμος."
 6. Ἐφραὶμ τοῦ Σέρου Λόγος περὶ ὠφελείας ψυχῆς.
 7. "Ἐν τῷ Γεροντικῷ
 Πῶς δεῖ και ποίῳ σκοπῷ τὸν μοναχὸν ἐν τῇ τραπέζῃ καθί-
 ζεσθαι και τῶν παρατιθεμένων ἐφάπτεσθαι και τίνα τηρεῖν μετὰ
 τὴν τράπεζαν."
 8. "Βίος και πολιτεία τοῦ δικαίου Φιλαρέτου."
 9. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος, ἦτοι τοῦ
 μανδύου."
 10. "Τῶν ἁγίων μ' μεγαλομαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστεία" Ἀκολουθία.
 Ἐν τέλει ,ζρκη' (=1620).
744. 42. Χαρτ. 8. XVII.
 "Ἐκλογή κεφαλαίων
 ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ἱερῶν και πολλῆν τινα
 και παντοδαπῆ και μεγαλωφελῆ περιεχόντων διδασκαλιαν, και
 τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου και τῶν ἐκεῖθεν δικαιο-
 τηριῶν, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς και δεήσεως και πάσης τῆς εἰς τὸ
 θεῖον λειτουργίας· ἐπι δὲ και περὶ τῶν ἀχράντων και φρικτῶν
 μυστηρίων· ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας ταιούτης" κτλ.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη μηνὶ Δεκεμβρίῳ χειρὶ Κυρίλλου
 μοναχοῦ ,ζριγ' (=1605).
745. 43. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη ,αχνη' (=1658), Ἰωασάφ.
 2. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.
 Ἀμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
746. 44. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
 ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου"
 τὸν ἀριθμὸν λα'. Ἐν τέλει Τέλος τῶν ἐκλογῶν τοῦ
 Χρυσοστόμου και τῷ Θεῷ δόξα ,αψμη' Ἰουνίου δ'
 (=1748).
747. 45. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 258).
 1 (φ. 1 α). "Τοῦ σοφωτάτου και λογιωτάτου
 και τοῖς ὅλοις ἀγιωτάτου κυρίου Νικολάου Καβάσιλα
 Χαμαετοῦ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν· τίς ὁ νοῦς τῆς θείας
 λειτουργίας ὅλης ὡς ἐν κεφαλαίῳ."
 2 (φ. 64 α). "Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστόν."
 3 (φ. 65 β). "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς"
 (λόγοι ζ').
- 4 (φ. 177 α). Γρηγορίου τοῦ Κεραμεῖος
 ἀρχιεπισκόπου Ταυρομανίου τῆς Σικελίας Ὀμιλῆαι.
 5 (φ. 242 α). Νικολάου Καβάσιλα "Σημασία εἰς
 τὴν ὄρασιν τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ."
748. 46. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐπιστολαὶ (ἀκέφ.)
 Συμμάχῳ πρεσβυτέρῳ, Ἀραβίῳ, Γεμελλῳ, Ἐπισκόποις ἐλθοῦ-
 σιν ἀπὸ τῆς Δύσεως.
 2. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολαὶ τινες.
 3. "Ἐκ τῶν τοῦ Φαλάριδος τυράννου Ἀκραγαντίνων"
 Ἐπιστολαί.
 4. "Ἐκ τῶν τοῦ Βρούτου τοῦ στρατηγοῦ" Ἐπι-
 στολαί.
 5. "Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ παραβάτου" Ἐπι-
 στολαί.
 6. "Ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους Ἐπιστολαί."
 7. "Ἐκ τῶν τοῦ Διογίνους και Κράτητος" Ἐπι-
 στολαί.
 8. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου πρεσβυτέρου
 τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβῆς περὶ τῆς ὀρθοδόξου
 πίστεως
 ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον και οὐ δεῖ ζητεῖν και περιεργάζεσθαι
 τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν και Ἀπο-
 στόλων και ἁγίων διαφόρων." Ἐν κεφ. ργ'.
 Πᾶσαι αἱ ὑπ' ἀρ. 1—6 ἐπιστολαὶ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
749. 47. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Ἐγχειρίδιον τοῦ σοφωτάτου ἱερομονάχου Μαξίμου
 Πελοποννησίου,
 μαθητοῦ τοῦ ἀειδήμου πάπα Ἀλεξανδρείας κυρίου κυρίου
 Μελετίου Πηγᾶ περὶ τῆς νεωτερισθείσης ἀρχῆς τοῦ πάπα, περὶ
 τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀζύμων και περὶ τῆς μετουσιώσεως τῶν
 ἁγίων μυστηρίων, περὶ τοῦ καθαρτηρίου και ἀπολαύσεως τῶν
 ἁγίων ἐν ἐπί ἀπὸ Χριστοῦ ,αχι'. Καὶ τοῦ πρωτοτύπου ἀπαρα-
 λάκτως και τὸ παρὸν δια χειρὸς ΠΙΝΓ' Ἰθακησίου Ζαβεδρινοῦ
 ἀψη' κατὰ μῆνα Ἰαννουαρίου" (=1778).
 Προτάσσεται πρόλογος "Τοῖς ἐντευξομένοις," μεταξὺ δὲ
 τούτου και τοῦ Ἐγχειριδίου εὐρηται Διήγησις θαύματός τινος
 τῷ 1801 και δύο σημειώσεις, ὧν ἡ δευτέρα ἔχει ὡδε· 1798
 Ἐστειλε ἀρμάδα ὁ Τούρκος σμιμένη με τοῦ Παύλου
 Ῥούσου Μοσκοβίτι και ἦλθαν και ἐπροσκυνήσά μας
 δοκῶντας τοὺς Φραντζέζους· μὰ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν
 εὐρε ἀφορμὴν ὁ Βελιπασιάς τῶν Φραντζέζων και ἦλθε
 με πολλὸ στράτευμα και ἐτρόποσε τὴν Πρέβεζαν. Τί
 θρήνος, τί σφάμδος, τί πνημὸς θαλάσσης. Τὴν ὁμοίαν
 συμφορὰν ποτὲ οὐκ ἔγινε· ἐγιόμισαν τα νησιὰ ἀνθρώ-
 πους Κεφαλωνιά και Θυάκι· πλήν παρ' ἐλπίδα ἐγλυ-
 τώσαμε διατὶ εἶχε ἔτοιμα καράβια γαλαξιδίτικα
 ναλθοῦν να μᾶς πάγουν ὅλους ἀπὸ σπαθῆ μὴ φανεῖ
 ἐξάφνου ἡ ἀρμάδα. Ὅσα ἔγιναν Ἰλεως Θεέ.
750. 48. Χαρτ. 8. XVIII.
 Πατερικόν.
 Ἀρχεται ἀπὸ τῶν Μαξίμου Κεφαλαίων Περὶ ἀγάπης μεθ'
 ἐρμηλείας αὐτῶν.

751. 49. Χαρτ. 8 μικρ. XIV.

1. Θεολογική πραγματεία (ἀκέφαλος),
 ἐν ᾗ περὶ τελωνίων καὶ τῆς καταπολεμήσεως αὐτῶν. "Ἀρχ...
 γνησίως ἐπευφραίνετο καὶ φησὶ πρὸς με κύριέ μου
 Γρηγόριε, τί σε τοῖς ὧδε ἀποκατέστης(;) μὴ ἀπέθανες
 καὶ ἀπὸ τοῦ ματαίου ἐκείνου κόσμου ἠλευθερώθης καὶ
 πρὸς τὴν ἀνέσπερον ταύτην διαγωγὴν καὶ μακαρίαν
 μοῆν κατήντησας. Ἐμοῦ δὲ πρὸς ταῦτα ξενίζομένου
 καὶ ὄλως ἀγροῦντος τὰ λεγόμενα παρ' αὐτῆς· οὐ γὰρ
 ἐδόκουν ἐν ἐκστάσει εἶναι καὶ νοερῶς ὄραν τὰ γινό-
 μενα ἀλλ' ὡς ὕπαρ καὶ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ λέγω πρὸς
 αὐτὴν κυρία μου ἀμῶς ἐγὼ ἀκμὴν οὐκ ἐτελεύτησα,
 ἀλλὰ τῇ εὐχῇ καὶ ἀντιλήψει τοῦ ὁσίου ἡμῶν πατρὸς
 ἐτι ἐν τῷ βίῳ παροδεύω. Τέλ. Οὕτω δύναται τις πολυ-
 τρόπως τὴν ἐλεημοσύνην ἐργάζεσθαι, ἥς καὶ ἡμεῖς
 ἀδελφοὶ ἐργάται γενέσθαι σπουδάσωμεν καὶ ἐρασταὶ
 θερμότατοι αὐτῆς εὐρεθῆναι ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀτελευ-
 τήτῳ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὡς ἂν τοῦ θεοῦ νυμφῶνος καὶ
 τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιοθῶμεν μετὰ πάντων
 τῶν ἁγίων ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ᾧ πρέπει
 πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ
 τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

3. Λόγος (ἀκέφαλος).
 "Ἀρχ...ὁ θάνατος· οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος· θάνατος ἀνδρὶ
 ἀνάπαυσις ὁ θεῖος Ἰὼβ προηγόρευσε καὶ ὁ Παῦλος
 φάσκει ὅτι ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
 καὶ πέπαιται τῆς τοῦ βίου πλεονεξίας καὶ ἔπαυσε τοῦ
 προσθῆναι κακὸν τὸ κακὸν καὶ ἀνέδωκε τοῦ μὴ ἔπαυ-
 ξεῖν τὸ φορτίον αὐτοῦ καὶ ἠρέμησε τοῦ παροργίζεῖν
 Θεόν. "Ἄκουε συνετῶς· θάνατος νηπίοις παράκλησις,
 θάνατος δούλοις ἀνεσις κτλ. Τέλ. καὶ ἐν τῇ μερίδι τῶν
 σωζομένων κατέταξεν ἡμᾶς ὀπινηκά νεοὶ παῖδες καὶ
 ἀφθοροὶ ἐξ ὑμῶν ἐνταῦθα παραγίνονται πρὸς ἡμᾶς
 χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε μετὰ τοῦ δικαίου Ἰὼβ
 ψάλατε ὁ Κύριος ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀφήλατο, ὡς τῷ
 Κυρίῳ ἔδωξεν οὕτως καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου
 εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων ἀμήν.

4. "Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως Διήγησις
 δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγ. νηστειῶν ἑορτά-
 ζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγ. Θεοδώρου."

5. "Περὶ τοῦ ἀρνησαμένου τὸν Χριστὸν ἐγγράφως
 θαῦμα

τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου."

6. Διάφορα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.

7. "Μνήμη μείρακος μάρτυρος
 τοῦ γεγονότος ἐκ κοκάνου(;) δαίμονος Ἀγαρηνοῦ διήγησις
 ὀφέλιμος" καὶ ἄλλαι διάφοροι μῆμαι ἁγίων καὶ διηγήσεις.

8. "Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων
 καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβεν ἐπιτελεῖν ἡ ἁγία τοῦ
 Θεοῦ ἐκκλησία τὴν μνήμην τῆς ὀρθοδοξίας τῇ πρώτῃ Κυριακῇ
 τῶν νηστειῶν."

9. Θεοδότου Ἀγκίρας Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος.

10. "Διήγησις ὀφέλιμος περὶ ταπεινώσεως καὶ
 ὑπακοῆς" (κολοβ.).

752. 50. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁμιλία εἰς τὸν μέγαν
 Ἀθανάσιον.

2. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

3. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτάφιος τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—3 μετὰ τῆς Ἑρμηνείας Νικήτα τοῦ Σερραῖν.

4. "Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας
 καὶ πρώτων περὶ τῆς φύσεως καὶ ὑπάρξεως καὶ τῆς ὄλης τοῦ
 μυστηρίου τούτου." Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

753. 51. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Γρηγορίου Νέσσης Λόγοι.

Ἐκείνου αὐτῶν προτάσσεται προσφώνησις Μαξίμου τοῦ
 Μαρτυρίου πρὸς Δαυὶδ Ἐσχέλιον.

2. "Γεωργίου τοῦ Κορεσσίου ἱατροῦ καὶ θεολόγου
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Χίου Σημείωμα εἰς τὰς
 εἰκόνας."

3. Ἑρμηνεία ῥητῶν τινῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

4. "Ὑποσημειώσεις τινὲς ἐκ τῆς τοῦ Κεραμῆος τοῦ
 Θεοφάνους."

5. "Ἀρχὴ τῶν αἰνιγμάτων."

6. "Αἰνιγματὰ τινὰ πάνυ ὠραῖα ποιηθέντα
 ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας
 κυρίου Γερασίου."

754. 52. Χαρτ. 16. XVI.

Γεροντικὸν καὶ Διηγήσεις τινὲς θαυμάτων.

755. 53. Χαρτ. 16. XVII.

1. Διηγήσεις θαυμάτων δύο ἁγ. Γεωργίου.

2. Ἀθλησις ἁγίου Νικήτα.

3. Τοῦ ὁσίου Εὐσεβίου Λόγος

περὶ τοῦ σχολάζειν τοὺς βιωτικούς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Κυριακῇ.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν ἁγ. Κυριακὴν.

5. Διηγήσεις τινὲς ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς τοὺς ἀπολιμπανο-
 μένους τῆς ἁγ. συνάξεως.

756. 54. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Ψαλτήριον.

757. 55. Χαρτ. 8. XV.

"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως
 τῆς Ἱεροσολύμων ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα."

758. 56. Χαρτ. 8. XV.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως
 ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

759. 57. Χαρτ. 8. XV.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

760. 58. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐαγγέλιον.

761. 59. Χαρτ. 8. XVII.
1. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
 2. "Ἀποστολοεὐαγγέλια ἀναγνωσκόμενα ἐν δὴ τῇ ἑβδομάδι εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν."
 3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 5. Εὐχή τῶν κολύβων.
 6. "Εὐχή ἐπὶ εὐλογία οἴνου."
 7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 8. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 9. Κανὼν εἰς τὴν πεντηκοστήν, ποίημα Κοσμᾶ.

762. 60. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον
κατ' ἤχον ψαλλόμενοι καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἢ εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου πρὸ τῆς Κοιμήσεως, ποιήματα Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, μητροπολίτου Ἐφέσου" τὸν ἀριθμὸν ζ'.
 2. "Ἔτερος κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου."
 3. "Μακαριστάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν ἐπιτάφιον τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου."
 4. "Τοῦ πανοσιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κτθ Γαβριὴλ τοῦ ἐκ Κυθωνίας Ὁμλία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου" ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει

Κόρον οὐκ ἔχω ἀείποτε τοῦ γράφειν ἀλλ' αἱ αἰσθήσεις ἀδυνατοῦσιν ὁμως. Ἰουλλίου κ' ,αχζδ' (=1694), τλήμων ἱερεὺς Δημήτριος Σουμερίης.

5. Μεγαλυνάρια.
6. "Οἴκοι κδ' εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωποῦδον σταυρὸν ποίημα Νικολάου ἱερέως Βλαστοῦ Κρητῆς."
7. Τροπάρια ἐγκωμιαστικὰ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωποῦδον σταυρὸν.

763. 61. Χαρτ. 8. XVII.
- Ἀκολουθία Δημητρίου τοῦ νέου.
Ἐν τέλει Ποίημα Βασιλείου Χατζῆ Κυριακοῦ τοῦ ἐν Σμύρῃ καὶ ἐγράφη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου κατὰ τὸ ,αχνζ' (=1658).

764. 62. Χαρτ. 8. XVII.
- Ὀκτώηχος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).

765. 63. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιζ'."
 2. "Ὁ βίος τοῦ ἁγίου Μακαρίου Νοταρᾶ ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου."
 3. Διήγησις μερικῶν θαυμάτων τοῦ Μακαρίου Νοταρᾶ.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

766. 64. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Τοῦ ἱεροῦ Δεκεμβρίου ἐπισκόπου Ἰππῶνος Προσευχαὶ πάνυ θεολογικαί, θεωρητικαὶ καὶ κατασκευατικαὶ καλούμεναι Μονόλογοι ὡς ἐπὶ σχήματι διαλέξεως πρὸς τὸν Θεόν."
 2. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εὐχὴ κατασκευατικὴ ἐξομολογητικὴ τε καὶ ἱκετήριος εἰς τὴν ὁμοούσιον παναγίαν Τριάδα διὰ στίχων λαμβικῶν" (καταλογάδην).
 3. Ἔτεροι εὐχαὶ διάφοροι.

767. 65. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 224).
- "Ἐγχειρίδιον καὶ συμπέρασμα ἐκ τῶν πραγμάτων Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ καὶ τίς ἐστὶν ὁ Ἄντιχριστος, συντεθὲν παρὰ τοῦ σοφοῦ ἱεροελλογιωτάτου κυρίου Ἀναστασίου Γορδίου."
Προτάσσεται "Πίναξ τοῦ παρόντος ἐγχειριδίου." Ἐν τέλει Ἐγγραφή τὸ παρὸν διὰ χειρὸς τοῦ πατᾶ Γεωργίου Ἀθανασίου Τζαριτζανιάτου τοῦ καὶ ἀνεψιοῦ τοῦ ἁγίου Γαρθικίου Παΐσιου.

768. 66. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Εὐχὴ τῶν κολύβων."
 3. "Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῶν λεγομένη τῇ 5' τοῦ Δεκεμβρίου μηνός."
 4. Εὐχὴ ἐπὶ εὐλογία οἴνου.
 5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

769. 67. Χαρτ. 16. XIX.
1. "Ἀκολουθία παρακλητικὴ ψαλλομένη εἰς τοὺς δύο μεγαλομάρτυρας Γεωργίον τε καὶ Δημήτριον."
 2. "Οἴκοι κατ' ἀλφάβητον ἀναγνωσκόμενοι ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."
...Διὰ χειρὸς Μητροφάνους ἱεροδιακόνου.
 3. "Ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου εἰς ἤχον α'."

770. 68. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
 2. Ἁγιασματάριον
ἔντυπον, συμπληρούμενον σποράδην ὑπὸ φύλλων (Χαρτ. XVIII) διὰ χειρὸς γεγραμμένων.
 3. "Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος."
 4. Ἔτεροι εὐχαί.
 5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐξορκισμοί.
 6. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

771. 69. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Εὐχαὶ κατασκευατικαὶ καὶ ψυχοφελεῖς συλλεχθεῖσαι ἐκ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας."
 2. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα Εὐθύμιου μοναχοῦ Συγγελοῦ.
 3. "Οἴκοι πρὸς τοὺς κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον."

4. "Προεόρτια ἕσματα εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον ποιθέντα παρὰ τοῦ ἱεροῦ Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης."
5. "Τριψῖδια προσόμοια τοῖς τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ποιθέντα παρὰ τοῦ αὐτοῦ παραγωγιάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν εἰς δόξαν τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου."
6. "Κανῶν εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς Θεοτόκου."
7. "Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
8. "Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος τρία."
Ἐγράφη ἢ βίβλος αὕτη ὑπ' ἐμοῦ Δούκα Ἀποστολίδου τοῦ ἐν τῷ μοναδικῷ σχήματι μετονομασθέντος Βενιαμίν...
9. Συναγῆ πρὸς κατασκευὴν μελάνης.

772. 70. Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
2. Ἀναστάσιμος ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς.
3. Τὰ ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου ἅπαντα.
4. Στιχηρὰ εἰς ἀνωλύτους ἁγίους τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ λεγόμενα.
5. Ὁ μικρὸς ἁγιασμὸς καὶ ἡ εὐχή ἁγ. Τρύφωνος.
6. Ἐκκλησιαστικὴ τάξις.
7. Ἑρμηνεία περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας.
8. Εὐχαί τινες.
9. Ἀκολουθία εἰς τοὺς ἐκ τῆς λατινικῆς αἵρέσεως ἐπιστρέφοντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον καὶ καθολικὴν ἐκκλησίαν.
10. Διατάξεις τινὲς ἐκκλησιαστικά.
11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐξορκισμοὶ καὶ ἕτεροι τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.
12. Ἀκολουθίαι εἰς μοναχοὺς.
13. Ἐξοδιαστικὸν τῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν.
Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχκς' (=1626) Μαρτίῳ ιε'. Τοῦ κώδικος προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

773. 71. Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθίαι εἰς μοναχοὺς.
2. Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν σταφυλῶν.

774. 72. Χαρτ. φύλ. XVIII.

- "Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἀπογόνου τοῦ ποτὲ Σκαρλάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πρῶτον μὲν γενικοῦ ἑρμηνέως ἔπειτα δὲ ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς αὐταρχίας τῶν Ὀθωμανῶν Ἐπιστολαὶ καὶ ὁ πρὸς Γερμανοὺς περὶ εἰρήνης λόγος."
Πολλαὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ ὁ πρὸς Γερμανοὺς λόγος ἐξεδόθησαν ἐν Ἐπιστολαρίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1804. Τῶν δ' ἐπιστολῶν πληρεστέρα ἐκδοσις ἔστω ἡ ἐπιστασίς Θ. Διβαδά ἐν Τεργέστη ἐκδοθεῖσα (1879).

775. 73. Χαρτ. 4. XVIII.

Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου Λογική.
Ἐβρηται ἐκδομένη τότε ἐν Λειψία τῷ 1766.

776. 74. Χαρτ. 4. XVIII.

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὀμιλῆαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον Α' καὶ Β'.
2. Προγνωστικὰ ἐκ τῶν ζφδίων.
3. Ὀμήρου Ἰλιάδος Α.
4. Δημοσθένους Ὀλυμπιακοὶ Α' καὶ Β'.
5. "Θεμιστίου φιλοσόφου τοῦ ἐπικληθέντος εὐφραδοῦς Περὶ φιλίας."
6. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.
7. Θέματα εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ εἰς τὴν κοινήν.
8. Περὶ ἀζύμων.
9. "Περὶ τοῦ ἀχράντου σώματος οὐ μεταλαμβάνομεν."
10. "Λόγος εἰς τὴν σύναξιν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν."
11. Λέξεις τινὲς καὶ αἱ συνώνυμοι αὐταῖς (E—I).
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2, 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 8, 4 μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως, τὸ δὲ 3 καὶ μετὰ παρασελιδίων σχολίων.

777. 75. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξηγήσεις εἰς Α' Ὀλυμπιακὸν Δημοσθένους.
Ἄνωθεν ἐν τῇ ψα 1788, Ματου 22.
2. Ἑρμηνεία εἰς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγον εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν (Χριστὸς γεννᾶται) καὶ εἰς τὸν εἰς Μακκαβαίους.
3. Ἐξηγήσεις εἰς τὸν Ἰσοκράτους Πρὸς Νικοκλέα καὶ εἰς τὸν Πλαταικόν.
4. Λόγος (ἀκέφαλος).
Ἄρχ... ἀδελφῆ αὐτῷ ἐνοχον εἶναι τῇ κρίσει εὖν δε εἰς πείραν ἤλθομεν τοῦ πάθους.
5. Ἰσοκράτους Πρὸς Νικοκλέα (ἀκέφαλος).
6. Ἐκ τῶν Ξενοφώντος Ἀπομνημονευμάτων.
7. Πλάτωνος Κρίτων.
8. Λόγος (ἀκέφαλος).
Ἄρχ. Καὶ ἠύλισθη ἀφ' ὑμῶν χρόνον οὐ μικρὸν ἴσως τοῖς γε ποθοῦσιν. Τελ. ἐν τῇ τῶν ἁγίων λαμπρότητι, ὡς ἀν ἐν τῷ ναφ' αὐτοῦ πάντες λέγωμεν δόξαν ποίμνη τε ὁμοῦ καὶ ποιμένες, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, φ' πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
9. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸ γενέσθαι πρεσβύτερον."
10. Κεφάλαια παραινετικά.
Ἄρχ. Τιμῆς ἀπάσης.
11. Δουκιανοῦ Ἀποσπάσματα.
12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα.
13. Ἀντωνίου Βυζαντίου Χρηστοθήθεια.

14. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.
 15. Πλουτάρχου Περὶ τοῦ ἀκούειν.
 16. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Εἰς τὸν πατέρα σιω-
 πῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης."
 17. Γνώμαι μονόστιχοι
 κατὰ στοιχείων. Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας, εἰς ἀλήθειαν κτλ.
 18. Ἑρμηνεία εἰς τὸν λόγον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
 Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.
 Ἡ ἔρμηνεια ἔπεται ἐκάστοτε εἰς βραχύτατον ἀπόστασμα τοῦ
 κειμένου οὐ συνεχῶς, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν.
 19. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικὸς
 πρῶτος."
 20. Ἑρμηνεία εἰς τὸν αὐτὸν λόγον (κολοβή)
 οὐα ἢ ὑπ' ἀρ. 18.
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 4—9 καὶ 12—15 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, ἔστιν
 ἂ δὲ καὶ μετὰ παρασελιδίων σημειώσεων.

778. 76. Χαρτ. 8. XVIII.

Συνεσίου ἐπιστολαὶ
 μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. Ἐπὼνται ἐξηγήσεις αὐτῶν.

779. 77. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξηγήσεις εἰς διαλόγους τινὰς Δουκιανοῦ.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.
3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰσοκράτους καὶ Βασιλείου
 τοῦ μεγάλου Λόγος
 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
4. Ἐξηγήσεις εἰς τὸν κανόνα Ὁ Θεοτόκε ἡ τέξασα.
5. Ἐξηγήσεις εἰς ἐπιστολὰς Γρηγορίου τοῦ Θεο-
 λόγου.

780. 78. Χαρτ. 8. XVIII.

Νικήτα Σερρών Ἑρμηνεία εἰς Λόγους Γρηγορίου τοῦ
 Θεολόγου.

Ἐν τέλει 1727 Μαρτίου 18 καὶ τάδε. Αἱ παροῦσαι
 εἰς τοὺς τοῦ Θεολόγου λόγους παραφράσεις τέλος
 εἰλήφασιν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δημητρίου Μπητζακτζίη,
 εἰς τὸ τοῦ λογιστάτου Μπαλάνου σχολεῖον τοῦ ἡμε-
 τέρου καθηγητοῦ, διὰ μισθοῦ τοῦ πανευλαβεστάτου
 καὶ λογιστάτου κυρίου Ῥαφαὴλ ὀβολῶν δύο ἕνεκα
 τὴν κόλλαν.

781. 79. Χαρτ. 8. XVIII.

Θουκυδίδου Μέρους τοῦ προοιμίου ἐξ ἀρχῆς καὶ δημη-
 γορίαι
 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, λειπούσης ἑνιαχοῦ.

782. 80. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά.
 Ἄρχ. (ἀκέφ.)...ιον ἰατρικὸν ἐργαλεῖον, πρὸς ἔν δὲ ὡς
 ὑγεινὸν φάρμακον ὑγεινὸν βρῶμα κτλ. Ἐπὼνται κεφ.
 ζ' "Περὶ τοῦ φύσει προτέρου," κεφ. η' "Περὶ ὀρισμοῦ" κτλ.
 Τελευταία κεφ. "Ὀρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας εἰσὶν ἕξ" καὶ "Ὅτι
 (ἀπὸ τοῦ Ἐπι) περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως." Ἄρα ἐν
 τέλει ἡ διάταξις τῶν Κεφαλαίων συμφωνεῖ τῇ ἐν τῷ κώδ. 710,
 οὐχὶ δὲ τῇ παρὰ Migne (XCIV).

Τῶν Κεφαλαίων προτάσσεται δικὴν προοιμίου ἡ Ἐπιστολὴ
 "Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμῆτῳ πατρὶ Κοσμῷ τῷ ἀγιωτάτῳ
 ἐπισκόπῳ τοῦ Μαῖουμᾶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός."

2. "Ἐξηγήσεις ἐν ἐπιτόμο τῆς ἱερᾶς λειτουργίας."

3. "Τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
 σκηνοῦ τοῦ ὄντως φιλοσόφου

"Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως." Ἄρχ. διὰ τοῦ
 κεφ. "Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον." Τελ. (κολοβ.) ἐν τῷ
 "Περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου." Ἐν τῇ τάξει τῶν κεφαλαίων σύγχυσις
 τις ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ παρὰ Migne (XCIV).

4. "Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασι-
 λείου

πρὸς μοναχὸν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, ἐν ᾗ τὸν μοναδικὸν
 ὑπογράφει βίον."

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἄλλων Ἀποσπάσματα
 ἀσκητικῶν λόγων.

6. Ἰωάννου "Ἐπιστολὴ γραφεῖσα

πρὸς Ἰορδάνην ἀρχιμανδρίτην περὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου"
 (κολοβ.).

Ἄρχ. Τῷ θεοτιμῆτῳ καὶ θείῳ ζήλῳ κεκοσμημένῳ κυρῷ
 Ἰορδάνῃ ἀρχιμανδρίτῃ Ἰωάννης ταπεινὸς χαίρειν.

7. "Ἑρμηνεία περὶ διαφόρων ζητημάτων περὶ τῆς
 ἀγίας Τριάδος."

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία

περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος (κολοβ.).

783. 81. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἐξηγήσεις Ῥωμαίου τοῦ Κάτωνος."

2. "Διάλογος σχολαστικοῦ τινὸς πρὸς Συμεῶν τὸν
 νέον Θεολόγον."

3. Σχόλια εἰς τὸν Δημοσθένους Λόγον κατὰ Μειδίου
 (ἀκέφ.).

4. Σημειώσεις τινὲς περὶ χιμαίρας καὶ περὶ μέτρου.

5. "Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους
 μέθοδον Προδιόκησις ἥτοι εἰσαγωγή."

Ἄρχ. "Τι ἐστὶ λογικὴ καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοῦς ἐνεργειῶν."
 Ἡ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδὴ ὑμᾶς ὑποδέχεται, νέοι
 φιλομαθέστατοι.

6. "Ἐξηγήσεις τοῦ Πανηγυρικοῦ λόγου τοῦ Ἰσο-
 κράτους."

7. Δουκιανοῦ Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιστεῦναι τῇ
 διαβολῇ.

8. "Συνεσίου Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ
 βασιλείας."

9. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ πολυπραγμοσύνης"

Ἐξηγήσεις ἀρχόμεναι διὰ τῶν λέξεων νὰ ἀποφύγη, νὰ
 ἐάση νὰ καταλίπη καὶ νὰ ἀφήση τινὰς παντελῶς ἕνα
 ὀσπήτιον κτλ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 7 καὶ 8 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

784. 82. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιστολαὶ

μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

2. Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι ἡρωϊκοὶ (ἀκέφ. καὶ κολοβ.)
eis διάφορα τῆς Παλαιᾶς γραφῆς, ὡς Eis τὴν τοῦ ὄψεως
ἀπάτην, Eis τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ, Eis τὴν σφαγὴν τοῦ
Ἄβελ κτλ.

785. 83. Χαρτ. 8 μέγ. XV.

“Κυρῶλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας
τοῦ μεγάλου συναρμοσθέν καὶ ποιηθὲν τὸ παρὸν λεξικὸν
τῆς γραμματικῆς ἐπιθέσεως καὶ ἐρμηνείας.” Ἀρχ. Ἄτινα (;)
σημαίνει τὸ ὅμοιο. Τέλ. (κολοβ.). ὡς ἐνι: ὡσυγχορεῖ, ὡς
ἔστι, ὡς ὑπάρχει.

Τοῦ κώδικος λείπει ἐν τέλει, καθ' ἃ φαίνεται, ἐν μόνον φύλλον.
Τοῦ Λεξικοῦ τούτου ἀποσπάσματα μόνον εὑρηται μέχρι τοῦδ'
ἐκδομένα. Ἰδ. CH. F. MATTHAEI Glossaria Graeca minora.
Mosquae 1775. Τόμ. Α' σ. 11—50.—E. MEHLER ἐν Μπε-
mosyne 1854 σ. 353—362.—A. F. RUDORFF ἐν ταῖς Abhand-
lungen der K. Akademie der Wissenschaften zu Berlin.
Phil.-hist. Classe 1865 σ. 181—231.

786. 84. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Θέατρον βασιλικόν,
ἐν ᾧ περιέχονται λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ὕμνοι Κωνσταντίνου
Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου, συντεθέντες εἰς
δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς ὠφέλειαν καὶ χαρὰν τῶν ἀναγιγνωσκόντων,
ἀφιερωθέντες δὲ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ κυρίῳ
Ἀλεξάνδρῳ Μπείταδῃ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ μεγαλοκρεπεστάτου
αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου
Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου Βοεβόδα τοῦ Μαυροκορδάτου.”

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐστὶ γεγραμμένον εἰς στίχους πολιτικούς.
2. “Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ ὑπερτίμου κυροῦ
Μιχαὴλ τοῦ Ψέλλου Λόγος

ἐπανεικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου τὸν Μωμο-
μάχου.” Ἀρχ. Ὡ βασιλεῦ ἦλεις, καὶ τίς ἂν με κατα-
τιάσαιτο ταύτην σοι προσφῶς τὴν κλήσιν ἀρμόζοντα;
Τέλ. Σὺ δὲ εἴης, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ μᾶλλον φιλοσοφίας
ἐρῶν καὶ ταύτην τὴν βασιλείαν κοσμῶν, ἣν ὁ μὲν
χθόνιος χωρεῖν οὐ δεδύνηται, ἐστὶν ἔχουσαν παρὰ
τῷ Θεῷ, νῦν δ' ἔλαχεν οἰκητήριον· κἂν ταύτην κατι-
οῦσαν χωρήσης εἰς δυνάμιν, αὐτὸς τε Θεὸς γένοιο καὶ
ἡμᾶς κατεργάσαιο.

Ὁ λόγος οὗτος ἐξεδόθη ἐκ τοῦ παρσιακοῦ κώδικος 1182 ὑπὸ
Σάθα (Μεσαιων. Βιβλ. V, σ. 106—117). Ἰδ. καὶ τὰς ἐν ἀρχῇ
καὶ τέλει τοῦ κώδικος, ὅσα κατεχωρίσθησαν ἐνταῦθα, ὑπαρχούσας
διαφορὰς πρὸς τὸ κείμενον τοῦ παρσιακοῦ κώδικος.

3. “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι παραινετικοὶ κατ'
ἀλφάβητον.”

Ἀρχ. Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν.

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, ἐπομένης ἐκάστῳ στίχῳ.

4. “Εὐχὴ εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον εὐχαριστήριος
ἐξομολογήσιμος.” Ἀρχ. Ἀπὸ βυπαρῶν χειλέων.

5. “Τὸ χᾶτι σερίφι τοῦ Σουλτὰν Σελήμ,
ὅπου ἔδωκεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ξηροποτάμου.” Ἀπευ-
θύνεται πρὸς τὸν πασῶν Θεσσαλονίκης. Ἀρχ. Ἡγεμῶν τῶν
ἐνδόξων ἡγεμόνων, μεγάλε τῶν μεγάλων συνετῶν,
ἐξουσιαστὰ δυνάμει καὶ δόξῃ. Τέλ. Καὶ ὅσοι ἀπὸ
ἐσᾶς ἤθελαν ποτὲ βαλθοῦν νὰ κάμουν καμμίαν κίνη-
σιν ἢ ἐνέργειαν ἐναντίαν καὶ ἀσύμφωνον εἰς αὐτὸ τὸ
χᾶτι σερίφι μου νὰ ἔχουν τὴν ὀργὴν καὶ τὴν κατάραν

τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τους καὶ νὰ εἶναι ὑπόδικοι εἰς τὴν
κόλασιν τῶν δύο κόσμων, τοῦ παρόντος δηλαδὴ καὶ
τοῦ μέλλοντος. Ἐξεδόθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν ἔτει 922
ἀπὸ Μωάμεθ.

787. 85. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐκθεσις συνοπτικὴ τῆς λογικῆς πραγματείας
κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν”

μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ. Προτάσσεται “Προῖμον
εἰς τὴν λογικὴν,” ὅπερ ἀρχ. Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις
τίμιον ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ.

2. Λεξικὸν τῆς κοινῆς γλώσσης ἐρμηνευομένης διὰ
τῆς ἀρχαίας.

Αἱ λέξεις εἰσι μὲν κεχωρισμένα κατ' ἀλφάβητον, ἀλλ' ἐντὸς
ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ γράμματος δὲν ἐπικρατεῖ ἀσθηρὰ ἀκολουθία,
ἰδίως δ' ἐν τῷ Α. Ἀρχεται δ' ἑκατὼν στοιχείων ἀπὸ ἰδίου φύλλου.
Ἀρχ. Ἀτοπον οὐ μόνον τῆς ἀληθοῦς δόξης ἐκφυλον,
ἀλλὰ καὶ τῆς ἀληθείας ἀντίθετον. Τέλ. Ὠραία εἶδος
εὐπρεπεστάτη καὶ πάσαις παρθένοις ἀπόβλεπτος.

3. Συμμενὸν μαγίστρου τοῦ Σῆθ Σύνοψις τῶν φυσικῶν.
κεφ. μβ'. Ἀρχ. Ὁ μὲν Πλούταρχος, ὃ μέγιστε καὶ
θειώτατε βασιλεῦ. Ἰδ. IDLER Physici et medici GRAECI
MINORES II.

4. “Τοῦ σοφωτάτου Ψέλλου Εὐσύνοπτον σύνταγμα
εἰς τὰς τέσσαρας μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ἀριθμητικὴν, μουσι-
κὴν, γεωμετρικὴν καὶ ἀστρονομίαν.” Ἀρχ. Ἐνταῦθ' ἀριθμῶν,
συντομωτέρα φράσις. Μέλλοντί μοι καὶ περὶ τῶν
τέσσάρων μαθηματικῶν ἐν ἐπιτόμῳ τῷ λόγῳ διαλα-
βεῖν ὃ περὶ ἀριθμητικῆς ἡγείσθω λόγος. Τέλ. (ἐν τοῖς
περὶ μουσικῆς κολοβ.) τῆς δὲ ἀρμονίας ἴδιον τὸ τὰ τοιαῦτα
συστήματα συντάττειν καὶ συναρμολογεῖν, πρὸς τὸ
τοιόνδε τῆς μελωδίας γένος, οἷον τὸ διάτονον, τὸ
χρῶμα...

788. 86. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Γεωργίου Κορσιῶλου θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας Σύνοψις περὶ ἐπιστολικῆς συνθέσεως.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κορσιῶλου Περὶ ῥητορικῆς.”
Ἐν τέλει 1692 Ὀκτωβρίῳ 29 ἡμέρα Σαββάτῳ ὥρα γ'.

789. 87. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐρμηνεία τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτωίχου,
ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν αὐτὸν
ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου τοῦ οἴκου καὶ
τοῦ ἑξαποστειλαρίου, πόθεν οὕτως ἐκλήθησαν.”

3. Ῥητορικὴ ἐν τῇ καθωμλημένῃ (ἀκέφαλος).

4. “Συναγωγή καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν
ὃ ἐν ἀγίοις πατρὶ ἡμῶν Γρηγόριος ἐν τῷ α' Σηλητευτικῷ.”

790. 88. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 565).

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2 (σ. 1). “Σχόλια εἰς τὰς τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου,
ἐκ διαφόρων βιβλίων συλλεχθέντα παρὰ Ἀρσενίου ἀρχι-
επισκόπου Μονεμβασίας.” Σχόλια εἰς Ἐκάβην καὶ Μήδειαν.
Εὑρηται δ' ἐκδομένα τοῦ Ἀρσενίου Μονεμβασίας Σχόλια εἰς
ἑπτὰ τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου (Ἐν Βασιλείᾳ. 1514).

3. Σχόλια εἰς Λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου·
(σ. 161) εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—(σ. 190)
εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—(σ. 225) εἰς τὸν ἐπιτάφιον πρὸς Καισάριον.

4 (σ. 262). “Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου Ἐπιγράμματα

ἐπικήδεια εἶπε ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον διὰ στίχων
ἠρωελεγειῶν συντιθέμενα, συναχθέντα καὶ ἐρμηνευθέντα παρὰ
Νικητὰ φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος, δωκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν
ἔχοντα, ἄπερ ἐπάνω τοῦ Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικε.”

5 (σ. 266). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον
(Σχόλια).

6 (σ. 313). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν
(Σχόλια).

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει ,αψ4ζ“ (=1797) ἐγράφη ὑπ’ ἐμοῦ
Δούκα Ἀποστολίδου τοῦ Θεσσαλονικέως ἡ βιβλίος ἦδε.

7 (σ. 358). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πρὸς Νικόβουλον
ἐπιστολὴν Σχόλια Εὐγενίου.

8 (σ. 361). Ἀθανάσιου τοῦ Παρίου Σχόλια εἰς τὴν
ἐπιστολὴν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἀρχ. Ἀνήρ ἑλλόγιμος.

9 (σ. 367). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐν εἶδει ἐπιστολῆς
περὶ τῶν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν προσθηκῶν τοῦ Κύριε ὁ τὸ
πανθγιῶν σου πνεῦμα κτλ.” (Σχόλια).

10 (σ. 391). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ἐν ἀνάγκῃ
βαπτίζομένων νηπίων ὑπὸ λαϊκῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν
πιστῶν ὁμοῦ, οἳ ἐὰν ἐπιζήσωσι βαπτίζεσθαι δεῖ” (Σχόλια).

11 (σ. 394). “Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι ἀπὸ Λατίνων ἐπιστρέ-
φοντες
ἀνατιρητήτως, ἀπαραιτήτως καὶ ἀναγκαίως πρέπει νὰ βαπτί-
ζωνται.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

12 (σ. 397). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Διαμαντὴν
τὸν Κοραῖν.”

13 (σ. 406). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην.”

14 (σ. 410). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀφιερωμάτων.”

15 (σ. 430). “Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Παναγιώτην τὸν
Παλαμᾶν.”

16 (σ. 440). “Ἀπόκρισις τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπι-
σκόπου Ἀρδαμερίου κυρίου Διονυσίου
πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τίνα γνώμην ἔχει περὶ τοῦ ἀνωμότου
βιβλίου τοῦ περὶ τῆς θείας μεταλήψεως.”

17 (σ. 442). “Ἐπιστολὴ Σαργίου πρὸς διδάσκαλον
τὸν Κύριλλον.”

18 (σ. 458). “Ἀπολογία πρὸς τὴν ἄνω ἐπιστολὴν.”

19 (σ. 563). “Ἐπιστολὴ Δαμασκηνοῦ τοῦ πρῶτου
Θεσσαλονικέως τοῦ μετονομασθέντος Δανιὴλ” πρὸς Σέρ-
γιον.

791. 89.

Χαρτ. 16. XVIII.

“Ἐρμηνεία εἰς τὸ τέταρτον τῶν εἰς τέσσαρα τῆς
γραμματικῆς τοῦ κυροῦ Θεοδώρου Γαζῆ
φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ
τοῦ Πατρίου.”

792. 90.

Χαρτ. 16. XVIII.

“Ἐκθεσις γραμματικῆς κατὰ πένσιν καὶ ἀπόκρισιν,
φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιὴλ
μοναχοῦ τοῦ Πατρίου.”

Προηγείται προσφώνησις “Τοῖς ἐντυγχάνουσι” καὶ “Τοῖς
μαθηταῖσιν Ἑλλήνων παισὶ εἰσαγωγή περὶ τοῦ ὅπως δεῖ ἐρμη-
νεύειν τὸν κατὰ γραμματικὴν λόγον, οἳ καὶ τὸ χαιρεῖν ἀπονέμω.”

793. 91.

Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 118).

“Βιβλίον γεοπονικόν, τὸ ὅποιον περιέχει ἐρμηνείαις
ἀριστῆς καὶ βασιλικῆς εἰς κάθε πάθος καὶ πληγᾶς.”

Ἰατροσόφιον ἐν τῇ καθωμλημένῃ, περιέχον διαφόρους συμ-
βουλάς καὶ συνταγὰς μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν τέλει.

794. 92.

Χαρτ. 16. XVII.

1. “Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως τοῦ Στουδίτου

Συνάθροισις ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν φιλοσόφων, ὅσα
εἶπαν περὶ τῶν πετευῶν ὄρνέων καὶ περὶ τῶν χερσαίων ζώων
καὶ περὶ τῶν θαλασσίων καὶ μετάφρασις εἰς τὸ κοινώτερον.”

Ἐν τέλει ,ζρκγ’ Ὀκτωβρίῳ ιδ’ (=1614), Ἰωάσαφ
ιερομόναχος ἐκ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Σίμονος πέτρας.

Ἐξεδόθη τύποις πολλάκις ἐν Βενετίᾳ μετὰ καὶ τοῦ Εἰρημο-
λογίου, ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ τῷ 1743 παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἀντωνίῳ
τῷ Βόρτολι (Βρεττὸ Νεοελ. φιλολ. Τόμ. Β’ ἀρ. 96) καὶ τῷ 1744
παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ (λείπει παρὰ Βρεττῶ). Ἐδρῆται δὲ καὶ
ἐν πολλοῖς κώδιξι, ὅσοι ὁ ὑπ’ ἀρ. 152 τῆς μονῆς Ἰσθίων καὶ ὁ
ὑπ’ ἀρ. 248 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Ταυρῳ Ἀθηναίου.

2. [Πορφύριου Νικαίας] “Περίοδος τῶν θείων μονα-
στηρίων τοῦ ἀγιονόμου ὄρους τοῦ Ἀθωνος, διὰ στίχου.”

Ἀρχ. Ὅποιος θέλει βουλιθεῖ νὰ πᾶ νὰ προσκυνήσει
τὸ ἅγιον Ὄρος νὰ ἰδῇ καὶ ὄλον νὰ τὸ γυρίσει.
Τέλ. Τριυποστάτω ὄν Θεῷ τῷ κτίσαντι αἰῶνας
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τέλει Τέλος ,ζριθ’ (=1611) Ἰουλλίῳ κ’ καὶ κατω-
τέρῳ Ἐτους ,ζρκβ’ Ἰουλλίῳ κθ’ (1614) ἐγράφη διὰ
χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερομονάχου ἐκ τῆς
μονῆς τοῦ ἀγίου Σίμονος πέτρας ἐξ ἀγίου Ὄρους.

Οἱ στίχοι οὗτοι ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΜΟΝΤΦΑΥΣΟΝ (Palaeo-
graphia Graeca σ. 501 κ. ἐ.).

3. Τὰ κατὰ Στεφανίτην καὶ Ἰχνηλάτην

ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ὀνομαζόμενον Περζουὲ
ἐγράφη δια χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερο-
μονάχου ἐκ πόλεως Ζακύνθου καὶ ἐκ τῆς μονῆς τῆς
Σιμόπεπτρας ἐξ Ἀγίου Ὄρους...ἔτους ,αχιδ ἐν μηνὶ
Ἰουλλίῳ κθ’ (=1614).

795. 93.

Χαρτ. φύλ. XVIII (σ. 586).

1. “Προλεγόμενα.

Διάγνωσις περὶ τοῦ πῶς καὶ πότε, ἐπὶ τίνων καὶ κατὰ τίνων
συνεκροτήθησαν αἱ ἁγίαι οἰκουμενικαὶ τε καὶ τοπικαὶ σύνοδοι καὶ
τίς αὐτῶν τίνος προγενεστέρη καὶ ὁπόσους αἱ τε θεοὶ ἀπόστολοι
ἐκάστη τε τούτων καὶ οἱ κατὰ μέρος ἁγιοὶ πατέρες κανῶνας συνέ-
θεντο, ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμων ἐκ τῶν τοῦ Ματθαίου
Βλαστάρους, Βαλσαμῶν καὶ Ζωναρᾶ.”

2. Νομοκάνων κατὰ τίτλους.

Περὶ ἀρχιερέων ἐν κεφ. οδ’.—Περὶ πνευματικῶν ἐν κεφ. ι’.—
Περὶ ἱερέων, διακόνων καὶ λοιπῶν κληρικῶν ἐν κεφ. ρ’.—Περὶ

διακονισῶν ἐν κεφ. β'.—Περὶ ὑποδιακόνων Ἐν κεφ. α'.—Περὶ ἀναγνωστῶν καὶ ψαλτῶν ἐν κεφ. 5'.—Περὶ μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν ἐν κεφ. λζ'.

3 (σ. 345). "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ καὶ τῶν κατὰ ἀλφάβητον

ἐν οἷς περιέχονται ὅσα εἰς λαϊκοὺς ἀνήκουσι καὶ ἄλλα τινὰ εἰς πάντας ἀναγκαῖα."

Τὸν νομοκάνονα τοῦτον συνέταξεν Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Θεόκλητος ὁ Βυζάντιος, ὃς καὶ προτάσσει προοίμιον Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας γεγραμμένον ἐν τῷ ἁγιωσύμφῳ δρεὶ τοῦ Ἄθω κατὰ τὴν ἱερὰν τοῦ Καυσοκαλυβίου σκήτην ἔτει μὲν σωτηρίῳ ,αψξζ' (=1767), μηνὶ δὲ Μαρτίῳ. Ἔστι δὲ γεγραμμένον ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Προτάσσονται τοῦ δλου πίνακες ἀκριβεῖς.

796. 94. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 168).

Μέρος τοῦ ἀνωτέρω Νομοκάνονος περιλαμβάνον τὸ "Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας," τοὺς πίνακας καὶ τὰ κεφ. περὶ ἀρχιερέων (κολοβ.).

797. 95. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων κεφ. σο5'.
α'. "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντα συμπαθῆς."—σο5'. "Περὶ ὀνομάτων τῶν θείων διδασκάλων καὶ βασιλέων τῶν ἐν τῶν παρόντι βιβλίῳ τοῦ βουλομένου θεῶσθαι αὐτά."

2. "Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον ἐκλεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων." Κεφ. σοξ'—χι4'.—Κεφ. σοξ'. "Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεῖα νὰ εἶναι."—Κεφ. χι4'. "Τοῦ Χρυσοστόμου Κατὰ τῶν αἰρετικῶν."

Ἄμφότεροι οἱ νομοκάνονες ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν μηνὶ Μαρτίῳ λ' κατὰ τὸ κοσμοσωτήριον τοῦ Χριστοῦ αψκβ' (=1722).

798. 96. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων κεφ. σμέ.
Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως."—Κεφ. σμέ' "Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν θείων διδασκάλων καὶ βασιλέων."

2. "Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον ἐκλεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων." Κεφ. α' "Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεῖα νὰ εἶναι." Κεφ. τελ. "Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ."
Ἄμφότεροι οἱ νομοκάνονες ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

799. 97. Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων κεφ. σι4θ'.
Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ."—Κεφ. σι4θ' "Εὐχὴ ἢ λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς πνευματικὸν ἢ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν." Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

800. 98. Χαρτ. 8. XVIII.

"Νομοκάνων πρόχειρος ἐκ τῶν ἀγίων ἑπτὰ συνόδων.

νεωστὶ μετατυπωθεὶς καὶ ἐπιμελῶς γραφεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἱερῷσι παπᾷ Γεωργίου Ἀθανασίου Ῥαμματᾶ διὰ συνδρομῆς δὲ καὶ δαπάνης τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ κύρ Ζαχαρίου καθηγουμένου

Η.

τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς καὶ Σπαρμποῦ ὀνομαζομένης. Ἐν ἔτει 1794, Ἰουλίου 25."

801. 99. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 852).

Νομοκάνων.

Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ καὶ πῶς νὰ εἶναι εἰς πάντα συμπαθῆς." Κεφ. τελ. "Παραγγελίαι τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ μοναχῶν."

Ἐν τέλει Διὰ χειρὸς τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν πατρὸς κυροῦ Ἰωαννικίου ἐν τῇ ἁγίᾳ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν τῇ Παλαιστίνῃ 1788 Ἀυγούστου 17. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

802. 100. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων κεφ. τν'.

Κεφ. α'. "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικὸν καὶ ἐρμηνεύει τοὺς εἰς αὐτὸν προσερχομένους."—Κεφ. τν'. "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ μεταλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων."

Ἐν τέλει διάφοροι εὐχαί, ἀναφερόμενα ἰδίως εἰς τὴν μετάληψιν.

803. 101. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων κεφ. σλζ'.

Κεφ. α'. "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικόν."—σλζ'. "Περὶ τῆς λοχείας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

804. 102. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἀποσπάσματα κανόνων ἐξ ἐξομολογηταρίου.
2. "Εὐχὴ λεγομένη παρὰ πνευματικοῦ πατρὸς ἐν νύφῳ αὐτοῦ πνευματικῷ εἰς τὸ ποιῆσαι ἀφέσιμον."
3. Πίναξ περιεχομένων τοῦ ἐξῆς Νομοκάνονος.
4. Νομοκάνων κεφ. σλα' (ἐν τῇ καθωμλημένῃ).
Ἄρχεται διὰ Νουθεσιῶν καὶ ὁδηγῶν εἰς πνευματικόν, αἷς ἔπονται "Συνοδικοὶ καὶ Ἀποστολικοὶ Κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."

5. Κεφάλαια κανόνων ἐπιγραφόμενα
"Ταῦτα τὰ δώδεκα κεφάλαια καὶ ἕτερα ὅμοια αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἄξιον ἀναγνώσκεσθαι ἐπὶ πολλῶν, πλὴν εἰς ἱερέα πιστὸν καὶ μόνον." Ἄρχ. Φονεὺς εἰς φονεύση ἔκουσίως, ἔχει ἐπιτίμιον ιβ^α (=12 ἔτη). Ἐν τέλει Χεὶρ 5 ὄβου ἱερέως κατὰ τῷ ,ζπβ^ε ἔτος (=1574). Ἐν τοῖς γράμμασι 5 ὄβου ὑπολαμβάνει πάντως γεγραμμένον κρυπτογραφικῶς τὸ ὄνομα τοῦ βιβλιογράφου, ἀλλ' ὁμοῦ οὐ δύναται ἀναγνωσθῆναι διὰ τῶν γρωστῶν κρυπτογραφικῶν συστημάτων.

6. Διάφορα ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ περὶ ἀναθέματος καὶ ἄλλα κανονικά, γεγραμμένα ὑπὸ νεωτέρας χειρὸς.

805—862. 103—160.

Χαρτ. 4. 8. 16. XVI—XIX.

Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ.

Εἰς μόνω κῶδιξ, ὁ ὑπ' ἀρ. 815—118, αἰῶν. XIV.

*863. 161.

Περγ. XII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Βιβλιόγραφον, κοσμούμενον δι' ἀτέχνων ἀρχικῶν γραμμάτων,

10

μήκους μ. 7, 05, πλάτους 0, 245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ
μέρει 0, 12.

864. 162.

Περγ. XIV.

“Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείου τοῦ μεγάλου.”

Ἐπιγράμμιον μήκους μ. 6, 70, πλάτους 0, 21, πλάτους ἐν τῷ
γεγραμμένῳ μέρει 0, 125.

865. 163.

Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).

“Ἐπὶ διαφόροις χειροτονίαις.”—“Ἐπὶ μύητροις βασιλέων
καὶ λοιπῶν.”—“Ἐπὶ ποιήσει μύρου γυνομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ
μεγάλῃ Πέμπτῃ.”—“Ἐύχῃ εἰς τὴν ἀπαμφίεσιν τῆς ἁγίας
Τραπέζης.”

Ἐπιγράμμιον μήκους μ. 9, 00, πλάτους 0, 23, πλάτους ἐν τῷ
γεγραμμένῳ μέρει 0, 13.

Θ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ

- *866. 1. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων χρυσῶν, ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων.
867. 2. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου.
- *868. 3. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἐρυθρῶν.
869. 4. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Τεσσαρακοστήν.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
870. 5. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Ὁμιλία.
Ἐτελειώθη τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μάρκου Ἱερομονάχου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. β'.
871. 6. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία
κδ', ὡν ἡ τελευταία κολοβή. Ἐν τῷ κώδικι τὸ σημεῖωμα Κύριε βοήθη τῷ σῷ δούλῳ Νικήτῃ κ^ββ^δ (=κουβικαλουρίου) τῷ μετὰ πόθου γράψαντι τὴν δέλτον ταύτην· σὺν αὐτῷ δὲ καταριθμηθῆναι καὶ τῷ ταύτας σχεδιάσαντι Κωνσταντίνῳ ταβουλλαρίῳ Ἀθριανουπόλεως τῷ Ῥαιδεστινῷ, ἀμήν.
872. 7. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
873. 8. Περγ. 4. X. σελ. 2 (φ. νπη').
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ὁμιλία εἰς τοὺς Ψαλμοὺς καὶ ἄλλαι, τὸ ὅλον μς'.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
- *874. 9. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.
875. 10. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον.
2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
3. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μακάριον Φιλολόγιον.
4. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας.
5. Βίος τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ.
6. Μετάνοια ἧτοι ἐξομολόγησις τοῦ ἁγ. Κυπριανοῦ.
876. 11. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰουν. κ'—λ' (κολοβ.).
877. 12. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ια' (κολοβ.).
Τὸ πρῶτον φύλλον καὶ τινὰ ἄλλα ἐν τῷ μέσῳ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
- *878. 13. Περγ. φύλ. X. XIII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου Νύσσης Ὁμιλία η' (X).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία δύο. (XIII.)
Τὸ πρῶτον μέρος κοσμεῖται ὑπὸ γραμμάτων χρυσῶν μετ' ἐρυθροῦ περιγράμματος, ἐπιτίτλων καὶ χρυσῶν ἐπιγραφῶν. Ἐν τέλει τοῦ ὅλου κώδικος ἔχει το παρὸν βιβλίον φύλλα γεγραμμένα τριακῶσια ενεήντα.

μήκους μ. 7, 05, πλάτους 0, 245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ
μέρει 0, 12.

864. 162.

Περγ. XIV.

“Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείου τοῦ μεγάλου.”

Ἐλλητάριον μήκους μ. 6, 70, πλάτους 0, 21, πλάτους ἐν τῷ
γεγραμμένῳ μέρει 0, 125.

865. 163.

Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).

“Ἐπὶ διαφόροις χειροτονίαις.”—“Ἐπὶ μνήστροις βασιλέων
καὶ λοιπῶν.”—“Ἐπὶ ποιήσει μύρου γινομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ
μεγάλῃ Πέμπτη.”—“Ἐύχῃ εἰς τὴν ἀπαμφίεσιν τῆς ἁγίας
Τραπέζης.”

Ἐλλητάριον μήκους μ. 9, 00, πλάτους 0, 23, πλάτους ἐν τῷ
γεγραμμένῳ μέρει 0, 13.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ

- *866.** 1. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ευαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιγραφῶν χρυσῶν, ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων.
- 867.** 2. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου.
- *868.** 3. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἐρυθρῶν.
- 869.** 4. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Τεσσαρακοστήν.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
- 870.** 5. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Ὁμιλίαι.
Ἐτελειώθη τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μάρκου ἱερομονάχου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. β'.
- 871.** 6. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι
κδ', ὡν ἡ τελευταία κολοβή. Ἐν τῷ κώδικι τὸ σημεῖωμα Κύριε βοήθη τῷ σῷ δούλῳ Νικήτῃ κ^δβ^δ (=κουβικαλουρίου) τῷ μετὰ πύθου γράψαντι τὴν δέλτον ταύτην· σὺν αὐτῷ δὲ καταριθμηθῆναι καὶ τῷ ταύτας σχεδιάσαντι Κωνσταντίνῳ ταβουλλαρίῳ Ἀδριανουπόλεως τῷ Ῥαιδεστίνῳ, ἀμήν.
- 872.** 7. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
- 873.** 8. Περγ. 4. X. σελ. 2 (φ. νπη').
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ψαλμοὺς καὶ ἄλλαι, τὸ ὅλον μς'.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
- *874.** 9. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαήμερον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.
- 875.** 10. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαήμερον.
2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
3. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μακάριον Φιλογόσιον.
4. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας.
5. Βίος τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ.
6. Μετάνοια ἤτοι ἐξομολόγησις τοῦ ἁγ. Κυπριανοῦ.
- 876.** 11. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰουν. κ'—λ' (κολοβ.).
- 877.** 12. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ια' (κολοβ.).
Τὸ πρῶτον φύλλον καὶ τινα ἄλλα ἐν τῷ μέσῳ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτίων.
- *878.** 13. Περγ. φύλ. X. XIII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου Νύσσης Ὁμιλίαι η'. (X.)
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι δύο. (XIII.)
Τὸ πρῶτον μέρος κοσμεῖται ὑπὸ γραμμάτων χρυσῶν μετ' ἐρυθροῦ περιγράμματος, ἐπιτίτλων καὶ χρυσῶν ἐπιγραφῶν. Ἐν τέλει τοῦ βίου κώδικος ἔχει τὸ παρὸν βιβλίον φύλλα γεγραμμένα τριακῶσια ενενήντα.

879. 14. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων Νοεμβρ. α'—ιε'.
- *880. 15. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Γρηγορίου του Θεολόγου Οι 15' αναγνωσκόμενοι λόγοι.
'Εν ἀρχῇ τοῦ κώδικος τρία φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2), ὡν τὸ πρῶτον κεκομμένον κατὰ τὸ ἥμισυ, περιέχοντα μέρος Λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Πλὴν δὲ τούτων ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα τινὰ (Χαρτ. XVI. σελ. 2) περιέχοντα Κανόνας ἀγίου τινός. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, τοῦ πρῶτου ἐν ἐκάστῳ λόγῳ. Τὸ πρῶτον ἐπιτίτλον σχηματίζεται ὑπὸ εἰκῶν ἀγίων ἐν μικροῖς κύκλοις ἀξίων λόγου, ἀλλ' ἐφθαρμένον. Τὸ Α τὸ ἀρκτικὸν τῆς λέξεως Ἀναστάσεως (ἡμέρα) ἐν τῷ Λόγῳ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα σχηματίζεται ὑπὸ εἰκῶν τοῦ Ἰησοῦ ἐφθαρμένης. 'Εν τέλει "Ἡ παρούσα βιβλος ἐτελειώθη ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου τῶν Μαγγάνων παρ' ἐμοῦ τῶν ιεροδιακόνου ἐλαχίστου Λουκᾶ μοναχοῦ..." "Ἐκ Σωσάνδρων εὐληπται ἡ βιβλος αὐτή."
881. 16. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων Φεβρ.—'Απρ. κατ' ἐκλογὴν.
882. 17. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
'Ομιλαί μγ', ὡν ἡ τελευταία κολοβή.
883. 18. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων Φεβρ.—'Αύγ. κατ' ἐκλογὴν.
884. 19. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
'Ομιλαί μγ'. 'Εν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVII. σελ. 2).
885. 20. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλαί κα'—ν'.
'Εν τῇ ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα καὶ ἐν τῷ μέσῳ δὲ τινα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων χαρτῶν.
886. 21. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλαί,
ὡν α' "Ὅτι δεῖ τὸν Χριστιανὸν καὶ βίον ἔχειν ὀρθόν," να' "Περὶ ὀργῆς καὶ μακροθυμίας καὶ πραότητος." 'Εν τέλει συνεσταχωμένα τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος εὐρηται δύο φύλλα (Περγ. 8. XIII) περιέχοντα εὐχὴν τινα καὶ τεμάχια κώδικος ἰβηρικοῦ (Περγ.).
887. 22. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι πανηγυρικοὶ κδ'.
'Εν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) περιέχοντα ἀπόσπασμα τοῦ Βίου τοῦ μάρτυρος Ἀρακάδου.
888. 23. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων Σεπτ. α'—λ'.
889. 24. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
'Ομιλαί μγ'. Τὰ τελευταία φύλλα ὡς καὶ τινα ἐν μέσῳ τῷ κώδικι χαρτῶα (XVII. σελ. 2).
890. 25. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι περὶ παρθενίας ἐν κεφ. πέ καὶ ἄλλοι λόγοι 15'.
'Εν φ. 8 α
Καὶ τήνδε μικροῖς χρυσίνοις ὠνησάμην Κρήτης πρόεδρος εὐτελής Νικηφόρος.
'Εν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά δύο φύλλα (Περγ. XI), περιέχοντα τῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκαλύψεως κεφ. λθ'—μβ'.
891. 26. Περγ. 4. XIII.
"Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν αγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."
Σεπτ.—Φεβρ. Ἀναμξ φύλλα τινὰ χαρτῶα.
- *892. 27. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον πολυτελές. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων πρὸ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν, κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ χρυσῶν ἐπιγραφῶν.
893. 28. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων Σεπτ. α'—λ' κατ' ἐκλογὴν.
894. 29. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων Δεκεμβρ. δ'—λα' (κολοβ.).
'Εν ἀρχῇ καὶ τέλει ὀκτώ φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα Μακκαβαίων γ'.
895. 30. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
'Ετελειώθη ἡ παρούσα βιβλος τῆς τῶν λόγων Κλίμακος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει κατὰ μῆνα Φεβρουάριον εικοστῇ τρίτῃ ἔτει 5 ωλβ' ἰνδ. ζ' (=1824).
896. 31. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλαί νε'
ἀκέφαλοι, λειπούσης τῆς πρώτης ὀλης καὶ μεγάλου μέρους τῆς δευτέρας. γ' "Τότε ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλεῶνος." νε' "Ἐγένετο δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους." Ἡ (ἀκέφαλος) β' ἀρχ....τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ἵνα μὴ τοῦτο ἐγκαλῶμεν.
897. 32. Περγ. φύλ. XII. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλαί.
'Ἡ α' ἀρχ. (ἀκέφ.)...ἡ κορόνη περιστερὰ, ἡ πόρνη παρθένος καὶ ἀδελφὴ Χριστοῦ καὶ νύμφη τοῦ λόγου. Τελ. Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.—β' (ζ' κατὰ τὴν ἀρίθμησην τοῦ κώδ.) "Τοῦ αὐτοῦ

ἀπόδειξις τοῦ χρησίμου τὰς περὶ Χριστοῦ καὶ ἐθνῶν καὶ τῆς ἐκπτώσεως Ἰουδαίων προφητείας ἀσαφεῖς εἶναι.—κβ' (κώδ.)
"Λόγος παρανετικός περὶ μετανοίας."

Ὁ κώδις ἀποτελεῖται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον αἰὼν. XII, τὸ δὲ δεῦτερον XIV. Τὸ πρῶτον τῶν νῦν σφισμένων τετραδίων τοῦ κώδικος φέρει ἀριθμὸν ζ'.

898. 33. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰαν. θ'—κγ' (ἀκέφ. κολοβ.).

Τελευταῖος ἐν τῷ κώδικι βίος ὁ τοῦ Κλήμεντος Ἀγκύρας. Τὰ πρῶτα ἐξ φύλλα ἐξ ἄλλου ὄντα κώδικος (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχουσι τέλος Βίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου Σεπτ. α' ἀπὸ τῶν λέξεων "γηρεὸς λέγει αὐτῷ· ἡ ἐγκράτειά ἐστὶ ψυχῆς σωτηρία, ὀδηγὸς τοῦ φωτός, εἰσάγουσα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν" καὶ Μαρτύριον ἁγ. Μάμαντος Σεπτ. β' μέχρι τῶν λέξεων ὁ Καῖσαρ ἔφη· ἡ μὲν ἀναφορὰ ὡς βλασφημίασαν τόσον περιέχει ὄθεν.

899. 34. Περγ. 4. XI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων

ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς λ' (ἀκέφ.) μέχρι νδ'.

900. 35. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰαν. δ'—κη' (κολοβ.).

901. 36. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρ. β'—ιζ' (ἀκέφ.).

902. 37. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

903. 38. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρ.—Ἀπριλ. κατ' ἐκλογὴν.

904. 39. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι.

905. 40. Περγ. 4. XIII.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλίαι ι' (κολοβ.).

906. 41. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Μηναιὸν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον φύλλον χαρτῶα.

907. 42. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

*908. 43. Περγ. 4. XI. σελ. 2 (φ. 298).

Τετραεὐάγγελον

πολυτελέστατον, κοσμοῦμενον ὑπὸ ἐπιγραφῶν χρυσῶν, ἀρχικῶν γραμμῶν μακρῶν χρυσῶν, ἐν δὲ τοῖς πρῶτοις φύλλοις ὑπὸ πλουσίων εἰκόνων. Ἡ ψα πλατυτάτη, τὸ δὲ γεγραμμένον μέρος ἑκατέρας τῶν σελλίδων ἔχει πλάτος μὲν μόνον μ. 0, 045, μήκος δὲ μ. 0, 18. Πολλαχὸν δ' ἐν τῇ ψα εὐρηται κιννοὶ στρογγύλοι

θυρεοὶ διαμέτρου μ. 0, 025 περιέχοντες εἰκόνας πτηνῶν ἢ ἄλλων ζῴων. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπιτίτλα κοσμήματα λεπτότατα καὶ κομψότατα. Ἐν τοῖς φύλλοις 2 α, 3 α, 4 β, 5 α, 6 β, 7 α, 8 β, 9 α, 14 β καὶ 15 α εἰσὶν ἀναγεγραμμένοι ἐν στήλαις χρυσαῖς διὰ χρυσῶν γραμμῶν οἱ Κανόνες τῆς ἀναλογίας τῶν Εὐαγγελίων διὰ μέσου κίωνων ὡσεὶ μαρμαροκονία ἐπικειρισμένοι, κάτωθεν δ' ἀψίδων ἔχουσῶν τὸ τύμπανον πολυτελέστατα καὶ κομψότατα κεκοσμημένοι. Ἐπὲρ δὲ τὰς ἀψίδας φέρεται πτηνὸν, ἐξεικονισμένον ἐντεχνότατα.—Ἐν τοῖς φύλλοις 10 β, 11 α, 12 β καὶ 13 α εἰκόνας τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν ἐν πλούτῳ μὲν χρωμάτων, ἀλλ' ἀτεχοι. Ἐκάστης δ' αὐτῶν τὸ μὲν μήκος μ. 0, 28, τὸ δὲ πλάτος μ. 0, 20.—Ἐν τοῖς φύλλοις 10 α, 11 β, 12 α καὶ 13 β φέρονται ἐν μέσῳ τῶν σελλίδων κοσμοῦμενων διὰ πλουσίων περιθεωρίων ἐν στρογγύλοις θυρεοῖς λεπτῶς ἐπεξεργασμένοι εἰκόνας τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου. Ἐκαστος τῶν θυρεῶν τούτων ἔχει διάμετρον μ. 0, 068.

909. 44. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Μηναιὸν Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.

Ἐν φ. 1 β τὰ ἐξῆς·

Ἡ βίβλος ἧδε τῆς μονῆς Ἀκαπνίου
ὁ γοῦν συλήσεων μὴ γραφῆ ζῶης βίβλω.
Περιελήφθη τῆδε τῇ βίβλω τάδε·

Μὴν Μάρτιος.....α.

Μὴν Ἀπρίλλιος...β.

Μὴν Μάϊος.....γ.

Μὴν Ἰούνιος.....δ.

Μὴν Ἰούλιος.....ε.

Μὴν Αὐγούστος...ζ.

Ταῦτα τὰ ἐξ σημεία τῶν ψήφων κρατῶν ῥαδίαν τοῦ ζητουμένου μηνὸς τὴν εἴρησιν σχολίης· ἑκατὸν γὰρ τούτων ἐν ὄλοις τοῖς περιειλημμένοις ὑμέσι τῷ μηνὶ παρέσπартαι κατὰ τὸ μέσον τῶν δεξιῶν σελλίδων πρὸ τῆς τῶν γραμμῶν ἀρχῆς.

Ἐν τέλει·

Ἄρχῃ σὺ Χριστέ καὶ πάλιν σὺ τέρμα πέλεις
ὁ καταξιώσας με τῆς δέλτου ταύτης
τὸ τέλος ἰδεῖν, ἀνακοχῆν εὐρᾶσθαι
καὶ ἐμὲ τὸν δειλαῖον Χριστέ μου σώσον,
τοὺς σολοικισμοὺς μου δὲ Χριστέ συγχώρει
τοῦ χωρικογράφου τέ καὶ ἁμαρτώδους
Γερασίμου ταπεινοῦ, ἀθλίου ἰδιώτου.

Καὶ κατωτέρω, πιθανῶς τῇ αὐτῇ χειρὶ Ἐτους 5Ψπβ' (=1274), ἐτι δὲ κατωτέρω Γεώργιος Σέρβος.

*910. 45. Περγ. 4. XII.

1. Συναξάριον τοῦ Εὐαγγελίου.

2. Τετραεὐάγγελον.

3. Πραξαπόστολος.

4. Συναξάριον τῶν πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἑπτὰ εἰκόνων. 1. Ἡ Θεοτόκος καὶ παρ' αὐτὴν ὁ νεαρὸς Ἰησοῦς μετ' ἐπιγραφῆς Ὁ ἀΝΑΠΕΣΩΝ ΚΕΚΙΟΝΗΣΕ (sic) ὡς ΛΕΩΝ καὶ ὡς ΣΚΥΜΝΟΣ ΤΙΣ ΔΙΓΗΡΟΙ (=ἐγείρει) ΒΑΣΙΛΕΥ. 2. Ματθαῖος. 3. Μάρκος. 4. Λουκάς. 5. Ἰωάννης. 6. Πέτρος. 7. Παῦλος. Αἱ εἰκόνας εἰσὶν ἀτεχοι, τινὲς δὲ καὶ ἐφθαρμένοι.

*911. 46. Περγ. 4. XII. (φ. 431).
Ψαλτήριον μετὰ καὶ τῶν Ὁδῶν.

Κώδιξ ἐξέχως πολυτελής, ἀληθὲς κειμήλιον τέχνης. Γέγραπται ὁλος γράμμασι χρυσοῖς. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ 81 πλουσίων ἐπιτίτων καὶ 165 ποικιλωτῶν καὶ καλλιτεχνικωτῶν ὡς τὸ πλεῖστον ἀρχικῶν γραμμάτων, ἐχόντων ὡς ἐπικρατέστερα χρώματα πλὴν τοῦ χρυσοῦ τὸ πορφυροῦν, τὸ βαθὺ κυανοῦν, τὸ λευκὸν καὶ σπανίως τὸ πράσινον. Ἐν φ. 2 β εἰκῶν παριστώσα ἐντὸς ἐδάφους χρυσοῦ, περιβαλλομένου ὑπὸ περιθεωρίου πολυσηματιστοῦ καὶ ποικιλωτάτου, τὸν Δαυὶδ. Παρίσταται δ' οὔτος ὄρθιος, γενεῶν, φέρων στέμμα καὶ περιβεβλημένος πόδηρη πορφυρᾶν ἐσθήτην, κεκοσμημένην ἐν τοῖς κάτω διὰ πλατείας φῶς χρυσοκεντήτου, ὑπὲρ δὲ ταύτην ἐπίβλημα κυανοῦν κοσμούμενον διὰ χρυσοῦ φῶς. Κρατεῖ δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς βάρβιτον χρυσοῦν, ψαλλομένην διὰ τῆς δεξιᾶς. Φορεῖ δὲ σανδάλια πορφυρᾶ καὶ πατεῖ ἐπὶ προσκεφαλαίου ἰόχρου.

912. 47. Περγ. 4. XIII.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

913. 48. Περγ. 4. XIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ἐρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον ἐν ἐπιτομῇ."
2. Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸ ἅγ. Πάσχα καὶ τὴν ἅγ. Ἀνάστασιν.
3. "Περὶ τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ πολιτικοῦ."
4. "Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πεσόντος καὶ νικῆσαντος."
5. "Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας Κυρίῳ μου ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Περὶ τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεολόγου." Καὶ ἔρμηνεία εἰς αὐτήν.
6. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Ἐρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν."

914. 49. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Θεοδῶρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
Φύλλα τινὰ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ βομβυκίων ἢ χαρτίων. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος τρία φύλλα (Περγ. X) περιέχοντα μέρος Μαρτυρίου ἁγίου τινὸς ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου.

*915. 50. Περγ. 4. XIV. (φ. 288).

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
2. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἔσχατος πρὸς τὸν Ποιμένα."
3. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἐκατοντάδες κεφαλαίων δ' μετὰ Προλόγου περὶ ἀγάπης.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτων, πρὸ δ' ἐκάστου τῶν λόγων τῆς Κλίμακος ὑπὸ μικρᾶς εἰκῆς, παριστάσης μοναχοῦ ὡς τὸ πλεῖστον ἐπὶ κλίμακος ἐν σχήματι προσευχομένου καὶ ἀναβλεπόντων εἰς οὐρανοῦς. Ταύτων μία βεβήλως ἀποκεκομμένη. Ἐν φ. 1 β εἰκῶν παριστᾶσα κλίμακα ἀπὸ βράχων ἀνερχομένην πρὸς τὸν οὐρανὸν, ὅπου ὁ Χριστὸς ἐπικλινῶν ὑποδέχεται τοὺς διὰ τῆς κλίμακος ἀνερχομένους μοναχοῦς. Κάτω δὲ τῆς κλίμακος μεταξὺ ἄλλων ὁ τῆς βίβλου συγγραφεύς. Ἐν φ. 3 β εἰκῶν παριστᾶσα

Ἰωάννην τὸν Σχολαστικὸν πιθανώτατα. Ἐν φ. 11 β εἰκῶν καταλαμβάνουσα μὲν τὴν ὅλην σελίδα, παριστᾶσα δὲ τὸν Ἰωάννην γράφοντα ἐν εὐληταρίῳ πρὸ τραπέζης, ἐφ' ἧς τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα.

*916. 51. Περγ. 4. XV.

1. Πρόλογος περὶ τοῦ ὀσίου Δωροθέου.
 2. "Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀποστειλαντα ἀδελφὸν πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ ἁγίου πατρὸς ἀββᾶ Δωροθέου."
 3. Τοῦ ὀσίου Δωροθέου Διδασκαλίαι ψυχωφελεῖς.
 4. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολαί.
- Κοσμεῖται ὑπὸ τινων ὀλίγων ἐπιτίτων ἀτέχνων, ὧν ἐν ἀποκεκομμένον βεβήλως.

917. 52. Περγ. 4. XIII.

Πραξαπόστολος.

918. 53. Περγ. 4. XIV. (φ. 308).

Τετραευάγγελον

κοσμούμενον ὑπὸ τῶν εἰκῶν τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν λείπει ἡ τοῦ Λουκᾶ. Ἐν ταῖς εἰκόσιν ἐπικρατεῖ τὸ ἰώδες χρώμα. Ἰόχρους εἶνε ἡ ἐσθῆς τοῦ Ἰωάννου καὶ ἡ ἐκκλησία, ἧς ἐμπροσθεν καθήμενοι γράφουσιν ὁ Ματθαῖος καὶ ὁ Μάρκος. Ἀρχικά γράμματα χρυσᾶ. Πρὸ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελίων κομψὸν ἐπιτίτλον.

919. 54. Περγ. 4. XIII. (φ. 31).

Ἐρμηνεία εἰς τοὺς Εὐαγγελιστὰς

ἀνεπίγραφος (ἀκέφ. καὶ κολοβή). Ἐπιτετα ἐκάστοτε εἰς προτασόμενον μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Ἐστὶ δ' ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη, τῆς μὲν ἀρχῆς τῆς εἰς τὸν Λουκᾶν Ἐρμηνείας εὐρισκομένης ἐν τῷ νῦν τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ κώδικος, τῆς δὲ συνεχείας ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ. πρὸ δὲ τῆς ἐν τῷ τέλει τοῦ κώδικος ἀρχῆς τῆς εἰς τὸν Λουκᾶν Ἐρμηνείας εὐρισκομένης ἀνήκοντα εἰς τὴν τοῦ Ματθαίου. φ. 1 α. Ἀρχ. (Ἐρμ.) ...διὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς γονῆς παιδευθεὶς τῇ πληγῇ τῆς σιωπῆς πιστεύειν τοῖς τοῦ ἀγγέλου βήμασιν. (Κεῖμ.) Καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μήνας πέντε (Λουκ. 1. 24). (Ἐρμ.) Ἐδομένη τὴν γηραιάν καὶ ἐξωρον κυοφορίαν, ἕως οὐ καὶ ἡ παρθένος συνέλαβε. (Κεῖμ.) Λέγουσα ὅτι οὕτως μοι κεκοίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπειδὴν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις (Λουκ. 1. 25). (Ἐρμ.) Ὅτε εὐδόκησεν ἀφελεῖν τὸ ἐν ἀνθρώποις ὄνειδος μου τὸ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ· παρ' Ἑβραίοις μὲν γὰρ ὄνειδος ἦν ἡ ἀκαρπία τοῦ σώματος οἷα σωματικωτέροις, παρὰ δὲ Χριστιανοῖς ὄνειδος ἡ ἀκαρπία τῆς ψυχῆς οἷα πνευματικωτέροις. φ. 80 α. (Κεῖμ.) Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ τοῦ Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων (Μαρκ. xvi. 20). (Ἐρμ.) Τὸν λόγον τοῦ κηρύγματος· εἰη δὲ καὶ τὸν λόγον τῆς ἡμετέρας διδασκαλίας βεβαιουθῆαι διὰ τῶν ἐπακολουθεῖν ὀφειλόντων σημείων τῆς ἀρετῆς, ἵνα τέλει οὐ εὐρεθῶμεν ἐν τῷ τέλει τῆς ἡμετέρας ζωῆς χάριτι καὶ φιλοανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμήν. Ἐπιτετα δ' ἀμέσως φ. 80 α. "Ἐρμηνία τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου." Ἀρχ. Ὁ μακάριος Λουκᾶς Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, πᾶσαν δὲ τὴν ἐν λόγοις παιδείουσι μετελθὼν

καὶ τὴν λατρικὴν τῶν σωμάτων ἐκμαθῶν ὑστερον καὶ τὴν λατρικὴν τῶν ψυχῶν κατόρθωσε. φ. 31 β. (Κείμε.) Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ (Λουκ. ι. 28). (Ἐρμ.) Χρῆ γὰρ τὸν ἱερέα παντελῶς ἀπέχεσθαι τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς λειτουργίας αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ θεῖος ὑπαγορεύει θεσμός. Πληρώσας δὲ ταύτας ὁ Ζαχαρίας λοιπὸν συνῆλθε τῇ γαμετῇ αὐτοῦ.

920. 55. Περγ. 8. XII.
Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

*921. 56. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον

κοσμούμενον ὑπὸ ἀτέχνων ἱστοριῶν τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ τοῦ Παντοκράτορος. Προτάσσεται ἡ Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανὸν περὶ τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελίων, ἐν δὲ ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν οἱ Κανόνες τῆς συμφωνίας. Ἐν φ. 1 α—2 β καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἐγράφθησαν χειρὶ νεωτέρᾳ τὰ Συναξάρια πρὸς εὐρεσιν τῶν Εὐαγγελίων. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελίων ἐπίτιτλον κόσμημα καὶ ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν γράμμα.

Ἐν φ. 2 α ἀνωθεν τῶν Συναξαρίων φέρονται γεγραμμένα χειρὶ νεωτέρᾳ τὰδε· Ἐτους ᾠ' 5, 5' (εἰς) ἰνδ. ι' ἐπαρθὺν το Ἄργος ἀπο τοὺς ἀγαρινους τοὺς σκολιους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὸ μὲν ἔτος γραπτὸν πάντως 5 ᾠ' 5' (= 1899), ἀλλὰ σημειωτέον ὅτι κατ' αὐτὸ ἰνδικτιῶν ἦν 5' καὶ οὐχὶ ι'. Ἀναφέρεται δὲ τὸ σημείωμα πάντως εἰς τὴν πρώτην ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν τοῦ Ἄργους, εἰ καὶ αὕτη κατὰ τὴν συνήθως φερομένην χρονολογίαν ἐγένετο τῷ 1897 (ἰδ. Chron. Βίβρο ἐν Βυζαντίδι Βόννης, ὅπισθεν τοῦ Δούκα σ. 516, 21).

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος Εὐφροσύνη μοναχὴ τοῦνομα ἡ Πηγηνή. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ Ἐπαράλαβεν τοῦτο ὁ παπᾶ κῦρ Δωρόθεος ἔχων κομποία ἀργυρὰ 8ξ καὶ θηλίκια πέντε. Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὴν παλαιὰν στάχσωσιν τοῦ κώδικος, μὴ σωζομένην νῦν.

922. 57. Περγ. 8. XIII.

I (φ. I α). Ἀνεπίγραφοι στίχοι πολιτικοὶ 136 περὶ τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἄρχ.

Μετὰ τὸν μέγιστον Μωσῆν καὶ μέγαν ἐν προφήταις [τὸν] πρῶτον τὸν δημαγωγὸν τοῦ γένους τῶν Ἑβραίων καὶ τὸν διάδοχον αὐτοῦ τὸν μέγαν στρατηγέτην τὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ καὶ τοὺς κριτὰς ἐκείνους τὸν πρὶν τὸ δωδεκάφυλον ἐθθύνοντας ἐν κήσει καὶ τὴν ἀπόδοκίμασιν Σαοὺλ τῆς βασιλείας ἤγειρεν αὐθις ὁ θεὸς προφήτην βασιλέα τὸν θαυμαστὸν καὶ πάνσωφον Δαυὶδ τὸν ψαλμογράφον.

Τέλ.

Οὗτος μὲν οὖν ἠρμήνευσε τὸ τοῦ Δαυὶδ βιβλίον καὶ πέμπτη δ' ἀνωμάστωσιν ὡς φασι ἐρμηγία εἰς πόλιν τὴν Ἰεριχῶ τοῖς πίθοις κεκρυμμένη παρὰ τοῦ βασιλεύοντος εὐρέθη Καρακάλου.

2 (φ. 3 β). "Ἐρώτησις τί ἐστὶ Ψαλτήριον. Ἀποκρησις."

Ἄρχ.

Ἄ γλώσσα λόγῳ τε κοινῷ καὶ καθημαξευμένῳ ὄργανον τὸ Ψαλτήριον δεκάχορδον σημαίνει.

Τέλ.

Τοῦτο σημείνει προφανῶς ὡς ἀναστήναι μέλλει πᾶς οὐκ εἰς κρίσιν ἀληθῶς, ἀλλὰ πρὸς κατακρησεις.

3 (φ. 4 α). "Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου Εἰς τὸν προφήτην Δαυὶδ καὶ εἰς τὸν Ψαλμόν."

Ἄρχ. Μετὰ τὸν Μωσέα καὶ τὸν τοῦτου διάδοχον τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυὶ καὶ μετὰ τοὺς γενομένους κρητὰς ἐν τῷ Ἰσραήλ.

4 (φ. 5 α). Ψαλτήριον.

923. 58. Χαρτ. 8. XVI.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου "Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενεθλίον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου."

2. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ "Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

4. Ἀνδρίου Κρήτης "Εἰς τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς παναγίας καὶ ὑπεραμάμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου."

5. "Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Λόγους εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσπονα ἡμῶν."

6. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

7. Τοῦ αὐτοῦ Λόγους ἄλλος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

8. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν.

9. "Παντολέοντος διακόνου Λόγους εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ."

10. Περὶ τῆς ἀναζητήσεως καὶ εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

11. Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Εἰς τὴν εὐρεσιν καὶ ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

12. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν.

13. "Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγους εἰς τὰ θαύματα τοῦ μυρορροῦ μεγάλου Δημητρίου."

14. "Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηθίας Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσπονα, ὅτε προσπρέχθη ἐν τῷ ναῷ ὡς τριετίζουσα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς."

15. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

16. Τοῦ αὐτοῦ Λόγους ἄλλος εἰς τὴν Θεοτόκον ὅτε προσπρέχθη ἐν τῷ ναῷ.

17. Παρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

18. Θεοφύλακτου Βουλγαρίας Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

19. Γρηγορίου Νέσσης Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ τὸν Συναεῖνα.

20. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ τὸν Συμεῶνα.
21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ τὸν Συμεῶνα.
22. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
23. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
25. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.
27. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν λόγοι τρεῖς.
28. Διοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν.
29. Ἀντιπάτρου Βόστρων Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς Θεοτόκου.
30. Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
31. Σαφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς τὸν Πρόδρομον.
32. Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
33. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
34. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
35. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
36. Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
37. Τοῦ μακαρίου Ἐφραίμ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
38. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
39. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου λόγοι τρεῖς.
40. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν λόγοι δύο.
41. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
42. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν αὐτὴν.
43. Χρυσίππου πρεσβυτέρου καὶ μαθητοῦ τοῦ Εὐθυμίου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν.

Οἱ ὑπ' ἀρ. 23—26 λόγοι εἰσι γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας.

924. 59. Χαρτ. 4. XVII. (σ. 17' καὶ 650).

1 (σ. α—17'). "Προοίμιον τῆς Ἐξηγήσεως τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτ' οὖν τῶν Ψαλμῶν, τοῦ ὑπερτίμου τῶν φιλοσόφων κυρίου Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνου (ἐν τῇ ᾧ μοναχοῦ ἱερ. Ζυγαβηνῶ) καὶ Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Δαβίδ."

2 (σ. 1). "Ἐξηγήσεις Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνοῦ εἰς τὸν Ψαλτῆρα."

3 (σ. 613). Τοῦ αὐτοῦ Ἐξηγήσεις εἰς Ὠδᾶς.

σ. 613. "Ὠδὴ Μωϋσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ."—σ. 616 "Ὠδὴ Β' Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ."—σ. 626 "Ὠδὴ Γ' Προσευχὴ Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ ἐν τῇ α' τῶν Βασιλειῶν βιβλίῳ."—σ. 629 "Ὠδὴ Δ' Ἀμβακούμ τοῦ προφήτου" κείται δὲ ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς προφητείας αὐτοῦ."—σ. 635 "Ὠδὴ Ε' Προσευχὴ Ἠσαίου τοῦ προφήτου, ληφθεῖσα ἐκ τῆς βιβλίου τῆς προφητείας αὐτοῦ."—σ. 640 "Ὠδὴ Σ' Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου ἐκ τῆς βιβλίου αὐτοῦ."—σ. 642 "Ὠδὴ Ζ' Προσευχὴ Ἀδαρίου ἐκ τῆς βιβλίου Δανιὴλ τοῦ προφήτου."—σ. 645 "Ὠδὴ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν. Ὠδὴ Η'."—σ. 646 "Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ. Ὠδὴ Θ'."—σ. 648 "Προφητεία Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ."

Αἱ λέξεις Ὠδὴ Β', Ὠδὴ Γ' κτλ. φέρονται γεγραμμέναι ἐν τῇ ᾧ ἐρυθραί.

925. 60. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2 (σ. 212).

1 (σ. 1). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

2 (σ. 13). Ἐπιφανίου Κέρπου Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον.

3 (σ. 25). Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον.

4 (σ. 32). Πρέκλου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Θεοτόκον.

5 (σ. 38). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ Εἰσόδια λόγοι δύο.

6 (σ. 64). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.

7 (σ. 71). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον.

8 (σ. 81). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

9 (σ. 93). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν λόγοι τρεῖς.

10 (σ. 116). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου λόγοι δύο.

11 (σ. 142). Ἐπιφανίου Κέρπου Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

12 (σ. 149). Ἐπιφανίου Κωνσταντίας Εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.

13 (σ. 167). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου λόγοι δύο.

14 (σ. 193). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Θεοφάνεια λόγοι δύο.

15 (σ. 205). "Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον."

Ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἔστι γεγραμμένος κατὰ δύο σελίδας ὡς οἱ λοιποὶ, γέγραπται δὲ χειρὶ τοῦ XIX. αἰῶν.—Ἐν τῇ αὐτοῦ Ποίημα Γανοχωρίτου Ματθαίου ,αυιῆ' (=1818).

926. 61.

Χαρτ. 4. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.

927. 62. Χαρτ. 4. XIV. XV. (φ. 817).

1 (φ. 1 α). [Ματθαίου κοιαιώτωρος Ἀγγέλου τοῦ Παναρέτου]

“Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἣτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ διέλυσε καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης. Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Βέκκου.”

2 (φ. 30 β). “Τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Νελοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

Λόγος ἀποδεικνύς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἰτίον εἶναι ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητούμενου διαγνώσῃ ἐπιτρέψαι.”

Ἔπονται α' (φ. 39 α) Τοῦ αὐτοῦ Βιβλίου β' “Περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.”—β' (φ. 43 β) “Ἀπὸ τῆς ἐξκαιδεκάτης πράξεως τῶν Πρακτικῶν τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου.”—γ' (φ. 43 β) “Ἀπὸ τοῦ προσφωνητικοῦ λόγου τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν βασιλέα.”—δ' (φ. 45 α) “Ἀπὸ τοῦ τέλους τῶν Πρακτικῶν τῆς ἑκτῆς συνόδου ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Λέοντος.”—ε' “Ἀπὸ τῶν Πρακτικῶν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.”

3 (φ. 58 α). “Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Θεσσαλονικέως Ἀπάντησις σαφῆς τε καὶ σύνομος πρὸς Λατίνους ὡς περ ἐγχειρίδιόν τι προκειμένον τοῖς βουλομένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἐκείνους.”

4 (φ. 66 α). [Ματθαίου κοιαιώτωρος Ἀγγέλου τοῦ Παναρέτου]

“Ἀνασκευὴ περὶ ὧν διατείνονται οἱ Λατίνοι ὡς δῆθεν ὁ πάπας ἔχει τὴν ἀρχὴν πάσης ἐκκλησίας, λαβὼν αὐτὴν κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ τοῦ μακαρίου Πέτρου.”

5 (φ. 82 α). “Λόγος δ' τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῆς ἀθέου καὶ πνευματομάχου εὐσεβείας τῶν θεομάχων Λατίνων.”

Κεφ. 5'.—ἐν τῷ α' (φ. 84 β) “Τοῦ ἁγίου Διονυσίου [τοῦ Ἀρεοπαγίτου] Ἐκ τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς.”—β' (φ. 84 β) “Εἰς τὸ δεύτερον τὸ Ἔξ αὐτοῦ λαμβάνειν τὸ πνεῦμα ὡς τὸ ἐκ τοῦ Ἐκλήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῶν.”—γ' (φ. 85 α) “Εἰς τὸ τρίτον τὸ Δι' ἐκφυσήματος δοθῆναι.”—δ' (φ. 86 β) “Τέταρτον. Τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ λέγεται.”—ε' (φ. 87 β) “Πέμπτον. Τὸ τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἐν εἶναι, ὡς τὸ ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἔσμεν.”—ς' (φ. 87 β) “Ἐκτον. Τὸ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς εἶναι καὶ τοῦ υἱοῦ, ὡς τὸ πάντα τὰ σὰ ἐμὰ ἐστίν.”

6 (φ. 88 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ἀπόδειξις εἰς ὅσα πίπτουσιν οἱ Λατίνοι τὰ ἄτοπα λέγοντες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι.”

7 (φ. 89 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ἄλλων ἀτοπημάτων τῶν κακοδόξων Λατίνων.”

8 (φ. 95 α). “Πίναξ ἄριστος τῆς παρουσίας πυκτικίδος.”

9 (φ. 100 α). “Γραφὴ Λέοντος μητροπολίτου Ῥωσίας γραφεῖσα πρὸς Ῥωμαίους ἦτοι Λατίνους περὶ ἀζύμων καὶ ἐτέρων τινῶν.”

10 (φ. 105 α). “Τοῦ μακαριωτάτου κῦρ Μιχαὴλ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Κηρουλαρίου πρὸς Πέτρον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Θεουπόλεως μεγάλης Ἀνωχελίας.”

H.

11 (φ. 109 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά.

Προτάσσεται τὸ προῖμον “Τῷ δσιωτάτῳ καὶ θεοτιμῆτῳ Κοσμᾷ, ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Μαίουμᾷ Ἰωάννης μοναχός.”

12 (φ. 143 α). “Τοῦ ἁγίου Κυρῶλου Ὁρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας εἰσὶν ἕξ.”

Ὅσοι φέρονται παρὰ τῷ Μigne XCIV. 669 κ. ἐ. ἐν τοῖς κεφαλαίοις αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

13 (φ. 144 α). “Περὶ διαλεκτικῆς μεθόδου ὅτι διαλεκτικαὶ μέθοδοι τέσσαρες.”

14 (φ. 144 β). “Ἔτι περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 13 καὶ 14 φέρονται παρὰ τῷ Μigne ἐνθ' ἀν. σ. 665 κ. ἐ. ἐν τοῖς τοῦ Δαμασκηνοῦ κεφαλαίοις. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ...782 (80).

15 (φ. 145 α). Κεφάλαια διάφορα ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (·).

φ. 145 α “Περὶ στοιχείου.”—φ. 146 β “Περὶ πρηστήρος.”—φ. 147 α “Περὶ χιόνος,” “Περὶ πάχνης” καὶ “Περὶ χαλάζης.”—φ. 147 β “Περὶ κεραυνοῦ.”—φ. 148 α “Περὶ σεισμοῦ.”—φ. 148 β “Περὶ δογματικῆς φωνῆς.”—φ. 149 α “Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.”—φ. 149 β “Περὶ φρονήσεως.”—φ. 150 α “Περὶ σωφροσύνης.”—φ. 151 α “Περὶ φιλοτιμίας.”

Ἐν τέλει Καὶ τὰ μὲν περὶ πασῶν τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν τέλος ἔχει. Ἡμῖν δὲ δοίη κύριος ὁ Θεὸς διὰ τε κεράξεως καὶ θεωρίας πρὸς αὐτὸν ἀναβῆναι καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιοθῆναι, εὐχαῖς τῶν ὀλοκλήρως αὐτῷ εὐαρεστησάντων ἁγίων. Ἀμήν.

16 (φ. 153 α). “Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Στίχιοι περὶ τῆς ἁγίας καὶ προσκυνητῆς Τριάδος.”

Κατ' ἀλφάβητον, ἐξ οὗ λείπει τὸ Ω. Εἰσὶ δὲ γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχ.

Ἄναρχον ἀρχὴ παντὸς αἰτία, Θεὸς

Βασιλεῖον βέβαιον ἐν ταυτῷ μένον. Τέλ.

Ψαυστὸν λογισμοῖς ἀλλ' ἀμυδρῶς καὶ μόνον.

17 (φ. 153 β). “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβοῦς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

18 (φ. 264 α). “Ἐκθεσις τῆς ὀρθοδόξου τῆς τε ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος.

Καὶ περὶ τῆς θείας ἐνσάρκου οικονομίας. Καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων λειψάνων. Καὶ περὶ τῶν ἁγίων ἐπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. Καὶ ὀφείλει πᾶσα ψυχὴ πιστῆ κρατεῖν καὶ ὁμολογεῖν ἄχρι ἐσχάτης ἀναπνοῆς.”

19 (φ. 266 β). “Περὶ Μονοθελητῶν.”

20 (φ. 266 β). “Περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν, οἱ καὶ Ἰσμαηλίται λέγονται.”

21 (φ. 268 β). “Ἐκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος καὶ τῶν ἄλλων ὧν ποιοῦσι παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν καὶ παράδοσιν, συγγραφεῖσα παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου, ἐκ προτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ Παρφυρογεννήτου υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἐν ἧ καὶ περὶ τῶν Χατζιτζαρίων.”

11

- 22 (φ. 271 β). "Δύσιν του αγίου Μαξίμου ἐρωτηθέντος περὶ ἀποκαταστάσεως."
- 23 (φ. 272 α). Ἀνεπίγραφον Περὶ τῶν ἐπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων.
- 24 (φ. 278 α). "Τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Καλλίστου Ὁμιλία
ῤηθεῖσα κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς Γρηγοῦ, πῶς τῇ ἐκκλησίᾳ προσ-
τρίβει τὸ τῆς εἰκωνο...αἰσχος καὶ βλασφημεί κατὰ τοῦ θείου φωτός."
- 25 (φ. 283 α). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Γρηγοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ ὀπαδῶν."
- 26 (φ. 286 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία πρώτη κατὰ Λατίνων εἰς στήριγμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως."
- 27 (φ. 289 α). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία δευτέρα κατὰ Λατίνων."
- 28 (φ. 291 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τρίτη κατὰ Λατίνων."
- 29 (φ. 295 α). Ἀνεπίγραφος ἐπιστολὴ πρὸς Κυπρίους.
"Ἀρχ. Οἱ ἐν τῇ περιφανοστάτῃ καὶ περιδόξῃ νήσῳ τῇ Κύπρῳ εὐρισκόμενοι καὶ οἰκοῦντες ἰερωμένοι ἄρχοντες καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ Κυρίου λαοῦ, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς ἡμῶν μετριότητος. Τέλ. πρόδηλος γὰρ ἐστὶν ἀθετητῆς τῶν ὑγιῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ διαφυλάξει ἡμᾶς ἅπαντας καὶ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ ἀνωτέρους παντὸς ἀνιάρου συναντήματος.
Ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ γέγραπται κατὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τῶν λατινοφρονούντων."
- 30 (φ. 298 α). "Ἀποδείξεις σαφῆς περὶ τῶν ἐνζύμων καὶ ὅτι οὐ χρῆ κοινωνεῖν τοῖς ἀζύμοις."
- 31 (φ. 304 α). "Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς συνειλεγμέναι ἐκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἐτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων."
"Ἀρχ. Ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες οἱ Ῥωμαίων παραλόγως. Ἐπὶ Κωνσταντίνου Λιβέριου ὁ Ῥωμαίων μετὰ τὴν τῆς ὑπερορίας ἐπάνοδον. Τέλ. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ πίστεως ὁμολογία ἐπιστολὴ ρκ'.
Ἐν μέσοις τούτοις τοῖς τοῦ Φωτίου ἀρχεται ἐν τῷ κώδικι γραφὴ ἐτέρας χειρός (XV. αἰών.)."
- 32 (φ. 309 α). "Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτ. ζ' ἔτους Σχιζ' Περὶ μετὰθέσεως."
"Ἀρχ. Ὁ μέγας πατὴρ καὶ φωστὴρ τῆς οἰκουμένης ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἐπίσκοπος γενόμενος Σασίμων, ἐγένετο καὶ Ναζιανζοῦ, εἶτα ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῶν ρν' πατέρων. Τέλ. Ὅπως δὲ καλοῦνται οἱ τόκοι οἱ ἑκατοστιαῖοι τῆς λύτρας καὶ συμποσομένης εἰς νομίσματα ἑκατὸν ἀλλ' εἰς οβ' οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ."
- 33 (φ. 313 β). "Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψαλλοῦ Ἐρωτοαποκρίσεις."
"Ἀρχ. Ὅποιαν ὀφείλομεν ἔχειν διδασκαλίαν ἐκ τῶν νυνὶ ῤηθησομένων δεκτῆν. Τέλ. Ὅτι κατὰ τὴν κέ"

Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ὁ εὐαγγελισμὸς τοῦ Γαβριὴλ ἐγένετο, ἐβδόμη ἐτύγχανεν, ὅ ἐστι Σάββατον.

34 (φ. 315 β). "Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψαν οἱ Κωνσταντινουπολιταὶ πρὸς τὸν πάπαν Ἰνοκέντιον, μετὰ τὴν ἄλωσιν."

"Ἀρχ. Εὐχερῶς εἶχομεν δέσποτα καὶ αὐτοὶ ἀπάραι τῆς διοικήσεως. Τέλ. Ὁφείλουσα γίνεσθαι παρ' ἡμῶν μετὰ τὴν τελευταίαν εὐχὴν τῶν συνάξεων.

Ὁ δλος κώδιξ ἐστι τιλφόβρωτος περὶ τὰ ἄκρα.

928. 63. Σαρτ. 4. XVI.

1. Τετράστιχα ἱαμβικὰ ἐπιγράμματα (ἀκέφ.) εἰς τὴν Παλαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην ἀναφερόμενα.

2. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ἴσου χρόνου, ὅθεν τὸ ἕκαστος καὶ ἐκ τινῶν ἔφυ καὶ ἐν οἷς χρόνοις καὶ εἶπε τὸν διὰ μαρτυρίου εἶπε τὸν δι' ἀσκήσεως ἐδέξατο στέφανον." Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβ.).

929. 64. Σαρτ. 4. XV.

"Συναξάριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ἴσου χρόνου κτλ. ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 928 (63) Σεπτ.—Φεβρ.—Ἐν τῇ ἐτελειώθῃ τὸ παρὸν Συναξάριον ἐν μηνὶ Μαρτίου ἐν ἔτει 5' Ἄμβ' (=1494) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθῆναι μοι τοῦ Γεώργιου καὶ γράψαι ἐθέλα ἀκροστιχίδα ἐδικὴν μου ἄμε χαρτῆν οὐκ ἔχω."

930. 65. Σαρτ. 4. XVIII.

"Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Ἐρμηνία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν."

Ὁ κώδιξ ἐστι τιλφόβρωτος περὶ τὰ ἄκρα.

931. 66. Σαρτ. 4. XIV.

Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ Ἐξήγησις τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 924 (59).

932. 67. Σαρτ. 4. XV.

"Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ Κατὰ τῆς τῶν Σαρακηνῶν αἰρέσεως καὶ Ἀπολογίαὶ ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὡς καὶ λόγοι κατὰ Μωάμεθ."

"Ἀρχ. Ἡ τοῦ βιβλίου ὑπόθεσις τοιαύτη τις ἐστίν. Ἀχαιμενίδης τις, εἰς ἀνδρας ἐλαύνων ἦδη, τὴν τύχην οὐκ ἀγεννήσ...ἐνόμιζε μέγαν τινα τὸν Μωάμεθ εἶπε καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ."

933. 68. Σαρτ. 4. XVI.

1. "Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Τοῦ ταπεινοῦ Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Διάλογος

ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς ἐκκλησίας οὐδὲν αὐτοῦ ἴδιον κεκτημένος ἀλλ' ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ τῶν πατέρων ἐρανισθεὶς αὐτῷ καὶ συντεθεὶς κατὰ δύναμιν, ἀπολογίας διδοὺς ἐκάστῳ τῷ κατὰ καιροὺς ἠρωτηκῶτι."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία περὶ τε τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, ἱερῶν τε πέρι καὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν ἄν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται· οὐ μὴν

ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας, λόγον ἐκάστη διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θείων, καὶ τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασιν ἀποσταλείσα.”

3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Ἐρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον.”

4. “Ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαιοτάτη Περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων, ὅθεν συνελέγησαν καὶ κατὰ τῶν αὐτῶν ἐγκείμενα εἰσιν.”

5. “Περικτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα, ἀπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως, σαφέστερον συντεθέντα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Συμεῶν, καὶ ὅτι ταῦτα περιέχει τὸ θεῖον σύμβολον, καὶ περὶ τῶν περιεκτικῶν ἀρετῶν.”

6. “Τοῦ αὐτοῦ Ἀποκρίσεις πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἡρωτηκότος αὐτόν.”

7. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἱερωσύνης πρὸς τινὰ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν ἱερὰς διακονίας ἡξιωμένων. Ἐπι καὶ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου τελούντος τότε βαθμῶν.”

8. Πίναξ τῶν περιεχομένων (XIX. αἰών.).

934. 69. Χαρτ. 4. XIX.

“Χριστοφόρου μοναχοῦ ἐκ τῆς σκήτεως τοῦ τιμίου Προδρόμου Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὴν σύλληψιν τῆς θεομήτορος Ἀννης.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

935. 70. Βομβ. 4. μικρ. XIV.

1 (φ. 1 α). Κανόνες ὁμοφωνίας τῶν Εὐαγγελίων (ἀκέφ.).

2 (φ. 8 α). Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας “Ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου ἐξηγητικῶν. Προοίμιον εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.”

3 (φ. 13 α). Τετραευαγγέλιον.

4. Συναξάριον τῶν μηνῶν.

936. 71. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 770).

“Βιβλίον καλούμενον Ἀνθολογία ἱερὰ μεταφρασθεῖσα εἰς τὸ ἀπλοῦν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγνωσκόντων... εψπδ' Μαρτίῳ δ' ἡμέρᾳ Δευτέρα ἐν τῷ ἀγωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωσος.”

Φέρει καὶ τὴν ἐπιγραφὴν “Ἐκλογή εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἐκ τῶν ῥητῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἄλλων θείων πατέρων μεταφρασθέντων εἰς ἀπλὴν φράσιν.”

Ἐν τέλει εψπδ (=1784) Ματθ λ' ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, ἐγράφη ἐν τῇ σκῆτῃ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

937. 72. Χαρτ. 8. XVI.

1. “Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδῶν (sic) Ὁμιλίαι ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”

2. “Ἐρμηνεία τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου εἰς τὰ ἐθρινὰ εὐαγγέλια.”

938. 73. Χαρτ. 8. XIV. (σ. 66).

1. “Ἐπιστολὴ μονάσαντος ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου πρὸς μοναχόν γε Φίλιππον τὸ γένος Χαρσενίτην.”

2. Φίλιππου μοναχοῦ Διόπτρα πρὸς Καλλίνικον ἐν στίχοις πολιτικαῖς (σελ. 2). Ὁ κώδιξ κολοβός, λειπόντων ὀλίγων στίχων.

Ἐν τέλει τὸ ἐξῆς ἐντυπον βιβλίον

“Πέτρα σκανδάλου ἦτοι διασάφῃσι τῶν πέντε διαφορῶν τῆς ἀρχῆς καὶ αἰτίας ὁδοῦ τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς τε καὶ Δυτικῆς, συντεθείσα μὲν καὶ ἐκδοθείσα ὑπὸ τοῦ ποτὲ θεοφιλεστάτου Κερνίκης καὶ Καλαβριῶν ἐν Πελοποννήσῳ ἐπισκόπου Ἰλλίου Μηνιάτη τοῦ Κεφαληνίως, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Ἀμστελδοάμῳ. Δαπάνη Ἰωάννου τοῦ Πριγκοῦ ἀπὸ Ζαγοράς τῆς Ἑλλάδος. Χρήσιμον ἡγοῦμαι τοῦτο τὸ βιβλίον εἶσεσθαι πολλοῖς. Ἐν ἔτει Χριστοῦ 1760.” Ἡ ἐκδοσις αὕτη λείπει παρὰ τῷ Βρετῶ. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 731 (29).

939. 74. Χαρτ. 8. XVI.

Παλαιὰ Διαθήκη κατ' ἐπιτομὴν ἐν κοινοτέρᾳ γλώσσῃ (κολοβ.).

940. 75. Χαρτ. 8. XVI.

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου καὶ ἄλλων Λόγοι κατηχητικοί.

941. 76. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 747).

Λόγοι καὶ ἐγκώμια ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

942. 77. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 807).

1. Λόγοι εἰς τὰ τῶν Κυριακῶν εὐαγγέλια.

2. Λόγοι καὶ ἐγκώμια εἰς ἑορτάς.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

943. 78. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 288).

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐπιφανίου Κύπρου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων Λόγοι καὶ ἐγκώμια εἰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς.

Μεταξὺ τῶν φ. 52 καὶ 68 ἐξεκόπησαν τὰ φύλλα, ἀνθ' ὧν παρετετέθησαν ἄλλη χειρὶ (XVII. αἰών.) 1. “Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους, τὰ λεγόμενα πάτρια.” 2. “Περὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς σεβασμίας εἰκότος τῆς Πορταίτησος.”

Ἐν τέλει τοῦ ὄλου κώδικος Συνῆλθεν ὡδε τῇ βιβλίῳ τέλος. Ἐτος ρχο' (=1670) χειρὶ Παχωμίου.

944. 79. Χαρτ. 8. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ.).

945. 80. Χαρτ. 8. XVI.

“Σύνοψις συνοδικῶν κανόνων Ματθαίου τοῦ Βλαστάρη.”

946. 81. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως [τοῦ Νηστευτοῦ] Κανονάριον διαγορευόν περὶ πάντων τῶν παθῶν

- 22 (φ. 271 β). "Λύσις τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐρωτηθέντος περὶ ἀποκαταστάσεως."
- 23 (φ. 272 α). Ἀνεπίγραφον Περὶ τῶν ἐπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων.
- 24 (φ. 278 α). "Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Καλλίστου Ὁμιλία
βηθείσα κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς Γρηγοῦ, πῶς τῇ ἐκκλησίᾳ προσ-
τρῖβει τὸ τῆς εἰκονο...αἰσχος καὶ βλασφημεί κατὰ τοῦ θείου φωτός."
- 25 (φ. 283 α). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία κατὰ τοῦ δυσ-
σεβοῦς Γρηγοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ ὁπαδῶν."
- 26 (φ. 286 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία πρώτη κατὰ
Λατίνων εἰς στήριγμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως."
- 27 (φ. 289 α). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία δευτέρα κατὰ
Λατίνων."
- 28 (φ. 291 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τρίτη κατὰ
Λατίνων."
- 29 (φ. 295 α). Ἀνεπίγραφος ἐπιστολὴ πρὸς Κυ-
πρίους.
"Ἀρχ. Οἱ ἐν τῇ περιφανεστάτῃ καὶ περιδόξῃ νήσῳ
τῇ Κύπρῳ εὐρισκόμενοι καὶ οἰκοῦντες ἱερωμένοι ἀρ-
χοντες καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ Κυρίου λαοῦ, ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητὰ τέκνα τῆς ἡμῶν μετριότητος. Τέλ. πρό-
δηλος γὰρ ἐστὶν ἀθετητῆς τῶν ὑγιῶν τῆς ἐκκλησίας
δογμάτων. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ διαφυλάξει ὑμᾶς ἅ-
παντας καὶ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ ἀνωτέρους παντὸς
ἀνιάρου συναντήματος.
Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη γέγραπται κατὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τῶν
λατινοφρονούντων.
- 30 (φ. 298 α). "Ἀποδείξεις σαφῆς περὶ τῶν ἐνζύμων
καὶ ὅτι οὐ χρῆν κοινωεῖν τοῖς ἀζύμοις."
- 31 (φ. 304 α). "Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως Συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς
συνειλεγμέναι ἐκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν περὶ
ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἐτέρων ἀναγκαίων
ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων."
"Ἀρχ. Ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες οἱ Ῥωμαίων
παραλόγως. Ἐπὶ Κωνσταντίνου Λιβέριου ὁ Ῥωμαίων
μετὰ τὴν τῆς ὑπερορίας ἐπάνοδον. Τέλ. Τοῦ αὐτοῦ
Περὶ πίστεως ὁμολογία ἐπιστολὴ ρκ'.
Ἐν μέσοις τούτοις τοῖς τοῦ Φωτίου ἀρχεται ἐν τῷ κώδικι
γραφῆ ἐτέρας χειρός (XV. αἰών.).
- 32 (φ. 309 α). "Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτ. ζ' ἔτους
5Χιζ' Περὶ μετὰθέσεως."
"Ἀρχ. Ὁ μέγας πατὴρ καὶ φωστὴρ τῆς οἰκουμένης ὁ
ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἐπίσκοπος γενόμενος
Σασίμων, ἐγένετο καὶ Ναζιανζοῦ, εἶτα ἐν τῇ δευτέρᾳ
συνόδῳ τῶν ρν' πατέρων. Τέλ. Ὅπως δὲ καλοῦνται
οἱ τόκοι οἱ ἑκατοστιαῖοι τῆς λύτρας καὶ συμποσου-
μένης εἰς νομίσματα ἑκατὸν ἀλλ' εἰς οβ' οὐ τοῦ πα-
ρόντος λέγειν καιροῦ.
- 33 (φ. 313 β). "Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ
Ψαλλοῦ Ἐρωτοαποκρίσεις."
"Ἀρχ. Ὅποιαν ὀφείλομεν ἔχειν διδασκαλίαν ἐκ τῶν
νυνὶ βηθησομένων δεκτῆν. Τέλ. Ὅτι κατὰ τὴν κ'

Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ὁ εὐαγγελισμὸς τοῦ Γαβριὴλ
ἐγένετο, ἐβδόμη ἐτύγχανεν, ὅ ἐστι Σάββατον.

34 (φ. 315 β). "Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψαν
οἱ Κωνσταντινουπολίται πρὸς τὸν πάπαν Ἰνοκέντιον,
μετὰ τὴν ἀλωσιν."

"Ἀρχ. Εὐχερῶς εἶχομεν δέσποτα καὶ αὐτοὶ ἀπάραι
τῆς διοικήσεως. Τέλ. Ὁφείλουσα γίνεσθαι παρ' ἡμῶν
μετὰ τὴν τελευταίαν εὐχὴν τῶν συνάξεων.

Ὁ δλος κώδις ἐστὶ τιλφόβρωτος περὶ τὰ ἄκρα.

928. 63. Χαρτ. 4. XVI.

1. Τετραστόιχα ἱαμβικὰ ἐπιγράμματα (ἀκέφ.)
εἰς τὴν Παλαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην ἀναφερόμενα.
2. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων
τοῦ δλου χρόνου, ὅθεν τὸ ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἐφυ καὶ ἐν οἷς
χρόνοις καὶ εἶτε τὸν διὰ μαρτυρίου εἶτε τὸν δι' ἀσκήσεως ἐδέξατο
στέφανον." Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβ.).

929. 64. Χαρτ. 4. XV.

"Συναξάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων
τοῦ δλου χρόνου κτλ. ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 928 (63) Σεπτ.—
Φεβρ.—Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Συναξάριον ἐν
μηνὶ Μαρτίου ἐν ἔτει 5' Ἄμβ' (=1484) καὶ οἱ ἀναγι-
νώσκοντες εὐχεσθῶ μοι τοῦ Γεώργιου καὶ γράψωιν
ἢ θελα ἀκροστιχίδα ἐδικὴν μου ἀμε χαρτῖν οὐκ ἔχω."

930. 65. Χαρτ. 4. XVIII.

"Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου
Καισαρείας Καππαδοκίας Ἐρμηνία εἰς τὸν προφήτην
Ἡσαΐαν."

Ὁ κώδις ἐστὶ τιλφόβρωτος περὶ τὰ ἄκρα.

931. 66. Χαρτ. 4. XIV.

Ἐὐθymiου τοῦ Ζυγαβηνοῦ Ἐξήγησις τοῦ Ψαλτηρίου.
Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 924 (59).

932. 67. Χαρτ. 4. XV.

"Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ Κατὰ τῆς τῶν Σαρα-
κηνῶν αἰρέσεως καὶ Ἀπολογία ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς
πίστεως, ὡς καὶ λόγοι κατὰ Μωάμεθ."

"Ἀρχ. Ἡ τοῦ βιβλίου ὑπόθεσις τοιαύτη τις ἐστίν.
Ἀχαιμενίδης τις, εἰς ἀνδρας ἐλαύνων ἦδη, τὴν τύχην
οὐκ ἀγεννήσ...ἐνόμιζε μέγαν τινα τὸν Μωάμεθ εἶνε
καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.

933. 68. Χαρτ. 4. XVI.

1. "Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἡμῶν. Τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης
Διάλογος

ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων καὶ περὶ τῆς μόνης
πίστεως τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς ἐκκλησίας
οὐδὲν αὐτοῦ ἴδιον κεκτημένος ἀλλ' ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ
τῶν πατέρων ἐρασιθεὶς αὐτῷ καὶ συντεθεὶς κατὰ δύναμιν, ἀπο-
λογίας διδοὺς ἐκάστῳ τῷ κατὰ καιροῦς ἠρωτηκῶτι."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία περὶ τε τοῦ θείου ναοῦ
καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, ἱερῶν τε πέρι καὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε
καὶ τῶν ἄν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται· οὐ μὴν

ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θέας μυσταγωγίας, λόγον ἐκάστη διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θέων, καὶ τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασιν ἀποσταλείσα.”

3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον.”

4. “Ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαιοτάτη Περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων, ὅθεν συνελέγησαν καὶ κατὰ τίνων αὐταὶ ἐγκείμεναί εἰσιν.”

5. “Περιεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα,

ἀπερ τιτὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως, σαφέστερον συντεθέντα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Σημεῶν, καὶ οὗτοι ταῦτα περιέχει τὸ θεῖον σύμβολον, καὶ περὶ τῶν περιεκτικῶν ἀρετῶν.”

6. “Τοῦ αὐτοῦ Ἀποκρίσεις πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἡρωτηκότος αὐτόν.”

7. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἱερωσύνης πρὸς τινὰ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν ἱερὰς διακονίας ἤξιωμένων. Ἐπι καὶ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου τελούντος τότε βαθμῆν.”

8. Πίναξ τῶν περιεχομένων (XIX. αἰών.).

934. 69. Χαρτ. 4. XIX.

“Χριστοφόρου μοναχοῦ ἐκ τῆς σκήτews τοῦ τιμίου Προδρόμου Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν σύλληψιν τῆς θεομήτορος Ἀννης.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

935. 70. Βομβ. 4. μικρ. XIV.

I (φ. I α). Κανόνες ὁμοφωνίας τῶν Εὐαγγελίων (ἀκέφ.).

2 (φ. 8 α). Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας “Ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου ἐξηγητικῶν. Προοίμιον εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.”

3 (φ. 13 α). Τετραευάγγελον.

4. Συναξάριον τῶν μηνῶν.

936. 71. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 770).

“Βιβλίον καλούμενον Ἀνθολογία ἱερὰ μεταφρασθεῖσα εἰς τὸ ἀπλοῦν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγνωσκόντων... αψπδ' Μαρτίῳ δ' ἡμέρα Δευτέρα ἐν τῷ ἀγωνιῶμυ δρει τοῦ Ἀθωσος.”

Φέρει καὶ τὴν ἐπιγραφὴν “Ἐκλογή εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἐκ τῶν ῥητῶν τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἄλλων θεῶν πατέρων μεταφρασθέντων εἰς ἀπλήν φράσιν.”

Ἐν τέλει αψπδ (=1784) Ματθ λ' ἡμέρα Παρασκευῆ, ἐγράφη ἐν τῇ σκήτῃ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

937. 72. Χαρτ. 8. XVI.

1. “Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδῶν (sic) Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.”

2. “Ἑρμηνεία τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου εἰς τὰ ἐθνικὰ εὐαγγέλια.”

938. 73. Χαρτ. 8. XIV. (σ. 66).

1. “Ἐπιτολὴ μονάσαντος ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου πρὸς μοναχόν γε Φίλιππον τὸ γένος Χαρσενίτην.”

2. Φιλίππου μοναχοῦ Διόπτρα πρὸς Καλλίνικον ἐν στίχοις πολιτικοῖς (σελ. 2). Ὁ κώδιξ κολοβός, λειπόντων ὀλίγων στίχων.

Ἐν τέλει τὸ ἐξῆς ἐντυπον βιβλίον.

“Πέτρα σκανδάλου ἦτοι διασάφεις τῶν πέντε διαφορῶν τῆς ἀρχῆς καὶ αἰτίας ὁδοῦ τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς τε καὶ Δυτικῆς, συντεθείσα μὲν καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ποτὲ θεοφιλεστάτου Κερρικῆς καὶ Καλαβρίτων ἐν Πελοποννήσῳ ἐπισκόπου Ἑλλίου Μηριάτη τοῦ Κεφαληνίως, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Ἀμστελοδάμῳ. Δαπάνη Ἰωάννου τοῦ Πριγκοῦ ἀπὸ Ζαγοράς τῆς Ἑλλάδος. Χρήσιμον ἡγοῦμαι τοῦτο τὸ βιβλίον εἶσεσθαι πολλοῖς. Ἐν ἔτει Χριστοῦ 1760.” Ἡ ἐκδοσις αὕτη λείπει παρὰ τῷ Βρετῶ. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 731 (29).

939. 74. Χαρτ. 8. XVI.

Παλαιὰ Διαθήκη κατ' ἐπιτομὴν ἐν κοινωτέρῃ γλώσσῃ (κολοβ.).

940. 75. Χαρτ. 8. XVI.

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου καὶ ἄλλων Λόγοι κατηχητικοί.

941. 76. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 747).

Λόγοι καὶ ἐγκώμια ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

942. 77. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 807).

1. Λόγοι εἰς τὰ τῶν Κυριακῶν εὐαγγέλια.

2. Λόγοι καὶ ἐγκώμια εἰς ἑορτάς.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

943. 78. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 288).

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐπιφανίου Κύπρου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων Λόγοι καὶ ἐγκώμια εἰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς.

Μεταξὺ τῶν φ. 52 καὶ 68 ἐξεκόπησαν τὰ φύλλα, ἀνθ' ὧν παρετεθήσαν ἄλλη χειρὶ (XVII. αἰών.) 1. “Ἀνάμνησις μερικῆ περὶ τοῦ Ἀθω ὕδρου, τὰ λεγόμενα πάτρια.” 2. “Περὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς σεβασμίας εἰκότος τῆς Πορταῖτης.”

Ἐν τέλει τοῦ ὅλου κώδικος Συνῆλθεν ὧδε τῇ βίβλῳ τέλος. Ἐτος αχο' (=1670) χειρὶ Παχωμίου.

944. 79. Χαρτ. 8. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ.).

945. 80. Χαρτ. 8. XVI.

“Σύνομις συνοδικῶν κανόνων Ματθαίου τοῦ Βλαστάρη.”

946. 81. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως [τοῦ Νηστευτοῦ] Κανονάριον διαγορευόν περὶ πάντων τῶν παθῶν

λεπτομερώς καὶ τῶν τούτοις προσφόρων ἐπιτιμῶν, περὶ τε τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρωμάτων τε καὶ πομάτων, καὶ εὐχῆς, λίαν συμπαθέστατον.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Διακρίσεις καὶ ἐπιτίμια τῶν διαφόρων ἁμαρτιῶν καὶ λεπτοτέρα ἐξέτασις.”

3. “Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Τὰ ἐπιτίμια.”

4. “Περὶ τῶν ἐν ἔθνεσιν μολυνομένων σώμασιν.”

5. “Νεῖλου τοῦ σοφοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Χαρικλῆν πρεσβύτερον.”

6. “Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων.”

7. “Διήγησις μερικῆ τῶν ἐπιστολῶν Ἀλεξίου, Βασιλείου καὶ Νικολάου πατριάρχου.”

8. “Θεοδώρου τοῦ μεγάλου ἀσκητοῦ καὶ ἐπισκόπου Ἐδέσης Κεφάλαια ψυχωφελῆ πάνυ, ρ’.”

9. “Διαδύχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου Κεφάλαια ἀσκητικὰ ἑκατόν.”

947. 82. Χαρτ. 8. XVII. XVIII.

1. Κανόνες δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. α’. “Ἐξήγησις τοῦ ἐπιγραφομένου λόγου Θρήνος περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν.” β’. “Ἐξήγησις τοῦ Σχετλιαστικοῦ.” γ’. “Ἐξήγησις διὰ τὴν ματαιότητα καὶ ἀπιστίαν τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἀνταμικὸν τέλος θλωνῶν.”—“Θρήνος διὰ τῶν αὐτοῦ λόγων καὶ πρὸς Χριστὸν δέησις, περὶ λύσεως τοῦ αὐτοῦ βίου.”—“Ἐκ τοῦ λόγου του κατὰ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.”—“Ὀνειρον διὰ τὴν Ἀναστασίαν ἐκκλησίαν.”—“Διὰ ταῖς διαφοραῖς τῆς ζωῆς καὶ διὰ τοὺς ψευδοπαπάδες.”—“Πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.”—“Πρὸς τοὺς καλογέρους ὅπου εἶναι εἰς τὸ κοινόβιον.”—“Πρὸς τὸν Ἑλληγιον διὰ τοὺς μοναχοὺς παρακλητικόν.”—“Τοῦ αὐτοῦ καὶ μιλεῖ διὰ στραταῖς.”—“Εἰς τὴν ἐν νηστείας σιωπῆν.”—“Εἰς τὴν ἀρρωστίαν.”

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι μεταφρασθέντες εἰς κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου.

Δύο Περὶ νηστείας καὶ εἰς Περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

4. “Ἰσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου” σιγγιλλίου Παῖσιου πατριάρχου πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἀθωνι πατέρας περὶ πνευματικῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐν τέλει ὑπογεγραμμένων συνοδικῶν καὶ “Ὁ Ἀθηνῶν Ἰάκωβος.” Ἐξεδόθη δὲ τὸ σιγγιλλιον ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκζ’ (=1727) ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος 5’.

5. Κανόνες τῶν πατέρων κατὰ παράφρασιν Ἡσαίου μοναχοῦ.

6. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν βραδυτῆτα.

7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου κατὰ μεθυόντων.

8. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πρόσχε σεαντῶ.

9. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ μὴ προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 6—9 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

948. 83. Χαρτ. 8. XVI.

1. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

2. Ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.

3. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος καὶ ἀποσπάσματα.

4. “Ὁμιλία ῥηθείσα τῇ 15’ Κυριακῇ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου.”

949. 84. Χαρτ. 8. XVI.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. κβ’, ὡν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α’ Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως. Κεφ. κβ’ Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἐν τέλει Τάξις θρόνων καὶ Τὰ ὀφθίκια τοῦ παλατίου.

950. 85. Χαρτ. 8. XVI.

Κανόνες τῶν Ἀποστόλων (κολοβ.).

951. 86. Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίος καὶ πολιτεία Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακῆν.

3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου.”

4. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

5. Ἐπιφανίου Κῆπου Φυσιολόγος.

6. Βίοι βραχεῖς τῶν 8’ Εὐαγγελιστῶν.

7. Λόγοι ἑπτὰ.

α’. Περὶ ἀγάπης.—β’. Περὶ πειρασμοῦ.—γ’. Περὶ φιλαργυρίας.—δ’. Περὶ ἐλεημοσύνης.—ε’. Περὶ φθόνου.—ς’. Περὶ μετανοίας.—ζ’. Περὶ ἐξομολογήσεως.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 3, 4 καὶ 7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

952. 87. Χαρτ. 8. XIX.

1. “Χριστιανῶν ὁδηγία

διὰ τῆς Σοφίας τοῦ Σολομῶντος, ὁδηγὸς τῆς συνειδήσεως, γνῶμαι καὶ ἀποφάσεις, ὅπου ἐρμηνεύουσι τὸν Χριστιανὸν ἐν κυβερνᾷ τὴν συνειδήσιν του.”

2. “Καλανδάριον

μεταγλωτισθὲν ἐξ ουγγαρικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν Ῥωμαϊκῆν φράσιν ἔδου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων χρόνων παρὰ τινος ἀνωνύμου πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν ἀναγνωστῶν.” Ἐν τέλει 1818 μηνὸς Ἀπριλίου 28 ἐν τῇ κώμῃ Ἀδραμυτίου χωρίον Φρένελη.

3. Συναγαγὶ ἐκ τῆς Σολομωνικῆς.

953. 88. Χαρτ. 8. XV.

1. Λόγοι ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφ.).

ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελῶνου μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Ὁμιλίας.

954. 89. Χαρτ. 8. XV.

1. “Βαρλαάμ μοναχοῦ Κατὰ τῶν ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς εἴλεκε τὸ γένος δυτικῶν Ἰταλῶν λόγοι κ’.”

2. Νεῖλου Θεσσαλονικῆς Λόγος πρὸς Λατίνους.

955. 90. Χαρτ. 8. XVIII.
 “Μεταμόρφωσις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου
 καὶ τοῦ νέου γένεσις ἧτοι βίβλος κατασκευτικὴ περὶ τῶν
 τεσσάρων τοῦ ἀνθρώπου ἐσχάτων μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Λατι-
 νίδος εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλληνορωμαίων διάλεκτον παρὰ
 Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ λατροῦ.”
956. 91. Χαρτ. 8. XVII.
 Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου
 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
957. 92. Χαρτ. 8. XVII.
 1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος
 βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς,
 ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη Παύλου τε φημι καὶ Μάρκου
 σὺν Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἀμα Ἰακώβῳ Λουκᾷ τε καὶ Μακαρίῳ πρὸς
 δὲ ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου·
 συνεργίᾳ δὲ τριῶν ἀρχιερέων ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῷ λόγῳ,
 τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως.” Λόγοι κδ’.
2. “Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ Κυρολλου
 Ἐκθεσις σύντομος
 τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατ’ ἐρωταπόκρισιν. Ἀναστάσιος
 ἐρωτᾷ καὶ ἀποκρίνεται Κύρολλος.”
3. “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νήφωνος τοῦ ἐν Κων-
 σταντινουπόλει.”
4. “Τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου Περὶ τῶν
 ὀκτώ τῆς κακίας λογισμῶν.”
958. 93. Χαρτ. 8. XIX.
 1. “Τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πάπα καὶ
 πατριάρχου τῆς μεγαλουπόλεως Ἀλεξανδρείας κυρίου
 κυρίου Γερασίμου Εἰς τεθνεώτας.”
2. Εὐχὴ τῆς ἐξομολογήσεως.
 Ἀμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
959. 94. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Διάφοροι εὐχαί (ἀκέφ.).
 2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 3. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἑβδομάδος.
 4. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
 Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ
 Ἰγνατίου [Πετρίτου] τοῦ Χίου.”
5. “Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος
 τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς μεγάλης Λάυρας, κοιμηθέντος
 δὲ ἐν ἔτη ,ζρδ’ Ὀκτωβρίου ,5’.” Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
960. 95. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου (ἀκέφ.).
 2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους
 ἀρχαρίους.
 3. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διάφορα.
 4. Ἰππολύτου τοῦ Θηβαίου Ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ
 συντάγματος.
 5. Τινὰ περὶ συνόδων καὶ αἱρέσεων.
6. “Τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας [Θεοδώρου τοῦ
 Βαλαμᾶνος ;] Ἀντιγραφὴ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον
 Γραδαίνης περὶ ἀζύμων.”
7. “Περὶ Φραγγῶν καὶ τῶν λοιπῶν Λατίνων.”
8. “Πῶς δὲ πιστεύειν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα
 καὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν” κατ’ ἐρώτησιν καὶ
 ἀπόκρισιν.
9. Ἐρωτήσεις Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου
 τοῦ Θεολόγου.
10. Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ
 Σιναΐτου.
11. Περὶ ἐξομολογήσεως καὶ κοινωνίας.
12. Ποῦ συμφέρει προσφέρειν τὰ χρήματα ἐν ἐκκλη-
 σίᾳ ἢ εἰς τοὺς πένητας.
13. Ἐκλογή γνυμῶν πατέρων περὶ διαφόρου ὕλης.
961. 96. Χαρτ. 16. XV.
 Πατερικὸν
 ἐν ᾧ καὶ “φυσιολογικὸν καὶ πῖναξ τοῦ καθενὸς ζῦου.” Προ-
 τάσσεται πῖναξ τοῦ δλου ἀκριβῆς ἐν κεφ. νε’.
- *962. 97. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Εὐαγγέλιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ὥραων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων,
 τῶν πλείστων ἐρυθρῶν. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν
 θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὸ καθ’ ἡμερούσιον διὰ
 χειρὸς Ματθαίου ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγγέλου
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐκ Πωγωνιανῆς ἐπὶ τοῦ
 εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν καὶ
 αὐτοκράτορος πάσης Ῥωσίας κυροῦ Θεοδώρου Ἰωάννου
 ἐν τῇ θεοσώστῃ πόλει Μοσχόβια ἐν ἔτει ,ζρδ’ μηνὶ
 Ὀκτωβρίῳ ἰνδ’ ἰ’ (=1595;). Τὸ περικάλυμμα κοσμεῖται
 ἐξωθεν ὑπὸ τεσσάρων κομβίων ἐνεχόντων κρυστάλλους, ὑφ’
 οἷς διαφαίνονται μικρὰ εἰκόνες.
963. 98. Χαρτ. 4. XIX.
 “Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν
 τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμπάντων, ψαλλομένη τῇ
 πρώτῃ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, ἧτοι μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν
 ἁγίων Πάντων.” Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωνή’ φ’ (=1858) κατὰ
 μῆνα Αὐγούστου.
964. 99. Χαρτ. 4. XVII.
 Μηναιὸν Ἰανουαρίου ις’—λα’.
965. 100. Χαρτ. 4. XVI. XVII.
 1. Ψαλτήριον (XVI.).
 Ἐν τέλει Ἐτελιώθη τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐπὶ ἔτους
 ,ζις’ ἐν μηνὶ Μαΐῳ ιη’ (=1588) καὶ ἀφιερῶσθε εἰς τὴν
 ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου,
 τοῦ Σταυρονικήτα. Ἐπεταὶ δὲ τῷ σημειώματι τούτῳ σταυρὸς,
 οὗ κάτωθεν Θύτης Κουκουζέλης.
2. “Ἦμνοι τριαδικοὶ κατ’ ἦχον.” (XVII.)
 Ἐν τέλει ἔτους ,ζρπ’ ἐν μηνὶ Ἰουλίου κγ’ (=1672).
966. 101. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
 1. Τριψίδιον.

Ἐν τέλει Μόλις ἐφεύρον τέρμα τοῦ Τριψίδιου. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Χριστοφύρου ἱερέως τοῦ Ἐλευθερίου χειρ. Ἔτους ,ζλ' ἰνδ^{ος} ε' ἐν μηνί Ἰουνίῳ (1522).

2. Ὀδηγία πρὸς εὑρεσιν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἔτους.

967. 102. Βομβ. 4. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Εἰλήφε τέρμα δόξα τῷ δεδοκότε ἔτους ,σωκζ' ἰνδ. δευτέρας (=1319) διὰ χειρὸς Θεοδοσίου ἱερομονάχου. Διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Ροδωάμπέλλη.

968. 103. Χαρτ. 8. XVII.

Μηναῖον Μαΐου.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νεκταρίου πόντος.

969. 104. Χαρτ. 8. XVII.

Μηναῖον Δεκεμβρίου ἠ—λα'.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν μηνιαῖον ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζρκ' (=1612).

970. 105. Χαρτ. 8. XVII.

1. Μηναῖον Μαρτίου.

2. “Στιχηρὰ θεοτοκία τὰ πρῶτα τῶν ἡ' ἡχων μετὰ καὶ τῶν δογματικῶν.”

971. 106. Χαρτ. 8. XV.

“Πεντηκοστάριον

σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχων τὴν πρόπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῶν ἀγίων Πάντων (κολοβ.).

Τὰ φύλλα 1—12 εἰσι γεγραμμένα χειρὶ τοῦ XVI. αἰῶνος.

972. 107. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

973. 108. Χαρτ. 8. XVI.

1. Μηναῖον Δεκεμβρίου α'—ιζ'.

2. Μνημόσυνα τῶν ἀγίων προπατόρων (κολοβ.).

974. 109. Χαρτ. 8. XVII.

Μηναῖον Αὐγούστου.

975. 110. Χαρτ. 8. XVI.

1. Βίος τῆς ἀγίας Ματρώνας (ἀκέφ.).

2. Μηναῖον Ἰουλίου.

3. Βίος μάρτυρός τινος (ἀκέφ. καὶ κολοβ.).

976. 111. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Μαΐου (κολοβ.).

977. 112. Χαρτ. 8. XVI.

“Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.”

Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζοβ^{ος} ἰνδ. ζ' (=1564) Χριστοφύρου μοναχοῦ.

978. 113. Χαρτ. 8. XIX.

Ἀκολουθία ἀγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλετήμονος.

979. 114. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἀπριλίου.

980. 115. Χαρτ. 8. XVII.

Μηναῖον Νοεμβρίου ιε'—λα'.

...Ἐν ἔτει ,ζρπε' ἐν μηνί Ὀκτωβριῳ κδ' (=1676).

981. 116. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

982. 117. Χαρτ. 8. XVII.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

...Ἐν ἔτει ,ζρπδ' ἐν μηνί Αὐγούστῳ ζ' (=1676).

983. 118. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

4. “Ἀκολουθία τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ κατὰ μῆνα γινομένου.”

5. “Εὐχὴ συγχωρητικὴ.”

6. “Ἀποστολοευαγγελα διάφορα.”

7. “Σελήνης κύκλοι καὶ νόμοι καὶ φάσεις.”

984. 119. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

3. Εὐχὴ συγχωρητικὴ πρὸς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.

*985. 120. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

4. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.”

5. Εὐχαὶ πέντε.

Ἐτελειώθησαν αἱ τρεῖς λειτουργίαι σὺν τῷ μικρῷ ἀγιασμῷ καὶ αἱ πέντε εὐχαὶ Δεκεμβρίῳ ιβ' ἡμέρῃ β' ἔτους ,ζρλγ' ἰνδ. η' (=1625). Θύτης Ἱερῶθεος ἐκ Κύπρου νήσου τὸ δὲ ἐπίκλιον Χατζῆς ὁ Κουκουζέλης. Κοσμεῖται ὑπὸ περιτέχων ἀρχικῶν γραμμάτων.

986. 121. Χαρτ. 8. XV

Μηναῖον Αὐγούστου.

987. 122. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Νοεμβρίου.

Φύλλα τινὰ ἐν τῇ ἀρχῇ, τῷ μέσῳ καὶ τῷ τέλει εἰσι γεγραμμένα χειρὶ τοῦ XVII. αἰῶνος.

988. 123. Χαρτ. 8. XVIII. XIX.

1. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

2. Μεγαλυνάρια εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον.

- Ἐν τέλει Διὰ χειρὸς Ζαχαρίου ἱερομονάχου αωμβ' (=1842) Νοεμβρίου 10 Σταυρονικήτα.
3. Εὐαγγέλια δύο.
 4. Οἴκοι κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
 5. Στίχοι ἐξ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
- Ἐν τέλει Κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον 1845.
989. 124. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν τῆς ἀγρυπνίας ψαλμός (Μακάριος ἀνήρ).
 2. Πολυέλεος.
 3. "Ἐκλογή συλλεγείσα παρὰ Νικηφόρου τοῦ Βλαμῆ δουε ψαλλομένη εἰς τὰς τοῦ ὄλου χρόνου (sic)." Ἐν τέλει Ἔτους αψ91 (sic=1791) Ἀπριλίου γ'.
990. 125. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 4. Ἀπόστολοι ἑορτῶν κατ' ἐκλογὴν.
 5. Ἀποστολοευάγγελα.
991. 126. Χαρτ. 8. XVI.
- Προφητειῶν ἀναγνώσματα καὶ ἐξαποστειλάρια.
992. 127. Χαρτ. 8. XV.
- Τετραευάγγελον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
993. 128. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 2. Εὐχὴ συγχωρητική.
 3. Ἰδιώματα τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου.
 4. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (Πᾶσα ἡ γῆ ἀλαλάξατε).
 5. "Ὅταν σταυροὶ πάθος νοστήματος μετὰ τῆς ἀγίας λόγχης."
994. 129. Χαρτ. 8. XVI.
- Ἀπόστολος (ἀκέφαλος).
- Ἐν τέλει Εἰληφε τέρμα τοῦ Ἀποστόλου τὸ δέλτιον ζξβ' εἶτε ἡλίου κύκλος ε', σελήνης κύκλος β' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ις' ἰνδικτ. 5'. Καὶ τὸ μὲν ἔτος φαίνεται ὅν τὸ 1558, πρὸς ὃ συμπέπτουσι οἱ ἀναγεγραμμένοι κύκλοι ἡλίου καὶ σελήνης, ἀλλ' ὁμως τοῦτο οὐτε πρὸς τὸ ζξβ' ἀνταποκρίνεται, οὐτε πρὸς τὴν ἰνδικτιῶνα συμφωνεῖ.
995. 130. Χαρτ. 8. XVI.
- Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
- Ἐτεληδθην τὸ Ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀντοῦλου υἱοῦ Λάσκαρη ἐκ Γάλατος...
996. 131. Χαρτ. 8. XVI.
- Μηναιὸν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (ἀκέφ.).
- Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης ἀκολουθίας ἐν εἰσι αἰφῆλξ' (=1587) τῆς ἐκ Χριστοῦ Γεννήσεως, ἐκ
- δὲ τῆς τοῦ κόσμου κτήσεως ζϛ'ωϛ'ζ'. Ἡ ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογία ἐσφαλταί προφανῶς.
997. 132. Χαρτ. 16. XVI.
1. "Κανὼν τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ."
 2. "Πολυέλεος ψαλλόμενος ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν δοξαζομένων ἁγίων περιέχων καὶ τὰς καθ' ἑορτὴν ἐκλογὰς, ἀρμοδίως ἐρανισθείσας παρὰ τινος μοναχοῦ Συναῖτου."
998. 133. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐξορκισμὸς πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων.
 3. Εὐχαί τινες.
 4. Τὰ ια' ἐωθινὰ εὐαγγέλια.
 5. Τύποι ἐπιστολῶν πρὸς ἱερωμένους ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 6. Τάξις περὶ ἐξομολογήσεως.
 7. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως.
999. 134. Χαρτ. 16. XIX.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 2. "Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μοδίστου Ἀπολυτικιον."
 3. Εὐχαί τινες.
1000. 135. Χαρτ. 8. μικρ. XVII.
1. Ἀκολουθία νεκρώσιμος (ἀκέφαλος).
 2. Κανόνες νεκρώσιμοι.
1001. 136. Χαρτ. 16. XIX.
- Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.
- αωλγ' Φεβρουάριος κη' (=1888).
1002. 137. Χαρτ. 16. XVII.
- Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
1003. 138. Χαρτ. 16. XVIII.
- "Ἀκολουθία τῆς ἀγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου μάρτυρος Θωμαΐδος."
- Περιβάλλεται ἐξωθεν διὰ φύλλου (Περγ. 4. XIII. σελ. 2) περιέχοντος ὅλην ἐκκλησιαστικὴν.
- *1004. 139. Χαρτ. 16. XIX.
1. "Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὴν πάνσοφον καὶ παρθενομάρτυρα νύμφην τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίναν, ψαλλόμενος ἐν τῇ τοῦ Συναίου δρους πανσέπτῳ Μοῦνῃ ἐπὶ τῇ ἐν ταύτῃ ἐλεύσει διαφόρων εὐσεβῶν Χριστιανῶν προσκωήσεως χάριν 1844."
- "Ἄνωθεν ἐν τῷ ἐπιτίτλῳ κοσμήματι Χεῖρ Ἀθωνίτου μοναχοῦ.
2. Τροπάρια εἰς τὴν αὐτήν.
 3. Μεγαλυνάρια εἰς τὴν αὐτήν.
1005. 140. Χαρτ. 16. XVII.
- Εὐχαί καὶ ἀκολουθίαι εἰς ἀνωνύμους ἁγίους.

1006. 141. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἀλεξανδρέως." (κολοβ.).
1007. 142. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἀκολουθία τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (κολοβ.).
1008. 143. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Θεοτοκάριον.
 Ἐν τελει... Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Νεκταρίου. Ἐγράφη τὸ παρὸν θεοτοκάρι ἐν ἔτει ἰρλε' μηνὶ Μαρτίῳ ιε' (=1627).
 2. Κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
 3. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
- *1009. 144. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικόλαου.
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ.
 2. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνων καὶ τὰ μεθέορτα τοῦ ἁγίου Νικόλαου.
 3. Ἀκολουθίαι ἄλλων τινῶν ἁγίων ἐν αἷς καὶ "Ἀμούντου πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κειμένου."
 Ἐσυναρμόσθη δὲ καὶ ἐγράφει ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιερέαρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικόλαου καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου παρ' ἑμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἀνθίμου ἱεροδιακόνου ἐν ἔτει ἰρλη' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ εἰς τὰς κθ' (=1610)...
 4. Ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ (Μακάριος ἀνὴρ).
 5. Πολυέλεος.
 6. "Ὁδηγία περὶ τῆς ἀκολουθίας ἀν' ἡ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Νικόλαου τύχη Κυριακῆ, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου."
1010. 145. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Τροπάρια εἰς τοὺς Ἀσωμάτους.
 2. Πολυέλεος.
 3. Ὕμνοι εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ ἀντίφωνα.
 4. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.
 5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἀρχαγγέλων.
 6. "Ἐκλογή εἰς τοὺς ἁγίους Ἀρχαγγέλους."
 7. "Ἐρμηνεία εἰς τὸ τῆς Χανααίας εὐαγγέλιον καὶ τῶν ἑβδομάδων τῶν μετὰ τὰ Φῶτα."
1011. 146. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἡλίου (ἀκέφαλος).
 2. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς τὸν αὐτόν.
1012. 147. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Ἀπολυτικία τοῦ ἁγίου Ἀντίπα.
 2. Ἀκολουθίαι Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.
1013. 148. Χαρτ. 8. μέγ. XVIII. (φ. 333).
 1 (φ. 1 α). Δοκίμια κονδυλίου, δείγματα ἐπιστολῶν καὶ ἐπιγράμματα.
 2 (φ. 12 α). "Τὰ ἐν τῷ παρόντι περιεχόμενα."
 3 (φ. 16 α). "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἐν ᾧ καὶ εἰς Νόναν μητέρα παραμυθητικός."
 4 (φ. 95 α). "Χρηστοθήθεια συντεθεῖσα παρὰ τοῦ τιμωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου τοῦ ἐν τε γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς [Ἀντωνίου] τοῦ Βυζαντίου."
 5 (φ. 169 α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων.
 6 (φ. 189 α). Δουκιανοῦ Περὶ τοῦ ἐνυπνίου.
 7 (φ. 205 α). Τοῦ αὐτοῦ Νεκρικοὶ διάλογοι.
 8 (φ. 215 α). Ὁμήρου Ἰλιάδος Α καὶ Δ.
 9 (φ. 299 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ.
 10 (φ. 327 α). Τοῦ αὐτοῦ εἰς Γρηγόριον Νύσσης ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.
 Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ κώδικι εἰσι κείμενα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως. Ἐν φ. 314 β Ματοῦ οἱ (sic) 1748.
1014. 149. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 60).
 "Γεωργίου τοῦ Δεκαπτηνοῦ Περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων."
1015. 150. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 257).
 1 (φ. 1 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁδὴ ἡ' (ἀκέφ.) καὶ θ'.
 2 (φ. 2 α). Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλίαι.
 φ. 2 α. εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτήτα.—φ. 22 β. εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.—φ. 31 α. εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—φ. 45 β. εἰς τὰ Θεοφάνεια.—φ. 58 β. εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.—φ. 72 β. εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.
 3 (φ. 82 α). Συνεσίου Ἐπιστολαί.
 4 (φ. 138 α). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ ἐνυπνίου.
 5 (φ. 146 α). "Αἰσώπου βίος τοῦ μυθοποιοῦ Μαξίμου τῷ Πλανούδῃ συγγραφείς."
 6 (φ. 198 α). Γραμματικοὶ "Κανόνες χρήσιμοι καὶ ἀναγκαῖοι."
 7 (φ. 206 α). Θέματα ἐκ τῆς καθωμλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.
 8 (φ. 251 α). "Ὄνόματα πόλεων κατ' ἀλφάβητον."
 Ἄρχ. Ἀσφαλίτης λύμνη μεταξὺ τῶν Μωαβιτῶν καὶ Ἀμωραίων. Τέλ. Χουσαῖοι λέγονται οἱ Αἰθίοπες ἀπὸ τοῦ Χοῦς υἱοῦ Χάμ. Τέλος τῶν τῶν πόλεων ὀνομάτων. Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
1016. 151. Χαρτ. 8. XVII (?) (φ. 326).
 1 (φ. 1 α). Συνεσίου Ἐπιστολαὶ ρνδ'.

2 (φ. 249 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.

3 (φ. 277 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

4 (φ. 307 α). Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1017. 152. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 88).

“Βιβλίον καλούμενον Ἐπιστολάριον.”

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ α ψν' (=1750). Περιέχονται καὶ τύποι τουρκικῶν ὁμολόγων γεγραμμένων διὰ χαρακτήρων ἑλληνικῶν.

1018. 153. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 222).

1 (φ. 1 α). “Σχόλια εἰς τὸν Λόγον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν ἀγίαν Πεντηκοστήν.”

2 (φ. 40 β). “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.”

Περιέχεται τὸ κείμενον μετὰ σχολίων ἐναλλὰξ κατὰ χωρία.

3 (φ. 82 α). Ἐξηγήσεις εἰς Ἐπιστολὰς Φαλαρίδος, Βρόντου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

4 (φ. 188 α). Θέματα ἐκ τῆς καθωμλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 προτάσσονται αἱ σ. 257—306 ἐντύπου, περιέχοντος Λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1019. 154. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 206).

1. “Τέχνη ῥητορικὴ”

κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. “Νόννου Συναγωγὴ καὶ ἐξηγήσεις

ὡν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ἐν τῷ α' Σηλητευτικῷ.”

3. “Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.” Ἀνάλυσις λόγου.

4. “Ἐπιτάφιοι λόγοι τίνι μεθόδῳ γίνονται.”

1020. 155. Χαρτ. 8. XVIII. XVII.

1. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον ἐκ τῆς κοινῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Ἄρχ. Ἀδελφὸς ἀγάστωρ ὁμαίμων δίδυμος ὁμογάστωρ, ὁμοφύλακτος, ὁμογενῆς.

2. “Διδασκαλία εἰς τὸ δ' περὶ τῶν μορίων.”

Ἄρχ. Ὁ αὐτοτελής κατὰ σύνταξιν λόγος ἐξ ὀνόματος συνέστηκε καὶ ῥήματος.

3. “Περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ.”

Ἄρχ. Κείμενον. Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός.

1021. 156. Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ, κεφ. χιγ', ὡν προτάσσεται πίναξ.

Κεφ. α' “Περὶ κριτοῦ ἥτοι τοῦ ἀρχιερέως του εἶναι πρὸς πάντας συμπαθεῖς.” Κεφ. χιγ' “Ἐρώτησις καὶ ἀποκρίσις θεῶν πατέρων περὶ πίστεως κατὰ Λατίνων.” Ἐπεταί “Εὐχὴ λεγόμενη παρὰ ἀρχιερέως εἰς ἑσέρως πρὸς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.”

Η.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρῶν ἐν ἔτοι α ψιβ' (=1712) ἐν μεινίφ Φευρουαρίου κε Θεοῦ τῶ δώρων καὶ πόνους Χατζοὶ Ἰωάσαφ.

1022. 157. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 255).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Χριστὸς πάσχω μετὰ ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην ἐν τῇ ψφ.

2. Δουκιανοῦ τινα.

3. Κανόνες καὶ ψδαί.

4. Ἐκ τῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολῶν.

5. “Τῶν ἑλληνικῶν ἐπιστολῶν Ἀνθολογία.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1023. 158. Χαρτ. 16. XIX.

Γραμματικὰ γυμνάσματα ἀνάξια λόγου.

1024. 159. Χαρτ. 16. XIX. (φ. 47).

“Προγνωστικὸν παντοσινόν,

μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν διάλεκτον παρὰ Δ. Γ. Σ. δαπάνῃ μὲν τοῦ τιμωτάτου κυρίου Ἰωάννου Κοκοτα, ἐπιμελεῖα δὲ καὶ διορθώσει Καλλωνικοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐν Δειψίᾳ τῆς Σαζωνίας. Ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ κυρίου Βραϊκοφ καὶ Λιρτελ. 1801.” Ἀντίγραφον πάντως ἐντύπου βιβλίου λείποντος παρὰ Βρετφ. Ἐν φ. 41 β τοῦ κώδικος Δοσίθεος Ζαγοραῖος ἐγραψα.

1025. 160. Χαρτ. 16. XV. (φ. 79).

1. Διάφοροι εὐχαί.

2. Τὰ μέλη τοῦ ἀνθρώπου.

3. Αἱ ἐπτὰ ἀρεταὶ καὶ αἱ ἐπτὰ ἀμαρτίαι.

4. Αἱ δέκα πληγαὶ τῶν Αἰγυπτίων.

5. Τὰ ἐπτὰ μυστήρια.

6. Τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως.

7. “Κεφάλαια ὠφέλιμα περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

8. “Ἐκ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ.”

9. “Ἐκλογή ἐκ τῶν πατέρων.”

10. Θεοτοκία.

11 (φ. 43 α). Διηγήσεις καὶ ἀποφθέγματα περὶ Δημοσθένους, Ἀλεξάνδρου, Ἡροδότου, Διογένους κτλ.

Ἄρχ. Δημοσθένης ὁ ῥητορεὶα κεκοσμημένος ἤρημένος ἰδμων καὶ εἰδήμων γενέσθαι τῶν ῥητορικῶν λόγων τὸν κόσμον τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ξυρῶν ἀπέτεμε. Τέλ. Ἀγησίλαος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος διὰ τί ἀτολχιστὸς ἐστὶν ἢ Σπάρτη μὴ ψεύδου ἔφη· τετίχισται γὰρ οὐ λίθοις, οὐ ξύλοις, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἐνοικούντων ἀρεταῖς.

12 (φ. 46 α). Δισόπαιο μῦθοι ἐξ μετ' ἐπιμυθίων.

Ἄρχ. Δύο τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεῶς ἔπλεον· ὡν ὁ ἄτερος μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ὁ ἄτερος δὲ ἐπὶ τῆς πρῶρας ἐκάθητο.

13 (φ. 49 α). “Ἰγνατίου διακόνου Τετράστιχα δι' ἰάμβων ἐκ τῶν Βαββαλιστωπια τετραστίχων (ἐν τῇ ψφ· σφαλτά) μεταφρασθέντα καὶ πρὸς ἀρετὴν ἐκαλείφοντα.”

Ἄρχ. Ἄνδρὸς ποσὶ πατεῖτο πέτρινος λέων καὶ τις λέοντι φησὶ τὴν ἰσχὺν βλέπει.

12

- Ἄλλ' εἰ λέοντες εἶπεν ἠδεῖσαν γλύφην,
πολλοὺς ἂν εἶδες ἀνθρώπους λίθους.
Ἵτι ἐπ' ἀρετῇ οὐ δεῖ ἐπαίρεσθαι.
Ἔθνη γεράνων πῆξέ τις σπορεύς πάγην
μεθ' ὧν πελαργὸν εἶλεν δε θρήνει μέγα.
Ἔφη δ' ἀροτρεύς· ὡς φίλος μὲν εἰ λέγω
ἄλλ' ἢ πάγην λαβοῦσα σὺν κακοῖς ἔχει.
Ἄδικοις μὴ συμφύρεσθαι.
Τούτοις ἔπονται καὶ ἄλλα τετράστιχα (καταλογάδην), ὧν τὴν
συνέχειαν ἴδ. κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 16.
- 14 (φ. 56 α). Αἰσώπειοι μῦθοι ἐν πεζῷ λόγῳ.
Ἄρχ. Σφήκες καὶ κέρδικες δῖψη συνεχόμενοι πρὸς
γεωργὸν ἤλθον. Τέλ. (κολοβ.). Βουκόλος ἀγέλην ταύ-
ρων βόσκων...καὶ μέγα δειλιάσας ἐπάρας τὰς χεῖρας
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν].
Ἰδ. τὴν ἀρχὴν τούτων κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 17.
- 15 (φ. 58 α). "Συντίπα τοῦ φιλοσόφου Ἐκ τῶν
παραδειγματικῶν αὐτοῦ λόγων."
Ἄρχ. Ὅνος ἀκούσας φωνῆς τέττιγος ἠδέως αὐτῇ
ἐπετέρπετο. Τέλ. ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
κυνῶν ἔσομαι δακνόμενος. Ὡς εἰ καὶ τὸν σκαῖον ἀν-
θρωπον....
Καὶ φαίνονται μὲν ταῦτα κολοβά, ἀλλ' ἡ συνέχεια τούτων
ἐθρηται κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 18.
- 16 (φ. 75 α). [Ἰγνατίου διακόνου] Τετράστιχα
(ἀκέφ.).
Ἄρχ. Φύσις δὲ ἦλθεν πᾶσι τοῖς τετραπόδοις
καύχημα κατέχουσαι εἰς παίδων πλῆθος
καὶ δὴ ἔφασκον τῇ λαιῆν βοῶντες.
Τέλ. οὐδ' ὄλως ἀνδρὸς ἰδέαν κεκτημένον
ὄπως σὺ τεύξης ἀπορῶ παραχρήμα.
Τὰ τετράστιχα ταῦτα (καταλογάδην) εἰσὶ συνέχεια τῶν
ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 18.
- 17 (φ. 76 β). "Τῶν τοῦ Αἰσώπου μύθων."
Ἄρχ. Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιη-
σάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἀγραν. Τέλ. ὑπολαβὼν οὗτος
εἶπεν φοινίκων ἀθθῖς ὡς εἰκοικεν ἐπιθυμεῖ καὶ διὰ τοῦτο
φαίνεται ἡσυχάζουσα.
Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 14.
- 18 (φ. 77 α). Συντίπα Συνέχεια τῶν ὑπ' ἀρ. 15
παραδειγματικῶν λόγων.
Ἄρχ. (ἀκέφ.)...τιμῆσειέ τις καὶ δεξιῶσταιο.
19 (φ. 79 β). "Εἶναι δὲ ὄρη τῆς γῆς μεγάλα ἰβ'."
Τέλ. Ὅρος ἐννι δ καλεῖται Ὅργιας (γρ. Ἀργαῖος).
Ἐξεβάνη δὲ φλέβας πικρὰς καὶ νοσσώδης καὶ ἐστὶν
θανατηφόρον Ἰσταται πρὸς τὸ νοτικῶ μέρει τῆς Μεγά-
λης Ἀρμενίας.
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεκριμένη. Τὰ μὲν φύλλα 75 καὶ
76 τακτέα μετὰ τὸ 55, τὰ δὲ φύλλα 77 καὶ 78 μετὰ τὸ 74.
1026. 161. Χαρτ. 8. XVIII.
"Στιχηράριον καλόφωνον καὶ μουσικώτατον"
περιέχον Στιχηρὰ τοῦ ὄλου ἔνιαυτοῦ μετὰ τῶν τοῦ Τριψιδίου
καὶ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ φωνῶν. (Κολοβόν.)
1027. 162. Χαρτ. 8. XVIII.
Δοξαστικά τροπάρια τοῦ ἔνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.
Ἄκέφ. καὶ κολοβ.
1028. 163. Περγ. 16. XI.
Δοξαστικά τοῦ ἔνιαυτοῦ (μετὰ φωνῶν).
(Ἄκέφ.) Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ παραφύλλου χαρτ. 1669 Ἀδγοῦ-
στου...Ἐπὰραδῶθηκε τὸ κάστρον τῆς Κρίτης καὶ ἐξε-
νίτευτήκαμεν οἱ κάκαρίζηκη εἰς ξένους κόσμους καὶ
ἐτοῦτω ἐξ ἀμάρτιων μας. Ἐγὼ ἱερεὺς Ματθαῖος.
1029. 164. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἔνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν.
1030. 165. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἔνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συνεσταχωμένα φύλλα ἀρχαιότερα, περιέ-
χοντα διάφορα τροπάρια μετὰ φωνῶν.
1031. 166. Χαρτ. 16. XVIII.
Ἀκολουθία τῶν λειτουργιῶν, μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
Πρὸς τῇ τέλει Ἐβληφε πέρας ἡ παρούσα ασματω-
μεληρητόφθογγος βιβλος δια χειρὸς ἐμοῦ Δίμιτράσκο
ηγεμονευοντος τοῦ ευσεβεστάτου Ἰωάννου Κωνσταν-
τίνου Μπάσάρβα βοέβωντα ἔποι ἔτους ρψε' καὶ ἀπὸ
Ἀδάμ ,ξσιγ' (=1705).
1032. 167. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἔνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν.
Ἐν ἀρχῇ εἰσι συνεσταχωμένα καὶ ἄλλα φύλλα ἐκκλησιαστικῆς
μουσικῆς, ἀτάκτως ἔχοντα, περὶ δὲ τὰ μέσα λείπουν φύλλα.
Ἐν δ' ἀρχῇ καὶ τέλει ἐθρηται ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ.) διεπτυγ-
μένον εἰς δύο, περιέχοντα σλαβικὴν γραφὴν.
1033. 168. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς (ἀκέφ.).
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἔνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν.
1034. 169. Περγ. Χαρτ. XV.—XIX.
Φάκελος
περιέχον διάφορα ἀπεσπασμένα φύλλα καὶ μέρη κωδικῶν,
μάλιστα ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

1035. 1. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κβ'.
1036. 2. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς πράξεις τῶν ἁγ. Ἀποστόλων (Ὁμιλίαι κε').
'Ἐν τέλει ξένον φύλλον (Περγ. X. σελ. 2) περιέχων μέρος λόγου τοῦ Χρυσοστόμου.
1037. 3. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία περὶ εὐχῆς.
 2. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον.
 3. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.
 4. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν (Ὁμιλ. β').
 5. 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.
 6. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου.
 7. Τοῦ αὐτοῦ εἰς πατέρας τελειωθέντας.
 8. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἁγ. Τεσσαρακοστῆς.
 9. "Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνας τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας."
 10. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.
 11. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.
 12. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.
 13. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὰ Βαῖα.
 14. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης εἰς τὸν μακάριον Λάζαρον.
 15. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ξηρανθείσαν συκῆν.
 16. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.
 17. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἁμαρτωλὸν τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρῳ καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον.
 18. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.
 19. Γεωργίου Νικομηθείας εἰς τὸ εἰσπήκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ.
 20. Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.
 21. "Λέοντος ἐν Χριστῷ τῷ δι' ἀναστάσεως κόσμον ἀφθαρτίσαντι βασιλέως Λόγος εἰς τὸ μέγα καὶ σωτήριον κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον."
 22. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν.
 23. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.
 24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.
 25. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ.
 26. Διοντίου πρεσβυτέρου Ὁμιλία εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.
 27. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν παράλυτον τῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
 28. Βασιλείου Σελυκείας Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
 29. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
'Ἀρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς εὐκαιρον σήμερον.
 30. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
'Ἀρχ. Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἐορτῆ.
 31. "Γρηγορίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Καππαδοκίας Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους τιτὴ θεοφόρους πατέρας

καὶ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον καὶ μέγαν βασιλέα.”

32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν καὶ διατὶ σημεῖα οὐ γίνονται νῦν.

33. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

34. Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. Πάντας (κολ.).

35. Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου Λόγος προσφωνητικὸς ἢ χαριστικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

36. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

37. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

38. “Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ...Εἰς τὸν Χαριτισμὸν.”

Ἄρχ. Ἄρχῃ μὲν τῶν ὄντων Θεός.

39. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

Ἄρχ. Πάλιν χαρὰς εὐαγγέλια (κολοβ.).

Χαρτ. φύλ. XVI

40. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

41. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

42. “Ἰακώβου μοναχοῦ καὶ ταπεινοῦ Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.”

Ἄρχ. Κινῆσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον ὡς κινύραν τὰ χεῖλη. Τέλ. Ἡμεῖς δὲ ὅσοι τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορεύθημεν σὺν αὐτῷ ἐνδοξασθησώμεθα καὶ συμβασιλεύσωμεν Χριστῷ τῇ Τριάδι σὺν ἀγγέλοις περιχωρούμενοι τῷ ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι προσκυνουμένῳ νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

43. “Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.”

Ἄρχ. Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος.

44. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν.

45. Παντολέοντος διακόνου Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

46. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου.

47. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Χαρτ. 8. XVI.

48. “Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Λόγος ἱστορικὸς περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.”

Ἄρχ. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς ὁσιότητος δεξάμενος. Τέλ. (κολοβ.) σταυρὸς βασιλέων κράτος καὶ δυναστεία καὶ νίκη τῶν ὀπλων κατὰ τῶν πολεμίων.

Τοῦ ὄλου κώδικος προτάσσεται πίναξ ἀκριβῆς (XVI. αἰών.). Συνεσταχωμένα μετὰ τοῦ ξυλλίνου περικαλύμματος καὶ δίκην παραφύλλων ὀκτὼ φύλλα (Βομβ. 4. XIV. σελ. 2), περιέχοντα Ἑρμηνείαν εἰς τοὺς Λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (τὸν μ', εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα) καὶ μέρος τῆς τοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου

Προτρεπτικῆς ὁμιλίας εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα, ὡς ἔστιν εἰκόσαι ἐκ τῶν χωρίων.

1038. 4. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι κα', ὡν α' Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα, κα' Κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικὸς β'.

2. Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.

3. “Ἐξήγησις ὡν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρώτῳ Στηλιτευτικῷ.”

1039. 5. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ. δ'—ιγ'.

1040. 6. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2 (φ. 819).

1 (φ. 1 α). Πίναξ ἀκριβῆς τῶν περιεχομένων.

2 (φ. 3 α). Στίχοι πολιτικοί (καταλογάδην).

Ἄρχ.

Εὐλόγει μεγαλύνουσα ψυχὴ μου τὸν δεσπότην.

Ὁ κύριός μου καὶ Θεὸς ἐμεγαλύνθη σφόδρα.

3 (φ. 4 α). “Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.”

Ἄρχ. Ἐχρῆν ὡς ἀληθῶς τὴν Παρθένον.

4 (φ. 18 α). Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Ἀρχῇ μὲν ἡμῖν ἑορτῆς ἢ παρούσα παρήγυρις.

5 (φ. 21 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.

6 (φ. 25 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη.

7 (φ. 29 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρχ. Σταυροῦ παρήγυρις ἀγομεν.

8 (φ. 32 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρχ. Σταυροῦ παρήγυρις, καὶ τίς οὐ σκιρτήσειεν.

9 (φ. 34 α). “Δέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίου βασιλέως

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἀοίδιμον στεφανίτην μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Δημήτριον.”

Ἄρχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

10 (φ. 37 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Ἀσωμάτους.

11 (φ. 42 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος ἐνεργείας διαφόρους τῶν ἀγγέλων διαλαμβάνων.

Ἄρχ. Ἀγγέλους ἐγκωμιάζειν χρή.

12 (φ. 43 α). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς.

13 (φ. 47 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρουσίας ἑορτῆς σύνθημα.

14 (φ. 50 β). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου.

- 15 (φ. 53 α). 'Ιωάννου 'Ιεροσολύμων Βίος και πολιτεία 'Ιωάννου του Δαμασκηνοῦ.
 "Αρχ. Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀρρόπυτον.
- 16 (φ. 62 α). 'Ανδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Νικόλαον.
- 17 (φ. 65 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις.
- 18 (φ. 72 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Ἄβραάμ.
 "Αρχ. Εἶδετε πολὺν σφριγῶσαν.
- 19 (φ. 75 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.
- 20 (φ. 79 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
 "Αρχ. Τί τοῦτο σημεῖον ἀντιλεγόμενον ὄρω.
- 21 (φ. 83 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
 "Αρχ. Ἀδιήγητον δι' αἰῶνος ἐμφανίζεται πέλαγος.
- 22 (φ. 85 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
 "Αρχ. Ὅπταν ἐκ χειμῶνος κρυεροῦ.
- 23 (φ. 87 β). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος.
- 24 (φ. 93 β). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ ἁγ. βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ.
- 25 (φ. 97 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ ἁγία Θεοφάνεια.
- 26 (φ. 100 β). "Ἐπόμνημα Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτου
 εἰς τὴν ἐξ Ἀντιοχείας ἀνακομιδῆς τῆς σεβασμίας χειρὸς τοῦ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου."
 "Αρχ. Ἴδὸν καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερός.
- 27 (φ. 106 β). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.
- 28 (φ. 111 α). Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς Ἐφραίμ τὸν Σῦρον.
- 29 (φ. 119 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Ἰγνάτιον τὸν Θεοφόρον.
- 30 (φ. 124 β). 'Ιωάννου Εὐχαϊτων Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
- 31 (φ. 131 β). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
- 32 (φ. 138 α). Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
- 33 (φ. 143 α). Διοντίου βασιλέως Λόγος ὅτι νεφέλης ἀχράντου κτλ.
- 34 (φ. 146 β). "Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εὐρεσιν."
 "Αρχ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεὸς ἐφέστηκε Πρόδρομος.
- 35 (φ. 149 β). Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα.
- 36 (φ. 154 α). Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Γεωργίου.
 "Αρχ. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ.
- 37 (φ. 160 β). Γρηγορίου πατριάρχου Εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.
- 38 (φ. 171 α). "Νικηφόρου πρεσβύτερου καὶ μοναχοῦ τοῦ Βλαμμίδου
 Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστῆν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον."
 "Αρχ. Εὐαγγελιστῆ θεολόγῳ προσήκοι ἂν αἶνος.
- 39 (φ. 176 β). "Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου."
 "Αρχ. Λικιννίῳ τῷ βασιλεῖ πολλῇ κεχρημένῳ τῇ περὶ τὰ εἶδωλα δεισιδαιμονίᾳ.
- 40 (φ. 182 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον τοῦ Προδρόμου.
- 41 (φ. 184 β). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
- 42 (φ. 187 β). "Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτου Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου."
 "Αρχ. Εἰ μὲν ὁ τοῦ λόγου κήρυξ καὶ πρόδρομος.
- 43 (φ. 191 α). Διοντίου βασιλέως Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου.
- 44 (φ. 194 β). Βίος καὶ πολιτεία Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.
- 45 (φ. 202 α). "Ἐπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα
 καὶ ἀποδημίας καὶ τελείων τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου."
- 46 (φ. 207 β). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.
- 47 (φ. 209 β). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον.
- 48 (φ. 212 β). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου.
- 49 (φ. 224 α). Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν.
- 50 (φ. 232 β). "Θεοφάνους τοῦ πρωτοθρόνου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον προφήτην καὶ μέγαν Ἡλίαν."
 "Αρχ. Ἀγῶνων λόγος καιρός.
- 51 (φ. 236 α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
- 52 (φ. 243 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου."
- 53 (φ. 248 α). "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης,
 ἡγουμένης γενομένης τῆς μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάνου."
 "Αρχ. Ἐδὴ μὲν οὖν ἐπέπαυτο ὁ κατὰ τῶν προσκυνητῶν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ διωγμός.
- 54 (φ. 264 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν.
- 55 (φ. 268 β). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν.
- 56 (φ. 275 β). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Χοσίου τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου

Λόγος εις την άγιαν και φρικτήν μεταμόρφωσιν του κυριου και Θεου και σωτήρος ημών 'Ιησού Χριστού."

"Αρχ. Χριστού δε του έμου σωτήρος και Θεού μεταμορφουμένου.

57 (φ. 281 α). 'Εφραμ του Σύρου Εις την Μεταμόρφωσιν.

58 (φ. 284 β). 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Εις την Μεταμόρφωσιν.

"Αρχ. Δεύτε φιλέορτοι και τήμερον.

59 (φ. 286 α). 'Ιωάννου του Δαμασκηνού Εις την κοίμησιν τής Θεοτόκου.

60 (φ. 292 β). 'Ανδρίου Κρήτης Εις την Κοίμησιν τής Θεοτόκου.

"Αρχ. Μυστήριον ή παρούσα πανήγυρις.

61 (φ. 295 α). Του αυτού Εις την Κοίμησιν.

"Αρχ. Καλεϊ πάλιν ημάς.

62 (φ. 299 α). 'Ιωάννου του Δαμασκηνού Εις την Κοίμησιν.

63 (φ. 303 α). " Λόγος διαλαμβάνων

τά περι τής γενήσεως, ανατροφής και άποτομής του... Προδρόμου και βαπτιστού 'Ιωάννου κτλ."

"Αρχ. 'Ιωάννην τὸ μέγα κλέος τής οικουμένης.

64 (φ. 311 β). 'Ανδρίου Κρήτης Εις την άποτομήν του Προδρόμου.

'Όλιγα φύλλα περι τὸ τέλος έκπεσόντα άντικατεστάθισαν υπό Χαρτ. XVII. αιώνας.—'Εν φ. 8 β ή έξής σημείωσις 'Η ιερά αυτη και πλουσιωτάτη βίβλος περιέχει μὲν τούς αναγκαιοτέρους τών δεσποτικῶν και θείων έορτών πανηγυρικούς λόγους και τινων έπισήμων και μεγάλων άγιων βίους και έγκώμια άρχομένη από μηνός Σεπτεμβρίου και καταλήγουσα μέχρι και του τέλους του Αύγουστου, έτι δε και τούς από τής Κυριακής του Τελώνου και του Φαρισαίου άχρι τής άγιας και μεγάλης Τεσσαρακοστής συνήθως αναγνωσκομένου ιστορικούς ή και άλλως διαλαμβάνοντας, αλλά δὴ και αυτης τής Πεντηκοστής δλως έως και τών άγιων Πάντων. 'Εφιλοπονήθη δε αυτη και έσπουδάσθη συντεθῆναι τε και γραφῆναι οπως καθώς οράται έχουσα παρά τής πανευγενεστάτης και σεβασμιωτάτης και αϊδήμου κτητορίσης κυρῆς "Ανας Κομνηνης 'Ραουλαίνης τής Στρατηγοπουλίνης και πρωτοστρατορίσης τής διά του θείου και άγγελικού σχήματος μετονομασθείσης 'Αντωνίας μοναχής. Προσετέθη δε και άφιερῶθη μετά τών λοιπών ὦν κατά καιροῦς πεποιθε βιβλων τε και παντοδαπών σκευών και ιερῶν κοιμηλίων εν τῇ αυτῇ σεβασμίᾳ και εὐαγεστάτη μονῇ του κραταιού Θεού και σωτήρος ημών 'Ιησού Χριστού ψυχικής ένεκα σωτηρίας αυτης. Οί οὖν αναγινώσκοντες ταύτην τήν θαυμασίαν βίβλον ή και άλλως έντυγχάνοντες εδχεσθαι υπέρ αυτης πάντοτε†.

"Δξιοθμεν οὖν τούς τήν τοιαύτην έντυγχάνοντας ιερὰν βίβλον και μάλιστα ταῖς εν τῇ τοιαύτη σεβασμίᾳ μονῇ ένασκουμέναις εὐλαβεστάταις μοναχαῖς οί γεγραφότες τήν παρούσαν βίβλον ἵνα μετ' εὐλαβείας και τής πρεπούσης καθαρότητός τε και σεμνότητος άπτεσθαι του τοιοούτου βιβλίου και μη άνίπτοις χερσί, τὸ εἶδόμερον, ή άλλως υπό ελαίου θίξεως και

μεταχειρήσεως κανδήλων ή πλήσεως είλημμέναις· οὐδὲ γάρ τουτο περιττὸν ή εξ εαυτῶν λέγομεν, αλλά τοῖς άγίοις εις τουτο πατράσι και θεοφόροις πειθόμενοι οίτινες τοῖς τῆς άγιας εκκλησίας...τὴν ἴσην άπονέμειν τιμὴν διατάττονται, ήν και τοῖς ιεροῖς εὐαγγελίοις, μάλλον δε και αυτοῖς τοῖς σταυρικοίς εκτυπώμασιν, γινώσκουσαι και τουτο ὡς οὐχ' άπλῶς οὐδὲ ὡς έτυχεν ή τοιαύτη γέγονε βίβλος αλλά μετά τής πλείστης εξόδου, πολλήν μὲν και ημεῖς εις τὸ γράψαι ταύτην αναδεξάμενοι κόπον, πλείονα δε υπομεμενηκότες μόχθον τε και ταλαιπωρίαν περι τήν τής δλης πραγματείας συλλογήν και συνάθροισις, άλλον άλλαχόθεν έρανιζόμενοι λόγον και έτέρωθεν έτερον αἰτοῦντες βιβλον. Διά ταυτα γοῦν οὐ καταφρονητέον ὡμῖν ταύτης τής αξιώσεως ή έντολής, αλλά τήν δέουσαν περι τήν βίβλον τηρητέον καθαρότητα και σπουδῆν πίστεως, και τουτο εις Θεὸν ἀληθοῦς ήγουμένους έργον τὸ τὰς θείας βίβλους άγειν διά τιμῆς περιγίρεται, ἵνα και τὸ μνημόσυρον επί πλέον τῶν κτησαμένων περισώζηται. Ἰδ. και κῶδ. 1082 (48).

1041. 7. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.

Βίοι και μαρτύρια άγιων 'Οκτωβρίου.

'Ακέφαλος και κολοβός. 'Εν αρχῇ και τέλει φύλλα έκπεσόντα άντικατεστάθισαν υπό χαρτ. (XVI. αἰών.).

1042. 8. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.

Βίοι και μαρτύρια άγιων Σεπτεμβρίου.

Τὰ τελευταῖα φύλλα έκπεσόντα άντικατεστάθισαν υπό χαρτ. (XVII. αἰών.).

1043. 9. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

'Ιωάννου του Χρυσοστόμου 'Υπόμνημα εις 'Ιωάννην. 'Όμιλ. α'—με'.

*1044. 10. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον

μετά φωνῶν έρυθρῶν, κομφῶν αρχικῶν γραμμάτων και έπιτίλων.

1045. 11. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.

'Ιωάννου του Χρυσοστόμου 'Υπόμνημα εις Ματθαῖον 'Όμιλ. α'—μγ'.

1046. 12. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.

1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λόγοι εξ Περὶ του άκαταλήπτου (ὁ α' άκέφ.).

2. Του αυτού Λόγοι εξ Κατὰ 'Ιουδαίων.

3. Του αυτού Λόγοι εξ Περὶ ιερωσύνης.

4. Του αυτού Λόγος άκέφαλος.

"Αρχ...τεῖτε; τὸ τούς θείους αναπέμποντας ὕμνος φόβῳ πολλῶ συνεσταλμένους. Τέλ. βουλόμενος ημάς εν τούτοις κατασκηνῶσαι· ὦν γένοιτο πάντας ημάς έπιτυχεῖν χάριτι και φιλανθρωπίᾳ κτλ.

5. Του αυτού Εις τὸ Καὶ έγένετο εν τῷ έναυτῷ οὐ άπάθανεν 'Οζίας.

6. Του αυτού Εις τὸ 'Υψώθη ή καρδιά 'Οζίου (κολοβ.).

'Ο κῶδις πολλαχῶς εφθαρμένος.

1047. 13. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου α'—ιη'.
Ἀκέφαλος, κολοβός, ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.
1048. 14. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον
'Ομιλ. ξα'—ι'. (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει Εὐδχου τῷ γράψαντι ὁ ἀναγινώσκων Σάβα
μοναχῷ καὶ ἐλαχίστῳ πάνυ...
Ἡ βίβλος αὕτη γέγραπται μὲν ἐκ πόνων
τοῦ τῶν Ἀνδίδων προέδρου...
Ἄλοῦσα δὲ ὕστερον ἔθνῶν ἐφόδῳ
ἀνασέσωσται τῇ ἐκκλησίᾳ πάλιν
ὀλκῆς χρυσοῦ εἰς τιμὴν δεδομένης
πρὸς τοῦδε αὐθις καὶ μετ' αἰχμαλωσίαν (καταλογ.).
1049. 15. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον
Ομιλ. α'—μδ' (κολοβ.).
1050. 16. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.
Ἐντὶ τριῶν φύλλων ἐκπεσόντων ἐν τέλει ἄλλα χαρτ. (XVI.).
1051. 17. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαήμερον
α'—κθ' (ἀκέφ. κολοβ.).
Ἐντὶ τῶν πρώτων φύλλων ἐκπεσόντων ἄλλα χαρτ. (XVII.).
1052. 18. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτ. ιδ'—Νοεμβρ. λ'.
1053. 19. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Λόγοι εἰς τὴν Μετα-
μόρφωσιν.
Ἐπὶ φύλλων χαρτ. (XVI. αἰών.).
2. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρουαρίου.
3. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν
Σταυρόν.
4. Γρηγορίου Ἀντιοχείας Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν
(κολοβ.).
Ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας. Ἐν τέλει ὑπὲρ συνισταχωμένα
φύλλα (Περγ. VI.) ἐξ Εὐαγγελίου, αὐτῶν ἀπεκόπησαν, σφισσόμενον
μικροτάτων μόνον λειψάνων.
1054. 20. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.
Ἐν ἀρχῇ φύλλα (Χαρτ. XIV.) περιέχοντα 1. Μαρτύριον
πιθανῶς Γουρίου καὶ Σαμωνᾶ (ἀκέφ.). Ἄρχ... κλειστὸν ἐν
ἀσφαλεῖ γενέσθαι φυλακὴν. 2. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἄγιον
ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (ἀπόσπασμα).
1055. 21. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.
- *1056. 22. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι ις' (ἀκέφ.).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ὠραίων πρὸς ἑκάστης Ὁμιλίας
ἀρχικῶν γραμμάτων, σχηματιζομένων πολλακίς δι' εἰκόνων
ἁγίων.
1057. 23. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ἕξ Περὶ ἱερω-
σύνης.
2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἑπτὰ Περὶ τοῦ ἀκαταλήπτου.
3. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἕξ Κατὰ Ἰουδαίων.
4. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι τέσσαρες Εἰς τὸν πλούσιον καὶ
τὸν Λάζαρον.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς μὴ πλησιάζοντας τῇ καθολικῇ
ἐκκλησίᾳ.
6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Ὀζίαν.
7. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς μάρτυρας καὶ εἰς τὸ Ὑψώθη ἡ
καρδία Ὀζίου.
1058. 24. Περγ. φύλ. X. σελ. 2. (φ. 378).
1 (φ. 1 α). Γένεσις.
2 (φ. 81 β). Ἐξοδος.
3 (φ. 144 β). Δευτερικόν.
4 (φ. 184 β). Ἀριθμοί.
5 (φ. 250 α). Δευτερονόμιον.
6 (φ. 295 α). Ἰησοῦς.
7 (φ. 333 β). Κριταί.
8 (φ. 369 α). Ρούθ.
Ὁ κώδιξ γεγραμμένος γράμμασι τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.).
1059. 25. Περγ. φύλ. XI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον.
'Ομιλ. να'—ξθ' (ἀκέφ. κολοβ.).
1060. 26. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κς',
ὡν α' Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, κς' Εἰς τοὺς ἁγίους
Πάντας (κολοβ.). Συνισταχωμένα τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος
ἐν μὲν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XIII.), ἐν οἷς μέρος Κανόνος εἰς
Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἐν δὲ τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII.), ἐν
οἷς μέρος τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων μετὰ σηματοφάνων.
1061. 27. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κδ',
ὡν α' Προλεχθεῖσα ἐν Ἀντιοχείᾳ πρεσβυτέρου αὐτοῦ ὑπάρ-
χοντος, κδ' Ῥηθεῖσα εἰς τὴν μεγάλην ἑβδομάδα.
1062. 28. Περγ. φύλ. IX.
Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.). Τὸ κείμενον γεγραμ-
μένον ἐν τῷ μέσῳ κατέχει 12 στίχους ἑκάστης σελίδος, περὶ δ'
αὐτὸ διὰ γραφῆς λεπτῆς κλινοῦσης πρὸς τὸ κεφαλαῖωδες Σειρὰ
ἐρμηνευμάτων διαφόρων πατέρων, συνηθέστερον Ἰσιδίου τοῦ
Πηλουσιώτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Σεβηριανοῦ, Διο-
δώρου Ταρσοῦ, Θεοδώρου Μόψουστίας, Ἀκακίου, Ἀπολ-
λιναρίου.

*1063. 29.

Περγ. φύλ. XIII. τελευταίως. σελ. 2.

1. Εὐαγγέλιον μετὰ σηματοφώνων.

2. Συναξάριον τῶν Εὐαγγελίων.

Κοσμεῖται ὑπ' ἀρχικῶν γραμμάτων ἀτέχνων, τῶν πλείστων ἀπλῶς ἐρυθρῶν. Ἐν τέλει ἐντὸς ἰδίου πλαισίου οἱ ἐξῆς παρεφθαρμένοι καὶ ἀνορθόγραφοι στίχοι, ἐναλλάξ μέλανες καὶ ἐρυθροί.

Πλήρης ἱεράς καὶ θείας οὖν γραφῆς

ἀ τῇ πεντέκτῃ τοῦ μῆν' Ἰούλιον καλοῦσι

ἔτους προδραμῶν ἐξακισχιλιοστῶ

ὀκτακοισωστῶ πέπτῳ πληροῦντι

τῆς τε ἰνδικτιῶνος μιᾶς οὖν καὶ δεκάτης

κατατροπῆν τε τῶν τῆδε γεγραμμένων.

Μέμνησθε οὖν τοῖνυν τῷ ταύτῃ ποθήσας

κομνηνοφουεῖ ἐξ ευγενείας ῥίξης

Μιχαὴλ τῷ Κεφαλῶ τῷ ταύτην συμπληρώσας

Ῥωμαίων δὲ κρατοῦν σκῆπτρα τῆς βασιλείας

τῶν πανευσεβεστάτων μεγάλων βασιλέων,

τῶν αὐτοκρατόρων Ἀνδρονίκου μεγάλου,

τῆς εὐσεβεστάτης Εἰρήνης τῆς αὐγούστας.

Τοῦτο τοῖνυν εδχεσθε τῷ ταύτην ἐνεργήσας,

ἔτη οὖν τοῖνυν καὶ ἐμοὶ τῷ χεῖρα τοῦτῳ γράψας

Κωνσταντίνῳ τῷ οἰκτρῷ τῷ δντι ἐκτοῦ Μοραίου κτλ.

Κατὰ ταῦτα ὁ κώδιξ ἐγράφη τῷ 1296.

1064. 30.

Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.

2. "Υπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον τῆς ἰδ' Νοεμβρίου" (Χαρτ. XV.).

*1065. 31.

Περγ. φύλ. XII. (φ. 899).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι 15'

ὦν τελευταῖος ὁ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα, ἦτοι οἱ ἀναγνωσκόμενοι.

Ἐν φ. 3 α χρυσοῖς γράμμασιν ἡ περὶ τῶν τεσσάρων σημείων σημείωσις (Μονιτσαουσ Ραλαεογρ. σ. 871 καὶ 874). Αὐτόθι καὶ τάδε· Κύριε βοήθει τῷ δούλῳ σου Λέοντι πρωτοβέστη πραιποσίτῳ καὶ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τῷ Κορώνῃ. Ἐν φ. 899 β Ἐγράφη ἡ παρούσα βίβλος ὑπὲρ μνήμης σωτηρίας τε καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν Λέοντος τοῦ χριστιανικωτάτου πρωτοβέστου πραιποσίτου καὶ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ Κορώνῃ. Κατὰ τῶν ἐν φ. 2 β σημείωσιν ὁ κώδιξ ἀφιερῶθη εἰς τὴν μονὴν παρὰ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ λήξει γενομένου ἀοιδήμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Νήφωνος, ἄγνωστον ἂν τοῦ Α' ἢ τοῦ Β'. Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ ἀρχικοῦ γράμματος. Ἐν φ. 4 β εἰκὼν παριστάνουσα Γρηγόριον τὸν Θεολόγον γράφοντα, δπισθεν δ' αὐτοῦ τὸν Ἰησοῦν ἀμφοτέρων τὰ πρόσωπα ἀποτετριμμένα.

1066. 32.

Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην Ὁμιλ. γ' (ἀκέφ.)—κζ'.

2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ παρθενίας.

Κολοβ. ἐν κεφ. μδ'.

1067. 33.

Περγ. 4. XII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

β'—ρλθ' (κολοβ.).

1068. 34.

Περγ. 8. XIV.

Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει μετὰ ἄλλων χωλιάμβων

Δωρόθεός σοι ταῦτα προσφόρως γράφει

ὁ τῆς τε βίβλου τὴν γραφὴν ἐξανύσας.

1069. 35.

Περγ. φύλ. XIV.

Εὐαγγέλιον.

Ἐπεται Πίναξ τῶν ἐθωνῶν Εὐαγγελίων.

†*1070. 36.

Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον

μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν. Περὶ τὸ τέλος γεγραμμένον μέχρι τῶν ἄλλῃ χειρὶ, ἔχει ἀτεχνότατα ἀρχικά γράμματα. Ἐπίτιτλον ὑπάρχον ποτὲ ἔχει ἀποκοπῇ βεβήλωσ. Ὁ κώδιξ πολλαχῶς ἐφθαρμένος. Τὰ πρῶτα 22 φύλλα εἰσι παλιμψήστα. Καταλαμβάνει δὲ ἡ κάτωθεν ἀρχαιότερα γραφῆ (XII. αἰών. σελ. 2) στίχους ἐν ἐκάστῃ σελίδι 88, ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν καὶ ἡ ὑπερκειμένη. Ἐπειδὴ δ' αἱ σελίδες τῆς νεωτέρας γραφῆς εἰσι στενότεραι καὶ βραχύτεραι τῶν τῆς παλαιᾶς, αὕτη ἐκδύως ἀναγνώσκειται πολλαχῶς, διήκουσα πέραν τοῦ γεγραμμένου μέρους τῆς ὑπερκειμένης. Ἐνιαχοῦ εἰρηται κατὰ τὴν ὡς τῆς παλαιᾶς γραφῆς εἰσαγωγικὰ σημεῖα ("), τοῦθ' ἔπερ δηλοῖ, ὅτι ἀναγράφεται κείμενον, ὃ πιθανώτατα ἔπεται ἐρηνησια. Μέρη τοῦ τοιοῦτου κειμένου ἀναγνωσθέντα μοι σποράδην ἔχουσιν ὡδε·

1....ἐβδομήκοντα τοῖνυν ἡμέρας ἀναλώσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν ὀψέποτε ἀπνητήκαμεν εἰς τὴν Κου[κουσόν].

2....ὁ ἔμπροσθεν χρόνος κατεργάσατο ἄλλ' ὅμως ἐλθὼν εἰς τὴν Καισάρειαν οὐ μικρὸν ἀνεψύξω, ὅτι καὶ ὅ....

3....ὑπομένειν ἐφ' οἷς χρῆσθαι πολλακίς λυπηροῖς συμβαίνειν, πολλὰς δὲ καὶ τῶν θείων ἐπιστολῶν... πλεονάζει...μόνον....

4....τῷ ἐσχάτῳ αὐτοῖς καὶ φοβερῷ τῷ...ἀπειλοῦντες... πρὸς τοῦτοισι οἶαν τὴν ὁδὸν ἦνυσεν.

5....δνος(;) ὑποβαλλομένης οὕτως ἐκεῖνος ταῖς ἀληθείαις ἀήττητος ὢν καὶ μὴθ' ὑπὸ κακοπαθείας...

6....ἀν ἡλείγετο μέλλων ἦδη τὴν πρὸς Θεὸν μᾶλλον ὀδεύειν πορείαν καὶ τὸν μικρὸν τοῦτον τῆ....

Ἰδ. περὶ τοῦ παλιμψήστου τοῦτου τὴν ἐμὴν διατριβὴν A new palimpsest on Mount Athos ἐν τῷ Athenaeum, ἀρ. 3281 τῆς 13 Σεπτ. 1890.

1071. 37.

Περγ. φύλ. X.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἐπιστολὰς τῶν Ἀποστόλων

ἀκέφαλον, κολοβόν, ἐλλιπές καὶ πολλαχῶς παρεφθαρμένον.

1072. 38.

Περγ. 4. XIII.

"Ἱστορία ψυχωφελῆς

ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπικῶν χώρας τῶν Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ, ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα."

*1073. 39.

Περγ. φύλ. XI.

Τετραευάγγελον.

Τὸ μὲν κείμενον ἐν τῷ μέσῳ ἐκάστης σελίδος, περὶ δὲ αὐτὸ λεπτοτέροις γράμμασι γεγραμμένα Ἰστομῆματα, εἰς ἃ γίνονται

παραπομπαι δι' ιδίων ἐρυθρῶν σημείων. Τὰ εἰς Ματθαίου ὑπομνήματα ἀρχ. Τὸ κατὰ Ματθαίου Εὐαγγέλιον συνεγράφη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ματθαίου μετὰ δὲκτῶ χρόνου τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῆς Παλαιστίνης, ἐρμηνεύθη δὲ ὑπὸ Ἰωάννου. Τὰ δὲ εἰς Μάρκον ἀρχ. Πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαίου καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς συνταξάντων ὑπομνήματα, ὀλίγων δὲ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, οὐδενὸς ὅλως ὡς οἶμαι εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐξηγησαμένου, συνοῖδον τὰ κατα μέρος καὶ σκοράδην εἰς αὐτὰ εἰρημένα παρὰ τῶν διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας συναγαγεῖν καὶ σύντομον ἐρμηνείαν συντάξαι, ὅπως μὴ μόνον ἀπὸ τῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης βιβλίων δόξη παρεορᾶσθαι ἢ ὡς μηδεμιᾶς ἐπιστάσεως δεόμενον, ἢ ὡς μὴ δυναμένων ἡμῶν ἐκ τῆς τῶν λοιπῶν ἐρμηνείας τούτου τὴν διάνοιαν ἀνεξευρίσκειν.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπίτιλον κῶσμημα καὶ ἀρχικὸν γράμμα. Προτάσσονται δ' ἐν ἀρχῇ ἐν κοσμημασιν ἀψιδωτοῖς αἱ Κανόνες τῆς ὁμοφωνίας τῶν εὐαγγελίων, ἐν δὲ τέλει εὐρηται Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.

1074. 40. Περγ. φύλ. XIII.
Βίοι καὶ μαρτυρία ἁγίων Σεπτ. ιδ'—Ἰαν. ιβ', κατ' ἐκλογὴν (ἀκέφ. κολοβ.).

1075. 41. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.
α'. Τὸ Ἐγκώμιον εἰς Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας (ἀκέφ.).—β'. Συνακτῆριος.—Τέλευταίος ὁ εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ τὸ ἔαρ. Ἐν τῇ ψᾷ εὐρηται Σχόλια ἀραιὰ, μόνον ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. VII. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχεται μέρος τοῦ Εὐαγγελίου.

1076. 42. Περγ. 4. XI καὶ XII.
1. Γεροντικὸν, ἀκέφαλον (XI αἰῶν.).
2. Λειμωναρίου μέρος β', κολοβόν (XII αἰῶν.).

1077. 43. Περγ. 4. XIII.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον), ἀρχ. ἀπὸ τοῦ κβ' καθίσματος.
2. Ὁδαί.
3. "Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα."
4. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (μόνον ἢ ἀρχῇ).
Τὸ ὑπ' ἀρ. 4 ἄλλη χειρὶ.

1078. 44. Περγ. 8. X.
1. Ἀνθρίου Καισαρείας Ἐρμηνεία εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν ἀπὸ τοῦ λβ' κεφαλαίου. Ἀκέφ.
2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.
Τέλ. (κολοβ.) οὐχ ἵνα τέφρα γίνονται καθὼς ἐκεῖνα καὶ ταῦτα, ἀλλ' ἵνα μείζονα τούτων περι...

H.

1079. 45. Περγ. 8. XII.
Τετραεὐάγγελον,

οὗ προτάσσονται τάδε· Γεννάδιος εὐτελής καὶ ἀχρεῖος μοναχὸς ὁ ἐν τοῖς ἡσυχαστηρίοις τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς λεγομένοις τοῦ Ῥαβδᾶ ἀποκαρεῖς μεγαλόσχημος προσάγω σοι ὡς ἱερὸν ἀνάθημα κατὰ τὴν σήμερον κατὰ τὴν ἡ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς ἡδὴ τρεχούσης β' ἰνδικτιῶνος τοῦ ,σ'χλβ' ἔτους (=1123), τῷ δεσπότη καὶ σωτήρι μου τῷ ἐν τοῖς ῥηθείσι ἡσυχαστηρίοις δοξαζομένῳ τὸ ἰδιόκτητόν μου τοῦτο καὶ ἅγιον τετραεὐάγγελον, ἵνα ἐνὶ ἀναφαίρετον ἀπὸ τοῦ ἁγίου σου ναοῦ ἕως τερμάτων αἰῶνων. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. X) περιέχοντα Κανὼνα ἁγίου τῶνδ, λαν ἀμυδρῶν.

1080. 46. Περγ. 8. XI.

1. Βασιλεῖου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον. Ἄρχ. ἀπὸ τῆς ζ' (ἀκεφ.)...ἐχομεν τῶν ἰχθύων, ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ μιμήσασθαι δεῖον.

2. Γρηγορίου Νύσσης Προςφώνησις τῷ ἀδελφῷ Πέτρῳ καὶ τὰ Περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου κεφ. λ', ὧν προτάσσεται πῖναξ. Κολοβ. ἐν κεφ. ιε'.
Ὁ κώδιξ ἐστὶ λαν ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.

*1081. 47. Περγ. 4. XIV.

Τετραεὐάγγελον

προτασσομένης τῆς Εὐσεβίου Ἐπιστολῆς πρὸς Καρπιανὸν καὶ πρὸ ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων τῶν κανόνων τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελιστῶν. Κοσμεῖται ὑπὸ ἄριστα διατετηρημένων ἀλλ' ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἀκόμψων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἡ πρώτη σελὶς ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων γέγραπται ἄρα χρυσοῖς γράμμασι μετὰ τὸ πολύχρονον ἐπίτιλλον. Ἐν τέλει τῶν εὐαγγελίων Θεὸν ἰλεούμενος τίμιε πάτερ Θεοδώρου μέμνησο τοῦ καλλιγράφου ἐπὶ κλην δ' ἔχοντα Ἀγιοπετρίτης. ἔτους ,σ'ωθ' (=1301).

*1082. 48. Περγ. 8. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐκάστου Εὐαγγελίου προτάσσεται πῖναξ καὶ ὑπόθεσις. Κοσμεῖται πρὸ ἐκάστου Εὐαγγελίου ὑπὸ ἀτέχνου ἐπιτίτλου καὶ ὑπὸ τῆς ἱστορίας τοῦ οἴκελου εὐαγγελιστοῦ, μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ματθαίου ἔπεται ἱστορία παριστάνουσα τὴν Θεοτόκον καθημένην καὶ κρατούσαν ἐν τῷ κόλπῳ τὸν Ἰησοῦν.

Ἐν τέλει τὸ παρὸν τετραεὐάγγελον ὑπάρχει τῆς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ κειμένης ἐν τῷ δρεὶ τοῦ Ἀθω. Μηδεὶς τολμήσῃ ἀποξενώσῃ αὐτῷ, διότι τὸ ἔγραψα διὰ ψυχικὴν μου ὠφέλειαν ἰδιόχειρό μου ἐγὼ ὁ κτήτορ τῆς αὐτῆς μονῆς Ἀλέξιος αὐτοκράτορ βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ἐγράφη ἔτος ἀπὸ Ἀδὰμ ,σ'ωθ' ἐν μηνὶ Αὐγούστου ἐτελιώθει (=1866). Ταῦτα οὐ φαίνονται γεγραμμένα τῇ αὐτῇ χειρὶ δι' ἧς καὶ ὁ δλος κώδιξ. Πάντως δὲ οὐκ ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀναφερομένου κτίστου τῆς

μονής Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, δεῖς ἄλλως ἦτο μάγας στρατοπε-
δάρχης καὶ οὐχὶ αὐτοκράτωρ. Ὁ δὲ τῷ 1866 βασιλευσὼν Ἀλέξιος
ἦν ὁ αὐτοκράτωρ Τραπεζούντος Ἀλέξιος ὁ Γ'.

Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XI) περιέχον μέρος τῆς παλαιᾶς
Διαθήκης, ἐκ τοῦ Ἱερμείου.

*1083. 49. Περγ. 8 μικρ. XIV. (φ. 369).

1. Πίναξ "Ἀποκάλυψις ἀληθῆς ἐνθυμήσεων ἐάν
μετὰ πίστεως πράττηται."

2. Ψαλτήριον.

3. Εὐσεβίου ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανόν.

4. Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων
ἐν ἀψιδωταῖς κοσμήμασι.

5. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

6. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

7. Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων.

8. Ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ Λόγος ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. Τῆρει σαυτὸν ἀκριβῶς ἀγαπητέ.

9. "Περὶ βίου λίαν ἐπιφελούς καὶ σωτηρίου."

Ἀρχ. Πᾶς ἄνθρωπος, ἀδελφοί, ὁ ἄρτι τῷ κόσμῳ ἀπο-
ταξάμενος.

10. Μεσονυκτικά.

11. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

12. Στιχηρὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.

13. Εὐχὴ εἰς ἐνυπνιασμόν.

Οἱ ἀρ. 7—18 (φ. 341—369) ἐπὶ φύλλον χαρτ. (XV).—Ὁ
κώδιξ ἐστὶ κομψῶς καὶ ἐπιμελῶς γεγραμμένος, κοσμεῖται δ' ὑπὸ
χρυσῶν ἐπιγραφῶν καὶ μικρῶν χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
Κοσμοῦσι δ' αὐτὸν καὶ αἱ ἐξῆς ἱστορίαι. Ἐν φ. 4 α Σταυρός.—
φ. 4 β Ἡ Θεοτόκος κρατοῦσα τὸν Ἰησοῦν, παρὰ δὲ αὐτῆ ὁ
ἀρχάγγελος Γαβριὴλ καὶ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος.—φ. 4 β Οἱ
τρεῖς ἱεράρχαι.—φ. 5 α Ἡ γέννησις τοῦ Σωτῆρος.—φ. 5 α Τὰ
εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.—φ. 5 β Ὁ Δαυὶδ λαμβάνων παρὰ τῆς
θείας χειρὸς εὐαγγέλιον.—φ. 6 α Ὁ Δαυὶδ γράφων.—φ. 27 α
Εἰκὼν εἰς τὸ ἔν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην.—
φ. 39 α Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.—φ. 71 α Δύο εἰκόνες ἐπεξηγη-
ματικαὶ τοῦ Ἐξήθλων εἰς συνάντησιν τῷ ἄλλοφύλῳ.—φ. 72 α Ἡ
ἐξοδος (εἰκὼν ἀξιολογωτάτη).—φ. 78 α Ὁ Μωϋσῆς παραλαμβάνων
τὴν πλάκα τῶν νόμων.—φ. 75 α Ἡ Σάρρα ὄρθια ἀνατείνουσα
τὰς χεῖρας πρὸς εὐχαριστίαν. Παρ' αὐτῆ θεραπευτὴς κρατοῦσα
τὸν νεογέννητον Ἰσαάκ.—φ. 76 α Ὁ Ἀββακούμ.—φ. 77 α Ὁ
Ἰσαίας ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς εὐλογίαν· δεξιόθεν αὐτοῦ ὁ
παῖς Ὁρθρος φέρων τὴν δάδα ἠραμμένην, ἀριστερόθεν δ' ἡ Νύξ
τινάσσουσα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὸν πέπλον καὶ σβεννύουσα τὴν
λαμπάδα. Ὁμοία πρὸς τὴν παρὰ ΜΟΝΤΡΑΥΣΟΝ Palsaeogr. σ. 12
(ἴδ. καὶ ΒΑΥΕΤ L'art Byzantin σ. 161 καὶ BORDIER Descrip-
tion des peintures et autres ornements contenus dans les
mss. grecs de la bibliothèque nationale σ. 114, 13 καὶ ΣΕΒΟΥΧ
D'AGINCOURT πλ. XLVI), ἀλλὰ στερεῖται ἐπιγραφῶν.—φ. 78 α
Ὁ Ἰωνᾶς ἐξεληθὼν ἐκ τοῦ κήτους.—φ. 78 β Οἱ τρεῖς παῖδες ἐν
τῇ καμίνῳ, ἄνωθεν δ' αὐτῶν ὁ ἄγγελος.—φ. 80 β Ὁ εὐαγγε-
λισμὸς τῆς Θεοτόκου. Ἐν τῇ αὐτῇ δ' εἰκὼνὶ κάτωθεν ἡ Θεοτόκος
καθημένη καὶ κρατοῦσα βίβλον ἐν ταῖς χερσὶ.—φ. 81 β Ὁ Ἐρεκίας
γονυπετὴς ἐν προσευχῇ καὶ παρ' αὐτῆ γυνὴ τις.—φ. 82 β Μα-
νασση.—φ. 86 β Ὁ ἄγ. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς, μετ' αὐτοῦ
δὲ ἱερομόναχος τις Γρηγόριος κρατῶν ἐν χερσὶ τὴν ἀφιερωμένην

βίβλον καὶ Ἰωάννης μοναχὸς, ἅπαντες ἀποβλέποντες πρὸς τὴν
ἀπέναντι (φ. 87 α) εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.—φ. 87 α Ἡ Θεοτόκος
κρατοῦσα ἐν ταῖς κόλπαις τὸν Ἰησοῦν καὶ εὐλογοῦσα διὰ τῆς
χειρὸς τοῦ ἐν φ. 86 β.—φ. 87 β Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μετὰ
τοῦ Προχόρου γράφοντες (εἰκὼν κατέχουσα τὸ δῶν τοῦ φύλλον).
—φ. 95 α Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.—φ. 129 α Μάρκος.—
φ. 151 α Λουκᾶς.—φ. 215 α Οἱ ἰβ' Ἀπόστολοι (πλὴν τοῦ
Ἰούδα), ὧν ὁ Λουκᾶς κἀθηται γράφων.—φ. 250 α Ὁ ἄγ.
Ἰάκωβος.—φ. 254 α Ὁ ἀπόστολος Πέτρος.—φ. 261 α Ἰωάννης
ὁ θεολόγος.—φ. 266 β Ὁ ἀπόστολος Ἰούδας.—φ. 269 β Ὁ ἀπό-
στολος Παῦλος γράφων, ὅπισθεν δ' αὐτοῦ ἡ Θεοτόκος.—Πλὴν δὲ
τούτων τῶν εἰκόνων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου κεφαλαίου, μάλιστα τοῦ
Ψαλτηρίου καὶ τῶν Πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν, τὰ ἀρχικὰ γράμ-
ματα ἀποτελοῦνται δι' εἰκόνων τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων,
ἀριστα ἐπεξεργασμένων. Ἐστὶ δὲ ὁ κώδιξ καθόλου περιτεχὸς
περὶ τε τὰ ἐπίτιτλα, τὰ ἀρχικὰ γράμματα καὶ τὰς ἀπλᾶς γραμμὰς
καὶ ἐν μῇ λέξει αὐτόχρημα ἐπιφανῆς κειμήλιον.

1084. 50.

Περγ. 16. XIII.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας.

Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

1085. 51.

Περγ. 4. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται ἡ Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν καὶ οἱ
Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐν ἀψιδωταῖς γραμ-
μαῖς. Ἐπεται δὲ Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.

*1086. 52.

Περγ. 8. XIV.

Τετραεὐάγγελον

προτασσομένου μὲν Συναξαρίου τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἐπομένου
δὲ Μηρολογίου τῶν Εὐαγγελιστῶν. Κοσμεῖται ὑπ' ἀτεχνοτάτων
εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

1087. 53.

Περγ. 8. XIII.

1. Μαρτύριον ἀγίου Τρύφωνος.
 2. Μαρτύριον ἀγίου Νικήτα.
 3. Πράξις ἀγ. Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων.
 4. Διήγησις περὶ τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου.
 5. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.
 6. Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Παγκρατίου.
 7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὐρεσιν
τῆς κάρας τοῦ Προδρόμου.
 8. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον
Τίτον.
 9. Μαρτύριον ἀγίας Σεβαστιανῆς.
 10. "Τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἐγκώμιον
εἰς τὸν ἄγ. Γεώργιον."
 11. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀγαθόνικον.
 12. Μαρτύριον ἀγίας Βασιλίσσης.
 13. Μαρτύριον ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει.
 14. Μαρτύριον ἀγίου Κορηλίου (κολοβόν).
- Ἐν τέλει ἐν φύλλον (Περγ. XIV) περιέχον ἀρχὴν τοῦ Εὐαγγε-
λίου τοῦ Ἰωάννου καὶ δύο φύλλα (Χαρτ. XV) γεγραμμένα διὰ
κυριῆς καὶ ἐρυθρᾶς βαφῆς καὶ περιέχοντα "Τρισάγιον κἀθισμα."

1088. 54. Περγ. 8. X.

1. Θεοδορήτου Φιλόθεος ιστορία.
"Αρχεται από του γ' βίου, του του Μαρκανού (ἀκέφ.).
2. Τὸ αὐτὸ Λόγος περὶ τῆς θείας ἀγάπης.
"Αρχ. Ἡλίκοι μὲν οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθλήται.
3. Λαυσαϊκόν.

1089. 55. Περγ. 8. XIV.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1090. 56. Περγ. 8. XIII.

1. Τετραεὐάγγελον,
οὐ προτάσσονται ἡ Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανόν, καὶ ἐντὸς γραμμῶν ἀφιδωτῶν οἱ Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων, ἔπεται δὲ Συναξάριον τοῦ Εὐαγγελίου.
2. Πραξαπόστολος.
Ἔπεται Συναξάριον τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχμένῳ τῷ ξύλλῳ Πασχάλια ἀπὸ τοῦ '5' λ' πε' (=1477) χειρὶ νεωτέρα.

1091. 57. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

*1092. 58. Περγ. 8 μικρ. XIII.

1. Τετραεὐάγγελον.
2. Πραξαπόστολος.
3. Δήλωσις τῆς τῶν Εὐαγγελίων ἀναγνώσεως.
4. Συναξάριον τῶν Ἀποστολοευαγγέλων κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ ὅλου χρόνου.
Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπιτίτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

1093. 59. Περγ. 8 μικρ. XII.
Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

Προτάσσονται Δήλωσις τῆς τῶν Εὐαγγελίων ἀναγνώσεως καὶ "Ἐπίθεσις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελίων συμφωνίας."

1094. 60. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον

μετὰ καὶ Ἐκλογαδίον τῶν Εὐαγγελιστῶν, Πίνακος τῶν εὐαγγελίων, Ἀναγνώσεων τῶν Σαββάτων καὶ Κυριακῶν, Ἐκλογαδίον ἐτέρου τῶν Εὐαγγελιστῶν, Συναξαρίου τῶν εὐαγγελίων καὶ τῆς Εὐσεβίου Ἐπιστολῆς πρὸς Καρπιανόν.

*†1095. 61. Περγ. 16. XIII. (φ. 226).
Ψαλτήριον.

Ἀκέφαλον (λείπει τὸ φ. 1), κολοβόν, ἐλλιπές, παρεφθαρμένον. Ἀπὸ φ. 206 β ('Ὁδὴς Μωσέως) μέχρι τέλους γεγραμμένον διὰ γραμμῶν τοῦ μεγαλογραμμάτου ῥυθμοῦ (majusc.) Κοσμεῖται ἐν τῇ πλατεῖα φά ὑπὸ εἰκόνων πολλῶν, ἀλλ' ἀτέχνων, ὧν αἱ πλείους φέρουσιν ἰδίαις μικρὰς ἐπιγραφάς. Δύο τῶν εἰκόνων (φ. 98 β καὶ 164 β) παριστάνουσι τὴν Βάπτισιν τοῦ Σωτήρος ἐν πλήρει καταδύσει. Ἐν τῇ πρώτῃ ὁ Ἰησοῦς μέχρι τῶν ὤμων ἐντὸς τοῦ ὕδατος, εἰκονιζόμενος διὰ κυανῶν κυματοειδῶν γραμμῶν, δι' αὐτοῦ δὲ διαφανοῦς ὄντος διακρίνεται τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστερὰ μὲν τῷ θεωμένῳ ὁ Πρόδρομος, δεξιὰ δὲ ὁ ἄγγελος. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰκόνι τὸ μὲν βεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φ' ἄχρι τῶν ὤμων ἐμβεβαπτισμένος ὁ Ἰησοῦς, παρί-

σταται ὁμοίως διὰ κυανῶν κυματοειδῶν γραμμῶν, ἀλλὰ δὲν διαφαίνεται τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. "Ἄνωθεν τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ κῶδιξ ἐστὶ καλὸ μύητος. Γέγραπται δὲ τὸ πρωτόγραφον ἐν γραφῇ τοῦ μεγαλογραμμάτου ῥυθμοῦ (IX αἰών.) καὶ περιεῖχε τὸ Ψαλτήριον ὡς καὶ ἡ νεωτέρα γραφή. Περιγράφεται δὲ τὸ καλὸ μύητος τοῦτο διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ Usrenakij ἐν τῇ τῷ 1846 ἐν Μόσχᾳ ἐκδοθείσῃ ῥωσιστὶ Πρώτῃ περιηγήσει εἰς τὰς μονὰς τοῦ ἁγίου Ὁρους (Μέρ. Β' τμήμα β').

1096. 62. Περγ. 64. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Ἔτους '5' ωκη' ἰνδ. γ' σελήνης κύκλου ζ' ἡλίου κύκλου κδ' ἐπὶ Ἀνδρονίκου βασιλείᾳ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου (=1820).

*1097. 63. Περγ. XII.

Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Λειτουργία

ἀκέφαλος ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 2,10, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,115. Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμῶν.

*1098. 64. Περγ. XIV.

Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως

ἀκέφαλος ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 8,90, πλάτους 0,155, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,085. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμῶν.

1099. 65. Περγ. XIII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία

ἀκέφαλος ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 1,64, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,12.

*1100. 66. Περγ. XIV.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία

ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 8,80, πλάτους 0,20, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,12. Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμῶν καὶ εἰκόνος τοῦ ἁγ. Βασιλείου ἐν ἐπιτίτλῳ ἐν ἀρχῇ. Ἐν τέλει Ἐν ἔτει '5' ωλζ' ἰνδικτιῶνος ιβ' (=1829).

1101. 67. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων

κεφ. χιδ' κατὰ τὸν προτασσόμενον πίνακα. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ λόγους χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ."—χιβ' "Φωτῆλον τοῦ ἀγνωστότου πατριάρχου κατὰ τῆς τῶν Φραγγῶν αἰρέσεως."—χιγ' "Ἐρώτησις καὶ ἀποκρίσις θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων."—χιδ' "Τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τῶν αἰρετικῶν."

2. "Ἐτερα κεφάλαια περὶ ἱερέων καὶ διακόνων."

3. "Οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες κατ' ἐπιτομήν."

4. Μάρκου Ἀλεξανδρείας Ἐρωτήσεις.

5. "Ἐπιστολὴ προστάτος πρὸς γέροντα τέλειον καὶ διακριτικὸν καὶ σοφὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ τοῦ λύσῃ καὶ νὰ τοῦ φανέρωσῃ κάποια ζητήματα."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1102. 68.

Χαρτ. 8. XVII.

“Νέον νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον συναθροισθέν εν πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων.”

Κεφ. χλζ', ὡν α' "Περὶ τοῦ μὴ πρὸς τὸ τῶν ἀμαρτημάτων μέτρον ἐπάγειν τὸν πνευματικὸν τὴν ἐπιτιμίαν τοῖς ἐξομολογούμενοις." χλζ' "Εὐχὴ συγχωρητικὴ Συμεῶν Θεσσαλονίκης."

1103. 69.

Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων (ἐν τῇ καθωμλημένῃ).

Κεφ. τζ', ὡν α' "Περὶ κρητοῦ του ἴπε εἰς πᾶν συμπαθῆς" κτλ., τζ' "Περὶ πὸς γραφῆ ο ἀρχιερεὺς γράμα ὅταν θέλη να γένη σύνοδος." Προτάσσεται προοίμιον "Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανῶσι λαοῖς." Ὁ κώδιξ γέμει ἀνορθογραφῶν. Ἐν τέλει Ἐγράφθη ο παρὸν βασιλικὸς καὶ πατριαρχικὸς νομος δια χυρὸς Κομνηνάκοι νήσου Ἀθήμων ἐπὶ ἔτους αψιδ' (=1714).

1104. 70.

Χαρτ. 8. XVII. (σ. ψμβ').

1 (σ. α'). Ματθαίου τοῦ Βλαστέρεως Σύνταγμα κανόνων.

2 (σ. χζα'). "Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν Ματθαίου."

3 (σ. χοε'). Νικήτα Ἡρακλείας Ἀποκρίσεις πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον.

4 (σ. χοη'). Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως Κανόνες.

5 (σ. χπγ'). Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων Ἰωάννου Κίτρου.

6 (σ. ψδ'). Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας ιβ' κεφάλαια.

7 (σ. ψζ'). "Ἐπιστολὴ προιστάτος πρὸς γέροντα τέλειον καὶ διακριτικόν."

8 (σ. ψθ'). "Εὐσύνοπτος εἰδησις καὶ ἀπόκρισις περὶ τῶν ἐρωτηθεισῶν ὑποθέσεων."

9 (σ. ψκζ'). "Περὶ τῶν ἑορτῶν ἐν αἷς ψάλλεται τὸ Θεὸς κύριος."

10 (σ. ψλέ'). "Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Διόντου τοῦ σοφοῦ."

11 (σ. ψλζ'). "Κατάλογος τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχουσάντων."

1105. 71.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Τὰ πλείστα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. σλ', ὡν α' "Προοίμιον. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων," σκθ' "Πότε καὶ τοῦ καταλύεται ἡ νηστεία τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ," σλ' "Πότε ὀφείλουσι οὐ ὀρθῶς μεταλαμβάνειν."

2. Παρεβολαὶ ἀναγκαίαι παραμυθητικαὶ λόγου ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

1106. 72.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Νομοκάνων Ματθαίου τοῦ Βλαστέρεως.

2. "Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας."

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 χειρὶ νεωτέρα (XVII αἰῶνος).

1107. 73.

Χαρτ. 8. XV.

1. "Ἐρώτησις Ἀντιόχου τοῦ ἀρχόντος πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας."

2. "Τόμος γεωργικὸς κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ἰουστιανῶθ βιβλίου."

3. "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων... πονηθεῖσα Ἰωάννη μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ..."

4. "Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων κεφάλαια."

5. "Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας."

6. "Νικολάου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Στίχοι πρὸς τὸν μοναχὸν κύρ Ἰωάννην τὸν ἡσυχαστὴν τοῦ ἁγίου Ὀρους" (καταλογάθην).

Ἄρχ. Πολλάκις με ἠξίωσας τέκνον εὐλογημένον.

Ἐδρῆται ἐκδομένον παρὰ τῷ Μαι Scriptorium veterum nova collectio Τόμ. IX, 611 καὶ ΜΙΘΗΝΕ CXI 392.

7. "Κανόνες τῶν ἐν Λαοδικείᾳ ἁγίων πατέρων."

Ἐν τέλει χειρὶ νεωτέρα καὶ ἄλλῃ μέλανι ψευδῶς ἐγράφθησαν τάδε: Ἐγράφη τῷ παρὸν εἰς τοὺς αχε' (=1606) καταμοίαν Μείον υπο χυρὸς ἐμοῦ Ἐγνατίου ἱερομονάχου Παντοκράτορηνοῦ καὶ ευχεσθε υπερ ἐμοῦ ἐκ νήσου Παρδναξίας. Ἐν δὲ ἀμφοτέροις τοῖς παραφύλλοις τοῖς συνεσταχωμένοις τῷ ξύλῳ 1586 Ἀύγουστου ιη' ἀγώρασα τοῦτο τῷ βιβλίῳ ἀπὸ τὴν πρεσβητέραν τοῦ ποτὲ παπὰ κυρ Κωνσταντῆνου τοῦ Πλασχοβήτη ἐνωρία του ἡ μνήμη δια ἄσπρα εὐδομήντα.

1108. 74.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Κεφ. ρζε', ὡν α' "Νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια," ρζε' "Περὶ μέτρα μικρὰ καὶ μεγάλα εἰς τὸ πωλεῖν καὶ ἀγοράζω καὶ περὶ τόμων καὶ ἐλεημοσύνης." Ἄνορθογραφώτατον. Ἐν τέλει Ἐν ἔτη αχνηγ' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ (=1653).

2. Ἐτερα κεφάλαια, ἰδίως περὶ γάμου.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3. Τάξις πρωτοκαθεδρίας μητροπόλεων.

4. Περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς ἐκκλησίας.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἄλλη χειρὶ (XVII αἰῶν.) "Πρὸς τὸν μακαριστὸν παπα Ρώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον τί δηνοῦται αὐ λειτουργία να οφελέουσιν τὰς ψυχὰς τῶν αμαρτωλῶν."

1109. 75.

Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων.

Κεφ. σλ', ὡν α' "Περὶ πνευματικῶν πὸς δεῖ αὐτοὺς εἶναι," σλ' "Εὐχὴ... ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν."

Περὶ τὸ τέλος ὀλίγα τινὰ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1110. 76.

Χαρτ. 16. XVIII.

Νομοκάνων.

Κεφ. τκδ', ὡν α' "Περὶ χειροτονίας," τκδ' "Περὶ συγχωρητικῶν γράμμα ὅπου γράφη ὁ ἀρχιερεὺς." Προτάσσονται Κανόνες παρακλητικοί, περὶ ἐξομολογήσεως, εὐχαι καὶ παραγγελίαι Βασιλείου, Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοί. Κατὰ σημείωσιν τινα ἐν ἀρχῇ Ἐγράφη ὑπὸ Βενιαμῖν ἱερομονάχου τοῦ Ξηροποταμινοῦ ἐκ Γαλάτιστας αψξβ' Ἀύγουστου β' (=1762). Ἐν τέλει σημειώσεις ἄσημοι καὶ λογαριασμοὶ ἰδιωτικοὶ καὶ μοναστηριακοὶ οὐδενὸς λόγου (XIX. αἰῶν.).

- III1. 77. Χαρτ. 16. XVII.
 Νομοκάνων (ἀκέφαλος, κολοβός).
 Κεφ. σκέ', τα πλείστα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
- III2. 78. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως.
 2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτήρος.
 Ἐσωθεν τοῦ περικαλύμματος φύλλα (Βομβ. 4. XIV. σελ. 2) οἷα τοῦ ἐν ἀρ. 1087 (8), ἔξωθεν δὲ φύλλα (Περγ. X. σελ. 2) οἷα τὰ ἐν ἀρ. 1185 (151) περιέχοντα μέρος Βίου ἁγίου.
- *III3. 79. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Εὐχαί τινες.
 Τὴν στάχσιν ἀποτελοῦσιν ἔσωθεν φύλλα (Χαρτ. XVIII) ἐφθαρμένα καὶ κεκληιδωμένα, περιέχοντα δὲ ὅλην φυσικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν. Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων πολυχρῶμων ἀρχικῶν γραμμῶν.
- III4. 80. Χαρτ. 8. XVI.
 Παρακλητικὴ πλήρης.
 Περὶ τὸ τέλος Ἔτους, ςλδ' (=1526).
- III5. 81. Χαρτ. 8. XVI.
 Παρακλητικὴ (ἦχος γ' καὶ δ').
- III6. 82. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχολόγιον.
 Μετὰ τὴν τοῦ ἁγίου Τρόφονος Εὐχὴν εἰς ἀμπελώνας καὶ κήπους τῷ παρὸν πιτάκιον ὑπάρχει ἐμοῦ Παύλου ἱεροδιακόνου ἐγράφηθην διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Λουκᾶ ἱερέως ὁ Μυριανθεὺς ὁ Κύπριος... ἐκ κώμοις Γερακαῖς ἐν ἔτει κυρίου 1685 Σεπτεμβρίῳ κδ' ἐτελιώθην εἰς Τρεμούρην ἡμέρα ε'.
- III7. 83. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
 Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου ἧ'—λα'.
 Ἀκέφαλος.
- III8. 84. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
 Πανηγυρικοὶ λόγοι σέ'.
 Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων πάντων, εἰσι δ' ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (οἱ πλείστοι ἐκ τῶν Ἰστορημάτων εἰς Ματθαῖον), Κυρῆλλου Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Γεωργίου Νικομηδείας τοῦ Πισίδου "Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ τὸ ζωποῖον καὶ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ," Ἐπιφανίου Κύπρου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἠσυχίου πρεσβυτέρου, Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου Εἰς ἁγ. Γεώργιον καὶ Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (ἄρχ. Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας νέφους).
- III9. 85. Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.
 Συναξαριστὴς Σεπτ.—Φεβρ.
- *II20. 86. Βομβ. φύλ. XIII. (σελ. 2).
 1. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος κατὰ τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς τῆς πρώτης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος τῇ μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν προπατόρων. (=1227.)
 2. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου."
 3. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ."
 4. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τήρωνα."
 5. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Μελέτιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας."
 6. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου."
 7. "Διήγησις πῶς εὐρέθη ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ."
 Ἄρχ. Μοναχοὶ δύο τῆς ἐψᾶς ὀρμώμενοι.
 8. "Εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννου."
 Ἄρχ. Ἐπεφάνη ὁ τρισόλβιος καὶ οἰκουμενικὸς ἀπόστολος.
 9. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεόδωρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου."
 10. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."
 11. "Τοῦ μακαριωτάτου Ἐφραίμ Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἐν ἁγίοις καὶ μέγαν Βασίλειον ἀρχιεπίσκοπον γενόμενον Καισαρείας Καππαδοκίας."
 Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. X. σελ. 2) περιέχοντα μέρος τῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἰστορημάτων εἰς Ἰωάννην. Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος τιλφόβρωτα καὶ ἐφθαρμένα. Ἐν τῷ τούτῳ λείψανα εἰκόνος τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ καταλαμβανούσης τὸ ὅλον μῆκος τῆς σελίδος. Ἀπέναντι δ' αὐτῆς σφίζεται ἀξιόλογος εἰκὼν ἁγίου ἐν σχήματι μοναχοῦ ἀνατείνωτος ἀμφὺ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὸ ὅλον μῆκος τῆς εἰκόνος 0,29.
- II21. 87. Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.
 Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
- II22. 88. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Συναξαριστὴς Μαρτίου—Αὐγούστου.
- II23. 89. Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.
 Λόγοι Πανηγυρικοὶ καὶ Ἐγκώμια εἰς ἑορτὰς καὶ ἁγίους.
 Σεπτ.—Ἰαν. Οἱ περιεχόμενοι ἐν τῷ κώδικι λόγοι εἰσὶν ἔργα Ἀνδρέου Κρήτης, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Διοντοῦ Βα-

σώλων (εἰς τὸν ἁγ. Δημήτριον), Γεωργίου Νικομηδείας, Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου Ἱεροσολύμων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Γρηγορίου Νύσσης, Θεοδώρου Δαφνοπάτου (Ἰτόμνημα εἰς τὴν ἐξ' Ἀντιοχείας ἀνακομιδῆν τῆς χειρὸς τοῦ Προδρόμου), Ἰωάννου τοῦ Εὐχαΐτων, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

1124. 90. Χαρτ. 4. XIV.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ Ἐγκύμια εἰς ἑορτὰς καὶ ἀγίους.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου μέχρι τῆς Ἀναλήψεως. Οἱ περιεχόμενοι ἐν τῷ κώδικι λόγοι εἰσὶν ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Νύσσης, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως (Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν κτλ. Μίσπη XXXIX, 1821), Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου), Ἀνδρέου Κρήτης, Ἀναστασίου Συναΐτου, Γρηγορίου Ἀντιοχείας, Ἐπιφάνιου Κόνστρου, Γεωργίου Νικομηδείας, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Ἐν τέλει χειρὶ νεωτέρα (XVI αἰών.) Βίος καὶ πολιτεία δούκας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

1125. 91. Βομβ. 4. XIII.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι

μετὰ ἔρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Περιέχονται α' εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν (ἀκέφ.). β' εἰς τὴν Πεντηκοστήν. γ' εἰς τοὺς Μακκαβαίους. δ' εἰς Κυπριανόν. ε' εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξιωτὴν Ἰουλιανόν. σ' εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν. ζ' ἀκέφαλος. η' εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. θ' ἄλλος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. ι' εἰς Γρηγόριον Νύσσης. ια' εἰς μέγαν Ἀθανάσιον. ιβ' Συνακτῆριος (κολοβ.).

1126. 92. Χαρτ. 4. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ

ἀκέφαλος καὶ οὐκ ἔστιν ὑπὸ τίτλων διαβεβρωμένη.

1127. 93. Βομβ. 4. XIII.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι μετὰ ἔρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου, γεγραμμένης διὰ χαρακτήρων λεπτοτέρων. Ἀκέφαλος καὶ οὐκ ἔστιν ἐφαρμένος ὑφ' ὕγρασιος.

1128. 94. Βομβ. 8 μέγ. XIV.

1. Φιλίππου μοναχοῦ Διόπτρα (ἀκέφαλος).

2. Γεωργίου τοῦ Πισίδου Ἑξαήμερος (ἐλλιπὴς καὶ κολοβή).

Ὁ κώδιξ τίλφβρωτος καὶ ἄλλως ἐφαρμένος, ἰδίως ἐν τῇ Ἑξαήμερῳ, ἣτις γέγραπται καταλογάδην. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα κείμενον καὶ ἔρμηνειαν ἐκ τοῦ Στρηλιτευτικοῦ Α' (:); Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1129. 95. Βομβ. 8 μέγ. XIV.

Λόγοι ἀσκητικοὶ (ἀνεπίγραφοι).

Σφύζονται ἀπὸ τοῦ κεφ. κα' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ τοῦ κεφ. πθ' (κολοβ.). Κεφ. κβ' "Ὅτι ὠφέλιμος τοῖς ἡσυχασταῖς ἡ ἀργία ἀπὸ τῶν φροντίδων."—Κεφ. κγ' "Περὶ ἀγρυπνίας."—Κεφ. κδ' "Διήγησις ἀγίων ἀνδρῶν καὶ λόγοι πανόσιοι."—Κεφ. πζ' "Περὶ ἀγρυπνίας τῶν νυκτῶν."—Κεφ. πη' "Περὶ πάσης τιμῆς ἢ κέκτηται ἢ ταπεινοφροσύνη."—Κεφ. πθ' "Περὶ ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων."

1130. 96. Χαρτ. 8. XVI.

1. Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαὶ (ἀκέφ.).

2. Θεοδοῦλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων (κολ.).

1131. 97. Χαρτ. 8. XVIII.

Σύνταγμα κεφαλαίων ργ' (ἀνεπίγραφον).

Σφύζεται τὸ τέλος τοῦ η' (ἀκέφ.).—Κεφ. θ' "Περὶ τῶν ἐπὶ Θεοῦ λεγομένων."—Κεφ. ι' "Περὶ θείας ἐνώσεως καὶ διακρίσεως."—Κεφ. ια' "Περὶ τῶν σωματικῶν ἐπὶ Θεοῦ λεγομένων."—Κεφ. ρα' "Περὶ περιτομῆς."—Κεφ. ρβ' "Περὶ τοῦ Ἀντιχριστοῦ."—Κεφ. ργ' "Περὶ ἀναστάσεως" (λείπει).

1132. 98. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Θεοφάνους Κλίμαξ.

"Οἰκτρὸς μοναχὸς τοῦνομα Θεοφάνης κλίμακα ἐκτίθημι θείων χαρίτων ἣν πείρα ἐγνώρισε τοῖς θεοφόροις."

Ἐβρηται ἐκδομένη ἐν τῇ Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν σ. 541.

2. "Δήλωσις ἀναγκαιοτάτη καὶ ὠραιοτάτη περὶ τῶν ἐπτὰ σωματικῶν πράξεων" (κεφ. 4β').

3. Καλλίστου τοῦ μακαρίου πατριάρχου Κεφάλαια.

4. Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγοι.

5. Γρηγορίου τοῦ Συναΐτου Κεφάλαια.

6. Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Βίων Μαξίμου τοῦ Κανσοκαλυβίτου καὶ Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματοουργοῦ (ἐν τῇ καθωμλημένῃ).

1133. 99. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἰππολύτου μάρτυρος Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου κτλ.

Ἐν τέλει ἔτελειώθη ὁ παρῶν λόγος τοῦ Ἰππολύτου ἐντὸς τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τῶν Ἰβήρων κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον Ἰνδικτικῶνος ι' τοῦ 5^{ου} οε^{ου} ἔτους ἡμέρα 5' ὥρα 5' τῆς ἡμέρας (=1587).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.

3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

4. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου "Περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου."

5. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων.

7. "Λόγος ἱστορικὸς διήγησιν ἔχων περὶ τῆς ἀχειροποιήτου μορφῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἐπιγραφήν τοῦ ν' ψαλμοῦ.

9. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ν' ψαλμόν.

10. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας.

11. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς Δαυὶδ τὸν βασιλέα καὶ Παῦλον τὸν ἀπόστολον.

12. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τοῦ κατὰ Μωσέως ὄψεως.

13. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.

14. "Λόγος ψυχοφελής περὶ τῆς λογχευθείσης ἀγ. εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει."

15. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ τῆς εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

16. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Περὶ τοῦ Κάϊν καὶ Ἀβελ.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον.

18. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ προσευχῆς.

1134. 100. Χαρτ. φύλ. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λβ΄.

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ θεοῦ συνεργία
ἔγραψεν Ἰσοῦ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ.

2. "Βίος καὶ πολιτεία

τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ τοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίτου ἐτέθη εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τῆς εὐτελοῦς Σωφρόνιου ἱερομοναχοῦ τοῦ Ἑλλατικοῦ." (κολαβ.).

Προτάσσεται ἐν τῷ κώδικι πίναξ, οὗ ἐν τέλει Ἐγγραφή ἐν ἔτει ,ζρνζ' (=1649).

1135. 101. Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.

1. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου."

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σάββα.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Νικολάου.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

5. Ὑπόμνημα εἰς τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας.

Ἄρχ. Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσυρίων.

6. Νεῦσον Κεφάλαια πρακτικὰ καὶ γνωστικὰ.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον.

8. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

9. Ἰππολύτου Ῥώμης Περὶ τῆς συντελείας κόσμου.

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ νηστείας καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ.

11. "Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου."

Ἄρχ. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

13. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.

14. "Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι οὐδεμία διαφωρία παρὰ τοῖς τέσσαρον Εὐαγγελισταῖς, καὶ εἰς τὰς ἁγίας Μυροφόρους."

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν παράλυτον καὶ εἰς τὸ Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται.

16. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Λέγειν τοὺς Ἰουδαίους δαιμόνιον ἔχεις.

17. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

18. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.

19. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Ὅτε ἐθεράπευσεν ὁ Σωτήρ τὸν τυφλόν.

20. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ.

23. "Τὰ πραχθέντα καὶ λαληθέντα ἐπὶ συνόδου ἐπὶ καθαίρεσι Ἀρείου, ἐν οἷς καὶ μερικὴ διήγησις τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως."

24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ πικρῶς κλαίειν τοὺς τελευτῶντας.

25. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.

27. Σωφρόνιου Ἱεροσολύμων Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας.

1136. 102. Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ ἐγκώμια.

Σεπτ.—Νοέμβρ. κατ' ἐκλογὴν. Ἀκέφαλος, κολοβός.

1137. 103. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ τινες βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

Ἀπὸ Κυριακῆς τελῶνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Πάσχα. Οἱ πλείστοι τῶν λόγων εἰσὶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1138. 104. Χαρτ. 4. XVII. (φ. ρβ').

"Βιβλίον καλούμενον Ἐκλογὴ

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἐκ διαφόρων ἁγίων εἰς κεφάλαια ρ'."

1139. 105. Χαρτ. 4. XVIII.

Πατερικόν.

1140. 106. Χαρτ. 8. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς τὸν Ποιμένα.

3. Νεῖλου Πρὸς νεωτέρους μοναχοὺς διδασκαλία.

4. Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι

εἰς Βαρλαάμ τὸν μάρτυρα, εἰς Γόρδιον μάρτυρα, εἰς τοὺς ἁγίους μ' μάρτυρας, εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, προτροπικὸς εἰς τὸ ἀγ. βάπτισμα.

1141. 107. Χαρτ. 8. XV.

[Ἀπτωνίου μοναχοῦ] "Βιβλίον ὀνομαζόμενον Μέλισσα συλλεγμένον τὰ ἀνθ' τῆς θείας καὶ ἱερᾶς γραφῆς ἐκ διαφόρων ἁγίων καὶ διδασκάλων καὶ ἐρμηνεία τῶν ἐπιτολῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πολλὰ ὠφέλιμον εἰς τοὺς ἀναγνώσκοντας."

1142. 108. Χαρτ. 8. XIV.

Πατερικόν.

Τὰ πρῶτα φύλλα ἀποκεκομμένα βεβήλωσι.—Ἐν τέλει Γερασίου τάλαρος μέμνησο πάτερ ἐτους ,ςωσζ'...(=1869).

*1143. 109.

Χαρτ. 8. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λ'.

Ἐν ἀρχῇ ἀκομψος εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, πρὸ δ' αὐτῆς ἄλλη ἐπ' ἴσης ἀτεχνος, μέλανι γεγραμμένη.

*1144. 110.

Χαρτ. 8. XVII.

Μαξίμου τοῦ Παλοποννησίου Κιριακοδρόμου.

Προτάσσονται 1. Προσιφώνησις τοῦ Μαξίμου. 2. Σωφρονίου ιερομονάχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκθεσις εἰς τὰς ὁμιλίας τοῦ Μαξίμου. 3. "Πῖναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου," μεθ' ἑν ἀτεχνος εἰκὼν Ματθαίου. Ἐν τέλει

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ θεοῦ συνεργία

ἐγραψεν ἰδοὺ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ

, ζρμ' ἔτει (=1632).

1145. 111.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι ις'.

α' Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς, ις' Σηλητευτικὸς β'. Μεταξὺ τοῦ α' καὶ β' "Τοῦ αὐτοῦ Στίχου ἱαμβοὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς φθονοῦντας."

2. Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.

3. "Τοῦ αὐτοῦ ἱαμβοὶ κατὰ ἀλφάβητον."

Τυφλόβρωτος καὶ ἐφθαρμένος ὑφ' ἰγρασίας.

1146. 112.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. σμζ').

1 (φ. α' α). "Περὶ τοῦ πότε καὶ διατὶ αἰτεῖαν ἔκοψαν

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ χεῖραν."

2 (φ. ιγ' β). "Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος φανερός τίνι ὁμοιώθη

ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων."

3 (φ. κθ' α). "Περὶ τοῦ ἀσκητοῦ ὅπου ἔκαμεν δέησιν μετὰ τίνος ἔχει μέρος εἰς τὰς αἰωνίους μονάς."

4 (φ. λγ' β). [Βίος] "τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν

Σπυρίδωνος Τρυμβουῦντος τοῦ θαυματουργοῦ."

5 (φ. ξα' β). Ἡ ἀποκάλυψις τῆς Θεοτόκου.

6 (φ. ογ' α). "Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ὅπου ἐζήτησεν

ψυχὴν ἀνθρώπου γὰρ ἰδεῖ πῶς εἰσέρχεται ἀπὸ τὸ σῶμα."

7 (φ. οε' β). [Βίος] "τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ."

8 (φ. πη' α). Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

9 (φ. ργ' α). Μαρτύριον τοῦ ἱερομάρτυρος Ὑπατίου.

10 (φ. ρκγ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος συγκλητικού.

11 (φ. ρλθ' β). "Περὶ ὑποταγῆς καὶ ὑπακοῆς γυναικὸς υἱοῦ."

12 (φ. ρμη' α). Μαρτύριον Γοβδελαᾶ, Κασδόας καὶ Δάδα.

13 (φ. ρξδ' β). [Βίος] "τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου τοῦ Θωμᾶ τοῦ διδύμου."

14 (φ. ρργ' β). Νήφωνος τοῦ προορατικοῦ Λόγος.

15 (φ. σια' α). "Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος Λόγος."

16 (φ. σμβ' α). "Τοῦ ἀββᾶ Μάρκου ὅπου ἦν ἐν τὴν γυναικᾶ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς εἰς τὸ νοσῆ."

Προτάσσεται Πῖναξ τοῦ βιβλίου. Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένη. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ Στυλιανοῦ υἱοῦ Μιχαὴλ τοῦ Μαλαΐα ἐκ πόλεως Ἰωαννίνων ἐν ἔτη ρχις' ἰνδ. ιε^π μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ζ' (=1616);).

1147. 113.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.

2. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

3. "Ἡ καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένη. Ἐν τέλει τὸ παρὸν ἐργάφη διὰ χειρὸς Μερκουρίου μοναχοῦ τοῦ Παντοκράτορος. Ὀλιγον κατωτέρω Ἐτι τῆς θεογονίας ἀ^πχ^ππ^πγ^π τλήμων Δαμασκηνοῦ ἀρετῆς πάσης ξένος (=1633).

1148. 114.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀσκησις

καὶ φαῖδροι ἀγῶνες τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ τῆν καλύβην πυρπολοῦντος ἐν τῇ ἁγίῳ θρῆ τοῦ Ἀθῶνος, πόλημα καὶ πόνημα Θεοφάνους τοῦ Περιθεωρίου καὶ προηγουμένου τοῦ Βατοπεδίου νεωστὶ μεταφρασθεῖς."

Ἐν τῇ καθωμλημένη.

2. Οἴκοι κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

1149. 115.

Χαρτ. 8. XVII.

Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

Περιέχεται καὶ ὁ βίος Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ. Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένη. Ἐν τέλει Ἐτος ρχμζ', ζρνε' ἐνδικῶνος ιε' ἐν μῖναι Ἀπρηλείου ις' ἐτελήθη (=1647).

1150. 116.

Χαρτ. 8. XIV.

1. "Πέτρου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐπόμνησις πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, συλλέξαντος ταύτην ἐκ τῶν θέλων γραφῶν."

2. "Διηγήματα διάφορα" ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

1151. 117.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἀπολυτικίον τῶν ἁγίων Πάντων."

2. Σύνταγὴ πρὸς κατασκευὴν μελάνης.

3. Διηγήματα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

4. Εὐχαὶ διάφοροι.

1152. 118.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐρμηνεία εἰς τοὺς Ἀναβαθμούς.

Ἀρχ. Πρῶτον ζήτημα. Δεῖ μὲν οὖν πρὸ τῆς τῶν ἀντιφῶνων αὐτῶν ἐξηγήσεως τούτοις ἐπιστῆσαι τὸν νοῦν.

2. "Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου

Ἐξήγησις εἰς τὴν Τιμωτέραν πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὀδηγητρίας ιερομόναχον καὶ ἐκκλησιαρχὴν κύριον Νεόφυτον."

1153. 119.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἐν τῇ καθωμλημένη. Ἐν τέλει Ἐργάφη διὰ χειρὸς Γερμανοῦ ἐν ἔτει ρχλ^π μηνὶ Αὐγούστῳ (=1630).

1154. 120. Χαρτ. 8. XV. XVIII. XVI.

1. 'Αναστασιου του Συναΐτου Λόγοι γ'.
2. "Χαρακτήρες επιστολών διάφοροι· εισὶ τὸν ἀριθμὸν μᾶ."

Σφύζονται μόνον μέχρι τῆς λη' (κολοβ.).

3. 'Επιστολαί τινες.

Δι μὲν πρῶται ἀνεπίγραφοι, αὶ δὲ λοιπαὶ "Ἐπιστολαὶ τῷ καίσαρι κύρ Νικηφόρῳ τῷ Βριένιῳ," "Τῇ βασιλισσῇ μοναχῇ κυρῇ Βιρήνῃ," "Τῷ καίσαρι Βρενίῳ," "Τῷ σεβαστῷ κύρ Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ τοῦ Παλαιολόγου μονάσαντι," "Τῷ ἀγνωστῷ πατριάρχῃ κύρ Μιχαὴλ ἡ ἐτέρῳ πατριάρχῃ." Ὁ κώδιξ κολοβός.

1155. 121. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 563).

Λόγοι λγ' εἰς ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης.

'Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1156. 122. Χαρτ. 8. XVII.

Ψαλτήριον ἐν κοινῇ φράσει.

αχξθ' (=1669) Ἰουλίῳ κδ'. βξέ' λθ, ωθηψψ· νε ρ λγ' ρς π β φ λ λ λ χ (=ἡμέρα Σαβάτου χειρὶ Νικηφόρου).

1157. 123. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Προχόρου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων καὶ μαθητοῦ γενομένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Περὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων καὶ τοῦ κηρύγματος συγγραφῆς τε τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς αὐτοῦ μετὰστάσεως."

2. Ὑπόμνημα καὶ ἐγκώμια τινα εἰς τὸν ἁγ. Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

Ἀμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφει χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων ...ἐν ἔτει αχσθ' ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ (=1679).

1158. 124. Χαρτ. 8. XVII.

"Βραβεῖον θεῖον σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος."

Περιέχει ὀνόματα μνημονευομένων ἐπ' ἐκκλησίας μετὰ καὶ νεωτέρων συμπληρώσεων.

1159. 125. Χαρτ. 8. XVII.

"Τοῦ σοφωτάτου κύρ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πιλοποννησίου Διδαχαὶ

εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως."

'Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1160. 126. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἐξομολογητᾶριον (ἀκέφαλον) ἐν εἴδει διαλόγου μεταξὺ Ἐξεταχτοῦ καὶ Ἐξαγορευτοῦ. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. "Λόγος ἐξηγητικὸς εἰς τὸν 5' ψαλμὸν, ἔχον εἰς τὸ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, γραμμένος ἑλληνικὰ ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἀναστάσιον τὸν Σινάϊτην ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας καὶ βαλμένος εἰς ἀπλήν γλῶσσαν παρὰ Νεοφύτου ἱερομονάχου Ῥοδινοῦ τοῦ Κυρίου τοῦ Σινάϊτου" (κολοβ.).

Η.

1161. 127.

Χαρτ. 8. XV.

Γεωργίου (Γενναδίου) τοῦ Σχολαρίου Ἐπιστολαί, εὐχαί, θεολογικαὶ πραγματεῖαι καὶ ὁμιλίαι.

1. "Γεννάδιος μοναχὸς ὁ Σχολάριος τῷ τιμωτάτῳ ἐν μοναχοῖς καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Ἰωσήφ τῷ ἐξάρχῳ χαίρειν." Ἄρχ. Ἐπαινοῦμεν σου τὴν περὶ τὰ βελτίῳ σπουδῆν ἀεί.—
2. "Περὶ τοῦ ἐνὸς ἐν τριάδι Θεοῦ ἡμῶν." Ἄρχ. Οὐδεὶς μὲν μὴ εἶναι Θεὸν ἐσχάτης ἐστὶν ἀφροσύνης.—3. "Ἐκ τῶν ἐμμέτρων εὐχῶν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα εὐχή."—4. "Εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν" εὐχή.—5. "Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον εὐχή."—6. "Εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν" εὐχή.—7. "Εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους" εὐχή.—8. "Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον" εὐχή.—9. "Εἰς τοὺς μακαρίους πάντας εἶτε ἀγγέλους εἶτε ἀνθρώπους" εὐχή.—10. "Εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ὑπεραγίας τοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν."—11. "Γενναδίου ἐλαχίστου μοναχοῦ Περὶ τῆς μόνης ὁδοῦ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων."—12. (Ἀφανῆς ἐπιγραφή.) Ἄρχ. Πιστεύομεν δτι ἐστὶ Θεὸς δημιουργὸς πάντων ὅσοι εἰσὶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι.—13. "Περὶ τοῦ πῶς διακρίνονται αἱ θείαι ἐνέργειαι."—14. "Περὶ τῆς ἐν τῷ δεσπότη ἡμῶν Χριστῷ ἀνθρωπότητος."—15. "Ὅπως ἡ θεία πρόνοια καὶ ὁ θεῖος προορισμὸς οὐκ ἀναιρεῖ τὸ χρῆσιμον τῶν εὐχῶν."—16. "Ὅμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου."—17. "Ὅμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τοῦ ἀσώτου καὶ περὶ μετανοίας."—18. "Ὁ ἐλάχιστος Γεννάδιος τῷ τιμωτάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικῶς πατρὶσι Δαυρεντίῳ τῷ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Διονυσίου ἐν κυρίῳ χαίρειν."—19. "Τίνας εἶπε λόγους πρὸς ἑαυτὸν ἐν τῷ κλαίει μετὰ τὴν ἀρησιν."—20. "Περὶ τῶν ἱερῶν εἰσόδων, ἐκ τῶν γραφέντων πρὸ τῆς ἀλώσεως."—21. "Ὁ ταπεινὸς Γεννάδιος τῷ πανιερωτάτῳ..." (τὰ λοιπὰ ἀφανῆ). Ἄρχ. Ἐδεξάμεθά σου τὸ σύγγραμμα καὶ καλῶς ἐπιστήσαντες ὡς ἤξιους αὐτὸ μὲν ἐπηνέσαμεν ἐπαίνων δέξιον ὄν.—22. "Ἐκ τοῦ πρώτου περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ."—23. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ τῶν Θεολογίων τρίτου πρὸ τῆς ἀλώσεως."—24. (Ἀφανῆς ἡ ἐπιγραφή.) Ἄρχ. Ὅσιώτατε πάτερ Σαββάτιε ἐπήλθομεν ἀκριβῶς τὴν περὶ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τοῦ μακαρίου Συμεῶν ἀρίστην διάκρισιν.—25. "Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ..." (τὰ λοιπὰ ἀφανῆ).—26. "Εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ὀρθοδοξίας τῇ α' Κυριακῇ τῶν νηστείων."—27. "Ἀύσεις ἀποριῶν τιμῶν ἐκ τῶν θείων Γραφῶν."—28. "Περὶ τῆς ἀφῆς τοῦ κυριακοῦ σώματος."—29. "Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν."—30. "Περὶ τῶν ἐν παραδείσῳ ξύλων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ τῆς γνώσεως."—31. (Ἀφανῆς ἡ ἐπιγραφή.) Ἄρχ. Ζητητέον ἂν εἴη πρότερον ἐκόντες τὰ φαῦλα ποιοῦμεν ἢ ἀκοντες οἱ ποιοῦντες.—32. "Περὶ τῶν κατ' ἀρετὴν ἔργων, ὧν ἀνευ ἡ πίστις ἀκαρπὸς ἐστὶ τοῖς πιστεύουσιν."—33. "Ἡ ἐπτάρθμος εὐχή μετὰ ἀναπτύξεως ἡ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."—34. "Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῆς θεότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης "Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου ἐν τῇ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου."—35. "Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος." Κεφ. ξβ'.

1162. 128.

Χαρτ. 8. XIV.

Συναξάριον Σεπτ. κζ'—Φεβρ. κη' (ἀκέφ. κολοβ.).

Τοῦ Φεβρ. τὰ πρῶτα φύλλα εἰσὶν ἀποκεκομμένα.

1163. 129.

Χαρτ. 8. XVI.

Λαυσαϊκόν.

14

1164. 130. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 488).

1. "Ἐκκλησιαστικός διάλογος ἐν Χριστῷ τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Κατὰ πασῶν τῶν αἵρέσεων" κτλ.
2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου...πίστεως...σύμβολον."
3. "Ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαιοτάτη Περί τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων" κτλ.
4. "Περιεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα" κτλ.
5. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀποκρίσεις πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἠρωτηκότες αὐτόν."

Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 983 (68). Ἐν τέλει (φ. 488) ὁ μὲν γράψας τὴν βιβλίον ταύτην καὶ τέρμα δοὺς Γεώργιος ἐστὶν ὁ ἐξ Αἰτωλίας ὁ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς καταναλώσας ἀργύριον, ὁ τῶν ἱερέων κάλλιστος Κωνσταντῖνος, καὶ χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἐν ἔτει ἀπὸ μὲν Χριστοῦ γεννήσεως ἀφογ', ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου 5²παφ (1578).

1165. 131. Χαρτ. 8. XVII. Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

1166. 132. Χαρτ. 8. XVI.

"Τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδῶν (εἰς) Ὀμιλῶν ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ἁγίου ἐνιαυτοῦ, ὡς ἐκλεξάμενος συνέθετο ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων ἐξηγητῶν καὶ ἐτέρων σοφῶν ἁγίων ἀνδρῶν."

1167. 133. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ψαλτήριον ἐν ἀπλῇ φράσει.
2. "Περὶ διαίρεσεως τῶν ψαλμῶν." Ἐν τέλει: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἱερὰ καὶ ψυχοσωτήριος βίβλος τῶν θείων ψαλμῶν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Γαλακτίωνος ἱερομοναχοῦ μαθητοῦ τοῦ πρῆν Ἐϋρυσθένης ἐπισκόπου κῦρ Παρθενίου τοῦ Πελοποννησίου...ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχσ' Δεκεμβρίῳ κα' ἰνδικτιῶνος θ⁷⁶ (=1670).

1168. 134. Χαρτ. 8. XVII.

Πατερικόν.

Κεφ. 4', ὡν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α' "Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας."—Κεφ. 4' "Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν δισυνπατέρα ἡμῶν Συμεὼν τὸν θαυματουργόν." Ἐν τέλει: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον κατὰ τὸ ἔρπον ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ (1669) ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ δρεὶ τοῦ Ἄθωνος.

1169. 135. Χαρτ. 8. XVII.

1. Διηγήσεις καὶ κεφάλαια ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.
2. Νομοκάνωνος (ἀκεφ.) κεφ. 4^β—ρκβ'.
3. "Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθω ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν." Ἀρχ. Μετὰ τὴν φρικτὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4. Διάλεξις σύντομος Ἰουδαίου καὶ Χριστιανοῦ.

5. Περὶ ἀζύμων.

6. "Ἱστορίαι Διονυσίου ἱερομονέχου τοῦ ῥήτορος τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Λαύρας κοιμηθέντος δὲ ἐν ἔτει 3^ρ." Ἀρχ. Ἐγὼ ἀδελφοὶ ἀναγινώσκων τὰ βιβλία εὖρον θαύματα.
7. "Ἐκ τοῦ Γλυκὰ Ὑπόθεσις λέ' οὗτι ἄλιτος ἐστὶν ὁ παρὰ τῶν ἱερέων ἐπαγόμενος δεσμός."
8. "Ἐκλογή ἐκ διαφόρων βιβλίων ψυχωφελῆς." Ἀρχ. Μὴ γίνου ἀκηδιστῆς μηδὲ ἀναγινώσκων χαμᾶσαι.
9. "Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πᾶν ὠφέλιμα."

Περέχονται διάφορα ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Νήφωνος καὶ Διηγήσεις τοῦ ἁγ. Ἀμφιλοχίου καὶ ἄλλων πατέρων.

10. Περὶ τῶν σχημάτων.

11. Περὶ ἀββάδων διηγήσεις.

12. Διηγήσεις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐν τῷ Ἄθῳ ἐπὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου.

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλων (Περγ. XII.) ἐκκλησιαστικοῦ περιχομένου.

1170. 136. Χαρτ. 16 μικρ. XIX. (φ. 99).

1 (φ. 1 α). Εὐχαί.

2 (φ. 8 α). "Στήχη ἀρμόδιη"

περιέχοντες διάφορα ἀποφθέγματα. Ἀρχ.

Μαὶ πιτήδηον πλέουση ἀνεμον οἱ τημόντες τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ταύτην ἀγαπόντες.

3. "Ἀξιοσημειώμενον παράδηγμα κάπιου μεγάλου ἀρχοντος."

4 (φ. 14 α). Ἄλλοι ὅτιχοι, ὧν ἡ ἀρχὴ

Τῆ σ οφελὴ ὃ ἀνθροπε το κάλος του προσόπου.

5 (φ. 15 α). Ἀποφθέγματα καὶ εὐχαί.

6 (φ. 20 α). "Περὶ τῆς τελευταίας κρίσεως" καὶ ἄλλα τοιαῦτα κεφάλαια.

7. Συλλογὴ ἀποφθεγμάτων.

8 (φ. 33 β). Στίχοι, ὧν ἡ ἀρχὴ

Εἰς τὴν ζωὴν σου διώρισε ἕνα ὀρθων κανόνα.

9 (φ. 34 β). Κανὼν ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1171. 137.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Σημειώσεις ἀνάξια λόγου, ἐν αἷς καὶ "Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου λόγων ἐνίων ἐξήγησις."

2. "Ἐπίγραμμα εἰς τινὰ Θεόδωρον σχολάριον ἐν τῷ Βατοπαίδι τεθαμμένον." Καὶ προσφώνησις εἰς τὸν αὐτόν.

3. Γεωργίου Σχολαρίου Ἐπιστολὴ Ματθαίῳ τῷ Καμαριώτῃ.

4. "Ἐπὶ βίβλος Καρπιανῷ ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ χαίρειν."

5. Κανόνες.

6. "Στίχοι ἠρωελεγείοι

εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας."

7. "Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν."

8. "Κάτωνος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικά διστιχοί, ὡς μετῆρκεν ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος."

9. "Χριστὰ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου."

10. "Στοιχοὶ εἰς τὸν Φωκυλίδην."

11. Φωκυλίδου ἔπη.

12. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Ἰαμβοὶ παραινετικοὶ μονόστιχοι κατὰ στοιχείον."

13. Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.

14. Θέματα ἐκ τῆς ἀπλῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

15. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.

16. Λόγος ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. [Π]άλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καὶ πάλιν μυστήριον.

17. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

18. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόκιον παραίσεις (ἀκέφ.). β'. Πρὸς Νικοκλέα Περὶ βασιλείας. γ'. Νικοκλῆς ἡ συμβουλευτικὸς. δ'. Πανηγυρικός.

19. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

20. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α—Ε.

21. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Ἀρκάδιον Περὶ βασιλείας.

23. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἰαμβοὶ.

24. Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5—24 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, λειπούσης ἐνιαχοῦ.

1172. 138. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 142).

"Βίοι τῶν φιλοσόφων ἡθηκότατοι, ἐγχαλμένοι ἀπὸ τὸν Δαίρτιον καὶ ἀπὸ ἄλλους παλαιῶς συγγραφεῖς· μεταφρασθέντες δὲ εἰς κοινὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ λογιστάτου, καὶ σοφωτάτου ἱερομονάχου κυρίου κυρίου Ἀναστασίου Γορβίου, τοῦ ἐξ Ἀγρῶν καὶ προτεθέντες εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν φιλολόγων."

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.—Ἐν τέλει 1718 Φευρουαρίου ἑκτὴ Ἰταμένου ἐν Γαστουρίῳ.

1173. 139. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Θεοδώρου [τοῦ Γαλῆ] Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τέταρτον,"

μετὰ παρασελιδίων σημειώσεων. Προτάσσονται φύλλα τινὰ περιέχοντα ὅλην γραμματικὴν.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελούντο λόγων."

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1174. 140.

Χαρτ. 8. XVII. (σ. 254 καὶ 250).

1 (σ. 1). Κανόνες

μετ' ἐξηγήσεως ἐπομένης εἰς ἕκαστον τροπᾶριον τοῦ κειμένου.

2 (σ. 162). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τῆς καταβάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἄδῃ.

3 (σ. 176). Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

4 (σ. 215). Κυρῶλου Ἐπιστολὴ πρὸς Νεστόριον.

5 (σ. 216). "Τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου Κυρῶλου ἐκτεθέντα περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως." Κεφ. ιβ'.

6 (σ. 219). "Ὅροι τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἀ' συνόδου τῶν τριακοσίων δέκαοκτῶ ἁγίων πατέρων."

7 (σ. 228). Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

8 (σ. 234). Συναγῆ "Εἰς πόνον κεφαλῆς."

9 (σ. 238). Κύκλος τοῦ πασχαλίου, πίνακες τῶν ζ' οἰκουμηνικῶν συνόδων, τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, πίνακες πρὸς εἴρεσιν τῶν κινήτων ἑορτῶν.

10 (σ. 1). Πίναξ τῶν ἐν τῷ β' μέρει τοῦ κώδικος περιεχομένων (ἀκέφ.).

11. Διονύσιου Δελλαπόρτα Ποιήματα, ἐν στίχοις πολιτικοῖς (καταλογάδην).

α (σ. 1). Ἐρωταποκρίσεις τοῦ Ξένου καὶ τῆς Ἀληθείας ἀνεπίγραφοι. Ἄρχ.

"Ὅποιος ἐτούτων τὸ βυβλίων ἀνοίξῃ καὶ ἀναγνώσῃ καὶ κατάλαβῃ τὴν μικρὴν ἀπόφασιν, τὴν ἔχουσαν ἡ τεθλημένη τήχη μου, τοὺς ἐγραψά με λύπην.

Τέλ.

Ἄσῃ ἐπίκε εἰς ἐμὲν, ἀλήθεια εὐγενεστάτην εἰς τέλος μυρίω εὐχαριστῶ, πολλὰ τὴν εὐγενεῖάν σου, ὅτι καλὰ μὲ ἐδίδαξες εἰς τὰ ἐρωτήματά μου.

Τέλος τοῦ τιούτου βιβλίου· περὶ τῶν ἐρωτημάτων καὶ ἀποκρίσεων τοῦ Ξένου καὶ τῆς Ἀληθείας.

β (σ. 188). "Λόγος τοῦ ἁμαρτωλοῦ Διονύσιου Τελαμπόρτα, περὶ ἀνάποδώσεως καὶ ἀπόμισθηκῶν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς" (καταλογάδην). Ἄρχ.

Εὐχὴ μου τὴν φιλανθρωπιᾶν, καὶ τὴν ἀγαθοσύνην ἣν εἶχε πάντα ὁ κύριος ψυχὴ μου πρὸς σεσένα.

Τέλ.

τῆς στρεφωμένης πρὸς αὐτὸν ἐν καθαρὰ καρδίαν, πρέπει αὐτῷ σὺν τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι ἁγίῳ. δόξα πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

γ (σ. 197). "Στίχος θρυητικὸς τραγωδίας ἐν τῇ ἡρηκτῇ. Διονύσιου Τελαμπόρτα, ὁ διδόμενος ἡς τὸν ἐτάφιον θρήνον." Ἄρχ.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὁ ποῦ ἐπικε τὸν ἥλιον σελήνην καὶ ἀστέρας.

Τέλ.

Ἐμνοῦμεν εὐλογοῦμεν σε Θεοτόκε Μαρία, δοξολογοῦμεν σε ἀγνή, ἀεὶ παρθένε κόρη.

δ (σ. 243). "Λόγοι παρακλητικὴ τοῦ πρόκριμένου Διονύσιου Τελαμπόρτα καὶ ὑπόμισθηκῆ πρὸς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον." Ἄρχ.

Γλυκῆτατέ μου Ἰησοῦ ψυχῆς μου θυμηδία, καθάρσης δέσποτα Χριστέ μου τοῦ τεθολομένου.

Τέλ.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου πάναγνε, σῶσον με Θεοτόκε, δόξα σοὶ καὶ δόξα σοὶ καὶ δόξα τῷ Θεῷ μου, τῷ πλουτωδότη μου Θεῷ καὶ κτίστη τῶν ἀπάντων. Τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι Χριστέ μου σῶσον.

1175. 141.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Τῷ ευμενεστάτῳ καὶ τιμωτάτῳ κυρίῳ Πριάμῳ τῷ Πατρούρῳ ἐπιστολὴ Μαρκουῦ."

2. "Ἰωάννου ἱερομονάχου Μαρκουρά, τοῦ Κερκυραίου διδασκάλου φιλοσόφου, περὶ μετεώρων." Ἀμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
3. "Περὶ τὰ κάλαντα."
4. Σεληνοδρόμιον.
5. "Προγνωστικὰ τῆς σελήνης."
6. Βροντολόγιον.
7. Προγνωστικὰ ἐκ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν πέση ἡ ἁ' Σεπτεμβρίου.
8. "Ἐρηνία (= ἐρμηνεία) περὶ τοῦ ὄψεως τοῦ ἄστρου" καὶ ἄλλαι μαθηματικαὶ καὶ φυσικαὶ σημειώσεις.
9. Ὀνειροκριτικά.
10. Συνταγαί, ἐν αἷς καὶ "Προφίτια ὅπου εὔρεθη εἰς χώραν Παραζῆ εἰς μίαν πλάκαν μαρμάρου."

1176. 142. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώηχος.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἰριγ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ... (=1605).

1177. 143. Χαρτ. 8. XVII.
Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).

1178. 144. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
- Ἐν τέλει·
Ἐκπεπλήρωκα τὴν θείαν λειτουργίαν, πληρώσας εἶπον· Χριστέ, σοὶ δόξα πρέπει. Τλήμων Ἄνθιμος ἀρετῆς πάσης ξένος οὐ ἡ πατὴρ πέφυκεν Ἀδριανοῦ ἡ πόλις.
Ἐτους Ἰρνα' ἰδικτιώνος 10 (=1648).

1179. 145. Χαρτ. 8. XVII.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον (κολοβ.).

1180. 146. Χαρτ. 8. XVII.
"Στιχηροκαθιστάριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς Ὀκτωήχου."

1181. 147. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Αὐγούστου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναιὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ εὐλογίας χάριν, Ἰρνα' μηνὶ Ἰουλλίῳ (=1598).

1182. 148. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ἀκολουθίας τῆς ὄλης ἑβδομάδος (sic), ψαλλομένης ἀντὶ τῆς παρακλητικῆς."
2. Κανόνες διάφοροι.
3. "Εὐχαὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
4. "Τροπάρια κατανοητικὰ καὶ ὠφέλιμα."
5. Ἐκλογή ψαλμῶν ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
6. Εὐχαὶ διάφοροι.

7. Πίνακες τῶν πασχαλίων καὶ τῶν κύκλων ἡλίου καὶ σελήνης.

8. "Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς τὸν ἡσιχάζοντα μοναχόν."

1183. 149. Χαρτ. 8. XV.
Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1184. 150. Χαρτ. 8. XIX.

1. Ἀκολουθία καὶ βίος Μιχαὴλ ἀρχιεπισκόπου Συναδῶν τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐν τέλει· Μετεγράφη ἡ ἀκολουθία καὶ ὁ βίος τοῦ ἀγίου ἐνταῦθα ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀνευ τινὸς προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι· ἐν ἔτει αὐβ' Ἰουλλίου εἴ' (=1802) ἐν τῇ Λαύρα.

2. Πολυέλεος.

3. "Ἐκλογαὶ ψαλλόμεναι μετὰ τὸν Πολυέλαιον εἰς ὅλας τὰς ἑορτὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ."

4. "Εὐχαὶ διάφοροι."

5. Ἀκολουθία τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ εὐχαί.

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ δύο φύλλων (Περγ. XI. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

1185. 151. Χαρτ. 8. XVIII.

"Ἀκολουθεία τῆς κοινῆς παρακλήσεως."

Ἐν τέλει· Ἐτους 1704, Μαΐου 21. Ἐγράφη αὕτῃ εἰ παρούσα οἱ παράκλισει διὰ χηρῶς καμῶν Ἐφραὶμ ἱερομονάχου, καὶ ἡ παρτρίδα ἡμῶν ἐβρίσκετε ἀπο τὴν ἀγίαν Μαύρα...

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. X. σελ. 2) ὁμοίου πρὸς τὰ ἐξωθεν τοῦ κώδ. ἀρ. 1112 (78) καὶ ὡς ἐκεῖνα περιέχοντος μέρος βίου ἀγίου..

1186. 152. Χαρτ. 8. XVI.
Πεντηκοστάριον.

Ἐν τέλει· Ἐτελιώθη ἡ παρούσα βίβλος μηνὶ Αὐγούστῳ καὶ διὰ χειρὸς καὶ κόπου τῆ Μιχαὴλ τοῦ τληπαθοῦς.

1187. 153. Χαρτ. 8. XV.
Θηκαράς.

1188. 154. Χαρτ. 8 μικρ. XVI

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
- Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Παφνουτίου. Ἐν ἔτη Ἰρνα' μδ' ἰνδικτιώνος ἡ' ἐν μηνὶ Νοεμβρίου εἴ' (=1585, ἀλλ' ἡ ἰνδικτιών ὠφείλει εἶναι θ').

1189. 155. Χαρτ. φῶλ. XVI.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.

1190. 156. Χαρτ. φῶλ. XVII. σελ. 2.

Βίος, μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Μαρτ.— Αὐγ. κατ ἐκλογήν.

Ἐν τέλει· Ἐτος Ἰρπ'. Ἰουλλίῳ εἴ' (=1672) δια χειρὸς τινὸς Νικηφόρου μελενδύτου.

- *1191. 157. Χαρτ. φύλ. XVII.
 1. Ψαλτήριον.
 2. Ὑμνοι τριαδικοί κατ' ἤχον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων ἀκόμψων.
1192. 158. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1193. 159. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Τριψίδιον κατ' ἤχον.
 Ἐν τέλει Μέμνησθε τῶ γράψαντι οἱ ἅγιοι πατέρες, εὐτελῆ καὶ τάλανι τῶ τρισαθλίῳ Σάββα, ὅπως ῥυσθῆσμαι κολάσεως ἐκείνης τῆς γενένης. Ἐγράφη δὲ ἡ παρούσα βιβλος τῶ ,ζ^μ μ^ω γ^ω ἔτος... (=1585).
1194. 160. Χαρτ. φύλ. XVI.
 "Ἐκλογάδιον σὺν Θεῶ τῶν δώδεκα μηνῶν ἀρχόμενον ἀπὸ Σεπτεμβρίου μηνὸς μέχρις Ἀυγούστου συμπληρώσεως."
1195. 161. Χαρτ. φύλ. XV.
 Μηναῖον Νοεμβρίου (ἀκέφαλον).
1196. 162. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Μηναῖον Ἀπριλίου.
 Ἐν τέλει Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Γερασίμου. Ἐτελειώθη τὸ ,5ωογ' ἔτος (=1865).
1197. 163. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Μηναῖον Ἰουνίου.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη κατὰ τὸ ,5ωο' ἔτος, ἰνδικτιῶνι πεντεκαίδεκάτῃ (=1862).
1198. 164. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Τριψίδιον.
 Ἐν τέλει Ἐπληρώθη τὸ παρὸν Τριψίδιον ἐν μηνὶ Ἀπριλλίου ἰθ' ἡμέρᾳ ε' τοῦ ἔτους ,5ωοζ' ἰνδικτιῶνος ζ' (=1869). Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Ἰγνατίου.
- *1199. 165. Χαρτ. φύλ. XVII.
 Ψαλτήριον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων καὶ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἐν τέλει ,ζρπ', κλ'νλωθνας' ἐλχζε' ἄλξλνθ' ὕλχ (=1672, πίνος Ἀνθίμου ἱερομονάχου).
1200. 166. Χαρτ. φύλ. XV.
 Μηναῖον Μαρτίου.
1201. 167. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Μηναῖον Μαΐου.
1202. 168. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Πεντηκοστάριον.
1203. 169. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Μηναῖον Ἰουλίου.
 Ἐν τέλει [Ἐ]τει ,ζμε* [ἐ]ν μηνὶ Ἰουνίου ιγ' (=1587).
1204. 170. Χαρτ. 4. XIV.
 Τριψίδιον (κολοβόν)
 ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρσαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς β' ἑβδομάδος.
1205. 171. Χαρτ. 4. XIV.
 Τριψίδιον (ἀκέφαλον)
 ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς β' ἑβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς 5' ἑβδομάδος. Ἰδ. καὶ κῶδ. 1204 (170). Τὰ φύλλα εἰσὶν ἐνιαχοῦ μετατεθειμένα κατὰ τὴν στάχυσιν.
1206. 172. Χαρτ. 4. XIV.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
- *1207. 173. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου ἐξωγραφημένων δι' ὑδαρῶν χρωμάτων. Ἐχει δὲ καὶ λαμπρὰ ἐπιτίτλα κοσμήματα καὶ κομψὰ ἀρχικά γράμματα ἐξ ἀνθέντων ἢ ζῶων σχηματιζόμενα, ὧν πολλὰ μήκους μ. 0,13. Ἐν τέλει ρψι5' (=1716). Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Μελχισεδέκ. Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ δύο φύλλα περιέχοντα εὐχάς.
1208. 174. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Νοεμβρίου (κολοβόν).
1209. 175. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Ὀκτωβρίου.
1210. 176. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Δεκεμβρίου.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη ἡ παρούσα δέλτος κατὰ τὸ ,5ωο' ἔτος, ἰνδικτιῶνος ιε' (1869).
1211. 177. Χαρτ. 4. XIV.
 1. Ψαλτήριον.
 2. Εὐχαί τιμες.
 Ἐν τέλει (καταλογάδην)
 Προφητικῶν πᾶς ἀκροώμενος μέλους καὶ δαυϊτικῆν ἀναγινώσκων λύραν ἐξιλεοῦσθε τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην, Ἰῶβ τὸν γράψαντα ταύτην τὴν βίβλον, τοῦ τῶν δικαίων μὴ στερηθῆναι τόπου.
 3. "Κανόνες παρακλητικοὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου." (κολοβ.).
1212. 178. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
1213. 179. Χαρτ. 4. XVI.
 Προφητικὰ ἀναγνώσματα
 τοῦ Ἐσπερευοῦ τῶν διαφόρων ἑορτῶν Σεπτ.—Ἰουλ. καὶ τοῦ Τριψίδιον καὶ Πεντηκοσταρίου.
1214. 180. Περγ. 4. XVII.
 Ὀκτώηχος.
 Ἐν τέλει Χεῖρι Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητῆς ρχξζ' μηνὶ Ἀυγούστῳ (=1667).

1215. 181. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
Μηνιαῖον Ἰανουαρίου α'—ιδ'.
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἔτει ,ζρξα', μηνὶ Ματῶ κς'... (=1658). Ἴδ. καὶ κώδ. ἀρ. 1216 (182).
1216. 182. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
Μηνιαῖον Ἰανουαρίου ιε'—λα'.
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν μηνιαῖον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρξα' μηνὶ Αὐγούστου... (=1658). Ἴδ. καὶ κώδ. ἀρ. 1215 (181).
1217. 183. Χαρτ. 8 μέγ. XIV.
Μηνιαῖον Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (κολοβόν).
1218. 184. Χαρτ. 8. XIV.
Μηνιαῖον Ὀκτωβρίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1219. 185. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
Ἐν τέλει Χεῖρὶ τλήμωνος καὶ ἐλαχίστου Παΐσιου ἱερομονάχου... ἔτος ἀπὸ παρθενικοῦ τοκετοῦ εχπη' ἐν μηνὶ Αὐγούστου ις' (=1688).
1220. 186. Χαρτ. 8. XIV.
1. Ἀποστολοευάγγελα (ἀκέφ.).
2. Τὰ ἐκ τῆς Γραφῆς ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδου (κολοβ.).
1221. 187. Χαρτ. 8. XVI.
Διακονικόν (ἀκέφαλον).
Ἐν τέλει Ἐπὶ ἔτους ,ζ^βλζ^β, ἰνδικτιῶνος β' ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ δ' ἡμέρᾳ δ' ὥρα δ' (=1528). Χεῖρ ἔστω ἡ τοῦ Παφωντίου τοῦ γράψαντος τὸν κώδ. ἀρ. 1188 (154).
1222. 188. Χαρτ. 8. XIV.
Διάφοροι εὐχαὶ τῶν λειτουργῶν (ἀκέφ.).
1223. 189. Χαρτ. 8. XVII.
Ἦρολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1224. 190. Χαρτ. 8. XVII.
Διάφοροι εὐχαί.
1225. 191. Χαρτ. 8. XV.
1. Θηκαρᾶ.
2. Ἐφραὶμ Λόγος εἰς πατέρας ἀπολεσθέντας.
3. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀνεπίγραφος.
Ἄρχ. Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν.
1226. 192. Χαρτ. 16. XIX.
Καταβασίαι διαφόρων κανόνων, μεγαλυνάρια καὶ ἄλλα τροπάρια (ἀκέφ. κολοβ.).
Περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. XIII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὁλης.
1227. 193. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 292).
Ἐπιστολάριον
ἐν τῇ καθωμλημένη. Ἀναμειγμέναι εὐρηται συνταγαὶ περὶ μελάνης, τροπάρια καὶ πιναξ "Περὶ τοῦ εὐρίσκειν τὸν βουλόμενον ἐν πίοις βηβλίοις ἢ σὴν οἱ λόγοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν." Ἐν σ. 64 "Τραγοῦδι τοῦ Ὄρους εἰς στήχους συντεθὲν παρ' ἐμοῦ Θεοκλήτου" (καταλογάδην). Ἄρχ. Δένδρα να μὴν βλαστίσετε, χόρτα να ξηρανθῆτε, ὁ φρίξον φρίξον στέναξον, θρίνησων ἢ σελήνη.
1228. 194. Χαρτ. 16. XVIII.
1. "Ἀκολουθία εἰς παράκλησιν ἀσθενῶν."
2. "Εὐχαὶ ἦτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
3. "Εὐχὴ συγχωρητική."
4. "Εὐαγγέλια ἐωθινὰ ἀναστάσιμα τὰ ια'."
5. "Περὶ αἰμομιξίας" καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ τοῦ νομοκάνονος.
1229. 195. Χαρτ. 16. XVII.
1. "Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐκ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως."
2. Θηκαρᾶ.
Ἐν τέλει Χεῖρὶ οἰκτροῦ Παΐσιου ἱερομονάχου εχπηδ' ,ζρξς' (=1689).
3. Ἀσκητικὴ ἀκολουθία.
1230. 196. Χαρτ. 16. XIV.
Ἦρολόγιον (κολοβόν).
1231. 197. Χαρτ. 16. XV.
Διάφοροι ἀκολουθίαι (ἀκέφ.)
ἐν αἷς "Ἀκολουθία τῆς ὁλης ἑβδομάδος" καὶ "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ." Ἐν τέλει "Ὀκτώηχος. Ἐτυπώθη ἐν Ἐνετίας μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας παρὰ τῶν κληρονόμων Χριστοφόρου τοῦ Ζανέτου ἀφπε'" (λείπει παρὰ Βρετῶ καὶ ΓΙΕΘΑΝΔ). Μετὰ δὲ τὴν Ὀκτώηχον ἐν πέντε φύλλοις χειρογράφου Τροπάρια εἰς Ὁσίας γυναικῶν καὶ Κανῶν εἰς ἱεράρχας (κολοβ.).
1232. 198. Χαρτ. 16. XIV.
Ἦρολόγιον (κολοβόν).
Τὰ ἐν τέλει σφῆδμενα φύλλα ἐφθαρμένα. Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα περιέχουσι κεφάλαια νομοκάνονος.
1233. 199. Χαρτ. 16. XVI.
"Στιχολογία"
ἦτοι ἐκλογή ψαλμῶν, δοξολογία, αἶνοι, μεγαλυνάρια κτλ. τὰ ἐν ταῖς ἀκολουθίαις.
1234. 200. Χαρτ. 16. XVII.
Διακονικόν (κολοβόν).
1235. 201. Χαρτ. φύλ. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (ἀτελής).

1236. 202. Χαρτ. 4. XVII. και δομestίκου τής σεβασμίας βασιλικής μεγάλης
 1. Σημάδια τής ψαλτικῆς. μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ... Ἐτελειώθη δὲ ἐν
 2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργ-
 γίας (μετὰ φωνῶν). μηνι Ἰουλλίου κβ' ἐν ἔτει 5^ο Ἰημα^ο, ἰνδικτιῶνος
 ια' (=1488).
1237. 203. Χαρτ. 4. XIX.
 1. Ἀνοιξαντάριον
 περιέχον μόνον τὰ μουσικὰ σημεῖα ἄνευ κειμένου.
 2. Ἀλλα ἐκ τῆς ἀκολουθίας (μετὰ φωνῶν).
 Ἄτελής. Ἐν τέλει Τέλος τοῦ πρώτου τόμου ἐν ἔτει
 1819 Μαρτίου 8^ο.
1238. 204. Χαρτ. 4. XVII.
 Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1239. 205. Χαρτ. 4. XIV.
 Στιχηράριον τοῦ ἐνιαυτοῦ
 μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1240. 206. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
 2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργ-
 γίας (μετὰ φωνῶν).
 3. Τὰ κατ' ἦχον ἠχήματα.
1241. 207. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
 Δοξαστάριον (μετὰ φωνῶν).
1242. 208. Χαρτ. 8. XVII.
 Παπαδική.
1243. 209. Χαρτ. 8. XVII.
 Πολυέλεος, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά κτλ.
 (μετὰ φωνῶν).
 Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τὰ ποιήματα τοῦ κῦρ Ἀναστασίου
 Ραφσανοῦ.
1244. 210. Χαρτ. 8. XV.
 Παπαδική
 ἄνευ τῶν σημαδιῶν (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).
- *1245. 211. Χαρτ. 8 μικρ. XV.
 Παραλλαγαὶ τὰ κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων,
 πολυέλεος, ἐωθινὰ καὶ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας (μετὰ
 φωνῶν).
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἰδιορρόθμων ἀρχικῶν γραμμῶτων.
1246. 212. Χαρτ. 8. XVI.
 Παπαδική (ἀκέφαλος καὶ ἄτελής).
1247. 213. Χαρτ. 8. XVI.
 Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1248. 214. Χαρτ. 8. XV.
 Παπαδική.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον δια χειρὸς ἐμοῦ
 τοῦ ἐλαχίστου ἐν μοναχοῖς Δαβιδ τοῦ Ῥαιδεστινοῦ
1249. 215. Χαρτ. 8. XIV.
 Εἰρμολόγιον (μετὰ φωνῶν).
1250. 216. Χαρτ. 8. XVIII.
 Παπαδική.
 Ἐν τέλει Ἐλαβε τέλος ἡ παροῦσα ἑσματομελιρυτό-
 φθογγος βιβλος ἐν ἔτει ἀπὸ μὲν τῆς κοσμοποιίας 7268,
 ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἔτει 1760, ὅσοι δὲ... Χεῖρ Θεοκλήτου
 μοναχοῦ τοῦ μουσικοῦ...
1251. 217. Χαρτ. 8. XVII.
 Παπαδική.
1252. 218. Χαρτ. 8. XVI.
 Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1253. 219. Χαρτ. 8. XVI.
 Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1254. 220. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
 2. Τὰ κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων (μετὰ
 φωνῶν).
1255. 221. Χαρτ. 16. XVII.
 Εἰρμοὶ (μετὰ φωνῶν).
1256. 222. Χαρτ. 16. XVII.
 Παπαδική.
1257. 223. Χαρτ. 16. XVIII.
 Τὰ κεκραγάρια, τὰ ἐωθινὰ καὶ ἡ Λειτουργία (μετὰ
 φωνῶν).
 Ἐν τέλει (καταλογάδην)
 Ἐτελειώθη τὸ παρὸν χειρὶ τοῦ Ἰακώβου
 μουσικωτάτου τάχα δὲ, εὐτελοῦς διακόνου,
 καὶ ἡ πατρίδα τούτου δὲ, εἶν ἡ Παροναξία.
 ὑπάρχει ὠραιώτερη ἀπ' ὅλα τὰ νησσία.
 Χιλίους ἑπτακόσιους, σὺν τούτοις καὶ τρεῖς δέκα,
 Σαβάτω μέρα ἔλαχε, Ἰουνίου δις δέκα.
 (=1780.)
1258. 224. Χαρτ. 16. XVII.
 Παπαδική.
1259. 225. Χαρτ. 16. XVII.
 Δοξαστάριον (μετὰ φωνῶν).
1260. 226. Χαρτ. 16. XVII.
 Στιχηράριον Δεκ.—Ἰαν. (μετὰ φωνῶν).
1261. 227. Χαρτ. 16. XVII.
 Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).

1262. 228. Χαρτ. 16. XVII.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1263. 229. Χαρτ. 16. XVI.
Παπαδική (κολοβή).
1264. 230. Χαρτ. 16. XVII.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1265. 231. Χαρτ. 16. XVII.
Παπαδική.
1266. 232. Χαρτ. 16. XVII.
Παπαδική (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).
1267. 233. Περγ. X.—XIII. Χαρτ. XVII.
Φάκελος
περιέχων διάφορα ἀπεσπασμένα φύλλα κωδικῶν ἐκκλησια-
στικῆς ἑλθ. "Ἐν μόνον τῶν χαρτῶν XIV. αἰῶνος.
- *1268. 234. Περγ. 8 μικρ. XIII. (φ. 547).
1. Τετραευάγγελον.
Προτάσσονται Μηρολόγιον τοῦ ἑξα χρόνου, πίνακες τῶν
Ἐθαγγελίων, ἡ Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν καὶ οἱ
Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν Ἐθαγγελίων ἐντὸς κοσμημάτων
ἀψιδωτῶν.
2. Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
3. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι ν'
ᾧν α' "Ἐἰς τὸ Πάσχα," ν' "Παράφρασις εἰς τὸν Ἐκκλη-
σιαστήν."
5. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια ρη'.
Προτάσσεται τὸ προῖμιον "Τῷ ἀγνωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ
πατρὶ Κοσμῷ ἐπισκόπῳ τοῦ Μαίουμᾶ."
6. "Ἀναστασίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεο-
πόλεως Ὅροι διάφοροι."
7. "Τοῦ ὑπερτίμου τοῦ Ψαλλοῦ Πρὸς τὸν βασιλέα
κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα καὶ περὶ τοῦ ὄρου τῆς πίστεως."
8. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχι-
επισκόπου Ἀλεξανδρείας Πρὸς Μαρκελλίνον περὶ τῶν
ψαλμῶν."
9. "Στίχοι ἐκτεθέντες ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ψαλμῶν παρὰ
τοῦ χαρτοφύλακος κὺρ Νικήτα."
10. Ψαλτήριον.
11. "Ἐκθεσις τῶν θείων κανόνων τῶν ἀγίων Ἀπο-
στόλων καὶ τῶν συνόδων."
12. Κανόνες τῶν μικρῶν συνόδων.
13. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Κεφάλαια ια'.
14. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Περὶ τοῦ μὴ χειρο-
τονεῖν ἐπὶ χρήμασι.
15. Διονυσίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
16. Πέτρου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
17. Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ Ἐπιστολὴ κανονική.
18. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμοῦν.
19. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἀμφιλοχίου Ἐπι-
περὶ βίβλων κεκανονισμένων.
20. Γρηγορίου Νύσσης Ἐπιστολὴ πρὸς Δημότιον.
21. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
22. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
23. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
24. Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολὴ κανο-
νική.
25. Ἐπιστολὴ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Μαρ-
τύριον Ἀντιοχείας.
26. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥου-
φινιανόν.
27. Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου Διατάξεις λβ'.
28. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἀποστόλων Διατάξεις.
29. Τῶν Ἀποστόλων πάντων Διατάξεις.
30. [Φωτίου] Νομοκάνων εἰς τίτλους ιδ',
ἐπισημῆναι διὰ προσθηκῶν νεωτέρων, ἐν αἷς καὶ δύο ἄλλοθεν
ἀγνωστοὶ Νεαραὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐν τῷ γγ' τίτλῳ.
Τούτων ἡ πρώτη ἐπιγράφεται "Διάταξις τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως
κὺρ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ." Ἀρχ. Ἡ βασιλεία μου καὶ
νόμῳ στοιχοῦσα καὶ Θεοῦ φόβῳ στοιχειουμένη χρυσο-
βουλλον λόγον ἐξέθετο τῷ μεγαλειφανεστάτῳ πρω-
τοκουροπαλάτῳ καὶ μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίβλας
τῷ περιποθῆτῳ αὐτῆς γαμβρῷ. Τέλ. διὰ θάλασιν τῶν
νεωτέρων τὸ θεῖον ὑβρίζεσθαι μὴ ἀπαρνούμενος δογμα.
Ἡ δὲ δευτέρα ἐπιγράφεται "Ἐτέρα νεαρά νομοθεσία τοῦ βασιλέως
κὺρ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἐν δυσὶ κεφαλαίοις ἀπρητισμένη."
Ἀρχ. Ἐνὶ μὲν ἐπει(;) τῶν ὑποθέσεων τεμνομένων
διδρῶν καὶ διὰ τριμήνου ἐκβιβαζομένων. Τέλ. διὰ
τοῦ παρόντος θεσπίσματος ἐκφυλοφορήσας τοὺς λοι-
ποὺς κατὰ τὴν τῶν νόμων ἰσχὺν ἐρῶσθαι ἐπέτρεψεν.
31. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφαλαίων δὲ λόγος περὶ
θεολογίας καὶ ἀλληγορικῶν περὶ ἀρετῶν.
32. Τοῦ αὐτοῦ Ἐκατοντὰς δευτέρα.
33. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ἐλπίδιον μοναχὸν Περὶ ἀγάπης
κεφάλαια ν'.
34. Διονυσίου Ἀρειοπαγίτου Πρὸς Τιμόθεον περὶ τῆς
οὐρανίου ἱεραρχίας.
35. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.
36. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Περὶ τῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς ἱστορίας.
37. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Πῶς δεῖ προσκυνεῖν
τὰς ἀγίας εἰκόνας.
38. "Αἱ τῶν βασιλικῶν νομικῶν βιβλίων ἐπιτιτλώ-
σεις."
39. "Σύνοψις τῶν Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ."
40. "Ἐκλογὴ τῶν Νεαρῶν Λέοντος τοῦ εὐσεβοῦς
βασιλέως" νέ'.
41. "Αἱ Νεαραὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος."
42. "Αἱ Νεαραὶ τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφύ-
ρογενήτου."

43. "Νεαρά τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων καὶ προτιμήσεως συγγενῶν."

44. "Νεαρά Ῥωμανοῦ εἵργουσα τοὺς δυνατοὺς ἐξωνήσεις εἰς χωρίου ὁμάδα ποιεῖν."

45. "Νεαρά Κωνσταντίνου Περὶ προτιμήσεως."

46. "Αἱ Νεαραὶ τοῦ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως. Περὶ ἀρμενικῶν τόπων Νεαρά α7."

47. "Νομοθεσία Νεαρά Βασιλείου Πορφυρογεννήτου δεσπότη ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὸν Ἰαννουάριον μῆνα τῆς θ' Ἰνδικτιῶνος τοῦ 5φδ' ἔτους."

"Ἀρχ. Ἐπειδήπερ ἡ βασιλεία μου ἀφ' οὗ ἡτόκρατορήσε. Τέλ. (κολοβ.) καὶ πῶς οἱ τοιοῦτοι βοηθοῦντα τὸν χρόνον ἐξουσι...

"Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. 8. IX.) τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.), περιέχοντα Ἀναγνώσματα προφητῶν. Πλήρ δὲ τούτων καὶ ἕτερα ἐξ φύλλα, ἀσχετα τῷ κώδικι, ἐν τέλει, περιέχοντα ἀκέφαλον σειρὰν Συνταγῶν Γαληνοῦ, ἐν δὲ τῇ φᾶ ἀριθμοὺς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένους. "Ἀρχ. φλθ' (ἀκέφ.) ...κάστου ἐξ' γ' κινναμώμου ἐξ' γ' κτλ. Τέλ. (κολ.) καθεκάστην γὰρ χρῶαν εὐρίσκονται καὶ θερμά...

Περὶ τῶν ἐν τῷ κώδικι περιεχομένων ἐρωτηθεὶς ὁ διαπρεπῆς ZACHARIAE VON LINGENTHAL ἐπέστειλέ μοι τάδε τῇ 7/19 Νοεμβρίου 1888. "Die HS. im Kloster τοῦ παντοκράτορος, "von der Sie mir eine Inhaltsangabe schicken, habe ich "seiner Zeit nicht zu Gesicht bekommen; sie muss wohl "bei meinen Dortsein in den Händen eines Mönchs und "nicht in der Bibliothek gewesen sein. Die HS. enthält "in nr. 11—29 wahrscheinlich die Synopsis canonum mit "dem Commentar des Aristenus und dem Anhang (Συνταγμα τῶν κανόνων iv. p. 393 ff.). Unter nro. 30 folgt der Pseudo- "Photianische Nomocanon in 14 Titeln, vermehrt durch "Zusätze wie im Laurentianus v, 40; hier finden sich auch "die anderweit nicht bekannten beiden Novellen des Alexius. "Vgl. Pitra II. p. 623.—Nro. 38 ist wohl der Πναξ, welcher "der Synopsis (major) Basilicorum voranzustehen pflegt; "die folgenden Nummern bilden einen der häufigen Appen- "dices der Synopsis, mit Ausnahme von nro. 39 'Σύνοψις

"τῶν Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ.' Was hierunter zu verstehen "ist, vermag ich mit Sicherheit nicht zu bestimmen. Ich "bemerke nur, dass im Paris. gr. 1355 ein ähnlicher Ap- "pendix Synopses (—die Synopsis selbst geht nicht "vorher—), die Collectio 87 capp. und die Collectio 25 "capp. (HEIMBACH Ἀνέκδ. t. II) voranstehen. Ist die "Σύνοψις τῶν Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ nichts Anderes, so re- "ducirt sich für den Juristen der Gewinn aus der HS. "auf die beiden ungedruckten Novellen des Alexius, die "aber auch aus dem Laurentianus zu entnehmen waren."

"Ὁ κώδιξ ἀπόκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς, ἐστὶ δὲ γνωστὸς τοῖς Ἀγιορείταις ὡς Εὐαγγελιον Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Τὸ μὲν μήκος αὐτοῦ ἐστὶ μ. 0,165, τὸ δὲ πλάτος μ. 0,115, καὶ τὸ πᾶχος πλὴν τῆς παχυτάτης σταχῶσεως μ. 0,07. Ἡ δὲ στάχωσις, ἔργον τέχνης σλαβικῆς, ἐστὶν ἀργυρὰ καὶ ἐπίχρυσος. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐμπροσθεν μέρους εὐρηται ἐγγεγλυμμένη παράστασις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθεν ἄλλη τῆς Σταυρώσεως. Αἱ δὲ δύο ἐπίχρυσοι αὐταὶ πλάκες αἰτὸ περικάλυμμα ἀποτελοῦσαι συνδέονται κατὰ τὴν βάχιν τοῦ κώδικος διὰ πλέγματος ἀλυσιδωτοῦ. Ἐπαθε δὲ ὁ κώδιξ ποτε ὑφ' ὑγρασίας, διὸ σχεδὸν ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ ἀνάγνωσις λέξεων τινῶν ἀμυδροτάτων ἐν τοῖς πρὸς τῇ βάχει μέρεσιν. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως δυσανάγνωστος διὰ τὴν ἑκτακτον μικρογραφίαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν βραχυγραφιῶν.

Ἐγράφεται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας καὶ κοσμεῖται ὑπὸ χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμάτων ἀπανταχοῦ καὶ ὑπὸ ἐντέχνων μικροτάτων εἰκόνων. Εἰσὶ δ' αἱ ἐξῆς α'. Οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταὶ ἐν μικροτάτοις θυρεοῖς ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελίων.—β'. Οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι, ὧν ὁ Λουκᾶς εἰκονίζεται καθήμενος καὶ εὐλογῶν τοὺς λοιποὺς, ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 2.—γ'. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφων καὶ ἡ Θέκλα ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 3.—δ'. Πέντε Ἀπόστολοι πρὸ τῶν οἰκείων ἐπιστολῶν ὑπ' ἀρ. 3.—ε'. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 4.—ς'. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5.—ζ'. Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 6.—η'. Μιχαὴλ Δούκας καὶ Ψελλὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 7.—θ'. Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 8.—ι'. Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ Ψαλτηρίου.—ια'. Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 81.—ιβ'. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 84.

ΙΑ΄

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΣΙΜΟΠΕΤΡΑΣ

- *1269. 1. Περγ. φύλ. μέγ. X. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ φοβοῦ ὄταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος.
Τὸ πρῶτον φύλλον ἐκπεσὼν ἀντικατεστάθη ὑπὸ χαρτ. (XVI. αἰῶν.).
2. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις.
3. Τοῦ αὐτοῦ Μετὰ τὴν εἰς Εὐτρόπιον ῥηθείσαν ὁμιλίαν.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Χανααίαν καὶ εἰς τὸν Φαραῶ.
6. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι παλαιᾶς καὶ καινῆς εἰς νομοθέτης.
7. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Ἐξήλθε δόγμα παρὰ καίσαρος Αὔγουστου.
8. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι τὸν ἑαυτὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐδεὶς παραβλάψαι δυνήσεται.
9. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ.
10. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ νηστείας καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ.
11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.
12. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας.
Ἄρχ. Σήμερον ἀγαπητοί.
13. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας.
Ἄρχ. Ὁ μακάριος ἀπόστολος Παῦλος.
14. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.
15. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας.
Ἄρχ. Εἰ καὶ χθές ὑμῶν ἀπελείφθη.
16. Τοῦ αὐτοῦ Ἐξ ἀγροῦ διὰ χρόνου ἐλθόντος λόγος περὶ μετανοίας.
17. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἴψαλμόν.
18. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὸν Δαυίδ.
19. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.
20. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις.
21. Τοῦ αὐτοῦ “Ὁμιλία εἰς τὸ Σεραφίμ.”
22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ὄζια.
23. Τοῦ αὐτοῦ “Εἰς τοῦ τὰ μυρία τάλαντα ὀφείλοντος καὶ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπειλοῦντος.”
24. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Πέτρον καὶ Ἡλίαν.
25. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας.
26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.
27. Τοῦ αὐτοῦ Μετὰ τὰς καλάνδας τῆ ἐξῆς κατὰ μεθύντων.
28. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζυρον λόγ. β', γ', δ'.
29. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Περὶ δὲ τῶν κεκομημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.
30. Τοῦ αὐτοῦ “Εἰς τὸ Χῆρα καταλέγεσθαι μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα.”
31. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ μὴ μνησικακεῖν.
32. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πόρνην τὴν εἰσελθοῦσαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου.
33. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων.
Τέλ. (κολ.) ὁ βωμὸς ἀνήρηται, τὰ ἄγια τῶν ἁγίων πε... Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀκόμψων.
1270. 2. Περγ. φύλ. XII.
Ἐφραὶμ τοῦ Σύρον Διδασκαλίαι καὶ παραινήσεις.
Κολοβ. Πλείστα φύλλα ἐν τέλει ἀποκεκομμένα βιαίως.
1271. 3. Περγ. φύλ. XIII.
Μηναῖον Σεπτ.—Φεβρ.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Τὰ στιχηρὰ μετὰ σηματοφώνων.
1272. 4. Περγ. φύλ. X.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον μέχρι καὶ τῆς μὲν Ὁμιλίας (κολοβ.).

1273. 5. Περγ. φύλ. XIII.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Τρυφίδιον.
3. Μηναιὸν ἀπὸ Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.
Τὰ στιχηρὰ μετὰ σηματοφώνων.
1274. 6. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφαλοι).
Ἐν τέλει
Οἰκτροῦ πόνημα χειρὸς τοῦ Μαλαχίου
ἀμαρτωλοῦ τε καὶ τάχα βακενδύτου
οὗ Χριστὸς δίδου λύσιν τῶν ἀμαρτάνων.
Ἐγράφη ἐν ἔτει 5'ωιγ' (=1805).
- *1275. 7. Περγ. φύλ. IX. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην.
Ὁμιλ. α'—πδ' (κολοβ.).
Ἡ γραφή τοῦ μικροῦ ῥυθμοῦ (minuso.).—Τὰ πρῶτα φύλλα
ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν XVI αἰῶν. Κοσμεῖ-
ται ὑπὸ ἐπιτίτλων, ἐν δ' ἀρχῇ ἐκάστης Ὁμιλίας καὶ ἀρχικῶν
γραμμάτων ἀπλῶν καὶ ἀρχαϊκῶν.
1276. 8. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαγή-
μερον μέχρι τῆς λα' (κολοβῆς).
Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα (Περγ. XI. σελ. 2) λόγου ἐκκλησια-
στικοῦ, πιθανῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος μεταθεμελίωτα.
- *1277. 9. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι 15' (α' εἰς τὸ
Πάσχα—15' εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα).
2. “Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου συγγρα-
φεὶς παρὰ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας.”
Ἄρχ. Συγκαλεῖ μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος. Τέλ.
(κολοβ.) διττὸς αὐτῷ γέγονεν ὁ σκοπὸς, πρῶτος μὲν
δπως...
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων
λόγου ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου.
1278. 10. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφαλοι,
κολοβαί, ἑλλιπεῖς).
1279. 11. Περγ. φύλ. X. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι εἰς τὸν Λάζαρον.
2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι εἰς τὸν Ὁζίαν.
3. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτρους.
4. Τοῦ αὐτοῦ “εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Δαυὶδ τὸ
λέγον Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτίσῃ ἄνθρωπος.”
5. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας.
Ἄρχ. Εἰ καὶ χθὲς ὑμῶν ἀπελείφθην.
6. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ν' ψαλμοῦ.
7. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς πρωτοπλάστους καὶ τὸν ὄφιν.
8. Τοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐκ βαθμίας ἢ κακίας.
9. Τοῦ αὐτοῦ εἰς Πέτρον καὶ Ἠλίαν.
10. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι.
11. “Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινά ἔρους Ὁμιλία
ῤηθῆσα εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν.”
12. “Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ νηστεία τεσσαρα-
κοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν.”
13. “Τοῦ αὐτοῦ εἰς τα κατὰ τὸν Δαυὶδ καὶ Σαοῦλ
καὶ περὶ ἀνεξικακίας.”
14. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ζητούντας τίνος ἔνεκεν
οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος” (κολοβ.).
1280. 12. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην.
Ὁ κώδιξ πολλαχῶς φθαρεὶς ἄνω τε καὶ κατὰ τὸ κάτω ἄκρον
ἐπεσκευάσθη διὰ προσκολληθέντων τεμαχίων χάρτου (XVII
αἰῶν.). Ἐν τέλει διὰ χειρὸς τοῦ ἐπισκευάσαντος Αἰθῆ ἢ
βίβλος ὑπάρχει τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστα-
σίας τῆς φαρμακολυτρίας.
1281. 13. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
1. Ἀντωνίου μοναχοῦ τῆς λαύρας τοῦ ἀββᾶ Σάββα
Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐστάθιον ἡγουμένον μονῆς Ἀτταληνῆς.
2. Ἀντίχου τοῦ μοναχοῦ Ὁμιλίαι ρλ',
ὡς α' Περὶ πίστεως. Προηγείται Πρόλογος τοῦ αὐτοῦ.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν
ὑπὸ χαρτῶν (XVII αἰῶν.).
1282. 14. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων ἀπὸ ιδ'—λα' Δεκεμβρίου
(κολοβός).
Ἐν ἀρχῇ τρία φύλλα (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχοντα μέρος
βίου τῆς ἁγίας Ἄννης. Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XIII. σελ.
2), ἐν οἷς μέρη ἀσκητικῶν κεφαλαίων σγ'—πα' (ἀκέφ. κολοβ.).
Ἐν τῷ σδ' Μέμνησο τοῦ ἱερέως ἐκείνου οὐ ἐκ δεξιῶν
ἐστάθη ὁ διάβολος τοῦ ἀντικεῖσθαι παντὶ δεξιῷ νοή-
ματι καὶ λόγῳ καὶ πράγματι ὅπως ἂν μὴ θαμβηθῆς
ἐπὶ τοῖς συμβαινουσιν.
- *1283. 15. Περγ. φύλ. X. XIII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην
Ὁμιλ. α'—ν' (αἰῶν. X).
2. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου (αἰῶν. XIII).
Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν
ὑπὸ χαρτῶν (XVI αἰῶν.), τὰ δ' ἀμέσως κατόπιν ὑπὸ φύλλων
περγ. γεγραμμένων διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς τῆς γραφῆς τὸ 2
μέρος, δι' ἧς καὶ ἄλλα τινὰ φύλλα ἐν μέσῳ τῷ κώδικι ἐκπεσόντα
ἀντικατεστάθησαν ἐπὶ περγ. Ἐν τῷ 1 μέρει κομψαὶ ἐπίτιπτοι
γραμμαὶ καὶ ἐπίτεχνα ἀρχικὰ γράμματα.
1284. 16. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Παραίνσεις καὶ κεφάλαια.
1285. 17. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).
Ἐν τέλει
Χριστὸς παράσχου τῷ κεκτημένῳ χάριν,
τῷ δὲ γράψαντι τῷ εὐτελεῖ ἱερεῖ
Κωνσταντίνῳ λύσιν [τῶν] ἀμπλακημάτων...

Ἐτελειώθη τὸ θεῖον καὶ ἅγιον Εὐαγγέλιον μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ζ^{ης} ἔτους ,5χ4ζ' ἐπὶ βασιλείῳ κυρ Ἰσαακίου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων... (=1189).

*1286. 18. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

1. Τριψίδιον (ἀκέφαλον).

Ἐν τοῖς στιχηροῖς σημάδωφωα.

2. Μηναῖον Μαρτ. α'—Αὐγ. ιε' (κολοβόν).

Ἄνωθεν τῶν τίτλων τοῦ Ἰουλ. καὶ Αὐγ. ἀτεχνοὶ εἰκόνες.

*1287. 19. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)

μετὰ φωνῶν. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνῶν εἰκόνων Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Μάρκου καὶ ἐπιτίτλων ἀναξίων λόγου.

1288. 20. Περγ. 4. XII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)

μετὰ φωνῶν. Τὰ τελευταῖα δύο φύλλα χαρτῶα (XVI αἰών.).

1289. 21. Περγ. 4. X. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)

μετὰ φωνῶν.

†1290. 22. Περγ. 4. XII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην Ὁμιλ. μς'—ο' (κολοβόν).

Τῶν φύλλα παλιμψηστα, τῆς κάτωθεν γραφῆς οὐσης ἰβηρικῆς.

1291. 23. Περγ. 4. XIII.

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (κολοβός).

1292. 24. Περγ. 4. X. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1293. 25. Περγ. 4. XIII.

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλος, κολοβή).

Ἄρχ...τὸ ὄργανον τοῦτο οὕτω καὶ διὰ τοῦ υἱοῦ γενέσθαι (Migne XXXIII, 1141). Τέλ. ἀληθεύω προκαλούμενος ἐξετάζειν τὰ γεγενημένα καὶ βασανίζειν καθέκαστον....

Τὰ τελευταῖα ἐξ φύλλα ἐφθαρμένα πρὸς τὰ ἄνω.

*1294. 26. Περγ. 4. XII.

1. Τετραευάγγελον.

Πρὸ αὐτοῦ ἐν θυροῖς κεκοσμημένοι ἡ Ἐπιστολὴ Καρπιανοῦ, μετὰ δὲ ταύτην ἐν ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας. Ἐν τέλει χειρὶ νεωτέρα γέγραπται Ἡ γοράσθη τὸ παρὸν ἅγιον τετραευάγγελον παρὰ τοῦ κυρ Θεοδοσίου διὰ ἄσπρα τζ' παρόντων πάντων τῶν ἀδελφῶν τοῦ τε ἡγουμένου κυρ Καλλιστοῦ τοῦ Ἀράβου καὶ τῶν λοιπῶν Νεοφύτου καὶ Ἡσαίου καὶ Μαξίμου καὶ τῶν ἐταίρων μηνὶ Ἰουνίῳ κγ' ἰνδ. ια^{ης}.

2. "Συναξάριον σὺν Θεῷ ἐν ἐπιτόμῳ

κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ εκλογαδίου πρὸς το συντομῶς εὐρισκεν ἕκαστης ἡμέρας Εὐαγγέλιον."

Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων.

1295. 27. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).

1296. 28. Περγ. 8 μέγ. XIV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

*1297. 29. Περγ. 8 μέγ. XI.
Τετραευάγγελον.

Προηγείται ἡ ἐπιστολὴ Καρπιανοῦ καὶ οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας ἐν κοσμήμασιν ἀψιδωτοῖς.

1298. 30. Περγ. 8 μέγ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)

μετὰ φωνῶν. Ἐν ἀρχῇ ἐν φύλλον καὶ ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XIII.), περιέχοντα ἀποσπάσματα Ἀποστόλου μετὰ φωνῶν.

1299. 31. Περγ. 8 μέγ. XII.
Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ.

1300. 32. Περγ. 8 μέγ. XIV
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

1301. 33. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

*1302. 34. Περγ. 8. XIII. σελ. 2.
Τετραευάγγελον.

Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων περιβάλλεται δὲ διὰ καλύμματος ἐκ φύλλου περγ. (XIII σελ. 2) περιέχοντος μέρος Τριψίδιου. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν δι' ἐξόδου τοῦ μοναχοῦ κυρ Καλλιστοῦ, χειρὶ δὲ τοῦ ταπεινοῦ καὶ παραξίαν ἱερέως καὶ πρωτοεδικίου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ῥόδου Συμεῶν τοῦ Καλιανδρῆ(;) ἐν ἔτει ,5ψπθ' μηνὶ Αὐγούστῳ ἰνδ^{ος} θ^{ης} (=1281).

*1303. 35. Περγ. 8. XIV.
Ψαλτήριον.

Ἐπιτίτλων κόσμημα μετὰ τῆς προτομῆς τοῦ Δαυὶδ.—Ἐν τέλει τῆς Ὁδῆς τοῦ Δαυὶδ περὶ μονομαχίας μετὰ τοῦ Γολιάθ εἰκὼν παριστάσα τὸν Δαυὶδ σφάζοντα τὸν Γολιάθ.—Ἄνω τῆς Ὁδῆς "Μωϋσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ" εἰκὼν παριστάσα τὸν Μωϋσῆν ἐν μέσῳ δύο γυναικῶν, ἐπιτιθέντα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτῶν, ἐκείνας δὲ τεινούσας τὰς χεῖρας οὕτως, ὥστε μετὰ τοῦ σώματος τοῦ Μωϋσέως σχηματίζεται σταυρός.—Ἄνω τῶν τίτλων "Ὁδὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ," "Ὁδὴ Ἀννης μητρὸς Σαμουὴλ," "Ὁδὴ Ἀμβρακίου τοῦ προφήτου," "Ὁδὴ Ἡσαίου τοῦ προφήτου," "Ὁδὴ 5". προσευχὴ Ἰωάν τοῦ προφήτου" εἰκόνες Μωϋσέως, Ἀννης, Ἀμβρακίου, Ἡσαίου, Ἰωάν ἐξερχομένου τοῦ κήτους.—Ἄνω τοῦ τίτλου "Ὁδὴ 5". προσευχὴ τῶν γ' παιδῶν" εἰκὼν παριστάσα τοὺς τρεῖς παῖδας προσευχομένους, ἄνω δ' αὐτῶν ἄγγελον ἀναπεπταμένους ἔχοντα τὰς πτέρυγας καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἀνατεταμένους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δύο παιδῶν περισκέποντα τοὺς τρεῖς ἁγίους παῖδας.—Ἄνω τοῦ τίτλου "Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου Μαρίας κτλ." εἰκὼν τῆς Θεοτόκου.—Πᾶσαι αἱ εἰκόνες ἐφθαρμένα μὲν, ἀλλ' ἄξια λόγου, ἰδίως δ' ἡ παριστάσα διὰ τοῦ σώματος τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν χειρῶν τῶν γυναικῶν τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ.

1304. 36. Περγ. 8. XIV.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1305. 37. Περγ. 8. XIII.
1. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ τοῦ πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχὸν ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ ζωῇ."
2. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν διατάξεων."
3. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Διδασκαλία πρὸς μοναχοῦς."
4. "Τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου πρὸς Καστορα ἐπίσκοπον Περὶ διατυπώσεως τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον κοινοβίων."
5. "Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ πρὸς Καστορα ἐπίσκοπον Περὶ τῶν ὀκτῶ τῆς κακίας λογισμῶν."
6. "Διδασκαλία γεροντος ἁγίου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν."
7. "Διηγῆματα ψυχοφελῆ τῶν ἁγίων πατέρων κατ' ἐκλογὴν ἀπὸ τοῦ μεγάλου συναχθέντα γεροντικοῦ."
1306. 38. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Τετραεῦγγελον.
Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον δι' ἐμοῦ Θεοδώρου ἱερέως διὰ δὲ προστασίας Νίκουτος μοναχοῦ καὶ ἡσυχαστοῦ...
1307. 39. Περγ. 8 μικρ. XI.
Τετραεῦγγελον (ἀκέφαλον).
1308. 40. Περγ. 16. XIV.
1. Τετραεῦγγελον.
2. Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.
- *1309. 41. Περγ. Χαρτ. 16. XIII. XV.
1. Τετραεῦγγελον (Περγ. XIII.).
2. Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων (Περγ. XIII.).
3. "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πῶθεν ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν." (Χαρτ. XV.)
4. "Τὰ εὐαγγέλια τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς." (Χαρτ. XV.)
5. "Συναξάριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ δηλοῦν τὰ ὀφειλόμενα εὐαγγέλια ἀναγνώσκεσθαι." (Χαρτ. XV.)
Ἐν ἀρχῇ εἰκόνες Μάρκου καὶ Ματθαίου, ἀνάξια λόγου.
1310. 42. Περγ. 16. XIII.
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφαλοι, κολοβαί).
1311. 43. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου (ἀκέφαλον, κολοβόν).
Ἄρχ. ... καθ' ἕνα γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι... ἀλλὰ (;) ἔχομεν,

τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν. Τέλ. (Ὁμιλ. 5'. Ἰπομν. εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον Β' ἐπιστ.) Ἰδωμεν δὲ καὶ τὸν Δαυτδ· οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καιρὸς ἀποδοῦναι τὰς ἀμοιβάς. Προανηρπάσθη γὰρ ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς τοῦ Δαυτδ καὶ πρηνὴ τὸν εὐ παθόντα ἐλθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν ὃ εὐ ποιῶν ἀπόλετο· τί οὖν ἐν οἷς...

1312. 44.

Χαρτ. φύλ. μέγ. XVII (φ. 8 καὶ σ. 1088).

- 1 (φ. 1). "Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πυκτιδῶς."
2 (φ. 3). Λόγος ἄγνωστος.
Ἄρχ. (ἀκέφ.)... χρηματίζειν προεμήνυσεν ἀντὶ τῆς πρὸ χρόνων λαλιᾶς. Τέλ. (κολοβ.) οἱ ἐν δυναστείαις χρόνων ἐβδομηκονταετείς καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν οὐ κέπος καὶ πόνος...
3 (σ. 1). Κοσμᾶ βεσπτήτορος Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν.
Λέπει τὸ πλείστον, σ. 8—26.
4 (σ. 34). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς Θεοτόκου.
Ἄρχ. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις.
5 (σ. 49). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.
6 (σ. 66). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.
7 (σ. 83). Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν ἡμῶν.
Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἦν Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα. Τέλ. Τότε λοιπὸν ἡμῖν δοξάζω τὸν Θεὸν τὸν δόντα μοι τοιαύτην σοφίαν τοῦ γράψαι ὑμῖν τοῖς πνευματικοῖς καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
8 (σ. 101). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.
Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν ἑορτῶν ἡ παρούσα πανήγυρις.
9 (σ. 113). Κοσμᾶ βεσπτήτορος Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν.
10 (σ. 119). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγοι δύο εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.
11 (σ. 140). Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.
12 (σ. 147). Παντολέοντος διακόνου τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.
13 (σ. 152). Ἄναζητήσις καὶ εὑρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν Χριστιανοῖς βασιλέων."
14 (σ. 167). "Λόγος εἰς τὴν εὑρεσιν καὶ ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐκτεθεὶς παρὰ Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ."
Ἄρχ. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς δσιότητος δεξάμενος λίαν ἰλιγγίασα.

15 (σ. 220). Παντολόγος πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος εἰς τὴν ὑψώσιν τοῦ Σταυροῦ.

16 (σ. 238). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν στερίωσιν τῆς Ἐλισάβετ.

17 (σ. 244). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐ-αγγελιστὴν Ἰωάννην.

18 (σ. 263). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

19 (σ. 279). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἱερο-μάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην.

20 (σ. 301). “Εὐθυμίου ἐλαχίστου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἱερόθεον ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν.”

Ἄρχ. Ἱερόθεον ἐπαιέσομαι τὸν ἱερόν.

Ἔστιν ἔργον Εὐθυμίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ. Ἰδ. κώδ. ἀρ. 385 (9), 2.

21 (σ. 319). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν.

22 (σ. 334). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον.

Ἄρχ. Χθές καὶ πρῶην ὁ μακαριώτατος τῶν ἀποστῶ-λων Θωμᾶς.

23 (σ. 349). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπό-στολον Λουκᾶν.

24 (σ. 363). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. ἀπό-στολον Ἰάκωβον.

Ἄρχ. Ὡς γλυκεῖα τῆς παρουσίας ἡμέρας ἡ χάρις.

25 (σ. 380). Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα τοῦ μυρορροῖα μεγάλου Δημητρίου.

Ἄρχ. Ὁ λόγος τῷ μυρορροῖα Δημητρίῳ τὰ θαύματα.

26 (σ. 479). Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς ἅγ. Ἀναργύρους.

Ἄρχ. Τὴν σὴν ὦ τῶν καλῶν ἐραστὰ θαυμάζειν μὲν ἐμοί.

27 (σ. 503). “Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κῆπρου Ὁμι-λία εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.”

Ἄρχ. Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς ὦ φιλόχριστοι ὁ φιλό-στοργος οὗτος.

28 (σ. 601). Μιχαὴλ συγκέλλου μοναχοῦ Λόγος εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις.

29 (σ. 646). Νικήτα ῥήτορος Λόγος εἰς τοὺς ἀσω-μάτους καὶ θεοειδεῖς ἀρχιστρατήγους Μιχαὴλ καὶ Γα-βριήλ.

30 (σ. 672). Παντολόγος διακόνου Διήγησις θαυ-μάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

31 (σ. 728). Μιχαὴλ συγκέλλου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ταξίαρχας Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

32 (σ. 746). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ Σεραφεῖμ.

33 (σ. 761). Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου τοῦ Στου-δίτου.

34 (σ. 852). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.

35 (σ. 868). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ματθαῖον.

36 (σ. 884). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Βαρλαάμ.

37 (σ. 890). “Βίος καὶ θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.”

38 (σ. 939). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

39 (σ. 949). Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Καλὰς ὑμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς.

40 (σ. 968). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς τὰ Εἰσόδια.

Ἄρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.

41 (σ. 986). Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

42 (σ. 1006). Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

Ἄρχ. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρουσίας ἑορτῆς σύνθημα.

43 (σ. 1025). Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

44 (σ. 1039). “Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.”

Ἄρχ. Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημί τοῦ πάντων, τὰς ἐρήμους καταλιπόντος.

45 (σ. 1065). Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγόνης Ἐγκώ-μιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κτῆμα τῆς σε-βασμίας καὶ δεσποτικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σιμωνος Πέτρας· ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν δεύτερον ἐμπρησμόν τῆς μονῆς ἔτος δεύτερον, ὅσον ἐν ἔτει ,ζρλδ' (=1626). Ὁ δὲ ἐμπρησμός γέγονεν ἐν ἔτει ,ζρ' (νεωτέρα χειρὶ προ-τεθειμένα· λ' Ἰουνίου ἢ ἡμέρα Σαββάτω), ἐγράφη δὲ χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ. Ὁ κώδιξ ἴστω ἐφθαρμένος περὶ τὸ μέσον ὑφ' ὑγρασίας, ἔχει δ' ἐξ αὐτῆς μεγάλην ὀπήν.

1313. 45. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

Ἐφθαλμὸς τοῦ Σύρου Παραινέσεις, λόγοι καὶ κεφάλαια.

Ἐν τέλει· Ἀθῆναι ἢ θεία καὶ ἱερὰ βιβλος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ῥαφαήλου εὐτελοῦς ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Λειμῶνος, ὑπάρχει δὲ κτεῖμα τῆς σε-βασμίας καὶ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ ἡτοι-τῆς τοῦ Σίμωνος Πέτρας ἐν ἣ καὶ γέγραπται ἡγουμε-νεύοντος κυρίου Συμεὼν ἱερομονάχου... ἐν ἔτει ,ζρις* μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἢ (=1608).

1314. 46.

Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2. (σ. 916).

Λόγοι πανηγυρικοὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου μέχρι τῆς τῶν ἁγίων πάντων καὶ τινες Διηγήσεις ἀνώ-νυμοι περὶ εἰκόνων.

Οἱ λόγοι εἰσὶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἔξ'), Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐφθαλμὸς τοῦ Σύρου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, Γρηγορίου Νύσσης, Νεκτα-

ρίων Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Παντολίοντος διακόνου, Ἀνδρέου Κρήτης, Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Νικομηδείας, Ἐπιφανίου Κύπρου, Γρηγορίου Ἀντιοχείας, Διοντίου Κωνσταντινουπόλεως, Βασιλείου Ἰσαυρίας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν, Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Καισαρείας Εἰς τοὺς τῆς πατέρας, "Κωνσταντίνου ἀρχidiaκόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς πάντας τοὺς ἀγίους μάρτυρας τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀθλήσαντας" (Migne LXXXVIII, 480).

Ἐν τέλει: Ἔτους 548 Ἀπριλλίου λ' (=1586) ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρῶν ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ καὶ λύπῃ περιττῇ διὰ τὸ ὑπάρχειν τὸ ἀντίγραφον λίαν σφαλερότατον καὶ δυστυχεστάτον· οὐ μόνον γὰρ ἐν στοιχείοις καὶ συλλαβαῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν στίχοις ὀλοπλήροις (sic) διὸ εἰ τι σφαλερόν ἐν εἴρητι, διορθώσατε καὶ μὴ καταρᾶσθε. Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ μονῇ Σίμωνος Πέτρας διακειμένη ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω.

1315. 47. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος.

1316. 48. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος. Ἐτελειώθει ἐπὶ ἔτους 545 (=1588).

1317. 49. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι ἁγίων Ἰανουαρίου.

1318. 50. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

"Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης ἁγίων" Σεπτ.—Φεβρ.

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργία
ἔγραψεν ἰδοῦ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ

ἔτους 548 Ἰνδ. δ' (=1604, ὅτε ἰνδικτιῶν ἦν β' καὶ οὐχι δ').

1319. 51. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

1. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

2. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

3. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις.

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχ. Μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον βλέπω.

6. Γρηγορίου Νύσσης Λόγος περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος.

7. Βασιλείου Σελουκείας Ἐγκώμιον εἰς τὸν Δαυῖδ.

8. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὸν μάρτυρα Γόρδιον.

9. Βίος καὶ πολιτεία Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) ...σειν καὶ αὐτὸς εὐλόγως δοκῶ μοι μηδὲν πάντως ἐγκαλούμενος. Τέλ. (κολοβῶν) οἱ καὶ ὡς θύματα λογικὰ καὶ οικειότατα καὶ φίλτατα μᾶλλον ἐντάφια ἢ ἐπιτάφια συναπελθεῖν ἡ...

10. Λόγος (ἀκέφαλος)

Ἄρχ. ...αὐτῆς κατασκευάζων τὰ ποικίλα τῆς ἀρετῆς κέρσας χρώματα ἀπηρτισμένους ἡμῖν τοὺς χαρακτήρας ὑπέγραψε τῆς ἐπισκοπῆς. Τέλ. (κολοβ.) ἔστι γὰρ ἔστι τὸν μετὰ πίστεως ἐνταῦθα παραγινόμενον μεγάλα καρπώσασθαι ἀγαθῶν...

11. Λόγος (ἀκέφαλος)

Ἄρχ. ...μα αὐτοῦ Ἰησοῦς τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλῇ καὶ ὅτε ἐπλήθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ. Τέλ. αὐτὸς γὰρ ἔστιν ὁ σταυρὸς ὁ τὸν κόσμον σώζων διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

12. Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ὑπαπαντῆν.

14. Κυρῶλου Ἱεροσολύμων Εἰς τὴν Ὑπαπαντῆν.

15. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ Εἰς τὴν Ὑπαπαντῆν.

16. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντῆν.

17. "Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εὑρεσιν."

18. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ βῆτόν τοῦ κατα Λουκᾶν εὐαγγελίου Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

Κῶδις ἐλλιπέστατος, πλείστων πολλαχοῦ ἀποκεκομμένων φύλλων.

1320. 52. Χαρτ. φύλ. XVII.

Συναξάριον Μαρτ.—Αὔγ.

Ἄρτι τέρμα πέφθακε τῆςδε τῆς θείας βιβλίου.

Θεοῦ δῶρον γὰρ ἔστι καὶ πόνος Ἰωήλου.

1321. 53. Χαρτ. φύλ. XVI.

Λαυσαϊκόν.

Ἐγράφει τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Δανιὴλ ἁμαρτωλοῦ τάχα καὶ ἱερομονάχου εἰς τὴν τῆς Σιμόπετρας μονήν.

1322. 54. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου δ'—ιέ'.

Ἐν τέλει μονοκονδυλικῶς Δανιὴλ ἱερομόναχος. Εἶτα δὲ ἄλλη χειρὶ πιθανῶς Ἐγράφει διὰ συνδρομῆς πολλῆς καὶ ἐξόδου παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Παρθενίου καὶ πάνυ φιλοβίβλου· αὐτὸς γὰρ καὶ τὸν Δωρόθεον τὸ βιβλίον ἔγραψε καὶ ἄλλα ἅτα· ὅθεν δέον ἔστι τοῖς ἐντυγχάνουσιν εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ. Κτῆμα τοῦτο τῆς μονῆς τοῦ Σίμωνος Πέτρας.

1323. 55. Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.

1. Λόγος (ἀκέφαλος).

Ἄρχ. ...δεύτερον λόγον· συντεῖ[να]τέ μοι οὖν ἑαυτοὺς παρακαλῶ παρέχοντες τὴν ζωὴν καθὼς προ-

λαβῶν εἶπον δι μαργαρίτου τιμιώτερον λόγον μέλλω ἀνιμᾶσθαι. Τέλ. ἀκουσον οὖν Παύλου λέγοντος ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθαι αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος...ἀμήν.

2. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

3. Νικήτα βήτορος Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

4. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.

5. Γεωργίου Νικομηθείας Εἰς τὰ Εἰσόδια.

6. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Θεοφάνεια εἶτον γενέθλια τοῦ Σωτήρος.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...τῆς ἐπιδόσεως ὁρᾶτε πηλίκον τὸ ἔργον τῆς ἐμῆς σιωπῆς.

Ἐν τέλει τούτου τοῦ λόγου.

Ὅστις ὁ διψῶν ἐνθέων διδαγμάτων

ἦτω προθύμως ἐνθάδε καὶ πινέτω.

Ὶέει γὰρ ἀθάνατος ἡ κρήνη λόγου

τοῦ παμμεγίστου πανσόφου Γρηγορίου.

7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.

9. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

10. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ἄρχ. Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος.

11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ἄρχ. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών.

12. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

14. “Λόγος διαλαμβάνων τὰ τῆς συλλήψεως, γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου.”

Ἄρχ. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

16. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ.

17. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ.

18. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

19. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

20. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν καὶ εἰς Συμεὼν καὶ Ἄναν.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων.

22. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτήτα.

23. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα (με).

24. Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου Λόγος κατηχητικὸς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ.

25. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.

26. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν ψηλάφησιν τοῦ Θωμᾶ.

27. Ἰωάννου Θεσσαλονίκης “Λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ

καὶ δι οὐδεμίᾳ διαφωνίᾳ παρὰ τοῖς τέσσαρσιν Εὐαγγελιστοῖς καὶ εἰς τὰς ἁγίας μωροφόρους.”

28. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς τὸν παράλυτον.

29. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὸν παράλυτον.

30. Λέοντος πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

31. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς τὴν Σαμαρείτιδα Λόγοι δύο.

32. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν.

33. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

34. Βασιλείου Καισαρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

35. Γρηγορίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Καππαδοκίας Εἰς τοὺς τῆς θεοφόρους πατέρας.

36. “Τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου ἐπὶ καθαίρεσως Ἀρείου, ἐν οἷς ἡ μερικὴ διήγησις τοῦ βίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου.”

37. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ πικρῶς κλαίειν τοὺς τελευτώντας.

38. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Ἄρχ. Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ παρὰ λόγον.

39. Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. πάντας.

Τέλ. (κολοβ.) τῆς καρδίας τῆς ἡμετέρας καὶ καθάπερ οἱ τὰς οἰκίας τὰς ἑαυτῶν...

1324. 56.

Χαρτ. φύλ. XVII.

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὁμιλία (Κυριακοδρόμιον) ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἄπὸ τῆς γ' ὄμλ. σελ. 2. Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους Ἰρμα' μηνί Ἰουλίῳ δεκάτῃ (=1638).

1325. 57.

Χαρτ. φύλ. XV.

Μηναῖον Μαρτ.—Αὐγ.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Μαρτυρίου τοῦ ἐμονάχου.

1326. 58.

Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου ιε'—λα'.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος. Ὁ παρῶν Μεταφραστῆς ἐγράφει διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἁγίου γέροντος κυροῦ Γαβριὴλ καὶ φιλοβιβλου...ἐγράφει δὲ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ παροσιωτάτου πατρὸς καὶ καθηγουμένου κύρ Συμεὼν ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν βιβλίων εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν τὴν τοῦ Σίμωνος Πέτρας.

1327. 59.

Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην Ὁμιλ. α'—μς'.

Ἡ θεία αὕτη καὶ ιερὰ βιβλος ὑπάρχει κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ δεσποτικῆς μονῆς Σίμωνος Πέτρας.

εγράφη δὲ χειρὶ Ἀντωνίου Ιερομονάχου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανοσιωτάτου καὶ ἁγίου προηγουμένου κυροῦ Γρηγορίου Ιερομονάχου...ζρμβ' (=1634).

1328. 60. Χαρτ. φύλ. XVI.

Δωροθέου Λόγοι (ἀκέφαλοι)
ἀπὸ β' "Περὶ ταπεινοφροσύνης" μέχρι ιθ' "Πρὸς τοὺς ἐν μοναστηρίῳ ἐπιστάτας καὶ μαθητάς."
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιήλ ὁ γράψας.

1329. 61. Χαρτ. φύλ. XVIII.
Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1330. 62. Χαρτ. 4. XVII.
"Συναξάριον τῶν ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης ἁγίων"
Σεπτ.—Φεβρ.

Βιβλίον τῆς σεβασμίας καὶ ιερᾶς μονῆς τῆς τοῦ Σίμωνος πέτρας τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ τοῦ Ἄθω δρεὶ διακειμένης γραφῆν ἐν τῷ σεμνοτάτῳ ἡσυχαστηρίῳ τοῦ θεσπεσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου τῷ τῇ Παντοκρατορικῇ σεβασμίᾳ μονῇ διακειμένῳ ὑπερθεῖν τοῦ λεγομένου Ἄδου.

1331. 63. Βομβ. 4. XIV.

1. Συναξάριον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
2. Τετραεὐάγγελον.
Ἐν τέλει.
Γόνυ μὲν ζεύξας καὶ ὑποκλίνας κάραν χεῖρας ἐκτείνας πρὸς τὰς θείας τετράδας ἐκπεπλήρωκα τὴν θεόδοτον δέλτον ἐν εἰσι Ἰωκκθ' ἰνδ. ε' (=1821).
3. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
4. Ἀπόστολοι τῶν ἐπιστήμων Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν.

1332. 64. Χαρτ. 4. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τῆς Προθεωρίας, πίνακος, Βίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος καὶ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.
2. "Σχόλια τῆς παρούσης βίβλου."
Ἄρχ. Ἀνείδειον τὸ θεῖον ἐπεὶ περ καὶ ἀσχημάτιστον ἀνείδειον καὶ ἡ πρωτόκτιστος ὕλη μήπω διαμορφωθεῖσα παρὰ Θεοῦ μὴδὲ κόσμον ἀπολαβοῦσα τὸν πρέποντα.
Τὰ σχόλια ἀποτελοῦνται ἐκ σλζ' βραχέων κεφαλαίων, ὧν τὸ σλζ' Χειραγωγοὺς τοὺς ἀγγέλους λέγει οὗς εἶδεν ὁ Ἰακώβ ἐν τῇ Κλίμακι ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας.

*1333. 65. Χαρτ. 8. XV.

1. "Διονυσίου μοναχοῦ γνωστικὰ κεφάλαια τράκωτα πέντε περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων."
2. Μητροφάνους Ἐξήγησις.
3. "Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον· εἰσι δὲ πόνημα Θεοκαρᾶ μοναχοῦ."
Ἐμπεριέχονται αἱ εἰκόνες Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Γρηγορίου καὶ Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.

H.

4. "Τοῦ αὐτοῦ Εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς, τὰ πλείστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ."

5. Τετραεὐάγγελον.
6. Ψαλτήριον.

1334. 66. Χαρτ. 8. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφαλος).
2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁ εἰς Ποιμένα λόγος.

1335. 67. Περγ. 8. XIV.

1. Λόγος (ἀκέφαλος).
Ἄρχ....τῆς ἀλιευτικῆς ποιησόμενος· ἐκοινώνει μὲν οὖν τῆς τέχνης ὁ παῖς τῷ πατρὶ. Τέλ. ὁμοῦ τὲ τοὺς μετέχοντας εὐπορωτέρους ποιῶν καὶ δαψιλέστερος ἑαυτοῦ μᾶλλον γενόμενος χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα κράτος τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ...ἀμήν.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν Χρυσόστομον.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Λουκά Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτρους.

5. Γρηγορίου Νέσσης Εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ τὸν Ἀβραάμ.

6. Ἰωάννου Εὐχαῖτων Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ τὸν τελώνην.

8. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

9. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐχαριστίας.

10. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας.

Ἄρχ. Παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς τὸν λαόν.

11. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας.

Ἄρχ. Σαλπίζατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι.

12. "Λόγος εἰς τὴν πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην εὔρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου."

Ἄρχ. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ἐφέστηκε.

13. "Διήγησις θαυμαστῆ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ παρὰ τῆς ἁγίας εἰκόνης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης."

14. Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου Εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.

15. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν γεννησιν τοῦ Προδρόμου.

16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς ἁγ. ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

17. Ἀνδρόν Κρήτης Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου (κολοβ.).

1336. 68. Χαρτ. 8. XVIII.

Βίος καὶ θαύματα ἁγίου Ἐπιφανίου ἐν τῇ καθωμλημένῃ (ἀκέφαλος, κολοβός).

1337. 69. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ὁμιλία παραινετικά καὶ κατηχητικά μὴ βραχύτατα καὶ ἀνώθυμοι πλήρ τῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἀκέφαλ.).
2. (Ἀνεπίγραφον) Περὶ τῶν ἰβ' ἄρθρων τῆς πίστεως ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἄρχ. Πρῶτον πρέπει τῷ ἀληθινῷ Χριστιανῷ πιστεύειν καὶ ὁμολογεῖν τὰ ἰβ' ἄρθρα τῆς πίστεως.
1338. 70. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀποστολοεὐαγγελα τῶν λβ' ἑβδομάδων.
2. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
3. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
1339. 71. Χαρτ. 8. XVIII.
Ὁμιλία, λόγοι καὶ ἐγκώμια ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Προτάσσεται πρόλογος τοῦ ἱερομονάχου Διονυσίου τοῦ ἐκ Σιατίστης.
1340. 72. Χαρτ. 8. XVII.
Μαξίμου τοῦ Πέλοποννησίου Ὁμιλία ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου ξίσμα ,ζρλς" (=1628).
1341. 73. Χαρτ. 8. XVII.
Μαξίμου τοῦ Πέλοποννησίου Ὁμιλία ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
1342. 74. Χαρτ. 8. XVII.
1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἐπιστολιμαῖος περὶ συμφωνίας.
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῶν Ἑρωτήσεων κεφάλαια.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τοῦ δεῖν δοξάζειν τὸν Θεόν.
4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκ τοῦ Περὶ πίστεως λόγου.
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν ἐπιστολῶν.
6. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ "Λόγος [περὶ] πίστεως."
7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων καὶ τῆς πρὸς Κορινθίους β' ἐπιστολῆς.
8. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ βαπτίσματος.
9. Ἰωάννου "τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων περὶ τοὺς καταφρονούντας τῶν ἁγ. Γραφῶν."
10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκ τῶν Ἑρωτήσεων.
11. Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῶν Ἠθικῶν.
12. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κανὼν νη'.
13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τοῦ λόγου Ὅτι ἐπικίνδυνον καὶ τοῖς λέγουσι καὶ τοῖς ἀκούουσι τὸ πρὸς χάριν δημηγορεῖν.
14. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκ τῶν Ἑρωτήσεων Ὅτι φοβερὸν τὸ κρίμα τῷ προεστῶτι.
15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν ἐπιστολῶν Ὅποιον χρὴ εἶναι τὸν διδάσκαλον.
16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκ τῶν Ἑρωτήσεων Ποταπὸν φρόνημα ὀφείλει ἔχειν ὁ προεστῶς.
17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου Περὶ διδασκάλων.
18. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκ τῶν Ἑρωτήσεων.
19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Κεφ. ἐκ τῶν λόγων Περὶ ἱερωσύνης.
20. Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς.
21. Ὅπως δεῖ γίνεσθαι τὰς χειροτονίας ἐκ τῶν ἁγ. Εὐαγγελίων, τῶν Ἀποστόλων, Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου καὶ ἐγκύκλιος ἐπιστολῆ Γενναδίου καὶ Ταρσίου τῶν πατριάρχων.
22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς.
23. "Ἐκ τοῦ χρονικοῦ Γεωργίου [τοῦ Ἀμαρτωλοῦ] περὶ Μωσέως καὶ Ἡλεί."
Ἄρχ. Ποῦ οὖν εἰσὶν οἱ ἐνάρετοι ποιμένες. Τελ. Ἐλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ ἀμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.
24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς.
25. Τοῦ αὐτοῦ Ἠθικὸν ἐκ τῆς αὐτῆς Ἑρμηνείας Περὶ κενοδοξίας.
26. Τοῦ αὐτοῦ Ἠθικὸν ἐκ τῆς αὐτῆς Ἑρμηνείας Κατὰ σχηματικῶν.
1343. 75. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Λόγος (ἀκέφαλος)
Ἄρχ...συνήθεια ἐπεκράτησεν ἀδελφοὶ ἀπαρχεῖς εἰς ὧν τὸν κόσμον.
2. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Λόγος πῶς ἐξέρχεται ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος.
3. "Ἐκ τῶν λόγων τοῦ Χρυσοστόμου Παραίνεσις τί νὰ κάμῃ πάσα Χριστιανὸς νὰ σωθῇ."
4. "Λόγος ἕτερος διδασκαλικὸς ἐκ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου ἑρανισθεῖς Περὶ μετάνοιας καὶ ἐξομολογήσεως."
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
6. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Ἐκ τοῦ λόγου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
7. "Ὁμιλία ωραιωτάτη περὶ τῆς θείας κοινωνίας."
Ἄρχ. Περὶ τῆς θείας κοινωνίας τῶν ἀχράντων μυστηρίων βούλομαι νὰ ὁμιλήσω.
8. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Εἰς τοὺς κεκοιμημένους.
9. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.
10. Πραγματεία περὶ γῆς, φυσικῶν φαινομένων καὶ οὐρανίων σωμάτων.
Ἄρχ. Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τρίγωνον ἐστὶν οὔτε τετράγωνον οὔτε μακρὸν οὔτε τριγυλον ἀλλὰ στρογγυλὸν ἢ γυλὸν ἢ τρογγυλὸν μακρὸν.

11. "Διήγησις ὠφέλιμος περὶ τῆς πανσέπτου ἱεράς εἰκόνας" τῆς Θεοτόκου.

"Ἀρχ. Πάντα τὰ ἔκπαλαι καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

12. "Περὶ τινος ἐπισκόπου ἀσκητοῦ γεγονότος" καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—10 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1344. 76.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

"Ἀρχ. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη. Τέλ. (κολοβόν) ἐὰν ἐπιστρέψωμεν εἰς αὐτὸν καὶ μετανοήσωμεν μετὰ καρᾶς...

Τὸ περικάλυμμα τοῦ κώδικος ἐκ δύο φύλλων (Περγ. 4) ἀπὸ Μηναίου μετὰ φωνῶν.

1345. 77.

Χαρτ. 8. XVII. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ (XVII).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ πλουτοῦ καὶ Δαζάρου, ἐν τῇ καθωμλημένῃ (XVII).

3. "Ἰωάννικίου ἱερομονάχου Μαρκουῶ Κερκυραίου διδασκάλου φιλοσόφου Περὶ μετεώρων" (XVIII).

4. "Πίναξ περιέχον τοὺς βίους τῶν ἁγίων" (XVIII).
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν μηνὶ Δεκεμβρίου εἰς τὰς δώδεκα ἡμέρας Τρίτη παρὰ γλυφουργοῦ τεχνίτου Βενιαμὶν τοῦ Γανοχορίτου ἔτει τῷ σοτιρίῳ 1788.

1346. 78.

Χαρτ. 8 μικρ. XVII.

1. "Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως τοῦ Στουδίτου Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωυσέως."

2. "Ἐκστασις καὶ διήγησις φοβερά καὶ παράδοξος καὶ πάνυ ὠφέλιμος."

3. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ."

4. "Ὁπασία Κοσμᾶ μοναχοῦ καὶ ὠφέλιμος."

5. "Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ξενοφώντος."

6. "Ἰωάννου τοῦ Χαλικηδόνος (κῶδ. Χαλικηδάν) Ὁμιλίαι ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."

Περιέχεται μόνον μία. Ἀρχ. Ἡ εἰς τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολή.

7. "Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."

8. "Περὶ τοῦ φιλοχρίστου Ἰουλίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου."

9. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας,

μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2, 5, 8, 9 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1347. 79.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

Ἐν τέλει δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων Ζαχαρίας ἱερομόναχος.

2. "Βίος Ἰωάννου Ἀλεξίου τοῦ ἐλεήμονος, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν."

3. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4. "Περὶ ἀρχιερέων βιβλίον πρῶτον."

"Ἀρχ. Πρῶτος ἀρχιερεὺς καὶ βασιλεὺς εἶναι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

5. "Διήγησις ὠφέλιμος τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."

6. Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικοῦ.

7. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

8. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

Πάντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 8 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1348. 80.

Χαρτ. 16. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Κεφ. ρδ', ὧν α' Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον.—ρδ' Περὶ ἀναστάσεως. Προτάσσεται Δονάτου τοῦ Βερονέζη πρόλογος Πρὸς τοὺς φιλέλληνας.

1349. 81.

Χαρτ. 16. XVIII.

Γεροντικόν (ἀκέφαλον).

Ἐγρᾶφη τῶ παρῶ δια χειρὸς ἐμοῦ Διονισίου ἱεροδιακόνου Πάτρα κιλίου Ζακίνθος 1705 μηνὶ Μαρτίου.

1350. 82.

Βομβ. φύλ. XIII.

1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ Ὀκτωήχος περιέχων στιχηρὰ καθίσματα μετὰ καὶ τῶν παρακλητικῶν κανόνων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἀναστασίμων."

2. "Στιχηρὰ τοῦ Στιχηραρίου."

3. Μηναῖον καὶ τῶν δώδεκα μηνῶν.

4. Στιχηρὰ τοῦ Τριψίδιου.

5. Τριψίδιον (κολοβόν).

Τὰ πρῶτα τροπάρια ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 1, 2, 3 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ 4 μετὰ σηματοφώνων. Τὸ δεῦτερον ἡμῖς τοῦ ὑπ' ἀρ. 8 σελ. 2. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἑπτὰ φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα ἀκολουθίας, ἐν αἷς ἐν τροπάριον μετὰ σηματοφώνων.

1351. 83.

Χαρτ. 4. XVIII. σελ. 2. (φ. 8, τιβ').

"Βιβλίον καλούμενον μέγας Θεκαρᾶς

ἐν ᾧ περιέχονται οὐ μόνον οἱ προγραφέντες καὶ τυπωθέντες ὕμνοι τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει...

Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητῆς, ἀλλὰ πλείστα τε καὶ ἄλλαι εὐχαί...Προσέτι δὲ περιέχει καὶ τὸ κοσμοχαρμόσμων Θεοτοκᾶριον ὀλόκληρον μετὰ τοῦ ψυχοσωτηρίου Ψαλτηρίου καὶ τοῦ μεγάλου κανόνος καὶ ἄλλων τῶν ψυχοσώσεων κανόνων...Ἐγρᾶφη δὲ παρ' ἐμοῦ ταπεινοῦ Δωροθέου τάχα καὶ ἱερομονάχου τὸν πικλὴν Κούβλη ἐκ νήσου Σίου ἐκ τῆς περιβοήτου καὶ βασιλικῆς μονῆς Σίμωνος Πέτρας, τῆς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἄθω κειμένης. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκδ' κατὰ μῆνα Νοέμβριον." (=1724.)

1352. 84.

Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

1. Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).

2. Μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων (κολοβόν).

1353. 85.

Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Μηναῖον Δεκεμβρ.—Φεβρ.

Τινὰ τροπάρια μετὰ σηματοφώνων.

1354. 86. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
1. Μηναίων Σεπτ.—Νοεμβρ. κατ' ἐκλογήν.
'Ἐν τέλει Ἡλιὰς ὁ Πελοποννήσιος καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Ἀνδριανουπόλει ἔγραψα. Ἔτους ,ζμγ' μηνι Μαρτίῳ ιε' (=1585).
2. Ἀκολουθία τῶν ὠρῶν τῆς παραμονῆς τῶν Φώτων.
1355. 87. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1356. 88. Χαρτ. 4. XIV.
1. Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Σεραφεῖμ (σελ. 2).
1357. 89. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Τριψίδιον (κολοβόν).
1358. 90. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2 (ἐν μέρει).
Τριψίδιον.
1359. 91. Χαρτ. 4. XIV.
Τριψίδιον (κολοβόν).
1360. 92. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Μηναίων Νοεμβρ.—Ἰαν.
1361. 93. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Μηναίων Μαρτίου (κολοβόν).
1362. 94. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Μηναίων Ἰουλίου (κολοβόν).
1363. 95. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Μηναίων Ἰαν.—Φεβρ. (κολοβόν).
1364. 96. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Δεκεμβρίου.
'Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόντος... Ἐν ἔτει ,ζμη' μηνι Ἰουλίῳ (=1540). Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XVI) περιέχον ἀποσπάσματα Συναξαρίου.
1365. 97. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία δεσποτικῶν ἑορτῶν.
2. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
3. Μηνολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.
4. Ἀκολουθία ἀνεπίγραφοι.
5. "Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἑβδομάδος."
6. "Θεοτοκία κατ' ἦχον."
'Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχον τροπάριον.
- *1366. 98. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Σεπτεμβρίου ἀ'—κ'.
Κοσμεῖται ὑπὸ κομποῦ ἐπιτίλου.
1367. 99. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Νοεμβρίου (ἀκέφαλον).
'Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναίων δια χηρὸς ἐμοῦ Κομνηνοῦ ἐν τι μιτηλήνῃ.
1368. 100. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Νοεμβρίου.
'Ἐν τέλει Ἔτους ,ζοσ' ἐν μηνι Ἀπριλίῳ θ' (=1568). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωὴλ πόντος.
1369. 101. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου ἀ'—θ'.
1370. 102. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου κ'—λα'.
Ἐγράψαι τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ ὁ ἀρ. 1369 (101). Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νικηφόρου πόντος.
1371. 103. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Ἰανουαρίου ἀ'—ιδ'.
'Ἐν τέλει Χριστοῦ χάριτι καὶ χειρὶ Ῥαβουλά μοναχοῦ. Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζια' Ἰνδικτιῶνος ια'. τάχα καὶ ἱερομονάχου (=1583).
1372. 104. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Ἰανουαρίου ιε'—λα'.
'Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναίων διὰ χειρὸς πατρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτολοῦ Ῥαβουλά ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Τρικάλου. Ἔτους ,ζια' (=1583). Ὁ δὲ ἐμπρησμός τῆς μονῆς τῆς τοῦ Σίμονος Πέτρας γέγονεν ,ζπθ' Δεκεμβρίῳ ια' ὥρα ζ' τῆς νυκτός (=1580). Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ὅπερ καὶ κτῆμα αὐτῆς ὑπάρχει... Ἰδ. καὶ ἀρ. 1371 (108).
1373. 105. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Μαρτίου.
'Ἐν τέλει... ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζις' μηνι Ἰαννουαρίῳ... (=1588).
1374. 106. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Φεβρουαρίου (ἀκέφαλον).
'Ἐν τέλει... τὸ δὲ ἔργον ἀμαρτωλοῦ Νείλου.
1375. 107. Χαρτ. 16. XVI.
Μηναίων Ἀπριλίου.
1376. 108. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Μαΐου.
1377. 109. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἀκολουθία (ἀκέφαλος).
Σψίζονται μόνον τρία τροπάρια τοῦ τέλους.
2. "Τοῦ μετὰφραστοῦ κυροῦ Συμεῶν τοῦ λογοθετοῦ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδοξοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."
3. Μηναίων Μαΐου.
'Ἐν τέλει Τέρμα εἰληφεν ἡ παρούσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σοφίας ἐγράφη θυγατρὸς γε μὴν Ῥίκου τοῦ

Κοντοιωάννου Μαίτου ἰ. πολλοῦ κόπου καὶ μόχθου. Ἰνδικτιῶνος τὸ τρεχούσης τρίτης, ἑξακισχιλιοστοῦ καὶ ἑβδομιστοῦ ἔτους ἑννακισιοστοῦ καὶ ἑβδόμου· ὅτι δὲ εἰμι ἀμαθὴς τε καὶ γυνή, οἱ τὴν βίβλον ταύτην ἀναγιγνώσκοντες ἔμοιγε συγγνωτε διὰ τὸν Κύριον οὐνεκα τῶν ἀναριθμῆτων σφαλμάτων. (=1469; 1470;)

1378. 110. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἰουνίου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μεναῖον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ, ἐν ἔτει ζιή' μηνὶ Δεκεβρίῳ ιζ' (=1589)... Καὶ κατωτέρω τῇ αὐτῇ χειρὶ· Τὸ αὐτὸ ἔτος γέγονα καὶ κοινοβιάτης ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ, γράφων ἀμισθί.

1379. 111. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἰουλίου.

1380. 112. Χαρτ. 8. XVII.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μεναῖον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ῥαφαὴλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζριθ'... μηνὶ Ἀπριλίῳ κέ' (=1611).

1381. 113. Χαρτ. 8. XVI.

Ἀκολουθία διαφόρων ἁγίων (κολοβ.).

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII), κεκολλημένα μὲν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος, περιέχοντα δὲ μέρος ἐκκλησιαστικοῦ λόγου.

1382. 114. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Αὐγούστου ιε'—λα'.

Ἐν τέλει·

Πόνος Κυρίλλου, κτῆμα δ' ἡ βίβλος πέλει

μονῆς Σίμωνος τῆς ἐν Ἀθῶν τῷ δρεϊ.

Ἐτους ζιή' μηνὶ Ἰουλίῳ ι' (=1590).

1383. 115. Χαρτ. 8. XVI.

Ἦρολόγιον.

1384. 116. Χαρτ. 4. XIV.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

Τινὰ τῶν τροπαρίων μετὰ σηματοφώνων. Ἐν ἀρχῇ μετὰ τὰ πρῶτα χαρτ. φύλλα 16 φύλλα (Περγ. XIV), ἐν οἷς ἡ συνέχεια τοῦ Τριψίδιου.

1385. 117.

Χαρτ. 8 μέγ. XVI. σελ. 2 (τὸ πλείστον).

1. Ψαλτήριον τοῦ Δαυὶδ.

2. Ὀκτώηχος.

3. Ἀκάθιστος ὕμνος.

4. Τὰ ζ' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

5. Ἀκολουθία τῶν μεθεορτίων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

6. Στίχοι εἴκοσι καὶ δύο εἰς Μιχαὴλ τὸν Βοεβόδαν (XVIII. αἰών.).

Ἄρχ.

Δοῦκα καὶ πρωτομάστωρα πάσης Τρανσυλβανίας

Μιχαὴλ βοεβόδα δὲ, αὐθεντ Οὐνγκροβλαχίας.

Ἐλ.

Ἐκέρδεις παντότοινην δόξαν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ φήμην τὴν ἀθάνατον δια τὸν καλοῦς ἀγῶνα.

7. Τέσσαρες οἱ ἑξῆς στίχοι (καταλογ. XVIII αἰών.).

Χίος ἀνὴρ οὐκ αγαθὸς λέγει ἡ παριμία

ἕνας τον ἔλο στήν λολιὰ μιάζουν ἔλοι μία

καὶ μοναχοὶ τὸ μαρτυροῦν καὶ ἄλων διδουν νόσιν·

ἀν οἶδες πράσινω ἔλογων καὶ Χιότι με τὴν γνώσιν.

8. Μηναῖον τῶν ιβ' μηνῶν μετὰ τριψίδιου καὶ πεντηκοσταρίου.

9. "Μηνολόγιον τῶν ιβ' μηνῶν."

10. Κανόνες τινές.

11. Πίνακες τοῦ πασχαλίου δύο.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 4—7 ἐπὶ παρενθεθειμένων ἐν τῷ μεταξύ φύλλον (Χαρτ. XVI καὶ XVIII. σελ. 1). Ἐν ἀρχῇ 5 φύλλα παρενθεθειμένα (Χαρτ. XVI. σελ. 1) περιέχοντα τὴν Ἀκολουθίαν τῆς μνήμης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Χριστιανῶν. Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχοντα μέρος πίνακος τῶν Πράξεων τῶν ἀγ. Ἀποστόλων.

1386. 118. Χαρτ. 8. XV.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει· Ἐτελιώθη τὸ παρὸν τριψίδιον... ἐπὶ ἔτους κόσμου ζ' α' κβ' Ἰνδικτιῶνος ἰ. Χεῖρ τοῦ γράψαντος Στεφάνου ἱερέως. (=1414;)

1387. 119. Χαρτ. 8. XVII.

Τριψίδιον ἀρχ. ἀπὸ γ' Κυριακῆς νηστείων.

1388. 120. Χαρτ. 8. XVII.

Τριψίδιον.

*1389. 121. Χαρτ. 8. XIV.

1. Διονυσίου μοναχοῦ πενηκοντὰς ἰάμβων.

2. Μητροφάνου Ἑρμηνεία εἰς εὐχὰς Ἐθικαρά.

3. Ἐθικαρά Πενθικαὶ εὐχαί (κολοβ.).

4. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας (κολοβός).

Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνων τῶν τριῶν ἱεραρχῶν καὶ Θεοδώρου τοῦ προηγιασμένου.—Τὸ ὑπ' ἀρ. 4 XVII αἰῶνος.

1390. 122. Χαρτ. 8. XVI.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1391. 123. Χαρτ. 8. XVI.

Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον).

1392. 124. Χαρτ. 8. XVII.

Πεντηκοστάριον.

1393. 125. Χαρτ. 8. XVI.

Πεντηκοστάριον.

Ἐν τέλει· Ἐτους ζοθ' Ἰνδικτιῶνος θ' (=1566).

1394. 126. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ (ἦχος α'—δ').

1395. 127. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ (ἦχος πλάγ. α'—δ').

1396. 128. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητική (ἀκέφαλος, κολοβή).
1397. 129. Χαρτ. 8. XVI.
1. Παρακλητική (ἀκέφαλος), Ἦχος α'—γ'. καὶ ἡ ἐσπέρα τοῦ Σαββάτου πλαγ. α'.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἀμισθὶ ἐνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας. Ἐν ἔτει ,ζιέ'... (=1587).
2. Ἐωθινὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κατ' ἦχον φωταγωγικά τῆς Ὀκτωήχου.
1398. 130. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητική (ἦχος πλαγ. α'—δ').
Ἐν τέλει· Ἐγράφη πᾶσα ἡ Ὀκτώηχος ὅλον καὶ τὰ δύο βιβλία παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἀμισθὶ ἐνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας ἐν ἔτει ,ζιέ'... (=1587). Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 1897 (129).
1399. 131. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατ' ἐκλογὴν.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
1400. 132. Χαρτ. 8. XIV.
Μηναῖον τῶν ιβ' μηνῶν κατ' ἐκλογὴν.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
1401. 133. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Αὐγ. α'—ιδ' καὶ Σεπτ. κβ'—λ'.
1402. 134. Χαρτ. 8. XVII.
“Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἐβδομάδος” (Παρακλητικὴ ἄνε τῆς Ὀκτωήχου).
Ἐν τέλει· Γραφεὺς πενιχρὸς μόλις ἦλθεν εἰς τέλος Ἀρσένιος τὸ ὄνομα τάχα καὶ ἱερέως. Ἐν ἔτι τῆς ἐν-σάρκου εἰκονομίας ,αχιέ' μηνὶ Μαῖω κδ' (=1695) ἡ τιμὴ αὐτοῦ γρόσια 8.
1403. 135. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.
Ἐν τέλει· Ἡ παρούσα ἀγία καὶ μεγάλη ἐβδομάς ἐγράφη χειρὶ καὶ πόνω Κυρίλλου μοναχοῦ... ,ζριζ' μηνὶ Ἀπριλλίω ε' (=1609).
1404. 136. Χαρτ. 8. XVI.
1. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωὴλ πόνος... Ἐν ἔτη ,ζ'ος^ο Ἰνδικτιῶνος ια' Μαρτίου η' (=1568).
2. Πίναξ τῶν πασχαλίων.
3. Πίναξ τῶν ἀποστολοευαγγέλων τοῦ Τριφδίου.
4. Λόγος (ἀνεπίγραφος).
Ἄρχ. [Τ]ὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν φυλάσσετε ἀδελφοί.
5. Λόγος (ἀνεπίγραφος).
Ἄρχ. Εἰ ὄν ἡμεῖς ἀδελφοὶ τὰς τῷ Χριστοῦ τιμῷ αἰματι.
1405. 137. Χαρτ. 8. XVI.
1. “Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.”
Ἐν τέλει· Ἐτεῖ τὸ ἀπο τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλι-οστῶ πεντακοσιοστῶ σαρακωστῶ θ' μηνὸς Ἡουλλίω λα' (=1549).
2. Κανόνες τινὲς καὶ προσευχαί.
3. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
4. Εὐχαί τινες.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XII) περιέχοντα τροπάρια ἐκ τινος ἀκολουθίας.
1406. 138. Χαρτ. 8. XVI.
1. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (ἀκέφαλον).
2. Πίνακες τῶν ἐβδομάδων τοῦ ὅλου χρόνου, τῶν ἡχῶν καὶ ἑωθινῶν, τῶν πασχαλίων, τοῦ μηνολογίου καὶ τοῦ σεληνοδρομίου (κολοβ.) μετὰ ἐρμηνειῶν ἐν τέλει.
*1407. 139. Χαρτ. φύλ. XVII.
1. Ψαλτήριον.
2. “Δεῖ γινώσκειν ὅπως ὀφείλει στιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον καθ' ὅλον τὸν ἐνιαύτον.”
3. “Στίχοι εἰς τὸν θεῖον Δαβίδ” (ἱαμβοὶ καταλογάδην).
4. Ὕμνοι τριαδικοί.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ ἀκόμψων ἀρχικῶν γραμμάτων. Τὸ παρὸν καὶ ἱερὸν καὶ σωτηριώδες Ψαλτήριον ἐγράφη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου ἀναξίου καὶ ἀμαρτωλοῦ ἐπὶ ἔτος τὸ σωτήριον χιλιοστῶ ἐξακοσιοστῶ ἐνενηκοστῶ δευτέρω (=1692)...καὶ τὸ ἀφιερῶντων εἰς τὴν ἱερὰν καὶ βασιλικὴν μονὴν τοῦ Σίμωνος Πέτρα, ἥτις νέα Βηθλεὲμ ἐπονομάζεται διὰ ψυχικὴν μου σωτηρίαν.
- *1408. 140. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ ἀρχικοῦ γράμματος. Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐγράφη διὰ χειρὸς Λουκά Οὐγκροβλαχείας τοῦ Κυπρίου καὶ ἐτελειώθη παρ' ἐμοῦ Ἰακώβου ἀρχιερέως καὶ ἐμοῦ ὄντως αὐτῷ μαθητοῦ εὐαριθμητῶ κατὰ ,ζρμγ' (=1685).
1409. 141. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτήριον.
1410. 142. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1411. 143. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ψαλτήριον.
2. Ὕμνοι τριαδικοί.
1412. 144. Βομβ. 8 μέγ. XIV.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).
Ἐντε φύλλα περὶ τὸ τέλος ἐκ περγαμνῆς (XIV αἰών.).

1413. 145. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνάγνωσιν.
 2. Τετραεὐάγγελον.
 3. Μηναλόγιον τῶν εὐαγγελίων.
 Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους 750⁹ ἰνδ. 18⁷⁶ (=1571).

1414. 146. Χαρτ. 8. XIV.
 Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1415. 147. Βομβ. 8. XIV.
 Τετραεὐάγγελον.

1416. 148. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Ἀποστολοεὐάγγελα τῆς ὅλης ἐβδομάδος.
 3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 4. Εὐχὴ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν.
 5. Ἀποστολοεὐάγγελα εἰς διαφόρους ἁγίους.
 6. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ.
 7. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ Εἰσόδια.
 Ἄρχ. Καλὰς ἡμῶν ὑποθέσεων ἀρχάς.
 8. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Εἰσόδια.
 Ἄρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.
 9. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.
 10. Ταρασιῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.

1417. 149. Χαρτ. 8. XVII.
 Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).

1418. 150. Χαρτ. 8. XVI.
 Ἀπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).

1419. 151. Χαρτ. 8. XVI.
 Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).

1420. 152. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἀναγνώσματα προφητῶν (ἀκέφ. κολοβ.).

1421. 153. Χαρτ. 8. XVII.
 Θηκαράς.

Προτάσσονται ἀποσπάσματα Θεογνώστου, Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, ἁγίου Μαξίμου, "Μητροφάνους μοναχοῦ Ἐξηγήσεις περὶ τοῦ Θηκαρά," Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου.

1422. 154. Χαρτ. 8. XVII.
 Κανόνες διάφοροι εἰς τὴν Θεοτόκον.

1423. 155. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Κανόνες διάφοροι εἰς τὴν Θεοτόκον.
 2. Οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου.
 Προτάσσεται συνεσταχωμένον ἔντυπον Συνταγμάτιον περιέχον τε καὶ εὐχὰς ἱκετηρίους εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον συλλεχθὲν μὲν ἐκ διαφόρων βιβλίων, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ κτλ. Ἐνετίησιν ἔτη ἀπὸ

Χριστοῦ, ἀχλὲ'. Παρὰ Ἰωάννη Ἀντωνίφ τῷ Ἰουλιανῷ. (Λείπει παρὰ Βρετῶν.)

1424. 156. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἀκολουθία Μοδέστου Ἱεροσολύμων.
 2. Κανόνες τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν. "1795."

1425. 157. Χαρτ. 8. XVII.
 Εὐχολόγιον.
 Τοῦτο τὸ εὐχολόγιον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Παύλου ἀλλοιητροῦ καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν μονὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ ἐπικεκλημένῃ Σιμωνος Πέτρα κτλ.

1426. 158. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 380).
 Θηκαράς.

1427. 159. Χαρτ. 8. XVIII.
 Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
 Τὸ περιάλυμμα ἐκ φύλλου (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου. Ἐν τῇ σταχῶσει ἐπιστολαὶ τινες ἀνάξια λόγου.

1428. 160. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἐβδομάδος. "1649."
 2. "Πασχάλιον αἰώνιον."
 3. "Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν."
 4. "Ἐκ τοῦ κατὰ Δουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου."
 Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ.
 5. "Οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου."
 6. "Διμάλεξις περὶ πῶς ἀριθμοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν 13 μηνῶν ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ὁμολογοῦσιν."

7. Εὐχὴ ἐπὶ μεταλήψει.
 8. "Ἀπόδειξις ὅτι ὁ Χριστὸς εἰς τὸν δεῖπνον τὸν μυστικὸν μὲ ἄρτον ἐνζυμον ἐπαρέδωκεν τῶν ἀποστόλων τὸ μυστήριον τοῦ τιμίου τοῦ σώματος καὶ εἶπεν Λάβετε, φάγετε, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου Κυρῶλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ συμμαθητοῦ τοῦ κύρ Μαξίμου πολλὰ σοφώτατα."
 Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 9. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Σιγίλλιον πρὸς τοὺς ἐν Τυρροβύστῳ ὀρθοδόξους.

Ἄρχ. Οὐ μικρὰ τις ζᾶλη τὴν παλαιὰν κιβωτὸν ἐκείνην κατέλαβεν, ὅτε σφοδρῶς κλυδοιζομένη καὶ κυβερνομένη ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐφέρετο, τῶν καταρακτῶν διὰ παραχώρησιν θείαν βαγδαίους ὑετοῦς καταπεμπόντων καὶ οἶον ἀπειλούντων καὶ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ.

Μόνον τὸ προοίμιον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ.

1429. 161. Χαρτ. 8. XVII.
 1. "Εὐχαὶ κατασκευτικαὶ κτλ."
 2. Θηκαράς.
 3. "Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον οἷ (= οἴκοι) κδ ποιήματα τοῦ κύρ Ἀρματά."
 4. "Νικηφόρου... Κωνσταντινοῦ πόλεως Στοιχί περὶ διαίτης, εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου Ὄρου κύρ Ἰωαννικίου..." (καταλογόδη).

5. "Περὶ αγαθῶν ζωδίων καὶ πονηρῶν καὶ μεσαίων."
 6. "Περὶ τοῦ πότε δεῖ στρατεῦν κατ' ἐχθρῶν."
 7. "Περὶ τῶν ιβ' ζωδίων."
 Περικαλύπτεται διὰ φύλλον (Περγ. XIII) περιέχοντος μονασικὴν ἐκκλησιαστικὴν.
1430. 162. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
1431. 163. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Τὸ ἤμῃν τοῦ περικαλύμματος περιβάλλει φύλλον (Περγ. XII, σελ. 2) περιεχομένου ἐκκλησιαστικοῦ.
1432. 164. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Νεκρώσιμος ἀκολουθία.
 2. Κανόνες εἰς κοιμηθέντας.
 3. Ἄλλοι κανόνες νεκρώσιμοι.
 4. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
1433. 165. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Κανὼν νεκρώσιμος.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. "Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ εἰς πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμὸν εἰς τεθνεῶτα."
 Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων (Χαρτ. XVI) περιεχόντων Στιχηρά.
- *1434. 166. Χαρτ. 4. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
 Ἡ παροῦσα δέλτος ἐγράφη διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου τάχα καὶ ἱερομονάχου Ζαχαρίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἐκ κώμης Λοζέτζη... Ἐτελειώθη ἐν τῇ μεγάλῃ Βλαχία εἰς τὸ μετόχιον τοῦ Μετεώρου τὸ ὀνομαζόμενον Γόλγοθα πλησίον Τρογοβύστου ἐν ἔτει ἔρνα" (=1648).
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων λόγου.
- *1435. 167. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
 2. Τάξεις τινὲς ἐκκλησιαστικαί.
 3. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
 Πρὸ τῆς εὐχῆς, χρυσοῖς γράμμασιν Ἡ παροῦσα θεία λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἐπεδόθη τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ Γρηγορίῳ κατὰ... ἐν μηνὶ Αὐγούστου κα' ἡμέρᾳ γ'. Ἰδ. καὶ 1408 (140).
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Γρηγορίου, ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσοῖς γράμμασιν.
1436. 168. Χαρτ. 8. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
1437. 169. Χαρτ. 8. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
1438. 170. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος τῆς ἱερᾶς λειτουργίας διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μητροφάνου, ἔρκα' ἰνδ' γ' μηνὶ Αὐγούστου (=1620).
1439. 171. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.
1440. 172. Χαρτ. 8. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι (ἀκέφ.).
1441. 173. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Εὐχαί τινες.
1442. 174. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
1443. 175. Χαρτ. 16. XVII.
 Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος, κολοβή).
1444. 176. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Διάταξις τῆς λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
 2. Ὁμοίως τῆς τῶν προηγουμένων.
 3. "Ἀίτησις τοῦ εὐχαιλαίου λεγομένη ὑπὸ τοῦ δακόνου."
 4. "Τάξις γυνομένη ὅταν ἐνδύουν τὸν ἀρχιερέα."
 5. "Εὐφήμησις εἰς λειτουργίαν πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων."
1445. 177. Χαρτ. 16. XV.
 Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (ἀκέφ.).
1446. 178. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία εἰς ἁγίους ἀνωνύμους.
 2. Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἐβδομάδος.
 Προτάσσεται Ψαλτήριον ἐντυπον, οὐ λείπει ὁ τίτλος.
1447. 179. Χαρτ. φέλλ. XVII.
 Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλῆς (:)
 Φιλοσοφικὴ πραγματεία εἰς τὰ βιβλία τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους (ἀκέφαλος, κολοβή).
1448. 180. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Κανόνες γραμματικῆς καὶ ἀριθμητικῆς.
 2. Πλουτάρχου Περὶ τοῦ ἀκούειν.
 3. Κανόνες ἐκκλησιαστικοί.
 4. Ἀρχαῖαι ἑλλ. λέξεις μεθ' ἐρμηνείας αὐτῶν.
 5. Κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως "ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμά."
 6. Κανὼν ἱαμβικὸς ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ προσευχῆς.
8. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου.
9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Παραίνεσις πρὸς τοὺς νέους.
10. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.
11. Τοῦ αὐτοῦ δύο Ὁμιλίας Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.
12. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ ἱερωσύνης.
13. Ἐκλογή κεφαλαίων τινῶν θεολογικῶν.
14. Συνταγαί.
15. Συνταγματίων ὁμολογίας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 7—12 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Τὰ δὲ ὑπ' ἀρ. 8 καὶ 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1449. 181.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κεφάλαια Περὶ ἐπιμελείας, Περὶ φυλακῆς, Περὶ μνήμης Θεοῦ, περὶ δωροληψίας κτλ.
2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα. Ἀμφότερα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1450. 182.

Χαρτ. 8. XVII.

Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Κεφ. τσῆ, ὧν α' "Περὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς," τσῆ' "Περὶ τοῦ πῶς γράφει τὴν μαρτυρίαν ὁ πνευματικὸς τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."—Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἱερὸν βιβλίον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ τοῦ Δαζάρου ἐπὶ ἔτους ,ζρπδ' ινδ^{ος} ιδ' (=1676) διὰ χειρὸς κάμοῦ Ἀβερκίου ἱερομονάχου Τυρνόβου τῆς Λάρισσας.

1451. 183.

Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Κεφ. σκγ', ὧν α' "Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάνει χρεῖα νὰ εἶναι," σκγ' "Ἐὐχὴ συγχωρητικὴ, ὅπου θέλη νὰ μεταλάβῃ."

1452—1507. 184—239.

Χαρτ. 4—16. XIV—XIX.

Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ.

1508. 240.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ποιήματα (ἀκέφ.).
 2. Συνεσίον Ἐπιστολαί τινες.
 3. Πλουτάρχου Περὶ παιδων ἀγωγῆς.
 4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου (;) Λόγος (ἀκέφαλος).
 5. Δισώπου μῦθοι (κολοβ.).
- *Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1509. 241.

Χαρτ. 8. XVIII.

Βικεντίου Δαμωδοῦ Λογικὴ.

1510. 242.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Φυσικὴ περιπατητικὴ καὶ νεωτερικὴ κοινῇ φράσει συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Βικεντίου Δαμωδοῦ Κεφαλληνίου. Τόμος δεύτερος περιέχων τὴν μερικτὴν φυσικὴν περὶ τῶν ἀψύχων σωμάτων. Ἐν ἔτει 1755." Ἐν τέλει συνεσταχωμένον τὸ ἔντυπον "Ἄνθος τῶν χαρίτων. Ἐτυπώθη ἐν Βενεταίαις παρὰ Φραγγίσκῳ τῶν Ἰουλιανῶν, ἀφ' 4δ'."

1511. 243.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Κανῶν εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου εἰς διαφόρους ἑορτάς.

1512. 244.

Χαρτ. 16. XVII.

"Ἀκολουθία τῆς ἑβδομαδαρίας."

1513. 245.

Περγ. VIII—XIII.

Φάκελος φύλλων ἀπεσπασμένων καὶ ἀποκεκομμένων ἐκ διαφόρων κωδίκων, περιεχομένου ἐκκλησιαστικοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ φακέλῳ καὶ ὀλίγα φύλλα χαρτῶνα.

IB'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ

1514. 1. Περγ. φύλ. XI.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
'Ομιλ. α'—μέ'. Τούτων ἡ μέ' σφίζεται μόνον ἐν μέρει ἐπὶ τριῶν φύλλων (Χάρτ. XIV. σελ. 2). Τελ. (κολοβ.)· καὶ τὴν ψυχὴν ἔδωκαν καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεαν, σὺ δὲ οὐδὲ τὰ...
1515. 2. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
'Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Ὁμιλίαι καὶ παραινέσεις.
Προτάσσεται Βίος τοῦ Ἐφραὶμ. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν αὐτοῦ Ὁμιλίαν παρεμβάλλεται Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν παρείσβασι τῶν νηστειῶν.
1516. 3. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων, οὗ τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτίων ὀλίγω μεταγενεστέρων. Ἔστι δὲ γεγραμμένον διὰ γραμμῶν παχέων καὶ ὑπερμεγέθων, ὧν τὸ κύριον σῶμα ἔχει μῆκος μ. 0,05.
- *1517. 4. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν ἀπὸ τῆς λς' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ τῆς ξδ' (κολοβ.). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά τρία φύλλα (Χάρτ. XV) περιέχοντα μέρη Μηναίου. Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὀμλίας ὑπὸ ἐπιτίτλου ἀπλουστάτου ἐκ παχέας γραμμῆς χρυσοῦς μετὰ φῶς κυανῆς καὶ ἐρυθρᾶς, πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμῶν.
1518. 5. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι πανηγυρικοὶ (τὸ ὁ ε' τόμου) ριβ'.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χάρτ. XVII).
1519. 6. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου ιζ'—λ'.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χάρτ. XIV).
1520. 7. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου ιβ' (ἀκέφ.)—κθ' (κολοβ.).
Διαβεβρωμένοι τὸ πλεῖστον ὑπὸ μύων, ἰδίως κατὰ τὸ δεύτερον ἤμισυ.
1521. 8. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ.—Δεκ. κ'.
1522. 9. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν α'—λζ'.
Πολλὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χάρτ. XVII).
1523. 10. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός)
ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς τῆς ζ' ἑβδομάδος, μετὰ σηματοφώνων.
- *1524. 11. Περγ. 4. IX. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
γεγραμμένον διὰ γραμμῶν τῆς μεγάλης γραφῆς (unciales), ὧν τὸ σῶμα ἔχει μῆκος μ. 0,05. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμῶν ἰδιορρόθμων, ἐν οἷς πολλὰ Τ μακρόσχημα, Ε, οὗ τὴν μέσην γραμμὴν ἀποτελεῖ χεῖρ εὐλογοῦσα. Ἰδιόσχημα ἰδίως ἐν Π καὶ ἐν Β. Ἐνέχει καὶ φωνὰς διὰ ζωηροτάτου κινναβάρως γεγραμμένας.
1525. 12. Περγ. 4. XIII.
Μηναῖον Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Θεοδοῦλου.
1526. 13. Περγ. 4. XIII.
Παρακλητικὴ καὶ Ἀποστολοευάγγελα εἰς ἀνώνυμους ἁγίους.

- 1527. 14.** Περγ. 4. XII. σελ. 2.
 "Του ἁγίου Ἀναστασίου καὶ ἑτέρων ἁγίων
 Λόγοι ὠφέλιμοι πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς." Ἐκλογή διηρημένη
 εἰς βιβλία γ', ὧν τὸ μὲν α' ἐκ κεφ. μδ', τὸ δὲ β' ἐκ κεφ. μ' καὶ
 τὸ γ' ἐκ κεφ. λθ'. Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XIV. σελ. 2),
 περιέχοντα μέρος Ὁμιλίας. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τούτων γέγραπται
 χειρὶ νεωτέρα "Μελισά (=Μελισσα) Θεωφάνους ἱερομο-
 νέχου," ἴσως κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν τῷ
 κώδικι περιεχομένης Ἐκλογῆς πατέρων, ἥτις ἐστὶ πλουσία καὶ
 ἀξία ἰδίας μελέτης.
- *1528. 15.** Περγ. 4. XIII.
 Εὐαγγέλιον (κολοβόν).
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίω
 λόγου.
- 1529. 16.** Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
 Εὐαγγέλιον.
 Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐφθαρμένα, καὶ ὁλοι δὲ ὁ
 κώδιξ λελωθήμενος.
- 1530. 17.** Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
 Εὐαγγέλιον.
 Ἐγράφη τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κων-
 σταντίνου ἱερέως τὸ Χρυσάφη καὶ εἰσχεσθαι ὑμῖν διὰ
 τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κε
 ἡμέρα ε', ἔτους 5 ψμ' ἰνδ. ιε' (=1281).
 Ὁ κώδιξ λελωθήμενος καὶ κατὰ τὸ ἤμισυ διαβεβρωμένος ὑπὸ
 μῶν.
- 1531. 18.** Περγ. 4. XIV.
 Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).
 Κανόνες ἄνευ τῶν Κυριακῶν (ἤχος α'—δ').
- 1532. 19.** Περγ. 4. XIV.
 Τετραεὐάγγελον.
- *1533. 20.** Περγ. 8 μέγ. XIV.
 Τετραεὐάγγελον.
 Προτάσσονται 1. Κοσμᾶ τοῦ Ἰνδικοπλάστου Περὶ τῆς
 Κανῆς Διαθήκης. Ἀρχ. Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Ματθαῖον
 Εὐαγγέλιον ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ γραφέν. 2. Ἀμμωνίου
 Ἐπιστολὴ περὶ τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελίων. 8. Κανόνες
 τῆς συμφωνίας ἐν ἀτέχνοις ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν. Ἐν τέλει
 Πίνακες τοῦ ὁλοῦ ἐνιαυτοῦ.
- 1534. 21.** Περγ. 8 μέγ. XIV.
 Παρακλητικὴ
 ἀπὸ τοῦ πλαγίου α' ἤχου. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ
 Ἰωάσαφ πόνος, ἔτους 5 ς' ἰνδ. ε' μηνὶ Αὐγούστῳ ι'
 (=1297), χειρὶ δὲ νεωτέρα. Μνήσθητι, Κύριε, τὴν ψυχὴν
 τοῦ δούλου σου Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονί-
 κης καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ Μακαρίας
 μοναχῆς, ἐξ οὗ καὶ ἡ παρούσα βιβλος αὐτῆ ἐπωλήθη
 εἰς τὴν σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Καρακάλου.
 Ἐν τέλει ἐπὶ φύλλων προσθέτων (Χαρτ. XVI) Ἐωθινὰ καὶ
 Κανόνες τινὲς τῆς Ὀκτωήχου.
- 1535. 22.** Περγ. 8. XIII.
 1. Μηναιῶν Ὀκτωβρίου (ἀκέφαλον).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι τινὲς
 ἀκέφ. καὶ κολοβ. ἐπὶ φύλλων (Χαρτ. XIV), ὅποια καὶ τὰ
 τελευταῖα τοῦ Μηναιῶ.
- 1536. 23.** Περγ. 8 μέγ. XIII.
 1. Δοξαστάριον (ἀκέφ.) Νοεμβρ. ἡ—Αὐγ. λα'.
 2. Τριψίδιον.
 3. Πεντηκοστάριον.
 4. Θεοτοκία.
 Ἄπαντα μετὰ φωνῶν διαστίχων.
- *1537. 24.** Περγ. 8 μέγ. XIII.
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι
 λόγοι.
 Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου ἀνάξια λόγου ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικὰ
 γράμματα. Ἐν φ. 8 β εἰκῶν τοῦ Γρηγορίου ἴλιαν ἐφθαρμένη.
- 1538. 25.** Περγ. 8. XIII.
 Τυπικόν (κολοβόν).
- 1539. 26.** Περγ. 8. XIV.
 Ἀναγνώσματα (κολοβόν)
 ἥτις Ἀναγνώσματα Προφητῶν εἰς διαφόρους ἑορτὰς καὶ κατὰ
 τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστήν. Αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσι κυναῖ, οὐχὶ
 δ' ἐρυθραὶ ὡς συνήθως.
- †1540. 27.** Περγ. 8. XIII.
 Ἐορτολόγιον τῶν 15' μηνῶν
 Τριψίδιον, Πεντηκοστάριον καὶ Παρακλητικὴ μετὰ φωνῶν
 διαστίχων (κολοβ.).
 Ἐν τῷ κώδικι εὐρηται διὰ τοῦ κανόνος κεχαραγμένα γραμματ-
 οῦ μόνον ὀριζόμενοι ὡς συνήθως, ἀλλὰ καὶ κάθετοι οὕτως, ὥστε
 διὰ τῆς διπλῆς ταύτης χαράξεως σχηματίζονται μικρὰ τετραγ-
 ωνίδια χάρου εὐχερεστέρας, ὡς φαίνεται, ἐπιγραφῆς τῶν μουσικῶν
 σημείων.
 Πολλὰ τῶν φύλλων τοῦ κώδικος εἰσι παλιμψηστα. Ἐστὶ
 δ' ἡ ὑποκειμένη γραφὴ τοῦ μικρογραμμάτου ῥυθμοῦ (πίπτεισ.),
 φαίνεται δ' ἀνερχομένη εἰς τὸν XI αἰῶνα, ἢ δὲ διεύθυνσις αὐτῆς
 ἐστὶν ἀντίθετος πρὸς τὴν τῆς ὑπερκειμένης γραφῆς. Ἀλλὰ τὰ
 ἐξεσμένα γράμματα εἰσιν οὕτως ἀμυδρὰ καὶ ἄλλως ἐφθαρμένα,
 ὥστε ἀπέβη μοι ἀδύνατος ἡ ἀνάγνωσις ἐν οὐδὲν σελίδι.
- 1541. 28.** Περγ. 8. XIII.
 Μηναιῶν Ὀκτ. α'—Φεβρ. κη' (ἀκέφ. κολοβ.).
- 1542. 29.** Περγ. 8. X.
 1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς
 τὸν Ποιμένα λόγου.
 2. Ἰωάννου τοῦ τῆς Ραῖθου Ἐπιστολῆ.
 Ἐν φ. 1 α ὀλίγα Σχόλια παρασελίδια. Ἐν τέλει τῆς
 Κλίμακος ἰνδ. α' 5υξ5' (=958).
- 1543. 30.** Περγ. 8. XI.
 Ἀντιόχου μοναχοῦ Ὁμιλίαι ρλ'.
 Ὁ κώδιξ ἀρχ. ἀκέφ. ἀπὸ τῆς δ' (περὶ γαστριμαργίας) ἐκ τῶν
 λέξεων...τοῖς θεοῖν δουλεύειν ἐθέλουσιν· καλὸν γάρ ἐστι
 τὸ πᾶν μέτρον ἀριστον. Μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ε' "Περὶ
 μέθης" λείπεται φύλλα ἀποκεκομμένα, μέχρι τῆς ιδ' "Περὶ
 περσπασμοῦ." Τὸ εἰς τὴν ρλ' "Περὶ βασιλείας" ἐπόμενον
 κεφ. "Περὶ ἐξομολογήσεως" μένει κολοβόν.

- *1544. 31. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνολόγων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου Εὐαγγελιστοῦ κομψὸν ἐπίτιλον κόσμημα, μεθ' ὃ χρυσοῦ ἢ ἄλλου σελίς. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ ὡς καὶ οἱ Πίνακες τῶν εὐαγγελιστῶν.
1545. 32. Περγ. 8. XIV.
1. Μηρολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
2. Ἀπολυτικά καὶ κοντάκια τοῦ ἐνιαυτοῦ.
3. Τριψίδιον.
4. Πεντηκοστάριον μετὰ τινων ἀκολουθιῶν.
1546. 33. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
1547. 34. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ τέσσαρα φύλλα (Περγ. XIV) περιέχοντα Δοξαστικά τῶν Βαδίων μετὰ φωτῶν.
1548. 35. Περγ. 16. XIV.
Τετραεὐάγγελον.
Προτάσσεται Συναξάριον τῶν εὐαγγελιστῶν.
- *1549. 36. Περγ. 16. XIV.
Τετραεὐάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐξαιρετικῶς ἀτεχνῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἐπιτεταί Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελιστῶν.
- *1550. 37. Περγ. 16. XIV.
Τετραεὐάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνολόγων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν λέγει ἢ τοῦ Ματθαίου, καὶ ὑπὸ βαναύσων ἐπιτίλων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν εὐαγγελιστῶν.
1551. 38. Περγ. 16. XIII.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς βίβλου τῶν Γερόντων ὁ λεγόμενος Παράδεισος.”
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον λατινικὸν (Περγ. XIII), περιέχοντα Λεξικὸν φαρμακευτικῶν ὕλων κατ' ἀλφάβητον καὶ Συναγὰς ἰατρικάς.
1552. 39. Βομβ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι.
1553. 40. Βομβ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (Ὁμιλ. μ5'—4').
1554. 41. Βομβ. φύλ. XV. σελ. 2. (σ. 970).
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ κατηχητικοί.
1555. 42. Χαρτ. φύλ. XIV. σελ. 2.
1. Βίος ἁγίας (ἀκέφαλος).
Ἄρχ. ... ρησεν· εἶπε γὰρ μὴ ἐπιδύναϊ τὸν ἥλιον· σὺ δὲ ἐκδέχη εἰς ἂν ὁ πᾶς σου χρόνος δύη; οὐκ οἶδας εἰπεῖν ἄρκεϊ τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία; Τέλ. Ἐπαθλον τῶν ἀγῶνων παρ' αὐτοῦ δεξαμένη τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν· ἢς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
2. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρῶλου τοῦ Φιλεῶτου” συγγραφῆς παρὰ τοῦ ὁσίου Νικολάου τοῦ Κατασκευηνοῦ.
Ἐν τέλει... Ἐγρᾶφη διὰ χειρὸς Νείλου ἀμαρτωλοῦ τάχα καὶ μοναχοῦ μηνὶ Ἰουνίῳ κη' ἡμέρᾳ ε' ἔτους 5' μὲθ' ἰνδ. θ' (=1841).
3. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου γενομένου τῆς κατὰ τὸν Ὀμηρίτην πόλεως Ταφάρων καὶ διήγησις τῶν πραχθέντων θαυμασίων παρ' αὐτοῦ, συγγραφῆς παρ' Ἰωάννου ἐπισκόπου πόλεως Νεγρᾶς” (κολοβ.).
1556. 43. Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.
Συναξάριον (Μηναιῶν) Σεπτ.—Φεβρ.
1557. 44. Χαρτ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Συναξάριον (Μηναιῶν) Μαρτ.—Αὐγ.
1558. 45. Χαρτ. φύλ. XVI.
“Παραινέσεις ἀγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος” ἦτοι Γεροντικόν.
Ἐτους 5' ξε' μηνὶ Ματῶ κη' (=1558).
1559. 46. Χαρτ. φύλ. XIV.
Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.
1560. 47. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2 (φ. 110).
1. “Λόγοι ἐκ τῶν Ἠθικῶν τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἐξήγησιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μακαρίου Παύλου.”
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολαὶ τινες.
3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.
5. Σοφία Σολομώντος.
6. Σοφία Σαρέχ.
7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.
Τὸ παρὸν καὶ ψυχοφελέστατον βιβλίον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐγρᾶφη δια χειρὸς ἐμοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαρτωλοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου ἔτος τὸ σωτήριον αχθὸς 1674.
1561. 48. Χαρτ. φύλ. XVIII.
1. “Ἐρμηνεῖα κατ' ἐρωταπόκρισιν εἰς τὰ ἱερὰ εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν ὄλου τοῦ χρόνου καὶ ἄλλων τῶν ἑορτῶν κατὰ τὸν θεῖον Θεοφύλακτον ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας εἰς σύντομον ἐκλογὴν διὰ τὸ ἐμνημόνευτον.”

2. "Ἐρμηνεία κατὰ πεῦσιν καὶ ἀποκρίσιν
εἰς τοὺς ἀποστόλους ὅπου λέγονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ
πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κάθε ἄλλην ἑορτὴν ὅλου τοῦ χρόνου ἐκ
τῆς τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνείας ἐρανισθεῖσα διὰ τὸ εὐμη-
μνευτον."

1562. 49. Χαρτ. 4. XVI.

1. Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Λόγοι β'.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Βαῖτα.
3. "Γεωργίου Μηλιτινῆς Λόγος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ
Παρασκευῇ."
4. Φιλοθέου (:) "Λόγος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ
τοῦ Πάσχα"
(ἀκέφαλος), ἐν ψ καὶ "Οἰκολογία τοῦ Ἄδου."
5. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ Πάσχα.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Πάσχα.
7. Τοῦ αὐτοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν
Ἰωάννην (Ὁμιλ. α'—ιε').
8. Φιλοθέου Λόγοι μδ'.

1563. 50. Χαρτ. φύλ. XIV. (σ. 805).

Μακαρίου Φιλαδέλφειας τοῦ Χρυσοκεφάλου Λόγοι.
α' (σ. 1). "Τοῦ δούλου τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Φιλαδέλφειας καὶ ποιμενάρχου πάσης
Λυδίας τοῦ Χρυσοκεφάλου Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ πανένδοξον
τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν." Ἀρχ. Χαράς ὑπόθεσις ἢ παρούσα
πανήγυρις.—β' (σ. 37). "Λόγος εἰς τὰς ἀγίας μυροφόρους
γυναῖκας καὶ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀρμαθαίας." Ἀρχ. Τῆς πα-
ρούσης ἡμέρας τὰ εὐαγγέλια.—γ' (σ. 76). "Λόγος εἰς τὴν
ἀγίαν καὶ πανένδοξον ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἀρχ. Μεγάλῃ τῆς ἡμέρας ἢ
δύναμις, φαιδρὸν τῆς ἑορτῆς τὸ μυστήριον.—δ' (σ. 117).
"Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην
τὸν Θεολόγον." Ἀρχ. Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφη-
μῆσαι προθέμενος νῦν ὁ λόγος.—ε' (σ. 171). "Λόγος εἰς
τὴν ἀγίαν καὶ πανένδοξον μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἀρχ. Θεὸς κύριος
ἐπ' ἄλλοις ἐπέφηνην, ἀρεταῖς ὑψώθητε φιλόθεοι.—
ς' (σ. 211). "Λόγος εἰς τὴν σεβασμίαν ἑορτὴν τῆς ἀποτομῆς
τοῦ ἀγίου ἐνδόξου προφήτου καὶ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου." Ἀρχ. Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας, ἢ πρόδρομος
τοῦ Λόγου φωνή.—ζ' (σ. 261). "Λόγος εἰς τὴν παγκόσμιον
θύψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ."

1564. 51. Χαρτ. φύλ. XVI. (φ. σκθ').
Γεροντικόν (ἀκέφαλον).

Ἐν φ. σκε' β...Ἐγράφη τουτὶ τὸ βιβλίον ὠφελιμώ-
τατον πάνυ ὁ φερωνύμως Παράδεισος καλεῖται δια
χειρὸς Γαβριὴλ ἱερομονάχου...ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως
κόσμου ὡς ἀκριβῶς οἶδαμεν, ζρς* ἀπὸ δὲ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ εφ'ιθ* ἰνδ. ιβ^η (=1599, ἐνθα παρατηρη-
τέως, ὅτι ὁ βιβλιογράφος ὡς διαφορὰν τῶν δύο χρονολογιῶν
ἀποδέχεται τὸ ἔτος 5507).

1565. 52. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. υξ').

1. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσε-
νίου."

2. Λόγοι ξξ εἰς τὴν Ἀνάληψιν,
εἰσι δὲ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
Ἐπιφανίου Κίπρου καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.

3. Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Λόγος εἰς τοὺς
τιῆ πατέρας.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

5. Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὅσιον
πατέρα Κύριλλον Ἀλεξανδρείας.

6. Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον
Βαρνάβαν.

7. Ἀντιπάτρου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ
Προδρόμου.

8. Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸ
γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

9. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον
Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

10. "Βίος τοῦ ὁσίου...Σαμψῶν τοῦ ξενοδόχου."

11. Νικήτα ῥήτορος καὶ φιλοσόφου Ἐγκώμιον εἰς
τοὺς Ἀποστόλους.

12. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

13. "Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον, καθ'
ὃν ἐφανέρωθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἢ ἀποκειμένη ἐν τῇ
σεβασμίᾳ σοφῇ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνομένη."

14. "Νικήτα τοῦ Παφλαγῆνος Ἐγκώμιον εἰς τὸν
ἅγιον μεγαλομάρτυρα Ὑάκινθον."

15. Νικήτα πατρικίου καὶ κοιαιστῶρος καὶ πανευ-
φήμου Βίος Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

16. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον.

17. Διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν θαυμάτων Ἀθανασίου
τοῦ ἐν τῷ Ἄθω.

18. "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλο-
μάρτυρος Προκοπίου."

19. "Νικήτα φιλοσόφου δούλου Χριστοῦ
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ καλλωκίους μάρτυρας Κήρυκον
καὶ Ἰουλίτταν."

20. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον
καὶ ἁγ. πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ
Νεστορίου.

1566. 53. Χαρτ. 4. XVI.

1. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Λόγοι.

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος διὰ κεφαλαίων
πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι τινές.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι τινές.

5. "Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγος πρὸς μοναχοὺς ἀρχα-
ρίους

μεταφρασθεῖς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Σπουδίτου
εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων ἀδελφῶν."

1567. 54. **Χαρτ. 4. XVII.**
Νομοκάνων.
 Κεφ. σπς' ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ὡν α' "Περὶ κριτοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ να μὴ πιστεύει λόγων τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζει." σπς' "Ἐσχὴ εἰς πᾶσαν ἀρρώστιαν ὀφέλιμος." Προτάσσεται προσφώνησις "Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις Χριστιανοῖς" ἢς ἡ ἀρχὴ Θεσαυρὸς κεκριμένοι καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη, μετὰ δὲ ταύτην "Πῖναξ σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος νομίμου." Ἐν τέλει τῆς Προσφωνήσεως "Ἦνυσθαι αὐτῇ ἢ βίβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου ἐν ταῦτα ἐν τῇ περηφῆμῃ καὶ νέα Ἐρώμη τῇ βασιλευσσίῃ τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τοῦ καλῶς πατριαρχεῦσαντος κυρίου κυρίου κυρ Καλλιπικοῦ οὐ ἢ πατρὶς Πελοπονήσος. Ἐγράφει δὲ παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Χριστοδούλου καὶ συγγέλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐκ τῆς περιφῆμου νήσου Κύπρου ἐτῆ ἀπὸ Ἀδὰμ 7206, ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1698.
1568. 55. **Χαρτ. 4. XV.**
Ἐφθαλμ. τοῦ Σύρου Παραινέσις.
 Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII. αἰών.).
1569. 56. **Βομβ. 4. XIV.**
 1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 "Ἀρχ... (ἀκέφ.)... διέφυγε τὸ μῆ... θάνατον... θανάτου...
 2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς Ποιμένα.
 Ἀμφότερα μετὰ Σχολίων παρασειδίων, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὸ κείμενον διὰ σημείων ἐρυθρῶν.
1570. 57. **Βομβ. 4. XIII.**
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ις' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι (ἀκέφ. κολοβ.).
1571. 58. **Χαρτ. 8 μέγ. XIX.**
Λαυσαϊκόν.
1572. 59. **Χαρτ. 8. XVI.**
Μηνιαῖον Δεκεμβρ.—Φεβρουαρίου.
1573. 60. **Χαρτ. 8. XV.**
 1. Συναξάριον Τριψίδου καὶ Πεντηκοσταρίου (ἀκέφ.).
 2. Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν ταφήν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 3. Ἐτέρα διάλεξις κατὰ Ἰουδαίων τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου."
 4. "Ἀρχὴ τοῦ βιβλίου συντεθέντος παρὰ τοῦ Λατίνου Ῥικάλδου τῆς τάξεως ὄντος τῶν πρεδικατόρων Κατὰ τοῦ νόμου τῶν Σαρακηνῶν. Μένει ἀτελὲς ἐν τῷ ις' κεφ. "Περὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἀπολογίας πρὸς τὰ προειρημένα."
1574. 61. **Χαρτ. 8 μέγ. XVIII. (σ. 428).**
Ἀνωνύμου Ὁμιλίαι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 Οὐκ εἰσιν αἱ τοῦ Μηναίου ἐν ἐπιτομῇ, ὡς σημειοῦται χειρὶ νεωτέρῃ ἐπὶ τοῦ ἐξω τοῦ κώδικος δελταρίῳ. Εἰσὶ δὲ αὐταὶ
- α' (σ. 1). "Κυριακὴ πρώτη τῶν νηστειῶν. Περὶ πίστεως."
 —β' (σ. 19). "Κυριακὴ β' τῶν νηστειῶν. Τί εἶναι ἡ ἀμαρτία, καὶ πόσον εὐκολοῦ εἶναι ἡ ἰατρία τῆς, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως."
 —γ' (σ. 48). "Κυριακὴ τρίτη τῶν νηστειῶν. Εὐλόγησον πάτερ. Περὶ μελλούσης κρίσεως, καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ συνειδήσις, ὅπου κάνει τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκδίκησιν."—δ' (σ. 66). "Κυριακὴ τετάρτη τῶν νηστειῶν. Τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον καὶ κωφῶν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσελθῆς εἰς αὐτόν· καὶ περὶ ἐξομολογήσεως."—ε' (σ. 86). "Κυριακὴ τῶν Βαίων. Περὶ τῆς ἱερᾶς κοινωνίας."—ς' (σ. 92). "Λογίδριον τῆς μεγάλης Πέμπτης. Εἰς τὸν νυκτῆρα."—ζ' (σ. 99). "Ἐπεὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτοῦ Τίς ἐξ ὑμῶν ἐξί φθλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσουκτιού."—η' (σ. 102). "Κυριακὴ ιγ' τοῦ Λουκᾶ Κεφ. ιη'."—θ' (σ. 118). "Κυριακὴ θ' τοῦ Λουκᾶ, Κεφάλαιον ιβ'. Ἀνθρώπου τινὸς πλουτοῦ ἐφθόρησεν ἡ χώρα, καὶ διελογίζετο ἐν αὐτῷ λέγων τί ποιήσω."—ι' (σ. 126). "Κυριακὴ πρὸς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ματθαίου κεφ. α' Περὶ τῆς θείας εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ."—ια' (σ. 148). "Κυριακὴ δ' Λουκᾶ. Ἐπεὶ ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἐξῆλθεν ὁ σκείρων τοῦ σκείρου τὸν σπόρον αὐτοῦ."—ιβ' (σ. 150). "Κυριακὴ β' τοῦ Λουκᾶ. Τῶν Γαδαριῶν."—ιγ' (σ. 157). "Λογίδριον τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς."—ιδ' (σ. 164). "Ἐτερον λογίδριον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν νηστειῶν."—ιε' (σ. 174). "Ἄλογος τοῦ ἀγίου Δημητρίου. Περὶ ἀγάπης."—ισ' (σ. 185). "Εἰς τὰς νηστειάσιμον ἡμέρας τοῦ Ἀγίουστου. Ἄλογος ἐγκομιστικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."—ις' (σ. 199). "Κατήχησις καὶ διδασκαλία εὐσεβεῖς εἰς τὸν λαόν."—ιη' (σ. 212). "Ἐτέρα κατήχησις εἰς τὸν λαόν."—ιθ' (σ. 215). "Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἰωαν. κεφ. ζ'."—κ' (σ. 229). "Περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ περὶ ἐλεημοσύνης."—κα' (σ. 241). "Περὶ πίστεως κεφ' ια' πρὸς Ἐβραίους. Πίστις μέγα τι καὶ θαυμαστὸν ἐν ἀνθρώποις."—κβ' (σ. 255). "Ὅτι ὁ ὑπομείνας πᾶσαν θλίψιν καὶ ἀνάγκην μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ φρόνιμος εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον."—κγ' (σ. 275). "Περὶ μεσιτείας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ περὶ τῆς συγκαταβάσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαίων ἀνδρῶν, εἰς σωτηρίαν τῶν πόλεων αὐτῶν."—κδ' (σ. 289). "Ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς ὑπάγει εἰς τὴν ἐπαρχίαν του. Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς Ὁ δεχόμενος ἐμὲ δέχεται."—κε' (σ. 295). "Εἰς χειροτονίαν ἱερέως ἢ καὶ ἀρχιερέως. Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε. Σειραχ κεφ' θ'."—κς' (σ. 301). "Περὶ μνίμης θανάτου καὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπερχομένων ἀναγκῶν. Προφήμων κεφ' ιθ'."—κζ' (σ. 306). "Περὶ τῶν μὴ ἐργαζομένων τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ὅτι μεγάλη ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτοῦς."—κη' (σ. 321). "Ὅτι δεῖ φροντίζειν καὶ τὸν ποιμένα καὶ διδασκαλον τοῦ εὐαγγελικοῦ θεοῦ λόγου καὶ τὸν ἀκροατὴν ὁμοίως μὲ προσοχὴν καὶ προθυμίαν ἀκοῦεν τὰ θεῖα τοῦ κήρικος λόγια ὅπως καὶ δύο σωτηρίας τύχωσιν."—κθ' (σ. 332). "Ἄλογοι θρηνητικοὶ εἰς ἀνθρώπων ἀποθαμμένον, εἰς κοινὴν γλώτταν πρὸς ὠφέλιον τῶν ἀκούωντων."—λ' (σ. 339). "Ἐτερος εἰς νέον ἐναρτέως βιώσαντα, δηλαδὴ, ὅπου νὰ ἀπερᾶσθαι τὴν ζωὴν του καλῶς ἐνάρετα. Ὡς ἀνθος μαρνεταὶ καὶ ὡς χέρτος παρέρχεται πᾶσα σὰρξ ἀνθρώπου."—λα' (σ. 346). "Ἐτερος λόγος νεκρόσιμος."—λβ' (σ. 349). "Ἐτερος λόγος νεκρόσιμος. Περὶ μνήσθητι ἀνθρώπου ὅτι γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει."—λγ' (σ. 352). "Ἐτερος λόγος εἰς ἀνθρώπων, ὅπου δὲν προφθάσῃ νὰ μετανοήσῃ."

—λδ' (σ. 857). "Ἐτερος λόγος εἰς παιδία τῆς ἡλικίας ἀνῆπανδρα."
 —λε' (σ. 868). "Ἐτερος εἰς τελευτήσαντα πρώτων παιδὶ τοῦ ἀνθρώπου."—λς' (σ. 866). "Ἐτερος ἐπιτάφιος εἰς παλλικάρη νέων."—λζ' (σ. 871). "Ἐτερος λόγος εἰς ταῖς γυναῖκες."—
 λη' (σ. 874). "Ἐτερος λόγος εἰς γέροντα."—λθ' (σ. 877).
 "Ἐτερος λόγος εἰς τελευτήσαντα."—μ' (σ. 880). "Τοῦ ὁσίου θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος πᾶνθ ὀφέλμος, εἰς κοινὴν γλώτταν, εἰς τὴν κήμησιν τῆς Ἱεραγίας κτλ."
 —μα' (σ. 400). "Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἰωαν. κεφαλαίω 10^ο."—μβ' (σ. 408).
 "Ἐπιτάφιος εἰς κοουφελὲς πρόσωπον."—μγ' (σ. 406). "Ἐπιτάφιος εἰς φιλόθεον γυναῖκα."—μδ' (σ. 409). "Ἐπιτάφιος εἰς παρθένον σεμνὴν αἰῶως θήσκουσαν."

Ἐν σ. 214. Ἐτελειόθη τὸ παρὸν βιβλίον δια χειρὸς κάμου τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἀνανία ἱερομονάχου ἐν ἔτι ἀψλθ^ο Ἀγούστου κ' (=1739) εἰς τὰ Σπάρθα. Καὶ εὐχεσθὲ μοι διὰ τὸν Κύριον ὅτι ἀμαθῆς ὑπάρχω τὸ σύνολον.

1575. 62.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐριπίδου Ἐκάβη (ἀκέφαλος).
2. "Ἐυκλείδου Στοιχείον α^{ον} ἐκτῶν Θέωνος Σινουσιῶν."
3. "Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου ἐκ τῶν τοῦ Γεροντικοῦ εἰς ποιητικὴν τάξιν ἢς ἡ ἐπιγραφή Παράδεισος." Στίχοι.
4. "Γνώμαι μονόστιχοι ἐκ διαφόρων ποιητῶν εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας."

Ἄρχ. Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.

5. "Προλεγόμενα τῆς ἠθικῆς θεολογίας."

6. "Περὶ αἰσθήσεως."

7. Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).

Ἄρχ... ποῖα παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τὸ ὅ οὗτος ἐλήλυθε καὶ τὸν νῦν ἐμέ.—Κεφ. β' "Περὶ ὀπτακτικῶν ἄρθρων."

8. Ἀριστοφάνους Πλουτὸς καὶ Νεφέλαι.

9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία.

α' (ἀκέφ.) Ἄρχ... τοῖς ἀνδράσι τούτοις ὡς περ πλοίου τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ὑμῶν παραδόντας. Τέλ. δ μὴ πάθητε νῦν ὑμεῖς τοὺς ὀρθῶς ἔχοντας τῶν λογισμῶν ἀποφεύγοντες.—β' "Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός."—γ' "Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ."—δ' "Κομμάτιον. Κατὰ πόσου τῶν τρόπων οἱ πονηροὶ λογισμοὶ ἐν τῇ ψυχῇ συνίστανται."—ε' "Περὶ εὐχαριστίας."

10. "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος

"Ὅτι τὸν ἑαυτὸν μὴ ἀδικούντα οὐδεὶς παραβλάψαι δύναται."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3 καὶ 8—10 μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

1576. 63.

Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ν' ἐν οἷς οἱ Περὶ ἱερωσύνης 5', κατὰ Ἰουδαίων 5', Περὶ ἀκαταλήπτου 5', εἰς τὸ κατὰ τὸν Ὄζιαν 5', εἰς τὸν Λάζαρον 5' καὶ ἕτεροι κ', ὧν τελευταῖος "Ὅτι Παλαιᾶς καὶ Καινῆς εἰς νομοθέτης καὶ εἰς τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως καὶ περὶ μετανοίας."

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Τοῖς Καισαρεῦσι περὶ τῆς ὑποχωρήσεως.

Ὁ κώδιξ γέγραπται διὰ γραμμάτων λεπτοτάτων καὶ γέμει βραχυγραφῶν.

1577. 64.

Χαρτ. 8. XV. (φ. 276).

Ἐκλογή γνωμῶν καὶ ἀποφθεγμάτων πατέρων περιέχουσα καὶ τινὰς ὀλίγους λόγους Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἡσαίου τοῦ Ἐγκλείστου καὶ τινὰς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Συνόδων.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XI) πλήρες, πρὸ δὲ τοῦ ἐν ἀρχῇ καὶ ἕτερον ἡμῖς ἀποκεκομμένον ἄνω καὶ κάτω. Περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς μέρη τοῦ Χρονικοῦ Γεωργίου τοῦ Ἀμαρτωλοῦ. Ἄρχ. (φ. 1α) [Ἀ]ντωνίνος... υἱο πο... τῶν αὐτ... ρωτέρων εὐσεβεῖς ἐπεκλήθη· πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν ἐκτέησατο.

1578. 65.

Χαρτ. 8. XV.

1. "Διήγημα περὶ λοιμώδους νόσου καὶ θανατικοῦ φοβερῶν καὶ φρικτῶν."

2. "Ἐπιστολὴ προστάτος πρὸς γέροντα τέλειον καὶ διακριτικὸν σοφὸν ζητοῦσα περὶ δηλώσεως καὶ λύσεως ζητημάτων ἀναγκαίων εἰς ἀγωγήν μοναχῶν καὶ καταστάσεων."

3. Διατάξεις τινὲς ἐκ τῆς λειτουργίας καὶ εὐχαί.

4. Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

5. Κανόνες τινὲς καὶ γνώμαι τῶν Συνόδων.

6. Ἐρωτήματα ἅπερ ἔλυσεν ὁ τιμώτατος χαρτοφύλαξ κὺρ Πέτρος καὶ διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν ἔτι 5^χ."

7. "Περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐρωτήσεις καὶ λύσεις."

8. "Περὶ δὲ τῆς ἀγίας ἱεουργίας ἔστιν οὕτως."

9. "Ἐρμηνεία τῆς λειτουργίας."

10. "Ἐκλογή μερικῶν ὑποθέσεων

ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ λεγομένου Ἐκκλησιαστικοῦ διαλόγου τοῦ ἐν ἁγίοις κὺρ Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης."

11. Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία... εἰς τὸ... ἱερὸν σύμβολον.

12. Τοῦ αὐτοῦ "Περιεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα."

13. Νεῖλου [ἄββα] Ἐπιστολὴ πρὸς Χαρικλὴν πρεσβύτερον ἀποτόμως ἐπεξερχόμενον τοῖς πταιίσουσιν.

14. Ἰωάννου Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

15. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου."

1579. 66.

Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία τινὲς ἐκ τοῦ Ὑπομνήματος εἰς τὸν Ματθαῖον.

2. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Ὁμιλία.

α'. "Εἰς τὸν τίμον καὶ ζωποῖον Σταυρῶν."—β'. "Εἰς τὸν ἐν ἁγίοις μεγαλομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν καὶ μωροβλήτην Δημήτριον."—γ'. "Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην."—δ'. "Περὶ τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν τοῦ Θεοῦ μυστηρίων."—ε'. "Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτήρος."—ς'. "Ἐκφωνηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῶν."—ζ'. "Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας."—η'. "Ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πάντων."—θ'. "Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

3. **Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης** Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν.

4. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὰς δέκα παρθένους.

5. "Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους τὰ λεγόμενα Πατρια."

6. Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ ἀνεπίγραφου.

7. "Μεθοδίου ἐπισκόπου Φιλιππων καὶ μάρτυρος Εἰς τὸν Συμεὸν καὶ Ἄνναν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον."

8. "Περὶ τῆς οἰκοδομίας τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας."

Ἀρχ. Ταύτην τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν τὴν νῦν ὀνομαζομένην Ἁγίαν Σοφίαν πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος. Τέλει προεβάλετο δὲ ὁ βασιλεὺς ἀγνοίαν τῶν γενομένων εἰς αὐτὸν καὶ πολλὰς δωρεὰς δοὺς αὐτῷ ἀπέλυσεν ἐν εἰρήνῃ εἰπών ὅτι θεὸς ζῆν χίλιοι οὐ φονεύουσιν. Ἔως ὅδε τὸ πέρας τῶν κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν πραχθέντων. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

9. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὸν τοῦ Νέου καὶ Θεολόγου Περὶ μετανοίας καὶ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ τῶν ἐνόντων μόνον διάδοσις καὶ ἡ ἀπογύμνωσις αὐτῆ τῶν πραγμάτων εἰς κάθαρσιν ψυχῆς."

1580. 67.

Χαρτ. 8. XIV. XVII.

1. Βίος ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, συνήχθησαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι εἰς Γεθσημανῆ. Ἐν μέσῳ τῷ κειμένῳ κερὰ, προωρισμένα πιθανῶς δι' εἰκόνας μὴ γραφείσας.

2. "Νικολάου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Τυπικὸν ποίημα τοῦ Ἀδύγιου

Πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου πρὸς τὸν μοναχὸν τοῦ ἁγίου Ὄρους περὶ νηστείας Τετράδης καὶ Παρασκευῆς τοῦ δλου χρόνου διὰ στίχου" (καταλογάδην).

Ἀρχ.

Τετράδης καὶ Παρασκευῆς ὡς οἱ πατέρες φάσκουν ἰχθύον τε ἀπέχεσθαι ἐλαίου τε καὶ οἴνου.

Ἰδ. ΜΙΘΝΕ ΣΚΛ 392.

3. "Κανὼν εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."

4. Τοῦ αὐτοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες.

5. Κωνσταντίνου Μανασσῆ Χρονικὸν (καταλογάδην).

Μένει ἀτελὲς ἐν τοῖς στίχοις

καὶ βᾶτος ἀκανθοβολίς καὶ ράγμνος σπλαγχνοτύπος καὶ γὰρ ἀπεχθανόμενος...

Ἰδ. ΒΕΚΚΕΒ (ἐκδ. Βόννης στ. 4775). Πρὸς τὴν αὐτὴν ἐκδοσιν παραβαλὼν τινὰς στίχους τοῦ χρονικοῦ ἐν τῷ κώδικι εἶρον τὰς ἐξῆς διαφορὰς. Στ. 4 εἰ καὶ (Βκ. ἀεὶ). Στ. 5 ἐπεντρυφᾶν τὸ κάλλος (Βκ. ἐπεντρυφᾶς τὸ κάλλος). Στ. 7 ἐπείπερ... τροφή μοι (Βκ. ἐπεὶ γούν...τροφίμη). Στ. 969 καὶ πράξεων Ἑλλήνων (Βκ. πραγμάτων Ἑλληνίων). Στ. 4750 λείπει. Στ. 4769 ἀχέρδου κεντροτρόφου (Βκ. ἀχέρδω κεντροφόρῳ). Στ. 4774 ἀκανθοβολίς...ράγμνος (Βκ. ἀκανθοβελής...ράμνος).

Τὸ Χρονικὸν εὐρηται ἐξ ἀρχῆς ἀνεπίγραφον ἐν τῷ κώδικι. Οὐκ ὀρθῶς δ' ἐπεγράφη νεωτέρᾳ χειρὶ τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ.

6. Κεφάλαια (ἀκέφαλα καὶ τινα ἀνεπίγραφα).

"Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραὴλ"—"Ὅτι Θεὸς ἐστὶν ἀληθὴς ἐκ Θεοῦ ἀληθοῦ ὁ Κύριος."—"Ὅτι οἱ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενοι καὶ τὸ θεῖον ἀθετήσαντες βάπτισμα χείρον καὶ τῶν ἀπίστων κολάζονται."—"Ὅτι μόνη ἡ τῶν Χριστιανῶν πίστις ὀρθὴ τε καὶ ἀπλανῆς καὶ περὶ τοῦ προσκυνεῖν κατα ἀνατολάς."—"Περὶ τῶν τιμῶν τῆς πίστεως συμβόλων."—"Ὅτι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος ἡ ὑπεραγία παρθένος Μαρία."—Κανονικὰ τινα (ἀκέφαλα καὶ ἀνεπίγραφα).—Ἀποφθέγματα τινα πατέρων (Ἰσιδώρου, Δωροθέου).—"Ὅτι οὐ δεῖ Χριστιανὸν ἀσθροτων φοβεῖσθαι τὸν θάνατον."

7. "Σύνοψις [Νικήτα] τοῦ Χωνιάτου Περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Ἀρμενίων."

8. "Χρήσεις κατὰ εἰκονομάχων ἐκ τῶν συνθεμάτων Νικηφόρου καὶ Φωτίου."

9. Θεολογικὰ τινα ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

10. "Λόγοι εὐαγγελικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ δηλοῦντες τὴν πίστιν ἢ ὡμολογούν οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν."

11. "Λόγια εὐαγγελικὰ καὶ ἀποστολικά δηλοῦντα τὸν νόμον ὃν εἶχον οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 6—9 εἰσι γεγραμμένα ἄλλῃ χειρὶ τοῦ XIV αἰῶνος, τὰ δὲ 10 καὶ 11 κατὰ τὸν XVII.

1581. 68.

Χαρτ. 8. XVI.

Συναξάριον (μηναιὸν) Σεπτ. α'—Ὀκτ. ιγ' (ἀτελές).

1582. 69.

Χαρτ. 8. XVII.

Γεροντικὸν (ἀκέφαλον).

Ἐν αὐτῷ καὶ Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Διγυγκτίας συγγραφῆς παρὰ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων.

1583. 70.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς.

2. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόνικον. β'. Πρὸς Νικοκλέα. γ'. Εἰς Εὐαγόραν.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κατὰ μεθυσόντων.

4. Διβανίου Πρεσβυτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας.

5. "Ἐπιστολαὶ διαφόρων."

6. Κοσμᾶ Κανόνες.

7. Ἰγνατίου διακόνου Παραίνεσις τοῖς νέοις κατὰ στοιχείον.

ΜΙΘΝΕ ΣΚVII. 1176.

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀλφάβητος παραινετικὸς πρὸς Φιλόπονον.

9. "Γενοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως" Στίχοι.

Ἀρχ. Ἀκουσον υἱὲ πατρικῶν διδαγμάτων.

10. "Τοῦ ὁσίου Νεῖλου Κατὰ ἀλφάβητον."

Ἀρχ. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ ἐαυτοῦ κατάγνωσις.

Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμυλημένην.

11. "Ἐξηγήσεις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς."

Ἄρχ. Πρέπει ἀρμόζει ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ μακαρίζωμεν νὰ καλοτυχίζωμεν νὰ εὐδαιμονίζωμεν καὶ νὰ ἐπαινώμεν νὰ ἐκθειάζωμεν τοὺς λατρευτὰς τοὺς εἰλικρινεῖς δούλους.

12. "Ἐξηγήσεις τοῦ Ἰσοκράτους."

α' Πρὸς Δημόκλον. β' Πρὸς Νικοκλέα. γ' Εἰς Εὐαγόραν.

13. "Ἐξηγήσεις τοῦ Βασιλείου Κατὰ μεθύοντων."

14. Ἐξηγήσεις Διβανίου Πρὸς τοὺς Τρῶας.

15. "Κανὼν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ."

16. Ἐξηγήσεις τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ.

17. Ἐξηγήσεις Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

18. Ἐξηγήσεις τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτωήχου.

19. Θεοστράκτου μοναχοῦ Κανόνες εἰς τὴν Ὑπεράγιαν Θεοτόκον καὶ ἄλλοι.

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

20. Τύποι ἐπιστολῶν.

21. Ὀμιλία εἰς τὸ "Ἐξεγείρου Βορρά καὶ ἔρχου

Νότε διάπνευσον κῆπὸν μου καὶ βρυσάτωσαν ἀρώματα. Ἄσμα ἀσμάτων κεφ. δ'."

Ἐν τῇ καθωμλημένην.

1584. 71.

Χαρτ. 8. XIV. XVI.

1. Παρακλητικὴ (XIV).

Λίαν παρεφθαρμένη καὶ σχεδὸν ἀφανῆς ὑφ' ὑγρασίας.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι τινές. } (XVI.)

3. Τοῦ αὐτοῦ Λειτουργία (κολοβή).

Ἐν τέλει εἴρηται συνεσταχωμένον τῷ ἔθλῳ τοῦ περικαλύμματος φύλλον (Περγ. XIII), περιέχον Τροπάρια.

1585. 72.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἐκατοντάδες ζ'.

2. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐξήγησις εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν πρὸς τινα φιλόχριστον ἐρμηνεία σύντομος."

3. "Ἐκ τῶν τοῦ Καλλίστου τοῦ Καταφυγιάτου" κεφ. 4β'.

4. Συμῶν Θεσσαλονίκης Περὶ τῶν μακαρίων ἡμῶν πατέρων Καλλίστου πατριάρχου καὶ Ἰγνατίου.

5. "Τῶν ἐν μονοτρόποις ἐλαχίστων Καλλίστου καὶ κυρίου Ἰγνατίου τῶν Ἐανθοπούλων

Μέθοδος καὶ κανὼν σὺν Θεῷ ἀκριβῆς καὶ παρὰ τῶν ἁγίων ἔχων τὰς μαρτυρίας περὶ τῶν αἰρομένων ἡσυχῶς βιώναι καὶ μοναστικῶς" ἐν κεφ. ρ'.

6. "Θεολήπτου μητροπολίτου Φιλαδελφείας Λόγος τὴν ἐν Χριστῷ κρυπτὴν ἐργασίαν διασαφῶν καὶ δεκνύων ἐν βραχὺ τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος τὸν κόπον."

7. "Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Περὶ διαφόρων τρόπων μετανοίας καὶ σωτηρίας ψυχῶν ἐν κεφαλαίοις ι'."

8. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου

Η.

Κορέση θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἱατροῦ Περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας."

9. "Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Ἠσυχίου Πρὸς Θεόδουλον."

Σίφεται μόνον ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, μένοντος ἀτελοῦς.

10. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Χρυσοστόμου Ἐξήγησις εἰς τοὺς Μακαρισμούς."

11. "Τοῦ σοφοῦ Ψελλοῦ Περὶ ἀρετῶν."

12. "Μαρτυρία σύντομος ὅτι καλὸν τὸ συνεχῶς μεταλαμβάνειν."

13. "Περὶ προηγιασμένου ἄρτου."

14. "Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων Περὶ εἰκόνων ἐκ τοῦ ζ' βιβλίου τοῦ Περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων."

15. "Ἐκ τῶν τοῦ Κορεσίου."

16. "Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου τῆς Κωνσταντίας Ἐκ τοῦ Ἀγκυρωτοῦ λόγου."

17. "Τοῦ ἁγίου Θεοδορήτου ἐπισκόπου Κύρου

Ἐξήγησις εἰς τὰ ἄπορα τῆς Πεντατεύχου."

Ἐν φ. 4β Ἐγγραφή εἰς τοὺς 1776 Ἀυγούστου 20 εἰς τὴν Ἱδρυθρὰν παρὰ Κωνσταντίου μοναχοῦ.

1586. 73.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξηγήσεις εἰς λόγους Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

α' Πρὸς τοὺς νέους ἔσως ἀν ἐκ τῶν ἐλλ. ὠφελοῦντο λόγων. β' Κατὰ μεθύοντων. γ' Λόγος ἀσκητικὸς περὶ ἀποταγῆς βίου.

2. "Δωροθέου Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητάς."

3. Γραμματικὴ ἀτελής.

4. "Ἐρμηνεία τῶν τῆς Ὀκτωήχου ἀναβαθμῶν ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ἐανθοπούλου."

5. Ἐξήγησις εἰς τοὺς Μακαρισμούς.

6. "Βασιλείου Μακεδῶνος αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Παραίνεσις πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα τὸν σοφόν."

7. "Γεωργίου Κορέση Παραδείγματα εἰς διάφορα συμβαλλόμενα."

Ἄρχ. Ὅσπερ τὸ ἔχον μέρος τραῦμα ἐὰν μὴ καθαρισθῆ οὐχ ὑγιάζεται.

8. "Ἐπιτάφιος."

Ἄρχ. Ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔχασεν ὡς ἀχάριστος δούλος τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς.

9. "Κάτωνος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικαὶ δίστιχοι"

κατὰ μετάφρασιν Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.

10. "Ἐγκώμιον ὀφειλόμενον εἰς τὸν πανιερώτατον καὶ σεβασμώτατον ἡμῶν δεσπότην κύριον κύρ Γαβριήλ."

1587. 74.

Χαρτ. 8. XIV.

1 (φ. 1 α). Πίναξ τῶν περιεχομένων (ἀκέφαλος).

2 (φ. 6 α). "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ."

Ἄρχ. Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἀνθρώπος ἤγουν ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος.

18

3 (φ. 13 α). "Ἐκ τῶν τετραστίχων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

4 (φ. 16 α). Νεβλου τοῦ ὁσίου Λόγοι.

α' (φ. 16 α). "Λόγος ἀσκητικὸς ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν πύλαισι ψικισμένων οἱ ἐν ἐρήμοις ἡσυχάζοντες."—β' (φ. 89 β). "Λόγος ἀσκητικὸς πρὸς ἡσυχάζοντας." Ἀρχ. Οἱ τὸν οὐράνιον χῶρον νεμόμενοι. Τέλ. Καὶ τὸν Χριστὸν ἐν ἀγρυπνίαις ἐπικαλούμενοι τοῖς προειρημένοις φαρμάκοις χρῆσώμεθα.—γ' (φ. 52 α). "Περὶ καταστάσεως ἐγγιζούσης τῇ ἀπαθείᾳ." Ἀρχ. Δύο τῆς ψυχῆς εἰρηνικαὶ καταστάσεις εἰσὶ. Τέλ. Οὐδὲ χρεμετίζει κινούμενον ὑπὸ ὀρμῆς ἐμπαθοῦς.—δ' (φ. 68 β). "Περὶ πορείας." Ἀρχ. Σωφροσύνην τίκτει ἐγκράτεια.—ε' (φ. 64 α). "Εἰς τοὺς ἡ' λογισμοὺς."—ς' (φ. 78 β). "Πρόλογος τῶν ἑκατὸν πενήκοντα κεφαλαίων." Ἀρχ. Πυρέττοντά με τῷ φλογμῷ τῶν ἀκαθάρτων παθῶν.—ζ' (φ. 75 α). "Περὶ προσευχῆς κεφ. ργ'."—η' (φ. 88 α). "Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ πρὸς Θαυμάσιον μονάζοντα." Ἀρχ. Ἄγαν φρονούσιν οἱ δαίμονες τοῖς τὴν σωφροσύνην ἀσπαζομένοις. Τέλ. Ἴνα χρηστὰς ὑποτείνῃ τοῖς ἀνθρώποις ἐλπίδας.—θ' (φ. 114 β) "Πρὸς τὴν σεμνοπρεπεστάτην Μάγναν διάκονον Ἀγκύρων."

5 (φ. 141 α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι.

α' (φ. 141 α). "Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ."—β' (φ. 150 β). "Περὶ ὀργῆς."—γ' (φ. 160 α). "Περὶ φθόνου."—δ' (φ. 178 α). "Εἰς τὸ ὑπόλοιπον." Ἀρχ. Ἐλέγετο τοῖς ἐν παρὰ τοῦ Ἀποστόλου. ε'—ιβ' (φ. 189 α—274 α). "Ἔτεροι ὀμνίαι ὀκτώ. ιγ' (φ. 280 α). "Παραίνεσις περὶ ἀποταγῆς."—ιδ' (φ. 287 β). "Διάταξις ἀσκητικῆ."—ιε' (φ. 347 β). "Ἀρχὴ τῶν κατὰ πλάτος Ἀσκητικῶν καὶ ἀνακεφαλαίωσις."—ισ' (φ. 350 β). "Ἰπποσύσις." Ἀρχ. Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—ις' (φ. 360 β). "Περὶ πίστεως." Ἀρχ. Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι τὸ ἐπίταγμα.—ιζ' (φ. 368 β). "Ἐπίλογος εἰς τὰ Ἠθικά παρανετικὸς." Ἀρχ. Καλὰ μὲν τὰ τοῦ βασιλέως πρὸς τοὺς ὑπηκόους νομοθετήματα.—ιθ' (φ. 369 β). "Παραγγελία πρὸς ἱερεῖα μέλλοντα λειτουργῆσαι."—κ' (φ. 374 α). "Λόγος ἀσκητικὸς καὶ ὄροι κατὰ πλάτος."

Ἐν φ. 274 α—280 α "Πόθεν ἡ βλασφημία τίκτεται καὶ πῶς θεραπεύεται." Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

6 (φ. 380 α). "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἰαμβοὶ εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς φθονοῦντας, ὧν ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη"

Γρηγορίου ἱερῆος ἀθύρματά τε στοναχέ τε."

7 (φ. 381 α). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς εὐγενῆ δύστροπον καὶ ἄλλα ποιήματα.

Ἀρχ. Εἰ σοι πίθηκον εἰς λέοντα σκευάσας.

8 (φ. 387 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ἰαμβοὶ."

9 (φ. 399 α). "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν αὐτοῦ βίον Ἰαμβοὶ."

1588. 75.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Κιονίτου καὶ Θαυμαστορείτου Λόγοι λ'."

α' "Περὶ τῶν τοῦ Θεοῦ μεγάλων εὐεργεσιῶν ἐν τῷ ε' εἶται αὐτοῦ."—β' "Περὶ ἐγκρατείας καὶ πίστεως καὶ ἔργων ἐν τῷ ε' εἶται αὐτοῦ."—γ' "Περὶ παθῶν καὶ λογισμῶν τρεῖς ἐν κοινοβίῳ ζηλωταῖς ἀδελφοῖς ἐν ια' εἶται αὐτοῦ."—δ' "Περὶ ἀσκήσεως δι' ὧν κατηξίωτο θεωριῶν περὶ ὧν γυνώσκας ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν αὐτῷ ἐν καθαρότητι καρδίας εἰδεῖν ἅπαντα ἐν τῷ ια' εἶται αὐτοῦ."—ε' "Περὶ ἀγῶνος τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων

ἐν τῷ ια' εἶται αὐτοῦ."—ς' "Περὶ κτιθῆρος τινὸς Ἀντιοχέως ἐν τῷ ιβ' εἶται αὐτοῦ."—ζ' "Περὶ μετανοίας καὶ καταλύσεως ἐν τῷ ιβ' εἶται αὐτοῦ."—η' "Περὶ τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων καὶ ἀδελῶν ἀμαρτανόντων ἐν τῷ ιβ' εἶται αὐτοῦ."—θ' "Περὶ μερικῆς τῶν δαιμόνων φαντασίας ἐν τῷ ιγ' εἶται αὐτοῦ."—ι' "Περὶ τῆς ἀδηλόγητος τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ ιγ' εἶται αὐτοῦ."—ια' "Περὶ πονηρᾶς τελευτῆς ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναπαύσει κοιμήσεως δικαίου ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ."—ιβ' "Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ δικαίας ἀνταποδώσεως ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ."—ιγ' "Περὶ τῶν δι' ὑψηλοφροσύνης ἐκπιπτόντων τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ."—ιδ' "Περὶ τῆς προσκαίρου τῶν πλουσίων φαντασίας (διωρθωμένον εἰς: φαντασιώδους) καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ κατακρίσεως αὐτῶν ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ."—ιε' "Περὶ τῶν ἀποθεόντων τὴν τοῦ γάμου συζυγίαν ἐν τῷ ιδ' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας."—ισ' "Περὶ τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων καὶ ἀδελῶν ἀμαρτανόντων ἐν τῷ ιε' εἶται αὐτοῦ."—ις' "Περὶ τοῦ κατ' εὐσέβειαν τῶν ἁγίων θεάτρου ἐκ παραδείγματος τῶν κατὰ κόσμον τερπνῶν ἐν τῷ ιε' εἶται αὐτοῦ."—ιη' "Περὶ στρατείας τῶν θεοφιλῶν διὰ κρίττους ἀγῶνος εὐαρεστούντων ἐν τῷ ιε' εἶται αὐτοῦ."—ιθ' "Περὶ κατανύξεως καὶ περὶ παρθενίας καὶ τῆς θέας ἀγάπης καὶ τῆς ἀπάτης καὶ παρόδου τοῦ βίου ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ."—κ' "Περὶ τῆς θέας χάριτος τῆς κυβερνώσης τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ."—κα' "Περὶ τῆς ἠτοιμασμένης γενένης καὶ περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐπηγγελῆται ὁ Θεὸς τοῖς ἁγίοις ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ."—κβ' "Περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἐξόδου τοῦ σώματος καὶ τῶν ἀπαντῶντων πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐξουσιῶν καὶ τῶν ἐπὶ Θεοῦ καὶ ἀγγέλων καὶ περὶ τῶν ἐν ἀμαρτίαις εὐρισκομένων δι' ὧν κατηξίωτο θεωριῶν ἐν τῷ ις' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας."—κγ' "Περὶ τῆς ἐμπράκτου πολιτείας τῶν μοναχῶν ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ."—κδ' "Περὶ παρθενίας ἐν τῷ ιη' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας."—κε' "Περὶ ἀρετῶν καὶ στηριγμῶν μοναχῶν ἐν τῷ κα' εἶται αὐτοῦ."—κς' "Περὶ μερικῆς ὧν κατηξίωτο θεωριῶν θέων καὶ ἀποκαλύψεων ἐν τῷ κγ' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας."—κζ' "Περὶ τῶν λυττώντων πρὸς ἀπόγνωσιν καὶ δοκούτων ἐν τῷ σαρκικῷ διαλύσθαι τὸν βίον ἐν τῷ κγ' εἶται αὐτοῦ."—κη' "Περὶ ἀσκήσεως ἐν τῷ κδ' εἶται αὐτοῦ."—κθ' "Περὶ παρανέσεως πρὸς τοὺς φάσκωτας μαρτυρεῖν καὶ μὴδὲ ψιλὸν λόγον βαστάζοντας ἐν τῷ κδ' εἶται αὐτοῦ."—λ' "Περὶ ὧν κατηξίωτο θεωριῶν ἐν τῷ κδ' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας."

Τῶν λόγων προτάσσεται "Πίναξ τῆς παρουσίας πιξόδος τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Κιονίτου καὶ Θαυμαστορείτου."

1589. 76.

Χαρτ. 8. XVI. (φ. σκγ').

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμμημένη, κεφ. σιη' κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ προτασσόμενον (ἀκέφαλον) πίνακα, ὅστις καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ περιεχομένου. Κεφ. α' "Περὶ ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς πάντα συμπαθεῖν καὶ νὰ μὴδὲν πιστεύῃ λόγου τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζη." Τελευταῖον σφίεται ἐν τῷ κώδικι (κολοβ.) κεφ. σιε' "Εὐχὴ ἕτερα ἐπὶ τῷ ποιῆσαι ἐξομολογουμένῳ ἀφέσιμον." Λεῖποναι δὲ τὰ ἐν τῷ πίνακι περιλαμβανόμενα λοιπὰ τρία, κεφ. σις' "Εὐχὴ εἰς τὸν προπετῶς ὀνύοντα," κεφ. σις' "Εὐχὴ περὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντων καὶ ἐαυτοῖς δρκῶν δεσμούτων," κεφ. σιη' "Διαθήκη."

1590. 77.

Χαρτ. 8. XVI.

Συμεῶν Θεσσαλονίκης Κεφάλαια σις'.

α' "Περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας." β' "Περὶ τῶν

ιερώων τελετών." γ' "Ότι ἐπτά τῆς ἐκκλησίας μυστήρια..." σιδ' "Ότι καὶ οἱ ἄγγελοι φρίττονσι τοῖς μυστηρίοις τῆς ἐκκλησίας." σιε' "Περὶ τῆς εἰς τὴν ἱερωσύνην εὐλαβείας τῶν πάλαι θείων ἀνδρῶν." σισ' "Ότι Θεοῦ μόνον ἔργα τὰ τῆς ἱερωσύνης." Τῶν κεφαλαίων προτάσσεται πίναξ ἀκριβῆς.

1591. 78. Χαρτ. 8. XVII.
Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Μετὰ τοῦ δέρματος τοῦ περικαλύμματος εὐρηται συνεσταχυ-
 μένον ἔσωθεν δέμα διαφόρων χαρτῶν ἀσῆμου ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.
 Ἐν τούτοις καὶ σημείωμα περὶ τοῦ ἐν ἔτει ,ζρκθ' (= 1621) χαρα-
 τήριον τῶν ἀγιορειτικῶν μονῶν, συμποσομένου εἰς 80,000 (ἀσπρα);

1592. 79. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν
 Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου καὶ ἐτέρων τινῶν."

2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ δύο.

3. "Διάταξις πότε δὴ ἐξέρχεται τὸν ἱερέα τοῦ
 βήματος ὅτε ἔστιν εἰσόδος."

4. "Τοῦ σοφωτάτου Ψελοῦ Ἰαμβοῖ στίχοι εἰς ἀρετὰς
 καὶ κακίας."

5. "Διήγησις σύντομος ἐκ τοῦ λογιωτάτου Ζωναρά
 Περὶ τοῦ τί κανὼν καὶ τί ψῆθ'."

6. Τὰ ἐπτά θαύματα καὶ ἄλλαι σημειώσεις βραχεῖαι.

7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

8. "Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν ἅγιον μεγαλο-
 μάρτυρα Γεώργιον, ποιθέντα ὑπὸ τοῦ σοφοῦ κύρ
 Ἀντάνι τοῦ Καροφύλλη ἐκ τῆς Κυθωνίας."

9. "Σύνοψις μερικὴ περὶ θεολογίας."

Ἄρχ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ μαθεῖν γράμματα καλῶς
 καὶ φρονεῖν ὀρθοδόξως περὶ Θεοῦ καὶ κτίσεως πολλοῦ
 χρόνου δέεται. Μένει δ' ἀτελής μετὰ δύο φύλλα.

10. Τριψῆδιον ἀπὸ Κυριακῆς Πάσχα μέχρι Πεντη-
 κοστῆς.

11. "Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ
 μεγάλης ἐκκλησίας."

Ἄρχ. Ταύτην τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν τὴν
 νῦν ὀνομαζομένην ἁγίαν Σοφίαν.

12. "αχλγ' (= 1633). Λόγος Θεοδώρου ἱερέως Παλαδᾶ
 ῥηθεὶς εἰς τὴν ἁγίαν Αἰκατερίναν τοῦ Κάστρου εἰς τὴν ἐρωτην
 τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων."

13. Διήγησις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ τοῦ Γεροντικοῦ.

1593. 80. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Παύλου ἐπισκόπου Μονεμβασίας Διήγησις ψυχο-
 φελεῖς περὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ
 θεοσεβῶν."

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν πρώτων διηγήσεων ἔχουσιν ὡδε. "Περὶ
 τῶν τριῶν ἁγίων γυναικῶν τῶν φανερωθέντων ἐπὶ Κωνσταντίνου
 τοῦ βασιλέως."—"Περὶ τοῦ λογοθετηθέντος πρὸ τριῶν ἡμερῶν
 τῆς τελευτῆς αὐτοῦ."—"Περὶ τοῦ ἐξαγορεύσαντος εἰς γέροντα
 ἁγίου ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμπου."—"Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς
 ἀπελθούσης πρὸς τὸν ἀββᾶν Νεόφυτον τοῦ ἐξαγγεῖλαι."—"Περὶ
 τοῦ ἐξαγορεύσαντος εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ."—"Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς εὐρεθείσης ἐν τῇ νήσῳ

μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς."—"Περὶ τοῦ πέντητος τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς
 ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Χαλκοκρατῶν προσευξαμένου."—"
 Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ δεσμευθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου
 αὐτοῦ." κτλ.

2—5. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων Ὀνουφρίου,
 Παύλου τοῦ Ἐθναίου, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Μακαρίου
 τοῦ Ῥωμαίου.

1594. 81. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἄθλησις τῆς ἁγίας Ἑρμιόνης.

2. Βίος καὶ πολιτεία Συμεῶν τοῦ Στυλίου.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Φιλαρέτου.

5. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Σωσάννης.

6. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ.

7. Διήγησις ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

8. Θαύματα τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

9. Διήγησις Πέτρου τοῦ τελώνου.

10. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ξένης.

11. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας.

12. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας.

13. Λόγος εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου καὶ
 Μαρίας τῆς αὐτοῦ ἀνεψιάς.

14. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς ἐν Ῥώμῃ
 μαρτυρησάσης.

15. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὑπατίου.

16. "Διήγησις περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰκόνας τῶν λεγομένων Χαλκοκρατῶν τὸ δι'
 ἣν αἰτίαν ἐκλήθη Ἀντιφωνητῆς."

17. Ἄθλησις καὶ μαρτύριον Ἀδριανοῦ, Ναταλίας
 καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

18. Πρᾶξις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ
 Ματθαίου ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀνθρωποφάγων.

Προτάσσεται ἀκριβῆς πίναξ τῶν περιεχομένων.

1595. 82. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν σταί-
 ρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

2. Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.

4. Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου.

5. Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

6. Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος

τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ Ἄθωνι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἄννη.

7. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ Λόγοι ψυχοφελεῖς.

8. Ἐτεροι ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

9. "Ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος Μερικᾶ
 κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα."

10. "Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ ῥήτορος Διδασκαλία
 πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς περὶ φράσει εἰς τὰ δώδεκα
 ἄρθρα τῆς πίστεως."

11. Ἐφθαλμ τοῦ Σόρον Λόγος ἀσκητικός καὶ περὶ μετανοίας κατασκευαστικός.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.

13. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος.”

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ πλὴν τῶν ὑπ’ ἀρ. 3, 11 καὶ 12.

1596. 83. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λδ’.

Προτάσσεται “Προόμιον πᾶν ὥραϊον εἰς τὰ χρυσὰ ἔπη τοῦ θείου Χρυσοστόμου.” Ἐν τέλει.

...Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργίᾳ ἔγραψεν ἰδοὺ Σωφρόνιος ἐν πόσει

ἐν ἔτει ζρνγ’ (=1646) ἐν δον τοῦ ἁγίου Ὄρους.

1597. 84. Χαρτ. 8. XVI.

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Ὁμιλίαι ν’.

Προτάσσονται ἐκ τοῦ Σουῖδα τὰ περὶ Μακαρίων. Ἐν δὲ τέλει...Ἐπὶ ἔτους ζιη’ ἰνδ. Γ’ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ (=1590).

1598. 85. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νεῖλου τοῦ ἀββᾶ Λόγοι ἀσκητικοί.

2. Συμῶν Θεσσαλονίκης Λόγος περὶ ἱερωσύνης.

1599. 86. Χαρτ. 8. XVIII. XIX. (σ. 442).

Ἀποφθέγματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.

Τούτων τινὰ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1600. 87. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ναθαναὴλ Πενταπόλεως Λόγοι εἰς τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν.

Προτάσσεται προόμιον ἐπιγραφόμενον “Ταπεινὸς μητροπολίτης Ναθαναὴλ Πενταπόλεως τῇ εὐλαβεστάτῃ ἐν μοναχαῖς καὶ ἁγίῳ πνεύματι θυγατρὶ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Ἐθνεῖα μοναχῇ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.” Ἀρχ. τὸ προόμιον “Ἐπει δὴ περ ἀπῆτησας δούλη Χριστοῦ παρ’ ἡμῶν δοῦνέ σοι τὰ συντείνοντα νῦν καὶ ἀρμόζοντα πρὸς κατάληψιν ἀρετῆς καὶ ὠφέλειαν μάλιστα τῆς ψυχῆς, ἵνα κατέχουσα ταῦτα ὡσπερ τινα στάθμιν ἠκριβωμένην καὶ κανόνα εὐθύτατον, οἰκοδομήσης σεαυτὴν ἄξιον οἶκον τοῦ πνεύματος καὶ ναὸν ἄσπιλον συνεργούντός σοι τοῦ Χριστοῦ.

Ἰδ. καὶ μοῆς Διονυσίου κώδ. ἀρ. 132 καὶ Σακελλίωνος Πατμιακῆν Βιβλιοθήκην σ. 173 (κώδ. τοθ’). Ὡς δ’ ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ πατμιακῷ κώδικι μθ’ (Σακελλ. σ. 39) σημειώματος ἠκμαζεν ὁ Ναθαναὴλ τελευτώντος τοῦ ἰδ’ αἰῶνος.

2. “Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων γερόντων.”

1601. 88. Χαρτ. 8. XVI.

1. [Νικολάου τοῦ Κελλιῶτου] Θεολογικὴ συγγραφή ἀνεπίγραφος εἰς κεφ. νη’, ὧν α’ “Ὅτι ὁ Θεὸς ἤγουν ἡ ἁγία Τριάς ἐστὶ εἰς τρεῖς χαρακτήρας” κτλ. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 149 (22). Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κεφ. α’ ἐβρηνται γεγραμμένα τάδε Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ εἰς τὸ κέλλιον, ἅτινα πιθανῶς δηλοῦσι τὸν τὴν ἄλλην συγγραφὴν συντάξαντα.

2. “Λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ καὶ πῶς εὔρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἐλένη.”

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου.

4. Βίος τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

5. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς.

6. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.

8. Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Μαρίνος μετονομασθείσης.

9. “Λόγος κατ’ ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.”

10. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

11. “Διήγησις ὠφέλιμος γεωργοῦ τινος Μετρίου λεγομένου.”

12. “Διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου. Περὶ Εὐαγρίου τινὸς φιλοσόφου καὶ χρυσίου λιτρῶν τριακοσίων.”

13. “Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.” (κολοβ.)

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων.

1602. 89. Χαρτ. 8. XVII.

1. “Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου.”

2. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ ἀσκήσαντος, ἐν ᾗ καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ κατάκειται λείψανον, συγγραφεῖς παρὰ Ἰωάννου τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ῥόδου καὶ παρὰ τοῦ παραγωγιάτου Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ τὰ νῦν νεωστὴ ὑπὸ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Ἀγαπίου μοναχοῦ μεταφραστῆς εἰς κοινὴν διάλεκτον.”

Ἡ Ἀκολουθία καὶ τὰ πρωτότυπα, ἐξ ὧν μετέφρασαν ὁ Ἀγάπιος, ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις 1884 ὑπὸ Κυρίλλου Βοῆν [Ἰωάννου Σακελλίωνος] ἐκ χειρογράφων τῆς Πάτμου.

3. Περίοδος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ Προχόρου.

1603. 90. Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαρτύριον τῆς μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

2. Λόγος περὶ νηστείας.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικοῦ.

4. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

5. Ὁμιλίαι 5’.

α’ Εἰς τὴν α’ Κυριακὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.—β’ Τῇ β’ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.—γ’ Τῇ δ’ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.—δ’ “Κυριακῇ ε’ τοῦ Εὐαγγελίου τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.”—ε’ Τῇ 5’ Κυριακῇ τῶν βαϊοφόρων.—ς’ Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐγράφη διὰ χειρὸς κάμου Παρθενίου ἱερομονάχου ζρι5’ (=1608).

1604. 91. Χαρτ. 8. XVI.

1. “Ἀποφθέγματα (γρ. Ἀποφθέγματα) τοῦ ἀββᾶ Νεῖλου.”

2. "Πρόρρησις του αγίου [Νεδου] περι της τελευτης αυτου."

3. "Του αυτου Προς καθαίρεισιν υπερηφανείας" (κολοβ.).

1605. 92. Χαρτ. 8. XVII.

Ιωάννου του Δαμασκηου Λόγοι

από του Σαββατου των ψυχών μέχρι και του Πάσχα.

1606. 93. Χαρτ. 8. XVI.

Ιωάννου του Μορεξήνου ιερέως Περι των ξ' δυνατών.

Εν τέλει Έτελειώθη το παρὸν βιβλίον κατά το εχληγ' μηνι Οκτωβριφ (=1633).

1607. 94. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 1049).

"Βίβλος η̄ έπονομαζομένη Λειμών,

ήγουν ὁ άθηρὸς παράδεισος των βίων των αγίων πατέρων." Γέγραπται μεν χειρι ταπεινου Κυριακου μοναχου εν τῷ ήσυχαστηριῷ της μονής Διονυσίου τῷ λεγομένῳ Ἁγιος Ἰάκωβος προεδρευόντος τότε τῇ δὲ προτροπῇ και δαπάνη του σεβασμιωτάτου εν πνευματικοῖς πατράσι κυρου Ματθαίου, ου και κτήμα υπάρχει αιωνίως αναφαιρετον, εν ετει της Χριστου γεννήσεως αχιε' μηνι Δεκεμβριφ κδ' (=1615). Ἁλλ' εν τέλει αναγινώσκονται τάδε Έν ετει αχκδ' Ἰουλλίου κα' (=1624). Φαινεται δὲ, ὅτι ὁ βιβλιογράφος έπελάβετο μεν της γραφῆς του κώδικος τῷ 1615, έπεράτωσε δὲ τὸ έργον τῷ 1624 μακρὸν αὐτῷ προσταλαπωρήσας διά τε τὸ πλήθος των σελιδων και την ιδιάζουσαν τῷ κώδικι φιλοτεχνίαν.

1608. 95. Χαρτ. 8. XV.

Εφραίμ του Σύρου Λόγοι και παραινεσεις.

1609. 96. Χαρτ. 8. XVII.

Λόγοι εκ του Πατερικου (ακέφ. κολοβ.).

1610. 97. Χαρτ. 16. XVIII.

Ψαλτήριον μεθ' έρμηνείας.

1611. 98. Χαρτ. 16. XVI.

1. "Διάλεξις ήμῶν και του λεγάτου Κλήμεντος φημι και Νικηφδρου Περι της ὀρθοδόξου πίστεως."

2. "Ερμηνεία του αγίου βαπτίσματος."

3. "Γεναδιου πατριάρχου του Σχολαριου."

Ἁρχ. Έν ταῖς εκκλησίαις τὸ έθος τὸ περι ταῦτα κρατέτω και τὸ ψαλτήριον αὐτολεξι αναγινωσκέσθω.

4. Δαυιδ Ψαλμοί τινες.

5. "Εὐχαι συλλεχθεισαι από της θείας γραφῆς."

Αἱ πλείσται εκ των του αγίου Εφραίμ.

1612. 99. Χαρτ. 16. XVII.

"Ψαλτήριον συν Θεῷ εις απλήν φράσιν.

Δαβιδ προφήτου και βασιλέως μέλος."

Έτος 1684 Μάιος 24.

1613. 100. Χαρτ. 16. XVII.

"Βίος και πολιτεία της ὀσίας μητρος ήμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθείς εις την κοινήν γλωτταν παρ' Αἰγνατίου (γρ. παρὰ Ἰγνατίου) του εν Ιερομονάχου ελαχίστου."

1614. 101. Χαρτ. 16. XVII.

Λόγοι εκ του Πατερικου κατ' εκλογήν (ακέφ.) 1645.

1615. 102. Χαρτ. 16. XV.

"Διδασκαλίας και έρωτήσεις εκ πολλῶν αγίων ανδρων πάνυ ωφέλιμοι."

1616. 103. Χαρτ. 16. XVIII.

"Γαβριήλ του Σεβήρου του εκ Μομεμβασίας

ταπειου μητροπολιτου Φιλαδελφίας Έκθεσις κατά των άμαθῶς λεγόντων και παρανόμως διδασκόντων ὅτι ήμεις ὀ της ανατολικῆς εκκλησίας γνήσιοι και ὀρθόδοξοι παῖδες έσμεν σχηματικοι παρὰ της αγίας και καθδλου εκκλησίας."

1617. 104. Χαρτ. 16. XVIII.

Πατερικόν.

Παραινεσεις και αποσπάσματα και βιοι πατέρων αναμξ εν τῇ καθωμλημένη και τῇ καθαρευούση.

1618. 105. Χαρτ. 16. XVII.

Πατερικόν.

Ἁναμξ εν τῇ καθωμλημένη και τῇ καθαρευούση.

Έν μηνι Αὐγουστῳ ιε' εχμς' (=1646).

*1619. 106. Χαρτ. 16 μικρ. XVI.

Εὐχαι και Κανόνες.

Ἡ παρούσα διά γρόσια 20 ήγοράσθη διά γρόσια 20. Κοσμείται υπό επιτίτλου και κομψῶν αρχικῶν γραμμάτων, ποικιλόχρων και κεχρυσωμένων.

1620. 107. Χαρτ. 16 μικρ. XVII.

1. Βίος του ὀσιου Φιλαρέτου.

Ἁρχ. (ακέφ.)...δλους την καλήν προαιρεσιν, και ελεγεν ὀ παμμίαιρος, ὅτι οὐδὲν εναι τόσον θαυμαστόν.

2. "Διήγησις των τριῶν εις την Ἁφρικην αιχμαλωτισθέντων μοναχῶν."

3. "Διήγησις εκ των θαυμάτων του εν αγίοις πατρος ήμῶν Λέοντος Κατάνης πῶς έκαυσε Ἰλιόδωρος τον μάγον."

4. "Περι υπακοῆς γονέων, η̄ ὀποία δύνατε να ελευθέρωση τον έχοντα την υπακοήν, ου μόνον σωματικῶν θάνατον, αλλά και ψυχικῶν."

5. Ἰωάννου του Χρυσοστόμου Ὄμιλία περι νηστείας και έλεημοσύνης εις την είσοδον της Τεσσαρακοστής.

6. Μαρτύριον του αγίου Παντελεήμονος.

7. Μαρτύριον της αγίας Αἰκατερίνης.

8. Μαρτύριον του αγίου Χαραλάμπους.

Μετεγλωττίσθη υπό Δανιήλ Ιερομονέχου.

Ἁπαντα εν τῇ καθωμλημένη.

1621. 108. Χαρτ. 16. XV.

Νομοκάνων

εν τῇ καθωμλημένη. Κεφ. σε', ὡν α' "Περι Ιερομένου ὀπου να συρρέχεται εις άμαρτήματα και ὀ λαῶς να από φεθγει άπ αυτου και περι του μη κατάκρηνη κοσμικῶν των Ιερέων."—σε'. "Μοναχὸς πρέσβύτερος η̄ ιατρῶν η̄ εαν εστιν καθηρμένος."

Μετά δὲ ταῦτα ἔπονται ἕτερα κεφάλαια μὴ συμπεριλαμβανόμενα ἐν τῷ προτασσομένῳ τοῦ νομοκάνονος πίνακι, ὧν α' "Τέταρτος κανὼν τῆς Γαγρας ἀναθεματίζει τὸν ἀποστρεφόμενον κοσμικὸν ἱερέαν καὶ μὴ θελον ἐξ αὐτοῦ κανονισαί," τελευταῖον δὲ (κολοβ.) "Περὶ λεγάτων τοῦ Ἀρμενοπούλου."

1622. 109. Χαρτ. 16 μικρ. XVII.

1. "Νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια."
 2. "Συνοδικοὶ καὶ αστολικοὶ (γρ. ἀποστολικοὶ) Κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
 3. Κανόνες εἰς τοὺς ἀμαρτήσαντας.
 4. Ὁδηγία ἐκκλησιαστικά.
- Ἐν τέλει τούτων· Χεῖρ Γαβριὴλ ἱερομονάχου ἐλαχίστου.
5. Εὐχὴ τῆς μεταλήψεως.

1623. 110. Χαρτ. 16 μικρ. XVIII.
Περὶ συνοικεσιῶν καὶ ἱερῶν μυστηρίων.

1624. 111. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Τετραεὺς ἄγγελον.

Ἔπονται 1. "Περὶ τῆς διαδοχῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν πῶθεν τε ἀρχεται ἕκαστος καὶ ποῦ καταλήγει."—2. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῷ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κεφαλαίῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα."—3. "Εὐαγγέλια τῆς μεγάλης μ'."—4. "Συναξάριον τῶν ἱβ' μηνῶν τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ δηλοῦντα ἀκριβῶς τὰ Εὐαγγέλια."

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εἴρηται συνοσταχωμένον τῷ κώδικι ἀπὸ ἐν φύλλον (Χαρτ. XIV. σελ. 2), περιέχουσι δὲ μέρη Μηναιῶν.

1625. 112. Χαρτ. 4. XIV.
Μηναιῶν Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XIII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

1626. 113. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Μηναιῶν Μαΐου.

1627. 114. Χαρτ. 4. XVI.

1. Παρακλητικὴ.
- Ἐν τέλει· Ἐτους ἴξε' μηνὶ Σεπτεμβρίου... ἡλίου κύκλος η' σελήνης κύκλος ιε' (=1556, ἀλλ' ἡλίου μὲν κύκλος ἦν θ', σελήνης δὲ ιε').
2. Μεγαλνάρια, Τροπάρια, Στιχηρά.
 3. "Ἐγκώμια ψαλλόμενα εἰς τὴν Ὑπαπαντῆ."

1628. 115. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Ἡ μικρὰ Ὀκτώηχος.
2. Τριψῆδιον.
3. Πεντηκοστάριον (κολοβόν).

1629. 116. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

1. Παρακλητικὴ.
- Ταύτης μέρη τινὰ μετὰ φωνῶν.
2. Εὐαγγέλια τινα.

1630. 117. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Παρακλητικὴ.
2. "Ἀπολυτικά τῆς ὅλης ἑβδομάδος" (κολοβ.).

1631. 118. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Μηναιῶν Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει... καὶ ἀξίωσον καμὲ τῷ ἀμαρτωλῷ Λαζάρῳ καὶ τρισαθλίῳ τῷ ἐκτελέσαντι.

1632. 119. Χαρτ. 4. XIV.
Προφητειῶν ἀναγνώσματα (ἀκέφ. κολοβ.).

1633. 120. Χαρτ. 4. XIV.
Μηναιῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.

1634. 121. Χαρτ. 4. XIV.

1. Τετραεὺς ἄγγελον.
- Προτάσσονται οἱ Κανόνες τῶν συμφωνιῶν τῶν εὐαγγελίων καὶ Συναξάριον τῶν ἱβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν καθ' ἑκάστην ἀποστολοευαγγελίων.
2. Αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
 3. Παύλου Ἐπιστολαί.
- Ἐκάστης τούτων προτάσσεται Ἑπίθεσις.

1635. 122. Χαρτ. 4. XVI.

1. Μηναιῶν Ἰουνίου.
- Μέμνησθε τοῦ γράψαντος οἰκτροῦ πατέρες Ἀνθελμίου μοναχῶν.....
2. "Κανῶν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων."

*1636. 123. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλου ἐν ᾧ εἰκὼν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἡ κινύρα αὐτοῦ.

1637. 124. Βομβ. 4. XIV.
Μηναιῶν Μαρτίου—Μαΐου (κολοβ.).

*1638. 125. Χαρτ. 4. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
 4. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
- Ἐν τέλει· Ἐπὶ ἔτους ἐπτάκις χιλιοστῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ὀγδῶο (=1630).
- Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων χρυσοῦν, ἐχόντων τὸ ἔδαφος κυανοῦν, καὶ κομψῶν χρυσοῦν ἀρχικῶν γραμμάτων. Χρυσαὶ δ' εἰσι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ τιμαὶ τῶν ἐκφωνήσεων. Πρὸ ἐκάστης δὲ λειτουργίας φέρονται περίτεχνοι χρυσαὶ ἀψίδες, πρὸ δὲ τῆς τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀγίου ἱστορημένη διὰ μέλανος. Ἐξωθεν δ' ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος ὑπάρχουσι πέντε ἀτεχνότατα ἀργυρὰ μετάλια (κομβία), ἔχοντα παραστάσεις ἐν ἐκτύπῳ, τὸ μὲν μέσον τὴν σταύρωσιν τοῦ Σωτῆρος, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ τὰ ἄκρα τὰ σύμβολα τῶν Εὐαγγελιστῶν.

1639. 126. Χαρτ. 4. XVIII.

1. Ἠσυχίου πρεσβυτέρου Πρὸς Θεόδουλον λόγος περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς. Κεφ. σ'.

2. Διαδόχου Φωτικής Κεφάλαια πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς. Κεφ. ρ'.

1640. 127. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά δύο φύλλα (Περγ. XIII). Ἐν τινὶ τῶν τελευταίων τούτων "Ἀνακεφαλαιώσις ἐν ἐπιτομῇ...πρὸ προειρημένων αὐτοῖς λόγων." Ἀρχ. Πίστης βεβαία ἀποταγῆς μήτηρ, τὸ δὲ ἐναντ...δειλον ἐλπῆς ἀκλινης.

1641. 128. Βομβ. 4. XIII.

Τετραεὐάγγελον

ἐπομένων τῶν Κανόνων τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων. Ὁ κώδιξ τιλφόβρωτος καὶ διαβεβρωμένος ὑφ' ὕγρασίας. Ἐν τέλει Θεὸν ἰλεούμενος, ὃ θεῖε θύτα Κύριλον μέμνησο ἀμαρτωλὸν τε ἀνάξιόν τε ἐν ἱερομονάχοις, χειροπονήσαντα τὴν δέλτον ταύτην...ετους ,5ωα' (=1298).

1642. 129. Χαρτ. 8. XVI.

Θεοτοκάριον συγγραφὴν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ.

1643. 130. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὁμιλίαι ι5'

ἐν τῇ καθωμλημένη ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς τῶν ἁγίων Πάντων. Προτάσσεται πῖναξ τοῦ βιβλίου.

1644. 131. Χαρτ. 8. XVI.

Θεοτοκάριον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου.

1645. 132. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Ἐν ἀρχῇ εὐρηται συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ τῷ περκαλύμματος ἐν φύλλον (Χαρτ. XVI) περιέχον ἀνεπίγραφον ποίημα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου(ι), οὗ ἡ ἀρχὴ

"Ἔστι καὶ εὐτελής τί κακῶν ὀρόωντας λαίνειν.

Τελ. (κολοβ.)

μηδὲ μέση δμῶων τε καὶ οἰκιδίων ὀρυμαγδῶων...

1646. 133. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Αὐγούστου.

Ἐν τέλει...ετους ,ξξ5' μὴν Ἰούλιος εἰς τὰς ιβ' (=1558).

1647. 134. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Ἀπριλίου.

1648. 135. Χαρτ. 8. XV.

Εὐχολόγιον.

1649. 136. Χαρτ. 8. XV.

1. Παρακλητικὴ (ἤχ. α'—δ') μετὰ τῶν Ἑωθινῶν.

2. Κεφάλαια ἐκ τοῦ Γερωνικοῦ κατ' ἐκλογὴν.

1650. 137. Χαρτ. 8. XVII.

Εὐχολόγιον.

1651. 138. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι (ἀκέφ.).

2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

4. Πεντηκοστάριον (κολοβ.).

Τὰ πρῶτα φύλλα εἰσι διαβεβρωμένα ὑπὸ μῶων.

1652. 139. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

1653. 140. Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτήριον (κολοβόν).

1654. 141. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Μαρτίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1655. 142. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

1656. 143. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

1657. 144. Χαρτ. 8. XV.

Μηναῖον Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

1658. 145. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Δεκεμβρίου.

1659. 146. Χαρτ. 8. XVI.

Παρακλητικὴ (ἤχ. α' ἀκέφ.—δ' κολοβ.).

Τιλφόβρωτος.

1660. 147. Χαρτ. 8. XV.

Ἀκολουθία τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν.

Ἀθγ. (ἀκέφ.)—Νοέμβρ. (κολοβ.). Διαβραχέντος τοῦ κώδικος περὶ τὰ τελευταῖα φύλλα, τὰ γράμματα ἀπέβησαν ἀμυδρά.

1661. 148. Χαρτ. 8. XVI.

"Ἐκλογάδιον τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ."

Ἐν τέλει Ἐπληρώθη τῷ παρὸν ἐκλογάδιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, εἰτι τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν, δια χειροσ ἐμοῦ Κωνσταντίνου τάχα καὶ ἱερέως...

1662. 149. Χαρτ. 8. XV.

1. Συναξάριον τοῦ Τριψίδιου καὶ Πεντηκοσταρίου (ἀκέφ.).

2. "Πασχάλιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων Πάντων."

1663. 150. Χαρτ. 8. XVI.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1664. 151. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Ἐτους ,ξξα' μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς ιθ' (=1559).

1665. 152. Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1666. 153. Χαρτ. 8. XVI.

Ἀκολουθία τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν.

1667. 154. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ψαλτήριον.
'Εν τέλει· Τέρμα είληφε τὸ παρὸν ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἀρσενίου μοναχοῦ, ἐξοδος δὲ κύρ Νικοδήμου μοναχοῦ. Ἔτους ,ζκ' Φεβρουαρίῳ ιθ' Ἰνδικτιῶνος ιε' (1512).
2. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου.
1668. 155. Χαρτ. 8. XIV.
1. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
2. "Μνήμη τοῦ δικαίου πατριάρχου Ἀβραὰμ υἱοῦ Θάρα."
Χρονολογικαὶ σημειώσεις ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως καὶ περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ.
3. "Πόσαι αἰρέσεις. Σ' α' βαρβαρισμὸς, β' σκυθισμὸς κτλ." μετὰ χρονολογικῶν σημειώσεων.
4. "Μιχαὴλ μοναχοῦ (Μία) προέδρου καὶ ὑπερτίμου τοῦ Ψελλοῦ Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων."
5. "Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Τινῶν ἐρωτημάτων λύσεις."
6. "Παραίνεσις πρὸς τοὺς ἀναξίους καὶ μετὰ ἀφοβίας καὶ ἀναισχυντίας πρόσερχομένους τοῖς θεοῖς μυστηρίοις πρὸ τοῦ μετανοῆσαι καὶ ἐξομολογεῖσθαι· ἀναγνώσκεται δὲ τῇ μεγάλῃ ε' εἰς ἐπίκουρον πάντων."
7. "Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεία. Λύσεις τινῶν ἐρωτημάτων."
8. "Περὶ τῆς ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων κατασκευῆς."
Ἄρχ. Τεσσάρων ἐκ λαχιμμάτων αἰτιῶν ἡ γαῖα μεσέων οὐδὲ ἔλαχε τῶν οὐρανίων καὶ πάντων. Τὸ τῆς γῆς σχῆμα. Ὡς τινες ἐφησαν...
9. "Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ κολύβων ἁγίων."
10. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν" (κολοβός).
1669. 156. Χαρτ. 8. XV.
Ἀπόστολος.
1670. 157. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 59).
1. "Ἑρμηνεία εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θεοῦ ἐγκαινιασμοῦ."
2. "Ἀκολουθία τοῦ ἐγκαινιασμοῦ καὶ ἔρμηνεία πρὸ μῆος ἡμέρας τῶν ἐγκαινίων."
'Εν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Βυζαντίου ἐν ἔτει αχκβ' μηνὸς Ἰουνίῳ α' (=1622).
3. Ἀκολουθία καὶ μαρτύριον τοῦ νεομάρτυρος Νικολάου Καρπενησιώτου τοῦ ἐν Βυζαντίῳ τῷ 1672 μαρτυρήσαντος.
4. Ἰωάννου τοῦ Καρνοφύλλου μεγάλου λογοθέτου.
"Συνοπτικὴ ἐκθεσις περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως."
'Εν τῇ καθωμλημένῃ.
5. Ἀνάπτυξις τοῦ δεκαλόγου.
6. "Συλλογισμοὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος."
'Εν ἀρχῇ 90 φύλλα ἐντόπου Εὐχολογίου.
1671. 158. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἀκολουθία Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ.
'Εν τέλει· Χεῖρ Σιλβέστρου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων, αψκε' μηνὶ Ματίῳ ιθ' (=1725).
2. "Ἐκλογή εἰς ὁσίους μετὰ τὸν Πολυέλεον."
1672. 159. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 40).
1 (φ. 1 α). "Κανόνες ὀκτώηχοι εἰς τοὺς ἁγίους πανευφήμους καὶ πανεδόξους πρωτοκορυφαίους τῶν Ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον."
2 (φ. 36 α). Ἱστορικὸν σημείωμα περὶ τῆς μονῆς Καρακάλλου (αἰὼν. XIX).
Ἄρχ. Ἡ ἱερὰ βασιλικὴ σταυροπηγητικὴ καὶ κοινοβιακὴ μονή. Τέλ. Προσέτη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εὐρομεν καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου, τῷ αὐτῷ ἔτι Ἰαννουαρίου 26. Ἐπεται "Ἐπιγραφὴ κεφαλαίος γράμμασιν ἐν τῷ παραθαλασσίῳ πύργῳ τῆς μονῆς Καρακάλλου."
1673. 160. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
'Εν τέλει· Ἡ παρούσα Λειτουργία ἐγράφη Ἀθανασίου μοναχοῦ...κατὰ τὸ αχιγ' ἔτος Χριστοῦ γεννήσεως (=1698).
1674. 161. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχαὶ διάφοροι.
1675. 162. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Μαΐου.
1676. 163. Χαρτ. 8. XVI.
1. Εὐχαὶ διάφοροι.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. "Εὐχολόγιον περιέχων ἅπασαν ἀκολουθίαν εὐχῶν τοῦ Λυχνικοῦ."
'Εν τέλει· Ἐν ἔτει ,ζκ' (=1512) δι' ἐξόδου κύρ Ἰωακείμ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ, ὁ δὲ γράψας Ἦσατας τλήμων. Ὁ Χριστὸς αὐτὸς ἐστὶν ἀρχὴ καὶ τέλος. Δόξα σοι.
1677. 164. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ψαλτήριον.
Τὸ κείμενόν ἐστι διηρημένον κατὰ στίχους, οἷς ἔπεται ἐκάστοτε ἔρμηνεία. Ἄρχ. Μακάριος ἀνὴρ...οὐκ ἔστι. Ἑρμ. Ὡς Ἄωτ καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ὡσαύτως. Τέλ. (ψδὴ Ζαχαρίου) Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Ἐπιφανεῖς γὰρ, ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς πλάνης, καὶ κατεύθυνεν τοὺς πόδας ἡμῶν τῇ ὁδῷ τοῦ Εὐαγγελίου.
2. "Προφητῖα ὁποῦ εὐρέθη εἰς τὸ Παρίζη."

1678. 165. Χαρτ. 8. XV.
 Τυπικόν τῆς θείας Λειτουργίας.
1679. 166. Χαρτ. 8. XVII.
 Θηκαράς,
 οὐ προτάσσεται Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον· ἐκρωται δ' ἐν τέλει δύο Κανόνες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Ῥαφαὴλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρλζ' Ἀπριλλίου ιγ' (=1629).
1680. 167. Χαρτ. 8. XVII.
 Ψαλτήριον,
 οὐ ἐν τέλει Εὐχαί τρες καὶ οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι.
1681. 168. Χαρτ. 8. XV.
 Ἀκολουθία τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων Μαρτ.—Αὐγ.
1682. 169. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
 Τὸ κείμενον ἐστὶ διηρημένον κατὰ στίχους, οἷς ἔπεται ἐκάστοτε ἑρμηνεία ἐν τῇ καθωμίλημένῃ. Ἄρχ. (ψαλμ. γ')...νικήσω τοὺς δαίμονας ὁπόταν ἐγὼ δὲν ἤθελα λογιαζῆ ταῦτα. Τέλ. (ψαλμ. ρ')· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἐπαινεῖτε, ὦ ἄνθρωποι, λέγει, τὸν Θεόν, τὸν Κύριον, μὲ τὰ κύμβαλα τοῦ ἀλαλαγμοῦ, μὲ τὰ πούλια ἐκεῖνα τὰ πνευματικὰ ὁποῦ ἔχουσι τὸν ἀλλαγμόν. Ἀλλαγμὸς λέγεται ἡ φωνὴ ὁποῦ εὐγένει μίαν φορὰν μαζωμένη ἀπὸ πολλοῦ ἀνθρώπου μὲ χαρὰν καὶ ἀποκοτίαν θαρετὴν ἀπὸ καρδίας εἰς ἑπαινον καὶ δοξολογίαν Θεοῦ, καθὼς ἀλαλάζουν καὶ φωνάζουν ἐκεῖνοι ὁποῦ ὁμοῦν εἰς τὸν πόλαιμον. Μὲ τὰ χεῖλη τοῦ ἀλαλαγμοῦ πᾶσα ψηχὴ ἀς δοξάσει τὸν Κύριον, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη το παρὸν Ψαλτήριον ἐν αἰτῇ φχνῆ Δεκεμβρίῳ 30 (=1658) διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀγγελῶ Τωμάζῳ ἀναγνώστη τῷ ἐπίκλειν Δρακόπουλος.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι δύο.
 α'. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.—β'. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.
1683. 170. Χαρτ. 8. XIV.
 1. Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ.).
 2. Ἡ λειτουργία καὶ θεία μυσταγωγία τῶν Προηγασμένων.
 3. “Ἀποστολοεὐάγγελα εἰς διαφόρους ἁγίους.”
 4. “Ἀκολουθία ψαλλομένη τῇ μεγάλῃ μ’” (κολοβ.) εἰς τὴν μυσταγωγίαν τῶν Προηγασμένων.
 Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἐλλιπὴς ἐν πολλοῖς.
1684. 171. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγασμένων.
1685. 172. Χαρτ. 8. XVII.
 “Θεοτοκάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ὀκτῶ ἡχων.”
 Ἐν τέλει· ,ζρκα' μηνὶ Μαῦ δ' (=1613).
1686. 173. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. “Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμπάντων, ψαλλομένη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, ἧτοι μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πάντων.”
 Περιλαμβάνεται καὶ Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς.
 2. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους.
 3. “Βίος καὶ ἀθλησις καὶ μερικῶν θαυμάτων διήγησις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Μοδέστου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων.”
 Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εὐρηται Τροπάρια τῶν, ἐν οἷς ἀναγινώσκονται καὶ τάδε· Κουκουζέλης δὲ ὀνομάσθη ἐκ τῶν συμμαθητῶν του ἐρωτῶμενος ἐν τῇ σχολῇ, ἐτι μικρὸς ὢν, τί ἔφαγες σήμερον Ἰωάννη; ἀπεκρίνετο, κουκία καὶ ζῆλια. Πρὸ δὲ τοῦ φύλλου, ἐν ᾧ ταῦτα, ἐξέπεσον φύλλα, ἐν οἷς πιθανῶς περιελαμβάνετο ὁ βίος τοῦ μελωδοῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.
1687. 174. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγασμένων.
 Ἐν φ. 1 α κάτω Μνήσθητι, ἱερέ θύτα τὸν γράψαντα Χριστοφόρον.
1688. 175. Χαρτ. 8. XVI.
 1. “Εἰς ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸν προουμιμακόν” (τὸ Μακάριος ἀνήρ).
 2. “Πολυέλαιος ψαλλόμενος εἰς τὰς δοξολογίας.”
 3. “Τοῦ Βλαμῆδους κὺρ Νικηφόρου τοῦ πρεσβυτέρου Ἐκ τῆς βιβλου τῶν ψαλμῶν ἐκλογαὶ ψαλλόμεναι μετὰ τὸν πολυλεον” κτλ.
1689. 176. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἀκολουθία Ἀθανασίου (ἀκέφ.) καὶ Κυρίλλου.
 2. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.
1690. 177. Χαρτ. 8. XVII.
 1. “Ἀκολουθία ψαλλομένη εἰς τεθνεώτας μετὰ κολύβων.”
 2. “Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.”
1691. 178. Χαρτ. 8. XV.
 1. “Ἐορτολόγιον.”
 Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑορτῶν τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ.
 2. Ἀκολουθία τοῦ Πάσχα (ἀκέφαλος).
 3. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
 4. “Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαυκουρίου” (κολοβή).
1692. 179. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ μεγάλου Σαββάτου.
 Ἐν τέλει· ε ψνδ' (=1754).

1693. 180. Χαρτ. 8. XVI.
1. "Ακολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ" εἰς μοναχοῦς.
2. "Ακολουθία εἰς μνημόσυνον τῶν κολύβων, κανόνες νεκρώσιμοι τῶν κατ' ἤχων."
3. "Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
4. "Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
Ἐν ἀρχῇ πλείστα φύλλα ἔντυπα ἐκ Συναξαρίου τοῦ Τριφλίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
1694. 181. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτήριον
μεθ' ἑρμηνείας ἐν τῇ καθωμλημένῃ, ἐπομένης τῷ κειμένῳ ἐκάστοτε κατὰ στίχον.
1695. 182. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει· Ἐτεῖ ερχεθ' (=1629) τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, γέγραπται χειρὶ μὲν Κυριακοῦ ἱερομονάχου, τοῖς δὲ ἀναλώμασιν ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς Ῥαφαήλου, οὗ καὶ κτῆμα ὑπάρχει. Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κ' ἡ παροῦσα βιβλος αὐτῆ.
1696. 183. Χαρτ. 8 μικρ. XVI.
Ἀκολουθία εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (ἀκέφ. κολοβ.).
1697. 184. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχαὶ διάφοροι.
1698. 185. Χαρτ. 16. XVII.
"Δήλωσις περὶ τοῦ εὐρίσκειν εὐκόλως
ἐν τοῖσι βιβλίοις εἰσὶν οἱ λόγοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ οἱ βλοὶ τῶν ἁγίων ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς καὶ λήγοντες εἰς τὸν Αὐγουστον."
1699. 186. Χαρτ. 16. XVI.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Ἰησοῦν (ἀκέφ.).
1700. 187. Χαρτ. 16. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
2. Εὐχαὶ διάφοροι.
3. "Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ."
4. "Τὰ ἑπτὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος."
5. "Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας."
6. Αἱ δ' γενικαὶ ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.
7. Περὶ ἑπακτῶν.
8. Πίναξ "Πῶσαις ἡμέραις ἔχει ὁ καθ' εἰς μῆν."
9. "Ποίας ἡμέρας ἦνε καλὸν νὰ φλεβοτομῆ ὁ ἀνθρώπος."
10. Διάφορα σημειώματα.
11. "Σύνοψις μικρὰ περὶ νηστεϊῶν καὶ ἐτέρων χρησίμων ὑποθέσεων ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἁγίων πατέρων συναβρωθεῖσα."
12. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
13. Εὐχαὶ διάφοροι.
14. Σεληνόδρομον κτλ.
1701. 188. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἀποστολοευάγγελα εἰς ἁγίους ἑορτασίμους.
1702. 189. Χαρτ. 16. XV.
Ἦρολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1703. 190. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις.
2 (σ. 17). "Ἐκλογή συλλεγείσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου ἐκ τῆς δαβιτικῆς βιβλίου, καὶ θεῖσα ἀρμοζόντως ἐκάστη ἑορτῇ."
1704. 191. Χαρτ. 16. XVII.
Ἡ ἱεροδιακονικὴ τάξις
ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ λειτουργία.
1705. 192. Χαρτ. 16. XVII.
Διακονικόν.
1706. 193. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ.).
1707. 194. Χαρτ. 16. XV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Εὐχὴ ἐπὶ τῶν κολύβων (κολοβ.).
1708. 195. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. Εὐχαὶ τινες.
1709. 196. Χαρτ. 16. XVII.
Μάμαντος Εὐχαί.
1710. 197. Χαρτ. 16. XVI.
Ἦρολόγιον (κολοβόν).
1711. 198. Χαρτ. 16. XIV.
Τετραευάγγελον.
Ἐν τέλει· Σοφρώνιος ἱερομόναχος.
1712. 199. Χαρτ. 16. XVI.
1. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ἐν τέλει· Δέησης τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου σαγῆ| καὶ ἡ ἀναγνώθοντες εὐχαισθαι πατέρα του Κόσταν σαγῆ| ἐ μνην Φευρωαρίω κβ' ἔτους ,ζμγ' Ἰνδικτιῶνος β' (=1585, ἀλλ' Ἰνδικτιῶν ἦτο ἡ ἦ').
3. "Ἀκολουθία τῆς ἑβδομάδος."
4. "Ἀκολουθία εἰς διαφόρους μνήμας ἁγίων."
5. Εὐχολόγιον, πληρέστερον τοῦ πρώτου (κολοβόν).
1713. 200. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
Κῶδιξ τιλόβρωτος, ἔχων ἐφαρμένα τὰ φύλλα ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει.

1714. 201. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Εὐχολόγιον.
 Ἐμπεριέχονται καὶ Ἐκλογή ψαλμῶν Νικηφόρου Βλεμμίδου, Μεγαλυνάρια, Πρεσβεία εἰς τραπέζιον, εἰς πρεσβείαν μητροπολίτου, ἐπισκόπου κτλ.
 2. Ἑρμηνεία τῶν ἰβ' ἄθρων τῆς πίστεως.
 3. Περὶ τῶν ζ' μυστηρίων.
 4. Περὶ τῶν ζ' θανασίμων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν ζ' ἀρετῶν.
 5. Περὶ πίστεως κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
 6. Περὶ τοῦ πότε ἐγένετο τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.
 7. Περὶ τῶν ζ' συνόδων.
 8. Περὶ τῶν τοπικῶν συνόδων.
 9. Περὶ τῶν ζ' τάξεων τῆς ιεροσύνης.
 10. Περὶ προσευχῆς.
 11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Διάλογος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
 12. Ἄλλαι ἐρωτήσεις μετ' ἀποκρίσεων (κολοβ.).
1715. 202. Χαρτ. 16. XIX.
 1. Στιχολογία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῶν θ' φιδῶν.
 2. Αἶνοι.
 3. Συλλειτουργικά.
1716. 203. Χαρτ. 16. XIX.
 Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω.
1717. 204. Χαρτ. 16. XVII.
 Διακονικόν.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν διακονικὸν ἐγγραφή ἐπὶ ἔτους ρχπβ' (=1682) χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ιερομονάχων.
1718. 205. Χαρτ. 16. XVIII.
 Διακονικόν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1719. 206. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῆς γανήσεως τῆς Θεοτόκου.
 2. Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ Ὁρθρῷ.
 3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.
1720. 207. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχαί.
1721. 208. Χαρτ. 16. XVIII.
 Διακονικόν.
1722. 209. Χαρτ. 16. XVII.
 "Ἑρμηνεία εἰς καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θείου ἔγκαινιασμοῦ."
 Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει 'ζρλβ' (=1624).
1723. 210. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ.
 2. Ὁ Πολυέλεος.
 3. "Ἐκλογαὶ συλλεχθεῖσαι παρὰ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου."
1724. 211. Χαρτ. 16. XVII.
 Διακονικόν.
 Ἐν τέλει· Μηνὶ Ἰουλίῳ 5' ἔτος ρχοβ' (=1672).
1725. 212. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
 Εἰρμολόγιον (μετὰ φωνῶν).
1726. 213. Χαρτ. 8. XIV.
 Εἰρμολόγιον (ἀκέφαλον), Μακαρισμοὶ, Στιχηρὰ τῶν ὀκτῶ ἡχῶν, Στιχηρὰ Θεοτοκία κτλ.
 Μετὰ φωνῶν. Πολλαχοῦ ὁ κῶδιξ ἀμυδρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ ὑφ' ὑγρασίας.
1727. 214. Χαρτ. 8. XIX.
 Πολυέλεος, Δοξολογία, Χερουβικά, Κρατήματα, Οἴκοι, Προκείμενα, Μαθήματα κτλ.
 Μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει· Ἡ γράψασα χεὶρ Ἀποστόλου Κῶνστα Χίου ρωκα' Ματῷ κθ' (=1821).
1728. 215. Χαρτ. 8. XVII.
 "Στιχηράριον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν εἰς δύο τόμους."
 Οἱ δύο οὔτοι τόμοι εἴρηγται συνεσταχωμένοι εἰς ἓνα.
 Ἐν τέλει τοῦ α' τόμου· Εἰς τοὺς 1691, χεὶρ ἀμαρτωλοῦ Κοσμᾶ εἰς τῶν Ἰβήρων. Ἐν τέλει τοῦ β'· Εἰς τοὺς 1691, Μαρτίῳ 18, χεὶρ ἀμαρτωλοῦ Κοσμᾶ εἰς τῶν Ἰβήρων. Πολλὰ ἐπιγραφὰ τῶν στιχηρῶν καὶ πολλὰ ἀρχικά γράμματα φέρονται γεγραμμένα διὰ πρασίνου χρώματος.
1729. 216. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἰδιόμελα τοῦ Τριφδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
 Μετὰ φωνῶν.
1730. 217. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
 2. Ἀναστάσιμα καὶ κεκραγάρια.
 Μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει· Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν παρ ἐμοῦ Γεωργίου Πολυδερωποῦλου ἐν ἔτει ἀπο Χριστοῦ ρωα' ἐν μηνὶ Ματῷ... (=1801).
 Κατ' ἐπιστολὴν πρὸς με τοῦ ιεροδιακόνου Γρηγορίου τοῦ Παντοκρατοροῦ τὸ σημεῖωμα τοῦτο, ἀρχομένου τοῦ 1891, οὗχ ὑπῆρχε πλέον, ἀποκεκομμένων ἐν τέλει τοῦ κώδικος βεβήλωσ τριῶν φύλλων.
1731. 218. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
 Εἰρμολόγιον (μετὰ φωνῶν).
1732. 219. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
 2. Ἀναστάσιμα καὶ κεκραγάρια (μετὰ φωνῶν).

1733. 220. Χαρτ. 16. XVII.
'Ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).

1734. 221. Χαρτ. 16. XVII.
Τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ὁ Πολυέλεος καὶ Λειτουργικά.
Μετὰ φωνῶν.

1735. 222. Χαρτ. 16. XVI.
'Ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ (ἀκέφ.), τοῦ Ὁρθρου καὶ
τῆς Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).

1736. 223. Χαρτ. 16. XVI.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον.

1737. 224. Χαρτ. 16. XVII.
Δοξαστάριον (μετὰ φωνῶν. Ἀκέφαλον, κολοβόν).

1738. 225. Χαρτ. 16. XVII.
'Ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ (ἀκέφ.), τοῦ Ὁρθρου καὶ
τῆς Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).

Ἐν τέλει· Εἰλκιφε τέλος τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον διὰ
χειρὸς ἐμοῦ [τοῦ ὑπὲρ πάν]τας ἀνθρώπου ἀμαρτωλω-
τέρου Ἀθ[ανασ]ίου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρέου... ἔτος
εχσζ' (=1677)...

1739. 226. Χαρτ. 8 μέγ. XVII (φ. 251).

1. Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Νομοκάνων.

Προτάσσεται ἡ πρόλογος εἰς τὸν παρὸντα νομοκάνονα τοῦ
παπεινοῦ μητροπολίτου Γάζης κυροῦ Παΐσιου τοῦ Διγαριβου
τὸν ὁποῖον ἐρύναξεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος
Ματθαῖος ὁ Βλαστάριος. Τὰ σύμπαντα κεφάλαιά εἰσι φοζ',
ἀλλὰ τούτων ἐκ τοῦ Νομοκάνωνος τοῦ Βλαστάρεως φαίνονται
ὄντα μόνα τὰ σμ'. Τὸ δὲ σμα' "Νομοκάνωνων ὡραίων καὶ ὅτι
τῶν ἀρχιερέων ἐδόθη νὰ αὐξάνουν καὶ νὰ ὀλιγοστέβουν τὰ ἐπι-
τίμια."—φοζ' "Γράμμα ὁποῦ γράφη ὁ ἀρχιερεὺς ὅταν κάμει
πρωτοσύγγelon." Ἐμπεριέχεται δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ μέρει
(κεφ. σμα'—φοζ') καὶ Ἐξομολογητάριον.

2. Διήγησις (ἀνεπίγραφος) περὶ τοῦ Ἑβραίου Θεο-
δοσίου καὶ τοῦ Χριστιανοῦ χρυσοχόου Φιλίππου.

Γέγραπται δι' ἄλλης χειρὸς. Ἀρχ. Κατὰ τοὺς χρόνους
τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου
ἦτον ἕνας Ἑβραίος καὶ προεστὸς ἀπάνω εἰς ὄλους
τοὺς Ἑβρέους τὸ ὄνομά του Θεοδόσιος.

3. "Συνταγματίον Γερασίου πατριάρχου Ἀλεξαν-
δρείας ἐναντίον ἐκείνων

ὁποῦ ψευδοφρόνως λέγουσι πῶς τὰ ἅγια μυστήρια τοῦ τιμίου
σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τελειώ-
νουνται εἰς τὰ κυριακὰ λόγια. Ἀπόδειξις δὲ ἀληθῆς πῶς τελειώ-
νουνται εἰς τὸ Ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τούτον" κτλ.

4 (φ. 249 α). "Ῥήματα διδασκάλων πολλὰ ὡραία,
καὶ ἰδύτατα."

Ἀρχ. Ἀπόστολος ἄλαλος, ἐπιστολὴ βαστάζῃ ἄλαλη
καὶ ἀπέρχεται εἰς πόλιν ἀθεμελιωτήν. Ἀποκρίσις.

Ἀπόστολος, εἶναι ἡ περιστέρα, ἐπιστολὴ τὸ κλαδί τῆς
ἐλαίας. πόλις ἡ κιβωτός. Εἰσι δὲ τὸ πλείστον αἰτήματα
δημῶδη μετὰ θεολογικῆς ἐρμηνείας, πληρὴ δὲ τούτων τιτὲς γρα-
φικαὶ ἐρωτήσεις μετ' ἀποκρίσεων.

1740. 227. Χαρτ. 8. XV.

1. Πασχάλια.

2. Εὐχαί.

3. Νομοκάνων (ἐξομολογητάριον)

κεφ. σλ' ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. α' "Διάφοροι διαφορὰ
ἐξομολογήσεων." Κεφ. σλ' "Περὶ τῶν ἱερομένων μοναχῶν
κεφάλαια μερικὰ καὶ μοναχῶν παραγγελεῖαι." Ἐγράφη τὸ
παρὸν βιβλίον παρὰ τοῦ εὐτελεστάτου ἐν ἱερομονά-
χοις Νικηφόρου ἐν τῇ ἱερῇ καὶ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Βατο-
παιδίου... Ὀκτωβρίου ἐ' ,ζβ' ἔτη ἰνδ. ιβ^{στ} (=1498).

1741. 228. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἐκ τῆς Ὀκτωήχου (ἀκέφ.).

2. Νομοκάνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων
πατέρων.

3. Ἀποφθέγματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Διηγήσεις
ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.

4. Νομοκάνωνος μέρη.

5. Ἀποφθέγματα καὶ ἀποσπάσματα πατέρων.

6. "Περὶ τῆς τοῦ κόσμου ποιήσεως ἡλίου τε καὶ
σελήνης καὶ τῶν ὀνομάτων μεγάλων ἑπτὰ ἀστέρων."

7. "Ἐξήγησις εἰς τὸν Μανασσὴν ἧτις ἐγένετο δι
ὀρεξίν καὶ θέλημα καὶ ἀποδοχὴν εὐγενεστάτου κυροῦ
Καλλινίκου τοῦ Συναδινού."

Ἀρχ. Ἡ ψυχὴ ἡ ἀγαπῶσα τὴν ὕλην ἦγουν τὰ ὑλικά
πράγματα πάντοτε ἔχει τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ τὴν
κίνησιν εἰς αὐτά.

8. Λόγοι, ἀποφθέγματα καὶ ἀποσπάσματα πατέρων.

9. Βίοι τινὲς ἁγίων ἐν συντόμῳ.

10. Νομοκάνωνος μέρη.

Ἡ ἐξ ἀρχῆς τάξις τῶν φύλλων ἐν τῷ κώδικι μεγάλως συγκε-
χυμένη. Μεταξὺ δὲ τῶν φύλλων τοῦ ὑπ' ἀρ. 8' Ἐγράφη δὲ
ὁ παρὸν νόμος καὶ οἱ λόγοι τῶν πατέρων καὶ ἑτέρα
διδασκαλεῖα καὶ ἀκολουθία εὐχελαίων καὶ ἐξοδια-
στικῶν ἱερέων καὶ μοναχῶν καὶ κοσμικῶν καὶ νηπίων
διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου Ῥαδινού
ἱερέως... ἐγράφη δὲ ἐπὶ ἔτους πληρεστάτου ,5' ἂμ5'
ἰνδ. α' (=1498) ἐγράφη δὲ εἰς τὴν βασιλείαν Ἰωάννου
τοῦ Παλαιολόγου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων καὶ ἐνε' τ'
βασιλεύοντος Ἰσμαηλίου βασιλεύοντος ἀσεβεστάτου
Ἄμουράτου τοῦ ἔτους οὐ ἐκαταλύθη ἡ Σερβία μετὰ τὸν
πενθερὸν αὐτ' Ἰσιούργκη ἐκ χώρας Βαδρίων.

1742. 229. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων κεφ. τοῦ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ νὰ εἶναι συμπαθῆς εἰς πάντας."—
κεφ. τοῦ "Περὶ τοῦ πῶς γράφει τὴν μαρτυρίαν ὁ πνευματικὸς
τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."

2. Εὐχαί τινες.

3. "Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀντιοχείας κοινῇ γλώττῃ περὶ γονορρυίας καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου."

4. Γερμανοῦ πατριάρχου Περὶ τῆς νηστείας τοῦ Σταυροῦ."

5. Ἀκολουθία τῆς προσκομιδῆς.

6. Παρθενίου Κωνσταντινουπόλεως Πρὸς τοὺς καθηγουμένους τῶν μονῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους ἐπιστολὴ περὶ τῆς προσκομιδῆς τοῦ ἄρτου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν νόμιμον ἐγράφει διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων μαθητοῦ τοῦ πατᾶ κύρ Ἀντωνίου ἐν ἔτει αχθ ἐν μηνὶ Ἀύγουστῳ (=1679).

1743. 230. Χαρτ. 8. XVIII.

Ματθαίου Βλαστάρως Νομοκάνων.

Κεφ. σνς' ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ νὰ εἶναι εἰς δλους συμπαθῆς."—Κεφ. σνς' "Περὶ δταν ὁ ἀνὴρ λείπει χρόνους πέντη καὶ δὲν ἀποστελῆ ἐξοδὸν πρὸς τὴν γυναῖκα του." "Ἐπονται Εὐχαί τυες.

1744. 231. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων

κεφ. ρμε'. Εἶτα δὲ α' Περὶ διακόνων. β' Περὶ πρεσβυτέρων, περὶ μονάχων κτλ. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ "Τὸ δὲ συμφερόμεν μετὰ Λατίνων ἢ Λατινοφρόνων ἱερέων τοῦτο τελείως ἀπαγορευόμεν καὶ οὐδόλως ἐπιτρέπομεν."

Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγράφη ἐν ἔτει ζροη' ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ (=1670) ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ἁγίῳ δρει.

1745. 232. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ματθαίου τοῦ Βλαστάρως Νομοκάνων κεφ. σμε' (ἀκέφ.).

2. Εὐχαί τιες.

3. Ἀκολουθία εἰς μοναχοῦς.

4. Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

5. "Βαθμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχων εἰς τοὺς πόσους βαθμοὺς γίνεται τὰ τῶν γάμων συνοικέσια."

Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2, ὡν σφίζεται μόνη ἡ ἑτέρα) ἐκ Βίου ἁγίου τινός.

1746. 233. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων.

Προτάσσεται πίναξ κεφ. ρπα', οἷς προσετέθησαν ἐν τῷ κώδικι καὶ τινα ἄλλα ὡς καὶ εὐχαί τυες. Ἄρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων καὶ ἐγκρατής. Κεφ. α' "Περὶ τῶν χειροτονούντων παρ ἐνορίας."—β' "Περὶ τῶν χειροτονούντων ἐπὶ χρήμασιν."—ρπα' "Περὶ τῶν μεταθεμένων ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν ἐκ πόλεως μικρᾶς εἰς μεγαλειτέραν."

1747. 234. Χαρτ. 8. XVIII.

Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).

Φύλλα τινὰ ἐν τέλει διαβεβρωμένα ὑπὸ μῦθων. Ἐν τέλει· Εἶλιφε δὲ τέρμα τὸ παρὸν πονιμάτιον...ἐν τῇ ἁγία πόλει Ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει 1799.

1748. 235. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κοσμᾶ Κανόνες.

α'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.—β'. Τῆς Ὑπαπαντῆς.—γ'. Τῶν Χριστουγέννων.—δ'. Τῆς Πεντηκοστῆς.—ε'. Εἰς τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ.

2. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις (κολοβ.).—β'. Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας.—γ'. Εἰς Εὐαγόραν ἐγκώμιον (κολοβ.).

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι ε' τῶν εἰς τὴν Ἐξαήμερον (κολοβ.).

Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

1749. 236. Χαρτ. 8. XVIII.

"Γνώμαι μονόστιχοι κατα στοιχείον ἐκ διφόρων ποιητῶν."

Ἄρχ. Ἀνὴρ δὲ χρηστός. Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην, μὴ γραφείσης ἀπαρταχοῦ.

1750. 237. Χαρτ. 8. XVIII.

Ὁ κανὼν τῶν Φώτων "Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα."

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

*1751. 238. Χαρτ. 8. XVIII (φ. 12).

Ἑρμηνεία περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, τοῦ Πάσχα κτλ.

Μετὰ σχημάτων.

1752. 239. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐξηγήσεις διαφόρων λόγων ἀρχαίων συγγραφέων.

Περὶ λαμβάνονται α'. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον, εἰς Εὐαγόραν, Πλαταικός.—β'. Δουκιανοῦ Πατριδὸς ἐγκώμιον.—γ'. Διβανίου Πρὸς τοὺς Τρῶας, Τυραννοκτόνος, Πρεσβυτικός β', Πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης.—δ'. Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς, Περὶ πολυπραγμοσύνης.—ε'. Δημοσθένους Ὀλυμπιακός γ', Κατὰ Φιλίππου α' καὶ γ'.—ς'. Διβανίου Περὶ δυσκόλου ἀνδρός καὶ Ἀποκρηττομένου λόγος ("Ἐχων τις γυναῖκα κτλ.).—ζ'. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.

1753. 240. Χαρτ. 8. XVII (φ. 36).

"Θεοκλήτου ἐκκλησιάρχου τε καὶ δομestίχου τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τῶν Ἰβήρων τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω κειμένης Λόγος ἀποδεικτικός περὶ τῆς προσκομιδῆς τοῦ ἁγίου ἄρτου" κτλ.

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρχξε' μηνὶ Μαρτίῳ ζ' (=1665).

1754. 241. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).

Ἄρχ. ...ρήματι τῶν ὑπαρκτικῶν ἕκαστον τυγχάνω ἔχων οὐ μὴν ἄλλὰ καὶ εἰς ἀπαρέμφατον μετασχηματιζόμενον πλεονάζει. Τελ. εἰ δὲ τῷ βουλομένῳ εἴη καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων διαφορὰν λῦσαι, ἀμετάβατον καλεῖται, καθὰ καὶ τῷ γραμματικῷ κέκληται.

Ἐν τέλει· Ἀνδρέας Ζερπῆνος ἔγραψα ταῦτα ἐκ σχολῆς Σύφνου.

2. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόνικον.—β'. Πρὸς Νικοκλέα.—γ'. Εἰς Εὐαγόραν.

3. Ἐξηγήσεις τοῦ βίου Αἰσώπου τοῦ ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη (ἀτελείς).

4. Ἐξηγήσεις τοῦ Ἰσοκράτους Πλαταϊκοῦ.

5. Συμμίου τοῦ Ῥοδίου Πτερόν καὶ Πέλεκυς.

6. Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς, Περὶ τοῦ ἀκούειν, Περὶ πολυπραγμοσύνης.

7. “Ὀδάριον κατασκευτικόν, ποίημα κυρίου Δέοντος φιλοσόφου καὶ βασιλέως κατὰ ἀλφάβητον, διὰ στίχων ὀκτωσυλλάβων τῶν λεγομένων ἀνακρεοντείων.”

8. Σημειώσεις τινές, ἰδίως γραμματικά, οὐδενὸς λόγου.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 6 καὶ 7 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

1755. 242. Χαρτ. 16. XVIII (σ. 80).

“Καλένδάρων.”

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀρχὴν παραφύλλῳ Καλένδάρων συνθεῶ ἀγίῳ ὑπάρχει ἡ ἀπαρχὴ διὰ χυρῶς τοῦ πατρὸς Θεωδώρου Ζαχαράδων.

1756. 243. Χαρτ. 16. XIX.

Συντακτικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

1757. 244. Χαρτ. 16. XV.

“Τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν διορθωθέντα κῦρ Μανουὴλ τῷ Μοσχόπουλῳ ἐρωτήματα.”

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἡμῶν φύλλον (Περγ. X.) ἐκκλησιαστικοῦ περιχομένου.

†1758. 245. Περγ. Χαρτ. X—XIX.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα, πρὸς δὲ καὶ μέρη διακωδίκων, ὧν τὰ μὲν χαρτῶα, πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ περγαμηνῆς,

ἐν οἷς καὶ τινὰ ἀξία λόγου. Ἐν φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον τροπάρια ἐστὶ παλιμψηστον ἀνήκει δὲ καὶ ἡ ὑποκειμένη γραφὴ εἰς κώδικα ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.

1759. 246. Περγ. XIII.

“Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.”

Ἐδηγῶρον μήκους μ. 2,30, πλάτους 0,26, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,135.

Ἀπόκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς ὡς καὶ οἱ ὑπ’ ἀρ. 1760 (247)—1763 (250) κώδικες.

*1760. 247. Χαρτ. 8 μέγ. XVII (σ. 107).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Χεῖρ Ματθαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμαν-

δρίτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐκ Πωγωνιανῆς

ἐν ἔτει Ἰβρία Ἀπριλλίου α' Ἰνδ. α⁷⁶ (=1608).

Κοσμεῖται ὑφ' ὠραίων ἀρχικῶν γραμμάτων.

*1761. 248. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπ' ἀτέχνων ἀρχικῶν γραμμάτων.

*1762. 249. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπὸ τινῶν κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἐν

τέλει Ἐγγραφή διὰ χειρὸς Σεραφείμ μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἰρκαβ' (=1614).

*1763. 250. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπὸ κομψοτάτων ἀρχικῶν γραμμάτων.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ

- *1764. 1.** Περγ. φύλλ. XII.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ ὑπὸ ἐπιτίτλων, μέχρι δὲ τινος ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων χρυσῶν· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ κώδικος ἀρχικὰ γράμματα εἰσι ἀπλῶς ἐρυθρά.
- 1765. 2.** Περγ. 4. VIII. σελ. 2 (φ. 36).
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).
Ἄρχ. ἐκ τοῦ Σαββάτου τῆς γ' ἑβδομάδος Κατὰ Ἰωάννην... εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶται ἀλλήλους.
- *1766. 3.** Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).
Ἄρχ... οὗτος ἦν ὃν εἶπον ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν. Τούτων δ' ὄντων ἐκ τοῦ εἰς τὸ Πάσχα κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, εὐνόητον, ὅτι λείπει ἐν ἀρχῇ ἐν μόνον φύλλον. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀσήμεων τινῶν ἐπιτίτλων κοσμημάτων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων λόγου.
- 1767. 4.** Περγ. 4. XII.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων (ἀκέφ. κολοβ.).
Σεπτ. β'—Ὀκτωβρίου λα'.
- *1768. 5.** Περγ. 4. XIV.
Τετραεὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν λείπει ἡ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ὑπὸ ἀπέχων ἐπιτίτλων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων.
Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ χάρτου χειρὶ νεωτέρᾳ γεγραμμένοι πίνακες τῆς εὐρέσεως τῶν εὐαγγελίων.
- 1769. 6.** Περγ. 4. XI. σελ. 2.
1. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
3. Εὐαγγέλιον.
4. Γένεσις.
5. Προφητεῖαι.
6. Παροιμίαι.
- Ἐν ἀρχῇ "Πίναξ σὺν Θεῷ ἐκλογαδίου ὄλου χρόνου τοῦ τε θείου Ἀποστόλου σὺν τῶν Πράξεων τοῦ τε παραγίου καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ὅλης Γενέσεως σὺν τῶν Προφητειῶν καὶ τῶν Παροιμιῶν συναξαρισμένα ἀμφότερα, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τριήμερᾳ καὶ ζωηφόρᾳ Κυριακῇ."
- 1770. 7.** Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι
τὸν ἀριθμὸν κς' κατὰ τὸν προτασόμενον πίνακα. Τοῦ κώδικος μένοντος κολοβοῦ, σφίχεται νῦν τελευταῖος ὁ ις' εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάξης μέχρι τῶν λέξεων καὶ προγῶναι τὸν λοιμὸν καὶ στῆναι πρὸς αὐτὸν πόρρωθεν" ἀλλ' ὡς περ ἀνομοὶ τὰ τῶν ὁμοφύλων...
- 1771. 8.** Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.
Τελευταῖος τῇ κθ' Ἰουν. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου" (κολοβ.).
- 1772. 9.** Περγ. φύλλ. XIII. XII. XI. σελ. 2.
1. Βίος ἁγίου, ἀκέφαλος (XIII).
Ἄρχ... μετεμψυχώσεις δὴ τινὰς καὶ μεταγίσιμους παρειαγόντες.
2. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου" (XIII).
3. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ," κολοβός (XIII).
4. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ. ιθ'—κθ' (XII).
Ἄκέφαλ. καὶ κολοβ. Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχῶς συγκεχυμένη.
5. "Πράξεις καὶ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεΐσαι παρὰ Προχόρου," ἀκέφαλ. (XI).
6. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ. λ'—Ὀκτ. κ' (XI).
Ἄκέφ. καὶ κολοβ.

1773. 10. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων 'Οκτωβρ. α'—κβ'.
Τελευταίος ο βίος του πατρὸς 'Αβραμίου. Τέλ. (κολοβ.)
ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ αὐτοὺς κατακεκλεισμένους· ἀλλὰ
πᾶσιν....
1774. 11. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Ομιλίαι εἰς τὰς Πράξεις
τῶν 'Αποστόλων
ἀπὸ τῆς α' (ἀκεφ.) ἀρχομένης... ποτε οὐχὶ πάντα ἀνε-
γραψε μέχρι τέλους ἢν μετ' αὐτοῦ μέχρι τῆς να' (κολοβ.)
τελευτώσης· ἀν πιστεύωμεν ἡμεῖς ἀν ζητῶμεν ἀν πε...
1775. 12. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια αγίων Σεπτ. α'—λ'.
Τελευταίος βίος ὁ τοῦ Γρηγορίου 'Αρμενίας.
1776. 13. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
'Εφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι κατ' ἐκλογὴν.
α'—ξβ'. Τέλ. (κολοβ.) ἀνευδότου πρὸς πάντα πει-
ρασμὸν τοῦ νοῦ γενομένου καὶ ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ
Θεοῦ δυνατούμενος...
1777. 14. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Μηναῖον Νοεμβρίου.
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων
(Χαρτ. XV).
1778. 15. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
'Αναστασίου τοῦ Σιναΐτου καὶ 'Εφραίμ τοῦ Σύρου
'Ομιλίαι (ἀκέφαλ.).
Φύλλα τινὰ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων
(Περγ.).
1779. 16. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.
Παρακλητικὴ.
Φύλλα τινὰ ἐν ἀρχῇ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεω-
τέρων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
1780. 17. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Πραξαπόστολος
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν.
1781. 18. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ φωνῶν ἐρυθρῶν, ἀκέφαλον, ἐν τέλει δ' ἑλλιπές καὶ
συμπληρωθὲν διὰ φύλλων νεωτέρων (Χαρτ. XVI). Οἱ τίτλοι
χρυσοὶ ὡς καὶ τάρχικα γράμματα.
1782. 19. Περγ. 4. XI.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι 15' λόγοι.
Τὸ τελευταῖον φύλλον χαρτίων.
1783. 20. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι 15'
λόγοι.
2. "Περὶ ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ Θεολόγος Γρη-
γόριος ἐν τῷ 'Επιταφίῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
3. "Περὶ ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν Γρηγόριος ὁ Θεο-
λόγος ἐν τῷ εἰς τὰ Φῶτα λόγῳ."
4. "Βίος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου συγγραφεὶς
παρὰ Γρηγορίου μαθητοῦ αὐτοῦ."
5. "Ἐπίμνημα τύπον ἱστορίας κεφαλαϊώδους ἐπέχον
ἐπὶ τῇ ἀνακομῇ τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς Μεταφράσεως."
6. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
'Εφραίμ τοῦ Σύρου."
1784. 21. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
1. Πίνακες τῶν ἀντιφώνων.
2. Τετραεὐάγγελον.
3. Προκείμενα εἰς 'Αποστόλους, εἰς Προφήτας, εἰς
Μάρτυρας.
4. "Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἑορτῶν."
1785. 22. Περγ. 4. XIV.
Τετραεὐάγγελον.
'Ακέφαλον καὶ κολοβόν. Κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖσι τοῦ κώδικος
τὰ φύλλα διαβεβρωμένα πρὸς τὸ ἐξώτερον μέρος.
1786. 23. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι 1ε'.
Τελευταίος ὁ Περὶ φιλοπτωχίας. Λέπει ἐκπεσὼν ὁ β' καὶ
τὸ πλείστον τοῦ γ', ὁ δὲ α' ἐγράφη πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν
ἐκπεσόντων φύλλων ἐπὶ χάρτου (XVI).
1787. 24. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου 'Εμμέσης
συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου 'Εμμέσης.
'Αρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πατὴρ ὁ παντοκράτωρ ὁ ποι-
ητῆς οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἐπληθύνετο
ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρθοδόξων καὶ εἰς μεγάλην ἐπεδίδου
πρακοπήν ἢ ἀρετὴ πολλοῖς...
1788. 25. Περγ. Χαρτ. 4. XIV.
1. Εὐαγγέλια καὶ ἀπόστολοι τῶν Κυριακῶν τοῦ
ὄλου ἐνιαυτοῦ (Περγ.).
Φύλλα τινὰ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ μεταγενε-
στέρων.
2. 'Αναγνώσματα εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων κατὰ
μῆνας (Χαρτ. XIV).
1789. 26. Περγ. 4. XII.
Μηναῖον 'Ιουνίου.
1790. 27. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Μηναῖον 'Ιανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.
Τὰ πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστά-
θησαν ὑπὸ χαρτίων.
1791. 28. Περγ. 4. XII.
Μηναῖον Νοεμβρίου α'—κ5' (κολοβόν).

1792. 29. Περγ. 4. XIII.
Ψαλτήριον.
Τὰ πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν. Ἐν δ' ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XIV) περιέχοντα κανῶνα σταυρώσιμον.
1793. 30. Περγ. 4. XII.
1. Μηναιὸν Ἰουνίου α'—κδ'.
2. "Στιχηρὰ θεοτοκία ψαλλόμενα ὅτε ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἅγιος τοῦ Μηναιίου ἀλληλουϊάριος."
1794. 31. Περγ. 4. XII.
Μηναιὸν Δεκεμβρίου (κολοβόν).
1795. 32. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ
μετὰ τῶν σχολίων ἐν τῇ ψά ἐνιαχοῦ. Ἀκέφαλος, κολοβὴ καὶ ἑλλιπής.
- *1796. 33. Περγ. 4. X.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
Πρὸ τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου ἀτεχνοτάτη εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
1797. 34. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Ἀναγνώσματα προφητειῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
1798. 35. Περγ. 8. XII.
1. Μηναιὸν Ἰουνίου.
2. "Στιχηρὰ θεοτοκία ψαλλόμενα ὅτε ἐστὶν ἀλληλουϊάριος."
1799. 36. Περγ. 8. XI.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
1800. 37. Περγ. 8. XIII.
Μηναιὸν Μαρτίου (ἀκέφαλον, κολοβόν).
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
1801. 38. Περγ. 8. XIII.
1. Πραξαπόστολος.
2. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ ὄλου χρόνου τοῦ Ἀποστόλου."
- *1802. 39. Περγ. 8. XIV.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσεται ἡ τοῦ Ἐδσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν καὶ Πύρακες τῶν ἀντιφώνων ἐντὸς ἀτεχνοτάτων ἀψιδωτῶν κοσμημάτων.—Ἐτους, 5ωιβ' ἰνδ. β' κύκλου ἡλίου ἢ κύκλου σελήνης ι' (=1804).
1803. 40. Περγ. 8. XIII.
Μηναιὸν Μαΐου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τρία φύλλα ἐξ ἄλλου κώδικος (Περγ. 4. XIII. σελ. 2) περιέχοντα Τροπάρια. Ἐν δ' ἀρχῇ ἐπὶ φύλλον (Περγ. XV) σημειώσεις ἀνάξαι λόγου περὶ διαπαντῶν τροφίμων καὶ οἰκοδομῆς τυσος.
1804. 41. Περγ. 8. XIII.
1. Τετραευάγγελον.
2. Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων τοῦ ὄλου χρόνου.
3. Μέθοδος τοῦ εὐρίσκειν τὸ Πάσχα.
Ἐν τέλει ταύτης Ἡ ἀνάμνησις καθ' ὃν χρόνον γέγονεν ὁ μέγας σεισμός ἐτι ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἐν ἐτι, 5ψλθ' Μαρτίου ια' ἡμέρα δ' ἰνδ. δ'.—Ἐτους, 5[ψ]μη' ἡμέρα 5' ὦρα θ' ἐγένετο ἡλίου ἐκλειψις. Ἐτους, 5[ψ]ξθ' ἡμέρα 5' ὦρα θ' ἐγένετο ἡλίου λήψις.
Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν τετραβῆγγelon διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου ἀναγνώστου ἐν ἐτι, 5ψ..ἰνδ. β' (=12..).
1805. 42. Περγ. Χαρτ. XIII. (φ. 298).
I (φ. I α). Συλλογὴ κανόνων καὶ κανονικῶν διατάξεων (ἀκέφ.).
(φ. I α) "Κανόνες τῶν ἐν Σαρδικῇ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."—(φ. 12 α) "Κανόνες τῶν ἐν Καρθαγένῃ συνελθόντων σιζ' μακαρίων πατέρων."—(φ. 19 β) "Ὅτε τὰ ἐν τῇ Νικαίῳ συνόδῳ ὁρισθέντα παντὶ τρόπῳ παραφυλαχθῆναι." Ἀρχ. Αὐρήλιος εἶπε.—(φ. 31 β) "Ἐκ τῆς συνόδου Καρχηδόνας ἐθα πολλά ὠρίσθησαν."—(φ. 97 α) "Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει."—(φ. 99 α) "Κανόνες τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ Τρούλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως."—(φ. 108 α) "Τὰξις ἀρίστη παντὸς ἀρχομένου καὶ λόγου καὶ πράγματος ἐκ Θεοῦ τε ἄρχεισθαι καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι κατὰ τὸν Θεολόγον Ἰωάννην."—(φ. 144 α) "Κανόνες τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον εἰτι 5σ45' τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἰνδικτιῶνος ια' εὐσεβῶς βασιλεύοντων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρός."—(φ. 156 β) Ταρασίου πατριάρχου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν. Ἀρχ. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως.—(φ. 158 α) Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κθ'.—(φ. 159 α) "Ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."—"Ἐκ τῆς τρίτης τῶν Βασιλείων."—(φ. 159 β) "Ἐκ τῆς δ' τῶν Βασιλείων περὶ τῆς λέπρας Γεεζή."—(φ. 160 α) "Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἡσαῖαν ἐρμηνείας."—(φ. 161 α) "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."—(φ. 162 β) "Ἐκ τῶν Κανόνων τῶν χλ' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Καλχηδόνη συνελθόντων κανῶν ἢ καὶ θ'."—(φ. 168 α) "Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἁγίας ἔκτης συνόδου καν. κη'."—(φ. 164 α) "Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει α' καὶ β' συνόδου."—(φ. 175 α) "Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῶ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ Θεοῦ λόγῳ συστάσης τὴν ἐβδόμην καὶ οἰκουμηνικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιώσεως."—(φ. 177 α) "Τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας" Πρὸς Βασιλείδην.—(φ. 180 β) Πέτρου Ἀλεξανδρείας "Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ Περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ." Ἀρχ. Ἐπεὶ τοίνυν τέταρτον ἤδη Πάσχα ἐπικατείληφε.—(φ. 189 β) "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ Πάσχα." Ἀρχ. Οὐκ ἐγκαλέσει τίς ἡμῖν παρατηρούμενοις Τετράδα καὶ Παρασκευήν.—(φ. 190 α) Γρηγορίου Νεοκαισαρείας "Περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βαρβάρων εἰδωλόθυτα φαγόντων ἢ καὶ ἕτερα τῶα πλημμελησάντων."—(φ. 193 α) Ἀθανασίου "Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμοῦν μονάζοντα."—(φ. 196 α) "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῆς λθ' ἐορταστικῆς ἐπιστολῆς."—(φ. 198 α) Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀμφιλόχιῳ Περὶ κανόνων ἐπιστολαὶ α'—γ'.—(φ. 220 α) "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον

γραφείσης ἐπιστολῆς περὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν τὸν Κύριον" κτλ.—
 "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Διόδωρον τὸν Ταρσοῦ Κατὰ τῶν δύο ἀδελφῶν
 γαμοῦντων" κτλ.—(φ. 223 β) "Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον
 πρεσβύτερον ὅστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνόλου γυναικός."
 (φ. 224 β) "Τοῦ αὐτοῦ χωρεπισκόπου ὅστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς
 αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς κανόνας."—(φ. 226 α) "Τοῦ αὐτοῦ
 πρὸς τοὺς ἑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους ὅστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρή-
 μασι."—(φ. 227 α) "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ κς' κεφαλαίου τῶν
 περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς... Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων."
 —(φ. 230 α) Γρηγορίου Νύσσης Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς
 Λιτώδιον Μελιτηνῆς.—(φ. 240 α) "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ
 τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν."—(φ. 241 α) "Τοῦ ἁγίου Ἀμφι-
 λοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου Ἐκ τῶν πρὸς Σελευκὸν ἰάμβων"
 (στίχοι 68).

"Ἀρχ. Πλὴν ἄλλ' ἐκείνο προσμαθεῖν μάλιστα σοὶ
 προσήκον· οὐχ ἅπαντα βιβλὸς ἀσφαλῆς
 τῆς σεμνῶν ὄνομα τῆς Γραφῆς κεκτημένη.

Τέλ. Τινὲς μὲν ἐγκρίνουσιν, οἱ πλείους δὲ γε
 νόθον λέγουσιν· οὗτος ἀψευδέστατος
 κανὼν ἂν εἴη τῶν θεοπνεύστων γραφῶν.

(φ. 243 α) "Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου
 Ἀλεξανδρείας πρὸς τὰς προσερχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις."
 —(φ. 246 α) "Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν
 Θεοφανῶν ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ προσφώνησις."—(φ. 246 β)
 "Τοῦ αὐτοῦ Ἱερομνηστικῶν ὑπερ ἔλαβεν Ἀμμῶν διὰ τὴν Λικῶν."
 —(φ. 248 α) "Τοῦ αὐτοῦ Ἀφυγιγίω περὶ τῶν λεγόμενων καθα-
 ρῶν." Ἀγάθω, Μηνῆ.—(φ. 249 β) "Τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρολλοῦ
 ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας... Κόλλω (;) Δόμωφ."—(φ. 251 α)
 "Τοῦ αὐτοῦ Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις."
 —(φ. 252 β) "Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου τοῦ ἀγιοτάτου
 πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας
 συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας."—
 (φ. 255 β) "Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
 Μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας περὶ τοῦ ὅπως χρῆ δεχέσθαι
 τοὺς αἰρετικούς προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ."
 —(φ. 256 β) "Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
 δρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Ρουφινιανὸν ἐπίσκοπον."

2 (φ. 259 α). "Τοῦ μακαρίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου
 Κύπρου Διήγησις σύντομος τῶν ἐκτεθεισῶν αἱρέσεων
 πασῶν ἧτοι δογματῶν, ὧν μητέρες τὲ καὶ πρωτότυποι καὶ
 ὀνομασταὶ τέσσαρες, ἐξ ὧν αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἐφύησαν."

"Ἀρχ. Βαρβαρισμός ἦτις καθ' ἑαυτὴν ἐστὶ διαρκέ-
 σασα ἀπὸ ἡμερῶν τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεὰς ἕως τοῦ
 Νῶε. Τέλ. Εὐχῆται· συνάπτονται τούτοις καὶ τῶν ἀπὸ
 Ἑλλήνων ἐπιτετηδευμένων αἱρέσεων οὗτοι οἱ λεγό-
 μενοι Εὐφημίται καὶ Μαρτυριανοὶ καὶ Σαταριανοὶ.
 Περιλαμβάνονται κεφαλαιωδῶς τὰ π' κεφάλαια τοῦ Παναρίου,
 ἀλλὰ τούτοις προστέθενται ἀπὸ φ. 271 α κ. ε. καὶ ἕτερα, εἰλημ-
 μένα ἐκ τοῦ Θεοδώρητου, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ φ. 278 β, καὶ ἄλλων
 τῶν περὶ αἱρέσεων συγγραψάντων. Τούτων τὰ κυριώτατα σημει-
 οῦνται ἐνταῦθα.—(φ. 271 α) "Κεφάλαια τοῦ τῶν Μασσαλιανῶν
 δυσσεβοῦς δόγματος ἀναληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου αὐτῶν." Ἀρχ.
 Ὅτι συνοικεῖ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνυποστάτως ὁ Σατανᾶς.
 —(φ. 273 β) "Ἐπι περὶ τῆς εἰρημένης αἱρέσεως Μασσαλιανῶν
 τῶν ἐν μοναστηρίοις οἰκούντων καὶ εὐρισκομένων ἐκ τῆς Ἱστορίας
 Θεοδώριτου."—(φ. 275 β) "πβ'. Εὐτυχιανισταί." "πγ'
 Αἰγυπτιατικοί."—(φ. 276 β) "Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως
 ὅπως οἱ ἐκ Σεήρου δοξάζουσι καὶ πῶς τὰς μερικὰς δογματίζουσιν
 οὐσίας Ἰωάννου γραμματικοῦ Τριθείτου λεγομένου Φιλοπόνου

ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου τοῦ Διαιτητοῦ." Ἀρχ. Ὁ γὰρ κοινὸς
 καὶ καθόλου τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως λόγος εἰ καὶ
 αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν εἰς ἐστίν. Τέλ. Δαπανηθεῖ παρὰ
 βραχὺ καὶ τοῦτο αὐτοῖς ἀντι κοινωρίας λελόγισται.—
 (φ. 288 β) "πζ'. Ἡκίεται."—"πη'. Γνωσίμαχοι."—"πθ'.
 Ἡλιοτροπίται."—(φ. 285 α) "Αὐταὶ μέχρι τῶν Ἡρακλείου τοῦ
 βασιλέως χρόνων αἱ αἱρέσεις· ἀπὸ δὲ Ἡρακλείου καὶ δεῦρο
 ἀνεφύησαν ἄλλαι αἱρέσεις ὡς ὑπόκειται."—"ιθ' Ἰεροσολιταί."
 —(φ. 285 β) "ρ' Αὐτοπροσκόπται."—(φ. 287 β) "Χριστιανο-
 κατήγοροι ἦγον Ἐικονοκλάσαι ἢ Θυμολόντες."—"Περὶ Ἀπο-
 σχιστῶν οἱ καὶ Δοξάριοι λέγονται."—(φ. 288 β) "Τιμοθέου
 πρεσβυτέρου τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπό-
 λεως Περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ ἀμωμήτῳ ἡμῶν πίστει."
 —(φ. 289 β) "Σακκοφόροι καὶ Ἀποτακτίται ἢ Ἐγκρατεῖται ἢ
 Ἰδρωπαραστάται."—(φ. 290 β) "Μοντανισταὶ καὶ Πεπουζιανοί."
 —(φ. 291 α) "Μανιχαῖοι."—(φ. 291 β) "Ἐννομιανοὶ ἦτοι
 Ἀνόμοιοι."—(φ. 292 β) "Παυλιανισταί."—"Σαβελλιανοὶ ἢ
 Μαρκελλιανοί."—(φ. 293 α) "Περὶ Σίμωνος τοῦ Μάγου ὄθεν
 καὶ Σιμωνιανοὶ καλοῦνται."—(φ. 293 β) "Περὶ Μετάνδρου τοῦ
 γενομένου μαθητοῦ Σίμωνος."—"Περὶ Ἐβριωνίων."—(φ. 294 α)
 "Περὶ Κηρίνου."—(φ. 294 β) "Περὶ Σατορνίνου. Περὶ Καρπο-
 κράτους."—(φ. 295 α) "Περὶ Μάρκου τοῦ ἀνοσίου."—"Περὶ
 Ἀπελλοῦ."—"Περὶ Θεοδότου τοῦ σκυτέως."—(φ. 295 β) "Περὶ
 Ἐλεσαϊτῶν."—(φ. 296 α) "Περὶ Νεπο."—"Περὶ Πελαγίου καὶ
 Κελεστίνου."—(φ. 296 β) "Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη αἵρεσις τῶν
 Μελχισεδεκτικῶν."—(φ. 297 α) "Οἱ δὲ χριόμενοι τῷ ἁγίῳ μύρω
 Τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι."—(φ. 298 α) "Ἀρειανοὶ ἀπὸ Ἀρείου."—
 "Μακεδονιανοὶ ἦτοι Πνευματομάχοι."—(φ. 298 β) "Ἀπολινα-
 ρισταί." Ἀρχ. Ἀπολιναρίου ὁ Σύρος ἀνουν τὸν Χριστὸν
 εἰπεῖν ἐτόλμησεν. Τέλ. (κολοβ.) οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ
 περὶ τῶν ἀποκειμένων ἀρρήτων ἀγαθῶν τοῖς ἁγίοις...
 Ἐπὶ περγαμηνῆς ἐστὶ γεγραμμένος ὁ κώδιξ μέχρι καὶ τοῦ
 φ. 74, τὸν τεύθεν δὲ χαρτῶς τῶν αὐτῶν χρόνων (XIII αἰῶνος).

1806. 43.

Περγ. 8. XII.

1. Μηναιῶν Φεβρουαρίου.

2. "Κανὼν παρακλητικὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
 ὅστις ψάλλεται εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν κδ'."

1807. 44.

Περγ. 8. XI.

Τετραευάγγελον.

Προτάσσεται μὲν Κοσμῷ Ἰνδικοπλεύστου Περὶ τῆς ἁγίας
 Γραφῆς, ἐκεῖ δὲ "Ἰπολότου Θηβαίου Ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ
 συντάγματος περὶ γενεολογίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου." Ἐν δὲ
 τῇ ἀρχῇ ἐπὶ φύλλων χαρτῶν "Ἐορτολόγιον τῶν ιβ' τοῦ
 ἐνιαυτοῦ μηνῶν."

1808. 45.

Περγ. 8. XII.

Τετραευάγγελον (ἀκέφαλον, κολοβόν, ἑλλιπέτες).

1809. 46.

Περγ. 8. XII.

Τετραευάγγελον.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ· Οὗτοι οἱ κληροὶ εἰσὶν οὗς οἱ
 μακάριοι Ἀπόστολοι ἔβαλον μετὰ δακτύλων τοῦ ποι-
 οῦντος τὴν εὐχὴν κατ' ἰδίαν κτλ.

1810. 47.

Περγ. 8. XIII.

Τετραευάγγελον.

Προτάσσεται "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων
 τοῦ χρόνου ἀνάγνωσιν."

- *1811. 48. Περγ. 8. XII.
Τετραευάγγελον.
 "Ἐπεταί " Πίναξ τῶν Σαββατοκυριακῶν τοῦ ὄλου χρόνου." Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων ἐν ἀρχῇ τῶν εὐαγγελίων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, ὡν ἰδιόρρυθμον καὶ ὠραῖον τὸ Β ἐν λέξει Βίβλος.
1812. 49. Περγ. 16. XII.
Ψαλτήριον
 ἀκέφαλον, οὐ τὰ τελευταία φύλλα χαρτῶα.
1813. 50. Περγ. 16. XII.
Ψαλτήριον
 ἀκέφαλον, λειπόντων ὀλίγων φύλλων ἐν ἀρχῇ.
1814. 51. Περγ. 16. XII.
Τετραευάγγελον
 ἀκέφαλον, οὐ τὰ πρῶτα τῶν σφζομένων φύλλων ἐφθάρμενα.
1815. 52. Περγ. 16. XII. (φ. 165).
 1 (φ. 1 α). **Κεφάλαια θεολογικὰ ἀνεπίγραφα.**
 Εἰσὶ διηρημένα κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, αἵτινες λέξις φέρονται καὶ ἐπιγεγραμμένοι ἐρυθρῇ βαφῇ, ἐν δὲ τῇ ψα εἰρηναίᾳ ἀναγεγραμμένοι ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων ἀπὸ τοῦ κέ', τοῦ κώδικος ὄντος ἀκέφαλου, μέχρι μδ'. "Ἀρχ... ὄψονται. Ἐρώτησις. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος ἐμὸν ἐστὶ τὸ χρυσοῖον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ ὅτι ἐγὼ δίδωμι αὐτὸ ἅρα λοιπὸν πᾶς ἄνθρωπος πλουτήσας ἐκ Θεοῦ ἐπλούτησεν; Ἀπόκρισις. Οὐδεὶς ἀπὸ πολέμων καὶ αἱμάτων καὶ κλοπῶν καὶ ἐπιτορκιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ δωροδοσιῶν καὶ ἀδικιῶν συνάξας πλοῦτον δύναται εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦ Θεοῦ ἐπλούτησα, ἀλλὰ διὰ τοῦ πονηροῦ κτλ.—Τέλ. Τὰ δὲ κρίματα ταῦτα ἄβυσσος πολλῆ καὶ μόνῃ τῷ Θεῷ γνωστά.
 2 (φ. 54 α). " Λόγοι ἀγίων πατέρων ψυχοφελεῖς."
 Ἐξακολουθεῖ μὲν ἐν τῇ ψα ἡ τῶν κεφαλαίων ἀριθμοῖς, τὰ δὲ κεφάλαια διαστελλοῦνται καὶ δι' ἐρυθρῶν ἐπιγραφῶν "περὶ ἐλεημοσύνης," "περὶ Μαγιστρανοῦ," "περὶ τοῦ ἐτέρου Μαγιστρανοῦ," "περὶ τοῦ ἀπολαβάντος ἐκαντοπλάσια,"... "περὶ σημιοφόρων," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίου," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Λέοντος," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Χριστοφόρου," "περὶ τοῦ κτισθέντος λουτροῦ," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Παύλου"... Τελευτ. (φ. 163 α) "περὶ τοῦ ἀργυροπράτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ," οὐ τέλ. (κολοβ.) ἔδραμεν καὶ εὔρεν πᾶσαν τὴν πόλιν σχεδὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ τὰ...
1816. 53. Περγ. 16 μικρ. XIII.
Τετραευάγγελον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1817. 54. Περγ. 16 μικρ. XII.
Ψαλτήριον μετὰ καὶ τῶν Ὁδῶν.
 Τὰ πρῶτα φύλλα χαρτῶα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τελευταία, οἰκτρῶς ἐφθάρμενα μετὰ καὶ τινων τῶν φύλλων τῆς περγαμηνῆς.
- *1818. 55. Περγ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Εἰλητᾶριον κολοβὸν μήκους μ. 1,25, πλάτους 0,25, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,17. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου κοσμηματος.
1819. 55 α. Περγ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Εἰλητᾶριον μήκους μ. 2,49, πλάτους 0,245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0.15.
1820. 56. Βομβ. 4. XIII.
 1. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι 4η'.
 2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῆλου Ἐκ τῶν πρὸς μοναχοὺς παραινήσεων αὐτοῦ."
 3. Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος
 "Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας," "Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς...προσευχῆς," "Περὶ τοῦ ἐπιγελοῦ οὐρανοῦ" κτλ., "Περὶ τοῦ συνδέσμου τῆς ἐναρέτου Τριάδος ἐν ἀρεταῖς."
 Τούτοις ἔπεται "Τὸ ἐπίγραμμα τῆς βίβλου," οὐ τέλος εὐχαῖς ἀμείβου τὸν συντάξαντα τὰδε μᾶλλον δὲ τὸν γράψαντα Ἀββακοῦμ ταῦτα ἐν εἰσι 5ω' (=1292) ἰνδ... (λείπει ἡ ἰνδικτιῶν).
 4. Θεοδώρου Ἐδέσσης "Κεφάλαια πρακτικά."
 5. "Υποθήκαι ἄς εἰς ὑπόθεσιν ἑαυτοῖς γεγράψασιν σπουδαῖοί τινες καὶ ὀνόμασαν Ἐγχειρίδιον."
 6. "Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Καρπαθίου Κεφάλαια."
1821. 57. Χαρτ. 4. XIV.
 1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 2. Γρηγορίου Νικοιουσαρείας Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 3. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἀγίων τοῦ ὄλου χρόνου".
 οὐ ἐν ἀρχῇ ἐρυθροῖς γράμμασι Μάξιμος μοναχός. Μένει κολοβὸν ἐν Φεβρ. 1η'.
1822. 58. Χαρτ. 4. XVI.
 1. Μηναιὸν Φεβρ.—Αὐγ. (ἀκέφαλον).
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Συναξάριον μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰθ' ἐν εἰσι 3λ^η ἰνδ. γ' (=1580)... διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Καλλιπολίτι τοῦ ἐπίκλην Τζαουσι... Ἐκτίθεμαι δὲ καὶ τὰ βιβλία κατ' ὄνομα οὐ πρὸς ἐμὸν ἐπαινον, ἀλλ' ἵνα μή τις βουληθείη ἐκσπᾶσαι ἐξ αὐτῶν καὶ ἀποξενῶσαι τῆς αὐτῆς μονῆς ἅτινα εἰσὶν οὐχ αἰμὸς πόνος, ἀλλὰ δῶρα τῆς κυρίας μου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐμῆς ἐλπίδος. + Ψαλτήριον. Μηναιὰ δύο Ἰούλλιος καὶ Σεπτέμβριος. Τὸ παρὸν Συναξάριον καὶ ἐν Διακονικῶν καὶ Ψαλτικᾶ. Ἐτερον διακονικὸν μετὰ τῆς ἐρμηνείας. Παρακλητικὸν τὸ 5'. Μηναιὸν Ἰανουάριος. Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου καὶ Συναξάριον ὁ Σεπτέμβριος ἕως τὸν Φεβρουάριον.
 2. "Ἰωάννου γεωμέτρου
 τοῦ ἐν ἀληθείᾳ πανσόφου καὶ παμμάκαρος Λόγος προσφωνητικὸς ἡ χαριστήριος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν."
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 Ἄρχ. Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ.
 4. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας."

γραφείσης ἐπιστολῆς περὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν τὸν Κύριον” κτλ.—
 “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Διόδωρον τὸν Ταρσοῦ Κατὰ τῶν δύο ἀδελφῶν
 γαμοόντων” κτλ.—(φ. 223 β) “Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον
 πρεσβύτερον ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνόλου γυναικίου.”—
 (φ. 224 β) “Τοῦ αὐτοῦ χωρεπισκόπου ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς
 αὐτοῦ ὑπηρετίας παρὰ τοὺς κανόνας.”—(φ. 226 α) “Τοῦ αὐτοῦ
 πρὸς τοὺς ἴψ’ ἐαυτὸν ἐπισκόπου ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρή-
 μασι.”—(φ. 227 α) “Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ κζ’ κεφαλαίου τῶν
 περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς... Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων.”
 —(φ. 230 α) Γρηγορίου Νύσσης Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς
 Λιτωδίων Μελιτηνῆς.—(φ. 240 α) “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ
 τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν.”—(φ. 241 α) “Τοῦ ἁγίου Ἀμφι-
 λόχιου ἐπισκόπου Ἰκονίου Ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων”
 (στίχοι 68).

Ἄρχ. Πλὴν ἄλλ’ ἐκεῖνο προσμαθεῖν μάλιστα σοὶ
 προσήκον οὐχ ἅπαντα βιβλίου ἀσφαλῆς
 ἢ σεμνὸν ὄνομα τῆς Γραφῆς κεκτημένη.
 Τέλ. Τινὲς μὲν ἐγκρίνουσιν, οἱ πλείους δὲ γε
 νόθον λέγουσιν· οὗτος ἀψευδέστατος
 κανὼν ἂν εἴη τῶν θεοπνεύστων γραφῶν.

(φ. 243 α) “Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου
 Ἀλεξανδρείας πρὸς τὰς προσηνεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις.”
 —(φ. 246 α) “Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν
 Θεοφανίων ἐπιστάτων ἐν Κυριακῇ προσφώνησις.”—(φ. 246 β)
 “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτομῆτικὸν ὑπερ Ἐλαβεν Ἀμμῶν διὰ τὴν Λυκῶν.”
 —(φ. 248 α) “Τοῦ αὐτοῦ Ἀφύγγιου περὶ τῶν λεγομένων καθα-
 ρῶν,” Ἀγάθου, Μηνῆ.—(φ. 249 β) “Τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρῶλου
 ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας... Κύλλου (;) Δόμωφ.”—(φ. 251 α)
 “Τοῦ αὐτοῦ Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις.”
 —(φ. 252 β) “Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου τοῦ ἁγιωτάτου
 πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας
 συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας.”—
 (φ. 255 β) “Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
 Μαρτυρῶν ἐπισκόπων Ἀντιοχείας περὶ τοῦ ὅπως χρῆ δεχέσθαι
 τοὺς αἰρετικοὺς προσερχομένους τῇ ἀγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.”
 —(φ. 256 β) “Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
 δρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφιανὸν ἐπίσκοπον.”

2 (φ. 259 α). “Τοῦ μακαρίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου
 Κέρκερου Διήγησις σύντομος τῶν ἐκτεθεισῶν αἰρέσεων
 πασῶν ἧτοι δογματικῶν, ὧν μητέρες τὲ καὶ πρωτότυποι καὶ
 ὀνομασταὶ τέσσαρες, ἐξ ὧν αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἐφύησαν.”

Ἄρχ. Βαρβαρισμός· ἦτις καθ’ ἐαυτὴν ἐστὶ διαρκέ-
 σασα ἀπὸ ἡμερῶν τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεὰς ἕως τοῦ
 Νῶε. Τέλ. Εὐχῆται· συνάπτονται τούτοις καὶ τῶν ἀπὸ
 Ἑλλήνων ἐπιτετηθευμένων αἰρέσεων οὗτοι οἱ λεγόμε-
 νοὶ Εὐφημίται καὶ Μαρτυριανοὶ καὶ Σατανιανοὶ.
 Περιλαμβάνονται κεφαλαιωδῶς τὰ π’ κεφάλαια τοῦ Παναρίου,
 ἀλλὰ τούτοις προστέθενται ἀπὸ φ. 271 α κ. ε. καὶ ἕτερα, εἰλημ-
 μένα ἐκ τοῦ Θεοδώρου, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ φ. 273 β, καὶ ἄλλων
 τῶν περὶ αἰρέσεων συγγραμμάτων. Τούτων τὰ κυριώτατα σημει-
 οῦνται ἐνταῦθα.—(φ. 271 α) “Κεφάλαια τοῦ τῶν Μασσαλιανῶν
 δυσσεβοῦς δόγματος ἀναληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου αὐτῶν.” Ἄρχ.
 Ὅτι συνοικεῖ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνυποστάτως ὁ Σατανᾶς.
 —(φ. 273 β) “Ἐπι περὶ τῆς εἰρημένης αἰρέσεως Μασσαλιανῶν
 τῶν ἐν μοναστηρίοις οἰκούντων καὶ εὐρισκομένων ἐκ τῆς Ἱστορίας
 Θεοδώρου.”—(φ. 275 β) “πβ’. Εὐτυχιανιστάι.” “πγ’
 Αἰγυπτιακοί.”—(φ. 276 β) “Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως
 ὅπως οἱ ἐκ Σελήρου δοξάζουσι καὶ πῶς τὰς μερικὰς δογματίζουσιν
 ὁσίας Ἰωάννου γραμματικοῦ Τριθέτου λεγομένου Φιλοπόνου

ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου τοῦ Διαιτητοῦ.” Ἄρχ. Ὁ γὰρ κοινὸς
 καὶ καθόλου τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως λόγος εἶ καὶ
 αὐτὸς καθ’ ἐαυτὸν εἰς ἐστίν. Τέλ. Δαπανηθεῖ παρὰ
 βραχὺ καὶ τοῦτο αὐτοῖς ἀντὶ κοινωνίας λελόγισται.—
 (φ. 283 β) “πζ’. Ἡκέται.”—“πη’. Γνωσίμαχοι.”—“πθ’.
 Ἡλιοτροπίται.”—(φ. 285 α) “Αὐταὶ μέχρι τῶν Ἡρακλείου τοῦ
 βασιλέως χρόνων αἱ αἰρέσεις· ἀπὸ δὲ Ἡρακλείου καὶ δεῦρο
 ἀνεφύησαν ἄλλαι αἰρέσεις ὡς ὑπόκειται.”—“ιθ’ Μονοθεληταί.”
 —(φ. 285 β) “ρ’ Αὐτοπροσκόπται.”—(φ. 287 β) “Χριστιανο-
 κατήγοροι ἦγον Εἰκονοκλάσαι ἢ Θυμολέοντες.”—“Περὶ Ἀπο-
 σχιστῶν οἱ καὶ Δοξάριοι λέγονται.”—(φ. 288 β) “Τιμοθέου
 πρεσβυτέρου τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπό-
 λεως Περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ ἀμωμήτῳ ἡμῶν πίστει.”
 —(φ. 289 β) “Σακκοφόροι καὶ Ἀποτακτῆται ἢ Ἐγκρατεῖται ἢ
 Ἰδρωπαραστάται.”—(φ. 290 β) “Μοντανιστάι καὶ Πεπουζιανοί.”
 —(φ. 291 α) “Μανιχαῖοι.”—(φ. 291 β) “Ἐδνομανοὶ ἦτοι
 Ἀνόμοιοι.”—(φ. 292 β) “Παυλιανιστάι.”—“Σαβελλιανοὶ ἢ
 Μαρκελλιανοί.”—(φ. 293 α) “Περὶ Σίμωνος τοῦ Μάγου ὄθεν
 καὶ Σιμωνιανοὶ καλοῦνται.”—(φ. 293 β) “Περὶ Μενάνδρου τοῦ
 γενομένου μαθητοῦ Σίμωνος.”—“Περὶ Ἐβριωνίων.”—(φ. 294 α)
 “Περὶ Ἐκρήνου.”—(φ. 294 β) “Περὶ Σατορνίου. Περὶ Καρπο-
 κράτους.”—(φ. 295 α) “Περὶ Μάρκου τοῦ ἀνοσίου.”—“Περὶ
 Ἀπελλοῦ.”—“Περὶ Θεοδότου τοῦ σκυτέως.”—(φ. 295 β) “Περὶ
 Ἐλεσαϊτῶν.”—(φ. 296 α) “Περὶ Νεπο.”—“Περὶ Πελαγίου καὶ
 Κελεστίνου.”—(φ. 296 β) “Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη αἵρεσις τῶν
 Μελχισεδεκτικῶν.”—(φ. 297 α) “Οἱ δὲ χριόμενοι τῷ ἁγίῳ μύρω
 Τεσσαρεςκαυδεκαταῖοι.”—(φ. 298 α) “Ἀρειανοὶ ἀπὸ Ἀρείου.”—
 “Μακεδονιανοὶ ἦτοι Πνευματομάχοι.”—(φ. 298 β) “Ἀπολινα-
 ριστάι.” Ἄρχ. Ἀπολιναρίου ὁ Σύρος ἀνὸν τὸν Χριστὸν
 εἰπεῖν ἐτόλμησεν. Τέλ. (κολοβ.) οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ
 περὶ τῶν ἀποκειμένων ἀρρήτων ἀγαθῶν τοῖς ἀγίοις...
 Ἐπὶ περγαμηνῆς ἐστὶ γεγραμμένος ὁ κώδιξ μέχρι καὶ τοῦ
 φ. 74, τοῦντεῦθεν δὲ χαρτῶος τῶν αὐτῶν χρόνων (XIII αἰῶνος).

1806. 43.

Περγ. 8. XII.

1. Μηναιὸν Φεβρουαρίου.

2. “Κανὼν παρακλητικὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
 ὅστις ψάλλεται εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν κδ’.”

1807. 44.

Περγ. 8. XI.

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται μὲν Κοσμᾶ Ἰνδικοπλέστου Περὶ τῆς ἁγίας
 Γραφῆς, ἔπεται δὲ “Ἰπολύτου Θηβαίου Ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ
 συντάγματος περὶ γενεαλογίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.” Ἐν δὲ
 τῇ ἀρχῇ ἐπὶ φύλλων χαρτῶων “Ἐορτολόγιον τῶν ἱβ’ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ μηνῶν.”

1808. 45.

Περγ. 8. XII.

Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον, κολοβὸν, ἑλληπές).

1809. 46.

Περγ. 8. XII.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ· Οὗτοι οἱ κληροὶ εἰσὶν οὗτοι οἱ
 μακάριοι Ἀπόστολοι ἔβαλον μετὰ δακτύλων τοῦ ποῖ-
 οῦντος τὴν εὐχὴν κατ’ ἰδίαν κτλ.

1810. 47.

Περγ. 8. XIII.

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται “Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων
 τοῦ χρόνου ἀνάγνωσιν.”

*1811. 48. Περγ. 8. XII.

Τετραεῦγγελον.

"Ἐπεται "Πίναξ τῶν Σαββατοκυριακῶν τοῦ δλου χρόνου." Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων ἐν ἀρχῇ τῶν εὐαγγελίων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν ἰδιόρρυθμον καὶ ὠραῖον τὸ Β ἐν λέξει Βίβλος.

1812. 49. Περγ. 16. XII.

Ψαλτήριον

ἀκέφαλον, οὐ τὰ τελευταία φύλλα χαρτῶα.

1813. 50. Περγ. 16. XII.

Ψαλτήριον

ἀκέφαλον, λειπόντων ὀλίγων φύλλων ἐν ἀρχῇ.

1814. 51. Περγ. 16. XII.

Τετραεῦγγελον

ἀκέφαλον, οὐ τὰ πρῶτα τῶν σφισομένων φύλλων ἐφθαρμένα.

1815. 52. Περγ. 16. XII. (φ. 165).

1 (φ. 1 α). Κεφάλαια θεολογικὰ ἀνεπίγραφα.

Ἐἰσὶ διηρημένα κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, αἵτινες λέξεις φέρονται καὶ ἐπιγεγραμμένα ἐρυθρᾷ βαφῇ, ἐν δὲ τῇ ψα εἴρηται ἀναγεγραμμένοι ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων ἀπὸ τοῦ κ', τοῦ κώδικος ὄντος ἀκέφαλου, μέχρι μδ'. "Ἀρχ...δψονται. Ἐρώτησις. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος ἐμὸν ἔστι τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ ὅτινι θέλω δίδωμι αὐτὸ ἄρα λοιπὸν πᾶς ἄνθρωπος πλουτήσας ἐκ Θεοῦ ἐπλούτησεν; Ἀπόκρισις. Οὐδεὶς ἀπὸ πολέμων καὶ αἱμάτων καὶ κλοπῶν καὶ ἐπιορκιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ δωροδοσιῶν καὶ ἀδικιῶν συνάξας πλοῦτον δύναται εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦ Θεοῦ ἐπλούτησα, ἀλλὰ διὰ τοῦ πονηροῦ κτλ.—Τελ. Τὰ δὲ κρίματα ταῦτα ἀβυσσος πολλῆ καὶ μόνῃ τῷ Θεῷ γνωστά.

2 (φ. 54 α). "Λόγοι ἁγίων πατέρων ψυχωφελεῖς."

Ἐξακολουθεῖ μὲν ἐν τῇ ψα ἡ τῶν κεφαλαίων ἀριθμησις, τὰ δὲ κεφάλαια διαστέλλονται καὶ δι' ἐρυθρῶν ἐπιγραφῶν "περὶ ἐλεημοσύνης," "περὶ Μαγιστριανοῦ," "περὶ τοῦ ἐτέρου Μαγιστριανοῦ," "περὶ τοῦ ἀπολαβόντος ἐκαντοπλάσια,"... "περὶ σημειοφόρων," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Λέοντος," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Χριστοφόρου," "περὶ τοῦ κτισθέντος λουτροῦ," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Παύλου"...Τελευτ. (φ. 163 α) "περὶ τοῦ ἀργυροπράτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ," οὐ τέλ. (κολοβ.) ἔδραμεν καὶ εὔρεν πᾶσαν τὴν πόλιν σχεδὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ τὰ...

1816. 53. Περγ. 16 μικρ. XIII.

Τετραεῦγγελον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1817. 54. Περγ. 16 μικρ. XII.

Ψαλτήριον μετὰ καὶ τῶν Ὠδῶν.

Τὰ πρῶτα φύλλα χαρτῶα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τελευταία, οἰκτρῶς ἐφθαρμένα μετὰ καὶ τινων τῶν φύλλων τῆς περγαμνῆς.

*1818. 55. Περγ. XIV.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

Ἐλλητάριον κολοβὸν μήκους μ. 1,25, πλάτους 0,25, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,17. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου κοσμηματος.

1819. 55 α. Περγ. XIV.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

Ἐλλητάριον μήκους μ. 2,49, πλάτους 0,245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,15.

1820. 56. Βομβ. 4. XIII.

1. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι 4η'.

2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Ἐκ τῶν πρὸς μοναχοὺς παραινέσεων αὐτοῦ."

3. Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος

"Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας," "Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς...προσευχῆς," "Περὶ τοῦ ἐπιγείου οὐρανοῦ" κτλ., "Περὶ τοῦ συνδέσμου τῆς ἐναρέτου Τριάδος ἐν ἀρεταῖς."

Τούτοις ἔπεται "Τὸ ἐπίγραμμα τῆς βιβλου," οὐ τέλος εὐχαῖς ἀμείβου τὸν συντάξαντα τάδε μᾶλλον δὲ τὸν γράψαντα Ἀββακοῦμ ταῦτα ἐν ἔτει '5ω' (=1292) Ἰνδ... (λεῖπει ἢ Ἰνδικτιῶν).

4. Θεοδώρου Ἐδέσσης "Κεφάλαια πρακτικά."

5. "ὑποθῆκαι ἄς εἰς ὑπόθεσιν ἑαυτοῖς γεγράφασιν σπουδαῖοί τινες καὶ ὀνόμασαν Ἐγχειρίδιον."

6. "Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Καρπαθίου Κεφάλαια."

1821. 57. Χαρτ. 4. XIV.

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

2. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

3. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου"

οὐ ἐν ἀρχῇ ἐρυθροῖς γράμμασι Μάξιμος μοναχός. Μένει κολοβὸν ἐν Φεβρ. ιη'.

1822. 58. Χαρτ. 4. XVI.

1. Μηναιὸν Φεβρ.—Αὐγ. (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Συναξάριον μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰθ' ἐν ἔτει 'ζλ'η' Ἰνδ. γ' (=1580)... διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Καλλιπολίτι τοῦ ἐπίκλην Τζαοῦσι... Ἐκτίθεμαι δὲ καὶ τὰ βιβλία κατ' ὄνομα οὐ πρὸς ἐμὸν ἔπαινον, ἀλλ' ἵνα μή τις βουληθεὶ ἐκσπάσαι ἐξ αὐτῶν καὶ ἀποξενῶσαι τῆς αὐτῆς κυρίας μου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐμῆς ἐλπίδος. + Ψαλτήριον. Μηναιὰ δύο Ἰούλλιος καὶ Σεπτέμβριος. Τὸ παρὸν Συναξάριον καὶ ἐν Διακονικῶν καὶ Ψαλτικά. Ἐτερον διακονικὸν μετὰ τῆς ἐρμηνείας. Παρακλητικὸν τὸ 5'. Μηναιὸν Ἰανουάριος. Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου καὶ Συναξάριον ὁ Σεπτέμβριος ἕως τὸν Φεβρουάριον.

2. "Ἰωάννου γεωμέτρου

τοῦ ἐν ἀληθείᾳ πανσόφου καὶ παμμάκαρος Λόγος προσφωνητικὸς ἢ χαριστήριος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν."

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

"Ἀρχ. Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ.

4. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας."

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
Ἄρχ. Πάλιν χαρὰς εὐαγγέλια.
Ὁ κώδιξ ἐστὶ κολοβός.
1823. 59. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Μηναιὸν Νοεμβρίου.
Ἐν τέλει· Τοὺς δὲ ἐτέρους λόγους τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος Στεφάνου καὶ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ἴσῃται καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ βέβρανον βιβλίον.
1824. 60. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Σεπτ. 5^α—κ5^α.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
- *1825. 61. Χαρτ. 4. XVI.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων καὶ ἀτεχνοτάτων εἰκόνων Ἰωάννου, Ματθαίου καὶ Μάρκου... Ἐγράφη ἔνδον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπικεκλημένης τοῦ Φιλοθέου ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ἐν ἔτει ,ζ'α' μηνὶ Μαρτίῳ (=1588). Ἐν τέλει τὰ κρυπτογραφικὰ τάδε· + ἐξ' ἄθφβ5 ἐ ν ε ρ ἄ ψ λ χ ε χ ψ ε ο λ χ ω ζ θ η λ ρ β δ ψ θ' υ θ π' θ ρ ζ ε ἄ λ λ ξ ν θ' υ λ χ ψ λ χ ε π θ ο ο ἴ λ χ κ λ' ο ε σ ω (= ἐγράφη δὲ χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς Γαβριὴλ τᾶχα καὶ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως).
1826. 62. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ὀκτ. α' (ἀκέφ.)—λα'.
Ἐν τέλει· Τοῦ ἔτους παρατρέχοντος τρεῖς διπλαῖς χιλιάσι αὐθις (αθ̄ δις;) τετράσιν οὐσαι ἑκατοντάδες καὶ ἐν πρὸς τριάκοντα ἰνδικτιῶνος ἑκτῆς (6881;=1928).
1827. 63. Βομβ. 4. XIV.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Δεκ. ζ'—κθ'.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἐν ἀρχῇ ἐν φύλλον ἐξ ἄλλου κώδικος (Περγ. XI. σελ. 2) περιέχον μέρος Βίου τοῦ ἀγίου Ἐδσταθίου.
1828. 64. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Δεκ.—Φεβρ.
Ἀκέφαλος καὶ ἑλλιπής. Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.
1829. 65. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Νοεμβρ. δ'—ιγ'.
Ἀκέφαλος. Τελευταῖος βίος, καταλαμβάνων τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ βίου κώδικος "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου." Ἄρχ. Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Τελ. Βεβαίω-
τερόν τε τοὺς παρόντας περὶ τὴν πίστιν ἐδράσαντες τῆς ἐπὶ τὰ οἰκεία εἶχοντο τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύττοντες εὐαγγέλιον ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις καὶ νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
1830. 66. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ ἐγκώμια εἰς ἑορτὰς Ἀπριλίου καὶ Μαΐου.
1831. 67. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ καὶ πανηγυρικοὶ εἰς τὴν μνήμην διαφόρων ἀγίων κατ' ἐκλογὴν.
Βίοι λόγοι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀνδρέου Κρήτης καὶ ἄλλων. Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ φύλλ. (Βομβ. XIV. σελ. 2) "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλοροντίου ἐπισκόπου Φωτικῆς Ἐγκόμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα." Τὴν στάχωση τοῦ κώδικος ἀποτελοῦσιν ἑκατέρωθεν ἀνὰ πέντε φύλλα (Περγ. 4. XI. σελ. 2—Βομβ. 4. XIV. σελ. 2) περιέχοντα μέρη βίων ἀγίων.
1832. 68. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
1. Ἐρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφαλος)
ἐπομένη ἐκάστοτε εἰς μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Ἄρχ. ...ἀλλὰ καὶ οἱ ἐτέρους στασιάζοντας καὶ καταλλάσ-
σοντες, εἰρηνοποιοὶ δὲ εἰσὶν καὶ οἱ διὰ διδασκαλίας τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ ἐπιστρέφοντες, υἱοὶ δὲ Θεοῦ οἱ τοιοῦτοι· καὶ γὰρ καὶ ὁ μονογενὴς κατήλλαξεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ. Κείμενον. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν. Ἐρμηνεία. Οὐ μόνον οἱ μάρτυρες διώκονται, ἀλλὰ καὶ οἱ πολλοὶ ἕνεκεν τοῦ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις καὶ πάσης ἀπλῶς δικαιοσύνης ἤτοι ἀρετῆς· δικαιοσύνη γὰρ ἡ πᾶσα ἀρετὴ, ἐπεὶ καὶ κλέπται καὶ φονεῖς διώ-
κονται, ἀλλ' οὐ μακάριοι.
2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.
Ἀκέφ. Τελευταῖος ὁ Περί φιλοπρωχίας (κολοβ.). Ἐκάτερον τῶν μερῶν τοῦ κώδικος γέγραπται ἄλλῃ χειρὶ. Ἐπὶ τοῦ πρώτου παραφύλλου τοῦ ἐπικεκολλημένου ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς σταχώσεως ἡ ἐξῆς σημείωσις "Ἐτους ,ζ'μ5^α" ἐπεῖρεν ὁ Μπαρμπα-
ρούσας τὰ περιχώρα τῶν Κορυφῶν τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπέει-
ρανε καὶ τὰ Δωδεκάνησα.
1833. 69. Χαρτ. 4. XVI.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
1834. 70. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
Πολλὰ ὡς ἐφαρμένος ὑφ' ὕγρασίας καὶ ἕνεκα τοῦ κακοῦ μέλανος. Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζ'ρνβ' μηνὶ Μαρτίῳ κη' (=1644) χειρὶ Ἰωάνναφ.
Δότε ἐμοὶ συμπάθειον καὶ συγχωρήσατέ μοι
ἂν ἔσφαλα καὶ τίποτες μὴδὲν μὲ ὀργισθῆτε.
1835. 71. Χαρτ. 8. XV.
Τετραευάγγελον.
Τὰ πρῶτα δύο καὶ τὰ τελευταῖα τρία φύλλα ἐκπεσόντα ἀντι-
κατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII. αἰών.).
1836. 72. Χαρτ. 8. XV.
Τετραευάγγελον.
1837. 73. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον (κολοβόν).
1838. 74. Χαρτ. 8. XIV.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).

*1839. 75.

Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτήριον.

Ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπίτιτλον κομψότατον.

1840. 76.

Χαρτ. 8. XVI.

Πραξαπόστολος.

Ἐν τέλει Ἡ ἱερὰ αὐτῆ δέλτος τῶν σεβασμίων ἐπιστολῶν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῆς ε' τῆς ιγ' ἑβδομάδος γέγραπται χειρὶ Μαξίμου τοῦ καὶ Μακαρίου μοναχοῦ ἐκ δὲ ταύτης τῆς ῥηθείσης πέμπτης τῆς τρισκαίδεκάτης δηλαδὴ ἑβδομάδος μέχρι τέλους ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐκείνου κασιγνήτου Γαβριὴλ ἀτασθάλιο ἐν τῇ τῆς πανάγου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου μονῇ τῇ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Φιλοθέου ἐπὶ ἔτους ,ζπε' (=1577)...

1841. 77.

Χαρτ. 8. XVII.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐν τέλει Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις εἰς τοὺς 1671. Ἐγράφη χεῖρ καμοῦ Ἀθανασίου ἱερομονάχου. Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. 4 κεκλασμένον εἰς 8^{ον} XIII. σελ. 2), περιέχον μέρος τοῦ Τυπικοῦ τοῦ μηναίου.

1842. 78.

Χαρτ. 8. XV.

Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων.

1843. 79.

Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει Ἐσχέσθε πατέρες τίμιοι καὶ ἀδελφοὶ ὑπὲρ τοῦ γράψαντος ἀμαρτωλοῦ Γαβριὴλ τάχα καὶ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως...εἴληφε δὲ πέρας ἐν ἔτει ,ζοδ' ἰνδ. 8^{ης} μηνὶ Μαρτίῳ (=1566).

1844. 80.

Χαρτ. 8. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐν τέλει "Ἐκλογίδιον τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν." Ἐγράφη ἔτους ,5ωμέ' ἰνδ. ε' μηνὶ Ἰουλίῳ ἡμέρα δ' (=1837).

1845. 81.

Περγ. XI—XIV. Χαρτ. XV—XIX.

Φάκελος περιέχων φύλλα διάφορα

ἀπεσπασμένα ἀπὸ διαφόρων κωδικῶν, ἅπαντα δὲ ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.

1846. 82.

Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.

Λόγοι πανηγυρικοὶ

εἰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ εἰς ἀγίους.

1847. 83.

Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.

1. Λόγοι διάφοροι

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπιφανίου Κίπρου.

2. "Τοῦ τιμιωτάτου σακελλίου Βερροίας τοῦ Κωμανίτζη Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀντώνιον τὸν νέον

τὸν ἐν τῇ σκῆτῃ Βερροίας κατὰ Μακεδονίαν ἀσκητικῶς τὸν βίον ἀνάστα." Ἀρχ. Τοὺς πρὸς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἀποδουμένους καὶ κατὰ τῶν ἀνθισταμένων μέλλοντας

πρὸς ἄμυναν ἐξίεναι. Τέλ. Ἐν οὐρανοῖς συνελίττων ἄληκτον χορείαν περὶ Θεὸν τὸν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἓνα κατ' οὐσίαν εὐσεβῶς πιστευόμενον καὶ προσκυνούμενον καὶ κηρυττόμενον, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος κτλ.

3. Κύρου ἐπισκόπου Καστορίας καὶ πρωτοθρόνου Βουλγαρίας Βίος Ἀντωνίου τοῦ ὁσίου.

4. Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Βίος ὁσίου Ἀντωνίου.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Κυρῆλου Ἱεροσολύμων Λόγοι.

6. Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων κτλ.

7. Βίος Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου (τρῆς).

8. Ἀνδρέου Ἱεροσολύμων Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

10. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

11. Λόγος εἰς τὴν εὔρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ.

1848. 84.

Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 298).

1. Λόγοι διάφοροι

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Γρηγορίου Ἀντιοχείας, Ἐπιφανίου Κίπρου.

2. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Διήγησις περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων.

3. Μαρτύριον τῶν μβ' μαρτύρων.

4. Βίος καὶ πολιτεία Θεοφυλάκτου Νικομηδείας.

5. Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ'.

6. Βίος ὁσίου Ἀλεξίου.

7. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

8. "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωνναρᾶ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Σωφρόνιον πατριάρχην Ἱεροσολύμων."

Ἀρχ. Οἱ τοῖς θεοῖς καὶ μακαρίοις πατράσι συγγράφοντες τὰ ἐγκώμια. Τέλ. (φ. 286) μετέβη πρὸς τὴν ἀνω τὴν τῶν πρωτοτόκων μητρόπολιν ἣν πατοῦσι πόδες πρᾶτων τῶν ἐπεγνωκότων γνησίως τε καὶ ὀρθῶς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα καὶ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ λόγον καὶ ὁμοούσιον κτλ.

9. Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν τῆς Κλίμακος.

10. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς παναχράντου εἰκόνας τῆς ἀειπαρθένου.

1849. 85.

Χαρτ. 4. XV.

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας καὶ ἄλλων Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

Ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος. Ἀρχ...[σάρ]κα δὲ ἐπεὶ ἡ σὰρξ ἄλλότριος ἐστὶν τῆς θεῆς φύσεως θέλων ὁ Εὐαγγελιστὴς δηλώσαι τὴν ὑπεράπειρον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν τῆς σαρκὸς ἐμνήσθη ἵνα ἐκπλαγώμεν τὴν ἀφατον φιλανθρωπίαν αὐτοῦ. "Καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν." "Ἡ ἐρμηνεῖα." Ἐπειδὴ ἀνω εἶπεν ὅτι ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἵνα μὴ τις ὑπολάβῃ ὅτι μία φύσις λοιπὸν

ἐγένετο ὁ Χριστός. Τέλ. Καὶ διὰ τοῦ ἡγαπημένου αὐτοῦ μαθητοῦ φωτίσαντι ἡμᾶς ἐν τῇ θεολογίᾳ καὶ ἐπιγνώσει αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ᾧ ἡ δόξα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Γεωργίου τάχα καὶ ἱερομονάχου.

1850. 86.

Βομβ. 4. XIII.

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Ἐρμηνεία τῶν δ' εὐαγγελίων (ἀκέφαλος).

"Ἀρχ... φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ἡ πρ... ἀκούσασα παρὰ τοῦ ἀγγέλου ὅτι συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἔδραμε πρὸς ἐκείνην ἅμα μὲν χαίρουσα ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τοῦ συγγενοῦς, ἅμα δὲ καὶ ὡς συνετυτάτη, πληροφορηθῆναι θέλουσα τελείως εἰ ἀληθῆ εἶπεν ὁ φανείς αὐτῇ.

Τὸ κείμενον γέγραπται ἐκάστοτε ἐρυθρὸν, ἢ δ' ἐρμηνεία μέλανι. Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ 1554. Τὸ αὐτὸν βιβλίον ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀρμενίου διὰ ἄσπρα ρν'.

1851. 87.

Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ Ἰουλίου καὶ Αὐγουστου.

Ἐν τέλει Τέλος ἔλαβεν ἡ παρούσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γερασίμου ἀμαρτωλοῦ τάχα καὶ ἱερομονάχου, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 15' ἔτους 5' ωμθ' ἰνδ. θ' (=1341)... ἔχουσα ἡ βίβλος τετράδια ξη', φύλλα φμδ'.

1852. 88.

Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Βασιλείου Καισαρέας Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Γόρδιον.

2. Ἀθλησις τοῦ μάρτυρος Πολυεύκτου.

3. Βίος καὶ πολιτεία Μαρκιανοῦ.

4. Βίος καὶ πολιτεία Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου.

5. Μαρτύριον Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.

6. "Νεῖλου μοναχοῦ Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινῶ καὶ τῇ Ραϊθοῦ ἁγίων πατέρων."

7. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ Θηβαίου.

8. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ.

9. Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

10. Βίος καὶ πολιτεία Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος ἱερὰ μηνὶ Αὐγουστῷ β', ἡμέρα γ', ὥρα θ' ἐν ἔτει 5' ωνθ' ἰνδι. κτιῶνος δ' (=1351).

1853. 89.

Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

1. Μηναιὸν Σεπτεμβρ.—Φεβρουαρίου.

2. "Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου

Συναξάριον εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τοῦ τριμήνου."

Μηνὶ Μαρτίῳ ἔτους 5' ἡδεκάτου ἰνδ. ι' (=1402).

1854. 90.

Χαρτ. 4. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον

μέχρις ὀμιλίας μδ' (κολοβῆς). Τὰ πρῶτα φύλλα ἐφθαρμένα.

1855. 91.

Βομβ. 4. XIII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ (ἀκέφ. κολοβ.).

1. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.—2. Ἐπόμνημα εἰς ἀπόστολον Θωμᾶν. Ἀρχ. Πάλαι μὲν τὰς κατὰ τὴν γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι.—3. Ἄλλο ὑπόμνημα εἰς τὸν αὐτόν. Ἀρχ. Εἰ καὶ δικαίον μνήμην μετ' ἐγκωμίων τελείσθαι θεῖος τις ἀνὴρ καὶ σοφὸς τὰ θεῖα νομοθετῆ.—4. Μαρτύριον ἁγ. Δημητρίου.—5. Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ.—6. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.—7. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—8. Ἐπόμνημα εἰς ἀπόστολον Φίλιππον (κολοβὸν, σφισμένης μῆνης τῆς ἀρχῆς).

1856. 92.

Χαρτ. 4. XIX.

"Ἐκλογή ἐκ διαφόρων σοφῶν τῶν τε ἔσω καὶ τῶν ἔξω περὶ διαφόρων ἀντικειμένων."

1857. 93.

Βομβ. 4. XIII.

Θεοδωρήτου Κύρου Ὑπομνήματα εἰς τοὺς ψαλμοὺς (ἀνεπίγραφον).

Ἀρχ. Ἐμὰ μὲν πρὸ τῶν ἄλλων θείων λογίων καταθύμιον ἦν τοῦ μεγάλου Δαβὶδ ἐρμηνεύσαι τὴν προφητείαν. Ἰδ. Migne LXXX, 858.

1858. 94.

Χαρτ. 4. XIV.

Πατερικὸν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1859. 95.

Χαρτ. 8. XV.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι.

1860. 96.

Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Δεκεμβρίου.

1861. 97.

Χαρτ. 8. XIV.

Γεροντικὸν (ἀκέφαλον).

Τὰ πρῶτα τῶν σφισμένων φύλλων ἐφθαρμένα.

1862. 98.

Χαρτ. 8. XV.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ καὶ παιηγυρικοί.

Οἱ πλείστοι εἰσι τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ ἰ' τῶν λόγων "Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος." Ἀρχ. Λίθος πεσὼν ἐξ οὐρανοῦ μετὰ κριῶν ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει· καὶ ὁ μὲν λίθος μικρὸς ἦν, τὸ δὲ βάρος φοβερόν. Τέλ. Πλούσιοι καὶ πένητες ἕκαστος τὴν βιωτικὴν μέριμναν ἐγκαταλίπομεν καὶ προσπέσωμεν τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ὁ Θεὸς ὁ φιλόανθρωπος.—Ἐν ταῖς ἄλλοις "Διήγησις Ἡσυχίου μοναχοῦ Περὶ τοῦ προπάτορος Ἀβραάμ" καὶ "Λόγοι παραβολῶν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου κατ' ἐρωταπόκρισιν."

1863. 99.

Χαρτ. 8. XIX (1858).

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

1864. 100. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Δεκεμβρίου.

Ἐν τέλει Ἐβληφε πέρας ἤδη σὺν Θεῷ ἡ παρούσα τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἀκολουθία ἐνισταμένου τοῦ 'ζπς' ἔτους κατὰ μῆνα Ἰούνιον (=1878). Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ σεβασμίᾳ τῆς Θεοτόκου μονῇ τῇ προσαγορευομένῃ τοῦ Φιλοθέου χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς Γαβριὴλ τάχα καὶ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως...

1865. 101. Χαρτ. 8. XVII.

1. Δωροθέου ἀρχιμανδρίτου Διδασκαλίας ψυχωφελείας. Ἐν τέλει Τέλος τῶν τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου παραινέσεων ἔτος 'ζροβ' μὴν Ἰουνίου ἡ (=1864).

2. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
3. Ἐκ τῶν λόγων ἀγίου Συμεὼν τοῦ νέου.
4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περί μοναχικῆς πολιτείας.
5. "Θεοφάνους μοναχοῦ Λόγος περὶ φράσει εἰς τὰ ἰβ' ἄρθρα τῆς πίστεως."
6. Παραίνεσις καὶ διδαχὴ πρὸς τοὺς κατὰ μόνας ἡσυχάζοντας.
7. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Πρὸς τὸν μὴ ἀπογινώσκοντα τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν.
8. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραβολικός.
9. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.
10. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφαλαίων περὶ ἀγάπης ἑκατοντάδες δύο.
11. Τοῦ ὁσίου Μάρκου Περί νόμου πνευματικοῦ.
12. Τοῦ ὁσίου Βαρσανουφίου Διδασκαλία.
13. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.
14. "Ἐκλογή τῶν θεσπεσίων πατέρων ἐκ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πάνυ ὠφέλιμος κεφάλαια ρ'."
15. "Περὶ ἀρετῶν καὶ παθῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν."
16. "Τοῦ ἀγίου Νείλου."
Ἄρχ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐκδιώκει πᾶσας τὰς κακίας.
17. "Ἄρχῃ τοῦ δευτέρου λόγου."
Διάλογος μεταξὺ Ψυχῆς καὶ Σαρκός.
18. "Περὶ ἀγάπης."
19. "Μέθοδος τῆς ἱερᾶς προσευχῆς καὶ προσοχῆς Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου."

20. "Τοῦ ἀγίου Βαρσανουφίου" Ἐρωταποκρίσεις.
21. "Τοῦ ἀγίου Νείλου Περί τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν."
22. "Τοῦ αὐτοῦ Περί ὑπομονῆς."
23. "Τοῦ ἀββᾶ Παχωμίου Περί βλασφημίας."
24. "Ἐκ τοῦ ἀγίου Ἐφραὶμ [τοῦ Σύρου]."
Ὅτι δεῖ τὸν μοναχὸν εἶναι ὡς περ στρατιώτην ἐν παρατάξει."
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—3, 5 καὶ 13 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1866. 102. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνολόγιον Ὀκτωβρίου.

1867. 103. Χαρτ. 8. XIV.

1. Λόγος (ἀκέφαλος).
Ἄρχ... Ἴδε ὁ Ἀβρὰμ, Ἴδε ὁ πλούσιος... κἀν ἰδεῖν πένητα, κἀν ἀποκριθῆναι, κἀν διαλεχθῆναι καὶ ἀνέστη φησὶν. Ἀβρὰμ καὶ προσεκύνησεν. Τέλ. (κολοβόν)· ἀλλ' οὐδὲ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτ' ἂν τὰς εὐθύναι τῶν πεπραγμένων ὑπέχωμεν· πολιτεία μὲν γὰρ ὀρθὴ καὶ σημείων χωρὶς ἀπολήψεται τοὺς στεφ[άνους]...

2. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης Ἐρμηνεία ἐπίτομος εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν" (κολοβ.).

Τῶν λειπόντων ἐνταῦθα φύλλον τινὰ εἰρηνηται ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1845 (81) φακέλῳ.

1868. 104. Βομβ. 8. XIV.
Πατερικόν.

1869. 105. Βομβ. 8. XV.
Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1870. 106. Χαρτ. 8. XVI.
"Ἐκ τῶν Κατηχήσεων [Θεοδώρου] τοῦ Στουδίτου."
Διάφοροι ὁμιλίας (κολοβ.). Ἐν ἀρχῇ ξένον φύλλον (Περγ. XIII) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

1871. 107. Χαρτ. 8. XV.
Διαφόρων πατέρων Σειρὰ ἐρμηνειῶν εἰς τὴν Γραφήν.
Ἄκέφαλος καὶ κολοβός.

1872. 108. Χαρτ. 8. XV.
Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄκέφαλος, κολοβός καὶ τιλφόβρωτος. Ἄρχ... [ἄ]ρδην καὶ εἰς γῆν καταβα[λομέ]νους· ἄνδρας δὲ φιλοσοφίας καὶ ἀρετῆς ἐπιμελομένους. Τέλ. Κατὰ τοῦ ἀγίου δοῦναι παρασκευάζει λιβέλλους πλήρης μὲν διαβολῶν ὄντας...

1873. 109. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἀκολουθία καὶ βίος ἀγίου Γρηγορίου (ἀκέφ. κολοβ.).

2. "Λόγος προσφωνητικὸς εἰς τὴν ὑπέραγον καὶ ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ λόγου μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαρίαν."
3. Στίχοι λαμβικὸι παραινετικοὶ κατ' ἀλφάβητον.
4. Τινὰ περὶ θεότητος (κολοβ.).
Τὰ πρῶτα τῶν σφισμένων φύλλον ἐφαρμένα. Ἡ τάξις τῶν φύλλον συγκεχυμένη.

1874. 110. Χαρτ. 8. XIV.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ καὶ πανηγυρικοί.
Ἄκέφαλος καὶ κολοβός.

1875. 111. Χαρτ. 8. XVI.
1. "Λόγος Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ὄρους Σινᾶ εἰς τὴν παρείσβασι τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν."
2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ [τοῦ Σύρου]"
Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα Περί ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατάσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιομάτων καὶ λέγειν ὅτι

Βοσκός πορεύομαι, και Περὶ σωφροσύνης."—"Τοῦ αὐτοῦ Ἐφραίμ Παραίνεις δ' πρὸς νεώτερον μοναχόν."—"Κεφάλαια ε' Περὶ ἀρετῆς."—"Λόγος ἀσκητικὸς εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ." Κεφ. β' μετὰ προλόγου.—"Συμβουλίαι περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς Νεόφυτον μοναχόν" κεφ. 47'.—Λόγοι παραινετικοὶ ρ'.—"Περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν" κεφ. 1α'.—"Περὶ τῆς θείας χάριτος."—"Περὶ γλωσσαλγίας παθῶν."—"Πρὸς ἀκηδιαστὴν μοναχόν λέγοντα Ἀφήμι και εἰς τὸν κόσμον ὑπάγω, κεφάλαιον μζ'."—"Παραίνεις περὶ κακοθείας μη'."—"Περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου ὑπὲρ τῶν κοσμικῶν."

1876. 112. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Δεκεμβρίου (ἀκέφαλον).

1877. 113. Χαρτ. 8. XV.

1. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης καὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

2. Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

3. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

1878. 114. Χαρτ. 8. XVII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λβ'.

1879. 115. Χαρτ. 8. XVIII.

"Βίος ἕνθεος καὶ πολιτεία τοῦ πανοσίου θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1880. 116. Χαρτ. 16. XVIII.

"Ἑρμηνία εἰς τὴν λιτανοίαν τῆς νέας Δευτέρας, ἣν ποιούμεν ἔξω τοῦ μοναστηρίου."

1881. 117. Χαρτ. 16. XVII.

Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ τοῦ Πατερικοῦ.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

1882. 118. Χαρτ. 16. XVI.

Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν, τιλφόβρωτον).

1883. 119. Βομβ. 16. XIII.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Κολοβός καὶ τιλφόβρωτος.

1884. 120. Χαρτ. 16. XV.

Νομοκάνων (κολοβός).

Κεφ. σκ' οἷς ἔπονται "Περὶ τῆς νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."—"Περὶ τοῦ πότε καταλύεται ἡ νηστεία τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς."—"Ἐύχῃ...ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν."

1885. 121. Χαρτ. 16. XV.

Κανόνες καὶ εὐχαί (ἀκέφ. κολοβ.).

1886. 122. Χαρτ. 8. XV.

1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου μετὰ φωνῶν.

3. Λειτουργία τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

1887. 123. Χαρτ. 8. XV. XVI.

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ Εἴρμοι τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

1888. 124. Χαρτ. 8. XVIII.

Δοξαστικά τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

1889. 125. Χαρτ. 8. XV.

Τὰ 1α' ἑθνήτὰ εὐαγγέλια καὶ Εἴρμοι μετὰ φωνῶν. Κολοβός.

1890. 126. Χαρτ. 8. XIX.

"Ἀνθολογία

περιέχουσα δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ τινα ἰδιόμελα τοῦ τριωδίου καὶ πεντηκοσταρίου" μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα ψαλτικὴ κατὰ τὸ 1812 ἔτος κατὰ μῆνα Δεκέμβριον.

1891. 127. Χαρτ. 8. XVIII.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ τριωδίου καὶ πεντηκοσταρίου μετὰ φωνῶν.

1892. 128. Χαρτ. 8. XVI.

Δοξαστικά τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ τῶν τοῦ τριωδίου καὶ πεντηκοσταρίου μετὰ φωνῶν.

1893. 129. Βομβ. 8 μικρ. XIV.

Στιχηρὰ τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).

1894. 130. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.

1. "Ἀναστασματάριον συντεθὲν μὲν τὸ πάλαι παρὰ κυρίου Πέτρου Δαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου, καταστροθὲν δὲ κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς νέας μεθόδου ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικῶν διδασκάλων."

2. "Λεξικὸν τῶν ἐν τῷ κεμένῳ λέξεων τοῦ παρόντος τόμου ἐξηγητικῶν. Διὰ χειρὸς ἐμοῦ Χαρ. Μαυροματίδης."

3. Ἰωάννου Βηλαρᾶ "Πουλάκι ξένο."

Ἐν ἀρχῇ φύλλα τινὰ περιέχοντα Χερουβικά μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.), εἶτα δ' ἄλλα τινὰ φύλλα περιέχοντα Σημάδια τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐν τέλει Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Χαραλάμπου Μαυροματάτου.

1895. 131. Χαρτ. 16. XV.

Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.

1896. 132. Βομβ. 16. XV.

Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1897. 133. Χαρτ. 16. XVI.

Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).

1898. 134. Χαρτ. 16. XVI.

Ὁμοιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1899. 135. Χαρτ. 16. XVI.
Στιχηρά του ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ θεοτοκία μετὰ φωνῶν.
1900. 136. Χαρτ. 16. XVI.
Δοξαστικά του ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
1901. 137. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθία του Ἑσπερινοῦ, του Ὁρθρου καὶ τῆς
λειτουργίας μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
Περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιε-
χομένου. Ἐν δ' ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν παράφυλλον (Χαρτ.)
συνεσταχωμένον τῇ περιγραμνῇ καὶ λίαν ἐφθαρμένον περιέχεται
δ' ἐν αὐτοῖς ὁ του Κεφθητος πίναξ ἐν μέρει.
1902. 138. Χαρτ. 4. XVI.
Τριψίδιον (κολοβόν, ἑλλιπές).
1903. 139. Χαρτ. 4. XVI.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ.—Φεβρ. (ἀκέφ.
κολοβ.).
1904. 140. Χαρτ. 4. XVI.
Μηναῖον Φεβρ.—Ἰουνίου (ἀκέφ. κολοβ.).
1905. 141. Χαρτ. 4. XV.
1. “Ἐκλογάδιον τῶν ἑορταζομένων ἁγίων
τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἦτοι ἀποστολο-
εναγγέλια καὶ ἀπολυτικά μετὰ καὶ τῶν κοντάκιων” (ἀκέφ.).
Τούτου προτάσσονται εὐχαὶ τινεὶ τῆς ἀκολουθίας.
2. Εὐχαὶ καὶ διατάξεις.
3. “Ἐρωτήσεις μοναχῶν Ἀγιοριτῶν πρὸς τὸν ἁγίω-
τατον πατριάρχην κύρ Νικόλαον περὶ διαφόρων ζητη-
μάτων.”
4. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας (κολοβ.).
1906. 142. Χαρτ. 4. XIX. (σ. 25 καὶ 270).
1 (σ. 1—25). Ἀκολουθία του ἁγίου Γρηγεντίου.
2 (σ. 1—239). “Βίος καὶ ἔνθεα ἠρωϊκὰ κατορθώ-
ματα του ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου ἀρχι-
επισκόπου Αἰθιοπίας Λυβίης.”
3 (σ. 240). Ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον.
4 (σ. 241). “Τοῦ ἀββᾶ Λογγίνου του σημειοφόρου
ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ θαυμάτων ὀλίγων τινων ὠφελήμων
διήγησις.”
5 (σ. 248). “Τοῦ ἀββᾶ Δανιὴλ του σκήτews” βίος.
6 (σ. 268). “Θεωρία φοβερὰ καὶ θαυμασίως του
ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν του Θαυμαστορίτου.”
Ἐν τέλει Ἐγράφη εἰς τὰ χίλια ὀκτακόσια πέντε
ὄμου μετὰ τεσσαράκοντα (=1845) μηνὶ Φεβρουαρίῳ διὰ
Λογγίνου μοναχοῦ...
1907. 143. Χαρτ. 4. XV.
1. Εἰρμολόγιον (ἀκέφαλον).
Πληροὶ τὰς πέντε πρώτας σελίδας.
2. Ἀκολουθίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν
ἑορτῶν του ὄλου ἐνιαυτοῦ.
1908. 144. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 802).
1. Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου του
Θεολόγου.
2. Περὶ τῶν ἐν Θάσφ θαυμάτων του ἀρχιστρατήγου
Μιχαήλ.
Τὸ παρὸν βιβλίον περιέχον τὰς περιόδους του ἁγίου
ἐν δόξῳ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου του
Θεολόγου, καὶ τινῶν ἁγίων ἀκολουθίας ἐγρᾶφη διὰ
χειρὸς ἐμοῦ, Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἐκ τῆς μονῆς του
Φιλοθέου εἰς τοὺς ρψ45 Ἰαννουαρίου κ'.
1909. 145. Χαρτ. 4. XV.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.
Κολοβωθὲν συνεπληρώθη μὲν διὰ χειρὸς του XVI. αἰῶνος,
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐμειων ἀτελές.
1910. 146. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Μαρτίου (ἀκέφαλον).
1911. 147. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον μετὰ ἐξηγήσεως Ἀθανασίου του μεγάλου.
Προτάσσεται “Πίναξ τῶν ψαλμῶν” καὶ τὸ εἰς τοὺς ψαλμοὺς
προόμιμον του Ἀθανασίου. Ἐν τέλει Ἰεροδ' (=1686).
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀντωνίου πόνος, οὐ καὶ κτήμα
πέλει.
1912. 148. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία τῆς ἑβδομάδος (ἀκέφ. κολοβ.)
μετὰ τῶν ἀποστολοεναγγελίων τῆς ἑβδομάδος (ἀκέφ. κολοβ.),
τῶν ἀναστασίμων καὶ κανόνων τῆς ἑβδομάδος καὶ τῶν ἰα' ἐρωθῶν
εὐαγγελίων.
2. “Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως.”
3. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον δ' (ὁ α' ἑλλιπές, ὁ δ'
κολοβός).
4. Ἀπολυτικά καὶ κοντάκια του ὄλου ἐνιαυτοῦ (ἀκέφ.).
5. “Τὰ ἀπολυτικά καὶ κοντάκια του τριψιδίου καὶ
ἐξοπασχίου.”
6. “Ἀπολυτικά καὶ ἀναστάσιμα τῶν ὀκτῶ ἡχων
σὺν ταῖς θεοτοκίαις καὶ ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῶν.”
7. “Τροπάρια ἀναστάσιμα ψαλλόμενα μετὰ τὸν
Ἄμωμον.”
ἐν ταῖς Κυριακαῖς του ὄλου χρόνου.
8. “Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.”
9. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
Ἐν τέλει Τέλος του μηνολογίου τὴν ἄπασαν ἀκο-
λουθίαν, του ὄλου χρόνου δόξα ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
ἀμήν. Ἐτελιώθη τῷ παρὸν βοιβλίῳ, τῇ γ' ὥρα ε'
ἐπὶ ἔτει Ἰμβ' (=1584) Ἐιδῶνου του γρατικοῦ, σωθῆ
ὁ ἔχων, ἐλεηθῆ ὁ γράψας.
10. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως (κολοβ.).
1913. 149. Χαρτ. 8. XV.
1. Κανὼν Ἀντωνίου του μεγάλου.
2. “Βίος του ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου,
συγγράφει ὑπὸ του ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου
ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.”

'Εν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει φύλλα τινὰ ξένα περιέχοντα ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ἐν δὲ τοῖς τελευταίοις καὶ δύο τῶν τῶν ἐπιστολῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

*1914. 150. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον.

'Εν ἀρχῇ τῶν περιεχομένων ἀκολουθιῶν καὶ εὐχῶν ἀφήκεν ὁ βιβλιογράφος ἴδιον χώρον πρὸς ἐπικύσμησιν τοῦ κώδικος διὰ τῶν οἰκείων ἀρχικῶν γραμμάτων, ἀλλὰ τούτων ἔπειτα μὴ γραφέντων ὁ χώρος ἔμεινε λευκός.

1915. 151. Χαρτ. 8. XV.

Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον, κολοβόν, ἑλλιπές).

1916. 152. Χαρτ. 8. XVI.

Παρακλητικὴ.

'Εν τέλει· Ἐίληφε πέρας σὺν Θεῷ τὸ παρὸν ἡμῶν τμήμα τῆς Παρακλητικῆς κατὰ τὸ ,ζπη^ο ἔτος (=1580) χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς Γαβριὴλ τάχα καὶ θύτου...

1917. 153. Χαρτ. 8. XV.

"Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας

τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα. Ἀδτη ἡ ἀκολουθία γίνεταί καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίαις μοναῖς."

Ὁ κώδιξ ἑλλιπής, ἐν δὲ τῷ τέλει συμπληρωμένος διὰ φύλλων XVI. αἰῶνος.

1918. 154. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἀπριλίου.

Προηγούνται μὲν "Στιχηρὰ προσόμοια σταυροθεοκία ψαλλόμενα τῇ Δ' καὶ παρασκευῇ," ἔπονται δὲ "Σταυροθεοκία καθίσματα ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ψαλλόμενα." 'Εν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ἐπίκλην Συριάνου· ὁρμόμενου ἐκ τῆς εὐνομοτάτης τῶν πόλεων Κρήτης· μηνὶ Σεπτεμβρίου κθ' ἡμέρα Δ' ὡρα γ' ἐν ἔτει ,ζσα', ἰνδικτιῶνος ζ' (=1563);...

1919. 155. Χαρτ. 8. XIV.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

'Εν τέλει· τοῦς ,ς'ζ'δ' ἰνδικτιῶνος θ' Ἀυγούστου α' (=1896).

1920. 156. Χαρτ. 8. XVI.

Παρακλητικὴ.

'Εν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Παρακλητικὴ μηνὶ Ἰουνίῳ γ' ἐν ἔτει ,ζλθ' ἰνδικτιῶνος γ' (=1580)... Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ, υἱοῦ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Καλλιπολίτη, τοῦ ἐπίκλην Τζαοῦσι...

Ὁ κώδιξ ἐστὶ τιλόβρωτος περὶ τὴν φαν.

1921. 157. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Νοεμβρίου.

'Εν τέλει· ,ς'λ' μθωλιγυ'ζ'ιωψέλ'αε'λ'ωβ'ξδ'ν'ς'χ'μθωλι (=Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι). Πέρας σὺν Θεῷ τῆς παρουσίας πυκτίδος γραφείσης χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀλιτροῦ Γαβριὴλ τάχα καὶ θύτου. Ἐτει ,ζσε' (=1567).

1922. 158. Χαρτ. 8.

Μηναῖον Ἰουνίου.

'Εν τέλει· Εὐχὴ τις καὶ τύπος ἐπιστολῆς.

1923. 159. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Φεβρουαρίου.

'Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Μαρτυρίου.

1924. 160. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου (ἀκέφαλον).

'Εν τέλει· Ἐτελειώθη μηνὶ Ἀυγούστῳ θ' ἔτους ,ζλθ' ἰνδ. β'... (=1580) Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος τοῦ Μαξίμου. Ἐγράφη τὸ παρὸν μηναῖον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Καλλιπολίτη...

1925. 161. Χαρτ. 8. XVI.

1. Εὐχαί τινες καὶ κανόνες.

2. Ψαλτήριον.

'Εν τέλει· +ς'βεβ'ψ'ζ'η'λ'ων'λ'ψ'θ'ζ'η'λ'ω'λ'θ'ξθ'ζ'η'ψ'σ'λ'ω (=Δημήτριος νοτάριος ὁ ἁμαρτωλός), καὶ κατωτέρω χειρὶ νεωτέρου Δημήτριου νοτάριου ὁ ἁμαρτωλός. Ἀδτη ἐστὶν ἡ ἐξήγησις τῶν ἀνοθεν ψιφῶν ἢ περὶ ἡφελμός ἐστιν τῆς ἀριθμητικῆς. "Ἰωακείμ μοναχὸς ἐν ἔτει 1774."

3. "Πόνημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ."

4. "Εὐχαὶ τοῦ αὐτοῦ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, τὰ πλείστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ."

5. "Διονυσίου μοναχοῦ Πεντήκοντα ἔαμβοι."

6. "Θεοδοῦλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων."

'Εν τέλει· Τέλος εἴληφε ἡ παρούσα βιβλος διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Δημητρίου τάχα καὶ γραμματικοῦ...

7. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ βιβλίον Παρακλητικὸν, περιέχων στιχηροκαθίσματα καὶ κανόνες τῶν ὁκτωήχων."

'Εν τέλει· Σχέτλιος Δημήτριος ξύσας τὴν δέλταν ταύτην ἔτους ,ζ'β'λ'θ' (=1527).

8. Ἀκολουθία εἰς ἀνωμότους ἀγίους.

'Εν τέλει· ψεολωψασεσ'ομθκ'ζ'η'κεεζ (=τέλος· τῷ Θεῷ δόξα πρέπει), ζ'λε' Ἰουνίου ιε' (=1527).

1926. 162. Χαρτ. 8. XVI.

1. "Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας."

2. "Τοῦ ἀγίου Παχωμίου Προσευχή."

3. Κανόνες παρακλητικοί.

4. Εὐχὴ.

5. Θηκαρᾶ Τριαδικὸς ὕμνος.

1927. 163. Χαρτ. 8. XVI.

Ἀκολουθία, εὐχαὶ, κανόνες καὶ τροπάρια.

1. Ἀκολουθία νεκρώσιμος.—2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.—3. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.—4. Εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.—5. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον.—6. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ (ἀκέφ.).—7. Πολυέλεος.—8. Τροπάρια εἰς τὸν ὅσιον Ἀντώνιον καὶ τοὺς λοιποὺς ὁσίους.—9. Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.—

10. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.—11. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.—12. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων.—13. Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμά.—14. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.—15. Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν.
Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 8· Μωϋσῆς Ἱερομόναχος.. Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 9· Ἐν ἰνδ^ος 5^{ης} μηνὶ Ἀπρίλιος ἰγ' ἔτους ,ζμζ' ἀπὸ κτίσεως κῶσμου (=1589;) δε τοῦ ἐγράφη τὸ παρὸν γραμμα... Ἐν τέλει τοῦ δλου κώδικος· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος τοῦ Μαξίμου.

1928. 164. Χαρτ. 8. XVI.

1. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
4. Ἡ Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
5. Ἀποστολοευάγγελια τῆς ὅλης ἐβδομάδος.
6. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ελαίου.
7. "Κανὼν εἰς ἐκκλησιαστικούς γάμους."
8. Εὐχαί τινες.
9. "Τάξις εἰς κατηχήσαι παιδίον, ἧτοι βαπτίσεια."
10. "Εὐχὴ ἐπὶ μιαιροφαγησάντων."
11. Τὰ ἰα' ἐωθινὰ εὐαγγέλια.
12. Ἀποστολοευάγγελια.

1929. 165. Χαρτ. 8. XIV.

Πεντηκοστάριον.

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ἐν τῷ ,5^ωξε' ἔτους ἡμέρᾳ Τετάρτῃ τῆς Πεντηκοστῆς (=1357).

*1930. 166. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 187 ιη').
Λειτουργία.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.—2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.—3. Ἡ Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.—4. "Δι ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν λεγόμεναι εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν."—5. "Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα εἰς τὸν Ἐσπερινόν" Εὐαγγέλιον.—6. "Εὐχὴ τῶν κολύβων."—7. "Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούτων."
Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ἡ παρὰ Λειτουργία ἐν ἔτει αψνη' μηνὶ Ἀπριλλίῳ (=1758). Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ τιμῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

1931. 167. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἀκολουθία τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ.
2. Εὐχὴ εἰς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.
3. "Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίου Λόγος ἰδιωτικῇ φράσει
εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

1932. 168. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ραθύμου Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατῆρ Κωνσταντίνου τοῦ Καλιπολήτι τοῦ ἐπὶ κλην Τζαούσι...

1933. 169. Χαρτ. 8. XV.

1. Μηναιὸν Μαΐου.
2. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ
Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας."
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

1934. 170. Χαρτ. 8. XV.

Ἀναγνώσματα προφητειῶν.

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐφθαρμένα.

1935. 171. Χαρτ. 8. XV.

Θεοτοκάριον (κολοβόν).

1936. 172. Χαρτ. 8. XVIII.

"Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον τῶν κολύβων, τῶν κατήχων, νεκρώσιμος."

1937. 173. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Ἰουλίου.

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατῆρ Κωνσταντίνου τοῦ Τζαούσι καὶ Καλλιπολήτη... ἐτελειώθη μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἔτους ,ζλδξ' ἰνδ. α^{ης} (=1529;) ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Φιλοθέου ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω...

1938. 174. Χαρτ. 8. XVI.

"Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας

τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα" κτλ. "Ιδ. 1917 (153).

Ἐν τέλει... Ἐγράφη τὸ παρὸν τυπικὸν ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῇ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Φιλοθέου· χειρὶ μὲν τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀλιτήμονος Γαβριὴλ τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως· προστάξει δὲ καὶ συνεργεῖα τοῦ ὁσιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κύρ Καλλιπίνου προηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ πρώην πρώτου τοῦ ἀγιωνύμου δρους... ἐλληφε δὲ πέρασ ἐπὶ ἔτους ,ζπδδ' ἰνδ. δ' (=1576).

1939. 175. Χαρτ. 8. XV.

Εὐχολόγιον.

1. Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου.—2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.—3. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων.—4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.—5. Ἀποστολοευάγγελια τῆς ἐβδομάδος.—6. Μηναιὸν δλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (πλὴν Φεβρουαρίου) κατ' ἐκλογὴν.—7. Ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις, ἀκολουθίαι καὶ εὐχαί.

1940. 176. Χαρτ. 8. XVII.

Τάξις ἐκκλησιαστικῆ κατὰ τὸ Πάσχα.

1941. 177. Χαρτ. XIV.

Εὐχολόγιον (κολοβόν).

Προτάσσεται πῖναξ.

1942. 178. Χαρτ. 8. XV. 'Εν τέλει' αχκδ' (=1624) ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἀπριλίῳ ια' τετέλεσται χειρὶ καὶ πόνῳ Ἰωσήφ τοῦ Πελοποννησίου.
1. Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος, ἀτελής).
 2. "Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα."
 3. "Τριαδικὰ ψαλλόμενα μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ τριαδικοῦ κανόνος."
 4. Ἐωθινά.
- *1943. 179. Χαρτ. 8. XVII. Θεοτοκάριον (κολοβόν).
Τὰ πρῶτα φύλλα κοσμοῦνται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ χρυσῶν κοψῶν γραμμάτων, εἰς δὲ περιγεγραμμένα ὑπὸ χρυσοῦ τετραγωνικοῦ κοσμήματος, μαιανδροῦ κατὰ τὰ ἄκρα.
1944. 180. Χαρτ. 8. XV.
1. Ὁκτώηχος.
 2. "Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασμόν μοναχοῦ."
 3. Μηρολόγιον (ἀκέφαλον).
Ἀρχεται ἀπὸ Νοεμβρ. γ' καὶ λήγει σὺν τῷ Ἰουλίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ ἐξέπεσε μέρος τοῦ Μαΐου, ὅλος δ' Ἰούnius καὶ μέρος τοῦ Ἰουλίου.
 4. Ἀπολυτίκια (κολοβ.).
Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος κατέστησαν ἀμυδρότατα διὰ φθορὰν ἐξ ὑγρασίας.
1945. 181. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Εὐχὴ τῶν κολύβων."
 3. "Εὐχὴ ἐπὶ σταφυλῶν εὐλογήσεως."
 4. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
Ἐν τέλει' Ἐν εἰσι αχξθ' (=1669) χειρὶ Παρθενίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου.
 5. Εὐχὴ εἰς Ἰησοῦν Χριστόν.
1946. 182. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ἁγιαζομένου ὑπὸ ζ' πρεσβυτέρων."
 2. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
 3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 4. "Μπρὶ Νοεμβρίῳ γ' τοῦ ἐν ἁγίῳ πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου" καὶ Ἀποστοστολοεὐαγγελιον.
1947. 183. Χαρτ. 8. XVII.
- "Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον τῶν κολύβων, τῶν κατήχων, νεκρώσιμος."
1948. 184. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δαμιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν τῇ πόλει Λαρίσση κατὰ ἴσοσ' ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σουλτᾶν Σελήμ."
2. "Τὸ συναξάριον [τοῦ ὁσίου Δαμιανοῦ] ἀπλή φράσει ἐξηγηθέν."
3. "Εἰς τὸν ἅγιον Δαμιανὸν τὸν ὁσιομάρτυρα τὸν νέον
Λόγος πρὸς μερικὴν ὠφέλειαν παρανετικός."
- Ἐν τέλει' αχκδ' (=1624) ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἀπριλίῳ ια' τετέλεσται χειρὶ καὶ πόνῳ Ἰωσήφ τοῦ Πελοποννησίου.
4. Διονυσίου σοφιστοῦ Ἀντιοχείας Ἐπιστολαί.
 5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Λόγος περὶ παρθενίας μεταφρασθεὶς εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς διαλεκτῶν."
Ἐν τέλει' αχκε' Ἰαννουάριος κθ' (=1625). Μετὰ δὲ τὴν σημείωσιν ταύτην "Πρὸς ἐκείνους ὅπου μέλλουν νὰ τὸ τύχουν."
Ἀρχ. Ἐγὼ ὅσον ἐδυνηθήκα, ἀδελφοί, τὸ εἶπερα εἰς πεζοτέραν φράσιν. Ἐν δὲ τῷ τέλει' Ἰωσήφ Πελοποννησίου πόνος.
 6. "Ἀπόκρισις πρὸς τοὺς φιλομαθεῖς ἄρχοντας τῆς Ἀρτης διὰ τοὺς στίχους τοὺς κάτωθεν"
Ἄβροχίτων δ' ὁ φύλαξ, θυροζυγοκαμψιμέτωπος ἄβρος δ' ἐν προχοαῖς, κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ."
Ἐν τέλει' αχιε' (=1615) ἐξ Ἰωαννίνων ἀπ' Φευρουαρίου κυρίου Μαξίμου ἀπόκρισις πρὸς τοὺς Ἀρτης."
7. [Τοῦ αὐτοῦ] "Ἀπόκρισις πρὸς τὸν εἰπόντα ὅτι οἱ κακοποιοὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν οὐ φύγου, ἀλλ' ἐπαύου ἄξιοι."
Ἐν τέλει' αχιδ' (=1614), λα' Ὁκτωβρίου ἐξ Ἰωαννίνων.
 8. "Ὁμλία προτρεπτικὴ εἰς τὴν σοφίαν."
 9. "Ἄλλη ὑποθήκη πνευματικὴ" κεφ. ε'.
 - Ἐν τέλει' αχκδ' Ἀπριλλίου α" ἐν Ἀγίᾳ.
 10. "Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα λόγος."
 11. "Περὶ διατὶ λέγεται τὸ σχῆμα τῶν καλογέρων ἀγγελικῶν καὶ ἐξηγησις ἀπλή εἰς ἐκεῖνα ὅπου λέγει ὁ καλόγηρος, ἢ καλογραία, ὅταν γίνονται, καὶ πῶς τάσσουν νὰ τὰ φυλάγουν ὅλοι καὶ τί ἔχουν νὰ πάθουν ἀν δὲν τὰ φυλάξουν, καθὼς τάσσουν ἐμπρὸς εἰς τὸν Χριστόν."
12. Ἐπιστολαί τινες.
Μία τούτων ἀναφέρεται εἰς παιδομάζωμά τι, ἀλλ' οὐδεμία κέκτηται ἱστορικὴν ἀξίαν.
 13. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυριδῶνος τοῦ θαυματουργοῦ βίος εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν μεταφρασθεὶς."
Ἐν τέλει' αχκδ' (=1624) ἐν τῇ Ἀγίᾳ ἐγράφη, Ἰωσήφ ἱερομονάχου πόνος πέλει.
 14. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς γυναικεῖον κοινόβιον ἢ ἀνδρῶν."
Ἐν τέλει' αχκδ' (=1624) Ἰουλίῳ κα".
Ἄπαντα πλὴν τῶν ὑπὸ ἀρ. 1, 4, 6, 7, 9 καὶ 14 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
1949. 185. Χαρτ. 8. XV. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1. Εὐχαί τινες.—2. "Τάξις γινόμενη τοῦ ἁγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος."—3. "Ἀκολουθία εἰς ἐξομολόγησιν."—4. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου εὐχελαίου."—5. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."—6. "Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας."
Τῶν φύλλων ἡ γραφὴ ἀμυδρότατη διὰ φθορὰν ἐξ ὑγρασίας.
1950. 186. Χαρτ. 8. XVII. XVIII.
1. Εὐχολόγιον.
α'. "Ἀκολουθία εἰς ἀσθενούντας καὶ εἰς πνεύματα ἀκάθαρτα" μετὰ σημείων τινῶν ἐξορκιστικῶν.—β'. "Ἀύσης καὶ συγχωρήσεως εἰς ἐπιτίμιον ἀφορισμῶν γενομένων διαιτίας καὶ πράξεως παρα τῶν

ἀνθρώπων ἀφρώνων.”—γ’. “Ἐρμῖνία θταν θέλι τινῶς ἱερεὺς νὰ διαβάσι τοῦ μεγαλομάρτυρος Μάμαντος τὰς εὐχαῖς εἰς πίμνην προβάτων εἰ εἰ ζευγι βῶων ἢ ἰς πασαν τετράποδον.”

2. “Ἀκολουθίαν εἰς μεσοκέφαλον”

μετὰ καὶ διαφόρων ἄλλων ἐκ τῆς κοινῆς λεγομένης Σολωμονικῆς.

1951. 187. Χαρτ. 4. XVIII. XIX.

1. “Βιβλίον καλούμενον Καθρέπτῆς τῶν ἐσωτερικῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐστολισμένος μὲ δέκα εἰκόνας καθ’ ὁμοίωσιν αὐτῶν τῶν παθῶν του, συντεθὲν μὲν πρότερον εἰς τὴν Σλαβονικὴν διάλεκτον ὑπὸ ἀνωνύμου τινὸς Ῥώσσου, ἔπειτα μεταφρασθὲν εἰς τὴν Μολδαβικὴν ὑπὸ τῶνος Μακαρίου ἱερομονάχου καὶ αὐθις μετεφράσθη εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν παρὰ Κωνσταντίνου Πουζανέσκου γεωμέτρου 1837.”

2. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου, τοῦ ἀπὸ εἰκοσι μιλίων μακρὰν τοῦ παραδείσου ἀσκήσαντος.”

3. “Διήγησις ὠφέλημος τοῦ Ἀββᾶ Πῶρ Περὶ τοῦ Ἀββᾶ Λογγίνου.”

4. “Προφητεία ἀληθεστάτη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος Περὶ τῶν μοναχῶν τῆς ἐσχάτης γενεᾶς, καὶ περὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς τῆς ἐπερχομένης τῇ οἰκουμένῃ καὶ περιφρονήσεως τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ ὠφέλημος, μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν.”

5. “Περὶ Εὐτροπίου εὐνοῦχου μοναχοῦ καὶ ὅτι εὐλόσθος ἢ φύσις τῶν εὐνοῦχων εἰς πάθη.”

6. “Λόγος ἐγκωμιστικὸς διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ πάντων τῶν ὁσίων πατέρων τῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει τοῦ Ἁθῶ ἀσκήσει διαλαμψάντων.”

7. “Ἀκολουθία τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Πέτρου τοῦ Ἀθωνίου καὶ Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.”

8. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θείου πατρὸς ἡμῶν ἀσκητοῦ Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.”

9. “Διήγησις τοῦ Ἀββᾶ Ζωσίμου Περὶ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν μακρῶν καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν.” Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ πλὴν τῶν ὑπ’ ἀρ. 5 καὶ 7.

1952. 188. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

“Τριψίδιον

σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισσαίου καὶ καταλήγον ἕως τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου.”

Κολοβὸς κατ’ ὀλίγα φύλλα. Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Βομβ. XIV) περιέχοντα μέρος Κεφαλαίων ἐκκλησιαστικῶν, ὡς τὸ ἐ’ ἐπιγράφεται “Ὅπως δεῖ περὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ λόγου δοξάζειν.”

1953. 189. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

Μηναιὸν Ἀπριλίου.

1954. 190. Χαρτ. 8. XVI.

Παρακλητικὴ (ἀτελής ἐν ἀρχῇ).

1955. 191. Χαρτ. 8. XV.

1. Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον).

2. Μηνολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

3. Τροπάρια ἀναστάσιμα.

1956. 192. Χαρτ. 8. XIX.

Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Αἰγυπτίου, Ἀλεξανδρέως καὶ Ῥωμαίου.

1957. 193. Χαρτ. 8. XIX.

1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἀγιασμοῦ ὅπου ψάλλομεν τὴν Δευτέραν τῆς Λαμπρᾶς εἰς τὴν λιτανείαν.”

2. “Ἀρχὴ τῆς λιτανείας.”

3. “Μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα.”

1958. 194. Χαρτ. 8. XIX.

Ἀκολουθία τῶν ἀγίων μαρτύρων Μανουήλ, Σαβὴλ καὶ Ἰσραήλ.

Ἐν τέλει· Καὶ τὸδε πόνος πέλει
μοναχοῦ Ἰακώβου
ὑπὲρ οὗ οἱ τυχόντες
μέμνησθε δέομαι. αωμθ’ (=1849).

1959. 195. Βομβ. 8. XV.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον).

Τὰ τελευταῖα δύο φύλλα Περγ. XIII. αἰῶνος.

1960. 196. Χαρτ. 8. XIX.

Κανὼν εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ.

1961. 197. Χαρτ. φύλλ. XIX. (φ. 8).

Κανόνες πανηγυρικοὶ ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

1962. 198. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1963. 199. Χαρτ. 4. XIV.

Γεροντικόν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχῶς συγκεχυμένη.

1964. 200. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐν Σαγιαδά χωρίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Καλλιπικίου ἱερομονάχου ἐπὶ ἔτους ,ζλγ’ ἀμην, ἡμέρα Γ’ Ἰουνίου 5’ (=1525).

1965. 201. Χαρτ. 8. XIX.

Θεοτοκάριον.

Συμπλήρωσις ἐπὶ χάρτου τοῦ ἐντόπου βιβλίου τοῦ ἐν ἔτει ρχπα’ (=1681) ἐκδομένου Ἐνετίῃσι παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ καὶ φέροντος τὸν τίτλον “Συνταγματίων” κτλ. (Βρετοῦ Μέρ. Α’ ἀρ. 111.)

1966. 202. Βομβ. 8. XIV.

Μηναιὸν Ὀκτωβρίου.

1967. 203. Χαρτ. 8. XV.

1. Ψαλτήριον.

2. Ὁρολόγιον.

3. Μηνολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

4. Ὁκτώηχος.

5. Θεοτοκία.

6. Ἀκολουθίαί τινές, εὐχαὶ καὶ κανόνες.

1968. 204. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Αὐγούστου.
1969. 205. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
- *1970. 206. Χαρτ. 8. XVII.
1. Φιλοθέου Διάταξις τῆς ἱεραῆς λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
4. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Ἐν τέλει· Αὐταὶ αἱ θεῖαι καὶ ἱεραὶ τρεῖς λειτουργίαι
...ἐγράφησαν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Ἱεροθέου
ἱερομονάχου τοῦ καὶ Κουκουξέλη τοῦ Κυπρίου...κατὰ
τὸ ,ζρλδϞ' Μαρτίου ἐε' ἡμέρᾳ Ϟ' (=1626) ἐν τῷ ἀγιω-
νύμφῳ δρει τοῦ Ἄθωνος.
5. Ἐκκλησιαστικαὶ τινες διατάξεις.
Τὸ πλεῖστον τοῦ κώδικος κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν
γραμματῶν. Τὴν δὲ στάχωση ἀποτελοῦσι ζένα φύλλα (Περγ.
XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.
1971. 207. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
1972. 208. Χαρτ. 8. XVI. XV.
1. Φιλοθέου Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας (XVI).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (XVI).
Ἐν τέλει· Μανοῦλ ἱεροδιάκον γράφο ἰδιοχειρῶς.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (XVI).
4. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (XVI).
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι δύο (XV).
Ἡ α' ἀκέφ.—ἡ β' "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Ἀντιο-
χεια ..ἐπὶ ἀταξίας τῆς καταστροφῆς τῶν ἀνδριάντων Θεοδοσίου
τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου."
6. Συμπερὶ Θεσσαλονίκης Διάλογος κατὰ πασιῶν τῶν
αἰρέσεων (XV).
Μένει κολοβὸς ἐν τοῖς Κατὰ Ἰουδαίων καὶ Ἀγαρηνῶν. Τέλ.
καὶ καθὼς ἡμᾶς αὐτὸς ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ἐδίδαξεν ὁ
Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ὁ χαρακτήρ
τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρὸς ἐν τῷ...
Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ κώδικος (αἰῶν. XV.) γέγραπται διὰ
γραμματῶν ὡς πυκνοτάτων.
- *1973. 209. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (κολοβ.).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ
Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, ὑπὸ ἐπιτίλων κοσμημάτων καὶ ἀρχικῶν
γραμματῶν.
1974. 210. Χαρτ. 8. XVIII.
Ὀνόματα μνημονευμένων ἐπ' ἐκκλησίας.
1975. 211. Χαρτ. 8. XVI.
Πανθέκτης (ἀκέφαλος, κολοβός).
Ὁ κώδιξ γέγραπται διαφόροις χερσίν.
1976. 212. Χαρτ. 8. XV.
1. Στιχηρὰ σταυροθεοτοκία.
2. Μηνιαῖον Ἀπριλίου.
3. Σταυροθεοτοκία.
1977. 213. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἀποστολοευάγγελα (ἀκέφ.).
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Μηνολόγιον ἑορτῶν κατ' ἐκλογὴν.
1978. 214. Χαρτ. 16. XVI.
Ἐβδομαδάριον.
Ἐν τέλει· Ἐτοῦτη ἡ εὐδὼμαδαρῆα. ὑπάρχου Φυλω-
θέου ἐν ἱερομοναχοῖς καὶ τῶν ἑαυτοῦ φηλῶν.
1979. 215. Χαρτ. 8. XIV.
Ὀκτωήχου κανόνες.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη καὶ ἐπληρώθη τὸ παρὸν θεοτο-
κάριον διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Νεῖλου ἱερο-
μονάχου τοῦ Πολιανίτη, ἐν ἔτει ,σω' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ
κδ' (=1862).
1980. 216. Περγ. Βομβ. 8. XIII.
Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος, κολοβή).
Σύγκειται ἐκ φύλλων Περγ. καὶ Βομβ. ἀναμξ. Τὰ πρῶτα
τῶν σφισμένων ἐφθαρμένα.
1981. 217. Χαρτ. 16. XV.
Εὐχολόγιον.
1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."—2. Διάταξις τῆς θείας
λειτουργίας Βασιλείου τοῦ μεγάλου.—3. Ἐρμηνεία τῆς λειτουρ-
γίας τῶν προηγουμένων.—4. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
—5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν μεγάλην
Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.—6. Ἀποστολοευάγγελα.—7. Εὐχαί.
1982. 218. Χαρτ. 16. XV.
Ὁρολόγιον.
- *1983. 219. Χαρτ. φύλ. XIX.
I. "Ἀκολουθία
ἀσματικῆ πανηγυρικῆ τε καὶ τερποχαρμύβου εἰς τὴν κοσμο-
σωτήριον, καὶ τοῦ τῆς σωτηρίας ἡμῶν κεφαλαίου, καὶ χαρμύβου
ἑορτῆν τοῦ θεοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μαρίας. Ἐπαυξη-
θεῖσα καὶ πλουτισθεῖσα μετὰ προσομιῶν προσθήκην καὶ λαμβικῶ
κανόνος ὅπως ἐκτελεῖται γηθοσύνας ἐν τοῖς ἐπ' αὐτὴν σεμνο-
μένοις περικαλλέσι ναοῖς καὶ εὐαγέσι μοναῖς εἰς δόξαν αὐτῆς.
Ἐπιμελεῖα καὶ πόνος Ἰακώβου μοναχοῦ εἰς ἀίδιον μνήμη.
Ἀθωνίησιν ἐν ἔτει ρωλῆ' 1838."
Προτάσσονται Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ προσαγόμενοι
τοῖς ἐντευξομένοις.
2. Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς
Θεοτόκου.
Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίλων καὶ ἀρχικῶν
γραμματῶν.

- *1984. 220. Χαρτ. φύλ. XIX. (φ. ια').
 “Υπόμνημα καὶ θαυμάτων διήγησις
 τῆς θαυμαβρότου καὶ ἡλιομόρφου εἰκόνας τῆς Θεομήτορος Γλυκοφιλοῦσης τῆς περιβλέπτου μονῆς Φιλοθέου...καὶ Παράκλησις πρὸς τὴν αὐτὴν Δέσποιαν Γλυκοφιλοῦσαν...Συνταχθεῖσα δὲ ἦτε ὑπόμνησις καὶ παράκλησις παρὰ Ἱακώβου μοναχοῦ Ἀγιορείτου, ὑπὲρ οὗ εὐχεσθε οἱ ἐντυχῶντες. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωμγ' 1848, κατὰ μῆνα Νοέμβριον.”
 Προτάσσεται (φ. α') προσαγόρευσις Πρὸς τὸν Ἀδριανουπόλεως Γρηγόριον καὶ τοὺς ἐντυχῶντας, καὶ (φ. β') ἀφιέρωσις περὶ τῆς καὶ στίχοι εἰς τὴν Γλυκοφιλοῦσαν.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομφῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, προτάσσεται δὲ τοῦ δλου εἰκὼν τῆς Γλυκοφιλοῦσης διὰ μολυβδίδος.
- *1985. 221. Χαρτ. φύλ. XIX.
 I. Ἀκολουθία καὶ παράκλησις
 εἰς Θεοδόσιον μητροπολίτην Τραπεζοῦντος καὶ Διονύσιον τὸν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τοὺς ἀπαδέλφους, καὶ Συμεὼν τὸν Μονοχίτωνα, ἡγουμένους χρηματίσαντας τῆς μονῆς Φιλοθέου, καὶ εἰς τοὺς ὁσίου πατέρας Δαμανδὸν τὸν ὁσιομάρτυρα καὶ Δομέτιον τὸν ἡσυχαστήν.
 Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ ἔσπερωτοῦ “Στίχοι εἰς τοὺς πέντε θαυμαστοὺς ἁγίους.” Ἐν τέλει δὲ τῆς ὁλης ἀκολουθίας· ἘΓλῆφε τέρμα ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωμγ' 1840.
 Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ κομφῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.
 2. “Λόγος ἐγκωμιστικὸς μὲ συνοπτικὴν διήγησιν εἰς τοὺς ἱερούς προστάτας τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ταύτης μονῆς Φιλοθέου.”
1986. 222. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Μηνῆαιον Ἰανουαρίου.
 Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γεωργίου ἱερέος πόνος. Ἐτεῖ ,ζπγ' (=1575).
1987. 223. Χαρτ. 16. XVII.
 Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τοῦ μεγάλου Σαββάτου.
1988. 224. Χαρτ. 16. XIX.
 Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ καὶ διάφοροι εὐχαί.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφθη διὰ χειρὸς τοῦ 1296, 844, 1404 κατὰ τῷ ρωμβ'. Νοεμβρίου κη' (=1812). Ὅποιον τὸ ὑπὸ τοὺς κρυπτογραφικοὺς ἀριθμοὺς 1296, 844, 1404 κεκρυμμένον ὄνομα, οὐκ ἔστι σαφές. Πάντως δὲ τὸ ἄλλως ὅσον γ' ἐγὼ οἶδα ἀγνωστον πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ ὀνόματος τῶν βιβλιογράφων σύστημα τοῦτο φαίνεται μοι ἐννοητέον οὕτως· ἕκαστος ἀριθμὸς δηλοῖ τὸ σύνολον τῶν παρὰ Βυζαντινοῖς λεγομένων ψηφίων τοῦ ὀνόματος, οὕτωςί·
 π = 80
 ε' = 5
 τ = 800
 ρ = 100
 ο = 70
 υ = 400
 955
 Κατὰ ταῦτα δὲ ἡ εἴρεσις τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1296, 844, 1404 κεκρυμμένων ὀνομάτων καθίσταται αἰνιγματώδους παιδιᾶς λύσις.
1989. 225. Χαρτ. 16. XV.
 “Εὐχαὶ τοῦ Φηκαρᾶ μοναχοῦ” (=Θηκαρᾶς).
1990. 226. Χαρτ. 16. XV.
 Εὐχαὶ εἰς μοναχοὺς.
1991. 227. Χαρτ. 16. XVI.
 Ἀναστασιματᾶριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1992. 228. Χαρτ. 16. XV.
 Ὁρολόγιον καὶ Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
1993. 229. Χαρτ. 16. XV.
 1. Τριψίδιον (ἀκέφαλον).
 2. Ἀκολουθία ἐνυπνιαζομένου.
 3. Κανονάριον μετὰ πίνακος.
 4. Εὐχαὶ διάφοροι.
1994. 230. Χαρτ. 16. XVI.
 Προςκομιδὴ τῆς θείας λειτουργίας μετὰ τιμῶν εὐχῶν ἐν τέλει.
1995. 231. Βομβ. 16. XV.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1996. 232. Χαρτ. 16. XVII. (σ. 76).
 1 (σ. 1). Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
 2 (σ. 37). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
1997. 233. Χαρτ. 16. XVI.
 “Ἀκολουθίαι ψαλλόμεναι ἐν τῇ σεβασμίᾳ λαύρα ἐν ταῖς λιτανίαις ἔξω τοῦ μοναστηρίου.”
 Περιέχονται αἱ ἀκολουθίαι τῆς Ἐπαπαντῆς, τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ, τῶν Βατῶν καὶ τῆς Β' τῆς Διακαινησίμου.
1998. 234. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Εὐχαὶ τινες (ἀκέφ.).
 2. Διακονικὴ τάξις.
 3. Τύποι ἐπιστολῶν.
 4. Ἀποκάλυψις τῆς Παναγίας (κολοβ.).
1999. 235. Χαρτ. 16. XVI.
 1. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.”
 2. Εὐχαὶ τινες.
 3. “Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου
 τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης ἀσκήσαντος ἐκεῖθεν τῆς εἰσόδου Διθυσίας τοῦ ἔθνους τῶν Σαταίων” ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 4. Εὐχαὶ διάφοροι.
2000. 236. Χαρτ. 16. XVI.
 Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
2001. 237. Χαρτ. 16. XVI.
 Κανόνες κτλ. τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου.
 Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
2002. 238. Χαρτ. 16. XV.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2003. 239. Χαρτ. 16. XV.
 Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον).
 Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ἰγ' τοῦ ἔτους 5744 (=1488) Νίμφου ἱερομονάχου τάχα καὶ ἀγνω-
 ρήτου...
2004. 240. Χαρτ. 16. XVI.
 Ἀναστασιατάριον (ἀκέφ., κολοβ., τιλφόβρωτον).
2005. 241. Χαρτ. 16. XV.
 Ὁρολόγιον (ἐλλιπές).
2006. 242. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Ἀκολουθία ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ ἀγ. Ἑλένης.
 2. Βίος τῶν αὐτῶν.
2007. 243. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. Κοσμὰ καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁμιλίας τινές.
 Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
2008. 244. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 345).
 1 (φ. 1 α). Ἐξομολογητάριον μετὰ κανόνων τῶν
 ἁγίων συνόδων, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πατέρων.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ
 καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου
 προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου διὰ χειρὸς κάμοῦ
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἀχιλλεῖου ἱερομονάχου καὶ καθηγου-
 μένου τῆς αὐτῆς μονῆς ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ κγ' ἔτους
 57π' ἰνδ. ιε', ἀπὸ δὲ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αφαβ'
 ἡμέρα δ' (=1572) ἐν τῷ νησιῷ τῆς Σωζωπόλεως.
 2 (φ. 321 β). "Στίχοι τοῦ ἁγίου Γενναδίου πατρι-
 ἀρχου Κωνσταντινουπόλεως."
 Ἄρχ. Ἀκουσον υἱὲ πατρικῶν διδαγμάτων.
 3 (φ. 322 β). Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος.
 Ἄρχ. Ἐξωρῆζεται ἀκουσίως Εἶσα τοῦ παραδείσου.
 4 (φ. 324 α). Περὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐνδυμάτων.
 "Περὶ τοῦ ὑπογονατίου," "Περὶ τοῦ σάκκου" κτλ.
 5 (φ. 326 β). Τύποι ἐπιστολῶν, ἐνταλτηρίων, συ-
 στατικῶν κτλ. πρὸς ἱερωμένους.
 6 (φ. 336 α). "Ἀκολουθία τῶν ἐγκαίνιων."
2009. 245. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 268).
 Θεοδῶρου τοῦ Γαζῆ Τὸ τέταρτον
 ἦτοι τὸ συντακτικὸν προαναξηθέν καὶ ἀναπληρωθὲν εἰς φράσιν
 ἀπλήν."
2010. 246. Χαρτ. 16. XV. (φ. 157).
 Ἐξομολογητάριον (κολοβόν).
2011. 247. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 175).
 Γραμματικοὶ κανόνες (ἀκέφαλοι).
 Ἄρχ...τες. Ὁ κανὼν. Πᾶσα εὐθεΐα δυϊκῶν εἰς Ε
 λήγουσα. Τέλ. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης, τοῦ
 τετυψομένου. Δόξα τῷ Θεῷ ἀμήν ἀμήν.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον ζῆνον (Περγ. 8. XIII.
 σελ. 2) περιέχοντα κανόνες ἐκκλησιαστικούς.
2012. 248. Χαρτ. 16. XV. (φ. 312).
 Ἀντωνίου μοναχοῦ Μέλισσα ἦτοι συλλογὴ διαφόρων
 θεολογικῶν κεφαλαίων.
 Ὁ κῶδιξ ἀνεπίγραφος, ἀγράφου μένοντος τοῦ πρὸς ἐγγραφήν
 τῆς ἐπιγραφῆς διὰ κυναβάρους ἀφεθέτος κενοῦ χώρου. Περι-
 ἔχονται δὲ κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα τὰ ἐξῆς κεφάλαια,
 ὀλιγώτερα ὄντα καὶ διάφορα τῆν τάξιν τῶν παρὰ Migne CXXXVI,
 765 κ. ἐ. "α'. Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ [κακίας].—β'. Περὶ.....
 —γ'. Περὶ ἀγνείας καὶ [σωφροσύνης].—δ'. Περὶ ἀνδρείας καὶ
 [ἰσχύος].—ε'. Περὶ δικαιοσύνης.—ς'. Περὶ φίλων καὶ [φιλα-
 δελφίας].—ζ'. Περὶ ἐλεημοσύνης.—η'. Περὶ εὐεργεσίας.—θ'.
 Περὶ ἀρχῆς.—ι'. Περὶ ψόγου καὶ δια[βολῆς].—ια'. Περὶ κολα-
 κείας.—ιβ'. Περὶ πλοῦτου καὶ πενίας καὶ φιλαργυρίας.—ιγ'.
 Περὶ αὐταρκειας.—ιδ'. Περὶ προσευχῆς.—ιε'. Περὶ διδασχῆς καὶ
 λόγων.—ισ'. Περὶ νοουθεσίας.—ις'. Περὶ παιδείας καὶ φιλο-
 σοφίας.—ιη'. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας.—ιθ'. Περὶ ὀργῆς
 καὶ θυμοῦ.—κ'. Περὶ σωπῆς καὶ ἀπορρήτων.—κα'. Περὶ
 πολυπραγμοσύνης καὶ ἡσυχίας.—κβ'. Περὶ πλεονεξίας.—κγ'.
 Περὶ τιμῆς γονέων καὶ φιλοτεκνίας.—κδ'. Περὶ φόβου.—κε'.
 Περὶ τῶν ταχέως μεταβαλλομένων καὶ περὶ μετανοίας.—κς'.
 Περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως.—κζ'. Περὶ ἀκρασίας καὶ
 γαστριμαργίας.—κη'. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας.—κθ'. Περὶ
 ὕπνου.—λ'. Περὶ μέθης.—λα'. Περὶ παρρησίας καὶ τοῦ
 ἐλέγχου.—λβ'. Περὶ φιλοπορίας.—λγ'. Περὶ ὀρκου.—λδ'.
 Περὶ κενοδοξίας.—λε'. Περὶ ἀληθείας καὶ ψεύδους.—λς'. Περὶ
 θανάτου.—λζ'. Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου.—λη'. Περὶ ἐλπίδος.—
 λθ'. Περὶ γυναικῶν.—μ'. Περὶ ἀντιλογίας καὶ θρασυτήτος καὶ
 ἔριδος.—μα'. Περὶ γῆρας καὶ νεότητος.—μβ'. Περὶ ὑπομονῆς
 καὶ μακροθυμίας.—μγ'. Περὶ ἐπαύου.—μδ'. Περὶ κάλλους.—
 με'. Περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.—μς'. Περὶ δόξης.—μζ'.
 Περὶ γλωσσαλγίας.—μη'. Περὶ προνοίας.—μθ'. Περὶ ταπεινο-
 φροσύνης.—ν'. Περὶ ἠητῶν.—να'. Περὶ πίστεως.—νβ'. Περὶ
 μνήμης.—νγ'. Περὶ ψυχῆς.—νδ'. Περὶ φθόνου.—νε'. Περὶ
 ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου.—νς'. Περὶ τοῦ γνῶσι σαυτῶν.—νζ'.
 Περὶ χρηστότητος.—νη'. Περὶ νόμου.—νθ'. Περὶ λογικοῦ καὶ
 λογισμοῦ.—ξ'. Περὶ ἀφροσύνης.—ξα'. Περὶ ἀσωτίας.—ξβ'.
 Περὶ συνηθείας καὶ ἔθους.—ξγ'. Περὶ εὐγενείας καὶ δυσγενείας.
 —ξδ'. Περὶ γέλωτος.—ξε'. Περὶ ἐνυπνίων.—ξς'. Περὶ ἀκακίας
 καὶ μνησικακίας.—ξζ'. Περὶ βίου ἀνωμαλίας.—ξη'. Περὶ τοῦ ὅτι
 δεῖ τιμᾶν ἀρετὴν καὶ κολάζειν κακίαν.—ξθ'. Περὶ τοῦ ὅτι ἐσκόλος
 ἢ κακία καὶ δυσπρόριστος ἢ ἀρετὴ.—ο'. Περὶ φιλαυτίας.—οα'.
 Περὶ τοῦ ὅτι οὐκ δεῖ τὸ πλεῖον ἀριστον.
 Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ οἱ πλείστοι ἀριθμοὶ οἱ δηλοῦντες τὰ
 κεφάλαια καὶ τὸ ἀρχικὸν Π τῆς λέξεως Περὶ, κινρὰ ὄντα, ἀπέβη-
 σαν μέχρι ἀφανείας ἀμυδρὰ, ἐξίτηλοι δ' ἐγένοντο λέξεις τινὲς
 τῶν ἐπιγραφῶν. Ἀπὸ δὲ φ. 229 β οὐδ' ἐγράφησαν ἀρχῆθεν ἐν
 τῷ κώδικι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων, τάρχητὰ γράμματα καὶ
 τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων ἐξ ὧν ἔλαβε τάποφθέγματα ὁ
 Ἀντώνιος. Μεταξὺ δὲ τῶν κεφαλαίων ἐκάστων ἔμειναν ἐκάστοτε
 ἐν τῷ κώδικι φύλλα τιτὰ ἀγραφα.
2013. 249. Βομβ. 8. XIV.
 1. Ἀκέφαλον τέλος θεολογικῆς συγγραφῆς.
 Ἐθῆρται τούτων ἐν τῷ ἀκεφάλῳ κώδικι μόνον τὸ ἐξῆς ἀνεπί-
 γραφον τέλος...καὶ τούτων ἀνοίξαντα εὐρίσκουσι τὸν
 φιλόσοφον καθήμενον καὶ τὴν χεῖρα μετὰ τοῦ γράμμα-
 τος προτεινοντα, τῶν δὲ κληρικῶν βουλομένων τὸν
 χάρτην λαβεῖν οὐδεὶς τοῦτο ἰσχυσεὶν ἀποσπᾶσαι ἐκ

τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἕως ἀνήλθεν ἡ χεὶρ τοῦ ἐπισκόπου καὶ παραχρῆμα τὸν χάρτην ἐπιδοὺς ἀνέπεσε πάλιν ὅν τινα χάρτην ἀνοίξας ὁ ἐπίσκοπος εὗρε νεοστὶ ἐπιγεγραμμένον τῇ χειρὶ τοῦ φιλοσόφου οὕτως· ἐγὼ Εὐάγγριος ὁ φιλόσοφος σοὶ τῷ ὀσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ χαίρειν.

2. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

3. Τοῦ αὐτοῦ Ἀσκητικῶν κεφαλαίων ἑκατοντάδες δ'.

4. Τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαιώδης λόγος περὶ θεολογίας.

5. "Τοῦ αὐτοῦ Ἔτερα κεφάλαια ἑκατόν."

6. "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα θεολογικά."

7. Διαδόχου Φωτικῆς Κεφάλαια ρ'.

8. Τοῦ μακαρίου Νεῖλου Περὶ προσευχῆς κεφ. ργ'.

9. Κασσιανὸς τοῦ Ῥωμαίου Περὶ τῶν ἡ' λογισμῶν.

10. Διάλεξις πατέρων περὶ ἀρετῶν.

11. "Ὅροι καὶ ὑπογραφαὶ ἐκ διαφόρων λόγων ἀπανθισθέντες."

Κατὰ τάξιν ἀλφαβητικῆν. Ἄρχ. Ἄγαθόν ἐστὶν οὐ πάντα ἐφίεται. Τέλ. Ὡδὴ ἐστὶν πνευματικὴ διδαχὴ κρυπτῆ κρυπτῆς προσευχῆς ὑπὸ ἀγγέλων τῇ ψυχῇ ἐνηχομένη.

12. Τοῦ ἁγίου Νεῖλου Περὶ τῶν ἡ' τῆς κακίας λογισμῶν.

13. "Λόγοι ψυχοφελεῖς ἀπαρτισθέντες ἀπὸ τὸ γεροντικὸν βιβλίον."

14. Ἐκλογή γνῶμῶν πατέρων, ἰδίως περὶ ἀγ. πνεύματος.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

2014. 1. Περγ. 8. XIII.
'Ιωάννου του Σχολαστικού Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
2015. 2. Περγ. 4. XII. (φ. 203).
'Ιωάννου του Σχολαστικού Κλίμαξ μετά και του πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.
'Εν φ. 191 β. Τέλος ελληφεν ἡ θεῖα βιβλος αὕτη χειρὶ μοναχοῦ ἀθλοῦ Βασιλείου ἐν ἔτει '57κα' ἰνδ. 57^{ος} ἐπὶ τῷ τριακοστῷ Γ^ο (τὸ Γ^ο διωρθωμένον δι' ἐρυθρὰς βαφῆς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος α) ἐτη τῆς βασιλείας 'Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ Εἰρήνης αὐγούστης (=1118).
2016. 3. Περγ. 4. XII. (φ. 230).
I (φ. I α). Νεῖλου τοῦ μακαρίου Διδαχαί (ἀκέφ.).
'Απὸ τῆς ε' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ τῆς ιγ'. "Ἀρχ...διορθώσατε σφάλμα καὶ πρὸς εἰδωλοατρίαν ὑστερον ἐκμανεῖσιν τοῖς ἔπειτα ἐπιστρέψαι θύειν αὐτῷ.
2 (φ. 198 α). "Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιος."
'Αρχ. Τῶν ὄντων τὰ μεν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν. Τέλ. ἀποκτεῖναι μὲν τις δύναται με, βλάψαι δὲ οὐ.
3 (φ. 209 α). Νεῖλου τοῦ μακαρίου Ἐπιστολαί.
Μέχρι καὶ τῆς ρα' (Διακόνω). Τέλ. (κολ.) ὅτι μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα...
2017. 4. Περγ. 4. XIII. (φ. 443).
I (φ. I α). Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος Ἐξήγησις Κανόνων.
'Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ παρευφήμων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων πατέρων· πρὸς δὲ δήλωσις τῶν ἐνεργούντων νόμων καὶ μὴ ἐνεργούντων, τῶν ἀναπατομένων ἐν τοῖς δέκα πρὸς τοῖς δέκα πρὸς τοῖς τέτταρσι τίτλοις τοῖς κατ' ἄρθρον τῶν κανόνων κειμένοις, πονηθεῖσα κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν καὶ πατριαρχικὴν Θεοδώρῳ τῷ εὐτελεῖ διακόνῳ τῆς...μεγάλῃς ἐκκλησίας, νομοφύλακι, χαρτοφύλακι καὶ πρώτῳ τῶν Βλαχερνῶν τῷ Βαλσαμῶν, τῷ μετὰ χρόνους τινὰς γεγονότι καὶ πατριάρχῳ θεουπόδῳ μεγάλῃς Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς."
2 (φ. 52 α). 'Ιωάννου τοῦ Ζωναρᾶ Ἐξήγησις Κανόνων.
- "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ δουγκαρίῳ τῆς βίβλου καὶ πρωτοασκητήτι."
Τὰ εἰς τὰς ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 Ἐξηγήσεις παρεμβαλλόμενα κείμενα κανόνων εἰσὶ γεγραμμένα διὰ διαφόρων ἀποχωρώσεων ἀπὸ τοῦ βαθέος πορφυροῦ μέχρι τοῦ ἰσοιδούς καὶ τοῦ κίρροῦ.
3 (φ. 442 α). "Πράξις προκαθηδρίας μητροπόλεων καὶ ἀρχιεπισκόπων τελούντων ὑπὸ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως, καθὼς ἐν τοῖς κώδιξι τοῖς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγράφονται."
'Εν φ. 441 β ἡ ἐξῆς σημείωσις· "Ἐτους '5μβ^ο ἔγινεν ἡ ἄλωσις τοῦ Ἐσφιγμένου ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κζ' καὶ λαφυραγωγῆσαντες τὰ τῆς μονῆς ἅπαντα καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀφανίσαντες καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰς λεπτας σχίσαντες κατέκαυσαν καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ ἐμπρῶσαντες τελείως κατέκαυσαν τὰ κελλία καὶ λαβόντες τὰς πύλας τοῦ κάστρου καὶ τοῦ πύργου καὶ ἐπτὰ αἰχμαλώτους ὑπὸ τῶν μοναχῶν ἀνεχώρησαν, ὅθεν ἦλθον, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ ἐρήμωσις τῆς μονῆς, οἷς οἶδε κρίμασιν ὁ πάντα κυβερνῶν καὶ διεξάγων Θεός.
2018. 5. Περγ. φύλλ. X. (φ. 398).
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (ὁμιλ. α'—νε).
'Ο κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (πίπισε.). Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τελείῳ τρία φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα ἀποσπάσματα Ἀναγνωσμάτων προφητῶν καὶ Πραξοστόλων.
2019. 6. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 257).
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
'Απὸ Ὁμιλ. ζ' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ με' (κολοβ.).
2020. 7. Περγ. φύλλ. X.
I. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία.
α' (φ. 1 α). Ἐρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆν. Ὁμιλ. α'—λγ'.—β' (φ. 205 α). Λόγοι πρὸς Ἰουδαίους ε'.

2 (φ. 247 α). "Γέννησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας."

"Αρχ. Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἦν τις Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα. Τέλ. (κολοβ.) καθὼς εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον δια νεφέλης ἀρπασθέντες εὐρέθησαν εἰς τὸν οἶκον τῆς ἀγίας δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀναστάντες ἐπὶ πέντε ἡμέρας...

2021. 8. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 220).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.

Ὅμιλ. ν' (ἀκεφ.)—ι' (κολοβ.). Ὁ κώδιξ ἐφθαρμένος περὶ τὸ τέλος ὑφ' ὑγρασίας.

2022. 9. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 191).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν βίβλον τῆς Γενέσεως.

Ὅμιλαι λα', ὧν ἡ τελευταία κολοβή.

2023. 10. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2. (φ. 318).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (Ὅμιλ. μδ').

Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (μίμικε.). Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τελείᾳ ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. 4. VII) περιέχοντα μέρος εὐαγγελίου.

2024. 11.

Περγ. φύλλ. μέγ. XI. σελ. 2. (φ. 264).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὅμιλαι.

α' (φ. 1 α). Οἱ ἐξ λόγιοι περὶ ἱερωσύνης.—β' (φ. 47 α). Ἐξ λόγιοι πρὸς Ἰουδαίους.—γ' (φ. 104 α). εἰς τὸν πλούσιον Λάζαρον λόγιοι ἐξ.—δ' (φ. 151 α). εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.—ε' (φ. 156 α). εἰς τὸν Ὄζιαν καὶ τὸν Σεραφείμ λόγιοι ε'—ς' (φ. 179 α). Ἐπανοὶ τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.—ζ' (φ. 185 α). Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεῖσθαι.—η' (φ. 191 α). εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Οὐχ ὁ θέλω ποιῶ.—θ' (φ. 204 α). εἰς τὴν Ἄνναν λόγιοι ε'—ι' (φ. 238 α). εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου Ὅτι οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν.—ια' (φ. 245 α). Ὅμιλια περὶ πίστεως.—ιβ' (φ. 250 α). Περὶ ἀγίας Τριάδος.—ιγ' (φ. 257 β). Πρὸς τοὺς ἐγκαταλείψαντας τὴν σύναξιν. Τέλ. (κολοβ.). Συγκεχυμένων γὰρ ταῦτα τὰ ῥήματα ἀμφιβάλλειν...

2025. 12

Περγ. φύλλ. μέγ. XI. σελ. 2. (φ. 307).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

"Αρχ. ἀπὸ Ὅμιλ. β' (ἀκεφ.) μᾶλλον δὲ καὶ σώματι καὶ ψυχῇ τὰ ἐν ταῦθα λεγόμενα διαφέρει. Προτάσσεται (φ. 1 β 3 α) "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τῶν ἠθικῶν ἡ δύναμις ἐν συντόμῳ." Ἐν φ. 3 β οἱ ἐξῆς στίχοι, γεγραμμένοι διὰ γραμμάτων τῆς μεγάλης γραφῆς:

Πόνιοι μελισσῶν ἐγγλυκαίνεται λάρυγξ,
πόνιοι δὲ τοι σοῖς καρδία πιαίνεται,
καὶ νοῦς νοητῇ λάμπεται φωταυγίᾳ,
Ἰωάννη, τὸ θαῦμα τῆς ἐκκλησίας,
λαμα πικρῶν δηγμάτων ἀμαρτίας,
παρηγόρημα τῶν κατωδυνωμένων,
ψυχῆς ἀφραστός ἡδονῆ, πόθου βία,

καὶ ταῦτα πιστοὶ ὁ σὸς λάτρης Ἥλιος
ὁ προσκεχηγῶς σου πλέον χρυσοῖς λόγοις
ἢ πρὸς τροφήν τὰ τέκνα τῶν χελιδόνων.

2026. 13.

Περγ. φύλλ. μέγ. X. σελ. 2. (φ. 346).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὅμιλαι εἰς τὴν Ἐξαήμερον ἐξ'.

Ἐν φ. 2 α πίναξ τῆς βίβλου γραφείσης ἐπὶ Θεοδώρου τοῦ ὀσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἡγουμένου διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ. Κατὰ τὸν πίνακα τοῦτον εἶποντο ταῖς εἰς τὴν Ἐξαήμερον ὀμιλίας α' Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Περὶ τῆς ἐν Βηρυττῷ εἰκόνας," β' Γρηγορίου Νέσσης εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς ἀγίας ἀχράντου ἀχειροποιήτου Καμουλιανῶν κτλ., ἀλλ' οἱ δύο οὗτοι λόγοι οὐχ εὐρητῆται νῦν ἐν τῷ κώδιξι, ἴσως δ' οὐδ' ἐγράφησαν ἀρχῆθεν πληρῆ ἢ ἐν τῷ πίνακι.

Ἐν φ. 346 β. Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη συνεργείᾳ Κυρίου δια χειρὸς Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ μὴνῆ Μαρτίῳ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τετάρτῃ ὥρᾳ ἐβδόμῃ ἔτους ἐξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου... (=987).

*2027. 14.

Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 452).

1 (φ. 3 α). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου."

"Αρχ. Συμεῶν τὸν πάνυ τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης ἴσασιν μὲν πάντες οἱ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας ὑπήκοοι, ἔδραμε δὲ καὶ μέχρι Σκυθῶν νομαδῶν τῆ φήμη. Τέλ. θεότητος εἰσδεχόμενος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2 (φ. 53 α). "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ."

"Αρχ. Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος καὶ τῆς εἰδωλικῆς λήσεως τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐπιδραμοῦσης, Εὐστάθιος ὁ μέγας ἀρχὼν τῶν στρατιωτικῶν ἐγνωρίζετο καταλόγων. Τέλ. δοξάζοντες πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον τὴν μίαν θεότητά τε καὶ βασιλείαν, ἣ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ κράτος μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

3 (φ. 91 α). "Ὑπόμνημα καὶ ἐξήγησις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου συνταχθὲν παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ῥεθίου."

"Αρχ. Τῆς εἰδωλολατρείας τῆ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν χάριτι καταπαυθήσης καὶ τῆς τῶν δαιμόνων ἀπάτης κατασβεσθήσης. Τέλ. καὶ τοῦ καλλιπικοῦ αὐτοῦ μάρτυρος Ἀρτεμίου δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

4 (φ. 137 α). "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἀγίων μαρτύρων καὶ ἱστορία τῶν κατὰ Χριστῷ τότε πραχθέντων."

"Αρχ. Ἐτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνειστήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰουστίνῳ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς τῶν σκῆπτρων ἐπειλημμένῳ. Τέλ. οὕτως ἀσκήσας, οὕτω τελευτῆ τὸν βίον

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ πρέπει πᾶσα τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

5 (φ. 176 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου.”

Ἄρχ. Θεῖον τί χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία τῶν ἐγκωμίων. Τέλ. ἡ καὶ ἡμεῖς παρασταίημεν εὐχαῖς αὐτοῦ καὶ πρεσβείαις διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, ᾧ πρέπει δόξα σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ζῶσσοιῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

6 (φ. 259 α). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...ρες δὲ τὰ μὲν εἰς γένος τῶν εὐγεγονότων, οὐσίαν δὲ αὐτάρκη καὶ ὁση μὴ περιττὴ κερτημένοι. Τέλ. καὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῇ δευτέρᾳ διαδεξάμενον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ καὶ ἀγαθῷ πνεύματι δόξα κράτος τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου τούτου λείπεται δύο φύλλα, ὧν τὸ μὲν περιεῖχε τὴν ἐπιγραφὴν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου, τὸ δὲ τὰς εἰς τὸν βίον ἀναγομένας εἰκόνας.

7 (φ. 295 α). “Μαρτύριον τῶν ἀγίων καὶ πανενδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηνᾶ, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου.”

Ἄρχ. Κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι πρὸς ἀγῶνας τοὺς μαρτυρικοὺς ἀπέδυσαντο. Τέλ. φύλακας μὲν τῆς πόλεως, σωτήρας δὲ τῶν πλεόντων καὶ τῶν ἐν συμφοραῖς καὶ νόσοις ἀψευδὲς παραμύθιον εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

8 (φ. 344 α). “Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδίου καὶ Ὁρέστου.”

Ἄρχ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς ἀθέου τῶν εἰδώλων ἐπεπλήρωτο λατρείας. Τέλ. ἅπαντα τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ προσαχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγίου μάρτυρος ἐποίησεν εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

9 (φ. 385 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

10 (φ. 420 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόσιον.

11 (φ. 437 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Ἰησοῦ.

Ἄρχ. Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε.

Ἐν φ. 452 α γέγραπται ἡ ἐξῆς σημείωσις· Ἐπὶ ἔτους τοῦ τρέχοντος, ζμα^α ἰνδ. 5^{ης} ἐγένετο ἀνάλωσις τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἐσφιγμένου μηνὶ Ἡουνῷ εἰς τὰς κς^ς ἡμέρας ε^η τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβιδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἔτι καὶ εἰς δέκα ἡμέρας αὐθις ἀνηλώθη δεύτερον παρὰ τοῖς Ἄγαρ ἀπογόνους, τοὺς μιαιώτας καὶ ἀτιχρίστους. Ἐλαβον ἅπαντα καὶ τὸ μοναστήριον

ἐνέκρισαν σὺν τὰ πλοία καὶ ἐννέα μοναχοὺς ἀπήγαγον εἰς αἰχμαλωσίαν. Ἐτυχεν τότε ὁ κύρ Ἀκάκιος ὁ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κωχλυδάρᾳ καὶ ἐξώτισεν ἀπὸ βιβλία τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τοῦ Ἄγαρηνοῦς, μικρὰ καὶ μεγάλα ρ^ς καὶ μερικὰ χρυσοβουλα. Ζουναράδες δύο· νομοκανῶνοι δύο· Ψαλτήρια γ^ς μεταφραστάδαις δ^ς Ἀπόστολον καὶ Πραξαπόστολον· Εὐαγγέλια καὶ κατὰ Ματθαίον καὶ Ἰωάννην ε^ς πανηγυρικὰ τρία, Σεπτέβριος, Ὀκτώβριος, Ἰανουάριος, Φεβρουάριος· Ἐξαήμερος παρακλητικὰ δύο· εὐχολόγιον· κλίμακοι ε^ς Θεωτοκάρη· Χρυσωστομικὰ· Τελώνην καὶ Φαρισαίων· κατήχησαις δύο· τοῦ Χρυσωστόμου ἐξήγησις ταῖς πράξαις τῶν ἀγίων Ἀποστόλων· τετραεὐάγγελα ἐξηγημένα γ^ς μνηολόγι· γεροντικῶ συναξάριον Μάρτιος· τριψάδα δύο· πεντικοστάρην· πατερικῶ Λαυσαικὰ δύο· Ἰσὰκ τοῦ Σύρου δύο· Χρυσωστομικὰ δ^ς. Ὁρολόγι· περιόδη Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· Θεολόγους δύο· πανηγυρικὸν μεγα μὲ ἱστορίας· παράδεισος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· τὰ μηναιὰ Σεπτέβριος α^ς, Δεκέβριος δύο, Ἰουανουάριος α^ς, Ἀπρίλιος, Ἰούνιος α^ς, Μάιος δύο, Φεβρουάριος μετὰ τὸν Μάρτιον· Εὐαγγέλια δύο· ἐπιστολῇ πρὸς Σεραπίωνα· λειτουργία α^ς. Ταῦτα τὰ βιβλία ἐξωνίστατο ὁ προρηθεὶς κύρ Ἀκάκιος καὶ δέδωκεν αὐτὰ εἰς τοῦ Σφιγμένου τὸ μοναστήριον καὶ ὅπως αὐτὰ ὑστερήσει ἀπὸ τὸ μοναστήριον νὰ ἔχει Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ τὸ ἀνάθεμα αἰώνιον καὶ τὸ Πορεύεσθαι ἀπ ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἠτιμασμένον τὸ διαβόλῳ ἀμήν ἀμήν ἀμήν.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων, ὧν τινες ἀπεκόπησαν, καὶ δὴ, κατὰ τὰ λεγόμενα, ὑπὸ Μηνᾶ τοῦ Μηναιδοῦ (Κωνσταντίνου τοῦ Σιμωνίδου; Ἰδ. 643 (96)). Τὸ φ. 1 ἐστὶ κεχωρισμένον βιβλικόνον καὶ περιέχει ἐν ἰδίῳ πλαισίῳ διὰ χρυσῶν ἢ λευκῶν γραμμάτων τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων.—Τὸ φ. 2 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας, ἀναφερομένας εἰς τὸν βίον Συμεὼν τοῦ στυλίου. Ἰδ. τὸ ἕτερον ἡμῖς (φ. 2 β) ἀπεικονισμένον διὰ φωτοτυπίας παρὰ Heinrich Brockhaus Die Kunst in den Athosklöstern. Leipzig, 1891, ἐν πίνακι 26.—Ἐν φ. 3 α ἐπίτιλον κόσμημα καὶ ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν γράμμα.—Τὸ φ. 52 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας, ἀναφερομένας εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἀγίου Εὐσταθίου.—Ἐν φ. 53 α ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν Τ.—Τὸ φ. 90 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου.—Ἐν φ. 91 α ἐπίτιλον κόσμημα καὶ ἀξιόλογον ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν Τ.—Τὸ φ. 186 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀγίου Ὁρέστου.—Ἐν φ. 187 α ἐπίτιλον κόσμημα καὶ ἀρχικὸν Ε.—Ἐν φ. 176 α ἐπίτιλον κόσμημα καὶ ἀρχικὸν Θ.—Τὸ φ. 294 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει ἑξ εἰκόνας ἐκ τοῦ βίου τῶν μαρτύρων Μηνᾶ, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου.—Ἐν φ. 295 α ἐπίτιλον κόσμημα καὶ ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν Μ.—Τὸ φ. 343 ἀχρωστον μεῖζαν περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀγίου Εὐστρατίου.—Ἐν φ. 344 α ἐπίτιλον κόσμημα καὶ ἀξιόλογον ἰδιόρρυθμον Β.—Τὸ φ. 384 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἀναφερομένας εἰς τὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ· τὸ δὲ κείμενον τοῦ αὐτοῦ λόγου (φ. 385—420) κοσμεῖται ὑπὸ ἐπίτιλον μὲν ἐν ἀρχῇ, ἐξήκοντα δὲ καὶ πέντε εἰκόνων μεγάλων καὶ μικρῶν, ὧν αἱ ἐν φ. 390 α, 395 β, 406 α, 409 α καὶ 419 α ἀποκεκομμένα.—Ἐν φ. 420 α καὶ 437 α ἐπίτιλα καὶ ἀρχικὰ γράμματα.

Ἰδ. περιγραφὴν βραχείαν τῶν εἰκόνων τοῦ κώδικος καὶ παρὰ Brockhaus ἐνθ' ἀν. σ. 228 κ. ε.

2028. 15. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 266).
Βίος καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου ιβ—λ'.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
2029. 16. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 252).
Βίος καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου α'—λα'.
Ὁ τελευταῖος βίος, ὁ τοῦ ἁγίου Ἐπιμάχου, μένει κολοβός.
2030. 17. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 208).
1 (φ. 1 α). Βίος τοῦ ἀποστόλου Μάρκου (ἀκέφ.).
2 (φ. 6 β). Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Ἐπιστολὴ πρὸς Λεόντα τὸν Ἰσαυρον περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων.
3 (φ. 9 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
4 (φ. 19 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.
5 (φ. 22 α). Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
6 (φ. 25 α). "Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ."
Ἀρχ. Τὸν Σταυρὸν ἐπαινῶν ὁμολογουμένως τὸν σταυρωθέντα τιμῶ.
7 (φ. 31 α). "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Βαῖα."
Ἀρχ. Σὺς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότη Λάζαρος εἰστιάσατο.
8 (φ. 44 β). "Ὁμιλία εἰς τὸν μυστικὸν δειπνον τοῦ Σωτήρος."
Ἀρχ. Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην εἰπεῖν.
9 (φ. 57 α). Γρηγορίου Ἀντιοχείας Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.
10 (φ. 64 β). Ἰωάννου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Σωτήρος.
11 (φ. 76 β). Γεωργίου Καισαρείας Εἰς τοὺς τυχ' πατέρας.
12 (φ. 86 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.
13 (φ. 93 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
14 (φ. 100 α). "Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον συντεθὲν παρὰ Θεοφιλοπόνου(;) μαγίστρου ἐκ διαφόρων λόγων Ἰωάννου τοῦ... Χρυσοστόμου."
Ἀρχ. Ἄπας μὲν ἐγκωμίων νόμος καὶ λόγος ἅπας τέχνη ρητόρων συντεθειμένος.
15 (φ. 116 β). "Ἰωάννου μοναχοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν."
16 (φ. 127 β). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
17 (φ. 140 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
Ἀρχ. Καλεῖ πάντας ὁ παρῶν λόγος.
18 (φ. 149 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
Ἀρχ. Μυστήριον ἢ παροῦσα πανήγυρις.
19 (φ. 158 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
20 (φ. 169 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
21 (φ. 184 β). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.
22 (φ. 190 α). "Εὐθυμίου μοναχοῦ Εἰς τὴν προσκύνησιν
τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν ἐγκωμισμὸν τοῦ αὐτῆς ναοῦ τῆς ἁγίας Σωροῦ τῶν Χαλκοκρατειῶν."
Ἀρχ. Πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν καὶ πνευματικὴν ἐστίασιν, ὡ καθαρόν μοι ἀκροατήριον.
23 (φ. 197 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
Ἀρχ. Καὶ δετε Σταυροῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν.
2031. 18. Περγ. φύλλ. XII. (φ. 111).
1 (φ. 1 α). Κεφάλαια νηπτικά (ἀκέφ.).
Κεφ. ιζ'. Περὶ ἀνεξικακίας.—Κεφ. ιη'. Περὶ ἀγάπης.—Κεφ. ιθ'. Περὶ διορατικῶν.
2 (φ. 42 β). Παλλαδίου Λανσαϊκῆ ἱστορία.
*2032. 19. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 205).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων πολλῶν τε καὶ κομψῶν καὶ ἐπιγραφῶν χρυσῶν. Περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ καὶ αἱ ἐξῆς εἰκόνες· 1 (φ. 1 β) Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὄρθιος, εὐλογούμενος ὑπὸ τῆς θείας χειρὸς, παρ' αὐτῷ δὲ ὁ Πέδροσ γράφων· 2 (φ. 47 β) Ὁ ἅγ. Ματθαῖος· 3 (φ. 71 β) Ὁ ἅγ. Λουκᾶς· 4 (φ. 102 β) Ὁ ἅγ. Μάρκος.
*2033. 20. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 296).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν. Ἐν ἀρχῇ τῶν εὐαγγελίων ἐκάστων ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικὰ γράμματα.
2034. 21.
Περγ. 4. μέγ. XII. σελ. 2. (φ. 242).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν.
*2035. 22.
Περγ. 4. μέγ. XII. σελ. 2. (φ. 220).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων κερρῶν. Ἐν ἀρχῇ τῶν εὐαγγελίων ἐπίτιτλα ἀνάξια λόγου καὶ ἀρχικὰ γράμματα.
2036. 23. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 230).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ὑπερύθρων.
Ἐν φ. 229 β μεταγενεστέρα χειρὶ συμβόλαιον Ἰωάννου Βουτζᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ Μιχαὴλ Κομπῆ μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας περὶ μισθώσεως τοῦ μυλωνοῦ τῆς μονῆς Θεοτόκου τῆς Τζηνητσηλουκωτισσης "μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδ. β' ἔτους 5ωβ'."
Ἐν φ. 230 α (ἐπὶ παραφύλλου χαρτ.) Ἐποῦτο τὸ εὐαγγέλιον το ἀγόρασεν ὁ πατὴρ Ἀργυρὸς ἀπὸ τοῦ προσάνικου τοῦ πατὴρ Κύρκου ὁ υἱὸς ἀπὸ ἕναυ Ἀγαρινὸν ὅταν ἐγγενεν ἰ εχμαλοσία εἰς τὰς Σέρρας τὸν κερρὸν ὅπο ἐπαρτήν ἰ αρμάδα τὸν Τουρκὸν εἰς τον Ἐπακτον

καὶ ἔδονκεν ἄσπρα ἑκατὸν... ἐν ἑτοῦς ,50η' καιρὸν Χριστοῦ αφο'.

*2037. 24. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 193).
Εὐαγγέλιον

μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν καὶ ἀτεχνοτάτων ἀρχικῶν γραμμάτων.

*2038. 25. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 273).
Τετραεὐαγγέλιον.

Προτάσσονται ἐν κακοτέχνῳ ἀψίσῳ οἱ κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων καὶ ἡ τοῦ Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανόν, γεγραμμένη δλη δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων. Ἐν τέλει διάφοροι πίνακες καὶ μνηολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

Ἐν φ. 257 α ἐρυθροβαφεῖς Στίχοι εἰς τὴν βίβλον, ὧν τὸ τέλος

Ὡς γοδὸν ἄχραντον ἱεράν τε καὶ θείαν
ἔγωγε Λέων ὁ Χθαμαλὸς ζεούση
ψυχὴ καὶ γνώμη ταύτην ἐπέκτησάμην,
τὰ ἔσω τε καὶ ἔξω καθώραϊσας
νιῶ φιλτάτῳ καὶ ἐμοὶ Βασιλεῖ
ταύτην δωροῦμαι φιλοτίμῳ καὶ νέμω
εἰς σκέπην, εἰς φρούρησιν, εἰς σωτηρίαν
αὐτοῦ καὶ συντήρησιν εἰς πάντας αἰῶνας.

Ἐβδομον δ' ἦγεν ὁ αἰὼν τότε ἔτος
καὶ τριακοστὸν ἑξακοσιοστὸν τε
καὶ χιλιάδας ἑξ προδιηνησμένας, (= ,5χλζ' = 1129)
δτε δακτύλοις Θεοδώρου ἐξέσθη
ἀλητροῦ εὐτελοῦς τε καὶ ἐλαχίστου
εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ τε καὶ τοῦ θείου
πνεύματος ἅμα καὶ ψυχὴν σωτηρίαν
Λέοντος λαμπροῦ τοῦ καὶ κτήτορος αὐτῆς.

Οἱ στίχοι οὗτοι ἰδημοσιεύθησαν μετὰ τινῶν διαφορῶν καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι *Αἰγιναία*, ἀρ. Β', 15 Ἀπριλίου 1881, σ. 66.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

2039. 26. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.
Τετραεὐαγγέλιον

ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, κατὰ μέγα μέρος ἐν τῇ ἀρχῇ ἐφθαρμένον ὑφ' ὑγρασίας.

*†2040. 27. Περγ. 4. XIV. (φ. 175).
Τετραεὐαγγέλιον.

Προτάσσονται "Τάξις καὶ ἀκολουθία τῆς τῶν ἀποστόλων ἀναγνώσεως," Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανόν καὶ Μνηολόγιον τῶν εὐαγγελίων. Ἐν δὲ φ. 168 β κ. ε. εὐρηται Πίναξ τῶν κατὰ Κυριακὰς εὐαγγελίων. Ἐν φ. 174 α. Ἐτελειώθη τὸ παρῶν τετραεὐαγγέλιον δια χειρὸς Θεοδώρου ἱερέως καὶ εὐτελοῦς ἐξ ἐπιτροπῆς κῦρ Βαρνάβα ἱερομονάχου τοῦ ἐπίκλην Ὁγωνικὰ, βασιλεύοντος κῦρ Ἀλεξίου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ ἔτος ,5ωιθ' ἰνδ. [θ'] (= 1311) καὶ οἱ ἀναγινώσκωντες...

Τὸ φ. 175 σῳγείται ἐκ δύο φύλλων ἀνεπτυγμένων (Περγ. 8. XIII), περιεχόντων μέρος Ψαλτηρίου.

Ἐν φ. 13 β εὐρηται εἰκὼν ἀτεχνοτάτη, παριστώσα τοὺς τέσσαρας εὐαγγελιστὰς, ἅπαντας καθήμενους καὶ γράφοντας, ἰστραμμένους δὲ δεξιὰ. Ἐστὶ δ' ἡ εἰκὼν λίαν ἐφθαρμένη.

Ὁ κώδιξ δλος σύγκεται ἐκ φύλλων παλιμψήστων, ἀνηκόντων πάντων εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν παλαιὸν κώδικα. Ἐστὶ δ' ἡ ὑποκει-

μένη γραφὴ (VI. σελ. 2) ἀμυδροτάτη καὶ ἀφανής, ἀλλὰ, καθ' ὅσον διακρίνεται, φαίνεται, ὅτι ὁ πρωτόγραφος κώδιξ ἦν Εὐαγγέλιον. Ἴδιως δὲ διακρίνεται ἡ παλαιὰ γραφὴ ἐν φ. 120 α καὶ 120 β.

Ἰδ. ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ. Περὶ τῶν παλιμψήστων κωδίκων τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν. Ἀθήνησι 1888 σ. 13 κ. ε.

2041. 28. Περγ. 8. XIV.
Εὐαγγέλιον (ἑλλίπες περὶ τὸ μέσον).

2042. 29. Περγ. 8. XIII. (σελ. 2).
Τετραεὐαγγέλιον.

*2043. 30. Περγ. 8. XIV.
Τετραεὐαγγέλιον.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν εὐαγγελιστῶν ἐπιτίτλων φέρον τὸ σῳμβολον τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

2044. 31. Περγ. 16. XII.
Τετραεὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2045. 32. Περγ. XII.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (ἀκέφαλος).

Ἐλλητάριον μήκους μ. 6,70, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,096.

2046. 33. Περγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφαλος).

Ἐλλητάριον μήκους μ. 8,65, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,135.

Ἐν τέλει Καλλίνικος μοναχός.

*2047. 34. Περγ. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων ἐν ἀρχῇ ἀξιολόγου, ἀπλῶς παλυχρώμου ἀνευ χρυσογραφίας, ἔχει δὲ καὶ ἀρχικὰ γράμματα ἰδιόρρυθμα καὶ λόγου ἀξια, ἰδιῶς τὰ Ο καὶ Μ, σχηματιζόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἔχοντας ἀνεωγμένας τὰς πτέρυγας. Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων Ἐτεὶ ,5ωιδ' ἰνδ. δ' μηνὶ Ἰουλίῳ (= 1306).

2. "Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλια εἰς πάσας τὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου."

3. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Νουθεσία πρὸς τοὺς ἱερεῖς."

Ἐλλητάριον μήκους μ. 4,45, πλάτους 0,215, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,105.

2048. 35. Περγ. Χαρτ. 8. XIV. XVI.
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).

Ἡ περγαμνὴ (XIV. σελ. 2) καὶ ὁ χάρτης (XVI) ἀναμῆξ.

2049. 36. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

Ὁμιλ. ν5' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ πε' (κολοβ.). Τὰ τελευταῖα τῶν σῳζομένων φύλλων ἐφθαρμένα.

2050. 37. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Ὁμιλ. ιγ' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ κ' (κολοβ.). Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.).

2051. 38.

Περγ. φύλλ. XI.

[Εὐθυμίου Ζυγαδηνού] Ἑρμηνεία εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.

Τελευτῆ διὰ τῆς εἰς τὸν Ματθαῖον ἑρμηνείας οὕτω·

Ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Τοῦτο δεικνύσιν διὰ οὐ μόνον μετὰ τῶν τήνικαυτα Ματθαῖος ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐστίν· οὐ γὰρ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος οἱ ἀπόστολοι μένειν ἐμελλον, ἀλλὰ διὰ τῶν τότε καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα τὴν τοιαύτην ἐπιγγεῖλατο χάριν ὡς ἐνὶ σώματι διαλεγόμενος πᾶσι τοῖς πιστοῖς, οὐκ αὐτίκα δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη, ἀλλὰ μετὰ καιρὸν τινα ὡς ἀπὸ τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν ἐξεστὶ διαγινώσκειν· καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς ἀναλήψεως δια τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἦν ὄπτανόμενος τοῖς μαθηταῖς καὶ συναυλιζόμενος· εἶτα ἀπὸ τοῦ ἐν Ἰουδαίᾳ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος ἀνελήφθη καθὼς ἡ βίβλος τῶν ἀποστολικῶν πράξεων διέξεισιν· εἴη δὲ ἡμῖν ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου καὶ δογματίζουσι καὶ πολιτευόμενοι καὶ τελειούμενοι τυχεῖν καὶ τῆς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐπηγγελμένης βασιλείας τοῖς τελείοις χάριτι τοῦ παντελείου βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ᾧ πρέπει δόξα καὶ προσκύνησις ἅμα τῷ ἀνάρχῳ καὶ ἀδίδῳ πατρὶ καὶ τῷ συνανάρχῳ καὶ συναϊδίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

*2052. 39. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2 (φ. 129).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ εἰς ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Πρῶτος ὁ θ' (ἀκέφ.) εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, τελευταῖος ὁ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.

Ἐν φ. 129 β' Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Βασιλείῳ μοναχῷ.

Κατὰ τινα ἐν φύλλῳ χαρτῶν μετὰ τὸ φ. 1 ἐγγεγραμμένην μεταγενεστέρων σημείωσιν ὁ κώδιξ διεφθάρη κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ὄλωσιν τοῦ Ἐσφιγμένου (1538 ;), διὸ εἰς τοὺς ψψιθ' (=1719) προσεστευοντος καὶ κυβερνήτου σὺν Θεῷ ἁγίῳ τὸ παρὸν μοναστήριον τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου πρώην Μελενίκου κυρίου Γρηγορίου διὰ προσταγῆς τοῦ παροσιωτάτου παπᾶ κθρ Ἡσαίου δικαίου ἐσταχοδέθη ὑπὸ Γρηγορίου.

Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὀμμίας ὑπὸ μικρῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικοῦ γράμματος.

2053. 40.

Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2. (φ. 254).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ εἰς ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

2054. 41. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2. (φ. 337).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ εἰς ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Τούτων ὁ α' (εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτήτα) ἀκέφαλος. Τοῦ κειμένου τῶν λόγων ἀναγράφεται ἐκάστοτε βραχὺ μέρος, ᾧ ἔπεται πικνότερον γεγραμμένη μακρὰ ἑρμηνεία.

Ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας εἰς τὸν πρῶτον τῶν σφισμένων ἀπ' ἀρχῆς λόγων, τὸν εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν· τῆς πανηγυρικῆς ιδέας καὶ οὗτος ὁ λόγος ἐστίν· κέκραται δὲ πως καὶ τῷ συμβουλευτικῷ παραίνεσιν ἔχων καὶ πρὸς μὲν τὸ καλὸν προτροπήν, πρὸς δὲ τὸ φαῦλον ἀποτροπήν· καινὴ δὲ ἡ ἡμέρα Κυριακὴ ὀνομάζεται ἦτι διὰ τὸ ἐν

ταύτῃ ἐγκαίρως ἀγεσθαι ἢ καὶ διὰ τὸ τύπον εἶναι τῆς ὀγδόης ἐκείνης ἐν ᾗ πάντα καινὰ μέλλουσι γίνεσθαι.

Τέλος τῆς ἑρμηνείας εἰς τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα· Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, ἡ μὲν κάτω τὸν πρόκαιρον καὶ σῶμα τρέφοντα, ὁ δὲ χοῦς ἡμῶν εἴτουν ἡ σὰρξ τὸν αἰώνιον καὶ τῇ ψυχῇ κατάλληλον, τούτεστι τὴν ἀρετὴν, ἣν τοῖς θεοῖς θησαυροῖς ἐναποθησόμεθα διὰ σοῦ προσαγωγέως καὶ ἡμᾶς καὶ τὰ ἡμέτερα προσάγοντος τῷ Θεῷ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

2. "Τὸ ἴσον τῆς διαθήκης τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

2055. 42. Περγ. Χαρτ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

Ἀντιόχου τοῦ μοναχοῦ

1. Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μόνῃς Ἀτταλινῆς (ἀκέφ. καὶ ἀνεπίγραφος). 2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόχου Πρόλογος." 8. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόχου Πρὸς τὸν αὐτὸν Εὐστάθιον Κεφάλαια διάφορα καὶ Προσευχὴ ἐξομολογήσεως."

Περιέχονται μόνον αἱ ὀμμῖαι μέχρι τῆς ρκη' Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης, τοῦ κώδικος ὄντος κολοβού. Ἔστι δὲ καὶ περὶ τὸ μέσον πολλαχῶς ἑλλιπῆς ὁ κώδιξ, ἴδιως μεταξὺ τῶν ὀμμιῶν ι' καὶ ν'.

2056. 43. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 280).

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι κατηχητικοὶ καὶ παραινέσεις.

2057. 44.

Περγ. φύλλ. XII.

1. Ἀντωνίου μοναχοῦ(;) Βίος ἁγίου (ἀκέφ. ἀνεπίγρ.).

Ἀρχ. ... ὅθεν οὐδὲ βωτάνη ἀνήρχετο ἐν τὸ τόπῳ ἐκῆν· κατα συγκυρίαν δὲ γήνεται ἡσελθὴν ξύλων ἐν τὸ ὀφθαλμῷ τοῦ δράκωντος. Περὶ τὸ τέλος· ἐγὼ οὖν ὁ ταπηνὸς καὶ ἐλάχιστος Ἀντώνιος ἡσὼ ἰδυνήθη καταλαβέσθαι ἐκ μέρους ἔγραψα τὴν ἱστορίαν ταύτην...

2. Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

3. Μαρτύριον ἁγίου Εὐσταθίου.

4. "Περηοδὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ."

Ἀρχ. Κατ' ἐκίνων τὸν κερῶν ἤμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱερουσαλομοῖς Σήμων ὁ λεγόμενος Πέτρος. Τέλ. ἔσται ὁμὴν αὐτῆ ἡ εὐχαριστή ἡς εὐσπλαγγνίαν καὶ ἔλεως ἡς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ σωτίρως ἡμῶν ὁ πρέπη πᾶσα δόξα τῆμῃ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ ἡς τοὺς ἀτελευτήτους εἰῶνας τῶν εἰῶνων ἀμήν.

5. Βίος ἁγίου Δημητρίου καὶ θαύματα.

α'. Βίος τοῦ ἁγίου (ἀκέφ.)—β'. "Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου περὶ τοῦ τραγοδοῦ θαύματος."—γ'. "Ἐτερον θαῦμα περὶ τὸν ἀποσταλέντων ἀγγέλων τὸ μεγαλομάρτυρι Δημητρίου."—δ'. "Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου περὶ Κυπριανοῦ τοῦ ἐπισκόπου."

6. Βίος τῶν ἁγίων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

8. Πράξις καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγ. ἀποστόλου Φιλίππου.

9. "Γέννησις καὶ ἀνατροφή τῆς ἁγίας Θεοτόκου συγγραφῆσα ὑπὸ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου."

10. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Νικόλαον.

11. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

12. Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λευψάνου τοῦ πρωτο-
μάρτυρος Στεφάνου.

13. "Θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλίου.

Παρθὴ τοῦ Εβρέου του θεορήσαντος τὰ μυστήρια τῆς ἁγίας
δορεᾶς..."

14. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

15. Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου.

2058. 45. Περγ. φύλλ. XII. (φ. 248).

I (φ. I α). Σειρὰ κατηχήσεων πατέρων ἀνωμύμων.

Εἰσι τεταγμένα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος πρὸς τὸ
ἀναγνώσκειν ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ δὴ ἀπὸ τῆς κη ἐβδομάδος
τοῦ ἔτους. Κεφ. σλγ'—τξη'.

Ἐν φ. 202 α' "Συνελέγη ἡ παρούσα αὕτη βιβλος ἐκ τῶν
θεοπνεύτων διδασκαλιῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Θεοδώρου
τοῦ Στουδίτου, Ἐφραίμ, Δωροθέου, Μακαρίου, Νεδίου καὶ
τῶν λοιπῶν καὶ προσετέθη εἰς τὸ καθ' ἐκάστην ἐπ' ἐκκλησίας
μετὰ τὴν πρώτην ὥραν ἀναγνώσκειν παρὰ τοῦ τῆς μονῆς
προσετώτος ἢ τοῦ ἐκκλησιάρχου ἢ ὃν οὗτος προκρίνει εἰς κατή-
χισιν καὶ ὠφέλειαν πάσης τῆς ἀδελφότητος ἐν ἔτει τῷ 'Σχιε'
(=1107) ἐπὶ τῆς βασιλείας κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ
πατριάρχου τοῦ κυροῦ Νικολάου καὶ ἡγουμενίας τοῦ μοναχοῦ
κὺρ Σωφρολίου μονῆς τοῦ Φιλανθρώπου."

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνω σημειώματος ἀναφερόμενος ἐγραψεν ἐν
τῇ ψα τῷ 1878 ὁ Νεῖλος Πενταπόλεως τὰ ἐξῆς: "Ἐν τῷ Π
τόμῳ σελῖς 824 τῶν ἐκδοθέντων συνοδικῶν πρακτικῶν ὑπὸ τοῦ
Μίκλοσυχ (Miklosich) εὑρηται πατριαρχικὴ πράξις ἀναφέρονσα
σεβ. μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτεκμημένην τοῦ Φιλανθρώπου, πράξις ἐκδο-
θεῖσα τῷ 1899 κατὰ τοῦ Ἀλεξίου Καβαλλάρη, ἐξαιτήσαντος
ἀκύρωσιν ἀφιερωθέντος κτήματος τῇ εἰρημένῃ μονῇ, ἀποκατα-
στηθέντος εἰς κἀθισμα, καὶ ἕτερα πράξις 610, σελ. 443 μέμνηται
περὶ ἑτέρου καθίσματος, τὸ ἀνωτέρω, ὡς οἶμαι, τοῦ Φιλανθρω-
πικοῦ τοῦ Φιλανθρώπου Χριστοῦ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω οὖν πράξεων
εἰκάζεται ἢ ὅτι ἕτερα ἐλέγετο μονὴ τοῦ Φιλανθρώπου ἐν ᾗ
ἐγεγράφη ἡ παρούσα βιβλος ἢ ὅτι εἰσῆται καλεῖσθαι τὰς εἰς
ὄνομα τιμωμένας μονὰς τῆς Ἀναλήψεως "τοῦ Φιλανθρώπου,"
καὶ τότε ἐγεγράφη αὕτη ἐν τῷ κοινοβίῳ Ἐσφιγμένον."

2 (φ. 202 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν

πατρὸς Παΐσιου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου
Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Κολοβῶ."

"Ἀρχ. Ὡς περ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου καί περ ὄντα τρεπτὰ
καὶ λυόμενα οἶδε τοὺς θελγομένους αὐτοῖς ἐφέλκῃσαι
πρὸς ἔρωτα. Τέλ. ἐμοῦ δὲ τῇ μετριότητι ἐκ τῶν πολλῶν
ὀλίγα ταῦτα εἴρηται εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

3 (φ. 244 β). "Διήγημα ψυχοφελές."

"Ἀρχ. Μοναχὸς τις ὀνόματι Ἀββακοῦμ ἐξηγήσατό
μοι ἐν Ταμιάθῃ τῆς Αἰγύπτου. Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἐκρυψα
ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ἐπιχορηγῶν ἐκάστης ἡμέρας τῷ ἀθλίῳ
ἀρχοντι ἀπὸ τῶν κουρευ..."

2059. 46. Περγ. 4. XII (;). σελ. 2. (φ. 197).

Ἀναγνώσματα λεγόμενα εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ ὅλου
ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Γερεσοπαροιμίας.

2060. 47. Περγ. 4. XIII. (φ. 166).

I (φ. I α). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ
τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

"Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ α' λόγου (ἀκεφάλου).

2 (φ. 141 α). Βίος Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

3 (φ. 157 β). Παλλαδίου Κεφάλαια τῶν πρὸς
Λαῦσον.

(φ. 157 β). "Περὶ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ."—(φ. 160 β). "Περὶ
παρθένου τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ."—(φ. 161 α): "Περὶ Εὐαγρίου."
—(φ. 163 β). "Περὶ Πατερμουθίου."

4 (φ. 166 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν
πίστει κεκοιμημένων.

Σφίζεται μόνον ἡ ἀρχὴ, τοῦ κώδικος μένοντος κολοβῶ.

2061. 48. Περγ. 4. XIII. (φ. 203).

Γεροντικὸν καὶ πατερικὸν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2062. 49. Περγ. 4. XII. (φ. 151).

Γρηγορίου Νύσσης Ὁμλίαι.

α' (φ. 3 α). "Εἰς τὸ τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγέσθαι τῷ
ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα."—β' (φ. 16 β). "Ἐπιστολὴ μνημό-
ουσα τὰ ὑποταγμένα αὐτῷ ἐστὶ προτροπὴ εἰς τὸν κατ' ἀρετὴν
βίον. Περὶ παρθενίας."—γ' (φ. 69 α). "Πρὸς Ὀλύμπιον
ἀσκητὴν...εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ἦτοι περὶ τῆς τριήμερου ταφῆς
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."—δ' (φ. 81 α). "Πρὸς Καί-
σάριον μοναχὸν περὶ τελειότητος ἦτοι ἀρετῆς, ἐν ᾗ ἱστορεῖται καὶ
ὁ τοῦ Μωϋσέως βίος." Τέλ. (κολοβ.) οὐ μὴν ἐπειδὴ τούτου
διήμαρτεν ὁ τῆς κακίας.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2). Ἀρχ...ἡμῶν
καὶ πραγμάτων ποικίλων διαφορὰς, ἀλλ' οὐχὶ περι-
γραφὰς καὶ πέρατα καὶ διαδοχὰς. Τέλ. εἰτ' εἰς ἄκρον
καταψυχθὲν ὄλον δι' ὄλου παγῇ θραβομένου τοῦ νέ-
φους ἢ χιῶν καταφέρεται καὶ ὄλος κατὰ τὸν αὐτὸν
λόγον ἐξεστὶ σοι ὄραν πᾶσαν τοῦ ὕγρου τὴν φύσιν.

2063. 50. Περγ. 4. X.

Γεροντικὸν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2064. 51. Περγ. 8. μέγ. XIII. (φ. 117).

Νηπτικὰ κεφάλαια (ἀκέφ. κολοβ.).

Κεφ. θ' (ἀκέφ.)—ιδ' (κολοβ.). "ι'. Εἰς τοὺς ἁγίους πάντας.
"Ὅτι οὐχ' οἱ δι' αἵματος μόνον μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ βίου
ἐνθέου πολιτευόμενοι."—"ια'. Κυριακῇ α'. Διδασκαλία περὶ
εἰρήνης."—"ιγ'. Περὶ μνήμης θανάτου."—"ιδ'. Μετὰ τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περὶ τῆς ἐνθέου ἡμῶν πολιτείας."
—"ιγ'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς δελεασθέντων."
—"ιδ' Περὶ τῶν νομιζομένων δυσχερῶν ἐν τῷ κοινοβιακῷ βίῳ."
"Ἄπαντα τὰ κεφάλαια ἀρχονται διὰ τῶν λέξεων "Ἀδελφοὶ καὶ
πατέρες."

Ὁ κώδιξ πολλαχῶς ἐφθαρμένος.

2065. 52. Περγ. 8. μέγ. XIII. (φ. 255).

Στιχηράριον (κολοβόν)

περιέχον πάντα τὰ στιχηρὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

2066. 53. Περγ. 8. μέγ. XIV.

Στιχηράριον (κολοβόν)

μετὰ φωνῶν. Τὰ πρῶτα δέκα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστή-
θησαν ὑπὸ ἄλλων (Σαρτ. XVI).

2067. 54. Περγ. 8. XIV. (φ. 140).
Εἰρημολόγιον (ἀκέφαλον).
Μετὰ φωνῶν ἐρυθρῶν. Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XIV. σελ. 2)
ἀποκεκομμένον ἐξ Εὐαγγελίου.

2068. 55. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 184).
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν φ. 183 α' Ἐγράφη ἐν ἔτει '5ωκγ' ἰνδ. [ιγ'] μηνι
'Ιουνίῳ ιβ' (=1315) διὰ χειρὸς Μάρκου ἀμονάχου καὶ
τάχα ἱερέως ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
καὶ καθηγουμένου κῦρ Ματθαίου μοναχοῦ.

2069. 56. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 200).
Μηναῖον Νοεμβρίου.

Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν ἔτει '5ωκδ' ἰνδ. ιδ' μηνι
'Απριλίῳ (=1315) τελεσθὲν διὰ χειρὸς Μάρκου ἱερο-
μονάχου.

Τὰ φύλλα 179—190 ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων
(Χαρτ. XVI).

2070. 57. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 262).
Μηναῖον Δεκεμβρίου.

Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν ἔτει '5ωκδ' ἰνδ. ιδ' μηνι Δεκεμ-
βρίῳ κη' (=1315) τελεσθὲν διὰ χειρὸς καὶ ἐξόδου
Μάρκου ἀμαρτωλοῦ ἱερομονάχου.

2071. 58. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 165).
Μηναῖον Αὐγούστου.

Ἐν φ. 162 α' Ἐγράφη ἐν ἔτει '5ωκδ' ἰνδ. ιδ' μηνι
Φεβρουαρίῳ δ' (=1316) τελεσθὲν διὰ χειρὸς Μάρκου
ἀμονάχου καὶ τάχα ἱερέως. Καὶ κατωτέρω Ἐτελειώ-
θησαν τὰ παρόντα μηνέα οἷα Αὐγουστος Σεπτεῦριος
'Οκτώβριος Νοέμβριος Δεκέμβριος διὰ χειρὸς κόπου
καὶ ἐξόδου κάμου Μάρκου ἀμαρτωλοῦ ἱερομονάχου
ἀφιεροθὲν εἰς τὴν ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τοῦ σωτήρος
μου Χριστοῦ τοῦ Ἐσφιγμένου καὶ οἱ ἀναγινώστες
εὐχεσθὲ μοι δια τὸν Κύριον.

Τὰ τελευταῖα τρία φύλλα (163—165) εἰσι ζένα (VII αἰών),
γεγραμμένα διὰ γραφῆς μεγάλης (uncialis), ἐπικλινούσας πρὸς
τάριστερὰ τῷ ἀναγνώσκοντι καὶ φεροῦσας τόνους καὶ πνεύματα.
Περιέχουσι δ' ἀποσπάσματα θεολογικῆς συγγραφῆς, ἧς ἡ ἀρχή
...ρίας τῷ νοί δὲ αὐτοῦ ἐμπεζων στι τοῦ Ἰούδα ἐστίν,
ἦν δὲ ὁ Ἰουδαῖος ἐκεῖνος μέγας νομοδιδάσκαλος Τιβε-
ριάδος καὶ ἔλεγεν τί μεγαλύνουσιν οἱ Χριστιανοὶ τὴν
Μαρίαν θυγάτηρ ἐστίν τοῦ Δαβὶδ καὶ οὐ Θεοτόκος
γυνὴ γὰρ ἐστίν. Ἡ Μαρία γὰρ θυγάτηρ ἐστίν τοῦ
'Αχείμ, μητρὸς δὲ Ἄννης. Ἰαχείμ δὲ υἱὸς ἐστίν τοῦ
Πανθῆρος. Πανθῆρ δὲ υἱὸς ἐστίν τοῦ Μελχι ὡς ἔχει
ἡ παράδοσις ἡμῶν τῶν Ἰουδαίων...Καὶ κατωτέρω Καὶ
'Ἰὼβ λέγει ζῆ Κύριος ὁ οὕτω με κρίνας καὶ ὁ παντο-
κράτωρ ὁ παραπικράνας μου τὴν ψυχὴν καὶ πνεῦμα
θεῖον τὸ περιὸν ἐνήσιον μου Κύριον καὶ παντοκράτορα
...Καὶ κατωτέρω Ἀποκρίνονται πάντες οἱ ἐκ περιτομῆς
κράζοντες καὶ λέγοντες ὄντως αὕτη ἐστίν ἡ ὁδὸς τῆς
ζωῆς καὶ πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν εἰς ζωὴν ἀπελεύ-
σονται, οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν εἰς θάνατον καὶ
κόλασιν ἀτελεῦτητον...Τέλ. Ὅντως γὰρ ἐν ἀληθείᾳ

Η.

κωφὸς καὶ οἱ πάντες ἀσθενῆς ψυχῆς καὶ σώματι καὶ
αἱ γλώσσαι τῶν ἀνθρώπων αἱ ψελλίζουσαι αἱ ὤμνοιον
κατὰ τῶν ματαίων εἰδώλων ποτὲ ἔμαθον λαλεῖν εἰρήνην
τὰ περὶ Χριστοῦ. Χριστὸς γὰρ εἰρήνη ἐστίν καὶ σω-
τηρία τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτόν. Φησὶν γὰρ ὁ Θεὸς
διὰ Ἡσαίου περὶ τῶν πιστῶν...

2072. 59. Περγ. 8. XIII.
Πεντηκοστάριον (κολοβόν).

2073. 60. Περγ. 8. XIII.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν, ἑλλιπές).
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

2074. 61. Περγ. 8. XI.
Μηναῖον Μαΐου (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2075. 62. Περγ. 8. XIII.
1. Συμῶν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγοι καὶ κεφάλαια
(ἀκέφ.).

α'. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις (ἀκέφ.). Ἄρχ. Τίς ἦν ἐν
τῷ κόσμῳ πρὸ τοῦ κόσμου; Ἀπόκρ. Ὁ Θεὸς ὁ τὸν
κόσμον ποιήσας.—β'. "Κεφάλαια γνωστικὰ θεολογικὰ καὶ
πρακτικὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγίου πατρὸς Θεολόγου Συμῶν."—γ'.
"Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων πειρασμῶν."—δ'. "Λόγος περὶ
σιωπῆς καὶ ἡσυχίας."—ε'. "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν ἀσυγχύ-
τως."—ς'. "Ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμῶν
τοῦ νέου Θεολόγου Περὶ γνώσεως πνευματικῆς."

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὸ Πρόσεχε
σεαυτῷ.

2076. 63. Περγ. 8. XIII. (φ. 194).
Πραξαπόστολος

μετὰ σχολίων ἀραιῶν ἐν τῇ φῶ, εἰς ἃ ἀναφέρονται παραπομπαὶ
ἐκ τοῦ κειμένου δι' ἰδίων σημείων.

*2077. 64. Περγ. 8 μέγ. XIII.
Πραξαπόστολος (κολοβός).

Κοσμεῖται ὑπὸ ἰδιορρόθμων εἰκόνων τῶν ἀποστόλων Λουκᾶ
(ἐφθαρμένης), Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰούδα
καὶ Παύλου.

*2078. 65. Περγ. 8. XIV.
Πραξαπόστολος.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

2079. 66. Περγ. 8 μικρ. XII.
Πραξαπόστολος.

2080. 67. Περγ. 16. XIII.
Πραξαπόστολος.

Προτάσσεται "Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν
κεφαλαίων τοῦ ὅλου χρόνου τοῦ Ἀποστόλου."

2081. 68. Περγ. 16 μικρ. XII.
Πραξαπόστολος.

2082. 69. Περγ. 16. XIII.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι (ἀκέφ.).
'Απὸ β' (ἀκεφ.) εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα μέχρι καὶ τοῦ 15' εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.

2083. 70. Περγ. 16. XIII.
'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (κολοβ.).
Τελευταῖος τῶν περιεχομένων λόγων (κολοβ.) ὁ κη' "Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς τῶν ἀρετῶν τῆς μακαρίας προσευχῆς."

2084. 71. Περγ. 82. XIII.
'Ὀρολόγιον.
'Ο κώδιξ μήκους 0,095, πλάτους 0,065, πάχους μετὰ καὶ τοῦ περκαλύμματος 0,06.

*2085. 72. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIX.
1. "Βίος ἐνθεος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου συγγραφεὶς παρὰ Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης μαθητοῦ αὐτοῦ χρηματίσαντος πρότερον ἐν δρεὶ "Αθω κατὰ τὸ ἔτος 880."

2. "Βίβλος ἱερὰ ἢ καλουμένη Πατερικὸν καὶ Γεροντικὸν παρὰ τοῖς θεσπεσίοις πατρᾶσιν ἀρχαίοις ὡς ἐν παλαιῶι χειρογράφῳ εὐρίσκονται σωζόμενα ὑπόμνηματα περιέχουσα ἀποφθέγματα καὶ διδασκαλίας τῶν θεσπεσίων πατέρων ἐπιτε καὶ διαφόρους ἱστορίας καὶ θεωρίας παλαιῶν καὶ νεωτέρων ἁγίων δόξων καὶ διδασκάλων θεσμούς τε καὶ κανόνας πρὸς πᾶσαν πολιτείαν ἀνθρώπων καὶ τάξιν λίαν ὠφελίμους καὶ ψυχροσωτηρίους, ἤδη συλλεχθέντα ἐκ διαφόρων παλαιῶν χειρογράφων βιβλίων καὶ εἰς ἀπλὴν πεζὴν φράσιν μεταφρασθέντα... ἐπιμελεῖα καὶ πόνῳ, δαπάνῃ τε μοναχοῦ οἰκτροῦ 'Ιακώβου... Ἐλαβε δὲ πέρασ ἡ συγγραφή ἐν τῇ ἱερᾷ Νέα Σκῆτῃ ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωνδ' (=1854) παρὰ μοναχοῦ ἀμονάχου οἰκτροῦ 'Ιακώβου ἐν τῷ ἁγίου-νύμφῳ δρεὶ τοῦ "Αθω."

Προτάσσεται εἰκὼν παριστώσα τοὺς ἁγίους ἐρημίτας.

2086. 73. Βομβ. φύλ. XIII.
Σειρὰ ἐρμηνειῶν εἰς τοὺς Ψαλμοὺς (ἀκέφαλος).
Αἱ ἐρμηνεῖαι εἰσι γεγραμμέναι ὑπὸ διαφόρων πατέρων, ἦτοι Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, 'Αθανασίου 'Αλεξανδρείας, 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Νέσσης, Κυριλλοῦ 'Αλεξανδρείας, Θεοδώρου 'Αντιοχείας, Θεοδότου καὶ ἄλλων διαφόρων. Ἐκάστου τούτων τὸ ὄνομα φέρεται ἐν τοῖς οἰκείοις χωρίοις ἐπιτετημένον κατὰ τὴν ῥῆσιν. 'Ο κώδιξ ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας εἰς τὸν β' ψαλμὸν (ἀκέφ.). 'Ο εἰς τὸν γ' ψαλμὸν πρόλογος ἀρχεταὶ διὰ τῶν ἐξῆς: 'Ἐπινικίους ἀνδριάντας οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τοῖς στρατηγοῖς νικήσασιν ἀνεγείρουσιν ἄλλοι δὲ πάλιν ἐν βίβλοις καὶ γράμμασι τοῖς ἐπαίνοις τοῖς νικηταῖς γράφουσι. Τέλ. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς προσευχῆς Συμεῶν ἄλλ' οὐδεὶς τῇ ὁμωνυμίᾳ... (ἐξίτηλον) βλασφημίαν τινὰ ἐννοεῖ κατὰ τῆς τοῦ μονογενοῦς δόξης κατὰ (;) τοὺς παραπλήγας 'Αρειανούς.

Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα τοῦ κώδικος τιλφόβρωτα.

2087. 74. Χαρτ. 4. XVIII.
1. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν 'Αθανασίου τοῦ μεγάλου Σύνοψις ἐπίτομος τῆς θείας γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας."
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

3. Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου Περὶ τῶν δύο λατρείων.
4. Τοῦ αὐτοῦ "Περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν καὶ θανασίμων ἀμαρτημάτων."

5. "Πρώτη πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου 'Ιερμίου πρὸς τὴν Αὐγουσταίαν ὁμολογίαν ἀπόκρισις εἰς Τύβιγγαν ἀφοσ' πεμφθεῖσα."

"Αρχ. Δεξαμένη τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης πεμφθέντα ἡμῖν γράμματα. Τέλ. ὁ ἡμέτερος νοῦς εἰς ὁδὸν εἰρήνης κατευθυνθείη. Ἐν κεφ. κα', ὡν α' "Περὶ ἐνὸς τριυποστάτου Θεοῦ—ἐκπόμεσις τοῦ ἁγίου πνεύματος," κα' "Περὶ θεραπείας τῶν ἁγίων." Ἐπειτα Ἐπίλογος. Ἄρχ. Ἄπαντα ταῦτα τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα. Τέλ. ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Ἐγράφη σὺν Θεῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ ἀφοσ' Μαῦου ιε' ἐν τῇ πατριαρχικῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Παμμακαρίστου.

6. Γνώμαι καὶ ἐκφράσεις πρὸς χρῆσιν ἐν ἐπιστολαῖς.

7. "Περὶ αἰρέσεων."

"Αρχ. Μαρκίων ὁ Ποντικὸς ἀγαθὸν καὶ πονηρὸν ἐμηθεύετο Θεόν. Τέλ. Κελέστιος δὲ σὺν τῷ διδασκάλῳ Πελαγίῳ... τόπον τε εἶναι μεταξὺ τοῦ παραδείσου καὶ τῆς κολάσεως εἰς δὴ τὰ μὴ φωτισθῆναι φθάσαντα βρέφη μετατιθέμενα μακαρίως ζῆν.

8. "Περὶ τῶν ἁγίων συνόδων."

"Αρχ. Τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων ἀρχαιότερα ἱστῶνται ἢ ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος.

9. Πυθαγόρου Χρυσᾶ ἐπιτὴ μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως καὶ σχολίων ἐν τῇ ῥᾳ ἐκ τῶν τοῦ 'Ιεροκλέους.

10. Κωνσταντίνου 'Αρμενοπούλου "Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων."

11. "Νικολάου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ μεγάλου ἐρμηνεῦς τῆς κραταιᾶς τῶν 'Οθωμανῶν βασιλείας Προοίμια πράξεων πατριαρχικῶν."

12. Γραμματικὴ.

"Αρχ. Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ ὀνόματα.

13. "Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως Διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει."

14. "Τὰ εἰς τὴν λογικὴν μέθοδον ἀνήκοντα."

15. "Σειρὰ τῶν θεωρουμένων ἐπὶ τῆς φυσικῆς πραγματείας.

Περὶ φυσικῆς πραγματείας. Διανομὴ τῶν μερῶν τοῦ ἐπιστητοῦ γένους τῆς περὶ φύσεως πραγματείας."

2088. 75. Χαρτ. 4. XVII.
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμου.
'Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Διονυσίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ,ζρπζ' (=1879)...

2089. 76. Χαρτ. 4. XIV.
1. Λόγος (ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος).
"Αρχ...θηρία τῆς γῆς γόνιμα εἰσιν ἐνώπιόν σου Κύριε οἰμοὶ τίνι ὠμοιώθην ἐγώ.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.
3. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὰ Εἰσόδια καὶ τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
4. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Θεοτόκον ὅτε προσετέθη τῷ ναφ̄ τριετίζουσα.
5. Τοῦ αὐτοῦ Ἄλλος λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.
Ἄρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.
6. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.
7. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον, ὅτε ἀπῆρχετο μετὰ τοῦ Ἰωσήφ ἀπογραφῆναι εἰς Βηθλεέμ.
8. "Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὴν Ὑπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."
9. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαντὴν.
10. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Ὑπαντὴν κτλ.
11. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ἄλλος λόγος εἰς τὴν Ὑπαντὴν.
Ἄρχ. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών.
12. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
13. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
15. Μιχαὴλ τοῦ Ψαλλοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν τῶν δυντῶν Θεοῦ οὐχ' ὡς συντεταγμένους τούτοις.
16. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν λόγος δύο.
17. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν λόγος τρεῖς.
18. Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.
19. Μεθοδίου Ἱεροσολύμων Εἰς τὴν Κοίμησιν.
20. "Διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν διακρίσεων καὶ οικονομῶν καὶ θαυμάτων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τὸν ἐν τῷ Ἀθῶ."
21. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
22. Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημίτου.
23. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτήρος.
24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτήρος.
25. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.
26. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.
27. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν.
28. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Σωτήρος.

2090. 77. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
2. "Ἀθλησις... Ἀκινδίνου, Πιγασίου, Ἀνεμποδίστου, Ἀφθονίου καὶ Ἐλπιδοφόρου."
3. "Ἀθλησις... Ἀκαψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ"
4. Βίος τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου.
5. Βίος τῶν ἁγ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.
6. Βίος Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ.

7. Μαρτύριον ἁγ. Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τῶν ἐν Μελιτινῇ ἀθλησάντων.

8. "Παντολόγος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις τῶν παμμεγίστων θαυμάτων τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ."

9. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ματρώνης."

10. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας καὶ ἀειμνήστου Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας."

11. Μαρτύριον ἁγ. "Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου τοῦ ἐν τῷ Κοτναεῖω μαρτυρήσαντος."

12. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος."

13. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

14. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.

15. Μαρτύριον τῆς μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

16. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Πέτρου."

17. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου."

18. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Κλήμεντος Ῥώμης.

2091. 78. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου κατ' ἐκλογὴν.

Ἄρχ. διὰ βίου τοῦ ἁγίου Τρύφωνος (ἀκεφ.). Ἐν τῷ κώδικι περιέχονται καὶ τὰ ἑξῆς: "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δύξεντιου συγγραφεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιστάτου καὶ ὑπερίμου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψαλλοῦ." Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐκ τοῦ παλαιοῦ πτώματος ἀνανεύσεως ὁ Κύριος πέφυκε καὶ Θεός.—"Ἀσπερίου ἐπισκόπου Ἀμασίας Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βασίλῃ ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀμασίας." Ἄρχ. Οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες καὶ τῶν βασιλικῶν ἡλίων τε καὶ σκήπτρων ἐπειλημμένοι.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Φιλοθέου πόνος... Ἐτελειώθη δὲ ἐν μηνὶ Ἀγούστῳ 18' τοῦ 5⁸ Ἰ' κε' ἔτους (=1417).

2092. 79. Χαρτ. 4. XVIII.

"Σύγγραμμα τινὸς ὀρθοδόξου καὶ ἀνατολικοῦ

Χριστιανοῦ συλλεχθὲν ἐκ τῆς θείας γραφῆς καὶ ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων περὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων παντὶ ὀρθοδόξῳ Χριστιανῷ ἐπονομαζόμενον Σαφήνεια τῆς ὀρθοδοξίας σύντομος."

2093. 80. Χαρτ. 4. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

Ὁμλ. νε'—πθ'. Ἐγρᾶφη ἐπὶ ἔτους 545' (=1588).

2094. 81. Χαρτ. 4. XIV.

1. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Γλαφυρῶν εἰς τὴν Γένεσιν λόγος ζ'.

2. Τοῦ αὐτοῦ Γλαφυρῶν εἰς τὴν Ἐξοδον λόγος γ'.

3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Λευϊτικόν.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς Ἀριθμούς.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Δευτερονόμιον.

Δι ἐπιγραφῆ τῶν καθ' ἕκαστον κεφαλαίων ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 1—5 πολλάκις διάφοροι τῶν φερομένων παρὰ ΜΙΘΝΕ LXXIX. Ἰδίως δὲ διαφέρουσιν αἱ τοῦ Δευτερονομίου ἐχούσαι ἐν τῷ κώδικι ὡς ἐξῆς· “Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ Δευτερονόμῳ. α'. Περὶ τῆς νευροκοπήσεως δαμάλεως ἐν τῷ φάραγγι. β'. Περὶ τῆς αἰχμαλώτου ξυρομένης τὴ καὶ ὀνυχιζομένης. γ'. Περὶ παρεμβάλλοντος εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς. δ'. Περὶ τῶν δυοκαίδεκα λίθων τῶν κεκοιμημένων πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ε'. Περὶ τῆς χειροτοσίας Ἰησοῦ.”

6. “Ἐπιστολὴ Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου πρὸς τινα περὶ τῶν ιβ' κεφαλαίων τοῦ ἀγίου Κυρίλλου, ἃ συντάξατε κατὰ Νεστορίου.”

7. Τοῦ αὐτοῦ “Ἀνατροπῆ, ἣν ἐποίησεν, ὡς ἐνόμισεν κατὰ τῶν ιβ' κεφαλαίων τοῦ ἀγιοτάτου Κυρίλλου...”

8. “Ἀπολογία τοῦ ἀγιοτάτου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν παρὰ Θεοδωρήτου ἀντίρρησην κατὰ τῶν ιβ' κεφαλαίων.”

2095. 82. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Λόγοι ἀσκητικοὶ ἐν κεφ. καθ', ὧν τὸ τελευταῖον κολοβόν.
2. Παλλαδίου Λαυσαϊκόν.
3. “Ἡ κατ' Αἴγυπτον ἱστορία τὸ λεγόμενον Μικρὸν παραδείσιον” (κολοβόν).

2096. 83. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2 (τὸ πλείστον).
Παλλαδίου Λαυσαϊκόν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γεδεοῦ τάχα ἱεροδιακόνου... ἔτους 5 ωξε' ινδ. ι' μηνὶ Ἰουνίῳ ιγ' ἡμέρᾳ γ' (=1357).

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά δύο φύλλα νεώτερα (Χαρτ. XVIII) περιέχοντα μέρος Φυσικῆς.

2097. 84. Χαρτ. 4. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ἐξ.
2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
4. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—4 γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας.

2098. 85. Χαρτ. 4. XIV.

1. Μαρτύριον ἀγίου Μαρκιανοῦ (ἀκέφαλον).
Ἄρχ... ἡ τὴν περὶ τὴν εὐποιῖαν σπουδὴν τὴν τῆς δόξης ὑπεροψίαν.
2. “Μαρτύριον τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.”
3. “Νεῖλου μοναχοῦ Ἀγκυρανοῦ Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινῶ καὶ Ραϊθοῦ ἀναιρεθέντων ἀγίων πατέρων.”
4. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ.”

5. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ Θηβαίου.
6. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἄντωνίου

συγγραφεῖς ὑπὸ Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.”

7. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

8. “Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου” (κολοβ.).
Ἄρχ. “Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι.

Ὁ κώδιξ λαὸν ἐφαρμένους ὑπὸ τιλιφῶν.

2099. 86. Χαρτ. 8 μέγ. XIV.

[Ἀντιόχου μοναχοῦ] πρὸς Εὐστάθιον κεφάλαια.
Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α' ἀκεφάλου καὶ ἐξικνεῖται μόνον μέχρι τοῦ ζε' “Περὶ ἀληθείας” μένοντος κολοβοῦ.

2100. 87. Χαρτ. 8. XV.

Πατερικόν.

Προτάσσεται πίναξ (ἀκέφ.). Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ θεία δέλτος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Συροπούλου τοῦ Δούκα ἀγιοσοφίτου δομεστικού καὶ λαμπαδαρίου Θεσσαλονίκης... μηνὶ Ματίῳ ι' ἰνδ' ἡ' ἡμέρᾳ τετράδῃ—ετος 5 7 πβ' (1475);).

2101. 88. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὀμιλία.
2. “Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κλήμακος σχόλια.
Σχόλια ἀνωνύμου ἐκ τοῦ σοφοῦ Ἠλία Κρήτης τὰ μάλιστα παρεκβληθέντα, πρὸς δὲ καὶ ἄλλων ἀγίων πατέρων.”
Ἄρχ. Σχόλιον πρῶτον ἡ πατρὶς ἡ προαγαγοῦσα ἦγον ποῦ ἐγεννήθη. Σχόλιον β'. Ἀββὰ Ἰσαακ, κόρος τῶν ἀυλων, ἀσθησις πνευματικὴ ἐστίν. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἐπιγράφεται “Σχόλια τοῦ λαβ' λόγου. Σχόλιον α'.” Ἄρχ. Ἰατρὸς ἐστὶν ὁ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑγιαίνειν τὸν ἱατρὸν λέγει. Τέλ. πάθους λέγω καὶ θυμοῦ καὶ λογιστικοῦ πάθος τὴν ἐπιθυμίαν λέγει.

Οἱ λόγοι, εἰς οὓς τὰ σχόλια, ὑπολογίζονται λα', συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐν ἀρχῇ βίου τοῦ Ἰωάννου.

3. “Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ Τετράστιχα εἰς τοὺς 30 λόγους τῆς ἱερᾶς Κλήμακος.”
Ἄρχ. Εἰπερ θέλεις ἀνθρώπε καὶ δίχα πτίλων εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐχερῶς ἀνατρέχειν τὸν Ἰωάννου τοῦτον ἐκμιμοῦ βίον.
4. “Ἐξήγησις τοῦ Περὶ προσευχῆς λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.”

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς.
Ἄρχ. Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει τοὺς τοῦ Θεοῦ θεράποντας μακαρίζειν.

2102. 89. Χαρτ. 8. XIII.

Εὐθύμου τοῦ Ζηγαδηνοῦ Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ψαλμούς.

2103. 90. Χαρτ. 8. XVIII.

“Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας
φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων φιλομαθῶν παρὰ Νικολάου Κουρσοῦλα τοῦ Ζακυνθίου διδασκάλου φιλοσόφου καὶ θεολόγου.”

2104. 91. Χαρτ. 8. XV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐδώθη τῷ τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομοναχοῖς κὺρ Μελετίῳ χάριν ψυχῆς καὶ ὠφελείας παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κὺρ Δανιὴλ τοῦ τυφλοῦ τοῦ εἰς τοῦ Ἀκαπνίου μηνὶ Δεκεμβρίου 1404 ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων Ἰωάννου καὶ Εἰρήνης τῶν Παλαιολόγων. +ὁ Κανστρήσιος. Σημειώτεον, ὅτι τῷ 1404 ἐβασίλευεν ἀληθῶς ἡδὴ Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος.

2105. 92. Χαρτ. 8. XV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δοσιθέου πόνος.

2106. 93. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐρμηνεία κανόνων καὶ εἰρμῶν.

Ἄρχ. Ἐπεὶ κανόνων ἔρμηνεία ἐστὶ τὸ παρὸν σύνταγμα, χρῆ καὶ περὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ κανόνος καὶ εἰρμού, τῆς ὁδῆς δηλ. εἶτι καὶ τοῦ τροπαρίου, ἐκ τούτων γὰρ ἀπαρτίζεται ὁ κανὼν, φιλοσοφῆσαι ἡμᾶς.

2. "Ἐρμηνεία εἰς τοὺς τῆς Ὀκτοῆχου ἀναβαθμῶν ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλιστοῦ Ξανθοπούλου."

3. "Οὐλιανῶν ῥήτορος εἰς τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀνὸς Δημοσθένους λόγον ἐξήγησις."

4. Τοῦ αὐτοῦ Ἐξήγησις εἰς Δημοσθένους Ὀλυμπιακὸν δεῦτερον καὶ τρίτον καὶ κατὰ Φιλίππου πρῶτον.

5. "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιτάφιος λόγος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον."

Ἐρμηνεία εἰς περικοπὰς τοῦ λόγου τούτου, ἐπομένη ἐκάστοτε εἰς προτασσόμενα βραχέα ἀποσπάσματα τοῦ κεμένου.

6. "Περικοπαὶ τινες διερμηνευθεῖσαι

ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καθηγητοῦ ἡμῶν Μακαρίου ἱεροδιακόνου Πατμίου ἐκ πολλῶν ἐξηγήσεων τοῦ Ἑλλά τοῦ ἀρίστου ἔρμηνεως τῶν ὑψηλῶν καὶ δυσνοήτων λόγων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου."

Ἡ ἔρμηνεία περιλαμβάνει τὸν Ἀπολογητικὸν τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς, τὸν ἄλγον εἰς τὰ ἅγια Φῶτα καὶ τὸν εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

7. "Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου Ἐρμηνεία τῶν τετραστίχων

τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀτερ τῆς ἔρμηνείας τῆς α', θ' καὶ ι' γνωμολογίας ἣ ἐνὶ τοῦ Ζωναρά, καὶ παραφράσεις ἔρμηνευτικαὶ κατὰ σύνοψιν εἰς τὰ αὐτὰ τετραστίχια καὶ περιλήψεις συντομώταται ἰδίᾳ ἐκάστου τῶν τετραστίχων, ποιηθεῖσαι ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμνήτου, ἐκ πρώτων σχεδίων μεταγραφείσαι."

8. "Τῶν τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου διστίχων περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν ἔρμηνεία."

9. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιγράμματα ἐπικτήδεια εἶτε ἐπιτάφια

εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον διὰ στίχων ἠρωλεγειῶν συνθεθειμένα, συνταχθέντα καὶ ἔρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγγῶνος δύο καὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ὅπερ τοῦ μεγάλου

Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος ἔθηκε. Ζαχαρίου ἱερέως οἶμαι εἶναι καὶ ταύτην τὴν παράφρασιν καὶ οὐχ ἔρμηνείαν Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ λεγομένου τοῦ καὶ τὰ ἕτερα ἔρμηνεύσαντος τοῦ Γρηγορίου ἔπη."

10. "Στίχοι ἰαμβικοὶ (4) τοῦ φιλοσόφου κυρίου Νικήτα

τοῦ καὶ Δαβὶδ τοῦ ἔρμηνεύσαντος τὰ τετραστίχια καὶ τὰ λοιπὰ ἔπη τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου."

11. Ἐγκώμιον εἰς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον ἐκ στίχων 4 καὶ ἐπιγράμμα διστίχων εἰς τὸν αὐτὸν.

12. "Τῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μονοστούχων κατὰ στοιχείον παραινετικῶν ἰαμβῶν ἔρμηνεία εἰς πλάτος καὶ κατὰ παράφρασιν."

13. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα."

Μετὰ καὶ τῆς ἔρμηνείας.

2107. 94. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐρμηνεία εἰς τὰς τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἐπιστολάς.

2108. 95. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νεῖλου Καβάσιλα τοῦ Θεσσαλονίκης

"Λόγος ἀποδεικνύς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἰτίον εἶναι" κτλ.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ἀπάντησις πρὸς Λατίνους ἐν λόγοις ε'.

3. "Λόγοι Λατίνων, ἐξ ὧν οἴονται δεικνύναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐκπορευόμενον καὶ προτάσεις ὁμοίαι αὐτῶν, δι' ὧν συνάγειν οἴονται τούτο καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου."

4. "Λόγοι τῶν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας πρὸς Λάσων καὶ ἀνατροπῆν τῶν εἰρημένων. Σαφέστατα καὶ διαβήθην διὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν διδασκάλων τῆς πίστεως καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων δεικνυται τούτο." Κεφ. μ'.

5. "Κὺρ Νεῖλου ἱερομοναχοῦ καὶ πνευματικοῦ πατρὸς τοῦ ἐπιλεγομένου Νταμλᾶ τοῦ Κρητικοῦ

τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ πέτρᾳ ἐν τῇ μονῇ Καρκαίων τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἐν Χριστῷ πατρὶ καὶ ἀδελφῷ σοφωτάτῳ τε καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Μαξιμῷ τῷ ἀπὸ Γραικῶν Ἰταλῷ ὁ ἀμαρτωλὸς Νεῖλος εἰρήνην ἦν ὁ τοῦ Θεοῦ μονογενῆς παῖς τοῖς ἐκείνῳ πεπιστευκόσιν ἐχαρίσατο παρασχεθῆναι καθικετεύω παρ' αὐτοῦ εἰ καὶ ἀμαρτωλὸς εἰμι καὶ πᾶν εἴ τι ἄλλο χρῆσθὸν καὶ σωτήριον."

Ἄρχ. Ἀνέγνων σου τὴν ἐπιστολήν, ὦ πάτερ, καὶ εὔρον οὐχὶ λόγους οὐγκεχαραγμένους, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχεις πρὸς ἡμᾶς ὡς ἐν πίνακι ἐξωγραφημένην.

6. Μάρκου Εὐγενικοῦ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου Ὀμιλία καὶ ἐπιστολαί.

α'. "Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου Ὀμιλία ῥηθεῖσα ἐν Φερραριᾷ πόλει τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδιναλίους καὶ ἐτέρους τῶν Λατίνων διδασκάλους περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοξαζομένου καθαρίου πυρός."—β'. "Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁμιλία δευτέρα περὶ τοῦ αὐτοῦ καθαρίου πυρός."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀπόκρισις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ὁμιλίαις παρὰ τῶν καρδιναλίων καὶ τῶν ἄλλων Λατινικῶν διδασκάλων."—δ'. "Μάρκου μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ πρὸς Ἰσίδωρον ἱερομόναχον περὶ ὄρων ζωῆς, ἐκείνου αἰτήσαντος."

7. "Βαρλάμ μοναχοῦ Ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου τοῦ

πατρός έκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα οὐκ ἀναιροῦνται τὰ περὶ θεολογίας ῥητά.”

8. “Ζωναρᾶ Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ Νεκταρίῳ.

Ἐπι καὶ τοῦτο εἰπόμεθα εἶπε φθαρτὴ ἐστὶν ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ μετάληψις εἶτε ἀφθαρτος.”

9. Γενναβίου τοῦ Σχολαρίου “Περὶ θείας προνοίας καὶ προορισμοῦ”

Λόγοι γ’, ἀπευθυνόμενοι τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Ἰωσήφ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

10. “Κατὰ σιμωνιακῆς αἵρέσεως ἢ ἀπιστίας.”

11. “Ἰάβ ἀμαρτωλῶ Περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας

ἐξηγηματικὴ θεωρία καὶ διασάφησις.”

12. “Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

13. “Κατὰ τῆς τῶν Λατίνων καινοφωνίας περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος έκπορεύσεως.”

14. “Παραίνεσις, ἣν ἀναγινώσκουσιν οἱ ἱερεῖς εἰς ἐπίκοον παντὸς λαοῦ, ἐν ᾧ μέλλουσι μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν μυστηρίων.”

15. “Ὅκτώ εἰσὶ πάντες οἱ περιεκτικοὶ λογισμοί.”

16. “Τοῦ σοφωτάτου Βλαβμίδου Περὶ οὐρανοῦ καὶ οὗ τοῦ κόσμος οὐκ ἐστὶν ἀίδιος.”

17. “Μαξίμου Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν ψυχῶν προῦ-πάρχειν τὰ σώματα.”

18. “Φωτίου πατριάρχου Κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης

ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνον έκπορεύεται τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἀλλ’ οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ.”

19. “Τί ἐστὶν ἡ τοῦ πνεύματος βλασφημία.”

2109. 96.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν Κοίμησιν.

2. “Περὶ τοῦ διατι λέγεται τὸ σχῆμα τῶν καλογήρων ἀγγελικῶν καὶ εἰς ἐκεῖνα ὅπου λέγει ὁ καλόγηρος ὅταν γίνεται.”

3. Εὐσεβίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ νηστείας.

4. “Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα τοῦ μυρορροῦ

μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ μὲν μερικὰ ἐγράφησαν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Δαμασκηνοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στοδίτου, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ ταῦτα.”

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2110. 97.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Βίος καὶ πολιτεία Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὸ θαῦμα τὸ γεγονὸς ἐν Βηρυτῷ περὶ τῆς τιμᾶς καὶ σεβασμίας εἰκόνας τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

3. Γεροντικόν.

2111. 98.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Προλεγόμενα εἰς εὐχερευτέραν κατάληψιν

τῶν τοῦ μεγάλου Διονυσίου Ἀριστοπαγίτου συγγραμμάτων.”

Κεφ. ι’.

2. “Προλεγόμενα εἰς τὸ Περὶ μυστικῆς θεολογίας σύγγραμμα τοῦ ἁγίου.” Κεφ. ζ’.

3. “Ἰωσήφ μοναχοῦ τοῦ Βρυεννίου ἐπισήμου θεολόγου Λόγος β’” (κολοβός).

Ἄρχ. Θεὸς ἐμοὶ δόξα καὶ πλοῦτος καὶ καθύχημα.

2112. 99.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 536).

1. Θεοδώρου τοῦ Στοδίτου Κατηχήσεις ρε’.

2. Τοῦ αὐτοῦ Διαθήκη.

3. Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι ἱαμβοὶ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.

4. “Τοῖς διὰ Κύριον διωγμένοις πανταχοῦ διευθαρμένοις πνευματικοῖς ἀδελφοῖς καὶ πατράσι Ναυκράτιος ἀμαρτωλὸς μοναχός.”

2113. 100.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Μαξίμου Ἐκατοντάδες κεφαλαίων δ’.

2. Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν (κολοβόν).

2114. 101.

Χαρτ. 8. XVIII.

Πατερικόν.

2115. 102.

Χαρτ. 8. XVIII.

“Κατήχησις ἱερά

ἣτοι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας ἐξήγησις καὶ ἐξέτασις τῶν χειροτονουμένων, προστάξει τοῦ ἐκλαμπρωτάτου καὶ παρεδουσιωτάτου κυρίου κυρίου Χρυστοδοῦλου Βούλγαρι προέδρου Κερκύρας πρὸς ὠφέλειαν τῶν πιστῶν ἀπλῆ τῇ διαλέκτῳ ἐκδοθεῖσα κατ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ὁ μὲν ἐρωτῶν καλεῖται Ἐξεταστής, ὁ δ’ ἐξεταζόμενος Ἰποψήφιος.

2116. 103.

Χαρτ. 8. XIII.

“Τοῦ ἁγίου Κυρῶλου [Ἀλεξανδρείας] Ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην Ὠσιὰ καὶ καθεξῆς εἰς τοὺς ιβ’.”

Τὰ πρῶτα τέσσαρα φύλλα έκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χάρτ. XV.).

2117. 104.

Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 241).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου

μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν τέλει.

*2118. 105.

Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 287).

1 (φ. 1 α). Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ “Ὁμιλία δεικνύσα τὸ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς μυστήριον καὶ εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.”

2 (φ. 13 α). Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

3 (φ. 21 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

4 (φ. 29 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

5 (φ. 34 β). “Συμεὼν τοῦ λογοθέτου Λόγος διαλαβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου” κτλ.

6 (φ. 69 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.”

7 (φ. 161 α). "Βίος τῆς μακαρίας Μάρθας μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἀγωνισαμένου ἐκ νηπίας ἡλικίας τὰ τῆς ἀσκήσεως ἄλλα ἐν τῷ θαυμαστῷ δρει."

8 (φ. 192 α). Συμεὼν τοῦ κιονίτου Λόγοι λ' ὧν πῖναξ εἴρηται ἐν τέλει τοῦ κώδικος.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εἴρηται πῖναξ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ λόγων καὶ βίω. Τὰ φύλλα 62—67 καὶ 158—159 εἰμιναν ἀγραφα. Κοσμεῖται δ' ὁ κώδιξ ἐν μὲν φ. 68 β ὑπὸ εἰκόνας τοῦ μεγάλου Συμεὼν, ἐν δὲ φ. 160 β ὑπὸ εἰκόνας τῆς ἁγίας Μάρθας. Ἀμφότεροι δ' εἰσι γεγραμμένοι δι' ὑδαρῶν χρωμάτων ἀτέχνως.

2119. 106. Χαρτ. 8. XV.

1. "Περίοδος, ἧτοι θαύματα... Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου..."

συγγραφεῖς παρὰ Προχώρου μαθητοῦ αὐτοῦ..."

2. "Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."

3. "Βίος καὶ πολιτεία... Σιλβέστρου πάππα Ῥώμης."

*2120. 107. Χαρτ. 8. XVIII.

Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

"Βίος καὶ ἐγκώμιον καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ καὶ Παλαμᾶ μεταφραστῆς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἰδιωτικὴν φράσιν."

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψπβ' (=1782) ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Ῥαφαήλ, οὐ καὶ τὰ ἐπη ταῦτα πρὸς τοὺς δύο ἁγίους.

Οἱου ἐραστής, οἶος οὐ ἐρωμένου
οὐ τίς εὖ ἀκίδησε τῶν ἀντιξόνων,
Ἦ θεῖε Φιλῶθεε συγγνώμην νέμοις
τῷ ἔγκυβιστήσαντι σῆς βένθει ἀλδς
σῆ χειρὶ ἔμπης ἠδὲ ἀντέρου μόγις
ἀναθορόντι οἶα ὦ οἶα χάρις.

Ἔτεροι

Φεὺ πᾶς Ἰταλῆς νίκη σύ γε Θεσσαλονίκη

νίκη Θετταλῆς Ἄρες Ἄρες Μακεδῶν

δοῦρασι θευλογίης τὴν Γρηγόριος κάμεν ἀλκῆ
πνεύματος ἀρχιεῖου θώρακι Φιλοθέου.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ ἀρχικοῦ γράμματος Ο, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Φιλοθέου.

2121. 108. Χαρτ. 8. XVII.

Βίος καὶ μαρτύρια ἁγίων.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Σπυρίδωνος.—2. Μαρτύριον ἁγ. Ἐλευθερίου ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ.—3. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεθμονος.—4. "Λόγος εἰς τὸν προπάτορα Ἀβραάμ."—5. "Λόγος εἰς τὸν προφήτην Δαβὶδ καὶ βασιλεῖα."—6. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Μαρτυριανοῦ.—7. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—8. Βίος καὶ πολιτεία Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.—9. Μαρτύριον ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.—10. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ζενοφῶντος.—11. Βίος καὶ πολιτεία Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2122. 109. Χαρτ. 8. XIV.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι (ἀκέφ.).

Ἀρχῶνται ἀπὸ τοῦ η' (ἀκεφ.) τοῦ εἰς τὸ Γενέθλιον τοῦ Ἰησοῦ.

Ἀρχ... εἶτε πῦρ οἶον δῦλον καὶ ἀσώματον εἶπέ τινα φύσιν ἄλλην.

2. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

3. Δαβὶδ Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν Κοίμησιν (κολ.).

2123. 110. Χαρτ. 8. XIV.

"Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Καλέκα Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς

τῶν ἐβδομάδων τοῦ δλου χρόνου καὶ ἐπὶ δεσποτικαῖς ἐτέραις ἐορταῖς ἐπισήμοις λεγόμεναι συναθροισόμενον θεοφιλεῖ λαόν, αἱ καὶ ἐκλεξάμεναι ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων ἐξηγητῶν καὶ ἐτέρων σοφῶν ἀνδρῶν."

Εἰσι τὸν ἀριθμὸν γγ'. Προτάσσονται δὲ τούτων ἐν δέκα φύλλοις, γεγραμμένοι διὰ χειρὸς XVIII αἰῶνος. "Καθολικὴ διδασκαλία," "Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Μελετίου τοῦ Ἀθηνῶν Περὶ Ἰωάννου τοῦ Καλέκα."—"Πῖναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι ὀμιλιῶν."

2124. 111. Χαρτ. 8. XVI.

1. Γεροντικόν.

2. "Περὶ διατὶ λέγεται τὸ σχῆμα τῶν καλογέρων ἀγγελικόν" κτλ. ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3. Ἰωάννου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν Κοίμησιν.

4. "Περὶ κατανύξεως καὶ σωτηρίας ψυχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ."

5. "Ἐυσεβίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ νηστείας."

2125. 112. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 300).

Λόγοι πανηγυρικοὶ 15'.

Εἰσι γεγραμμένοι τουρκιστὶ διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. αψξ' ἐν μηνὶ Ἀυγούστῳ κδ' (=1760).

2126. 113. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 487).

1 (σ. 1). Βασιλείου Σιλευκέας Εἰς τὸ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 (σ. 19). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

3' (σ. 65). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

4 (σ. 127). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς Καισάριον.

5 (σ. 205). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους.

6 (σ. 269). Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ μεθύοντων.

7 (σ. 313). Δημοσθένους Φιλιππικὸς τρίτος.

8 (σ. 367). Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

Ἐν τέλει: Εἰς τοὺς 1802 Δικεμβρίου α'. Ἄργος.

9 (σ. 433). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ πολυπραγμοσύνης.

Ἐν τέλει... 1801 Ἄργος. Σπηρίδων Ἡλία ταμ.

Τὸ μὲν ὑπ' ἀρ. 8 γέγραπται ἐν πρωτοτύπῳ μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένῃ, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσι μεταφράσεις εἰς τὴν καθωμλημένῃ.

2127. 114. Χαρτ. 8. XIV.

1. "Ἐκλογή ἀπὸ διαφόρων βιβλίων τοῦ Χρυσόστομου κεφάλαια ρ'."

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Τινὰ τούτων ἐπιγράφονται.

“Πόθεν δὴλον οὐ συναποθνήσκει τοῦ σώματος ἢ ψυχῆ,” “Ποῦ δὲ ἄρα τρῶψ χωρίζεται ἢ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος,” “Ποῦ ἄρα θέλομεν λέγειν ὅτι συνεῖναι προλαβοῦσαι αἱ τῶν δικαίων ψυχαὶ” κτλ.

2. “Κεφάλαια ψυχωφελῆ περὶ προσευχῆς.”

Τούτων τινὰ ἐπιγράφονται: “Ἡ προσευχὴ ὁμίλια ἐστὶ πρὸς Θεόν,” “Ἐπιεικῶς καὶ ἀταράχως προσεύχου,” “Παρασκευάζου ὡς περ ἔμπειρος ἀγωνιστῆς ἐν προσευχῇ σου.”

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος ἐκ τοῦ Φιλογονίου Περὶ τῶν θείων καὶ ἁγίων μυστηρίων πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τούτοις.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Τί πράττων Χριστιανὸς κληρονομήσει κτλ.

5. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἠθικὸς περὶ τελείας ἀρετῆς.

6. “Παραβολὴ ἐκ τοῦ Βαβλαῦ πάνυ ψυχωφελής.”

7. “Μαρτυρία ἐκ τῶν ἁγίων προφητῶν

περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι κατ’ ἀλήθειαν Θεὸς πρὸ αἰώνων ἐστὶ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς μονογενῆς υἱὸς καὶ συναΐδιος.”

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐκ τοῦ εἰς τὸ Βάπτισμα λόγου (κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν).

2128. 115. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 209).

1 (φ. 1 α). Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου “Κεφάλαια περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα τελειότητος παραφρασθέντα παρὰ τοῦ μακαρίου [Συμεὼν τοῦ] μεταφραστοῦ, ρ’.”

2 (φ. 71 β). Νηπτικὰ κεφάλαια.

3 (φ. 78 α). “Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου τοῦ ἀναχωρητοῦ.”

4 (φ. 93 α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

5 (φ. 103 β). “Ἰεροθέου τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Μονεμβασίας Συναγωγὴ ἐν πεζῇ φράσει περὶ τῆς ἀμωμῆτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν” κτλ. Ἐν τέλει:

Ἐν Μοσχοβίᾳ, τῇ θεοσώτῳ πόλει ἐπικρατοῦντος τὰ σεβάσματα σκήπτρα τῆς βασιλείας ἀνακτος Θεοδώρου μοναχοῦ Πορφύριου ὑποδιάκων Σωζωπολίτης ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου ἔγραψε ταύτην τὴν θεόπνευστον βίβλον ἐν ἔτει ,ζρϵ’ 1597.

6 (φ. 158 α). “Τοῦ μακαρίου Ἀγνουστίνου

Περὶ τῶν δώδεκα βαθμῶν τῆς παραχρήσεως μετεγλωττίσθη δὲ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνίδα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδη.”

7 (φ. 185 β). “Τοῦ μακαρίου Ἀγνουστίνου

Παράλληλα τῶν δέκα νομικῶν παραγγελμάτων καὶ τῶν αἰγυπτιακῶν πληγῶν τινὴ πληγὴ πλήσεται ὁ τίνα ἐντολὴν παραβάς μετεγλωττίσθη ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομόναχοις κυροῦ Προχάρου τοῦ Κυδένη.”

8 (φ. 192 β). “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου.”

9 (φ. 201 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.

Τοῦ δλου κώδικος προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἀπαρτίζεται δ’ ὁ κώδιξ ἐκ δύο μερῶν, ἑκατέρου γεγραμμένου ὑπὸ ἄλλης χειρὸς τὸν αὐτὸν αἰῶνα, συμπληθέντων δὲ κατόπιν εἰς ἓν δλω. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος σύγκειται ἐκ τῶν φ. 1—77, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τῶν φ. 78—209.

2129. 116. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀωνόμου Ὀμιλίαι ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἀρχονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῆς γ’ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Ἡ α’ ἐπιγράφεται: “Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Λουκ. κεφ. ιη’.—Προοίμιον.” Καὶ τὸ μὲν προοίμιον ἀρχ. Δύο πλοῖα τὴν τοῦ βίου τούτου μεγάλην θάλασσαν ἔπλεον, ἡ δὲ διδαχὴ αὐτῆ ἀρχ. Δύο λογίων ζωαῖς καὶ πολιτείας εἰς τοὺς παλαιούς Ἑβραίους εὐρίσκονται ἐκ διαμέτρου ἐναντίας.

2. [Παΐσιου Ἀ’ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως] Ἐπιτολὴ κανονικὴ πρὸς Νίκωνα πατριάρχην Ῥωσίας.

Ἡ πρὸς Μοσχοβίτας ἐπιστολὴ. Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ πατριάρχει Μοσχοβίας μεγάλῃς τε καὶ μικρῆς Ῥωσίας καὶ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλατταν παντὸς βορρῆου μέρους κυρίῳ Νίκωνι ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἡμῶν συγκοινωνῷ τε καὶ συμποιμενάρχει τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς χάριν καὶ εἰρήνην καὶ εὐλοία ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς μᾶς θεότητος καὶ κυριότητος σὺν παντὶ τῷ ὑπ’ αὐτὸν ποιμνίῳ ἱερομένοις τε πᾶσι καὶ λαϊκοῖς... Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κατὰ τὸ ἀχνε’ ἔτος τῆς θεογονίας, ἰδ. η’.

Ἰδ. τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐκδομένην παρὰ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΑΦΘΟΝΙΔΟΥ ἐν τῷ Περὶ Ῥασκοβίτικων. Κωνσταντινουπόλει 1876.—ΤΡΟΪΤΖΚΙ ἐν Πετροπόλει. 1881 μετὰ Ῥωσικῆς μεταφράσεως, εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων. ΑΘ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΑΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ἐν Ἀνεκδότοις Συμιακοῖς. Τεύχ. Α’.

3. “Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πορταΐτησας.”

2130. 117. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐκθεσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφθικίων τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου τῶν διδομένων μόνον τοῖς ἱερεῦσι κατὰ τάξιν καὶ σειρὰν ἐνὸς ἐκάστου.”

2. Ἐρμηνεία εἰς διάφορα χωρία τῆς ἁγίας Γραφῆς.

2131. 118. Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδότριον.

2. “Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων μαζομένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου βήτορος Αἰνίου.”

2132. 119. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀββᾶ Δωροθέου Λόγοι κ’.

Ἐν τέλει: Ἐλαβε τέρμα ἡ βίβλος αὐτὴ ἐπὶ ἔτους ,ζρπ’ (1672).

2. “Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.”

2133. 120. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἑρμηνεία εἰς διάφορα ῥήγῃα τῆς ἁγίας Γραφῆς.
 Προτάσσεται "Πίναξ τῶν λέξεων τῆς παρούσης βίβλου."
2134. 121. Χαρτ. 8. XV.
 1. Θηκαρᾶ Εὐχαὶ πενθικαί (ἀκέφαλοι).
 2. [Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου] Κατανύξεις
 ἐν λόγοις λβ', ὦν α' "Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε τῶν οἰκείων ἀμαρτιῶν τὴν ἐξομολόγησιν ποιεῖσθαι," λα' "Περὶ δακρύων καὶ φιλανθρωπίας τοῦ παναγάθου Θεοῦ," λβ' "Λόγος θρηνητικός." Τῶν Κατανύξεων προτάσσονται τὰ ἐξῆς: Τὸ παρὸν βιβλίον καλεῖται Κατανύξεις καὶ οὐχ ὡς τινες λέγουσιν Νέος Θεολόγος. Οὐ γὰρ περὶ θεολογίας εἰσὶν οἱ λόγοι, ἀλλὰ περὶ κατανύξεως. Φασὶ δὲ τινες ἀπὸ φήμης ὅτι τοῦ Μεταφραστοῦ κῆρ Συμεὼν ὑπάρχει σύγγραμμα, οὐκ ἔστι δὲ οὕτως γὰρ εὔρηται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μεγάλης μονῆς τῶν Μαγγάνων εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν περὶ τούτων ὡν ἐφήμεν οἶον περὶ τοῦ νέου Θεολόγου καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει τοῦ Μεταφραστοῦ σύγγραμμα· ὅτι δὲ οὐχ ὑπάρχει τοῦ Μεταφραστοῦ μαρτυρῆ τοῦτο καὶ ὁ πρόλογος· Συμεὼν γὰρ φησὶ μοναχοῦ· τίνος οὖν ἐνεκεν οὐ γράφης Μεταφραστοῦ· διὸ οὐκ ἔστι.
2135. 122. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Παράδεισος (Γεροντικόν).
 Προτάσσεται "Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν ἁγίων γερόντων ἧτις λέγεται Παράδεισος."
 2. Ἀρκαδίου Κήπρου Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Γεώργιον.
 3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι δύο ἐν τῇ καθωμλημένῃ. 1. "Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσεως."—2. "Λόγος ψυχοφελῆς καὶ θαυμάσιος." Ἀρχ. "Ἄξιον εἶναι νὰ ἐγνωρίσῃ τινάς."
 4. "Ἑρμηνεία τοῦ Προοιμιακοῦ."
 5. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος μεταφραστὴν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου."
 Ἐν τέλει Ἔπει δ' ἰρλγ' (=1625). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου πόνος οὐ καὶ κτῆμα πέλει.
2136. 123. Χαρτ. 8. XV.
 1. Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀκέφ.).
 2. "Στίχοι ὠραϊότατοι Ἰωάννου μοναχοῦ" (77). Ἀρχ. Ὁ βασιλεὺς ὁ Σολομὼν εἴρηκε πάλαι λόγον ἐγὼ τὸν κόσμον ἐγνωκα καὶ τὰ καλὰ τὰ τούτου. Τέλ. Τὸν ἥλιον ἐώρακα ἐκλείψαντα πολλάκις σκότῳ κρυφθέντα τὰς ἀγὰς, φωτὸς ἐστερημένον.
 3. "Τύπος ἐξομολογήσεως καὶ διαίσεις τῶν ἀμαρτημάτων σύντομος καὶ σαφής."
 4. "Συμεὼν Θεσσαλονίκης τοῦ νέου Θεολόγου Κεφάλαια ἐκλεγμένα ἐκ πολλῶν κεφαλαίων περὶ ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων καὶ μυστηρίων."
 5. "Αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου" μεθ' ἐρμηνείας.
6. Ἐφραὶμ Λόγος περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι κτλ. (κολοβ.). Ὅλος οὗτος ὁ λόγος ἀμυδρότατος ὑφ' ὑγρασίας.
2137. 124. Χαρτ. 8. XVII.
 "Τοῦ ταπεινοῦ Γαβριὴλ μητροπολίτου Φιλαδελφίας τοῦ ἐκ Μονομβασίας τοῦ Σεβήρου
 Ἐναντίον τῶν λεγόντων καὶ διδασκόντων ἀμαθῶς καὶ παρανόμως ὅτι ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι Ῥωμαῖοι ἤμεσθεν σχισματικοὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν."
2138. 125. Χαρτ. 8. XVI.
 "Νικήτα φιλοσόφου καὶ βήτορος
 Λόγος διηγηματικὸς καὶ βίος ἐγκομιστικὸς περὶ τῆς ἀθλήσεως καὶ εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου· συνετέθη δὲ παρὰ τῶν εὐτελοῦς ἱερομονάχου εἰς ἰδιωτικὴν φράσιν."
2139. 126. Χαρτ. 8. XIX.
 "Πατερικὸν εἶτ' οὖν Γεροντικόν.
 Τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ Ἐδεργετινῷ. 1828 αωκγ' Ἰουλίῳ εἰκοστῇ."
 Ἐν τῷ τίτλῳ καὶ οἱ ἐξῆς στίχοι·
 Κτῆμα πέφυκε μοναχοῦ Καλλινίκου ὀρμωμένον μὲν ἐκ πόλεως Φιλίππου ἐν δὲ τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνοῦ τὸ πλεῖστον διανύσαντος τὸν βίον τὸν πενήτην...
2140. 127. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 143).
 "Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Κεφάλαια ρα' Περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα τελειότητος, παραφραστῆντα μὲν παρὰ τοῦ μακαρίου Συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ, ταυτὸν δὲ ἐρμηνευθέντα εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον καθὼς εὐρέθη ἐν παλαιῷ χειρογράφῳ."
2141. 128. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Προχόρου Περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 2. Χριστοδούλου τοῦ Ὄσιου ἡγουμένου τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς Διαθήκη.
 Ἐπιγράφεται "Διαθήκη κατηχητικὴ ἡγουμένου τινὸς τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ," γέγραπται δ' ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀρχ. Ἐστοντας καὶ νὰ ἦμαι ἄνθρωπος καὶ μέλλω νὰ ἀποθάνω τῶρα βλέπω πῶς ἐφθασα εἰς πολὺ γῆρας. Ἰδ. τὴν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ ὑπὸ Κυρίλλου Βοδνη ἐπιμελεῖα ἸΩΑΝΝΟΥ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝΟΣ ἐκδομένην ἐν Ἀθήναις τῷ 1884 Ἀκολουθίαν τοῦ ὀσίου Χριστοδούλου, σ. 63—106.
2142. 129. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Συλλογὴ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν Κωνσταντινουπόλεως νεοφανῶν μαρτύρων τῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ μαρτυρησάντων."
 1. "Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως 1520 μηνὶ Νοεμβρίου α' μῆμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ νέου."—2. "Ἐν ἔτει χιλιοστῷ πεντακοσιστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ μηνὶ Μαρτίῳ κα' τῇ τετάρτῃ Κηρικῇ τῶν νησιῶν μῆμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ νέου τοῦ μαρτυρησάντος ἐν Θεσσαλονίκῃ."—3. "Ἐν ἔτει 1564 μηνὶ Ἀπριλλίῳ κδ' μαρτύριον τοῦ Δούκα βάρτη."—4. "Ἐν ἔτει 1575 μηνὶ Φεβρουαρίου

κ5^η ημέρα α' μαρτύριον του 'Ιωάννου."—5. "Εν έτει 1643^η μηνι Μαρτίου ιδ' μαρτύριον του Μάρκου παιδίου."—6. "Εν έτει 1650 μηνι Φεβρουαρίου 2 μαρτύριον του Ιορδάνου Τραπεζουντίου."—7. "Εν έτει 1652 μηνι Δεκεμβρίου 20 ημέρα Δευτέρα μαρτύριον του 'Ιωάννου 'Ράπτου παιδίου."—8. "Εν έτει 1653 μηνι Αύγουστου 14 μαρτύριον του Συμεών χρυσοσχού Τραπεζουντίου."—9. "Εν έτει 1655 μηνι Φεβρουαρίου α' μαρτύριον του 'Αθανασίου."—10. "Εν έτει χριστώ εξακοσιοτώ πεντηκοστῶ έβδόμῳ μαρτύριον του Νικολάου Καραμάνου."—11. "Εν έτει 1682 μηνι Μαΐου 12 μαρτύριον του 'Ιωάννου Βλάχου."—12. "Εν έτει 1669 μηνι 'Απριλλίω 8 τῆ 5^η τῆς διακαινησίμου μαρτύριον του 'Ιωάννου ναυκλήρου εις τὴν Κώ."—13. "Εν έτει 1670 μηνι 'Ιουλίω 24 ημέρα α' μαρτύριον του 'Αθανασίου ἀπὸ τὴν Γύλον."—14. "Εν έτει 1672 μηνι Σεπτεμβρίου 28 ημέρα Δευτέρα μαρτύριον του Νικολάου Καρπενσιώτου."—15. "Εν έτει 1676 μηνι Φεβρουαρίου 2 μαρτύριον του Γαβριήλ μοναχοῦ."—16. "Εν έτει 1679 μηνι 'Ιουλίω 5 ημέρα Σαββάτω μαρτύριον Κυπριανου Ιερομονάχου."—17. "Εν έτει 168 (=1680) μηνι Αύγουστῳ 16 ημέρα Δευτέρα μαρτύριον του Σταματίου ἀπὸ τὸν Βόλον."—18. "Τῷ αὐτῷ έτει μηνι Σεπτεμβρίου ι' (;) ημέρα πρώτη μαρτύριον του 'Αγγελῆ."—19. "Εν έτει 1681 μηνι Νοεμβρίου 13 μαρτύριον του μοναχοῦ Δαμασκηνού."—20. "Εν έτει 1682 μηνι Μαΐω 3 μαρτύριον τινὸς Τούρκου 'Αχμέτη, κάλφα ἤτοι γραφέως του τευτεριάρη έπονομαζομένου Μπαῖς Μπουρούνη."—21. "Εν έτει 1683 μηνι 'Απριλλίω γ' μαρτύριον του Παύλου 'Ρώσου."—22. "Εν έτει 1684 μαρτύριον του αρχιερέως Ζαχαρίου εις τὴν Κόρινθον."—23. "Εν έτει 1686 μηνι Φεβρουαρίου 17 μαρτύριον του 'Ιωσήφ Χαλεπλή."—24. "Εν έτει 1694 μηνι 'Ιανουαρίου ιθ' μαρτύριον του Ρωμανού Καρπενσιώτου."—25. "Εν έτει 179 (=1709) μηνι 'Ιουλίω ημέρα Κυριακῆ μαρτύριον του Νικοδήμου."—26. "Εν έτει 1725 μηνι 'Απριλλίω β' β'ος και πολιτεία τῆς 'Αργυρῆς."—27. "Εν έτει 1730 μηνι 'Απριλλίω 12 β'ος και πολιτεία του ὁσίου πατρὸς ἡμῶν 'Ακακίου του νέου συγγραφέως παρὰ τῶν αὐτοῦ φοιτητῶν." "Αρχ. Οὗτος ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν 'Ακάκιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν ὀρίων 'Αγράφων τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου και Νεοχωρίου. Τέλ. (κολοβ.) συναθροισθέντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ και ἐπειδὴ ἔστεροῦντο ὕδατος, τὸ μὲν πρῶτον ἔκαμαν στέρνα... "Απαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2143. 130. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδῶρου του Στουδίτου Κατηχήσεις κατ' ἐκλογῆν.

'Εν τέλει' Αἱ παρούσαι Κατηχήσεις του ὁσίου και θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδῶρου του Στουδίτου ἔγραψαν δια χεῖρὸς 'Ραφαήλ του προηγουμένου.

2144. 131. Χαρτ. 8. XVI.

1. 'Ομήρου Βατραχομομαχία (καταλογάδην) μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εις τὴν καθωμλημένην.

2. 'Εκλογῆ ἐκ τῆς ἀγίας Γραφῆς.

3. Τύποι ἐπιστολῶν.

4. "Στίχοι κατὰ ἀλφάβητον" (24).

"Αρχ. Ἄνω πτέρωσον πρὸς Θεόν σου τὰς φρένας.

5. Ξεισμολόγιον.

6. Τὰ ὀφθίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

7. Σολομώντος Ἔσμη ἁσμάτων.

8. "Σύγγραμμα γενόμενον παρὰ Νεῖλου μοναχοῦ του Δοξαπατρῆ

κατὰ κέλευσιν του εὐγενεστάτου βῆγδς Σικελίας 'Ρογερίου Περι τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων και τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀρχιεπισκοπῶν και μητροπόλεων."

9. Κατάλογος σταυροπηγιακῶν μονῶν.

10. Τάξις πρωτοκαθηδρίας πατριαρχικῶν θρόνων και τῶν ὑπ' αὐτὰς ἐπισκοπῶν.

11. Τύποι ἐπιστολῶν πρὸς ἱερωμένους.

12. Τὰ ἐκκλησιαστικά ὀφθίκια.

13. 'Ιωάννου του Νηστευτοῦ Περι τῆς θείας λειτουργίας.

14. Μητροφάνους πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Σιγίλλιον του έτους 705' μηνι 'Ιουνίω ινδ. ια^{ης}.

15. Διονυσίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Σιγίλλιον περι τῆς ἐπισκοπῆς Μαγησίας του έτους 730^{ης}.

16. Διηγήσεις ἐκ του Γεροντικῶν.

17. Σωινίου πατριάρχου Νόμος.

18. 'Ακολουθία εις τοὺς ἀπὸ ἔθνῶν ἐπιστρέφοντας.

19. Μεθοδίου πατριάρχου "Διάταξις

περὶ τῶν διαφόρων τρόποις και ἡλικίας ἀρνησαμένων τὴν του Χριστοῦ πίστιν, εἶτα πάλιν ἐπιστρέφόντων."

20. "Λόγος στιλιτευτικὸς περὶ τῶν κακοδόξων και αἰρετικῶν 'Αρμενίων και δι τὸ πῶσαι αἰρέσεις εἰσὶν τῶν αὐτῶν σκοτιῶν."

21. "Περὶ τῆς σατανικῆς αἰρέσεως τῶν κακοδόξων

'Αρμενίων και τῶν ἐναγῶν νηστειῶν αὐτῶν"

22. "Εγκώμια εις τὸν κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστὸν εις τὸν 'Επιτάφιον." (Στίχοι πολιτικοὶ 188.)

"Αρχ.

Δεῦτε βροτοὶ θεάσασθε τὸν πάντων βασιλέα.

Τέλ.

ὡς ἀναξ δντως πλέοντας ἀμὴν εις τοὺς αἰῶνας.

23. "Στίχοι λεγόμενοι κατασκευτικῶς." (50)

"Αρχ.

'Απὸ γῆς με πλαστουργήσας ὡ δεσπότης τῶν

ἀπάντων

και ψυχῆν μοι δοὺς ὠραϊαν τέθηκέν μοι παραδείσῳ.

Τέλ.

και κολάσεως παντοίων και πικροῦ κακοῦ θανάτου.

24. "Παραβολαί."

Εἰσὶν ἀνίγματα θεολογικά κατ' ἐρώτησιν και ἀπόκρισιν.

25. "Προφηταὶ τῶν σοφῶν 'Ελλήνων περι τῆς ἐνσάρκου του Χριστοῦ οικονομίας."

26. "Εκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς 'Ιουδαίους ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς

μετὰ τινος ἐπεξεργασίας περι τῶν ἀναγκαίων ζητημάτων και περι του ἁγίου βαπτίσματος."

27. "Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν

Συνοπτικῆ συλλογῆ ἐκ διαφόρων συνθεῖσα παρὰ Ζαχαρίου ἱερέως Σκορδυλλίου Κρητὸς του έπονομαζομένου Μαραφαρά."

'Εν τέλει' Θεοῦ τὸ δῶρον 'Αθανασίου πόνος ἀμαρτωλοῦ και ταπεινοῦ, τάχα και ἀρχιερέως.

28. "Τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα."

29. "Τὰ ἑπτὰ χαρίσματα του ἁγίου πνεύματος."

30. "Οἱ δέκα ὀρισμοὶ του Θεοῦ."

31. "Τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως."
 32. "Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας."
 33. "Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Περὶ τῶν ἰβ' λίθων."
 34. "Διάταξις τῆς τοῦ πατριάρχου καὶ μητροπολίτου λειτουργίας πῶς γίνεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ."
 35. Κανόνων τινῶν συλλογή.
 36. "Ἐρώτησις τί οὖν ἄρα ἔχει ἄνεσιν καὶ ἄφεςιν δια μετανοίας ὁ τὸν Χριστὸν ἀρνούμενος."
 37. "Διάλεξις Χριστιανοῦ πρὸς Ἰουδαίους."
 38. "Ἀνδρῶν ὀνόματα."
 39. "Γυναικῶν ὀνόματα."
 40. "Ἡ σύλληψις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου."

Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ μετὰ τοῦ ξύλου τοῦ περικαλύμματος συνεσταχωμένῳ τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κάμου ἀμαρτωλοῦ Ἀθανασίου ἀρχιερέως Ἐφέσου. Ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει 570 πῶ 5^η μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κ' ἰνδ' 5^{ης} (=1577) ἐν τῇ Νέα Φωκαίᾳ. Ὁ Ἐφέσου μητροπολίτης Ἀθανάσιος ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας.

2145. 132. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου Στουδίτου Κατηχήσεις
κατ' ἐκλογὴν, ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2146. 133. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
 2. Ἐξόδος.
 Ἐν τέλει Τέλος ἐξόδος ἤλειφεν ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἐ' ἐπὶ τῷ αψιδῷ ἔτει (=1714) πονηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων διὰ δαπάνης καὶ συνδρομῆς τοῦ παροισιωτάτου καὶ αἰδεσιμωτάτου ἁγίου καθηγουμένου τῆς αὐθεντικῆς μονῆς τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ Μπραγκοβάννου κυρίου κυρίου Νεοφύτου ἐκ νύσσου Πάρου.

2147. 134. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 47).

1 (φ. 1 α). "Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα

τοῦ μυρορρα μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ μὲν μερικὰ ἐγράφησαν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Δαμασκηνοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσι ταῦτα."

Ἄρχ. Τὸν καιρὸν ἐκείνον ἐκίνησαν οἱ Ἄβαιοι μὲ φουσατόν ἑκατὸν χιλιάδες.

2 (φ. 21 α). "Λόγος ἐγκωμαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα καὶ μυροβλύτην Δημήτριον."

Ἄρχ. Ἀστράπτει ὁ οὐρανὸς μὲ τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν.

3 (φ. 33 α). "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρῶλου Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

4 (φ. 40 α). "Λόγος ἐγκωμαστικὸς εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας."

Ἄρχ. Χαρὰς σύμβολα δὲν ἀρμόζουσιν ὅπου ἡ λύπη κρατεῖ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2148. 135. Χαρτ. 8. XIX.

"Βιβλίον ψυχοφελέστατον, διαλαμβάνον περὶ νοεῶν καὶ ἀδιαλείπτως ἐν καρδίᾳ ἐνεργουμένης ἱερᾶς προσευχῆς, συνταχθὲν παρὰ τινος ἀνωμένου Ἀγιορίτου οἰκτροῦ μοναχοῦ κατὰ θερμὴν παράκλησιν καὶ προτροπὴν εὐλαβοῦς τινὸς μοναχοῦ, ἐφιεμένου μνηθῆναι τὸν τρόπον, δι' ὃν ἡ οὐράνιος αὐτῆ διαρεᾷ, ἡ νοερά, δηλονότι, προσευχὴ παραγίνεται καὶ ἐναποταμύεται εἰς τὴν καρδίαν τοῦ προσευχομένου καὶ ἀδιαλείπτως ἔκτοτε ἐνεργεῖ ἐκεῖ καὶ πρὸς κοινὴν διδασκαλίαν καὶ ὀφέλειαν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐββανισθὲν παρὰ διαφόρων νηπτικῶν καλουμένων θείων πατέρων, συγγραψάντων περὶ τοιαύτης ὑψηλῆς οὐρανοῦ διδασκαλίας."

2149. 136. Χαρτ. 8. XIX.

Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ ὑπ' ἀρ. 2148 (135).

2150. 137. Χαρτ. 8. XVIII.

Διδαχαὶ δέκα κατὰ Κυριακὰς (ἀκέφ.) ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2151. 138. Χαρτ. 8. XVII.

Πατερικόν.

2152. 139. Χαρτ. 8. XIX.

1. "Διδασκαλία χριστιανικὴ κατ' ἐρωταπόκρισιν."
 Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν κεφ. ζ'.—α'. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγ. Τριάδος.—β'. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνσάρκου οικονομίας.—γ'. Περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας.—δ'. Περὶ τῶν ἐντολῶν τῆς ἐκκλησίας.—ε'. Περὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀγάπης.—ς'. Περὶ προσευχῆς.—ζ'. Περὶ τοῦ τί εἶναι τὸ ἀμάρτημα.

2. "Διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Χριστοῦ."
 Ἄρχ. Ἐπειδή τις καὶ ἀφ' οὗ εὐγένει τὸ παιδί τὸ μωρὸν ἀπὸ τῆν μήτρα τῆς μητρός του ἄλλοτε τίποτε δὲν λείπει παρὰ μόνον τὸ οὐά.

Ἐν ἀρχῇ 1808. Αὐγούστου 15^η ἡ παρούσα βιβλὸς ὑπ' ἐμοῦ Θεοδώρου τὸ ἐπίκλην Ξερόπουλος.

2153. 140. Χαρτ. 16. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).

2154. 141. Χαρτ. 16. XIX.

"Διδασκαλία Χριστιανική."

Ὅμοια τῇ ὑπ' ἀρ. 2152 (189).
 Περὶ τὸ τέλος τὸ παρὸν ἐτελειώθη εἰς τὰ 1087 (=1807) Ἰανουαρίου 14.

2155. 142. Χαρτ. 16. XVIII.

Θεολογικὴ συγγραφὴ
 διηρημένη εἰς στάσεις ια'. "Ἐσχὴ πρώτη. Τί ἐν εἰποι ἡ νύμφη ψυχὴ πρὸς τὸν νοσητὸν αὐτῆς καὶ γλυκύτερον νυμφίον τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πρὸς μόνον αὐτὸν διαλεγόμενή." Τέλ. "Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ εἰς Θεὸν αὐτῆς δίψους. Στάσις ια'."
 Ἐπονται ἴδια κεφάλαια "Περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς" καὶ "Εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα."

2156. 143. Χαρτ. 16. XVII. XVIII.
Πατερικόν.
Γέγραπται διὰ διαφόρων χειρῶν.
2157. 144. Χαρτ. 16. XIX.
Εὐχαὶ ἐξομολογητικαὶ καὶ κατανυκτικαί.
2158. 145. Χαρτ. 16. XVIII.
Πατερικόν (ἀκέφαλον καὶ ἑλλιπές).
2159. 146. Χαρτ. 16. XVI.
1. Βαρσανουφίου καὶ ἄλλων πατέρων Διδασκαλία καὶ παραινήσεις.
2. Βίος ἀγ. Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
2160. 147. Χαρτ. 16. XVI.
1. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος (ἀκέφ.).
2. "Περὶ τῶν συμφωνησάντων μετ' ἀλλήλων πτεσάρων πρεσβυτέρων τοῦ ζῆσαι ἀχωρίστως ἐν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι."
3. "[Θ]αῦμα ἐξεσιον γενομενον ἐν τῷ Βυζαντίῳ περὶ Νικήτα τοῦ χαρτουλαρίου."
4. Βίος τοῦ ἀββᾶ Σεραπίωνος.
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
6. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφεὶς παρὰ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων."
2161. 148. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Γνώμαι ἐκ τῶν Εὐαγγελιστῶν.
2. Διάλογος μεταξὺ λαϊκῶν καὶ μοναχῶν ἐν στίχοις.
Ἄρχ. Λαϊκοί.
"Ἄν ἐσεῖς, ὦ πατέρες μας, ἀνέβατε τὴν σκάλαν ὅπ' ἀγαπήσατε τὸν Χριστὸν κ' ἀφήσατε τὰ ἄλλα."
3. "Ἀλφάβητον ὅπου ζητεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς εἰς τὴν Θεοτόκον."
Ἄρχ.
[Α]νύμφευτε, θεόνυμφε, οὐρανοῦ γῆς κυρία σῶσον μας τὸν ταλαίπωρον, Θεοῦ μητέρα Μαρία.
4. Διάλογος μεταξὺ Διαβόλου καὶ Ἀμαρτωλοῦ ἐν στίχοις κατ' ἀλφάβητον.
Ἄρχ.
[Α]φες με τρισκατάρατε· τί ἔχεις μετ' ἐμένα καὶ κακικᾶκως με τραβάς· τίς ἐστειλεν ἐσένα;
5. "Τὰ χριστοῦ γεννα εἶναι."
Ἄρχ.
Καὶ ἐσπέρα ἄρχοντες ἂν εἶναι ὀρισμός σας Χριστοῦ τὴν θείαν γέννησιν νὰ εἰπῶ σταρχοντικὸ σας;
6. "Ἐγγόμιον τῆς περιτομῆς τοῦ Κυρίου."
Ἄρχ.
Πάλιν ἀκούσατ' ἄρχοντες πάλιν νὰ σὰς εἰποῦμεν ὅτι καὶ αἴριον ἐστὶ ἀνάγκη νὰ χαροῦμεν.
7. "Λόγος ἀ' εἰς τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν."
Ἄρχ. Ἄκουε οὐρανὲ καὶ φρίζον καὶ ἀλάσσωντας τὴν λευκότητά σου εἰς μαυρότητά σου σκέπασε με μελανὰ φορέματα τὸ πρόσωπόν σου.
2162. 149. Χαρτ. 16. XVII.
Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικῶν.
2163. 150. Χαρτ. 16. XVII.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοί.
1. Βίος ἀγ. Θεοδώρας (ἀκέφ.).—2. Λόγος εἰς τὴν ἐνώσω τοῦ Σταυροῦ.—3. Ἀθλησις τοῦ μάρτυρος Νικήτα.—4. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Μακαρίου.—5. Μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.—6. Μαρτύριον ἀγ. Μηνᾶ.—7. Βίος ἀγ. Φιλαρέτου.—8. Βίος ἀγ. Σπυρίδωνος.—9. Μαρτύριον ἀγ. Βαρβάρας.—10. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—11. Βίος ἀγ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.—12. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Ξενοφώντος.—13. Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—14. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.—15. Μαρτύριον τῶν ἀγ. μ' μαρτύρων.—16. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλέξιου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—17. Θαῦμα ἀγ. Γεωργίου περὶ τοῦ δράκοντος καὶ τῆς κόρης.—18. "Περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὄπτασιν ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."—19. "Ἐτερον θαῦμα περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."—20. Μαρτύριον ἀγ. Κυριακῆς.—21. Μαρτύριον ἀγ. Μαρίνης.—22. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Εὐπραξίας.—23. Μαρτύριον ἀγ. Παρασκευῆς.—24. Μαρτύριον ἀγ. Παντελεήμονος "μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου."
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2, 7—17 καὶ 20—24 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2164. 151. Χαρτ. 16. XVII.
"Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστὴν πάνυ ὀφέλειμει ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν."
2165. 152. Χαρτ. φύλλ. XVI.
Τριῶδιον (ἀτελές).
Ἐν τέλει ἐπτὰ φύλλα (Χαρτ. XVI) κατὰ τὸ ἤμισον διαβεβρωμένα περιέχουσι τὴν Ἀκολουθίαν τῶν μεγάλων ἀποδείκνων.
2166. 153. Χαρτ. φύλλ. XVI.
Παρακλητικὴ.
2167. 154. Χαρτ. φύλλ. XVI.
Παρακλητικὴ (ἀκέφ. κολοβ.).
2168. 155. Χαρτ. φύλλ. XIV.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.
Ἐν ἀρχῇ φύλλον ξένον περιέχον Τροπάρια μετὰ φωνῶν.
2169. 156. Χαρτ. φύλλ. XV.
Συναξάριον Μαρτ.—Αὐγούστου (κολοβόν).
2170. 157. Χαρτ. φύλλ. XV.
Τριῶδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2171. 158. Χαρτ. φύλλ. XIX.
 1. 'Ακολουθία τοῦ ἁγίου Νικολάου.
 'Εν τέλει· φωί' μηνί 'Οκτωβρίω ια' (=1810). Δανιήλ
 Ιερομόναχος ὁ ἐξ αἰτωλίας.
 2. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον.
- *2172. 159. Χαρτ. φύλλ. XVII.
 1. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ
 ψάλτου."
 2. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ὑποδιακόνου."
 3. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 4. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἐπισκόπου."
 5. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία πρεσβυτέρου."
 6. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία διακόνου."
 7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 8. 'Η λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 'Εν τέλει· Κατὰ τῷ αχξε" ἐν μηνί Μαρτίω (=1865).
 'Εν Κωνσταντίνῳ τῇ λαμπρῇ καὶ θεοσόστῳ πόλει
 ὁ δούλος σας ὁ ταπεινὸς με τὴν βουλὴν του δλη,
 τὸ ἀρχισεν, ἐτέλειωσεν με τοῦ Θεοῦ τὴν χάρι
 ὁ παρτλήμων 'Ιωάσαφ, ἀρετῆς πᾶσις ξένος.
 9. Εὐχαί τινες (δύο φύλλα).
 Κοσμεῖται ὑπὸ λαμπρῶν ἐπιτίτλων καὶ κομψῶν ἐγχρώμων
 ἀρχικῶν γραμμάτων, πολλαχοῦ δὲ καὶ γραμμάτων χρυσοῦν.
- *2173. 160. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. 'Η λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 'Εν τέλει· Χεῖρ ἰωᾶκῆ ἱρῆμῆχου (=Ἰωακείμ Ιερομονάχου)
 τοῦ Πελοποννησίου, ἐκ πόλεως Λακεδαιμονίας, αψλ'
 (=1730).
 4. "Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν."
 5. Εὐχαί τινες.
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Βασι-
 λείου, ἐπιτίτλων καὶ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
- *2174. 161. Χαρτ. 4. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ
 ψάλτου."
 'Εν τέλει διὰ χρυσοῦν γραμμάτων· Ἀθῆν ἡ θεία λειτουργία
 ἐγράφη διὰ χειρὸς Ματθαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου
 καὶ ἀρχημανδρήτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ ἐκ
 Πιργωνιανῆς ἐν Λεοντοπόλει τῆς Λεχίας ἐν ἔτει ,ζρθ'
 μηνί Νοεμβρίω ια' ἰνδικτιῶνος ιδ' (=1601).
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων,
 γέγραπται δὲ πολλαχοῦ γράμματι χρυσοῖς.
2175. 162. Χαρτ. 4. XVI.
 "Φιλοθίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου
 Κωνσταντινουπόλεως Διάταξις τῆς θείας καὶ ιερᾶς λειτουρ-
 γίας."
 'Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος. 'Εν
 ἔτει ,ζ"ν"γ" (=1545).
2176. 163. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. 'Η λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 4. "Ἀποστολοευάγγελια τῆς ἐβδομάδος."
 5. 'Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς ὄσιους.
 6. "Εὐχὴ εἰς τὴν εὐλόγησιν σταφυλῆς."
 7. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 8. Εὐχὴ εἰς τοὺς ἐξομολογουμένους.
2177. 164. Χαρτ. 8. XVI.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. 'Η λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 'Εν τέλει· 'Εγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζπ' ἰνδικτιῶνος ιε'
 (=1572). Διονυσίου Ιερομονάχου τοῦ ῥήτορος.
 4. Εὐχὴ συγχωρητικὴ πρὸς τὸν μέλλοντα μετα-
 λαβεῖν.
2178. 165. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
2179. 166. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον 'Οκτωβρίου (κολοβόν).
2180. 167. Χαρτ. 8. XVII.
 Μηναῖον Δεκεμβρίου (κολοβόν).
2181. 168. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Μαρτίου.
2182. 169. Χαρτ. 8. XV.
 Μηναῖον 'Απριλίου (κολοβόν).
2183. 170. Χαρτ. 8. XV.
 Μηναῖον 'Ιουνίου.
2184. 171. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον 'Ιουλίου.
 'Εν τέλει· 'Ετελειώθη ἐν ἔτει ,ζ"ν"γ' (=1545)...Θεοῦ
 χάριτι καὶ χειρὶ Δοσιθέου.
2185. 172. Χαρτ. 8. XIV.
 Μηναῖον 'Ιουλίου.
 'Εν τέλει· 'Ετους ,ςωκβ' ἰνδικτιῶνος ια' (=1814 ;).
2186. 173. Χαρτ. 8. XIV,
 Μηναῖον 'Ιουνίου (ἀκέφαλον).
 'Εν τέλει· 'Εγράφη ἐν τῷ ,ς"ω"θ' ἔτει (=1892).
2187. 174. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον 'Ιουλίου (κολοβόν).
2188. 175. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναῖον Ἀυγούστου (κολοβόν).

2189. 176. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Οἴκοι πρὸς Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν.
 2. Οἴκοι κδ' πρὸς τὸν τίμιον Σταυρόν.
 3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς ιβ' Ἀποστόλους.
 4. "Κανόνες κατ' ἤχον κατασκευαστικοὶ καὶ ὑψιότατοι πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
2190. 177. Χαρτ. 8. XIX.
 1. "Τριψῖδια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ ψαλλόμενα ἀπὸ τῆς β' τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῶν ἁγίων Πάντων ἐν τῷ ἀποδείπνῳ."
 Ἐν τέλει· Ἀντεγράφη ἐν ἔτει αὐγ' Αὐγούστου ιε' (=1807). Πέρασ εἰληφε παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Χρυσάνθου.
 2. Ὁ Ἄμωμος.
2191. 178. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Ἀκολουθία (= ἀκολουθία) νεκρώσιμος εἰς τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ κτίτορας τῆς ἱερᾶς μονῆς."
 2. Κανόνες νεκρώσιμοι.
 3. Εὐχὴ εἰς ἐξομολογηθέντα.
 4. Εὐχὴ εἰς μέλλοντα μεταλαβεῖν.
2192. 179. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Διήγησις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 2. Εὐχὴ τις.
 3. "Ἐκ τῶν ἁγίων συνόδων λόγια πατερικὰ ἐρανεσθήσα παρὰ τοῦ βιβλίου (Πιδάλιον) σειμώματα."
 4. "Εὐχαὶ κατὰ ἀλφάβητον ἐν εἰδει οἴκων εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
 5. Οἴκοι κδ' πρὸς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
 6. "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων."
 7. "Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ... Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην."
 8. "Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον."
 9. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 10. Ἁγίου Τρύφωνος Εὐχὴ εἰς σταφυλάς.
 11. "Ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ."
 12. "Εἰδήσις περὶ τῆς ἀγρυπνίας."
 13. "Θεοτοκάριον... ὀκτώηχον."
 14. "Κδ' οἴκοι τῶν θείων ταξιαρχῶν Μηχαὴλ καὶ Γαβριήλ."
 15. "Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν Ἀποστόλων."
2193. 180. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὀκτώηχοι."
 2. Ἐτεροι κανόνες ὅμοιοι εἰς τὴν αὐτήν.
2194. 181. Χαρτ. 8. XIV.
 Κανονάριον τῶν ὀκτὼ ἤχων (Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς).
2195. 182. Χαρτ. 8. XV.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
2196. 183. Χαρτ. 8. XIV.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
 Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχού συγκεχυμένη.
2197. 184. Χαρτ. 8. XVI.
 Πανθέκτης.
 Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λαυρεντίου πόνοσ τάχα καὶ ἱερομονάχου.
2198. 185. Χαρτ. 8. XVII.
 Ὀκτώηχος καὶ Τριψῖδιον.
2199. 186. Χαρτ. 8. XIV.
 1. Τετραευάγγελον.
 Λεῖπει τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ πρώτου τῶν εὐαγγελίων, τοῦ τοῦ Ματθαίου. Ἐν τέλει Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων καὶ Μηρολόγιον τῶν ἀποστολοευαγγελίων.
 2. Πραξαπόστολος.
 3. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.
2200. 187. Χαρτ. 8. XV.
 Εὐχολόγιον (κολοβόν).
2201. 188. Χαρτ. 8. XVI.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
 Ἐν τῇ ψα τοῦ τελευταίου φύλλου "Ἐτους ζξξ' Ἰνδικτιῶνος α' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, ἡμέρα β' (=1558).
 Ἐν τέλει φύλλα τινὰ περιέχοντα τροπάρια ἀνεπίγραφα.
2202. 189. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Διάταξις τῆς ἱεροδιακονίας."
 2. "Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θείας λειτουργίας."
 3. Ἀπολύσεις ὅλης τῆς ἐβδομάδος.
 4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2203. 190. Χαρτ. 8. XVII.
 "Ψαλτήριον τοῦ Δαβὶδ ἐξηγημένον εἰς τὴν ἀπλὴν γλώσσαν."
 Ἀρχ. Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐπῆγεν εἰς τὴν βουλήν τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀπίστων ἀνθρώπων.
 Ἐν τέλει· αχπε' ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ λ' (=1685). Διὰ χειρὸς Θεοκλήτου ἐτελοῦσ τῶν ἱερομονάχων.
2204. 191. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Θεοτοκάριον (ἀκέφαλον).
 Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνοσ.
 Ἐτους ζπ' Ἰνδικτιῶνος δ' (=1572);
 2. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

2205. 192. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Στιχηρά καὶ καθίσματα τῆς ἐβδομάδος.
2. Νεκρώσιμος ἀκολουθία.
2206. 193. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.
3. Ἀπολύσεις τῆς ἐβδομάδος καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
4. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως.
Ἐν τέλει: Ἐπὶ ἔτους αψνδ' Ματου λ' (=1754) ἐγρᾶφη τὸ παρὸν Λυχνικὸν διὰ χειρὸς Παρθενίου... Παρθένιος Ἱερομόναχος.
5. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν.
Ἐν τέλει:
Ἐγρᾶφη λέγω τὸ παρὸν, χρόνους εἰς τοὺς χιλίους πενήντα πρὸς τέσσαρους ἑπτακωσίοις, (=1754). ὑπὸ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ξένου Παρθενίου...
2207. 194. Χαρτ. 8. XIX.
1. "Οἱκοι 24 κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον."
2. "Εὐχαὶ διάφοροι πρὸς τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον Μαρίαν" καὶ μία εἰς Χριστόν.
3. "Οἱκοι κδ' εἰς... Ἰωάννην τὸν Θεολόγον."
4. Θηκαρᾶ Ὑμνος τριαδικὸς εἰς τὸ μεσονυκτικόν (ἀτελής).
5. "Οἶκη εἰς τῶν ἀρχάγγελον Μηχαήλ."
6. "Οἱκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον."
7. "Οἱ 24 οἱκοι τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανεφήμων ιβ' Ἀποστόλων."
8. "Οἱ 24 οἱκοι τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου."
2208. 195. Χαρτ. 8. XVII.
"Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως καὶ λόγος τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἀνάληψιν."
2209. 196. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτήριον.
Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα, περιέχοντα λέξεις τινὰς τοῦ Ψαλτηρίου μετὰ τῆς ἐξηγήσεως ἐκάστης, ἕτερα δὲ δύο φύλλα περιέχοντα Εὐχὰς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν δὲ τῷ τέλει προσηρτηται τινὰ Περὶ προσφθίας καὶ Δείγματα βραχυγραφῶν ὀλίγα τινά.
2210. 197. Χαρτ. 8. XVI.
"Τριώδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Λαζάρου" (κολοβ.).
Περιέχει τὴν ἀκολουθίαν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος μέχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης.
2211. 198. Χαρτ. 8. XIV.
Πραξαπόστολος
μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ καὶ μηρολογίου (κολοβού). Φύλλα τινὰ μετατεθέντα εὐρίσκονται ἐν τέλει.
2212. 199. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητικῆ.
2213. 200. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτήριον (κολοβόν).
2214. 201. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις (ἀτελεῖς).
3. Ἀκολουθία καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
Ἐν τέλει: Ἐν ἔτη αψοζ' Σεπτεμβρίου ιε'. (=1777) ἐτελειώθει ἡ παροῦσα ἀκολουθία... χειρὶ Διδύσιου Πελοποννησιώτη Λαύρας Ἀθωνος ἐκκλησιάρχου.
4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαλαράμπους (ἀτελής).
2215. 202. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαρᾶ.
2216. 203. Χαρτ. 8. XIX.
Ἀκολουθίαι καὶ τροπάρια.
- *2217. 204. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Τάξεις γινόμεναι εἰς χειροτονίας.
Ἐν τέλει: Μνήσθητι τοῦ γράψαντος Θεοδόσιου Μηδείας ταπεινοῦ τοῦ μητροπολίτου ἀχλδ' Σεπτεβρίῳ α' Ἰνδικτιῶνος γ' (=1634).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμῶν.
2218. 205. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
2. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.
2219. 206. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
Ἐν τέλει: Μὴν Βοηδρομιῶν ι' εἴληφεν τέρμα. 1788.
2220. 207. Βομβ. 16. XIII.
Τετραεγγέλιον.
2221. 208. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν τέλει: Μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Ἰσαὰκ μοραχοῦ.
2222. 209. Χαρτ. 16. XVII.
1. Μηρολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ κατ' ἐκλογίην.
2. Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἐβδομάδος.
3. Τριώδιον.
2223. 210. Χαρτ. 16. XVI.
1. Φιλοθέου Διάταξις τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

4. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ῥαβουλά πόνος. Ἔτους ἐν τῷ Ἰουλί μηνὶ Αὐγούστῳ (=1592) ἐν τῷ μονύδριον τῆς Πέτρας...
5. Αἱ ἀπολύσεις τῆς ἐβδομάδος.
2224. 211. Χαρτ. 16. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι (κολοβ.).
2225. 212. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Κανόνες.
2. Μικρὰ στιχολογία.
3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2226. 213. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς τοὺς μεταλαμβάνοντας.
2227. 214. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθίαι διάφοροι (ἀκέφ. κολοβ.).
2228. 215. Χαρτ. 16. XVII.
Ὀκτώηχος (ἀκέφ. κολοβ.).
2229. 216. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Εὐχαὶ διάφοροι.
2. Θηκαράς.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σιλβέστρου πόνος, φψκη' (=1728).
3. "Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."
Μεταξὺ μὲν τῶν ὑπ. ἀρ. 1 καὶ 2 Θηκαράς ἐντυπος, Ἐνετίσσι, 1691 (λείπει παρὰ Βρετῶν), μεταξὺ δὲ τῶν ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 Ὀκτώηχος ἐντυπος Ἐνετίσσι, αχρ5' (λείπει παρὰ Βρετῶν).
2230. 217. Χαρτ. 16. XVII.
1. Φιλοθέου πατριάρχου Διάταξις τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ἐν τινὶ τῶν φύλλων· Ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου Ἰρμε' (=1637).
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ἐν τέλει...καὶ ἡ μὲν τοῦ Χρυσοστόμου ἐγράφη ἐξέδου Γρηγορίου ἱερομονάχου, ἡ δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου δι' Ἀντωνίου ἱερομονάχου...ἔτους Ἰρξβ' (=1654).
2231. 218. Χαρτ. 16. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
2. Κανόνες παρακλητικοί.
Ἐν τέλει· φψγ' (=1703)
Ὁ Ζαχαρίας ἐγραψεν ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι.
3. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος."
4. "Θαύμα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου."
5. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—5 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Ἐν τέλει φύλλα τοῦ ἐντύπου ἐμμέτρου βιβλίου "Ἀνδραγαθείαι τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀνδρειωτάτου Μιχαὴλ Βοεβδά... Ἐνετίσσι, αχλῆ'" (λείπει παρὰ Βρετῶν).
2232. 219. Χαρτ. 16. XVII.
1. Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).
2. Ἀκολουθίαι εἰς μάρτυρας καὶ ὁσίους (κολ.).
2233. 220. Χαρτ. 16. XVII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2234. 221. Χαρτ. 16. XVII.
Θηκαράς (ἀκέφαλος, κολοβός).
2235. 222. Χαρτ. 16. XVI.
Ὦρολόγιον.
2236. 223. Χαρτ. 4. XVII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2237. 224. Χαρτ. 4. XVII.
"Ἀνθολογία στιχηραρίου, περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικά τοῦ ἑνιαυτοῦ..." μετὰ φωνῶν.
2238. 225. Χαρτ. 4. XVIII.
Ἀναστασιματᾶριον μετὰ φωνῶν.
2239. 226. Χαρτ. 4. XVII.
"Μαθηματᾶριον
σὺν Θεῷ ἁγίῳ πάνυ πλουσιώτατον τοῦ ἔτους ἑνιαυτοῦ στιχηρὰ καλοφωνικά..." μετὰ φωνῶν.
2240. 227. Χαρτ. 4. XVIII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἡ παρούσα ἀνθολογία διὰ χειρὸς εὐτελοῦς καὶ ἀμαθοῦς Εὐθυμίου ἱερομονάχου ἐκ μονῆς Δουσίκου ἐν ἔτι 1795, Μαῖου ε'.
2241. 228. Χαρτ. 4. XVII.
Δοξαστᾶριον μετὰ φωνῶν.
2242. 229. Χαρτ. 8. XVII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2243. 230. Χαρτ. 8. XVII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2244. 231. Χαρτ. 8. XVII.
1. Σημάδια τῆς μουσικῆς.
2. Ὀκτώηχος μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐτελιώθη...διὰ χειρὸς καμοῦ του...Θεωδόσι...εἴληφε δὲ τέρμα τρέχοντος τοῦ ἔτους Χριστοῦ αχλζ' ἐν μηνὶ Ἀπριλίου κγ'... (=1697).
2245. 232. Χαρτ. 8. XVII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2246. 233. Χαρτ. 8. XVIII.
Δοξαστᾶριον μετὰ φωνῶν.

2247. 234. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Σημάδια τῆς μουσικῆς.
2. Δοξαστάριον, Στιχηράριον, Ἐωθινὰ κτλ. μετὰ φωνῶν.
Ὁ κώδιξ ἀτελής.
2248. 235. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ἀνοιξαντάρια" μετὰ φωνῶν.
2249. 236. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν.
2250. 237. Χαρτ. 8. XVIII.
Τὰ ἰα' Ἐωθινὰ, Τροπάρια τῶν Ὁρῶν μεγάλων δεσποτικῶν ἑορτῶν, Εἰρμολόγια, Κοινωνικά μετὰ φωνῶν.
2251. 238. Χαρτ. 8. XVII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2252. 239. Χαρτ. 8. XVIII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἀσματομελῆριτον βιβλίον, Στιχειράριον, διὰ χειρὸς παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Παλαιολόγου ἱερέως ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν ἔτει 1780, Ἰουνίου 30.
2253. 240. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Εἰλκυσε τέλος τὸ παρὸν ἐρμολόγιον... (διαγεγραμμένα) ἐν ἔτει σωτηρίου 1799, Φεβρουαρίου α'.
2254. 241. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Παπαδική.
2255. 242. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Παπαδική.
2256. 243. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Παπαδική.
2257. 244. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.
Διάφορα τῶν ἀκολουθιῶν μετὰ φωνῶν.
Σὺν ταῖς ἄλλαις καὶ ῥωσικὰ μετὰ φωνῶν.
2258. 245. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Δοξαστάριον μετὰ φωνῶν.
2259. 246. Χαρτ. 16. XIX.
1. "Τραγοῦδια τῶν Φωτῶν."
2. Τύποι ἐπιστολῶν.
3. Λόγος περὶ ἀρχαρίων.
4. Τροπάρια μετὰ φωνῶν.
5. Εὐχαὶ διάφοροι.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος.
7. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ.
Τὰ ἰπ' ἀρ. 6 καὶ 7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2260. 247. Χαρτ. 16. XVIII.
Παπαδική (κολοβ.).
2261. 248. Χαρτ. 16. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας.
Μετὰ φωνῶν. Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ ἀτελής.
2262. 249. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν (κολοβόν).
2263. 250. Χαρτ. 16. XVIII.
Παπαδική.
Ἐν τέλει·
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν χρόνου εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑξείκοντα πρὸς τοὺς ἑπτὰ τελείουσιν (=1767)
τὸν μῆνα τῶν Ἰουλλίων δευτέρα δέκα πέντε εἰληφε τέλος ἡ γραμμῆ, ἡ πένα τοῦ χαρτίου.
Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς κάμου τοῦ εὐτελοῦς τε Χρύσανθου ἱερομονάχου ται, λέγω καὶ ἀμαθοῦς τε...
2264. 251. Χαρτ. 16. XIX.
Τροπάρια, δοξαστικά, ἰδιόμελα μετὰ φωνῶν.
2265. 252. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας.
2. Νεκρώσιμος ἀκολουθία.
Ἄπαντα μετὰ φωνῶν.
2266. 253. Χαρτ. 16. XVIII.
Παπαδική μετὰ φωνῶν.
2267. 254. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· αψπ' Ἰουλλίου ες' (=1780).
2268. 255. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.
2. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ."
3. Κεκραγάρια, χερουβικά κτλ. τῆς ἀκολουθίας μετὰ φωνῶν.
2269. 256. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη τῷ παρὸν Ἀναστασιματάριον διὰ χήρος κάμου τοῦ εὐτελοῦς Ἰωάννου Τζαρά... Ἐτελειώθη τῷ παρὸν κατὰ 1770 ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 5.
2270. 257. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Τὰ ἰπ' ἀρ. 2—4 μετὰ φωνῶν.

2271. 258. Χαρτ. 16. XVIII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.

2272. 259. Χαρτ. φύλλ. XVIII. (σ. π', 870).

Θεοκλήτου Καρατζᾶ τοῦ Βυζαντίου Σύνταγμα κανόνων.

1 (ἐν ἀρχῇ). "Πίναξ τῶν προλεγόμενων."—2 (σ. α'). "Τοῖς ἐντετυζόμενοις πᾶσι τὴν ὡς εἰκὸς προσκύνησω," οὐ ἐν τελεί. "Ἐν τῷ ἀγιανύμφῳ τοῦ Ἄθωνος Ὅρει κατὰ τὴν ἱερὰν τοῦ Κανσοκαλυβίου Σκήτην, Ἐτεῖ σωτηριῶν ἀψῆξ'. Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Θεοκλήτος ὁ Βυζάντιος.—3 (σ. ζ'). "Δήλωσις καὶ φανέρωσις περὶ τῶν ἱερῶν κανόνων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ περὶ τῶν ἀγίων οἰκουμεικῶν τε καὶ τοπικῶν συνόδων, πότε ἐγένετο ἡ κάθε μία ἀπὸ αὐταῖς κατὰ τὴν τάξιν τῆς, καὶ ποῦ ἐγένετο, καὶ εἰς ποῖων βασιλέων καὶ πάπων καὶ πατριαρχῶν καιροῖς, καὶ διατὶ ἐγένετο καὶ ἀπὸ πόσους θεοῦ πατέρας ἐγένετο καὶ ἀπὸ πόσους κανόνων ἡ κάθε μία ἀπὸ αὐταῖς ἔκαμε. Πρὸς δὲ τούτοις φανέρωσις καὶ πόσοι ἀπὸ τοῦς κατὰ μέρος θεοῦ πατέρας ἡμῶν ἔχουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας κανόνων καὶ ἀπὸ πόσους κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοῦς ἔχει. Ἐπι δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμων, πόθεν ἔλαβον τὴν ἀρχὴν καὶ πῶς συνέστησαν. Ἐκ τῶν τοῦ Ματθαίου Βλαστάρεως, Βαλασαμῶν τε καὶ Ζωναραῶν."—4 (σ. λα'). "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦδε νομοκανόνου." 5 (σ. 2). "Νομοκάνονον σὺν Θεῷ ἐντελέστατον, εἰς ἀπλήν ἤδη φράσιν μετενεχθὲν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν." Ἀρχ. Περὶ ἀρχιερέων. Ποιοὶ μὲν εἶναι ἀξιοὶ ἀρχιερωσύνης, ποῖοι δὲ ἐμποδίζονται. Ἐν σ. 465. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ καὶ τῶν κατὰ ἀλφάβητον, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ Α στοιχείου. Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως νόμος πολιτικῆς." Ἐν δὲ τῇ ψα. "Κεφάλαιον αον."—6 (σ. 845). "Οἱ μὴ περιεχόμενοι ἐν τῷ παρόντι νομοκανόνῳ κανόνες."—7 (σ. 859). "Πίναξ ἕτερος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐν πολλῇ εὐκολίᾳ εὐρίσκειται ὁ κάθε κανὼν εἰς ποῖον φύλλον εἶναι."

Ἐν τελεί. Τέλος σὺν Θεῷ καὶ τοῦδε τοῦ πίνακος καὶ πάσης τῆςδε βιβλίου' ἀψο' Ἰουν. (=1770).

2273. 260. Χαρτ. φύλλ. XVIII. (σ. οδ', 980).
Ἄνωμένου Σύνταγμα κανόνων.

"Συλλογὴ πάντων τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἀγίων Ἀποστόλων καὶ οἰκουμεικῶν συνόδων, ἀμα δὲ καὶ τοπικῶν σὺν τούτοις καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων πατέρων τῶν κατ' ἰδίαν ὀρθοτησάντων, καὶ ὑπὸ συνόδων οἰκουμεικῶν ἢ τοπικῶν θεωρηθέντων, συλλεχθέντες ἐκ διαφόρων βιβλίων. ἀψιγ'. 1798. Ἀπριλλίου Α'." 1 (σ. α'). "Πίναξ τῶν κατ' εἶδος ἀριθμῶν."—2 (σ. γ'). "Πίναξ τῶν ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς κανόσι περιεχομένων ὑποθέσεων."—3 (σ. νζ'). "Τοῖς ἀπανταχοῦ γῆς ἐντετυζόμενοις ὀρθοδόξοις τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνησω καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν."—4 (σ. ζε'). "Προλεγόμενα ἐν γένει τῶν ἱερῶν κανόνων."—5 (σ. οδ'). "Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνων."—6 (σ. ι). Ἀρχὴ τοῦ νομοκάνονος ἀνευ ἰδίου τίτλου. Ἀρχ. Οἱ πε' κανόνες τῶν ἀγίων καὶ πανσέπτων Ἀποστόλων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινὴν διάλεκτον ταύτην ἐρμηνευόμενοι. Κανὼν α'. Ἐπίσκοπος χειροτονεῖσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν. Ἐρμηνεία. Ἡ λέξις χειροτονία ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τῶ, τεινω, ἦτοι ἐξαπλῶν τὰς χεῖρας.

Ἡ ἐρμηνεία ἔπεται τῷ κειμένῳ ἐκάστου κανόνος· φέρονται δὲ καὶ ὑποσημειώσεις ὑφ' ἐκάστην σελίδα.

2274. 261. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. κ', 890).
"Νόμος πολιτικὸς τε καὶ ἐκκλησιαστικὸς

ποιηθεὶς μὲν εἰς ἀπλήν φράσιν καὶ συντεθεὶς ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου καὶ ἔλλογιμωτάτου ἐπισκόπου Καμπανίας κυρίου κυρίου Θεοφίλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. 1798, Μαῖου 12."

1 (σ. β'). Ἐπιγράμματα πρὸς τὸν συγγραφέα κτλ.—2 (σ. ε'). "Πίναξ τῶν περιεχομένων."—3 (σ. ι). "Περὶ νόμων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν προλεγόμενα." Ἀρχ. Τὸ ὄνομα νόμος εἶναι πολυσήμαντος.—4 (σ. 9). "Νόμος ἐκκλησιαστικῆς. Περὶ ἀρχιερέων, εἶτον ἐπισκόπων· κατὰ τὸ παλαιόν."

Ἐν τελεί. Ὅσοι οἱ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου τὴν ἱερὰν ταύτην βιβλίον ἀναγινώσκοντες, μέμνησθέ μου τοῦ ταύτης γραφῆως Γεωργίου ἱερέως ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσιν."

*2275. 262. Χαρτ. 4. XIX.
"Νόμος Ἀρμενοπουλο μεγα 1839 Ἰουλήνου μηνῆ 8."

Ἀρχ. Περὶ τῆς νηστήτας τῆς παραμονῆς τοῦ Χριστοῦ-γένου καὶ τῶν φωτῶν... Ἐπονται προσευχαὶ καὶ "Ἀκολουθία τῆς θείας μεταλήψεως." Ἐν τελεί Στέμμα τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας.

Ὁ νομοκάνων ἀτελέστατος. Ἐνυπάρχουσι δὲ καὶ φύλλα περιέχοντα εἰκόνας ἀτεχνοτάτας καὶ ἀντίγραφα ἐκ ῥωσικοῦ ἀλφαβηταρίου.

2276. 263. Χαρτ. 8. XVII.
Νομοκάνων.

1. Κανόνες τῶν Ἀποστόλων.—2. Κανόνες τῶν ζ' οἰκουμεικῶν συνόδων καὶ τῶν μερικῶν.—3. Κανόνες τῶν πατέρων.—4. "Νόμημα κεφάλαια διάφορα παρ' ἐκβληθέντα πρὸς τὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναφωμενάς ὑποθέσεις."

2277. 264. Χαρτ. 8. XVI.
Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.

Κεφ. σνδ', ὡν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ νὰ εἶναι εἰς ὄλου συμπαθῆς."—Κεφ. σνδ' "Περὶ τοῦ ὄταν ὁ ἀπὴρ λείπη χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀποστελεῖ ἔξοδον πρὸς τὴν γυναικα του." Τὸ ὄλον ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τελεί. Δόξα Θεῷ τῷ δόντι μοι τέλος τὸδε ἐμοὶ τῷ λογοθέτῃ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἀλεξάνδρου υἱῷ τοῦ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας μεγάλου λογοθέτου Ἰέρακος τοῦ Βυζαντίου. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν εἰτε, ζ'ραφ' Φεβρουαρίου κδ' ἡμέρα ζ' ἰνδ. 5^η (=1598).

2278. 265. Χαρτ. 8. XVI.
Νομοκάνων.

Κεφ. τγ', ὡν α' "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς," τγ' "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὄταν ὁ ἀνδρας λείπη πέντε χρόνους" κτλ. Τὸ ὄλον ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τῷ (ἀκεφάλῳ) προλόγῳ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα [Μανουὴλ] τοῦ Μαλαξοῦ.

2279. 266. Χαρτ. 8. XVIII.
Νομοκάνων.

Κεφ. σιη'—τιε' ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. σιη' "Ὅτι τῶν ἀρχιερέων ἐδώθη νὰ ἀξάνουν καὶ νὰ ὀλιγοστεύουν τὰ ἐπιτίμια καὶ περὶ τῶν μετανοούντων τοῦ μὴ ἀποστρέφειν αὐτοῦς."—Κεφ. τιε' "Περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν ποίῳ μέρει τοῦ σώματος εὐρίσκειται."

2280. 267. Χαρτ. 8. XVI.
1. "Ἐκλογή μερικὴ ἀπὸ τὸ νόμιμον τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ **Ματθαίου** [τοῦ **Βλαστάρου**] ὑπερ ἐξηγήθη εἰς πεζὴν φράσιν ὁ **Κουνάλης** ὁ **Κριτόπουλος**."

Κεφ. ρί', ὡν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α'. "Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν Χριστιανῶν."—Κεφ. ρί'. "Περὶ τῆς νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

Ἐν τέλει: Τέλος τοῦ παρόντος νομοκανόνου τοῦ ὀνομαζομένου **Κουνάλη** τοῦ **Κριτοπούλου**. Ἀποδῶ καὶ ἐμπροσθεν ἕτερα τινὰ ὠφέλιμα χωρὶς πίνακος καὶ ἐστὶν χρήσιμα πρὸς πάντας, ἐξαιρέτως πρὸς μοναχοῦς.
 2. "Ψῆφος πνευματικῆς διαγνωστικῆς ζωῆς καὶ θανάτου."
 3. "Πόσοι χρόνοι εἰσὶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τῆς τοῦ Χριστοῦ καταβάσεως."
 4. "Κατὰ καὶ ἀφορισμὸς, ὅπου ἐγένετο παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων **Βασιλέων Διόντος** καὶ **Ἀλεξάνδρου** συνοδικῶς μετὰ πολλῶν ἁγίων πατέρων πρὸς ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς τοὺς δια μικρὰν ἐσχροκέρδιαν κρίνουσιν ἄδικα."
 5. "Κεφάλαια ἀναγκαῖα κατὰ μοναχῶν." [**Διόντος βασιλέως**.]
 6. "Νόμος γεωργικός."
 7. **Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου** "Περὶ ἐξαγορεύσεως ἀμαρτημάτων."
 8. "Ἐκ τὸ Λαυσαϊκόν."
 9. **Κεφάλαια**.
"Περὶ ἐνεργείας Θεοῦ," "Περὶ τῆς ἁγίας λειτουργίας" κτλ.
 10. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Ἑρμηνεία εἰς τὰς παροβολὰς τοῦ **Εὐαγγελίου**.
 11. "Μερικαὶ ἐκλογαὶ ἐκ τὸ ῥητὸν τοῦ ἁγίου **Εὐαγγελίου**."
Κείμενον μετ' ἐπακολουθήσεως ἑρμηνείας.
 12. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Ἠσαίου** πρεσβυτέρου καὶ ἡγλαίστου τοῦ **Πύργου** **Νικομηδείας** διήγησις περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ τοῖς ἱεροῦσι."
 13. "Πῶς νηστεύουσιν τῶν **Χριστουγέννων** τὴν ἑορτήν."
 14. "Συνοδικαὶ προτροπαὶ περὶ μεγαλοσχίμων ἀρχιερέων τοῦ μὴ ἀπειροεσθαι τῆς θείας λειτουργίας."

2281. 268. Χαρτ. φύλ. XVIII.

Μιχαὴλ Ψάλλου Σχόλια εἰς τὰ Μετὰ τὰ φυσικὰ **Ἀριστοτέλους**.

Τὰ σχόλια ἐπονται ἐκάστοτε εἰς μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Ἀρχονται δ' ἀκέφαλα ἐν τοῖς εἰς τὸ **Β** τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ. Ἀρχ...ἐκ τοῦ εἶναι τὸν αὐτὸν τὸν μουσικὸν Σωκράτην τῷ γραμματικῷ Σωκράτει. Ἐξικονοῦνται δὲ μέχρι τοῦ **Ν**. Τέλ. Ὡδε μὲν οὖν τέλος ἔσχεν αὐτὸ τὸ βιβλ. καὶ ἡ Μετὰ τὰ φυσικὰ πᾶσα σύνταξις καὶ αἱ εἰς αὐτὰ σχολαί.

Ἐν τέλει: Τέλος κατὰ τὸ ἔτος, καθ' ὃ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐπρυτάνευσεν ὁ Κύριος **ἠψέβ** κατὰ μῆνα Ἰουλίον περὶ ποῦ τὸ τέλος (=1762).

2282. 269. Χαρτ. φύλ. XVIII.

Νικολάου Κυριακοῦ Τζερτζιῆ **Γεωμετρία** καὶ **Ἀριθμητική** κατὰ **Οὐδέλφιον**.

Τῆς συγγραφῆς "Στοιχεῖα γεωμετρίας" προτάσσεται "Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐπιστημονικωτάτου κυρίου κυρίου **Νικολάου Κυριακοῦ Τζερτζιῆ** εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ μεταφρασθεῖσαν καὶ τοῖς ἐαυτοῦ φοιτηταῖς παραδοθεῖσαν κατὰ **Οὐδέλφιον** **Γεωμετρίαν** προόμιον." Τῆς δὲ συγγραφῆς "Στοιχεῖα Ἀριθμητικῆς" προτάσσεται "εἰς τὴν κατὰ **Οὐδέλφιον** Ἀριθμητικὴν προόμιον τοῦ σοφωτάτου κυρίου **Νικολάου Κυριακοῦ Τζερτζιῆ**" (ἀτελής).

2283. 270. Χαρτ. φύλ. XVIII.

1. "Θεοφίλου τοῦ **Κορυθαίου**
Σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μείζον Ἄλφα τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους." Καὶ συνέχεια εἰς τὸ ἑλαττον α μέχρι τοῦ δ.
Ἐν τέλει: Τέλος τοῦ δ. τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ. **ἠψεα** Μαῖου ιδ'. (=1761).
2. [Τοῦ αὐτοῦ] "Περὶ τῆς τάξεως ἣ κέχρηται ὁ φιλόσοφος ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ."

*2284. 271. Χαρτ. 4. XVIII.

"Τριγωνομετρικὰ παρὰ διαφόρων συγγραφέων συνειρημισθέντα, τὰ πλείονα δὲ παρὰ τοῦ **Ἀββᾶ Μαρία**."
Μετὰ σχημάτων τριγωνομετρικῶν ἐν τέλει.

2285. 272. Χαρτ. 4. XVIII.

"Ἀλγεβρικῶν στοιχείων μέρος αῂ."
Μένει ἀτελὲς ἐν κεφ. ιε'.

2286. 273. Χαρτ. 4. XVIII.

Ἀπώνιμου Λογική.
Διήρηται εἰς δύο βιβλία. Ἀρχ. [Ἄ]γαθῶν ὅσα πέφυκε θέλγειν τῷ ὄντι καὶ προσεφέλκεσθαι ψυχῶν φιλοκάλους τε καὶ σπουδαίας. Τέλ. τῶν ἀντιφατικῶν ἐξ ἀνάγκης ἢ ἐτέρα ἀληθεύσει, ἢ δὲ ἐτέρα ψεύσεται, ἀλλ' ἀορίστως.

2287. 274. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 316).

- 1 (σ. 1). "Κανὼν κατασκευτικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
Ἀρχ. Ἐγγὺς διοδεύσας.
- 2 (σ. 29). "Ἐκ τῶν **Σουῖδα** Περὶ **Βασιλείου** τοῦ μεγάλου.
- 3 (σ. 31). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀΨαλμοῦ.
- 4 (σ. 65). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς νέους πῶς ἀν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων.
- 5 (σ. 95). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Ὑποθήκαι παρθένους.
- 6 (σ. 137). "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου** τοῦ **Θεολόγου** συγγραφεὶς παρὰ **Γρηγορίου** πρεσβυτέρου."
Ἀρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.

- 7 (σ. 189). Λουκιανού Διάλογοι κτλ.
α' (σ. 189). Ἐνύπνιον.—β' (σ. 203). Δίκη φωνηέντων.—
γ' (σ. 218). Κυνικός καὶ Λυκίνος.—δ' (σ. 235). Προμηθεὺς ἢ
Καύκασος.
- 8 (σ. 257). Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.
Ἄπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ
διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην, τινὰ δὲ καὶ μετὰ
παρασελιδῶν σημειώσεων. Ὁ δὲ ὑπ' ἀρ. 6 βίος μένει ἀτελής
μετ' ὀλίγα φύλλα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπαναλαμβάνεται πάλιν ἐξ
ἀρχῆς ἐν σ. 145, ἀλλ' ἄνευ σημειώσεων καὶ διαστίχου ἐξηγήσεως.
2288. 275. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 110).
"Στοιχεῖα Ἀλγεβρας Νεωτέρων
συνεραρισθέντα ὑπὸ Δωροθέου Πρωτοῦ Χίου."
Μένει ἀτελής ἢ Ἀλγεβρα ὡς καὶ ὁ ἐν τέλει πίναξ.
2289. 276. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 34· 314).
Νικοδήμου τοῦ Ἀγορέτου "Ἐγχειρίδιον συμβουλευ-
τικὸν περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων."
Ὁ κώδιξ ἐστὶ κατὰ τινα ἐν σ. β' σημείωσιν αὐτόγραφος τοῦ
Νικοδήμου, ἐστὶ δὲ κατὰ πάντα ὁμοίος τῷ ἐν ἔτει 1801 ἐν Βιέννῃ
τύποις ἐκδοθέντι βιβλίῳ (ἴδ. Βρεττὸ Μέρ. Β' ἀρ. 371).
2290. 277. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 494).
I (σ. 1). Φωτίου πατριάρχου "Ἐκ τῆς πρὸς Μηχαῖλ
τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς. Τί ἐστὶν ἔργον
ἄρχοντος."
Τὸ ὄλον κεφ. ρη'. Ἄρχ. Αἰ μὲν ἄλλαι χάριτες.
2 (σ. 105). Κανόνες τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομη-
τορικῶν ἑορτῶν.
3 (σ. 261). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.
α'. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγοι ζ'.—β'. Εἰς τοὺς λόγους
καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—γ'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—δ'. Εἰς
Καισάρων ἐπιτάφιος.—ε'. Εἰς Γοργονίαν.—ς'. Πρὸς τοὺς καλέ-
σαντας καὶ μὴ ἀπαντήσαντας.—ζ'. Πάλιν ἐπιτάφιος εἰς Γοργο-
νίαν.—η'. Εἰς Γρηγόριον τὸν Νύσσης.
Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην,
ἥτις λείπει ἐνιαχοῦ.
2291. 278. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 321—780).
I (σ. 321). "Ἐνοφῶντος βίος ἐκ τῶν τοῦ Δασυτίου."
2 (σ. 325). Ἐνοφῶντος Κύρου παιδείας α'—δ'.
3 (σ. 655). Συνεσίου Ἐπιστολαί.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθω-
μλημένην.
2292. 279. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 320).
"Ῥητορικὴ Ἐρμογένους τέχνη."
Ἐν τέλει Χεῖρὶ Γεωργίου Ἰθακησίου...
2293. 280. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 198).
"Ἡροδιανὸς τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν"
βιβλία ἑπτὰ.
Ἐν τέλει Γέγραπται κατὰ τὸ αψπ' Δεκεμβρίου ιη'
(=1780). Χεῖρ Δημητρίου με γέγραφε ξυμ πολῶ πόνωφ.
2294. 281. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐκλείδου Στοιχεῖα (ἀκέφ.).
2295. 282. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἄνωνίμου Λογικῆ.
Προτάσσεται "Ἐισαγωγὴ τῆς Λογικῆς. Προοίμιον." Ἄρχ.
Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος παρὰ τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ εἰκόνι
καὶ λόγῳ κοσμηθεῖς.
2296. 283. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Στοιχεῖα Ἀλγεβρας ἐκ νεωτέρων συνεραρισθέντα
ὑπὸ Δωροθέου πρεσβυτέρου Πρωτοῦ τοῦ Χίου" (ἀτελή).
2. "Ἀριθμητικὴ τοῦ κυρ Δωροθέου Πρωτοῦ τοῦ ἐκ
Χίου."
3. "Ἡ Λογικὴ Ἀντωνίου Γενοεσίου
μεταφρασθεῖσα μετὰ τινων σημειωμάτων πρὸς χάριν τῶν
φιλομαθῶν νέων τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἀρχιδιακόνου Δωροθέου
Πρωτοῦ φιλοσόφου."
2297. 284. Χαρτ. 8. XVIII.
Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως Φυσικῆ ἀκρόασις κατ'
Ἄριστοτέλη.
Ἐν τέλει "Ἐλαβε τέλος ἡ παρούσα βιβλος ἐν ἔτει
ἀπὸ Χριστοῦ χιλιοστῶ ἑπτακοσιοστῶ ἑξικοστῶ τρίτῳ,
Ἄνθεστηριῶνος νομηνία (=1763) ἐν Ἰωαννίνοις.
2298. 285. Χαρτ. 8. XV.
Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου Γραμματικῆ
κατ' ἐρωτήματα καὶ ἀποκρίσεις.
2299. 286. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρέως Περὶ συντάξεως."
Προτάσσεται βίος τοῦ Ἀπολλωνίου.
2300. 287. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. τπβ').
Λουκιανὸς Λόγοι καὶ διάλογοι.
Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων, οὗ ἐν τέλει
Ἐτελειώθει τὸ παρὸν εἰς χρόνους τοὺς χηλίους
στοὺς ἑξ καὶ ἑβδομήκοντα μετὰ τοὺς ἐπτακοσίους
(=1776).
2301. 288. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 1005—1407).
Ἄνωνίμου "Λογικῆς βιβλίον δεύτερον."
Τὸ ἑτέρον ἀληθεύσει, ἡ δὲ ἑτέρα ψεύσεται, ἀλλ'
ἀορίστως. Ἰδ. καὶ ἀρ. 2286 (278).
2302. 289. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 182).
Βικεντίου Δαμοδοῦ Λογικῆ.
"Λογικὴ ἐλάττων καὶ μείζων περιπατητικὴ καὶ νεωτερικὴ,
συνθεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου σοφοτάτου τε καὶ θεολογικω-
τάτου κυρίου Βικεντίου Δημοδοῦ εὐπατριδος Κεφαλληνίας τοῦ
καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνηφόρου" ἔτος τὸ σωτήριον
αψλα* κατὰ μῆνα Δεκέμβριον."
Ἄρχ. "Προοίμιον. Πρῶτον μέρος τῆς φιλοσοφίας
ἐστὶν ἡ λογικὴ. Τὸ ἑλ. Καὶ πάλιν ἡ πίστις ὡς εἴρηται
γεννᾷ τὴν ἀσάφειαν, ἣν περ ἀποκλείει καὶ ἀποδιώκει
ἡ ἐπιστήμη.
Ἐν τέλει "Ἐτος τὸ σωτήριον αψν'. Αὐγούστου κε'
(=1750).

2303. 290. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Υπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν Περί οὐρανοῦ πραγματείαν [Ἀριστοτέλους] Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλίως."
2. [Τοῦ αὐτοῦ] "Υπομνήματα καὶ ζητήματα εἰς τὸ Ἀριστοτέλους Περί γενέσεως καὶ φθορᾶς βιβλίον α' καὶ β'."

2304. 291. Χαρτ. 8. XVIII.
Μπαλάνου Βασιλοπούλου Ἀριθμητική.

"Συνοπτικὴ ἐρμηνεία ἀριθμητικῆς καθ' ἑκάτερα αὐτῆς μέρη μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας καταστρωθεῖσα παρὰ τοῦ σοφολογιστάτου καὶ ἐπιστημονικωτάτου κυρίου Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ πρωτοπαπᾶ καὶ διδασκάλου τῆς πρώτης σχολῆς τῶν Ἰωαννίνων."

2305. 292. Χαρτ. 8. XVII.

1. Θεοφίλου Κορυθαλίως Ῥητορικὴ τέχνη μετὰ παρασελιδίων σημειώσεων.
2. "Ἀπόκρισις εἰς τὴν δ' ἐρώτησιν, τὸ πῶς δηλοῦντι ἐννοεῖται ἡ τῶν ἱερῶν εἰκόνων προσκύνησις, καὶ ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
3. Κεφάλαια ἐκ τῆς Λογικῆς.
"Περὶ τοῦ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ."—"Περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τόπων."—"Περὶ τῶν ἐξωτερικῶν τόπων."—"Περὶ τῶν μέσων τόπων."—"Περὶ τῆς μεγίστης προτάσεως."
4. Ἀφθονίου σοφιστοῦ Προγυμνάσματα καὶ ἄλλα τινα ἐκ τῆς Ῥητορικῆς.
5. "Σύνοψις τέχνης Ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, συντεθείσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιστάτου μεγάλου Ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] λατροῦ τε ἀρσίου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως."
6. Γεωργίου Σουγδουρῆ "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν."
Ἐν τέλει: Τέλος τοῦ Περὶ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν διδάσκοντος τρόπου, μετενεχθέντος παρὰ τῆς τῶν Ἰταλῶν πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων φωνὴν παρὰ Γεωργίου ἱερέως Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ τῷ Θεῷ ἔστω χάρις. 1691 Ἀυγούστου δεκάτη εἰς Ἰωάννινα. Ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ Χριστοδοῦλου καὶ ἀταδέλφου Ἀγαπίου.
7. Προγυμνάσματα Ῥητορικά.
8. "Περὶ Ῥητορικῆς τέχνης σύντομος παράδοσις παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ τῶν ἐπιστημῶν ὑφηγοῦ ἐκδοθεῖσα."
9. "Περὶ διαφόρων ποιημάτων ἔκδοσις παρὰ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Σάρδων Ἐφραίμ τοῦ Δεκάρχου καὶ Κρητός."
Τῆς μετρικῆς ταύτης τὸ προοίμιον ἀρχ. Ἡ ποιητικὴ, τὸ μέγα τῆς Καλλιῶπης ἐντρύφημα. Ἐν τέλει· ρχπθ'. Σκιρροφοριῶνος ἐννάτη φθίνοντος (=1689) εἰς τὸ Ἀνάπλην.

2306. 293. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 191).

1. Ἀναστασίου Παπαβασιλοπούλου Ῥητορικὴ.
"Λευχεμιονούσα Ῥητορικὴ, εἶτον Ἀφθονίου προγυμνάσματα ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς ἀνθολογηθέντα καὶ ἐν Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ

ὑποστρωθέντα σπουδῇ καὶ πόνῳ Ἀναστασίου παπᾶ Βασιλοπούλου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."

2. Ῥητορικὴ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
Τὸ "Προοίμιον εἰς τοὺς ἀκροατὰς τῆς βίβλου" ἀρχ. Ἐνορῶ ὑμῖν τὸν περὶ τὰ κατὰ ζῆλον. Ἐν τέλει· ρψ4' φευρουαρίου, 5^η (=1790). Καὶ ἐν μὲν σ. 171 Ἐπιγράμματα τινα, ἐν δὲ σ. 172 Σημειώσεις περὶ γενομένου λάθους κατὰ τὴν ἀριθμῆσιν τῶν σελίδων, ἐν ἧ καὶ ταῦτα· Τὸ ἀμάρτημα τοῦτ' ἐγένετο παρὰ τοῦ ἀντιγράφαντος ξένου Βησσαρίωνος. Ἐν τέλει τοῦ βίου κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2307. 294. Χαρτ. 8. XVIII.

"Στοιχεῖα Ἀλγεβρας νεωτέρων συνεραισιθέντα ὑπὸ Δωροθέου Πρωτοῦ Χίου."

2308. 295. Χαρτ. 8. XVIII.

Εὐκλείδου Στοιχεῖα.

Ἐν τέλει·
Ἐβλήθη τέλος τὰ Εὐκλείδους στοιχεῖα, παρ' ἐλαχίστου ἱεροδιακόνου, Ἀνατολίου, τοῦ ἐκ πόλεως Χίου, εἰσηγηθέντα παρὰ τοῦ σοφοτάτου κυρίου Δωροθέου τοῦ καὶ Πρωτοῦ ἐν χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τε ἐννενηκοστῷ τετάρτῳ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον· ὃς ἔσχεν ἡμέρας δέκα (=1794) ἐν Κυριακῇ, πρώτη ὄση τῶν ἄλλων. Χριστοῦ γὰρ ἀναστάντος ἐκ τῶν ἐν Ἄδῃ ἐκαιουρηγήθη πᾶσα κτησις καὶ αὐτῆ. Ἔστω δὲ χάρις τῷ παντὰ δυναμένῳ Θεῷ τῷ ὄντι ἀρχῇ, καὶ μῆν καὶ τέλος.

2309. 296. Χαρτ. 8. XVII.

[Δωροθέου Μονεμβασίας]; "Βιβλίον χρονολογικῶν ἡγῶν τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀρχόμενον ἕως τῆς βασιλείας τοῦ ὀρθοδοξοτάτου μεγάλου βασιλέως κύρ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ."
Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀρχ. Ἀπ' ἀρχῆς ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν χωρὶς ἀστρῶν, ὠραιότατόν τε εἰς ὕψος καὶ εἰς θέσιν. Μένει δὲ κολοβὸν ἐν τοῖς περὶ τῆς βασιλείας Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου διὰ τῶν λέξεων ἐξεύθησαν γοῦν ἐκεῖνοι οἱ δύο στρατάρχαι καὶ ὁ καθεὶς εἶχε τὴν σύνταξιν τοῦ πεντακοσίου...
Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων (ἀκέφ.). Ἐν δὲ τέλει αὐτοῦ· Ὅταν ἐκτίσθη ἦτον ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ε' λκς' τρεῖς φοραὶς ἐκουρσεύθη ἡ βασιλικὴ μοῆ τοῦ Ἐσφυγμένου, ἡ πρώτη εἰς τοὺς 5τπα' χρόνους, ἡ δευτέρα εἰς τοὺς 5φνε' καὶ ἡ τρίτη ἡ τελεία ἐρήμοσις ἐγεινε εἰς τοὺς 5μβ' ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν...

2310. 297. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 627).

I (σ. 1). "Τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνες παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου."
Ἡ ἐρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς ἐν ἑκάστον τροπᾶριον τῶν κανόνων· ἐκάστου δὲ κανόνος προτάσσεται προοίμιον.
2 (σ. 589). Φωτίου πατριάρχου
"Ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς ΤΙ ἐστὶν ἔργον ἄρχοντος." Ἐν κεφ. ξθ'.

2311. 298. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Κωνικῶν τομῶν συμπτώματα τὰ κυριώτερα."
Ἐν τμήμασι τρισί. Μένει δ' ἀτελής.
2. "Τὸ περὶ μετεώρων."
Ἄρχ. Μετέωρα μὲν οὖν λέγεται σώματ' αἰνα. Μένει δ' ἀτελής.
2312. 299. Χαρτ. 8. XVIII.
Κριτικά ἐπιστάσεις εἰς Νεόφυτον διάκονον.
"Ἐπὶ τῶν ὑπομηματικῶν παρεκβολῶν τοῦ σοφολογιώτατου ἐν ἱεροδιακόνου κυροῦ Νεοφύτου τῶν εἰς τὸ τέταρτον τῆς Γραμματικῆς Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ Κριτικά ἐπιστάσεις."
Ἄρχ. Ἄπερ ἄτε δὴ μάλιστα... διεφθαρμένον εἶναι μοι δοκεῖ. Τέλ. Τοῖς δὲ ἀδίκως τε καὶ συκοφαντικῶς προσιοῦσι σὺν αὐτῇ τῇ κεφαλῇ τοῦ τύφου κατακλῶσαν τὸ φύσημα.
2313. 300. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 279).
1. Ἄνωνίμου Λόγος περὶ θανάτου ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἄρχ. Πολλὰ παραδείγματα σοφῶ καὶ παράδοξα ἐμεταχειρίσθησαν οἱ παλαιοὶ σοφοί.
2. "Προοίμιον περὶ νηστείας. Τὰ λοιπὰ ἀπο σημειώσεις."
Ἄρχ. Θέλοντας ἕνα καράβι νὰ πλεύσῃ εἰς τὸ πέλαγος.
3. "Περὶ ἐξομολογήσεως καὶ ἱερᾶς κοινωνίας ἀπὸ σημειώσεις."
4. Συναγαγαί τινες.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—4 μετὰ καὶ Πίνακος τῶν περιεχομένων (ἐλλειποῦς) περιέχονται ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐν φύλλοις μὴ συνηριθμημένοις.
5 (φ. 1—279). Ἑρμηνεία εἰς διαφόρους περικκοπὰς τῶν εὐαγγελίων τῶν Κυριακῶν.
2314. 301. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Περὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ κόσμου καὶ περὶ ὠφελίμων ἐπιγνώσεων τῆς ἐπὶ τὴν ζωὴν ἀγωγῆς. Παρὰ κυρίου Καλλίου, σεκρεταρίου τοῦ γαμπρινέτου τῆς βασιλείας, ἐνὸς τῶν τεσσαράκοντα τῆς ἀγαθμίας, πρώην πληρεξουσίου τῆς Φράντζας εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ Ῥισβίκ."
Ἄρχεται δι' ἐπιστολῆς "Πρὸς τὴν αὐτοῦ βασιλικὴν ὑψηλότητα τὸν κύριόν μου Δούκαν τοῦ Σάρτρ."
2. "Ἐπιστολαὶ περιέργου περὶ τῆς παιδείας καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς"
μεταξὺ "μᾶς δάμας τῆς κούρτης" καὶ "μονισιοῦ ἀμπὲ τοῦ Μπέλγκαρντ."
2315. 302. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἄναστασιον Παπαβασιλοπούλου Λευχειμονούσα ῥητορικῆ.
Ἰδ. καὶ ἀρ. 2806 (298).
2316. 303. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ὁ ἄνθρωπος τῆς αὐλῆς ἢ τέχνη φρονήσεως πολιτικῆς. Μέρους βον."
- Περιέχει γνωμικὰ ἀπὸ ρη' μέχρι τ' καὶ ἐρμηνείαν εἰς αὐτὰ. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἄρχ. Γνωμικὸν ρηον. Κάμε νὰ τιμηθοῦν τὰ ἔργα σου. Δὲν ἀρκεῖ τὸ νὰ εἶνε τὰ πράγματα καλὰ εἰς τὴν φύσιν τους.
2317. 304. Χαρτ. 8. XVIII.
"Τοῦ λογιωτάτου κυρίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐπὶ σοφία μέγα ἐσχηκτός δογμα, εἰς ἅσασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοικήσει ἦτοι εἰσαγωγή."
Ἐν τέλει. Ματθαῖος.
2318. 305. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 242, 95).
"Τέχνη ῥητορικῆ" εἰς βιβλία ε'.
Βιβλ. α'. "Περὶ τῆς φύσεως τῆς ῥητορικῆς." Ἄρχ. Κεφ. αον. Τί εἶναι ἡ ῥητορικῆ, πόθεν ὠνομάσθη, κατὰ τί ὀμοιάζει καὶ διαφέρει ἀπὸ τὴν διαλεκτικῆν. Τὸ δλον ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2319. 306. Χαρτ. 8. XVIII.
"Συμβουλή στοὺς νέους
πὼς νὰ ὠφελῶνται καὶ νὰ μὴ βλάπτωνται ἀπ τὰ βιβλία τὰ φράγκικα καὶ τὰ τούρκικα, καὶ ποῖά νὰ ναι ἡ καθ' αὐτὸ τους σπουδῆ."
Ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐν ἀρχῇ δύο παραφύλλων. Πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα. Ἰστέον, ὅτι σ' αὐτὸ τὸ ἀντίγραφο σ' ὄλαις τῆς συναλοιφαῖς δὲν ἐβάλαμε τὰ ἀποστρεφόμενα φωνήεντα, γὰ νὰ μὴν κειράζουν τὸν ἀναγνώστη ἴσως, πλὴν τὸν λέμε πὼς ὄλο ἔχει ν' ἀκολουθῆ τοὺς κανόνας, ποῦ ἐδόσαμε τῆς προφορᾶς εἰς ποιητικὰ, τὸ ὅποιο εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς λογογραφικὰ· ὅ ἐστι νὰ δ' αβάζη τὸν παρόντα λόγον κατὰ τὴν ζωντανὴν προφορὰ μας. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῶν ἐν τέλει παραφύλλων ποίημα ἐκ δέκα στίχων Ἄρχ.
Ὁ μέγας σου ὁ πόθος νὰ τσερίξῃς τὰ ἐδώ.
Συνοδεύεται δὲ τὸ ποίημα ὑπὸ τινων παρατηρήσεων περὶ μέτρου.
2320. 307. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἱατροφιλοσόφου τε καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Γεωργίου τοῦ Κορεσίου" Ἑρμηνεία εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν.
Ἡ ἐρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Προτάσσονται δὲ α'. "Μαρτυρία διαφόρων περὶ Γεωργίου τοῦ Κορεσίου συγγραφῆς τῆς παρούσης βίβλου."—β'. "Τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γάζης Παῖσιου τοῦ Διγαροῦδου Ἐπιγράμματα εἰς τὸν τρίσοφον Γεώργιον τὸν Κορέσιον."
2. "Περὶ τῆς μάχης τοῦ Γῶθ καὶ τοῦ Μαγῶθ."
Ἄρχ. Ἐφίστανει ἀξίον τὸν Ἰεζεκ.
3. "Τίνι τρόπῳ ὁ Ἰούδας ἐπὶ του Μεσσία ἀναστήσεται."
4. "Περὶ τῶν ἔτων ἀπὸ κτήσεως κόσμου"
σημειώσεις χρονολογικαί.
2321. 308. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἄνωνίμου Συγγραφῆ φυσικῆ καὶ φιλοσοφικῆ.
Ἄρχ. [Π]ολὸ τοῖς φύσει τῶν ὄντων συνεστῶσι τὸ δυνάμει ἐπιπολάζει. Ὁ κώδιξ μένει ἀτελής.
2322. 309. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Τύποι ἐπιστολῶν.
2. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.
Ἄνεπίγραφος καὶ κολοβή.

3. Νικηφόρου Βλαμύδου Λογική.
 'Εν τέλει Γέγραπται δὲ παρ' ἑμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἀναστασίου τοῦ Παναγιώτου Οἰκονόμου κατὰ τὸ φῆνα (=1751).

4. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.
 Ἐπαναλαμβάνεται μόνον μέρος αὐτῆς.
 5. Γεωργίου Σουγδουρή "Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν μέθοδον τοῦ Ἀριστοτέλους Προδιόκησις ἧτοι εἰσαγωγή."
 Ἑλλειπής, ἐκκοπέντων φύλλων τινῶν ἐν τῷ μεταξύ, καὶ κολοβή.
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 4 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2323. 310. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Περὶ βαθμῶν συγγενείας (ἀκέφ.) ἐν τῇ καθωμλημένην.
2. "Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Παντωνῆ [Σπανδωνῆ;] Διασάφησις τῆς κατὰ τριμετρίαν κληρονομίας ἐννόμου υποθέσεως..."
3. "Ἐρωτήματα παρὰ τοῦ ἁγίου Δημητριάδος... λυθέντα παρὰ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου κυρίου Παντωνῆ."
4. "Ἰσοκράτους ἀφορισμῶν" τμήματα ὀκτώ.

2324. 311. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Λογικὴ Γενουσιῶν ἐκ τῆς Ἰταλίδος φωνῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλήν διάλεκτον μεταφρασθεῖσα."
2. "Ἐπίπεδος τριγωνομετρία."
 Τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 ἡ ἀρχὴ εὑρηται ἐν τῷ τέλει, τῶν φύλλων ἀναστροφῶς ἐχόντων πολλαχοῦ καὶ καθ' ὅλου συγκεχυμένων ἐν τῷ κώδικι.

*2325. 312. Χαρτ. 8. XVIII.

"Σύνοψις κωνικῶν τομῶν"
 μετὰ πολλῶν σχημάτων ἐν τῷ τέλει.

2326. 313. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.

1. Σημειώσεις γραμματικά.
2. "Ῥιζέττα διὰ τὴν μουστάρδαν."
3. "Οἱ τύποι τῆς κατὰ τοὺς Ἀραβας γραμματικῆς" διὰ χαρακτήρων ἑλληνικῶν.
4. Ἀθανασίου Χριστοποῦλου Ποιήματα ἐκ τῶν ἔρωτικῶν.
5. Προβλήματα ἀριθμητικά.
6. Ἑρμηνεία καὶ ἔτυμολογία λέξεων ἑλληνικῶν.

2327. 314. Χαρτ. 16. XVIII.

"Γεωργίου τοῦ Δεκαπηνθὸς Περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων."

2328. 315. Χαρτ. 16. XVII. XVIII.

1. "Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ Χαρακτήρες ἐπιστολῶν διάφοροι, μεθ' ὧν καὶ Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλῆος καὶ τῶν

μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἑτέρων μεταγενεστέρων ἄλλοιμων ἀνδρῶν ἐπιστολαὶ ἰδιόχειροι ἑλληνικαὶ καὶ ἀπλάι."

Προτάσσεται Πίναξ ἀκριβῆς τῶν περιεχομένων ἐπιστολῶν, ὧν πολλαὶ αὐτόγραφοι. Εἰσὶ δὲ Θεοδοσίου τοῦ Κορυθαλλῆος, Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου, Ἐγγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Γερμανοῦ Νύσσης, Κωνσταντίνου Γουλιανοῦ, Ἀνδρίου Δικινίου, Κωνσταντίνου Δούκα Βοεβόδα, Βαρθολομαίου Ἑρακλείας, Παχωμίου Φιλίππων καὶ Δράμας, Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ ἱατροῦ, Ἀπολογία Διονυσίου Βυζαντίου εἰς τὰς περὶ τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ ψήφους, Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου, Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, Ἰακώβου Γαβριηλοπούλου, Χουρμουζίου Βυζαντίου, Θεοδοσίου μεγάλου αὐθεντικοῦ γραμματικοῦ.

2. Θεοδοσίου Μηδείας Ὑμνοι καὶ ἱαμβικὰ ποιήματα.

3. Ἰωάννου Καρυοφύλλου, Ἰωάννου μεγάλου πριμμικηρίου καὶ ἄλλων Ἐπιγράμματα εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.

2329. 316. Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Ἑρμογόνους Τέχνη ῥητορικὴ διαμετρικὴ περὶ τῶν στάσεων."
2. Μιλετίου Ἀθηνῶν Ῥητορικῆ
 "διαλαμβάνουσα περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλεῖν συγγράφειν, περὶ τῶν γενῶν καὶ διαιρέσεως τῆς ὁμιλίας." Κεφ. ι'.
 Ἡ ῥητορικὴ αὕτη ἐν τῷ κώδικι 2805 (292) προσηγορεῖται τῷ Σουγδουρῆ.
 Ἐν τέλει. Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰλαριῶνος ἱερομονάχου, δ καὶ γέγραπται ὑπ' αὐτοῦ.

2330. 317. Χαρτ. 16. XVI.

1. "Ἰσοκράτους Περὶ φύσεως ἀνθρώπου" (ἀκέφ. κολ.).
2. Σύνταγαί τινες ἐν τῇ καθωμλημένην.
3. "Ζωδολόγιον τῶν δώδεκα μηνῶν."

2331. 318. Περγ. X.—XIV.

Φάκελος

περιέχων διάφορα ἀποσπάσματα καὶ σπαράγματα κωδίκων ἐκκλησιαστικῆς ὁλης, ἰδίως δὲ λόγων πανηγυρικῶν καὶ βίως ἀγίων.

2332. 319. Χαρτ. XIV.—XIX.

Φάκελος

περιέχων διάφορα φυλλάδια καὶ σπαράγματα κωδίκων, ἰδίως τοῦ XIX αἰῶνος, τὰ πλείστα ὁλως ὁσημα. Ἐν τούτοις Κανόνες, Ἀκολουθίαι, Ἐξηγήσεις λόγων κτλ.

2333. 320. Χαρτ. XIV.—XIX.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα κωδίκων ὁλως ἀνάξια λόγου. Ἐν τούτοις φύλλα τινὰ κώδικος μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐν φύλλων (XVI. αἰῶν.), ἐν ᾧ ἀπόκομμα βραχέος χρονικοῦ. Ἄρχ. ἔτους 5 ᾗ οβ' μηνὶ Ἰουλλίω ἰα' ἐπήραν τὴν Μιτυλήνην οἱ Τούρκοι. Τέλ. τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ' ἔλαβεν καὶ τὴν Μορμεβασία.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ

2334. 1. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 78).
Βασιλείου τοῦ Μακεδόνας Κεφάλαια παραινετικά 66
 πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λέοντα.
 'Ἐν τέλει· Ἐγρᾶφη τὸ παρὸν ἐν ψνδ' ἔτει Ἰουλίῳ ε'
 (=1754) εἰς Μονοστήρι Μπουρνόσκης τοῦ ἁγίου καὶ
 Ζωοδόχου τάφου διὰ χειρὸς Ἰωαννάκη Λεῖβη ποστει-
 ντικοῦ τοῦ ἐκ Σωτήρος τῆς Ζαγοράς.
2335. 2. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Ἠθικῶν.
 α'. Περὶ παίδων ἀγωγῆς.—β'. Περὶ τοῦ ἀκούειν κακῶς.—
 γ'. Περὶ πολυπραγμοσύνης.
 2. Θεμιστίου Λόγοι.
 α'. Περὶ φίλας.—β'. Περὶ τῆς φιληκοίας τοῦ βασιλέως.—
 γ'. Προτρεπτικὸς Νικομηθεύσι.
 "Ἄπαντα περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως
 εἰς τὴν καθωμλημένην.
2336. 3. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ διάφοροι.
2337. 4. Χαρτ. 8. XVI.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (κολοβ.).
2338. 5. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 78).
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ ξένου φύλλου (Περγ. XVI. σελ.
 2) περιέχοντος ὅλην ἐκκλησιαστικὴν.
2339. 6. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἐξηγήσεις διάστιχοι λόγων ἐκκλησιαστικῶν.
 αψπ5' Σεπτεμβρίου κ5' (=1786) ἐν Δημητσάνῃ.
2340. 7. Χαρτ. 8. XVIII.
 Γραμματικὴ.
2341. 8. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθία τοῦ μεσονυκτικοῦ.
 Θεοῦ τῷ δῶρον καὶ Ἰωαννικίου κόπῳς κατὰ τῷ
 αψκζ' Σεπτεμβρίου κη' (=1727).
2342. 9. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἰσοκράτους, Δημοσθένους καὶ Φωτίου πατριάρχου
 Λόγοι μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.
 αψπβ' 1782 Ἰωάννης Σπυλιώτου ὁ ἐκ Δημισσάνης.
2343. 10. Χαρτ. 8. XVI.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2344. 11. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθίαι καὶ εὐχαί.
 'Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν σχηματολόγιον ἐγρᾶφη ἀρχήθεν
 διὰ χειρὸς Ἀντωνίου ἱερομονάχου. Τὰ νῦν δὲ ἀνακαι-
 νουργώθη καὶ ἐγρᾶφη ὀλίγον καὶ μικρὸν τίποτε παρὰ
 εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων Ἀλυπίου τινὸς τοῦ Κρητὸς
 ...ἐν ἔτει Ἰσ'ια' ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ κ^η (=1703).
2345. 12. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθίαι διάφοροι.
 Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλου περγαμνῆς, ἐξωθέν
 τε (Περγ. X. σελ. 2) καὶ ἔσωθεν (Περγ. XI.). Ἄμφοτέρων τὸ
 περιεχόμενον ἐκκλησιαστικόν.
2346. 13. Χαρτ. 8. XVI.
 Ἀκολουθίαι καὶ εὐχαί (κολοβ.).
2347. 14. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ διάφοροι.
2348. 15. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθίαι (σελιδάριον).
 'Ἐν τέλει φύλλον χάρτου ῥωσικὸν συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ
 τοῦ περικαλύμματος.

2349. 16. . Χαρτ. 8. XVI.
1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. 'Η λειτουργία τῶν προηγουμένων.
2350. 17. Χαρτ. 8. XVI.
1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. 'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ (κολοβ.).
2351. 18. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι διάφοροι.
2352. 19. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθίαι.
2353. 20. Χαρτ. 8. XVI.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (κολ.).
2354. 21. Χαρτ. 16. XVII.
1. 'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. 'Ακολουθία τῆς κοινῆς παρακλησίσεως.
3. 'Εκλογή γνωμῶν φιλοσόφων.
4. Βροντολόγιον.
5. Σεληνοδρόμιον.
6. Σεισμολόγιον.
2355. 22. Χαρτ. 16. XVI.
Νομοκάνων.
Περὶ πνευματικῶν, περὶ ἀρχιερέων, περὶ κληρικῶν, περὶ
ιερέων, περὶ μοναχῶν, περὶ ιερομονάχων. Κεφ. 285.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ 'Αρσενίου πένης.
2356. 23. Χαρτ. 16. XVII.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
'Εν τέλει· 'Η παρούσα Λειτουργία ἐγράφη παρ' ἐμοῦ
εὐτελοῦς 'Αντωνίου ιερομονάχου νὰ εὐρίσκηται ἐν τῇ
ἀγίᾳ καὶ ιερᾷ τραπέζῃ τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα καὶ
ὁ τρλμήσας ἐξῴσαι αὐτὴν νὰ τοὺς ἐχη ἀντιδίκους ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως ὁμοίως καὶ τὸν ἀφορισμὸν μετὰ τῶν
ιεροσέλων—,ζρνβ' (=1644).
2357. 24. Χαρτ. 16. XVII.
1. "Μέθοδος περὶ τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου."
2. 'Ακολουθία εἰς τὴν 'Ανάστασιν.
3. "Νουθεσίαι διδακτικαὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν
υἱόν του."
4. 'Ιστορία Σωσάννης ἑμμετρος,
ἀντίγραφον τῆς τυπωθείσης τῷ εχπβ' (=1682) παρὰ 'Ανδρέα
τῷ 'Ιουλιανῷ ἐν Βενετίᾳ, ἥτις ἐκδοσις οὐ σημασιῶται παρὰ
Βρεττῶ.
2358. 25. Χαρτ. 16. XVIII.
Εὐχαὶ διάφοροι.
2359. 26. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
2360. 27. Χαρτ. 16. XVII.
1. Παῖσιον μητροπολίτου 'Ρόδου 'Ιστορία τοῦ ἀγίου
δρους Σινᾶ διὰ στίχων.
2. Συναξάριον ἀκέφαλον ἐν ἀπλῇ φράσει.
'Αρχ...τοῦ βασιλέως· οἱ πτοχοὶ πάλι ἐβαστούσαν
πουλῖα πολλῶν γενεῶν τόσον ὅπου ὁ τόπος δὲν τοὺς
ἐχώριεν ἀπὸ τὰ τετράποδα καὶ τὰ πουλῖα, ὅπου ἤφεραν
εἰς τὴν θυσίαν καὶ ἀπὸ τὰς φονὰς τῶν ἀλόγων ζῶων
ὅπου ἄδικος ἐσφάζοντα.
2361. 28. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ. κολοβ.).
2362. 29. Χαρτ. 16. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι.
2363. 30. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2364. 31. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2365. 32. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2366. 33. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 177—800).
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2367. 34. Χαρτ. 16. XVIII.
Πατερικόν.
'Εγράφη ἐν τῇ σκήτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῶν
'Ιβήρων, ἐτελειώθη δὲ κατὰ τὸ εψπα' σωτήριον ἔτος
κατὰ μῆνα Δεκέμβριον... (=1781).
2368. 35. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2369. 36. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνολόγιον καθ' ἑορτάς.
2370. 37. Χαρτ. 8. XVII.
Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ (κολοβόν).
2371. 38. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχολόγιον (κολοβόν).
2372. 39. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιῶν (ἀκέφαλον, κολοβόν).
2373. 40. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνοευχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
2374. 41. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνοευχολόγιον.
2375. 42. Χαρτ. 8. XVI.
"Νόμιμον πᾶν πλουσιώτατον..."
'Εν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ· Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπάρχη
εμου τοῦ εὐτελοῦς Δοσιθέου ιερομονάχου ἐξ Ἀγίου
δρους ἐκ τῆς μονῆς τὸν ἀγίον Τεσσαράκοντα μαρτύρων.

2376. 43. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον καὶ ὕμνοι Θεοκαρᾶ.
Ἐτούτο τὸ βιβλίον ὑπάρχη τοῦ ἁγίου Παντελε-
ήμονος.
2377. 44. Χαρτ. 8. XVI.
Ὑμνοι καὶ εὐχαί.
2378. 45. Χαρτ. 8. XV.
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Θεολογικόν.
Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος, κολοβὸς καὶ τιλφόβρωτος.
2379. 46. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Νοεμβρίου.
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Μηναίων χειρὶ Ματθαίου μονα-
χοῦ καὶ ἐν Ιερομονάχοις ἐλαχίστου, ἐν ἔτει Ἰρκαδ' μηνὶ
Ἰουνίῳ... (=1616).
2380. 47. Χαρτ. 4. XV.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2381. 48. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως Λογική.
2. Πρόκλου Σφαίρα, περὶ ἀξονος καὶ πόλων.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἐν ἔτει αψμε' (=1745) ἐν μηνὶ
Αὐγούστῳ θ' καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἐδσταθίου
υἱοῦ Γεωργίου δεστίς ὑπῆρχεν ἐκ χώρας ὀνομαζομένης
Μαλαλά.
2382. 49. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμλημένην.
1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Παραίσεις πρὸς τοὺς νέους.—
2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων.—3. Τοῦ αὐτοῦ
Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.—4. Πλουτάρχου Πῶς ἂν τις ὑπ'
ἐχθρῶν ὠφελοῖτο.—5. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ κολάκων.—6. Τοῦ
αὐτοῦ Περὶ παιδων ἀγωγῆς.—7. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον.
—8. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας.
2383. 50. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ φιλοπρωχίας.
2. Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικός.
3. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ θυμοῦ (μέρος μόνον).
4. Ὁμήρου Ἰλιάδος μέρος τοῦ Β.
5. Προγυμνάσματα εἰς τὴν θεματογραφίαν.
6. Δημητρίου τοῦ Πεπαγωμένου Σύνταγμα περὶ ποδά-
γρας.
7. Ζητήματα περὶ ἐξαγορεύσεως
ἐν τῇ ἀπλῇ γλώσσῃ γεγραμμένα τῷ αχπα' (=1681).
8. Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δ'
τὸ δ'.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—4 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλη-
μένην, τὸ δὲ 1 καὶ μετὰ σχολίων ἐν τέλει.
2384. 51. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 51).
Διάφοροι ἀκολουθίαι (ἀκέφ. κολοβ.).
2385. 52. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνοευχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
2386. 53. Χαρτ. 8. XVIII.
Τύποι ἐπιστολῶν.
Ἐν φ. 27 β' Ἔγγραμμα συγγιλιώδες τῆς Ιερᾶς μονῆς Κοσινίτζης.
Ἰερωνίας ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης." Ἀρχ. Ἐφθάσαν
μὲν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν ἀγιώτατοι πατριάρχαι ἐκεῖνοι.
Τελ. (φ. 28 β) Καὶ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ
καὶ πατριαρχικῇ μεγάλῃ μονῇ τῇ ἐπ' ὄνοματι τιμωμένη
τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ δει-
παρθένου Μαρίας καὶ ἐπικεκλημένη τῆς Κοσινίτσης
εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐν ἔτει ζηβ'
<αψμδ' > μηνὶ Δεκεμβρίῳ Ἰνδ. β'.
2387. 54. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 266).
"Ἐγχειρίδιον συντεθὲν εἰς φράσιν πεζῶν παρὰ
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Περὶ τῆς νεωτερισθείσης
ἀρχῆς τοῦ Πάπα."
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γρηγορίου πόνος κατὰ
τὸ 1743^{ον} ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 27.
2388. 55. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχαί καὶ ἀκολουθίαι.
2389. 56. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχαί ἐκ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ.
2390. 57. Χαρτ. 8. XVIII.
"Νόμος ἐκκλησιαστικὸς τε καὶ πολιτικός." (Νομο-
κάνων.)
2391. 58. Χαρτ. 8. XVII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2392. 59. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν φυλλάδιον ἐγγραφή διὰ συνδρο-
μῆς τοῦ παπᾶ Διονυσίου προηγουμένου τῆς σεβασμίας
μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου καὶ ἀφιερῶθη ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸν
ναδὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐπι ἔτι αψξζ' (=1767)
χειρ εὐτελοῦς Κωνσταντίνου Ιερομονάχου.
2393. 60. Χαρτ. 8. XVIII.
"Εἰς τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] ἐξ ἀπορ-
ρήτων Γραμματικῶν θέματα...
τοῦ ἐν μακαρίοις Μακαρίου διδασκάλου τῆς Πάτμου."
Τὸ περικάλυμμα ἐκ φύλλων (Περγ. XI. σελ. 2) ἐκκλησια-
στικοῦ περιεχομένου.
2394. 61. Χαρτ. 8. XVIII.
Θέματα εἰς τὴν ἀπλὴν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν.
Ἵ οὐ κώδιξ ἴαν ἐφαρμένος.
2395. 62. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ἐξηγήσεις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ."
Ἰωάννου Δημητσαναίου Σπηλιωτοπούλου.

2396. 63. Χαρτ. 8. XVIII.
 Δουκιανού Ἐξήγησις εἰς τὴν καθωμλημένην.
 1. Ἐνύπνιον.—2. Προμηθεὺς ἢ Καύκασος.—3. Περὶ τῶν ἐπὶ
 μισθῶ συνόντων.—4. Τάξαις.—5. Περὶ πέθους.—6. Πατρίδος
 ἐγκώμιον.—7. Περὶ τοῦ μὴ πιστεύειν βραδίᾳ τῇ διαβολῇ.

2397. 64. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθίαι.

2398. 65. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Εὐχαὶ διάφοροι.

2399. 66. Χαρτ. 8. XVI.
 Τριψίδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2400. 67. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α.
 2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ τῶν καθ' ἑαυτόν.
 3. Τοῦ αὐτοῦ Χριστὸς πάσχων (ἀτελής).
 4. Τοῦ αὐτοῦ Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον
 φυγῆς ἕνεκεν.

Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.
 Ἐγράφη ἀψ' π' Ἰανουαρίου κγ' (=1785).

2401. 68. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Σοφοκλέους Αἴας.
 2. Ὁμήρου Ἰλιάδος Γ καὶ Δ.
 3. "Πρῶται ἀρχαὶ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας."
 4. Πλάτωνος Μενέξενος.
 5. Τοῦ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδης Β'.
 6. "Γαβρίου Ἐλληνος τετράστιχα."
 Ἄπαντα ἐν μεταφράσει εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν.

2402. 69. Χαρτ. 8. XVI.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2403. 70. Χαρτ. 16. XVI.

Θηκαράς.

Ἐν τέλει τὰ ἐξῆς λαμβεῖα (καταλογάδην).
 Τέλος εἰληφεν ἡ θεία βιβλος αὕτη
 ἡ μαργαρόδης τοῦ Νέου Παραδείσου·
 ὅσοι δὲ ταύτην ἐντύχεται τὴν δέλτον
 πρέσβειν αἰτεῖτε ἀδελφοὶ καὶ πατέρες
 τὸν κτισθόμενον τὴν θείαν βιβλον ταύτην
 τὸν φιλόξενον καὶ κλινὸν Θηκαράν τε.
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Εὐθυμίου
 μοναχοῦ δὲ τὴν κλίσειν, ἀλλ' οὐ τὸ ἔργον·
 τέλος λαμβάνη μῆναν δὲ τὸν Γεννάριον
 τὴν πρώτην τοῦδε ἀγίου Βασιλείου
 ἐν ἐχρονείᾳ ἀφου τῷ κατὰ σάρκα
 χιλίους πεντακοσίους διπλὴ δέκαδά (=1520).

2404. 71. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 143).
 Γεωργίου Δακαπηνοῦ καὶ Ἰωάννου Δούκα τοῦ Ζαφίτου
 Ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι (ἀκέφ. κολοβ.).
 Σφίζονται β'—λβ'. Ἡ δὲ πρώτη λείπει μὲν, σφίζονται δ'

αὕτης ἢ μετὰ τὸ κείμενον καὶ τὸ διάστιχον σχέδος ἐρμηνεία. Τῶν
 ἐπιστολῶν ἡ ζ' ἐπιγράφεται "τῷ Παλαμῷ," ἡ δὲ ι' "τῷ Ζαχαρίᾳ."

2405. 72. Χαρτ. 8. XVIII.
 Θέματα εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὸ ἑλληνικόν.

Ἐγράφη ἀψ' 4' Ἀγούστου κ' ἐν Δημητριάδῃ. Τὸ περι-
 κάλυμμα τοῦ κώδικος ἀποτελοῦσι φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2)
 ἐκκλησιαστικῆς ὁλης.

2406. 73. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 60).

1 (φ. 1 α). "Περὶ τῶν γενομένων ἐν Περσίᾳ
 παραδόξων μυστηρίων περὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν ὅτι πρῶτον
 Πέρσαις ἐγνώσθη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ περὶ τῶν μάγων καὶ τοῦ ἀστέρος διηγηθέντων παρὰ Ἀφρο-
 διτανοῦ φιλοσόφου."

2 (φ. 9 α). "Ἰππολίτου τοῦ Θηβαίου Περὶ τῆς
 συγγενείας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

3 (φ. 18 α). "Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ περιθαυμάστου
 μεγάλου Νικολάου."

4 (φ. 21 β). Ἐτερον θαῦμα τοῦ μεγάλου Νικολάου.

5 (φ. 28 α). Διήγησις περὶ τῆς πρώτης, δευτέρας
 καὶ τρίτης εὑρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

6 (φ. 44 β). "Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κῆρ Καλ-
 λιστου Περὶ θεωρίας."

7 (φ. 47 α). Περὶ ἀγρυπνίας τῶν νυκτῶν.

8 (φ. 49 α). Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου Παραίνεσις
 πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι.

9 (φ. 59 β). Περὶ κοινοβίων.

Συνεσταχωμένων ἐν τέλει εἴρηται τὸ ἐξῆς ἐντυπον· "Βιβλίον
 ὠραύτατον περιέχον στίχους πολιτικοὺς κατὰ πολλὰ ψυχοφελεῖς·
 εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τὴν μακαρίαν Τριάδα, εἰς τὸν
 μάταιον κόσμον, εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν, καὶ ἕτερα διάφορα
 πρὸς ψυχικὴν ὠφέλιαν χρήσονται· παρὰ Ἀκακίου ἱερομονάχου
 τοῦ Διακροσύου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ συντεθέν· καὶ μετὰ πλείστης
 ἐπιμελείας παρ' αὐτοῦ διορθοθὲν καὶ τυπωθὲν ἰδίως αὐτοῦ ἀναλώ-
 μασι. Ἐνετίησιν, εχθ' παρὰ Ἀνδρέα τῷ Ἰουλιανῷ" ἐκ σ.
 104 (λείπει παρὰ Βρετῶ).

2407. 74. Χαρτ. 8. XVIII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγου εἰς τὴν Ἑξαήμερον
 κδ'.

Καὶ τότε Ἰωάννη Σπηλιωτοπούλλω μετὰ τῶν φίλων.

2408. 75. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξήγησις κατὰ λέξιν τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτω-
 ῆχου.

2. "Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Περὶ τῆς ὑπακοῆς,
 τοῦ κοντακίου, τοῦ ἐξαποστειλαρίου καὶ τοῦ οἴκου πόθεν
 ἐκλήθησαν."

3. "Νικηφόρου Καλλιστου τοῦ Ξανθοπούλου
 Ἐξήγησις εἰς τὴν τιμωτέραν."

4. Δημοσθένους Ὀλυμπιακοῦ Α' ἡ ἀρχή.

5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Κατὰ Ἰουλιανοῦ
 Στηλιτευτικὸς Α' μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθω-
 μλημένην.

2409. 76. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀσκητικὴ ἀκολουθία καὶ Θησαυρὸς (κολοβός).
2410. 77. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Σχόλια εἰς τὸ Ψαλτήριον.
2. Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ.
2411. 78. Χαρτ. 8. XVI.
Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
2412. 79. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 178).
1. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ κατηχητικοί.
2. Διηγήσεις καὶ ἰδιόγραφα (ἀνευ διαφέροντος), ἐν οἷς καὶ "Περὶ τῶν νόμων ὅπου ὁ Σόλων ἔβαλεν εἰς τὴν Ἀθήνα."
3 (σ. 124—139). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς Βαρλαάμ μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμλημένην. Ἐν σ. 78 "Ἱστορίαι μερικαὶ ἀπὸ μίᾳ φιλάδα." ἀνωθεν δὲ γέγραπται: "ἀπο ἑνα παμπάλαιον κακογραμένον ἀντεγράφησαν αὐταὶ αἱ ἱστορίαι."
2413. 80. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 148).
"Περὶ τῶν τεσσάρων τοῦ ἀνθρώπου ἐσχάτων μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλληνο-Ρωμαίων διάλεκτον παρὰ Ἰωάννου Κομνηνοῦ (γρ. Κομνηνοῦ) τοῦ ἱατροῦ."
Διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη. 1 (φ. 9 β) "Περὶ θανάτου."—2 (φ. 26 α) "Περὶ τῆς μελλούσης φρικτῆς κρίσεως."—3 (φ. 56 α) "Περὶ τοῦ Ἄδου."—4 (φ. 84 α) "Περὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας."—Ἀφιεροῦνται δὲ (φ. 2α—8α) "Τῷ εὐσεβεστάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ καὶ ὑψηλοτάτῳ αὐθέντῳ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῳ Βασσαράβῃ βοεβόνδῃ τῷ Βραγκοβάνῳ... ἐν ἔτει ρχ'θ' ἐν Βουκουρεστίῳ."
2414. 81. Χαρτ. 8. XIX. (φ. ργ').
"Ἀρμονία εὐαγγελικὴ ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν."
2415. 82. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἐκλογή γινωμῶν.
2. Νεοφύτου Ἐξομολογητῆριον.
3. Εὐχαί.
4. Συλλογὴ ἐκ τῶν πατερικῶν καὶ ἁγίων τῆς ἐκκλησίας.
Τὸ περικάλυμμα ἐκ φύλλων ἐφαρμένον (Περγ. XII. σελ. 2) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.
2416. 83. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 357).
1. "Ἐξηγήσεις κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου. Τετράστιχα λαμβικὰ καὶ ἱεροελεγεία εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ."
2. Σοφία Σειράχ.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους.
4. Θαλασσίου Πρώτη ἑκατοντὰς περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας.
5. Ἰσοκράτους Πρὸς Εὐαγόραν.
6. Βίος Αἰσώπου.
7. Ἀντωνίου τοῦ Βοζαντίου Χρηστοθήθεια.
Ἄπαντὰ εἰς ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμλημένην. Τὸ περικάλυμμα ἐκ φύλλων ἐφαρμένον (Περγ. XII. σελ. 2) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.
2417. 84. Χαρτ. 8. XVII.
Θεοφάνους ἀρχιεπισκόπου Σικελίας τοῦ Καραμῆος Ὀμιλῖαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ. Τέλος τοῦ παρόντος Μαρτύου 12. 1639.
- *2418. 85. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 121).
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Ἐν φ. 117 α διὰ γραμμάτων χρυσοῦν Ἡ παρούσα λειτουργία ἀντεγράφη ὑπὸ Παρθενίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐν Θήβαις τῆς Βιοτίας εἰς τὰς ρχ'γ' μηνὶ Ματῳ εἰς τὰς κ' (=1668), ἐν δὲ θυρεῷ τῆς Θεοδοσίου ἱερομονάχου ὑπάρχου.
Ὁ κώδιξ γέγραπται μετὰ πολυτελείας, κοσμεῖται δ' ὑπὸ ἐπιτίτλων, ὡραίων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ (φ. 93 β) τῆς εἰκόσος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.
2419. 86. Χαρτ. 16. XVII.
Νομοκάνων ἐκ κεφ. σμζ'.
2420. 87. Χαρτ. 16. XVII.
Ἐξομολογητῆριον ἐν τῇ καθωμλημένην.
2421. 88. Χαρτ. 16. XIX.
Εὐχαί καὶ ἀκολουθίαι.
2422. 89. Χαρτ. 16. XVII.
Εἰρημολόγιον.
2423. 90. Χαρτ. 16. XVII.
1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαλαράμπους.
2. Βίος ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.
3. Βίος Εὐφημιανοῦ.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εὐχὴ ἐγκωμιαστικὴ εἰς τὴν Θεοτόκον (κολοβ.).
Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένην.
2424. 91. Χαρτ. 16. XV.
"Λόγοι κανονικοὶ περὶ ἱερέων καὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων." (κολοβ.).
2425. 92. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Τετράστιχα λαμβικὰ καὶ ἠρωελεγεία εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ ἀπόσῃ Παλαιᾷ Γραφῇ.
2. Σοφία Σειράχ.
3. Φωτίου Ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς.

4. "Του ἁγίου Ἀμφιλοχίου... Ἑρμηνεία δι' ἰαμβικῶν μέτρων πρὸς Σέλευκον."

Τέλος ἐν Δημητσάνῃ ψ4' (=1790) διὰ χειρὸς Ἱεροθέου μοναχοῦ.

5. Θαλασσίου Περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας ἑκατοντὰς πρώτη.

6. Διάλογοι ἑλληνικοὶ χάριν τῶν ἀρχαρίων.

7. Νεῖλου ἐπισκόπου Νουθεσίαι κατ' ἀλφάβητον.

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνώμαι μονόστιχοι.

9. Τοῦ αὐτοῦ Παραρηγητικὸς πρὸς Φιλόπονον.

Προτάσσονται ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα (Χαρτ. ιη'), ἐν οἷς περιέχονται πολιτικοὶ στίχοι ἐκκλησιαστικῆς ὁλης, ἀκέφ. καὶ κολοβ.

Ἄρχ.

Καὶ μάλιστα μ' ἀπόφασι εἶναι κατηραμένοι καὶ βασιλείαις οὐρανῶν εἶναι ὑστερημένοι.

2426. 93. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ὑμνοι ἰαμβικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον κατ' ἀλφάβητον.

2. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.

4. "Τοῦ πανσεβάστου καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου Λεξικὸν κατὰ στοιχείον, περιέχον τὰ κοινῶς γραφόμενα ῥήματα, ἐν ᾧ δέκνεται τίνα αὐτῶν εἰσω ἀμετάβατα, τίνα δὲ μεταβατικά."

5. Ἀριστοφάνους Νεφέλαι (κολοβ.).

6. Κυρῆλου Ἀλεξανδρείας Λεξικὸν κατὰ στοιχείον (βραχύτατον).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2, 3 καὶ 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2427. 94. Χαρτ. 16. XVI.

1. "Περὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ περὶ τῶν ναῶν ὧν εἰγερεν."

2. "Περὶ το σχῆμα τῆς γῆς."

3. Περὶ τῆς μονῆς Βατοπεδίου.

4. Περὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου.

5. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου.

6. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου.

7. Ἐκλογή ἐκ τῶν πατέρων.

8. "Διηγήσεις καὶ θαύματα γενόμενα ἐν τῷ ἁγιώνυμφ ὄρει πλησίον εἰς τὰς Καρές."

9. "Καὶ ἄλλον δὲ θαῦμα ακούσατε ὅπου ἔγιγεν εἰς αὐτὴν τὴν σκῆτην."

10. "Βίος καὶ πολιτεία Κοσμά ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου."

11. "Λόγος περὶ τὰς μιοθοδίας τοῦ Διαβόλου."

12. Ἐκλογή ἐκ τῶν πατέρων.

13. Ἐκλογή γνωμῶν μονοστίχων.

14. Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ.

15. Ἀθασίου Ἀλεξανδρείας Λόγοι τινές.

16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι τινές.

17. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγισμοῦ.

2428. 95. Χαρτ. 16. XVII.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

2429. 96. Χαρτ. 16. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ ἐν τῇ καθωμλημένην.

2430. 97. Χαρτ. 16. XVII. (σ. 311).

1 (σ. 1). Εὐχαὶ πρὸ τῆς μεταλήψεως καὶ μετ' αὐτήν.

2 (σ. 18). "Ἐχθρική ἐπιστολὴ πρὸς Τουρνόβου πρὸς Λουκά διάκονον τὸν Νικαῖον."

3 (σ. 19). "Τοῦ αὐτοῦ Λουκά Πρὸς τὸν Τουρνόβου."

4 (σ. 27). Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ Πρὸς ἕτερον, καὶ ἄλλη.

5 (σ. 41). Τύποι ἐπιστολῶν.

6 (σ. 48). "Ἀλφάβητον πρὸς νουθεσίαν" ἐν στίχοις.

Ἄρχ.

Ἀρχιερεῖς καὶ οἰγουμένοι, μοναχοὶ καὶ μοναχαῖς ὅπου θέλεται νὰ μπήται τοῦ Κυρίου ταῖς αὐλαῖς.

7 (σ. 52). "Ἔτεροι στίχοι θρηνητικοὶ καὶ κατ' ἀλφάβητον διὰ τὴν ἐξωρίαν τοῦ Ἀδάμ."

Ἄρχ.

Ἀδὰμ ἐν θρήνῳ κέκραγεν οἶμοι τῷ ταλαιπώρῳ ὅτι δεινῶς ἐξέπεσα τρυφῆς τοῦ παραδείσου.

8 (σ. 54). "Φιλονικία κατ' ἀλφάβητον τοῦ ἀνθρώπου μετ' ὁν Χάροντα."

Ἄρχ. Ὁ ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπος εἶμαι Χάροντα καὶ σύ σε κυνηγᾷς ἀπόμην νέος βρίσκομαι, πῶς ἤλθες νὰ με πάρεις; Ὁ χάρος.

Ἀνθρωπος εἶσαι ἀληθῶς ἀπὸ Θεοῦ πλασμένος μὰ γὼ εἶμαι πεμπάμενος καὶ ἐτζη ὀρισμένος.

Τέλ. Ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ Παναγία δέσποινα ἐτζη ὁμολογῶ σε καὶ ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ τιμῶ καὶ προσκυνῶ σε.

9 (σ. 62). Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἄλλοι κανόνες.

10 (σ. 161). "Περὶ ἡσυχίας."

11 (σ. 170). Ἐκλογή ἐκ τοῦ πατερικοῦ.

12 (σ. 256). "Θεορία, Πρόλογος."

13 (σ. 257). "Τὸ ἐν τῇ Λαύρᾳ θείον καὶ φρικτὸν μυστήριον."

Ἄρχ. Κατὰ τὸ 1690 ἔτος τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ἐν ᾧ καὶ τὰ τῆς βασιλείας τέλη ἐξήλθον, ἦτον τὶς διάκονος.

14 (σ. 262). Συνέχεια καὶ τέλος τῶν ὑπ' ἀρ. 12 Θεωρῶν.

Ἐν σ. 262. Ἐν ἱεροδιακόνοις ἐλάχιστος καὶ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος ἀνάξιος Λουκάς ὁ Νικαεὺς.

15 (σ. 298). Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

2431. 98. Χαρτ. 16. XVII.

Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία.

2432. 99. Χαρτ. 16. XVII.
1. Παλασίου "Πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας ποῦ δεῖ
τίθεσθαι
τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομῶν."
Ἐν τέλει· Παρα μὲν τὸν γραφέντα λόγον ἐν πρώτῃς
ἐν εἰσι αχρσ'. + Ἐν δὲ τὸ παρὸν ἐγράφη ἐν ἰστέροις
καμοῦ εὐτελοῦς Ἀββακοῦμ ἱερομονάχου ἐν εἰσι αχρπσ'
(=1686).
2. "Διαθήκη τῶν τριῶν ἱατρῶν Γαλινοῦ, Ὑπποκράτους
καὶ Διοσκορίδου."
3. "Ἀρχὴ τοῦ Γαλινοῦ Περὶ πόνου κεφαλῆς" κτλ.
4. Συναγαγὶ διάφοροι.
5. "Ἀρχὴ τοῦ Ὑπποκράτους Περὶ σπλήναν καὶ περὶ
στόμαχου."
6. Τινὰ ἐκ τοῦ πατερικοῦ (κολοβ.).
2433. 100. Χαρτ. 16. XVI.
1. Νομοκάνονος τέλος (ἀκέφαλον).
2. Περὶ οὐρανοῦ καὶ σελήνης.
3. "Ἐκ τοῦ νομοκανόνου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ
Ἐπιτίμια εἰς ἐξαγορεύοντας."
4. Περὶ ἐξομολογήσεως.
5. Νομοκάνονος (ἀκεφάλου) κεφ. 4γ'—ρις'.
Κεφ. 4β' (ἀκέφ.) ἀρχ... γὰρ γέγραπται περὶ τῶν
πιστευσάντων ὡς οὐδεὶς τῶν ὑπαρχόντων ἔλεγεν
ἴδιον. Κεφ. ργ'. "Περὶ γελοῦδων γυναικῶν ὅπερ λέγουσι
τινὲς διὰ ἀναροφώσας αἵμα βρεφῶν καὶ θανατοῦσαι αὐτά. Τοῦτο
εἶναι τοῦ διαβόλου πλάνη καὶ μὴ τὸ πιστεύειν τινός. Ὁ γὰρ
θεὸς θανατοὶ καὶ ζωογονεῖ, οἱ δὲ δαίμονες οὐδὲ εἰς χεῖρους ἔχουσι
ἐξουσίαν. Καὶ γὰρ ὁ μέγας Νικηφόρος ὁ ὁμολογητὴς πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως μεγάλως ἠπεδίησε τοὺς πιστεύοντας αὐτά·
κληρικοὺς μὲν καθαρεῖ, λαϊκοὺς δὲ ἀφορίζει."
6. Λειτουργία τοῦ Ἐσπερινοῦ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
2434. 101. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθίαι καὶ εὐχαί (ἀκέφ.).
Συνεσταχωμένον μετὰ τοῦ κώδικος εὐρηται ἐν ἀρχῇ τὸ ἔτυπον
βιβλίον "Ψαλτήριον τῷ Δαβίδ. Ἐνετίησι. Παρὰ Ἀντωνίῳ
τῷ Πινέλλῳ. αχκ'." (Λεῖπει παρὰ Βρετφ.).
2435. 102. Περγ. 8. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθο-
δόξου πίστεως.
2436. 103. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2437. 104. Περγ. 8 μικρ. XII.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι λόγοι
(ἀκέφ. κολοβ.).
2438. 105. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2439. 106. Περγ. 8. XIII.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα μέρος τοῦ
Ἀκαθίστου ὕμνου.
2440. 107. Περγ. 16 μικρ. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2441. 108. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2442. 109. Περγ. 8. XIV.
Μηνολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)
μετὰ φωνῶν διαστίχων. Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος
ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
2443. 110. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ φωνῶν, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
2444. 111. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Τεσσαρα-
κοστήν κη' (κολοβ.).
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
2445. 112. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ φωνῶν, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
2446. 113. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι (κολοβ.).
2447. 114. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.
- *2448. 115. Περγ. 4. XII.
Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον).
Γέγραπται διὰ μεγίστων γραμμάτων τῆς μικρᾶς γραφῆς, ὡν
τὸ σῶμα ἔχει μήκος 0,004. Κοσμεῖται δ' ὑπὸ ἐπιτίτλου ἐν
ἀρχῇ, χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ τῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγε-
λιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους
γεγραμμένων· τούτων ἡ τοῦ Ματθαίου λαν ἐφθαρμένη.
Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ· Ἐτους 1796 ἱερατέβοντος
τοῦ ἀντικεῖς Καλλίνικος ἱερομόναχος ἀγῶρασεν τὸ
παρὸν τετραεὐάγγελον... δῆμος ὁ Χασάπης τοῦ κῦρ
Γεώργι ὁ υἱὸς ἀπο τοῦς Τούρκους διὰ ἀσπρα ψ' καὶ
τὸ ἐπροσίλοσε τοὺς ἀγίους Τεσσαράκονταίς ἴγουν εἰς
τοῦ Ζεροποτάμου.
2449. 116. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Μηναῖον Σεπτ.—Μαρτίου μετὰ φωνῶν.
Γέγραπται διὰ γραμμάτων ὡς λεπτοτάτων.
2450. 117. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Μηναῖον Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου (κολοβ.)
μετὰ φωνῶν ἐνιαχοῦ.

2451. 118. Περγ. 4. XII.
Εὐαγγέλιον μετὰ φωνῶν.
 Εἰσι φύλλα ἀσύρραπτα ἐξήκοντα τὸν ἀριθμὸν. Γέγραπται δὲ πολυτελῶς διὰ μεγάλων γραμμάτων τοῦ μικροῦ ρυθμοῦ (μίπιαις.), ὧν τὸ σῶμα ἔχει μήκος 0,006.
2452. 119. Περγ. 4. X. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν Γένεσιν κα'—κγ'.
 Εἰσι σπάρραγμα κώδικος ἐκ φύλλων δέκα καὶ ἕξ.
2453. 120. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
Λόγοι πανηγυρικοὶ λη' εἰς ἀγίους καὶ ἑορτὰς Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου.
 Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ, ἐν ἔτει ,ζρκε', μηνὶ Αὐγούστῳ κη' (=1617).
2454. 121. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν ἐγράφη χειρὶ Ἰωακείμ ἱερομονάχου...ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ ,ζρκζ', ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ (=1619) ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω.
- *2455. 122. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων δι' ὑδαρῶν χρωμάτων γεγραμμένων. Ἐν τέλει· Ἔτους ,ζ^ωξ^ωη^ω μηνὶ Σεπτεμβρίῳ πέμπτῳ (=1559), Νεοφύτου μοναχοῦ.
2456. 123. Χαρτ. 4. XVII.
Τετραεὐάγγελον.
 Ἐν τέλει· Ἡ τοιαύτη καὶ ἱερὰ βίβλος τῶν ἀγίων εὐαγγελίων ἐγράφη χειρὶ εὐτελοῦς Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρνε' μηνὶ Ἰουνίῳ (=1648), διὰ συνδρομῆς Κωνσταντίνου ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου ἐξέδου δὲ καὶ δαπάνης τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ καὶ πνευματικοῦ πατρᾶσι κυροῦ Ματθαίου τοῦ ἀσκοῦντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς μεγάλης Λάυρας ἐν τῷ ἱερῷ ναφῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου...
2457. 124. Περγ. 4. XI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.
 Περὶ ἀκαταλήπτου Σ', Κατὰ Ἰουδαίων Σ', Περὶ ἱεροσύνης Σ', Περὶ παρθενίας πρὸς τοὺς ἔχοντας συνειδέτους παρθένους. Τέλ. (κολοβ.) καταμανθάνειν κάλλος ἀλλότριον καὶ καταισχύρειν μὲν αὐτὸ, βλάπτειν δὲ τοὺς ἀσθενεστέρους...Ἐν τῷ προτασσομένῳ τοῦ κώδικος πίνακι σημειοῦνται καὶ ἄλλοι λόγοι καὶ ἐπιστολαί, ἀλλὰ λείπουσιν, κολοβοὶ ὄντες τοῦ κώδικος.
- *2458. 125. Χαρτ. 4. XVII.
Εὐαγγέλιον
 μετὰ καὶ Μηρολογίου τῶν εὐαγγελίων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων ἀρχικῶν γραμμάτων διὰ χρυσοῦ καὶ ὑδαρῶν χρωμάτων γεγραμμένων καὶ ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν ἐν διαγράμματι διὰ μελανοῦ καὶ χρυσοῦ. Αἱ δὲ σ. 60 καὶ 61 εἰσι κεχρυσωμένα.
- Ἐν τέλει...(ἀφανῆ) Νικόλαος κέκλημαι φεῦ μοι καὶ τοῦτο μέγα. Ῥόδιος γὰρ πέφηκα καὶ εἰς ἐκ τῆς αὐλῆς του. +Τέλος εἴληφεν τὸ παρὸν καὶ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου Χριστοῦ οἰκονομίας α^ωχ^ων^ωδ^ω μηνὶ Δεκεμβρίῳ ιη' (=1654).
2459. 126. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
 Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Χριστοφόρου πόνος. Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,ζιδ' (=1586).
2460. 127. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν ψαλτήριον ὑπάρχει κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν μεγάλων Μαρτύρων τεσσαράκοντα τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ Ξηροποτάμου, ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερομονάχου διὰ συνδρομῆς Κωνσταντίνου ἱεροδιακόνου ,ζρλη' (=1680).
2461. 128. Χαρτ. 4. XVI.
Ψαλτήριον.
 *2462. 129. Χαρτ. 4. XVII. (φ. ξζ').
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία
 πολυτελέστατα γεγραμμένη καὶ κοσμουμένη ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ καλλιτεχνικωτάτων μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων ἐπὶ ἰδάφου κωνοῦ γεγραμμένων. Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Βαρθολομαίου θύτη πόνος καὶ Ἔτους αχ^ιη' Αὐγούστου κθ' (=1698).
 Τὸ ξε' φύλλον λείπει.
2463. 130. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων (κολοβ.).
2464. 131. Χαρτ. 4. XIX.
 "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων."
 Ἐν τέλει·
 Ἐν τῇ ἱερῷ καὶ σεβασμίᾳ σκήτῃ τῆς θεοπρομήτορος ἀγίας Ἄννης γέγραπται πλήσται (διώρθωται εἰτα εἰς πλείστη) ἐπιμελεῖα ὄντως καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρρωσθε πάντες.
 Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωκθ' Μαῖου λα' (=1829).
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἀλυτροῦ Διονυσίου μοναχοῦ πονους.
2465. 132. Χαρτ. 4. XVIII. (φ. 122).
 "Ἐπιστολαὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδέτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἐρμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας."
 Ἐκδέσσονται ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1804 καὶ ἐν Τεργέστῃ τῷ 1879 ἐπιμελεῖα Θεαγόρου Λιβαδά.
2466. 133. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ἰανουαρ. θ'—λα'.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν Πανηγυρικὸν, ἐγράφη μὲν χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ διὰ συνδρομῆς δὲ καὶ δαπάνης

τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Ματθαίου τοῦ Μιτυληναίου, καὶ ἀφιερῶθη παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῇ ἐπονομαζομένῃ τοῦ Ξηροποτάμου· ἐν ἔτει ,ζρλβ' μηνί 'Απριλλίῳ κς" (=1624).

2467. 134. Χαρτ. 4. XVI.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς διαφόρους ἁγίους καὶ ἑορτὰς λγ'.

2468. 135. Χαρτ. 4. XVI.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρ. α'—'Ιουλίου κγ'.

2469. 136. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 195).
I (φ. 1 α). Μελετίου τοῦ Κρητῆς "Περὶ Χριστιανισμοῦ τῶν εἰς δ"
Τόμ. α' (φ. 1 α).—Τόμ. β' (φ. 40 β).—Τόμ. γ' (φ. 72 α).—
Τόμ. δ' (φ. 107 β).

2 (φ. 134 β). Συνόδων διατάξεις.

3 (φ. 158 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Λόγος περὶ σωτηρίας ψυχῆς.

4 (φ. 166 α). "Προσίμιον πᾶν ὠραῖον
εἰς τὰ ἔνδεκα ἑθνικὰ, συγγραφὴν εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τῶν
εὐτελοῦς Σεραφείμ ἱερομονάχου τοῦ 'Ελληνικοῦ."

5 (φ. 171 α). "Ὁμιλία εἰς τὸ β' ἑθνικόν
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου εὐαγγελίου."

6 (φ. 174 α). "Ὁμιλία εἰς τὸ γ' ἑθνικόν..."

7 (φ. 177 α). Περὶ πνευματικοῦ πατρὸς ἐρωτήσεις
καὶ ἀποκρίσεις.

8 (φ. 192 α).

"Διὰ στίχων εὐχὴ τὴν πανύμνητον
καὶ παρθένον Μαρῖαν γεραίρουσα
φέρουσα ἀκροστιχίδι τήνδε·
Παναγία παρθένη βοήθησον
καὶ χεῖρὸς τῶν δαιμόνων με λύτρωσαι
τὸν τῇ θεῖα σου σκέπη προσταττόντα
καὶ ἀγγέλου τὸ χαῖρε σοι μέλποντα
ποίημα Θεοφάνους. ἀμήν."

2470. 137. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Βίοι ἁγίων Δεκεμβρίου.

'Ιωακείμ ἱερομόναχος.

2471. 138. Χαρτ. 4. XVII.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἁγίους καὶ ἑορτὰς.

Εἰσι δ' ἔργα 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, 'Επιφανίου
Κύπρου, 'Ιωσήφ Θεσσαλονίκης καὶ 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. 'Ἐν τέλει 'Εγρᾶφη τὸ παρὸν κατὰ τὸ ἀχίε'
ἔτος τὸ σωτήριον ἐν μηνί Δεκεμβρίῳ 5' (=1615) ἐν
τῷ ὄρει τοῦ 'Αθω συδρομῇ καὶ δαπάνῃ 'Ιωάσαφ ἱερο-
μονάχου χωρὶς ταῖς κόλλαις....

2472. 139. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.
'Εγρᾶφη ,ζρλ', μηνί 'Απριλλίῳ ιβ' (=1622).

2473. 140. Χαρτ. 4. XVII.
Λόγοι πανηγυρικοὶ, βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ.
α'—Φεβρ. θ' (κολοβ.).
Εἰσι τὸν ἀριθμὸν κδ'.

2474. 141. Χαρτ. 4. XVI.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἁγίους καὶ ἑορτὰς νβ'.

2475. 142. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 177).
"Ἀρτίκουλα νομικὰ, τὰ λεγόμενα Στατούτα
τῶν ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ ἦτοι 'Ερδελία κατὰ κτισμένων Σαξόνων
κουῶς Σασῶν ὀνομαζομένων, μεταγλωττισμένα ἀπὸ τὰ Λατινικὰ
εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν τῶν 'Ρωμαίων Διάλεκτον παρ' ἐμοῦ τοῦ
ἐλαχίστου 'Ιωάννου 'Αδάμη τοῦ ἐξ' Ἀλβανιτοχωρίου Τουρνόβου
τῆς Βουλγαρίας, τὰ ὅποια καταγράφονται ἀραδικῶς καὶ ἀπαρ-
λάκτως μὲ ὅλα τοὺς τὰ περιεχόμενα τίτουλα καὶ κεφάλαια καὶ
παράγραφα, συνθεμένα μὲ φράσιν πολλὰ εὐκόλην καὶ συντομικῆν
πρὸς χάριν καὶ εὐνοίαν τῶν φιλομαθεστάτων τιμίων πραγματευτῶν
'Ρωμαίων τῆς Κομπανίας τοῦ Σιμπιλιου. 'Ἐν ἔτει Κυρίου 1762
κατὰ μῆνα 'Ιούνιον."

2476. 143. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Αποσπάσματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
2. Γνώμαι διάφοροι.
3. Δίοντος τοῦ Σοφοῦ 'Ὁδάριον κατασκευτικὸν εἰς τὴν
δευτέραν παρουσίαν.

'Ἐν φ. 17 α—22 α 'Επιστολαὶ τινες στελλόμεναι τῷ ἁγίῳ
'Ηρακλείᾳ κῦρ Καλλινίκῳ, τῷ Δρόστρᾳ Σεραφείμ, τῷ ἐν ἱερο-
διακόνου καὶ διδασκάλου κῦρ Μακαρίῳ.

2477. 144. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ.—Φεβρ. ιγ' (ἀκέφ.
κολοβ.).

2478. 145. Χαρτ. 4. XVII.
'Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἀναβαθμούς.

2479. 146. Χαρτ. 4. XVI.
Κανόνες κατὰ μῆνα (κολοβ.).

'Ἐν τέλει εἴρηται συνεσταχωμένον ἔντυπον βιβλίον, οὐ δὲν
ἠμέλησα σημειῶσαι τὸν τίτλον.

2480. 147. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
'Ὀκτώηχος.

2481. 148. Χαρτ. 4. XVI.
Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.

2482. 149. Χαρτ. 4. XVII.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ ἁγίους Σεπτεμβρίου
α'—Νοεμβρίου λ'.

'Ἐν τέλει 'Εγρᾶφη ἐν ἔτει ,ζρκε' (=1617) ἀρχὴ Δανιήλ
καὶ τέλος Σωφρονίου. Διακρίνεται δ' εὐχερῶς ἡ γραφὴ
ἐκατέρου τῶν βιβλιογράφων.

2483. 150. Χαρτ. 4. XIV.
'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ λόγου ι'.

2484. 151. Χαρτ. 4. XVII.
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιον.
'Ἐν τέλει: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ 'Αντωνίου πόνος, ,ζργγ'
(=1645).

- *2485. 152. Χαρτ. 4. XVI. XV.
 1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (XVI).**
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων καὶ μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων.
 2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (XVI).**
 3. **Καθίσματα μαρτυρικά (XVI).**
 4. **Μιχαὴλ τοῦ Γλυκῆ Ἐπιστολαὶ θεολογικαί (XV).**
2486. 153. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ὄρει ἐν ἔτει ,ζριη' μηνὶ Μαΐω εζ' (=1610).
2487. 154. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Ἰωακείμ ἱερομονάχου, ἐν ἔτει δὲ ,ζρκς' (=1618).
2488. 155. Χαρτ. 8. XVI. σελ. 2.
Μηναῖον Ὀκτωβρίου.
 Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον ἐν ἔτει ,ζρκε'' ἐν μηνὶ Μαΐω ε' (=1617) ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Ῥαφαὴλ ἱερομονάχου....
2489. 156. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναῖον ὑπάρχει πόνος καὶ κτῆμα τοῦ ἐν ἱερομονάχοις οἰκτροῦ Ματθαίου καὶ ἐπεδόθη τῇ παρούσῃ βασιλικῇ ἀγία μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου χάριν μνημοσύνου μου ἐν ἔτει ,ζρκδ'' ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ (=1616).
2490. 157. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Αὐγούστου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναῖον ἐγράφη μέρος μὲν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ματθαίου καὶ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου καὶ μέρος δὲ ἐξ ἑτέρου ἐν ἔτει ,ζρκε' (=1617)....
2491. 158. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Δεκεμβρίου.
 Ἐν τέλει· Τίς ὁ κινῶν τὴν χεῖρα, τίς τὰ δῶρα χαρίζων, τίς τὸ ἀναπνεῖν δωρεῖται; ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· αὐτὸς καὶ τὸν οἰκτρὸν Ματθαῖον τὸν ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστον ἐνίσχυσε τελεῖσαι, οὐ μὴν δὲ καὶ ἀρχῆσαι τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῷ ,ζριγ'' ἔτει ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ α'' (=1605)....
2492. 159. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἰουνίου.
 Ἐν τέλει· Θεοῦ χάριτι καὶ χειρὶ Χριστοφόρου ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,ζοβ'' ἰνδ. ζ' (=1564).
2493. 160. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἰουλίου.
 Ἐν τέλει·
 Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργίᾳ ἔγραψεν Ἰδοῦ Χριστοφόρος ἐν πόνῳ.
 Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζοβ' ἰνδ. ζ' (=1564).
2494. 161. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.
 Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ,ζρκε' Αὐγούστῳ β'' (=1617) ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω.
2495. 162. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Μαρτίου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναῖον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Ματθαίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρκβ' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ (=1613)...
2496. 163. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Φεβρουαρίου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναῖον ὑπάρχει κτῆμα καὶ πόνος Ματθαίου μοναχοῦ καὶ ἀλιτροῦ ἱερομονάχου... ,ζρκα' (=1613).
2497. 164. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Μαΐου.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζρκδ' ἰνδ. η' (=1616) + λτὸ' (=;) μοναχοῦ.
2498. 165. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.
 Ἐν τέλει· Ἰδοῦ καὶ τὸ δεῦτερον τοῦ Ἰανουαρίου κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἔλαβε τέλος εἰς τὰς κδ', ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αχις' (=1616) ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ....
2499. 166. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώμηχος (ἦχ. πλάγ. α' καὶ β').
 Ἐν τέλει· ,ζρμ' Μαΐω δ' (=1632).
2500. 167. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώμηχος (ἦχ. βαρὺς καὶ πλάγ. δ').
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου ἐν ἔτει ,ζρμ' μηνὶ Αὐγούστῳ (=1632)
2501. 168. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώμηχος (ἦχ. γ' καὶ δ'). Ἀκέφαλος.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἄντωνιου ἱερομονάχου ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου ἐν ἔτει ,ζρμδ' μηνὶ Φεβρουαρίῳ (1636).
2502. 169. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώμηχος (ἦχ. α' καὶ β').
2503. 170. Χαρτ. 8. XV. (φ. 256).
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
2504. 171. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη τὸ παρὸν ψαλτήριον χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζρλγ'' μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ'' (=1624).
2505. 172. Χαρτ. 8. XIV.
Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ βραχύτατον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

*2506. 173.

Χαρτ. 8. XVII.

“*Ἀνθολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.*”

Κοσμεῖται ἐνιαχοῦ ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

Ἐν τέλει· τῷ παρὸν ἀθολόγιον ἐγράφη καὶ ἐσταχόθη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ καὶ ἐλαχίστου Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἀπὸ νήσου Ἄντρου, υἱὸς τοῦ πατρὸς Λεονάρδου Μητρινοῦ ἀπο χορίου Λάμηρο ἐν τῇ εὐφημερίᾳ τοῦ χορίου Γιανιτζαριόταις καὶ ἐπαρχείας τῆς Ἐφέσου καὶ ἥστιν ἐμοῦ καὶ δικοίος τὸ ἀποξενῶσι ὑπὸ ἐμοῦ ζῶντας μου στανικῶς ἡ κριφῶς ἔστω ἀφοραϊσμένος καὶ τὴν γκάταραν τοῦ Ἰησοῦ καὶ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν, ἠδὲ θανόντός μου εὐρὶ τῆνας ἔστω συγχωριμένος, καὶ εὐξοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἐν τῇ ἁγία προθέσει· καὶ ἐγὼν μὴ κρὸς διὰ τὴν ἀλαφρότητα τοῦ δρόμου· ἐν ἐτῇ ἀπο Χριστοῦ εἰς γ' ἰνδ. ἡ' ἀπο ἀδὰμ ,ζρ'γ' (=1685).

2507. 174.

Χαρτ. 8. XVII.

“*Τοῦ ἀγιοτάτου ἀρχιεπισκόπου Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῦρ Ἰωάννου τοῦ Χαλκεδῶν Ὁμῖλαι ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.*”

2508. 175.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 410).

1 (φ. 1 α). “*Δαμασκηνὸς τοῦ Στουδίτου Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωυσέως.*”

2 (φ. 44 α). “*Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου.*”

3 (φ. 59 α). “*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.*”

4 (φ. 78 α). “*Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικῶ.*”

5 (φ. 104 α). “*Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.*”

6 (φ. 210 α). “*Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.*”

7 (φ. 246 β). “*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβήτου.*”

8 (φ. 268 β). “*Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωποικοῦ Σταυροῦ καὶ πῶς εὗρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἐλένη ἡ βασίλισσα.*”

9 (φ. 283 β). “*Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱματικῶ Παντελεήμονος μεταφρασθέν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν.*”

10 (φ. 330 α). “*Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας.*”

11 (φ. 344 β). “*Ἐκ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.*”

12 (φ. 346 β). “*Διήγησις περὶ τῆς ἀφίξεως τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ ἀγωνίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω.*”

13 (φ. 351 α). “*Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν*

ἁγίαν καὶ θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 8—6, 9, 11 καὶ 18 ἐν τῇ καθωμμημένῃ.

2509. 176.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰσθὰκ τοῦ Σύρον Κεφάλαια διάφορα.

2. Δείκτος τοῦ Σοφοῦ Ὁδάριον κατασκευτικόν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας.

4. Βίος ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁγίων.

6. Νικηφόρου Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄρχ.

Χαῖρε παρθένε Μαριάμ ἡ ἀναγκασιότατη ἐν τῷ Θεῷ καὶ ἐν ἡμῖν καὶ μακαριωτάτη.

Τέλ.

Χαῖρε παρθένε Μαριάμ κόρη εὐπρεπεστάτη

ἐκλάμπουσα ταῖς ἀρεταῖς, μήτηρ τηλαυγεστάτη.

Ἐκαστον διστιχον ἀρχεται πάντοτε διὰ τῶν λέξεων Χαῖρε παρθένε Μαριάμ, τὸ δὲ ὁμοιοτέλευτον ἀποτελεῖ πάντοτε τὸ ὑπερθετικὸν θηλυκὸ ἐπιθέτου.

7. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος.

8. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνῶ “*Λόγος ψυχωφελῆς καὶ θαυμάσιος.*”

10. Ἐκλογή ἐκ τῶν πατέρων.

11. “*Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιώτατου κῦρ Δαμασκηνῶ [τοῦ Στουδίτου] Λιτῆς καὶ Ῥενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς.*”

12. “*Περὶ τῶν τριῶν μοναχῶν τῶν αἰχμαλωτισθέντων εἰς Ἀφρικήν.*”

13. “*Ἐτερον θαυμαστὸν περὶ τοῦ Ἑβραίου.*”

14. “*Ἐτερον θαῦμα περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ βαστάσαντος τὸν Χριστόν.*”

15. “*Περὶ ἡσυχίας.*”

16. “*Περὶ γυναικὸς ἀσκήτριας θαυμαστῆς.*”

17. “*Διήγησις θαυμαστῆς Συνεσίτου ἐπισκόπου Περὶ Εὐαγρίου τινὸς φιλοσόφου καὶ χρυσοῦ λύτρων τριακοσίων.*”

Ἐν ἀρχῇ παράφυλλα δύο (Χαρτ. XVII), ὧν τὸ ἕτερον συνεσταχισμένον τῷ ξύλῳ, περιέχοντα βραχυτάτας καὶ μικροῦ λόγου εἰδήσεις περὶ τῆς ὁδοιπορίας εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Παλαιστίνην, γενομένης τῷ ,ζρβ' ἡτοι 1604.

2510. 177.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων κεφ. 305'.

2. “*Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον ἐκλεγεμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων.*” (Κεφ. 305'—χιδ').

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ λ' κατὰ τῷ κόσμῳ σωτήριον τοῦ Χριστοῦ αψδ' (=1704) Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σιλβέστρου πόντος.

2511. 178. Χαρτ. 8. XVII. **Πατερικόν.**
2512. 179. Χαρτ. 8. XVII. **Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιου.**
Ἐν τέλει·
Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργίᾳ
ἔγραψεν ἰδοὺ Ἀντώνιος ἐν πόνῳ.
Ἐν εἰσι ,ζρμζ' (=1649) ἐν Ξηροποτάμῳ.
2513. 180. Χαρτ. 8. XVII.
1. Εὐχαί, ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις καὶ ἐκλογή ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
2. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ Διηγήσεις.
Ἐν τέλει ,ζρμγ' (=1685).
2514. 181. Χαρτ. 8. XVI. **Συμεὼν μοναχὸς Κατάνυξις.**
"Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐπιστοριῶν παραδειγμάτων τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης." Εἰσι δ' ἐν δλω λόγοι λβ'.
2515. 182. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 526). **Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκώμια**
Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀνδρίου Κρήτης, Ἰωάννου Εὐχαϊτῶν, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Ἐπιφανίου Κύπρου, Χρυσίππου πρεσβυτέρου, Νικίτα τοῦ Παφλαγόνος, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας καὶ Εὐθυμίου μοναχοῦ.
Ἐν σ. 388· Πόνος τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κύρ Μακαρίου Πατμίου καὶ οὗτος.
2516. 183. Χαρτ. 8. XVI. **"Κυριακοδρόμη.**
Τοῦ παραγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κύρ Ἰωάννου τοῦ Χαλκιδῶν Ὀμιλίας ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ."
2517. 184. Χαρτ. 8. XVIII. **Σειρὰ εἰς τὸ Ψαλτήριον.**
Περιλαμβάνονται δὲ σχόλια Κυρίλλου, Εὐσεβίου, Θεοδώρου Ἀντιοχείας, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου, Ἐφραίμ, Νεῖλου, Θεοδωρήτου, Μαξίμου καὶ λοιπῶν.
2518. 185. Χαρτ. 8. XVII.
1. Λόγοι διάφοροι
Ἰσακ τοῦ Σύρου, Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ λοιπῶν.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Ἀκολουθίαι διάφοροι.
2519. 186. Χαρτ. 8. XVII. **Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.**
Ἐν δλω ιε'.
2520. 187. Χαρτ. 8. XVIII. **Λόγοι πανηγυρικοὶ, βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.**
Ἐν δλω ιγ'. Τινὰ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.—Ἐν τέλει· αψζ' (=1707).
2521. 188. Χαρτ. 8. XIV.
1. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.
2. Περίοδοι ἦτοι θαύματα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
3. Συμεὼν μοναχὸς Λόγοι διάφοροι (Κατάνυξις).
Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος ἡ ἐπωνομαζομένη κατάνυξις μηνὶ Μαρτίῳ ἡμέρα δ' (θ') ὥρα θ' ἔτους ,σων' (=1842).—Φιλίππου.
2522. 189. Χαρτ. 8. XVII.
1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Ἐν δλω λα'. Τινὰ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2. "Περὶ ἱερέων ἀναξίων διήγημα φοβερόν καὶ παράδοξον, ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις."
Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου ἀρχῶν τίς εἰς τὸν Μορέαν ἠγύρασε παιδα Σκύθην.
Εἰς Παῦλον ἐπίσκοπον Μονεμβασίας προγράφεται τὸ διήγημα τοῦτο ἐν τῷ Cod. Parisinus Gr. Suppl. 28, φ. 342 α, ὅπου περιέχεται μετὰ καὶ ἄλλων τοῦ αὐτοῦ.
2523. 190. Χαρτ. 8. XV. (φ. 243). **Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου Συγγραφαί.**
Προτάσσεται "Ἐρμηνεῖα λέξεων κατὰ στοιχείον ἐμφορομένων τῆδε τῆ βιβλῆ." Ἐποταὶ δ' ἐν τέλει τάδε·
Ἡ βίβλος αὕτη πέφυκε τῆς παντουργοῦ Τριάδος τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκη τε, μονῆς τε τοῦ Ἐσόπτρου, Καὶ εἰ τις βουλευθῆ ποτὲ, ταύτην ἀποστερήσαι κεχωρισμένος ἔσεται, Τριάδος τῆς ἁγίας ἐν τῷ παρόντι τε καιρῷ, καὶ ἐν τῷ ἐσομένῳ.
Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Σολωμοῦ ἱερομονάχου.
2524. 191. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 344).
1 (φ. 2 α). "Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου καὶ τοῖς ὀπαδοῖς καὶ διαδόχοις αὐτῶν ἀνάθεμα."
Ἄρχ. Τοῖς φρονοῦσι καὶ λέγουσι τὸ λάμψαν ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς θείας αὐτοῦ μεταμορφώσεως φῶς.
2 (φ. 22 α). Ἄνωθιμου Λόγος.
Ἄρχ. Οὐκ ἄρα μάτην προύλεγον περὶ ὧν νῦν ἡμῖν οἱ κρότοι καὶ τῶν γιγνομένων παιᾶνες Ἰσασι πρὸς οὐς ἐποιούμην τὰς ὁμιλίας. Τέλ. Ἀλλὰ σοὶ τὸν βίον ἐξάντη τῶν ἀνιαρῶν παντάπασι καθιστῶν σέ τ' ἀέξει καὶ τὴν σέ δεδεγμένην πόλιν κατὰ τὴν Θηβαίαν ψδῆν.
3 (φ. 30 α). "Προσφωνητικὸν παρὰ τῆς ἁγίας Συνόδου πρὸς τὸν εὐλαβέστατον καὶ φιλόχριστον βασιλεῖα Μαρκιανόν."
Ἄρχ. Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπάξιον. Τέλ. ὅτι καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες δύο φύσεις ἐν Χριστῷ εἰρήκασι καὶ τὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ Θεὸν λόγον ὁμοούσιον ἡμῖν ἐκ Μαρίας γενόμενον.
4 (φ. 32 β). Ἐκλογή γνωμῶν ἐκ τῶν πατέρων.

5 (φ. 33 α). “Περὶ τοῦ κεκωλύσθαι τὰς παρὰ τῶν Χριστιανῶν διαλέξεις πρόθεμα τοῖς πολίταις ἡμῶν τοῖς Κωνσταντινουπολίταις.”

“*Ἀρχ.* Οἱ βασιλεῖς Φλάβιος Οὐαλεντινιανὸς καὶ Φλάβιος Μαρκιανὸς αἰώνιοι ἀγούστοι μόλις ποτὲ τὸ διὰ μεγίστης εὐχῆς ὑπάρχον ἡμῖν καὶ σπουδῆς ἀποβέβηκεν. Τέλ. ἐδόθη πρὸς ζ' εἰδῶν Φεβρουαρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει.

6 (φ. 34 α). “Τόμος συνοδικὸς

κατὰ τῆς Βαρλαάμ καὶ Ἀκωδύνου ἀθεωτάτης αἵρέσεως ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα Ἰουλίου τῆς δ' Ἰνδικτιῶνος τοῦ 5ωνθ' ἔτους.”

“*Ἀρχ.* Οὅτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολεμίου μαρίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν. Τέλ. ἀκίνητος εἰς αἰῶνα τὸν σύμπαντα διατηρηθήσεται τῇ πάντα δυναμένῃ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ παντοδυναμοῦ καὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ὑπὲρ ἧς καὶ δι' ἧς ὁ παρῶν ἡμῖν ἀγὼν ἤνυσται.

Ὁ συνοδικὸς οὗτος τόμος εὐρηται ἐν φ. 84 α—42 α καὶ 58 α—65 β. Τὰ δὲ μεταξὺ 42 α καὶ 58 α φύλλα, οὐκ ὄντα κατὰ χώραν, περιέχουσι τὰ ἐξῆς:

7 (φ. 42 β). Φακρωσὴ τοῦ πρωτοστράτορος

“Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατόν διήγησις παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κύρ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου.”

“*Ἀρχ.* Ὅρισθεὶς παρὰ τοῦ ἀγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ βασιλέως ἤρξατο ὁ Θεσσαλονίκης λέγειν καὶ ἦν ὁ σκοπὸς αὐτῷ τοῦ προοιμίου, ὅτι δεῖ μετ' εἰρήνης γίνεσθαι τὰς περὶ τῶν θείων δογμάτων διαλέξεις. Τέλ. Ὁ δὲ Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλα μὲν ἰκανὰ πάλιν εἶπε καὶ μνήμης ἀξία, μὴ ἔχων δὲ νῦν ἐγὼ ταῦτα λέγειν κατὰ μέρος, ἀφίημι τὴν διήγησιν.

8 (φ. 50 β). Ἐπιγραφαὶ Λατίνων ιβ' καὶ ἰσαρίθμοι ἀντεπιγραφαί.

Αἱ μὲν ἐπιγραφαὶ φέρουσι καὶ τὸν γενικὸν τίτλον “Χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγεῖσθαι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ,” αἱ δ' εἰς αὐτὰς ἀπαντήσεις “Ἀντεπιγραφαὶ δεκνύσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς παρὰ τῶν Λατινοφρόνων τοιαύτας ἐπιγραφάς.”

9 (φ. 66 α). Εὐχαὶ διάφοροι.

10 (φ. 70 β). “Ὅπως χρῆ ἀναθεματίζειν ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν αὐτῶν τοὺς ἀπὸ Μανιχαίων προσέοντας τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.”

“*Ἀρχ.* Ἀναθεματίζω Μάνεντα τὸν καὶ Μανιχαῖον καὶ Κούβρικον ὃς ἐτόλμησεν ἑαυτὸν παράκλητον ὀνομάσαι. Τέλ. Καὶ οὕτως ἀκολουθῶς ἐπιτελοῦμεν πάντα τὰ ἐπὶ τῷ βαπτίσματι νενομισμένα.

11 (φ. 75 β). “Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Μανιχαίων ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν.”

12 (φ. 77 α). “Μεθοδίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Διάταξις περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικία ἐπιστρέφόντων.”

13 (φ. 78 β). Εὐχαὶ διάφοροι.

14 (φ. 88 β). “Ἀπὸ τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς συνόδου

τῶν τη' πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ μέχρι τῆς ἀγίας καὶ

οἰκουμενικῆς συνόδου τῶν ἐν Χαλκηδῶνι χλ' αἱ προλαβοῦσαι αἱ ἄγαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι.”

15 (φ. 90 β). Περὶ Μελχισεδεκτικῶν.

16 (φ. 92 β). Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι.

17 (φ. 97 β). “Σημείωμα τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κύρ Γερμανοῦ Περὶ ἀποκαρέντος καὶ πάλιν ἀποδυσσαμένου τὰ τῶν μοναχῶν ἄμφια.”

18 (φ. 98 β). Τοῦ αὐτοῦ Ἐντάλμα εἰς πνευματικόν.

19 (φ. 100 α). Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν.

20 (φ. 104 α). Ὁφθίκια τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας καὶ αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν.

21 (φ. 105 α). Λέοντος πάπα Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

“*Ἀρχ.* Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Ἰουλιανῷ Λέων ἐπίσκοπος. Εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων γραμμάτων ὦν ἀπεστάλακαμεν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ πράγματος τῆς πίστεως.

Ἐπονται δύο ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ.

22 (φ. 108 α). Σημειώματα περὶ τῶν ζ' συνόδων.

“*Ἀρχ.* Τὸν Μακεδόνιον καὶ τοὺς συναϊρεσιώτας αὐτοῦ Ἡμιαρείους καλοῦσιν οἱ τῆς β' οἰκουμενικῆς συνόδου θεῖοι πατέρες.

Ἐπονται περὶ κύκλων σελήνης καὶ τινα περὶ νόσων.

23 (φ. 113 β). Τὰ ὀφθίκια τῆς βυζαντιακῆς αὐλῆς.

24 (φ. 116 α). Κανόνες συνόδων.

25 (φ. 136 α). Κανόνες περὶ ἐπιτρόπων (κολ.).

26 (φ. 146 α). Ματθαίου Βλαστάρως Σύνταγμα κανόνων.

27 (φ. 296 β). “Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ ἡμεῖς ταυτὶ πρὸς σύνοψιν Ματθαίου.”

28 (φ. 302 β). Νικητὰ Ἡρακλείας “Ἀποκρίσεις πρὸς τινα Κωνσταντίνου ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρώτησε.”

“*Ἀρχ.* Ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν. Τέλ. Τῶν δὲ ἄλλων κληρικῶν τὸ τοῦ διακόνου ἔργον ποιῆσαι ἐξὸν οὐδενί.

29 (φ. 303 β). Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ Κανόνες.

“*Ἀρχ.* Ἐὰν κατὰ ἄγνοιαν πλυθῆ ἀντιμίνσιον. Τέλ. Τὰ γὰρ ἀναισχύντως πλημμελοῦμενα πλείονα τὴν τιμωρίαν ἐφέλκεται.

30 (φ. 305 β). “Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου ἐπισκόπου Κίτρους πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον Διρραχίου τὸν Καβάσιλαν Ματθαῖος ἐγὼ ταυτὶ συντεταχέναι.”

“*Ἀρχ.* Τὰ ἀντιμίνσια τῆς ἀγιαστικῆς μετασχόντα δυνάμει. Τέλ. συντριβείη ἡ παγὶς τοῦ ἐπιρεαστοῦ, ὑψωθείη τῆς ἱερωσύνης ἡ δύναμις.

31 (φ. 310 α). “Περὶ ὀφικίων τῆς ἐκκλησίας πεντὰς πρώτη.”

“*Ἀρχ.* Τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων ὡς ἡ παλαιὰ ἔχει παράδοσις πρῶτος ἐστὶν ὁ μέγας οἰκονόμος. Τέλ. (κολοβ.) καὶ διὰ ταῦτα μεγίστην εὐκλειαν παρὰ πάντων ἐκέκτητο.

32 (φ. 311 α). "Οἰκτροῦ μοναστῶν ταῦτα Μαθαίου θύτου."

Ἀρχ.

Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας.

Τέλ.

Τὸν νομοδότην τε πριμικήριον ..νοτ...

33 (φ. 311 α). "Τοῦ αὐτοῦ."

Ἀρχ.

Ἀξιωματῶν ἀριθμὸν τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ὀνομαστὶ σκοπήσωμεν τὴν τάξιν τε....

Τέλ.

Ραβδοῦχος καβαλλάριος καὶ σεβαστῶν τὸ γέρας τοῦ κάστρου προκαθήμενος, δρουγγάριος τοῦ στόλου.

34 (φ. 311 β). "Τοῦ αὐτοῦ."

Ἀρχ.

Ταύταις ἐκτόπως ταῖς τιμαῖς κεχῆραμεν οἱ πλείστοι

Τέλ.

Τῆς τε παρούσης τῆς φθαρτῆς καὶ τῆς προσδοκωμένης.

35 (φ. 312 α). "Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

36 (φ. 317 α). "Ἄλλοι κανόνες (κολοβ.)."

Οἱ ὑπ' ἀρ. 81—88 στίχοι τοῦ Βλαστάρεως εἰσὶ γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας.

2525. 192. Χαρτ. 8. XVII.

Νομοκάνων.

Κεφ. σι'.

2526. 193. Χαρτ. 8. XVIII.

"Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας

φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων φιλομαθῶν παρὰ Νικολάου Κοῦρσουλα τοῦ Ζακυνθίου διδασκάλου φιλοσόφου καὶ θεολόγου" (κολοβός).

2527. 194. Χαρτ. 8. XVII.

Μαθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων.

2528. 195. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 258).

Συμῶν Θεσσαλονίκης "Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος... κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων..."

Κολοβός.

2529. 196. Χαρτ. 8. XVI.

Δωροθέου ἀρχιεπισκόπου Λόγοι ιζ'.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου πόνος.

2530. 197. Χαρτ. 8. XVII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Χριστὸς πάσχω.

2. Ἀφθονίου Προγυμνάσματα καὶ στάσεις.

3. Ἀνωνύμου Ῥητορικῆ.

Ἀρχ. Ἡ πρώτη καὶ καλλίστη τῶν προοιμίων εὑρεσις καλλίστης καὶ πραγματικωτάτης εὑρέσεως τετύχηκεν. Περιέχονται κεφάλαια Περὶ νόμων εἰσφορᾶς, Περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, Περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, Περὶ διηγήσεως, Περὶ εὑρέσεως τόμου Γ', Περὶ κεφαλαίων, Περὶ ἐπιχειρημάτων κτλ. Κολοβός.

2531. 198. Χαρτ. 8. XVIII.

Λογικῆ, φυσικῆ καὶ ψυχολογία.

Ἀρχ. Κοινῶς περὶ τῶν καθόλου. Εἴρηται τὰς ἐπιστήμας περὶ τῶν καθόλου καταγίνεσθαι, τὴν δὲ λογικὴν ὄργανον τούτων εἶναι. Τέλ. ἐπόμενον ἐστὶ καὶ περὶ φαντασίας, ὅπερ ἐστὶ δεύτερον μέρος τῆς παρούσης πραγματείας.

Τοῦ κώδικος τούτου τὴν συνέχειαν περιλαμβάνει ὁ ὑπ' ἀρ. 199 κώδιξ.

2532. 199. Χαρτ. 8. XVIII.

Ψυχολογίας συνέχεια καὶ τέλος.

Δεύτερον μέρος τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 198 κώδικος. Περιλαμβάνονται μέρος β' περὶ φαντασίας, μέρος γ' περὶ ἀπλοῦ νοός, μέρος δ' περὶ κλίσεων ἤτοι περὶ τῶν τοῦ νοός φυσικῶν κινήσεων, μέρος ε' περὶ παθῶν. Ἐπονται δὲ μέρος α' καὶ β' Περὶ μεθόδου.

2533. 200. Περγ. 8. XII.

Ἐτραευάγγελον.

2534. 201. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Βαλασαμῶνος Ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων.

2535. 202. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 589).

Ἰωάννου Μορεζήνου ἱερέως Ποιήματα.

1. "Ἰωάννου Μορεζήνου ἀμαρτωλοῦ ἱερέως Ἐγκόμια τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ πάσης τῆς ἁγίας Γραφῆς συλεχθέντα, ἔχοντα ὑπόθεσιν ἢ θεμέλιον τὸ ῥητὸν τοῦ Σοφοῦ Σολομῶντος τὸ κείμενον παρὰ τὸ ἄσματι τῶν ἀσμάτων, τὸ Ἰδοῦ ἡ κλήθῃ τοῦ Σολομῶντος, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πάντες κατέχοντες ρομφαίαν δεδιδαγμένοι πόλεμον." Ἐν λόγοις ξ'.—2. "Τροπάρια τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἱερέως ψαλλόμενα πρὸς τὸ: Ὁ οὐρανὸν ἐν τοῖς ἀστροῖς κατὰ ἀλφάβητον, ὁμοιοκατάληκτα."

Ἀρχ. Ἀχραντε κόρη Μαρία
παντὸς τοῦ κόσμου κυρία
σε μεγαλύνω ὡς οὐσα
μήτηρ Θεοῦ ὃν τεκοῦσα
ἰκέτευε ὡς υἱόν σου
τοῦ σώξῃσθαι τὸν λαόν σου.

Τέλ. Ὁ θεοτόκε Μαρία
παντὸς τοῦ κόσμου κυρία
τῶν οὐρανῶν ἀνωτέρα
ἀγγέλων τε ὑπερτέρα
σῶζε τοὺς σε ἀννυνοῦντας
καὶ πρόθψ σε προσκυνοῦντας.

Οἱ στίχοι τῶν τροπαρίων τούτων εἰσὶ γεγραμμένοι κατὰ τρεῖς σελίδας.—3. Τοῦ αὐτοῦ (;) "Στίχοι λαμβικοί εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Παναγίας."

Ἀρχ. Ἐρατῆ φόρμιγγι καὶ τερψιθύμῳ
Δαβὶδ θεοκρότητον ἄσον νῦν μέλος.

Τέλ. Ἴνα τιμῶμεν ἀσιγήτοις ἐν λόγοις
τὴν σὴν πρὸς ἡμᾶς συμπαθείας καὶ σχέσις.

Ἐν τέλει. Κόπος Γαβριήλου Ζαχαρίου τάχα καὶ μοναχοῦ ἐγράφη ἐν ἔτη ρ'χ'β' μηνὶ Ἰουλίῳ κ' (=1602).

Διὰ σελίδες 527—539 εἰμειναν ἀγραφοί.

2536. 203. Χαρτ. 8. XVI. 9 (σ. 373). "Βίος και πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μακάρων."
 Θεοτοκάριον.
 "Αρχ. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀνὴρ τις ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὀνόματι Ζώσιμος.
2537. 204. Χαρτ. 16. XVI. 10 (σ. 406). "Τοῦ μακαριωτάτου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ἀθανασίας."
 1. Θεοτοκάριον.
 2. Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ Λόγοι.
 3. "Εὐχὴ Θεοκτίστου μοναχοῦ" (κολ.).
 "Αρχ. Τοῦ πρώτου φάους ἀγγελε δεῦτερον φῶς τυγχάνων καὶ προσταχθεὶς περιφρουρεῖν τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου.
 Τέλ. (κολοβ.) καὶ τὴν χορείαν συμπληρῶ τὴν τῶν ἑορταζόντων τὴν ἑορτὴν τὴν.....
2538. 205. Χαρτ. 16. XVII. 11 (σ. 476). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ."
 Τετραευάγγελον.
 "Αρχ. Ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβῆς τῇ Ῥώμῃ ὀνόματι Φημιανός.
2539. 206. Χαρτ. 16. XVII. 12 (σ. 501). "Περὶ φειδωλίας, ἤγουν ἀκρίβεια."
 Νομοκάνων.
 Προηγείται Πίναξ ἀκριβῆς, καθ' ὃν Διάφορα κεφάλαια ρπα' Περὶ μοναχῶν, περὶ ἡγουμένων, περὶ ιερομονάχων κεφ. 4β', Περὶ μοναστηρίων, περὶ διακονητῶν τῆς τραπέζης, περὶ ἐκκλησιαστικῶν διακονητῶν κεφ. ι', Περὶ κοσμητικῶν κεφ. ρα', Περὶ γυναικῶν κεφ. κθ'.
 "Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον χειρὶ Ἰωάσαφ ιερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρκζ' μηνὶ Ἀπριλίῳ κθ' (=1619).
2540. 207. Χαρτ. 16. XVII. 1 (φ. 1 α). "Ποίημα Θεοφάνους μοναχοῦ, Λόγοι ὠφέλιμοι καὶ διδακτικοὶ εἰς πᾶσαν Χριστιανὸν ἀπὸ τῶ Εὐαγγελίου, ἀπὸ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ τοῦ Προφήτου καὶ ἀπὸ πᾶσα χαρτὴ τῆς ἐκκλησίας μας καὶ πρέπον νὰ διαβάξεται."
 "Αρχ. Δέκα παραγγελίαις μεγάλαις εἶναι ὁποῦ δρῖσεν ὁ Θεὸς τὸν Μωυσὶν νὰ ταῖς εἰπεῖ εἰς τὸν κόσμον. Τέλ. ὅτι ἀν τὰ κάμης σωστὰ ὄλα παγένης εἰς τὸν παράδεισον καὶ κληρονομᾶς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν.
2541. 208. Χαρτ. 16. XVII. (σ. 512). 2 (φ. 38 α). "Περὶ γαστριμαργίας καὶ ὅτι βλάπτει μεγάλως τὸν θέλοντα σωθῆναι καὶ περὶ ἐτέρων σφαλμάτων καὶ τοῦ μεθόντος."
 "Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λειτουργία μετὰ καὶ διαφόρων ἀκολουθιῶν (Ἀκέφ. Κολοβ.).
 3 (φ. 85 α). "Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ Λόγος ἀσκητικός."
 "Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Κυρίλλου ἑτους ,ζιγ' (=1585).
 Τὰ φύλλα 141—147 ἔμειναν ἀγραφα.
 4 (φ. 148 α). Τοῦ αὐτοῦ (;) Λόγος (ἀκέφαλος).
 "Αρχ...αὐτὸς δὲ ἀθλιε ἑαυτὸν οὐκ ἔλεε; νῆψον οὖν τοῦ θπνου σου ὀλίγον ὧ εὐτελές, ἀνοιξον τὸ στόμα σου Τέλ. Ἴνα πᾶσα ψυχὴ μελετῶσα αὐτὰ καὶ γλυκανθεῖσα ἐλκυσθῆ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
 5 (φ. 158 β). "Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ Λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ τῆς παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀποκρέου."
 "Ἐν τέλει Ἐτους ζοα' ἰνδ. ε' (=1563);
 6 (φ. 180 α). "Τοῦ ἁγίου Εὐφραΐμ."
 "Αρχ. Ἀγαπητέ, ἀντὶ ῥομφαίας σπᾶσαι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Τέλ. (κολ.) σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας σοι ἐνόντιη καὶ δικαιοσύνη πᾶσας τὰς...
 Ὁ κώδις γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
2543. 210. Χαρτ. 16 μικρ. XVII (;). Ὁρολόγιον.
 Γέγραπται μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας διὰ γραμμάτων μικροτάτων. Τὸ τέλος ἐγράφη ὑπ' ἄλλης χειρὸς.

2544. 211. Χαρτ. 8. XVI.
Λόγοι πανηγυρικοί διαφόρων πατέρων
εις τὸ Πεντηκοστάριον.

2545. 212. Χαρτ. 8. XVIII.
Νομοκάνων
μετὰ τινων εὐχῶν. Κεφ. φλ'.
'Εν τέλει.
'Ετελειώθη τὸ παρὸν με τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν;
Καὶ θέλει λάβει τὴν χάριν ἐκεῖνος ποὺ τὸ πάρει;
Διατὶ ἔχει ῥωταπρόκριτες εὐμορφα συνθεμέναις;
καὶ κρίσαι καὶ ἀπόφασαις ἀπλή φράσαις γραμμέταις;
'Ἐχει κανόνας θαυμαστοὺς καὶ τῶν ἐπτά συνόδων;—
συνόδων τε καὶ μερικῶν καὶ θείων ἀποστόλων;
'Ἐχει νόμους πολιτικοὺς τῶν πάλαι βασιλέων;
πατριαρχῶν ἀπόφασαις καὶ παλαιῶν καὶ νέων;
πολλὰ εἶναι ὠφέλιμον εἰς προεστοὺς ποιμένας;
διατὶ εἶναι ὠρεώτατον ποὺ δὲν τόχει καθ' ἑνας;
Κ' ἂν θὲς νὰ μάθης τίς ἐστὶν ὁ γραφας τὸ βιβλίον;
Γεωργατζῆς κἀγὼ εἰμὴ υἱὸς Ἀλεξανδρίου;
Κ' ἂν εἶσαι φίλος τοῦ Χριστοῦ ὃν ἔχομεν ἐλπίδα;
'Ἐχε το εἰς τὰς χεῖρας σου πάντοτε" ἀνάγνωτέ το;
Κ' ἂν εὐρης λάθος εἰς αὐτὸ καλὰ διδρθωνέ το;
'Ετελειώθη τὸ λοιπὸν χρόνους εἰς τοὺς χιλίους;
'Ἐξη γὰρ καὶ εἴκοσι μὲ τοὺς ἐπτακοσίους (=1726).
Κ' ὅσοι τὸ ἀποχτήσεται καὶ ὅσοι τὸ διαβάσθε
παρακαλῶ σας δουλικῶς καμοῦ νὰ ἐνθυμάσθαι.
Νοεμβρίω ιβ'.

Τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Γεωργατζῆ
υἱοῦ Ἀλεξανδρῆ διὰ σύνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ κὺρ
Βαγγελιοῦ υἱοῦ τοῦ παπᾶ Στέλου καὶ ἐδόθη αὐτοῦ
'Ἐτος 1726, Νοεμβρίω 12.

Μετὰ τὴν σημείωσιν ταύτην ἔπεται τὸ ἐξῆς σημείωμα γεγραμ-
μένον ὑπὸ χειρὸς μεταγενεστέρης· Εἰς τοὺς αψββ'. Μαρτίου
θ'. τὸν ἅγιον μ'. μαρτίρον, ἀρχοῖσα σάμαϊ τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ μοναστηρίου μας. νὰ τὴν χαλάσομε καὶ τὸν Ἰοῦλιον
μῖναν. ἐβαλάμε τὰ θεμέλια εἰς: 30 ἀπειθαμαῖς βάθος
καὶ: 40 ὄλο μὲ σκάρα...

'Ἐν τῶν τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν παραφύλλων εὐρηται τὸ ἐξῆς
σημείωμα χειρὸς μεταγενεστέρης· Κατὰ τὸ αψμ^ο ἔτος,
ἔγινε πείνα εἰς τὴν Ῥούμηλην μεγάλην, καὶ εὐγῆκεν
εἰς ἓνα βουνὸν ἀλεύριον, ἀπὸ τὸ ὅποιον πέρνωντες οἱ
ἄνθρωποι ἐξωωτροφοῦντο.

2546. 213. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 182).
"Νόμιμον

συλλεχθέν ἐκ διαφόρων ἀναγκῶν κανόνων τῶν θείων ἀπο-
στόλων καὶ ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων τῶν θεοφύρων
πατέρων καὶ ἐτέρων ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ εὐσεβῶν βασιλέων
καὶ ἄλλων τινῶν."

Κεφ. σιβ'. 'Ἐν τέλει· 1740. Ὁκτωβρίου 8 ἔλαβε
τέλος ὁ παρῶν νόμος ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ
'Ανδρέου Καβάλλη.

2547. 214. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νεοφύτου Θέματα ἀπλᾶ καὶ ἑλληνικά.
2. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου ῥή-
τορος

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου]
ιατροῦ καὶ ἀρίστου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Σύνοψις τέχνης
ῥητορικῆς κατὰ πρῶσιν καὶ ἀπόκρισιν."

3. [Μαλετίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων] "Εἰς ἅπασαν τὴν
τῆς λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον εἰσαγωγῆ."
1758 Σεπτ. 28.

4. "Θεοφάνου [Γαζῆ] Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς
τέσσαρα τὸ Δ'."
'Ἐν τέλει· Καὶ τὸδε σὺν τοῖς ἄλλοις Γρηγορίου
Ιερομονάχου.

5. Θεοφάνου Κορυθαλλῆς Ἐκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν
τύπων.

6. Τύποι ἐπιστολῶν.

2548. 215. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 455).

1 (σ. 1). [Θεοφάνου Κορυθαλλῆς] Τύποι ἐπιστολῶν.
2 (σ. 13). "Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ
δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φίλου (=φιλοσόφου) Ἑρμηνεία
τῶν τετραστίχων τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας τῆς α' θ' καὶ ε' γνωμολογίας ἣ ἐνι
τοῦ Ζωνάρᾳ."

3 (σ. 73). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιγράμματα.
4 (σ. 157). "Συνεσίον Ἐπιστολαί"
μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμλημένην.
5 (σ. 237). "Θέματα εἰς τὸ α^ο εἶδος τῶν ἐνεργη-
τικῶν" καὶ ἄλλα θέματα.

6 (σ. 317). "Θέματα ἐξω τῶν εἰδῶν
δοθέντα παρὰ Ἀγαπίου Δημητζίανου."
'Ἐν σ. 18. Καὶ τὸδε Ἰωάννου Σπηλιωτοπούλλου
Δημητζίανου.

2549. 216. Χαρτ. 8. XVIII.

Ψαλτήριον.

'Ἐν τέλει· Ἐν ἔτη αψε' Ἰουνίω ια' (=1705) Χεῖρ
Διονυσίου ἐκ νήσου Κῶ.

2550. 217. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 134).

"Ἠθικὸὶ λόγοι κδ'

ἐκλεχθέντες διὰ Συμεῶν τοῦ μαγίστρου καὶ λογοθέτου ἐκ
πασῶν τῶν πραγματιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας τῆς Καππαδοκίας."

Μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμλημένην. Ἐν φ.
1 α' Καὶ τὸδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἰωακείμ ἱεροδιακόνου
Κουταλινοῦ.

2551. 218. Χαρτ. 8. XVIII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Ἐπιστολαί

κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων ἤδη πρῶτον ἐκτεθεῖσαι εἰς τρεῖς
τε κλάσεις μερισθεῖσαι."

Μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμλημένην.

2552. 219. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Δουκιανοῦ Διάλογοι τινές.
2. Κάτωνος Γνώμαι παραινετικά.
3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Διάφορα.
Τὰ πλείστα μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμλημένην.

2553. 220. **Χαρτ. 8. XVIII.**
Ψαλτήριον
 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει· ἀχοθ' Ἰουλίω ια' (=1679) δια συνδρομῆς καὶ ἰδίου κόπου Μακαρίου ἱερομονάχου οὐ καὶ κτήμα πέλη ἐκ χώρας Σμόλιας.

*2554. 221. **Βομβ. 8. XIV.**
Τετραεγγέλιον (ἀκέφαλον).
 Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνας τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκά. Αἱ δὲ τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν ἀπεκόπησαν ἢ οὐχ ὑπῆρχον ἐξ ἀρχῆς.

2555. 222. **Χαρτ. 8. XIV.**
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον τῆς ἱερᾶς Κλίμακος διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ Μάρκου... ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδ. ιδ' ἔτους ζωνδ' (=1346 ;).—Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ τελευταίου φύλλου· "Τοῦ σοφωτάτου Ψαλλοῦ Ἐξήγησις εἰς τὸ Μετερχόμενος τὸ μέσον ἐν μέσοις γέγονα πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας περὶ τούτου." Ἀρχ. "Ὁ μεμάθηκα ἀλλ' οὐχ ὁ πέπονθα ἐπηγγελιάμην διδάσκειν ὑμᾶς. Τέλ. ὃν διότι βαθμίσειν ἀπεικάξει τὰς ἀρετὰς καὶ κλιμακῆδὸν εἰς αὐτὰς ἀναβιβάζει τὸν προσφοιτῶντα ἐπὶ τῆς Κλίμακος ὠνομάκαμεν.

2556. 223. **Χαρτ. 8. XVI.**
Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν.

2557. 224. **Χαρτ. 8. XVIII.**
 1. **Θεοφίλου Κορυθαλῆος Ῥητορικῆ.**
 2. **Ἐρμογίνου Τέχνη Ῥητορικῆ περὶ τῶν στάσεων.**
 3. **Ἀφθονίου σοφιστοῦ Προγυμνάσματα.**
 Ἐν τέλει· Πόνος Ἀναστασίου πέλω τοῦ καὶ ἀδελφιδούς διδασκάλου κυροῦ Βασιλείου.
 4. **"Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] τοῦ ἐξ ἀπορρήτων Σύνοψις τέχνης Ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν."**
 Ἐν τέλει· Ἐγράφθη ὑπ' ἐμοῦ Ἀντωνίου αὐτῆ ἢ Ῥητορικῆ εἰσοβ' Ἀπριλλίου 5^η (=1772).

2558. 225. **Χαρτ. 8. XVIII.**
Θεοφίλου Κορυθαλῆος Λογικῆ.
 Ἐγράφθη διὰ χειρὸς Ῥαδούλου τοῦ ἐκ κόμης Μπουζέου 1748 Ἀγούστου 19^η.

2559. 226. **Χαρτ. 4. XIV. (φ. 293).**
 I (φ. I α). **[Μιχαὴλ Γλυκᾶ] Χρονικόν.**
 Ἀκέφαλον, κολοβὸν καὶ ἑλλειπές. Ἀρχ... Λικίνιον δὲ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ἐν Νικομηδείᾳ κατὰ Περσῶν ἐστράτευσεν (ΒΕΚΚΕΡ ἐκδ. Βόννης σ. 464, 14). Τέλ. ὁ Καϊμούνης (γρ. Βαϊμούνης) συνθήκας μετὰ τοῦ κρατοῦντος ποιήσας... (ΒΕΚΚΕΡ ἐκδ. Βόννης σ. 622, 21). Μετὰ τὸ φ. 46, ἐν ᾧ φέρεται ἐν τέλει λευκὸς χώρος, ἢ τάξις τῶν φύλλων συγκέχνηται, τακτεῖα δὲ ταῦτα οὕτω 46, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν, 48—53, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν, 47, 56, 54, 55. Τὰ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ Μορομάχου ἐν φ. 49—50 φαίνονται τεταγμένα διαφόρως ἢ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι. Καὶ ἄλλως δὲ περιέχει ὁ κώδιξ

οὐ μόνον γραφὰς διαφόρους τῶν ἐν τῷ κειμένῳ, οἷον φέρεται ἐκδομένον, ἀλλὰ καὶ ἄλλας τινὰς διαφορὰς. Ἐν φ. 53 β ἀναγινώσκειται Κρατεῖ ὁ τοιοῦτος Ῥωμανὸς ἔτη γ'. Ἡ μέντοι βασιλεὺς θέλουσα μὲν συζευχθῆναι τινὶ τῶν πιστῶν ἀντὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἔτη γ' καὶ μῆνας η' καὶ τινὶ τῶν ἐπιφανῶν (ΒΕΚΚΕΡ σ. 607, 16). Ἐν δὲ φ. 54 α γράφεται καὶ δυνάμει τῶν τότε διαφέροντα ἀντὶ καὶ δυνάμει τότε διαφέροντα (ΒΕΚΚΕΡ σ. 616, 19).

2 (φ. 57 α). **Σωκράτους Ἐκκλησιαστικῆ ἱστορία.**
 Ἑλληνικῆ καὶ κολοβῆ. Τέλ. (φ. 293 β)· τοῦτο γνοὺς ὁ Κύριλλος μεταπέμπεται τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρωτεύοντας, καὶ ὁσα... (VALESIVS VII, ιγ' σ. 350 Δ). Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη ἀπὸ τοῦ 212 κ. ἐ. Τακτέον δὲ τὰ φύλλα οὕτω· 57—211, 234, 235, 212—233, 268, 269, 236—253, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα πρῶτον), 254—261, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα δεύτερον), 270, 262—265, 267, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα τρίτον), 289, 290, 266, 271, 272, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα τέταρτον), 290, 273, 274, 291, 277, 275, 278, 276, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα πέμπτον), 279, 281, 284, 282, 283, 288, 285—287, μεθ' ὃ λείπεται φύλλα δώδεκα (Χάσμα ἕκτον), 292, μεθ' ὃ λείπεται φύλλα δύο (Χάσμα ἑβδομον), 293 τὸ καὶ τελευταῖον, μεθ' ὃ λείπεται φύλλα περὶ τὰ εἰκοσι καὶ ὀκτώ (Χάσμα ὄγδοον).

Χάσμα πρῶτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων ταραχὰς μεγίστας κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀμβροσίου μέχρι τοὺς περὶ Οὐαλεντινιανόν (VALESIVS σ. 270 B—271 D).—Χάσμα δεύτερον. Ἀπὸ τῶν λέξεων ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ καὶ ὁ ἀπὸστολος μέχρι τελοῦντες τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν (VALESIVS σ. 283 A—284 B).—Χάσμα τρίτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων ἐπηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ Σεληνᾶς μέχρι χρόνον τινὰ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ διχόνοια (VALESIVS σ. 291 D—293 A).—Χάσμα τέταρτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπέμπεσθαι Ἰωάννην μέχρι καὶ ἀδικον βίον (VALESIVS σ. 300 D—302 A).—Χάσμα πέμπτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων φρονούντων λέγοντες οὐκ ἐπαύοντο μέχρι μὴ γὰρ εἰδέναι τὸ γεγονός ἐλεγεν (VALESIVS σ. 313 A—314 B).—Χάσμα ἕκτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων οὐν ἐθάρρει ἐπὶ τούτοις καὶ ἤξιον ἐπιζητεῖσθαι τὰ κατηγορούμενα μέχρι Περὶ Μαρουθᾶ τοῦ Μεσοποταμίας ἐπισκόπου (VALESIVS σ. 326 D—344 B).—Χάσμα ἑβδομον. Ἀπὸ τῶν λέξεων διὰ καὶ αἰθῆς πολλοὺς αὐτῶν ἐτιμωρήσατο μέχρι τὰς Ναπατιανῶν ἐκκλησίας (VALESIVS σ. 345 C—348 D).—Χάσμα ὄγδοον. Ἀπὸ τῶν λέξεων εἰκὸς εἰμὴ παύσαιτο κατὰ Χριστιανῶν στασιάζοντες μέχρι τοῦ τέλους ἐν ᾗ ἐπτακαιδεκάτη ὑπατεία τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου δέδοτο (VALESIVS σ. 350 A—391 D).

Τὸ ια' κεφάλαιον τοῦ VI βιβλίου διαφέρει ἐν τῷ κώδικι μεγάλως ἀπὸ τῶν κειμένων τῆς ἐκδόσεως τοῦ VALESIVS. Ἴδε αὐτὸ ἐκδομένον παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ τοῦ KERNBACHER Byzantinische Zeitschrift I.

2560. 227. **Χαρτ. 4. XVII. σελ. 9.**
 1. **Παλλαδίου Λαυσαϊκόν.**
 2. **"Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἔθνῶν καὶ τῶν Βραγμάνων."**
 3. **Ἰωάννου τοῦ Ἐσκρατᾶ Λειμών.**
 Αὕτη ἡ βιβλος ἐγράφθη... χειρὶ μὲν ἀμαρτωλοῦ Ἰωάσαφ... ἐν ἔτει ζρκθ' μηνὶ Δεκεμβρίῳ ις' (=1620).

2561. 228. Χαρτ. 4. XVII.
 Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη σὺν Θεῷ ἡ παρούσα βίβλος κατὰ τὸ ,ζρκθ' κατὰ μῆνα Αὐγούστου (=1621)...καὶ κατωτέρω Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Ἰωακείμ... φύλλα ση'.
2562. 229. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαήμερον λγ'.
 Ὁ κώδιξ συνίσταται ἐκ τετραδίων ν' κατὰ τινα ἐν αὐτῷ σημειώσων.
2563. 230. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 164).
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ἄνδριάντας κἀ.
 Ἐν τέλει εχέ' Ἀπριλλίου ε' (=1606) ἐτελειώθη ὑπὸ τινος ἱερομονάχου Κρητικοῦ.
2564. 231. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.
 Εἰς τὸν ἀριθμὸν εἰκοσι καὶ δύο. Ἐν τέλει ,ζρκθ' μηνὶ Μαρτίῳ 5' (=1621) Ἰωακείμ ἱερομονάχου.
2565. 232. Χαρτ. 4. XVII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι
 εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.
 Ἐν τέλει...χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου... ,ζρλγ' (=1626).
2566. 233. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Μαρτίου.
2567. 234. Χαρτ. 4. XV.
 Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Ἰερεμίου τλήμονος τάχα καὶ ἱερομονάχου συνδρομῆ τῆς πάντα καλῆς τε Κ...ανένης τῆς καὶ Δούκενας καὶ Φιλανθρωπικῆς ἐν α' Ἀπριλλίου τοῦ ,5' Ἰε' (=1407).
 Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 4. VIII) πολυτελῶς γεγραμμένα καὶ περιέχοντα ἀπόσπασμα Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ἰωάννην μετὰ σηματοφάνων.
2568. 235. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν εἵκει ,ζρνβ' (=1644) χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν Ξηροποτάμῳ...
2569. 236. Χαρτ. 4. XVI.
 Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
2570. 237. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου... ,ζρμζ' ἔτος μηνὶ Ἀπριλλίῳ (=1639).
2571. 238. Χαρτ. 4. XVII.
 Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
2572. 239. Χαρτ. 4. XVII.
 "Βίβλος τῶν γερόντων ὁ λεγόμενος Παράδεισος."
 (κολ.).
2573. 240. Χαρτ. 4. XVII.
 Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ "Ἀπολογία
 τοῦ Χριστιανισμοῦ μεταφρασθεῖσαι εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Μελετίου τοῦ Συρίγου."
 Ἐν τῇ ἀρχῇ Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς Ἑλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης Καντακουζηνός ὅπου ὕστερ ὀνομάσθη καὶ δια τοῦ θεοῦ καὶ αγγελικῶν σχήματος Ἰωασάφ μονάχος εἰς τοὺς ετξ' χρόνους ἀπο τῆν ἐνσαρκον οἰκονομίαν· μεταφράσθη δε εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπο Μελετίου τοῦ Συρίγου ἀχλε'. Δεκεμβρίου α'. εἰς Μολδοβλαχίαν με παρακλήσιν του ἐκλάμπρυντάτου καὶ θεόσεβεστάτου ἀθεντὸς πασης Μολδὸβλαχίας· κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βωβόνδα· νῦν δε εγραφη εἰς τοὺς εχογ' ἀπο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Σεπτεβρίου ε' (=1678). Διὰ παρακλήσεος καὶ ἐξόδου καὶ δαπάνης παρα του πάροσιωτάτου καὶ εδесиμοτατου καὶ λογιωτάτου ἀγίου καθήγουμένου τον' κῶλια κυρίου Χριστοφῶρου του Βατοπεδινού. εἰς τῆν ἀνωθεν Μολδοβλαχίαν. Καὶ κατωτέρω Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· εχο'. μηνὶ Ἰανουαρίου εἰς τὰς ια' χ,ςφζ'... (=1670)
2574. 241. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
 Ἐν τέλει...Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Ἰωασάφ ἱερομονάχου...ἐν εἵκει ,ζρλθ' Μαρτίου κ' (=1631).
2575. 242. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Συναξάριον Φεβρουαρίου—Αὐγούστου.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη ,ζρμγ' μηνὶ Ἀπριλλίῳ κα'... (=1635).
2576. 243. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Πραξαπόστολος.
 Ἐν τέλει...γραφεὺς δὲ Ἀντωνίος οἰκτρὸς ,ζρμδ' μηνὶ Αὐγούστῳ (1636).
2577. 244. Χαρτ. 4. XIV.
 Πραξαπόστολος καὶ Τετραευάγγελον.
 Περὶ τὸ τέλος φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).
2578. 245. Χαρτ. 4. XV.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον (ἀκέφ. κολοβ.).
2579. 246. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
 Μέγας κανὼν μετ' ἐξηγήσεων (ἀκέφ. κολοβ.).
2580. 247. Χαρτ. 4. XVI.
 Ψαλτήριον
 μετὰ καὶ τῶν ἐνδεκα ἐψωῶν εὐαγγελίων.
2581. 248. Χαρτ. 4. XVII. (φ. ε' καὶ σ. 609).
 I (σ. I—504). [Ψευδοδωροθέου] "Σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας Κωνσταν-

τίνον του Παλαιολόγου του εσχάτου βασιλέως των Ρωμαίων ἐτι περιέχουσα τὰ τῆς βασιλείας τῶν Τουρκῶν μέχρι τοῦ σουλτάν Μουράτη· πρὸς τοῦτους διαλαμβάνουσα καὶ περὶ τῆς Βενετίας πότε ἐκτίσθη καὶ πόσι τῶν δουκῶν ὄρισαν αὐτὴν καὶ πόσα κάστρη εἶαβαν· πόσι δὲ καὶ τῶν πατριαρχῶν ἐπατριαρχευσαν ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, συναχθέντα ταῦτα πάντα ἐκ διαφόρων βιβλίων τὰ ἀναγκαϊότερα καὶ γλυκύτερα καὶ εἰς πεζὴν φράσιν μεταγλωττησθέντα ἐν ἔτει 7307 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αφο·”

Παραβλήτεια ἡ Σύνοψις ἱστοριῶν αὐτὴ πρὸς τὸ φερόνυμον Δωροθέου Μοναχῆς Βιβλίον ἱστορικῶν, τὸν κοινῶς Χρονογράφον λεγόμενον τὸν πολλὰκι ἀπὸ τοῦ 1680 ἐκτυπωθέντα ἐν Βενετίᾳ. Ἐν συγκρίσει δὲ πρὸς τὸ ἐντυπον ἐκτενέστερα εἶνε ἐν τῷ κώδικι τὰ περὶ τῶν Τούρκων σουλτάνων ἀπὸ τοῦ Ὀρμάνη (σ. 441) μέχρι τέλους τῆς βασιλείας Σελήμη τοῦ υἱοῦ Σουλεϊμάνη (σ. 505). Τέλ. Ὅσοι δὲ ἐσφάγησαν εἰς τὸν πόλεμον ἦσαν ἕως χιλιάδες σαράντα· ὄρισαν δὲ οἱ βενετοικοὶ τὴν Κύπρον χρόνος ἐνενηντα ἐπτὰ, ἀποθανόντος τοῦ Ῥεγάτζου εἰς τὰ χίλια τετρακόσια εὐδομηνητα τέσσαρα ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως.

Χεῖρ Μελετίου ἱερομονάχου. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

2 (σ. 509—532). Χρησμοὶ διαφόρων περὶ Κωνσταντινουπόλεως.

α' (σ. 509) “Χρησμοὶ εὐρεθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐξηγηθέντες παρὰ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.” —β' (σ. 509 τὸ β') “Δέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ βασιλέως Διωνύμου...” —γ' (σ. 512) “Περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἀγγελολόφου.” —δ' (σ. 515) “Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως.” Ἀρχ. Βύζαντος ἀλλή ἐστία Κωνσταντίνου Ῥώμη Βαβυλῶν καὶ Σιών ἄλλη νέα.

Τέλ. Εὐθείας ὡς περ ἐκύκλουν πρὸς κεντρῶλια. —ε' (σ. 524) “Καὶ τοῦτο εὐρέθη ἐν τῷ παλαιῷ βιβλίῳ.” Ἀρχ. Ἀνὴρ περιλαμπῆς τῷ γένει καὶ τῇ ψυχῇ ἐν ἀσκήσει ὁσιώτατα πονέσας. Τέλ. καὶ ἐκλυκμήσει τὴν ἀλωνα τῆς ἀμαρτίας ἀπὸ πάσης ἱερατικῆς καταστάσεως. —5' (σ. 525) “Ἐκθεσις ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατέρων.” Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἔσται ἀκαταστασία μεγάλη πάσης τῆς γῆς. Τέλ. ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. —ζ' (σ. 580) “Δανιὴλ προφήτου Περὶ τῆς Ἐπταλόφου καὶ περὶ τὰς νήσους τί ἐστι τὸ μέλλον αὐτῶν.” Ἀρχ. Οὐαὶ οὐαὶ σοὶ πόλις Ἐπτάλοφε. Τέλ. καὶ εἰς ἐτέρους τόπους γεννησεται ὀδύνη πολλή καὶ στεναγμοὶ καὶ οὐαὶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

3 (σ. 505—508 καὶ 533—609). Χρονικὸν περὶ τῶν σουλτάνων ἀπὸ Σελήμη μέχρι Μεχμέτη ἐπὶ τὸ ἐκτενέστερον, ἐν σιωχέει τῆς ὑπ' ἀρ. 1 Συνήψεως ἱστοριῶν.

Παραβλήτειον καὶ τοῦτο πρὸς τὸν ἐντυπον Χρονογράφον τοῦ Ψευδοδωροθέου.

Τοῦ δλου κώδικος προτάσσεται ἐν φ. α' β—ε' β “Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου.” Ἐν δὲ φ. ε' β εἰρηται γεγραμμένα τάδε· 1681 ἐτοῦτο τὸ βασιλοχαρτεῖ ενε του Γηνακη αχ τῷ νεῖσι τῆς Μητηληνης χωρα Πέτρα καὶ ο πατηρ αὐτοῦ Κορσατης καὶ η μητηρ αὐτοῦ Ρηγενα καὶ η ωμοξηγος αὐτοῦ Ραλενα καὶ απε τοῦτο εσικοσαν καὶ εκαμαν σταπα ης ην Βενετηα οπερ φενοτε τὴν σίμερον

απο Χρηστου γενησεος χρονη σαν περαζμενη 1681. δια χηρος μου γραφο καὶ ωπηος χρηστηανδς καν ηερης καν λαηκος καὶ πεση 5α χερηα του ετουτο το βασιλοχαρτη καὶ εβγαλη το ωνομα μου να εχη το αναθεμα...

Διὰ χειρὸς δὲ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ σημειώματι ἀναγραφομένου Γενναδίου τοῦ ἐκ Μυτιλήνης γέγραπται καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 8 χρονικόν, οὗ ἡ μὲν ἀρχὴ (σ. 505—508) ἐγράφη ἐν σελισιν ἀγράφοις μειώσαις ὑπὸ τοῦ πρώτου βιβλιογράφου, ἡ δὲ συνῆχεια ἀπὸ σ. 588 μέχρι τέλους τοῦ κώδικος, εἰ μὴ τρίτος τις ἄλλος βιβλιογράφος εἶνε ὁ γράψας τὰς τοῦ κώδικος σελίδας 561—609.

2582. 249. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 445).

1 (φ. 1 α). “Μηνναῖον τοῦ Σεπτεμβρίου περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῆ ἀπασαν ἀκολουθίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διορθώσεων καὶ ἀναπληρώσεων εἰς αὐτὸ διεφθαρμένον ὄν καὶ ἑλλειπὲς τῶν ἐκ Καισαρίου Δαπόντε γενομένων ἀπὸ ἀρχαίων χειρογράφων, νεωστὶ τυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ.....καὶ τὰ ἐξῆς.”

Ἀγνωστον ἂν πράγματι ἐξεδόθη ποτὲ τύποις τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπερ φαίνεται παρεσκευασμένον πρὸς ἐκδοσιν.

2 (φ. 329 α). “Ἐναρξίς σὺν Θεῷ τῆς τε Ὀκτωβίχου καὶ τῆς Παρακλητικῆς.”

Ἐν τέλει (φ. 448 α).

Ἐν τῇ ἱερῇ καὶ περικλύτῳ σκήτῃ τῆς θεοπρομήτορος Ἀγίας Ἀννης πέρας εἴληφον ταῦτα θεία συνάρασι παρὰ μελανείμονος ἀνδρὸς ἀλήτου ἀγύρτου δλως καὶ πάντη ἀμονάχου.

Ἐν ἔτει αψοθ' μνηὶ Ἰαννουαρίου (=1779).

2583. 250. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 819).

Καισαρίου Δαπόντε Διάφορα.

1 (φ. 1 α). “Πατερικὸν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου πάπα Ῥώμης ἐν ᾧ περιέχονται βίαι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὁσίων πατέρων, ὑπ' αὐτοῦ μὲν λατινωστὶ συγγραφέντες, παρὰ δὲ τοῦ μακαρίου Ζαχαρίου πάπα Ῥώμης εἰς τὸ ἐλληνικὸν μεταφρασθέντες, νῦν δὲ εἰς τὸ κοινὸν παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλου πρὸς χρῆσιν κοινῆν καὶ ἀφέλιαν τῶν ἀναγνωσκόντων. Ἀφειρωθὲν δὲ τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Ῥυμνίκου τῆς ἐν Κραγιόβη κυρίῳ κυρίῳ Καισαρίῳ οὕτως δαπάνη νῦν πρώτον καὶ ἐτυπώθη Ἐνετίῳ αψπ' παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.” Λεῖπει παρὰ Βρετῶ. Ἄλλ' ἴδε ΣΑΘΑ Νεοελληνικὴ Φιλολογία σ. 508.—2 (φ. 173 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, συντεθείς μὲν παρὰ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου μαθητοῦ αὐτοῦ, μεταγλωττισθείς δὲ εἰς ἀπλήν φράσιν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου.”—3 (φ. 222 β). “Τροπάρια εἰς τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον.”—4 (φ. 224 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον.”—5 (φ. 226 β). “Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Νεοκαισαρείας τὸν θαυματουργόν.”—6 (φ. 243 β). Ἔμνος τέταρτος (εἰς τὴν Παναγίαν).—7 (φ. 283 β). “Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου Ἐγκώμιον φυλακῆς ἐν εἰδει ἐπιστολῆς.”—8 (φ. 302 β). Μεγαλιωάρια καὶ “Ἀκολουθία εἰς τὸν ἐν ἀγίοις μέγαν Ἀθανάσιον.”—9 (φ. 309 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μέγαν Ἀθανάσιον.”—10 (φ. 313 β). “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Μιχαὴλ

Ῥόδριον ψαλλόμενον ὡς τὸ Θεοτόκε ἡ ἑλπίς." Ἐπειτα Μεγαλυτέρων εἰς τὸν αὐτὸν.—11 (φ. 815 β). "Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Γαβριὴλ Ῥόδριον." Ἐπειτα Μεγαλυτέρων εἰς τὸν αὐτὸν.—12. "Δαβητικοὶ χαιρετισμοὶ εἰς τὴν Παναγίαν."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—11 εὐρητὰ συνεκδοκόμενα τύποις μετὰ τοῦ Πατερικοῦ. Ὁ δὲ κώδιξ ἐστὶν ἀντίγραφος τοῦ Δαπόντε.

2584. 251. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. ζ' 262).

"Θεοτοκάριον

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ μετὰ τῶν ὕμνων Καιοσαρίου Δαπόντε, ὑραυτάτων καὶ ψυχοφελέστατον νῦν πρῶτον τυπωθὲν τε καὶ διαδοθὲν ἕνα ψάλληται ἐν τοῖς ἀποδείκτοις ἀπὸ πάσας τὰς τοῦ Θεοῦ ἁγίας ἐκκλησίας εἰς δέξαν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀγαλλίας καὶ ψυχικῆν σωτηρίας τῶν ψαλλόντων ἢ καὶ ἀναγνωσκόντων αὐτό.

Ἐν φ. β α περιέχεται Ἀφιέρωσις τοῦ Δαπόντε εἰς τὴν Παναγίαν ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψπγ' Νοεμβρίου κα'. Ἐν φ. γ α Προσφώνησις "Τοῖς ἐντευξομένοις." Ἐν φ. 1 α—196 β περιλαμβάνεται τὸ Θεοτοκάριον, ἐν φ. 197 α—216 α "Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιαν ἡμῶν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τῷ ὄρθρῳ τῶν Σαββάτων ἡμερῶν τοῦ χρόνου ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτῆς ναφ. Ποίημα τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυρίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ," ἐν φ. 216 β—224 α "Καιοσαρίου [Δαπόντε] Ἕμνοι ἐπιτάφιοι, ψαλλόμενοι ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου," ἐν φ. 224 β—262 β "Τριψῆδια ψαλλόμενα ἐν τοῖς ἀποδείκτοις ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν ἁγίων Πάστων, ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ [τοῦ Ὑμνογράφου]."

Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἀντίγραφος τοῦ Δαπόντε. Τὴν δὲ στάξωσις ἀποτελεῖ φθῆλον περιγραμμῆς φέρον γραφὴν σλαβικῆν.

*2585. 252. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 201).

1 (φ. 2 α). "Θεωρητικαὶ καὶ ἐρωτικαὶ εὐχαὶ αἰ καλούμεναι Μονόλογοι τοῦ μακαρίου Ἀθουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος ἐρμηνεύθησαν ἀπὸ τῆς λατινικῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυθαίνῃ."

2 (φ. 62 α). "Εἰς αὐτὸν στίχοι Μιχαὴλ Κριτοπόουλου τοῦ Ἰμβρίου."

Στίχοι 17.

Ἀρχ. Ὅστις ἐρωτᾷ Θεοῦ ἔσχεν εὐφρόνως καὶ πύρ ἀνήψεν ἀγάπης ἐν καρδίᾳ.

Τέλ. ὁδὸς γὰρ ἐστὶ τοῦτο τῆς μετανοίας καὶ θύρα ζωῆς πρὸς σωτηρίαν ἄγον.

3 (φ. 62 β). "Εὐχαὶ εἰς τὸν αὐτὸν Κωνσταντίνου Δαπόντε Ἰσκοπελίτου."

Στίχοι 4. Ἐπονται δὲ τοῦ αὐτοῦ "Εἰς τὸν Χριστὸν" στίχοι 10 καὶ "Εἰς τοὺς ἀναγιγνώσκοντας" στίχοι 4.

4 (φ. 63 α). "Εὐχαὶ τοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Κριτοπόουλου."

Ἀρχ. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος συμπαθὴς καὶ εὐδιάλλακτος. Τέλ. Τὸ σὸν παράγιον ὄνομα καὶ τοῦ ἀνάρχου σου πατρὸς καὶ τοῦ παραγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

5 (φ. 66 β). "Εὐχὴ Γεωργίου Σχολαρίου."

Ἀρχ. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεὲ ἀληθινέ, βασιλεῦ ὕψιστε, ὑπεράγιε.

6 (φ. 69 α). "Εὐχὴ Θεοκτίστου μοναχοῦ τοῦ Στουδίτου."

7 (φ. 73 β). "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς."

Ἀρχ.

Τοῦ πρώτου φάουσι ἀγγελε, δεῦτερον φῶσι τυγχάνων

καὶ προσταχθεὶς περιφρουρεῖν τὴν τάλαιναν ψυχῆν μου

Τέλ.

τὴν ἐορτὴν τὴν...

Μένει οὕτω κολοβὸν τὸ ποίημα ἐν μέσῳ τῆ σελίδι. Ἐν δὲ τῇ φά γέγραπται λείπει. Ἰδ. καὶ κώδ. 2587 (204).

8 (φ. 75 α). Καιοσαρίου Δαπόντε Χριστιανῶν θυσία.

φ. 75 α. "Καιοσαρίου Δαπόντε τοῖς ἐντευξομένοις τὸ παρὸν ἀδελφοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν."

Ἀρχ.

Πρέποντα πολλὰ καὶ δίκαιον ἦτον νὰ ἐνωθεύσιν εἰς ἕνα μέρος νὰ γραφθοῦν καὶ νὰ ἀποτεθεύσιν ὡς μαργαρίται ἐκλεκτοὶ, ὡς λίθοι τῶν τιμιῶν ὡςπερ τινὰ κειμήλια, εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον οἱ ὕμνοι τοῦτο τοῦ Θεοῦ μετὰ τῆς Παναγίας ὡς ὕμνοι τοῦτο συγγενεῖς μόνον ἐπ' ἀληθείας.

Τέλ.

Ἀγάλλεσθε εὐφραίνεσθε μετὰ μακροζωίας καὶ ἀξιούσθε βέβαια τῆς ἀνω βασιλείας.

φ. 77 α "Χριστιανῶν θυσία μέρος Α'". Ἕμνοι εἰς τὸν Θεόν. Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης ὕμνοι ἐν ὄλιφ δέκα.—φ. 118 α. "Μέρος Β'". Ἕμνοι εἰς τὴν Θεοτόκον. Καιοσαρίου Δαπόντε. "Ἕμνος πρῶτος."

Ἀρχ. Ἄγιε σὺ

Δόγε Θεοῦ σοφία

λάμπων ἐμῇ καρδίᾳ

σοφίας φωτισμόν.

Δὸς κάλλος ὀνομάτων

εὐροϊαν νοημάτων

καὶ λέξεων ἐσμὸν

ὄπως τὴν σὲ τεκοῦσαν

δοξολογῶ, ὡς οὖσαν

ψυχῆς μου πλουτισμόν.

Τέλ.

Ὡ τι χαρὰ

νὰ ἔχω ἐγὼ μίαν

ὀλόφωτον Κυρία

καὶ νὰ μὲ ἀγαπᾷ

πλέον παρὰ μητέρα

καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα

νὰ μὲ περισκεπᾷ.

Λοιπὸν πῶς τὸ κοντῆλι

νὰ στέκη εἰς τὰ χεῖλη

γι αὐτὴν νὰ σιωπᾷ.

φ. 118 α. "Ἕμνος δεύτερος."

Ἀρχ. Οἱ ἄγγελοι νὰ λαλοῦσι μαζί σου νὰ σ' ἐπαινοῦσι πάντα σοῦ πρέπει Κυρία βασίλισσά μου Μαρία.

Τέλ. Ποθῶ γὰρ ὡς οὐδὲν ἄλλο νὰ σὲ ὕμνω καὶ νὰ ψάλλω.

φ. 119 α. "Ἕμνος τρίτος."

Ἀρχ. Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ

ἀσπετε ἐν τῇ ζωῇ

θυγατρὶ τῇ τοῦ Θεοῦ

καὶ Μητρὶ λόγου υἱοῦ.

Τέλ. Δός μοι τὴν εὐχὴν σου ὅν
φώτισόν μου εἰς τὸν νοῦν
ὕμνον ἀρξασθαι Ἄγνη
ἄλλον ἐν ἄλλῃ φωνῇ.

φ. 120 α. "Ἦμος τέταρτος."

Ἄρχ.

Ἄρχινῶ, Παρθένε, πάλιν δι' ἀγάπην σου πολλὴν
διὰ ἔμετρὸν μου χρέος καὶ μεγάλην ὀφειλήν.

Τέλ.

Τὸν Χριστὸν δὲν τὸν φωνάζουν τόσο ναὶ μὰ τὸν
Χριστὸν

ὡς καθὼς τὴν Παναγίαν, τὴν μητέρα τῶν πιστῶν.

φ. 122 β. "Ἦμος πέμπτος."

Ἄρχ.

Τὸ σῶμα, Κόρη, σὺ ὑπάρχεις τὸ παρθερικὸν
τὸ ἀχραντὸν ἀνερμηρευτός, εἰ καὶ χοϊκόν.

Τέλ.

Ἦν ἐς αἶε ὕμνοις δοξάζω, δόξαν προσδοκῶν
ἐν σοὶ ἐλπίζων τοῦ σωθῆναι ἄκων καὶ ἐκῶν.

φ. 124 α. "Ἦμος ἕκτος."

Ἄρχ.

Ἄσω δὴ ἄσμα τῇ ἡγαπημένῃ
ἀμπελῶν σὺ εἰ τῷ ἡγαπημένῳ
κυρίῳ Σαβαώθ, τῷ καθημένῳ
ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ὕμνουμένη.

Τέλ.

πανηγυρίζομεν νῦν εἰς τιμὴν σου
ἄρον κόρη κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου
καὶ εἶδε συνηγμένους τοὺς υἱούς σου,
ἦκασι πάντες εἰς προσκύνησίν σου.

φ. 125 β. "Ἦμος ἑβδόμος."

Ἄρχ.

Ἄν ἐπιβλέψῃς τὰ ἔργατά μου
καὶ ἀποβλέψῃς εἰς τὰ σφάλματά μου
υἱὲ ἀνθρώπου, Θεέ, κριτά μου.

Τέλ.

ὅπταν ἕνας διψῆ σπουδάζῃ
ἀκαταπαύστως νὰ σέ δοξάζῃ
τούτους τοὺς ὕμνους νὰ διαβάξῃ.

φ. 129 α. "Ἦμος ὄγδοος."

Ἄρχ.

Ἦ Μαριὰμ φωτιστικὴ
πρᾶγμα καὶ ὄνομα γλυκὸν
ὦ Δέσποινά μου φωτεινὴ.

Τέλ.

καὶ νὰ δοξάζῃ παγγενῆ
Θεὸν καὶ κόρη πανσθενῆ.

φ. 181 α. "Ἦμος ἔνατος."

Ἄρχ.

Ἄπασα γλῶσσα ἀπορεῖ ἀξίως εὐφημεῖν σε
καὶ νοῦς ὁ ὑπερκόσμιος ἰλιγγιᾶ ὕμνεῖν σε.

Τέλ.

καὶ ψάλλει σοὶ θεοπρεπῶς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
Θεοῦ καὶ Θεομήτορος τὰ μεγαλεῖα μόνα.

φ. 186 α. "Ἦμος δέκατος."

Ἄρχ.

Νὰ καὶ ληστής ἀκούσθηκεν ὅπου νὰ θεολογῇ
καὶ τὸν ἐσταυρωμένον διὰ Θεὸν δοξάζει
ὡς βασιλεῖα τὸν Χριστὸν νὰ τὸν καθομολογῇ
καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ νὰ τοῦ μνησθῇ φωνάζει.

Τέλ.

Ἐλθέ εἰς τοῦ Κυρίου σου καὶ Κυρίας τὴν χαρὰν,
εἰσελθε τώρα χαίρων εἰς τούτους τοὺς νυμφῶνας
ἵνα ὕμνησῃ τὸν Κύριον καὶ ἐμένα τὴν Κυρὰν
μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

φ. 189 β. "Ἦμος ἑνδέκατος."

Ἄρχ.

Ἄλλ' εἰπειθῆ, Κυρία μου, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου
ἐσὺ μοῦ εἶσαι σκεπαστή, μετὰ Θεὸν Θεός μου.

Τέλ.

Ἦ πάτερ, λόγε καὶ πνεῦμα, Τριάς μονὰς ὁ Θεὸς μου
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ
κόσμου.

φ. 141 α. "Ἦμος δωδέκατος."

Ἄρχ.

Ἄλλ' ὦ τί βία' ἀπ' ἐδῶ ὁ πόθος μὲ βιάζει
καὶ ἄλλον ὕμνον νὰ εἰπῶ· ὁ νοῦς δὲν ἠσυχάζει.

Τέλ.

Καὶ τέλος πάντων διὰ σέ τὴν ἐνθεον Μαρίαν
πολλοὶ ἐκφεύζονται ἀγῶ ἄδου τὴν τιμωρίαν.

9 (φ. 151 β).

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς

τὸν Εὐαγγελισμόν.

10 (φ. 162 β).

Πίναξ τῶν λόγων Δημητρίου τοῦ

Χρυσολωρᾶ.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τὸ περιέχον τοῦ Χρυσολωρᾶ
τοὺς λόγους τούτους καὶ ἄλλους ἄλλων πολλῶν εἶναι
μὲν σεσαθρωμένον καὶ διεφθαρμένον διὰ παλαιότητα·
σώζεται δὲ εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Σωτήρος τὸ
ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ Σκοπέλῳ. Ἐσημείωσα δὲ αὐτὸ
ἐνταῦθα διότι σπανίως εὐρίσκονται τὰ συγγράμματα
ταῦτα τοῦ Χρυσολωρᾶ, ὅτι εἶναι καὶ ἄλλοι Χρυσολωρᾶ.

11 (φ. 163 β). "Ὅροι φιλοσοφίας εἰσὶν ἕξ."

12 (φ. 164 α). Θεοφάνους "Εὐχὴ διὰ στίχων

ὠραιότη καὶ σοφωότη εἰς τὴν Πανύμνητον. Ἡ δὲ Ἄκρο-
στιχίς ἐστὶν αὕτη· Παναγία παρθένε βοήθησον καὶ χεῖρὸς τῶν
δαιμόνων με λύτρωσον· ὡς φίλαγαθὸς σώσον με μέλποντα,
χαίρε πάντων ἡ δόξα καὶ καύχημα. Ταπεινὸς Θεοφάνης οἰκτίστης
σου. Ἄμην."

Ἄρχ. Παναγία παρθένε ἐπάκουσον

τῆς εὐχῆς τοῦ ἀχρείου οἰκίτου σου.

Τέλ. Νύσσει βέλει γλυκεῖ τὴν καρδίαν μου

ὁ σὸς πόθος, διδὲ μεγαλύνω σε.

13 (φ. 171 α).

Νικηφόρου Καλλιστοῦ τοῦ Ἐπιθρο-
νολοῦ Ἦμοι εἰς τὴν Θεοτόκον.

α' (φ. 171 α).

"Ἀλφάβητος κατανοκτικὸς καὶ ἐγκωμιαστικὸς

εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Πρὸς τὴν τιμωτέραν." Ἄρχ.

Ἄχραντε παρθένε κόρη σεμνή. Τέλ. Ὁ καύχημα τῆς

ψυχῆς μου χαίροις παράμωμε.—β' (φ. 172 β).

"Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος ὕμνος." Ἄρχ. Ἄνωθεν οἱ θεοὶ θεοειδεῖς, ἀχραντε,

προφήται. Τέλ. Ὁ δέσποινα τοῦ κόσμου δέξαι τὴν

δέησιν.—γ' (φ. 174 β). "Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος ὕμνος ἐπαυτικὸς

κατανοκτικὸς..." Ἄρχ. Ἄνερμηρευτὸν ἀκουσμα ἐγνωμέν

σου, κόρη. Τέλ. προβάλλεται καὶ κράτος τάχος τὴν

χάριν δίδου.—δ' (φ. 176 α). "Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος ἐγκωμια-
στικὸς καὶ δεκτικὸς ἰδιόμελος ἵχος."

Ἄρχ. Ἀκατάληπτος ὁ τόκος

ἀνερμηρευτὸς ὁ τρόπος

σῆς ἀγνῆς κυοφορίας.

Τέλ. ὡς τὸ πρὶν ἐξαφανίσαις

ὁ κρατῶν καθικετεύει

καὶ τὸ πλῆθος χριστωνύμων.

ε' (φ. 178 α). "Τοῦ αὐτοῦ Τροπάρια εἰς τὴν εἰκόνα τῆς

Ὁδηγηρίας."

14 (φ. 178 β). [Τοῦ αὐτοῦ] "Στίχοι εἰς τὰς ἐορτὰς τοῦ Χριστοῦ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν."

"*Αρχ.*

Τί σῶτερ εἰς γῆν οὐρανοῦς κλίνας ἔβης τοὺς ἐκπεσόντας συναυψῶσαι θέλων.

Τέλ.

Καὶ προσκυνῶ σε λοιπὸν, ὦ παντοκράτορ, ἅπαντα δοξάζω σε τὸν σώσαντά με.

15 (φ. 180 α). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως "Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

"*Αρχ.* Πάναγγε, παράγαθε καὶ πολυεύσπλαγχνε δέσποινα, τὸ τῶν Χριστιανῶν παραμύθιον, τὸ τῶν θλιβομένων θερμότατον παρηγόρημα. Τέλ. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

16 (φ. 183 α). Διονυσίου τοῦ Σερογλάνη πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

α' (φ. 183 α). "Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον." "*Αρχ.* Ὑπερένδοξε καὶ ὑπέριτμε τῶν οὐρανίων ταγματῶν βασίλισσα. Τέλ. Καὶ σὲ τὴν ὑπερένδοξον τῶν ἀγίων ἀγγέλων καὶ πάσης κτίσεως ἀνασσα.—β' (φ. 184 α). "Τοῦ αὐτοῦ." "*Αρχ.* Δέχου παρευμενεστάτη Παναγία Θεοτόκε τὴν ἡμετέραν ταύτην ἱκεσίαν. Τέλ. ἀναπέμψω ἐγὼ ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.—γ' (φ. 184 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπισημῆσι περὶ τοῦ θαύματος ὑπερπεποίηκεν ἡ κυρία δέσποινα Θεοτόκος πρὸς τὸν ἀχρεῖον αὐτῆς δούλον Διονύσιον, τάχα καὶ πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως." "*Αρχ.* Ἐπλήσθη χαρᾶς δυντῶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τέλ. Περὶ ὧν ἐποίησας καὶ καθ' ἐκάστην ποιεῖς ἐξαιρέτως εἰς ἐμὲ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου καὶ κραταιᾷ βοήθειᾳ σου νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

17 (φ. 187 β). "Κυρῶλου Κωνσταντινουπόλεως

Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

"*Αρχ.* Παναγία δέσποινα Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν σωτήρα καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἡ θέλουσα καὶ ποθοῦσα πάντας ἀνθρώπους εἰς τὴν τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ δόξαν εἰσελθόντας ἰδεῖν. Τέλ. ὅτι εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

18 (φ. 188 α). Ἀνωνύμου Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

"*Αρχ.* Παναγία δέσποινα Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν σωτήρα καὶ λυτρωτὴν τοῦ γένους ἡμῶν. Τέλ. δι' ἣν εὐχαρίστως μεγαλυνῆ τὸ παράγιον αὐτοῦ ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

19 (φ. 189 α). "Κανὼν εὐχαριστήριος

εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν παντοδύναμον Ἀνασσαν ἐπὶ ἀπαλλαγῇ ἐχθρῶν, ποιηθεὶς παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε, ὅτε ἀπέστειλεν ὁ ἐπίτροπος τῆς βασιλείας ἐν Γασίῳ τῆς Μολδοβίας πιάσας αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρεν αὐτὸν, προαισθηθῆναι καὶ ἀπελθόντα εἰς Κρίμιν εἰς τὸν Ταταρχάνην. αψμς^α."

"Ὡδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου."

"*Αρχ.* Ἀθροίσθητε ἅπαντες ἐν σωτηρίῳ μου σήμερον, ἀγαλλιασώμεθα.

20 (φ. 192 β). "Ἀθανασίου ἱερομονάχου Ῥοδίου

Κανὼν πρὸς τὴν κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ἱερέσιος ὑπὲρ Κωνσταντίνου Δαπόντε ἐν φυλακῇ ὄντος."

"ἦχος πλ. δ' ὦδὴ α'. Ἀρματηλάτην." "*Αρχ.* Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἡ τέξασα, κόρη, βυθίσαντα Ἐρυθρῆ θαλάσσει.

21 (φ. 195 α). "Κωνσταντίνου [Δαπόντε] Μεγαλυνάριον."

"*Αρχ.* Χαῖρε Παναγία μήτηρ Θεοῦ, χαῖρε Θεοτόκε προστασία Χριστιανῶν.

Ὁ κῶδιξ ἐστὶν αὐτόγραφος τοῦ Δαπόντε. Ἐν φ. 112 β "Εἰκὼν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ εἰς τὸ Σαραντάρει θαυματουργοῦ εἰκότος. Ἐξωγραφὴ παρὰ Γεωργίου ἐν ἔτει αψμβ' μηνὶ Νοεμβρίῳ (=1759)." Ἔστι δ' ἀξιόλογος μονόχρωμος εἰκὼν διὰ μέλανος γεγραμμένη.

2586. 253. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 338).

"Κωνσταντίνου Δαπόντε

τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου Φανάρι γυναικῶν, τουτέστι βιβλίον φανερώων ἀρχαίων γυναικῶν ἐθνικῶν τε καὶ Χριστιανῶν ἱστορίας θαυμασίας."

"Ἔργον ἐμμετρον, διηρημένον εἰς ἱστορίας ρογ'. α' (φ. 1 α). "Ἐκάβης ἱστορία πρώτη" ἐκ στίχων 148.—β' (φ. 8 α). "Θυμωκλία." στ. 78.—γ' (φ. 9 β). "Ζῆλος γυναικὸς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης." στ. 88.—δ' (φ. 10 β). "Ζῆλος γυναικὸς ὑπὲρ ὀρθοδοξίας." στ. 68.—ε' (φ. 12 α). "Γυνὴ καματηρή." στ. 40.—ς' (φ. 13 α). "Φιδάλεια." στ. 48.—ζ' (φ. 14 α). "Γυκία θαυμαστή." στ. 258.—η' (φ. 20 α). "Νεκρά." στ. 60.—θ' (φ. 21 α). "Ὀδία." στ. 100.—ι' (φ. 23 β). "Ῥήγισσα Βριτίας καὶ περὶ Βριτίας." στ. 188.—ια' (φ. 27 β). "Πάνθεια." στ. 116.—ιβ' (φ. 29 α). "Κλεοπάτρα καὶ περὶ Καισαρίου." στ. 188.—ιγ' (φ. 32 α). "Δανηλίδος ἱστορία." στ. 86.—ιδ' (φ. 34 α). "Πλακίδια." στ. 44.—ιε' (φ. 35 α). "Βερενίκη." στ. 20.—ισ' (φ. 35 β). "Γραῖα." στ. 18.—ις' (φ. 36 α). "Ἐρμωδίκη." στ. 46.—ιη' (φ. 37 α). "Σεμίραμις." στ. 154.—ιθ' (φ. 40 β). "Ἀρτεμισία καὶ περὶ τῶν τῆς γῆς θαυμάτων." στ. 85.—κ' (φ. 41 α). "Ἀμαζόνες." στ. 40.—κα' (φ. 40 α). "Σκόθαι." στ. 46.—κβ' (φ. 41 β). "Σκυθῶν γυναῖκες καὶ Λακεδαιμονίων." στ. 18.—κγ' (φ. 41 β). "Ἀφροδίτης εἰδωλα." στ. 18.—κδ' (φ. 42 α). "Ζώδιον μὲ κέρατα." στ. 14.—κε' (φ. 42 α). "Δημόκριτος καὶ κόρη." στ. 8.—κς' (φ. 42 β). "Ξενοκράτη καὶ πόρνη." στ. 20.—κζ' (φ. 43 α). "Θεανώ." στ. 8.—κη' (φ. 43 α). "Φρόνη." στ. 10.—κθ' (φ. 43 β). "Κλεοφείδη." στ. 12.—λ' (φ. 43 β). "Σαβίνη Ποππία." στ. 10.—λα' (φ. 44 α). "Λαντισλαος καὶ κόρη." στ. 26.—λβ' (φ. 44 β). "Φαρμακαναθρεμμένη." στ. 14.—λγ' (φ. 44 β). "Ῥήγισσα Φερραρίας." στ. 80.—λδ' (φ. 45 β). "Πατρικία." στ. 22.—λε' (φ. 46 α). "Ἄλλη πατρικία." στ. 146.—λς' (φ. 48 β). "Κλυταίμηστρα." στ. 16.—λζ' (φ. 48 β). "Ἀλκιστις." στ. 24.—λη' (φ. 49 α). "Βασίλισσα Περσῶν." στ. 90.—λθ' (φ. 51 β). "Ἐξασία καὶ Ἀστεία." στ. 94.—μ' (φ. 53 β). "Σώφρων πτωχή." στ. 30.—μα' (φ. 54 α). "Ἀδικοκαμένη πτωχή." στ. 20.—μβ' (φ. 54 β). "Βιτουλίνος καὶ χήρα." στ. 28.—μγ' (φ. 55 α). "Ῥοδανὸς καὶ χήρα." στ. 14.—μδ' (φ. 55 β). "Μαρίνα βασίλισσα." στ. 26.—με' (φ. 56 α). "Ἰουστῖνα βασίλισσα." στ. 60.—μς' (φ. 57 β). "Ῥόδιωπις." στ. 14.—μζ' (φ. 57 β). "Σήρα." στ. 88.—μη' (φ. 58 β). "Σήρα, καὶ περὶ τοῦ καρβιτζῆν." στ. 62.—μθ' (φ. 60 α). "Ἰουβενάλια χήρα." στ. 42.—ν' (φ. 61 α). "Φράγγα." στ. 84.—να' (φ. 62 α). "Ἀταλάντη." στ. 68.—νβ' (φ. 63 β). "Ἰπποδάμεια." στ.

- 22.—γ' (φ. 64 α). "Μάρτυσσα." στ. 24.—δ' (φ. 64 β). "Θαρβή." στ. 16.—ε' (φ. 64 β). "Δαναίδες." στ. 84.—
 ς' (φ. 65 β). "Λήμναι γυναίκες." στ. 16.—ζ' (φ. 66 α).
 "Χίω γυναίκες." στ. 8.—η' (φ. 66 α). "Μακαρία." στ. 6.
 —θ' (φ. 66 α). "Τρεῖς ἀδελφαὶ παρθένοι." στ. 8.—ξ' (φ.
 66 β). "Τπατία." στ. 82.—ξβ' (φ. 67 α). "Εὐδοκία βασι-
 λισσα πρώτη." στ. 58.—ξβ' (φ. 68 β). "Εὐδοκία βασίλισσα."
 β' στ. 19.—ξγ' (φ. 69 α). "Εὐδοκία βασίλισσα τρίτη." στ.
 10.—ξδ' (φ. 69 β). "Εὐδοκία ἀρχόντισσα δ'." στ. 14.—
 ξε' (φ. 70 α). "Αννα βασίλισσα." στ. 8.—ξς' (φ. 70 α).
 "Εἰρήνη βασίλισσα τρεῖς." στ. 16.—ξζ' (φ. 70 β). "Βασίλισσαι
 ἐπτά." στ. 16.—ξη' (φ. 71 α). "Ἑλένη βασίλισσα." στ. 44.
 —ξθ' (φ. 72 α). "Σιβύλλα." στ. 40.—ο' (φ. 73 α). "Ἀνθρω-
 ποφάγισσας." στ. 90.—οα' (φ. 75 α). "Πολυφάγοι." στ.
 16.—οβ' (φ. 75 α). "Ψαροφαγοῦσα βασιλ." στ. 10.—ογ'
 (φ. 75 β). "Φερετμή βασιλ." στ. 22.—οδ' (φ. 76 α).
 "Ὀλυμπίας βασιλ." στ. 6.—οε' (φ. 76 α). "Σκόλλα καὶ
 Χάρυβδις." στ. 44.—ος' (φ. 77 α). "Κίρκη." στ. 64.—
 οζ' (φ. 78 β). "Μάγοι." στ. 24.—οη' (φ. 79 α). "Πουτάνες,
 μάγοι." στ. 60.—οθ' (φ. 80 β). "Μάγοι." στ. 62.—π'
 82 α). "Παιδεία Μάγισσας." στ. 36.—πα' (φ. 82 β). "Κω-
 νέξα." στ. 22.—πβ' (φ. 83 α). "Εὐμορφαις γυν: καὶ σκυλο-
 παντρεμένη." στ. 44.—πγ' (φ. 84 α). "Σκυλογαπημένη."
 στ. 16.—πδ' (φ. 84 β). "Σκυλοπεθαμμένη." στ. 40.—
 πε' (φ. 85 β). "Ζωή βασίλισσα." στ. 18.—πς' (φ. 85 β).
 "Εὐσεβία βασίλισσα." στ. 54.—πζ' (φ. 87 α). "Τῶν ἁγίων
 πέντε κανονικῶν, Θέκλης, Μαρίας, Μάρθας, Μαρίας καὶ
 Ἑννελεμ." στ. 192.—πη' (φ. 91 β). "Μαρτίου κθ' μῆμη
 τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ φρέατι." στ. 140.
 —πθ' (φ. 94 β). "Ἰουλιῦ ἰ' μῆμη τοῦ ἁγίου Νεανίου καὶ
 σοφωτάτου μάρτυρος." στ. 24.—ι' (φ. 95 α). "Ἰουλιῦ κβ'
 μῆμη τῆς ἁγίας ὁσιμάρτυρος Μαρκέλλης." στ. 22.—ια' (φ.
 96 α). "Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ' μῆμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἄννης
 τῆς ἐν τῷ Δευκάρη." στ. 48.—ιβ' (φ. 97 α). "Τῷ αὐτῷ μηνὶ
 κς' μῆμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ὀραιοζήλης." στ. 90.—ιγ' (φ.
 99 α). "Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ' μῆμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
 Ἀνθούσης τῆς συγκεκμημένης εἰς τὴν μοῆν τοῦ Μαντινέου." στ.
 90.—ιδ' (φ. 101 α). "Μαρτίου κς" διήγησις ὠφέλιμος περὶ
 τινος Μάλχου μοναχοῦ." στ. 212.—ιε' (φ. 106 α). "Διήγησις
 ἐτέρου μοναχοῦ ἀνωπύμου." στ. 96.—ις' (φ. 108 α). "Παρό-
 σατις καὶ Σεμίραμις." στ. 44.—ιζ' (φ. 109 α). "Λουκρετία."
 στ. 54.—ιη' (φ. 110 β). "Θάνατος βασιλέως Ῥώμης καὶ ἄλωσις
 διὰ γυναῖκα." στ. 82.—ιθ' (φ. 112 β). "Θάνατος Ἰλδιβάδου
 καὶ Οὐραίου διὰ γυναῖκα." στ. 68.—ρ' (φ. 114 α). "Λακε-
 δαιμόνιοι νικοῦνται διὰ γυναῖκα." στ. 56.—ρα' (φ. 115 α).
 "Ἀρχοντίσσης σφαγὴ ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης." στ. 18.—ρβ' (φ.
 115 β). "Ἀρχωντισσῶν πνιγμὸς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης." στ. 12.
 —ργ' (φ. 116 α). "Θάνατος ἀρχοντισσῶν ἐκ τῆς ζηλείας τῶν
 ἀνδρῶν." στ. 98.—ρδ' (φ. 118 α). "Θάνατοι δύο ἀνηκουστοί."
 στ. 84.—ρε' (φ. 119 α). "Παλλακίδων κήψιμο καὶ περὶ Φω-
 καίων." στ. 22.—ρς' (φ. 119 β). "Ἀρμενίσσης λόγος σόφρων
 καὶ σοφὸς καὶ περὶ Κύρου." στ. 46.—ρζ' (φ. 120 β). "Ἑλλη-
 νίσσης λόγος σόφρων καὶ σοφὸς καὶ περὶ Ἰέρωνος." στ. 80.
 —ρη' (φ. 121 α). "Παυλίνα." στ. 140.—ρθ' (φ. 128 β).
 "Βαλλερία ἡ καὶ Μεσσαλίνα." στ. 77.—ρι' (φ. 125 α).
 "Μερίη καὶ περὶ Κύρου." στ. 116.—ρια' (φ. 128 α). "Διβέ-
 ριος πάπας Ῥώμης." στ. 82.—ριβ' (φ. 129 β). "Κομβάβος
 καὶ Στρατοκίχη." στ. 422.—ριγ' (φ. 137 β). "Στατεῖρα καὶ
 Παρόσατις." στ. 58.—ριδ' (φ. 188 β). "Φαρμακοποτισμένοι
 καὶ κουρίζος." στ. 56.—ριε' (φ. 140 α). "Γυναῖκες ἀξιοθαύ-
 μασται." στ. 90.—ρις' (φ. 142 α). "Ἰώ." στ. 22.—ριζ' (φ.
 142 β). "Εὐρώπη." στ. 20.—ρη' (φ. 143 α). "Δανάη."
 στ. 16.—ρθ' (φ. 143 β). "Ἡρα." στ. 22.—ρκ' (φ. 144 α).
 "Ῥέα." στ. 18.—ρκα' (φ. 144 α). "Ἀδάφη." στ. 20.—
 ρκβ' (φ. 144 β). "Θίσβη." στ. 27.—ρκγ' (φ. 145 α). "Ἡρώ."
 στ. 50.—ρκδ' (φ. 146 β). "Σφίγξ." στ. 88.—ρκε' (φ. 147 α).
 "Βελλεροφόντης καὶ Χίμερα." στ. 114.—ρκς' (φ. 149 β).
 "Λαῖν." στ. 40.—ρκζ' (φ. 150 β). "Βουφάτιος Τέννης καὶ
 περὶ μοιχῶν." στ. 108.—ρκη' (φ. 152 β). "Μοιχαλίδες,
 δόρατος θάνατος." στ. 40.—ρκθ' (φ. 153 β). "Βιργίνιος,
 Πόντιος, Περίανδρος, Κέκρωψ." στ. 40.—ρλ' (φ. 154 β).
 "Φρόξος καὶ Ἑλλη." στ. 54.—ρλα' (φ. 155 β). "Μαρία,
 φρικτὴ ἱστορία." στ. 112.—ρלב' (φ. 156 β). "Δαιμοκαλο-
 γραία." στ. 102.—ρλγ' (φ. 160 β). "Ἀρχοντίσσης ἔργον
 θαυμαστῶν." στ. 152.—ρλδ' (φ. 164 α). "Ἡ ἁγία Βέσσα,
 θαυμαστὴ ἱστορία." στ. 182.—ρλε' (φ. 168 β). "Ἡ ὁσία
 βοσκοπούλα, ταῦτόν εἰπεῖν, τὸ μέγα σπήλαιον." στ. 86.—
 ρλς' (φ. 170 β). "Οἱ ὁσίοι Παφνούσιος καὶ ὁ ποιμήν." στ.
 186.—ρλζ' (φ. 173 β). "Ὁ ὁσιος Ἡσαίας." στ. 106.—ρλη'
 (φ. 175 β). "Σαμωτίσσα." στ. 134.—ρλθ' (φ. 179 α).
 "Μεχμὲτ ἐφέντης καὶ ἄλλος." στ. 106.—ρμ' (φ. 181 α).
 "Ἐλγα ἡ περὶ χριστιανισμοῦ." στ. 286.—ρμα' (φ. 186 β).
 "Μαβία ἡ περὶ χριστιανισμοῦ Σαρακηνῶν." στ. 52.—ρμβ'
 (φ. 187 β). "Ἐόφημία καὶ Ἐδεσηοί." στ. 72.—ρμγ' (φ. 189 β).
 "Σαπφὴ καὶ Ἰάμβη." στ. 55.—ρμδ' (φ. 190 α). "Ἀσπασία."
 στ. 96.—ρμε' (φ. 193 α). "Ἀπριλλίου ἰβ' μῆμη τῆς ὁσίας
 μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης." στ. 544.—ρμς' (φ. 205 β). "Ἡ
 ἁγία Κλάρα." στ. 22.—ρμζ' (φ. 206 α). "Ἡ ὁσία Σπα-
 θαρέσα." στ. 434.—ρμη' (φ. 215 β). "Μαρτίου δέκα, μῆμη
 τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀσπασίας." στ. 274.—ρμθ' (φ. 222 α).
 "Ἰαννουαρίου δ' μῆμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀπολιναρίας."
 στ. 272.—ρν' (φ. 228 α). "Ἀνόνομος ὁσία." στ. 70.—ρνα'
 (φ. 229 β). "Ὀσία Λαρωτή." στ. 208.—ρνβ' (φ. 234 β).
 "Σέργιος καὶ Πύρρος." στ. 586.—ρνγ' (φ. 248 α). "Δεκεμ-
 βρίου γ' μῆμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοῦλου τοῦ ἀπὸ
 ἐπάρχου καὶ Κορνηλοῦ τοῦ παρθούρου." στ. 826.
 2 (φ. 255 α). [Τοῦ αὐτοῦ] Μεγαλυνάρια.
 3 (φ. 256 α). [Τοῦ αὐτοῦ] "Διάλογος
 κατὰ ἀλφάβητον περὶ σωφρόνων νέων." Πρόσωπα: Αἰγυπτία,
 Ἰωσηφ καὶ Πεντεφρῆς. στ. 100.
 4 (φ. 259 β). [Τοῦ αὐτοῦ] "Διάλογος
 περὶ σωφρόνων γυναικῶν." Πρόσωπα: Πρωτογένης, Σω-
 σάννα, Κόρα, Ἑβραῖοι καὶ Δακίηλ. στ. 100.
 5 (φ. 262 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν
 Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν."
 Ἄρχ.
 Ἄφαῖς ἀύλοισ ἀπτεταί σου, Χριστέ μου,
 μὴ μοῦ πρὸς ἡν ἐφῆσας ἄπτου Μαρίας.
 Ὁ Ἄπελλης περίφημος ζωγράφος τῶν Ἑλλήνων
 (δὲν εἶχε τελειώτερον ὁ κόσμος ἀπ' ἐκείνου)
 τὴν Ἀφροδίτην θέλωντας διὰ τὰ ζωγραφῆση
 τὰ πλῆμορφα κορίττῃα εἶχε τὰ συναθροίσει
 τέλ.
 Θεὸς γὰρ ὑπερένδοξος καὶ κύριος σὺ μόνος
 νῦν καὶ δεῖ καὶ πάντοτε καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.
 6 (φ. 274 β). [Τοῦ αὐτοῦ] Μεγαλυνάρια καὶ ὕμνοι.
 α' (φ. 274 β). "Μεγαλυνάριον." στ. 8.—β' (φ. 275 α).
 "Ἦμνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ὑπερμύητον Δέσποσαν."
 στ. 102.—γ' (φ. 279 β). "Μεγαλυνάριον."—δ' (φ. 279 β).

“*Ἔμμος δεύτερος.*” στ. 98.—ε’ (φ. 281 β). “*Μεγαλυνάριον.*” —5’ (φ. 282 α). “*Ἔμμος τρίτος.*” στ. 52.—ζ’ (φ. 283 α). “*Ἔμμος τέταρτος.*” στ. 58.—η’ (φ. 284 α). “*Ἔμμος πέμπτος.*” στ. 51.—θ’ (φ. 285 β). “*Ἔμμος ἕκτος λεγόμενος Μεγαλυνάρια.*” στ. 20.—ι’ (φ. 286 α). “*Ἔμμος ἑβδομος λεγόμενος Προσκυνητάρια.*” στ. 20.

7 (φ. 286 β). [Τοῦ αὐτοῦ] “*Μεγαλυνάριον.*

Λόγος ἢ ἐσχὴ ἐξαγορευτικὴ καὶ ἱστορικὴ καὶ θεολογική.” Ἔκ στ. 1682.

Ἄρχ.

Πρόσδεξαι ὄν παρακαλῶ ταύτην τὴν ὑμνωδίαν,
δέξου τὴν Παναγία μου, ὡτὰν δωροφορίαν,
ὅπου μ’ αὐτὴν προσφέρω σοι κι δλην μου τὴν καρδίαν
ὄσων ὑπὲρ χρηματικὴν πᾶσαν φορολογίαν.

Τέλ.

Ἐξ ὃς κἀγὼ ἐλάχιστος ὁ λάτρης ἐγεννήθην,
δι’ οὐ ἀναγεννήθηκα, ἐν ᾧ διετηρήθην.

Πρὸς ὃν ἐπανελεύσομαι, θαρρῶ εἰς τὸ ἐλεός σου
προϊσταμένου τοῦ Σταυροῦ, καὶ σοῦ δὲ τῆς παιδός σου

ἵνα δοξάζω καὶ ὑμῶν τὴν ἀγαθότητά σου
καὶ θεωρῶ καὶ προσκυνῶ τὴν ὡραιότητα σου.

Ἵτι αὐτῷ πρέπει τιμὴ, δόξα, θεολογία.

νῦν καὶ δεῖ καὶ πάντοτε, ἀπαυστος, αἰωνία, ἀμήν.

8 (φ. 322 β). [Τοῦ αὐτοῦ] “*Ἀκολουθία νυμφικῆ, ἐπιθαλάμιος, τριήμερος.*”

9 (φ. 325 α). [Τοῦ αὐτοῦ] “*Συμφωνία τοῦ εὐσεβοῦς καὶ θεοφιλοῦς ἀνδρὸς Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.*”

Τὸ ἐν τῷ αὐτογράφῳ τούτῳ κώδικι τοῦ Δαπῶντε περιλαμβανόμενον Φανάρι γυναικῶν λέγεται μὲν παρὰ Βρετῆ Νεοελ. Φιλολογίας Τόμ. Α’ σ. 194 κατὰ τινὰ σημείωσιν τοῦ Λογίου Ἑρμού ἐκδεδομένον τύποις, ἀλλ’ ὅσπερ ὁ Βρετὴς εἶδε τὴν ἐκδοσιν, οὗτ’ ἐγὼ πολλὰ ζητήσας ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω τι περὶ αὐτῆς, ἀμφίβολον δ’ ἂν ποτε πράγματι ἐτυπώθη τὸ βιβλίον. Ὅπως δὲ τὸ Φανάρι γυναικῶν ἐγράφη μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1786 ἐν Βενετίᾳ ἐκτύπωσιν τοῦ Καθρέπτου γυναικῶν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν λεγομένων ἐν τῇ μὲν ἱστορίᾳ τοῦ Φαναρίου γυναικῶν, φ. 58 α—β. Βίβλ. δὲ ταῦτα.

Ἵτι ἐγὼ ἀγαπητοὶ ἐγραψά ἱστορίας

εἰς τὸ βιβλίον μου αὐτὸ, ὅχι τὰς δημοσίας,
ὅπου οἱ χρονολογικοὶ μας γράφουν καὶ τὰ βιβλία
τῆς ἐκκλησίας, διατί; ὅτι ταυτολογία.

Ἐγραψά ἀνεκδότους δὲ, σπανίας ἱστορίας,
τὰ σπάνια γὰρ ἀξία εἰσὶν ἐπιθυμίας,
πόθον διὰ νὰ ἔχουσιν ὅλοι νὰ ταῖς διαβάξουν
καὶ διαβάξοντες καρπὸν, ὄφελος νὰ συνάξουν.

Οὐ μόνον γὰρ δι’ ἠδονὴν γράφω τὴν ἱστορίαν,
ἀλλὰ καὶ δι’ ὠφέλειαν καὶ διὰ νοουθεσίαν.

Κ’ εἰς τὸν Καθρέπτην Γυναικῶν πάμπολλαις γυναικείαις

ἐγραψά, καθὼς φαίνονται, εὐμορφαῖς ἱστορίαις.

Ἐπὶ ἐκείναις πλὴν ἐδῶ δὲν εἶναι μὴδὲ μία

εἶνε δὲ ἂν τὰ δύο μου ἢ πλείοτεραι βιβλία,
τὴν Βίβλον τῶν βασιλειῶν εἰς δύο διηρημένην
καὶ ἀπὸ τὴν Πνευματικὴν τράπεζαν λεγομένην.

Μακάριος ἐκεῖνος δὲ ὅπου νὰ τὸ τυπώσῃ,
ὡς τὸν Καθρέπτην, καὶ αὐτὸ, τὸν κόσμον νὰ τὸ δώσῃ

καὶ τὸνομά του μὲ αὐτὸ θέλει νὰ τὸ τιμήσῃ
δεύτερον καὶ τὸ γένος του θέλει εὐεργετήσῃ
τρίτον τὸ ἕνα ἄλλο δὲ θέλει διαφορήσῃ
καὶ τὴν ψυχὴν τὸ τέταρτον θέλει τὴν ὠφελήσῃ.

2587. 254. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 423).

Καισαρίου Δαπῶντε Βίβλος βασιλειῶν.

Μέρος Α’.

Ἰδ. σημείωσιν ἐν τῷ ὑπ’ ἀρ. 2588 (255) κώδικι.

Τὸ πρῶτον βιβλίον ἀρχ.

Σὺ Ἰησοῦ μου προηγοῦ ταύτης τῆς ἱστορίας
ἐνεκεν ἀληθείας τε, καὶ χάριν σωτηρίας.

Μέχρι τίνος ἐξικεῖτο τὸ πρῶτον βιβλίον μένει ἀγνωστον,
καθότι τὸ τέλος αὐτοῦ συνέπιπτε μετὰ τῶν φύλλων 118 καὶ
185, ἅτινα λείπουν νῦν ἐκ τοῦ κώδικος. Καὶ τὸ μὲν φ. 112
τελευτᾷ ἐν τοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Οὐάλεντος ὡδε:

Δὲν ἐπρεπε νὰ πεταχθῶ ἀπὸ τὴν κάμαρὴ μου
νὰ κουβαλῶ νερὸ κέγῳ μὲ δλη τὴ σπουδὴ μου
ἀπάνω κάτω καὶ ἐγὼ νὰ τρέχω νὰ πηγαίνω
ἐτούτο ἤθελες μὲ πῆ εἶναι βεβαιωμένο.

Τὸ δὲ φύλλον 186, ἐν ᾧ γίνεται παρενεθικῶς λόγος περὶ
Ἀιγυπτίων, Σακῶν καὶ Περσῶν, ἀρχεται ὡδε:

Ἀιγύπτιοι συνείθιζαν νὰ γνέθουν, νὰ κιτάξουν
ταῖς δουλείαις ὄλαις τοῦ σπητιοῦ μέσα νὰ ἡσυχάζουν

ἢ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τζαρσί καὶ εἰς τὴν πραγματείαν
εἰς κάθε ἔξω τοῦ σπητιοῦ χρεῖαν ὑπηρεσίαν.

Ἡ δ’ ἐπομένη συνέχεια ἀναφέρεται εἰς τὴν βασιλείαν Θεοδοσίου
τοῦ μεγάλου. Τὸ δὲ τέλος τοῦ β’ βιβλίου, ὅπερ ἐξικεῖται εἰς
τὴν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασιν τοῦ Ἰουστινιανοῦ τελευτᾷ ὡδε:

Ἡ τρίτη τώρα ἀρχινᾷ ἐν τῷ ὀνόματι σου
καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου καὶ ἐν τῇ χάριτι σου.

Καὶ Κύριε κι ἂς παίξωμεν ἡμεῖς τὴν λύρα πάλιν

μὲ ἄλλην μελωδίαν μας, καὶ βασιλείαν ἄλλην,

διὰ νὰ σὰς γλυκάνωμεν καὶ μὲ τὴν μελωδίαν

διὰ νὰ σὰς εὐφράνωμεν καὶ μὲ τὴν βασιλείαν.

Ἐν φ. 254, β’ “*Βασιλειῶν βιβλίον τρίτον. Ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς δέκατος ὕψους.*” Ἄρχ.

Ὁ Ἰουστινιανὸς βασιλεύει ὁ μέγας
ἐκ Θεοῦ καὶ σὺν Θεῷ καὶ αὐτὸς, ὡς περ τὶς ἄλλοι.

Ἐλθετε ὄν βασιλεῖς οἱ θεοστεφανωμένοι
ἀρχοντες καὶ στρατηγοὶ καὶ λαοὶ εὐλογημένοι
τώρα καὶ τὰ παρ’ αὐτοῦ νὰ εἰποῦμεν γεγονότα
καὶ τὰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ αὐτοῦ συμβεβηκότα.

Μένει δὲ ὁ κώδιξ κολοβὸς ἐν τῷ τρίτῳ τούτῳ βιβλίῳ ἐν τῇ
ἀρχῇ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωσῆμου,
καὶ δὴ ἐν τοῖς περὶ Ἀρταβασδοῦ διὰ τῶν ἐξῆς:

Ἵστερα τὸν συγχώρησε, καὶ πάλιν πατριάρχην

αὐτὸς τὸν ἐδιώρισεν αὐτὸν τὸν γαδουράρχην.

διότι μὲ τοῦ λόγου του εἶχεν ὁμογνωμήσει

πάλιν καὶ ὑποσχέθηκεν ὡς δούλος του νὰ ζήσῃ...

2588. 255. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 800).

Καισαρίου Δαπῶντε Βίβλος βασιλειῶν. Μέρος β’.

Ὁ κώδιξ οὗτος, οὐ λείπουν τὰ πρῶτα 16 φύλλα, ἐστὶν αὐτόγραφος τοῦ Δαπῶντε, καὶ περιέχει διαφόρους διορθώσεις καὶ
διασβέσματα τῇ αὐτοῦ χειρὶ, ὡς καὶ ὁ ὑπ’ ἀρ. 2587 (254),
ἀποτελεῖ δὲ τὸ δεύτερον ἐκείνου μέρος. Ἀρχεται δὲ διὰ τοῦ
τετάρτου βιβλίου ἀκεφάλου ὡδε:

Ἐπὶ τὴν τῶν Ἀρειανῶν σκλαβιά καὶ τυραννίαν στέλλει τὸν Βελισάριον μετ' ὅσον προθυμίαν καὶ ὡς περὶ ὁ Ἀλέξανδρος τὴν μάχην εἶχε σικώσει κατὰ Περσῶν τοὺς Ἕλληνας, ἵνα ἐλευθερώσῃ. Τελευτῆ δὲ τὸ τέταρτον βιβλίον ἐν φ. 70 β ἐν τοῖς περὶ Μιχαὴλ Ῥαγκαβέ·

Ἔθανε δὲ καὶ ἐποῦτος ὡς ἐπάξιον θανάτου, τὸν ἀπέθανον δὲ μᾶλλον ὡς ἀνάξιον ζωῆς. Δὲν ἤθελε δὲ πεθάνῃ, ἀν' ἐξοῦσε γνωστικὰ, καὶ δὲν ἔκανε τρελλάδες καὶ τρελλάδες, ὡς κακὰ, ὅτι στύλος βασιλέως εἶν' ἡ γνώσις καὶ ζωῆ, χάρος δὲ ἡ ἀγνωσία, χάρος κ' ἐρχεται ταχύ. φ. 71 α' "Βασιλεῶν βιβλίον πέμπτον. Βασιλεὺς ὁ Μακεδῶν τεσσαρακοστὸς ἑβδόμος." Ἄρχ.

Βασιλεὺς ὁ Μακεδῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας γεμάτος κατ' ἀλήθειαν γνώσεως καὶ ἀνδρείας ἀξίος διὰ βασιλεὺς διὰ τὴν δύναμίν του καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ διὰ φρόνησιν [του], διὰ μεγαλοπρέπειαν, διὰ φιλοθεϊαν, διὰ τὰ πάντα ἀξίος διὰ τὴν βασιλείαν· μετὰ τὸν κύριον Ἡράκλειον Βασιλεὺς ἐποῦτος ἐστάθη ὅντως βασιλεὺς, ὡς χαρισμάτων πλούτος. φ. 186 α—187 α περὶ τῶν Ψελλῶν.—φ. 189 β. Τέλος τοῦ ε' βιβλίου·

Ὅτ' ἡ καλὴ ἡ δούλευσις ταύτης τῆς ἐπιγείου αἰτία ἀπολαύσεως καὶ τῆς ἐπουρανίου, ἧς γένοιτο ἐπιτυχεῖν καὶ καταξιοθῆναι καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας καὶ πάντας καὶ συνείναι χάριτι καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὧ δόξα αἰωνία. Ἄμην. φ. 190 α. "Βασιλεῶν βιβλίον ἕκτον. Ἰσαάκιος ὁ Κομνηνὸς ἐξηκοστὸς τρίτος." Ἄρχ.

Θρονίζεται ὁ Κομνηνὸς λοιπὸν μετ' εὐκολίαν πέρνει ὁ Ἰσαάκιος λοιπὸν τὴν βασιλείαν πρῶτος αὐτὸς τῶν Κομνηνῶν ἐφάση βασιλέως, γένος πατροπαράδοτον, ἐνδοξον καὶ ἀρχαῖον. Ὁ πατριάρχης τὸ λοιπὸν διὰ τὴν συνδρομὴν του τὸν βασιλέα ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπακοήν του. φ. 299 β. "Ἰσαάκιος Ἄγγελος Κομνηνὸς ἑβδομηκοστὸς τέταρτος, εἰς δὲ τὸ ὄνομα δεύτερος." Ἄρχ. Ψήφω Θεοῦ δὲ καὶ λαοῦ λαβὼν τὴν βασιλείαν ὁ Ἰσαάκιος, διπλὸς εἰς γενεαλογίαν, Ἄγγελος γὰρ καὶ Κομνηνὸς, πολλὰς εὐεργεσίας ἔκαμνε στοὺς ἀρχοντας πολλὰς τε καὶ πλουσίας. Τὸ τε 5' βιβλίον καὶ ὁ κώδιξ μένουσι κολοβὰ ἐν φ. 300 β ἐν τοῖς ἐξῆς·

Πῆρεν ἀπὸ τοῦ Σικελοῦ καὶ τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοῦν μεγάλην καταδίκην, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς ἀνταποδώσας καὶ περισσοὺς ἀπὸ αὐτοῦ δικαίως θανατώσας. Λέγουσι δὲ ὅταν Σικελοὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἔκαμαν κείνην τὴν φρικτὴν σφαγὴν καὶ καταδίκην... (ἐξίτηλα) νὰ μὴν ἐγγιξαν ποσῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀπορριμμένα λείψανα τῶν Θεσσαλονικέων. Τώρα δὲ ἐπὶ τῶν Σικελῶν εἶχασιν λέν λυσσάξην ἐσυνερίζοντάνε ποιοὶ πλιότερα νὰ ἀρπάξῃ. Ἐπρωγαν καὶ δὲν χόρταιναν, ἀμὴ καὶ τὰ θαμμένα τὰ ξέχωναν καὶ τάτρωγαν, σὰν ἦταν προσταγμένα.

ἔχοντας ὁ Σουλτὰν Μεχμέτ (ἀκούσατε καὶ μίαν διήγησιν μετ' ὧν σκυλιῶν αὐτὴν σχεδὸν ὁμοίαν) ἔχοντας ὁ Σουλτὰν Μεχμέτ μετὰ τῆς Βενετίας πόλεμον κατὰ τὸν Μωριά διὰ τινὰς αἰτίας μετὰ τὸ νὰ ἐσικώθησαν νὰ πάρουν τὸν Μωριά οἱ Βενετζάνοι ἀπ'... (διάρτητον) τὸν πρῶτον βασιλέα ἐπήγαν ὡς δις μύριοι Τοῦρκοι γιὰ νὰ πατήσουν τῶν Βενετζάνων τὰ χωριά, καὶ νὰ λεηλατήσουν· πέρνοντες μίαν χώραν δὲ εἰς ἐκεῖνοὺς τοὺς τόπους ὡς πεντακόσους σκλάβωσαν ἀπὸ ἐκεῖ ἀνθρώπους καὶ εἰς τὴν βασιλεύουσαν εὐθὺς εἰς τὸν βασιλέα τοὺς ἐστειλεν ὁ στρατηγὸς πασᾶς ἀπὸ τὸν Μωριά. Ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταξε νὰ τοὺς διχοτομήσῃ, τούτεστι δυὸ κομμάτια τὸν ἕνα νὰ τὸν σχίσουν· τοῦτο τὸ διχοτόμημα αὐτὸς εἶχε τάρχισει μετὰ καιρὸν, ὡς πλιὸ φρικτὸ, τὸν κόσμον νὰ φοβήσῃ...

Βάσις τῆς ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 2587 (254) καὶ 2588 (255) κώδιξι περιλαμβανομένης Βίβλου βασιλεῶν τοῦ Δαπόντε ἐστίν, ὡς φαίνεται, ὁ Χρῶσογράφος τοῦ Ψευδοδωροθέου. Πλὴν δὲ τῶν διηγήσεων περὶ τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων παρείδονται πολλὰ γραμματολογικὰ, πολλὰ εἰδήσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, τροπάρια ὀλόγραφα, πολλάκις ἐν τῷ πρωτότυπῳ μέτρῳ, συναξάρια, μῦθοι, ἴδιαι τοῦ ποιητοῦ ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Τινὲς δὲ τῶν στίχων τοῦ Δαπόντε ἀνευρίσκονται καὶ ἐν ἄλλοις αὐτοῦ ἔργοις, ὅσον ἡ διήγησις περὶ τοῦ καραβίου τῆς χήρας. Καθόλου δὲ ἡ Βίβλος τῶν βασιλεῶν, καίπερ περιέχουσα τὰ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τῶν δύο κωδικῶν δηλωθέντα χάσματα, ἐστὶ πάντως ἀξία ἐκδόσεως.

2589. 256. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 222).

I (φ. 1 α). "Ἀνθολογία μερικὴ ἐκ τῶν βιβλίων Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομαζομένου Καισαρίου."

α' (φ. 1 α). "Λόγος παρηγορικὸς εἰς τὸν Ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον."

Ἄρχ. Δὲν λάμπει τόσον ὁ λαμπρὸς ἥλιος ἀνατέλλων ὡς ὁ λαμπρὸς Γεώργιος, ἐλθεῖν σήμερον θέλων. Δὲν εἶνε τόσο ποθεινὸν, γλυκὸν, τὸ φῶς ἡλίου καθὼς εἶναι ἡ εορτὴ τοῦ θεοῦ Γεωργίου. Τέλ.

Εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἅγιοις ἅπασι, καὶ τῆς ἀειπαρθένου. Ὅτι αὐτῷ πρέπει καὶ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος δόξα, τιμὴ, προσκύνησις, αὐτὸς γὰρ Θεὸς μόνος. Στίχοι 270.—β' (φ. 7 α). "Μεγαλωτέρων."—γ' (φ. 7 β). "Τὸ αὐτὸ εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην ἑβδομάδα."

Ἄρχ. Χάριν ἐν λόγῳ δὸς μοι νῦν, ἐν χάριτι δὲ λόγον, μονογενὲς Λόγε Θεοῦ, καὶ χάρις θεολόγων. Ἴνα ἰσχύσω νὰ εἰπῶ τώρα μετὰ τὴν ἀράδα τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν σου μεγάλην ἑβδομάδα. Τέλ.

ὦν ταῖς πρεσβείαις, Κύριε, τοὺς ὄσους τὸν φυλάγον αὐτὸν πάντοτε φύλαττε, καὶ εἰς τὴν δουλίαν δὲν πάγουν.

Ἄλλὰ σε συνδοξάζουσι, ὡς ἐνδοξον, καὶ μόνον, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε, αἰῶνας εἰς αἰῶνων, ἀμήν.

Στίχοι 366.—δ' (φ. 15 β). "Μεγαλυνάριον."
ε' (φ. 16 α).

"Τοῦ Αὐτοῦ Λόγος ὁ παρῶν περὶ φιλαργυρίας
τοῦς φιλαργύρους νουθετῶν διὰ τῆς ἱστορίας."

"Αρχ.

"Ἦτονε ἕνας βασιλεὺς εὐ τὴν Σάμον ξακουσμένος
ὁ Πολυκράτης, εὐτυχῆς ὁ ἐπωνομασμένος.

"Ὅτι ποτὲ δὲν ἔλαβε καμμίαν δυστυχίαν
ἢ λυπηρὸν συμβεβηκός, ἀλλ' ὄλο εὐτυχίαν.

Τέλ.

"Ὁ Πολυκράτης εἶχε λέν βιβλιοθήκην μίαν
μεγάλην καὶ ἐξέκουστον διὰ βιβλοπληθίαν.

"Ὁ Πυθαγόρας Σάμιος ἦτον, κ εἰς τὸν καιρὸν του,
τὸν εἶχ' ἐξορισμένον δὲ πάντοτε ὡς ἐχθρόν του.

Στίχοι 114.—ς' (18 β).

"Τοῦ Αὐτοῦ Λόγος ὁ παρῶν περὶ ζηλοτυπίας
τοῦς ζηλοτύπους νουθετῶν διὰ τῆς ἱστορίας."

"Αρχ.

Μακεδῶν, πρῶτος βασιλεὺς, εἰς τὴν Μακεδοσίαν,
ἐξ οὗ ὁ τόπος ἔλαβε καὶ τὴν ὀνομασίαν
ἐχωντας τέσσαρας υἱούς, εἶχε αναχωρήσει

Πίνδος, ὁ πλεόν εὐμορφος, καὶ εἶχε φευγατίσει.

Τέλ.

Ναὶ, Ἄδελφοί· κὶ ἄς παίζωμεν ἡμεῖς τὴν λύρα πάλιν
μέ ἄλλην ἱστορίαν μας, καὶ μελωδίαν ἄλλην,

διὰ νὰ σᾶς γλυκάνωμεν καὶ μέ τὴν μελωδίαν,
καὶ νὰ σᾶς ὠφελήσωμεν καὶ μέ τὴν ἱστορίαν.

Στίχοι 116.—ς' (φ. 21 α).

"Τοῦ Αὐτοῦ Λόγος ὁ παρῶν περὶ εὐχαριστίας,
τοῦς ἀχαριστοῦς νουθετῶν διὰ τῆς ἱστορίας."

"Αρχ.

Κάποιοι ἀπὸ τὸ Στενὸ μέ κατκ εἶχαν κινήσουν
εἰς τῆς Πόλης τὰ νησιά νὰ ὑπάγουν νὰ ψουρίσουν.

(αὶ τελευταῖαι λέξεις ἐγράφησαν ἀντὶ τῶν πρότερον γραφειῶν
καὶ ἔπειτα διασβεσθειῶν νὰ ὑπᾶν νὰ σεργιανίσουν)

πλέοντες δὲ τὸν γιαιλὸ, τῆς Ἀνατολῆς τὸ μέρος,
καὶ μπανάζα ὁ καιρὸς, ἴσως καὶ νὰ ἦτον θέρος.

Τέλ.

"Ἡμεῖς δὲ τὰς ἱστορίας, τέκνον μου ἀγαπητὸν,
ξεφαντώνομεν πλουσίως μέ πολλὴν χαρὰν ἡμῶν
καὶ ὠφέλειαν, λογιάζω, καὶ μεγάλην, καὶ κοινήν,
ὡς καθὼς καὶ τὴν παροῦσαν κατ' Ἀλφάβητον
βουλῆν.

Στίχοι 86.—η' (φ. 23 α). "Τοῦ Αὐτοῦ Ἀλφάβητον συμ-
βουλευτικόν."

"Αρχ.

Ἀγάπα πρῶτον τὸν Θεὸν, δεύτερον τὸν ἐχθρόν σου.
Βιβλία διάβαζε πολλὰ, ὅτι πολὺ καλόν σου.

Τέλ.

Ψαλτήριον νὰ τὸ περνᾶς, ὅταν μεταλαμβάνης,

"Ὡ τί καλόν, ἂν δλ' αὐτὰ τέκνον μου καὶ τὰ κἀνης.
Στίχοι 24.—θ' (φ. 23, β). "Τοῦ Αὐτοῦ Περὶ θαυμασίων
ἀκουσμάτων."

"Αρχ.

"Ἄλλ' ἐπειδὴ σ ἐφίλευσα τέκνον μέ ἱστορίας,
καὶ λόγια ψυχωφελῆ χάριν φιλαδελφίας,
Τώρα ἄς τραπεζώσωμεν λόγους καὶ ἱστορίας
καὶ θαυμαστάς, καὶ περισσὰς, χάριν φιλομα-
θείας.

Η.

Τέλ.

Ναὶ, Κύριέ μου καὶ Θεέ, ἡ χάρις σου ἄς σώσῃ.
κανένας δοῦλός σου πιστὸς διὰ νὰ τὰ τυπώσῃ.

'Ἄλλ' ἐπὶ τὸ προκειμένον ἡμεῖς τῶν θαυμασίων
πραγμάτων τῶρ' ἄς ἐλθῶμεν, ἀγαπητὸν τεκνίον.

Στίχοι 684.—ι' (φ. 39 β). "Τοῦ Αὐτοῦ Περὶ θαυμασίων
πραγμάτων." α'. "Διὰ νὰ κάμῃς αὐγὸ νὰ σικῶνεται ἀφ'
ἑαυτοῦ του εἰς τὸν ἀέρα." β'. "Διὰ νὰ κωήται τὸ αὐγὸ ἔσθεν
κάκεισε." γ'. "Διὰ νὰ μεθύσουν ἢ ὀρνίθες." δ. "Διὰ νὰ
ψηθῇ πάπια, καὶ ὅταν τὴν λιανίξῃς νὰ φωνάξῃ." ε'. "Διὰ νὰ
πηθῇ τὸ ψωμὶ μέσα εἰς τὸν φούρνον." ς'. "Διὰ νὰ μεγαλώσῃ
ὑπὲρ τὸ μέτρον τὸ πράσον." ζ'. "Διὰ νὰ ἀνάψῃ ὄντας χωρὶς
ζημίαν." η'. "Διὰ νὰ ἀνάπτῃ κηρὶ μέσα εἰς τὸ νερό." θ'.

"Διὰ νὰ κάμῃς τὸ νερό νὰ φανῇ κρασί." ι'. "Διὰ νὰ κολλήσῃ
τὸ ποτήρι εἰς τὰ χεῖλη ὅπου τὸ πίνει."

ια'. "Ἐνδέκατον θαυμάσιον πρᾶγμα καὶ τελευταῖον
καὶ μέγιστον καὶ βεβαίον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον

πανουκλας τὸ ἱατρικόν, μέ διάφι καὶ μέ ἄλλας
χωρὶς ἐξόδους περισσὰς, καὶ ἱατρείας ἄλλας."

Τὸ ὄλον τῶν θαυμασίων πραγμάτων στίχοι 106.—ια' (φ. 42 α).
Τοῦ αὐτοῦ "Θεραπεία ἀπλή, ἀλλὰ κατὰ τῆς πανουκλας βεβαία,
καὶ κατὰ τοῦ διεφθαρμένου ἀέρος, καὶ ἄλλων κακῶν κολλητικῶν
τόσση εἰς ἀνθρώπους, ὅσον καὶ εἰς ζῶα, τῷ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ
τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ εὐρεθείσα εὐδοκία Θεοῦ."

Συνταγὴ ἐν περὶ λόγῳ.—ιβ' (φ. 43 α). Τοῦ αὐτοῦ ἴμνος εἰς τὴν
Θεοτόκον στίχων 91 "οὐ ἢ Ἀκροστιχίς

"Ἄξιον, καὶ πάλιν ἐπάξιον, ὕμνον σοὶ προσφέρειν Πανύμνητε
Ἄλλ' ἀδυνατῶ ὁ ἀνάξιος Κωνσταντῖνος πάλιν Καισαρίας."

"Αρχ.
Ἄναρχος Θεὸς καταβέβηκε, καὶ ἐν τῇ Παρθένῳ κατῴ-
κισε

ξένον καὶ φρικτὸν τὸ μυστήριον, πάντα ὑπερβαῖνον
μυστήρια.

Τέλ.
Ὅπως αἰωνίως δοξάζω σε, καὶ σοὶ τὸν Θεὸν συνδοξά-
ζωμεν,

Σὺν Ἀγγέλων θείοις στρατεύμασι, καὶ Ἀγίων
πάντων τοῖς τάγμασιν.

Στίχοι 91.—Προτάσσεται τότε τὸ προῖμιον·
Ἄλλ' ἐπειδὴ Θεόνυμφε πρέπει τὰ γεγραμμένα
ἐκ μέρους μου βιβλία μου, νὰ εἶναι βουλευμένα
μέ τὸ χρυσόν σου ὄνομα, καθὸ συντεθειμένα
μέ τὸ σεπτόν σου θέλημα, καθὸ ἱερωμένα
καὶ ὄλα μέ εὐλάβειαν νὰ σὲ ὕμνολογοῦσι,
πῶς εἶναι τῆς σῆς χάριτος μ αὐτὸ νὰ μαρτυροῦσι
γυρίζω τώρα τὴν φωνήν, κὶ αὐτὴν μου τὴν καρδίαν
πρὸς σὲ τὴν τῆς καρδίας μου ἄκραν ἐπιθυμίαν.

Οὗτος ὁ ὕμνος ἐστὶν ἐξω τῶν ἑκατῶν, οἵτινές εἰσιν
ἐν τῷ ἱερῷ Ἐγκολπίῳ.—ιγ' (φ. 45 α). Τοῦ αὐτοῦ "Μεγα-
λυνάριον."—ιδ' (φ. 45 β). "Δοξολογία εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν."

Ἄλλ' ἐπειδὴ, Σταυρὲ Χριστοῦ, εἶχαμεν περπατήσει
μαζὶ κοντὰ χρόνους ἐννιά Ἀνατολὴν καὶ δύσι,
Ζητοῦντες διὰ τὴν μονὴν τὴν τοῦ Ξηροποτάμου,
ζητοῦντες καὶ λαμβάνοντες πλούσια Δέσποτά μου,
Γυρίζω τώρα τὴν φωνήν πρὸς σὲ, καὶ τὴν καρδίαν
τὸν πόθον τῆς καρδίας μου φεί, καὶ θυμηδίαν.

"Αρχ.
Δόξα σοὶ, Σταυρὲ Κυρίου, δόξα, καὶ τιμὴ Χριστοῦ
καὶ τιμὴ, δόξα καὶ κράτος, καὶ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ

Τέλ.

Δόξα σοι, Σταυρὲ Κυρίου, φῶς καὶ σέβας καὶ τιμῆ, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, τέλος πάντων δὲ καμοί.

Στίχοι 42.—ιε' (φ. 46 β). Τοῦ αὐτοῦ "Μεγαλυνάριον."—
15' (φ. 46 β). Τοῦ αὐτοῦ "Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν."

"Ἀρχ.

Χαῖρε τίμιε Σταυρὲ, τοῦ τῶν δλων βασιλέως ὑποπόδιον σεπτὸν, προσκυνούμενον ἐνθέως.

Τέλ.

Χαῖρε τίμιε Σταυρὲ, Κωνσταντίνου ἡ λατρεία, Καισαρίου κλίμαξ δὲ ἐν τῇ ἀνω βασιλείᾳ.

Στίχοι 80.—ισ' (φ. 48 β). "Μεγαλυνάριον."—ιη' (φ. 48 β).

"Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν εὐαγγελικός, ἥτοι περιέχων ἐν ἐπιτομῇ τὰ κατὰ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον." Προτάσσεται τὸ ἔμμετρον προόμιον τὸδε·

'Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀγαπητὴ βίος καὶ πολιτεία

Χριστοῦ τὸ εὐαγγέλιον εἶναι, καὶ δασκαλία, συμφέρει δὲ νὰ ἔχωμεν αὐτὸ πρὸ ὀφθαλμῶν μας πάντοτε, κ εἰς τὸ στόμα μας, καὶ εἰς τὸν λογισμόν μας,

'Ἴδοθ' σοι τοῦτος ὁ Κανὼν, καὶ νὰ τὸν συχνοψάλλῃς τὸ Εὐαγγέλιον ἢ τὸν νοῦν πάντα διὰ νὰ βάλῃς.

—ιθ' (φ. 54 α). "Πῖναξ καὶ ἀριθμὸς τῶν στίχων."—κ' (φ. 55 β).

"Βίσησις." Ἀρχ. 'Ἐπειδὴ περ πολλοί. Τέλ. καὶ μετὰ τῶν ἀκουόντων, 'Ἀμήν.

2 (φ. 56 α). "Κωνσταντίνου Δαπόντι

τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου, ὄντος ἐπιτάφιος, ψαλλόμενος ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας."

3 (φ. 64 α). "Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν."

"Ἀρχ.

Σοὶ πρέπει ὕμνος Παρθένε τώρα ἐν Γεθσημανῇ καὶ ἀποδοθῆσεται σοι ἐν εὐθύμῳ τῇ φωνῇ.

Τέλ.

Ἦλθεν ὁ Θεωμᾶς τὴν Τρίτην, τρέχει νὰ τὸν ἀσπασθῇ· πλὴν αὐτῆ, ὡς ὁ υἱὸς τῆς, εἶχε καὶ ἀναστηθῇ.

Στίχοι 200. 'Ἐν τέλει "Μεγαλυνάριον," μεθ' ὅ· 'Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Ποιητοῦ, ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει, ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ τοῦ Κουτλουμουσίου, 'Ἐν ἔτει σωτηρίου ρψογ' (=1778).

4 (φ. 69 α). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ὁσίοις πατρὸς

ἡμῶν Σίμωνος, κτήτορος τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει ἱερᾶς μονῆς λεγομένης Σιμόπετρα, προτροπῇ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Πατμίου, στιχουργηθεὶς παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντι τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου." Ἀρχ.

'Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς (ἅγιοι ἀδελφοί μου

πατέρες μου σεβάσμιοι, χαρὰ μου, καὶ τιμὴ μου) ὁ Μακεδὼν 'Ἀλέξανδρος, δόξα τῶν βασιλέων, δόξα, καὶ κάλλος, καὶ εἰκὼν, τῶν παλαιῶν καὶ νέων.

Τέλ.

Ὅστω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δσους τὸν δοξάζουν

ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὡς εἰκὸς καὶ τὸν ἐγκωμιάζουν.

Τὸ λοιπὸν δῶμεν καὶ ἡμεῖς δόξαν Θεῷ Κυρίῳ.

δόξα Θεῷ νῦν καὶ ἀεὶ, Θεῷ τῷ αἰωνίῳ.

Στίχοι 558. 'Ἐν τέλει (φ. 1 α) "Μεγαλυνάριον."

5 (φ. 83 α). "Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου πόλεως Ἀμορίου κὺρ Παύλου Κανὼν παρακλητικός εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σφῶσθ με σῶτερ ὡς θέλεις κἄν μὴ θέλω, Παύλου."

6 (φ. 86 β). "Ἐτερος κανὼν κατανακτικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαγορευτικός, ποίημα Λέοντος Δεσπότης."

7 (φ. 90 β). "Ἐτερος κανὼν Μιχαὴλ τοῦ Ψάλλου παρακλητικός εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν."

8 (φ. 94 α). "Ἐτερος κανὼν κατανακτικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς κατὰ Ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Θεοφάνους."

9 (φ. 100 α). "Μηνὶ νοεμβρίῳ ιζ' τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ" ('Ἀκολουθία).

10 (φ. 121 α). "Κωνσταντίνου Δαπόντι τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου Λόγος πανηγυρικός εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Νεοκαισαρείας τὸν θαυματουργόν."

"Ἀρχ.

Θαυμαστός δυνως ὁ Θεὸς ἐν τοῖς αὐτοῦ Ἄγιοις

καθὼς ἐν τοῖς δαβιτικοῖς κηρύττεται λογιόις.

Θαυμαστός δυνως ὁ Θεὸς εἰς τὴν δημιουργίαν

τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς, ὡς λίαν θαυμασίαν.

Τέλ.

Δοξάζετε δὲ σύμπαντες, καὶ τὸν Θεὸν αἰνεῖτε

τὸν ἐν Ἄγιοις θαυμαστὸν, καθὼς τὸ θεωρεῖτε·

ᾧ δόξα πρέπει, καὶ τιμὴ, βρότειος, οὐρανία,

νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ πάντοτε, ἀπαυστος, αἰωνία. Ἀμήν.

'Ἐν τέλει (φ. 189 β) "Μεγαλυνάριον."

11 (φ. 141 α). "Μηνὶ Νοεμβρίῳ ἐβδόμῃ

τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ

Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσωντος." ('Ἀκολουθία).

12 (φ. 156 α). "Ἐκ τοῦ διεξοδικωτάτου βίου

τοῦ ἀγίου Λαζάρου μερικῶν Πατέρων διήγησις."

13 (φ. 164 α). "Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ιε'

τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἐν τῷ Ἀτρέμ." ('Ἀκολουθία).

14 (φ. 172 α). "Μηνὶ Ἰουλίῳ κα'

τοῦ ἀγίου προφήτου Ἰεζεκιήλ." ('Ἀκολουθία).

15 (φ. 175 β). "Μηνὶ Δεκεμβρίῳ λα'

τοῦ ἀγίου Ζωτικοῦ τοῦ ὄρφανοτρόφου." ('Ἀκολουθία).

16 (φ. 178 α). "Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πατέρων

πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καταβασίαι διὰ στίχων ἱαμβικῶν,

σωζόμεναι εἰς βιβλίον μεμβράϊνον παλαιὸν εἰς τὸ Σλωροποτάμου,

πεντακοσίων καὶ ἑξακοσίων σχεδὸν ἐτών." Ὁδὴ α'. ἤχ. α'.

'Ἐσωσε λαόν. Ἀρχ.

Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται

τὴν ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνος καινουργῶν φύσιν.

Τέλ. ὠδὴ θ'...

ὁ θαῦμα πάντας καινουργῶν τοὺς φθαρέντας

καὶ πρὸς φῶς ἀγων τὸ ἀνέσπερον κόρη.

17 (φ. 179 α). "Ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τῇ ἡμέρᾳ

τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ" (διάφορα τροπάρια).

18 (φ. 180 β). "Ἀπὸ ἄλλου βιβλίου παλαιοῦ, οὐχὶ

δὲ μεμβράνης· τῇ ἡμέρᾳ τῶν σφαγέντων ἀγίωννηπίων..."

(διάφορα τροπάρια).

19 (φ. 181 α). Βασιλείου Κερκύρας Ἐπιστολή
 "τῷ ἀξιοπροκνητῷ πατρὶ πατέρων καὶ ἰσαποστόλῳ πάπῳ
 Ῥώμης."

Ἄρχ. Προσκυνητὰ γράμματα τῆς σῆς ἐδεξάμενη ἀγιό-
 τητος, πλήρη Πνεύματος ἀγίου, δεικνύντα τὸν ζῆλον,
 ὃν ἔχει ἡ ἀγιωσύνη σου ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης κατα-
 στάσεως καὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν Χριστοῦ. Τέλ.
 τὴν ὀφειλομένην στέλλω προσκύνῃσιν τῇ ἀγιότητι σου
 καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἱερῇ τῶν ἀρχιερέων, καὶ συνεπισκόπων
 ἡμῶν ἀδελφότητι.

20 (φ. 186 α). Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς τέσσαρας
 Εὐαγγελιστάς.

21 (φ. 187 α). "Κύριλλος εἰς τὸν πέμπτον λόγον
 κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου."

Ἄρχ. Ἀφικομένου τινὸς Πυθοῦ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνος
 νεῶν, ἐραμένου τε καὶ ἀναμαθεῖν ἐθέλοντος. Τέλ.
 τάγαθόν δὲ παρίστησιν, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ πᾶν ὅτι περ
 ἀγαθὸν ἐστίν, ἀπομιμουμένου, κατὰ τὸ δυνατὸν, τῶν
 ἄλλων τὴν ἐκείνου χρῆ φάναι, ἰδιότητα, καὶ δι' αὐτῆς
 σωζομένου.

22 (φ. 192 α). "Τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ λογιωτάτου
 ἀγίου Παραμμίδας καὶ Βοθροντοῦ

κυρίου κῆρ Παισίου τοῦ Δημήτριου Περὶ τῆς ἀγίας εἰκόνας
 τῆς Χρυσοβίτζας διήγησις πῶς ἦλθεν εἰς τὸ χωρίον Κορσοβίτζα
 εἰς Ἰωάνναια."

Ἄρχ. Τῆς χαριτοβρίτου τῆς Χρυσοβίτζας ἡ εἰκὼν
 πῶς εὐρέθη τὸ πρῶτον, καὶ πῶς εἰς τὸν τόπον ὅπου
 στέκει τῶρα, καὶ πόθεν ἦλθεν, κατὰ τὰς ἱστορίας ὅπου
 ἐτύχονεν ἐκ παλαιᾶς ἀντιγραφῆς, καὶ πῶς εὐρέθη εἰς
 τὸν πάνσεπτον ναὸν αὐτῆς εἰς τὸ χωρίον Χρυσοβίτζα.
 Τέλ. ἀλλὰ ὅλους καὶ μὲ διαφόρους τυρανίας ἐξέδωκε
 ἐσύνητριψε καὶ συντρίβει τὴν κεφαλὴν τοῦ νοητοῦ
 Ὀλοφέρνηου καὶ διαβόλου, ὅπου τὸν διώκει νύκτα καὶ
 ἡμέραν ὅπου ἐπρόσθαμε καὶ προσδάμει εἰς τὴν σκέπη
 τῆς. Τέλος τῆς αὐτῆς διηγήσεως.

23 (φ. 199 α). "Ἐρμηνία σύντομος
 περὶ τῆς πανούκιδος, ἧται τῆς πανούκιδας Μιχαὴλ ἱερέως τοῦ
 ἐξ Ἰωαννίνων."

24 (φ. 201 α). "Ἐτερον ἀντιφάρμακον,
 ὅταν πέση θανατικὸν εἶη πανούκλα."

25 (φ. 201 α). "Ἐτερον."
 Τουρκιστὶ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν.

26 (φ. 201 β). "Διήγησις δια στοίχων ὠραίων,
 περὶ τοῦ βοσκού ὅπου ἐφανερῶθη εἰς τὸν Μωρέα κατὰ τὸ 1787
 καὶ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 18."

Ἄρχ.
 Ὁ νοῦς μου μὲ παρακινᾷ κι' ὁ λογισμὸς μὲ φέρνει
 τοῦ κόσμου τὰ καμῶματα νὰ διδῆ καὶ νὰ πέρνῃ.
 Βλέποντας πῶς οἱ Χριστιανοὶ δὲν θέλουν νὰ γρι-
 κήσουν
 τῶν διδασκάλων διδαχαῖς καὶ ὅτι τοὺς μιλῆσουν.
 Τέλ.

Χίλιοι ἐπτακόσιοι ἐξήντα ἐπτὰ τὸ ἔτος
 ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως καθὼς τρέχει ἐφέτως.
 Εἰς τὰς δέκα καὶ ὀκτῶ μηνὸς τοῦ Ὀκτωβρίου
 ἐτελειώθη ἡ ρῆμα αὐτῆ με χάρι τοῦ Κυρίου.
 Ἡ παρούσα ρημάδα ἐστάλθει ἀπὸ τὴν Λάρισσαν εἰς

τὸν Μπέρκο εἰς Ἰωάνναια ἀπὸ κάποιους φίλους του,
 καὶ ξεπέφτωντας καὶ εἰς ἐμέ τὴν ἀντέγραψα εἰς μάθη-
 σιν τῶν φιλομαθῶν. Νεόφυτος ἱερομόναχος Ἰβηρίτης
 ὁ ἐξ [Ἰωαννίνων].

Στίχοι 292.

27 (φ. 211 α). "Σύνοψις καὶ ἐτέρων εὐχῶν
 παρ' αὐτοῦ τοῦ Καισαρίου. Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ
 Κριτοπούλου."

28 (φ. 215 α). "Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου
 τοῦ μετὰ τὴν ἄλωσιν χρηματίσσαντος πατριάρχου Κωνσταν-
 τινουπόλεως, καὶ Γενναδίου μετονοματισθέντος" Εὐχὴ.

29 (φ. 217 β). "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἀναστασίου τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ Εὐχὴ μετ' ἐρμηνείας εἰς
 τὸν ἕκτον ψαλμῶν."

30 (φ. 218 α). "Γεωργίου Νικομηδείας
 Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ, Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ."

31 (φ. 220 α). Διήγησις ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ.
 Ἄρχ. Ὁ ἀββᾶς Παλλάδιος ἐδιηγήθη, καὶ εἶπεν ἡμῖν
 ὅτι ἤκουσε παρὰ τινος καραβοκυροῦ. Ἐν τῇ καθωμλη-
 μένῃ.

Τὸ πλεῖστον τοῦ κώδικος αὐτόγραφον τοῦ Δαπόντε.

2590. 257. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 235).
 Μηναῖον τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ.

Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.—ιζ' Σεπτ.—ια' Ἀύγ. (φ. 219 β).
 Ἀπὸ δὲ φ. 220 κ. ἐ. Πίναξ τοῦ Μηναίου κατὰ μῆνας. Ὁ κώδιξ
 ἐστὶν αὐτόγραφος τοῦ Δαπόντε.

2591. 258.

Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. δ', 200).

I (φ. α ι). Κωνσταντίνου Δαπόντε Ποίημα ἀφιερω-
 τικόν

εἰς τὸν Μπεϊζαδὲν [Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον].

Ἄρχ. Ἐκλαμπρότατε Μπειζαδέ.

Τὰ ἱερὰ τοῖς ἱεροῖς χωρὶς ἀντιλογία
 καὶ κατὰ τὴν θεόπνευστον γραφῆς παραγγελίαν.
 Διὸ καὶ τὰ βασιλικά κατὰ ἀναλογία
 τοῖς βασιλεῦσι πρέπουσι χωρὶς ἀμφιβολίαν.
 Τέλ.

Καὶ τοῖνον τῶν βασιλικῶν ἐτούτων ὀνομάτων
 κηρυττομένων πανταχοῦ καὶ λόγων καὶ πρα-
 γμάτων

θέλει κηρύττεται ὁμοῦ πάντοτε αἰωνίως
 καὶ τὸ τῆς σῆς λαμπρότητος ὄνομα ἐπαξίως
 ὡς ὄνομα βασιλικόν με μέγαν ἔκαινον σου
 πανέκλαμπρε Ἀλέξανδρε καὶ ἀπαφθαρτισμόν σου
 ὡς τοῦ κηρύγματος αὐτὸ ἐκεῖνο ἢ αἰτία
 καθὼς ἐκεῖνο τῷ Θεῷ ὑπὲρ αὐτοῦ πρεσβεία,
 διὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ μεγαλοδωρίας
 παρὰ τῆς σῆς χρηστότητος καὶ μεγαλοπρεπειίας
 τῆς βίβλου τῆς βασιλικῆς καὶ θριαμβευτικῆς των
 ἀνάκτων καὶ βασιλισσῶν καὶ ὄλων παμμεγίστων
 ἐν Χριστῷ τῷ κυρίῳ σου καὶ τοῦ παντὸς κυρίῳ
 ᾧ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ ἐν χρόνῳ αἰωνίῳ.

Τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος
 ὄλων εἰς τοὺς ὀρισμοὺς
 Καισάρως Δαπόντες.

2 (φ. γ 2). "Στίχοι ἠρωελεγεῖοι
Ἀλεξάνδρου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθωτικῆς
σχολῆς."

3 (φ. δ ι). "Πίναξ."

4 (φ. ι α). Κωνσταντίνου Δαπόντε Ὑμνοι καὶ
Κανόνες.

α' (φ. ι α). "Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ εἰσάγεται ἡ
Θεοτόκος πανηγυρίζουσα."

"Ἀρχ.

Ὁ παπαγάλος τὸ πουλὶ μιλεῖ καὶ συντυχαίνει
πρᾶγμα ὑπὲρ τὴν φύσιν του μιμᾶται καὶ μαθαίνει,
καὶ τὰ λαλεῖ τόσον ὀρθὰ ἐκεῖνα τὰ καμπόσα
ὅπου θαρρεῖ πῶς τὰ λαλεῖ ἡ ἐδική μας γλώσσα.

Ὅλιγα ὁμως καθαρὰ τὰ λέγει, τὰ προφέρει
ὅπου ἀκούει ἄνθρωπος καὶ ἀπορεῖ καὶ χαίρει.

Ὁ λογικὸς λοιπὸν ἐγὼ ὁ ἄλλος παπαγάλος
ὅπου ἀγάλλομαι πολλὰ, εὐφραίνομαι μεγάλως
νὰ λέγω καὶ νὰ κελαδῶ καὶ πάντα μου νὰ ψάλλω,
νὰ μελετῶ καὶ νὰ λαλῶ αὐτὸ καὶ ὄχι ἄλλο,
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, ἤγουν τῆς Παναγίας,
τὰς χάριτας τῆς Μαρίας, τὰς δόξας τῆς Μαρίας,
τοὺς λόγους ἐμιμήθηκα. Ἐὰν καὶ κατὰ φύσιν
δὲν ἔχω δὲ τὴν δύναμιν μετὰ τὴν ἄξιαν ἴσῃν.

Τέλ.

Πρόσδεξαι καὶ τὸν ἴδιον ἐμοῦ τὸν ὕμνον τοῦτον
μᾶλλον δὲ τῆς σοφίας σου ὄντα ἀπὸ τὸν πλοῦτον
τὸν ὅποιον τὸν ἔγραψα ἐγὼ προθυμοτάτως
ὁμως τὸν ὑπαγόρευσεσ ἐν Κόρη δοράτως.
—β' (φ. 28 β). "Ὑμνος εἰς τὴν πανύμνητον Κόρην καὶ Θεοτόκον
κατὰ Ἀλφάβητον."

"Ἀρχ. Ἀγγελοὶ νῦν οὐρανὸθεν
ἄνθρωποι γῆθεν χαμόθεν
ὑμνήσωμεν ὁμοφρόνως
κοινῶς καὶ μεγαλοφώνως.

Τέλ.

Ἐδῶ λοιπὸν Κυρία μου ταῦτας τὰς ὑμνωδίας
ἐν δσφ ζωῷ προσφέρω σοὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας

ᾧ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ, κράτος, θεολογία
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε, αἶνος, δοξολογία.
—γ' (φ. 28 α). "Ὑμνος εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου." Ἀρχ.

Κύριε εὐχαριστῶ σε, Ἰησοῦ σὲ προσκυνῶ
πάντα εἰς εὐχαριστίαν γλώσσαν καὶ ψυχὴν κινῶ.
Τέλ.

Δεῖξον δὲ ἡμῖν Παρθένε καὶ τὰ θεῖα σου νυνὶ
εἰς τὰ ἅγια ἁγίων τὰ εἰσόδια ἀγνή.

Στίχοι 200.—δ' (φ. 38 α). "Ὑμνος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς
Θεοτόκου." Ἀρχ.

Τὸ δὲ παιδίον ἠξῆανε, θεοπρεπῶς ἀρχίζω
Παρθένε τὰ εἰσόδια τῶρα νὰ σοῦ στολίζω.

Τέλ.

καὶ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ τὴν θείαν εἰσοδὸν σου
δεῖξον τανῦν Κόρη ἡμῖν τὸν εὐαγγελισμὸν σου.
Στίχοι 200.—ε' (φ. 38 α). "Ὑμνος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν
τῆς Θεοτόκου." Ἀρχ.

Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ ἀπεστάλη ἐκ Θεοῦ
Γαβριήλ ὁ πρωτοστάτης τοῦ ἀγγελικοῦ λαοῦ.

Τέλ.

Ἄλλ' ἡμεῖς σοῦ προσκυνούμεν νῦν τὸν εὐαγγελισμὸν
τοῦ Χριστοῦ τὴν γένναν τῶρα δεῖξαι μας εἰς
φωτισμὸν.

Στίχοι 200.—ς' (φ. 48 α). "Ὑμνος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ
Χριστοῦ." Ἀρχ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀγγελικῶς δοξάζω
Μαρία ὑπερένδοξε νῦν καὶ συνεορτάζω.

Τέλ.

Δοξάζομεν τὸν τόκον σου Κόρη καὶ προσκυνούμεν
τὴν Κοίμησίν σου δεῖξαι μας τῶρα παρακαλοῦμεν.

Στίχοι 200.—ζ' (φ. 48 α). "Ὑμνος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς
Θεοτόκου." Ἀρχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος κτλ. Ἰδ. κώδ. 2589
(256), 8.—η' (φ. 58 α). "Ὑμνος εἰς τὴν σπλήνισιν τῆς Θεοτόκου."

Ἀρχ.

Γέρων τις ὁ Ἰωακείμ καὶ ἀσπρογέννης πλέον
πλήρης γεμάτος ἡμερῶν πολλῶν καὶ φιλοθέων.

Τέλ.

Ἐσεῖς δὲ ἐγεννήσατε παιδίον θυγατέρα
δλων αὐτῶν βασιλίσσαν καὶ τοῦ Θεοῦ μητέρα.

Στίχοι 50.—θ' (φ. 55 β). "Ὑμνος εἰς τὴν τιμίαν ἐσθήτα καὶ
ζῶνῃ τῆς Θεοτόκου." Ἀρχ.

Φόρεμα τῆς Παναγίας καὶ τίς δὲν τὸ προσκυνεῖ;
Φόρεμα μαζὶ καὶ ζῶνῃ καὶ τίς δὲν τὰ ἀνυμνεῖ;

Τέλ.

καὶ τὸν ἀναρχον πατέρα καὶ τὸ πνεῦμα τὸ εὐθές
οἱ ἀνάξιοι σου δοῦλοι ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς.

Στίχοι 50.—ι' (φ. 58 α). "Ὑμνος εἰς τὴν ζωοδόχον πηγὴν."
Ἀρχ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸν θάνατον πατήσας
καὶ εἰς τοὺς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶνῃ αἰεὶ χαρίσας.
Τέλ.

καὶ πρέπει βεβαιότατα, πρέπει ἐπ' ἀληθείας
ὅτι ἐκεῖνο τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο τῆς Παναγίας.

Στίχοι 50.—ια' (φ. 61 β). "Ὑμνος εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον."
Ἀρχ.

Ἀγγελος ὁ πρωτοστάτης οὐρανὸθεν σοὶ ἀγνή
ἐμψέθηκεν εἰπεῖν τὸ χαῖρε ἀσωμάτων τῇ φωνῇ.

Τέλ.

Ὅτι βλέπω δὲν χορταίνω τὴν σὴν δόξαν νάνυμνῶ
εἰς τὴν δόξαν σου Παρθένε Δέσποινα ἂν δὲν φανῶ.
Στίχοι 50.—ιβ' (φ. 64 α). "Ὑμνος πανέορτος."

Ἀρχ.

Ὑμνῶν θμνησα πάναγνε καὶ πάλιν ἀνυμνήσω
πανύμνητε, Κυρία μου, καὶ συμπανηγυρίζω
τὰς ἐορτὰς τῶρα ὁμοῦ τὰς σὰς καὶ τοῦ υἱοῦ σου
εἰς ἰλασμὸν καὶ φωτισμὸν δούλου τοῦ ταπεινοῦ σου.
Τέλ.

Ὅτι σοὶ πρέπει αἰνεσις, δόξα καὶ εὐλογία
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε μετὰ Θεοῦ Κυρία.

Στίχοι 102.—ιγ' (φ. 67 α). "Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν
ἅγιον Κωνσταντῖνον." Ἀρχ.

Βασιλεὺς ἡ ὑπόθεσις ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
ἥλιος ὁ λαμπρότερος ἡλιακῆς ἀκτίνος.

—ιδ' (φ. 103 α). "Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Γολυδοῦχ τὴν μετω-
μασθεῖσαν Μαρίαν καὶ ἄλλας ἁγίας βασιλίσσας. Μηνὶ Ἰουλίῳ
ιγ'."

Λιποῦσα Γολυδοῦχ ἄνδρα μάγον
εὖρε νυμφίον προσκυνηθέντ' ἐκ μάγον

Ἄρχ.
 Ἐπτά εἰσθε ἀοιδίμαις ὅπταν ἀπὸ μίαν
 χάριν μὲ δῶση κάθε μιὰ χαρὰς τὴν εὐτυχίαν.
 —ιε' (φ. 110 α). "Ἀπριλλίω κα'. Ἡ ἀγία Ἀλεξάνδρα."—
 ις' (φ. 118 β). "Νοεμβρίω κγ'. Ἡ ἀγία Μαξεντίνα."—
 ιζ' (φ. 121 α). "Φεβρουαρίω κς'. Ἡ ἀγία Ἀνθοῦσα."—
 ιη' (φ. 127 α). "Σεπτεμβρίω, Μαρτίω κβ'. Ἡ ἀγία Δροσίς."—
 —ιθ' (φ. 137 β). "Σεπτεμβρίω κθ'. Ἡ ἀγία Κασθθα."—
 κ' (φ. 143 α). "Ἀπριλλίω ιβ'. Ἡ ἀγία Ἀνθοῦσα."—κα' (φ.
 157 α). "Ἀπριλλίω κθ'. Ἡ ἀγία Κερκύρα."—κβ' (φ. 163 α).
 "Δεκεμβρίω ις'. Ἡ ἀγία Θεοφανώ."—κγ' (φ. 179 α). "Ἦμνος
 ἐπιτάφιος ψαλλόμενος τῇ ιε' Αὐγούστου ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς
 κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-
 παρθένου Μαρίας." Ἄρχ. Στάσις α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ
 κατετέθης Χριστέ καὶ ἡ μήτηρ τῆς ζωῆς κατατίθεται,
 ξέρον θέαμα ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς. Ἐν τέλει (φ. 186 β)
 "Ἐὐλογητάρια."—κδ' (φ. 187 α). "Κανὼν εὐχαριστήριος εἰς
 τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν παντοδύναμον Ἀνασσαν... προαισθό-
 μενον καὶ ἀπελθόντα εἰς τὸν Ταταρχάνην, καθ' ὃν καιρὸν καὶ τοὺς
 τραδικοὺς κανόνας συνέθετο ἐν ἔτει 455." Ἰδ. καὶ κώδ. 2585
 (252), 19.—κε' (φ. 190 α). "Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ
 ὑπερίμου κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ Λόγος ἐπαινετικὸς πρὸς
 τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον." Ἄρχ. Ὁ
 βασιλεὺς ἤλιε. Ἰδ. ΣΑΘΑ Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Ε',
 106—117.

Τὰ φύλλα 198 β κ. ε. ἀγραφα. Ὁ δὲ κώδιξ ἐστὶν αὐτὸγραφοῦ
 τοῦ Δαπόντε.

2592. 259. Χαρτ. 16. XVI.
 Τροπάρια καὶ ἀναστάσιμα μετὰ φωνῶν.

2593. 260. Χαρτ. 16. XVII.
 Εἰρμοὶ καὶ κρατήματα μετὰ φωνῶν (κολοβ.).

2594. 261. Χαρτ. 16. XVII.
 Ἦμνοι διάφοροι μετὰ φωνῶν.

2595. 262. Χαρτ. 16. XVI.
 Τροπάρια διαφόρων ἑορτῶν μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.
 κολοβ.).

2596. 263. Χαρτ. 16. XVII.
 Τροπάρια καὶ Ἦμνοι μετὰ φωνῶν.

2597. 264. Χαρτ. 16. XVII.
 Στιχηρὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).

2598. 265. Χαρτ. 16. XVI.
 Γυμνάσματα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς,
 τροπάρια, Ἦμνοι καὶ κρατήματα μετὰ φωνῶν (κολοβ.).

2599. 266. Χαρτ. 16. XVII (φ. 227).
 Διδασκαλία τῶν φωνῶν
 καὶ γυμνάσματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, κεκραγάρια,
 τροπάρια, πασαπνοάρια, τὰ ια' ἑωθινὰ, τὰ τῆς λειτουργίας
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς
 τῶν προηγουμένων, κοινωνικὰ διάφορα, χερουβικά, δοξολογία,
 τροπάρια, δογματικά, κοινωνικὰ τῆς ἑβδομάδος, καταβασίαι, κανὼν
 τοῦ Πάσχα, τρισάγιον νεκρώσιμων, εἰρμοὶ, λειτουργικά κτλ. μετὰ
 φωνῶν.

2600. 267. Χαρτ. 16. XVII.
 Διδασκαλία τῶν φωνῶν

καὶ γυμνάσματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, κεκραγάρια καὶ
 τροπάρια τοῦ ἑσπερινοῦ, τὰ ια' ἑωθινὰ, ἀκάθιστος Ἦμος, πασα-
 πνοάρια, τροπάρια διάφορα, δοξολογία, λειτουργία Ἰωάννου
 τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, κοινωνικὰ, λει-
 τουργία τῆς προηγουμένης, θεοτοκία, κρατήματα, τροπάρια
 διάφορα, ἄμμος κτλ. μετὰ φωνῶν.

2601. 268. Χαρτ. 16. XVIII.
 "Σημάδια" τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς,

τροπάρια τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, πολυέλεοι, δοξολογία,
 χερουβικά καὶ κοινωνικὰ, Ἦμοι, κρατήματα, εἰρμοὶ κτλ. μετὰ
 φωνῶν.

Ἐγράφησαν διὰ χειρὸς τοῦ ταπεινοῦ Ἰωάννου Πα-
 δοπούλου 1746: Φευ. 5.

2602. 269. Χαρτ. 16. XVI.
 Χερουβικά, κοινωνικὰ, τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, κεκραγάρια.
 τὰ ια' ἑωθινὰ, ἄμμος, θεοτοκία, κράτημα (κολοβ.) μετὰ
 φωνῶν. Μετὰ δὲ τὰτα Περί βαθμῶν συγγενείας.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII).

2603. 270. Χαρτ. 16. XVI.
 Κρατήματα, κατασκευτικὰ καὶ θεοτοκία
 σταυρώσιμων, δογματικά, τροπάρια, ἀκάθιστος (κολοβ.) μετὰ
 φωνῶν.

2604. 271. Χαρτ. 16. XVI.
 Κρατήματα, συλλειτουργικὰ, κοινωνικὰ,
 τροπάρια τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (κολ.), κεκραγάρια, πολυ-
 ἔλεος, πασαπνοάρια, τὰ ια' ἑωθινὰ, θεοτοκία, δογματικά,
 χερουβικά, κοινωνικὰ κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος.

2605. 272. Χαρτ. 16. XVII.
 Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, χερουβικά,
 κοινωνικὰ, πολυέλεος, ἀντίφωνα, δοξολογία, εἰρμοὶ, ἄμμος
 (κολ.) μετὰ φωνῶν.

2606. 273. Χαρτ. 16. XVII.
 Τροπάρια τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ,
 πολυέλεοι, κρατήματα, κεκραγάρια, ἀντίφωνα, στιχηρὰ ἀνα-
 στάσιμα κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Περί τινος τῶν τροπαρίων γέγραπται: τὸ αὐτὸ ψάλλεται
 ἐν τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Λαύρᾳ τοῦ ἀγίου δρους, ποίημα
 Παῖσιου ἱερομονάχου.

2607. 274. Χαρτ. 16. XVIII.
 "Ἀναστασιματάρια εἰρομολογικόν" μετὰ φωνῶν.

2608. 275. Χαρτ. 16. XVIII.
 "Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης"
 μετὰ γυμνασμάτων, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων,
 πασαπνοάρια κτλ. μετὰ φωνῶν.

*2609. 276. Χαρτ. 16. XVI.
 Τροπάρια διαφόρων ἁγίων μετὰ φωνῶν.
 Τινὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ τὰ ἐπίτιτλα κοσμήματα
 εὐρηγται κεχωσμένα δι' ἰδαρῶν χρωμάτων.

- 2610.** 277. *Χαρτ. 16. XVIII.*
Πολυέλεος, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, κεκραγάρια κτλ. μετά φωνῶν.
Τὸ μέλος "Φρικτὸν τὸ βῆμά σου" φέρει τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε·
Τὰ γράμματα τοῦ σοφοτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· τὸ δὲ μέλος κυρίου Ζαχαρίου τοῦ μουσικωτάτου τῆς περσικῆς τέχνης, το δε τόνισμα κυρίου Ἀναστασίου.
- 2611.** 278. *Χαρτ. 16. XVII.*
Κεκραγάρια, πασαπνοάρια,
Λειτουργία Βασιλείου τοῦ μεγάλου κτλ. μετά φωνῶν.
Ἀκέφαλος.
- 2612.** 279. *Χαρτ. 16. XVII.*
Τροπάρια καὶ κρατήματα μετά φωνῶν.
Κολοβός.
- 2613.** 280. *Χαρτ. 16. XVI.*
Τὰ ἰα' ἐωθινὰ, πασαπνοάρια
καὶ διάφορα τροπάρια, στιχηρὰ ἀναστάσιμα κτλ. μετά φωνῶν. Ἐν τέλει διάφοροι οικογενειακοὶ σημειώσεις οὐδενὸς λόγου, ἐν δὲ ταύταις καὶ τάδε· 1809 (7117) Ἀπριλίου κη' ἡμέρα ε' ἦλθαν ἡ 8 φούσταις καὶ ἐπολέμησαν τὴν Σίφνον.
- 2614.** 281. *Χαρτ. 16. XVII.*
Καταβάσια, κανὼν τοῦ Πάσχα κτλ.
Μετά φωνῶν. Ἀκέφαλος. Ἐν τέλει· Ἀθῆν ἡ ψαλτικὴ, ὑπάρχει τοῦ πατᾶ κὺρ Ἰωαννοκίου, καὶ ὅποιος τὴν ἀπόξενώσει ἀνευ τῆς αὐτοῦ ἀδίας νὰ ἔχει τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ.
- 2615.** 282. *Χαρτ. 16. XVII.*
Ἀναστάσιμα, πασαπνοάρια, τροπάρια.
Μετά φωνῶν.
- 2616.** 283. *Χαρτ. 16. XVII.*
1. Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
2. Λειτουργίαι καὶ διάφορα τροπάρια.
Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 μετά φωνῶν.
- 2617.** 284. *Χαρτ. 16. XVIII.*
Τροπάρια διαφόρων ἑορτῶν μετά φωνῶν.
- 2618.** 285. *Χαρτ. 16. XVIII.*
Κοινωνικά, πασαπνοάρια,
κανόνες καὶ τροπάρια, ἄμμος, ἀκάθιστος, χερουβικά μετά φωνῶν. Ἀκέφαλος καὶ ἀτελής.
- 2619.** 286. *Χαρτ. 16. XVII.*
Τροπάρια διαφόρων ἁγίων καὶ δεσποτικῶν ἑορτῶν μετά φωνῶν.
- 2620.** 287. *Χαρτ. 16. XVIII.*
Κρατηματάριον
μετά φωνῶν. Ἐν τέλει Ποίημα τοῦ γράψαντος πρὸς τὴν Θεοτόκον, καὶ τάδε· Ἡ παροῦσα ἀσματομελλυρρητό-
φθογγος βίβλος τὸ λεγόμενον, κρατηματάριον, ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἁμαρτωλοῦ τε ὑπὲρ πάντας Ἀνατολίου ἱερομονάχου τοῦ ἀγιωρίτου ἡ δὲ πατρίς μου
- εἶ τοῦ Δούκα νησιον ὑπάρχει Ἐκαστέλιον Ναούσσης...
ἐτελειώθη δὲ κατὰ τὸ ἔτος αψκδ' Δεκεμβρίου κη' (=1724) ἔνδον τῆς μεγαλοπόλεως τῆς Θεσσαλονίκης...
- 2621.** 288. *Χαρτ. 8. XVII.*
Τροπάρια τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ,
κεκραγάρια, πολυέλεοι, πασαπνοάρια, λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, χερουβικά, κοινωνικά, κρατήματα κτλ. μετά φωνῶν.
- 2622.** 289. *Χαρτ. 8. XIX.*
Δοξαστικά, στιχηρὰ, κεκραγάρια
θεοτοκία, πασαπνοάρια, αἶνοι μετά φωνῶν κτλ.
- 2623.** 290. *Χαρτ. 8. XVIII.*
Τριψίδιον, πεντηκοστάριον κτλ.
μετά φωνῶν. Τὴν στάχσωσιν ἀποτελοῦσι φύλλα (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.
- 2624.** 291. *Χαρτ. 8. XVII.*
Θεοτοκία, χερουβικά, κρατήματα μετά φωνῶν.
- 2625.** 292. *Χαρτ. 8. XVIII.*
Εἰρμολόγιον μετά φωνῶν.
- 2626.** 293. *Χαρτ. 8. XVIII.*
Τριψίδιον καὶ πεντηκοστάριον
μετά φωνῶν. Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν τριψίδιον καὶ πεντηκοστάριον ἐγράφη δια χειρὸς καμοῦ· τοῦ εὐτελοῦς· Καλλινίκου μοναχοῦ· διὰ ἐξόδου τοῦ πανωσιωτάτου κυρίου κυρίου Νεοφύτου. ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων. ἐπι ἔτος. αψιβ' ἐν μηνῇ Δεκεμβρίου κ' (=1719).
- 2627.** 294. *Χαρτ. 8. XVII.*
Εἰρμολόγιον μετά φωνῶν.
- 2628.** 295. *Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 358).*
Δοξαστικά, κεκραγάρια, τὰ ἰα' ἐωθινὰ,
τροπάρια τῶν ὡρῶν κτλ. μετά φωνῶν.
- 2629.** 296. *Χαρτ. 8. XVIII.*
"Στιχηράριον" μετά φωνῶν.
- 2630.** 297. *Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 360).*
Στιχηράριον.
Στιχηρὰ τοῦ Τριψιδίου καὶ Πεντηκοστάριον μετά φωνῶν.
Ἐν ἀρχῇ ἄνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου·
Ὁ δοὺς τὴν ἀρχὴν καὶ τέλος δίδου σῶτερ.
Ἐν τέλει·
Ὡς περ ξένοι χαίρονται εἰδεῖν πατρίδα
καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λειμένα,
οὕτω καὶ οἱ Γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.
Καὶ τάδε· Εἴληφε πέρας τὸ παρὸν, διὰ χειρὸς κἄμοῦ Βασιλείου ἀναγνώστου. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακο-
σιοστῷ ἔννενηκοστῷ πέμπτῳ. Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ιε'. (=1795) μέμνησθε τοῖνον οἱ κεκτημένοι τὸ μικρὸν πονήματι τούτο, κἄμοῦ τοῦ συγγραφέως.
Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον τὸν ἀσματοψαλλοντα, μετ' εὐλαβείας, φύλαττε τοὺς τρεῖς, ὡ τρεῖς παναγία.
Εἶναι δὲ τετράδια με'. ὅπου γίνονται φύλλα τξ'.

2631. 298. Χαρτ. 8. XVII.
 "Ανθολόγιον... ἴγουν στιχηράριον" μετὰ φωνῶν.
2632. 299. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 580).
 "Τὸ μέγα ἴσον τῆς Παπαδικῆς,"
 εἰρμολογικὴ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ, κεκραγάρια, πασαπνοάρια, πολυέλεοι, δοξολογία, χερουβικά καὶ κοινωνικά μετὰ φωνῶν.
2633. 300. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἄνθολογία μετὰ φωνῶν (ἀτελής).
2634. 301. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 177).
 Στιχηράριον ἢ ἀνθολογία μετὰ φωνῶν.
- *2635. 302. Χαρτ. 8. XVII.
 Πέτρου Μπερεκέτη Πολυέλεος.
 Ἄρχ. Ἄρχῃ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ μουσικωτάτου κυρίου κυρ Πέτρου τοῦ Κωνσταντινουπόλιτου ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης. Πολυέλεος σύντομος τε ὠραίως τε καὶ τερπνός. Προτάσσεται τοῦ κώδικος εἰκὼν φέρουσα ἐπιγραφήν τήνδε· Πέτρος ὁ Περικέτης κέ μουσικὸς, παριστάνεται δ' ὁ Μπερεκέτης φέρων ἐνδυμασίαν ἀνατολικὴν καὶ μηλωτήν. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐστὶν ἀποτετριμμένη ἰδίως κατὰ τὸ πρόσωπον.
2636. 303. Χαρτ. 8. XIX.
 Πολυέλεος μετὰ φωνῶν.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Ἄγραφορενδινιώτι, 1812, Αὐγούστου 16.
2637. 304. Χαρτ. 4. XIX.
 Πολυέλεος μετὰ φωνῶν.
2638. 305. Χαρτ. 4. XIX.
 Ἄνοιξαντάρια, "δοχαί," κεκραγάρια, προκείμενα, ἀκάθιστος ὕμνος, κρατήματα, πολυέλεοι, τὰ ἰα' ἐωθινὰ, ἄμμος, δοξολογία, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά, θεοτοκία, κοντάκια κτλ. μετὰ φωνῶν. Ἄκέφαλος.
2639. 306. Χαρτ. 4. XIX. (σ. 681).
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης,
 κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ δογματικῶν, τὰ ἰα' ἐωθινὰ, στιχηράριον, στιχηρὰ τοῦ Τριψδίου καὶ στιχηρὰ τοῦ πεντηκοσταρίου μετὰ φωνῶν.
2640. 307. Χαρτ. 4. XVIII.
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης
 καὶ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μετὰ τροπαρίων καὶ κρατημάτων ὡς παραδειγμάτων, ἀνοιξαντάρια, προκείμενα, ἀκολουθία, ἀλληλοῦσα τριαδικὰ, πολυέλεοι, πασαπνοάρια, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά, θεοτοκία, κρατήματα κτλ. μετὰ φωνῶν.
- *2641. 308. Χαρτ. 4. XVII.
 Στιχηράριον.
 "Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχων τὴν ἀπασάν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἐνηαντοῦ."
 Ἐν τέλει· Τελὸς καὶ τῷ Θεῷ χάρις· καὶ ἡ μέλοντες ἀδὴν μνήσθεντες Μέλεις μοναχοῦ καὶ υποτακτικῶς
- τῷ ποτὲ πατὴρ Δαβὶδ καὶ ἀμαθῆς ἀπο καλήγραφίαν· πλὴν νυνεὶ ἀ καλὸν ἀνθιβολὸν τοῦ παλαιοῦ διδασκαλοῦ κυρ Γριγορήου τοῦ ἀλιῆτου βιβλίον ἐκ τῆς μονῆς τοῦ κυρ Διονίσιου· ἐτελιώθη ἀπο Χριστοῦ εἰχοθ' (=1679). Ἐν ἀρχῇ ποικιλώτατον ἐπίτιτλον.
- *2642. 309. Χαρτ. 4. XVIII.
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης
 καὶ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης μετὰ παραδειγμάτων. Ἄνοιξαντάρια, κεκραγάρια, προκείμενα, ἀκολουθία, πολυέλεοι, ἀντίφωνα, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἐωθινὰ, δοξολογία, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά, θεοτοκία, τριψδίων, κρατήματα κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Ἐν τέλει· 1789 ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Ἄγραφορενδινιώτι.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ὠραίων ἐπίτιτλων.
2643. 310. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 688).
 "Μαθηματάρηον ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ
 1841 Ἰανν. 14." Μετὰ φωνῶν.
2644. 311. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.
 Καταβασίαι μετὰ φωνῶν.
 Ἄκέφαλος καὶ ἀτελής.
2645. 312. Χαρτ. 8. XIX.
 Μακάριος ἀνὴρ, ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, πολυέλεοι, πασαπνοάρια, δοξολογία, τροπάρια, εἰρμοὶ κτλ. μετὰ φωνῶν.
2646. 313. Χαρτ. 8. XVIII.
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης,
 ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, ἀκολουθία, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἐωθινὰ, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Ἐν τέλει· 1794 ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἄγραφορενδινιώτου.
2647. 314. Χαρτ. 8. XVIII.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2648. 315. Χαρτ. 8. XVIII.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν (Ἄκέφ. ἀτελής).
2649. 316. Χαρτ. 8. XIX.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2650. 317. Χαρτ. 8. XIX.
 Σημάδια τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης
 καὶ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἄνοιξαντάρια, κεκραγάρια, πολυέλεοι, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἐωθινὰ, δοξολογία, λειτουργία, θεοτοκία, ὕμνοι κτλ. μετὰ φωνῶν.
2651. 318. Χαρτ. 8. XIX.
 Ἄνοιξαντάρια, στίχοι ἐκ τοῦ β' ψαλμοῦ μετὰ φωνῶν. Ἐν δὲ τῷ τέλει Κατάλογος τῶν κατὰ διαφόρους χρόνους ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μουσικῇ διαπρεψάντων.
2652. 319. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκάθιστος καὶ κρατήματα μετὰ φωνῶν.

2653. 320. Χαρτ. 8. XVIII.
Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης,
κεκραγάρια, τὰ ια' ἑσθιὰ, λειτουργίαι, κρατήματα κτλ.
μετὰ φωνῶν.
2654. 321. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ἀνθολογία" μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.
2655. 322. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ὁμοιον.
2656. 323. Χαρτ. 8. XVIII.
Κεκραγάρια, πασαπνοάρια, δοξολογίαι,
χερουβικά, κοινωνικά κτλ. μετὰ φωνῶν.
2657. 324. Χαρτ. 8. XVIII.
Πολυέλιος, πασαπνοάρια, χερουβικά,
θεοτοκία, εἰρμοὶ κτλ. μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν
ἔγγραφο παρ' ἐμοῦ Σταυράκη, καὶ μαθητοῦ κὺρ Δανιὴλ
Λαμπαδαρίου ἐν ἔτει 1760.
2658. 325. Χαρτ. 8. XVIII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2659. 326. Χαρτ. 8. XVIII.
Πολυέλιοι, πασαπνοάρια, χερουβικά,
εἰρμοὶ κτλ. μετὰ φωνῶν.
- *2660. 327. Χαρτ. 8. XVII.
Τριψίδιον καὶ πεντηκοστάριον.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν πεντηκοστάριον μετὰ τῶν δοξα-
στικῶν τοῦ τριψιδίου... ἔγγραφο ἐκ χειρὸς ἐμῆς Ἀντωνίου
πρωτοψάλτου, υἱὸς Ντιμιτρίδου τοῦ ἐν μουσικῆς
νέου· εἰς τὸν καιρὸν, ἀρχιερατεύοντος ὁ πανιερωτάτος
ἡμῶν ἀθρόντης καὶ δεσπότης κύριος κὺρ Ζαχαρίας·
καὶ ἀφθονετέοντος εἰς τὴν Βλαχίαν ὁ ἐκλαμπρότατος
ἀθρόντης Ἰωάννου Δούκα Βοϊβόνδα... ἔτος τῆς σωτηρίας
ἡμῶν 1874 ἀπο Αἰδαμ 7188... Ἐτελλειώθη ἐν μινεῖ
Ἰούλιου 24...
Ἀπὸ τοῦ μέσου περίπου καὶ ἐξῆς ποικιλόχροα κοσμήματα.
2661. 328. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 224).
Ἀναστάσιμα, εὐλογητάρια, δοξολογία,
ἀκολουθία, χερουβικά, κοινωνικά, καταβασίαι κτλ. μετὰ
φωνῶν.
2662. 329. Χαρτ. 8. XVIII.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης,
ἀνοιξαντάρια, πολυέλιοι, τὰ ια' ἑσθιὰ, λειτουργίαι, στιχηρὰ
κτλ. μετὰ φωνῶν.
2663. 330. Χαρτ. 8. XVIII.
"Παπαδικὴ" νέα
περίχουσα διάφορα μαθήματα, ἅπερ ἐρανισμένοι ἐκ διαφό-
ρων διδασκάλων νεωτέρων τῶν καθ' ἡμᾶς ἐν Κωνσταντίνου πόλει
διαπρυσάντων, εἰς ἐν συνέταξεν ἀκριβῆ τάξει τε καὶ μεθόδῳ
Δημήτριος Λῶτος ὁ ἐκ Χίου, πρωτοψάλτης τῆς ἐκκλησίας
Σμυρναίων. Ἐν Σμύρῃ, ἐν ἔτει αψπα' 1781."
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει κοσμογονείας ,ζση' σωτηρίῳ δὲ
ἔτει αψπβ' κατὰ τὴν ιγ' τοῦ Αὐγούστου ἡμέρα Σαβ-
βάτῳ. Ἐν Σμύρῃ 1782 Αὐγούστου 18.
2664. 331. Χαρτ. 8. XVIII.
Τριψίδιον καὶ πεντηκοστάριον.
2665. 332. Χαρτ. 4. XIX.
Διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
Ἄνοιξαντάρια, κεκραγάρια, προκείμενα, ἀκολουθία, πολυέλιοι,
πασαπνοάρια, δοξολογίαι, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά
κτλ.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ
Ἄγραφορενδινίτι αψβ' Μαῖου η' (=1802) διὰ συνδρο-
μῆν κυρίῳ πατὴρ Ἀνθίμου.
- *2666. 333. Χαρτ. 4. XVIII.
Διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
Κεκραγάρια, τὰ ια' ἑσθιὰ, στιχηρῶν τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων λαμπρῶς κεκοσμημένων.
2667. 334. Χαρτ. 8. XVIII.
Χερουβικά καὶ κοινωνικά μετὰ φωνῶν.
2668. 335. Χαρτ. 8. XIX.
Στιχηρὰ ἰδιόμελα
εἰς τὴν λιτὴν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου κτλ.
μετὰ φωνῶν.
2669. 336. Χαρτ. 8. XIX.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2670. 337. Χαρτ. 16. XIX.
Μέθοδος περὶ διδασκαλίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς μου-
σικῆς.
2671. 338. Χαρτ. 8. XVIII.
Διάλογοι περὶ τῆς λογικῆς.
2672. 339. Χαρτ. 4. XIX.
"Θέματα κοινὰ καὶ Ἑλληνιστὶ ἐκδοθέντα
παρὰ ἱερολογιωτάτου διδασκάλου ἡμῶν κυρίου Χρυσάνθου
τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."
2673. 340. Χαρτ. 8. XIX.
1. "Βίοι τῶν φιλοσόφων ἡθικώτατοι
εὐγαλμένοι ἀπὸ τὸν Διάρτιον καὶ ἀπο ἄλλους παλεοὺς συγ-
γραφοῖς μετὰφρασθέντες δὲ εἰς κυνήν διὰλεκτον παρα τοῦ
λογιωτάτου καὶ σοφοτάτου ἱερομονάχου κυρίου κυρίου Ἀνα-
στασίου Γορβίου τοῦ ἐξ Ἀγρῶν καὶ προτεθέντες εἰς κυνήν
ὀφέλησαν τῶν φιλολόγων."
2. "Ἐλεγχος ἤγουν ἐρβώτησης, καὶ κανόνες
εἰς πᾶσαν ἀμαρτίαν ἱερέων καὶ μοναχῶν ἀνδρῶν τε καὶ
γυναικῶν."
2674. 341. Χαρτ. 8. XVI.
"Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας
τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
πατρὸς ἡμῶν Σάββα."
Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζογ' Ἰνδ. η' (=1565)... Κοσμάς
μοναχός...
Ἀπόκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ

2675. 1. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
2676. 2. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
Ἵμνῳιαι λβ', ὧν ἡ πρώτη ἀκέφαλος, ἡ δὲ τελευταία κολοβή.
2677. 3. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ Σεπτεμβρίου (κολ.).
2678. 4. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
1. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον.
 2. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Σαμωνᾶ, Γουρία καὶ Ἀβίβου."
 3. Μαρτύριον ἁγ. μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.
 4. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀμφιλοχίου.
 5. Μαρτύριον ἁγ. Αἰκατερίνης.
 6. Βίος ἁγ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης.
 7. Μαρτύριον ἁγ. Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
 8. Μαρτύριον ἁγ. μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.
 9. Μαρτύριον ἁγίου Ἀλυπίου.
 10. Μαρτύριον ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
 11. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Στεφάνου τοῦ νέου.
 12. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν.
 13. Γρηγορίου Νύσσης "Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας" (κολοβ.).
Τὰ τελευταία φύλλα ἐφθαρμένα. Τινὰ δὲ φύλλα σποράδην ἐν τῷ κώδικι εἰσὶν ἀποκεκομμένα βεβήλως.
Ἰδ. καὶ 2679 (5).
- *2679. 5. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2 (φ. 397).
I (φ. 4 α). "Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον."

H.

"Ἀρχ. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος ἀϊδίως συνὼν τῷ πατρὶ. Τέλ. τῷ τῆς ἐκεῖθεν τε δόξης στεφάνῳ κοσμεῖται καὶ τούτῳ σύνεστί τε καὶ συναγάλλεται, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, μεγαλωσύνη τὴ καὶ μεγαλοπρέπεια, νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2 (φ. 9 β). Γρηγορίου Νύσσης "Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα...Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας..."

3 (φ. 49 α). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος."

"Ἀρχ. Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα οὐδὲ ὁμολογητοῦ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Γαλάται μὲν γὰρ ἐπραττον ἀνοήτως, ἃ σύνθητες πράττειν αὐτοῖς. Τέλ. τινὲς δὲ τῶν δι' ἐκείνου πεπιστευκότων τὸ τίμιον αὐτοῦ ἀνελόμενοι σῶμα καὶ τοὺς προσήκοντας ἐπ' αὐτῷ θμνους τὴ καὶ ψαλμοὺς ἄσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

4 (φ. 58 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου γενομένου Ἰκονίου."

"Ἀρχ. Καὶ τί τῶν καλῶν ἔσται τίς τῇ μνήμῃ παραδιδούς, εἰ τὸν Ἀμφιλοχίου βίον παρέλθοι σιγῇ. Τέλ. πολλοὶ δὲ θεοσημεῖται παρὰ τοῦ εἰδότες τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν δοξάζειν Θεοῦ ἐκεῖσε γεγονάσι διτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

5 (φ. 67 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων."

"Ἀρχ. Κἀλλιστόν τι χρῆμα ἢ ἀρετὴ καὶ δόξαν δεσν ἐγκόσμιόν τε καὶ ὑπερκόσμιον προξενούσα τοῖς ἐρασταῖς οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ μέλλοντι μόνον τὰς ἀμοιβὰς ἀποδίδωσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον. Τέλ. ἐν πᾶσι καλοῖς κατακλείει τὸν βίον καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον Χριστὸν ἐκδημεῖ, ᾧ πρέπει τιμὴ, δόξα μεγαλωσύνη τὴ καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

6 (φ. 117 α). "Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης."

30

"Αρχ. Βασιλεύοντος του άσεβαστάτου Μαξεντίου πάσα ή τών 'Ρωμαίων άρχή της βδελυράς τών δαιμόνων άντεποιείτο θρησκείας. Τέλ. παρ' αυτών της τελειώσεως τόν καιρόν περιστείλαντες πρὸς τὸ Σινά δρος προέμκειν έώκεσαν, εις δόξαν πατρός υιοῦ και άγίου πνεύματος της μιᾶς θεότητός τε και βασιλείας, η̄ πρέπει τιμή, κράτος νῦν και εις τούς αιώνας άμήν.

7 (φ. 133 β). "Βίος του άγίου ιερομάρτυρος

Κλήμεντος έπισκόπου 'Ρώμης μαθητού του άγίου άποστόλου Πέτρου."

"Αρχ. Κλήμης 'Ιακώβω τῷ κυρίῳ και έπισκόπῳ και έπισκόπων έπισκόπῳ, διέποντι δέ την έν 'Ιερουσαλήμ άγιαν τών Χριστιανών εκκλησίαν και τὰς πανταχού Θεοῦ προνοία ιδρυθείσας καλῶς Χριστοῦ του Θεοῦ ήμῶν εκκλησίας. Τέλ. τοιαύτη θανμάτων υπερβολή τοιαύταις λαμπρότησιν, ὡν γένοιτο πάντα ήμᾶς έπιτυχεῖν χάριτι και φιλανθρωπία του κυρίου ήμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, η̄ δόξα εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

8 (φ. 205 α). "Μαρτύριον του άγίου ιερομάρτυρος και άρχιεπισκόπου 'Αλεξανδρείας Πέτρου."

"Αρχ. Είχε μέν ή έπιφανής Νικομήθεια άνδρα την βασιλικήν άρχήν διϊθύνοντα Διοκλητιανόν τόν δεισιδαίμονα τύραννον. Τέλ. έν τῷ μνημείῳ δέ κατατίθησιν, δπερ αυτός ψκοδόμησε ένθα και πολλαί θεοσημείαι γηγόνασι και οὐδὲ μέχρι νῦν γινόμεναι διαλείπουσιν εις δόξαν Χριστοῦ του άληθινοῦ Θεοῦ ήμῶν, η̄ πρέπει τιμή και προσκύνησις εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

9 (φ. 216 α). "Μαρτύριον του άγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου."

"Αρχ. Δέκιος ήνίκα και Βαλεριανός, ὁ μέν επί τών της 'Ρώμης σκήπτρων ήν, ὁ δέ τούς της 'Ασίας θρόνους έφίδρευε. Τέλ. αινούντες τόν επί πάντων Θεόν και δοξάζοντες' τιμώντες δέ και τόν αυτου μάρτυρα Μερκούριον, δτι Χριστῷ πρέπει τιμή, κράτος μεγαλωσύνη τε και μεγαλοπρέπεια νῦν και άει και εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

10 (φ. 228 β). "Βίος και πολιτεία του όσιου πατρός ήμῶν 'Αλυπίου."

"Αρχ. Καλοί μέν και οι τών μαρτυρίων άθλοι και πολλήν δυνάμενοι τοῖς φιλαρέτοις έμποιεῖν την ώφέλειαν. Τέλ. δοξάζων εύχαρίστῳ ψυχῇ τόν τούς αυτου θεράποντας δοξάζοντα κύριον, δτι αυτῷ πρέπει πάσα δόξα τιμή τε και προσκύνησις εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

11 (φ. 244 α). "Μαρτύριον του άγίου 'Ιακώβου του Πέρσου."

"Αρχ. 'Αρκαδίου τὰ 'Ρωμαίων διέποντος σκήπτρα. Τέλ. τοιούτους δέ τούς υπέρ Χριστοῦ διανοίσας άθλους άκόλουθον έννοεῖν οἶον παρ' αυτου τών βραβείων άξιωθήσεται, δτι αυτῷ πρέπει πάσα τιμή, δόξα, κράτος μεγαλωσύνη τε και μεγαλοπρέπεια, νῦν και άει και εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

12 (φ. 254 β). "Βίος και πολιτεία του όσιου πατρός ήμῶν και όμολογητοῦ Στεφάνου του νέου."

"Αρχ. Θεῖόν τι χρῆμα ή άρετή και πολλῶν άξία τών έγκωμίων. Τέλ. η̄ και ήμεῖς παρασταίημεν εύχαῖς αυτου και πρεσβείαις δια της του Χριστοῦ χάριτος

και τών οικτιρῶν, η̄ πρέπει δόξα σὺν τῷ ανάρχῳ πατρι και τῷ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν και άει και εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

13 (φ. 306 β). "Υπόμνημα εις τόν άγιον του Χριστοῦ

άποστολον 'Ανδρέαν τόν πρωτόκλητον."

"Αρχ. 'Αρτι του παιδὸς Ζαχαρίου 'Ιωάννου φημι του πάνυ τὰς έρήμους άπολιπόντος. Τέλ. οι και ήμῖν άμαρτιῶν λύσιν και την μετά Χριστοῦ διαπρεσβεύονται βασιλείαν, δτι αυτῷ πρέπει πάσα δόξα τιμή και προσκύνησις σὺν τῷ ανάρχῳ πατρι και ζωοποιῷ πνεύματι νῦν και άει και εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

14 (φ. 321 α). 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου

"'Εγκώμιον εις τόν άγιον μάρτυρα 'Ρωμανόν."

"Αρχ. Πάλιν μαρτύρων μνήμη και πάλιν έορτή.

15 (φ. 328 β). "Υπόθεσις εις τόν μακάριον προφήτην 'Αβδισῶν."

"Αρχ. 'Ιουδαῖοι πρόγονον έχοντες τόν 'Ησαῦ, έξ ου και την προσηγορίαν έσχήκασιν. Τέλ. τῇ τοιαύτη γάρ πολιτεία τόν τών άπάντων κύριον θεραπεύοντες άπολαυσόμεθα τών παρ' αυτου δωρεῶν χάριτι και φιλανθρωπία του κυρίου ήμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, μεθ' ου τῷ πατρι ή δόξα σὺν τῷ άγίῳ πνεύματι νῦν και άει και εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

16 (φ. 333 β). "Βίος του όσιου πατρός ήμῶν

Γρηγορίου του από Δεκαπόλεως."

"Αρχ. 'Απαν μέν τών πάντων οὐδέν οὕτω πέφυκε πρὸς άρετῆς άνάληψιν τε και μίμησιν έπαγωγόν και έπίφορον. Τέλ. η̄ πρέπει δόξα κράτος, τιμή, προσκύνησις νῦν και άει και εις τούς άτελευτήτους αιώνας τών αιώνων άμήν.

17 (φ. 369 α). "Βίος και μαρτύριον και θαύματα

της άγίας παρθενομάρτυρος Κικιλίας και τών σὺν αυτῇ άγιων μαρτύρων."

"Αρχ. Κικιλίαν την λιαν καλλίνικον έν άθλητικοῖς άνδραγαθήμασι και πάνυ περιβλεπτον καλλιάρθερον έν υπερφύσει σωφροσύνης πλεονεκτήμασι. Τέλ. μεθ' ὧν και ήμῖν δώη μερίδα και κλήρον εύρεῖν δια την άφατον φιλανθρωπίαν αυτου έν τῇ μελλούσῃ δτι αυτου έστιν ή βασιλεία και ή δύναμις και ή δόξα εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν.

18 (φ. 390 α). "Βίος έν έπιτομῇ, περίοδοι

μαρτύρια και θαύματα του άγίου ιερομάρτυρος Κλήμεντος πάπα 'Ρώμης, μαθητού του άγίου άποστόλου και πανευφήμου Πέτρου."

"Αρχ. Φαιδρὸς μέν ὁ της παρούσης πανηγύρεως σύλλογος, λαμπροτέρα δέ ταύτης ή υπόθεσις. Τέλ. (κολοβ.) σῶν τε και άσινῆ άποδοθέντα τοῖς ιδίοις γεννήτορσι μετά δωδεκαμηνιαίου χρόνου περίοδον...

'Εν τοῖς φ. 1—3 περιλαμβάνεται ὁ Πίναξ τών περιεχομένων. Κοσμεῖται δέ ὁ κῶδιξ υπὸ πολλῶν εἰκόνων, άρχικῶν γραμμάτων και έπιτίτλων. Εἰσι δ' αἱ εἰκόνες αἱ εξῆς. 1 (φ. 1 β)· εἰκὼν του άγ. Φιλίππου, λιαν εξίτηλος.—2 (φ. 3 β)· τέσσαρες μικραὶ εἰκόνες έκ του βίου του άγ. Φιλίππου.—3 (φ. 9 β)· εἰκὼν Γρηγορίου του θαυματουργοῦ.—4 (φ. 48 β)· εἰκὼν του άγ. Πλάτωνος αξιόλογος, υπενθυμίζουσα τὰς έν τῷ Πρωτάτῳ τών Καρῶν τοιχογραφίας.—5 (φ. 58 α)· εἰκὼν του άγ. 'Αμφιλοχίου.—

6 (φ. 67 β): εικών του άγ. Γρηγορίου επισκόπου 'Ακραγαντίνων.—7 (φ. 116 β): εικών της άγ. Αικατερίνης.—8 (φ. 117 α): άρχικόν γράμμα Β σχηματιζόμενον υπό είκονος της άγ. Αικατερίνης περιβαλλομένης υπό όφως.—9 (φ. 138 α): εικών του άγ. Κλήμεντος.—10 (φ. 138 β): άρχικόν Κ σχηματιζόμενον υπό άνδρός καθήμενου επί σκίμπος και άνατεινοντος την δεξιάν, έν ώ δια της άριστεράς κρατεί σκεύός τι.—11 (φ. 204 β): εικών του άγ. Πέτρου.—12 (φ. 205 α): άρχικόν Ε σχηματιζόμενον υπό του άγίου προτεινοντος την δεξιάν και περιβαλλομένου υπό όφως.—13 (φ. 216 α): μικρά εικών του άγ. Μερκουρίου, άξιόλογος.—14 (φ. 216 α): άρχικόν Δ σχηματιζόμενον υπό πελαργού καθήμενου.—15 (φ. 228 α): εικών του άγ. 'Αλυπίου.—16 (φ. 228 β): άρχικόν Κ σχηματιζόμενον υπό φανταστικού άετου καθήμενου επί σφαίρας και έχοντος άναπεπταμένην την έτέρα των πτερυγών.—17 (φ. 244 α): εικών παριστώσα τόν άγ. 'Ιάκωβον μαρτυρούντα υπό δύο δημίων.—18 (φ. 244 α): άρχικόν Α σχηματιζόμενον υπό γεωργού καλλιεργούντος την γήν.—19 (φ. 254 α): εικών φέρουσα την έπιγραφήν ΟΙ δήμιοι σύροντες τόν άγιον Στέφανον τόν νέον.—20 (φ. 254 α): εικών του άγ. Στεφάνου του νέου.—21 (φ. 306 α): εικών του άγ. 'Ανδρέου. Τό επί του κυανού ιματίου του άγίου ίόχρουν επίβλημά έστιν ούτως έπτυγμένον, ώστε κολπούται περί τό στήθος, έξ ου έξέρχεται ή δεξιά χειρ εύλογούσα: ή δ' άριστερά μικρόν κατωτέρω έξερχομένη του ύπανεχομένου επίβληματος κρατεί ελλητάριον. 'Η εικών αθη ύπομμνήσκει τό έν τώ Λατερανώ άγαλμα του Σοφοκλέους.—22 (φ. 306 β): άρχικόν Α σχηματιζόμενον υπό άνδρός ίδιορρύθμως ένδεδυμένου και πρόστοτος.—23 (φ. 321 α): εικών του άγ. 'Ρωμανού.—24 (φ. 328 β): εικών του προφήτου 'Αβδιού.—25 (φ. 333 β): εικών του άγ. Γρηγορίου του από Δεκαπόλεως.—26 (φ. 333 β): άρχικόν Α σχηματιζόμενον υπό άρκτου όρθοστατούσης και περιειλούσης εις πρόμον τόν δεξιόν όπισθιον πόδα.—27 (φ. 369 α): ύπήρκεν άλλοτε ή εικών της άγ. Κυλικίας, ήτις λείπει νύν άποκεκομμένη βεβήλωσ.—28 (φ. 389 β): τρεις είκονες έκ του βλου και των μαρτυριών του άγ. Κλήμεντος.

Τά λοιπά των άρχικών γραμμάτων έν άρχή έκάστου των βίων ούδέν έχουσι τό ίδιάζον ως ούδέ τά έπίτιτλα. Αι δέ είκονες δέν διακρίνονται μέν δια τό κάλλος της τέχνης, άλλ' ούδ' εισί τό παρ' άπαν άτεχνου. 'Οπωςδήποτε δ' ό κώδιξ έστιν αξιολογώτατος δια την ιστορίαν τοίς παρά Βυζαντινοίς γραφικός. "Ιδ. και ΗΕΙΝΡΙΧ ΒΡΟΣΚΗΑΥS Die Kunst in den Athosklöstern. Leipzig, 1891 σ. 192, 228—231 και πίν. 27. 'Εν τώ τελευταίω παραφύλλω εβρηται σημείωσις του Πορφυρίου Ούσπένσκη, γεγραμμένη τή 17 'Ιουλίου 1860 "όπότε και έφωτογραφήθησαν άπαναι αι εύρισκόμεναι εικονογραφαί." Καί έγώ δέ κατέχω φωτογραφίας τινάς γενομένας υπό του φίλου ΒΡΟΣΚΗΑΥS κατ' έμην ύπόδειξιν.

2680. 6. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Βίοι και μαρτύρια άγίων του 'Οκτωβρίου.

'Εν τέλει: 'Η γράψασα χειρ Θεοδοσίου πέλει
πρεσβυτέρου πέλοντος έν μονοτρόποις.

*2681. 7. Περγ. φύλλ. XIII.
Τετραευάγγελον.

Φέρει και παρασελίδια σχόλια, περιβάλλοντα τό κείμενον έκ δεξιών και άριστερών και κάτωθεν. Τά εις Ματθαίον σχόλια άρχ. 'Η βίβλος γενέσεως έστι του γενομένου έκ σπέρματος Δαβιδ κατά σάρκα, διό και επί πάντων τό έγέννησε λέγεται. Τέλ. Ισοθ' ήγώ μεθ' ύμών ειμι πάσας τάς ήμέρας

έως της συντελείας του αιώνος. Τό δέ έως ούκ έστι νύν χρονικόν: σύνεστι γάρ τοίς άγίοις και μετά την συντέλειαν διηνεκώς: τό δέ μεθ' ύμών άρμόζει πάσι τοίς άγίοις: ού γάρ έως συντελείας έμειναν οι μαθηταί: παντί γάρ παραδιδόντι την τοιαύτην διδασκαλίαν άοράτως σύνεστι ό Χριστός: ως Θεός γάρ άοράτως σύνεστι τοίς πιστοίς ει και άπειναι πως δοκει κατά σάρκα: έπειδή γάρ άποστέλλων αυτούς μαθητεύειν πάντα τά έθνη μέγα αυτοίς έδόκει τό έπίταγμα, έπαίρων αυτών τό φρόνημα, ίνα μη διαπορηθώσιν ως ούδυνάμενοι τουτο ποιήσαι ειπε τουτο. — Σχόλια εις Μάρκον. "Αρχ. Πολλών εις τό κατά Ματθαίον και εις τό κατά 'Ιωάννην τόν υιόν της βροντής συναξάντων ύπομνήματα, όλίγων δέ εις τό κατά Λουκάν, ούθενός δέ όδλος ως οίμαι εις τό κατά Μάρκον εύαγγελιον έξηγησαμένου, συνείδον τά κατά μέρος και σποράδην... Μάρκος ό εύαγγελιστής από του προφητικού πνεύματος του έξ ύψους επίόντος τοίς ανθρώποις την άρχήν έποιήσατο: άρχή μέν γάρ του εύαγγελίου καθώς γέγραπται έν 'Ησαϊα τώ προφήτη την πτερωτικήν εικόνα του εύαγγελίου δεικνύων: δια τουτο δέ και σύντομον και παρατρέχουσαν την καταγγελίαν πεποιήται: προφητικός γάρ ό χαρακτήρ ούτος. Τέλ. 'Αναστάς δέ πρώτ' πρώτης: παρ' πλειστοίς αντιγράφοις ού κείται ταυτα τά έπιφερόμενα έν τώ κατά Μάρκον εύαγγελίω ως νόθα νομίσαντες αυτά τινές ειναί, ήμεις δέ έξ άκριβών αντιγράφων ως έν πλειστοίς εύρόντες αυτά κατά τό Παλαιστιναίον εύαγγέλιον Μάρκου, ως έχει ή άλήθεια συντεθεικαμεν και την έν αυτώ έπιφερομένην δεσποτικήν άνάστασιν μετά τό έφοβούνο γάρ.—Σχόλια εις Λουκάν. "Αρχ. 'Επαδήςτερ πολλοί επεχείρησαν. 'Επειδή ύπέρογκον ήν τό επίχειρημα άνθρωπον όντα Θεού διδασκαλίαν και ρήματα συγγράφειν εικότως άπολογείται έν τώ προοιμίω. Τέλ. Καί ήγένετο έν τώ εύλογέν αυτοίς. Τουτο έποίησε τή τεσσαρακοστή ήμέρα της αναστάσεως αυτου κατά τό έν ταίς Πράξεσιν ιστορημένον... Ούτω δέ έλεύσεται ό του Θεού και ανθρώπων υιός κρΐναι πάν γένος ανθρώπων και αποδοϋναι έκάστω κατά τά έργα αυτου.—Σχόλια εις 'Ιωάννην. "Αρχ. 'Εν άρχή ήν ό λόγος. 'Ισον δύναται του έν άρχή τό ήν, ει γάρ έν άρχή ήν πότε ούκ ήν: δια τουτο δέ φησιν ό λόγος και ούχ ό υιός, ίνα μη τή προσηγορία του υιου έπεισε έλθοι τισιν ή του πάθους έννοια, έπειδή τά παρ' ήμιν γεννώντα έμπαθώς γεννᾶ. Λόγος δέ εκλήθη ίνα δειχθῆ ότι έκ του νοϋ προήχθη. Τέλ. 'Ος ούκ ήγνώ ό Κόριος. "Ωστε μη άπιστείσθαι της σαρκός την οικονομίαν πολλά ανθρωπινώτερον οικονομεί: ως γάρ ήβούλετο πιστευθῆναι ότι Θεός ήν, ούτως και Θεός ών σάρκα έφόρεσε και τά της σαρκός ενήργει: ότι τοιουν αυτόν άπήλασαν οι 'Ιουδαίοι, τότε επί τά έθνη ήρχετο ως έν τύπω πάλιν ήμιν δι' αινιγμάτων δεικνύς, ότι καν της 'Ιερουσαλήμ τό εύαγγελικόν εκφοιτήση κήρυγμα και εις τά έθνη λοιπόν ό θεός εκδράμοι λόγος ού συναποβληθήσεται τώ 'Ισραήλ ή εις τους πατέρας άγάπη: αλλά πάλιν αυτών ανθέξεται ό Χριστός και επαναπαύσεται. Τό κατά 'Ιωάννην εύαγγέλιον μένει κολοβόν, της μέν έρμηνείας τελευτώσης έν τοίς άμείως ανωτέρω παραθεθείς, του δέ κειμένου έν τοίς εξής: ούκ ήβάρπηξεν, άλλ' οι μαθηταί αυτου, άφήκεν την 'Ιουδαίαν και άπήλθεν εις την Γαλιλαίαν...

Ἰδ. ταῦτα σχόλια καὶ ἐν κώδ. 2750 (76) καὶ ἐν Ἱεροσολυμιτικῷ κώδικι 25 (ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 97).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐντὸς δύο ἀψιδωτῶν κοσμημάτων εἰρηται οἱ Κανόνες τῆς τῶν εὐαγγελίων ὁμοφωνίας.

2682. 8. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Τεσσαρακοστῆς (ὁμίλ. α').

2. Τοῦ αὐτοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

Ὁμίλια ἀπὸ τῆς β' μέχρι κθ' κολοβῆς.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα μέρος Βίου τοῦ ἁγίου Ῥουφίνου.

2683. 9. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμίλια νά' (κολοβ.).

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων ὁμιλιῶν.

2684. 10. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

...εἶτε ,ςψπβ' (=1274).

2685. 11. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον).

Τὰ τελευταῖα δύο φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

2686. 12. Περγ. φύλλ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λγ' (κολοβ.).

Προτάσσεται Πίναξ (κολοβ.). Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. X. σελ. 2) περιέχον μέρος λόγου εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

2687. 13. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς μᾶλλον Μανουὴλ τοῦ Σπαστριζῆ ἐν μηνί Ἀπριλλίῳ ,ςψπδ'... (=1276).

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἑν φύλλον (Περγ. VII. σελ. 2) περιέχοντα μέρος Εὐαγγελίου.

2688. 14. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ σηματοφώνων. Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

*2689. 15. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀναξίων λόγου ἀρχικῶν γραμμάτων.

2690. 16. Περγ. φύλλ. XIV.

Ἐρμηνεία κανόνων (ἀκέφαλος).

Ἐπετα εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τροπάκια, ὧν ἠγείται τὸ κείμενον.

Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τῶν λαμβικῶν κανόνων ἐξηγηθέντων παρά τινος ἀγνωστού ἀρχιερέως"...(ἐξίτηλα τὰ λοιπά). Περιέχονται δὲ α'. Κανὼν εἰς τὸν Σταυρὸν, οὗ ἡ ἐρμηνεία εἰς τὸν ἐν ἀρχῇ εἰρμὸν ἀναγνωσκέται εὐκόλως ἀπὸ τῶν λέξεων Μωϋσῆς τῇ θείᾳ βᾶβδφ αὐτοῦ...καὶ προτυπώσας ὠφθη τὸν σεβάσιμον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς.—β'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Φώτων φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Βάπτισμα ῥύψις

γγενητῶν ἀμαρτᾶδος.—γ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν τῶν Φώτων ἡμέραν φέρων ἀκροστιχίδα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἰάμβων, ἐξ ὧν συντίθεται, στίχους δ', καὶ ἠρωελεγγείους Ἠρωϊκ. Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν θεοφεγγεῖ πυρσῶ Ἐλεγ. Πνεύματος ἐνθάπτεϊ νάματος ἀμπλακίην.—δ'. "Κανὼν εἰς τὴν Ἱσαπαντὴν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα Κοσμά μοναχοῦ.—ε'. "Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἤχ. δ', ποίημα Κοσμά μοναχοῦ.—ς'. "Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ τριῶδιν ἤχ. β', ποίημα Κοσμά μοναχοῦ.—ζ'. "Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ δυψίδιον τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ καὶ ἤχου.—η'. "Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ Τριψίδιον τοῦ αὐτοῦ ἤχου καὶ τοῦ ποιητοῦ.—θ'. "Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ κανὼν, ποίημα Κοσμά μοναχοῦ.—ι'. "Τριψίδιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Προσάββατόν τε, περὶ ἧς εἶπω εἰς τὸ τετραψίδιον τοῦ μεγάλου Σαββάτου.—ια'. "Κανὼν τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου, ποίημα Μάρκου μοναχοῦ ἄχιμ τῆς πέμπτης ψδῆς καὶ αὐτῆς φέρων ἀκροστιχίδα Καὶ σήμερον δέ τῆς δὲ ἑκτῆς ἢ ἀκροστιχίς καὶ τῶν ἐξῆς ψδῶν, αἰτινὲς εἰσι Κοσμά μοναχοῦ τετραψίδιον, συνέζευκται τῇ τοῦ τριψίδιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς...—ιβ'. "Κανὼν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.—ιγ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.—ιδ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα, ποίημα Κοσμά μοναχοῦ.—ιε'. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν Ἰωάννου μοναχοῦ.—ισ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῆς μεταμορφώσεως τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.—ις'. "Κανὼν εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ δειπαρθένου Μαρίας, ποίημα Κοσμά μοναχοῦ.—ιη'. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς πανάγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.—ιθ'. "Κανὼν εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον, ποίημα Γεωργίου φιλοσόφου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Μύρον γεραίρω τὴν χάριν Δημητρίου Γεώργιος Συκυλίτζης."

Ὁ ἰθ' κανὼν μόνος ἀνεῦ ἐρμηνείας.

Ἐν τέλει Ὁ Χριστέ μου φηλατε τῶν ἔχωντα τὴν βιβλίον ταύτην Σωφρόνιον δθλιον Ἱεροθῆτην ὁ πνευματικὸς ἀμὴν εἶτε ,ςωιΓ' (=1805) ἡγοράσθη ξα'.

2691. 17. Περγ. 4. XII. σελ. 2.

Ἀπόστολος.

Μετὰ σηματοφώνων. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

2692. 18. Περγ. 4. XIV.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει: Τῇ μὲν χεῖρ τῇ γράψασα καλύπτει τάφος, τῇ δὲ γραφεῖ τῇ παραπεμπούση εἰς χρόνους πληρεστάτους Γερασίμω ἀναξίω μοναχῷ καὶ ἱερεῖ ἀπο δρους τοῦ Παπικίου τῷ κε γραφεὺς...μηνί Ἰουλίῳ ἰνδθ' 5ης.

2693. 19. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ σηματοφώνων. Κολοβόν.

2694. 20. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Ἀπόστολος.

Μετὰ σηματοφώνων. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

- *2695. 21. Περγ. 4. XII. σελ. 2 (φ. 255).
1 (φ. 1 α). Τετραευάγγελον.
2 (φ. 245 α). "Ἐκλογάδιον τῶν δ' Εὐαγγελιστῶν
διὰ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν περικοπὴν ἐκάστου
Εὐαγγελιστοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν
ἀκριβῶς διαγορευόν· περιέχει δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῷ ἁγίῳ
Πάσχα."
- 3 (φ. 251 α). "Συναξάριον σὺν Θεῷ ἀρχόμενον
ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου."
Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ χάριτος εἰκὼν ἀτεχνος παριστώσα ἐν ἑξαπτερίῳ
τὰ σύμβολα τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
- *2696. 22. Περγ. 4. XIV.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσεται· α'. "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου
τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν
πῶθεν τε ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν."—β'. "Δήλωσις
ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ Εὐαγγελίου
ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς."—γ'. "Δήλωσις πῶς
δεῖ εὐρίσκειν τὰ καθ' ἡμέραν εὐαγγέλια."—δ'. "Συναξάριον
σὺν Θεῷ τῶν ἱβ' μηνῶν, δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν εὐαγγελίων."
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
2697. 23. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Μετὰ σηματοφώνων.
2698. 24. Περγ. 4. XII.
Εὐαγγέλιον.
Μετὰ σηματοφώνων. Ἀκέφαλον.
2699. 25. Περγ. 4. XII.
Ὀκτώηχος.
2700. 26. Περγ. 4. XII.
Παρακλητικὴ (κολοβή).
2701. 27. Περγ. 4. XIII.
Ἀπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
2702. 28. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Προφητῶν Ἀναγνώσματα.
2703. 29. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.
Πατερικόν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν)
περιέχον διάφορα κεφάλαια φέροντα ἰδίας ἐπιγραφάς· "Περὶ
διδασκαλίας μετὰ νοουθεσίας."—"Περὶ κανόνος μοναχικοῦ καὶ
οἱ δεῖ ἐργάζεσθαι..."—"Περὶ ταπεινοφροσύνης."—"Ὅτι δεῖ
τὸν μοναχὸν μακρόθυμον εἶναι καὶ ἀμνησικακόν..."—"Παρά-
νεσις περὶ εὐλαβείας."—Κεφ. μβ'. "Πρὸς ἀδελφὸν ἐρωτήσαντα
πρὸς τίνα ὁ λόγος εἴρηται Κρείσσον γαμῆν ἢ πληροῦσθαι."—
"μγ'. Παραίνεσις περὶ ἀγάπης."—μδ'. "Πρὸς ἀκηδιαστὴν
μοναχὸν λέγοντα Ἀφήμι τὸ μοναστήριον καὶ εἰς τὸν κόσμον
ὑπάγω."—ν'. "Ἐλεγχος ἐαυτῷ καὶ ἐξομολόγησις" (τελευταῖον
κεφάλαιον ἐν τῷ κολοβῷ κώδικι).
- *2704. 30. Περγ. 8 μέγ. XIII.
Τετραευάγγελον.
Ἀρχ. ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ Λουκά διὰ τῶν λέξεων...ἡδη δὲ
- αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπεμψε
πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος (Λουκ. Ζ' 6), μένει δὲ κολοβὸν
ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην, οὗ ἡ ἀρχὴ κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνῶν ἐπιτίτλου.
2705. 31. Περγ. 8 μέγ. XII.
Μηναιὸν Νοεμβρίου.
2706. 32. Περγ. 8 μέγ. XII.
Μηναιὸν Αὐγούστου (κολοβόν).
2707. 33. Περγ. 8 μέγ. XII.
Γεροντικόν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2708. 34. Περγ. 8 μέγ. XIII.
Μηναιὸν Φεβρουαρίου.
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων
(Χαρτ. XVIII).
2709. 35. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσεται Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
2710. 36. Περγ. 8 μέγ. XI.
Εὐαγγέλιον.
Μετὰ σηματοφώνων. Κολοβόν.
2711. 37. Περγ. 8. XIII.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀνογινοσκομῆνοι
λόγοι.
2712. 38. Περγ. 8. XIV.
Πραξαπόστολος.
Ἐν τέλει· "Συναξάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ πραξαποστόλου
ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς καὶ καταλήγον τῷ μεγάλῳ
Σαββάτῳ· περιέχει καὶ τὸ μηρολόγιον."
- *2713. 39. Περγ. 8. XIV.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ
ὑπὸ ἐπιτίτλου κοσμήματος καὶ ἀρχικοῦ γράμματος ἐν ἀρχῇ
ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων.
2714. 40. Περγ. 8 μέγ. XI.
Θεοδωρήτου Κύρρου Ἑραριστῆς ἡ πολύμορφος.
Ἀκέφαλος. Ἀρχ. ἀπὸ τοῦ Ἀτρέπτου λόγου (ἀκεφ.)...ἡ
μεθ' ὄρκων ὑπόσχεσις, οὐκοῦν δὲ βάβδον βλαστή-
σουσαν Ἰεσσαὶ προσηγόρευσε. Τέλ. Ἀπαθοῦς λόγου
διεστειλάμεθα γὰρ κατὰ τὸν προφήτην ὡς προσετά-
χθημεν.
2715. 41. Περγ. 8. XIII.
Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Τὰ παράφυλλα χαρτῶα.
2716. 42. Περγ. Χαρτ. 8. XIII. XVII.
1. "Ἑρμηνία τῶν ἁγίων εὐαγγελίων
ἀπὸ φωνῆς Θεοφιλᾶκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας"
(Περγ. XIII).
2. "Πίναξ τοῦ παρόντος κανοναρίου" (Χαρτ.
XVII).

3. Ἐξομολογητάριον ἐν τῇ καθωμλημένῃ (Χαρτ. XVII).

4. “Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου” ἐν κεφ. σλζ'. α'. “Ὁ χειροτονῶν παρ ἑτορίαν σὺν τῷ χειροτονουμένῳ καθερείσθω.”—σλζ'. Περὶ πνευματικῆς συγγενείας.

Μετὰ τὰ χαρτῶα φύλλα ἕτερα ἐντυπα περιέχοντα (1) Κατηχητικὸν λόγον καὶ (2) Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου Ἐπιστολὴν πρὸς τὸν τιμώτατον ἐν μοναχοῖς κύρ Μάξιμον καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ Σινῆ ὄρει ἱερομονάχους καὶ μοναχοῦς.

2717. 43. Περγ. 8. XII.
Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

2718. 44. Περγ. 8. XII.
Τετραεὐάγγελον.

Ἔπονται α'. “Συναξάριον τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν...”
—β'. Μηνολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει τοῦ τετραεὐαγγέλου Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἡσυχίου.

2719. 45. Περγ. 8. XIII.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει Ἐγγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἡ Κλίμαξ παρὰ χειρὸς Λέοντος μοναχοῦ, διὰ δόσεως δὲ τοῦ πανοσιωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Μελετίου τοῦ Μελαχρηνοῦ ἐπὶ ἔτους 5 ψ π' 128^ο πρώτης (= 1272;).

Τινὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

2720. 46. Περγ. 8. XIII.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται βραχεῖα αὐτοῦ ὑπὸ θεοῖς. Ἔπονται δὲ τοῦ τετραεὐαγγέλου α'. “Ἐκλογάδιον τῶν δ' Εὐαγγελιστῶν διὰ τῆς ἀρχῆς καὶ τέλους τὴν περικοπήν ἐκάστου εὐαγγέλιου ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν κεφαλῶν παρασιμίωσιν ἀκριβῶς διαγορευῶν περιέχων δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἁγίης Πάσχα.”—β'. “Πίναξ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”

2721. 47. Περγ. 8. XII.
Παρακλητικὴ (κολοβή).

2722. 48. Περγ. 8. XIV.

1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων
ὡν ἐκάστη προτάσσεται ὑπὸ θεοῖς καὶ τὰ κεφάλαια τῆς ἐπιστολῆς.

*2723. 49. Περγ. 8. XIII.

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται “Ἐπίδοσις κανόνων τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.” Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, γεγραμμένων διὰ χρώματος ὑπερῶρου.

2724. 50. Περγ. 8. XIV.

1. Ψαλτήριον.
2. Μεσονυκτικὸν τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

3. Ὄραι.

4. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

2725. 51. Περγ. μικρ. 8. XII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

2. Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

Προτάσσονται τοῦ τετραεὐαγγέλου α'. “Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πῶθεν τὲ ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι.”—β'. “Συναξάριον ἡγῶν πίναξ τῶν εὐαγγελίων ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πάσχα.”—γ'. “Δήλωσις πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὰ καθ' ἡμέραν εὐαγγέλια.”—δ'. “Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἁγίων μνηστῶν τὰ κεφάλαια τῶν εὐαγγελίων.”

*2726. 52. Περγ. 8 μικρ. XII

Τετραεὐάγγελον.

Ἐν τέλει Μηνολόγιον. Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Λουκᾶ.

2727. 53. Περγ. 8 μικρ. XIII.

1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου (κολοβή).

2728. 54. Περγ. 8 μικρ. XI.

“Κεφάλαια τῆς θεοπνεύστου γραφῆς

ἀρμόδια πᾶσι τοῖς τε κοσμοκοίσι καὶ μοναχοῖς ὑπὸ ἁγίων πατέρων ἘΝΕΛΘ (= ἐν ἐπιλογῇ;) ἐκτεθέντα.” Κεφ. υλς'.

Ἀκέφ. καὶ κολοβ.

Ἔστι δὲ σειρά Ἡσαίου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Θεοδωρήτου Κέρρου καὶ ἄλλων.

2729. 55. Περγ. 8 μικρ. XIII.

Τετραεὐάγγελον.

Ἔπονται α'. Οἱ Ἀπόστολοι τῆς ἑβδομάδος.—β'. “Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων.”—γ'. “Συναξάριον δηλοῦν τὰ εὐαγγέλια τῶν ἑορτῶν τοῦ χρόνου.”—δ'. Ἀπόστολοι ἑορτῶν τῶν.

*2730. 56. Περγ. 16. XII.

Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον).

Κοσμεῖται ὑπ' ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ Μάρκου, τοῦ Λουκᾶ καὶ τοῦ Ἰωάννου.

2731. 57. Περγ. 16. XII.

1. Ψαλτήριον.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ.
3. Μηνολόγιον Σεπτεμβρίου—Ἰουλίου (κολοβ.).

2732. 58. Περγ. 16. XIV.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

2733. 59. Περγ. 16. XIV.

Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον).

Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἀκεφ.). Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τετραεὐάγγελον διὰ χειρὸς ἱερέως Γεωργίου καὶ κληρικοῦ...

2734. 60. Περγ. 16 μικρ. XIV. (φ. 88).
 1. Κανόνες αγίων (ἀκέφ.).
 2. Διήγησις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ (κολ.).
2735. 61. Περγ. XII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ἐπιτάφιος ἀκέφαλος μήκους μ. 4,70, πλάτους 0,20, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,095.
2736. 62. Περγ. X.—XIV.
 Φάκελος διαφόρων φύλλων ἀπεσπασμένων καὶ σπαραγμάτων κωδίκων. Ἄπαντα ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου. Ἐν μόνον φύλλον VII. αἰῶνος.
- *2737. 63.
 Χαρτ. φύλλ. μέγ. XVII. σελ. 2. (φ. 381).
 Μαξίμου τοῦ Παλοποννησίου Κυριακοδρόμιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομφῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὁμιλίας.
2738. 64. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XVI. σελ. 2.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
 Ὁμλ. μγ'—ι' (κολοβ.).
2739. 65. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XVII. σελ. 2.
 Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι κ'.
2740. 66. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
 Ὁμλ. α'—μβ'.
2741. 67. Χαρτ. 4. XVI.
 Βίοι καὶ μαρτύρια αγίων
 καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου κατ' ἐκλογὴν.
 Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2742. 68. Χαρτ. 4. XVI.
 Βίοι καὶ μαρτύρια αγίων Ἰανουαρίου κ'—κγ'.
 Κατ' ἐκλογὴν. Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον (Περγ. X. σελ. 2) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.
2743. 69. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. 452).
 1 (φ. α). Ἐγκώμιον εἰς ἅγιον (ἀκέφαλον).
 Ἄρχ... οὐ τοῖνον τὰ τῶν ἀπολλυμένων ποιούσιν, ἀλλὰ τὰ τῶν προπεμπόντων εἰς ἀποδημίαν ἀμείνω· ἐπεισεν αὐτοὺς ὅτι τὸ σῶμα τὸ φθαρτὸν τοῦτο καὶ γήϊνον ἱμάτιον ἐνδύσεται τὸ σπρικῶν καὶ χρυσοσπάστων πολὺ λαμπρότερον, τὴν ἀφθαρσίαν.
 2 (φ. 1 β). “Ἰακώβου ταπεινοῦ
 εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.”
 3 (φ. 4 α). “Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.”
 4 (φ. 12 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
 5 (φ. 19 β). Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
- 6 (φ. 28 α). “Παντολόγιος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.”
 7 (φ. 46 β). Γεωργίου Νικομηδείας
 εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
 8 (φ. 53 β). Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως
 εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
 9 (φ. 60 β). Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις ἀγ. Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας.
 10 (φ. 76 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
 εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
 11 (φ. 85 β). Γρηγορίου Νύσσης
 εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτήρος.
 12 (φ. 103 β). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Φῶτα.
 13 (φ. 118 β). “Ὁμιλία ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου.”
 14 (φ. 123 β). Ἰωάννου Εὐχαΐτων
 εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
 15 (φ. 135 α). Μαρτύριον ἀγ. Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.
 16 (φ. 142 β). “Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.”
 17 (φ. 154 α). Γεωργίου Νικομηδείας
 εἰς τὴν Ὑπαπαντῆν.
 18 (φ. 166 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου
 Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
 19 (φ. 171 α). “Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς.”
 20 (φ. 187 α). Γρηγορίου Νύσσης
 Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μεγαλομάρτυρας τεσσαράκοντα.
 21 (φ. 193 β). Μαρτύριον τῶν αγίων μεγαλομάρτύρων τεσσαράκοντα.
 22 (φ. 201 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
 εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν.
 23 (φ. 208 β). Γρηγορίου Νεοκαισαρείας
 εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν.
 24 (φ. 215 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου
 Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὐρεσίαν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
 25 (φ. 220 α). Μαρτύριον τοῦ ἀγ. Γεωργίου.
 26 (φ. 233 α). Γρηγορίου Κωνσταντινουπόλεως
 Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.
 27 (φ. 253 β). Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Μάρκον.
 28 (φ. 258 β). Νικήτα ῥήτορος
 Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον.
 29 (φ. 265 α). “Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ θεόσεπτον βασιλέα Κωνσταντῖνον.”
 30 (φ. 290 α). “Ὑπόμνημα διαλαμβάνον τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἄθλα ἀποδημίαν τὴν καὶ τελείωσιν τῶν αγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.”

- 31 (φ. 302 α). Μαρτύριον του άγ. Προκοπίου.
 32 (φ. 322 α). "Νικήτα βήτορος
 Έγκώμιον εις τους άγιους και καλλιwickους μάρτυρας Κήρυκον
 και 'Ιουλίτταν."
- 33 (φ. 328 α). Μαρτύριον του άγ. Παντελεήμονος.
 34 (φ. 342 α). 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου
 Έγκώμιον εις τον προφήτην 'Ηλιαν.
 35 (φ. 346 α). Βασιλείου Σελουκείας
 Εις την μεταμόρφωσιν του Χριστου.
 36 (φ. 362 α). 'Ανδρίου Κρήτης
 Εις την πάνσεκτον κοίμησιν της Θεοτόκου.
 37 (φ. 371 α). Του ατόου Εις την Κοίμησιν.
 "Αρχ. Καλεί πάλιν ήμās τὸ συνεχές του λόγου.
 38 (φ. 378 β). Του ατόου Εις την άποτομήν του
 Προδρόμου.
 39 (φ. 393 α). 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου
 Εις τον Τελώνην και τον Φαρισαϊον.
 40 (φ. 396 α). Του ατόου Εις τον άσωτον υϊόν.
 41 (φ. 403 α). Βασιλείου του μεγάλου
 Εις τον πρώτον ψαλμόν.
 42 (φ. 410 β). Του ατόου Εις τὸ Πρόσεχε σεαυτῶ.
 43 (φ. 418 β). Του ατόου Περι εύχαριστίας.
 44 (φ. 426 β). "Αναστασιου μοναχου
 Του Σινά δρους Έρμηνεία εις τον έκτον ψαλμόν."
 45 (φ. 438 β). 'Εφραϊμ [του Σύρου] Λόγος
 εις πατέρας τελειωθέντας.
 46 (φ. 441 β). "Του ατόου Εις πατέρας τελει-
 ωθέντας."
 "Αρχ. Έν ταύτη τῇ ήμέρα τῇ πρώτῃ και έπισήμω.
 47 (φ. 445 α). "Νεκταριου Κωνσταντινουπόλεως
 Διήγησις δι' ήν αίτιαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ των άγιων νηστειών
 την μήμηρην έορτάζομεν του άγιου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου."
 (κολοβ.)
2744. 70. Χαρτ. φύλλ. XVI.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Υπόμνημα εις τὸ κατά
 'Ιωάννην εύαγγέλιον.
 'Ομιλία μγ'.
2. Του ατόου "Εις την Μεσοπεντηκοστήν
 εκ της έρμηνείας του κατά 'Ιωάννην εύαγγελιου."
 Έν τελει· Θεου τὸ δῶρον και Λεοντίου πόνοσ.
2745. 71. Χαρτ. φύλλ. XIV.
 'Εφραϊμ του Σύρου Λόγοι (κολοβ.).
2746. 72. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
 Βασιλείου του μεγάλου "Εξήγησις εις τον προφήτην
 'Ησαϊαν."
2747. 73. Χαρτ. φύλλ. XV.
 Βίοι και μαρτύρια άγιων του μηνὸσ Νοεμβρίου.
2748. 74. Χαρτ. φύλλ. XVI.
 Βίοι και μαρτύρια άγιων του μηνὸσ Δεκεμβρίου.

2749. 75. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
 Μαξίμου του Πελοποννησίου Κυριακοδρόμου.
 Έν τελει...έτους ,ζρπ' (=1572).

2750. 76. Χαρτ. φύλλ. XIV.
 Τετραευάγγελον

μετά σχολίων γεγραμμένων μεν δια γραμμάτων μικροτάτων,
 επομένων δ' εκάστοτε εις μικρά τεμάχια του κειμένου των
 Ευαγγελιστών. Φαίνονται δε τὰ σχόλια ταυτα όντα πιστών
 άπόγραφον των εν τῷ κώδ. ύπ' άρ. 2681 (7). 'Αλλ' ένταυθα
 ύπάρχει και τὸ εν τῷ κώδικι εκείνω, όντι κολοβῶ, λείπον τέλος
 των εις τον 'Ιωάννην σχολίων· έχει δε ὡδε "Έστι δε και
 άλλα πολλά. Τπερβολικῶσ τουτό φησι· εκ μυρίων γάρ
 θαυμάτων τὰ μόνα πρὸσ πίστιν και άρετήν συμβαλλό-
 μενα έγράφη...Αλλοσ δε προσθήκην είναι φησι τουτο·
 τεθεικότως μεν αυτὰ τινδσ των φιλοπόνων εξωθεν εις
 παράστασιν του πλείονα είναι των γεγραμμένων τὰ
 γεγενημένα του Κυριου θαύματα· κατά μέρος δε ύφ'
 έτέρου άγνοια του πρώτου τυχόν εξωθεν και μέρος
 της του εύαγγελιου γραφής γινόμενον...πάντων των
 εύαγγελίων ὁ χρόνος και ή συνήθεια φέρεσθαι παρε-
 σκεύασεν.

Προτάσσονται του τετραευαγγελου· α'. "Δήλωσις ακριβής
 διαλαμβάνουσα την του χρόνου των εύαγγελίων άνάγνωσιν και
 την των Ευαγγελιστών διαδοχήν πόθεν τε άρχονται και που
 καταλήγουσι."—β'. "Δήλωσις ακριβής των καθ' εκάστην
 ήμέραν κεφαλαίων του Ευαγγελιου άρχόμενα από της μεγάλης
 Κυριακής του Πάσχα."—γ'. "Συναξάριον των ιβ' μηνών δηλοῦν
 τὰ κεφάλαια των εύαγγελίων."

Έν τελει· ...έτους ,σωξθ' ινδ^{ος} ιδ^{ης} (=1861) Γαβριήλ
 άλιτρὸσ και τάχα βακενδύτης...

2751. 77. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.
 1. Λόγος άκέφαλος.

"Αρχ....ειρημένον μετ' εύγνωμοσύνης και γέγονε τὸ
 του έχθρου βέλος αυτῷ φάρμακον ίάσεωσ και τὸ δνειδος
 εγκώμιον και ή κατηγορία στέφανοσ. Τελ. οὗτω γάρ
 διηλεκῶσ άπολαύσωμεν της σωτηρίας και των μετ-
 λόνων έπιτευξόμεθα αγαθών, ὡν γένοιτο πάντα
 ήμās έπιτυχεῖν χάριτι και φιλανθρωπίᾳ του κυριου
 ήμῶν 'Ιησου Χριστου, μεθ' οὔ τῷ πατρὶ δόξα άμα τῷ
 άγίῳ πνεύματι νῦν και άει και εις τους αιῶνας των
 αιῶνων άμήν.

2. "Του μακαρίου 'Ασπεριου επισκόπου 'Αμασίας
 'Ομιλία εις τους δύο υιοὸσ τουσ παρὰ τῷ Λουκά, ήγουν εις τον
 άσωτον."

"Αρχ. 'Αναίσθητον όμου και πονηρόν των Φαρισαίων
 τὸ σύνταγμα. Τελ. έτοιμοσ γάρ ὁ πατήρ εις φιλανθρω-
 πίαν και άπαντᾶ τῷ μετανοοῦντι και περιπτύσσεται
 διτ φιλόπαισ έστι και αγαθὸσ και αυτῷ πρέπει ή προσ-
 κύνησις νῦν και εις τους αιῶνας των αιῶνων άμήν.

3. Λόγος ανεπίγραφος.
 "Αρχ. 'Αει μεν την του Θεου φιλανθρωπίαν κηρύττειν
 όφείλομεν. Τελ. εύλογημένος ὁ έρχόμενος εν όνόματι
 Κυριου· αυτῷ άπαντήσωμεν, ᾧ ή δόξα εις τους σύμ-
 παντα αιῶνας των αιῶνων άμήν.

4. Λόγος ανεπίγραφος.
 "Αρχ. 'Ημέρας τέσσαρασ αναλώσαμεν την κατά τον
 Λάξαρων παραβολήν ύμίν εξηγούμενοι. Τελ. οὗτω γάρ

δυνασόμεθα και την παρούσαν ζωήν μετ' εὐθυμίας διενεγκεῖν και τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα και τὸ κράτος ἅμα τῷ πατρὶ και τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

5. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἄνδρες ἀδελφοὶ και συμπένητες· πτωχοὶ γὰρ ἅπαντες και τῆς θείας χάριτος ἐπιδοεῖς. Τέλ. Ἰν' ὅτ' ἂν ἐνθένθεν ἀπαλλαχθῶμεν, δέξονται ἡμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

6. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν δέδωκεν ἡμῖν ὁ κτίσας ἡμᾶς. Τέλ. ὡς ἂν και αὐτόν σε εἰπεῖν μετὰ τοῦ προφήτου· ἔθουμαστώθη ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμοῦ· πρόσεχε οὖν σεαυτῷ, ἵνα προσέχης Θεῷ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

7. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς τὸν λαόν, λαλήσατε εἰς τὰ ὅτα Ἱερουσαλήμ. Τέλ. ἄξιοι και τῆς ἐν τῷ νυμφῶνι εὐφροσύνης ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

8. "Τοῦ ὀσίου και θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν

Ἐφραίμ τοῦ Σίβρου Ὁμιλία εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν περὶ νηστίας και μετανοίας."

9. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Σαλπιάτε φησὶ ἐ νεομηρία σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν. Τέλ. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῆς ἀναποδόσεως τῶν βεβιωμένων ἡμῖν ἐν τῇ δικαιοκρίσει τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα και τὸ κράτος νῦν και δεῖ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

10. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τὴν καρδίαν μου ἀλώγῳ συμπαθεῖτε ἀδελφοὶ, δοῦλοι εὐλογημένοι. Τέλ. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ θύραις ἔστηκεν ὁ Κύριος ποιῆσαι συντέλειαν αἰῶνος τοῦ ματαίου.

11. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ και εὐσήμεν μυστήρια υἱοῦ μονογενοῦς ἐνδόξως ἄδοντες βοθῶμεν ὕμνοι. Τέλ. ὅτι ἐξειλήσατε τῶν παιδῶν τοῦ ἔχθρου και ἤλθετε πρὸς Χριστὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα και ἔστέ κληρονόμοι τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

12. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Πρόκειται ἡμῖν, ἀγαπητοὶ, πνευματικὴ τράπεζα ἐκ τῶν θείων Γραφῶν πληρουμένη πλήρης ἀγαθῶν. Τέλ. ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ τιμῆ, δόξα σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι και ζωοποιῷ νῦν και δεῖ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

13. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Σύνθετον ζῶον ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ σώματος τοῦ φαινομένου και τῆς λογικῆς και ἀσωμάτου ψυχῆς λαχὼν εἶναι. Τέλ. ὅτι τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐτελέσθη τὰ ἐν σαρκὶ θεοφάνεια, ᾧ πρέπει ἡ δόξα και ἡ τιμὴ και ἡ προσκύνησις νῦν και δεῖ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

14. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Φαῖδρά τήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις και λαμπρό-

τερος τοῦ συνήθους ὁ σῆλλογος. Τέλ. ὁ γὰρ ποιήσας φησὶ και διδάξας μέγας κληθήσεται οὗτος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν χάριτι και φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα τιμὴ και κράτος ἅμα τῷ ἁγίῳ και ζωοποιῷ πνεύματι νῦν και δεῖ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

15. Γρηγορίου Νύσσης "Εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος."

16. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ. Τέλ. εἰρήνην σταθερὰν και συγχώρησιν τῶν πεπλημμελημένων καθ' ἐκάστην δωρεῖται, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα και τὸ κράτος και ἡ τιμὴ και ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

17. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι σήμερον. Τέλ. δόξαν ἀναπέψωμεν τῷ πατρὶ και τῷ υἱῷ και τῷ ἁγίῳ πνεύματι τῷ ἐνὶ τρισυποστάτῳ Θεῷ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

18. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν και εἶδατε τὸ κοινὸν θέαμα τοῦτο ὁπερ γέγονεν ἡμῖν. Τέλ. ὅτι τῆς αὐτοῦ πίστεως ἡμᾶς κατηξίωσε και τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ και τῷ υἱῷ και τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν και δεῖ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

19. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ὅτι μεσίτην ὀνομάζουσιν αἱ ἄγιοι Γραφὲ πρόδηλον, ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν σχήματι ἀντιχρήστου μεσίτης τις καλούμενος ἐπὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Μαυρικίου τοῦ βασιλέως γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ μαγικῇ τέχνῃ ὑπερβάλλων πάντας τοὺς ἐν τῇ τέχνῃ φαρμακοῦς. Τέλ. ὅτι ὁ Θεὸς τῷ δούλῳ αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι χρεωστῷ σοι και εὐχαριστῷ σοι και ἀπολογουμαί σοι, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

20. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τὸν Σταυρὸν ἐπαίνων ὁμολογουμένως τὸν σταυρωθέντα τιμῶ. Τέλ. και ποιμανὸν και ἔπαρον ἡμᾶς ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων ἀμήν.

21. "Βίος και πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλήμακος τῇ ἁγίᾳ τετάρτῃ τῇ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν."

Ἄρχ. Ἄει μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις. Τέλ. ἵνα ἀξιωθῶμεν και τῶν ἀγαθῶν χάριτι και φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς ἀπεράντους αἰῶνας τῷ νῦν και δεῖ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

22. Βασιλείου Σαλευκέας "Εἰς τὸ Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα."

23. "Βίος και πολιτεία τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας."

24. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.

25. Λόγος ἀνεπίγραφος Εἰς τὸν Λάζαρον.

Ἄρχ. Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκριτῆκε σῆλλογον. Τέλ. χάριτι και φιλανθρωπία τοῦ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτοῦ καλοῦντος ἐπίγνωσιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ

Θεοῦ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα σὺν τῷ παραγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

26. Λόγος ἀνεπίγραφος τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἄρχ. Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου βαδίσωμεν, ὦ ἀδελφοί. Τέλ. ὅτι αὐτῷ κάμψει γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων δόξαν αὐτῷ ἀναπέμποντες εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

27. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἐκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος σήμερον ἑορτῇ ὁ τῆς οἰκουμένης ἀθλητῆς, ἦκεν ἡμῖν ὁ ξένος καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμότιμος ἀγωνιστής. Τέλ. ἀλλ' ἀντι τούτων ἀπάντων ὁλόκληρον εὐχαριστίαν ἀντι θυσίας ἤνεγκε τῷ Θεῷ λέγων· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

28. Λόγος ἀνεπίγραφος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ.

Ἄρχ. Ὅτ' ἂν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς ἐννοήσω καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν ἰσπεύοντα κύκλον. Τέλ. ἐν αὐτῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, τιμῇ, κράτος, μεγαλωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

29. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Πολλῶν τῶν ὁσίων καὶ ἀξίων τοῦ Θεοῦ ὑμνούντων εὐσεβῶς τὸν ἀχραντὸν δεσπότην ἠξιώθη καὶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ὑπάρχων σὺν αὐτοῖς δοξολογῆν. Τέλ. σπουδάσωμεν προθύμως μιμηταὶ γενέσθαι τῆς τε σεπτῆς καὶ μακαρίας ἐκείνης γυναικὸς τῆς ἐσχηκυίας τὸ ἀνεξάντλητον ὄθωρ καὶ ἀνύφαντον πρὸς (;) Μάξιμον κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ὅπως καὶ τοῦ ἐπαίνου αὐτῆς μέτοχοι γενώμεθα χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

30. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἐλεον Θεοῦ καὶ φιλανθρωπίας κηρύττει μὲν ἡ κτίσις ἅπασα. Τέλ. Λάμπαντος τοίνυν τοῦ σταυροῦ τῆς χάριτος καὶ πάντων ἡμῶν νικητόμενον διὰ θείας τοῦ λόγου ἀληθείας καθαρῶς πολιτευώμεθα αὐτῷ δόξαν ἀναπέμποντες εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

31. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχ. Σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν σταυρῷ καὶ ἡμεῖς ἑορτὴν ἀγῶμεν. Τέλ. Γίνεσθαι γὰρ φησι ὁμοιοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἵνα καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καταξιώθωμεν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

32. Ἐπιφανίου Κίπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.

33. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. Τέλ. ὣν εἴη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιμνιον ὡς νοερᾶς πύλας καὶ θανάσιμου πύρρου ἐπιμερομένους καὶ νέμοντας ἐν εἶναι πάντας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ νῦν τὲ καὶ εἰς τὴν ἐκείθεν ἀνάπαυσιν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

34. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν τῇ φιλοχρίστῳ

ἡμῶν ἀκοῇ τὰ πρὸ τοῦ πάθους τοῦ δεσποτικοῦ γεγενημένα. Τέλ. Ὅπερ ἐστὶν πάσης τῆς λογικῆς κτίσεως ἐσχάτη μακαριότης, τῇ ἀγάπῃ κυβερνωμένη καὶ διαμένουσα εἰς ἀεὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

35. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Καθάπερ τοῖς μετάλλοις τοῦ χρυσοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν βραχυτάτην φλέβα παριδεῖν ἂν τις ἀνάσχοιτο τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν ἅτε πολλὴν ἐργαζομένην πλοῦτον, οὕτω καὶ ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς. Τέλ. Ταῦτας οὖν εἰδότες, ἅπαντας ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ὑπομένωμεν οὕτω γὰρ τῆς ἀληθοῦς ἠδονῆς ἀπολαύσωμεν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

36. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Παριῶν τοίνυν ὁ Χριστὸς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ. Τέλ. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο πείραν λαβεῖν τῆς κολάσεως ἐκείνης, ἀλλ' εὐαρεστήσαντας ἡμᾶς τῶν αἰώνων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

37. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Ἄρχ. Τὰ ἀνθρωπίνως ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ οἰκονομούμενα οὐ διὰ τοῦτο μόνον οἰκονομεῖται, ἵνα τὴν σάρκωσιν βεβαιώσῃται, ἀλλ' ἵνα καὶ ἡμᾶς παιδεύσῃ πρὸς ἀρετὴν. Τέλ. Ἀθτῆ ἡμᾶς διασῶσαι δυνήσεται καὶ ἀπαλλάξαι τοῦ αἰωνίου πυρός· αθτῆ παραπέμψει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

38. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τοὺς μέλλοντάς τι παρὰ τῶν ἀναγιγνωσκομένων καρποῦσθαι οὐδὲ τὸ μικρὸν τῶν λεγομένων παρατρέχειν δεῖ. Τέλ. ἀλλ' οὕτως λάμψαι τὰ ἔργα ἡμῶν, ὥστε δοξασθῆναι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ δόξης ἡμᾶς ἀπολαῦσαι, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

39. "Τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου."

40. "Γρηγορίου πρεσβυτέρου Καισαρίας

Καππαδοκίας Λόγος εἰς τοὺς ἀγίους τρακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρας καὶ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα." (Κολοβ.)

2752. 78. Σαργ. φύλλ. XIV. σελ. 2. (φ. 889.)

I (φ. I α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

2 (φ. 8 α). Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

3 (φ. 17 α). Κοσμᾶ βεστῆτορος Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν.

4 (φ. 20 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

5 (φ. 28 α). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

6 (φ. 33 α). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

7 (φ. 43 α). Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

8 (φ. 53 α). “Παντολλόντος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις θαυμάτων τοῦ θείου ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.”

9 (φ. 80 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον.

10 (φ. 89 β). Βασιλείου Καισαρείας Εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

11 (φ. 97 β). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ Ἰουδαίων Ἑλλήτων καὶ αἰρετικῶν.

12 (φ. 147 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.

13 (φ. 159 α). Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.

14 (φ. 171 β). Βασιλείου Σαλευκείας “Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

15 (φ. 184 α). Γρηγορίου Νύσσης “Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ πρωτομάρτυρα Στέφανον.”

16 (φ. 194 α). Βασιλείου Σαλευκείας “Εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀνερεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου διὰ Χριστόν.”

17 (φ. 198 β). Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης βίος.

18 (φ. 224 β). Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὰ Φῶτα.

19 (φ. 236 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.

20 (φ. 260 α). Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν Συμεῶν καὶ εἰς τὴν Ἄνναν.

21 (φ. 266 β). “Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἐπιφανείας καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.”

22 (φ. 282 β). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.”

23 (φ. 293 β). Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Τύρωνα.

24 (φ. 300 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.”

25 (φ. 317 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

26 (φ. 321 β). Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

27 (φ. 325 β). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

28 (φ. 338 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

“Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου Πάντες μὲν παραστησώμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.”

29 (φ. 347 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

“Περὶ τοῦ μὴ ἐκαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον Σταυρὸν.”

30 (φ. 352 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

31 (φ. 356 α). Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης

Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν.

32 (φ. 360 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

33 (φ. 362 β). “Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγείσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος...”

34 (φ. 371 β). Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου

Εἰς τὸν τετραήμερον Δάζαρον.

35 (φ. 375 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὰ Βαΐα.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος διὰ χειρὸς Σάβα ἀμαρτωλοῦ ἐν ἔτει ,ςωλ' μηνὶ Ἀγούστῳ... (=1822).

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ κώδικι.

2753. 79. Χαρτ. φύλλ. XIV.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι μετ' ἐξηγήσεως Νικήτα Σαρρῶν.

Ὁ κώδιξ κολοβός.

2754. 80. Χαρτ. 4. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.”

2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις. Κολοβός. Τελευταία τῶν Κατηχῆσεων “Περὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς προκειμένης ἡμῶν ὁμολογίας.”

2755. 81. Χαρτ. 4. XVIII.

“Ἐρμηνεία τῆς ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως

τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφείσα εἰς τὴν ὀρομένην τάξιν καὶ συνθεθεῖσα κατὰ τὸ ἀψιχ' ἔτος τὸ σωτήριον (=1798) ἐν Μολδαύβᾳ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ποποσσάνι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Ποτζέτζι παρὰ τοῦ ἱεροδιδασκάλου κυρίου Θεοδώριτου.”

Σφίζεται ἡ Προθεωρία ἀπὸ τοῦ (ἀκεφάλου) δευτέρου ὁράματος καὶ ἐξῆς. Προτάσσονται δὲ κατὰ τὸν ἐν τέλει πίνακα “Περικοπαὶ τινες ἐπιστολῶν διδασκάλων πρὸς τὸν συγγραφέα τῆς ἔρμηνείας μαρτυροῦντα τὴν ἐρμηνείαν ὅποια ἐστὶ.”

2756. 82. Χαρτ. 8. XIV.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλία.

Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Πρώτη τῶν σφισμένων ἐξ ἀρχῆς ὁμιλιῶν “Περὶ τῶν αἰσθήσεων,” λα' “Τοῦ αὐτοῦ Ἀπόκρισις πρὸς τινὰ ἀδελφῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν.” Τελευταία περιέχεται “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀββᾶν Συμεῶνα.”

2757. 83. Χαρτ. 8. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει·

Τοῦ ἔτους παρατρέχοντος τρεῖς δυπλαῖς χιλιάσιν· αὐθις τετράσιν ἐν δυπλαῖς ὁδοῖς ἑκατοντάδων καὶ τρεῖς τε πρὸς τοῖς εἰκοσὶν ἰνδ' (=1815) Θεόδουλος ἀμαρτωλὸς τάχα καὶ μοναχός.

2758. 84.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τριῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων μετερχθέντων ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως εἰς τὴν κοινὴν μετὰ μερικῆς παραφράσεως παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐπιτεταῖ ἐντυπον "Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου κριτοῦ Θεσσαλονικῆς πρόχειρον τὸ λεγόμενον ἢ Ἐξάβιβλος...Ἐπιτεταῖ. 1744 παρὰ Νικολάου Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων οση lioanza de' superiori e privilegio." Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογίας Μέρ. Β' ἀρ. 99.

2759. 85.

Χαρτ. 8. XIII. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

2. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευῖ Λόγος ἀσκητικὸς μεταγλωττισθέντες ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων Πατρικίου καὶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάβα."

Προτάσσεται πῖναξ.

3. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Διδασκαλαὶ διάφοροι πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητάς."

Προτάσσεται "Πῖναξ τῆς βιβλίου τῶν διδασκαλιῶν."

4. "Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ μακαρίου Δωροθέου τοῦ καὶ συγγραφέως τῆς βιβλίου ταύτης καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου."

5. Μάρκου τοῦ ἱρημίτου Διάφορα.

α'. "Τοῦ ἁγίου Μάρκου Περὶ νόμου πνευματικοῦ κεφάλαια διακόσια."—β'. "Τοῦ ἁγίου Μάρκου Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιούσθαι κεφ. σιη'."—γ'. Τοῦ αὐτοῦ "Περὶ μετανοίας τοῖς πᾶσι πάντοτε προσηκούσης, ἧς τὴν δύναμιν οἱ πιστοὶ καὶ πρὸ τῆς ἐργασίας διὰ τοῦ βαπτίσματος ἐλάβομεν."—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος."—ε'. "Πρὸς Νικόλαον ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Μάρκου."—ς'. "Τοῦ ἁγίου Μάρκου Συμβουλία νοδὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν."—ζ'. "Τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ Διάλεξις μετὰ τινος σχολαστικοῦ."—η'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας."—θ'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Μελχισεδέκ."—ι'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ παραδείσου καὶ νόμου πνευματικοῦ."

6. "Τοῦ ἁγίου Νεῖλου Λόγοι ζξ'."

7. "Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας

Πρὸς Ἀντίοχον ἀρχοντα περὶ πείσεων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων." (κολοβ.).

Ὀλίγα φύλλα περὶ τὸ τέλος οὐκ εἰσι γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας.

2760. 86.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ἀσκήσαντος, ἐπισκόπου δὲ γενομένου Κωνσταντιανῆς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. "Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πᾶν ὠφέλιμα, ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τοῦ Σολομώντος."

2761. 87.

Χαρτ. 8. XVII.

"Περὶ τινῶν ἀποριῶν καὶ λύσεων

ἢ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως ἀναγκαίων τινῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, ποιηθὲν μὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἰωάννου Καρνοφίλου μεγάλου λογιώτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ αἰτησὴν τοῦ πανευγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχοντος κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ ἀφιερωθὲν τῷ ὑψιλοτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Παμισαράμπα βοεβόδα πάσης Οὐγκροβλαχίας Ἀρχιερέοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου. Ἐτυπώθη ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τοῦ Συναγώβου. Ἐν ἔτι ερχίξ'."

Ὁ κώδιξ κολοβός. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου. Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογίας Μέρ. Α' ἀρ. 126.

2762. 88.

Χαρτ. 8. XVI.

Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Λόγοι καὶ παραινήσεις.

2763. 89.

Βομβ. 8. XIII.

1. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Λόγοι καὶ παραινήσεις.

Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος. Τελευταῖος λόγος πδ' "Περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ." Ἐν τέλει ἐρυθροῖς γράμμασιν Ἀμαρτωλὸς Γαβριήλ.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ πενήτων καὶ κατὰ πλουσίων.

Ἐν τέλει ἐρυθροῖς γράμμασιν Ἀμαρτωλὸς Γαβριήλ.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Λόγος δευτέρος τοῦ Πάσχα."

Μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς προτασσόμενα βραχέα ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου. Ἀρχὴ τοῦ κειμένου Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι φησὶ ὁ θαυμάσιος Ἀμβροσίος καὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ. Ἀρχὴ τῆς ἐρμηνείας Ἀμβροσίος ὁ προφήτης ἑώρα πολλοὺς σκανδαλισμένους ἐπὶ τῇ προνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, πῶς παροργᾷ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ καταφρονητάς.

2764. 90.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀωννόμου "Λόγοι τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ χρόνου ὅλου."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ὁ πρῶτος "Τῇ α' Κυριακῇ τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς." Ἀρχ. Ἡ ἀπειρος ἀγαθοσύνη τῆς τρισσοφαοῦς θεότητος ποτὲ δὲν ἔλειπεν εἰς τὸ νὰ εὐεργετῇ μὲ διαφόρους τρόπους τὴν κτῆσιν ἀπασσαν.

2765. 91.

Χαρτ. 8. XVIII.

Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἀνάμνησις τῆς ἰδίας ψυχῆς. Ἐν τέλει διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν Τέλος τῶν τοῦ Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ποιημάτων.

Ἡ συνταχθεῖσα συγγραφὴ θεοφρόνως πρᾶξις μοναχῶν εὐπρεπεστάτη πέλει ἄκος φέρουσα ψυχικῶν νοσημάτων τοῖς εἰδόσι τε τληπαθῶς φέρειν πόρους· ὅρος γὰρ οὗτος τοῖς ἀθλοῦσι προφρόνως.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου εὐτελοῦς πόνος. Ἐτελειώθη ἐν εἰσι ἀψκω* κατὰ μῆνα Αὐγούστου (=1728) εἰς τῷ ἁγιωνύμῳ δρεὶ τοῦ Ἄθω.

*Ιδ. τὴν πλήρη ἐπιγραφὴν τοῦ συγγράμματος ἐν κώδ. 186 (9).

2766. 92. Χαρτ. 8. XVII.

Ψαλτηρίου μετάφρασις εἰς τὴν καθωμλημένην.

Ἐν τέλει· Τὸ παρῶν βηλίον ἐγράφηκεν ὑπὸ χιρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθῆ ἀ γ ρ...ἐγράφηκεν καὶ τελειόθεικεν εἰς χῶραν τζηάρνῆτζηάνη ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ εχοζ' ἐν μηνὶ Μαρτίου εἰς τὰς κθ' (=1679).

2767. 93. Χαρτ. 8. XVI.

1. Διηγῆσεις καὶ λόγοι ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

2. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

2768. 94. Χαρτ. 8. XVII.

Σύνταγμα κατὰ Λατίνων καὶ Μωάμεθ

ἐν τῇ καθωμλημένη, ἀκέφαλον καὶ ἀνεπίγραφον, ἐν ᾧ καὶ ἐρμηνευτικὰ τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ κατὰ διαβόλου. Κεφ. 4α'. Τὸ πρῶτον τῶν σφισομένων, κεφ. δ', ἐπιγράφεται· "Ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."—Κεφ. 4α'. "Μέθοδος ἦγον τέρχη πανουργικῆ τοῦ διαβόλου."

2769. 95. Χαρτ. 8. XV.

1. "Διήγησις τῶν γενομένων θαυμάτων παρὰ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἐν τῇ σεβασμῆ μεγάλῃ μνη τοῦ Δοχειαρίου ἐν τῷ καθ ἡμῶς Ἁγίῳ δρεϊ."

2. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας."

3. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας."

4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Βαρβάραν.

5. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἐθναίου."

6. "Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ ἀθλησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ."

7. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου, συγγραφεὶς παρὰ Γρηγορίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ."

8. Ἰωάννου Ἐσχαιτῶν Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

9. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος" Γνωμικά.

10. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης."

Τὸ ὑπ' ἀρ. 1 ἐπὶ φύλλων νεωτέρων XVI αἰῶνος. Προτάσσεται δὲ τοῦτου πραγματεία τῆς σλαβικῆς. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀπὸ ἐν φύλλων (Περγ. X) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

2770. 96. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Τοῦ κυρίου ἐν ἱερομονάχοις καὶ διδασκάλου Ἀλβίτρου Μαρτίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦγον τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας."

2. Θεολογικαὶ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. Ἐἰσὶν ἐν δλω λζ', ὡν αἱ μὲν πρῶται Περί βαπτίσματος, ἡ δὲ τελευταία "Διατὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ προσκυνούμεν ἀνατωληκὰ καὶ οἱ Ἑβραῖοι πρὸς τὸν νότον."

3. Ἀθωνικαὶ παραδόσεις ἀνεπίγραφοι. Περί τοῦ Ἄξιον ἐστὶν, περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ τῆς καλεσάσης τὸν ἱερομόναχον τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ὅπως λειτουργήσῃ ταχύτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, Βίος Κοσμᾶ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου.

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι.

5. Τοῦ αὐτοῦ Τετραστιχα, οἷς ἔπεται ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμλημένην. Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν τῇ καθωμλημένη. Γέγραπται δὲ ὁ δλος κώδιξ ὑπὸ τριῶν χειρῶν διαφόρων.

2771. 97. Χαρτ. 8. XVII.

"Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Βασιλείου τοῦ νέου συγγραφεὶς παρὰ Γρηγορίου μαθητοῦ αὐτοῦ, μεταφρασθεὶς δὲ εἰς ἀπλὴν διάλεκτον διὰ ὠφέλειαν πολλῶν."

Ἐν τέλει· ζρξ' μηνὶ Ἰουλλίῳ (=1652).

2772. 98. Χαρτ. 8. XVII.

1. Λόγος ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ...ἐπεὶ δὲ φθόνῳ διαβόλου καὶ γυναικὸς ἐπηρεῖα ἦν τε ἐπαθεν ὡς ἀπαλωτέρα καὶ ἦν προσήνεγκεν ὡς πιθανωτέρα· φεῦ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας· ἐμὴ γὰρ ἡ τοῦ προπάτορος· τῆς μὲν ἐντολῆς ἐπελάθετο τῆς δοθείσης. Τέλ. δν καὶ νῦν τραποῦσθαι ἡμῖν εὐχόμεθα ὅσον ἐφικτὸν τοῖς δεσμοῖς τῆς σαρκὸς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν."

2. Βασιλείου Σελουκείας Εἰς τὰ ἅγια νήπια.

3. "Λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομῆν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔκαιος δια βραχέων εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον."

"Ἀρχ. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν δὲ τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων τὸν νόμον ἔχειν τοῦ γράμματος ὁ μέγας ἀπεφῆνατο Παῦλος."

4. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ]

Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

5. "Ἐπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ἀποδημῶν τὴν καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου."

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

7. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

8. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

9. Τοῦ αὐτοῦ Περί τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

10. Βασιλείου Σελουκείας Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Οὐ̅πω δὲ εἰσεληλύθει εἰς τὴν κώμην.

12. "Διήγησις τῶν γενομένων θαυμάτων παρὰ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἐν τῇ σεβασμῇ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου."

13. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ μοναχοῦ καὶ συγγέλου Λόγος εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις."
"Ἀρχ. Τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ, τὴν δὲ χεῖρα συστέλλει τὸ δέος. Τέλ. καὶ φωνὴν ἀκούτισον ἐπειλογοῦσαν καὶ τοῖς δικαίοις σύνταξον εὐεργέτα καὶ τῆς χαρᾶς σου μέτοχον δεῖξον σῶτερ ταῖς ἐντεύξεσόν σου τῆς πανάγνου καὶ τῶν θείων σου καὶ νοερῶν ἀγγέλων ἀποστόλων τε προφητῶν καὶ μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος, ὅς νῦν καὶ δεῖ εὐλογητὸς ὑπάρχεις σὺν τῷ σῷ πατρὶ καὶ πνεύματι τῷ θείῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν."

14. "Μιχαὴλ τοῦ μακαριωτάτου συγκέλλου τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ταξιαρχὰς τῶν ἀγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ εἰς τὴν σύναξιν αὐτῶν."

"Ἀρχ. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ ἤλκυσα πνεῦμα φησὶν ὁ θεῖος Δαυτδ κατὰ τὴν μέρον μετ' αὐτοῦ ταύτην ἀφήμι τὴν φωνήν. Τέλ. Σὲ πᾶσα φύσις εἶτε ἀψυχος καὶ λογικῆ τε καὶ ἄλογος, θνητῆ καὶ ἀθάνατος, ὡς δημιουργὸν καὶ προνοητὴν καὶ συνοχεῖα τοῦ παντὸς ὑμνεῖ, εὐλογεῖ, δοξάζει, σοὶ γὰρ ἀληθῶς πρέπει τιμὴ δόξα καὶ προσκύνησις, μεγαλοσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν."

15. Ἀνδρίου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον Νικόλαον τὸν θαυματουργόν.

16. "Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κύπρου Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον."

Ἀρχ. Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς ὁ φιλόχριστος ὁ φιλόστοργος οὗτος τῆς εὐσεβείας καλλινίκος μάρτυς τῆς ἀληθείας Γεώργιος εἰς τὸ μέγα τοῦτο καὶ πνευματικὸν καὶ πανίερρον τέμενος.

17. "Περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ."

"Ἀρχ. Ἰωάννης δὲ τις προσαγορευόμενος εὐλαβεῖα καὶ σεμνότητι συζῶν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας.

18. "Διήγησις μερικῆ θαυμάτων τοῦ μεγάλου ἐν αρχιερεῦσι Θεοῦ καὶ ἐν θαυματουργίαις περιουήμου Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπαρχίας."

"Ἀρχ. Καλὸν ἡμᾶς ὁ θεικῶν ἁσμάτων προᾠσπισται καὶ τὰ νῦν μνησθῆναι τῆς προφητικῆς ἐκείνης φωνῆς τῆς λεγομένης Ἀληθῶς ἐθαυμάστωσεν ὁ Θεὸς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Ὁ κώδιξ ἐστὶ γεγραμμένος ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

2773. 99. Χαρτ. 8. XVII.

"Βίβλος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δεωρθίου."

Περιέχονται λόγοι ιζ'. Ἐν τέλει 'Σριθ' ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν α' (=1610).

2774. 100. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 560).

Λόγοι κατηχητικοὶ εἰς ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2775. 101.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Τοῦ Ψαλλοῦ πρὸς τὸν Μιχαὴλ βασιλέα τὸν Κομνηνὸν Κεφάλαια θεολογικά."

2. "Περὶ τῶν θείων σχέσεων διάλεξις"

καὶ ἄλλαι τινὲς διαλέξεις περὶ θεολογικῶν ζητημάτων.

3. "Εἰς τὸ βον' τῆς θεολογίας βιβλίον τῆς θεολογίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παραφράσεις τε καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίου Βλάχου τοῦ Κρητός."

2776. 102.

Χαρτ. 8. XVII. XVIII.

1. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ μοναχοῦ καὶ συγγέλλου Λόγος εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις" (XVII).

2. "Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τοὺς δύο μεγίστους ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ."

"Ἀρχ. Ἀνίσως, ἀγαπητοὶ μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, ἤθελε δοθῆ εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν τὸ χάρισμα τοῦτο.

Ἐν τέλει. Ἐν ἔτει ρψνβ' (=1752).

3. Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ πάλιν. (XVIII).

Ἐν τέλει. Ἐν ἔτει ρψιδ' (=1794) ἐγράφη ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος.

4. Ἀνδρίου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον (XVIII).

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου (XVII). Κολοβός.

2777. 103.

Χαρτ. 8. XV.

1. Νόννου Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστορικῶν Γρηγορίου ὁ Θεολόγος ἐν τοῖς στηλιτευτικοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ (Ἀκέφ.).

2. "Πρόλογοι καὶ ὑποθέσεις τῶν ις' λόγων" Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἑπτὰ τῶν ἀναγινωσκομένων λόγοι μέχρι καὶ τοῦ Συνακτικίου.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτήρος.

5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

6. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.

7. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Φῶτα.

8. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν ἄσπτον υἱόν.

10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ νηστείας.

Λόγοι δύο.

11. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ φιλοπτωχίας.

12. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία.

α'. Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον.—β'. Πρὸς τοὺς ζητούντας τίνας ἔτεκεν οὐκ ἐγένετο ἐκ μέσου ἡμῶν ὁ διάβολος.—γ'. Ὅτι ἐκ βαθυμίας ἢ κακίας.—δ'. Ἐπαῖνος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.—ε'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου τὸ λέγον Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὅζις. Ἀρχ. Χαίρω συντρέ-

χοντας ὑμᾶς ὁρῶν.—5'. Εἰς τὴν πρώτην τῶν Παραλειπομένων.—ζ'. Εἰς τὸ βῆτον τοῦ προφήτου Ἡσαίου τὸ λέγον Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐ ἀπέθανεν Ὁζίας. Ἄρχ. Δαμπρὸν ἡμῖν τήμερον.—η'. Εἰς τὸ αὐτὸ βῆτον τοῦ προφήτου Ἡσαίου Εἶδον τὸν Κύριον. Ἄρχ. Φέρετε τήμερον τοῖς κατὰ τὸν Ὁζίαν.—θ'. Ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφεῖμ.—ι'. Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεῦσθαι.—ια'. Ὁμιλία περὶ προσευχῆς. Ἄρχ. Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει.—ιβ'. Ὁμιλία περὶ προσευχῆς. Ἄρχ. Ὅτι μὲν παρτὸς ἀγαθοῦ κεφάλαιον.

Δι δύο τελευταῖαι ὁμιλῖαι ἑλληπεῖς καὶ κολοβαί.

2778. 104. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 252).

1 (σ. 1). “Διήγησις τῶν θαυμάτων ὅπου ἐγένοντο παρὰ τῶν οὐρανῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμῆ μωσῆ αὐτῶν τῇ ἐπονομαζομένῃ τοῦ Δοχειαρίου καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος κειμένη.”

Ἐξήγησις εἰς τὴν καθωμιλημένην τῆς ἐν τοῖς κώδ. 2769 (95, 1) καὶ 2772 (98, 12) περιεχομένης Διηγῆσεως.

2 (σ. 125). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ τῆν Καλύβην πυρπολοῦντος ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος.”

Ἐν τῇ καθωμιλημένην.

Μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν φύλλοις ἠριθμημένοι α'—ιβ' εἴρηται

3. “Περὶ τοῦ διὰ θαύματος οἰκοδομηθέντος ἤδη κατὰ τοὺς 1797 χρόνους ἐν Πετροῦπύλει περιωνύμου ναοῦ τοῦ παμμεγίστου Ταξιάρχου Μιχαὴλ ὑπὸ τοῦ νῦν εὐσεβεστάτου καὶ θεοκυβερνήτου βασιλέως ἀπασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Παύλου πρώτου ὑπὸ κρημνῶν.”

Τέλ. Τοῦτο τὸ θαυμάσιον ἐγινε φανερόν καὶ πολυθρήλητον εἰς ὅλον τὸ βασιλεῖον τῆς Ῥωσσίας καὶ διαλαλεῖται πανταχοῦ καὶ ἐδῶ ἤλθοσαν τινὲς ἀξιώπιστοι ἀδελφοὶ Ῥῶσσοι, οἵτινες εὐρίσκονται ἤδη ἐν τῇ σκῆτι τῷ Μαυρόβιου, οἱ ὅποιοι ἐγιναν αὐτόπται καὶ τοῦ χαλασθέντος παλατιοῦ ἐκείνου καὶ τοῦ νεοκτίστου ναοῦ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ.

2779. 105. Χαρτ. 8. XVII.

1. Λόγος ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος ἐν τῇ καθωμιλημένην.

Ἄρχ. ...μετὰ μεγάλου φόβου τοὺς πόδας τοῦ κριτοῦ ὡς ἂν ἕνας ἐντροπιασμένος χωρὶς πρόσωπον θαρρετὸν οὐδὲ νὰ ἐχη καμῖαν ἀπολογία νὰ εἰπῇ τὰ πταισίματά του καὶ δὲν ζητᾷ ἄλλο τίποτα ἀπὸ τὸν κριτὴν μόνον τοῦτο Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, ἀφέντη μὴν με ἐξεφανερῶσης με τὸν θυμὸν σου. Τέλ. νὰ λάβωμεν καὶ τὴν ἀφεσιν καὶ συγχώρισιν τῶν ἀμαρτιῶν μας καὶ νὰ στεφανωθούμεν ὡς ἀθληταὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Ἐν ἀρχῇ φαίνεται λείπον ἐν μόνον φύλλον.

2. “Τοῦ μακαρίου Ἀναστασίου τοῦ ὄρους Σινᾶ Λόγος περὶ τῆς ἀγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικαεῖν.” Ἐν τῇ καθωμιλημένην.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως.

4. “Τῇ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν ἀγίων νηστειῶν Διδασκαλία τῆς ἀγίας ἐκκλησίας.”

Ἄρχ. Ἡ ἀγία ἡμῶν ἐκκλησία τὸ μάζωμα τῶν Χριστιανῶν διδάσκεται ἀπὸ τῆν παλαιὰν καὶ νέαν διαθήκην.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ἐν τῇ καθωμιλημένην.

α'. Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαῶν.—β'. Εἰς τὸ βῆτον τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέβριον.—γ'. Εἰς τὴν ξηραθειῶν συκῆν. Ὁ λόγος οὗτος ἐστὶν ἐν πρωτοτύπῳ.—δ'. Εἰς τὰς δέκα παρθένους.—ε'. Εἰς τὴν πόρην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον.—ς'. Εἰς τὸ Πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.—ζ'. Εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου.—η'. “Νουθεσία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.” Ἄρχ. Καίρὸς λοιπὸν εἶναι ἀδελφεὲ νὰ ἔλθῃς εἰς τὸν νοῦν σου.

Ἐν τέλει. Τὸ παρὸν πανηγυρικὸν ἐγράφη διὰ χειρὸς κάμου Ἰωάσαφ ἱερέως... ἐν εἴτει αχνα* Νοεμβρίου πρώτῃ (=1651).

6. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἀγίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.”

2780. 106. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τοὺς ἀγίους Πάντας.”

Ἄρχ. Εἰς πᾶσαν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἀρμόζει ἡ ἀποστολικὴ νουθεσία ἡ λέγουσα Γίνεσθαι ποιηταὶ τοῦ νόμου καὶ μὴ μόνον ἀκραταί.

2. “Φωτίου τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Περὶ τῆς τῶν Φραγγῶν αἵρέσεως ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς. Οὗτος ὁ ὀνομασθεὶς Ταράσιος ἀνήρ σοφὸς καὶ ἠγιάσμενος.”

3. “Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ζήτημα περὶ τῶν λαμβανόντων δευτέραν χειροτονίαν.”

4. Κανόνες τινὲς συνόδων καὶ ἀγίων πατέρων.

Περιέχεται μέρος μόνον περιλαμβανόν τίτλους ιε'—λζ' (κολοβ.). Τίτλ. ιε'. “Πρώτης συνόδου. Ὁ τρίτος κανὼν τῆς πρώτης συνόδου ὁρίζει· ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἢ ὑποδιάκονος ἢ τινὲς ἄλλοι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ γυναῖκα ὅπου δὲν εὐλογῆθῃ νόμιμον εἰς τὸ σπῆτιον αὐτοῦ νὰ μὴδὲν τὴν ἐχη.”—Τίτλ. λζ'. “Περὶ ἀποθαμένου ὅπου νὰ εὐρεθῇ ἀκέραιον τὸ σῶμα αὐτοῦ μὴ ἔχων τρίχας τελείως.”

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν.

2781. 107. Χαρτ. 8. XIV.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος. Πρώτος τῶν σφισμένων λόγων ὁ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. Ἄρχ. ...ἐντεχον ταύτην καὶ ῥυπαρὰν πιθανότῃ διαπτύωσιν. Ὁ τελευταῖος τῶν λόγων, Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα, κολοβός.

2782. 108. Χαρτ. 8. XV.

1. Λόγος ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. ...ρὰν ἐπάγη τοῖς ἐνοκνοῦσι, πολυκίνητον δὲ ὡς ἂν ἀντιρρόπως κινούμενος αὐτὸς ἑαυτὸν κατὰ χώραν ἐπέχη, ἀεὶ δὲ κινούμενον ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν πληθὺν τῶν

δοτρων κοσμίως συμπεριφέροντα. Τέλ. συνευφραν-
θώμεν τῷ σεσωσμένῳ ἀσώτῳ ἐπὶ τῆς ἀνω Ἱερουσαλήμ
τῆς μητρὸς τῶν ζώντων τῆς ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων
ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ πρέπει δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀμήν.

2. “Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας καὶ περὶ εὐσπλαγγίας
καὶ εὐποιίας.”

Ἄρχ. Τῇ μὲν παρελθούσῃ Κυριακῇ μνήμην ποιεῖτο
ἡ ἐκκλησία τῆς τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμᾶς ἀνεκδέκτου φιλαν-
θρωπίας.

3. Ἀναστασίου Σιναΐτου Εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν.

4. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς πατέρας τελεωθέντας.

5. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελεωθέντας.

6. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως “Διήγησις
δι’ ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν ἐορτάζομεν
τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Θεοδώρου.”

7. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

8. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

10. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.

11. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸ
σωτήριον πάθος.

12. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ Ὁμιλία

α’. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.—β’. Εἰς τὴν ἁγίαν Γραφήν.—γ’.
“Εἰς τὸ δέκατον ἐθνήϊον εὐαγγέλιον, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ κατ’
αἰσθησίν τε καὶ νοῦν πρὸς τὸν ἀντικείμενον ἡμῶν πολέμιον.”—
δ’. “Εἰς τὴν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν τελεσθεῖσαν φανέρωσιν
καὶ διανομήν τοῦ ἀγίου πνεύματος.”—ε’. “Τῇ Κυριακῇ τῶν
ἀγίων Πάντων.”—ς’. “Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτήρος.”
—ζ’. “Εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Κυρίου σεπτὴν μεταμόρφωσιν.”

13. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσχεχ σεαυτῷ.

14. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ “Λόγος ψυχοφελῆς
καὶ θαυμάσιος εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένους
πολιτεῖαν.”

15. Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

16. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Περὶ τῶν τρόπων τῆς ἀρετῆς.

17. “Ὁμολογία πίστεως ἱερομονάχου ὑποψηφίου
τῆς θεοσώστου μητροπόλεως οὐ” (= δεῖνα).

18. “Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος
εὐχαριστία καθ’ ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ
ἐκκλησίαν.”

19. “Κατὰ ποῖον καιρὸν καὶ πότε καὶ παρὰ τίνων
αἰρεσιωτῶν οἱ Ἱταλοὶ ἐδιδάχθησαν καὶ ἤρξαντο λέγειν καὶ ἐκ
τοῦ Ἰοῦ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεσθαι...”

20. “Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου
Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος πρὸς τοὺς περὶ
ταύτης ἡμῶν διαφερομένους βιβλίον β’.”

21. “Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς τῶν Λατίνων
αἰρέσεως ἐκτεθεὶς κατὰ μήνα τῆς Ἰνδικτιῶνος τοῦ 5^{ου} ἔτους
καθαιρῶν μὲν τὸν Βέκκον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου...”

22. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος
διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς κτλ.

23. Διβανίου καὶ Βασιλείου Ἐπιστολαὶ τινες ἀμοι-
βαῖαι.

24. “Στίχοι τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.”

25. “Ἀποφθέγματα παλαιῶν Ἑλλήνων
σοφοτάτων ὠφέλιμα τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ κατ’ ἀλφάβητον.”
Ἄρχ. Ἀριστοτέλους Ἄναγεύσθω σοι ὁ περὶ τῶν
ἀγαθῶν λόγος καθ’ ἡμέραν ἢ τὸ σῶμα τοῖς σιτίοις.
Τέλ. ὦν τὰς δόξας θαυμάζεις τούτων καὶ τὰς πράξεις
μιμοῦ.

26. Ἀββᾶ Κασσιανοῦ Μικρὸν ἀπόσπασμα.

27. “Διήγησις διαλαμβάνουσα ὅτι οὐ χρῆ
ἄνευ προτροπῆς τοῦ κατὰ τὸν τόπον ἀρχιερέως ἀναδέχεσθαι
λογισμοῦ.”

2783. 109.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Ἀθανασίου Λαύρας (ἀκέφ.).

2. “Ἐπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς
τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.”

3. “Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Βονιφατίου.”

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον
Φιλογόσιον.

5. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος
Εὐγενίας.”

6. “Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.”

7. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Μαρκελοῦ μονῆς τῶν Ἀκομήτων.”

8. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.”

9. “Λόγος ἦτοι ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν
τῆς τιμίας χειρὸς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου βα-
πτιστοῦ.” (Κολοβ.)

2784. 110.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς προσκομιδῆς καὶ
τῶν προσφορῶν.”

2. “Ἀπόκρισις μικρὰ τις τοῦ μεγάλου ῥήτορος
τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας
ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ πρὸς-
κομιδῇ.”

Ἐν τέλει: Ἐγράφη χειρὶ Γαυριήλ θύτου τάχα καὶ
πνευματικὸς ἐν ἔτει αχροθ’ (=1679).

2785. 111.

Χαρτ. 8. XIV.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλία

Ἄρχ. ἀπὸ τοῦ προομίου (ἀκεφάλου) καὶ οὐ κἀθηται ἐν
ἀποκρύφῳ τῆς ἰδίας κακίας θησαυρίζων. Περιέχονται
δ’ ἐκ τῶν ἐν τῷ Πίνακι περιλαμβανομένων ὁμιλιῶν ἅπασαι αἱ
μα’ τοῦ πρώτου βιβλίου καὶ αἱ τρεῖς πρώται τῶν νδ’ τοῦ δευτέρου.
Τούτων ἡ τρίτη κολοβή. Ἰδ. καὶ ἀρ. 2786 (112).

2786. 112.

Χαρτ. 8. XIV.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλία

Δεύτερον μέρος τοῦ ὑπ’ ἀρ. 2785 (111) κώδικος, ἴσως ἐσπα-
ραγμένον. Καὶ δὴ ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς λείπονται αἱ ὁμιλῖαι τοῦ
δευτέρου βιβλίου γ’—ιε’, τοῦ κώδικος ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ις’

ἀκεφάλου, ἐν δὲ τῷ μεταξύ λείπει ἡ λσ'. ἐξικνεῖται δ' ὁ κώδιξ μέχρι τῆς μθ', μενούσης κολοβῆς.

2787. 113. Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου (ἀκέφαλον).
2. "Βίος καὶ διήγησις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ὅταν ὁ ἀμηνᾶς ἔκοψε τὴν δεξιάν του χειρα καὶ πάλαι ἡ Παναγία τὴν ἐκόλυσε."
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τῆς καταβάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἄδῃ.
4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.
5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.
6. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις περὶ μνημοσύνων.
7. "Θαύμα γενόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὀφελῆμος κατα πολλὰ περὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὸ πῶσον καλὸν εἶναι νὰ παγόμενον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας μας ἐκκλησίας δια νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ μανθένωμεν ὡς καθὼς μᾶς παραγγέλη τὸ θεῖον καὶ ἱερῶ εὐαγγέλιον."
8. "Περὶ τοῦ ἀσκυτοῦ ὅπου ἔκαμε δέησιν εἰς τὸν Θεὸν μετὰ τίνος νὰ ἔχει τὸ μέρος ἦγον νὰ εἶναι ἴσια εἰς τὴν βασιλείαν τὸν οὐρανῶν καὶ τοῦ ἀπόκαλύφθη ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι μετὰ Θεόδωσιου τοῦ βασιλέως νὰ ἔχει τὸ μέρος."
9. "Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱερατικοῦ Νικήτα" βίος.
10. "Ἡ εὐρεσις τῆς χηρῶς τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου."
11. "Βίος καὶ διήγησις εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ καὶ πῶς εἶδεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἑλένη."
12. "Βίος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τοῦ Θωμᾶ ὅταν τὸν ἐπόλησεν ὁ Κύριος καὶ τὸν ἐστήλην εἰς τὴν Ἰνδία νὰ κηρίξῃ τὸ ὄνομά του."
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2, 3 καὶ 7—12 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2788. 114. Χαρτ. 8. XVI.

1. "Ἄσμα ἀσμάτων [Σολομώντος] ἐρμηνεία Νεῖλου."
2. "Ἐπιστολὴ γραφεῖσα παρὰ τοῦ πάπα πρὸς τὸν βασιλέα Παλαιολόγον καὶ εἰς πᾶσαν τὴν σύγκλητον διδάσκουσα καὶ διαβανούσα (γρ. διατρανούσα) τὴν αἵρεσιν ἣν ἔκατεδέξατο ὁ Παλαιολόγος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ."
3. "Βασιλεῖον τοῦ μεγάλου Ἐκ τῆς ὀμιλίας τῆς Ἐξαημέρου."
4. Λόγος ἀκέφαλος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.
Παρουσιάζονται ὁμιλοῦντες ὁ Ἄγγελος, ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Θεοτόκος. Ἄρχ. Λίαν εὐφραίνεται καὶ ἡ νέα Σιών προφητικῶς εἰπεῖν κατατέρπεται. Τέλ. ἡ τῶν δλων προσδοκία ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ δεσπότην τῶν ἀπάντων ὀρατῶν τε καὶ ἀοράτων πάντων ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν ἀμήν.
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

Η.

6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Θεοφάνεια.
7. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.
9. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Περὶ ἀναγκαίων ζητημάτων.
10. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.
11. Διήγησις περὶ Ἀδάμ καὶ Εὔας.
12. Νόννου Ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.
13. Διήγησις περὶ Μωάμεθ, Ἀναθεματισμὸς τῆς θρησκείας τῶν Σαρακηνῶν, Ὁμολογία τῆς χριστιανικῆς πίστεως.
14. "Μετάνοια καὶ ἀνάκλησις πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γενομένη παρὰ τινος οἰκονόμου ὀνόματι Θεοφίλου ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς χώρας τοῦ νομοῦ Ἄδανα διὰ τῆς μεσιτείας τῆς ἁγίας ὑπερενδόξου Θεοτόκου Μαρίας."
15. Βίος ἁγ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
16. Θαύματα Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν μακαρίαν Σωσάννην.
18. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Εὐφροσύνης.
19. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
20. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀββᾶ Μαρίνου τοῦ Ἀθηναίου."
21. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκόπου Καίσαρας Καππαδοκίας καὶ περὶ τῶν θαυμάτων Πέτρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ."
22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία περὶ τοῦ ὄψεως.
23. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς."
24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Εἰς μοναχὸν, εἰς ἱερομόναχον καὶ μεγαλόσχημον καὶ μικρόσχημον καὶ μοναστήρια καὶ εἰς κοσμοκούς."
Ἄρχ. Δεῦτε ἀκούσατε καὶ δι' ἡγήσωμαι ὑμῖν πάντες οἱ καταλίψαντες τὸν κόσμον.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη τὸ παρὸν αἰν Αἰγύπτῳ δια χειρὸς Μακαρίου ἱερομονάχου Σιναΐτου τοῦ κριτοῦ τὸ ἐπὶ κλη Τζακωνιτῶν καὶ ἦται ἀληθεῖα λέγουσιν τὰ ἀνοθεν ἦται ψέμα οὐκ εἶδα ὁ Θεὸς ἠδὲ καθὼς ἠδα ἐγράψα εἰς εἰς Αἰγύπτῳ ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ ιβ' (=1624).
Καὶ εἰς τοὺς ἀχλα' εὐρισκόμην εἰς τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἄγ. Ἄννα τοῦ Πετροχίλου ἐχῶ ἔτος ἕνα ἀπὸ νὰ τὸ εὐρί ἀποῦ τὸν Θεὸν ὅπως εἶναι ἀφορμὴ Αὐγουστοῦ λ' ἡμέρα Τρίτη.
25. "Διήγησις πάνυ ὀφελῆμος γεωργοῦ τινὸς Μετρίου λεγομένου."
26. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς μοναχοὺς παραινετικός."
Ἄρχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς δόξα σοι καὶ πάλιν ἐρῶ, δόξα σοι ὁ Θεὸς ὁ ὑπὲρβυμνητος καὶ ὑπερυψούμενος.
27. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ψυχωφελῆς."
Ἄρχ. Τὴν ἀφατον φιλανθρωπίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητος καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ ἀγάπην ᾧ ψυχῇ μου καὶ

32

μακροθυμίας αναμένουσάν σου τὴν ἐπιστροφὴν ὁρῶσα καταφρονεῖ.

28. "Τοῦ μακαρίου Ἐσέβλου Λόγος περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τὴν εἰς τὸν Ἄδην..."

29. "Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου."

30. "Ἐπιτομὴματα περὶ τὰ πραχθέντα εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ Ποστίου Πιλάτου συγγραφέντα ὑπὸ Νικκοδόμου ἀρχόντος τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων."

"Ἀρχ. Ἐγένετο ἐν ετεὶ δεκα Τιβερίου καίσαρος τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

31. "Διδασκαλία παραινετικὴ κυροῦ Ἀλεξίου Κομνητοῦ τοῦ λεγομένου Σπανία."

"Ἀρχ.

Γραφὴ καὶ στίχοι διδαχῆς καὶ παραινέσεως λόγου ἐξ Ἀλεξίου Κομνητοῦ τοῦ μακαρίου κείνου...

Πρόλογος.

Τέκνον μου ποθεινότατον, παιδί μου ἡγαπημένον Τέλ. τοῦ Προλόγου.

κ' ἐσὺ σου λέγω πρόσεχε τὰ λόγια μου μὴ ψέγῃς.

Τὸ ποίημα διαιρεῖται εἰς κεφάλαια, φέροντα ἰδίας ἐπιγραφάς.

α'. Περὶ φόβου Θεοῦ.—β'. Περὶ Θεοῦ καὶ βασιλέως τιμῆς.—

γ'. Περὶ φίλου καλοῦ.—δ'. Περὶ ἀγάπης καὶ ὅπως ὀφείλει ὁ

ἄνθρωπος θεραπεύειν τοὺς δεσπότας αὐτοῦ.—ε'. Περὶ στρατείας.

—ς'. Περὶ προσοχῆς γλώσσης.—ζ'. Περὶ προσευχῆς.—η'. Περὶ

πλούτου.—θ'. Περὶ τοῦ μὴ ψέγειν πέναν.—ι'. Περὶ ἀρετῆς.—

ια'. Περὶ ἀγάπης.—ιβ'. Περὶ γέλωτος.—ιγ'. Περὶ φίλων καὶ

γειτόνων κακῶν.—ιδ'. Περὶ διαβολῆς. Μετὰ δὲ τὸ κεφάλαιον

τοῦτο, οὗ τελευταῖος στίχος ἐστὶν ὁδε:

"Ἀνθρωπος εἶσαι γὰρ καὶ σὺ καὶ καθ' ἡμέραν σφάλλεις ἔπεται ἀριθμὸς κεφ. λγ'. Περὶ μαθημάτων.

"Ἀρχ.

"Ὁ, τι γνωρίζεις μὲ τὸν νοῦν μελέτα νὰ τὸ ξεύρῃς

τὸ δ' ἀγνοεῖς ἐπιμελοῦ καὶ τρέχε νὰ τὸ μάθῃς.

λδ'. Περὶ λόγων χρησίμων.—λε'. Περὶ θυμοῦ.—λς'. Περὶ

συμβουλῆς.—λζ'. Περὶ ἐλεημοσύνης.—λη'. Περὶ ταπεινοφρο-

σύνης.—λθ'. Περὶ δικαιοσύνης.—μ'. Περὶ χαρισμάτων.—μα'.

Περὶ μυστηρίου.—μβ'. Περὶ φρονίμου ἀνδρός.—μγ'. Περὶ

συνδρομῆς πρὸς φίλους.—μδ'. Περὶ ὄρκου.

Ἐπίλογος.

"Ἀρχ.

"Ἦθελα καὶ ἄλλα περισσὰ νὰ σ' ἔγραψα παιδί μου

τέλ.

Θαρρῶ καὶ ἐλπίζω εἶναι Θεὸν καλὸν νὰ μὴ σέ λείψῃ.

32. Λόγου ἀκεφάλου τέλος.

33. Ἰωάννου ἱατροῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ κῦρ Ἀπο-

στόλην. ρμνζ'.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

2789. 115.

Χαρτ. 8. XV. XIV.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.

2. Μέρος ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία περὶ τοῦ ἁγίου

πνεύματος.

4. "Περὶ τῶν διαφόρων νοουμένων."

"Ἀρχ. Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα. Ἀγγέλαιος ὁ ἀμαθῆς, ἀγγελαῖος δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγγέλης. Τέλ. Ὡα τοῦ ἐνδύματος, ὡὰ δὲ τῶν ὀρνίθων. Ὡμος τὸ μέλος, ὡμὸς δὲ ὁ ἀπηνῆς, ὁ σκληρός.

5. "Χρονικὸν ἐν συντόμῳ ποιηθέν."

Ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Ἀνδρονίκου τοῦ Κομνητοῦ. Ἐπετα δὲ Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν μέχρι Ἰσιδώρου Α'.

6. Βίος τῶν πατριαρχῶν Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου.

7. "Τίνος ἔνεκεν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς

τὴν πίστην τῶν Χριστιανῶν πολεμείσθαι."

8. Διάλεξις Νικηφόρου πατριάρχου

Κωνσταντινουπόλεως μετὰ Λέοντος.

9. "Ἐρώτησις τί λέγει εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς

λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ

ἔλαβεν ἐνδικὸν μισθοποδοσίαν."

10. "Λόγος παραβολικὸς Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

πῶς ὁ ληστής πρὸ τῆς Ἀναστάσεως εἰσήλθεν εἰς τὸν παράδεισον."

11. "Διονυσίου [Ἀρειοπαγίτου] Περὶ τῶν οὐρανίων ταγμάτων."

12. "Καὶ τί δήποτε τὴν ἡμετέραν φύσιν

ὑπὲρ τῶν ἀγγέλων ἐδόξασε καὶ ἀγαπᾷ ὁ Χριστός."

13. "Ὅτι ἡ φύσις ἡ βροτεία καλεῖται νύμφη."

"Ἀρχ. Φησὶ γὰρ ὁ Παῦλος ἡρμυσάμενη ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστήσαι τῷ Χριστῷ.

Ἐν τέλει:

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ Γραφῆς περὶ τῆς νύμφης εἶπεν, ἀπὸ δ' ἐκ παραδείγματος βλέπε καὶ τὰ τοιαῦτα.

14. Ποιῆμα ἐκ πολιτικῶν στίχων 82.

"Ἀρχ.

Καθάπερ γὰρ τις βασιλεὺς φοβερὸς τε καὶ μέγας

ὅς εἶχε πόλιν ὑψηλὴν μεγίστην καὶ μεγάλην.

Τέλ.

τὰ δὲ γ' ἐξῆς μοι τῶν ἐξῆς οἶδα ὅτι συνήκας τὰ τοῦδε παραδείγματος καὶ τὰς πρὸ τούτου ῥήσεις καὶ μαρτυρίας τῆς Γραφῆς, ἃς τινὰς σοὶ προεῖπον.

15. Ἐτεροὶ πολιτικὸι στίχοι 31.

"Ἀρχ.

"Ὅστις καθαίρει ἑαυτὸν ἐκ πάσης ἁμαρτίας.

Τέλ.

Σαπρὸν δοχεῖον ὡς φησὶν οὐ πιστεύεται μύρω.

16. "Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν τῆς κακίας"

ἐν πολιτικῶι στίχοις.

"Ἀρχ.

Ὁ πρῶτος τούτων πέφυκεν ὁ τῆς γαστριμαργίας.

Τέλ.

ὡς ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν καὶ οὐρανοῦ τὰ ἀστρα

τυγχάνει τούτων ὁ ἔσμυς, κυρία, καὶ τὸ πλήθος.

17. "Τὸ Τρις ἑναυάγησεν ἐρμηνευῶν οὕτως φησὶν."

18. "Πόθεν δήλον ὅτι κρείττον πάσης

τῆς ἐπ' οὐρανῶν πίστεως οἱ Χριστιανοὶ πιστεύομεν."

19. "Τὰ ἑπτὰ ἀδικούμενα τοῦ Καῖν

καὶ αἱ ἑπτὰ τιμωραὶ."

20. Διήγησις περὶ τῆς ἐκ τοῦ ναοῦ

τῶν Μεδιολάνων ἐκδιώξεως τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

21. "Μαξίμου Ἐκ τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἱερᾶς λειτουργίας."

22. "Τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Ἄμην ἀμην λέγω σοι."

23. "Τοῦ ἁγίου Κυρῶλου Ἀπὸ τοῦ μβ' κεφ. τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου."

24. "Περὶ τῶν ἐν ταῖς ζ' οἰκουμενικαῖς συνόδοις διαλαμψάντων ἁγίων πατέρων."

25. "Πρᾶξις γενομένη συνοδικῶς ἐπὶ Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."

26. "Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Σωτήρος."

27. "Ἐκλογή τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πᾶν ὀφέλιμος." Κεφ. ρ'.

Ἐν τέλει Ὀλίγα γινώμαι Ἀριστοτέλους, Κάτωνος, Μενάνδρου καὶ Ἰσοκράτους.

28. "Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κύρ Μάρκου τοῦ Ἐὐγενικοῦ Πρὸς τὸν ἀρχοντα τὸν Σχολαρίου, ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ."

Ἀρχ. Εἰσὶ τινες ὄλαι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

29. "Ἀπόκρισις Σχολαρίου."

Ἀρχ. Ἐγὼ, δέσποτά μου ἅγιε, πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῇ μεγάλῃ ἁγιωσύνῃ σου ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις, οἷς ἐχρήσω εἰς ἐμέ.

30. "Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ἐστὶ πῦρ καθαρτικὸν μετὰ θάνατον."

31. Βραχεῖα σημεῖωσις περὶ τοῦ ἐν ἔτει ἰωλδ' σεισμῷ.

32. "Οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου ἐγχαραχθέντες εἰς τοὺς ἁγίους Θεόδωρον καὶ Θεοφάνη στίχοι."

33. Ἀναστασίου τοῦ Συναίτου Εἰς τὴν παρείσβασις τῶν νηστεϊῶν.

34. Διήγησις περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας.

35. Γεωργίου Νικομηδείας

Εἰς τὸ Εἰστέκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ.

36. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.

Τὸ μὲν πρῶτον μέρος τοῦ κώδικος, ἀρ. 1—81, XV, τὸ δὲ δεύτερον, 82—85, XIV αἰῶνος.

2790. 116.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Φιλοσοφικὴ πραγματεία (ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος).

Φέρει διαφόρους ἰδίας ἐπιγραφὰς τῶν μερῶν· Περὶ φωνῶν, Περὶ διαιρέσεως, Περὶ ὄρισμοῦ, Περὶ εἰδου, Περὶ ἀτόμου, Περὶ διαφορᾶς, Περὶ συμβεβηκότος, Περὶ ἰδίου, Περὶ τοῦ κατηγορουμένου κτλ. Τέλ. Ὀρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας ἕξ, Ἐπιπερὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως.

2. "Περὶ τοῦ ἁγιωτάτου μυστηρίου

τῆς ἱερᾶς εὐχαριστίας πότε δηλονότι τὰ ἅγια τελειοῦνται καὶ πότερον αἱ ἐν τῇ προθέσει λαμβανόμεναι μερίδες μεταβάλλονται εἰς σῶμα Χριστοῦ ἢ οὐ· καὶ πότερον ἢ Θεοτόκος ὑπέκειτο εἰς τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν ἢ οὐ· Διαίρειται δὲ ἡ πᾶσα πραγματεία εἰς βιβλία δύο."

Ἔστι μακρὰ συγγραφή ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, διηρημένη εἰς

βιβλία, τμήματα καὶ κεφάλαια. Προτάσσεται δὲ τοῦ δλου Προοίμιον.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

2791. 117.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου τοῦ ἐκ Μονοβασίας ταπεινοῦ μητροπολίτου Φιλαδέλφιας Ἐκθεσις κατὰ τῶν ἀμαθῶς λεγόντων καὶ παρανόμως διδασκόντων ὅτι ἡμεῖς οἱ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας γνήσιοι καὶ ὀρθόδοξοι παῖδες ἐσμὲν σχηματικοὶ παρὰ τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας."

Προτάσσεται Προοίμιον.

2. "Τοῦ σοφοτάτου Βαρλαάμ Λόγος περὶ τοῦ πάπα ἀρχῆς." Κεφ. ις'.

3. [Τοῦ αὐτοῦ] "Περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός."

4. "Τοῦ σοφοτάτου ἱερομονάχου Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου, μαθητοῦ δὲ τοῦ ἀοιδίου πάπα Ἀλεξανδρείας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ Περὶ μεταβολῆς, ἦγον μετουσιώσεως τῶν μυστηρίων."

5. "Γεναδίου τοῦ Σχολαρίου

Κατὰ τῆς τῶν Λατίνων ἐν Σαββάτῳ νηστείας, καὶ περὶ τοῦ ὅτι οὐ δεῖ ἐν μ , (sic) τελείαν γενέσθαι μυσταγωγίαν ὡς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἢ ἀπόδειξις πέφυκεν ἔτι δὲ καὶ περὶ γάμων ἱερέων."

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψλ' μηνὸς Ἰουλίου α' (=1780) ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν Νίζνα τῆς Καζακίας διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ Τζανία (sic) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες συγχωρεῖτε μοι.

6. "Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τὰ νῦν δὲ οἰκουμενικοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρῶλου Σύττομος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέκτῳ πρὸς Γεώργιον."

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψλ'α' μηνὸς Ἰουλίου γ' (=1781) ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν Νίζνα τῆς Καζακίας διὰ χειρὸς Μελετίου ἱερομονάχου Τζανία... Δι' ἁλῆς Μελετίου ἱερομονάχου ἀμυδρόταται ἄτε ἀποξεσθεῖσαι.

7. Χρυσάνθου Νοταρᾶ Ἐπιστολὴ

"Τῷ ἐλαμπροτάτῳ, ὑψηλωτάτῳ, μεγαλοπρεπεστάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ πρίγκιπι καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Βασαράβα βοεβόνδα πᾶσαν θεῶθεν εὐδαιμονίαν."

Ἐγράφη δ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ Χρυσάνθου, ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἁγίου Τάφου "ἐν τῇ βασιλευσῇ πόλει Μοσκβῆ, ἀχλδ', μηνὶ Φεβρουαρίου α'."

8. Χρυσάνθου Νοταρᾶ "Κιταῖα διοδεύουσα

ἦτοι βιβλίον περιέχων τὸν πόλεμον ὑποῦ οἱ Τατᾶροι τῆς Μουγδάς ἐσύκωσαν κατὰ Σινῶν, δηλαδὴ Κιταϊτῶν καὶ ἐκυρίευσαν ἅπαν τὸ βασίλειον αὐτῶν ἔτι καὶ τινες ἔχουσι συνθήκας εἰς τοὺς πολέμους καὶ ὅποια φορέματα ἐνδύονται πρὸς τούτους καὶ καθολικὴ περιγραφή τῶν ἐν οἷς καὶ πάντες οἱ Τατᾶροι ἀπλῶς τόπον κατοικοῦσι καὶ περὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν τοῦ τε παρ' αὐτοῖς Δαλαηλαμὰ καὶ περὶ τοῦ Γῶγ καὶ Μαγῶγ."

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐξεδόθη τύποις ὑπὸ EMILE LEGRAND Bibliotheque Grecque vulgaire. Paris, 1881. Τόμ. Γ' σ. 336—441.

2792. 118.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου Ἐπιστολὴ.

"Τοῖς ἐν τῇ [Ἐπι]δαύρῳ τῇ Λακωνικῇ θεοσεβεστάτοις κληρικῶσι καὶ τοῖς λοιποῖς Γαβριὴλ ὁ μητροπολίτης Φιλαδέλφιας Σεβήρος εὐ πράττειν."

2. "Τοῦ ταπεινοῦ Γαβριήλ [τοῦ Σεφίρου]
μητροπολίτου Φιλαδελφείας τοῦ ἐκ Μομεμβασίας Συναγαμῆτιον
περὶ τῶν ἀγίων μυστηρίων."
Ἐν τέλει· γχιθ' Φευρουαρίου κ' (=1614) ἐγράφη τὸ
παρὸν διὰ χειρὸς Μερκουρίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου
τοῦ Βενετζά.
3. "Συμαρτυρία τῶν μελώντων ἱεροθῆναι."
4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
Περὶ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.
5. "Διάλογος ὀρθόδοξος Χριστιανὸς
τοῦ μακαριωτάτου καὶ πατριωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας κυρίου Μελετίου εἰς τὴν τῶν σπουδαίων ἀφέλειαν."
Τὰ διαλεγόμενα πρόσωπά εἰσι ξένος καὶ Παῖς.
6. "Τοῦ πανοσιωτάτου καὶ λογιωτάτου
κὺρ Δαυραντίου πρωτοσυγγέλου καὶ ἡγουμένου τοῦ Μαρίνου
Περὶ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος."
7. "Ἐτερον ἀπολογία καὶ ἀνατροπή
κατὰ τῶν λεγόντων κρείττονα τὸν γάμον τῆς παρθενίας καὶ
κατὰ τῶν αὐτῶν ζητημάτων τῷ πεπαιδευμένῳ ἀνδρὶ κυρίῳ
Μάρκῳ τῷ Μορεζήνῳ υἱῷ ἐν Χριστῷ Δαυρέντιος ὁ τοῦ Βρον-
τησίου ταπεινὸς ἡγούμενος ὁ Μαρῖνος εὐσέβειαν παρὰ Θεοῦ."
8. "Εἰσαγωγή εἰς τὴν χριστιανικὴν παιδίαν
παρὰ Μανουήλου τοῦ Μοσχιάτου τοῦ Κρητῆς."
Ἐν εἰσὶ διαλόγου μεταξὺ Μαθητοῦ καὶ Διδασκάλου.
2793. 119. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Ἡ Σοφία τοῦ Σολομώντος ἐξηγηθεῖσα
παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ματθαίου τοῦ
Καντακουζηνοῦ."
2. "Πόνημα Ἰσακίου τοῦ σεβαστοκράτορος
Περὶ τῶν δέκα πρὸς τὴν πρόνοιαν ἀπορημάτων."
3. "Περὶ προνοίας καὶ φυσικῆς ἀνάγκης."
4. "Ἐκθεσις σύντομος τῶν περὶ τῆς τοῦ κακοῦ
ὑποστάσεως προβλημάτων." (Κολοβ.)
2794. 120. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Περὶ τῆς αἰωνίου
καὶ ἀτελευτήτου κολάσεως καὶ φοβερᾶς καὶ δικαίας κρίσεως."
2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
3. "Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορία μαζομένα
ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίω τῶν ἀγίων καὶ ἐρμηνευθέντα
εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου φήτορος Αἰνου."
2795. 121. Χαρτ. 8. XVII.
1. Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν (ἀκέφαλος).
"Ἀρχ... ἐν ἀνθρωπῆσας ἐξω ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
ἐγένετο ὁ λόγος τοῦ πατρὸς σὰρξ χωρὶς καμίαν τροπήν
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν ὅτι ἡ συνάφεια τοῦ Θεοῦ πρὸς
ἀνθρώπους ἡγοῦν ἢ ἀντάμωσις διὰ μέσου τοῦ ἀγίου
πνεύματος γίνεται καὶ ὅπου τὸ γινώσκει ἀς καταλάβῃ
καὶ ὅπου ἔχει αὐτὰ ἀς ἀκούει. Τέλ. καὶ διὰ πρεσβειῶν
τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ νὰ ὑμνήσωμεν
αὐτὴν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ θείου ἀρχαγγέλου τὸ Χαῖρε
καὶ χαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ καὶ εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, ἀμήν.

2. Γεωργίου Νικομηδείας εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
3. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰ εἰσόδια τῆς
Θεοτόκου.
4. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰ εἰσόδια τῆς
Θεοτόκου.
5. "Ἀπὸ τῶν θαυμάτων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ."
6. "Αἱ περίοδοι τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου
καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ
τοῦ ἀγίου Προχόρου, ἐνὸς τῶν ἐπτὰ διακόνων."
2796. 122. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
- "Ἀποκρίσις τοῦ μεγάλου ῥήτορος
τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας
ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσ-
κομιδῇ."
2797. 123. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
- "Φανέρωσις τῆς ἀμωμῆτου πίστεως καὶ τινων παραι-
νήσεων εἰς κοινὴν ἀφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων."
Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2798. 124. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Ὁ ἀλφάβητος καὶ ὀνόματα τόνων καὶ στίξεων.
2. "Τοῦ ἀββᾶ Νεῖλου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον
εἰς ἀρχάριον μοναχόν."
3. "Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στιχεῖον ἐκ διαφόρων
ποιητῶν καὶ σοφῶν."
Περιέχονται τὰ κεφάλαια εἰς ἀγαθοῦ ἀνδρας, εἰς ἀλήθειαν,
εἰς ἀμαρτίαν, εἰς ἀνάγκη, εἰς ἀρετὴν, καὶ πλεον οὐ, τοῦ
κώδικος μένοντος ἀτελοῦς ἐνταῦθα.
4. Νεῖλου Στίχοι εἰς ἀρχάριον μοναχόν.
Οἱ αὐτοὶ καὶ ἐν τῷ ἀρ. 2 ἀνωτέρω, ἀλλ' ἀνεπίγραφοι καὶ
ἀτελεῖς.
5. "Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβινοῦ
Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται
καὶ περὶ ἀντιστοιχῶν."
6. "Στίχοι κατὰ ἀλφάβητοι δια στίχου
πάνυ ὠραῖοι καὶ γλυκύτατοι· ποιηθέντες παρὰ τῆνος εὐσε-
βοῦς εἰς τὴν βασιλέβουσαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς."
Ἀρχ. Ἄνοιξον δέσμαι ἀγνή.
7. "Ἐτεροι στίχοι εἰς τὴν ἀναρχον γέννησιν
τοῦ Χριστοῦ, ποιηθέντες καὶ καλοπισθέντες παρὰ κὺρ Γερμανοῦ
τοῦ νέου πατρὸς."
Κατ' ἀλφάβητον. Ἀρχ. Ἄναρχος Θεὸς καταβέβηκεν.
8. "Ἐτεροι στίχοι κατὰ ἀλφάβητοι δια στίχου
πάνυ ὠραῖοι κατὰ νυκτικοί."
Ἀρχ. Ἀνθρωπε κάμνης καὶ θαρῆς, θέλης τὸ νὰ
πλουτίσης.
9. "Φιλοσοφία."
Ἀρχ. Θεὸς τὸ διττὸν οὐκ ἔχει τῶν πνευμάτων.
10. "Ἐτέρα δήλωσης Θεὸς τὸ διττὸν οὐκ ἔχει τῶν
πνευμάτων."
Καὶ ἕτερα, ὅτι "ἔχει τὸ τριτὸν οὐδ' ἐνὸς τῶν σωμάτων"
καὶ "Ἄθως μετὰσχῶν οὐρεούσης τετράδος" καὶ "Ἀισθήσεως

πέφυκεν ἕξ πεντάδος" καὶ "Κοίνησιν οὐ πάσχω δὲ διπλῆς ἐξάδος" καὶ "Δευτέρα δὲ ἕξας ἐστίν" καὶ "Φέρει τὸ σεπτὸν τῆς ἀρίστης ἐπτάδος· τὰ ζ' χάρισμα τῆς ἁγίας ἐκκλησίας" κτλ.

11. "Κατὰ αἶβ (= ἀλφάβητον) δια στίχων διδασκαλία."

Ἀρχ. "Ἀκουσον καὶ τῆς ἐμῆς συμβουλίας.

12. Ἐπιστολικοὶ τύποι.

Ἐν τέλει· 1712. Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς καμοῦ Στεφάνου, εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.

2799. 125.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀγαπίου [Δάνδου] τοῦ Κρητὸς Λόγου.

α'. Περὶ ἀγάπης.—β'. Περὶ πειρασμοῦ.—γ'. Περὶ ταπεινώσεως.—δ'. Περὶ κενοδοξίας.—ε'. Περὶ προσευχῆς.—ς'. Περὶ θείας μεταλήψεως.—ζ'. Περὶ πορείας.—η'. Περὶ ἐλεημοσύνης. θ'. Περὶ δοξολογίας.—ι'. Περὶ μέθης.—ια'. Περὶ ὀργῆς.—ιβ'. Περὶ φθόνου.—ιγ'. Περὶ μοιχείας.—ιδ'. Περὶ φόνου.—ιε'. Περὶ μετανοίας.—ισ'. Περὶ ἐξομολογήσεως.

2. [Τοῦ αὐτοῦ ;] "Περὶ ἐξομολογήσεως ἀρχιερέως εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ πῶς νὰ ἀποκρίνεται."

3. [Τοῦ αὐτοῦ ;] "Εὐχὴ συγχωρητικὴ" καὶ "Εὐχὴ ἑτέρα."

"Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2800. 126.

Χαρτ. 18. XVII.

1. "Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λευφάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."

Ἀρχ. Ἐξήσεν δὲ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος χρόνους νβ' καὶ ἀρχιερατεύσας χρόνους πέντε ἡμῆσι.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.

3. "...Διήγησις καὶ ἀπόδειξις ἔχουσαν ἐνάρως, ὅτι πᾶνη ὠφελούνται οἱ προκομηθέντες καὶ ἐλεημοσυνῶν ὑπὲρ αὐτῶν γινομένων, μάλιστα ἐκ πάσης προαίρεσεως καὶ ἀδιστάκτου ψυχῆς καὶ γνώμης τελούμεναι."

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Δάζαρον.

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ τετραήμερου Λαζάρου.

6. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὰ Βαῖτα.

7. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

8. "Παραίνεσις καὶ διδαχὴ πρὸς τοὺς κατα μόνας ἡσυχάζοντας."

9. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

10. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν ταφήν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀρμαθίας.

11. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀποστόλου Θεωμά.

2801. 127.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀκέφ.).

2. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4. "Διήγησις Ζωσιμᾶ περὶ τῆς πολιτείας τῶν ἁγίων Μακάρων."

5. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Νήφωνος.

6. "Ἐκ τῆς θεωρίας τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας διὰ τοὺς ἐπισκόπους καὶ μοναχοὺς."

7. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.

8. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

9. "Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος."

10. "Μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μουρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακστουδιανοῦ καὶ Κωνσταντίνου."

11. "Διήγησις περὶ τινος οἰκονόμου ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, ὀνόματι Θεοφίλου...ἀρρησαμένου ἐγγράφως τὸν Χριστόν."

12. "Ἱατρείον τοῦ μοναχοῦ." Διήγησις.

13. "Βροντολόγιον."

14. "Περὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πωγονάτου." Συναξάριον.

15. Συναξάριον καὶ θαύματα

τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαίῳ.

16. "Πῶς τις καὶ πόθεν τῶν λογισμῶν περιγίνεται."

17. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

18. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

19. Ἀποσπάσματα διηγήσεων ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

20. "Περὶ τῆς χρονογραφίας τῶν Ἰσραηλιτῶν."

Ἀρχ. Ἐν ἔτει 5ωνδ' ἐπέρασαν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Δύσιν. Ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ ἔτους 5ριζ'.

21. "Διήγησις εἰς τὸν θρήνον τοῦ προφήτου

Ἰερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ." (Κολοβ.)

2802. 128.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Τῆς ἱστορίας τοῦ ἀπλοῦ ἀνθρώπου ὠραία καὶ ὠφελιμωτάτη διήγησις."

2. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

3. "Περὶ ἀρχιερέων βιβλίον πρῶτον."

4. Νεῖλου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν.

"Ἔπονται σημειώματά τινα.

5. "Θαῦμα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβου τὸ γεγονός εἰς τὴν κόρην."

6. "Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγνωστῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τῆς ἁγίας Σοφίας."

7. "Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κόσμου καὶ περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων καθὼς λέγουσιν οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι."

8. Περὶ ποταμῶν καὶ ἄλλα τινὰ σημειώματα.

9. "Τοῦ ἁγίου Παφνουτίου Περὶ τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου καὶ ἑτέρων πολλῶν ἀσκητῶν καὶ ἐρημιτῶν."

Ἄτελές.

10. "Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακονοῦ καὶ Στουδίτου Λόγου πῆξ φράσει εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ Μωυσέως."

11. Τρόφωνος Εὐχὴ ἐπὶ σταφυλαῖς.

12. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
Ἐν τέλει συνεσταχωμένον ἔντυπον βιβλίον “Ἄνδραγαθίας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀνδρειοτάτου Μιχαὴλ Βοεβόδα”..... καὶ ὁμοίως ἔντυπος “Ἐτέρα ἱστορία τῶν κατὰ τὴν Οὐγγροβλαχίαν τελεσθέντων, ἀρξαμένη ἀπὸ Σερμπάνου Βοεβόντα μέχρι Γαβριὴλ Βοεβόντα.....”
Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 5—7, 9, 10 καὶ 12 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

*2803. 129. Χαρτ. 16. XVII.

Προσκυνητῆριον τοῦ ἁγίου Τάφου (ἀκέφαλον).
Ἐν τέλει· Χεῖρ Δανιὴλ τοῦ λατροῦ φχξς’ Ἰουλίου 15’. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων διαφόρων ἐκκλησιῶν.

2804. 130. Χαρτ. 16. XVII.

1. “Ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Ἀνδρέαν τὸν διὰ Χριστὸν σαλόν.”
2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ αὐτοῦ.

2805. 131. Χαρτ. 16. XVII.

1. Σημείωμα περὶ τῆς ἐν ἔτει αχν’ Σεπτ. ιδ’ ἐκρήξεως ἐν Θήρᾳ.

“Ἀρχ. αχν’ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιδ’. Ἐδῶ γράφομεν διὰ τὰ σημεῖα καὶ τέρατα ὅπου ἐγίναν εἰς τὸ νησί τῆς Σαντορήνης. Ἴδε αὐτὸ ἐκδομένον ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολ. ἐταιρίας Τόμ. Β’ σ. 107—111.

2. “Σύντομος ἀπαρίθμησις τῶν ἀμαρτημάτων ἀπὸ τὰ ὅποια ὅσα ἔκαμεν ὁ μετανοῶν πρέπει νὰ τὰ ἐξομολογηθῇ.”

3. “Διήγησις τοῦ ἀβῶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου πᾶν ὠφέλημος.”

4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

5. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

6. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν.
Ἐν τέλει· ἔτος ζρμη’ (=1882).

8. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.

10. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

11. Διηγήσεις.

α’. “Περὶ τοῦ παιδὸς ὅπου εἶδε τὴν ὄπτασιν εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα.”—β’. “Περὶ τῆς Μαρίας τῆς φονευσάσης τὰ δύο τέκνα αὐτῆς.”

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 6, 7, 9 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2806. 132. Χαρτ. 16. XVII.

1. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου Νουθεσία ἀρίστη καὶ ὠφελιμωτάτη.”

2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

3. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

4. “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.”

5. Περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων κτλ.

6. “Κεφάλαια πᾶν ὠφέλιμα.”

Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

7. Λόγος εἰς τὸ Πάσχα.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

8. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Εὐφροσύνου τοῦ μαγεῖρου.

9. “Διήγησις ὠφέλημος γεωργοῦ τινος Μετρίου λεγομένου.”

10. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Διήγησις περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας.

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐπιγραφή “Περὶ δωροληψίας.”

2807. 133. Χαρτ. 16. XVII.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ.

3. “Θαῦμα γενόμενον παρὰ τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀββιβου.”

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη χεῖρ ἔγραψε τὰ ὑπ’ ἀρ. 1—2, ἡ δὲ δευτέρα τὸ ὑπ’ ἀρ. 3.

2808. 134. Χαρτ. 16. XV.

1. Ἀνωμόμου Κεφάλαια θεολογικά.

α’. “Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης.”—β’. “Ὅτι ὁ τὸν Θεὸν ἀγαπῶν ὀφείλει καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾶν.”—γ’. “Τίνα τὰ γνωρίσματα τοῦ τὴν ἀγάπην ἔχοντος.”—δ’. “Ὅτι μείζων ἡ ἀγάπη τῶν ἄλλων ἀρετῶν.”—ε’. “Περὶ διαφορᾶς θεοῦ φόβου.”—ς’. “Περὶ διαφορῶν παθῶν καὶ τῶν ἐναντίων.”—ζ’. “Περὶ πειρασμῶν καὶ τῆς ἀπ’ αὐτῶν ὠφελείας.”—η’. “Περὶ φιλαντίας.”—θ’. “Περὶ χρήσεως καὶ παραχρήσεως, ἐξ ἧν ἀρετὴ καὶ κακία γίνονται.”—ι’. “Ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ πράττοντος κρίνεται πᾶσα πράξις.”—ια’. “Περὶ καθαρᾶς προσευχῆς.”—ιβ’. “Περὶ τῆς ἐντελεστέρως ἐν ἀρετῇ προκοπῆς καὶ θεωρίας ἧτοι τῆς θέας γνώσεως.”

2. “Μαξίμου φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια διάφορα ἐν ἐξηγήσει ὑπάρχοντα.”

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ λόγοι τρεῖς.

4. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Ἐν τῷ ὑπ’ ἀρ. 1 ὁ κώδιξ ἐστὶ γεγραμμένος κατὰ δύο σελίδας.

2809. 135. Χαρτ. 4. XVIII.

Ψαλτήριον.

2810. 136. Χαρτ. 4. XVIII.

1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν τέλει· Ἐγράφει τὸ παρὸν ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψβ’ χεῖρι Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν Ιερομονάχων.

2811. 137. Χαρτ. 4. XV.

Εὐαγγέλιον (κολοβόν).

2812. 138. Χαρτ. 4. XVII.

Ψαλτήριον.

2813. 139. Χαρτ. 8. XV.
1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
3. "Δήλωσις τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὀφειλόντων λέγεσθαι ἀποστόλων."
4. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ιβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν ἀποστόλων." (Κολοβ.)
2814. 140. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους 'ζρνβ' (=1644).
2815. 141. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀπόστολος (κολοβός).
2816. 142. Χαρτ. 8. XVI.
Τετραεὐάγγελον.
Προτάσσεται Δήλωσις περὶ τῶν ἀναγνωσκομένων ἐν ἐκάστῃ ἑορτῇ εὐαγγελίων.
2817. 143. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀναγνώσματα τῆς παλαιᾶς Γραφῆς τὰ ἐν ἐκάστῃ ἑορτῇ ἀναγνωσκόμενα.
2818. 144. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2819. 145. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτήριον.
2820. 146. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀπόστολος.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν ἔτει 'ζλβ' Ἰνδικτιῶνος ιβ' [α]πὸ δὲ τὴν συγκατάβασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτους αφκδ' (=1624). Ὅπισθεν δὲ Ἐγράφη χειρὶ Δημητρίου τοῦ Κανάκη τάχα καὶ πρωτοκανωνάρχου Ζιχνῶν ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου ια' ἡμέρα Σαββάτο. Παρατηρητέον δ' ὅτι αἱ χρονολογίαι τῆς δευτέρας ταύτης σημειώσεως οὐδαμῶς συμπίπτουσι μετὰ τῶν τῆς πρώτης, καθὼς ἢ 11 Ὀκτωβρίου 1524, ἀν περὶ τούτου τοῦ ἔτους πρόκειται, συμπίπτει ἡμέραν Τρίτην.
2. Πασχάλια λέ' μετὰ βραχείας ἐρμηνείας προτασσομένης.
3. Πίναξ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου.
4. "Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων."
2821. 147. Χαρτ. 8. XIV.
1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐν ἐκάστῃ ἑορτῇ ἀναγνωστέων ἀποστόλων.
2822. 148. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν Ψαλτήριον διὰ χειρὸς Γαλακτίωνος μοναχοῦ τοῦ ἐκ Σίου, ἐν ἔτει αχλδ' μηνὶ Ἰουλίῳ ια' ἡμέρα 5' (=1684).
2823. 149. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIX. (σ. 548).
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου—Δεκεμβρίου (Τόμος Α').
Ἐν τέλει... ἐν ἔτει αωιβ'. Ἐν τῷ τίτλῳ λέγεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τύποις ἤδη λαμπροῖς ἐκδοθεῖς.
Προτάσσεται "Πίναξ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ τόμῳ τοῦ Συναξαριστοῦ περιεχομένων ἀξιωματημονεῦτων κατ' ἀλφάβητον."
2824. 150. Χαρτ. 4. XIX. (σ. 982).
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου—Ἀπριλίου (Τόμος Β').
Περὶ τὸ τέλος (σ. 897) "Ἀνακλήρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ιερομάρτυρος Ἀντίπα."
Ἐπεται "Πίναξ τῶν ἐν τῷ συναξαρίῳ περιεχομένων (Τόμ. β')."
Ἐν τέλει Στίχοι τῶν ἐκ πολιτικοῦ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τάδε καλλιγραφεῖς παρὰ τινος οἰκτροῦ Ἰωάσαφ Παρίου.
2825. 151. Χαρτ. φύλλ. XIX. (σ. 597).
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Μαΐου—Αὐγούστου (Τόμος Γ').
Ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων ἀλφαβητικῶς.
2826. 152. Χαρτ. φύλλ. XVII.
Παρακλητικὴ (κολοβή).
2827. 153. Χαρτ. φύλλ. XVIII.
Μηναιὸν Αὐγούστου.
2828. 154. Χαρτ. 4. XVII.
Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχοῦ συγκεχυμένη.
2829. 155. Χαρτ. 4. XVI.
1. Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον).
2. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίου ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας (κολοβός).
2830. 156. Χαρτ. 4. XVIII.
Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).
2831. 157. Χαρτ. 4. XVI.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2832. 158. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναιὸν Δεκεμβρίου.
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν μηναιὸν ἐγράφη διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων ἐν ἔτει αχλε' (=1695).
2833. 159. Χαρτ. 4. XVI.
1. Μηναιὸν Μαΐου—Ἰουλίου (ἀκέφαλον).
2. "Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον" (κολοβόν).
2834. 160. Χαρτ. 4. XVIII.
Μηναιὸν Δεκεμβρίου (ἀκέφαλον).

2835. 161. Χαρτ. 4. XVI.
Συναξάριον Μαρτίου—Αυγούστου (κολοβόν).
2836. 162. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Σεπτεμβρίου (κολοβόν).
2837. 163. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου—Φεβρουαρίου.
2838. 164. Χαρτ. 4. XV.
Μηναίων Μαρτίου—Μαΐου.
2839. 165. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Οκτωβρίου.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη τὸ παρὸν δια χειρὸς Συμεῶν ἱερομονάχου ἐπὶ ἔτος 1784 Σεπτεμβρίου 20.
2840. 166. Χαρτ. 4. XIV.
Μηναίων Σεπτεμβρίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2841. 167. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Ἰανουαρίου.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἀρσενίου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων...ἐπὶ ἔτους ρχλζε' Ἰουλλίου ιε' (=1695).
2842. 168. Χαρτ. 4. XVI.
Μηναίων Μαρτίου.
2843. 169. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Αὐγούστου.
2844. 170. Χαρτ. 4. XVI.
Μηναίων Ἀπριλίου.
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ρνε" ἔτος ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1547). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος.
2845. 171. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Μηναίων Μαΐου.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος. Ἐν ἔτει ρνε", ἰνδικτιῶνος ε', μηνὶ Μαρτίῳ β' (=1547).
2846. 172. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Μηναίων Ἰουλίου.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος.
2847. 173. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Μηναίων Ἰουνίου.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος. Ἐν ἔτει ρνε" ἔτος, ἰνδικτιῶνος ε' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κς' (=1547).
2848. 174. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Νοεμβρίου.
Ἐν τέλει·
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηνὶ τε Ἰουλλίῳ τῆ κ^η καὶ α^η τε δόξα Θεῷ ἀγίῳ.
Ἐτος ἀπὸ τῆς ἐνσαρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ρχλγ' (=1693). Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Ἀρσενίου ἱερομονάχου.
2849. 175. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Ἰανουαρίου.
2850. 176. Χαρτ. 8. XV.
Μηναίων Ἰουλίου.
2851. 177. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου.
2852. 178. Χαρτ. 8. XV.
Μηναίων Αὐγούστου (ἀκέφαλον).
2853. 179. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Ὀκτωβρίου (κολοβόν).
2854. 180. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναίων Δεκεμβρίου.
2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς Διονυσίου τοῦ Ὀλύμπου ὄρους.
2855. 181. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου.
2856. 182. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναίων Φεβρουαρίου.
2. "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Χαλαλάμπους."
2857. 183. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναίων Μαρτίου.
2. "Ἀκολουθία τυπωθεῖσα εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἰρέσεων ἐπιστρέφοντας..."
3. "Μεθοδίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Διάταξις περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικίᾳ ἀρνούμενων τὴν ἀμώμητον πίστιν καὶ πάλιν ἐπιστρέφόντων."
Ἐπονται εὐχαί τινες.
4. Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Κλήμεντος.
5. "Κανὼν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, ψαλλόμενος ἐν συμφοραῖς καὶ θλίψεσι καὶ νόσῃ."
6. Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου (ἀκέφαλος).
Προτάσσονται τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 φύλλα τινὰ περιέχοντα τὴν ἀρχὴν τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.
2858. 184. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Μαρτίου (ἀκέφαλον).
2859. 185. Χαρτ. 8. XVIII.
Μηναίων Μαρτίου (κολοβόν).
2860. 186. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Μαΐου.
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ρκ' (=1512).
2861. 187. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Ἰουνίου.
Ἐν τέλει· Ἐτους ρμζ' ἰνδικτιῶνος ιβ' τῆς τρεχούσης (=1539).
2862. 188. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Ἰουλίου.

2863. 189. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἀπριλίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2864. 190. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Αὐγούστου.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ὁ παρὸν μὴν διὰ χειρὸς ἡμετέρου ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Πηγάση καὶ ταβουλαρίου Χίου. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τετάρτῳ... Ἰουνίου δ' ἐτελιώθη ἡμέρα β'. ὥρα ε' Ἰνδικτιῶνος β^ας (=1604).
2865. 191. Χαρτ. 8. XVI.
Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2866. 192. Χαρτ. 8. XVII.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2867. 193. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Νοεμβρίου.
2868. 194. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηναῖον τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν τοῦ ἔτους.
2. Ταρσίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
3. "Διήγησις τῶν γενομένων θαυμάτων" κτλ. Ἰδ. καὶ ἀρ. 2778 (104, 1).
4. "Ἀνάμνησις μερικῆ περὶ τοῦ ἁγίου Ὁρους τοῦ Ἄθω, τὰ λεγόμενα Πάτρια." Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον (Περγ. XIV), περιέχον Τροπάρια.
2869. 195. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηναῖον Ἰουνίου—Αὐγούστου κατ' ἐκλογὴν.
2. Κατηχήσεις τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Μαρίας (Ἰουλίου κς') Ἐγράφη ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ἰδ' ἡμέρα ε' ἐπὶ ἔτους ,ξξγ' Ἰνδικτιῶνος ιγ' (=1555). Ὁ γραφῆς ταῦτα ὁ ἐλάχιστος πάντων Ἰωάννης ἱερεὺς Ἄρτης. Ἐν τινὶ φύλλῳ μετὰ τὸ συναξάριον τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου βραχέα χρονικὰ σημειώματα. Ἀρχ. Ἐπαρέλαβον οἱ Τούρκοι τα σέρες ἐν ἔτει ,σ'ωιβ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰθ'. Τέλ. ὁ σουλτὰν Σουλεϊμὰν εὐασίλευσεν ἀπὸ ἔτους ,ξκθ^ο.
3. "Ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου." Ἐν τέλει Ἐτους ,ξξβ' Ἰνδικτιῶνος ιβ^ος μηνὶ Αὐγούστῳ ια' (=1554).
2870. 196. Χαρτ. 8. XV.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως (ἀκέφαλον).
2871. 197. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον (ἀκέφ.).
2. "Θεοδοσίον ἐπίσκο Πατάρων Λόγος περὶ τῆς βασιλείας τῶν ἐθνῶν καὶ περὶ τῶν αἰσχατῶν ἡμερῶν ὅσα δε μελι γενέσθαι."
3. "Θαῦμα γενόμενον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τυρῶνος."
4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
5. "Θαῦμα γενόμενον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μίρον τῆς Λυκίας περὶ τὸν καράβων."
6. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως. Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου Σκύρου Ἰωακείμ ἐν ἔτει ,ξ'αξς' αὐτῆ ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κ' (=1458).
2872. 198. Χαρτ. 8. XV.
1. Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
2. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐράστου.
3. Βίος καὶ πολιτεία Νεκταρίου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει ἀσκήσαντος.
4. Ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος προτάσσονται: 1. "Εὐχὴ λεγομένη εἰς πάσων οἰκίαν." 2. "Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων πατέρων τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει ὑπὸ τῶν λατινοφρονοούντων."
2873. 199. Χαρτ. 8. XV.
1. Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου (ἀκέφ.). Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον Ἰωακείμ δὲ τῶν πόνων... Ἐγράφη ἐν ἔτει ,σ'ω'α'β' Ἰνδικτιῶνος β' (=1494).
2. Ἀκολουθία τῆς συνάξεως τῶν ἀσωμάτων ἁγίων ἀγγέλων.
2874. 200. Χαρτ. 4. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Ὁρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων."
2. "Λόγος ἐγκωμιαστικὸς διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ περὶ πάντων τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τούτῳ τῷ ἁγίῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω λαμψάντων."
3. Μακαρισμοὶ τῶν ἡ ἡχων.
2875. 201. Χαρτ. 4. XVIII.
Ἀκολουθία νεκρώσιμος καὶ κανόνες νεκρώσιμοι.
2876. 202. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Ἀκολουθία τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει πατέρων.
2. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς αὐτοὺς.
3. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
4. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον ἑμμετρος.
5. Τροπάρια προσόμοια τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.
2877. 203. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Κυριακῆς.
2. Ἀκολουθία ἁγ. Νικολάου τοῦ νέου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει ἀσκήσαντος. Ματου θ'.
3. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
2878. 204. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.
Διάταξις λιτανείας.
2879. 205. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνατίου.

2880. 206. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Μελετίου ιεροδιακόνου του Μιχαλοπούλου
Ἐπιστολή πρὸς τὸν πρίγκιπα τῆς Μολδοβλαχίας Ἰωάννη
Βασιλεὺς Βοεβόδα.
Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2. "Τὸ μεσονυκτικὸν μεταφρασθὲν
εἰς κοινὴν γλῶσσαν πρὸς χάριν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ θεοφυ-
λάκτου αὐθεντοῦ ἡμῶν κυρίου Ἰωάννου Βασιλεῖου Βοεβόδα πάσης
Μολδοβλαχίας."
2881. 207. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Ἀκαθίστου.
2. Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαί.
3. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως.
2882. 208. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (κολοβ.).
2883. 209. Χαρτ. 8. XIX.
Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ὀνουφρίου τοῦ μεγάλου καὶ
Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
2884. 210. Χαρτ. 8. XIX.
Συναξάριον Σεπτεμβρίου.
2885. 211. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία νεκρώσιμος καὶ Κανόνες νεκρώσιμοι κατ'
ἦχον.
2886. 212. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τῆς ἀνακομιδῆς τῆς ἐσθῆτος τῆς
Θεοτόκου.
2. Λόγος περὶ τῆς αὐτῆς ἀνακομιδῆς.
3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ καὶ εὐχαί.
4. "Διήγησις τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."
Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
5. "Τοῦ ἀββα Ἰσαὰκ [τοῦ Σύρου] Λόγος
πρὸς ἀρχαίους μοναχοὺς, μεταφρασθεὶς περὶ γλῶσση παρὰ
Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου καὶ ῥήτορος."
Ἐν τέλει: Τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἐγραψαν οἱ ὁσιώτατοι
μοναχοὶ Γεράσιμος καὶ Ἀναστάσιος... ἐν ἔτει ,ζρξβ'
μηνί Ἀπρίλλιος (=1654).
2887. 213. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τῶν εισοδίων τῆς Θεοτόκου.
2. Παρασίον Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰ εισόδια τῆς
Θεοτόκου.
3. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.
Ἐν τέλει: Ἐγράφη χειρὶ Ἰωάσαφ. ,ζρμζ' μηνί Ἀπριλ-
λίου (=1639).
4. Ἐπιφανίου Κέρπου εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ
Χριστοῦ κτλ.
5. Θαῦμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου περὶ τῆς κόρης.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ἀπὸ τῶν περὶ ἱερο-
σύνης λόγων καὶ ἐτέρων διδασκάλων."
7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2888. 214. Χαρτ. 8. XVII.
"Κανόνες ψαλλόμενοι εἰς τὰς ἐπισίμους
δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ εἰς τοὺς μεγάλους ἁγίους."
2889. 215. Χαρτ. 8. XIX.
Εὐχαὶ διάφοροι καὶ Κανόνες τριαδικοὶ
μετὰ καὶ ἐπιστολῆς ἀφιερωτικῆς.
Ἐν τέλει: 1842, Ἰαννουαρίου 15, Ἅγιον Ὅρος, σκῆτη
Ξενοφῶντος, Παρθένιος ἱερομόναχος.
2890. 216. Χαρτ. 8. XVII.
1. Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαί.
2. "Εὐχὴ συναχθεῖσα ἐκ τῶν ἱερῶν ψαλμῶν τοῦ
θεοῦ Δαβίδ."
3. "Εὐχαὶ θεωρητικαὶ οἱ καλούμενοι Μονόλογοι
ἠρμηνεύθησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα γλώτταν παρὰ Δημητρίου
τοῦ Κυδωνη."
4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-
στόμου Εὐχαί.
5. "Ὑμνος τοῦ σοφοτάτου καὶ ὁσιωτάτου
κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βλαμίδου" καὶ ἄλλαι εὐχαί.
6. "Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου."
7. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκου.
8. Εὐχαὶ διάφοροι.
9. Κανὼν κατανυκτικὸς ἀνεπίγραφος.
10. Ἑρμηνεία λέξεων τινων.
2891. 217. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι καὶ ἀκολουθίαι.
Ἐν τέλει: Πόνος ταπεινοῦ Δανιὴλ ἱερομονάχου τοῦ
ἐξ Αἰτωλίας.
2892. 218. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. "Εὐαγγέλια τῆς ὅλης ἐβδομάδος" καὶ ἀπόστολοι.
3. Εὐχαὶ τινες.
4. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Τροπάρια τῶν, ὧν ἐν τέλει: Κέμοθ
τοῦ ἀμαρτωλοῦ Δανιὴλ ἱερομονάχου.
2893. 219. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαί.
2894. 220. Χαρτ. 8. XVIII.
Κανόνες τῆς Θεοτόκου.
2895. 221. Χαρτ. 8. XVII.
"Κανόνες κατ' ἦχον τῶν θείων ἀρχαγγέλων."
Ἐν τέλει: Τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον... ἐγράφη ἐπὶ ἔτους
,ζροε' (=1667) χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερο-
μονάχων...

2896. 222. Χαρτ. 8. XIX.
 1. "Τροπάρια θεοδοκία κατ' ἤχον."
 Ἐν τέλει... ἐγγραφή δὲ διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱεροδιακόνου τοῦ Σιφνίου... ἐν ἔτι 1802, ἐν μηνὶ Ματου 18.
 2. Νικηφόρου Βλαμμέδου Ἐκλογή στίχων ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
 3. Κανόνες παρακλητικοί.
 4. Στέμματα ἀρετῶν καὶ κακιῶν (ἀγάπη, φθόνος κτλ.).

2897. 223. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἀκολουθία.
 α'. Τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.—β'. Εἰς ἀρχάριον βασοφοροῦντα.—γ'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—δ'. Τοῦ μεγάλου ἀγγελικοῦ σχήματος.

2898. 224. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 1. "Ἐρμηρία εἰς καταρτισμὸν τῶν λευφάνων τοῦ θείου ἐγκαϊνισμοῦ."
 2. "Ἀκολουθία τοῦ ἐγγενισμοῦ."

2899. 225. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 Θηκαράε.

2900. 226. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχολόγιον (κολοβόν).

2901. 227. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Κανὼν τῶν δύο κορυφαίων" Ἀποστόλων.
 2. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
 3. "Τροπάρια θεοδοκία κατ' ἤχον."
 4. Τροπάρια ἄλλα.
 5. "Περὶ τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ὅπερ εἰς κλῆρον αἰτησαμένη εἴληφε παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ αὐτῆς."
 6. Χρονικαὶ σημειώσεις ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου.
 7. Ψαλτηρίου αἱ πρῶται τρεῖς ψαλμοί.
 8. Νικηφόρου Βλαμμέδου Ἐκλογή ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
 9. "Εἰς μνημόσυνα" τάξις.

2902. 228. Χαρτ. 16. XIX.
 Εὐχαὶ
 εἰς στίχους πολιτικούς ἐν τῇ καθωμλημένῃ (ἀκέφ. κολ.).

2903. 229. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου" μετὰ καὶ εὐχῶν τινῶν εἰς τὴν Θεοτόκον.
 2. "Ἀκολουθία τοῦ ἐνυπνιασμοῦ."
 3. Εὐχαὶ διάφοροι.
 4. Κανόνες παρακλητικοί.
 5. "Ἐκ τοῦ νομοκανόνου περὶ τῆς νηστίας τῆς Τετράδος καὶ τῆς Παράσκευῆς καὶ τῆς μεγάλης Τεσσαροκοστῆς καὶ τῶν λοιπῶν νηστειῶν, πῶς δεῖ νηστεύειν" (κολ.).

2904. 230. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. "Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως."
 2. "Ἐτέρα παράκλησις εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

3. "Ἀκολουθία τῶν παρακλήσεων τῶν θείων ἀρχαγγέλων."

4. "Παράκλησις πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον."
 5. Κανόνες κατασκευαστικοὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
 6. "Τροπάρια θεοδοκία."
 7. Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον κατ' ἀλφάβητον.
 Ἄρχ. Ἄνοιξον δέομαι ἀγνή...
 8. "Τῆς ιστορίας τοῦ ἀπλοῦ ἀνθρώπου ὠραία καὶ ωφελιμωτάτη διήγησις."
 Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2905. 231. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Ἀκολουθία σὺν Θεῷ τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν."

2. "Ἐξοδιαστικὸς κοσμικῶν."
 3. Ἀκολουθία.
 α'. "Εἰς ἀρχάριον βασοφοροῦντα."—β'. "Τοῦ μικροῦ σχήματος."—γ'. "Τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος."—δ'. "Τοῦ ἀποκουκλισματος."
 4. Εὐχολόγιον.

2906. 232. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 2. Εὐχαὶ διάφοροι.

2907. 233. Χαρτ. 16. XIX.
 1. Εὐχαὶ καὶ κανόνες.
 2. Ἀκολουθία τοῦ ἀναγνώστου (ἐντυπος).

2908. 234. Χαρτ. 16. XVII.
 Αἱ παρακλήσεις τῆς ἐβδομάδος.

2909. 235. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. "Ἀπὸ τῶν θαυμάτων... Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ."
 Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 2. Ἀνύφρου Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Χριστόν καὶ ἀπάντησις αὐτοῦ.

3. "Εὐχὴ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ."
 4. Ἐρμηνεία τῆς διακονικῆς.
 5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2910. 236. Χαρτ. 16. XVIII.
 Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία.

2911. 237. Χαρτ. 16. XVI.
 Θηκαράε.

Ἐν τέλει... ζοβ' ἰνδικτιῶνος ζ' (=1564). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνος.

2912. 238. Χαρτ. 16. XVII.
 Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ κοσμικῶν καὶ μοναχῶν (κολ.).

2913. 239. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

2914. 240. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Μεγαλυνάρια τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
 2. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ" καὶ εὐχαί.
 3. Εὐχαὶ διάφοροι.
 4. Ἐκλογή στίχων ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
2915. 241. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Αἱ ἐννέα ψάλαὶ τοῦ Ψαλτηρίου.
 Ἐν τέλει 'ζρο' (=1662).
 2. "Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
 3. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
 5. Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 6. Τύποι ἐπιστολῶν.
2916. 242. Χαρτ. 16 μικρ. XVII.
 1. Θησαυρὸς Εὐχαί.
 2. Κανόνες.
 3. Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου (κολοβός).
2917. 243. Χαρτ. 16 μικρ. XVII.
 1 (φ. 1 α). "Περὶ τῶν προφητῶν."
 2 (φ. 23 α). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας
 "Ἀποδείξεις ἐκ τῶν προφητικῶν μαρτυριῶν περὶ τῆς ἐναν-
 θρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι Θεὸς ἀληθὴς
 ἐστίν."
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν τῇ καθωμλλημένῃ.
 3 (φ. 57 α). Λεξικὸν ὁμηρικόν κατ' ἀλφάβητον.
 "Λέξεις τοῦ Ὁμήρου."
 4 (φ. 62 α). Χρονικαὶ σημειώσεις ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι
 Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.
 5 (φ. 63 α). Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί.
 Περὶ εὐαγγελίου κτλ.
 6 (φ. 64 α). "Ὅτι ὠφέλιμον τὸ συχνῶς λούεσθαι."
 Ἐν στίχοις λαμβικοῖς.
 7 (φ. 65 α). Συνέχεια τῶν ὑπ' ἀρ. 5 ἐρωτήσεων καὶ
 ἀποκρίσεων.
 8 (φ. 70 α). Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 9 (φ. 80 α). Κανόνες ἑορτῶν τινων.
 10 (φ. 117 α). Εὐχαί τινες.
 11 (φ. 122 β). Τύποι ἐπιστολῶν.
 12 (φ. 126 α). "Ἐνθύμησις πρὸς πάντας
 ἀνθρώπους τί τοὺς κάμνει χρεῖα νὰ τρώγουν καθ' ἕκαστον
 μῆναν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ."
 13 (φ. 129 β). Καλαὶ καὶ ἀποφράδες ἡμέραι.
 14 (φ. 130 α). Σεληνοδρόμων διὰ τὴν φλεβοτό-
 μησιν.
 15 (φ. 132 α). "Οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι τοῦ ὅλου
 ἐνιαυτοῦ."
 16 (φ. 134 α). "Περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν
 καὶ περὶ τῶν νηστιασμῶν ἡμερῶν τοῦ χρόνου καὶ ποίας
 ἡμέρας καταλύομεν."
- 17 (φ. 138 β). Περὶ τῶν ἑπτὰ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου.
 18 (φ. 140 α). "Λόγοι παραβολικοὶ, οὗτοι διὰ-
 φέρουσι περὶ ψυχῆς."
 Ἄρχ. Μία γυνὴ ἐκτενρίζετο καὶ ἡ ψυχὴ ἐποτίζετο,
 καὶ ὁ νοῦς φροντίζει. Ὁ νοῦς δρᾶται, τὴν ψυχὴν περὶ
 τοῦ φθοεροῦ δαίμοιο ποτῆζομένη.
 19 (φ. 146 α). Τύποι ἐπιστολῶν.
 20 (φ. 148 β). Περὶ Θεοῦ
 ἐν ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι.
 21 (φ. 150 α). Περὶ βρυκολάκων "[Ἰωάννου] τοῦ
 Νηστευτοῦ"
 καὶ "Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."
 22 (φ. 157 β). "Περὶ ἀκαθάρτου ὅπου νὰ πέσῃ
 εἰς φρέαρ ἢ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον ἢ εἰς σσειτάρη ἢ εἰς ἀλεύρη."
 23 (φ. 159 β). Περὶ τῶν μνημοσύνων.
 24 (φ. 161 α). "Περὶ τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων
 καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν ποῦ εὐρίσκονται τὴν σήμερον."
 25 (φ. 163 α). "[Π]ερὶ εἰς πῖον τόπον
 τοῦ κορμίου τοῦ ἀνθρώπου εὐρίσκεται καθένα στοιχεῖον ἀπο
 τα τέσσαρα. Ἰπποκράτους πρὸς Γαληνον τὸν αὐτοῦ μαθητῆν."
 Ἔπονται ἕτερα κεφάλαια φυσιολογικὰ φέροντα ἰδίαις ἐπι-
 γραφάς.
 26 (φ. 178 α). Προκείμενα τῶν ἑορτῶν.
 27 (φ. 185 β). Βροντολόγιον.
 28 (φ. 188 α). Τύποι ἐπιστολῶν.
- *2918. 244. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Τάξεις χειροτονιῶν.
 Ἐν τέλει Ἐκ χειρὸς θύτου Συμεῶν Λακεδαιμόνος
 Χρυσάφας χώρας, ἤληφε τέρμα.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἰδιορρυθμῶν ἀρχικῶν γραμμάτων μεγάλων.
 Πολλαχοῦ λείπουν οἱ τίτλοι καὶ τὰ ἐπίτιτλα οὐδέπω γραφέντα.
- *2919. 245. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων ἰδιορρυθμῶν καὶ ἐν μέρει χρυσῶν
 ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων, περιέχει δὲ καὶ ὠραίας
 εἰκῆνας τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ
 Διαλόγου.
- *2920. 246. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Εὐχαὶ συγχωρητικαί."
 3. Τάξεις χειροτονιῶν.
 4. "Ἀκολουθία εἰς τὰ ἐγκαίνια δίσκου καὶ ποτη-
 ρίου."
 Ἄνωθεν τοῦ τίτλου τοῦ ὑπ' ἀρ. 2. Ἡ παρούσα δέλτος
 ἐγράφη ὑπο εὐτελοῦς Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ
 Ἰωαννήνων.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων
 καὶ ὠραίας ἱστορίας τοῦ Χρυσοστόμου.

2921. 247. *Χαρτ. 4. XVII.*
 1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 4. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
- *2922. 248. *Χαρτ. 4. XVII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
*Ἐν τέλει· ἀχρη' Νοεμβρίῳ β' (1688).
 Κοσμεῖται ὑπὸ ὠραίων εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ
 Βασιλείου, μεγάλων ἰδιορρυθμῶν ἀρχικῶν γραμμάτων διαφόρου
 μήκους, μέχρι καὶ 0,15, καὶ ἐπιτίτλων ἐν μέρει χρυσῶν.*
2923. 249. *Χαρτ. 4. XVIII.*
 1. "Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας
 γνωμένη οὕτως ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει."
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 4. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
*Ἐν τέλει· Ἐγράφη δὲ χειρὶ Νεκταρίου ἱερομονάχου
 ἐν ἔτει ρψις' (=1716).*
 5. "Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν"
 καὶ Εὐχαὶ διάφοροι.
2924. 250. *Χαρτ. 4. XVIII.*
 1. "Ἀκολουθία τῆς θείας προσκομιδῆς."
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Εὐχαί τινες.
2925. 251. *Χαρτ. 8 μέγ. XVII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 4. Ἀποστολοευαγγελά τινα.
- *2926. 252. *Χαρτ. 8. XVII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
*Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων, μεγάλων ἀρχικῶν γραμ-
 μάτων τὸ πλεῖστον κεχρωσμένων καὶ ὠραίων εἰκόνων τοῦ
 Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.*
2927. 253. *Χαρτ. 8. XVII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
*Ἐν τέλει· Ἐτους κοσμῶ σωτήριον ρ'χ'ν' μηνὶ Δεκεμ-
 βρίῳ 8—η' (=1650). πόνος Νικολάου.*
2928. 254. *Χαρτ. 8. XVII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
 3. Εὐχαί τινες.
2929. 255. *Χαρτ. 8. XVII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Εὐχὴ τῶν κολλύβων.
- *2930. 256. *Χαρτ. 8. XVIII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
2931. 257. *Χαρτ. 8. XVII.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
*Ἐν τέλει· Ἀθῆν ἡ θεία λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς
 Ματθαίου ἀμαρτωλοῦ μητροπολίτου Μύρων τῆς Λυκίας
 τοῦ ἐκ Πιργωνιανῆς, ἐν ἔτει ,ζρξ' Ματω δ' (=1599).*
2932. 258. *Χαρτ. 8. XVI.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Ἐν τέλει· Ἐτους... (λείπει ξεσθὲν) μηνὶ Ἀπριλίου α'.
- *2933. 259. *Περγ. 8. XIV.*
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
*Πρὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Βασιλείου εἰκὼν αὐτοῦ ἐφθαρμένη,
 ἅτ' ἐκτριβέντων τῶν χρωμάτων καὶ τοῦ χρυσοῦ. Ἐν τέλει·
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰώασαφ πόνος. Ἐτους ,σωπγ'
 ἰνδικτιῶνος ιγ'. μηνὶ Ἀγούστῳ ζ' (=1375).
 Ἐπονται ἐπὶ χάριτος (XVI)*
 4. Ἀποστολοευαγγελα τῆς ἐβδομάδος.
2934. 260. *Χαρτ. 4. XV.*
 1. Ἀγτωνίου μοναχοῦ "Συναγωγή λέξεων
 συλλεγείσα ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τέφμη γραφῆς
 καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δῆπου τῆς θύραθεν, καὶ ἐκτεθείσα κατὰ
 στιχείων."
*Ἀρχ. Τὸ ἄλφα μετα τοῦ α. Ἄαπτος ὁ ἀπρος-
 πέλαστος παρὰ τὸ ἄπτω, ἄπτος καὶ ἀπτος, οὐ οὐκ
 ἂν τις ἄψαιτο· Ἰν ἧ ὁ ἀπρόσιτος ἢ ὁ ἀγαν ἀπτόμενος·
 ἐπιτάσει τοῦ α. Ἐπονται αἱ λέξεις ἀατος, ἀάσχετος,
 ἀάβυκτον, ἀαγῆς, ἀάλιον, ἀασάμην κτλ. Τέλ. Τὸ ω
 μετα τοῦ ψ. Ὁψαν· εἶδον· ὠψισμένος· βραδὲς γινόμε-
 νος, ὠψισθη· ἐβράδυνεν. ὠψωνηκότες, ὠψωνήσαντες
 δὲ μικρόν. Δόξα τῷ Χριστῷ μου ἀμήν. Ἐτει ,ς' ἡκη'
 (=1420).*
 2. "Χρησμοὶ τοῦ Ἀπόλλωνος."
Μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως.
 3. Ὁδηγία πρὸς εὐρεσιν τοῦ Πάσχα καὶ τῶν κύκλων
 τοῦ ἡλίου.
 4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Προοίμιον
 ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὄλων τῶν ἐν τῷ
 βίῳ..."
*Ἀρχ. Χριστὲ ἀναξ δε ἀγναῖς ποθ' ἀειρομέναις παλα-
 μήσι. Ἐπειτα ἐξήγησις.*

5. "Ὄνόματα ἑβραϊκὰ τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἐκφερομένων."

"Ἀρχ. Ἀδάμ, γῆ σαρκουμένη ἢ μαρτυρία. Τέλ. (κολοβ.) Ἰωνᾶς· περιστερά. Ναοὺμ ἐγὼ πᾶσιν. Ἀμβακούμ.

6. "Ὁροενρέσιον ποδικὸν ἐν ἡλίω."

Ἰδ. καὶ κώδ. 3819 (289).

7. Τύποι ἀρχῆς καὶ τέλους ἐπιστολῶν.

2935. 261.

Χαρτ. 4. XVIII.

"Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων

[Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] Ἑρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείας."

Βιβλίον α' μέχρι καὶ τοῦ 5' κεφ. τοῦ Βιβλίου Β' (κολ.).

2936. 262.

Χαρτ. 4. XVIII.

1. Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

2. "Ἰσοκράτους Εἰς Εὐαγόραν ἐγκώμιον."

3. Ἀνεπίγραφον.

"Ἀρχ. [N]όμος ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις κείμενος.

4. "Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις."

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία.

α. Περὶ προσευχῆς.—β'. Εἰς Εὐτρόπιον.—γ'. Εἰς ἄγ. Παῦλον.—δ'. Εἰς τὰ Θεοφάνεια ἢ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.

6. "Ἐπιστολὴ Πουφλίου ἀξιωματικοῦ ἀνδρὸς τοῦ Δεντοῦλου, ἀπεσταλμένη ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν γερουσίαν τῆς Ῥώμης, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Λεντικοῦ."

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

8. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.

9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων.

10. Τοῦ αὐτοῦ "Ὁμιλία ιδ' κατὰ μεθύοντων."

11. "Σχόλια εἰς τὸν λόγον τοῦ μεγάλου Γρηγορίου Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα."

12. Τοῦ αὐτοῦ Ἀκέφαλον.

"Ἀρχ....ἐπηξε καὶ οὐκ ἀνθρωπος.

13. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

14. Σημειώματα διάφορα.

Περὶ μνηῶν, περὶ ῥητορικῆς, περὶ μιλίων, καὶ "δύο, πότερον, τῷ μικρῷ ἢ τῷ μεγάλῳ γραπτέον" κτλ.

15. "Στίχοι ἠρωελεγείοι εἰς τὸν Νικόλαον Μαυρογέντην αὐθέντην τῆς Βλαχίας."

16. "Ἰαμβικοὶ στίχοι εἰς τὸν αὐτόν."

17. "Εἰς τὸν ἅγιον νέον Κοσμᾶν."

18. "Μονόστιχον εἰς τὴν ἑβδομάδα."

19. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α καὶ μέρος τοῦ Β (κολ.).

Ἄπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 6, 11 καὶ 14 μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2937. 263.

Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

Δανιὴλ Κεραμῆς τοῦ Πατμίου Ἐξηγήσεις εἰς Ἑλληνας συγγραφεῖς.

α'. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους καὶ Κατὰ μεθυόντων ὁμιλ. ιγ'.—β'. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον, Πρὸς Νικοκλέα, Εὐαγόρου ἐγκώμιον, Πλαταϊκός, Πανηγυρικός.—γ'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιστολαί, Λόγος καθ' Ἑλλήνων.

—δ'. Πλουτάρχου Νέρων (;).—ε'. Δημοσθένους Ὀλυμπιακός α', β', γ', Φιλίππικὸς α', γ'.—5'. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.—ζ'. Ξενοφάντος Ἀπομνημονευμάτων βιβλ. δ'.—η'. Φωτίου Ἐπιστολὴ πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας.—θ'. Βασιλείου Σαλευκίας Λόγοι.

2938. 264.

Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

Δανιὴλ Κεραμῆς τοῦ Πατμίου Ἐξηγήσεις εἰς Ἑλληνας συγγραφεῖς.

α'. Ἐπιστολαὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, λακωνικαί, Ἀριστοτέλους, Ἀλκίφρονος, Φιλοστράτου, Ἀρισταινέτου κτλ.—β'. Συνεσίου Φαλάκρας ἐγκώμιον, Λόγος περὶ βασιλείας.—γ'. Θεοδώρου Πτωχοπροδρόμου Τετράστιχα εἰς τὴν παλαιὰν γραφὴν.—δ'. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.—ε'. Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς, Πῶς δεῖ χρῆσθαι τῇ ἀκοῇ.—5'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ ἱερωσύνης.—ζ'. Διβανίου Λόγοι πρὸς τοὺς Τρῶας, Μελέτη γ' "Ἐχων τις γυναῖκα."—η'. Γρηγορίου πρεσβυτέρου Βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.—θ'. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

Ἐν τέλει Παρὰ Γρηγορίου Ἱεροδιακόνου Πατμίου Κανὴ ἐγράφη.

2939. 265.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κανόνες διάφοροι.

2. "Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον

κατὰ πασῶν σχεδὸν τῶν αἰρέσεων· εὐρομεν δὲ αὐτὸν τυπικῶς γεγραμμένον κατὰ τὸ ἀφε' σωτήριον ἔτος, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου ἰγ' διὰ τυπογράφου Κουράδου καὶ ἐπιγράφεται τῷ κανὼν ποιήμα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωνοῦ."

Τὸ ἐντυπον βιβλίον, ἐξ οὗ ἀντεγράφη ὁ κανὼν, λείπει παρὰ τε τῷ Βρετῶ καὶ τῷ LEOBAND. Ἔπονται φύλλα τινὰ ἀγραφα.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α'. Εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος.—β'. Γνωμικὰ δίστιχα.—γ'. Γνωμικὰ μονόστιχα.

4. Νελου τοῦ ὄσιου Γνώμιαι κεφαλαιώδεις.

5. "Βασιλείου Μακεδόνος αὐτοκράτορος Ῥωμαίου Παραίνεσις ἑαυτοῦ εἰς τὸν Λέοντα τὸν σοφόν."

6. "Θέματα ἔξω τῶν εἰδῶν."

Ἠγεῖται τὸ "κοινὸν" καὶ ἔπεται τὸ "Ἑλληνικόν," λείπον πολλάκις.

7. Λόγοι ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

α'. "Λογίδριον ἐπιτάφιον."—β'. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.—γ'. Εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.—δ'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

8. Τύποι ἐπιστολῶν.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3, 4 καὶ 5 μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2940. 266.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀνωνύμου Φυσικὴ ἀκρόασις μετὰ προδιουκίσεως.

"Ἀρχ. ἢ προδιουκίσις· Τῶν ὄσα θηράσιμα πέφυκε τοῖς ἀνθρώποις καλά.

Ἐν τέλει· Τέλος τῶν ὀκτῶ τῆς φυσικῆς ἀκρόασεως βιβλίων καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα πολλὴ καὶ χάρις ἀπειρος. Ἐγράφη δὲ ὑπὸ ἐλαχίστου ἐν σπουδαίοις Κριτίου ἔτει αψζ^μ Γαμηλιῶνος ε' Ἰσταμένου (=1707).

2941. 267. Χαρτ. 8. XIX.

“Στοιχεία Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγέβρας,

ὑπὸ νεωτέρων συγγραφεύων καὶ εὐτάκτως συντεθέντα καὶ ἐπαυξηθέντα πλουσίως παρὰ τοῦ πανιεροσοφολογιώτατου Φιλαδέλφειας κυρίου κυρίου Δωροθέου Πρωτοῦ Χίου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1806.”

2942. 268. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 344).

Ι. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγιου καὶ ἐπιστολαί.

α' (φ. 1 α). Εἰς Βαρλαάμ τὸν μάρτυρα.—β' (φ. 4 β). Εἰς Γόρδιον.—γ' (φ. 15 β). Περὶ νηστείας.—δ' (φ. 29 β). Περὶ νηστείας.—ε' (φ. 89 α). Περὶ φθόνου.—ς' (φ. 49 α). Λόγος ἀκέφαλος. Ἄρχ. ... κτήσει τῶν παιδῶν, παιδοτροφίας μεριμνα' γυναικὸς φυλακῆ' οἴκου ἐπιμέλεια. Τέλλ. (κολ.)' ὄρους δὲ εὐαυτῷ τιθέντος πρὸς ἐκκλησίαν τοῦ κακοῦ, καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ συνεργίαν εἰς τελείωσιν τῶν σπουδαζομένων ἐπιζητοῦντος ...—ζ' (φ. 52 α). Εὐλογία καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀρποκρατίων.—η' (φ. 56 α). Ἐπισκόπου δυτικοῦ συνοδικῆ.—θ' (φ. 57 β). Παρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ.—ι' (φ. 59 α). Παλλαδίῳ καὶ Ἰννοκεντίῳ.—ια' (φ. 59 α). Τοῖς πρεσβυτέροις Σαμοσάτων.—ιβ' (φ. 59 β). Τῷ Σαμοσατέων κλήρῳ.—ιγ' (φ. 61 α). Τῇ βουλῇ Τυάων.—ιδ' (φ. 62 α). Τοῖς Σαταλεσίσι πολίταις.—ιε' (φ. 63 α). Μονάζουσιν.—ισ' (φ. 64 α). Πρὸς μονάζοντα ἐκπεσόντα.—ιζ' (φ. 66 β). Οὐρβικίῳ μονάζοντι.—ιη' (φ. 67 α). Τῷ αὐτῷ.—ιθ' (φ. 68 α). Λεοντίῳ σοφιστῇ.—κ' (φ. 69 α). Τῷ αὐτῷ (κολ.).—κα' (φ. 70 α). Μαξιμῷ φιλοσόφῳ περὶ τῶν πονημάτων Διονυσίου.—κβ' (φ. 72 α). Μαξιμῷ παραμυθητικῆ.—κγ' (φ. 73 β). Μαξιμῷ σχολαστικῷ.—κδ' (φ. 74 β). Εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ Ἀντιοχείας.—κε' (φ. 76 α). Νεκταρίῳ περὶ τοῦ πρεσβυτερίου.—κς' (φ. 79 β). Πρὸς τὴν ὁμόζυγα Νεκταρίου παραμυθητικῆ ἐπὶ τῷ παιδί.—κζ' (φ. 81 α). Πατρὶ σχολαστικοῦ παραμυθητικῆ.—κη' (φ. 83 α). Παραμυθητικῆ. Ἄρχ. Εὐχῆς δέξιον ἦν.—κθ' (φ. 84 α). Ἀβουργίῳ.—λ' (φ. 84 α). Τῷ αὐτῷ.—λα' (φ. 84 β). Τῷ αὐτῷ.—λβ'. Ἀρματίῳ τῷ μεγάλῳ.—λγ' (φ. 86 α). Ἀρναθαίῳ.—λδ' (φ. 86 α). Ἀταρβίῳ.—λε' (φ. 87 β). Τῷ αὐτῷ.—λς' (φ. 88 α). Βίκτορι στρατηλάτῃ.—λζ' (φ. 89 α). Εὐσταθίῳ Ιατρῷ.—λη' (φ. 89 β). Εὐλακίῳ.—λθ' (φ. 90 α). Ὀργυέει.—μ' (φ. 90 β). Σωφρονίῳ μαγίστρω.—μα' (φ. 92 α). Τῷ αὐτῷ Εὐμαθίου ἔνεκεν.—μβ' (φ. 92 β). Μοδέστῳ ὑπάρχῳ.—μγ' (φ. 93 α). Τῷ αὐτῷ.—μδ' (φ. 94 α). Τῷ αὐτῷ.—με' (φ. 94 β). Ἰοβίνῳ κόμητι.—μς' (φ. 95 α). Τερεντίῳ κόμητι.—μζ' (φ. 98 β). Τῷ αὐτῷ περὶ τοῦ ὁμοουσίου.—μη' (φ. 101 β). “ Διακόνων θύγατρα Τερεντίου κόμητος, περὶ πίστεως.”—μθ' (φ. 102 β). Τραϊανῷ.—ν' (φ. 103 β). Τῷ αὐτῷ.—να' (φ. 104 α). Ὀλυμπίῳ.—νβ' (φ. 104 β). Τῷ αὐτῷ.—νγ' (φ. 105 α). Τῷ αὐτῷ.—νδ' (φ. 105 α). Τῷ αὐτῷ.—νε' (φ. 105 α). Τῷ αὐτῷ.—νς' (φ. 106 β). Πασνίκῳ Ιατρῷ.—νζ' (φ. 107 α). Μελετίῳ ἀρχιερω.—νη' (φ. 107 β). Κηνήτορι.—νθ' (φ. 108 β). Τῷ αὐτῷ.—ξ' (φ. 109 β). Κανδιανῷ.—ξα' (φ. 110 β). Καλλισθένει.—ξβ' (φ. 112 α). Περγαμίῳ.—ξγ' (φ. 113 α). Παλλαδίῳ.—ξδ' (φ. 113 β). Φιλαγρίῳ Ἀρκηνῷ.—ξε' (φ. 114 α). Φαλερίῳ.—ξς' (φ. 114 β). Φιρμίνῳ. Ἄρχ. Καὶ σπάνιά σου τὰ γράμματα.—ξζ' (φ. 115 α). Ἐπερχίῳ.—ξη' (φ. 115 β). Μαρτυριανῷ.—ξθ' (φ. 118 α). Μαγνηριανῷ.—ο' (φ. 118 β). Ἀντιπάτρῳ ἡγεμόνι.—οα' (φ. 119 α). Ἀντίπατρος Βασιλείῳ.—οβ' (φ. 119 α). Ἠγεμόνι Νεοκαισαρείας.—ογ' (φ. 119 β). Ἠγεμόνι.—οδ' (φ. 121 β). Κανονικαῖς.—οε' (φ. 124 α). Πρὸς Θεοδώραν κανονικῆ.—ος' (φ. 125 α). “ Πρὸς Ἐλευθέραν.” Ἄρχ. Τέχνη τις ἐστὶ περισσετέρων.

2 (φ. 126 α). Πλουτάρχου Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

3 (φ. 128 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ πότερον τὰ τῆς ψυχῆς ἢ τὰ τοῦ σώματος πάθη χεῖρονα.”

4 (φ. 131 α). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τύχης.”

Ἄρχ. Τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία.

5 (φ. 135 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς τύχης.”

Ἄρχ. Αἱ πολλοὺς πολλακίς ἠγωνισμέναι.

6 (φ. 152 β). Τοῦ αὐτοῦ “Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς.”

Λόγος Α' καὶ Β'.

7 (φ. 184 β). Τοῦ αὐτοῦ “Περὶ τοῦ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσθαι.”

8 (φ. 197 β). Τοῦ αὐτοῦ “Πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα τὰ χερσαῖα ἢ τὰ ἔνδρα.”

9 (φ. 247 β). “Τοῦ αὐτοῦ Πλουτάρχου Ἐπτὰ σοφῶν συμπόσιον.”

10 (φ. 280 α). Δουκιανῷ “Ζεὺς ἐλεγχόμενος.”

11 (φ. 287 β). Τοῦ αὐτοῦ “Δίς κατηγορούμενος ἢ δικαστήρια.”

12 (φ. 307 β). Τοῦ αὐτοῦ “Περὶ τοῦ μὴ βιάδιως πιστεύειν διαβολῇ.”

13 (φ. 319 β). Τοῦ αὐτοῦ “Πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον.”

14 (φ. 332 α). Τοῦ αὐτοῦ “Φιλόπατρις ἢ διδασκόμενος.”

Τὰς ὑπ' ἀρ. 2—9 ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιλαμβανομένας πλουταρχείους συγγραφὰς ἀπέβαλεν ὁ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ διὰ τὴν παρὰ Teubner ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἐκδοσιν τῶν Ἡθικῶν. Ἴδε ὅσα γράφει περὶ τοῦ κώδικος ἐν Plutarchi Chaeronensis Moralia. Lipsiae. Teubner 1888. Τόμ. Α' σ. XII, XLVIII κ. ε.

2943. 269.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ι. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους

ὅπως ἀν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ προσευχῆς.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

4. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.

5. Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου Χρηστοθήθεια.

6. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων.

7. “Παραδείγματα Γεωργίου Κορέση Εἰς διαφόρους συμβαλλόμενα.”

Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2944. 270.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Γινώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν.”

Κεφ. Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας, Εἰς ἀλήθειαν κτλ.

2. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων.

3. Κανόνες διάφοροι.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Περὶ προσευχῆς.—β'. Εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον.

5. "Ἰγνατίου τοῦ εὐλαβεστάτου σκευοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Παραίνεις τοῖς νέοις κατὰ στοιχείον." Ἐν τέλει· Πόνος Νεκταρίου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου ἐκ χώρας Δημητρίδης, ἀψμζ' Μαῦτου ιδ' (=1747) ἐν Βουκουρεστίῳ.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς Εὐτρόπιον.

7. "Ὁ κανὼν τῶν Θεοφανείων" ἀτελής.

"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

2945. 271. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἰγνιενή ἐν τῇ καθωμιλημένη.

Τὰ πρῶτα κεφάλαια· "Περὶ μακροβιότητος καὶ εὐεξίας τοῦ ἀνθρώπου," "Περὶ ἀέρος," "Περὶ βρωμάτων καὶ ποτῶν." Ἐν τέλει "Σημείωσις περὶ πανώλης" καὶ Συνταγαί.

2946. 272. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Εἰς τὰ ὀκτὼ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως διαλέξεις, ζητήματά τε καὶ θεωρήματα."

Προηγείται Προοίμιον, οὗ ἡ ἀρχὴ Συλλήβδην περὶ πάσης τῆς περιπατητικῆς φιλοσοφίας εἰπεῖν. Ἐν τέλει· Σύνθεσις τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου μεγίστου εροδιδασκάλου Κυρίου Κυρίου Ματθαίου Τυπάλδου τοῦ ἐκ Κεφαλληνίας.

2. Τοῦ αὐτοῦ (;) "Εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία περὶ οὐρανοῦ" Διαλέξεις.

Προάσσονται· "Περὶ τινων ὡδε προλεγομένων. Ζήτημα α". Τίς ὁ σκοπὸς ταύτης τῆς πραγματείας." Ἀρχ. Περὶ τοῦ σκοποῦ ταυτησὶ τῆς πραγματείας διαφωνία πολλή παρὰ τοῖς ἐξηγηταῖς φαίνεται· πολλῶν γὰρ πολλὰ λεγόντων, ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὑπολαμβάνει.

Ἐν τέλει Σχήματα τῶν ἡλιακῶν συστημάτων (Τυχωνικῶν, Ἡμπτυχωνικῶν, Πτολεμαϊκῶν, Αἰγυπτιακῶν, Πλατωνικῶν, Κοπερνιακῶν).

3. Τοῦ αὐτοῦ (;) "Διαλέξεις καὶ θεωρήματα εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς πραγματείαν."

Ἀρχ. Τῷ καλλίστῳ τῆς φυσικῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀπάσης.

Ἐν τέλει· Ζαχαρίας ὁ Σένεκας ὁ Κυπρίος καὶ μέγας λογοθέτης τῆς ἀρχιεπίσκοπῆς καὶ πάσης Κύπρου, καὶ πρῶειν, καὶ δραγομάνος τῆς βασιλείας τῶν Τουρκῶν. Ἐν, Ἐνετίησιν 1680 Σεπτεμβρίου α". νῦν δὲ ξένος καὶ ἐλάχιστος καὶ ταπηνός.

2947. 273. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Θεόδωρου τοῦ Προδρόμου "Τετράστιχα λαμβικά καὶ ἠρωελεγεία εἰς τα κεφαλαιώδεις ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ γραφῇ."

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α'. Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—β'. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—γ'. Εἰς Καισάριον.—δ'. Εἰς τὰ Θεοφάνεια. Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.

*2948. 274. Χαρτ. 8. XVII.

1. Συνεσίσις Ἐπιστολαί.

2. Φαλάριδος Ἐπιστολαί.

3. Ἀνωνύμου Ἐπιστολὴ "Σοφωτάτῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Ματθαίῳ τῷ Καρυοφύλῳ."

Ἀρχ. Ὁ τῆς δεσποτείας σου ἐμπροσθεν.

4. Σωσιπάτρου Ἐπιστολὴ Τερπάνδρῳ.

5. Ἀνωνύμου Ἐπιστολὴ "Γεωργίῳ τῷ ἡγουμένῳ."

6. Ζωσιμᾶ Ἐπιστολαί.

α'. "Γαβριήλ τῷ Φιλαδελφείας."—β'. "Ναθαηλῶ" (κολ.).

7. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες ἱαμβικοὶ γ'.

8. "Ἀρχὴ συν Θεῷ περὶ τῆς ἀλφαβήτου τὸ πῶς συνέστηκεν ἐξ ἀρχῆς."

9. "Λεξικὸν κατὰ αβ" καὶ ἐρμηνεία τῶν βοτάνων."

Ἀρχ. Ἀείζων τὸ ἀμάραντον, Ἀκαλύφη, ἡ κνίδη.

10. "Περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων."

11. "Περὶ ἐλέου καὶ οἴνου καὶ μέλιτος."

12. "Τῶν ἰβ' πολυτίμων λίθων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ ὄχρα."

13. "Τῶν ἰβ' ἀνέμων τὰ ὀνόματα καὶ τῶν τόπων αὐτῶν."

14. "Περὶ ἐλεγείου στίχου· τὰ δὲ ἐλεγεία λιγυρῶς."

15. "Πόθεν ἐκλήθη ἐλεγείον."

16. "Λέξεις τῶν ψαλμῶν" κατ' ἀλφάβητον.

17. "Λέξεις τῶν ψδῶν" τοῦ Ψαλτηρίου.

18. "Ἐκλογή τῶν θεοπνεύστων γραφῶν

πάνυ σύντομος καὶ ὠφέλιμος."

19. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

Ἀρχ. Ἐρώτ. Ἐδοξε τισὶν ὅτι δυνατὸν ἐστὶ φεύγοντα τινὰ ἀπὸ θανατικοῦ αὐτοῦ τόπου εἰς ἕτερον τόπον διασωθῆναι ἐκ τοῦ θανάτου. Ἀπόκρ. Ὁ τῶν θαυματικῶν λόγος καὶ τὸ τοῦτων μυστήριον βαθὺ καὶ δυσκατάληπτὸν ἐστὶ...

20. "Προοίμιον εἰς τὸ Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγαν."

21. Ἀκέφαλος λόγος καὶ πραγματεία.

Κοσμεῖται ὑπὸ σχημάτων.

22. "Ἀριστοτέλους τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τὸ α"

(κολ.). Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 7 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην. Ἡ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 ἀραιὰ, περιοριζομένη μόνον εἰς τνας λέξεις.

2949. 275. Βομβ. 8. XIII.

"Ἱστορία ψυχωφελῆς

ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπικῶν χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν μετενεχθεῖσα πόλιν διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ, μονῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα."

Ἐν τέλει· Ἐγρᾶφῃ διὰ ταπεινοῦ ἱερέως καὶ ἀμαρτωλοῦ Μιχαήλ τοῦ Ταγκρέϊ ἐπὶ 5 ψοα' ἔτους (=1268).

2950. 276. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους.

2. "Κανὼν ἱκετήριος εἰς τοὺς ἁγίους μέγαν Θεολόγον, Ἀθανάσιον καὶ Χαλαλάμπην."

3. "Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν."
Τὰ πρῶτα κεφάλαια Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας, Εἰς ἀλήθειαν κτλ.
4. Κάτωμαι Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικά κατὰ μετάφρασιν Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.
5. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν.
6. "Γαβρίου Ἑλληγος Τετράστιχα."
7. "Δημοφίλου Ἐκ τῶν πυθαγορείων ἐπῶν."
8. "Πυθαγόρου Χρυσὰ ἔπη."
9. "Παραδείγματα Γεωργίου Κορίσση Εἰς διάφορα συμβαλλόμενα."
10. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα.
11. Τοῦ αὐτοῦ Διάφορα ἄλλα ποιήματα.
12. Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου Χρηστοθήθεια.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 8—12 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2951. 277.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον.
Ἄρχ. Α. ἀντι τοῦ ω χρυσάσων ἀντι χρυσώσων. τίθεται δωρικῶς ἐν γεν. πληθ. ἀπλοῦν ἀν χωρὶς τόνου ἢ με περισπωμένην ἀν. α. ἀντι τοῦ ε, δωρικῶς λαμβάνεται. οἶον αἴτε ἀντι εἴτε. ἀ ἀντι τοῦ ἦ ἄρθρου, δωρικῶς. ξ ὅπου ἀντι ἦ. δα, σύστημα ὕδατος, Ἑσόχιος." Ἐπονται αἱ λέξεις ἀάατος, ἀάβακτος, ἀαγῆς, ἀαδα κτλ. Τελευτᾷ μετὰ τὴν ἐρμηνεῖαν τῶν λέξεων ὠτακουστῶ, ὠτακουστῆς, ὠτᾶν, ὠτᾶριον, ὠτε, ὠτειλή, ὠτικὸς καὶ ὠτεγχύτης, ὠτογλύφης, ὠτος ἢ ὠτος διὰ τῶν ἐξῆς: ὠψ: ὀφθαλμὸς καὶ θεωρία προσώπου καὶ τὸ πρόσωπον: ὠψοπόνος: μάγειρος. ὠόδης: ὠσειδής.
2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Περιέχονται ἐξηγήσεις μετὰ Πίνακος ἐν ἀρχῇ δηλοῦντος τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτὰς ἐν αἰς ἀναγνωστέοι αἱ Ἀπόστολοι.

2952. 278.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀνωνύμου Γραμματικῆ.
Ἄρχ. Περὶ τοῦ τί ἐστὶ Γραμματικῆ καὶ εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα. Γραμματικῆ ἐστὶ τέχνη τοῦ ὀρθῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ γράφειν διδακτικῆ.
2. "Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] δραγομένου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Περὶ συντάξεως."
3. "Ἐτέρου τινὸς Ἀνωνύμου Περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν."
Ἄρχ. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τεχνολογικοῦ μέρους τῆς γραμματικῆς τσαυτὰ εἰρήσθω ἡμῖν.

2953. 279.

Χαρτ. 8 μικρ. XVII.

"Γραμματικῆ τοῦ Δασκάρους."

2954. 280.

Χαρτ. 8. XVIII.

- Κωνσταντίνου Δαπόντε Ὑμνοὶ καὶ ψαδί.
- α'. "Τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετῶ-

Η.

- μασθέντος Καισαρίου Ὑμνοὶ εἰς τὴν πανύμνητον Θεοτόκον."
—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ὠδάριον."
Ἄρχ. Μιχαὴλ μεγαλοουργέ,
τῶν ἀγγέλων ἀρχηγέ.
—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Γαβριήλ."
—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα."
—ε'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἅγιον Ῥηγῖνον."
Ἄπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. β' εἰς στίχους πολιτικούς.

2955. 281.

Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.

1. "Τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱεροδιακόνου κυρίου κῦρ Μακαρίου [τοῦ Παταμίου] Ἐκθεσις ῥητορικῶν τῶν κανόνων, ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὗς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ἀπανθισάμενος, εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνῆν τοῖς φιλολόγοις προσέθηκεν."
Ἐτυπώθη ἐν Βενετία τῷ 1755. Ἰδ. ΣΑΘΑ Νεοελ. φιλολογία σ. 441.
2. "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὀμιλίαν συγγράφειν"
ῥητορικῆ εἰς κεφ. ιβ'. Ἄρχ. Μέλλουσιν ὑμῖν ὀμιλίαν συγγράφειν (ἣν διδαχὴν εἰώθαμεν λέγειν), πρῶτον.

2956. 282.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον Προδιόκησις ἦτοι εἰσαγωγή, Γεωργίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."

2957. 283.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Τέχνη ῥητορικῆ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον,
εἰς τὴν ὅποιαν τὰ παραδείγματα εἶναι ἀπὸ ταῖς διδασκαίαις τοῦ ἱεροδιδασκάλου Μηνιάτη. Συντεθείσα παρὰ Βικεντίου τοῦ Δαμοδοῦ δαφνοφόρου ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκθ' κατὰ μῆνα Ἰανουάριον."
Ἐξεδόθη τύποις ἐν Βενετία τῷ 1759. Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογία Μέρ. Β', ἀρ. 115.

2958. 284.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβινου
Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύονται καὶ ποῦ ψιλούνται. Καὶ περὶ ἀντιστοιχῶν. Τινὲς λέγουσι ὅτι τοῦ Πτωχοπροδρόμου κῦρ Θεοδώρου ὑπάρχουσιν, οἱ καὶ μᾶλλον ὡς οἶμαι ἀληθεύουσιν."
2. "Περὶ συντάξεως Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως [τοῦ Στουδίτου]."
Ἐν τέλει. Εἶληφεν τέρμα τὰ τῆς συντάξεως ῥήματα ὡδε τῇ χειρὶ Ἰωσήφ ἱερομονάχου. Ἐτους ,ξρκ' μιν ἡ Ἄπριλιος εἰς τὰς 5' (=1602).
3. Κλίσις τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.
4. Λεξιλόγια ἧτοι ἐρμηνεῖα λέξεων κανόνων.
5. Τύποι τῶν ῥημάτων ἐν παραδείγμασι.
6. Περὶ ἐπιφρημάτων καὶ ἄλλα γραμματικά.
7. "Περὶ συντάξεως τῶν προθέσεων."
8. "Ἐπιτομὴ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων... Δασκάρους."
Ἄτελέ. Ἐπονται δὲ φύλλα ἀγραφα.
9. "Παράφρασις τῶν γνωμῶν Κάτωμαι τοῦ Ῥωμαίου ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλου λογοθέτου."
Ἄτελέ.

2959. 285.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Γνώμαι ἕμμετροι (ἀκέφαλοι).

2. Φωκάλβου Στίχοι

μεθ' ἑρμηνείας ἐπομένης εἰς ἕκαστον στίχον.

2960. 286.

Χαρτ. 4. XVIII.

1. Ἰακώβου ἱερομονάχου ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων Νομοκάνων.

Ἀφιεροῦνται εἰς Παρθέσιον οἰκουμηνικὸν πατριάρχην (τὸν Β') δι' ἐπιστολῆς ἐπομένης εἰς τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίνακα τῶν περιεχομένων. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἡ ἀρχὴ προοιμακῶς τῆς παρουσίας βιβλίου πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς πασῶν τῶν πόλεων καὶ εἶτα ἡ πρόλογος τῆς παρουσίας βιβλίου τῆς συντασσόμενης ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων. Ἄτὸς δὲ ὁ νομοκάνων διήρηται κατ' ἀλφάβητον, καὶ ἀρχεται ἐν τῷ Α' στοιχείῳ διὰ τοῦ κεφ. Ἐπιτὸν τῶν ἀρνησάμενων τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐὰν ἐπιστραφῶσι πῶς νὰ εἰκονομηθῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, κεφάλαιον α^{ον}. Κεφ. τελ. ἐν τῷ Ω "Περὶ ὕψους ποιοὶ λέγονται κεφ. β'."

Ἔστι δὲ ἡ ἄλλως λεγομένη Βακτηρία τῶν ἀρχιερέων, περὶ ἧς ἰδ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ V. LINGENTHAL ἐν Deffner's Archiv für mittel- und neugriechische Philologie. Athen. 1880 σ. 222 κ. ἐ. Ταύτης ἐξέδωκεν ἐκ κώδικος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν τὸ Εὐρετήριον καὶ τοὺς πρόλογους ὁ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΣ ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς εταιρίας. Τόμ. Γ' σ. 129—225.

2. "Περὶ τῶν ἱερατικῶν [καὶ κοσμικῶν] ἀξιωματίων."

3. Τύποι διαζυγίων καὶ ἐπιστολῶν.

4. Τινὰ περὶ παραδείσου.

Ἐν τέλει· Οἱ ἀναγινώσκοντες μένησθε τοῦ γράψαντος τὴν βίβλον ταύτην Μακαρίου ἀρχιερέως τοῦ Μιτυληναίου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψη^{ον} ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1708).

5. Νεοφύτου Β' Κωνσταντινουπόλεως

Πράξις συνοδικὴ περὶ διαφόρων γαμικῶν κεφαλαίων.

Ἀρχ. Νεοφύτος ἐλέψθεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμηνικὸς πατριάρχης. Ἐν τέλει· Ἰριθ^{ον} μηνὶ Μαΐου Ἰνδικτιῶνος θ^{ον}. Τέλ. Θεοφάνης ἐλέψθεοῦ πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης. Ἔπονται δ' αἱ ὑπογραφαὶ τῶν συνυπογράψαντων ἐπισκόπων.

Ἐξεδόθη τύποι ὑπὸ ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΛΗ (Σύνταγμα κανόνων Τόμ. Β' σ. 156 κ. ἐ.) καὶ ΓΕΔΕΩΝ (Κανονικὰ διατάξεις, ἐπιστολαί, λύσεις, θεσπίσματα τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1889. Τόμ. Β' σ. 74—77).

2961. 287.

Χαρτ. 4. XVI.

1. "Στίχοι γραμματικῶς τινος βαρβάρου (γρ. Βαβρίου)."

Περιέχονται καὶ Ἀισώπειοι μῦθοι κατ' ἀλφάβητον μέχρι τοῦ μ γεγραμμένον ἐν χωλιαμικοῖς τετραστίχοις.

Ἀρχ. Ἄνδρὸς ποσὶ πατεῖτο πέτρινος λέων καὶ τις λέωντι φησι τὴν ἰσχὺν βλέπεις· ἀλλ' εἰ λέοντες εἶπεν εἶδον γλῶφειν πολλοὺς ἀνθρώπους οἶδες ἀνθρώπους λίθους.

Ἐπ' ἄλλοις πρᾶγμασιν μὴ ἐπαίρεσθαι

Ἄλλοις πτεροῖσιν ἀμφισπόμενος ἤσχει κολοῖδς ὀρνέων ὑπερφέρειν· πρῶτω δὲ δῶρον ἢ χελιδῶν ἤρπᾶκει· μεθ' ἦν ἅπαντες, εἶτα γυμνὸς εὐρέθη.

Εἰσι δὲ οἱ μῦθοι ποίημα Ἰγνατίου διακόνου. Ἰδ. κώδ. 1025 (160, 18).—СΑΒ. FRID. MUELLER Ignatii Diaconi Tetrasticha 58 etc. Kiel, 1886. ΚΑΥΜΒΑΧΗΣ Gesch. der byz. Litteratur. 348.

2. Αἰσώπειοι μῦθοι καταλογάδην.

Περιέχονται 11 μῦθοι ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Κ καὶ 7 ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Λ.

Ἀρχ. Κόραξ κρέα ἀρπάσας ἐπὶ τινος ἐκαθέσθη δένδρου· ἀλώπηξ δὲ τοῦτου θεασαμένη. Τέλ. Λύκος αἶγα θεασάμενος ἐπὶ τινος κρημνοῦ νεμομένην... ὁ δὲ ἔφη· ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομῆν καλεῖς· σεαυτῷ δὲ τροφήν πορίζεις.

3. Ματθαίου τοῦ Βλαστάφους Σύνταγμα κανόνων.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη κατὰ τὸ τρέχον ἀρτίως 572 (=1582) δι' ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κυροῦ Θεοδοσίου.

4. "Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφθῆκία."

5. "Ἡ γεγωνυῖα ὑποτύπωση παρὰ τοῦ βασιλέως Διονύσιου τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεις οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν."

6. Συμπληρώματα τοῦ Συντάγματος τοῦ Ματθαίου.

7. "Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ."

8. Νικήτα Ἐρακλείου Ἀποκρίσεις

πρὸς τινὰ Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη.

9. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως

"Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀγίων πατέρων."

10. Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου

τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρους, "πρὸς τὸν ἱερωτάτου ἐπίσκοπον Δυρραχίου τὸν Καβάσιαν Ματθαῖος ἔγνω ταυτὶ συνταχθέναι."

11. "Μάρκη ἱερομονάχου Σύνταγμα ποιηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ."

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα ξένα, ἐν οἷς περιέχονται α'. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολή.—β'. Ἀπόστασμα τοῦ Λεωναρίου.—γ'. Ἐρημίου Ἐξηγήσεις περὶ τῶν ἐξακιχλιῶν ἐτών.—δ'. Ἐρμηνεία ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ψαλμοῦ 5' καὶ ια'.

2962. 288.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Νομοκάνων"

ἐν ᾧ περιέχονται ἅπαντες οἱ ἐκκλησιαστικοί, ἀποστολικοί, συνοδικοί τε καὶ πατερικοί κανόνες, ἐξηγημένοι εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον."

Ἀρχ. Κανόνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων... α' Ἐπίσκοποι νὰ χειροτονοῦνται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἐπισκόπους. β'. Ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ διάκονος καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί... Μένει ἀτελής ὁ κώδιξ ἐν τῷ "Περὶ ἀρχιερέως ἐὰν λειτουργῇ μόνος του. οα' Συμεὼν Θεσσαλονίκης" διὰ τῶν λέξεων· ἐξωθεν μὲν λέγουσι κέλευσον, ἐσωθεν δὲ ψάλουσι γυρῶθεν τῆς ἀγί...

2963. 289.

Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. κς' μετὰ πίνακος ἀκριβοῦς τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆ καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ." Κεφ. κς'. "Τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τοῦ λόγου

της Κοιμήσεως αὐτοῦ." Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν νόμιμον ἐγράφη δια χειρὸς ἐπτελοῦς τινὸς καὶ βακεν-δίτου Συμεὼν μοναχοῦ...αψλδ' (=1784) Ὀκτωβρίω ι'.

2964. 290. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 221).
Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. 294. Κεφ. 1. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθεῖς καὶ να μὴ δὲν πιστεύῃ λογὸν τῶνδ χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ." Κεφ. 294. "Ἐὐχὴ ἦν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰ πνευματικὸς ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν." Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη το πῶν νόμιμον δια χειρὸς καμοῦ Δημητρίου ἱερέως ἐκ πόλεως Μπαμπὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δρύστρας ἐν ἔτη 1785, κατὰ μῆναν Ἀυγουστον εἰς τὰς 18.

2965. 291. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 51).
Νομοκάνων.

"Νομοκάνων ἐββανισθὲν ἐκ τῶν τοῦ νόμου κεφαλαίων" ἀνευ διαίρεσεως εἰς κεφάλαια. Ἄρχ. Ὁ δεχόμενος λογισμοὺς ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθός.

2966. 292. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων κεφ. φξ'.
Μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. α'. "Τὰ ἱβ' ἄρθρα τῆς πίστεως ἡμῶν τῆς ἀγίας καὶ ἀμώμου." Κεφ. φξ'. "Ἐὐχὴ λεγομένη παρὰ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων."
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη ἐνιαχοῦ.

2. "Καθολικοὶ κανόνες τῶν θείων καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων."

Καὶ ἕτερα ἕνα κεφάλαια κανονικά.

3. "Περὶ τοῦ πῶς γράφεται ἡ πράξις τοῦ ἐπισκόπου."

4. "Ἑτέρα πράξις ἀρχιερέως."

5. "Ἐρώτησις περὶ τῶν ἐπτὰ τάξεων τῆς ἱερωσύνης." Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

6. "Περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς Συμεὼν Θεσσαλονίκης."

7. "Διάλεξις ἥτοι διάλογος τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου." Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

8. "Τί πράγμα εἶναι ἡ νηστεία."

9. "Δήλωσις ἐν ἐπιτόμῃ τῶν αἰρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἰρεσιάρχῶν."

10. "Σύνοψις μαρτυριῶν τῆς ἀγίας γραφῆς περὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν λατικῶν αἰρέσεων ἐκ τῆς ἀποσταλείσης ἐκθέσεως τῆς λατικῆς πίστεως παρὰ τοῦ πάπα Γρηγορίου πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν."

11. "Μαρτυρία ἐκ τῆς ἀγίας γραφῆς κατὰ τῶν τὰ ἄζυμα προσφερότων."

12. Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

"Περὶ τῆς τῶν Φράγκων αἰρέσεως καὶ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς. Οὗτος ἐστὶν ὁ ὀνομασθεὶς Ταράσιος σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἡγιασμένος."

13. "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων."

14. "Τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τοῦ λόγου τῆς Κοιμήσεως αὐτοῦ."

2967. 293. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Ἐἰς βιβλία τρία, ὧν τὸ α' περιέχει κεφ. σλα', τὸ β' κεφ. πβ' καὶ τὸ γ' κεφ. λη'. Τὸ α' κεφ. τοῦ α' βιβλ. "Περὶ τῶν ἀρηθέντων τῶν Χριστῶν ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως." Κεφ. λη' βιβλ. γ'. "Περὶ ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου φόνου."

2. "Ἐτερον νομοκάνωνον συνοπτικότερον ἀπὸ διαφόρων κανόνων..." Μετὰ προοιμίου. Καὶ ἄλλοι τῶν κανόνων.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐν ἔτει ,ζρκε' μηνὶ Νοεμβρίῳ (=1617).

2968. 294. Χαρτ. 8. XVII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. σν5' μετὰ πίνακος ἀκριβοῦς τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. α'. "Ματθαίου τοῦ νομοθέτου καὶ μοναχοῦ τοῦ πάνσοφωτάτου τοῦ Βλαστέρεως κεφάλαιον α". Πρέπει τὸν κριτὴν τοῦτέστι τὸν ἀρχιερεὶ νὰ μεμεταίῃ κτλ. Κεφ. τελ. "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ἀνὴρ λάσπει χρόνους ε' καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξωδὸν τὴν γυναῖκα του." Ἐπειτα· "Ἐὐχὴ συγχωρικτὴ εἰς τὸν μεταροῦντα."

2969. 295. Χαρτ. 8. XVII.

Ματθαίου τοῦ Βλαστέρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Κεφ. σζα'. Ἐπιγράφεται· "Ἀρχὴ σὴν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἱεροῦ νόμου Ματθαίου τοῦ νομοθέτου ὡς ἦν ἱερομόναχος καὶ σοφώτατος, τὸ ἐπικληθεὶς Βλαστέρις." Κεφ. α'. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθεῖς" κτλ. Κεφ. σζα'. "Ἐὐχὴ ἦν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἢ ἱερεὺς ἢ πνευματικὸς εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν."

2970. 296. Χαρτ. 8. XIV.

1. Νομοκάνων.

Ἐν τίτλοις μ'. Ἄρχ. ἀπὸ τοῦ β' (ἀκεφ.)...ἢ ὡς διάτρησιν ποιῶν ἢ βάρος ἐπιτιθεῖς ἢ συνάπτων ἐν αὐτῷ τὸ οἰκοδόμημα ἰδιωτικὸν παρα κέλευσιν βασιλέως ὁ ὑπερβαίνων δι' αὐτοῦ καὶ μὴ διὰ τῆς πόρτας κεφαλικῶς τιμωρεῖται.—"Τίτλ. γ'. Ζῆτει βιβλίον α' τῶν Βασιλικῶν περὶ τῆς ἀνωτάτου τριάδος."—"Τίτλ. δ'. Περὶ ἐνοχῆς καὶ ἀγωγῆς, ζῆτει βιβλίον τῆς Βασιλικῆς νβ'."—"Τίτλος λη'. περὶ βιαιῶν πραγμάτων ἀρπαγέντων καὶ περὶ ὀχλαγωγίας."—"Τίτλ. λθ'. Περὶ διασεισεων."—"Τίτλος μ'. Περὶ ἀπελατῶν. Κυρίως ἀπελάτης λέγεται, ὅστις θρέμματα ἀπὸ βοσκῆς ἢ βουκολίων ὑποσύρει, ἢ ἀπὸ τῶν ἀγγελῶν, ἱππους· ὁ γὰρ βοῦν ἢ ἱππον πλανώμενον λαβῶν, οὐκ ἐστὶν ἀπελάτης, ἀλλὰ κλέπτης· μέχρι δὲ δέκα προβάτων καὶ πέντε χοίρων καὶ ἱππου ἐνὸς ὁ ἀπελάτης γνωρίζεται· ἢ δὲ τιμωρία, ἐπὶ μὲν τῶν ἐντίμων, ἐξορία ἢ ἀποκίνησις ὀφφικίου, ἐπὶ δὲ τῶν ἀτίμων, ἐξορία ἢ χειρὸς ἐκτομῆ, ἐὰν μετὰ σιδήρου ἀπελάσῃ καὶ τρισσεύσωσιν ἀπαξ γὰρ τολμήσαντες τοῦτο, τύπτονται· δεῦτερον δὲ ἐξορίζονται, καὶ τρίτων, χειροκοποῦνται."

2. "Ἐκλογὴ ἀπὸ νομοκανόνων."

Ἄρχ. Ὀρίσεν διὰ ταῦτα ἡ ἀγία σύνοδος μιδεὲν ἡ ἐξήνε μοναστήριον οἰκοδομητὸν ἀνευ τῆς τοῦ ἐπισκόπου γνώμης ἢ βουλής.

3. 'Αθανασίου 'Αλεξανδρείας
"Ἐπιστολὴ πρὸς μονάζοντα περὶ ἐνυπνιαζομένων."
4. Θεοφίλου 'Αλεξανδρείας "Περὶ τῶν ἁγίων Θεωφανείων."
5. Τιμοθέου 'Αλεξανδρείας "Ἐκ τῶν κανονικῶν αὐτοῦ ἀποκρίσεων."
6. Διονυσίου 'Αλεξανδρείας "Ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείου ἐπιστολῆς."
7. "Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Πρὸς Ἀμφιλύχιον Ἐπιστολαὶ περὶ τῶν ἐξαγορευόντων τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας."
8. "Ἀπ' ἐδῶ πάλιν ἔρχονται αἱ ἁμαρτίαι ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας."
9. "Ἐκ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κανόνων."
10. Κανόνες πατέρων καὶ συνόδων.
11. "Οἱ ὑπόγραφαὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς διὰ κινάβαρος."
12. "Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παμφίλου ἐκ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῶν Ἀποστόλων, τοῦτέστιν ἐκ τῶν συνδικῶν αὐτῶν κανόνων, μέρος τῶν ὑπ' αὐτοῦ εὑρεθέντων εἰς τὸ τοῦ Ὁριγένους βιβλιόθηκην."
13. Ἐπιτίμια Ἀποστόλων, πατέρων καὶ συνόδων.
14. "Σεληνοδρόμιον σὺν Θεῷ τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τῆς σελήνης."
15. "Τίτλος ἑταίρος περὶ ακριβίας τῶν γάμων."
16. "Λόγοι πρὸς τοὺς φοβουμένους τὸν Θεὸν, παρενητήκοι καὶ πρὸς τοὺς ἀγαπώντας τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν."
17. "Περὶ τῆς θείας λειτουργίας."
18. "Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν λόγος ὠραίος."
19. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

2971. 297.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
Κεφ. σιζ'. Προτάσσεται προοίμιον "Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανύμοις λαοῖς ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν δεῖ" καὶ Πίναξ τῶν περιεχομένων.—Κεφ. α'. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι" κτλ. Κεφ. σιζ'. "Ἐδὴ ἦν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς" κτλ.
2. Τύποι γραμμάτων ἐκκλησιαστικῶν.
3. Ἐπιφανίου Περὶ τῶν ἱβ' λίθων.
4. "Θεοδώρητου ἐπισκόπου Κόντρους εἰς τὸ ρητὸν ὅπου λέγει Ὁνομά μου Κύριος καὶ δὲν τὸ ἐφάνηρωσεν αὐτῶν."
5. "Περὶ ἀρχιερέως πῶς κάμνη χρεια νὰ παραγγέλλη καὶ νὰ διδάξῃ ἐκεῖνον ὅπου νὰ κάμη πνευματικόν."
6. Εὐχαί τινες.
Νεωτέρη χειρ. Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου πόνοσ τοῦ Κυπρίου· ἐπὶ ἐτους Ἱζριβ' Ἰνδικτιῶνοσ β' Δεκεβρίῳ ἰθ' (=1808).
- 7 (ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ). "Κατὰ ἀλφάβητον

κατανικὰ (γρ. κατανυκτικὰ) Πρὸς τὸ Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς ποίημα Διοντος τοῦ σοφοῦ."

Ἄρχ.

Ἄρα τίς γῆθεν ἀείρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρου.

2972. 298.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
Κεφ. σιγ'.—Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ" κτλ.—Κεφ. σιγ'. "Περὶ πῶς γράφει ὁ ἀρχιερεὺς τὸ διαζύγιον εἴταν ὁ ἄνδρας λείπῃ χρόνου πέντε καὶ δὲν ἀποστελῇ ἐξοδοὺς τῆς γυναικὸσ αὐτοῦ."
2. Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν, τῶν Ῥωμαίων καὶ Χριστιανῶν βασιλέων καὶ τῶν σουλτάνων.
Μετὰ καὶ τῶν ἐτῶν τῆσ πατριαρχείασ ἡ βασιλείασ ἐκάστου καὶ τῶν κυριωτέρων κατορθωμάτων ἐκάστου βασιλέωσ. Μέχρι τοῦ ἐτους Ἱπγ' (=1875).

2973. 299.

Χαρτ. 8 μικρ. XVII.

1. Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
Κεφ. τζ', προτασσομένου Προοίμιον "Τοῖσ ἀπανταχοῦ" κτλ. καὶ Πίνακος τῶν περιεχομένων. Κεφ. α'. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι" κτλ.—Κεφ. τζ'. "Περὶ πῶσ γράφεται τὸ διαζύγιον εἴταν ὁ ἄνδρας λείπῃ πέντε χρόνου" κτλ.
2. Εὐχαί τινες καὶ σημειώματα ἀτελῆ.

2974. 300.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Νόμιμον πάνει οφέλημων καὶ εκλεκτῶν ἡσ πατέρασ πνευματικῶσ."
Περίλαμβάνεται Ἐξομολογητάριον, οὐ προηγουμέναι Συμβουλαὶ καὶ ὁδηγίαι εἰσ πνευματικῶσ, καὶ "Νομοκάνονασ ἔχων κανόνασ κατ ἐπιτομήν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τοῦ μεγάλου Βασίλειου καὶ τῶν συνόδων" κεφ. σλη'.
- Ἐν τέλει· Δοσίθεοσ ἱερομόναχοσ.
2. "Αἰρότησ καὶ ἀπόκρισισ αἱ πλήσται τοῦ αγιοτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείασ κυρίου Μάρκου κεφάλαια διάφορα."
3. "Περὶ μοναχῶν."
4. "Περὶ τῆσ τραπέζης."
5. "Συμεὼν Θεσσαλονίκης Λόγοσ."
Ἄρχ. Πὰσ δὲ αφορισθῆσ.
6. Κανόνες.

2975. 301.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. Νομοκάνων
ἦτοι Ἐξομολογητάριον, προτασσομένων Νουθεσιῶν καὶ ὁδηγῶν εἰσ πνευματικῶσ, ἐπομένων δὲ κανόνων σιβ', ὧν α' "Περὶ τῶν πνευματικῶν πῶσ δεῖ αὐτοὺσ εἶναι καὶ τοῦ μὴ λέγειν ἕτερου πνευματικοῦ." σιβ' "περὶ ὑψομένησ Παναγίασ εἴταν ἀπολεσθῆ τί χρῆ ποιεῖν."
2. Διάφοροι εὐχαί καὶ κανόνες.
Ἐν τέλει· Ετελειώθη εἰσ τοὺσ χιλίουσ ἑπτακόσιωσ πενήντα ὀκτώ Ἀπριλλίου πρώτῃ (=1758).

2976. 302.

Χαρτ. 16. XVII.

- Νομοκάνων
ἦτοι Ἐξομολογητάριον, προτασσομένων Νουθεσιῶν καὶ ὁδηγῶν

εις πνευματικούς και Πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. σλβ', ὡν α'. "Περὶ τῶν πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι," σλβ' "Ἐύχῃ λεγομένη ὑπὸ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν..."

2977. 303. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων

ἦτοι Ἐξομολογητῆριον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Προτάσσεται ἐν ἀρχῇ Πίναξ (ἀκέφ.) καὶ ἔπονται Νουθεσίαι καὶ ὁδηγίαι εἰς πνευματικούς. Κεφ. ριε', ὡν σφίζονται μόνον ροθ'. Κεφ. α'. "Περὶ τοῦ πτεῖ ὕσιν ἀληθῶς πνευματικοί."

2978. 304. Χαρτ. 16. XVII.

1. Νομοκάνων

ἦτοι Ἐξομολογητῆριον, ἀκέφαλον. Ἐν ἀρχῇ Πίναξ ἀκέφαλος. Προτάσσονται Νουθεσίαι καὶ ὁδηγίαι εἰς πνευματικούς. Κανόνες σκβ', ὡν α'. "Περὶ τῶν πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι καὶ τοῦ μὴ λυεῖν ἐτέρου πνευματικοῦ κρίσιν," σκβ'. "Περὶ λήθης τοῦ ιερῆως μὴ ἐνωσιν γενέσθαι συνέβη καὶ ἐκάλυψαν κενὸν τὸ ποτήριον."

2. "Κυροῦ Μάρκου Ἀλεξανδρείας" καὶ "Τοῦ Ἀρμενοπούλου" Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει 'ζρξγ' ἐν μηνί 'Ιουλλίω ι' (=1655). Συνεσταχωμένη μετὰ τοῦ χειρογράφου κώδικος εὑρηται ἐν τέλει ἐντυπος Ἀκολουθία τοῦ ἀγιασμοῦ.

2979—3065. 305—391.

Χαρτ. 4. 8. 16. XV—XVIII.

Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ.

3066. 392. Χαρτ. XVI—XIX.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα διαφόρου σχήματος κωδίκων μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.

3067. 393. Χαρτ. XV—XIX.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα διαφόρου σχήματος κωδίκων ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

3068. 394. Χαρτ. XV—XVIII.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα διαφόρου σχήματος κωδίκων λειτουργικῆς ὄλης.

3069. 395. Χαρτ. 8. XIV.

"Τυπικὸν ἀκριβὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς

ἀκολουθίας ἀπὸ τοῦ τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάβα καὶ ἐτέρων ἀθροισθὲν διαφόρων ἔχον καὶ τὰ κεφάλαια τοῦ μοναχοῦ κθρ Μάρκου, ἐν οἷς ἕκαστον αὐτῶν ζητεῖται χωρίοι μεθ' ἐτέρων τινῶν ἀναγκαίων σημειώσεων."

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται Πίναξ. Ἐν τέλει Χεῖρ Γρηγορίου Ἀλυάτου.

Ὁ κώδιξ κεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ

3070. 1. Περγ. 8. XII. (φ. 299).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

1 (φ. 4 β). "Πίναξ ἐγὼ πέφυκα τῆσδε τῆς βίβλου."—
2 (φ. 5 α). "Περὶ ὀμοιωσέως καὶ μακροθυμίας."—3 (φ. 25 β).
"Περὶ ἐλεημοσύνης."—4 (φ. 45 α). "Περὶ ἀγάπης."—5 (φ. 59 α).
"Περὶ διδασχῆς καὶ νοουθεσίας."—6 (φ. 70 α). "Περὶ ἀμαρτίας
καὶ ἐξαγορεύσεως."—7 (φ. 81 β). "Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας
καὶ δόξης."—8 (φ. 88 β). "Περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως."—
9 (φ. 100 β). "Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."—10 (φ. 113 α). "Περὶ
ἀνδρείας καὶ ἰσχύος."—11 (φ. 121 β). "Περὶ ὄρκου."—12 (φ.
128 β). "Περὶ θανάτου."—13 (φ. 140 α). "Περὶ παίδων
ἀνατροφῆς."—14 (φ. 148 β). "Περὶ ἀκακίας καὶ μωσικα-
κίας."—15 (φ. 160 α). "Περὶ εὐχῆς."—16 (φ. 172 β). "Περὶ
μετανοίας."—17 (φ. 179 β). "Περὶ νηστείας καὶ σωφροσύνης."—
18 (φ. 184 β). "Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλη-
σίας καὶ τῶν θείων μυστηρίων."—19 (φ. 198 α). "Περὶ ταπεινο-
φροσύνης."—20 (φ. 198 β). "Περὶ ψυχῆς."—21 (φ. 202 β).
"Περὶ προνοίας."—22 (φ. 209 α). "Περὶ πλούτου καὶ πενίας."—
23 (φ. 219 β). "Περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης."—24 (φ. 225 α).
"Περὶ ἀρρωστίας καὶ ἰατρῶν."—25 (φ. 231 α). "Περὶ γυναικῶν
καὶ κάλους."—26 (φ. 242 β). "Περὶ πλεονεξίας."—27 (φ. 250 α).
"Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας."—28 (φ. 254 β). "Περὶ ἀλα-
ξονίας καὶ κενοδοξίας."—29 (φ. 260 α). "Περὶ φθόνου."—
30 (φ. 264 α). "Περὶ μίσους καὶ ἐχθρας."—31 (φ. 270 β).
"Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας."—32 (φ. 274 α). "Περὶ ὀργῆς καὶ
θυμοῦ."—33 (φ. 281 α). "Περὶ σιοπῆς καὶ ἀπορρήτων."—
34 (φ. 281 β). "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον."
(καλ.)

3071. 2. Περγ. 8. XIII. (φ. 226).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α'. Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα (ἀκέφ.).—β'. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.—
γ'. Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτήτα.—δ'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.
—ε'. Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ.—ς'. Εἰς τὴν
Πεντηκοστήν.

2. Ἀνδρίου Κρήτης Λόγοι.

α'. Εἰς τὸν τετραήμερον Δάξαρν.—β'. Εἰς τὰ Βατα.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

4. Βίος τῶν ἁγ. Κοσμῆ καὶ Δαμιανοῦ καὶ τῆς μητρὸς
αὐτῶν Θεοδότης.

5. Ἰακώβου Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

6. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμη-
μένων.

7. Διήγησις μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Μακαρίου Ἀλεξ-
ανδρείας.

8. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἱστορία περὶ τῆς κηδείας
τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.—β'. Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ
Ἰούδα.

10. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.

11. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος

"περὶ τῆς εἰκότος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ
τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῇ Βυρητῶ πόλει."

12. Περίοδοι καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
Βαρνάβα.

13. Ἐκ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

14. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

15. "Θαῦμα ἐκ τινος ἱστορίας συντεθὲν

γενόμενον ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου."

3072. 3. Περγ. 8. XIII. (φ. 75).

Βαρσανουφίου Διδασκαλία.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἄρχ...λέσαι περὶ τούτου καὶ
ἐφοβούμενη λέγων μή ποτε οὐ πιῶ. Τέλ. ἐν γέεννη τοῦ
πυρὸς τοῦ ἀσβέστου τὸ σημεῖον τοῦ ἀποβάλλοντος...

Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων περγαμηνῆς, ὧν τὸ
μὲν ἐξώτερον (XI αἰῶνος) περιέχει ὅλην ἐκκλησιαστικὴν, τὸ δ'
ἐσώτερον φαίνεται ἀνήκον εἰς τὸν αὐτὸν κώδικα.

3073. 4. Περγ. 8. XII. (φ. 171).

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι εἰς τὴν ἐξαήμερον θ'.

2. Γρηγορίου Νύσσης Περὶ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀδελφὸν Πέτρον ἐν κεφαλαίοις λ'.

Τέλ. (κολ.)· πάλιν δὲ κατὰ προσθήκην δύναμις τις ψυχικὴ τοῖς ἀλόγοις ἐγγινομένη οὐδὲ αὐτῆ τοῦ τέλους ἐφέκεται...

3074. 5. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 244).

1 (φ. 1 α). "Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης Ἰακώβω ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων περὶ τῶν πράξεων καὶ περιόδων τοῦ ἀγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου αἰς καὶ ὁ αὐτοῦ συμπεριληπτὸς βίος."

2 (φ. 47 α). "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος."

"Ἀρχ. Ἀδτη μὲν οὖν ἡ πλήρης τῆς ἀνωθεν χάριτος τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου ἐπιδημιῶν διήγησις. Τέλ. μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἄμα τῷ ἀγίῳ δόξα κράτος τιμὴ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων."

3 (φ. 60 α). "Ἱστορία ψυχωφελῆς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπῶν χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μωῆς τοῦ ἀγίου Σάββα."

3075. 6. Περγ. XI. (φ. 263).

1 (φ. 1 α). Μάρκου μοναχοῦ Λόγοι.

α' (φ. 2 β). "Περὶ νόμου πνευματικοῦ."—β' (φ. 10 β). "Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι."—γ' (φ. 28 α). "Περὶ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος."—δ' (φ. 42 β). "Διάλεξις πρὸς σχολαστικόν."—ε' (φ. 57 β). "Συμβουλία νοδὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν."—ς' (φ. 61 α). "Πρὸς Νικόλαον."—ζ' (φ. 72 α). "Εἰς τὸν Μελχισεδέκ."

"Ἐν ἀρχῇ τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀκέφαλος. Ἀρχ... μένοις καὶ τελείοις ἐστί. Ἐν τελείᾳ ἐκάστου τῶν λόγων στιχομετρικὴ σημείωσις. Ἐν ἐν τελείᾳ τοῦ εἰς τὸν Μελχισεδέκ ἔχει ὄδον τοῦ ἀββᾶ Μάρκου εἰς τὸν Μελχισεδέκ στίχοι χ' ὁμοῦ στίχοι, εἰ. Λόγος ἐστί παρὰ τοῖς μονάζουσιν, ἤγουν ἀσκηταῖς, φάσκων ὅτι πάντα πώλησον καὶ Μάρκον ἀγάρασον. Ὅμοῦ λόγοι η' στίχοι, εἰ'.

2 (φ. 82 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτης ἐπιστολῆς εἰς τὸ ῥητὸν τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν."

3 (φ. 89 α). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

4 (φ. 240 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

5 (φ. 249 α). Γρηγορίου Νύσσης Περὶ νηστείας καὶ πτωχοτροφίας.

6 (φ. 257 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Ὁμιλία λεχθεῖσα μελλούσις εἰσιαινε τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς."

"Ἀρχ. Φαιδρὰ τήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. Τέλ. (κολ.) ἐμβοῶντος τῶν προφητικῶν ἡ...

"Ἐν φ. 239 β χειρὶ νεωτέρα· Ἡ βίβλος αὐτῆ ὑπάρχει τοῦ μονηδρίου τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαγγέλου Ὁγουφρίου τοῦ ἐχομένου ἐν τῇ λαύρᾳ τῶν Καρεῶν. Ἡλιφα τοῖνον ταύτην ἐγὼ Καλλίνικος μοναχὸς ἐκ τοῦ εἰρημένου μονηδρίου ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐφόδου τῶν Τουρκῶν οὐχ' ἔνεκα ἱεροσυλίας ὡσάν τις ἡμᾶς κρίνοιτο,

ἀλλ' ὅπως ταύτην φυλάξοιμι. Ὁ γοῦν βουλευθεὶς ὕστερῃσαι ταύτην ἢ μετὰ τὴν ἐμὴν ζῶην ἢ καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ βίου μου ἐὰν μὴ προφθάσω ἐγὼ ἐκέισε δοῦναι ἔστω ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σατανᾶ καὶ μετὰ Ἰούδα τοῦ προδότου καὶ τῶν εἰπόντων ἄρον ἄρον σταύρωσον αὐτόν.

3076. 7. Περγ. 4. XI. (φ. 817).

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι μ' (ἀκέφ.).

2. Νεῖλου τοῦ ἀββᾶ Κεφάλαια νηπτικά.

3. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια.

4. Μάρκου μοναχοῦ Κεφάλαια.

5. Κασιανῶ Λόγος ἀσκητικός.

6. Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου Κεφάλαια παρακλητικὰ ρ'.

7. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Πρὸς μονάζοντας καὶ κληρικούς πάντας."

"Ἐν ἀρχῇ καὶ τελείᾳ ἀπὸ δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

3077. 8. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 168).

1. Ἰώβ.

2. Παροιμίαι Σολομώντος.

3. Ἐκκλησιαστής.

4. Σολομώντος Ἄσμα ἀσμάτων.

5. Σοφία Σολομώντος.

6. Σοφία Σειράχ.

3078. 9. Περγ. 8 μέγ. XIV. (σ. 570).

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἱερὰ παράλληλα (;).

2. Πρόβου Ἐπαπορήματα πρὸς Ἰακωβίτας.

3. Μιχαὴλ [Κηρουλαρίου] πατριάρχου Ἐπιστολὴ πρὸς Πέτρον Ἀντιοχείας περὶ ἀξύμων.

4. Πέτρου Ἀντιοχείας Ἀντίγραμμα.

5. Ὅρος ἐκτεθεὶς παρὰ Μανουὴλ τοῦ Πορφυρογεννήτου.

6. Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Πρὸς Σίλβεστρον πάπαν Ῥώμης.

7. Ὁμιλίας διάφοροι.

Εἰσι δὲ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Κυρῆλλου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Μαξίμου μοναχοῦ, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ ἐκ τῆς Κλίμακος.

"Ἐν σ. 9—10 "Τάξις τῶν μητροπολιτῶν αὐτοκεφάλων καὶ ἀρχιεπισκόπων."

3079. 10. Περγ. 4. XI. (φ. 380).

Προκοπίου τοῦ Γαζαίου Ὑπομνήματα εἰς τὴν παλαιὰν Διαθήκην.

1 (φ. 8 α). "Εἰς τὴν Γένεσιν" (ἀκέφ.). "Ἀρχ... πρῶτον ἀγγέλων ἐπὶ τῆς κατὰ Ἀβραὰμ διηγήσεως.—2 (φ. 97 α).

"Εἰς τὴν Ἐξοδον."—3 (φ. 192 α). "Εἰς τὸ Λευϊτικόν."—

4 (φ. 235 α). "Εἰς τοὺς Ἀριθμούς."—5 (φ. 276 α). "Εἰς τὸ Δευτερονόμιον."—6 (φ. 308 α). "Εἰς τὸν Ἰησοῦν."—7 (φ. 321 α).

"Εἰς τοὺς Κριτάς."—8 (φ. 380 α). "Εἰς τὰς Βασιλείας."—

9 (φ. 334 β). "Εἰς τὴν Γ' τῶν Βασιλειῶν σχόλια."—10 (φ.

848 α). “Ἀρχὴ σχολίων εἰς τὴν Δ’ τῶν Βασιλειῶν.”—11 (φ. 852 β). “Σχολίων τῆς τῶν Βασιλειῶν Β ἀρχή.”

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα συναριθμηθέντα εἰσὶν ἀγραφα. Τὰ δὲ τέσσαρα τελευταῖα φύλλα φθαρῆντα ἐν τοῖς ἀνω ὑφ’ ἰγγρασίας φέρουσιν ἐπικεκολλημένα τεμάχια περιγραμμένης ἀγραφα. Ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων φαίνεται συγκεχυμένη, τῶν σχολίων εἰς τὴν Β’ τῶν Βασιλειῶν συμπεπηγμένων νῦν ἐν τέλει τοῦ κώδικος, ὡχὶ δὲ μετὰ τὰ εἰς τὴν Α’, ἅτῳ φαίνονται ὄντα ἐλλιπῆ.

3080. 11. Περγ. 8. X. (φ. 373).

I (φ. I α). Λόγοι πανηγυρικοὶ διάφοροι.

Εἰσὶ δὲ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἀνδρέου Κρήτης καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

2 (φ. 115 α). Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως

“Διήγησις δι’ ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων ησθεῖων τὴν μνήμην ἐορτάζωμεν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.”

ΜΙΟΝΕ XL, 1821 κ. ε.

3 (φ. 133 α). “Διήγησις ψυχοφελῆς

περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνας τὸ πῶς ἐπεκλήθη ἀντιφωνητῆς καὶ περὶ Θεοδώρου παυκλήρου τοῦ Βυζαντίου καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου.”

Ἀρχ. Ἀδελφοὶ διήγησιν βούλομαι διηγῆσασθαι ὑμῖν πάνυ καλὴν καὶ ὠφελείας πλήρη.

4 (φ. 152 α). “Διήγησις ψυχοφελῆς

περὶ τοῦ ἐπαράτου καὶ παρὰ νόμου ἐπαοιδοῦ τοῦτέστιν τοῦ μεσίτου καὶ περὶ τοῦ φιλοχρίστου νοταρίου καὶ περὶ τοῦ πατρικίου περὶ τῆς εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Ἀρχ. Ὅτι μὲν γὰρ μεσίτην ὀνομάζουσιν αἱ ἅγιοι γραφαὶ Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πανταχόθεν δῆλόν ἐστιν ἐξ αὐτῶν τῶν θείων γραφῶν. Τέλ. ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

3081. 12. Περγ. 8. XI. (σ. 242).

I (σ. I). Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι λβ’.

Ὁ α’ “Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.”

2 (σ. 90). “Ἐκ τῆς Ἰερωνύμου ἐπιστολῆς πρὸς Δαῦσον.”

Ἀρχ. Πείθομαι γὰρ ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ λαῦσαι. Τέλ. ὑπὲρ πᾶσαν πολυτελεῆ θυσίαν ἀρέσκει τῷ Θεῷ.

3 (σ. 105). “Ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς β’ ἑκατοντάδος

Ἐκλογή τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἐπισκόπου Κερπάρου.”

Ἀρχ. Καλὰ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τὰ πάντα γεγόνασιν. Τέλ. τὸν κατορθοῦντα κατ’ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἀπεργάζεται Θεοῦ.

4 (σ. 115). Ἰακώβου τοῦ Πέρσου Περὶ ἀσκήσεως.

Ἀρχ. Ἀσκησίς ἐστι μελέτη καὶ πόνοι. Τέλ. Πρὸς τὸ πράττειν τὸ κακὸν καὶ τὸ καλὸν ἀντιλέγοντες.

5 (σ. 121). Ἀββᾶ Ἡσαίου Διδασκαλία.

6 (σ. 123). Ἀββᾶ Κασσιανοῦ

“Περὶ τυπώσεως κοινοβίου ἐκλογῆς.” Ἀρχ. Ἐπειδὴ μοι προσέταξας μακαριώτατε πάτερ.

Ἔπονται τοῦ αὐτοῦ ἄλλοι λόγοι.

7 (σ. 184). Θεοδώρου Ἐπίσσης Κεφάλαια.

Ἀρχ. Ἐπειδὴ περ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι ἀποταξάμενοι τῷ Σατανᾷ. Τέλ. Τὸ γὰρ ὄλον ἡμῶν τῆς σωτηρίας ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς κείται καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίᾳ αὐτῷ ἡ δόξα.

8 (σ. 202). Ἀββᾶ Νελου γινώμαι.

Ἀρχ. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ σεαυτοῦ κατάγνωσις. Τέλ. ὤτων καὶ γλώσσης καὶ φιλαυτίας μέγας ὁ κίνδυνος.

9 (σ. 203). “Τοῦ αὐτοῦ Ἀπόδειξις ὅτι οὐδὲν ὄφελος μᾶς ἀρετῆς τῶν ἄλλων ἀπόντων.”

Ἀρχ. Ὄστω τῆς κατὰ ψυχὴν εὐμορφίας φροντίσωμεν. Τέλ. Ἐπειδὴ οὐχ εὖρε καλὸν τὸν καρπὸν αὐτῶν.

10 (σ. 205). Ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ Κεφάλαια.

Ἀρχ. Τῆρει σεαυτὸν ἀδελφέ ὅτι ὡς περ ὁ Χριστὸς ὑπέμεινε δι’ ἡμᾶς ὄβρεις καὶ θάνατον. Τέλ. ἀκτημοσύνη ἐγκράτεια καὶ τὸ ἀπερίσπαστον.

11 (σ. 209). “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγος παρανετικός πρὸς Γεώργιον ὑπαρχὸν Ἀφρικῆς.”

Ἀρχ. Σκοπήσωμεν ἀκριβῶς εὐλογημένη τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπε. Τέλ. πόθον δὲ τῆς βασιλείας ἀναλαβεῖν τὸν προτρεπόμενον αὐτὸν εἰς τὰς ἀγαθὰς πράξεις.

12 (σ. 214). Ἀββᾶ Θαλασσίου “Κεφάλαια ὠφέλιμα πρὸς πάντα πρεσβύτερον.”

Ἀρχ. Πόθος πρὸς Θεὸν ὀλικῶς τεταμένος Θεῷ καὶ ἀλλήλοις συνδεσμεῖ τοὺς ποθοῦντας. Τέλ. συμφέρει μετὰ τῶν ἀνθρώπων εἶναι, τῷ δὲ εἰδῶτι ζῆμια αὐτῷ ἐστίν.

13 (σ. 231). “Ἐκ τῶν ἠθικῶν τοῦ Χρυσοστόμου.”

Ἀρχ. Μέγα αγαθὸν εὐχὴ ἐὰν μετὰ διανοίας εὐχαρίστου γίνεται. Τέλ. εἰ θέλωμεν οὖν ἐν ευχαίᾳ ἀκούεσθαι τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας φυλάξωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

14 (σ. 238). “Τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.”

Ἀρχ. Δια τοῦτο συνεχῶς τὸν περι μετανοίας ποιῶ λόγον. Τέλ. (κολ.) εἰ γὰρ οἱ τὰ ἐκεῖ ἀμαρτῶντες ἀμαρτήματα τῶσαυ...

3082. 13. Περγ. 4. XI. (φ. 262).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον. Ὁμιλίαι μγ’.

3083. 14. Περγ. 16. XII. (σ. 521).

I (σ. I). Συμειῶν τοῦ νέου Θεολόγου Περὶ νοερᾶς προσευχῆς (ἀκέφ.).

2 (σ. 13). “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλήμονος.”

Ἀρχ. Ἐλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Φιλήμονος τοῦ ἀναχωρητοῦ ὅτι καθεῖρξεν ἑαυτὸν. Τέλ. μὴ δὲν το παράπαν λαλῶν ὁ ὄντως φιλόσοφος ἀνὴρ.

3 (σ. 36). Ἀββᾶ Νελου Κεφάλαια

α’ (σ. 86). Ἀρχ. Εἰ βούλει ἐξαφανίσει. Τέλ. γνωρίζει πρὸς τὸν Θεόν.—β’ (σ. 87). Ἀρχ. Ἐγγίσατε φησὶ τῷ Θεῷ. Τέλ. δωρεῖται τὸ χάρισμα.—γ’ (σ. 88). Ἀρχ. Ἐν ταῖς πρὸς τὸ κρεῖττον δεήσεσι. Τέλ. καὶ μὴ ἐγχερονίσωσιν ἐν τινὶ ἐλαττώματι.—δ’ (σ. 41). Ἀρχ. Μηδαμῶς θορυβηθῆς. Τέλ. ὡς περ καπνὸν ἀφ’ ἡμῶν ἐκλείποντες.—ε’ (σ. 43). Ἀρχ. Ἐὰν γλίχη εἰσελθεῖν. Τέλ. καθ’

ἐκάστην τιτρωσκόμενον νύκτα.—5' (σ. 48). "Ἀρχ. Τὸν δεσπότην ἑαυτῶν. Τέλ. καταπατήσας τὸ πάθος τὸ μυσαρὸν.

4 (σ. 50). "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Διάφορα ἀποσπάσματα.

5 (σ. 62). Βασιλείου τοῦ μεγάλου

α'. Περὶ ἀσκήσεως.—β'. Περὶ προσευχῆς καὶ προσοχῆς.

6 (σ. 81). "Ἐκλογή περὶ νήψεως ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν καὶ ἀποφθέγματα τούτων περὶ φυλακῆς καρδίας."

"Ἀρχ. Εἶπεν ὁ ἁββᾶς Ἀντόνιος δεῖ τὸν μοναχὸν ὡς περ τὸν ἰχθὺν εἰς τὴν θάλασσαν. Τέλ. καὶ τίς ἂν ἀξίως ἐξέειπεν τῆς προσευχῆς τὰ κέρδη καὶ τὴν ὠφέλειαν.

7 (σ. 88). "Μακαρίου Ἀλεξανδρείας."

"Ἀρχ. [Ο]ἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων τῶν θελόντων εὐαρεστεῖν τῷ Θεῷ. Τέλ. καὶ προσοφθαλμίζονται τὴν ψυχὴν ὡς ὀφθαλμὸς ὢν αὐτῆς.

8 (σ. 90). "Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου."

"Ἀρχ. Μαρτυρεῖ τῇ συνειδήσει
Μένει κολοβὸν λειποσῶν τῶν σ. 91—104.

9 (σ. 105). Ἀνανίου Ἀνεπίγραφου.

"Ἀρχ. Ἄσπασαι τὴν ἀγγελίαν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Τέλ. δοξάζων καὶ ἀνυμνῶν τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ Τριάδι πάντοτε εἰς ἀπεράντους αἰῶνας ἀμήν.

10 (σ. 110). Ἐκλογή κεφαλαίων ἁγίου Διαδόχου.

"Ἀρχ. Ὁ ἐν αἰσθήσει καρδίας ἀγαπῶν τὸν Κύριον. Τέλ. τὸ νέφος ἐκεῖνο τὸ βαρὺ ὑπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ μέλους διαλυθῆ.

11 (σ. 132). Ἐκλογή κεφαλαίων ἁγίου Μαξίμου περὶ ἀγάπης.

"Ἀρχ. Οὐ τὰ βρώματα κακὸν ἀλλ' ἡ γαστριμαργία. Τέλ. ἀρξεται ἀπεντεύθεν τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως.

12 (σ. 148). Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου Μάρκου.

"Ἀρχ. Οἱ τὸν Θεὸν ἀγαπῶντες καθ' ἡμέραν ἀποθνῆσκουσιν. Τέλ. καὶ υἰοθεσία καὶ δόξα ἀφ' αὐτοῦ ἡμῖν δεδωρηται.

13 (σ. 182). Ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου Μακαρίου.

"Ἀρχ. Ὁ πάσης κακίας καὶ ἐμπαθοῦς διαθέσεως τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀποκαθάρας. Τέλ. τῷ ἀγαθῷ πάντως ἐπακολουθεῖ.

14 (σ. 184). Ἐκ τῶν τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀριστοπαιγίτου.

"Ἀρχ. Ψυχῆς κίνησις ἐστὶ διττή. Τέλ. ἐπὶ τὰς ἀπλᾶς καὶ ἡνωμένας ἀνάγεται θεωρίας.

15 (σ. 184). Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

"Ἀρχ. Ὅπως ἐγὼ νοῶ τὸ τοῦ Δαυὶδ ἐκεῖνο. Τέλ. καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαταίσει σοι τοὺς ἐγκάτοις.

16 (σ. 185). Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσαίου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

"Ἀρχ. Πανταχοῦ ἡ θεία Γραφὴ παλαιὰ τε καὶ νέα.

17 (σ. 186). Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

α'. "Ἀρχ. Οὐδὲν γὰρ μοι δοκεῖ τοιοῦτον οἶον μύσαντα τὰς αἰσθήσεις. Τέλ. ταῦτα τῆς κατασπώσης ὄλης ἐπικρατήσιεν.—β'. "Ἐκ τοῦ μακκαβαϊκοῦ λόγου ἀπόδειξις δι' αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμὸς." "Ἀρχ. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδεικνυσθαι μέλλων. Τέλ. ἀλλὰ καὶ θείας μερίδος σὺν ἐκείνοις κατηξιώθη.

18 (σ. 193). Ἐκ τῶν τοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Η.

"Ἀρχ. Εἰ μὲν τῆς φύσεως μὴ ἐνοχλοῦσης πρὸ καιροῦ τῆς πείνης ἢ μνήμη γένηται. Τέλ. οὐδὲν ὠφελείται νηστεύων.

19 (σ. 196). "Κεφάλαια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θαλασσίου περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας."

20 (σ. 230). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ ἐκ τῆς Κλίμακος.

α'. Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας.—β'. Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς τῶν ἀρετῶν μακαρίας προσευχῆς.

21 (σ. 266). Ἀνδρίου τοῦ Ἱεροσολυμίτου

"Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸν ἀνθρώπων βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας." "Ἀρχ. Οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει τὸ στάσιμον. Τέλ. χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τῆς περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις ἅμα τῷ ἀγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

22 (σ. 275). "Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἁγίου Νίκωνος."

"Ἀρχ. Καὶ ἡ χαρὰ ὁμοίως εἰς δύο κεῖται. Τέλ. ἐν ταῦθα ἐφεύροις εἰ μετέλθοις γνησίως.

23 (σ. 279). "Ποίημα Ἑλίας ἐκδίκου τινός."

"Ἀρχ. Ἐξεστι παντὶ Χριστιανῷ τῷ ὀρθῶς πιστεύοντι εἰς Θεὸν μὴ ἀμεριμνεῖν. Τέλ. ὅποια ἐστὶ πρὸ τῆς μελ- λούσης γνώσεως.

24 (σ. 291). "Τοῦ αὐτοῦ

Ψυχὴν ἔρωτι νυμφικῷ τετρωμένην
εὐχῆ συνάπτει οἶδεν ὧδε νυμφίω."

"Ἀρχ. Τοῦ αἰσθητοῦ τε καὶ νοεροῦ φωτός. Τέλ. ἐνθα πάντων εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐστίν.

25 (σ. 300). "Τοῦ αὐτοῦ

Λεμιῶν ἐνθάδε καρπῶν πεπληρωμένους
πνευματικῆς πράξεως καὶ θεωρίας."

"Ἀρχ. Ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ. Τέλ. ἥς χωρὶς καὶ ἡ προσευχὴ ἀκάθαρτος εὐρίσκεται καὶ ἀπρός- δεκτος.

26 (σ. 319). "Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐργασίας νοός."

"Ἀρχ. Τὴν ἀρχὴν τῆς κατὰ Θεὸν ὠφελείας ποιεῖσθαι ἔχομεν. Τέλ. καὶ τῆς πάλαι δουλείας ἡλευθέρωσα.

27 (σ. 320). Ὁσίου Ἀντωνίου κεφάλαια νηπτικᾶ.

"Ἀρχ. Ἀνθρωποποιὸς ὀφείλει λέγεσθαι ὁ τοὺς ἀπαι- δεύτους ἡμερώσαι δυνάμενος. Τέλ. καὶ ὀρώσα τὰς περὶ αὐτὴν ἐστῶσας δυνάμεις.

28 (σ. 339). Ὁσίου Μακαρίου

"Καιφάλα ὠφελίας πεπληρωμένα."

"Ἀρχ. Πᾶσα ἡ εὐαρέστησις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διακονία τῆς ψυχῆς. Τέλ. ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡδυνήθη ὑποστήναι.

29 (σ. 351). Συμεὼν Εὐχαίτων

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχόν.

"Ἀρχ. Τρία μέρη λέγουσιν οἱ πατέρες ἔχειν τὴν λογικὴν ψυχὴν. Τέλ. ἀναβοᾶν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος.

30 (σ. 364). "Ἐσαγγρίου."

Ἀρχ. Εἰ τις βούλοιο ἰδεῖν. Τέλ. ἐπιφανέντος αὐτοῦ τοῦ φωτός.

31 (σ. 365). "Ἐκ τῆς βίβλου τινὰ Βαρσανουφίου."

35

Ἄρχ. Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον λέγων. Τέλ. χειρόν ἐστι καὶ ὀλεθριώτατον.

32 (σ. 370). Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Μαξίμου, Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ, ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

33 (σ. 375). "Ἐκλογή καιφαλίων πάνυ ὠφελήμων ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου."

Ἄρχ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς. Τέλ. ἐν τῇ θλίψει τῆς σαρκὸς ἐπισκέπτεσθαι.

34 (σ. 407). Τοῦ αὐτοῦ "Ἔτερα ἐκλογή ἐκ τῶν πρὸς τὸν ὁσίου Συμεὼν ἐπιστολῶν αὐτοῦ."

Ἄρχ. Ὅτι δὲ πάσας τὰς ἐντολὰς χρῆσθαι φυλάττεσθαι ὑφ' ἡμῶν. Τέλ. ἡ τελειότης τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν ταύτη.

35 (σ. 455). "Ἐκλογή ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ αὐτοῦ Ἰσαὰκ Σύρου."

Ἄρχ. Εἴπε τις τῶν ἁγίων ὅτι γίνεται τὸ σῶμα φίλος τῆς ἁμαρτίας. Τέλ. καὶ αὐτὸς ποιήσοι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μεθ' ἡμῶν, ἀμήν.

36 (σ. 462). Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ Ἐσαγρίου καὶ Νικήτα τοῦ Σπηθάτου.

37 (σ. 468). "Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ."

Ἄρχ. Πᾶσα γνώσις ἀρετῆ τε καὶ ἰσχυρὸς χάρις Θεοῦ εἰσιν. Τέλ. ἥτις ἐστὶ γνώσις θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων.

38 (σ. 479). "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πενθικὸς τῷ πενθεῖν βουλομένῳ."

Ἄρχ. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὄρθου βαθέος ἀναστὰς ἐπορευόμενος. Τέλ. κατὰ τὴν σάρκα φορῶν τῶν ἐτέρων οὐ διήμαρτεν.

39 (σ. 482). "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρῶλλον ἐκ τῆς εἰς τὸν προφήτην Ἠσαίαν...."

Ἄρχ. Δεῖ δὲ ὅν ἡμᾶς μὴ παροργίζῃν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. Τέλ. ἀπὸ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.

40 (σ. 489). "Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου."

Ἄρχ. Πολλὰκις τοιγαροῦν ἐθαύμασα τῶν τὰς θείας παρερμηνεύοντων γραφάς. Τέλ. οὕτω μὴ θεὸς γε ἐμπνέοι δύναμιν.

41 (σ. 492). "Τοῦ μακαρίου Ἀγνουστίνου ἐπισκόπου Ἰπκάνου."

Ἄρχ. Τὴν γνώσιν τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων πολλοῦ τιμᾶσθαι. Τέλ. καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ τῇ ἀγίῳ, ᾧ πρέπει ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια νῦν τε καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

42 (σ. 514). Γρηγορίου Σιναΐτου Κεφάλαια προσευχῆς.

Ἄρχ. Ποτὲ μὲν ἐπὶ σκάμνου τὸ πλεῖστον διὰ τὸ ἐπιπορον. Τέλ. ἀμυδρὸν καὶ κολοβόν.

3084. 15. Περγ. 8. XI. (σ. 715).

I (σ. I). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι.

Περιέχονται ἐν ὄλῳ λόγοι λέ', ὧν ὁ α' (ἀκέφ.) ἀρχ... οὐρανὸν ἄνω καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω θείας φωνῆς ἀκού-

σαντες καὶ καταμάθωμεν νόμους κτίσεως.—β' (σ. 15).

"Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα συμπαραόντος ἀπὸ Βασιλείου ἡρίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων."—λε' (σ. 508). "Σημασία εἰς τὸν Ἐζεκιήλ."

2 (σ. 510). Βίος ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἄρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς ὡς ἄνδρες Γρηγόριος ὁ πᾶνυ. Τέλ. σὴ γὰρ ἐστὶν ἐκείνη ἡ ἱερὰ φωνὴ καὶ Θεῷ λέγουσα φίλον εἶναι τὸ κατὰ δύναμιν.

3 (σ. 558). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ἱερῶν σὺνης λόγοι 5'.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι, μινᾶση ἀγράφῳ, εὐρηται γεγραμμένα ἐν μεταγενεστέρῳ αἰῶνι τάδε· + Σκουταριώτου λευτροῦ Θεοδώρου· ἐστὶ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος τοῦ κώδικος.

3085. 16. Περγ. 4. XII. (φ. 299).

I (φ. I α). Θεοδώρου Κύρρου (:) Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις καὶ τὰς ἐπιστολὰς τῶν Ἀποστόλων.

α' (φ. 1 α). "Προῖμιον τῆς ἐρμηνείας τῶν Πράξεων." Ἄρχ. Εἰ καὶ Πράξεις τὸ βιβλίον ἐπιγέγραπται τῶν Ἀποστόλων, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν τὰς τοῦ Παύλου περιέχει. Τέλ. εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐπάνελθὼν καὶ τὴν νομίμην σύζυγον.—β' (φ. 94 β). "Ἐπίθεσις τῆς Πέτρου δευτέρας ἐπιστολῆς."—γ' (φ. 109 β). "Ἐπίθεσις τῆς Ἰωάννου ἐπιστολῆς τοῦ Θεολόγου."—δ' (φ. 188 α). "Ἐπίθεσις τῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου β' ἐπιστολῆς."—ε' (φ. 187 β). "Ἐπίθεσις τῆς Ἰωάννου γ' ἐπιστολῆς."—ς' (φ. 189 α). "Ἐπίθεσις τῆς Ἰούδα ἐπιστολῆς." Τέλ. (κολοβ.) ὡς καὶ αὐτοῦ βδελυροῦ χρηματίζοντος....

2 (φ. 146 α). Τοῦ αὐτοῦ "Φιλόθεος ἱστορία ἡ ἀσκητικὴ πολιτεία."

Τέλ. (κολοβ.) καὶ τῶν ὁμοίων πάντες κἂν ὁ μὲν εὐθύς, οἱ δὲ μετ' ὀλίγον ὀδεύσωμεν....

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο τμημάτων, γεγραμμένων ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν τοῦ XII αἰῶνος καὶ συμπηγημένων εἰς τὸ αὐτό. Ἀμφότερα δ' εἰσὶ κολοβά. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξικνεῖται μέχρι καὶ τοῦ φ. 145, τὸ δὲ δεύτερον μέχρι τοῦ τέλους. Τοῦ δὲ δευτέρου μέρους τὰ δύο τελευταῖα φύλλα εἰσὶ γεγραμμένα κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν αἰῶνα, νεωτέρα δὲ χειρῶν.

3086. 17.

Περγ. Βομβ. 4. XI. XIII. (φ. 260).

I (φ. I α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίου.

α' (φ. 1 α). Ἀνεπίγραφος καὶ ἀκέφ. Ἄρχ. ἐν τῷ ἀναγγέλλειν τοῖς πλησίον ἡμῶν τὸ κήρυγμα· ὅς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ. Τέλ. ὁ γὰρ ἐλεῶν φησι πτωχὸν δανείζει τῷ Κυρίῳ· ἐχέγγυον δὲ τοῦδ' ἀνθρώποις ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.—β' (φ. 8 α). "Κατὰ τοκιστῶν."—γ' (φ. 8 β). "Εἰς τὸν κη' ψαλμόν."—δ' (φ. 17 β). "Εἰς τὸν κθ' ψαλμόν."—ε' (φ. 28 β). "Εἰς τὸν λβ' ψαλμόν."—ς' (φ. 32 α). "Εἰς τὸν λγ' ψαλμόν."—ζ' (φ. 45 β). "Εἰς τὸν λζ' ψαλμόν."—η' (φ. 51 β). "Εἰς τὸν μα' ψαλμόν."—θ' (φ. 59 β). "Εἰς τὸν με' ψαλμόν."—ι' (φ. 66 α). "Εἰς τὸν μη' ψαλμόν."—ια' (φ. 75 α). "Εἰς τὸν νθ' ψαλμόν."—ιβ' (φ. 78 α). "Εἰς τὸν ξα' ψαλμόν."—ιγ' (φ. 83 α). "Εἰς τὸν ρδ' ψαλμόν."—ιδ' (φ. 86 β). "Εἰς τὸν ριε' ψαλμόν."—ιε' (φ. 90 β). "Εἰς τὸ Πρῶτερον σεαυτῷ."—ισ' (φ. 97 β). "Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου· Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας."—ις' (φ. 108 α). "Πρὸς τοὺς πλουτοῦντας."—ιη' (φ. 111 β). "Περὶ εὐχαρι-

στίας."—ιθ' (φ. 118 α). "Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίττα καὶ εἰς τὰ λειπόμενα τῆς προλεχθείσης ὁμολίας καὶ περὶ εὐχαριστίας." Τέλ. (κολοβ.) τὴν τῆς ψυχῆς σου ἐπιστάσιαν προκατασχοῦ....

2 (φ. 121 α). Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικά.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) ἔρεκεν τοῦ ἐλέους καὶ...κατορθωμάτων μου ὁ δὲ ἑαυτὸν ὑπεύθυνον λογιζόμενος οὕτε μνησι-κακῆσει ἀνθρώπῳ πώποτε οὕτε κατακρίνη ἀνθρώπον ἀμαρτάνοντα.

3 (φ. 131 α). "Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τῶν Γραπτῶν πρὸς Μεθόδιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ὄντα ἐν μνημείῳ κεκλεισμένον."

Ἄρχ. Τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωηφόρον ναίοντι τὴν γῆν καὶ πολοῦντι τὸν πόλον.

Ἔπονται "Οἱ εἰς τὰ μέτωπα καὶ τὸ δλον πρόσωπον τῶν αὐτῶν ἁγίων γραφέντες στίχοι."

4 (φ. 131 β). Συναγαλί.

5 (φ. 132 α). Ῥητὰ καὶ συναγαλί.

Ἄρχ. Ὁ τὸν πλοῦτον μὴ σκορπίζων τοῖς χρῆζουσιν.

6 (φ. 132 β). "Περὶ τοῦ Μελχισεδέκ."

Ἄρχ. Οὗτος ὁ Μελχισεδέκ ἀνὴρ δίκαιος ἦν καὶ θεοσεβής.

7 (φ. 134 β). Περὶ Πτολεμαίου καὶ μεταφράσεως τῆς Γραφῆς ὑπὸ τῶν Ο'.

8 (φ. 136 β). Συναγαλί.

9 (φ. 137 α). Βασιλείου Καισαρείας τοῦ νεωτέρου Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

α' (φ. 137 α). Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα.—β' (φ. 138 α). Εἰς τὸ Πάσχα λόγος δεύτερος.—γ' (φ. 142 β). Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.—δ' (φ. 149 α). Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—ε' (φ. 158 α). Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—ς' (φ. 160 β). Εἰς τὸν μέγαν Κυριακόν.—ζ' (φ. 168 α). Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.—η' (φ. 165 β). Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—θ' (φ. 169 α). Εἰς τὸ Χριστὸς γεννᾶται.—ι' (φ. 181 α). Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασιλείου.—ια' (φ. 196 β). Λόγος πρῶτος τῶν Φώτων.—ιβ' (φ. 208 α). "Τέλος τῶν ἱστοριῶν καὶ τοῦ πρώτου λόγου τῶν Φώτων ἀρχὴ δὲ τοῦ β' λόγου τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτῆν."—ιγ' (φ. 208 β). Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.—ιδ' (φ. 216 α). Εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.—ιε' (φ. 226 α). Περὶ φιλοπτωχίας.—ισ' (φ. 230 α). Εἰς Γρηγόριον Νύσσης ἐπιστάτην μετὰ τὴν χειροτονίαν.

Ῥητὴ μνεῖα τοῦ Βασιλείου ὡς σχολιαστοῦ τῶν εἰρημένων λόγων γίνεται ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ θ' λόγου (φ. 169 α), ἐχούση ὡδε: "Ἀρχὴ τῶν σχολίων τοῦ Χριστὸς γεννᾶται λόγου:—Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τῷ φιλοχρίστῳ δεσπότη Κωνσταντίνῳ αὐτοκράτορι." Ἔπονται δ' ἐν ἐκάστῳ λόγῳ τὰ σχόλια τεμαχισθέντα εἰς προηγούμενον βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου γεγραμμένον γράμμασιν ἐρυθροῖς. Μόνον δὲ περὶ τὸ τέλος τοῦ ιβ' λόγου ἔμεινε κενὸς ὁ χώρος ὁ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐρυθρογραμμάτων χωρίων τοῦ ἐρμηνευμένου κειμένου προσωρισμένος.

10 (φ. 231 β). "Στίχοι τοῦ Καρκούρας [Νικολάου] πρὸς τὴν παραίτησιν αὐτοῦ."

Ἄρχ. Στηλογραφία τῆς ἐμῆς ἀκηδίας. Ψυχὴ διέγνωσ ὡς τὰ τοῦ βίου πλάνη μὴ κάμνε λοιπὸν μὴ περισσά μοι φρόνει.

Τέλ. δι' ὃν τὰ πάντα νῦν παρῆδον ἀθρόως εὐπραξίαν κέρδη τε συλλόγους θρόνον.

Ἐθρηται τὸ ποίημα ἐκδομένον ἐξ ἄλλων κωδίκων παρὰ ΜΟΤΣΤΟΖΤΑΟΥ Plustazioni Corciense, Milano. 1811. Append. σ. XX κ. ε.—Nicolai metropolitae Corcyrae carmen morale, Mediolani 1815.—Delle cose Corciensi, Corfu. 1848. Appendice di documenti σ. XXXV κ. ε. καὶ ΣΠΤΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ Κερκυραϊκὰ Ἀνέκδοτα. Ἐν Ἀθήναις. 1882. σ. 28 κ. ε.

11 (φ. 234 α). "Παρεκβολὴ ἀπὸ τῶν τῆς Παλαιᾶς."

Ἄρχ. Οἱ υἱοὶ Νῶε Σιμὶ Χάμ ἐγεννήθησαν οὖν αὐτῶν υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν. Τέλ. καὶ ὠβηδ δ' ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα.

12 (φ. 240 β). "Περὶ τῆς στολῆς τῶν ἱερέων."

Ἄρχ. Αἱ στολαὶ αἱ ποιήσουσι οἱ ἱερεῖς οἱ μέλλοντες ἱερατεύειν. Τέλ. καὶ ὁ στίχος ὁ 8^{ος} χρυσόλιθος καὶ βιρυλαίων καὶ ὄνυχιον.

13 (φ. 241 α). "Ἐξήγησις ἀκριβεστάτη τῶν θείων ψαλμῶν ὑπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων συνθεθεῖσα μᾶλλον δὲ συλλεγεῖσα."

Ἄρχ. Πρόκειται μὲν ἡμῖν τῶν ἱερῶν ψαλμῶν ἐξήγησις. Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστι. Ὅδὸς ὁ βίος εἴρηται διὰ τὴν πρὸς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν γεννηθέντων ἐπειξίαν ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πλοίοις καθεύδοντες αὐτομάτως ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐπι λιμένας ἀγονταὶ κἂν αὐτοὶ μὴ αἰσθάνονται· ἀλλ' ὁ δρόμος αὐτοὺς πρὸς τέλος ἀγει, οὕτως καὶ οἱ...

14 (φ. 246 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α' (φ. 246 α). Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα.—β' (247 β). Εἰς τὸ Πάσχα.

15 (φ. 260 β). Ἀνεπίγραφος λόγος.

Ἄρχ. Ἐγκαίρια τιμᾶσθαι παλαιὸς ἄνθρωπος καλῶς ἔχων. Τέλ. (κολοβ.) ἵνα ἐγὼ σωθῶ καὶ τοῦ παλαιοῦ πτώματος ἀνακληθῶ καὶ γένωμαι....

Ὁ κώδιξ στέκεται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον, Περγ. XII σελ. 2, καταλαμβάνει τὰ φύλλα 1—260, τὸ δὲ δεύτερον, Βομβ. XIII, κατὰ μίαν σελίδα γεγραμμένον διήκει μέχρι τοῦ τέλους.

3087. 18. Περγ. 8. Σ. (φ. 277).

1. Δανιὴλ μοναχοῦ Ῥαῖθου Βίος Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος.

2. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

3. Θαλασσίου ἐββᾶ Ἐκατοντάδες.

4. Τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ Κεφάλαια.

5. Νεῶλου τοῦ μεγάλου Λόγοι.

3088. 19.

Περγ. 8 μέγ. XII. σελ. 2. (σ. 766).

Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἁγίους καὶ ἑορτὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Αἱ σ. 709—766 ἀνήκουσιν εἰς τμήμα κώδικος ἄλλου (αἰώνος XIII), συμπεπηγμένον, ἐν ᾧ περιέχονται α' (σ. 709). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου."—β' (σ. 745). "Ἐπιμνημα διαλαμβάνων μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἀθλα καὶ

ἀποδημίας καὶ τελείωσι τῶν ἀγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.”

Ἐν σ. 766 χειρ. XV αἰῶνος Ἀφιερῶθη τὸ ἱερὸν πανηγυρικὸν τῆ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ῥόδου καὶ ὁ βουλόμενος ὑστερηθῆσαι τοῦτο παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἐξεῖ τὰς ἀρὰς τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τὸ ἀνάθημα καὶ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ ἀγίου τοῦ πατριάρχου τοῦ οἰκουμενικοῦ, ἐτι δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου τοῦ μακαριωτάτου κῦρ Νείλου...

3089. 20.

Περγ. 4 μέγ. X. σελ. 2. (φ. 222).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Δεκεμβρίου δ'—εγ'.

Περιέχονται βίοι καὶ μαρτύρια ἀγ. Βαρβάρας, ἀγ. Σάββα, ἀγ. Νικολάου, ἀγ. Ἀμβροσίου, ἀγ. Παταπίου, ἀγ. Μηνᾶ, ἀγ. Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου, ὁσ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίου, ἀγ. Σπυρίδωνος, ἀγ. Εὐστρατίου, ἀγ. Μαρδαρίου, ἀγ. Ἀδξεντίου, Εὐγενίου καὶ Ὁρέστου (κολοβ.).

3090. 21. Περγ. 8. XI. σελ. 2. (σ. 412).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου οἱ ἰσ' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι. Ἐν τισι τῶν πρώτων λόγων παρασελίδια σχόλια.

3091. 22.

Περγ. XII. Βομβ. XIV. 4 μέγ. (φ. 550).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην λόγ. κέ' (ἀκέφ.).

2. Νυκτὰ Σαρρῶν Ἐξήγησις εἰς ἰε' λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (κολοβ.).

Τὸ μὲν ὑπ' ἀρ. 1 περιλαμβάνεται ἐν τῷ ἐκ περὶ γαμνητῆς μέρει τοῦ κώδικος (φ. 1—138 καὶ 452—550), τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 2 ἐν τῷ βομβυκτικῷ μέρει (φ. 184—451).

3092. 23. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 804).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Φεβρουαρίου—κα' Μαΐου.

Εἰσὶν ἐν δλω τριᾶκοντα καὶ πέντε. Προτάσσεται δὲ ἡ Πίναξ ἀκριβῆς τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου.”

3093. 24. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 244).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Φεβρουαρίου—Ἰουλίου.

Εἰσὶν ἐν δλω δέκα καὶ ἑννέα. Ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη, ὡς παρετήρησεν ἡδὴ ὁ ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἐπὶ χάρτου ἀναγράφας τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων (φ. 1 β).

3094. 25. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 257).

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι περὶ νηστειῶν.

Ἀκέφαλος καὶ μέχρι φ. 91 ἀποκεκομμένος τὸ πρὸς τὰ ἔξω ἡμισυ.

3095. 26. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 255).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ἰανουαρίου ε'—κα'.

Εἰσὶν ἐν δλω ἑνδεκα.

3096. 27. Περγ. 4. XIII. σελ. 2. (φ. 210).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Δεκεμβρίου ἰδ'—λα'.

Εἰσὶν ἐν δλω δέκα καὶ τέσσαρες. Ἐν φ. 210 α' Ἐγρᾶφῃ ἡ παρούσα βιβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Κοσμά ἱερομονάχου.

3097. 28. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 217).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι ἑννέα.

2. Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ἰανουαρίου ε'—ια', ἑπτὰ ἐν δλω.

3098. 29. Περγ. 4. XII. (φ. 262).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Εἰσὶν ἐν δλω εἴκοσι καὶ τέσσαρες.

3099. 30. Περγ. 4. XII. (φ. 275).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Ἐν φ. 274 + Τὴν παρούσαν βιβλον ἰδὼν μυρία ἔχουσιν σφάλματα ἐν τε πνεύμασι καὶ τόνοις καὶ ἀντιστίχοις καὶ συλλαβαῖς, καὶ μάλιστα τὸ νθ γράμμα ἐν οἷς οὐκ ἔδει συνεχῶς γεγραμμένον, τοῦτο μὲν ἀπέξεσα ὡς ὀρθῆς πάτερ. Τὰ δὲ πνεύματα καὶ τοὺς τόνους καὶ ἀντιστίχων καὶ συλλαβῶν καὶ λέξεων ὑπόθεσιν μερικῶς διορθῶσα, ἐπειδὴ οὐδὲ ἀντιβόλαιον εἶχον ὡς ἀν ἰδῶ καὶ ἄπερ ὁ ἀντίγραφος οὗτος κατὰ ἀγωνίαν ἢ λήθην παρέγραψε. Κατὰ γὰρ τὴν προσοῦσαν μοι ἀμάθειαν καὶ ἀγροικίαν ἐκ πολλῶν ὀλίγα διορθῶσα. Εὐχέσθω τοίνυν πᾶς ὁ ἀναγινώσκων τήνδε τὴν βιβλον ὑπὲρ τοῦ γράσαντος ταῦτα οὐ τὸ ὄνομα Θεὸς οἶδεν ἐγὼ οὐκ οἶδα καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Νίφωνος τοῦ διορθώσαντος τάχα ταύτην, ὡς ἀν τύχοιμεν ψυχικῆς σωτηρίας. Ὅτι οὐκ ἐκ τῶν γραμμάτων τούτων κατέλαβα ἀκριβῶς ὅτι οὗτος ἐκεῖνός ἐστιν ὁ γραφεὺς καὶ οὐκ ἄλλος ὁ καὶ τὴν ἠθικὴν βιβλον γράψας τῆς παρουσίας μονῆς τοῦ [Κουτλουμουσίου; διεξομμένα] ἡγῶν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν... (διεξομμένα). Πλὴν δὲ διορθῶσα κάκεινην ὁμοίως ταύτην. Εὐρον δὲ ἐν ἐκείνῃ καὶ τετράδια ἐνηλλαγμένα ἡγῶν παρατεθημένα ὑπὸ τοῦ βιβλιοδέτου καὶ ἐσημείωσα μὲν καὶ ταῦτα ἀναγινώσκουσα καθ' εἰρμὸν καὶ τάξιν καὶ ἐνορθῶν, εὐρον δὲ καὶ τινὰς ἐπὶ προφάσει διορθώσεως γράφοντας σφάλματα καὶ μάλιστα τὸν πρασινογράφον πλὴν ἔλωσ γενεοῖτο Κύριος πᾶσιν ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὅσα ἀν ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἐπράξαμεν καὶ ἐγράψαμεν. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Γένοιτο, γένοιτο.

3100. 31. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 264).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ἰανουαρίου ιη'—κη'.

Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Εὐθυμίου, ἀποστόλου Τιμοθέου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρου, Κλήμεντος Ἀγκύρας, Εὐσεβείας τῆς μετονομασθείσης Ζένης, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὁσίου Ζενοφῶντος, ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Κύρου καὶ Ἰωάννου. Ὁ τελευταῖος βίος ἀρχ. Κύρος ὁ περιφανῆς τῶν μαρτύρων ἀσθήρ. Τελ. (κολοβ.) ἔπειτα μέντοι καὶ Κυρίλλου τὸν θρόνον μετ' αὐτὸν...

3101. 32. Περγ. 4. X. (φ. 814).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνεῖα εἰς Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν.

Ὁ κώδιξ μένει κολοβὸς ἐν φ. 813 β μετὰ τῶν λέξεων μὴ τοίνυν αὐτὸν παροξύνωμεν, ἀλλ' ἀκούσωμεν αὐτοῦ λέγοντος Ἀλλὰ φοβήθητε τὸν δυνάμενον. Πλὴν ἀλλ'

οι υπολειπόμενοι ὀλίγοι στίχοι ἀνεπληρώθησαν ἐν φ. 814 α ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας ἐπὶ χάριτος.

Ἐν φ. 814 α δι' ἄλλης χειρὸς ἔτους τοῦ ζμῆ' μινῆ μάρτιος ἐγένετο χειμῶν βαριτάτως πολλή δὲ ἀπόθαιων ἐν τι οὐδ' ἄλλη δὲ ἀπο ποταμῶν οὐκ ἠδηρείθησαν ἀπεράσαι αὐτῶν. Τὸ δὲ Θεῶν πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

3102. 33. Περγ. 8. XIV. (φ. 100).

1 (φ. 2). "Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν εὐχαριστία καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῆ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων."

"Ἀρχ. Προφητικαῖς ἐπόμηναι βήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἰκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχειούμενοι τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Τέλ. κρίνων ζῶντας καὶ νεκροὺς ὡς οἱ θεολόγοι τῆς ἐκκλησίας φασίν, αἰωνία ἡ μνήμη. Πολλὰ τὰ ἐτη τῶν βασιλέων.

Ἀπέναντι μὲν τῆς λέξεως μνήμη γέγραπται ἐν τῇ ψῆ ἐρυθροῖς γράμμασι Τρίς, ἀπέναντι δὲ τῶν λέξεων τῶν βασιλέων γέγραπται Ἐκφώνησις.

2 (φ. 76 α). Ἀναθέματα εἰς τὰ συγγράμματα κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ Μακαρισμῶν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωνισθέντων μέχρι Ἀνδρονικοῦ τοῦ Παλαιολόγου.

3 (φ. 90 α). Συνέχεια ὀνομάτων μακαριζομένων. "Ἀρχ. "Εὐδοκίας καὶ Θεοφανοῦς, Θεοδόρας καὶ Ἑλένης."—φ. 98 α. "Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου καὶ Μεθοδίου" κτλ.—Τέλ. (φ. 95 β). "Ἡσιδώρου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου αἰωνία ἡ μνήμη."

4 (φ. 97 α). Συνέχεια ὀνομάτων μακαριζομένων ἀσήμεων ἢ ἀφανῶν, μεθ' ἃ ὀνόματα πατριαρχῶν Ἀντιοχείας μνημονευομένων. Τέλ. (φ. 99 β). πρεσβείας τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

Ἐν φ. 80 α ἀρχονται ἐμπεριλαμβανόμενα "Τὰ εἰσαχθέντα καὶ λαληθέντα παρὰ Μιχαὴλ τοῦ γεγονότος διδασκάλου πρωτεκδικίου καὶ | φ. 80 β | μαίστωρος τῶν ρητόρων καὶ Νικηφόρου διδασκάλου τῶν Ἀποστόλων τοῦ Βασιλέως, τῶν διακόνων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, οἷς καὶ ὁ μητροπολίτης Δυρραχίου Εὐστάθιος ἠκολούθησε καὶ ὡν προέστη ἐγγράφως καὶ Σωτήριχος διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκ- | φ. 81 α | κλησίας ὁ καὶ ὑποψήφιος πατριάρχης Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας ὁ ἐπονομαζόμενος Παντούγιος. Ἐπι δὲ καὶ ἕτερα τὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σωτήριχου εἰσαχθέντα καὶ ἐγγράφως ἐκδοθέντα τὰ καὶ παρ' αὐτοῦ ὑστερον ἀναθεματισθέντα καὶ ἀποβληθέντα ἃ καὶ ἡ | φ. 81 β | συγκροτηθεῖσα ἁγία σύνοδος κατὰ πρόσταξιν Μανουὴλ τοῦ ὀρθοδόξου μεγάλου βασιλέως Πορφυρογεννήτου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ ἀπεκήρυξε καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλεν." "Ἀρχ. Τοῖς λέγουσιν ὅτι τὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κοσμοσωτηρίου πάθους. Ἐν δὲ φ. 64 α ἀρχονται ἐμπεριλαμβανόμενα "Τὰ κατὰ μῆνα Ἰούλιον τῆς πέμπτης Ἰουλιανῆς τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους λαληθέντα καὶ πραχθέντα παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου | φ. 64 β | τῆς συγκροτηθείσης κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνους ἐν τῷ θεοφρουρητῷ παλατίῳ τῶν ἱερῶν Βλαχερσῶν ἐνδον τοῦ μεγάλου τρικλίνου τοῦ

λεγομένου Ἀλεξακοῦ." "Ἀρχ. Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνῳ καὶ τοῖς ὀπαδοῖς καὶ διαδόχοις αὐτῶν ἀνάθεμα.

Ὁ κώδιξ γέγραπται γράμμασιν ὑπερμεγέθεσιν οὕτως, ὥστε ὀλίγα τὰ ἐν ἐκάστη σελίδι περιλαμβανόμενα, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκ τῶν ἀμέσως ἀνωτέρω παρατεθέντων. Μεταξὺ δὲ τῶν φύλλων ἀφείθησαν ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν μακαριζομένων κενὰ, συμπληρωθέντα μετὰ τὴν γραφὴν τοῦ κώδικος ὑπὸ χειρῶν νεωτέρων διὰ προσθήκης καὶ ἐτέρων ὀνομάτων. Οὕτω δὲ ἐν μὲν φ. 89 προσετέθη τὸ ὄνομα Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου, ἐν δὲ φ. 98 κ. ε. "Φιλοθέου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου πατριάρχου αἰωνία ἡ μνήμη" καὶ ὀνόματα ἄλλων νεωτέρων πατριαρχῶν μέχρις "Ἱερεμίου τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετανομασθέντος Ἰωάννου." Ἐν δὲ φ. 96 α—β χειρὶ XV αἰῶνος "Μανουὴλ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν ταῦθα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ὁμοφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων τῶν τρισάλλων καὶ ὁμολογητῶν αἰωνία. Τρίς.," εἶτα δὲ μνημονεύονται καὶ ἄλλα ὀνόματα μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν, "Νικολάου" ... "Λουκίου, Ἀμμωνίου, Σάβα, (ἕτερον μονοῦ ἐξίτηλον διὰ τὸ ἀμυδρὸν), Φιλίππου, Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Δανιὴλ, Νικήτα, Κωνσταντίνου, Σεργίου, Ἀγαπητοῦ, Ἰωάννου, Στεφάνου, Εὐσεβίου, Πανθηρίου, Νικηφόρου, Εὐσταθίου, Μάριου, Μάρκου, Λέοντος, Γεωργίου, Χριστοδοῦλου, Εὐσταθίου, Θεοδοσίου, Θεοδώρου καὶ Γερασίμου τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαριστάτων μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως," Ἰωσήφ, Γερασίμου, "Πολλικάρπου," Ἰωακείμ, "Καλλίστου ἀρχιερέως Ἀδριανουπόλεως τοῦ νέου αἰωνία ἡ μνήμη ὡς τῆς ἔδωκεν τὸ κοινὸν χρέος ἐν τῷ ἔρα' ἀπριλλίου κς'" (νεωτέρα χειρὶ XVII αἰῶνος ἐν χώρῳ μείναντι κενῷ, δι' ἧς ἐγράφησαν καὶ τὰ ἐπόμενα ὀνόματα), Ματθαίου, Θαδαίου, Γερασίμου.

Τὰ τέσσαρα πρῶτα φύλλα χαρτῶα.

3103. 34. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 286).

1 (φ. 1 α). Γρηγορίου Νύσσης λόγοι δύο. α' (φ. 1 α). "Ἀρχ. Ἀκέφαλος... αἰγαῖς καταλαμπόμενον καταλεπτύνων τὰ στέρνα.—β' (φ. 5 α). Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

2 (φ. 10 β). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι ιδ'. Ὁ τελευταῖος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα μένει κολοβὸς μετὰ τῶν λέξεων οὐδὲ Φρυγῶν ἐκτομαὶ καὶ αὐλοὶ καὶ Κορύβαντες καὶ ὡσα περὶ τὴν Ῥεῖαν ἀνθρώποι μαίνονται τελοῦν- [tes]...

3104. 35. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2. (φ. 359).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων Λόγοι εἰς τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν λθ', ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς β' Κυριακῆς καὶ λήγοντες εἰς τὸ μέγα Σάββατον.

3105. 36. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 296).

Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ψαλμοὺς.

3106. 37. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 369).

Βίοι καὶ μαρτύρια καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ ἁγίων Ἰανουαρίου. Εἰσὼν ἐν ὅλῳ εἰκοσι καὶ ἑπτὰ.

3107. 38. Περγ. 4. X. σελ. 2. (φ. 247).
Βίοι καὶ μαρτύρια καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ ἁγίων
Ἰουνίου.

Εἰσὶν ἐν δλω εἴκοσι καὶ δύο, ὧν τινες Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-
στόμου.

3108. 39. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 275).

1. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἑκατοντάδες δ'.

Ὁ κώδιξ ὧν ἀκέφαλος ἀρχεται ἀπὸ τοῦ λβ' κεφ. τῆς Β'
ἐκατοντάδος διὰ τῶν λέξεων...μεν φυσικὰ σπέρματα ὡς
δταν ὁ θέλωμεν ἵνα ποιῶσιν ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ἑτέρα κεφάλαια.

3. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ ἁγίους καὶ
νηπτικὰ κεφάλαια.

Εἰσὶ δὲ Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου Ἱεροσολύμων,
Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας,
Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Βασι-
λείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Θαλασσίου
καὶ Ἰππολύτου Ρώμης.

4. Ἀντιόχου μοναχοῦ Ἠθικοὶ λόγοι ρλ'.

Προτάσσεται ἡ πρὸς Εὐστάθιον ἠγούμενον μονῆς Ἀτταλίνης
ἐπιστολή.

5. Διαθήκαι τῶν ιβ' νιῶν Ἰσραήλ.

6. Βίβλος Μακκαβαίων.

7. Ἰωσήπου Χριστιανοῦ Περὶ σώφρονος λογισμοῦ.

8. Ἐσδρας.

Τελ. (κολοβ.) οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ
αὐτοῦ...

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. X. σελ. 2), ἐν αἷς
περιέχονται μέρη λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

3109. 40.

Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2. (σ. 522).

1. Ἐφραίμ τοῦ Σόρου Λόγος περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...εἰδωλᾶτριδός τε καὶ πάμπαν ἀνιέρου
καὶ ἄλλοτριᾶς Κυρίου ἐργάτιδος.

2. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς

ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρεω μέχρι τῆς τῶν Ἁγίων
Πάντων.

Ἐν δλω νβ'. Εἰσὶ δ' ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, Ἐφραίμ
τοῦ Σόρου, Γρηγορίου Νύσσης, Νεκταρίου Κωνσταντινου-
πόλεως, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἰωσήφ Θεσσαλονικῆς,
Παντολόγος διακόνου, Ἀνδρίου Κρήτης, Κυρῶλου Ἀλεξ-
ανδρείας, Γεωργίου Νικομηδείας εἰς τὴν Θεοτόκον, Γρηγορίου
Ἀντιοχείας, Ἐπιφανίου Κύπρου, Διοντίου πρεσβυτέρου
Κωνσταντινουπόλεως, Βασιλείου Ἰσαυρίας, Κωνσταντίνου
ἀρχιδιακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς ἐκκλησίας Κωνσταν-
τινουπόλεως εἰς τοὺς Ἁγίους Πάντας. Ὁ τελευταῖος μένει
κολοβὸς μετὰ τῶν λέξεων καὶ πάντες ἀμοιβαδὸν τῇ πνευ-
ματικῇ καταστάσει τὴν σωματικὴν ὀφειλὴν τοῖς πέλας
ἀνταποδῶμεν.

Ἐν ἀρχῇ "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου." Μετὰ δὲ
τούτων ἐν 6—13 ἐπὶ χάρτου (XIV αἰῶνος) περιέχεται "Ἐπό-
μνημα εἰς τὴν ἐκωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προικυνητῆς εἰκόνης
τῆς παναμίμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
τῆς Ῥωμαίας συγγραφεῖς παρὰ τοῦ κυροῦ Συμεὼν καὶ λογοθέτου

μεταφραστοῦ." Ἄρχ. καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ
χρόνον.

3110. 41. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 201).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου οἱ ις' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι.

Ὁ α'. Εἰς τὸ Πάσχα Ἄ' ἀρχ. ἀκέφ...τιμήσωμεν τὸ
ἀρχέτυπον, γινώμεν τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.—Ὁ
ις' Πρὸς τὸν πατέρα λέπει. Ὁ δὲ τελευταῖος τῶν σφισμένων
ιε' περὶ φιλοπρωχίας δὲν διεσώθη ἐπὶ τῆς ἀρχῆθεν περγαμπῆς,
ἀλλ' ἀντιγεγραμμένος ἐπὶ χάρτου (XIV αἰῶν.), τελευτῆ δὲ
κολοβὸς διὰ τῶν λέξεων ὁμοῦ τῇ κακίᾳ τὴν ὀργὴν ἐπαγάγη
τοῖς ἀμαρτάνουσι μιμησώμεθα νόμον Θεοῦ...

3111. 42. Περγ. 4. XI. (φ. 339).

Φωτίου Νομοκάνων.

Προτάσσεται λεπτομερῆς Πίναξ τῶν κανόνων. Ἐν δὲ φ. 1 α
εὑρηται σημεῖωματα τῶν ὀνομάτων διαφόρων κτητόρων τοῦ
κώδικος.

3112. 43. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (σ. 304).

"Συμεὼν μαγίστρου καὶ λογοθέτου

Ἐπιλογή λόγων εἰκοσιτεσσάρων ἀπὸ πάσης συγγραφῆς τοῦ
ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας
Καππαδοκίας."

3113. 44. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 269).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Πανηγυρικοὶ λόγοι ιε'.

Ἐν τοῖς πλείστοις φύλλοις ἐφθαρμένη ἢ πρὸς τὰ ἐξω ἑτέρα
τῶν σελίδων. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ φέρονται γεγραμ-
μένα κατ' ἐπανάληψιν ἀνορθογράφως τάδε ἀρχιεπίσκοπος
Ἱερισσοῦ καὶ ἁγίου Ὁρους Γερμανός.

3114. 45.

Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 356).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα

εἰς τὰς ἐπιστολάς Παύλου πρὸς Τιμόθεον, πρὸς Φιλήμονα,
πρὸς Τίτον καὶ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον (Ὁμολ. ιβ'—
μβ'). Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3115. 46.

Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 328).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα

εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον. Ὁμίλια μα'. Ἀκέφαλος
καὶ κολοβός.

3116. 47. Περγ. Βομβ. 8. XIV. (φ. 247).

"Διάφορα ἐκλογαὶ ἐκ παλαιῶν ἀπὸ τῆς θεοπνευστοῦ
Γραφῆς."

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἀναμῆ ἐκ φύλλων περγαμπῆς καὶ βομβυ-
κίων ἐν συνεχείᾳ. Ἔστι δὲ κολοβός.

Ἐν ἀρχῇ εὑρηται πλαγιῶς συνεσταχωμένον φύλλον Περγ.
σφῶν λείψανα ἀμυδρότατα γραφῆς μεγαλογραμμάτου τοῦ VII
αἰῶνος σελ. 2, ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

3117. 48. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 284).

Λόγοι πανηγυρικοὶ περὶ τοὺς πενήτηκοντα.

Εἰσὶ δ' ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ
μεγάλου, Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, Νεκταρίου Κωνσταντι-

νουπόλεως, Γρηγορίου Νύσσης, Ἀνδρέου Κρήτης καὶ Γρηγορίου Ἀντιοχείας. Κώδις ἀκέφαλος καὶ κολοβός, ἔχων τὰ πρῶτα δέκα φύλλα συμπερικτυμμένα καὶ βεβλαμμένα ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1870 συμβάσεως πυρκαϊᾶς.

3118. 49. Περγ. 8. X. (φ. 349).

1. Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. Κοσμά βεσπτήγορος Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λευψάνου τοῦ Χρυσοστόμου.
3. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν βίον Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

4. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν ἐπιτομῇ. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εἰρηται συνεσταχωμένοι ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XII σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης. Τὸ δὲ πρῶτον φύλλον τοῦ κώδικος ἔστιν ἀποκεκομμένον.

3119. 50. Περγ. 16. XIV. (σ. 502).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ. Ἀκέφαλος. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα χάρτου ἀγραφα. Ἐν δὲ σ. 502. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ Θεοδώρου μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδ. ια' ἔτους ,5 ωκα'... (=1818).

3120. 51. Περγ. 4. X. σελ. 2. (φ. 198).

Ἐπιτομὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Διάλογοι ἱστορικοὶ πρὸς Πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας περὶ πολιτείας διαφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ λαμψάντων. Ἐν τοῖς φ. 198—198 ἡ ἑτέρα τῶν σελίδων, ἡ πρὸς τὰ ξζω, ἀποκεκομμένη, ἀπὸ τῆς ἀρχῆθεν περιγραμμένη φύλλα χάρτου ἀγράφου.

3121. 52. Περγ. 8. XIV. (φ. 200).

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἁββᾶ Δωροθέου Διδασκαλίου διάφοροι. Ἐἰς ἐν ὄλιω κβ'. Τὰ δ' ἐν τέλει φ. 199—200, γεγραμμένα χειρὶ νεωτέρᾳ XIV αἰῶνος, περιέχουσι Κανονικὰς διατάξεις.

3122. 53. Περγ. 8. XI. (φ. 208).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) λατινικῆς γραφῆς, ἐκκλησιαστικῆς δὲ ὄλης.

†3123. 54. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 304).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κβ'. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Πρῶτῃ τῶν ὁμιλιῶν ἡ Περὶ ὑπομονῆς τῶν ἀγίων. Ταύτης ἡ ἀρχὴ ἐκλιπούσα ἐγράφη καὶ πάλιν ἐπὶ νεωτέρων φύλλων (Περγ. XIV. σελ. 2), ὡς σφίζονται πέντε, ἐκ νέου ἀπολεσθείσης τῆς ἀρχῆς. Εἰς δὲ τὰ πέντε ταῦτα φύλλα παλιμψηστα, ἀλλ' ἡ παλαιότερα γραφὴ ἔστιν ἀμυδροτάτη, μόλις δὲ ποὺ διαφαίνονται ἀρχῆθεν γεγραμμένα, ἅτε τοῦ χρυσοστομικοῦ λόγου μὴ γραφέντος ἐν τῷ κενῷ τῶν παλαιῶν στίχων, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀρχαίων γραμμάτων.

3124. 55. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 484).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι ξ'. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3125. 56. Περγ. 4. XII. (φ. 227).

Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων.

Τὰ φ. 168—227 καὶ τινὰ ἄλλα μεταξὺ τῶν φ. 1—168 χαρτ. XIV αἰῶνος. Ἐν δὲ τοῖς φ. 215 β—216 β ἡ ἑτέρα ὑπεραγίας Θεοτόκου περὶ τῷ ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ὑπερ εἰς κληρὸν αἴτησαμένη εἴληψε παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ αὐτῆς. Ἀρχ. Μικροῦ μετασχῶν ὕπνου ὁ θεοφύρος Πέτρος ὄρᾳ τὴν πανάχαρτον Θεοτόκον. Τέλ. παλιμδρομεῖ πρὸς τὴν θείαν Λάβραν καὶ γεγονῶς δοκιμύτατος αὐτόθι καταλύει τὸν βίον. Ἐν ταύτῃ τῇ διηγήσει φέρονται καὶ τὰδε (φ. 216 β) περὶ ποῦ δὲ τὴν Μεγάλην ὀνομασμένην Βίγλαν.

3126. 57. Περγ. 16. XIV. (φ. 55).

Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων μετὰ καὶ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν (κολοβ.).

3127. 58. Περγ. 8. XII. (φ. 188).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3128. 59. Περγ. 8. XII. (φ. 145).

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Λείπουσιν ἐν ἀρχῇ ὀκτὼ φύλλα, τὰ δὲ σήμερον σφισόμενά εἰσιν ἡριθμημένα ἀπὸ τοῦ 9 μέχρι καὶ τοῦ 158.

*3129. 60. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 256).

Τετραεὺγγελον.

Ἐπιτομὴ ἐν τέλει φ. 188 κ. ε. Μηναιῶν σύντομον καὶ ὁδηγία πρὸς εἴρεσιν τῶν εὐαγγελίων, ἐν δὲ φ. 256 Τροπάριά τινα μετὰ σηματοφώνων.

Ὁ κώδις κοσμεῖται ὑπὸ πέντε εἰκόνων. Ἐν φ. 1 β εἰκὼν παριστάσα τὸν Ἰησοῦν ὄρθιον καὶ εὐλογοῦντα. Τῶν ποδῶν δ' αὐτοῦ ἀπτεται ἀριστερῶθεν τοῦ θεατοῦ γυνὴ πρηνῆς. Δεξιῶθεν δ' ἀπὸ ξανθογένειας καὶ ὄρθιος παρουσιάζει τῷ Σωτῆρι διὰ τῆς δεξιᾶς Ἐθαγγέλιον, δηλουμένης διὰ ταύτης τῆς παραστάσεως τῆς εἰς τὸν Ἰησοῦν ἀναθέσεως τοῦ ἐνταῦθα περιγραφομένου βιβλίου. Ἐν δὲ τοῦ ἀνδρὸς γέγραπται ἡ ἐπιγραφή ΚΕ ΒΟΗΘΗ ΤΟ ΚΤΗCΑΜΕΝΩ ΑΥΤΩ ΑΜΗΝ. Κάτωθεν δὲ τῆς εἰκόνος ἐστὶν ἐσχισμένη ἡ ψα, ἀλλὰ διακρίνεται σφισομένη ἡ ἐπιγραφή ἦδε ΤΟΝ ΔΕΛΟΝ C8 ΒΑCΙΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΕΛΗΝ.....8 ΚΤΗCΑΜΕΝΟΝ ΑΥΤΩ ΑΜΗΝ. Ὁ δὲ κτήτωρ τοῦ κώδικος Βασίλειος ὁ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιγραφῇ μνημονευόμενος ἐστὶ πάντως ὁ αὐτὸς ὃν εὕρισκομεν ἀναγραφόμενον καὶ ἐν φ. 187 α ἐνθ' ἀναγινώσκονται τὰδε Βασιλεῖω προτοσπαθαρίω σῶτερ ἐν κρίσει ἀνεσ.—Ἐν φ. 2 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.—Ἐν φ. 56 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.—Ἐν φ. 82 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.—Ἐν φ. 115 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἐν φ. 1 α: Ἀνοικοδομήθη ἡ θεία βίβλος τοῦ θείου καὶ ἀγίου εὐαγγελίου... ἀμφιάσεως καὶ ἡ ἐνδύσεις ἐξ ἐπιταγῆς Γερασίμου μοναχοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἐν μάρτυσιν περιούμου ἀγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Κλησουριώτου καὶ διὰ χειρὸς ἡ ταβου^λ (=Λουκά; ταβουλλαρίου) καὶ κληρικοῦ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς πόλεως Μικρᾶς ββ^β (=Βρόσεως) τοῦ Ψελλοῦ μηνὶ Ματω κ5' ὥρα ἦν ὡς ἐννάτη ἡμέρα β' ἔτους ,5 χοζ'...(1171;).

- *3130. 61. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 278).
Τετραεγγέλιον
 ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἔχον χρυσᾶ τὰ ἀρχικά γράμματα καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Λουκᾶ (φ. 77 β) καὶ Μάρκου (φ. 112 β). Ἐν φ. 78 α ἐπίτιτλον κόσμημα ἀνωθεν τῆς ἀρχῆς τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, ἐν αὐτῷ δὲ λευκῇ ἐν χρυσῷ ἐδάφει ἡ ἐπιγραφή ΤΩ CAPBANTHN8.—Ἐν φ. 113 α ἐπίτιτλον κόσμημα, ἀνωθεν τῆς ἀρχῆς τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ἐν αὐτῷ δὲ κωνῆ ἐν χρυσῷ ἐδάφει ἡ ἐπιγραφή ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ ΤΗΣ ΒΟΥΡΤΖΑΙΝΗΣ.—Ἐν φ. 201 β τετράγωνον σχῆμα, ἐν φ, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μέσου, περατοῦται καθ' ἀπάσας τὰς διευθύνσεις ἡ ἐξῆς, ἐναλλάξ χρυσοῖς καὶ πορφυροῖς γράμμασι γεγραμμένη, ἐπιγραφή ΛΕΟΝΤΑΝ ΙΕΡΕΑΝ ΧΡΙΣΤΕ ΤΩΝ ΣΩΝ ΑΞΙΟΥ.—Ἐν φ. 202 α ἐν ἐπιτίτλῳ κοσμηματι λευκῇ ἐν χρυσῷ ἐδάφει ἡ ἐπιγραφή ΛΕΟΝΤΟC ΙΕΡΕΩC ΚΑΙ ΚΟΥΒΟΥΚΑ(α-ριου).
- *3131. 62. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 288).
Εὐαγγέλιον.
 Ἀρχικά γράμματα ἐναλλάξ κωνᾶ καὶ χρυσᾶ. Ὁραϊώτατα ἐπίτιτλα κοσμήματα διὰ χρυσοῦ καὶ κωνοῦ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐν φ. 8 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, παρ' ἧ ἀριστεροῦθεν τῷ θεατῆ ὁ ἅγιος Πρόχορος.
- *3132. 63. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 387).
Εὐαγγέλιον.
 Μετὰ σηματοφώνων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιγραφῶν χρυσοῦν καὶ ἐγχρῶμων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων.
3133. 64. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 288).
Εὐαγγέλιον.
 Μετὰ σηματοφώνων. Τὰ ἀρχικά γράμματα κινρᾶ.
3134. 65. Περγ. 8. XI. (φ. 306).
Εὐαγγέλιον.
 Μετὰ σηματοφώνων. Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα ἀνήκουσι εἰς πολυτελεῖς Τετραεγγέλιον (Περγ. XI. σελ. 2).
3135. 66. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 165).
Εὐαγγέλιον.
 Μετὰ σηματοφώνων. Κολοβόν καὶ ἐφθαρμένον.
3136. 67. Περγ. 8. XII. (φ. 141).
Τετραεγγέλιον.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει διάφοροι πίνακες πρὸς εἰρεσι τῶν εὐαγγελιστῶν.
3137. 68. Περγ. 8. XIII. σελ. 2. (φ. 185).
Τετραεγγέλιον.
 Τὰ φ. 2—84 καὶ 155—188 ἐπὶ χάρτου. Μένει δὲ ὁ κώδιξ κολοβός. Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 8. XI.) Εὐαγγελίου ἐν δὲ τέλει ἐν φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) περιέχον μέρος Δόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
- *3138. 69. Περγ. 8. XII. (φ. 267).
Τετραεγγέλιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ Ματθαίου (φ. 5 β), Μάρκου (φ. 87 β), Λουκᾶ (φ. 135 β) καὶ Ἰωάννου (φ. 207 β) καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων σχηματιζομένων δι' ἀνθεμίων (φ. 6 α, 88 α, 136 α, 208 α).
- Ἐν φ. 265 β χειρὶ νεωτέρα τῇ κε' τοῦ Δόγουστο μνηδὸς ἐχάλασαν τὸ κᾶστρον τοῦ δεσπότου το λεγόμενον Κρουσοβέτση ἐν ἔτους 579 ἡλ' ἐνδ' ε'.—Ἐν δὲ φ. 266 α Ἐτούτο τὸ τετραβάγγελον τὸ ἀφίερωσεν εἰς τὴν βασιλικὴν μονὴν τοῦ Κουτλουμουσίου ὁ Ἀλέξιος ὁ χρυσοσκουλος ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολιν...
- *3139. 70. Περγ. 8. XII. (φ. 209).
Τετραεγγέλιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνων τοῦ Ματθαίου (φ. 10 β), Μάρκου (φ. 64 β), Λουκᾶ (φ. 102 β) καὶ Ἰωάννου (φ. 160 β) καὶ ὑπὸ τινος ἄλλης εἰκόνας, νῦν ὄλιως ἐφθαρμένης (φ. 2 α), πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ ἀξιολόγων ἐπιτίτλων κοσμημάτων, σχηματιζομένων δι' ἀνθεμίων (φ. 11 α, 85 α, 108 α, 161 α). Αἱ εἰκόνες τῶν Εὐαγγελιστῶν εἰσι γεγραμμένοι δι' ὕδαρῶν χρωμάτων, τὰ δ' ἐνδύματα τοῦ Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου εἰσι λευκά, ἡ δὲ πτόχισι τῶν τοῦ Μάρκου καὶ Ἰωάννου ἐξαίρετος. Ἐν φ. 3 α ἡ ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ. Ἐν φ. 4 β—8 α οἱ Πίνακες τῶν ὁμοφώνων μερῶν τοῦ Εὐαγγελίου κατ' Ἀμμώνιον κάτωθεν ἐπιτίτλων κοσμημάτων, ὑποβασταζομένων ὑπὸ κιονιδίων διαουρῶν τὰ φύλλα εἰς σελίδας. Ἐν φ. 201 β ἐν χώρῳ μείναντι κενῷ ἐνεγράφησαν ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας τάδε: Ἐτους 579 ἡ μνητῆ Ἰουλίω ἐτούτο τῷ τετραβάγγελον ἦνε τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος τοῦ ἐπειλεγόμενου Κουτλουμουσί καὶ το ἐκόσμησεν ἡ ποληχρονημένη ἡ τῆμα Ἐλησάβητ τοῦ Ποληχρονη Μανουήλ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὔσεβεστάτου ἀθθεντος πάσης Μολδοβλαχίας κήρου Ἰωάννου Ἰερεμία Βοέβόνδα διὰ συνδρομῆν καὶ κόπου του ὀσιωτά εν ηερομονάχοις κήρου Παῖσιου ἐπήεσεν δὲ καὶ ποτήρηδν ἔνα να λητουργούσιν ἡ ιερῆς καὶ σταυρους δύο ὄλα ἀσιμένη καὶ μαλαματομένα καὶ το ἀπαρηγᾶξ εἰς του Κηρήτση γηανᾶκη τα χέρηνα να το στήλη εἰς το μοναστηριον το προρηρημένον του Κουτλουμουσίου ἀχί'.
3140. 71. Περγ. 8. XIII. (φ. 232).
Τετραεγγέλιον.
 Ἐν φ. 230 β δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ εὔτελου καὶ ἀμαθεῖ καὶ χορικογράφου Ἰωσήφ μοναχοῦ μνητῆ Ἰανουαρίω ε' ἐπὶ ἔτους 579 ἡλ' ἐνδ' ε' (=1268) ἐπὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ καὶ Θεωδώρας τοῦ Παλαιολόγου ἐτελειώθη δὲ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξώδου Ἰγνατίου μοναχοῦ.
- *3141. 72. Περγ. 8 μικρ. XI. (φ. 295).
Τετραεγγέλιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων ἀτέχνων.
3142. 73. Περγ. 8 μικρ. XIII. (φ. 267).
Τετραεγγέλιον.
 Τὰ φ. 1—12 καὶ 247—267 εἰσιν ἐκ χάρτου, τοῦτων δὲ τὰ φ. 254—267 ἀγραφα.
- *3143. 74. Περγ. 8 μικρ. XIV. (φ. 218).
Τετραεγγέλιον.
 Τὰ φ. 157—180, 208 καὶ 209 εἰσιν ἐκ χάρτου. Σφίξει δὲ ὁ κώδιξ εἰκόνα τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἀτεχρον καὶ ἐφθαρμένην (φ. 108 β) καὶ ἐπίτιτλα κοσμήματα (φ. 5 α, 67 α, 109 α). Ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχουσιν οἱ Πίνακες τῆς ὁμοφωνίας τῶν εὐαγγελιστῶν ἐντὸς ἀτέχνων καμαρωτῶν κοσμημάτων.

3144. 75. Περγ. 16. XII. (φ. 351).
Τετραευάγγελον.
Μέγα μέρος του κώδικος (φ. 1—61 και 250—351) έκπεσον ἀνεπληρώθη διὰ φύλλων χαρτίων XVII αἰῶνος. Ἐπί τινος τούτων (φ. 386 β) ,ζρλ (=1622) χεῖρ Σοφρονίου τοῦ ἀμονάχου.

3145. 76. Περγ. 16. XII. (φ. 190).
Τετραευάγγελον.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Τὰ τελευταῖα ἐννέα φύλλα τῶν σφισμένων ἐφθαρμένα κατὰ τὸ ἥμισυ.

*3146. 77. Περγ. 16. XI. (φ. 353).
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ Μάρκου (φ. 102 β), Λουκᾶ (φ. 166 β) καὶ Ἰωάννου (φ. 269 β), ὧν αἱ δύο τελευταῖαι ἐπὶ ἐδάφους χρυσοῦ, καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων (φ. 2 α, 103 α, 167 α, 270 α).
Ἐν φ. 352 β· Ἐτοῦτω τῷ Εὐαγγελίῳ τὸ ἦφερα ἀπο τὴν Εἰράκλιαν καὶ τὸ ἐμεταστάχωσα διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξέδου ἐγὼ πατὴρ Γερμανός.

3147. 78. Περγ. 16 μικρ. XIII. (φ. 201).
Τετραευάγγελον
γεγραμμένον διὰ γραφῆς ὡς μικροτάτης.

3148. 79. Περγ. φύλλ. XIII. (φ. 97).
Τριψίδιον
μετὰ μουσικῶν σημείων διαστήχων. Ἔστι δὲ γεγραμμένον διὰ γραφῆς λεπτοτάτης καὶ μετὰ πλείστης ὁσῆς ἐπιμελείας. Τὸ τελευταῖον φύλλον οὐ σφίζεται ἐν πρωτοτύπῳ, ἀλλ' ἐν φωτογραφικῷ ἀποτυπώματι φέρων τὰ σημεία P.S. δηλοῦντα τὸ ὄνομα τοῦ Ῥώσου Σεβαστιανῶφ τοῦ πιθανῶς ἀφαιρέσαντος τὸ πρωτότυπον φύλλον καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπικολλήσαντος τὸ ἀπείκασμα.
Ἐν ἀρχῇ εὐρηται συνεσταχισμένον τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος ἐν φύλλον (Περγ. XII. σελ. 2) περιέχον μέρος λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν δὲ τέλει ἀμέσως πρὸ τοῦ φωτογραφικοῦ ἀπείκασματος δύο φύλλα (φ. 95 καὶ 96, Περγ. XI. σελ. 2), ἐσπαργμένα ἐκ κώδικος περιτέχνου, χρυσᾷ ἔχοντος τάρχηκα γράμματα καὶ περιλαμβανόντος Βίους ἁγίων.

3149. 80. Περγ. 8. XIII. (φ. 179).
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Ὁ κώδις ἀκέφαλος. Τελευταῖα δὲ ἡ πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολὴ Παύλου. Ἐν φ. 178 β· Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα τῶν ἀποστολικῶν πράξεων καὶ ἐπιστολῶν βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὑπὲρ πάντας Ἰωαννικίου ἐν ἔτει ,ςψο' (=1262). Καὶ τὸ μὲν λοιπὸν σημείωμα γέγραπται διὰ βαφῆς ἐρυθρᾶς, τὸ δ' ἔτος διὰ λεπτοτάτων γραμμάτων ἄλλης ἰσως χειρὸς βαφῆ κίρρᾶ.

3150. 81. Περγ. 8. XIII. (φ. 228).
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

3151. 82. Περγ. 8. XIV. (φ. 145).
Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Μετὰ παρασειδίων σχολίων. Ἐν φ. 145 α'. Οἱ ἀναγιγνώσκοντες εὐχεσθε ὑπὲρ τοῦ γράψαντος μοναχοῦ Νικολάου τοῦ Γαλησιώτου. Τὰ πρῶτα ὀκτὼ φύλλα ἐκλι-

πῶτα ἀνεπληρώθησαν διὰ χαρτίων (XV αἰῶνος)· ἰσως δ' εἰς τὸν γράψαντα ἀναφέρονται τὰ ἐν τῷ πρώτῳ τούτων τῶν φύλλων τῷ μετὰ τοῦ ξύλου τοῦ περικαλύμματος συγγεκολλημένῳ τᾶδε· Βιβλίον Ἀρσενίου δομεστικοῦ τάλανος ἐν μονοτρόποις. Ἐν τέλει δ' εὐρηται συνεσταχισμένα τῷ ξύλῳ δύο φύλλα (Περγ. 8. XII) περιέχοντα μέρη τῆς Γενέσεως.

3152. 83. Περγ. 8. XIII. (φ. 329).
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

3153. 84. Περγ. 4. XIII. σελ. 2. (φ. 222).
Τριψίδιον.

Τινὰ φύλλα σκοράδην καὶ ἐξ ἐν τέλει έκπεσόντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ χαρτίων.

3154. 85. Περγ. 4. XIII. (φ. 231).
Βιβλίον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (κολ.).

†3155. 86. Περγ. 8. XIV. (φ. 288).
Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 284 α' Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου πόνος. Ἄπαντα τὰ φύλλα τοῦ κώδικος εἰσι παλιμνήστα. Εἰσὶ δ' εἰλημμένα ἐξ ὀκτὼ κώδικων, ὧν τινες μὲν ἀπλῶς ἀπέξεσεν ὁ τὸ Ψαλτήριον γράψας Σωφρόνιος, τινὰς δὲ καὶ ἀπέκοψεν, ὄντας πρότερον μείζωνος σχήματος. α'. Τὰ φύλλα 2—10, 29—30, 35—38, 178, 193, 195, 197, 200, 205—208, τὰ παράφυλλα πρὸς τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνήκουσιν εἰς κώδικα παλαιὸν τοῦ μεγαλογραμματοῦ ρυθμοῦ (VI ἢ VII σελ. 2, ὧν ἑκάτερα εἶχε πλάτος 0,055 τοῦ γαλλικοῦ μέτρον). Περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς ἀναγνώσματα ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου· ἀρα ὁ πρωτόγραφος κώδις ἦν Εὐαγγέλιον, οὐ τὰ τελευταῖα φύλλα ἀπεκόπησαν ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου πρὸς γραφὴν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῇ συμπήξει τοῦ νέου κώδικος κατὰ πλάτος, ὅπως προσαρμοσθῶσι εἰς τὸ μικρότερον τοῦ ἀνα χειρὸς Ψαλτηρίου σχήμα.—β'. Τὰ φύλλα 31, 44, 162—164, 167—169, 171, 173, 174, 176, 179, 181, 182, 184, 187, 189, 190 καὶ ἄλλα ἴδιως τῶν ἐν τέλει τοῦ νέου κώδικος ἀνήκουσιν εἰς κώδικα περιέχοντα τὰς ἐπιστολάς τῶν Ἀποστόλων (XI 1 σελ. πλάτους 0,10). Ἐν φ. 171 α διακρίνεται μέρος τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου (Α 17), ἡ δ' ἀρχὴ τῆς καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου ἐν φ. 167 α πρὸς τὰ κάτω. Ὁ παλαιὸς κώδις οὗτος ἦν βραχὺ τι μείζων τὸ σχῆμα τοῦ Ψαλτηρίου, διὸ τὰ ἐξ αὐτοῦ ληφθέντα φύλλα συνέπηξεν ὁ νεώτερος βιβλιογράφος κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ ὁ νέος κώδις διεύθυνσεν, προσαρμόσας αὐτὰ εἰς μῆκος κατ' εὐθείαν ἢ καὶ ἀντιστρόφως.—γ'. Τὰ φύλλα 28, 60, 125, 126, 138, 148, 154, 161 καὶ ἄλλα ἀνήκουσιν εἰς ἀρχαιότερον κώδικα (XIII. σελ. 2, ὧν ἑκάτερα πλάτους 0,07), περιέχοντα λειτουργικὸν βιβλίον, πιθανῶς Τριψίδιον μετὰ διαστήχων μουσικῶν σημείων, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐκ τοῦ φ. 28 β. Ἦν δὲ ὁ ἀρχαῖος κώδις τό τε πλάτος καὶ τὸ μῆκος πολλῷ μείζων τοῦ Ψαλτηρίου, διὸ ὁ Σωφρόνιος ἀπέκοψε μὲν συνήθως τὴν ἐτέραν τῶν τοῦ Τριψιδίου σελίδων, περιέτεμε δὲ καὶ τὸ μῆκος τῶν μεμβρανῶν. Ἦσαν δὲ τοῦ πρωτογράφου οἱ στίχοι γεγραμμένοι πυκνότερα πλησίον ἀλλήλων, καὶ ἐμέτρησα σφισμένους καὶ μετὰ τὴν γενομένην ἀποκοπὴν τοῦ μήκους μέχρι πενήκοντα ἐν τισὶ τῶν φύλλων.—δ'. Τὰ φύλλα 11, 16, 40, 43 καὶ ἄλλα πρόερχονται ἐξ ἀρχαίου κώδικος (X, τῆς μικρογραμματοῦ γραφῆς, σελ. 2, ὧν ἑκάτερα πλάτους 0,05), περιέχοντος Βίους ἁγίων. Ἦσαν δὲ τὰ φύλλα τοῦ ἀρχαίου τούτου κώδικος μείζω τῶν τοῦ Ψαλτηρίου,

διὸ ἐσταχώθησαν κατὰ πλάτος, ὥστε ἡ παλαιὰ γραφή ἐστὶν ἐγκαρσία πρὸς τὴν τοῦ Σωφρονίου.—ε'. Τὰ φύλλα 13, 14, 18, 19, 20 καὶ ἄλλα ἀνήκουσαν εἰς κώδικα ἀρχαῖον (X, τῆς μικρογραμμάτου γραφῆς, σελ. 2 πλάτους 0,06), περιέχοντα ἐπ' Ἰσῆς Βίου ἀγίων καὶ συμπηχθέντα καθ' ὃν καὶ ὁ δ' τῶν ἀρχαίων κωδίκων τρόπον.—ς'. Τὰ φύλλα 21, 22 καὶ ἄλλα φέρουσιν ἀπεψημένους πιθανῶς ὁμοίως Βίου ἀγίων ἐκ κώδικος (X, τῆς μικρογραμμάτου γραφῆς, σελ. 2 πλάτους 0,055) γεγραμμένου μὲν διὰ γραφῆς ἀδρότερας τῆς τῶν κωδίκων δ' καὶ ε', συμπηχθέντος δὲ καθ' ὃν καὶ τὰ ἐξ ἐκείνων φύλλα τρόπον.—ζ'. Τὰ φύλλα 20, 27, 82, 88 καὶ ἄλλα εἰσὶν ἐκ κώδικος (XII, σελ. 2 πλάτους 0,075) περιέχοντος ὅλην λειτουργικὴν, συνεπήχθησαν δὲ τὰ φύλλα καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ τῶν κωδίκων δ', ε' καὶ ς'.—η'. Τὰ φύλλα 46, 47, 51, 52 καὶ τινὰ ἄλλα ὀλίγα ἀνήκουσαν εἰς κώδικα (XI, σελ. 2 πλάτους 0,07), περιέχοντα πιθανῶς Βίου ἀγίων.

*16. περὶ τοῦτου τοῦ παλιμψήστου ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ Περὶ τῶν παλιμψήστων κωδίκων τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν. Ἀθήνησι 1888 σ. 15—20 (τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τεύχει Τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἀθήνησι, 1888 σ. 309—314).

3156. 87. Περγ. 16 μικρ. XII. (φ. 208).
Ψαλτήριον.

3157. 88. Περγ. 16. XIII. (φ. 251).
Ψαλτήριον (κολοβόν).

Προτάσσονται οἱ Οἴκοι (ἀκέφ.).

3158. 89. Περγ. 8 μέγ. XIII. (φ. 187).
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν φ. 187 β' Θεοφάνης ἱερομόναχος καὶ προτοσύγγελος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πολέμιος τοῦ πρόην πατριάρχου.

*3159. 90. Περγ. 4. IX. σελ. 2. (φ. 492).
Εὐαγγέλιον.

Τῆς μεγαλογραμμάτου γραφῆς. Ἐκαστὸν τῶν γραμμάτων ἔχει μήκος 0,006, ἐκάστη δὲ τῶν σελίδων ἔχει κατὰ μέσον ὄρος 0,065 καὶ στίχους 19, ὧν ἕκαστος περιέχει γράμματα 8 ἢ 9. Ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιτίτλον κόσμημα, τὰ δὲ ἀρχικὰ γράμματα ἀτέχνως κεκοσμημένα.

*3160. 90 α. Περγ. 8. XI. (φ. 294).

1. Τετραευάγγελον.

2. Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἐκοσμητό ποτε ὁ κώδιξ δι' εἰκότων τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ ἐπιτίτλων. Ἄλλ' ἐκείνων μὲν ἀφηρέθη ἀποκοπέισα ἢ τοῦ Μάρκου, σφίζονται δ' αἱ τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ τελείως ἐξίτηλοι, ὥστε νῦν μόνον τὰ φύλλα ἐν αἷς ὑπῆρχον διακρίνονται. Τῶν δ' ἐπιτίτλων τὰ μὲν ἐν φ. 7 α καὶ 80 α ἀπεκόπησαν ὅλως, τὸ δ' ἐν φ. 126 α ἐκσπασθὲν ἀνεπληρώθη διὰ νεωτέρας περγαμνῆς.

3161. 90 β. Περγ. 4. XII. (φ. 82).
Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Τὰ ὀκτὼ πρῶτα φύλλα ἀγραφα. Ἐν τῷ σφισμένῳ μέρει περιέχονται ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

3162. 90 γ. Περγ. 4. XI. (φ. 8).
Θεοδῶρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3163. 90 δ. Περγ. 16. XI. (φ. 195).
Τυπικὸν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ φ. 181—195 χαρτῶα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκ περγαμνῆς ἐκπεσόντων.

3164. 91. Βομβ. 4. XIV. (φ. 295).

Θεολογικὸν περὶ πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύματος κτλ.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Διήρηται εἰς τίτλους, καὶ περιέχει ἐκλογὴν ἐκ τῶν ἔργων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας, Μαξίμου, Διονυσίου τοῦ Ἀρσोπαγίτου, Διονυσίου τοῦ Βυζαντίου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Διονυσίου Ἀλεξανδρείας κτλ.

3165. 92. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 453).
Πατερικὸν ἐν λόγοις κέ'.

3166. 93. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 348).

1. "Ἐβδομαδάριον τοῦ πλαγίου β' ἤχου."
2. Κεφάλαια ἀσκητικὰ ἐκλελεγμένα ἐκ διαφόρων πατερικῶν βιβλίων.
3. Βίος ὁσίου Ὀνουφρίου.
4. Ὁμολογία διαφόρων ἀγίων περὶ ὀρθοδόξου πίστεως.

5. Ἀκολουθίαι ἀγίων διάφοροι.
Μεταξὺ τῶν φ. 82 καὶ 83 Ψαλτήριον ἐντυπον τῆς ἐκδόσεως Ἰλδου 1494 (LEONARD Bibliographie hellénique Τόμ. Α' σ. 22).

3167. 94. Βομβ. 8. XIV. (φ. 342).
Πατερικὸν ἐν λόγοις λη' (Ἀκέφ.).

3168. 95. Βομβ. 16. XIV. (σ. 444).
Πατερικόν.

3169. 96. Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 541).

1. Διαδόχου Φωτικῆς Κεφάλαια ἀσκητικὰ.
2. Θεοδῶρου ἀσκητοῦ Ἐδέσσης Κεφάλαια ψυχωφελῆ.
3. Θαλασσίου Κεφάλαια ν' περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας.

4. Ἰωάννου Καρπάθου Κεφάλαια γνωστικὰ καὶ θεολογικὰ ριζ'.

Ἐν σ. 188 "Ἐτος αψο' μὴν Αὐγουστος ιγ' (=1770) ὁ γράψας Ἰλαρίων ἱερομόναχος. Ἐν σ. 278...αψο' ἐν τῷ ἀγίῳ Ὅρει ἐτελειώθη κατὰ Αὐγουστον μῆνα.

3170. 97. Χαρτ. 8. XVII. XVIII. (φ. 259).

1. Παράδεισος γερόντων (XVIII).
2. Διηγήσεις τινὲς περὶ Ἀθωνος.
3. Τινὰ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
4. Λέοντος τοῦ σοφοῦ Χρησιμοί.
5. Ἐκ τῶν τοῦ ἀγίου Νεῶλου.
6 (φ. 242). Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου
"Ὁμιλία ἀναγνωσκομένη τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν."

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχυμένῳ τῷ ξόλῳ τοῦ

περκαλύματος· Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει κτίμα ἐμοῦ τοῦ ταπινοῦ Γεδεῶν ἀναξίου Ιερομονάχου ὁ ἐκ νήσου Σκοπέλων τὸ ἐπινόμη αὐτῷ Κοκκορίνης. Καὶ κατωτέρω· καὶ τὸ ἀγόρισα γρόσια 10 ἤγουν δέκα ἀπὸ τον παπα Ἰωανίκιον τὸν ψάλτην Κωνσταντινουπολίτην. Ἦν δὲ ὁ Γεδεῶν, ὡς φαίνεται ἐν φ. 1 β, “προηγούμενος Κουτλουμουσίου.” Ἐν δὲ φ. 259 α εὔρηται τὸδε τὸ σημείωμα· Εἰς τοὺς 1788 ἀσπῆ· ἡμέρα Τετράδη ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ μὴν Μάϊος εἰς τὰς 24 κδ' ὡρα τρίτη τῆς ἡμέρας ἐγυνε ἐκλιψῆς τοῦ ἡλίου καὶ ἐστάθη ὡρας δύο.

3171. 98. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 1289).
Πατερικὸν ἐν λόγοις κ'.

“Ἀποφθέγματα τῶν ἐν ἀσκήσει μονασάντων.” Τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ πρὸ τοῦ πίνακος ἐξ φύλλα ἀνήκουσι μὲν εἰς τὸν αὐτὸν κώδικα, ἀλλὰ δὲν συνηρθμῆθησαν ὑπὸ τοῦ ποιησαμένου τῆν παλαιῶν κατὰ σελίδας ἀριθμησῶν.

3172. 99. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 400).
Παλλαδίου Λαυσαϊκόν.

*3173. 100. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 283).

1 (φ. 5 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωσήφ.”

Ἄρχ. Κάθε ἄνθρωπος τιμιώτατοι ἄρχοντες ὁποῦ θέλει νὰ διηγηθῆ βίον ἁγίου καὶ δικαίου ἀνθρώπου. Τέλ. καὶ θέλομεν ἀξιωθῆ τῆς οὐρανόου βασιλείας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2 (φ. 37 β). “Διήγησις περὶ τοῦ πῶς ἔλαβεν ὁ Ἰωσήφ τὴν Ἀσσηνὴθ γυναῖκα.”

Ἄρχ. Θέλω νὰ ἀναφέρω καὶ νὰ διηγηθῶ νὰ ἐγνωρίσητε διὰ τὴν Ἀσσηνὴθ. Τέλ. ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπάντων Χριστὸν δοξολογήσωμεν σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι τῷ ἁγίῳ Τριάδι τιμῆ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

3 (φ. 44 α). “Δαμασκηνοῦ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διτῆς καὶ Γενδίνης καὶ προέδρου Πολυανῆς παραίνεσις πρὸς μοναχοὺς.”

Ἄρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν καὶ τὴν ἀγγελικὴν ζωὴν ἀγαπήσαμεν. Τέλ. θέλει μας ἀξιώσει ὁ Θεὸς καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας αὐτοῦ ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾧ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

4 (φ. 53 β). “Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν.”

Ἄρχ. Εἰς καλοὺς ἀνθρώπους: ἀνὴρ ὁ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.—ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ, ἐσθλὰ καὶ διδοῖ Θεός.—ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἀνδρα καὶ τὸν σώφρονα.—ἡθους βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.—Εἰς ἀλήθειαν. Ἦ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει.—Εἰς ἀμαρτίαν. Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πράττε μηδὲ μάνθανε. Ἐκάστη γνώμη ἐπεταί ἐρμηνεία εἰς τὴν καθωμλημένην.

5 (φ. 58 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γοβδελαῶ.”

6 (φ. 70 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου

πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου μεταγλωττισθεὶς κατὰ λέξιν εἰς ἰδιωτικὴν φράσιν.”

7 (φ. 108 α). Διήγησις περὶ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου.

Ἄρχ. +εἰς τοὺς ,ζις'. Ἐν ὑστέροις δὲ [καί]ροῖς καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου ἀπώσαντο τὴν τῶν ἁγίων πατέρων τὴν συνήθειαν λέγοντες ὅτι ἐμεῖς μοναστήριον μέγιστον ἐσμέν. Τέλ. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμῆ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

8 (φ. 110 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, μεταφρασθεὶς εἰς ἰδιωτικὴν γλῶσσαν.”

9 (φ. 125 β). Οἱ ἐξῆς στίχοι (καταλογάδην): Ὁ θέλων γράματα μαθῆν καὶ θέλον ἐπενήσθαι, θέλει πωλλὰς εἰπομονὰς, θέλει πολλὰς εἰμέρας, θέλει καλλῶν σοφρονησμῶν καὶ φόβων τοῦ Κυρίου, τιμῆ, προσδοῦ δᾶσκαλον, δωκάτα εἰς τὰς χίρας, θέλη χάρισματα πολλὰ, μαντίληα χρυσομένα· τότε νὰ εὐγέ ὁ μαθητῆς ὅσων τῶν δάσκαλλῶν του, νὰ ἔχει καὶ ἔπαιων καλλῶν ἀπὸ ἄλλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ὅτε τὰ μαθεῖματα.

φέρνουσιν τὰ χρίματα.

10 (φ. 126 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας.

11 (φ. 142 β). “Λόγος τῆς ἁγίας Κυριακῆς τῆς ἐνδόξου Χριστοῦ ἀναστάσεως.”

12 (φ. 147 α). “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου, Περὶ τοῦ ἀγγέλου.”

13 (φ. 155 β). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλετήμονος τοῦ καὶ νέου Ἰωβ χριματίσαντος.”

14 (φ. 176 β). “Περὶ νιστείας.”

15 (φ. 187 α). “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθεῖσης Μαρinos.”

16 (φ. 193 β). “Θαῦμα γενόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει.”

17 (φ. 199 β). “Περὶ τῶν παρίκων.”

18 (φ. 202 β). “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου περὶ φράσις καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὸν Δεκαλογὸν τοῦ προφήτου Μωυσέως, εἰς πᾶσα Χριστιανῶν.”

19 (φ. 225 β). “Περὶ τῶν ψαλόντων τὰς ὡρας καὶ πᾶσαν ἀκολουθίαν, ἐσπερὸν, ἀπόδειπνον σὺν τῷ μεσσηνικῷ, ἀρχιεπισκόπον, ἐπισκόπον, ἱερέων, διακόνων, ὑπὸ διακόνων, ἀναγνώστων.”

20 (φ. 227 α). “Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατελοῦσα ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου καὶ πανεπδόξου Ἀποστόλου Πέτρου τοῦ κορυφαίου.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—3, 5, 6, 8—11, 13—18, ἐν τῇ καθωμλημένην. Ἐν φ. 55 α—57 β μείναντος ἀγράφου χώρου ἐνεγράφησαν ἐν μεταγενεστέρῳ χρόνῳ Ὅροι τοῦ ἁγίου Ὁρους, ὡν ἡ ἀρχὴ· Τιμιώτατοι πατέρες οἱ τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν διᾶγονται ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω. Μὴ ἐπαρκέσαντος δὲ τοῦ χώρου πρὸς ἐγγράφῃν τοῦ δλου, ἐνεγράφη τὸ τέλος ἐν φ. 281 β, εἰς ὃ ἐγένετο παραπομπὴ διὰ τῶν ἐν τέλει τοῦ φ. 57 β λέξεων· γήρισε

εις τὸ τέλος τοῦ βιβλίου *ἴνε γραμμένη*. Ἄρχεται δ' ἡ συνέχεια ὡδε· +Οἱ ἀρχιεροῖς οὐοῦ οἴτων εἰς τῶν καιρῶν ὀπόταν ἐγραψαν τῶν δρον τοῦ ἀγίου Ὅρος Μάξιμος Ἐφέσου, Γενάδιος Ἰρακλήας... Τέλα ταῦτα δὲ φαμέν μετ' ἀλύτου ἀφορισμοῦ καὶ δεσμοῦ τῶν ἀγίων πατέρων.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ 24 εἰκόνων, ὧν μία μὲν ἐν φ. 2 α καὶ ἕτερα 20 μεταξὺ τῶν φ. 5 α καὶ 37 β ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπ' ἀρ. 1 Βίον τοῦ ἀγίου Ἰωσήφ, αἱ δὲ 3 λοιπαὶ μεταξὺ τῶν φ. 37 β καὶ 44 α εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 2 Διήγησιν. Εἰσι δ' αἱ εἰκόνες μικρὰ γεγραμμέναι διὰ γραφίδος καὶ δι' ὕδαρῶν χρωμάτων κεχρωσμένα.

Τὰ φ. 1, 3 καὶ 4 εἰσὶν ἀγραφα.

3174. 101. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 378).

Συμῶν μοναχοῦ Κατάνυξίς.

“Λόγιο διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστορῶν παραδειγμάτων τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδάμ καὶ καθέξης.”

Ἐν φ. 1 α—β “Πῖναξ ἀκριβῆς τῆς παρούσης πυκτικῆς.” Ἐν δὲ φ. 377 β· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίων ἐπὶ ἔτους Ἰρλε' μινῆ Ὀκτωβρίου ιε' (1627) τοῦ γράψαντος Δανιὴλ ἀμονάχου καὶ ἀμαθοῦς ἢ αναγινώσκοντες εὐχέσθε.

3175. 102. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 180).

“Νουθεσίαι ἐκ διαφόρων βίβλων

τῶν διδασκάλων ἡμῶν πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων.”

Συνοσταχωμένον εὐρηται βιβλιάριον ἐντυκον ἀνευ ἐξωφύλλου.

3176. 103. Βομβ. 4. XIV. (φ. 212).

Νηπτικὰ κεφάλαια.

3177. 104. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 288).

Βίοι ὁσίων πατέρων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3178. 105. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 267).

“Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Βασιλείου τοῦ νέου καὶ γραφῆς παρα Γρηγορίου ταπεινοῦ.”

Ἐν φ. 259 α· Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Ἰεζεκιὴλ ἱερομονάχου τοῦ ποτὲ Δημητρίου Χαρβούρη ἐν ἔτει ςξκα' Ὀκτωβρίου ιη' (=1621).

3179. 106. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 446).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος, 7073 (=1565).

3180. 107. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 489).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λα'.

Κατὰ Ἰουδαίων 5', Περὶ ἱερωσύνης 5', Εἰς τὸν Λάζαρον γ', Εἰς τὸν Λάζαρον καὶ τὸν Ἰωσήφ, Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου περὶ τῶν κεκοιμημένων καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, Εἰς τὸν Ὄζιαν δ', Εἰς τὰ Σεραφεῖμ, Περὶ εὐταξίας καὶ εἰς τὸ εἶδον τὸν καθήμενον ἐπὶ θρόνου, Περὶ ἀκαταλήπτου ἡ'.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος. Ἐτελειώθη ἡ ἱερὰ βίβλος αὕτη ἐπὶ ἔτους Ἰρλε' π' Ἰνδ. ιε' ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ ιβ' ἡμέρα Β (=1571).

3181. 108. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 468).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (μέρ. β').

Ὁ κώδιξ φαίνεται γεγραμμένος ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου Εὐφροσύνου τοῦ γράψαντος καὶ τοὺς κώδικας 3179 (106), 3180 (107), 3188 (115), 3190 (117), 3191 (118), 3203 (130), 3212 (139), 3215 (142), 3274 (201), 3282 (209) κτλ.

3182. 109. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 294).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3183. 110. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 392).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Εἰς τὰς πρὸς Ἐφεσίους, πρὸς Φιλιππησίους καὶ πρὸς Φιλιμόνα.

3184. 111. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 236).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων.

3185. 112. Χαρτ. 8. XV. (φ. 329).

Πανηγυρικοὶ λόγοι εἰς τὴν Πεντηκοστὴν

ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέχρι τῆς τῶν ἀγίων Πάντων. Εἰσι δ' οἱ πλείστοι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

3186. 113. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 360).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (μέρ. β'). Ὁμιλία μ5'.

Ἐν φ. 360 α· Ἐτελειώθει ἡ βίβλος αὕτη δια χειρὸς ἐμοῦ Δανιὴλ ἐπὶ ἔτους Ἰρλε' ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίου ιε' ἡμέρα Παρασκευῆ (=1680)...Ἰδ. καὶ ἀρ. 3174 (101), 3210 (137) κτλ.

3187. 114.

Περγ. Χαρτ. 4. XII. XVI. σελ. 2. (φ. 288).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (μέρ. β'). Ὁμιλ. μδ'.

Χαρτ. (XVI) τὰ φ. 1—168 καὶ 229—283, περγ. (XII) τὰ φ. 169—228.

3188. 115. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 421).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη ἐπὶ ἔτους Ἰξγ' ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ γ' ἡμέρα 5' (=1555;). Προφανῶς γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου, περὶ οὗ ἴδ. ἀρ. 3181 (108).

3189. 116. Βομβ. 8. XIV. σελ. 2. (φ. 198).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Μαργαρίται

συλλεχθέντες ἐκ τῆς Ἐξαήμερου.

2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μαργαρίται.

4. Νεῖλου τοῦ ὁσίου Περὶ τῶν ἡ' λογισμῶν τῆς κακίας.

5. Τοῦ αὐτοῦ Ἀσκητικὰ κεφάλαια.

6. Ἀββᾶ Μάρκου Λόγοι 5'.

7. Διονυσίου τοῦ Ἀριστοπαγίτου Περὶ θεωρίας θανμα-
τιῆς τῆς ὑπεραγάθου Θεοτόκου.

8. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ
α'. Ἐκατοντάδες δ'.—β'. Γνωστικῶν κεφαλαίων ἑκατοντάς.
—γ'. Κεφάλαια θεολογικά.—δ'. Λόγοι.—ε'. Ἄλλα διάφορα.
—ς'. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

9. Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Πρὸς Θεόδουλον λόγος
ψυχωφελεῖς.

10. Ἐκλογή βραχεῖα ἐκ τῶν ἔργων
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας,
Μιχαὴλ συγκόλλου Ἱεροσολύμων, Θεοδορήτου Κύρρου,
Γρηγορίου Νύσσης.

11. Ἀνωνύμου ἐπιστολαὶ τρεῖς.
α'. Θεογνώστη πρεσβυτέρω.—β'. Ἀθανασίω.—γ'. Ἰωσήφ
πρεσβυτέρω.

Τὰ φ. 116—140 καὶ 171—174 γεγραμμένα κατὰ μίαν μόνην
σελίδα. Ἐν δὲ τοῖς ὑπ' ἀρ. 8 ἔργοις τοῦ Μαξίμου ἡ τάξις τῶν
φύλλων συγκεχυμένη.

3190. 117. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 866).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαψ-
μερον λγ'.

Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βιβλος ἐπὶ ἔτους ,ξξγ' ἐν
μηνὶ Δελογύστου ια' (=1555) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες
εὐχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ γράψαντος Εὐφρόσυνου μονα-
χοῦ. Ἰδ. καὶ ἀρ. 8181 (108).

3191. 118. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 275).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν
εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Ὁμιλ. μγ'.

2. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Προφανῶς ἐγράφη ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου Εὐφρόσυνου. Ἰδ.
καὶ ἀρ. 8181 (108).

3192. 119.

Βομβ. Χαρτ. 4. XIII. XVI. (φ. 158).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης
Λόγοι.

Τὰ φ. 1—6 καὶ 146—158 Βομβ. XIII. σελ. 2 σπαράγματα
ἐκ κώδικος ἀκέφαλος, κολοβά, ἀτελής. Τὸ δ' ἐκ χάρτου ὑπόλοιπον
μέρος, οὐ μεταξὺ εὐρηται συμπεπηγμένα τὰ βομβόκωκα φύλλα,
ἐστὶν ἀτοτελές (XVI αἰῶνος).

3193. 120. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 708).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγε-
λιστὴν Ματθαῖον (μέρ. β').

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3194. 121. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 298).

Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς.
Τινὰ ὀλίγα φύλλα κατὰ μίαν μόνον σελίδα γεγραμμένα.

3195. 122. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (σ. 587).

Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδόνος Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς
τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ.

Ἐν σ. 587· εἰς ἔτους ,ξρλε' Ὀκτωμβρίου 5' (=1627).

3196. 123. Χαρτ. 4. XV. (σ. 958).

“Συναγωγή ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων
καὶ διδασκάλων εἰς τὴν βίβλον τῶν Ψαλμῶν συλλεγείσα
παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας κύρ Νικήτα τοῦ
τοῦ Σερρῶν.”

Ἐγράφεται διὰ γραφῆς πυκνοτάτης.

3197. 124. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 441).

Βασιλείου τοῦ μεγάλου

α'. Ὁμιλία εἰς τοὺς Ψαλμοὺς ις'.—β'. Λόγοι ἠθικολ λβ'.—
γ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Συμπλικίαν.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου πόνος...ἐτελειώθη ἐπὶ
ἔτους ,ξρθ' ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ 5' (=1550).

3198. 125. Βομβ. 8 μέγ. XIII. (φ. 321).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι ις' λόγοι
μετὰ παρασελιδίων σχολίων, τῶν τοῦ Νικήτα Σερρῶν,
πυκνότερα γεγραμμένων.

Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικῆς θλης.

3199. 126. Βομβ. 4. XIV. σελ. 2. (σ. 453).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι ις' λόγοι.
Ὁ πρῶτος ἀκέφαλος. Προτάσσονται Νικήτα τοῦ Σερρῶν
Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸν Γρηγόριον ἐν φύλλοις δύο. Ἐν τῷ πρώτῳ
παραφύλλῳ λέγεται περὶ τοῦ κώδικος...καὶ το ἴφερον ὁ
πατὴρ Ἀνανίας ὁ Ἀνδριδιτις καὶ καθηγούμενος ὄν
ερχε'.

3200. 127. Βομβ. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 359).

Νικήτα τοῦ Σερρῶν Ἑξήγησις εἰς τοὺς ις' Λόγους
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (κολ.).

3201. 128. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 951).

Νικήτα Σερρῶν Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου.

3202. 129. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 360).

Θεοφιλῆ του Βουλγαρίας “Πόνημα εἰς τὰς ἐπιστολάς
τοῦ ἁγίου Παύλου.”

Ἐν φ. 360 α διὰ μονοκονδυλίας “Ὁ Οὐγγροβλαχίας καὶ
πρώτος Χαρίτων,” δε καὶ ἠγούμενος Κουτλουμουσίου ἐχημάτισε
τὸν XIV αἰῶνα.

3203. 130. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (σ. 515).

Συμεὼν μοναχὸς Κατάνυξις.

Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βιβλος ἡ ἐπυνομαζομένη
Κατάνυξις ἐν ἔτει ,ξπζ' ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἡμέρῃ
Τετάρτῃ, ὡρα θ' (=1579) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταύτην
εὐχεσθαι διὰ τὸν Κύριον τὸν τε γράψαντα τάλαινα
Εὐφρόσυνον μοναχόν. Ἰδ. περὶ μὲν τοῦ βιβλίου ἀρ. 8174
(101), περὶ δὲ τοῦ βιβλιογράφου ἀρ. 8181 (108).

3204. 131. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 300).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Προτάσσεται ἡ Ἐπιστολὴ Ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς
Ῥαῖθου.

3205. 132. Βομβ. 8. XIV. (φ. 164).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

3206. 133. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 811).
 'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 'Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος ἐν ἔτει ,5ωλδ' (=1826)
 διὰ χειρὸς Δωροθέου τλήμονος τάχα καὶ μοναχοῦ.
 'Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν παράφυλλον συνεσταχωμένον
 τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος (Βομβ. XIV) ὄλης θεολογικῆς.
3207. 134. Χαρτ. 8. XVI. XIV. (φ. 201).
 1 (φ. 1 α). Λειτουργικά τινα
 ἐν οἷς καὶ 'Ακολουθία τοῦ 'Ἐσπερινοῦ μετὰ σηματοφώνων
 (XVI).
 2 (φ. 19 α). 'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ
 Κλίμαξ (ἀκέφ. XIV).
 3 (φ. 193 α). 'Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
 Μένουσι κολοβοὶ μικρὸν μετὰ τὴν ἀρχήν.
 'Ἐν φ. 192 α' 'Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος ἐν μηνὶ
 Δεκεμβρίῳ κβ' ἐν ἔτει 5ωπβ' ἰνδ. ιβ' (=1374) καὶ οἱ
 ἀναγιγνώσκοντες αὐτὴν εὐχέσθαι κάμοι τῷ γράψαντι
 'Ιακώβῳ τλήμονι.
 Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα ἐξ ἄλλου κώδικος (Περγ. XII. σελ.
 2) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.
3208. 135. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (φ. 254).
 'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ
 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 'Ἐν φ. 253 α' Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν βιβλίον ἦται
 τῆς ἱερᾶς Κλίμακος ἐγράφη χειρὶ μὲν Σωφρονίου
 ἐξόδῳ δὲ καὶ σπουδῇ κυροῦ 'Αθανασίου τοῦ ἱερο-
 διακόνου ἀπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ Κουτλου-
 μουσίου, ἐν ἔτει ,ζρλβ' (=1624) καὶ οἱ ἀναγιγνώσκοντες
 αὐτὸ εὐχέσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων.
3209. 136. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 189).
 'Αωνόμου 'Ομιλίας ἐν τῇ καθωμλημένῃ ιε'.
 α' (σ. 1). "Πρώτη τῶν νηστειῶν, λόγος περὶ νηστείας."
 'Αρχ. Τόσα μεγάλα πράγματα ἐχάσαμεν ἡμεῖς οἱ
 δυστυχεῖς. Τέλ. ἡ ἀπόκρισις ὅπου ἐδόθη εἰς ἐκείνους
 ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἀκούσατέ τὴν· ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις
 τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν.—
 β' (σ. 8). "Παρασκευὴ πρώτη τῶν νηστειῶν Περὶ προσευχῆς."
 —γ' (σ. 16). "Κυριακὴ α' τῶν νηστειῶν: ὅτι οἱ Χριστιανοὶ
 ὀλίγον πιστεύουσι τοῦ Χριστοῦ."—δ' (σ. 25). "Τῇ Τετάρτῃ τῆς
 δευτέρας ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, Λόγος περὶ ἀδικίας."—
 ε' (σ. 34). "Τῇ Παρασκευῇ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῶν
 νηστειῶν, Λόγος περὶ κλοπῆς."—ς' (σ. 43). "Κυριακὴ δευτέρα
 τῶν νηστειῶν Λόγος περὶ ἀμαρτίας σαρκικῆς, ὅτι εἶναι δυσκολο-
 συμπαθήτος ἀπὸ τὸν Θεόν."—ζ' (σ. 52). "Τῇ Τετάρτῃ τῆς
 τρίτης ἑβδομάδος Λόγος περὶ φθόνου."—η' (σ. 61). "Τῇ Παρα-
 σκευῇ τῆς τρίτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν Λόγος περὶ ἀγάπης."
 —θ' (σ. 70). "Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν, Λόγος περὶ
 φόβου."—ι' (σ. 80). "Τῇ δ' τῆς τετάρτης ἑβδομάδος τῶν
 νηστειῶν."—ια' (σ. 90). "Τῇ Παρασκευῇ τῆς δ' ἑβδομάδος
 τῶν νηστειῶν. Θάνατος καὶ ζωή."—ιβ' (σ. 100). "Περὶ
 ἐλεημοσύνης."—ιγ' (σ. 109). "Περὶ θελοῦ λόγου διατὶ τόσον
 ὀλίγον καρποφορεῖ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων."—ιδ' (σ. 118).
 "Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν."—ιε' (σ. 128).
 "Μετανοεῖτε ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν."
3210. 137. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 502).
 1. 'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 2. 'Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
 'Αμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 'Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βιβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρ-
 τωλοῦ καὶ ἐλαχίστου Δανιὴλ ἀμονάχου ἐποῖ ἔτους
 ,ζρλα' ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰς τὲς ιζ' ἡμέρα δευτέρα
 (=1623). 'Ἰδ. καὶ ἀρ. 8186 (118).
3211. 138. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 892).
 'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 'Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
3212. 139. Χαρτ. 4. XVI. (σ. 472).
 'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος. 'Ἐτελειώθη
 ἐπὶ ἔτους ,ζξε' ἐν μηνὶ 'Ιουλλίῳ κ' (=1557) ἀμήν. 'Ἰδ.
 καὶ ἀρ. 8181 (108).
3213. 140. Χαρτ. 8 μέγ. XVI. (σ. 687).
 'Ἐφραίμ τοῦ Σύρου "Λόγοι παρανευτικοὶ εἰς μονα-
 χούς."
 'Ἐν σ. 687. 'Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βιβλος ἐν ἔτει
 ,ζξε' (=1557). Τοῦ Κουτλουμουσίου ὑπάρχει ἡ βιβλος
 αὐτῆ. 'Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλα-
 χίστου Εὐφροσύνου μοναχοῦ. 'Ἰδ. καὶ ἀρ. 8181 (108).
3214. 141. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 442).
 Συναξάριον Φεβρουαρίου—Σεπτεμβρίου.
 Ἐγράφαι προφανῶς ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου. 'Ἰδ. καὶ ἀρ.
 8181 (108).
3215. 142. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 414).
 Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος. 'Ἐτελειώθη
 τὸ παρὸν Συναξάριον τῶν ἐξ μηνῶν ἐπὶ ἔτους ,ζσα',
 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 5' ἡμέρα Σαββάτῳ (=1563). 'Ἰδ.
 καὶ ἀρ. 8181 (108).
3216. 143. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 274).
 1. Παύλου Μονεμβασίας Διηγήσεις
 περὶ ἐναρέτων καὶ θεοσεβῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.
 2. Θαύματα τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
 3. 'Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
 4. 'Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Κεφάλαια.
 5. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις.
 6. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς.
 7. 'Ακολουθία τοῦ μάρτυρος Γοβδελαῖ.
3217. 144. Χαρτ. 8. XVI. XIV. (φ. 846).
 1. Λέοντος τοῦ σοφοῦ 'Ῥδάριον.
 2. Βασιλείου ἡγουμένου τῆς Μαλένου μονῆς
 "Ἐποτύπωσις ἀσκητικῆς πολιτείας."
 3. Βίος 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
 4. 'Ιωάννου Εὐχατῶν 'Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς
 ἱεράρχας.
 5. Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

6. 'Ανδρίου Κρήτης εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
7. 'Ιωάννου Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
8. Σημειώσεις περὶ τῆς μορφῆς τοῦ 'Ιησοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.

9. 'Ομιλίας εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευήν.

10. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Εἰς τὰ Εἰσόδια.

11. 'Ιωάννου Εὐχαϊτων Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων.

12. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου.

Τὰ φ. 1—275 Χαρτ. (XVI), τὰ φ. 276—346 Βομβ. (XIV).

3218. 145. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 898).

1. Παράδεισος πατέρων.

2. Βίοι ἁγίων.

'Εν φ. 890 β—391 β "Περὶ ὁσπίρων καὶ ὁπώρας καὶ πάντων τῶν ἐδοδίων." Ἀρχ. Βασιλείου τοῦ πανενδοξωτάτου κυδωνίου καὶ ἡγεμονεύοντος τοῦ περιβλέπτου κήτρου καὶ συνεδριάζοντος μετὰ ῥοδίου. Τέλ. τότε ἀναστάντες πάντες ὁ περὶ τὸν βασιλέα καὶ εὐχαριστήσαντες εἶπον Εἰς πολλὰ ἔτη βασιλεὺς κυδώνιε εἰς πολλὰ ἔτη. Ἔστι δ' ἡ ἄλλως λεγομένη Διήγησις τοῦ Πωρικολόγου, ἣν ἐξέδωκεν τύποις Κ. ΣΑΘΑΣ (Κλειώ. Τεργέστη. 1871 ἀρ. 516) καὶ Γ. ΨΑΘΝΕΒ (Carmina Graeca medii aevi. Lipsiae. 1874. σ. 199—202).

Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ ἐξόδου καὶ δαπάνης Χριστοφύρου τοῦ μοναχοῦ.

3219. 146. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 482).

Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου Ἀδολεσχία φιλόθεος.

Τὸ παρὸν χειρίσιον κάμου χ. Σουμελίτη ἐγράφει ἐν ἔτει σωτηρίῳ τῷ αὐτῷ κατὰ μῆνα 'Ιανουάριον λ' (=1805).

3220. 147. Χαρτ. 8. XV. (φ. 889).

1. Βίος 'Ιωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.
2. Βίος 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
3. Βίος Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων.
4. Ὑπόμνημα εἰς Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.
5. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Σπυρίδωνος.
6. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λευψάνου τοῦ Χρυσοστόμου.
7. Βίος καὶ πολιτεία Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

'Εν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XIII), ἴσως γεγραμμένα ὑπὸ Λατίνου ἑλληνοῦ, ἐν οἷς περιέχεται μέρος Ἐκλογῶν ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν πατέρων.

3221. 148. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 481).

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.
 2. Λόγοι εἰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς.
 3. Ἐξήγησις Ψαλμῶν τινῶν.
 4. Διαθήκαι Σολομώντος.
- 'Ἀπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3222. 149. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 186).

1. Λόγοι εἰς τὴν Τεσσαρακοστήν καὶ διαφόρους ἑορτάς.

2. 'Αθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς.

'Εν τέλει (φ. 127—186) φύλλα κώδικος λατινικοῦ (Χαρτ. XIII σελ. 2) περιέχοντος ὅλην ἐκκλησιαστικὴν.

3223. 150. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 156).

1. Βίοι ἁγίων.

α'. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—β'. 'Ιωάννου τοῦ Καλυβίτου.—γ'. Ὁσίου Ξενοφώντος.—δ'. Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.—ε'. Διήγησις ὁσίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.—ς'. Ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ ταπεινοφροσύνης.

3. Βίος Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

'Ἀπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3224. 151. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 164).

"Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων

μαζομένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα εἰς περὶ φράσεων παρα Γεωργίου τοῦ ῥήτορος." Κολοβός.

3225. 152. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 119).

1 (φ. 1 α). "Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου περὶ φράσει καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ προφήτου Μωσέως."

2 (φ. 41 α). "Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ

Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύονται καὶ ποῦ ψιλούνται, α, ε, η, ι, ὀ μικρὸν, ὕ ψιλὸν καὶ ὦ μέγα. Τινὲς λέγουσιν ὅτι τοῦ Πτωχοπροδρόμου κύρ Θεοδώρου ὑπάρχουσιν, οἱ καὶ ὡς οἱμα δληθεύουσιν."

"Ἀρχ.

Βούλομαι, φίλε, πρὸς μικρὸν ὧδε σοι σαφηνίσαι τῶν φωνηέντων τῶν ἐπτὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν πράξιν. Ἐν τῇ φά τάξιν.

Τέλ.

Τοῦτο θαυμαστικὸν ἐστὶ καὶ βάρυνε, ὦ φίλε τὸ δέ γε πάλιν κλητικὸν τοῦτο φεῖ περίσπα. Οἱ στίχοι εἰσι μὲν γεγραμμένοι καταλογάδην, ἀλλὰ διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ στυγμῆς ἐρυθρᾶς, ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι.

3 (φ. 54 α). "Τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου

πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν πληροφορικὴ διδασκαλία ἀποσταλείσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοίχων."

"Ἀρχ.

'Ἀπ' ἄρτι, φίλε, γράφω σοι λέξεις τῶν ἀντιστοίχων ὡκέως καὶ συνοπτικῶς, ἵνα ταχέως μάθῃς.

Τέλ.

σὸ παντελῶς μὴ ἀμελῆς, ὅπως γνωρίσης ταῦτα, καὶ λάβης γνώσιν ἀκραιφνή γράφειν ἐπισταμένως.

4 (φ. 70 α). "Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν τὸν καθηγούμενον ταύτας τὰς λέξεις."

"Ἀρχ.

Φίλε ἀρκεῖ σοι ἐνταυθὶ τὸ ὄφος τῶν γραφέντων ἄπερ σοι ἐγραψά λοιπὸν τὰς ἐρμηνείας ταύτας. Τέλ.

καὶ σοῦ μνησθεὶς Κύριος ἐν τέρματι τῶν χρόνων νῦν καὶ ἀεὶ καὶ πάντοτε ἀμήν τε εἰς αἰῶνας.

"Ιδ. τὰ ὑπ' ἀρ. 2—4 ἐκδομένα ὑπὸ Ε. ΜΙΛΛΕΡ καὶ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ἐν Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études Grecques. 1874 σ. 222 κ. ἐ.—1876 σ. 121 κ. ἐ. Ἡ ὑπ' ἀρ. 4 Ἐπιστολὴ ἐπέχει ἐν τῷ κουτλουμουσιακῷ κώδικι, πρὸς τὴν παρὰ ΜΙΛΛΕΡ (ἐνθ' ἀν. 1874 σ. 235—237) ἐκδοσὺν παραβαλλομένη, τὰς ἐξῆς διαφόρους γραφάς. Στ. 177: γραφέντων.—Μετὰ στ. 177: ἄπερ σοι ἔγραψα λοιπὸν τὰς ἐρμηνείας ταύτας.—Στ. 178: νήστις. ἰσχύω.—Στ. 179: οἶνον.—Στ. 180: τε.—Στ. 181: οἴκοι πλήθουσιν ἀεὶ καὶ τῶν πενήτων.—Στ. 183: ἐσθίων.—Στ. 184: ταῦτα φίλε.—Στ. 185: νηστικός οὐκ ἐξήμωσα.—Στ. 186: δι' ὅτι μὴν. οἶδε. ἦτον.—Στ. 187: καὶ νόμισμά μοι πίστευσον οὐδὲν μ' εὐρέθη δλωσ.—Μετὰ στ. 187: οὐτ' ἄσπρον οὐτε κἄν σολδι οὐδ' ὀβολοῦ μικροῦ γε—τοῦ ἀγοράσαι ἄρτον τε, ἰχθύν, τυρὸν ἢ οἶνον—ἕτερον ὀψόνιον μικρότατον εἰς γεύσιν—ἢ πᾶσαν ἢ καὶ σκόροδον κἄν φύλλα μαρουλίων.—Στ. 188: κήρξάμην.—Μετὰ στ. 188: πολλὰ γοῦν ἐτραλίσθηκα καὶ ἤρρησα δακρύων—κλαίων καὶ ὀδυρόμενος λείψιν τῶν ἀργυρίων—καὶ ἐν τῷ κόλπῳ ψηλαφῶ ἀραγε μήπως τύχω,—οὐδ' ἐν αὐτῷ ἐνέτυχον νῆ τὴν σοφίαν πᾶσαν.—Στ. 189: εἴπα.—Στ. 190: σκοτισθῆ.—Μετὰ στ. 190: καὶ μὴ ὁ νοῦς μου ἐκτραπῆ, ἄλλως ἐξ ἄλλου γένω.—Στ. 192: εἰ γράψεις.—Στ. 193: ὀλέσω.—Στ. 194: χάσῃς.—Στ. 195: ὑπήκουσε εἰμή.—Στ. 196: ταυθί.—Μετὰ στ. 196: καὶ σύγγνωθί μοι ἀδελφὲ ταῦτα σοι μνημονεύων—καὶ σοῦ μνησθεῖη Κύριος ἐν τέρματι τῶν χρόνων—νῦν καὶ ἀεὶ καὶ πάντοτε ἀμήν τε εἰς αἰῶνας. Τὰ δὲ μετὰ τὸν στ. 196 παρὰ τῷ ΜΙΛΛΕΡ λείπουν πάντα, ἀποτελοῦντα τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄνω ὑπ' ἀρ. 3. Ἐπιθὶ καὶ τὴν ἐν τῷ Annuaire 1876 σ. 127 κ. ἐ. ἀντιβολῆν τοῦ σμυρναϊκοῦ κώδικος, ὅστις ἐν τοῖς πλείστοις συμφωνεῖ πρὸς τὸν κουτλουμουσιακόν.

5 (φ. 72 α). "Κανὼν περὶ τῶν ἀντιστοίχων Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου κατὰ ἀλφάβητον. Ὁδὴ α'. Ἐν βιβλῷ κατέστρεψας."

"Ἀρχ. Ἀναφῆς καὶ ἀκτιστος Θεός. Τέλ. καὶ ὁρμίσκος μικρὸν ὁ γράφονται.

Ἐδρῆται ἐκδομένοι ὑπὸ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ἐν τῷ Annuaire 1876 σ. 131—134.

6 (φ. 75 α). Τοῦ αὐτοῦ(;) "Ἐτερος κανὼν κατὰ ἀλφάβητον περὶ ἀντιστοίχων. Ὁδὴ α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιά."

"Ἀρχ. Ἀεὶ τὸ ἐπίρρημα δηλοῦν δια παντὸς τὸ αὐτὸ δῖφθογγον ἔσιν ἐν τῷ ἰ δέ'. Μετὰ τοῦ οἰ δὲ ἐνούμενον αἰδιδιμος λέγεται ὁ πάντοτε ἐπαινούμενος. Τέλ. Νίκων μοναχὸς καὶ Νικάνδρος καὶ Νικαεὺς ὁμοῦ καὶ Νήφων Νικόδημος καὶ Νικόλαος καὶ νιφετὸς ἰωτίζονται· τὸν νηκωλῶ δὲ ἦτοι σκώληκα δι' ἢ καὶ ὦ μεγάλου κατὰ γραφόμενον ἐπίστασο.

7 (φ. 82 β). Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος κανὼν.

8 (φ. 87 β). Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος κανὼν.

9 (φ. 90 α). Τύποι ἐπιστολῶν.

3226. 153. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 257).

1 (φ. 7 α). Ποίημα ἀκέφαλον εἰς στίχους πολιτικούς.

"Ἀρχ.

...μὲν στέκοντε καὶ φαίνονται στὸν κόσμον καὶ παينوῦνται

καὶ πάντες τὸ θαυμάζονται, πῶς εἶναι γεγραμμένα καὶ δὲν ἀλησμονήθησαν ποτὲ τὰ περασμένα καὶ ἂ δὲν ἤθελαν γραφεῖ τοῦ καθ' ἑνὸς αἱ πράξεις βίος καὶ κατορθώματα καὶ βασιλέων τάξεις πῶς ἤθελάμεν δυνηθῆ, πῶς ἤθελάμεν θέλει ἡμεῖς νὰ διηγοῦμεστέν τοῦ καθενὸς τὰ τέλει.

Τέλ.

Εἰς τοῦτο βάνωμεν ἀρχὴν τὰ κατὰ τὴν μεγάλη πόλι ἀκουσον τὰ γραφόμενα ὅπου σὲ λέγουν ὄλοι.

2 (φ. 8 α). Ἐρῆνος ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς στίχους πολιτικούς.

Ἐποιήθη πιθανὸς ὑπὸ Συναδινῶ ἱερέως καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν τῇ Ἔστῃ 1886 σ. 821 κ. ἐ.

3 (φ. 14 α). Συναδινῶ ἱερέως Χρονικὸν περὶ τῆς πόλεως Σερρών κατὰ τὰ ἔτη ,ζρς'—,ζρν' (=1598—1642).

"Ἰδ. ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Τὸ χρονικὸν τοῦ πατᾶ Συναδινῶ" ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας. Τόμ. Β' σ. 640—650.

4 (φ. 99 α). Τοῦ αὐτοῦ Παραινέσεις πρὸς τὸν ἀδελφόν.

"Ἀρχ. + Καὶ ἐπειδὴ ἀδελφὲ μου ἠγαπαιμένη σὲ ἔγραψα ταῦτα καὶ τὰ ἐχάρης κατὰ πολλὰ μὲ τὸ νὰ εἴσε καλῆς φύσεως ἄνθρωπος· καὶ ἀκόμη δέεσε καὶ παρακαλῆς τὸ πῶς νὰ σὲ γράψω κατὰλεπτῶς καὶ νὰ σὲ παραδώσω ἐγγράφως ἐκεῖνα ὅσα εἶναι ἀτυχα διὰ νὰ τὰ ἀποφεύγῃς· διότι μερικὰ ἤξεύρης καὶ μερικὰ δὲν ἤξεύρης πῶς εἶναι καλὰ καὶ πῶς εἶναι ἀτιχα· καὶ πάλιν ἐκ τηθὸς (γρ. ἐκ στήθους) δὲν ὑμπορῆς νὰ τὰ θυμάσε· μόνον νὰ εἶναι εἰς πλάκα γραμμένα διὰ νὰ τὰ μετέρχεσε τὴν πᾶσαν ἡμέραν νὰ τὰ ἤξεύρης κατὰλεπτῶς, πῶς εἶναι ὠφέλημα καὶ πῶς εἶναι βλάψημα.

Ἐν φ. 174 β· Καὶ ἔγραψα ταύτην τὴν φυλάδα ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος δούλος σας Συναδινὸς ἱερεὺς καὶ σακελάριος Σερρών εἰς τὰ Φεύγια εἰς χῶραν Μελικίτζη εἰς τὴν Ἀχρωῶνα ἐκεῖ ὅπου ἐδόουλεβαν τὰ ἐργαστήριά μου τὰ λουτράκια καὶ ἔγραψα αὐτὴν ἐδικὰ μου εὐρέματα ἀπὸ τὴν θείαν γραφὴν εἰκιοχείρω μου γράμματος· αὐτοθελήτως καὶ αὐτοπροωερέτως εἰς πολλῶν σφοδρονησμών. καὶ ἐτελειώθει ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ εἰς τὰς ε' ἡμέρα Τετράδι ἐπὶ ἔτους ,ζρν' (=1642). Συναδινὸς ἱερεὺς καὶ σακελάριος Σερρών καὶ δούλος πάντων.

Τὰ φ. 1—7 καὶ 201—257 ἀγραφα.

3227. 154. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 271).

1. Μάρκου τοῦ ἀββᾶ Λόγοι καὶ κεφάλαια ἀσκητικά.

2. Ἀντιβολὴ σχολαστικοῦ πρὸς ἀββᾶν Μάρκον.

3228. 155. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 38).

"Μαρτύριον τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης περὶ φράσει."

"Ἀρχ. Εἰς τοὺς τριανταπέντε χρόνους ὅπου ἐβασίλευεν ὁ παράνομος καὶ ἀσεβὴς Μαξέντιος. Τέλ. καὶ ὁ ναὸς τῆς νὰ ἦναι πάντοτε δοξασμένος, ἐπαινεμένος καὶ τιμημένος· εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

3229. 156. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 428).
1 (φ. 1 α). Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακο-
δρόμου.

"Ἀρχεται ἀπὸ τῆς θ' Κυριακῆς.

2 (φ. 284 β). Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ
Καλυβίτου.

3 (φ. 305 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ψευδο-
προφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων.

4 (φ. 310 α). "Διήγησις τοῦ ἁγίου τόπου τῶν
Ἱεροσολύμων."

"Ἀρχ. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀγαθὴν σου προαίρεσιν καὶ
ἀκριβῆ ζήτησιν περὶ τῶν ἁγίων τόπων, ὅπου ἐπερι-
πάτησεν ὁ δεσπότης Χριστός. Τέλ. ὅτι ταῦτα πάντα
δι' ἡμᾶς ὑπέμεινεν ἅμα τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ σὺν τῷ ἁγίῳ
πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

5 (φ. 324 β). "Περὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου ὄρους
Σινᾶ."

"Ἀρχ. Αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον τὸ Σινᾶ μέσα
εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ὅπισω εἰς τὸ σύνθρονον, ὅπου
κάθονται οἱ ἀρχιερεῖς, ὅταν λειτουργοῦν, λέγουν
πῶς ἐναι τὰ χαρίσματα τῆς Παναγίας ἐκεῖ. Τέλ.
καὶ ἐσχίσεν αὐτὴν καὶ ἔφισεν τοῦ μαθητῆ αὐτοῦ
ἐντολὴν νὰ μὴν τὸ εἶπῃ τινός, ὥστε ζῆ... Θεοῦ τὸ δῶρον
καὶ Νικάνωρ ἔξιμα τοῦ ζξξ^α ἔτους ἰνδ. β' μηνὶ Σεπτεμ-
βρίῳ κγ', ἡμέρα 5' καὶ ὥρα 5' (=1559;) ἐν τῇ ἁγίᾳ
πόλει Ἱεροσολήμων...

6 (φ. 327 α). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου
ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

7 (φ. 338 α). "Ὁδοιπορεῖα τῆς Ἐδέμ τοῦ Παρα-
δαίσου."

"Ἀρχ. Ἀπὸ Ἐδέμ ἕως Δραγμᾶν μοναὶ ο' ὁδὸν παρὰ
τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Φύσων.

8 (φ. 339 α). "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας
τῆς Αἰγυπτίας."

Γέγραπται μέχρι τινὸς κατὰ δύο σελίδας.

9 (φ. 367 β). Ἀθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
Νικηφόρου, καὶ Κατὰ μνησικακίας.

10 (φ. 375 α). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενο-
φῶντος.

11 (φ. 393 α). "Κάτωνος Ῥωμαίου γινῶμαι
παραίρετικαὶ δίστιχων (γρ. διὰ στίχων) ἄς μετή-
γαγγεν ἐκ τῆς Δατιῶν φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διά-
λεκτον Μαξίμος μοναχὸς ὁ Πλανοῦδης."

12 (φ. 395 α). Χρυστοφόρου Ἀλεξανδρείας

"Δόγος φανερῶν τίνι ὁμοιοῦται ὁ ἀνθρώπινος βίος."

"Ἐν φ. 406 β· Τὸ παρὸν ὑπάρχει τοῦ σωτήρος Χριστοῦ,
ἦτοι τοῦ Κουτλουμουσίου καὶ τὴν σήμερον εὐρίσκεται
εἰς τὰς χεῖρας τοῦ παπᾶ Παρθενίου τοῦ Πελοποννησίου
αρχοῦ."

Τὰ τελευταῖα φ. 407—428 ἀγραφα πλὴν ἀσήμερον τινῶν
δοκιμῶν κονδυλίου.

3230. 157. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 847).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν πόρνην.

2. Βίος καὶ διήγησις Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου.

Η.

3. "Μετάφρασις εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Μαρίας περὶ φράσει καὶ ἰδιωτικῇ."

4. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἱερομάρτυρος Μοδέστου
συνταχθεὶς καὶ μεταγλωττισθεὶς εἰς ἀπλὴν καὶ ἰδιωτικῇ
γλώσσῃ."

5. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

6. Βίος καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος.

7 (φ. 198 β). Ναθαναὴλ τοῦ Πέρσου Λόγος.

"Δόγος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν κυρίου Ἀθανασίου τοῦ
Πέρσου." Ἀρχ. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα ἀκούσατέ μου
παρακαλῶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν μικρὰν διδα-
σκαλίαν καὶ ὀλίγον λόγον. Τέλ. ἄλλα θεραπεύσωμεν
διὰ καθαρᾶς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως ἵνα καὶ
τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπιτύχομεν χάριτι καὶ φιλαν-
θρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ πρέπει
πᾶσα δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ
ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

8. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.

10. "Περὶ τῆς διαλέξεως τῶν Χριστιανῶν
καὶ τῶν Ἑβραίων ἢ ἐποίησεν ὁ ἅγιος Σιλβέστρος ἐν Ῥώμῃ."

11. "Τοῦ ὁσίου μοναχοῦ Ἡσαίου."

12. "Περὶ τὸν διδωμένον λειτουργιῶν τῶν ἱερέων
διὰ τὰ σαρατάρια διὰ ζορτανούς καὶ δι' ἀποθαμένους. Τὰ
σαρατάρια διὰ τοὺς ζορτανούς."

13. "Δόγος περὶ φράσει περὶ νηστείας."

14. "Δόγος ὠφέλιμος εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν."

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν παραβολὴν
τῶν δέκα παρθένων.

"Ἄπαντα πλὴν τῶν ἐπ' ἀρ. 7, 11 καὶ 14 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3231. 158. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. 424).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι (κολοβ.).

3232. 159. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 68).

Ἠλίου Μηνιάτη Πέτρα σκανδάλου.

3233. 160. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 728).

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Ὁμιλίας πνευματικαὶ μβ'.

1591 μηνὶ Ἰανουαρίῳ.

3234. 161. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. υδ').

1. Νικολάου Βιλλαρᾶ Προσφώνησις
περὶ τῆς ὑπὸ Παρθενίου ἐρέσεως καὶ ἐκδόσεως τῶν Ἀμφι-
λοχίῳ τοῦ Φωτίου.

2. "Ἐκλόγιον ἀναρηνυσθὲν ἐκ διαφόρων βιβλίων
ἐκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ παρὰ τῶν ἁγίων
καὶ θεοφόρων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ
ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐξωθεν φιλοσόφων Ἑλλήνων."

Πῶς τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ. "Ὅτι τὰ
πάντα ἐκτίσται παρὰ Θεοῦ."—"Εἰς τὸ περὶ ἐκκλησιαστικῆς
ιεραρχίας."—"Πῶς κινεῖ ὁ Θεὸς τὰς νοητὰς δυνάμεις καὶ πῶς
ἡμεῖς ἐλλαμπόμεθα."—"Περὶ θείων ὀνομάτων κοινῶν τε καὶ
ἰδικῶν."—"Περὶ παραδείσου."—"Περὶ τῆς μετὰ τοῦ παραδείσου

ἐκπτώσεως τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ καταστάσεως.—“Περὶ τῆς ἐφόδου τῆς κακίας τοῦ ἀνθρώπου.”—“Περὶ τῆς τῶν γραφῶν διδασκαλίας.”—“Περὶ τοῦ ἀνθρώπινου ὀνόματος.”—“Περὶ πλάσεως ἀνθρώπου.”—“Συναγωγὰ διαφόρων νοημάτων ἀπὸ τῆς βίβλου τῆς γενέσεως.”—“Περὶ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν βιβλίων τίνα ἐφύηθηται.”—“Περὶ τοῦ ὅτι ὁ παλαιὸς νόμος δεικνύεται ἀτελής διὰ πολλῶν.”—“Περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ ἀγίῳ πατριαρχῶν.”—“Περὶ διαιρέσεως τῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς, ἅτινα εἰσὶν κβ’.”—“Περὶ τῆς συντόμου χρονολογίας τῆς Παλαιᾶς συληχθεῖσα παρὰ Ἰωαννίκοι ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου.”—“Τοῦ αὐτοῦ Περιγραφή τῶν βαβυλωνίων βασιλείων.”—“Περὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῆς δύσεως τῶν Γερμανῶν.”—“Περὶ τῆς περιγραφῆς τῆς βίβλου τῶν Ψαλμῶν.”—“Ἱστορία περὶ τῶν ἐκ τῶν Ψαλμῶν.”—“Περὶ νηστείας.”—“Περὶ φθόνου.”—“Περὶ τάξεως.”—“Περὶ θανάτου.”—“Ἐρίστως πρὸς Καισάριον τὸν ἀδελφὸν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”—“Περὶ φωνῶν.”—“Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης σποράς.”—“Περὶ ἐνυπνίων.”—“Περὶ παραδείσου.”—“Πῶς ἐνοεῖται ἡ τοῦ Ἀδὰμ ἐκπτώσις.”—“Περὶ συναφείας ἀνθρώπου.”—Σημειώματά τινα ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.—Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Σηλητευτικὸς κατὰ Ἰουλιανῶν.—“Περὶ τῆς τοῦ Κοῦρσουλα θεολογίας διαλέξεως ια’.”—“Θεωρία σύντομος ῥητορικῶν τρόπων.”—“Ἐτεροι τρόποι ῥητορικοί.”—“Ἐτεροι τρόποι περὶ πλατισμοῦ διὰ πασῶν τῶν πτώσεων.”—“Ἐτέρα χρήσις λογικῆς.”—“Περὶ ἐπιστολῶν.”—“Περὶ τῶν τεσσάρων ποταμῶν.”—“Περὶ θαλάσσης.”

3235. 162. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 1268).
“Θεοφυλάκτου Ἀχιεπισκόπου Βουλγαρίας

Ἐρημεία εἰς τὰ τέσσαρα ἱερὰ εὐαγγέλια μεταγλωττισθεῖσα εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τινος σοφοῦ καὶ πεπαιδευμένου ἀνδρὸς ἐνανθίου [Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη:] τὰ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδωθεῖσα διὰ δαπάνης τοῦ τιμωτάτου καὶ χρησιμωτάτου κυρίου Κωνσταντίνου Τζελεχοῦρι, ἐκ πόλεως Πρεμεθῆς ἐκ τοῦ κλίματος τοῦ μακαριωτάτου Ἀχιριδῶν καὶ ἀφιερωθεῖσα παρὰ αὐτοῦ τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ Χριστοῦ ἀνατολικῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπιμελεῖα καὶ διορθώσει τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Γεωργίου Ἱεροσολυμίτου τοῦ Κυπρίου εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόμενων. Ἐν Διψίᾳ τῆς Σαξωνίας παρὰ Ἰωάννη Γοττλῆιτ Ἐμμανουὴλ Πρεϊτκοφ. αψζα’.”

Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ἐντόπου, οὐδὲ παρὰ Βρεττῶν (Τόμ. Α' σ. 82 ἀρ. 225) ἀτελής τίτλος συμπληρωτέος ἐκ τῆς ἀνω ἐπιγραφῆς, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνορθογραφιῶν.

3236. 163. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 189).

I (σ. I). “Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Παράδοσις ἀκριβεστάτη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν εἰς τὸ ἀπλοῦς, προτροπῇ Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἰβηρίας, μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας, παρὰ Γεωργίου Τραπεζουντίου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίᾳ Ἑλληνικῆς σχολῆς ἐπὶ τῆς αὐθεντίας Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασαράβου Μπραγκοβάνου βοεβόδα.”

2 (σ. 181). Γρηγορίου Νύσσης “Λόγος ἐκ τῶν ἀπόρων περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ Κατ’ εἰκόνα Θεοῦ καὶ καθ’ ὁμοίωσιν.”

Ἐν σ. 188. Τὸ παρὸν θεολογικὸν ὑπάρχει ἐκ τῆς βιβληθικῆς τοῦ αἰγίου μακαριωτάτου πρόην Ἀλεξάνδρειας κυρίου Ματθαίου ἐκ τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου.

3237. 164. Χαρτ. 8. XVI. (φ. φκ’).

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμου.

Ὁμιλῆαι νγ’.

3238. 165. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 286).

1. “Ἐξήγησις τοῦ Ψαλτηρίου εἰς φράσιν ἑλληνικὴν.”
2. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.

3239. 166. Χαρτ. 8. XIV. (σ. 267).

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας

“Λόγοι περὶ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον βιβλίον τῶν Θησαυρῶν.”

3240. 167. Χαρτ. 4. XVII. (σ. 900+460).

I (σ. I). Γεωργίου Κορέσιου Θεολογικόν.

Ἀρχ. Θεολογία παρὰ τῇ Γραφῇ λέγεται σοφία τοῦ Θεοῦ ἰ Κορινθ. κς^ϛ καὶ ζ’ Ἐφεσ. λ: ἰ καὶ φρόνημα τοῦ πρὸς Ῥωμαί: ἡ 5: καὶ μυστήριον τῆς πίστεως ἰ πρὸς Τιμόθεον 7^ο: καὶ θ̄ καὶ ̄θ Γαλατ. ἰ κγ^ο. Καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ Ἐβρ. δ ἰβ^ο, φ̄ ἡ θεία θέλησις ἐμφανίζεται καὶ ἡ μὲν ὑπάρχει ἀρχέτυπος, ἡ πάντα ὁ Θεὸς ἐξ αἰδίου ἐγίνωσκε καὶ ἑαυτὸν, ἡ δ’ ἐκτυπος, ἥτις τοῖς ἀνθρώποις θεόθεν ἐκοινωνήθη. Τέλ. (σ. 899): διατι ἐτέθησαν Ἐτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ἡ Νινευτ καταστραφήσεται; Ἡ τεσσαράκοντα καὶ οὐ τρεῖς ἐτέθησαν ἐν τῇ Ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ, ἤγον τρεῖς δεκάδες ἡμερῶν.

Προτάσσονται α’ (σ. α’). “Πίναξ κεφαλαιώδης τῆς παρουσίας βίβλου.”—β’ (σ. ιζ’). “Ἐπίγραμμα πρὸς τὸν εὐκλεέστατον σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον καὶ ἐν ἱατροῖς ἀρίστον κύριον Γεώργιον Κορέσιον...”—γ’ (σ. ιζ’). “Εἰς τὸν αὐτὸν Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Συναίτου.”—δ’ (σ. ιθ’). “Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ καὶ οἰκουμηνικῷ πατριάρχῳ Κυρίλλῳ τῷ ἐκ Βερροίας Γεώργιῳ ὁ Κορέσιος θεολόγος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τῆν ὀφειλομένην εὐλάβειαν.” Ἀρχ. Ἰδίᾳ, πάτερ ἐπιστάτα τῆς ἐκκλησίας, παναγιώτατε καὶ σοφώτατε, ἄλλους μὲν ἄλλοις προσύλοις τῶν δωρεῶν τοὺς προῖσταμένους τῶν λαῶν. Τέλ. καὶ σὺ πάτερ ἡμῶν τῆς ἐκκλησίας, παναγιώτατε καὶ σοφώτατε, τὴν ἀνρηθισμένην τῶν ἀντικειμένων ὡς γλισχρολογουμένων πανταχόθεν συστῆλων ἐγνοῖαν καὶ ὁ ἑλληνικὸν σύστημα μελιχίῳ καὶ σοφωτάτῳ νεύματι ἀπερχόμενος εἰς τὴν τῶς ἐς βίον μακραίωνα ἀφικομένῳ.—ε’ (σ. κδ’). “Κυρίλλος οἰκουμηνικός πατριάρχης...” Ἀρχ. Ἐχρονίσασαμεν γράψαι σοι. Τέλ. παρ’ ἀνθρώπων οὐδὲ μισθὸς οὐ προσδοκῆτέος, ἀλλὰ παρὰ Θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐδὲ χάρις μετὰ τῆς σῆς λογιότητος. εχλζ’, Φευρουαρίου κς^ϛ. Ὁ Κωνσταντινουπόλεως.

2 (σ. I). “Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου ἱατροῦ Γεωργίου Κορέσιου συλλεγείσαι.”

Ἀρχ. Τὰ μὲν οὐδὲ τῆς πανυπερτάτου δεσποίνης ἡμῶν ὀνόματα πολλά ἐστὶ καὶ διάφορα κατὰ τὴν ἐκεῖνην διάφορον θεωρίαν. Τέλ. καὶ ὁμοῦ κατὰ τὴν Γραφὴν τοῦ ψεύδους ἀρχηγός ἐστὶν ὁ διάβολος’ ἰθ^ο τοῦ Ἰωάννου: ια’ δεδομένον ἦν τῷ Πιλάτῳ ἀνοθεῖν τὸ φέρεσθαι κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁμοῦ ἀπαρτίαν ἔχειν οἷς ἐδειξεν’ δ^ο: κεφ. τῶν Πράξ: ὁ Θεὸς πρῶτως τὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁμοῦ καταγινώσκει τῶν Ἰουδαίων ὁ Θεὸς καὶ αἰχμαλωσίαν παραδίδωσιν’ ὅτι δὲ ἡ τύφλω-

σις και ἡ πόροσις ἀτεξουσίως τοῖς ἀπεγνωσμένοις δίδοται ἐρρέθη και α" τοῦ Ἰωάννου, και τετάρτῳ. Τέλος και τῷ Θεῷ δόξα.

3241. 168. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 522).

"Ἐσοπτρον θεολογικῆς ἐκφαντορίας

Νικολάου Κεραμῆος τοῦ ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου."

"Ἀρχ. Κόρη παρθένος κομῶσα τῷ σώματι και τοῖς ἀφροδισίοις κάλλεσι βακχευομένη. Τέλ. ἀλλά τὸ νοεῖν αὐτοῦ δλον ἐστὶν ὁμοῦ τέλειον διαμένον εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀμήν.

Προτάσσεται ἐν ἐξ φύλλοις "Ἐλεγχος τῶν ἐν τῇ παρουσίῃ βίβλῳ περιεχομένων."

3242. 169. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 828).

"Τοῦ μακαριωτάτου και λογιωτάτου

ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας τῆς Σικελίας [Θεοφάνους] τοῦ ἐπίκλην Κεραμῆος Ὁμιλῖαι εἰς τὰς Κυριακάς τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ."

Προτάσσεται α'. "Πίναξ τῶν διδασκαλιῶν ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ" περιέχων σημειώσεις ὁμιλιῶν να'.—β'. "Ὁμιλῖαι εἰς τὰ ἀναστάσιμα εὐαγγέλια ἐνωθὰ τὰ ἔνδεκα."

3243. 170. Χαρτ. 8. XV. (σ. 258 μς').

Ἄββα Δεοθέου Λόγοι (ἀκέφ. κολοβ.).

Προτάσσεται "Πίναξ τῆς παρουσίας βίβλου," εἶτα δ' ἐν σ. α'—μς' ἐπικρατεῖ ἐν ἀντιγράφῳ XIX αἰῶνος τέσσαρες τῶν λόγων τοῦ Δεοθέου.

3244. 171. Χαρτ. 4. XV. (φ. 294).

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι (ἀκέφ. κολοβ.).

Τάνῳ μέρῃ τοῦ κώδικος σχεδὸν ἀφανῆ ὑφ' ὑγρασίας.

3245. 172. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 228).

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἐν ἀρχῇ και τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XV. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὁλη.

3246. 173. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 282).

Παύλου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ βιβλ. β' (ἀκέφ. κολ.).

3247. 174. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 517).

Συμεὼν μοναχοῦ Κατάνυξις.

Προτάσσεται "Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πυκτίδος."

3248. 175. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 290).

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
2. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ "Κεφάλαια περὶ ἀγάπης" ἑκατοντάδες δ'.

3. "Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ."

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν κατὰ τὸ ,ζροη' ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ κς' (=1870)...Θεοῦ δῶρον και Γερασίμου πόνος. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ ετοῦτο το βηβληον ηπαρχει του παπα Ζαχαρηα τὸ αγορασε παραδες πενιτα ἡγον πενίτα δια το βεβηον της ἀλειθιας υπογραφο και ομωλογῶ εγο ο Πανταζεις.

3249. 176. Χαρτ. 8. XV. (φ. 288).

Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς και βίοι ἀγίων και μαρτύρια.

Ἐν τῷ τῶν φύλλων Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἀναγνωστικὸν ἐπὶ ἔτους ,5' ἄμς' ἰνδ. β' (=1489). Ἀπέναντι δὲ Ναυπάκτου Γεννάδιος μηνὶ Αὐγούστῳ λογ. λς'.

Πολλὰ τῶν φύλλων ἐν τε τῇ ἀρχῇ, τῷ μέσῳ και τῷ τέλει ἀγραφα. Γέγραπται δὲ ὑπὸ δύο χειρῶν.

3250. 177. Χαρτ. 8 μικρ. XVII. (φ. 199).

1. Ἐρωτήσεις και ἀποκρίσεις ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας.

2. "Περὶ τῶν ἀζημιτῶν ἑτέρα διάλεξις."

3. Εὐχὴ ἐξομολογήσεως.

4 (φ. 24 α). "Προγονστικὸν ἐκ τῶν σχημάτων τῆς σελήνης" και ἄλλα τινὰ τοιαῦτα.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον και Ἰερεμίου κόπος.

5 (φ. 29 α). "Περίοδος τῶν θείων και σεβασμίων μοναστηρίων τοῦ ἀγωνιῶμου ὄρους τοῦ Ἀθωνος δια στίχου."

Ἀρχ.

"Ὅποιος θέλει βουληθεῖ νὰ πᾶ προσκυνήση.

Ἡ συνέχεια εβρηται γεγραμμένη μετὰ τὸ φ. 29 ἐν φ. 82α—83α ὑπ' ἄλλης χειρός. Ἔστι δὲ τὸ ποίημα Πορφύριου Νικαίας τὸ ἐκδομένον παρὰ ΜΟΝΤΡΑΥΣΟΝ Palaeographia Graeca σ. 501 κ. ἐ.

6 (φ. 33 α). "Ἐρμηνείαν του αγίου βαπτίσματος."

7 (φ. 34 α). "Διήγησις πάνη οφέλημος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου του Αιγυπτίου."

Ἀρχ. Πορευόμενος ποτέ τίς τῶν μοναχῶν τῶν ἀγίων πατέρων. Τέλ. διήγηθέντα παρὰ τοῦ ἀγγέλου, τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα, ἡς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. Τέλος και το Θεῷ χαρῆ. Ἐτους ,ζρκη' ἐν μηνὶ Ὀκτώβριου εἰς β' (=1620).

8 (φ. 48 β). "Ἡ παρούσα διήγησις ὑπάρχει Δανὶδ ἱερομονάχου."

Ἀρχ.

Δεῦτε βροτοὶ θεάσασθαι τὸν πάντῶν βασιλεῖα ἐπὶ σταυροῦ κρεμμάμενον τίς ἀκουῶν οὐ φριττει. Τέλ.

Χριστὸς ἀνέστη κράξατε Χριστὸς ὁ ζωδωτῆς και βασιλεὺς και κύριος νῦν και εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 (φ. 51 α). "Περὶ ἱατροσόφικόν."

10 (φ. 53 α). "Ἀρχὴ τῆς σελήνης διὰ φλεβοτομίας."

11 (φ. 54 α). "Ἀρχὴν τον ζονδίω (=ζωδίων)."

12 (φ. 58 α). "Περὶ της βροντῆς."

Ἀρχ. Ἐὰν Κριδς βροντῖσει οἱ ἀπὸ ἀνατωλῶν.

13 (φ. 62 β). "Ἐτερα μέθῳδος (=μέθοδος, βροντολογίου)." Ἀρχ.

Μην Ὀκτώβριος.

14 (φ. 63 β). Ἐρωτήσεις και ἀποκρίσεις ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

15. Ὄνόματα ποταμῶν.

16 (φ. 67 α). "Ἀρχὴ σιλήωνδρόμι." Σεληνοδρόμιον.

17 (φ. 70 α). "Ὁμιλία περὶ τῶν ἀχραντῶν και ἀθαιτων τοῦ Χριστοῦ μιστήριον λεχθεῖσα παρ' ἐμοῦ ελαχίστου Μελετίου ἱερομονάχου Βλαστοῦ τοῦ Κριτός."

Ἀρχ. Ἐνας σπλαγχνικὸς και γλυκὸς καλὸς γονῆς ἔχοντας ἕνα του πεδι πολλὰ και δυνατὰ ἀρρωστημένον.

Τέλ. τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν εἰς κοίτην τὴν αἰώνιον καὶ εὐφρόσυνον τροφήν εἰς αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα σὺν πατρὶ καὶ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας ἀμήν.

18 (φ. 108 β). “Λέξεις ἐγκείμενε τοῖς ἀγίοις εὐαγγελίοις.”

Ἄρχ. Ἄναξ πηγὴ δυνάμεως. Τέλ. καὶ μῆδαμῶς ἐστάναι, ἀλλὰ τὰ πάντα πληροῦν.

19 (φ. 113 α). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

20 (φ. 135 α). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφώντος.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

21 (φ. 169 α). “Ἐρωτοαπόκρισις περὶ τοῦ ἀγίου Πατρὸς ἡμοῦ.”

Ἄρχ. Ὅς κατήλθεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον. Τέλ. Ὅτι σοῦ ἐστὴν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

22 (φ. 174 α). “Ἐγκόμοιον εἰς τὴν Παναγίαν Θεοτόκον.”

Ἄρχ.

Δέσποινα πάντων δέσποινα καὶ πάντων ὑπερτέρα πανάχαρτε ἀμόληντε τῷ φέγγος τοῦ ἡλίου.

Τέλ.

Ἦμνοῦμεν καὶ δοξάζομε καὶ προσκηνούμε πάντες τὸν τόκον σου τὸν ἄσπορον ᾧ μήτηρ τοῦ Κυρίου. Οἱ στίχοι εἰσι γεγραμμένοι καταλογάδην.

23 (φ. 178 α). Ἡ ἀλφάβητος, τὰ πνεύματα, οἱ τόνοι.

24 (φ. 178 β). Ἀββᾶ Νεῖλου “Στίχοι κατ’ ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν.”

Ἄρχ. Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποιοῦ.

Βίον εὐκλεῆ κοινόβιον λογίζου.

Τέλ. Ψάλλων λογίζου ποίησον ἄπερ λέγω.

Ὁ ἀγαπητὴ ταῦτα ποιεὶ καὶ σώζου.

25 (φ. 179 β). Προσευχαὶ ἐν στίχοις πολιτικοῖς (καταλογάδην).

Ἄρχ.

Ἀρχὴ τοῦ κόσμου γέγονεν καιλεῦσι σου οἰκτηρμον πλάσθης ἐκ τὸν ἀχράντων σου χρηστῶν καὶ ἐπλανήθην.

Τέλ.

Ὡ πάντεπόπτα του πάντός καὶ κτείστα τῶν ἀπάντων ἐλέησον καὶ σώσον με καιμέ τὸν πλανηθέντα ἅγιος ἅγιος ἅγιος.

26 (φ. 192 α). Κυκλικὸν διάγραμμα μηνῶν καὶ ἡμερῶν.

27 (φ. 196 α). Πίναξ μηνῶν καὶ ἡμερῶν.

28 (φ. 196 β). Ὁδηγία πρὸς εὗρεσις τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου.

Τὰ φ. 187 β—188 β, 175 β—177 β, 181 β—191 β καὶ 192 β—196 α ἀγραφα.

*3251. 178.

Χαρτ. 4. XIII. (φ. 148).

1 (φ. 1 α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου
“Ἐρωτήσεις πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον.”

Ἄρχ. Τί Θεός: ἀτίδεις οὐσία.

2 (φ. 2 β). “Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου Ἐκ τῶν ἐρωτημάτων αὐτοῦ.”

Ἄρχ. Ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο.

3 (φ. 3 α). “Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Ἄρχ. Ὁ Ἄριος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ.

4 (φ. 3 β). Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια.

5 (φ. 8 α). Τεμάχιον κειμένου τοῦ εὐαγγελίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννη ὡς οὐν ἀνέβησαν εἰς τὴν γῆν μεθ’ ἐρμηνείας Θεοφύλακτου Βουλγαρίας.

6 (φ. 8 β). Γρηγορίου Νύσσης Πρὸς Λητούιον. Κεφ. α’.

7 (φ. 9 α). “Τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τὸ β’ κανὼν β’ μεθ’ ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ νομοφύλακος.”

8 (φ. 9 α). Ἀριστοτέλους καὶ ἄλλων γνωμικὰ “περὶ ἀρετῆς,” “περὶ ἀγαθῶν,” “περὶ πολιτείας,” “περὶ ἐπιστήμης,” “περὶ ἀγνοίας,” “περὶ εὐγενείας,” “περὶ δυσγενείας,” “περὶ ψυχῆς.”

9 (φ. 9 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

“περὶ αἵματος,” “ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία,” “περὶ τοῦ ποῦ.”

10 (φ. 11 α). “Ἰωάννου ἀναγνώστου Κωνσταντινουπόλεως Λεπτήης γενέσεως.”

Ἐν τῇ ψα. [Α]π’ ὠδε διαλαμβάνει βιβλίον τὸ καλούμενον λεπτὴ γενέσις. Ἐν τῷ κειμένῳ Ἔργα ὡς λέγει ἐκτεσηεν ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐξ ἡμέραις, δι’ ὃ καὶ κη’ γράμματα παρ’ Ἑβραίοις καὶ κη’ βιβλία καὶ κη’ γενεαρχίαι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἰακώβ. Κάϊν, ὡς λέγει, τῆς οἰκίας πεσοῦσης ἐπ’ αὐτὸν ἀπέθανεν.

Ἐπειτα ἐκλογὴ διαφόρων γνωμῶν καὶ ἀποσπασμάτων Ἰωάννου ἀναγνώστου, Ἐσέβου τοῦ Παμφίλου, τῆς Λεπτήης Γενέσεως, τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰωσήπου καὶ Ἐπιφανίου ἐκ τοῦ Παναρίου.

11 (φ. 13 β). “[Ἰππο]λίτου [τοῦ Θεβ]αίου Ἐκ [τῶν χ]ρονικῶν [αὐτοῦ] συγγρα[φ]ῶν.”

Ἡ ἐπιγραφή γέγραπται ἐν τῇ ψα. τὰ δ’ ἐν ἀγκύλαις ἐνταῦθα ἐγκεκλεισμένα ἀπεκόπησαν κατὰ τὴν στάχωση τοῦ βιβλίου.

Ἄρχ. Ἰάκωβος ὁ γενόμενος πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἀδελφὸς μὲν τοῦ Κυρίου ἐλέγετο εἶναι, υἱὸς δὲ τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ. Τέλ. Ὁ δὲ Σωφρόνιος τοῦ Θεολόγου τὴν μητέρα καὶ αὐτὴν θυγατέρα λέγει τοῦ Ἰωσήφ. τρεῖς γὰρ θυγατέρας ἔσχεν ὁ Ἰωσήφ καὶ τέσσαρας υἱούς.

12 (φ. 14 α). “Τοῦ μακαρίου Κοσμά τοῦ πρεσβυτέρου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωκεῖμ καὶ Ἄνναν οὗ ἡ ἀρχὴ, ἡ χθές τῆς Θεοτόκου γενεθλιακῆ πανηγυριεὶ καὶ μετὰ πολλὰ Ἀληθῶς γὰρ ὡς ἀξιοὶ προωρίσθητε.”

13 (φ. 14 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων πζ’, ξθ’, οα’, ογ’, οδ’, ιθ’, κ’, καθ’ ἃ σημειοῦνται ἐν τῇ ψα.

14 (φ. 16 β). Τοῦ αὐτοῦ

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Θεόφιλον τὸν βασιλέα.

Ἔπονται ἀποστάματα Ταρασίου πατριάρχου, Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολυμίτου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀμφιλοχίου, Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας, Βασιλείου τοῦ μεγάλου κτλ.

15 (φ. 27 α). “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τὰ σχόλαια (γρ. σχόλια) τοῦ Κλήμακος [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ] τοῦ ἁγίου Ἰωάννου [τοῦ ἡγουμένου Ῥαϊθοῦ].”

ΜΙΘΩΝΕ ΙΧΧΧVIIII, 1211 κ. ε.

16 (φ. 41 α). Παροιμίαι Σολομώντος.

Κείμενον μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς βραχέα ἀποστάματα τοῦ κειμένου. Ἀρχ. Παροιμίαι Σολομώντος υἱοῦ Δαβὶδ ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· γυνῶναι σοφίαν καὶ παιδίαν. Παιδία ἐστὶν ἀγωγὴ ἐπίτιμος ὠφέλιμος τῆ ψυχῆ.

17 (φ. 56 α). Θεολογικὴ βίβλος λεγομένη Ὀδηγός.

Ἀρχ. Ἐν ὄνοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τάδε ἐνεστὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ τῇ λεγομένη Ὀδηγῷ.

Προθεωρία κατ' ἐπιτομὴν ὧν δεῖ ἐξασκεῖν τῶν περὶ πίστεως Θεοῦ λαλεῖν καλῶς βουλόμενον. Ὅροι δογματικοὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν. Προοίμιον πρὸ τῆς πραγματείας. Ἐξηγήσεις κατ' ἐπιτομὴν περὶ τῶν αἰρέσεων τῶν ἐξ ἀρχῆς ὡς ἡ τοῦ Νεστορίου καὶ Σεβήρου. Περὶ τῶν ἁγίων συνόδων. Πόθεν τὴν βίβλον ἔχει τὸ δόγμα Εὐτυχοῦς καὶ Σεβήρου. Ἀπόδειξις ὅτι ἀπεβάλετο ὁ Σεβήρος τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ ἐνομοθέτησεν ἀκύρους εἶναι τὰς χρήσεις αὐτῶν τὰς λεγούσας δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ. Ἀπόδειξις Παλαιῶν καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ ἀπ' αὐτοῦ Μωσέως καὶ Σολομῶντος ὅτι οὐ ταῦτὸν φύσις καὶ ὑπόστασις. Ὁμοίως παράστασις ἐκ τῆς τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίας συνόδου ὅτι οὐ ταῦτὸν φύσις ἦγουν οὐσία καὶ ὑπόστασις, ὡς Σεβήρος νομίζει. Διήγησις διαλέξεων τεσσάρων ὧν ἐδογματίσαμεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ τῶν Θεοδοσιανῶν καὶ Γαϊανιτῶν ἐν αἷς ἠλέγξαμεν αὐτοὺς ὅτι ἐὰν ταυτὸν ἐστί φύσις καὶ ὑπόστασις Νεστοριανοὺς ποιοῦσιν ὄλους τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ αὐτὸν τὸν ἅγιον Κύριλλον ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς μιᾶς τοῦ Θεοῦ λόγου φύσεως τῆς σεσαρκωμένης. Παρασημειώσεις περὶ τῆς φωνῆς τῆς λεγομένης τὰς φύσεις ὑποστάσεις πόθεν αὐτῆ. Περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς. Συζητήσεις περὶ χρήσεων ὧν προφέρουσιν ἡμῖν τῶν ἁγίων πατέρων οἱ Σεβήρου κατὰ τῆς συνόδου Χαλκηδόνος καὶ ἐπίλυσις αὐτῶν εὐσεβῆς. Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρείας κατὰ Μονοφυσιτῶν. Ἔτερον κεφάλαιον κατὰ τῆς νέας αὐτῶν ἐορταστικῆς. Εἰς τὸ Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος ἐρμηνεία εὐσεβῆς. Ἀπόδειξις ὅτι οὐ συνησαρκώθη τῷ υἱῷ ὁ πατὴρ ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα. Κατὰ τῶν κακῶς ἐπὶ Χριστοῦ λαμβανόντων τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπου. Κεφάλαιον μιᾶροῦ Παυλιανιστοῦ. Κεφάλαια συλλογιστικὰ κατὰ Σεβηριανῶν ἀφρόνων, καὶ ἕτερον κεφάλαιον σύντομον, ἐν ᾧ ἀπόδειξις ὅτι οὐ δεῖ ἀλληγάλλως μεταλλάττειν τὰ δόγματα. Κεφάλαια γραφικὰ ἀπορηθέντα ἡμῖν ὑπὸ ἀπίστων καὶ Ἀνδρέα Νεστοριανοῦ κεφάλαιον. Κατὰ Γαϊανιτῶν ἐνεπίτομον. Ἐκ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀπόφασις φάσκοντος ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκοινώρησεν ὁ πατὴρ ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα τῇ

τοῦ λόγου σαρκῶσει εἰ μὴ τῇ εὐδοκίᾳ μόνῃ· τοῦτο δὲ παρεθέμεθα διὰ τὸ φάσκειν Σεβήρον συνησαρκῶσθαι τῷ υἱῷ τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα.

Τῶν ἐν τῷ πίνακι τούτῳ περιλημμένων κεφαλαίων ὀλίγα μόνον λείπουσι, ἅπ' ἐκπεσόντων τινῶν φύλλων καὶ τοῦ τμήματος τούτου τοῦ κώδικος μένωτος κολοβοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ μετὰ τὰς λέξεις οὐδὲν τι τῶν ἐτέρων φύτων ἐν αὐτῷ συνεπισπόμενον ἢ τὸ ἑαυτοῦ τοῖς ἐτέροις καταλιπῶν, ἐξεληθῶν....

18 (φ. 129 α). “Κανὼν εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν ποίημα Ἰωάννου μοραχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ].”

19 (φ. 133 β). “Ἔτερος κανὼν ἐρμηνευτικὸς τῶν Βαῶν.”

20 (φ. 135 α). “Ἔτερος κανὼν τῆς Λαμπρᾶς.”

21 (φ. 136 β). “Ἔτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἦγουν τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰωάννου μοραχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ].”

22 (φ. 138 α). “Τί ἐστὶ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ ἐξῆς.”

23 (φ. 141 α). “Ἐπερωτήματα διάφωρα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου πρὸς Γρηγόριον τὸν μέγαν Θεολόγον περὶ ἱερέων.” Καὶ “Ἀπόκρισις Γρηγορίου τοῦ μεγάλου.”

24 (φ. 142 α). “Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις περὶ τῶν ὀκτῶ ἡχῶν τῶν ἀναστασιμῶν.”

25 (φ. 142 β). “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.”

26 (φ. 142 β). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπόσπασμα.

27 (φ. 142 β). “Ἱστορία τῶν Λογγιβάρδων.”

Ἔχει ὡδε Ἱστέον ὅτι ὁ Βάρ ἔσχε γυναῖκα λεγομένην Λεγγά· οὗτος ὁ Βάρ ἔκτισε καὶ τὴν μεγάλην Βάρην καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὄνοματι. Ἐγέννησεν δὲ καὶ ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Λεγγᾶς υἱοὺς πέντε ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν οὕτως· τὸν Σέρ, ἐξ' αὐτοῦ γὰρ ἡ γενεὰ οἱ καλούμενοι Σέρβοι, β' τὸν Κάλον, ἐξ' αὐτοῦ οἱ Καλαυροί· τρίτον τὸν Μέλφιν, ἐξ' αὐτοῦ οἱ Μελφίτιανοί· τέταρτον τὸν Ἀρβάν, ἐξ' αὐτοῦ οἱ Ἀρβανίται· πέμπτον τὸν Βίονα, ἐξ' αὐτοῦ γὰρ Βενετικοί. Ἐδιδασκίοντο δὲ οὗτοι ἕκαστος εἰς ἴδιον τόπον καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ ἐκλήθησαν οἱ τόποι κατὰ τὸ πατρικὸν τὸ ἑκπαλαῖ ὄνομα, οἷον ἀπὸ τοῦ Σέρ Σερβεία, ἀπὸ τοῦ Κάλου Καλαυρία, ἀπὸ τοῦ Μέλφιν Μελφίτιανοί, ἀπὸ τοῦ Ἀρβάν Ἀρβανον καὶ ἀπὸ τοῦ Βίονος Βενετία ὀμοῦ Λογγιβαρδία οἷον ἀπὸ τοῦ Βάρ καὶ τῆς Λεγγᾶ.

28 (φ. 142 β). “Ἱστορία περὶ τοῦ μύρου.”

29 (φ. 143 α). Περὶ τῆς λέξεως Ὡσαννά.

30 (φ. 143 β). “Ἱστορία καὶ μῦθος περὶ τῆς Ἀρεθούσης.”

Ἐν φ. 127 β μέναντος χώρου ἀγράφου ἐνεγράφησαν ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας μελανι διαγράμματι ἀξιόλογοι εἰκόνες τοῦ ἁγίου Μαξίμου καὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου.

3252. 179. Σαρτ. 16. XVI. (φ. 183).

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

3. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
4. Σημειώματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
Ἐπί ἐτους ,ζπς' (=1578).
3253. 180. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 178).
1. Βίος Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου (ἀκέφ.).
2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι β'.
3. Βίος ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
4. Βίος Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.
3254. 181. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 96).
1. Τινὰ ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀκέφ.).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.
3255. 182. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 159).
1. Βίος τοῦ ἁγίου Σάββα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Ἄρχ. Δὲν εἶναι κανένα πρᾶγμα ὁποῦ νὰ παρακινῆ
ἐτζη εὐκολα μίαν ψυχὴν εἰς ἐπιθυμίαν τῆς ἀρετῆς
ὡσὰν πῶς εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων, ὅταν
τὴν ἀκούουν ἄνθρωποι θεοσεβεῖς καὶ φιλόθεοι.
3256. 183. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. τκη').
"Φρασάριον πρόχειρον
εἰς χρῆσιν Σουμελίτη Χ. Ἰωάννου Τραπεζουντίου κατὰ
ἀλφάβητον συντεθέν, ἐν ᾧ περιέχονται ἱκανὰ σημειώματα ἐρρα-
νισθέντα περιεργώτερον ἐκ διαφόρων βιβλίων· προσέτι ἐκ τῶν
πανυγηρικῶν λόγων τὰ ἀναγκαιώτερα τῶν σημειωμάτων τοῦ ἐν
μοναχοῖς κυρίου Βρυννίου, καὶ ὀλόκληροι λόγοι τοῦ ἀδοῦ
ἱκανῶ μεταγραφέντες ἐκ τε τοῦ ἀδοῦ καὶ δευτέρου· ἐτι μὴ
μετεγράψαν καὶ τὰ Ἀπόρητα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐν ἐτῇ σωτηρίῳ ρππ' Φεβρουαρίου
ἱσταμένου, ἐν Κωνσταντινουπόλει."
Ἐν σ. ρξ'. Τέλος τῶν τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου Ἀπορ-
ρήτων, ἅτινα ἐγράφησαν τῇ παρούσῃ βίβλῳ παρ' ἐμοῦ
Σουμελίτη Χ. Ἰωάννου Τραπεζουντίου ἐπί ἐτους σω-
τηρίου ρψοθ' ἰδ' Δεκεμβρίου ἱσταμένου.
3257. 184. Χαρτ. 8. XIX. (φ. 89).
1. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Γερμανοῦ καὶ Ἐπιφανίου.
2. Βίος καὶ πολιτεία Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως.
3. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸν Εὐαγγελι-
σισμόν.
4. Οἴκοι εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους
"ὅτινες εἰσι ποίημα τοῦ ὀσιολογιώτου Νικοδήμου Νεξίου
[τοῦ Ἀγιολογίου]."
5. "Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον ἀναγινωσκόμενοι
ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τρο-
παιοφόρου νεωστὶ ποιηθέντες."
3258. 185. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 124).
1. Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου.
2. "Ἐπόμημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ εὐαγγελι-
σιστὴν τὸν Θεολόγον."
3259. 186. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 268).
1. Ἀποφθέγματα πατέρων.
2. Θηκαρὰ Εὐχαί.
Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ Δανιὴλ
τοῦ ἀμαθοῦς...ἐτους ,ζρκθ' ἐν μινῇ Ἰουλίῳ ιε'.
3260. 187. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 164).
1. "Κεφάλαια ὠφέλημα περὶ τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως καὶ περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ περὶ τῆς ἐσάρκου
ὀκνομαίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."
Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
2. [Ἐπιφανίου Κύπρου] "Περὶ φυσιολογίας μετὰ
τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς πάνυ θαυμάσιον."
3. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
μεγαλομάρτυρος καὶ λαματικοῦ Παυτελεήμονος μεταφρασθεὶς
εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκούοντων."
3261. 188. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 196).
1. Δοξαστικὰ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
2. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις ὠφέλιμος περὶ
μνημοσύνων.
Ἡ μὲν ἀρχὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ, ἡ δὲ συνέχεια καὶ τὸ τέλος ἐν τῇ
καθωμλημένῃ.
3. "Διήγησις ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μέλισσα
περὶ ἀναξίων ἱερέων."
4. Περὶ τῶν τριῶν τυφλῶν.
5. "Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερέων διὰ
τὰ σαραντάρια."
6. "Περὶ τῆς ἁγίας Θεοφανῶ."
7. "Περὶ ὅτι οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀποθαμένους
εἶναι ὠφέλεια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν αἱ θεῖαι λειτουργίαι, ἀμὴ
καὶ εἰς τοὺς ζωντανούς."
8. "Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ
πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπαν Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διά-
λογον."
9. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄψεως."
10. "Ἐτερόν τι περὶ τοῦ πλοῦτου
καὶ τῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου, ὠραῖον."
11. "Διήγησις μοναχοῦ τινος πάνυ ὠφέλιμος."
12. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Νικητῆ.
13. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
14. Βίος τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ.
15. "Περὶ ἐκείνου ὁποῦ ἔδραμεν ὀλοφύχως εἰς τὴν
ἐξομολόγησιν."
Ἐν φ. 196 β'. Τὸ παρὸν βιβλαρίδιον εἶναι ἐμοῦ τοῦ
ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς γερο Ἀνανίου...ἐν ἐτει ρχμθ'
ἰνδ. α' (=1648), ἐν μινῇ Δεκεμβρίου 22, ἡμέρα 4.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 8, 5—7 καὶ 15 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
3262. 189. Χαρτ. 8. XV. (φ. 120).
1 (φ. 1 α). Παντολόγος διακόνου
"Διήγησις θαυμάτων μερικῆ τοῦ παμμεγίστου ἀρχαγγέλου
Μιχαήλ."
Ἄρχ. Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῆς ἀσω-
μάτου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἀρχαγγελικῆς σου ἀρετῆς
καὶ ἀξίας αἱ ἐννοιαί. Τέλ. (κολ.)· ὁ εἰς τῶν ἐπτὰ ἀρχαγγ-
γέλων τῶν ἀναφερόντων τῷ Θεῷ τὰς προσευχὰς τῶν
δικαίων....

2 (φ. 25 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.
α' (φ. 25 α). Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—β' (φ. 42 α).
Εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Μαρκανόν.—γ' (φ. 56 β). Εἰς τὸν ἐξισωτὴν
'Ιουλιανόν.—δ' (φ. 71 α). Εἰς Γρηγόριον Νύσσης.—ε' (φ. 77 β).
Συντακτῆριος εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.—ς' (φ.
102 α). Περὶ πτωχοτροφίας.

3 (φ. 107 α). "Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Καρκύρας
Εἰς τὸν ἅγιον Θερίνον τὸν μάρτυρα."

Ἐξεδόθη τύποις ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ ἐν Κερκυραϊκοῖς
ἀνεκδότοις. Ἐν Ἀθήναις. 1882. σ. 5 κ. ε.

4 (φ. 118 α). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου
μεγαλομάρτυρος Θερίνου ἐν πόλει Βοτρωτῶν μαρτυρίσαντος."
Ἀρχ. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ παρανόμου
Δεκίου ἦν διωγμὸς μέγας κατὰ τὴν ὑπ' αὐτὸν βασι-
λείαν. Τέλ. (κολ.)· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐδυσφήμει καὶ ἤχθετο
καὶ ὠργίζετο καὶ ἄφνω γίνονται βρονταὶ καὶ σεισμὸς
τοιούτους...

3263. 190. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 208).

1 (φ. 1 α). Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου
"Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακάς τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ ἀρχόμεναι ἀπὸ
τῆ Κυριακῆ πρὸ τῆς ἑβδόμης."

2 (φ. 124 α). Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Λόγος.
Ἀρχ. Πορευόμενός τις τῶν ἁγίων πατέρων.

3 (φ. 130 β). "Λόγος τοῦ ἁββᾶ Ἰσαὰκ
πρὸς ἀρχαίους μοναχοὺς, μεταγλωττισθεὶς παρὰ Διονυσίου
ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων."

4 (φ. 134 α). "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
Λόγος ἀσκητικός."

5 (φ. 136 β). "Εἰς ἀρχαίους μοναχοὺς καὶ ἀγραμ-
μάτους."

6 (φ. 137 β). "Κατήχησις περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως,
συνασθεῖσα παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ βήτορος."

7 (φ. 142 α). "Περὶ ἀναχωρήσεως καὶ ὡς δηλοῦνται
κατ' ὄνομα ἅπαντα."

8 (φ. 146 β). "Διήγησις καὶ ὄπτασις ὠφέλιμος
ὀρθοδόξου τινος Δημητρίου συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνου
ἱερομονάχου προτροπῆ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου
αὐτοῦ κυροῦ Διονυσίου καὶ βήτορος, θεθεῖσα δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν
παρὰ Δαυρεντίου ἱερομονάχου."

9 (φ. 159 β). "Διήγησις περὶ κληρικῶν
καὶ μοναχῶν τῶν μὴ ψάλλοντων τὴν παραδομένην ἄνωθεν
ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν."

10 (φ. 160 β). "Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ τρισμάκαρος
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."

11 (φ. 166 β). "Περὶ ἱερέων ἀναξίων
διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον ὅτι ἡ θεία δικὴ οὐκ ἀργῶς
ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ ἀθάδεις."

"Ἰδ. καὶ 2522 (189), 2.

12 (φ. 168 β). "Τοῦ μεγάλου Βασιλείου" Περὶ ἱερέων.

13 (φ. 169 α). "Ἐτερον διήγημα, ὅπου ἐγένετο
ἐν καιρῷ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."

14 (φ. 172 α). "Περὶ ἐτέρου ἱερέως."

15 (φ. 172 β). "Ἐτερον διήγημα
περὶ ἐτέρου ἱερέως διήγησις ὠφέλιμος."

16 (φ. 178 α). "Εὐχὴ τοῦ μεταφραστοῦ
κῆρ Συμεῶν στίχοι ἰάμβικοι ἀκατάληκτοι τρίμετροι."

17 (φ. 181 α). "Περὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων
μυστηρίων."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 8—8, 11 καὶ 17 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Γέγρα-
πται δὲ ὁ κώδιξ ὑπὸ δύο χειρῶν.

3264. 191. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 208).

Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἐν σ. 202. Τὸ παρὸν βιβλίον καλούμενον Ἰωάννου
τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Θεολόγου ἐμετα-
γράφη τὸ δεύτερον ἀπὸ ἄλλο ὁμοίον χειρόγραφον παρ'
ἑμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαρτωλοῦ Γαβριὴλ μοναχοῦ
τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ ἀπὸ χωρίων Ἐπιβάταις ἀπὸ
Κωνσταντινούπολιν ἐτελειώθη τῇ 10 Ἰουνίου 1865
σπητηρίου ἔτους.

3265. 192. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 118).

1. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
3. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.
4. "Διήγησις πᾶν ὠφέλιμος τοῦ ἁββᾶ Μακαρίου τοῦ
Αἰγυπτίου."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

*3266. 193. Χαρτ. 8. XV. (φ. 156).

1. Θηκαρὰ Εὐχαί.
2. "Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου πόλεως Ἀμορίου
μοναχοῦ κῆρ Παύλου Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
3. Κανόνες διάφοροι.
4. "Τοῦ φιλοσόφου τοῦ [Μιχαήλ] Γλικᾶ
Κεφάλαια πηπτικά εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν."

5. Ἐκλογὴ
ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Συμεῶν Θεσσα-
λονίκης, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου,
Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ ἄλλων.

6 (φ. 154 α). Χρονικὰ σημειώματα.
Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Τὰ δ' ἐν ἀρχῇ
καὶ τέλει φύλλα παρελήφθησαν ἀπὸ κώδικος Χαρτ. XIV.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων εἰκόνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
(φ. 8 β), Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (φ. 4 β) καὶ τοῦ ἁγίου Θεο-
δώρου (φ. 5 β).

*3267. 194. Χαρτ. XIV. 8. (φ. 48).

"Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
'Ιακώβου τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀδελφοθέου."

Ἐν ἀρχῇ κομψὸν ἐπίτιτλον κόσμημα.

3268. 195. Χαρτ. XVI. 8. (φ. 136).

1 (φ. 1 α). Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ Νόμμων.
Ἐν φ. 2 β μετὰ τὸ προοίμιον Ἦνυσται ἀθῆ ἡ βίβλος
μετὰ πολλοῦ μύθου ἐνταῦθα ἐν τῇ περιφῆμῃ ἁγιω-
τάτῃ μητροπόλει τῶν ἑπταπόλων Θηβῶν ἧτις ἐστὶν ὁ
ναὸς τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ πρωτομάρτυρος
ἐπὶ τοῦ καλῶς καὶ θεαρέστως ταύτης ἀρχιερατεύοντος
πανιερωτάτου καὶ θεοσιμήτου μητροπολίτου ὑπερ-

τίμου και εξάρχου πάσης Βοιωτίας κύρ 'Ιωάσαφ οδ οι γεννήτορες εὐγενέστατοι θεοφιλείς ἐλεήμονες και ιερείς τίμιοι και εὐλαβέστατοι Μακρῆς τούτου τὸ ἐπώνυμον· ἡ δὲ ἐπίγειος πατὴρ αὐτοῦ ἡ θεοφύλακτος νῆσος Ζακίνθου παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς και ἐλαχίστου δούλου αὐτοῦ Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ, υἱοῦ τοῦ πρώην τιμιωτάτου οἰκονόμου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπλίου και 'Αργους κύρ Δημητρίου ἐν ἔτει 'ζσα' υνδ. 5^{ης} ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ σάρκα γενέσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ α^ο φξβ^ο Μαρτίω ε^ο.

'Εν δὲ φ. 2β—12 α "Πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου." 'Εν φ. 184 α' Τέλος τοῦ παρόντος νομίμου. Παρθένιος ιερομόναχος.

2 (φ. 134 α). Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

3 (φ. 136 β). Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν

Κωνσταντινουπόλεως "ἀφ' οὗ ὤρισαν αὐτὴν οἱ Τούρκοι" μέχρις 'Ιερεμίου, περὶ οὗ τάδε: "Ἰερεμίας δὲν πολλυχρόνιον ποιῆσαι κύριος ὁ Θεὸς τοῦ ποιμαίνειν τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν ἐν πάσῃ ὑγείᾳ ψυχῆς τε και σώματος και ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας εἰς ὠφέλειαν τοῦ χριστοτύμου λαοῦ."

4 (φ. 136 β). "Ἴδε περὶ τῆς βασιλείας τῶν Τυρκῶν πόθεν ἀρχησεν."

Τὸ Χρονικὸν τοῦτο τελευτᾷ κολοβὸν μὲν ἀρξάμενον διὰ τῶν λέξεων 'Ἐξεύρεται ὅτι εἶναι πλέον περὶ ἐξακόσιοι χρόνοι ἀπερασμένοι ὅπου τούτοι οἱ Τούρκοι ἐν πρώτοις ἐπέρασαν εἰς τὴν 'Ανατολὴν και ἐκεῖ ἐστάθησαν και ἐκούρσευσαν ἀπ' ἀρχῆς. Καὶ ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἐρχόντησαν...

Περιέχει δ' ὁ κώδιξ κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ πίνακα πλὴν τῶν σφισμένων και τάδε α'. "Ἴδε πῶς ὀνομάζονται 'Οτμανλίδες."—β'. "Ὅρα ὅτι ἀπὸ αὐτῶν τὸν 'Οτμάνην ἔλαβεν ἀρχὴν ἡ βασιλεία τῶν Τυρκῶν."—γ'. "Ὅρα ὅτι εἰς Κωνσταντῖνον και 'Ελένην ἐκτίσθη ἡ Κωνσταντινούπολις και ἐπαράδθη."

Ὁ κώδιξ γέγραπται διὰ γραμμάτων λεπτοτάτων.

3269. 196. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 198).

Ψαλτήριον.

Γέγραπται διὰ χειρὸς Παρθενίου ιερομονάχου ἐν ἔτει σωτήριον αχνε' (=1655).

3270. 197. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 111).

'Αναστασίου Γορδίου Κατὰ Μωάμεθ και Λατίνων.

'Εν φ. 1 α' "Πίναξ τοῦ παρόντος ἐγχειριδίου πανοπλοῦς. Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ" κτλ. Κεφ. πη'. 'Εν δὲ φ. 5 α' Τὸ παρὸν κατὰ Μωάμεθ και Λατίνων πόνυμα ὅτι ἐστὶ σύγραμμα και πόνημα γνήσιον τοῦ κύρ 'Αναστασίου Γορδίου βεβαιούται και ἐκ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων και ἐκ τῆς δόξης και υπολήψεως ἦν εἶχε κατ' ἐκείνων.

Τοῦ χειρογράφου κώδικος προηγείται συνεσταχωμένον ἐντυπον βιβλίον ἐπιγραφόμενον "Πραγματεία περὶ παιδων ἀγωγῆς ἡ παιδαγωγία συντεθείσα παρὰ 'Ιωσήπου τοῦ Μοισιόδακος... 'Επιτίσι. 1779..." "Ἴδ. Βρετθ Νεοελ. φιλολογία Μέρ. Β' σ. 69, ἀρ. 156.

3271. 198. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 254).

Ψαλτήριον.

3272. 199. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 149).

1 (φ. 1 α). Ψαλτήριον.

'Εν φ. 145 β' Θεοῦ τὸ δῶρον και 'Αντωνίου εὐτελοῦς ιερομονάχου πόνος· κτήμα δὲ 'Αθανασίου ιερομονάχου τοῦ ἐκ τοῦ Κουτλουμουσίου 'ζροε' (1667).

2 (φ. 146 α). "Οἱ οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

Εἰσι δὲ γεγραμμένοι ὑπ' ἄλλης χειρὸς (XVI).

3273. 200. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 296).

Μηναιὸν ἀπὸ Μαρτίου μέχρι και Ἀυγούστου.

3274. 201. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 291).

Βίοι και μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

Εἰσιν ἐν δλω 25. 'Εν δὲ τῷ τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον και Εὐφροσύνου πόνος. 'Ἐτελειώθη ὁ παρὸν Σεπτέμβριος, ἤγουν ἡ παρούσα βιβλος αὕτη, ἐν ἔτει 'ζο' ἐν μηνὶ Μαρτίω εἰς τὰς Γ' ἡμέρα γ'... (=1562).

Ἴδ. και ἀρ. 8181 (108).

3275. 202.

Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (φ. 347).

Βίοι και μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.

Εἰσιν ἐν δλω 27. 'Εν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν ἔτει 'ζρξε' (=1657) χειρὶ 'Αντωνίου εὐτελοῦς ιερομονάχου...

3276. 203. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 461).

Βίοι και μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.

Εἰσιν ἐν δλω 25. 'Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον και Σωφρονίου πόνος. 'Ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους 'ζ'ν'ε' (=1547).

'Εν ἀρχῇ και τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII. σελ. 2) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.

3277. 204. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 420).

Βίοι και μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.

Εἰσιν ἐν δλω 23. 'Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον και Σωφρονίου πόνος. 'Ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτει 'ζν'ε' (=1549).

Ἴδ. και ἀρ. 3276 (208).

'Εν ἀρχῇ και τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὅλης συνεσταχωμένον τῷ ξύλω τοῦ περικαλύμματος.

3278. 205. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 524).

Βίοι και μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.

Εἰσιν ἐν δλω 28. Λέγουσι δ' οἱ βιοὶ τῆς κε' και κς Δεκεμβρίου.

3279. 206. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 329).

Βίοι, μαρτύρια και ἐγκώμια ἁγίων

Μαῖου μέχρι και Ἀυγούστου. Εἰσιν ἐν δλω 18. 'Εν φ. 311 β' Τὸ παρὸν βιβλίον ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους 'ζ'ν'θ' μηνὶ Φεβρουαρίω γ' (=1551). 'Ἡ δὲ χεῖρ πιθανῶς ἡ τοῦ Σωφρονίου, περὶ οὗ ἴδ. 3277 (204).

'Εν ἀρχῇ και τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.

3280. 207. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 374).

Μηναιὸν Μαρτίου—Ἰουνίου (ἀκέφαλον).

3281. 208. Χαρτ. 4. XV. (φ. 222).
 1. *Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι ἡθικῶν ἢ.*
 2. *Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων γυναικῶν Σεπτεμβρίου—Ἰανουαρίου, ἐν δὴ 17. Ἐν τούτοις καὶ ὁ βίος τοῦ ἁγίου Στεφάνου.*
 3. *Εὐχαὶ κατασκευτικαὶ μετὰ τροπαρίων. Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν, μένει δὲ κολοβός.*

3282. 209. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 286).
 “Ἱστορία ψυχωφελῆς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Ἐθιόπων χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετεχθείσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα.”
Ἄρχ. Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Θεοῦ.
Ἐν τέλει. Ἐπὶ ἔτους ,ζογ’ Ἰνδικτ. ἢ ἐν μηνὶ Ματίω α’ ἡμέρᾳ Τρίτῃ (=1565) ἐτελειώθη διὰ χειρῶν ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Εὐφροσύνου μοναχοῦ.
Ἰδ. καὶ ἀρ. 8181 (108).

3283. 210. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 181).
 I (φ. 2 α). “Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τὰ νῦν δὲ οἰκουμενικοῦ Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Κυρῶλου [τοῦ Δουκάρεως] σύντομος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέκτῳ πρὸς Γεώργιον [τὸν Πάργαν].”
Ἐξεδόθη τύποις ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1827. Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. φιλολογία Μέρ. Δ’ σ. 18, ἀρ. 50.
Ἐν τέλει. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα αἰώνιος εὐχαῖ (=1629).
 2 (φ. 79 α). Παρθενίου ἀρχιερέως (;) “Περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα, ὅτι μήτε οἱ κανόνες τῶν νόμων, μήτε ὁ λογαριασμός θέλει νὰ τὰ ἔχη, καθὼς τὰ κρατοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἀλλὰ ἀρπακτικῶς ἔχει καὶ τὰ μεταχειρίζεται.”
Ἄρχ. Δὲν εἶναι ἄλλο διὰ τὸ ὅποιον λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι πῶς ὁ πάπας νὰ εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας. Τέλ. Ἄς ἀκολουθοῦμεν λοιπὸν ἡμεῖς ὅλα ἐκεῖνα ὅπου ἐδογματίσαν οἱ ἁγιώτατοι ἐκεῖνοι πατέρες καὶ θεολόγοι καὶ μὴν δεχώμεσθαι νέα κανόνια διὰ νὰ ἀξιοθούμεν καὶ τῆς μακαρίας ἐκείνης χορείας καὶ ἀναπαύσεως, ὅπου ἠξιώθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ τρισμακάριοι, τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
Χριστὲ διδὲς πορῆσαντι τῆν πολυόλβον ἀρωγὴν οἰκτρῷ ἀρχιερεὶ τλήμονι Παρθενίῳ.
 3 (φ. 106 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, τοῦ ἐξ Ἀρμενίας καὶ ἐν τῇ περιφῆμῳ Λακεδαιμονίᾳ τελεωθέντος.”
Ἄρχ. Οἱ ἐν πελάγει μεγάλῳ πλέοντες, οἷς οὐκ ὄρος, οὐ βουνός, οὐδὲ σκόπελοι τινες τὴν χέρσον σημαίνουσι. Τέλ. Ἐπὶ δὲ τοῦ θρόνου τῆς τοῦ ἀδεκάστου φοβερᾶς κρίσεως ἀκατασχύντως προσάγων με, μέτοχον τῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ στάσεως ἀποδείξοις ἀρπαγησόμενον εἰς οὐρανόν, καὶ μετ’ ἀγγέλων ὑμνωδῶν ἐσόμενον τῆς

ἀκτίστου καὶ ὁμοουσίου Τριάδος ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νοουμένης τε καὶ δοξαζομένης νῦν καὶ ἔξει καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους καὶ ἀτελευτήτους αἰῶνας, ἀμήν.

Ἐξεδόθη τύποις μόνον λατινιστὶ παρὰ ΜΑΥΤΕΝΝ ΕΥ ΔΥΒΑΝΔ Veterum scriptorum amplissima collectio. Parisiis 1739. Τόμ. 5’.

Ἐν τέλει. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν διὰ χειρῶν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Παρθενίου ἐπισκόπου κατὰ τὸ ἀχλ’ ἔτος τὸ σωτήριον (=1680). Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Γαλακτίωνος ἱερομονάχου, τοῦ ἐξ Ἀναβρυτῆς καὶ ὁ ἀπ’ ἐμοῦ ἐξιλεώσας ἔστω ἀφορισμένος ἀπὸ Θεοῦ.

3284. 211. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (σ. 489).
 I (σ. 1). *Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Λόγοι κζ’.*
Ἐν σ. 425. Ἐτελειώθη διὰ χειρῶν Γερασίμου ἱετροῦ (=οικτροῦ) ,ζροη’ (=1870).
 2 (σ. 427). “Περίοδοι καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφῆς παρὰ Περχάρου...”

3285. 212. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 276).
 Θεοφίλου Κορυθαλλῆος Περὶ ψυχῆς.

3286. 213. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 245).
 I (φ. 5 α). *Ψευδοπροφῆτου “Σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ ἐσχάτου βασιλέως τῶν Ῥωμαίων, περιέχουσα τὰ τῆς βασιλείας τῶν Τούρκων μέχρι τοῦ σουλτᾶν Μουράτη, πρὸ τούτοις διαλαμβάνουσα καὶ περὶ τῆς Βενετίας πότε ἐκτίσθη καὶ πόσοι τῶν δακῶν (γρ. δουκῶν) ὤρισαν αὐτὴν καὶ πόσα κάστρη ἔλαβαν, πῶσοι δὲ καὶ τῶν πατριαρχῶν ἐπατριάρχουσιν ἐν τῷ θρόνῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, συναχθέντα ταῦτα ἐκ διαφόρων βιβλίων τὰ ἀναγκαϊότερα καὶ γλυκύτερα καὶ εἰς πεζῆν φράσιν μεταγλωττισθέντα ἐν ἔτει ζητ’ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφο’.*

Ἄρχ. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως. Θέλων ὁ σοφὸς καὶ δημιουργὸς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς νὰ κάμῃ τὸν κόσμον. Τέλ. Ὅμως ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς σουλτᾶν Σελήμης, βασιλεύσας ἔτη ὀκτὼ καὶ μῆνας τρεῖς καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ σουλτᾶν Μουράτης ἐν ἔτει ,ζπγ’ ὁ ὅποιος ἐπεμψε τὸν μέγαν πορτάριον αὐτοῦ, ἦγον τὸν Καπητζίμπασι καὶ ἐπνιξε τὸν Καντακουζηνὸν ὅτι ἠνώχλησε Βλαχίαν καὶ Μπογδαλίαν καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ τὸν ἔκαμεν δλον αὐθεντικὸν καὶ τὸν ἐπώλησεν διὰ νὰ λάβῃ ὁ βασιλεὺς τὸ χρέως ὅπου ἐχρεώσται ὁ αὐτὸς Καντακουζηνὸς ὡς λέγεται. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Ἐν τέλει. Ὁ παρὸν χρονογράφος ἐγράφη διὰ χειρῶν ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερέων Γγίνου καὶ οἰκονόμου τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Πρωγιάωνης ἐν ἔτει ,ζρκδ’ μηνὶ Ἰουνίου ἰδ’ (=1616).

2 (φ. 198). *Χρονικὸν ἀπὸ Ἀλεξίου Δούκα τοῦ Μουρτζούφλου μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.*

φ. 198 α. “Βασιλεία Δούκα τοῦ Μουρτζούφλου καὶ περὶ πῶς

ἐπήραν οὐ Φράγγοι τὴν Κωνσταντινούπολιν.” Ἀρχ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξίου τοῦ υἱοῦ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου ἐβασίλευσεν Δούκας ὁ Μούρτζουφλος ὁ ὁποῖος Δούκας ἐσκότωσε τὸν Ἀλέξιον.—φ. 215 α. “Τέλος τῆς βασιλείας Μπαλδουβίου νίε Φιλάνδρια.” “Τέλος τῆς βασιλείας Ρουμπέρτου καὶ βασιλεία τῶν Βενετῶν.”—φ. 217 α. “Βασιλεία Θεοδώρου τοῦ τρίτου τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Ἀνατολήν.” “Βασιλεία Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Ἀνατολῆς.”—φ. 218 α. “Περὶ πῶς ἐπήραν οἱ Τούρκοι τὴν Προύσαν.”—φ. 221 α. “Ἐδὼ γράφωμεν τὴν ἐπιβουλὴν ὅπου ἐπαθεν ὁ ἔλευσος πρηντζηπος ἀπὸ τῶν γυναικάδελφόν του τὸν Νικηφόρον τὸν δεσπότην τῆς Ἑλλάδος.”—φ. 226 β. “Ἐδὼ γράφωμεν περὶ τῆς κυράτζας Μπέτας ὅπου ἐχήμεσεν πῶς ἔλαβε τὸ πρηντζηπάτο τοῦ πατρός της καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Μορέαν.”—φ. 228 β. “Ἐδὼ γράφωμε καὶ περὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου πῶς ἐβασίλευσε καὶ πῶς ἐπήραν οἱ Τούρκοι τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ πῶς ὑπήγεν ἀπὸς τοῦ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἔκαμεν τὴν ὁγδόην σύνοδον.”—φ. 285 α. “Περὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Βεσέτια.” “Περὶ πῶς ὑπήγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Φεραραν διὰ τὴν σύνοδον.”

Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἤφεραν καὶ μάρτυρας εἰς τὴν μέσιν ἀρχὴ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ὅπου τὴν ἔγραψαν πρὸς Ἰωάννην τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας, ὅταν ἤθελε νὰ γένη ἡ τρίτη σύνοδος καὶ ἔλεγεν ἡ ἀρχὴ εὐφραι...

Ἡ σχέσις τοῦ δι' ἄλλης χειρὸς ἐν τῷ κώδικι γεγραμμένου Χρονικοῦ τοῦτου πρὸς τὸν Χρονογράφον τοῦ Ψευδοδωροθέου, πρὸς ὃν ἔχει πολλὰ τὰ κοινὰ, ἐστὶν ἀξία μελέτης.

Ἐν φ. 2 β κ. ε. Χρονικαὶ σημειώσεις περὶ τῶν Τούρκων σουλτάνων καὶ ἀλώσεως πόλεων ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὅμοια πρὸς τὰς ἐν τῷ Chronicon breve τῷ ἐν τῇ Βυζαντιδῇ τῆς Βόννης μετὰ τὸν Δούκαν ἐκδεδομένῃ.

3287. 214. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 158).
Κώδιξ ὕλης φιλοσοφικῆς.

I (φ. 1 α). Πραγματεία ἀκέφαλος.

Ἀρχ... ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ὀρχήσεως κινεῖται μὲν κατὰ τὴν καρδίαν, κινεῖται δὲ κατὰ τοὺς πόδας. Τέλ. ἡ δὲ κατὰ τὸν λόγον κύκλον προσέλευσις καὶ ἀπόστασις διὰ μείζονος γιγνόμεναι διαστήματος, ἀποκρῶσαι δοκοῦσι πλείστην ἔχουσαι διαφορὰν πρὸς τὸς ὅτι εἰ κατὰ τὴν πρώτην φοράν ἐκινεῖτο ὁ ἥλιος...

2 (φ. 46 β). “Τοῦ βου βιβλίου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους παράφρασις.”

“Κεφ. α” Πλάτωνος ἔλεγχος καὶ τῶν ποιούντων μίαν ὄλην παρὰ τὰ στοιχεῖα.”

3288. 215. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 125).
Νικηφόρου Βλαμμίδου Ἐπιτομὴ φυσικῆς.

3289. 216. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 49).

“Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιόκησις ἦτοι εἰσαγωγή συνθεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.”

3290. 217. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 190).

I (φ. 1 α). Χρονογράφος.

“Χρονογράφος περιέχων περὶ τοῦ πότε ἐκτίσθη ἡ Ῥώμη καὶ περὶ τῶν βασιλέων αὐτῆς καὶ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκτίσθη καὶ πόσοι βασιλεῖς ἐβασίλευσαν ἐν αὐτῇ καὶ περὶ τῆς ἀναλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηῶν.”

Ἀρχ. Βασιλεὺς πρῶτος Ῥώμης Αἰνείας. Ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου ἠφανίσθη ἡ Τρωάδα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἕνας στρατηγὸς ὀνόματι Αἰνείας υἱὸς Ἀχίστου ἐλυτρώθη ὑπὸ τῆς βοήθειας τοῦ Μελεάου καὶ ἔλαβε τὸν λαόν του. Τέλ. (ἐν τοῖς περὶ τοῦ σουλτάνου Σελίμη) Ὅσοι δὲ ἐσφάγησαν εἰς τὸν πόλεμον ἦσαν ἕως χιλιάδες μ'. Ὄρισαν δὲ οἱ Βενετικοὶ τὴν Κύπρον χρόνους ἐνεθήκοντα ἑπτα τὴν ὁποῖαν ἔλαβον ἀποθανόντος τοῦ Ῥεγάτζου.

2 (φ. 176 β). Μεθοδίου Πατέρων Πρόγνωσις.

3 (φ. 181 α). “Ὁρασις τοῦ προφήτου Δανιήλ.”

4 (σ. 183 β). “Ἄλιοντος τοῦ σοφοῦ Προφητεία.”

5 (φ. 184 α). “Περὶ σεντετζίας ὅπου εὐρέθη εἰς πόλιν Ὀκίλλα μέσα εἰς ἕνα λίθον.”

6 (φ. 186 α). “Περὶ τοῦ βασιλέως τοῦ ὀρθοδόξου ἑτερος χρησμός.”

7 (φ. 187 α). “Προφητῆ γεγραμμένη ἐβραϊστῇ.”

Ἐν φ. 187 β. Τὸ παρὸν χρονογραφικὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν Σέρραις παρ' ἐμοῦ Δημητρίου τοῦ εὐτελοῦς υἱοῦ τοῦ Κυριάκη, τάχα λαμπαδαρίου Σερρών...κατὰ τὸ ἔτος Ἰβρὰ ἔτος ὁ μὴν Φεβρουαρίῳ ιη' (=1628).

3291. 218. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 89).
“Ἀπόκρισις μικρὰ τις

τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομῇ. Κυροῦ Μπαλασίου.”

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχολ' μηνί Μαρτίῳ ι' (=1677).

3292. 219. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 167).

“Ἐγχειρίδιον κατὰ τοῦ σχίσματος τῶν παπιστῶν.

Συντεθὲν μὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἱερομονάχου Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου, νῦν δὲ τυπωθὲν διὰ προτάγματος τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτάτου καὶ γαληροτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας Κυρίου Κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μπασαράμπα Βοεβόνδα τοῦ Μπραγκοβάνου. Ἐν τῇ ἀσθετικῇ τυπογραφίᾳ τῇ ἐν Μπουκουρεστίνῳ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχί' κατὰ μῆνα Ἰαννουάριου ἐπὶ τῷ διαβιβδῶσθαι χάρισμα τοῖς ὀρθοδόξοις, νῦν δὲ ἔτει αψν' κατὰ μῆνα Μάϊου.”

Ἀντίγραφον ἐξ ἐντύπου βιβλίου, οὐ μόνον ἡ α' ἐκδοσις (1690) μνημονεύεται παρὰ Βρετῆ Νεοελ. φιλολογία Μέρ. Α' σ. 41, ἀρ. 116.

Ἐν σ. 166. Ἐτελειώθει (Θεοῦ βοήθια) διὰ χειρὸς κῆμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις συγκέλου Δανιήλ τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἐφημερέου τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐπονομαζομένης ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν Ἀλιτζέρῃ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Λυβείης, τοῦ νῦν κυρίου Ἰωακείμ, ὑπὸ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, τὰ νῦν πατριαρχεύοντος, τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀγιωτάτου ἐμοῦ δεσπότη καὶ γέροντος Πάπα καὶ πατριάρχου κυρίου Ματθαίου. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψνβ' μηνί Αὐγούστῳ κέ' (=1752).

3293. 220.

Χαρτ. 8. XV.—XVII. (φ. 322).

I (φ. 4 α). “Περὶ λαίμαργίας.”

Ἀρχ. Ὁ Ἀδὰμ διὰ τῆς γαστριμαργίας ἐδιώχθη τοῦ παραδείσου.

- 2 (φ. 4 β). "Περὶ μέθης."
 Ἄρχ. Ὁ Νῶε μεθυσθεὶς κατεφρονήθη παρὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ Χάμ.
- 3 (φ. 5 β). Ἀνεπίγραφον.
 Ἄρχ. Ὅσπερ γὰρ τὰ ζῶα ἀπὸ τῶν ἰδίων πράξεων ἐξετάζομεν ἢ εὐγενῆ ἢ δυσγενῆ. Τέλ. ἀμὴ νὰ εὐλέπομεν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν...Μένει ἐν τούτοις ἀτελής.
- 4 (φ. 6 α). "Κεφάλαιον [Μιχαήλ] τοῦ Γλακά μέ."
 Ἄρχ. Μιᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν νεκροῦ σώματος ἐξεφέρετο.
- 5 (φ. 7 α). "Περὶ ἀναίσθησίας καὶ αἰσθήσεως, ἀδιακρισίας καὶ διακρίσεως."
 Ἄρχ. Ἀναίσθησία ἐστὶ παντὸς φιλοθέου κάλλους καὶ πάσης εὐαρέστου ταπεινοφροσύνης λήθη καὶ ἀγνοία.
- 6 (φ. 9 α). "Διήγησις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας."
 Ἄρχ. Ἡ Ἁγία Σοφία ἡ μεγάλη ἐκκλησία πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς. Τέλ. προβαλλόμενος Ἰουστίνον ἀνεψιὸν αὐτοῦ εἰς βασιλεία, κουροπαλάτην ποτὲ ὄντα. Τέλος τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τῆς πόλεως τῶν πατρῶν αὐτῆς.
- 7 (φ. 14 β). "Ῥωμαίων βασιλέων ἀπόδειξις ἀπὸ ἔτους ρη' τοῦτέστι τῷ κς' τοῦ Ἑρκανοῦ."
 Ἄρχ. Γαῖος Ἰούλιος ἐβασίλευσεν ἐτη δ'. Αὔγουστος ἐβασίλευσεν ἐτη ις'. Τέλ. Ὁ αὐτὸς [Μιχαὴλ Παλαιολόγος] ἀπεβίωσε κατὰ τὴν ια' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς ια' ἰνδικτιῶνος τῷ ,5ψ4α' ἔτος.
- 8 (φ. 15 β). "Ἑρμηνεία περὶ τὰς λάρνακας τῶν βασιλέων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔνθα κείτονται."
 Ἄρχ. Ἐν τῷ ἡρώφ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν πρώτοις κατὰ ἀνατολὰς κείται ἡ λάρναξ αὐτοῦ. Τέλ. Ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀνέκειτο ἡ γυνὴ Ἰουστινιανοῦ Θεοδώρα ἡ κριτόρισσα ἐν λίθῳ Ἱεραπόνηθι ὃν καὶ ἀφήλαστο οἱ τυμβορῆχοι Ἑλατίνοι. Φεῦ τῇ ζημίᾳ.
- 9 (φ. 16 β). Τάξις ἀρχιερατικῶν θρόνων.
 Ἄρχ. Ἡ Καισάρεια, ἡ Ἐφεσος, ἡ Ἡράκλεια, ἡ Ἄγκυρα.
 Ἑλλισπὴς διὰ τὴν πρὸς τὰ κάτω ἐξ ἀριστερῶν φθορὰν τοῦ φύλλου τούτου τοῦ κώδικος.
- 10 (φ. 17 α). Σημειώματα περὶ τοῦ πρωτοπαπᾶ Μονεμβασίας Ἰωάννου τοῦ Λικινίου (αρχκς'—αχλγ').
- 11 (φ. 17 β). "Τὰ ὀφθίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας."
 12 (φ. 18 α). Τιμῆθιου Κωνσταντινουπόλεως Σιγίλλιον πρὸς τὸν μητροπολίτην Μονεμβασίας δι' οὗ ἀπαγορεύεται αὐτῷ ἢ παρὰ τῶν κληρικῶν αἰτησι κανονικοῦ. "Ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ἰνδικτιῶνος β' [1619]."
 Ἄρχ. Ἱερώτατε μητροπολίτα Μονεμβασίας, ὑπέριτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Πελοποννήσου. Τέλ. καὶ μὴ ἀλλῶς γενέσθω ἐξ ἀποφάσεως ὡς ἂν χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη σοι.
- 13 (φ. 18 β). Σημείωμα περὶ Ἱερεμίου Μονεμβασίας.
- 14 (φ. 20 α). Περὶ ὀφθικίων.

- α' (φ. 20 α). "Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ ὀφθικίων τῶν βασιλικῶν ἐν τοῖς καιροῖς τῶν Ῥωμαίων."—β' (φ. 21 β). "Περὶ τῶν ὑποκριτῶν."—γ' (φ. 22 α). "Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ ὀφθικίων."—δ' (φ. 24 α). "Περὶ τῶν φορεμάτων ἐκάστου τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ ὀφθικίων."—ε' (φ. 32 α). "Περὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου τῶν ὀφθικίων."—ς' (φ. 40 α). "Περὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν τάξεως καὶ τῶν κατ' αὐτὰς τελουμένων ἐθίμων."—ζ' (φ. 61 α). "Περὶ ἐτέρων διαφόρων ἐορτῶν ἐν αἷς ὁ βασιλεὺς ἀπέρχεται εἰ ἐνδημῶν τῇ πόλει εὐρίσκειται."—η' (φ. 68 α). "Περὶ τῆς ἐν τῷ φουδάτῳ τοῦ μεγάλου δουκὸς ὑπηρεσίας."—θ' (φ. 65 α). "Περὶ στεφφορίας βασιλέων."—ι' (φ. 73 β). "Περὶ προβλήσεως δεσπότης."—ια' (φ. 74 β). "Περὶ προβλήσεως σεναστοκράτορος καὶ καίσαρος."—ιβ' (φ. 74 β). "Περὶ προβλήσεως πατριάρχου."—ιγ' (φ. 77 α). "Περὶ πενήτημον βασιλικῶν φορεμάτων."—ιδ' (φ. 78 α). "Περὶ μελλονόμενης δεσποῦσης."
 Εἰσι δὲ ταῦτα τὰ πλείστον ἐκ τῶν τοῦ Κωνσταντίνου.
- 15 (φ. 79 α). "Περὶ πῶς ἔκαμναν τὸν πρῶτον καιρὸν τὸν βασιλέαν."
 Ἄρχ. Ὡσαν ἤθελαν νὰν τον ἐψηφίσουν οἱ ἀρχοντες τοῦ παλατίου καὶ ὁ λαὸς, τὸν ἀνεύαξαν πάνω εἰς ἓνα σκουτάρι. Τέλ. ἔμπνευσε εἰς τὸ θυσιαστήριον ὡς εἰς οὐρανὸν αὐτῆς μετέχει τῆς οὐρανοῦ βασιλείας, καὶ ἐτελειωτέονε ἀληθῶς βασιλεὺς, ἀφ' οὗ ἤθελε μεταλάβη τῆς ἱερᾶς κοινωνίας.
- 16 (φ. 81 β). "Ἐκ τῶν προαγορεύσεων Σιβύλλης τῆς προφήτιδος."
 Ἄρχ. Αἰ αἰ σοι Διβύη, αἰ αἰ δὲ θάλασσά τε καὶ γῆ. Τέλ. κοῦ σε δι' αἰῶνος λείψει πύρ, ἀλλὰ κατῆση. Ταυτί σοι πέμπω ἱερέων ἀριστε καὶ πρῶτε ἀπερ χθῆς ἐν τῷ τῆς Σιβύλλης τόμῳ ἀνέγνω.
- 17 (φ. 82 α). Προφητεία.
 Ἄρχ. (Εἰς—1590. εἰς τὴν πρώτην τοῦ Ἰουρίου μηνὸς) Προφητεία οὐροῦ εὐρέθη Ἡς τὸ Πάριξιν εἰς μίαν πέτραν μακρὰν ἢ ὅποια πέτρα εἶχε μᾶκρος ὀργαίαις—12, καὶ πλάτος ὀργαίαις—8.
- 18 (φ. 82 β). Ἡ αὐτὴ προφητεία.
 Τὸ φύλλον ἐβρηται ἀνεστραμμένον.
- 19 (φ. 83 α). Ἀπόσπασμα.
 Ἄρχ. (ἀκέφ.)...ποικίλω καὶ καθύγρου, πολλουοῖαις καὶ πολυφαγίας.
- 20 (φ. 83 β). "Ἄγιον σύμβουλον φράγγικον."
 Ἄρχ. Κρέτο ἰν οὐνοῦν τέομ πάτρεμ δυνοποτέντεμ.
- 21 (φ. 84 α). Χρονικὰ σημειώματα περὶ τοῦ μονεμβασιωτικοῦ οἴκου τῶν Λικινίων (Διχίνα) αὐγ'—ερχμ'.
- 22 (φ. 84 β). "Περὶ διάγνωσις ἵππου καλλίστου."
 Ἄρχ. Σρῆ τὸν κάλλιστον ἵππον ἢ πῶλον μικρὰν ἔχει τὴν κεφαλὴν. Τέλ. καὶ κρεῖττον πάντων εὐθουκίνητος.
- 23 (φ. 84 β). Σημείωμα γεγραμμένον μελανὶ κερρῷ (ΧV). Ἐχει δὲ ὠδε· + Σε θήμησή μου. Ἐδῶ ἤχα ἓνα τέτραδω ἀπάνο εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα γράματα τοῦ Χωνιάτη καὶ τοῦ ποτὲ πατᾶ Δημητρί Στρογγύλη καὶ ἤχε καὶ εἰς το τέλος τρῆς σφερες τοῦ ἁγίου πνευματος καὶ ἦτασι εἰς μίαν μέση

και ἐδίχρασι τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ κάποιος σκολιὸς ἄνθρωπος τὸ ἔκοψε καὶ τὸ ἐπόρε ὅπου νάχει τὸ ἀνάθεμα καὶ ἡ ψυχὴ του μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη νὰ κρίνεται. Ἡ ἀρχὴ του γράφει τὴ ἔστιν Θεός. Ἐρωταπόκρισις εἰς τὴν θεολογίαν. Καὶ πλεόν να μὴν δίδο κανὸς τήποτης γιὰ τον ὄρκον ὀπόχο.

24 (φ. 85 α). “Περὶ τοῦ Σαββάτου” καὶ “Περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς.”

25 (φ. 86 α). “Τὰ ὁροθέσια τῶν πέντε ἀγιωτάτων πατριαρχῶν.”

Ἄρχ. Ὁ πρῶτος θρόνος τοῦ κορυφαίου ἀποστόλου Πέτρου. Τέλ. περιέχουσι τὴν Παλαιστίνην χώραν Ἀρραβίας.

26 (φ. 88 α). “Περὶ τί ἐρμηνεύεται Πάπας.”

Ἄρχ. Πάπας σιμὰ εἰς τοὺς Λατίνους ἤγουν εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν λέγεται πατήρ. Τέλ. οἱ ὅποιοι αὐτοὶ ἄλλοι λέγονται πατέρες τῶν πατέρων καὶ ποιμέναις τῶν ποιμαίνων.

27 (φ. 88 β). “Περὶ πατριάρχου πῶς γίνεται.”

Ἄρχ. Ὅταν οὖν θέλουν νὰ ψηφίσουν πατριάρχην δώδεκα ἀρχιερεῖς θέλει ὁ τύπος. Τέλ. ἔκαμαν τὸν ἀρχιερέα αὐτῆς οἰκουμηνικὸν πατριάρχην καὶ νὰ ἔχει καὶ τὰ ἴσα τῆς τιμῆς.

Ἐν φ. 90 α προστίθεται· καὶ να ἔχει καὶ τὰ ἴσα τῆς τιμῆς δια να εἶνε ὁ Ἡρακλείας ἀπεθαμένος.

28 (φ. 91 α). “Περὶ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων.”

Ἄπὸ Διοκλητιανοῦ μέχρις Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἰουστίνου. Ἄρχ. Ὅμως περὶ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων· αὕτη μὲν δηλονότι ἡ βασιλεία ποτὲ μὲν ἦτο εὐημερισμένη καὶ πλατυνομένη ποτὲ δὲ δυστυχισμένη· καὶ τοῦτο ἦτον ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς.

Συμπίπτουσι τὸ πλεῖστον πρὸς τὸν Χρονογράφον τοῦ Ψευδοδωροθέου.

29 (φ. 143 β). “Βασιλεία Σολωμόντος

υἱοῦ Δαυὶδ καὶ ὅτι χιλιάδες γυναῖκες εἶχε.”

Ἄρχ. Ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου τέσσαρες χιλιάδες τετρακόσιοι ἐβδομήκοντα χρόνοι ἐβασίλευσε Σολωμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Τέλ. καὶ ἀπέθανε καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Συμπίπτουσι δὲ καὶ ταῦτα πρὸς τὰ ἐν τῷ Χρονογράφῳ τοῦ Ψευδοδωροθέου. Τοῖς δὲ περὶ Σολωμῶντος ἔπεται ἡ ἐπιγραφή “Βασιλεία Ῥοβοὸμ υἱοῦ Σολωμῶντος,” ἀλλὰ τὰ κατ’ αὐτὴν οὐκ εὐρηται ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ κώδικι.

30 (φ. 149 α). Νικηφόρου Γρηγορᾶ Λόγοι καὶ ἐπιστολή.

α’ (φ. 149 α). “Μονωδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ πρώτου Παλαιολόγου.” Ἄρχ. Τὸ μὲν τῆς συμφορᾶς μέγεθος, ὧ παρόντες, σιωπᾶν ἡμᾶς ἀναγκάζει. Τέλ. ἐπεὶ πάντα λόγον οἱ τοῦ βασιλέως ὑπερβαίνουσι θρήνοι.—β’ (φ. 151 β). “Μονωδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγάλου λογοθέτου καὶ φιλοσόφου.” Ἄρχ. Ἐμοὶ δὲ ὧ παρόντες ταυτὸν τι συνέβη παθεῖν. Τέλ. Ἡ μὲν γὰρ ἀξία τῆς ἐκείνης γλωττῆς ἐδεῖτο, ἡ δὲ προθυμία γνώμης τῆς ἑμαυτοῦ.—γ’ (φ. 154 β). “Ἐπιστολὴ τῷ μεγάλῳ δομestικῷ.” Ἄρχ. Κύρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς. Τέλ. θεϊότατε ἄνθρωπε καὶ πάντων ἀγαθῶν ἀνθρώπων ἀντάξει.

31 (φ. 155 α). “Τὰ εἰς τὸ παλαιόν.”

Ἔστι δὲ κατάλογος χρονογραφικὸς Ἰουδαίων, Χαλδαίων, Περσῶν, Ῥωμαίων καὶ αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου μέχρις Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου. Ἄρχ. Ἀβραὰμ ὁ πρῶτος ἐκ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐπίστευσε Θεὸν τὸν ποιητὴν πάντων. Τέλ. Ἰωάννης ὁ υἱὸς του ἐστέφη παρὰ τοῦ πατριάρχου κύρ Ἰωσήφ μετὰ Σοφίας τῆς ἀπὸ Λατίνων γυναικὸς αὐτοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἐν ἔτει 578 κθ’ ἰνδ. ἰδ’ Ἰαννουαρεῖω ἰθ’ 6’ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου 6’ 17 καὶ 7’ 17.

32 (φ. 159 β). Χρονικὰ σημεῖα

ἀπὸ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου μέχρι τοῦ 1601. Ἄρχ. Κωνσταντίνος ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ εἰς τοῦ ὀποίου τὸν κερὸν αἰχμαλωτίσθη ἡ Κωνσταντινούπολις παρὰ τοῦ βασιλέως Σουλτὰν Μεσεμὲτ ἐν ἔτει φυγ’ ματου κθ’ ἡμέρᾳ 7 ἰνδ. α’. Τέλ. 1601 ἤλθασιν τέσσαρα κάτεργα φράγγικα τὸν χιμῶνα καὶ ἤλθασιν καὶ ἐχτιπήσασιν τὴν Χίον καὶ ἔγεινε φουρτοῦνα καὶ ἐσικώθησαν τα κάτεργα καὶ ἀφησαν τοὺς ἀνθρώπους τους ἐκεῖ καὶ ἐκοψάν τους ὄλους οἱ Τούρκοι. 1674 ἐδιάβη τοῦ μεγάλου ἀθεντὸς ἡ ἀρμάδα καὶ ἐπολέμησε τὴν γουλέταν ἡμέρας μ’ καὶ ἐπύρεν τῇ καὶ ἀπέκεφάλησε ἀπαντας.

33 (φ. 163 α). Περὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)... τὸ χαῖρε κεχαριτωμένη τοῦτο δὲ βλέποντες οἱ λαοί.

34 (φ. 163 α). “Περὶ τοῦ Σολομῶντος.”

Ἄρχ. Τοῦ δὲ Σολομῶντος ἡ ὄργη αὕτη. Τέλ. οὕτως ἠλπίσωμεν καὶ αὐτὸς ὀφείλι λαβεῖν.

35 (φ. 163 β). “Χρισμοὶ Δεοντος τοῦ σοφῷ βασιλέως.”

Ἄρχ. Εἶδα γραῖα καὶ πῆδα τράφοι.

Τέλ. να το φάγουσι τα γίδια

ὀπου στα βουνὰ κρατοῦσι.

Ἐν μέσῳ τούτων τῶν Χρησμῶν ἐν φ. 164 β “Θρήνος τόκαμεν ἡ γυνεκα τοῦ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως.”

Ἄρχ.

“Α δ’ ἐγὼ ἡ τριτάλαινα καὶ ἀμφοτέρων βασιλῆων.

Εὐρηται δὲ τὸ ποιημάτιον τοῦτο παρὰ Κεβερνῆ (σ. 707, 14 ἐκδ. Βόννης) καὶ Ζωναρᾶ (III, 800 ἐκδ. Dindorf).

36 (φ. 165 α). “Ἱστορία διὰ τὰ κτήρια

καὶ οἰκοδομήματα καὶ διὰ τὰ κίβνια ἦται κολῶνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως.”

Ἄρχ. Ὅτι εἰς τὴν χάλκινην καμᾶρα σιμὰ τῆς ἁγίας Πουλχερίας εἰς τὸ ἄπλωμα τοῦ παλατίου ἐσίκωσαν μίαν μεγάλην κολῶνα μαρμαρένια. Τέλ. Ἄλλο γινώσκει ὅτι κατὰ μίμησιν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ἐκτίσθη αὕτη ἡ θεοῦδοτος Κωνσταντινούπολις... Πλὴν τῷ Θεῷ δόξα τῷ παιδεύοντι καὶ πάλιν λατρεύοντι καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομοῦντι ὡς αὐτὸς μόνος γινώσκει ἀμήν.

37 (φ. 188 β). Χρονικὰ σημεῖα

ἰδίως περὶ Μομεμβασίας καὶ Βενετίας, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ ταῦτα α’. “Διάκρισις τῆς Βενετίας διὰ τῷ λαῷ ὅπου εὐρήσκειται καμομένη 1596.”—β’. “Διάκρισις τοῦ κανάλι καὶ τὰ τραγέτα καὶ γόντολαις τῆς Βενετίας.”

38 (φ. 190 β). Θεοδώρου Παλαιολόγου, δεσπότη

τῆς Πελοποννήσου, Ἀργυρόβουλλα δύο περὶ Μονεμβασίας.

Ἐδημοσιώθησαν ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν τῷ Παρνασσῷ Τόμ. Ζ' (1888) σ. 472 κ. ἑ.

39 (φ. 194 α). Χρονικὸν περὶ κτίσεως Μονεμβασίας.

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Ἱστορικοῖς μελετήμασι (Ἐν Ἀθήναις. 1884) σ. 96 κ. ἑ.

40 (φ. 197 α). “Διήγησις περὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὅπου τὴν ἀφέντευσαν.”

Ἀρχ. Ὁ Πέλωψ ἐκεῖνος ἦτον Ἑλληνας καὶ βασιλεὺς ἔδου τοῦ νησιῦ τῆς Πελοποννήσου. Τέλ. ἐσυμβεβασθη με τὴν Βέλκιαν ἡγουσ τὴν τὴν (τὸ πρῶτον τὴν διαγεγραμμένον) πόλιν Βουρκάνων καὶ ἐσύναξεν λαὸν χιλιάδας ρ' καὶ ἤλθαν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ οὐδὲν τὸν ἠθέλησεν ἀφέντη οἱ ἀρχοντες τῆς Ἀρκαδίας.

41 (φ. 198 α). “Περὶ Πουλχερίας τῆς βασιλίσσης.”

Ἀρχ. Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν θυγατέρα ὀνόματι Πουλχερίαν. Τέλ. καὶ ἀπ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐμεινεν ἡ Ὀδιγήτρια εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ εἶναι ἕως τὴν σήμερον καὶ ποιεῖ θαύματα μεγάλα καὶ φοβερά· τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

42 (φ. 200 α). Περὶ Θεοδοσίου ἀνεπίγραφον.

Ἀρχ. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς υἱὸς ὑπῆρχεν Ἀρκαδίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου καὶ ἔδοκαν πόλεμον καὶ ἐσκοτόθησαν ν' χιλιάδες ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦ Ἀργιλλίου. Τέλ. καὶ ἐκεῖ ἐκτίσεν κάστρον καὶ λέγουσιν το Ἀγγυραν κοντὰ τῆς Ἀλλὰμάνιας καὶ ἐκεῖ ἀπόθανεν καὶ ἐθάψαν τον ἐκεῖ.

43 (φ. 201 β). “Ὅρασις Δανιὴλ τοῦ προφήτου.”

44 (φ. 208 α). Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης ἐν τῇ καθωμλημένη, κατὰ τὴν μετάφρασιν Θεοδοσίου Ζυγομαλά, ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) Ἰνα τι ἀδελφοὶ οὕτω διαμάχεσθαι· εἰρηνεύετε ὡς θέλει Θεός. Καὶ τοιαῦτα ἀκούσαντες κριτὴν ἠξίωσαν γενέσθαι καὶ προσήγγισαν αὐτῷ. Ὁ δὲ φύσιν ἔχων πονηρὰν ἐπηγηθῆσας ἐφόνευσεν αὐτούς. Ἡ γλαυξ λοιπὸν πανούργος καὶ σαρκοφάγος καὶ οὐ δεῖ πιστεῦειν τοῖς φύσι κακοῖς. Ἐπει οὖν τὰ τόσα κακὰ βεβαιώθη τὸ γένος τῶν πτηνῶν εὐγαλαν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τὴν γλαυκα.

Ἐν φ. 285 β· Τὰς πέντε καὶ δέκα ταῦτας συνομιλίας τὰς ἔφερον ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν ὁ Περζωὲ ο ἱατρὸς καὶ ἔδωκέ τας τοῦ βασιλέα τῆς Περσίας πρῶτον καὶ ἀπὸ γλώσσαν Ἰνδικὴν ἑκαμὲν τὴν εἰς Περσικὴν δεύτερον καὶ ἀπὸ περσικὴν εἰς ἀραβικὴν τρίτον ὁ Συμεὼν ὁ Θῆβ ὁ Ἀμυρᾶς Καλαβρίας εἰς ἑλληνικὴν μετέφερον, τέταρτον καὶ ἀπὸ ἑλληνικὴν τότε εἰς ἀπλὴν γλώσσαν ἐγένετο παρ ἑμοῦ τοῦ ταῦτα σχεδιάσαντος Θεοδοσίου πρωτονοταρίου Ζυγομαλά. Πρῶτον διηγείται πῶς ὁ Περζωὲ ἐπήγεν εἰς τὴν Ἰνδίαν...Εἰς τὴν γ' πῶς ἄλλοι παθέουσι καὶ ἄλλοι παιδεύονται. Εἰς τὴν ιδ' πῶς οἱ σύμβουλοι νὰ εἶναι καλοὶ. Εἰς τὴν ιε' πῶς ἕνας ποῦ ζητᾷ δόσκολον νὰ μὴν χάσῃ καὶ ὅπερ ἔχει ὡς εὐκολον.

Ἐν φ. 287 β·

Στίχοι τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου.
Μυθικὴ βίβλος ἐξ ἰνδικῆς σοφίας

προσενεχθεῖσα πρὸς γλώσσαν τὴν περσίδα...
εἰσεσι θαυμάσιοι ἐξυφασμένοι.

+ Ἐν μηνί Μαΐου κη' τέλος καὶ τὸ Θεῷ χάρις.

Ἰδ. ÉMILE LEBRAND Notice Biographique sur Jean et Theodose Zygomalas. Paris, 1889 σ. 78 κ. ἑ.

45 (φ. 238 α). Διήγησις Συντίπα.

“Διήγησις φιλοσόφου συγγραφήσα παρ ἡμῶν περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνησίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Σωτίπα καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἐπὶ φιλοσόφων καὶ τῆς μιάς αὐτοῦ ποτηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικὸς καὶ πῶς τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν κατεσκεύασεν ἡ μητρὴ αὐτοῦ. Ταῦτην οὖν τὴν διήγησιν προϊστῶρησε Μιθόσης ὁ Πάροσος πρὸς τὴν τῶν ἀναγνωσκόντων ὠφέλιαν.”

Ἀρχ. [Β]ασιλεὺς τίς ἦν Κύρος ὀνόματι, ᾧ καὶ ἦσαν γυναῖκες ἐπτά· ἦν δὲ ἀπαις. Τέλ. ταῦτας οὖν κράτιστε βασιλεὺ ἀν περ παρ' ἑμοῦ ἀκήκοός ἀποκρίσεις, ἀρκετὰς εἶναι νόμιζε περὶ πάντων. + Τέλος τοῦ φυλοσόφου Συντίπα.

46 (φ. 320 α). Ποίημα ἀνεπίγραφον.

Ἀρχ.

Ἀνάγνωθι ὦ ἀνθρωπε κατάλαβε τὸν πλοῦτον τὸν χρόνον τε καὶ τὸν τροχὸν, τὸν πλάνον κόσμον τοῦτον

Ὡς ἀποκόπου νύσταξα, κ ὕπνος με περεχύθη
ἐκούμνησα στήν κλίην μου, ὀλίγον ἐκοιμήθη.

Τέλ.

καὶ διὰ τοῦτο πρέπει μας καθ' ἕνας νὰ θεωροῦμεν τὸν θάνατον καὶ τὸν τροχὸν καὶ νὰ μετανοοῦμεν.

Στίχοι ἐν δλω 108. Οὐκ ἔστιν ὁ πολλάκις ἐν Βεσπείαις, τελευταῖον δ' ἐν Παρισίαις τῷ 1870 ὑπὸ Εμ. LEBRAND ἐκδοθεὶς Ἀπόκοπος τοῦ Μπεργιῆ.

Διακρίνονται ἐν τῷ κώδικι τέσσαρες χεῖρες. α' ἡ γράψασα τὰ φ. 9—16 (XV αἰῶνος), εἰς τὸν αὐτὸν δ' αἰῶνα ἀτέρχεται καὶ τὸ φ. 88· β' ἡ γράψασα τὰ φ. 4—9, 20—82, 165—201· γ' ἡ τοῦ Δικινίου (Διχίνα) γράψαντος ἄλλα τε καὶ τὰ ποικίλα Χρονικὰ σημεῖώματα· δ' ἡ γράψασα τὰ φ. 208 μέχρι τέλους. Καθόλου δὲ ὁ κώδιξ φαίνεται ἀνήκων εἰς τὸν οἶκον τῶν Δικινίων, ὅτινες κατὰ διαφόρους χρόνους ἀπὸ τοῦ XV—XVII αἰῶνος ἐνέγραψαν τὴν ἐν αὐτῷ ποικίλην δλην. Τῷ δὲ 1778 εἶχε περιέλθει ὁ κώδιξ εἰς τινα “παπᾶν Ἀθανάσιον Γιερομᾶναν (:)” κατὰ τινα σημεῖωσιν ἐν τῶν παραφύλλων τῶν τῆς στάχουσιν ἀποτελούντων.

Τὰ φ. 5 α, 6 β, 8 β, 19, 21 α, 162, 202—207 εἰσὶν ἀγραφα.

3294. 221.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Ἀκολουθία τοῦ ὁσιομάρτυρος καὶ καθηγητοῦ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ νέου” [κτίστου τῆς σκλήτης τῶν Ἰβήρων].

2. “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ Ἀναστασιάντου

Ἄγιος εἰς τὸν ὁσιομάρτυρα καὶ καθηγητὴν πατέρα ἡμῶν Ἰακώβον τὸν νέον.”

Ἀρχ. Πατρικῶν ἡμῶν παλαισμάτων ἀσκητικοὶ ἀγῶνες καὶ μαρτυρικὰ σκάμματα φαιδρὰν τὴν εὐφημίαν ἐπικροτῆσαι προτρέπουσιν. Τέλ. εἰ δ' ἄλλοτε, ἀλλὰ μὴ παραλάττουσα ἡ μερὶς εἴη, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ τάξεως, ἡ δὴ ταῖς ἀναγομέναις ψυχαῖς παρὰ Θεῷ φιλανθρώπως ἀποκεκλήρωται ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις...εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

3295. 222. Χαρτ. 8. XIV. XV. (φ. 295).

Μιχαήλ του Γλυκά Χρονογραφία.

Ἐν τέλει ἔως ὧδε τὸ πέρασ τῆς κατὰ τὰ Χρονικά διηγήσεως. Γλυκὺς μὲν ὁ Γλυκάς, πικρὸς δ' ἐν σοὶ γέγονεν ὡ Ἀσάνη.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά δύο φύλλα (XV) περιέχοντα Ἐκλογὴν γνωμῶν ἐκκλησιαστικῶν. Τὸ δὲ κάλυμμα τοῦ κώδικος φέρει ἑξῶθεν φύλλα (Περγ. XI) περιέχοντα μέρος τῆς Συνόψεως τῶν Βασιλικῶν (Α Ι 28—38 ἐκδ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ VON LINGENHAI Τόμ. Β' σ. 455—456).

3296. 223. Χαρτ. 4. XVIII. (φ. 170).

Ἐπιστολαὶ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας.

Τινὲς μὲν ἐγράφησαν ὑπὸ Σαμουήλ Ἀλεξανδρείας [τοῦ Καπασούλη], αἱ δὲ πλείους ὑπὸ Ματθαίου Ἀλεξανδρείας, εἰσι δὲ καὶ ἐπιστολαὶ γραφαίσις ὑπ' ἄλλων πρὸς τοὺς δύο ἐκείνων πατριάρχας καὶ τὸν προκατόχον τοῦ Ματθαίου Κοσμᾶν. Καὶ τινες μὲν εὐρήνται ἐν πρωτοτύπῳ, ἄλλαι δ' ἐν ἀντιγράφῳ. Ἰδ. περὶ τοῦ κώδικος τούτου ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Ὁ πατριαρχικὸς θρόνος Ἀλεξανδρείας ἀπὸ Σαμουήλ τοῦ Καπασούλη μέχρι καὶ Ματθαίου" ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας Τόμ. Γ' σ. 560—578, ἐνθα καὶ τινες τῶν ἐπιστολῶν εὐρήνται ἐκδοδομένοι.

3297. 224. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 148).

Ι (φ. Ι α). "Νόμιμον ὑπὸ πολλῶν ἐκλελεγμένων ὑπὸ ἀγίων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν...τὸ ὅποιον ἔχει κεφάλαια τῶν ἀριθμῶν σιδ'."

Ἐν φ. 5 α—18 β Πίναξ.

2 (φ. 125 β). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης Ὁμιλία ῥηθείσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμῆτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἐρωτηθεὶς γὰρ παρὰ τοῦ ἀμωρὰ σουλτάνου τοῦ Μαχμέτη τί πιστεύετε ὑμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀπεκρίνατο οὕτως." Κεφ. κ'.

Ἐν φ. 14 β' Ἦνυσται αὕτη ἡ βίβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κόπου καὶ ἐξόδου γέγονεν παρὰ τοῦ χρησιμωτάτου ἀρχόντου καὶ ἱερέως παρὰ κυρίου κυρίου πατᾶ Κυριανῆ, τανῆν δὲ ἐπὶ τῆς πολιτείας τῶν ἀρχόντων καὶ μετὰ θελήσεως ἱερέων καὶ χρησιμωτάτων ἀνδρῶν, ἐπὶ κληθεῖς γέροντες καὶ πρώτος πάντων κατὰ τὴν φρόνησιν του, καὶ γνώμην του εἰς αὐτὴν τὴν περῆφημον χώραν Τουρνόβου λέγω. Καὶ ἀρχιερατεύσαντος τοῦ παροσιωτάτου καὶ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἡμῶν αυθεντὸς καὶ δεσπότης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δαρύσης κυρίου κυρίου Διονυσίου ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως γέννημα καὶ θρεμα, κατάγοι δὲ ἐκ τῶν Κατὰ-Κουζηνῶν καὶ Παλαιολόγων. Ἐν ἔτει Ἰβροβ', ἰνδικτιῶνος β', ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αχξδ', ἐν μηνὶ Σεμπετριῶ α' (=1664).

Ἐν δὲ φ. 4 β εὐρηται τὸδε τὸ σημεῖωμα: Εἰς τοὺς αχξη ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ὁ σουλτάν Μαχμετις εἰς τὴν Λάρισα καὶ τὸν ἔκαμεν του μομὸν ὑφέντι ὅσος το σαράγιον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὀκτώ τοῦ Ὀκτομβρίου καὶ ἐκόνεψεν ἐξοτις Λάρισας εἰς τον Τροπέ καὶ εἰς τὰς ἰζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐσεβην μεσα εἰς τὴν Λάρισα εἰς τὸ σαράγι τοῦ καὶ ἀγάπα πολὺ να κινιγὰ καὶ πολλὴν πιασμὸν ἐπάθεσαν καὶ ἀνοιγε τὰ κινιγία αὐτοῦ ἐμίρισαν με τὸν

δραγομάνον Γρίλον εἰς τὴν Βενετίαν διὰ νὰ ἐλθὶ ὁ Λιτζις νὰ κάμουν ἀγάπιν καὶ ἦλθεν καὶ ὁ Λιτζις ὁ λεγόμενος εἰς τὴν Λάρισα καὶ τὸν ἐκκονέψασιν εἰς του Μισιρλόγλι τα σπίτια του Κατζί Νικολού.

3298. 225. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 366).

"Νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον νεωστὶ ἐκλεγὲν καὶ συντεθὲν ἐκ πολλῶν νομίμων."

Κεφ. κκ'. Προτάσσεται (φ. 1 α—21 β). "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος νομίμου." Ἐγράφη χειρὶ Ἰωάσαφ Ἰβρογ' μηνὶ Μαρτίῳ α' (=1625).

3299. 226. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 608).

Νομοκάνων κεφ. χπη'

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, κακῶς γεγραμμένως. Ἐν σ. 601. Ἐτελειώθη τὸ παρῶν ἐν ἔτη χύληδστῶ ἐπτάκοσιδστῶ ἐξήκοστο ἐνάτο ἐν μηνεὶ Μαρτίου α' (=1769) ἐγράφη καὶ διὰ χυρδς καμοῦ τοῦ ἀναξήου δοβλου Γιόργηου Ἰεραίως...ἐπὶ ἔτους 1769 ἐν μηνὶ Μαρρτῆου α' ἐν κώμης Σαϊκαραιτζη.

3300. 227. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 306).

Ι (φ. Ι α). Νομοκάνων κεφ. φ' ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Πλὴν τῶν ἐν τῷ πίνακι περιλαμβανομένων φ' κεφαλαίω προσέθειται ἐν τῷ κώδικι καὶ τάδε:

2 (φ. 274 β). "Περὶ τίναν τρώγει ὁ ἄνθρωπος πᾶσαν μῆναν ὅλον τὸν χρόνον."

3 (φ. 278 β). "Κεφ. φιε'. Αἱ παρούσαι χῶραι ἐκτίστησαν

Τὸ Δυρράχιον χρόνους αφέ πρὶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Μιτυλήνη χρόνους αἰ'.

Ἡ Εὐρυππος χρόνους αφμζ'.

Ἡ Γένοβα χρόνους αφζ'.

Ἡ Ἀνάπολι—Ντεριάμε—χρόνους αφέβ.

Ἡ Πάδουβα χρόνους αφιε'.

Ἡ Ῥώμη ἐκτίσθη παρὰ Ῥωμῆλου χρόνους α'."

4 (φ. 278 β). "Κεφ. φις'. Περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἀγίας Σοφίας πότε ἐκτίσθησαν."

5 (φ. 278 β). "Περὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Βενετία καὶ ἐν ποίῳ χρόνῳ ἔλαβαν οἱ Βενετικοὶ τὰ κάτωθεν κάστροι." Ἀρχ. Εἰς τὰ υκα' ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ καταβάσεως ἐπιάσθη ἀρχὴ ἡ Βενετία.

6 (φ. 279 β). "Κεφ. φιε'. Περὶ πότε ἐφάνη ὁ Μωάμεθ."

7 (φ. 279 β). "Κεφ. φιβ'. Περὶ τῶν αὐτῶν αὐθεντῶν

πότε ἔλαβαν τὰ κάτωθεν κάστροι σὺν τῇ βασιλευσῇ τῶν πόλεων."

Ἀρχ. Ἐτους ἀπὸ Ἀδάμ Ἰωυδ' ἀπὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ τοῦ νέου Ἀδάμ ατηδ' ἐπέρασαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Δύσιν. Τέλ. ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ αφεκβ' Δεκεμβριῶ κε' ἔλαβε τὴν Ῥόδον.

8 (φ. 284 β). "Περὶ τῶν χειρωτονουμένων ἐπὶ χρήμασιν."

9. Κανόνες τῶν Ἀποστόλων καὶ ἄλλα κανονικὰ διάφορα.

10. Χρονολογία πρὸς εὔρεσιν ἑορτῶν.

11. "Τῶν ὀφθικίων αἱ ὑπηρεσίαι."

Τὰ φ. 281 β—288 β εἰσὶν ἀγραφα.

3301. 228. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 422).

Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Προτάσσεται Πίναξ, οὗ ἐν τέλει· Περιέχει ὁ παρὸν νόμος κεφάλαια ἑπτακῶσια ἑβδομήκοντα ὀκτώ.

3302. 229. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 184).

Μανουήλ τοῦ Μαλαξοῦ Νόμιμον.

Κεφ. σξβ'. Ἐτελιώθη αὐτὴ ἡ βύβλος τῷ θεῖον καὶ ἱερῶν νόμιμος εἰς τὰς 1615 ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου ἢ ὑπὸ χειρὸς Δημητρίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν τὸ ἐπίκλην τοῦ Ἰανουλάκη.

3303. 230. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 848).

Νομοκάνων.

Κολοβός. Ἐν φ. 5' προτάσσεται Πίναξ γεγραμμένος ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

3304. 231. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 155).

1 (φ. 6 α). "Νικολάου Τριανταφύλλου τοῦ Κερκύρου εἰς τὸ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται κανὼν ἤχος πλ. δ'."

2 (φ. 7 β). "Στίχοι τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Πάπαν."

"Ἀρχ.

Ὁ πάπας ἀποθαίνει κ' ἡ ψυχὴ του ἔτιδν οὐρανὸν διαβαίνει ὁκ τὸ κορμί του καὶ κουρταλεῖ τὰς πύργας νὰ τ' ἀνοίξουν κ' οἱ πυλωροὶ θέλουν νὰ τὸν κρημνήσουν καὶ ἀπ' ὄλου. ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη μὲ θυμὸν ἐσά μέσα δὲν ἐμπαίνει Πάτερ ἡμῶν.

Ἐβρηται ἐκδεδομένον ἐν τῷ Ἱμνολογιδίῳ τοῦ Νικολάου Τριανταφύλλου τῷ ἐκδεδομένῳ τύποις ἐν Βενετίᾳ τῷ 1724.

3 (φ. 10 α). Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως

Σύνταγμα κανόνων ἐκ κεφ. σγς'.

Τὰ φ. 1 α—5 β εἰσὶν ἀγραφα.

3305. 232. Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 1865).

Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων.

3306. 233. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 158).

Νομοκάνων.

Κεφ. σκε'. Περὶ πνευματικῶν, περὶ ἀρχιερέων, περὶ κληρικῶν, περὶ ἱερέων, περὶ μοναχῶν, περὶ ἱερομονάχων. Προτάσσεται τοῦ ἀκεφάλου Νομοκάνονος (φ. 20—158) Πίναξ (φ. 1—19).

3307. 234. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 177).

"Νόμιμον πᾶν ὀφέλιμον καὶ πλουσιότατον τοῦ Ζωναρά."

Προτάσσεται Πίναξ περιλαμβάνων κεφ. ρκς'.

3308. 235. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 60).

1. "Ἐκ τῶν τοῦ Νικηφόρου χαρτοφύλακος περὶ τῶν βηθέντων τῷ Νηστευτῇ Ἰωάννῃ ἐπιτιμίων."

2. "Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Κανονάριον

διαγορευθὲν περὶ πάντων τῶν παθῶν λεπτομερῶς."

3. "Περὶ ἐγκληματικῶν κανόνων παρασημείωσις."

4. Ἀγίου Νεῶνου Ἐπιστολὴ Θαυμασίῳ μοναχῷ.

3309. 236. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 209).

1 (φ. 2 α). "Ἀποκάλυψις τῆς Ἱεραρχίας Θεοτόκου περὶ τῶν κολάσεων καὶ ποσ κολάζοντε ἡ ἀμαρτολή."

Ἐν τέλει: Ἔτους ,ζπς' Ἰνδικτιώνος 5" (=1578).

2 (φ. 12 α). "Ὀπτασιν ψυχοφελῆ"

καὶ διήγησις πανυ οφέλημος καὶ φοβερός."

"Ἀρχ. Ἐν πορευόμενος πότε ὡ ἀβάς μου Καρηὸς πρὸς τοὺς ἱεροτέρας ἐρήμους. Τέλ. ἀπηλθεν ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ καὶ διηγήσατο τινὴ πηστὸ ἀδελφὸ καὶ συνασκητῆ τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

3 (φ. 23 α). Ἐξομολογητάριον.

4 (φ. 81 α). "Κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς νήπιον τελευτήσαντα."

5 (φ. 95 β). "Θαύμα γενόμενον οὐκ ἠκουσαμεν οὐδε εἶδαμεν."

6 (φ. 109 α). Ἐξορκισμοί.

7 (φ. 110 α). "Περὶ καλάνδων

ὅπως ἐπονται αἱ τροπαὶ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."

"Ἐπῶνται Σύνταγαί τινες.

8 (φ. 114 β). "Κεφάλαια Σολομου διήγησις καὶ γνώσις."

9 (φ. 117 β). "Περὶ τῶν ἀνέμων."

Στίχοι πολιτικοί. "Ἀρχ.

Μαλιόλα πράγματα θωρῶ στῶν κόσμῳ καὶ θαυμάζω, ἀμαίτρητα καὶ ἀσῆστατα καὶ γὰ ἀναστενάζω.

Πλούσιων δὲν τῶν θέλουσῆν πτωχῶν καταφρονοσῆν καὶ φείλου πάλιν τρέσῆν τον καὶ εἴστερα τὸν γελοῦσῆν.

Τέλ.

καὶ ἀν βαρεθὼ καὶ γὰ καμνο ὡσὰν γυρωρίζω

εἰσις μοῦ σύντηχέεται καὶ γὰ παρασμερήζω.

10 (φ. 120 β). Διήγησις θαύματος ἐν Ἱεροσολύμοις.

"Ἀρχ. Μηνὴ Δικέβριος τοῦ ἔτους ,ζργ' Ἰνδικτιώνος ἡ'. Ἐπηστολὴ ἐξ οὐρανῶθεν ἐπεσε ἐν ἡρώσολιμις πρόλογος καὶ διήγησις τοῦ φοβεροῦ καὶ φρίκτου θαύματος τοῦ γενομένου ἐν το σεπτῶ νὰ τῶν ἱερωσολύμων.

11 (φ. 127 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τῆς ἀγίας Κυριακῆς.

"Του ἐν ἀγίει πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεος τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ τῆς ἀγίας κυριακῆς ψυχοφελὲς τῆς ἀναστασίμου τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

12 (φ. 134 α). "Μεγαληνάρια ψαλομεν εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς του ὡλου ἐνηαυτοῦ."

13 (φ. 142 α). Ἐρμηνεία περὶ τῆς τάξεως τῆς Ὀκτωήχου.

14 (φ. 144 β). Τινὰ περὶ ὀρέων τῆς γῆς.

15 (φ. 146 β). "Περὶ τεσάρων θάλασων."

16 (φ. 147 β). Περὶ ἀγγέλων κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν.

17 (φ. 148 β). "Περὶ τῶν ἐ' πατριάρχων."

18 (φ. 151 β). Σινταγαὶ κατὰ τὸ σεληνολόγιον.

19 (φ. 156 β). Τύποι ἐπιστολῶν.

20 (φ. 159 β). "Διήγησις περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μεγάλων πολέμων."

Ἄρχ. Ἀλέξανδρος ἀφέντης τὸν ἀφεντάδον δλον καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων δλων ἐκίνησε πρὸς τὴν Ἀνατολὴν να ταξηδέβη καὶ δσι βασιλῆδες καὶ κάστροι με το θελημά τους τὸν ἐπροσκύνησαν εἶχαν συνπάθον ἀπο των Ἀλέξανδρον καὶ δσι τὸν ἀντίστεκαν καὶ οὐδέν τὸν ἐπροσκυνοῦσαν, ὄλουνοὺς ἀπεκεφάλησεν με οἰκοσημένο σπάθη. Τέλ. (κολοβ.). Ἐπιστολὴ ὅπου ἐστηλεν Κανδά τοῦ Ἀλεξάνδρου. Κανδάκης ἡ βασιλῆσα Ἀλέξανδρο τημιμένο το ὠνομά σου τὸ καλο στὸν κόσμο γρικημερο, καὶ προσκηρό σε καὶ δόρα να σε στήλο φ'. ἀγέννηα πεδιά να σε πεσο καὶ ἰ'. ἀρμάδες πέβο σου, τρίπιό μαργαρητάρη καὶ ἑκατο λήτρεις ἀτρίπιτο...

Ἐν τῇ πεζῇ διηγήσει εὐρηται ἐγκαταμεμνημένοι στίχοι καταλογάδην γεγραμμένοι καὶ παρεφθαρμένοι, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀναγραφέντος τέλους τῆς διηγήσεως.

21 (φ. 207 β). Ποίημα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἄρχ. Ἡ τις τον Θεὸν πιστέβη
πάντα τα καλα τοῦ πούγι
Δίδι τοῦ καὶ ἔχει πιδέξιο
καὶ ποτὲ δε ἔχει ἀδέξιο.
Καὶ ὅγιος τὴν εἰρήνην ἔχει,
τὴν δροσιὰν τοῦ κάμου πῆνει.
Καὶ ὅπιος κάμη ἐλεειμοσίη
τῆς ψυχῆς τοῦ καλοσίη.

Τέλ. Το αἰῶνιον κριτίριον
καὶ το μέγα μοναστίριον
Νά στε εἰς μέγα μοναστίρη
καὶ εἰς ὄριον παραθύρι.

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην διακρίνονται διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ ἐκάστου διστίχου γεγραμμένου ἐρυθροῦ κεφαλαίου γράμματος.

Ἐν φ. 1 Εὐχαὶ (ἀκέφ.). Τὰ δὲ φ. 192 α—207 α ἔμειναν ἀγραφα.

3310. 237. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 441).
Σχολικαὶ ἐξηγήσεις καὶ θέματα.

3311. 238. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 45).
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά.

3312. 239. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 486).
Διοσκορίδου Μετάφρασις εἰς τὴν καθωμλημένην ὑπὸ Νικηφόρου Πριγγέλιου τοῦ Ἀθηναίου.

Ἐν τέλει ἔλαβε τέλος χειρὶ τοῦ ταπεινοῦ Νικηφόρου ἱερομονάχου Πριγγέλιου ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Διοσκορίδου ἡ βιβλὸς μεταφρασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ αἰτήσῃ φίλου τινος Δημητρίου τ' ὄνομα ἀπο Τουρνάβου τῆς Λαρίσης τῶν Θεσσαλῶν εἰς ὠφέλειαν μὲν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκείσαι δυντων ἐμπειρικῶν ἰατρῶν κατὰ τὸ α*χ*λ*ζ* Ὀκτω-

βρίψ κδ' (=1687) Ἀθήναζε ἡ συναριθμηθήσεται καὶ τὸ μετὰ τοῦτο βιβλίον δηλαδὴ τὸ πολυσυμνον.

Ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις "Ἐλεγχος, ἦγον φανέρωσις τοῦ παρόντος βιβλίου" περιέχουσα τὰ φάρμακα, μέταλλα κτλ. κατ' ἀλφάβητων.

3313. 240. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 58).
Ἐστρατιῶν Ἀργέντου τοῦ Χίου Ἐγχειρίδιον περὶ βαπτίσματος.

Ἐύρηται ἐκδοδομένον τύποις ἐν Κωνσταντινουπόλει 1756.

3314. 241. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 97).
Γραμματικὴ (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).

3315. 242. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 267).

1. "Ἐπιτομὴ τῶν δεκτῶ τοῦ λόγου μερῶν."
2. Κανόνες διάφοροι τῆς Γραμματικῆς.
3. Περὶ σολοικισμοῦ κτλ.
4. "Γεωργίου μητροπολίτου Κορίνθου τοῦ πρότερον Πάρδου ὀνομαζομένου Περὶ συντάξεως τοῦ λόγου, ἦτοι περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν καὶ βαρβαρίζειν..."
5. "Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδη Ἐκθεσις ὠφέλιμος περὶ τῆς τῶν ῥημάτων συντάξεως μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβατικῶν."

Κατ' ἀλφάβητων.

6. Βραχὺ λεξικὸν ῥημάτων.

Γέγραπται ὑπὸ ἄλλης χειρός.

7. Κατάλογος ῥημάτων μετὰ τῆς πτώσεως ἢ συντάσσονται.

8. "Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζυγαβινοῦ

Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων τοῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται καὶ περὶ ἀντιστίχων..."

Στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην ἐν τῷ κώδικι.

Ἄρχ.

Βούλομαι, φίλε, πρὸς μικρὸν ὦδε σοι σαφηνίσαι.

Τέλ.

καὶ λάβης γνώσιν ἀκρεφνὴ γραφεῖν ἐπισταμένως.

Ἰδ. 8225 (152).

3316. 243. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 81).

"Τοῦ σωφοτάτου ἱατροῦ φιλοσόφου κυρίου Νικολάου τοῦ Καραμαίως Περὶ φιλίας." Κεφ. κς'. Ἐν τέλει 1691 ἐν μηνὶ Νοεμβρίου γ' παρὰ τῆς εὐτελεστάτης χειρὸς Ἀλεξάνδρου Τρίκκης τὸ παρὸν γεγραπται.

3317. 244. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 200).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα μετὰ τῆς ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ Ζωναρά.
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἰαμβοὶ παραινετικοὶ μονόστιχοι καὶ ἄλλοι στίχοι.

3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ "Κανὼν ἱαμβικὸς εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ στίχον ἠρμελεγεῖον."

Μεθ' ἐρμηνείας.

4. "Κανὼν ἱαμβικὸς τῶν ἁγίων Θεοφανείων ποίημα τοῦ αὐτοῦ κύρ Ἰωάννου [τοῦ Δαμασκηνοῦ]."

5. "Κανὼν ἱαμβικὸς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ἀρκλά."
 6. "Κάτωνος Ῥωμαίου βιβλίον πρῶτον, ὅπερ μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης."
 7. "Κεφάλαια μεταληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ πράξεων τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφή Παράδεισος Νεώλου μοναχοῦ, ἠρωλεγεῖα."
 Κεφ. 40' μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας ἐρυθρᾶς.
 8. "Φωκωλλῶν ποίημα νουθетικὸν" μετὰ ἐρμηνείας ἐκάστοτε.
 Ὁ κώδιξ ἐστὶ κολοβός.

3318. 245. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 196).

1. Θεολογικὴ συγγραφὴ ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. Κάθε πρᾶγμα ἢ ἀκτιστὸν εἶναι ἢ κτιστὸν καὶ ἂν εἶναι κτιστὸν πρέπει ἀπὸ ἄλλο νὰ ἐκτίσθῃ, εἰ δὲ καὶ εἶναι ἀκτιστὸν πρέπει ἐκεῖνο νὰ ἐκτίσῃ δλα τὰ κτιστά. Καὶ λοιπὸν ποῖον ἄλλο πρᾶγμα ἢμπορεῖ νὰ ὀνομασθῆῃ Θεὸς πᾶρες ἐκεῖνο, ὅπου ἐκτίσῃ καὶ ἐδημιούργησεν δλα τὰ ὑλικά καὶ ἀύλα. Τέλ. εὐγαλέ την ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας διὰ νὰ σοῦ προσφέρῃ θυσίαν τὸν ἑαυτὸν τῆς με τοὺς στεναγμούς, με τὰ δάκρυά τῆς. Φίλε Ἰησοῦ, νὶέ Δαβίδ, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς παραβάτας τῶν ἐντολῶν σου καὶ ὡτὰν φίλος πιστὸς, χάρισαι μας τὴν βασιλείαν σου, ἀμήν.

2. Τύποι ἐπιστολῶν.

3319. 246. Χαρτ. 16. XV. (φ. 267).

1. Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).

α'. Περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἀρσενικῶν κανόνων, κανόνες λδ'.—β'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν θηλυκῶν κανόνων."—γ'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν οὐδτετέρων κανόνων."—δ'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ῥήματος."—ε'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων."

Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

Ἐν τέλει καταλογάδην γεγραμμένοι οἱ ἐξῆς στίχοι:

"Ὅσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα
 καὶ οἱ θαλαττεύοντες εὐρεῖν λιμένα·
 οἱ νοσοῦντες δὲ τυχεῖν ὑγείας,
 οὕτω καὶ οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος.
 Πέρας ἐνταυθὶ τῆς παρούσης νῦν δέλτου
 τῆς τῶν σοφιστῶν ἐκμαθήσεως ὄντως
 γραμματοειδοῦς φιλοσόφου τ' ἂν ἀρξῆς
 καὶ πληρωτικῆς πολυτρόπου σοφίας.
 Τετελείωτο δ' ἐν ἔτει κοσμογένους,
 χιλιάς ἐξὰς καὶ δις τετρακοσίοις
 χρόνοις σὺν ἄλλοις, ἀπλῆς δεκάς δεκάδος·
 ἐννάς πρὸς τούτοις σὺν καὶ ἰνδικτιῶνος
 Ἰουλίῳ τε μηνὶ εἰκὰς ἐννάτῃ (541'; =1410).

Ἐξόδῳ κτηθὲν Μιχαὴλ ἱερεῖ, οὗ τὸ ἐπίκλην τοῦ Κοτύλη μᾶλλον Ἀθηνεύς· αὐτὴ γὰρ πατρίς ἡ θρέψασα καὶ τ' ἄλλα τῶν ὀρθοδόξων εἰς μετέχων ἐν πάσει γραφῆν χειρὶ τλήμωνος καὶ ἐλαχίστου Νικοδήμου μοναχοῦ.

Δι λέξει Μιχαὴλ ἱερεῖ καὶ Κοτύλη διεξοσμεῖναι, τὸ δὲ τέλος τοῦ σημειώματος ἐγράφῃ ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

2. "Φιλοσόφου καὶ βήτορος κύρ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου."

Η.

"Ἀρχ.

Ἰστέον, ὡ καὶ ὅτι τὸ ἄλφα δασύνεται ἐν λέξεσι τοιαύταις·

ἀπαξ, ἀπλῶς, καὶ ἄγιος, ἀρπαξ καὶ ἀρπαξάδων.

Τέλ.

εἰκόνα εἶδος τὴν μορφήν, εἶμε τὸ καθ' ἡμέραν καὶ εἶσω ἔσω γράφεται, εἶασε τὸ ἀφήκα.

3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀστειῶν."

"Ἀρχ.

Τὴν χθὲς οὐκ ἐξυμώσαμεν, ἄλευρον γὰρ οὐκ ἦτον.

Τέλ.

Ἔως ὧδε μετριάζοντες ἐπλέξαμεν τοὺς στίχους.

Οἱ στίχοι τῶν ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 γεγραμμένοι καταλογάδην.

Ἰδ. τὸ ὑπ' ἀρ. 3 στιχοῦργημα καὶ ἐν ἀρ. 3225 (152).

4. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἀναφορῶν (κολ.).

3320. 247. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 88).

Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δ' τὸ γ' καὶ δ'.

3321. 248. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 227).

1. "Βίβλος ἱατρικῆ"

συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἱατροῖς ἐλαχίστου Νικολάου Ἰαρό-
 παιδου τοῦ ἐκ Βελισδονίου τῶν Ἀγράφων· συντέθηται ἐκ τῆς
 Ματαιαίου καὶ Βρυέλλου καὶ Ἰακώβου τοῦ Ὀλαρίου, ἐτι δὲ
 καὶ Ὀρειβασίου καὶ Διοσκορίδου τῶν Ἑλλήνων. Καθόλου
 μὲν ἐν τοῖς ἀπλοῖς βοηθήμασι ὁ Διοσκορίδης καὶ Ματαιίδης,
 τὰς δὲ νόσους συνδρομάς ἐν τῷ Ὀρειβασίῳ· διαίταν δὲ καὶ
 τροφήν ἐν τῷ Βρυέλλου· ἐν δὲ τῷ περὶ λοιμοῦ λόγῳ τὰ πλεῖστα
 ἐν τῷ Ἰακώβου."

2. "Γαληνῶ ἱατροῦ σοφωτάτου Ὅροι τῶν νοση-
 μάτων."

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει καὶ ἐν τοῖς διὰ μέσου μένουσιν ἀγράφοι
 φύλλοι διάφοροι συνταγαὶ ἐν τῇ καθωμλημένῃ, γεγραμμένα
 ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

3322. 249. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 158).

1. Νομοκάνονος μέρος.

Κεφ. ρλδ'—τξ'. Κεφ. ρλδ' "Περὶ ποῖα ἁμαρτήματα συγ-
 χωροῦνται μετὰ τὸν θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν
 εὐχῶν..."—Κεφ. τξ' "Διάταξις περὶ τοῦ ἐν διαφόροις τρόποις
 καὶ ἡλικίας τῶν ἀρνησαμένων τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν."

2. Ἀποσπάσματα πατέρων καὶ Κανόνες περὶ ἐξομο-
 λογήσεως.

3323. 250. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 152).

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.

2. Παράκλησις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ
 Παύλου.

3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἁγ. Νικόλαον.

4. Ἔτερος κανὼν παρακλητικὸς τῶν ἁγίων Ἀπο-
 στόλων.

5. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας

"Διατὶ ἐκλήθη ὁ Μελχισεδὲκ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ καὶ ἀγενεα-
 λόγητος."

6. "Ἀπορίαι· τί ἐστὶν ἐὰν ὁ δεξιὸς σου ὀφθαλμὸς,
 ἢ ἡ χεὶρ σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον καὶ τὰ ἐξῆς."

7. **Ματθαίου Μυρών** Ἐπιστολὴ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας.

“Τῷ μακαριωτάτῳ πάπῃ καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῇ τῆς οἰκουμένης κυρίῳ Κυρίλλῳ, Ματθαίος ὁ Μυραίων τῆν ἐν Κυρίῳ ὑπακοήν.”

8. **Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου**

α'. “Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαυριήλ καὶ ἐπιτρόπου πατριαρχικοῦ, τοῦ ἐκ Μονεμβασίας τοῦ Σεβήρου Κατὰ τῶν λεγόντων, τοὺς ὀρθοδόξους τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας υἱοὺς κακῶς τε καὶ παρανόμως ποιεῖν, τὸ τιμᾶν καὶ προσκηνεῖν τὰ ἅγια δῶρα, ἥνικα ὁ χερουβικός εἴδεται ὄμιλος.”—β'. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν μερίδων.—Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν κολλύβων.

9. **Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.**

10. **Ἀποφθέγματα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.**

α'. “Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν πᾶν βιωφελῆ.”—β'. “Φιλοσόφων καὶ ῥητόρων ὠφελιμώτατα.”—γ'. “Ἔτερα ἀποφθέγματα ὠφελιμώτατα κατὰ πολλὰ.”

11. **Ματθαίου Μυρών** “Διήγησις σύντομος

περὶ τε τοῦ Σερπάνου βοεβόδα τοῦ καὶ Ῥάδουλου, παρ' ἐλπίδα τῆς ἡγεμονίας ἐκπεσόντος καὶ Ῥάδουλ, βοεβόδα, υἱοῦ Μίχρου βοεβόδα ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ εἰσελθόντος. Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ ἐνδοξωτάτῳ ἀθάντη πάσης Οὐγκροβλαχίας, κυρίῳ Ἰωάννῃ Ῥάδουλ, Ματθαίος ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μυραίων ἐν Κυρίῳ χαίρειν.”

12. “Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν.”

Ἄλλ' εἰσι χωλιαμβοὶ τρίμετροι.

Ἀρχ. Ταῦτα μὲν ὡ δούξ παρ' ἐμοῦ πρὸς σέ πόθψ. Τέλ. Νῦν τε καὶ εἶ καὶ εἰς πάντας αἰώνας, ἀμήν.

13. **Λέξεις δασυνόμεναι.**

14. **Τινὰ ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.**

3324. 251. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 828).

1. **Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ καὶ ἄλλαι ἀκολουθίαι.**

2. **Τύποι ἐπιστολῶν εἰς ἱερωμένους.**

3. **Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί.**

4. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.**

5. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὸν μάταιον βίον.

6. **Λόγος εἰς τὴν ἕψωσιν τοῦ Σταυροῦ (καθωμιλ.).**

7. **Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν.**

8. **Μεθοδίου Πατέρων** Λόγος περὶ τῆς βασιλείας τῶν ἐθνῶν.

9. **Περὶ τινων θαυμάτων** “ὅπου θέλουν νὰ γένουν εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου.”

10. “Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος

ἀσκοῦντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας.”

Ἀρχ. Ἐγὼ, ἀδελφοί, ἀναγινώσκοντα τὰ βιβλία εὖρον θαύματα, ὅσα εἰδείξεν ὁ Θεὸς νὰ παιδεύσῃ τοὺς ἀθρώπους.

11. “**Ποίημα Θεοφάνους μοναχοῦ.** Λόγος ὠφέλιμος καὶ διδακτικὸς εἰς πᾶσαν Χριστιανόν.”

12. “**Ὀμιλία περὶ τῶν ἀχράντων καὶ ἀθανάτων** τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων λεχθεῖσα παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Μελετίου ἱερομονάχου Βλαστοῦ τοῦ Κριτός.”

Ἀρχ. Ἔνας σπλαγχνικός καὶ γλυκὺς καὶ καλὸς πατὴρ ἔχοντας ἓνα του παιδί πολλά ἀρρωστημένον.

13. **Κανόνες.**

α'. **Κατανυκτικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.**—β'. **Εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.**—γ'. **Παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.**

14. “**Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις.**”

15. **Προγνωστικὸν ἐκ τῶν σχημάτων τῆς σελήνης.**

16. **Πότε γίνεται ἄνεμος καὶ βροχὴ.**

17. “**Ἑρμηνία εἰς τὴν γενα σελήνης.**”

18. **Χρονικὸν σύντομον ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι ῥωα'.**

Ἀρχ. Ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ εἰς τοῦ κατακλισημοῦ ἐπέρασαν χρώνη χιλιάδες β'ομβ'. Τέλ. Ὅταν ἐπέρασαν ἡ Τούρκοι ἀπο τὴν Ἀνατολήν εἰς τὴν Δύσιν ἐτι χιλιάδες ῥωα'.

19. “**Ἐρωταπώκρησαι ποίημα Διον τοῦ Σοφοῦ.**”

20. “**Σισμολογίον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.**”

21. **Βροντολόγιον.**

3325. 252. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 260).

1. **Νομοκάνων κατὰ τὸν τοῦ Μανουὴλ Μάλαξο.**

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. **Τύποι ἐπιστολῶν.**

3326. 253. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 26).

1. “**Εὐχὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.**”

2. “**Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου.**”

3. **Ῥητὰ πατέρων ἐρμηνεύμενα.**

3327. 254. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 81).

1. **Εὐχὴ (ἀκέφαλος).**

Ἀρχ. Μετανοίας πρὸς τρίβους με ἴθυρον
λύτρωσαι με πρὸς αἰωνίζοντος.

2. “**Εὐχαὶ ἐν ἐπιτόμῃ λεγόμεναι τῶν δώδεκα ὡρῶν τῆς ἡμέρας Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ].**”

3. **Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ βροντῆς καὶ ἀστραπῆς.**

4. “**Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος εἰς τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Λαύρας.**”

5 “**Περὶ τοῦ Βατοπαιδίου μονῆς.**”

6. **Περὶ τῆς Πορταϊτίσεως τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς.**

7. **Περὶ τῆς τοῦ Ζωγράφου μονῆς.**

8. **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις.**

9. “**Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου.**”

10. **Ἀββᾶ Νεῶλου** “**Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν.**”

11. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Στίχοι κατ' ἀλφάβητον.

12. **Τύποι ἐπιστολῶν εἰς ἱερωμένους.**

13. “**Εἰδίση τῆς φλεβτομίας τηρεῖν τὰς ἡμέρας τῆς σελήνης.**”

3328. 255. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 187).
Εὐαγγέλια.
Γεγραμμένα δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀρχὴν τῶν κεφαλαίων ἔχοντα ἑλληνικῆν, τὸ δὲ λοιπὸν τουρκικὸν γράμμασιν ἑλληνικοῖς.
3329. 256. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 84).
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἀναστάσιμοι.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γερασίμου πόντος· ἐπροςηλώθη δὲ ἐν τῷ δεξιῷ χορῷ καὶ εἰς τὴν ἀποξενώσει αὐτὴν ἔχέτω τὰς ἀρὰς τῶν πατέρων.
3330. 257. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 121).
Δημοσθένους
α'. Περὶ τοῦ στεφάνου. β'. Περὶ παραπρεσβείας.
Ἐνιαχοῦ διάστιχος ἐξήγησις εἰς τὴν καθωμλημένην.
3331. 258. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 111).
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
3332. 259. Χαρτ. 8. XIX.
Κατηχητικοὶ λόγοι ἐν τῇ καθωμλημένη.
Μόνον τὸ πρόσθιον μέρος τῶν φύλλων γεγραμμένον.
3333. 260. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 210).
Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένη.
Ἀκέφαλος. Κεφ. ριγ'. Περιέχονται μάλιστα συνοδικοὶ κανόνες.
3334. 261. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 225).
1. Ἀκολουθίαι ἁγίων.
2. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ ἁγίους.
Ἐν τούτοις καὶ Ἐπιφανίου Κέρπου εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν, μεθ' ἑρμηνείας.
3. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων (κολοβ.).
Κώδιξ λαὸν ἐφαρμένος ὑφ' ἵγραςίας.
3335. 262. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 71).
Κανόνες καὶ εὐχαί (κολοβ.).
3336. 263. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 28).
1 (φ. 1 α). Τινὰ περὶ ἐξαγορεύσεως.
2 (φ. 1 β). "Αἱ παροῦσαι χώραι ἐκτίσθησαν πρὶν τοῦ Χριστοῦ."
3 (φ. 2 α). "Περὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πότε ἐκτίσθησαν."
4 (φ. 3 α). "Περὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Βενετία."
5 (φ. 3 β). "Περὶ πότε ἐφάνη ὁ Μωάμεθ."
Ἰδ. τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 καὶ ἀνωτέρω ἐν ἀρ. 3300 (227), 8—6.
6 (φ. 4 α). "Ἐρμηνεῖαι εἰς τὸ Ψαλτήριον."
7 (φ. 10 β). "Αἱ τοῦ ἀνθρώπου ἐπτὰ ἡλικίαι."
8 (φ. 11 β). "Παραβολαὶ ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου."
9 (φ. 28 α). "Περὶ τῶν ἐν Βατοπεδίῳ πέντε θαυμαζομένων εἰκόνων."
3337. 264. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 95).
1. Εὐχολόγιον.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
3338. 265. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 193).
Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
Χερουβικόν, εἰρμολόγιον, τροπάρια, Θεοτοκία, ὕμνοι.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόντος ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους ςϞξϞ ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ' (=1553).
Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 8181 (108).
3339. 266. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 96).
1. Ἐσπερινὸς τῆς ἀγρυπνίας.
2. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
3340. 267. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 144).
1. "Δανὺς προφήτου καὶ βασιλέως μέλος." (Ψαλμοί.)
2. Ὀκτώηχος.
3. Ἐξαποστειλάρια ἀναστάσιμα.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει πολλὰ ἔντυπα φύλλα μὴ συναριθμηθέντα εἰς τὰ 144 χειρόγραφα φύλλα.
3341. 268. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 102).
Στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ κανόνες.
3342. 269. Χαρτ. 16. XV. (φ. 168).
1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων, διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογωτάτου κυρ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπόλου."
2. Στιχηρῶν τινῶν ἐρμηνεῖαι.
3. Περὶ κύκλων σελήνης.
4. Περὶ ῥήματος.
5. Συναγαγὰ ἱατρικαί.
6. Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον βρασοφοροῦντα.
7. Τύποι ἐπιστολῶν.
8. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
9. Συμμετὸν Θεσσαλονίκης "Λόγος ὑπὲρ τινῶν ἀδελφῶν μετὰ θάνατον ὑπ' ἀφορισμῶν εὐρεθέντων."
Ἄρχ. Ὁ ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐλεήμονος πατρὸς συναΐδιος λόγος.
10. Ἁγίου Τρύφωνος Εὐχῇ
εἰς κήπον, εἰς ἀμπελον, εἰς χωράφια.
11. Κανὼν νεκρώσιμος εἰς κοιμηθέντας μοναχοῦς.
12. "Περὶ φύσεως ἀνθρώπου Λόγος κεφαλαιώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου Νύσσης (γρ. Ἐμίσσης)."
Ἄρχ. Τὸν ἀνθρώπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς καὶ σώματος ἀριστα κατεσκευασμένον. Τέλ. διὰ τῶν εὐχῶν τὴν εὐγένειαν διασπᾶσωμεν.
13. Γρηγορίου Νύσσης "Τί χρῆ λέγειν πρὸς τοὺς ἐπαπορούντας."
14. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως.

15. "Σύνταγμα ψηφηφορικὸν καὶ σύνοδος πανσέ-
ληνος."
16. "Τάξις γινωμένη εἰ συμβῆ μιὰρὸν
ἢ ἀκάθαρτὸν τι προσφάτως ἐμπεισῶν εἰς ἀγγείων οἴνου ἢ
ἐλαίου."
3343. 270. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 160).
'Οκτώηχος.
3344. 271. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 82).
1. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. 'Ο κανὼν τῆς 'Αναστάσεως.
'Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γερασίμου πόνος.
'Ἐτέρωθι Μνήσιτιη Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς δούλους τοῦ
Θεοῦ Γαίρασιμου ἱερομῶνάχου καὶ ευχεστὲ ὑπὲρ εμοῦ
του ἀμάρτωλοῦ.
3345. 272. Χαρτ. 16.
Κῶδιξ σλαβικός.
3346. 273. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 109).
Γρηγόριον τοῦ Θεολόγου, 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
καὶ 'Εφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3347. 274. Βομβ. 4. XIII. σελ. 2.
Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.
Εἰσι δ' ἔργα 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, 'Αμφιλοχίου
'Ἰκονίου, 'Αββᾶ Κασσιανοῦ, 'Αθανασίου 'Αλεξανδρείας καὶ
ἄλλων.
Κῶδιξ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ ἐλλιπής.
3348. 275. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 207).
Πραξαπόστολος.
3349. 276. Χαρτ. 4. XV. (φ. 599).
1. 'Ακολουθία τοῦ μοναχοῦ.
2. Νουθεσίαι ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
3350. 277. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 288).
Πραξαπόστολος.
3351. 278. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 204).
1. Τετραεὐάγγελον.
Προτάσσεται ἐν ἀρχῇ Πίναξ πρὸς εἴρεσιν τῶν εὐαγγελίων.
2. 'Ακολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.
3. Εὐχὴ εἰς ἐξομολόγησιν.
4. Τάξις μοναχικῆς πολιτείας.
5. Δαυὶδ Ψαλμοὶ τινες.
3352. 279. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 187).
Εὐαγγέλιον.
3353. 280. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 188).
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
3354. 281. Χαρτ. 8. XV. (φ. 167).
Τετραεὐάγγελον.
Προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐν ἐκάστῳ εὐαγγελίῳ τῶν εὐαγγε-
λιστῶν περιεχομένων κεφαλαίων.
3355. 282. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 292).
'Αποστολοεὐάγγελα εἰς τὰς Κυριακὰς
τοῦ ἁγίου καὶ εἰς τὴν ἑβδομάδα τῶν παθῶν.
- *3356. 283. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 258).
Τετραεὐάγγελον.
Προτάσσεται α' (φ. 2 α) "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ
χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν
διαδοχὴν, πῶθεν τε ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι," β' (φ. 2 β)
Πίναξ πρὸς εἴρεσιν τῶν καθ' ἡμέραν εὐαγγελίων, γ' (φ. 3 α—
7 β) Πίναξ τῶν ἑβδομάδων τοῦ ἁγίου χρόνου. 'Ἐκάστου δὲ τῶν
εὐαγγελιστῶν προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων κεφα-
λαίων καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. Τῶν εἰκόνων λείπει ἡ τοῦ Μάρκου
μετὰ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίου. 'Ἐν τέλει
τέσσαρα φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται "Κεφάλαια τῶν ἑορτῶν τοῦ
ἁγίου χρόνου." Περὶ τὸ τέλος... ἔτους '5ωο' Ἰνδ. ιε' μηνι
'Ιουλίῳ καθ' ἡμέραν Δ' (=1862).
3357. 284. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 295).
Εὐαγγέλιον.
3358. 285. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (φ. 144).
Τετραεὐάγγελον.
'Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους '5ρπβ' (=1674) χειρὶ Θεοκλήτου
εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.
- *3359. 286. Χαρτ. 4. XVIII. (φ. 177).
Τετραεὐάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ τῶν εἰκόνων
ἐρίων τῶν εὐαγγελιστῶν.
3360. 287. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 198).
Τετραεὐάγγελον.
Προτάσσονται Δηλώσεις καὶ πίνακες πρὸς εἴρεσιν τῶν εὐαγγε-
λίων.
3361. 288. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 247).
Τετραεὐάγγελον.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος καὶ κτήμα τῆς
τῶν Κουτλουμουσηνῶν μονῆς, ἔτους '5^α ια^α (=1588).
'Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 8181 (108).
- *3362. 289. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 245).
Τετραεὐάγγελον.
'Ἐν τέλει Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῶ χάρις,
ἀμήν. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος καὶ κτήμα
τῆς τῶν Κουτλουμουσηνῶν μονῆς, ἔτους '5^α ο^α (=1562).
'Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 8181 (108).
'Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ 'Ιωάννου γράφοτος γεγραμ-
μένη διὰ μέλανος.

- *3363. 290. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 200).
Τετραευάγγελον.
Γέγραπται μὲν ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου Εὐφροσύνου τῷ ,ζο' (=1562), κοσμεῖται δὲ ὑπὸ πολυχρῶμων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
*Ἴδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 8181 (108).
- *3364. 291. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 250).
Τετραευάγγελον.
Γέγραπται μὲν ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου ἔτους ζ^θπ^δ (=1576), κοσμεῖται δὲ ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, γεγραμμένων διὰ ζωηρῶν ὑδαρῶν χρωμάτων.
*Ἴδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 8181 (108).
- *3365. 292. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 273).
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
- *3366. 293. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2. (φ. 261).
Τετραευάγγελον.
Γέγραπται ἐν Μόσχα τῷ ,ζρε' (=1597) ὑπὸ μοναχοῦ Ματθαίου ἐκ Πωγωνιανῆς τῆς Ἡπείρου.
Κοσμεῖται ὑπὸ καλλιτεχνικωτάτων ἐπιτίτλων, τὰ δ' ἀρχικὰ γράμματά εἰσι ἐρυθρά.
3367. 294. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 348).
Τριψίδιον.
3368. 295. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 410).
Τριψίδιον. Μετὰ σηματοφώνων.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) περιέχοντα μέρος Εὐαγγελίου.
3369. 296. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 148).
Τριψίδιον.
3370. 297. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 357).
Τριψίδιον.
3371. 298. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 328).
Τριψίδιον.
Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου τῷ ,ζζγ' (=1555). Ἴδ. καὶ ἀρ. 8181 (108).
3372. 299. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 381).
Τριψίδιον.
Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου τῷ ,ζξγ' (=1555). Ἴδ. καὶ ἀρ. 8181 (108).
3373. 300. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 308).
Τριψίδιον.
3374. 301. Χαρτ. 8. XV. (φ. 361).
Τριψίδιον.
3375. 302. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 616).
Τριψίδιον.
3376. 303. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 200).
1. Ἀναγνώσματα ἐκ τῶν Προφητῶν.
2. Παροιμίαι καὶ προφητεῖαι τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου τῷ ,ζξα' (=1558). Ἴδ. καὶ ἀρ. 8181 (108).
3377. 304. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 369).
1. Ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων παθῶν.
2. Πεντηκοστάριον.
Γέγραπται ὑπὸ Δημητρίου μοναχοῦ τῷ ,ζμδ' (=1586).
3378. 305. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 271).
Πεντηκοστάριον.
3379. 306. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 204).
Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον).
3380. 307. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. 327).
Πεντηκοστάριον.
Μετὰ σηματοφώνων ἐνιαχοῦ. Ἐν τέλει·
Βίβλος μὲν εἰμὶ μουσικῶν μελησμάτων ἐκ πλείστων συλλεγεῖσα καὶ συντεθείσα χειρὶ δεξιᾷ καὶ γνώμῃ Φιλαρέτου τοῖς σὺν φόβῳ ψάλλουσι καὶ γλιχομένοι ἀπλετον εὐρεῖν λύσιν ἀμπλακημάτων.
Ἦν γοῦν καὶ τὸν γραφέα ζητεῖς, ὦ φίλος, Ἰωσήφ οὗτος μοναχὸς τε καὶ θύτης ἐν Ματράχοις γράψας με καὶ ὀργανώσας ἔτους τρέχοντος τῇ ἔκτῃ χιλιάδι ὀκτάκις ἑκατὸν σὺν δεκαπλῇ ὀκτάδι καὶ τέσσαρα· συνάμα δὲ Θεῷ χάρις (,ζωπδ' =1876).
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα τινὰ (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.
3381. 308. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 140).
Παρακλητικὴ τοῦ α' καὶ β' ἤχου.
3382. 309. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 188).
Παρακλητικὴ τοῦ γ' καὶ δ' ἤχου.
3383. 310. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 189).
Παρακλητικὴ τοῦ πλαγίου α' καὶ β' ἤχου.
3384. 311. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 144).
Παρακλητικὴ τοῦ βαρέος καὶ πλαγίου δ' ἤχου.
3385. 312. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 328).
Παρακλητικὴ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
Ἐν τέλει· Μνήσθητι Κύριε τοῦ γράψαντος ἀμαρτωλοῦ Βατάτζη ιερέος Καλιουπόλεως, ἔτους ,ζμη', μηνὸς Σεπτεμβρίου γ' (=1540).
Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 4. XIV. σελ. 2) Τριψίδιου μετὰ σηματοφώνων, ἐν δὲ τέλει δύο φύλλα ἐφθαρμένα (Περγ. XII) περιέχοντα μέρος συγγραφῆς θεολογικῆς.
3386. 313. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 292).
Παρακλητικὴ.

3387. 314. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 284).
Μηναίον Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου.
Τὰ τελευταία φύλλα ἐφθαρμένα.
3388. 315. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 318).
Μηναίον Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου.
3389. 316. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 288).
Μηναίον Σεπτεμβρίου.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Μηναίον διὰ χειρὸς ἑμοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀθλίου Διονυσίου, τάχα δὲ καὶ μοναχοῦ κατὰ τὴν θ' τοῦ Μαρτίου μηνός, ἡμέρα γ' τῆς ε' ἰνδ. τοῦ 5ωο5' ἔτους (=1367;) ἐν τῇ σεβασμῆ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος, ὅποτε καὶ ὁ εὐσεβέστατος κράτιστος ἅγιος ἡμῶν ἀθέντης καὶ βασιλεὺς ὁ χαριτώνυμος (=Ἰωάννης) Παλαιολόγος ἀπεδήμει διὰ τὸ λαβεῖν συμμαχίαν ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ τῶν ...των χώρα πατριαρχεύοντος καὶ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου τοῦ κύρ Φιλοθέου τοῦ οἰκουμενικοῦ φωστήρος.
3390. 317. Χαρτ. 8. XV. (φ. 220).
Μηναίον Σεπτεμβρίου.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ κβ' ἡμέρα Παρασκευῇ ἐν ἐτι 5' λμγ' (=1484).
3391. 318. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 295).
Μηναίον Ὀκτωβρίου.
3392. 319. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 418).
Μηναίον Νοεμβρίου.
Ἐν τέλει Μαρτύριος ὁ γράψας ταῦτα μοναχὸς ὠνομάζετο ἐκ τῆς νήσου Πελοπος.
Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XIII) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.
3393. 320. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 245).
Μηναίον Δεκεμβρίου.
3394. 321. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 361).
Μηναίον Δεκεμβρίου.
3395. 322. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 245).
Μηναίον Ἰανουαρίου α'—γ'.
3396. 323. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 248).
Μηναίον Φεβρουαρίου.
3397. 324. Χαρτ. 4. XV. (φ. 171).
Μηναίον Μαρτίου.
Τὸ δεύτερον ἡμῶν τοῦ κώδικος γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.
3398. 325. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 172).
Μηναίον Μαρτίου.
3399. 326. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 178).
Μηναίον Ἀπριλίου καὶ Μαΐου.
Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2) περιέχον μέρος λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
3400. 327. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 223).
Μηναίον Ἀπριλίου.
3401. 328. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 224).
Μηναίον Ἀπριλίου.
Γέγραπται τῷ ζξδ' (=1556) ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου. Ἰδ. καὶ ἀρ. 8181 (108).
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εὐρηται συνεσταχωμένον μετὰ τοῦ ξόλου τοῦ περικαλύμματος φύλλον (Βομβ. XIV) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.
3402. 329. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 275).
Μηναίον Ἰουλίου.
3403. 330. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 282).
Μηναίον Αὐγούστου.
Χεῖρι Δωροθέου τοῦ ἐλαχίστου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα ζεα ὅλης λειτουργικῆς.
3404. 331. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 217).
Μηναίον Αὐγούστου.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἰωάσαφ. Ἐν δὲ τινι τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει παπᾶ Παΐσιου τῆς Ἐλευθερόπολις.
3405. 332. Χαρτ. 8. XV. (φ. 252).
Μηναίον Μαρτίου.
3406. 333. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 186).
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
3407. 334. Χαρτ. 8 μέγ. XVI. σελ. 2. (φ. 61).
Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.
Ὁ κώδιξ φαίνεται γραφῆς ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου.
3408. 335. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 304).
Θεοτοκάριον.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἐν ἐτει ζξε' ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ α' (=1556). Φαίνεται δὲ γραφῆς ὁ κώδιξ ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου.
3409. 336. Χαρτ. 8. XIV.—XVI. (φ. 348).
1. Θηκαρὰ Ὑμνοὶ καὶ στίχοι.
2. Διάφοροι ὕμνοι καὶ ἀκολουθίαι.
Γέγραπται ἐν διαφόροις χρόνοις καὶ ὑπὸ πλείωνων τῆς μιᾶς χειρῶν. Περὶ δὲ τοῦ τὸ πλείστον γράψαντος βιβλιογράφου εὐρηται ἐν τινι τῶν φύλλων τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· Δεῖ εἶδέναι ὅτι ἡ θεία βίβλος αὕτη διὰ πολλῆς συνδρομῆς καὶ κόπου ἐγράφη τῷ κύρ Κοσμᾷ καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτὴν εὐχεσθε αὐτὸν παρακαλῶ μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐδόθη ἐξ αὐτοῦ τῷ παπᾷ κύρ Δανιήλ. Ἐτελειώθη ἐν ἐτει 5ω4' (=1382).
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκέχεται διὸ ἐκ παλαιῶ ἤδη χρόνου ἐνεγράφησαν ὀδηγίαι καὶ παραπομπαὶ πρὸς εὐχερῆ εὐρεσι τῆς συνεχείας ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ζεα φύλλα Περγ. ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.
3410. 337. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 256).
Προφητεῖαι καὶ παροιμίαι
ἀναγνωσκόμεναι κατὰ τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστήν.
Γέγραπται τῷ ζξγ' (=1555) ὑπὸ Ἰωακείμ μοναχοῦ.

3411. 338. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 614).
 'Ανθολόγιον ὕμνων.
 Γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλλῳ πλὴν τῶν ἄλλων παρασημειώσεων φθ' (= φύλλα) χιζ' καὶ αφεξδ' ἐν μηνί Δ' ὑγούστῳ ιβ' ἡμέρα Σαββάτῳ ὥρα ε' ἐγένετο μέγας σῦσμος ὥστε τὴν γῆν σῖσεισθαι ἐπὶ θραν ἰκανήν.
3412. 339. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 284).
 Θηκαρά "Υμνοί.
3413. 340. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 450).
 Εὐχολόγιον.
 Ἐν τέλει δι' ἄλλης χειρὸς "Εὐχὴ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρόφωνος λεγομένη εἰς κήπους καὶ ἀμπελόνας καὶ εἰς χοράφῃα καὶ εἰς μελίαια."
3414. 341. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 284).
 Εὐχολόγιον.
 Γέγραπται ἐπὶ χάρτου δύο εἰδῶν καὶ ὑπὸ δύο χειρῶν. Κώδιξ ἀξιοπαρατήρητος διὰ τὸ ἰδιάζον τῆς σταχώσεως.
3415. 342. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 154).
 'Ακολουθία εἰς μοναχοῦς.
3416. 343. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 247).
 Εὐχολόγιον.
3417. 344. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 168).
 'Ακολουθία τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν τοῦ ἑνιαυτοῦ.
 Ἐγράφη ,ζ'θ' μηνί Ἰουλίῳ κε' (=1551).
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.
3418. 345. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 251).
 Θεοτοκάριον.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν Θεοτοκάριον διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ τάλανος Νικολάου Ιερέως καὶ προτόπαπᾶ ἐκ τῆς Σκιάθου ἐν ἔτη ,ζ'δ' Ἀγούστῳ κδ' (=1586) καὶ διὰ συνδρομῆς Γαυριήλ μοναχοῦ ἐγεγώνη τὸ παρὸν Θεοτόκιν. Κατὰ τινὰ δὲ ἄλλων σημειώσεων ἀνήκε τὸ βιβλίον εἰς τὸν Ιερομόναχον Δαμασκηνόν, ὅστις τὸ ἀφείροσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εἶναι εἰς τα σῦνωνα τοῦ Ῥαβδούχου ἐν ἔτει αψιη' Σεπτεμβρίου θ'.
3419. 346. Χαρτ. 8. XV. (φ. 258).
 Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τυπικὸν ἐν ἔτει ,ζ'ω' 5π' ἰνδικτιῶνος α' κύκλου ἡλίου 5' κύκλου σελήνης ιδ' θεμέλιον σελήνης ζ' (=1498) γραφέν διὰ χειρὸς ἀναξίου Μάνου καὶ Ιερέως ἐν Ῥόδῳ.
3420. 347. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 320).
 1. Τυπικόν.
 2. "Ἀποκρίσεις κανονικᾶι τοῦ ἀγιοτάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Τιμοθέου."
 3. "Περὶ τῶν παρ' αἰρετικῶν καὶ χειροτονημένων."
4. "Ἡ καθ' ἕκαστον μῆνα γέννησις καὶ ἀπόχυσις τῆς σελήνης."
 5. "Πάσχάλιον Ἰουδαϊκόν."
 6. Τύπος διορισμοῦ πνευματικοῦ.
 7. Ὀδηγία περὶ εὐρέσεως τοῦ Πάσχα.
 8. Ματθαίου [τοῦ Βλαστάρεως;] Στίχοι "περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διακονῶν."
 Ἄρχ.
 Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας αἱ διαιροῦνται πνεύματι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον ἀπαριθμει πρὸς ὄνομα νῦν μοναχὸς Ματθαῖος.
 Τέλ.
 Ἐκτῆς ὥρα τὸν ῥήτορα, διπλοῦς ὄστιαιρίου τὸν μονοδότην τε πριμικήριον ναταρίων.
 Οἱ στίχοι εἰσι γεγραμμένοι καταλογάθην ἐν τῷ κώδικι.
 Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλλῳ Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς καὶ κόπου ἐμοῦ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου τάχα καὶ γραμματικοῦ...έτους ,ζ'μς' ἰνδ. ια' (=1538).
3421. 348. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 87).
 Ὀνόματα τῶν ἐν ταῖς λειτουργίαις τῆς μονῆς μνημονομένων.
 Ἐν τέλει Ἐτη σωτηρίῳ αψξγ' (=1768) ἐγράφη ἡ παρούσα Παρρησία διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Βαροῦχα τοῦ ἐκ Κρήτης εἰς τὴν μονὴν τοῦ Κουτλουμουσίου διὰ δαπάνης Συμεῶν Ιερομονάχου.
3422. 349. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 89).
 Εὐχολόγιον.
3423. 350. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 127).
 Εὐχολόγιον.
3424. 351. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 245).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν φ. 244 α' Ἐγράφη τὸν βιβλίον δι' ἐμοῦ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ Γρηγορίου Ιερομονάχου Δεσβηότην. Ἐν δὲ φ. 245 α' Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γρηγορίου πόνος.
3425. 352. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 179).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν φ. 177 β' Ἐτους ,ζ'λδ' ἰνδικτ. ιδ' (=1526) δῶρον Θεοῦ καὶ Δημητρίου πόνος.
 Τὰ φ. 10 α—48 α γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας.
3426. 353. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 226).
 Ψαλτήριον.
- †3427. 354. Χαρτ. 8. XV. (φ. 168).
 Ἀπόστολος καὶ ἀναγνώσματα ἐπ' ἐκκλησίας.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα μέρος Πατερικῶν, ἴσως παλιμψήστου.
3428. 355. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 140).
 Ἀπόστολος (ἀκέφαλος).

3429. 356. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 490).
 1. Εὐαγγέλιον.
 2. Ἀπόστολος.
 3. Μακαρισμοὶ κατ' ἤχον.
 Ἐν τέλει ἔβου, ζπϛ̅ ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιβ' ἡμέρα
 Σαββάτῳ ὥρα 5' τῆς ἡμέρας τῆ ἑβδομάδι τῆς διακε-
 νισίμου ἐγένετο σισμὸς μέγας, ὥστε καὶ τὰ οἰκητήρια
 ἐσχίσθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ἐκ θεμελίων.
3430. 357. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 279).
 Ἐκλόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
3431. 358. Χαρτ. 8. XV. (φ. 162).
 Εὐχολόγιον.
3432. 359. Χαρτ. 8. XV. (φ. 199).
 Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄλου
 ἐνιαυτοῦ.
3433. 360. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 502).
 Ἀκολουθίαι
 τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἐπιση-
 μοτέρων ἁγίων Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.
3434. 361. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 478).
 1. Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει ἔτελειώθη τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐπὶ ἔτους
 ,ζνα' Ἰνδικτιῶνος α' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ις' ἡμέρα 5'
 (=1543)
 Θεῷ παμμεδέοντι, σὺν υἱεὶ καὶ πνεύματι δόξα.
 ἀμήν.
2. Τριψῆδιον.
3435. 362. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 294).
 1. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου.
 2. Μηναῖον Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.
3436. 363. Χαρτ. 8. XV. (φ. 291).
 Ἀγρυπνίαι τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
3437. 364. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 211).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει εϛχοα' (=1671) χειρὶ Θεοκλήτου ἱερο-
 μονάχου.
3438. 365. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 271).
 Μηναῖον τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων
 ἁγίων (ἀκέφ. κολ.).
3439. 366. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 117).
 Ἀκολουθίαι εἰς τὰς ἑορτὰς
 τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῆς Κοιμήσεως καὶ τῶν
 Τριῶν ἱεραρχῶν.
- *3440. 367. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 85).
 Ἀκολουθία ἁγίου Γεωργίου.
 Ἐν τέλει αψκδ' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κζ' (=1724)
 ἐγράφη ἡ παρούσα ἑορτὴ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τοῦ
- μέγα Γεωργίου Ἀπανωσύφι διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεροντίου
 μοναχοῦ τοῦ Καλαμαρά. Οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες συγ-
 νόμην ποιήσασθαι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
3441. 368. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 185).
 Ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων παθῶν
 ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.
- †3442. 369. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 199).
 Ἀκολουθίαι διαφόρων ἁγίων.
 Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XIV) περιέχον Στιχηρὰ. Ἔστι δὲ
 παλιμνήστον, τῆς ἀρχαιότερας γραφῆς ἀνερχομένης εἰς τὸν XII
 αἰῶνα καὶ περιεχοῦσης ὅλην ἐκκλησιαστικὴν, ἐν ᾗ καὶ τάδε τὰ
 παρ' ἐμοῦ ἀναγνωσθέντα καὶ τοῦ υἱοῦ...συνάναρχον καὶ
 ὁμότιμον τὰ πλήθη. Διακρίνονται δ' ἐν τῇ ἀρχαιότερᾳ
 ταύτῃ γραφῇ καὶ ἐπιγραφαὶ τινεὶ διὰ κεφαλαίων γραμμάτων,
 ὧν ἐν τινὶ ΕΝΔΟΞΟΝ ΚΑΙ ΑΧ...
3443. 370. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 281).
 1. Ὑμνοι τριαδικοί.
 Ἐν τέλει ἔγραψα ἐπὶ ἔτους ,ζρ' (=1592).
 2. Θεοδοῦλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων.
3444. 371. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 184).
 Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἑβδομάδος τῶν παθῶν.
 Ἐν τέλει ἔβου, ζμθ' μινὶ Ἀπριλλίῳ α' (=1541).
3445. 372. Χαρτ. 8. XV. (φ. 124).
 Ἀπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
3446. 373. Χαρτ. 8. XV. (φ. 99).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει Ψέολωψλχτθοψβ ριζ' λχς' λ' μθψϛ̅ (=τέλος
 τοῦ ψαλτηρίου δόξα τῷ).
3447. 374. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 800).
 1. Εὐχολόγιον.
 2. Τύποι ἐπιστολῶν εἰς ἱερομένους κτλ.
 Ἐν σ. 296 ἔβου ἔτει 1774 Μαγίου 15 Γρηγόριος
 Ἱερομόναχος.
3448. 375. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 269).
 1 (φ. 1 α). Ὁρολόγιον.
 Μεταξὺ τῶν φ. 19 καὶ 20 συνεσταχωμένα φύλλα ἐντυπα.
 2 (φ. 82 α). “Στίχοι πατρὸς πρὸς ἡγαπημένον
 τέκνον, παρακαλοῦντος τὸν Θεὸν διὰ τὸ νὰ τοῦ τὸν
 ἀποστείλῃ.”
 Ἄρχ.
 Θαρροῦσα ὁ ἀροίξικος, ὦ τοῦ Θεοῦ μου τέκνον,
 πῶς γένησα διὰ χαρὰν τὸ ποθιτὸν μου τέκνον
 καὶ γὰρ βλέπω ὁ ἄχαρος, ὦ τοῦ Θεοῦ μου τέκνον,
 πῶς ἔχω θλίψεις καὶ καίμους διὰ τὸ καλὸν μου
 τέκνον.
 Τέλ.
 τὸν δοῦλον σου τὸν ταπεινὸν, ὦ τοῦ Θεοῦ μου τέκνον,
 καὶ ὡς ποθῶ ἀπόλαυσα τὸ φίλτατόν μου τέκνον,
 ἀμήν.

3 (φ. 82 β). "Στίχοι κατανυκτικοὶ εἰς τὰ πένθη ἀπλοῖ."

Ἄρχ.

Πένθη χαρᾶς μοι πρόξενα, πένθη εὐλογημένα,
Πένθη δακρῶν λύτρωσις, πένθη χαριτωμένα.

Τέλ.

πένθη νὰ μὴ μοῦ λείψεται ποτέ μου ἐκ καρδίας,
διὰ νὰ μ' ἀξιῶσθαι Χριστοῦ τῆς βασιλείας.

4 (φ. 83 α). "Στίχοι εἰς τὸν Ἐνώς οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀοράτου κυρίου Θεοῦ Σαβαώθ."

Ἄρχ.

Ἐνώς ὁ τρίτος ἀπ' Ἀδὰμ ἀπὸ Θεοῦ ἐλπίζει·
τοῦτ' εἰς ἐμὰς ὁ Κύριος καὶ ὁ Δαυὶδ ὀρίζει.

Τέλ.

Ἡ περιληψίς.

Ἐδὼ μανθάνεις ἀνθρώπε τὰς γενεαλογίας
τῶν ἐπτὰ προπατέρων μας ὁμοῦ καὶ εὐλογίας
μανθάνεις ἔτι πληθισμὸν τίτλων ὑποκειμένου
ἐνὸς καθάπερ τοῦ Ἐνώς τοῦ ἐνδοξαζομένου.

Τίμησον τὸν ἐπτάρθρωμον χορὸν τῶν προπατέρων,
κτῆσαι ἐλπίδα πρὸς Θεὸν αἰεὶ τροπαιοφόρον.

Μιμήσου καὶ τὴν εὐρροίαν τούτων τῶν νοημάτων,
τὴν τάξιν καὶ τὸ εὐῤῥυθμον τῶν ἐπιχειρημάτων.

5 (φ. 84 α). "Στίχοι εἰς τὴν εὐαγγελισθεῖσαν ὑπέρ-
αγνον Θεοτόκον."

Ἄρχ.

Θεὸς ὁ πάντων ποιητῆς, ἀνευ τῆς συναφείας
φύσεως, νόμων καὶ σπορᾶς ἢ ἄλλης συνουσίας.

Τέλ.

δοξάζων τὸ παράγιον ὄνομα τοῦ ὑψίστου,
πατρὸς, υἱοῦ καὶ πνεύματος, τριάδος ἀχωρίστου.
Φαίνονται δὲ τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 πεποιημένα ὑπὸ Κωνσταντοῦ τοῦ
Δαυτόντι.

6. Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ Ὁρολογίου.

3449. 376. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 129).

"Θεωρητικά καὶ ἐρωτικά Εὐχαὶ

αἱ καλούμεναι Μονόλογοι, τοῦ μακαρίου Ἀδγουστίνου ἐπι-
κόπου Ἰππῶνος, ἐρμηθέντων ἀπὸ τῆς Λατινικῆς πρὸς τὴν
ἐλληνικὴν γλῶσσαν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδῶνι."

Περιέχονται καὶ ἄλλαι Εὐχαί.

3450. 377. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 48).

Ψαλμοὶ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ καὶ τινων ἑορτῶν.
Τὴν στάχυσιν ἀποτελοῦσι δύο φύλλα (Περγ. XI) ἐκκλη-
σιαστικῆς ὁλης.

3451. 378. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 241).

I (φ. I α). Συνταγαί τινες καὶ σημειώματα οὐδενὸς
λόγου.

2 (φ. 2 α). "Περὶ μελανίου μαύρου εἰς χαρτία βαμ-
βίκινα."

"Ἐχει ὡδε· Βάλε ὕδωρ λογαρικὴν μίαν ἤγουν λίτραν
μίαν εἰς τζουκαλόπουλον καὶ κρασὶν χρήσιμον τὸ
τέταρτον τῆς λίτρας, καὶ ἐντὸς τούτου κομμίδιν Ἀλεξ-
ανδρεϊνὸν ἐξάγια ε'. καὶ ἔστρωσαν ἕως οὗ διαλυθῇ τὸ
κομμίδιν, ὡσεὶ ὕδωρ· εἶτα κικίδια μαύρα καλὰ ἢ 5'.

H.

ἢ 5'. τρίψον ὡσεὶ χροὸν καὶ βάλε αὐτοῦ, καὶ ἄς σταθῇ
ἡμερόνυκτα τρία· εἶτα καλακάνθιν κύπριον, ἐξάγια 5'.
τρίψον ὡσεὶ χροὸν καὶ βάλε καὶ ἀνακάτωσε αὐτὰ καὶ
διατάραξον ὁμοῦ καλὰ· εἶτα στήσον αὐτὸ ἡμερόνυκτιον
ἐν, ἵνα κάθηται ἡ ὄλη· ἔπειτα σιακέλισον αὐτὸ, ἤγουν
διύλισον εἰς πανὶν φιλὸν, καὶ βάλε αὐτὸ εἰς τὸ μελα-
νοδοχεῖον καὶ γράφε ὡς θέλεις.

Ἐν συνεχείᾳ· Εἰς δὲ τὰς βεβράνας ξανθότερον ποι-
ησον, κατασκεύασον δὲ αὐτὸ οὕτως· Εἰς τὸ νερόν κτλ.

3 (φ. 3 α). Εὐχαὶ τῆς ἀκολουθίας.

4 (φ. 9 α). "Οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερο-
νυκτίου ψαλμοὶ

ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν ἐσχῶν μόνον ἐκλεγείων."

5 (φ. 137 α). "Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας,
ὅπως γέγονε καὶ διατί."

6 (φ. 156 β). "Κανὼν παρακλητικὸς
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."

7 (φ. 208 α). "Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μετα-
λήψεως."

8 (φ. 230 β).

"Ἐξαγόρευσις, ἱλέωσις πταισμάτων
μακαρίτου τάλανος τοῦ Ἐανθοπούλου."

Ἄρχ.

Ὁ πάτερ, υἱέ, πνεῦμα, τριάς ἁγία,
ἀγαθὸν ἀκένωτον εἰς πάντας βέον,
κάλλος πολυέραστον, οὐκ ἔχων κόρον.

Τέλ.

Θεὸς συμπαθὴς εὐεργέτης ὑπάρχων.

Δόξα σοι ὁ Θεός·

Δόξα σοι Παναγία μου Θεοτόκε.

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι καταλογόδη.

Ἐν τέλει φύλλα τινὰ περιέχουσιν ἀνάξια λόγου σημειώματα.

3452. 379. Χαρτ. 18. XV. XVI. (φ. 828).

I (φ. I α). Ποίημα (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

Ἄρχ.

...καθίσατε εἰς τὴν τραπέζαν να φάτε μετὰ μένα
καὶ ἀκουετέ ἀνάγνωσιν, βιβλία γεγραμμένα.

Τέλ.

κ εκλαια εἰς τὴν στέρησιν ἐγὼ τοῦ Ἰησοῦ μου
τὸ αἷμα εἰς τὰ ρούχα μου ἐβλεπα τοῦ υἱοῦ μου.

2. Ἀκολουθία εἰς ἀνωνύμους ἁγίους καὶ Εὐχαί.

Ἐν φύλλοις ἀγράφοις ἐν τῷ μεταξὺ μείωσιν ἐνεγράφησαν
Συνταγαὶ καὶ Σημειώματα διάφορα.

3. Ἰατροσόφιον (ἀκέφαλον).

Ἄρχ...τὸ πέμπτον ὅπερ εἶπομεν κατάπυρον ὡς περ
αἷμα· γίνωσκε δτι τὰ δύο στοιχεῖα ἠνεμήχθησαν. Τέλ.
καὶ ἐνώσας πάντα ταῦτα, πῖε ξαγίου τὸ διήμερον· ζῶ-
μωσον δὲ ταῦτα με μαλαθροῦμον.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3453. 380. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 191).

I. Ἀκολουθία, Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι.

2. Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγιον
Στέφανον.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3454. 381. Χαρτ. 16. XV. XVI. (φ. 865).
 Ἀκολουθία ἑορτῶν καὶ ἀγίων ἀνωνύμων, Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3455. 382. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 616).
 1. Κανόνες εἰς διαφόρους ἑορτάς.
 2. Ἀκολουθία ἀνωνύμων ἀγίων καὶ ἑορτῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3456. 383. Χαρτ. 16. XV. XVI. (φ. 179).
 1. Ἀκολουθία, Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι.
 2. "Τοῦ ἁββα Νελου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν."
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3457. 384. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 224).
 "Ἀκολουθία σύντομαι,
 ἐν τυχόν καὶ οὐκ ἔχει ἕτερον βιβλίον, ψάλλει ταῦτα ὁ ἱερεὺς εἰσι καὶ ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος."
3458. 385. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 51).
 Ἀκολουθία καὶ εὐχαί.
3459. 386. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 171).
 Ἀκολουθία ἀνωνύμων ἀγίων.
3460. 387. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 181).
 Ἀκολουθία.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.
3461. 388. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 94).
 Εἰρημολόγιον (κολοβόν).
3462. 389. Χαρτ. 16. XIX. (φ. 161).
 Εὐχολόγιον.
3463. 390. Χαρτ. 16 μικρ. XVI. (φ. 137).
 "Προσκυνητῆριον τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἐτι δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων τόπων."
 Ἐν φ. 180 β' Ἐγράφη τὸ παρὸν προσκυνητῆριον ἐν ἔτει ἀπὸ θεογονίας 1680, ἀχλ' μέσα εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ τὸν μῆνα Ἰανουάριω κη'. ἡμέρα Παρασκευῆ... (=1680).
3464. 391. Χαρτ. 16 μικρ. XV. (φ. 206).
 Ὀρολόγιον.
3465. 392. Χαρτ. 16 μικρ. XVI. (φ. 269).
 "Μηνολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχων τὰ ἀπολυτοκόντακα τοῦ χρόνου."
3466. 393. Χαρτ. 16 μικρ. XV. (φ. 181).
 Ὀρολόγιον μετ' εὐχῶν καὶ ὕμνων διαφόρων.
3467. 394. Χαρτ. 16 μικρ. XVI. (φ. 389).
 Ὀρολόγιον.
3468. 395. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 285).
 Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ μετὰ φωνῶν.
 Ἀνοιξαντάρια, κρατήματα, κεκραγάρια, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, χερουβικά κτλ.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3469. 396. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 177).
 Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
 Κεκραγάρια μετὰ στιχηρῶν καὶ πασαπνοαρίων, πολυέλεος, εἰρμῶ, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, χερουβικά, κρατήματα, ἄμωμος, τροπάρια, ἰδιόμελα, ἀλληλουϊάρια, κοινωνικά κτλ.
3470. 397. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 868).
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
 2. Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
 Ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, κοντάκια, πολυέλεος, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, μαθήματα, Θεοδοκία, εἰρμῶ.
3471. 398. Περγ. 8. XII. (φ. 170).
 Τροπάρια εἰς διαφόρους ἀγίους μετὰ φωνῶν.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3472. 399. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 229).
 Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
 Ἀνοιξαντάρια, κρατήματα, κεκραγάρια, προκείμενα, πολυέλεος, ἀντίφωνα, χερουβικά, κοινωνικά, Θεοδοκία, ἀναγραμματισμοὶ, κατασκευτικά, ἄμωμος κτλ.
3473. 400. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 76).
 Τροπάρια κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3474. 401. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Στιχητῆριον
 σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχων τὰ στιχηρὰ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ. Τόμος πρῶτος, καλωπισθὲν παρὰ κυρίου Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν."
3475. 402. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης.
 2. Ἀναστάσιμα μετὰ φωνῶν.
3476. 403. Χαρτ. 8. XIV.
 Στιχητῆριον μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
3477. 404. Χαρτ. 8. XVII.
 Στιχητῆριον μετὰ φωνῶν.
3478. 405. Χαρτ. 8. XIX.
 Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
 Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, πολυέλεος, πασαπνοάρια, δοξαστικά, χερουβικά, κοινωνικά, εἰρμῶ κτλ.
3479. 406. Χαρτ. 16. XVIII.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ μετὰ φωνῶν.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ ἀτελής.

3480. 407. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
Στιχηρά καὶ τροπάρια μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
3481. 408. Χαρτ. 8. ΧVΙΙΙ.
Τροπάρια μετὰ φωνῶν.
3482. 409. Χαρτ. 8. ΧVΠ.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον Νεῶν Πατρῶν [Γερμανοῦ] ἤγουν Ἀνθολογίαν.”
3483. 410. Χαρτ. 8. ΧVΠ.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ, Στιχηράριον καλοφωνικόν, περιέχον πάσαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν, συντεθείσαν εἰς νέον καλοπισμὸν παρὰ κυρίου Χρυσόφου καὶ προτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.”
Ἐν τέλει· 1682 Ἰουνίου 18 χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Κοσμά τοῦ Μακαριδῶνος.
3484. 411. Χαρτ. 8. ΧΙV.
Ἀκολουθία τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
- *3485. 412. Χαρτ. ΧVΙ. Βομβ. ΧΙV.
Ἀκολουθία τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.
Ὁ κῶδις ἀποτελεῖται τὸ μὲν πρῶτον ἐκ φύλλων χαρτῶν (ΧVΙ), ἔπειτα δ' ἐκ βομβυκίων (ΧΙV), ὧν μεταξὺ εὐρηναὶ καὶ χαρτῶα (ΧVΙ). Ἡ ψα τῶν βομβυκίων φύλλων κοσμεῖται ἐνιαχοῦ ὑπὸ εἰκόνων ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ ὡραιότητων, φέρονται δ' ἐν αὐτοῖς καὶ κομψότατα ἐπίτιτλα κοσμήματα.
3486. 413. Χαρτ. 16. ΧVΠ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, χερουβικά, λειτουργία, ἀναστάσιμα κτλ.
3487. 414. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων, τὰ ἰα' ἐθωιά καὶ ἡ λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
3488. 415. Χαρτ. 16. ΧVΙ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων, τὰ ἰα' ἐθωιά, πολυέλεοι, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά κτλ.
3489. 416. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων καὶ τὰ ἰα' ἐθωιά.
Ἐν τέλει· Χεῖρ Γερασίμου Δαυριώτου.
3490. 417. Χαρτ. 16. ΧVΠ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων καὶ τὰ ἰα' ἐθωιά.
3491. 418. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἀνοιξαντάρια, πασαπνοάρια, πολυέλεοι, χερουβικά, κοινωνικά κτλ.
3492. 419. Χαρτ. 16. ΧΙΧ. (σ. 38).
Τὸ Μακάριος ἀνὴρ μετὰ φωνῶν.
3493. 420. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, τὸ Μακάριος ἀνὴρ καὶ τινες ἄλλοι ψαλμοὶ, δοξολογία, χερουβικὸν καὶ κοινωνικόν.
3494. 421. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
1. “Ἐξήγησις κυρ Πέτρου Δαμπαδαρίου τῶν παλαιῶν μεγάλων κεραγαρίων.”
2. Ἐγκώμια, τὸ Μακάριος ἀνὴρ καὶ ἄλλοι ψαλμοὶ, πασαπνοάρια, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, ἠχήματα κτλ. Μετὰ φωνῶν.
3495. 422. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
“Καταβασίαι σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συντεθείσαι κατὰ τὸ ὄφος τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας· σύνθεσις δὲ κυρ Πέτρου Δαμπαδαρίου.” Προσόμοια, καθίσματα, ἔξαποστειλάρια, κεραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων, πολυέλεοι, Θεοτοκία, μεγαλυνάρια, χερουβικά, κοινωνικά, “δοξολογία κυρ Πέτρου Μπερεκέτη” κτλ. Μετὰ φωνῶν.
3496. 423. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
“Καταβασίαι...τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν,” Καθίσματα κτλ.
Μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει· Τῷ παρῶν ἐγράφη διὰ χειρὸς καμοῦ τῷ ἐλαχίστῳ Γαβριήλ, τῷ παντλίμῳ τάχα καὶ θύτου· τὸ ευρισκομένου ἐν τι σκίτι τῶν Καραίων. 1796.
3497. 424. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Τριαδικὰ, κεραγάρια, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, “δοξολογία κυρ Πέτρου Μπερεκέτη,” χερουβικά, κοινωνικά κτλ.
3498. 425. Χαρτ. 16. ΧVΙΙΙ.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολ.).
Ψαλμοὶ, χερουβικά, κοινωνικά, κεραγάρια, ἐγκώμια εἰς τὴν Θεοτόκον, τὰ ἰα' ἐθωιά, λειτουργία κτλ.
3499. 426. Χαρτ. 16. ΧVΠ.
Δοξαστικά διαφόρων ἁγίων μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολ.).
3500. 427. Χαρτ. 16. ΧVΠ.
1. “Ἀναποδισμοὶ ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.” Μετὰ φωνῶν.
2. “Οἱ αναβαθμοὶ ὅλης τῆς ὀκτωήχου.” Μετὰ φωνῶν.
Ὁ κῶδις ἔμεινε ἀτελής.
Ἐν ἀρχῇ γεγραμμένοι καταλογόδη ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας οἱ ἐξῆς στίχοι·

- Κοντιλην δεν μου βρεθηκε να γραψω δια τῆς ὄρας, διατι εὐβρισκομαι εἰς χωριον ἀπόμακρα της χώρας. με μίαν πένναν τα ἔγραψα που γράφω τα ξηριχία. εἶναι κακὰ τὰ ἀντίστιχα μηδεν με καταγνώσουν, ἀ δε σ ἀρέσουν, στὸ νερὸν βάλε τα να φουσκόσουν.
3501. 428. Χαρτ. 16. XVI.
Στιχηρὰ ἀναστάσιμα μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολ.).
3502. 429. Χαρτ. 16. XVII.
1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ εκ τῶν δοξασταρίων τοῦ Ἀνωλογίου."
2. "Ἐδῶθεν ἄρχονται μερικὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου..."
3. Τροπάρια, τὰ ια' ἑωθινὰ κτλ.
Ἄπαντα μετὰ φωνῶν.
3503. 430. Χαρτ. 16. XVII.
Δοξαστικά κτλ. μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
3504. 431. Χαρτ. 16. XVIII.
Ἀναγραμματισμοὶ (δοξαστικά) τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ. Μετὰ φωνῶν. Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3505. 432. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλος).
Κρατήματα, ὕμνοι, προκείμενα, λειτουργικὰ κτλ.
3506. 433. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
Στιχηρὰ ἀναστάσιμα, πολυέλεος, τὰ ια' ἑωθινὰ, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, λειτουργία, Θεοτοκία κτλ.
3507. 434. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
Κεκραγάρια μετὰ δοξαστικῶν καὶ πασαπνοαρίων, πολυέλεος, ἑωθινὰ, πασαπνοάρια, χερουβικά, κοινωνικά, προκείμενα κτλ.
3508. 435. Χαρτ. 16. XIX.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Δοξαστικά, κεκραγάρια, πολυέλεος, πασαπνοάρια, χερουβικά καὶ κοινωνικά.
3509. 436. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀτελής).
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἤχηματα, κεκραγάρια, ἀνοιξαντάρια, ψαλμοί, χερουβικά κτλ.
3510. 437. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
"Σημάδια τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης," στιχηρὰ ἀναστάσιμα, κεκραγάρια, τὰ ια' ἑωθινὰ, ἀνοιξαντάρια, ἀκάθιστος ὕμνος, πολυέλεος, πασαπνοάρια, δοξολογία, λειτουργικά, χερουβικά, κοινωνικά, ἀκολουθία διαφόρων ἑορτῶν κτλ.
3511. 438. Χαρτ. 16. XVI.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἤχηρὰ, ἀνοιξαντάρια, τὸ Μακάριος ἀνήρ, κεκραγάρια, πασαπνοάρια, κοινωνικά, τὰ ια' ἑωθινὰ, χερουβικά κτλ.
- *3512. 439. Χαρτ. 16. XIX.
1. Ἐωθινὰ μετὰ φωνῶν.
2. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς ανθωλογίας, περιέχον τὰ δοξαστικά καὶ ὄρους." Μετὰ φωνῶν.
Ὁ κῶδιξ γέγραπται τῷ 1826, κοσμεῖται δ' ὑπὸ ὠραίων ἐπιτίλων.
3513. 440. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 110).
Εἴρμοι μετὰ φωνῶν. (Ἀκέφ.).
3514. 441. Χαρτ. 8. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀτελής).
Κεκραγάρια, τὰ ια' ἑωθινὰ, πασαπνοάρια, χερουβικά, κοινωνικά, δοξολογία, ψαλμοί, Θεοτοκία κτλ.
3515. 442. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἰδιομέλων καὶ δοξαστικῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν, θεομητορικῶν καὶ ἑορταζομένων ἀγίων."
Ἐν τέλει. Ἐβίληφε πέρας τὸ παρὸν βιβλίον δια χειρὸς κάμοι τοῦ εὐτελοῦς τ' ὄνομα Ἀλεξίου τὴν τάξιν ἀναγνώστου. Ἐν ἔττει ἀψλγ'. Ἐν μηνὶ Δεγούστου λα' (=1788).
3516. 443. Χαρτ. 8. XVI.
Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν δοξολογουμένων ἀγίων. Μετὰ φωνῶν (Κολοβ.).
3517. 444. Χαρτ. 8. XIX.
Μελωδικὰ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Μετὰ φωνῶν.
3518. 445. Χαρτ. 8. XV.
Στιχηρὰ μετὰ φωνῶν (Κολοβ.).
3519. 446. Χαρτ. 8. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, πολυέλεος, πασαπνοάρια, δοξολογία, τὰ ια' ἑωθινὰ, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά, Θεοτοκία, "ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ τῶν κατ' ἤχων τερετηζόντων ἤχημάτων" κτλ.
Ἐν τέλει. Ἐλαβε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομέλιρτύτ-φθογκος βίβλος ἐν ἔτι ἀπὸ μὲν τῆς κοσμοποιίας ἰσξξξ' ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1757...καὶ κατωτέρω. Χεῖρ Θεοκλήτου μοναχοῦ ἐκ τοῦ περιφήμου Γάννου ἡγοράσθη παρατου αἰδεσιμωτάτου πατὸς κὺρ Χριστοδοῦλου καὶ πρωτοπατὰ.
- *3520. 447. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 1186).
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
σ. 1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημάδιων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων, καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συσθεμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατα καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν, παλαιῶν τε καὶ νέων." Κοσμεῖται ὑπὸ τροχοῦ καὶ κλιμάκων τῶν ἤχων ἐν λαμπραῖς εἰκόσιν.—σ. 47.
Ἐπιφελὴς μέθοδος ἡ τοῦ Κωρονῆ κρατημάτων φέρουσα χειρονομία εἰς ἤχων τερπνὸν τοῦ πλαγίου δευτέρου,

καὶ νεανῶ δέματος ἠκριβωμένου
ἤδιον γὰρ ἐστὶ τοῦ νανῶ το μέλος,
ὡς ἡ τέχνη δείκνυσι τῆς μελουργίας.
Τὰ γὰρ ἄλλα δέματα τοῦ πρώτου ἤχου,
καὶ καθεξῆς τῶν ἄλλων,
δένουσι καὶ λύουσιν ἐντέχως πάνυ,
τὴν μεταβολὴν ὡς ἐν βραχὺ δεικνύντες.
Τὸ δὲ νανῶ ἐκτεταμένον μέλος ὑπὲρ τῶν ὀκτώ.”
Ἡ ἔμμετρος αὕτη ἐπιγραφή γέγραπται καταλογάδην.—
σ. 54. “Μέθοδος πάνυ ὠφέλημος τοῦ στιχηραρίου.”—σ. 65.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ μεγάλου Ἐσπερωῦ.”—σ. 85. “...καὶ
ἀρχεται τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ.”—Στίχοι
διαφόρων ψαλμῶν, κεκραγάρια, προκείμενα, ὕμνοι τριαδικοί,
εὐλογητάρια, πολυέλεοι, ἀντίφωνα, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἐρωθὰ,
δοξολογίαι, πολυχρονισμοί, λειτουργίαι, ἀλληλουϊάρια, χερουβικά,
κοινωνικά κτλ.

*3521. 448. Χαρτ. 8. XV.
“Οἱ εἰκοσιτέσσαρες οἴκοι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου”
Θεοτοκία, καθίσματα, τριαδικὰ (κολοβ.). Μετὰ φωνῶν.
Οἱ Οἴκοι κοσμοῦνται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ὠραίων
ἀρχικῶν γραμμάτων.

*3522. 449. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης, ἀνοξαντάρια, τὰ ἰα' ἐρωθὰ,
δοξολογίαι, συλλειτουργήματα, χερουβικά, κοινωνικά, λειτουργίαι,
Θεοτοκία, ἠχήματα, τιμωτέραι, ἐν αἷς καὶ “ἔτερα τιμωτέρα
βατοπαυδινὴ ἡ λεγομένη Κατσίβελαι,” ἄμμοι, δοχαί.
Ἐν τοῖς ἀνοξανταρίοις κομψότατον ἐπίτιλλον κόσμημα. Τὰ
δ' ἀρχικά γράμματα εἰσιν ἐρυθρὰ ἐν τῷ κώδικι.

3523. 450. Χαρτ. 16. XIX.
Μέθοδος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς μουσικῆς τέχνης, τῆς κοινῆς παρα-
δώσεως καὶ τεχνολογίας, τῆς περιεχούσης κατὰ ἀκρίβειαν πάσαν
τέχνην καὶ ἐνέργειαν τῶν φωνῶν, ἐν συντόμῳ τρόπῳ συντεθῆ
δὲ παρ' ἐμοῦ Ἀποστόλου τοῦ πικλήν Κωνσταντῆ ἐκ νῆσου Χίου,
τοῦ Ἰθίου γραφέως. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αῴ'. μετεγράφη δὲ ἐν
ἔτει αῴθ'. κατὰ μῆνα Ἰανουάριον (=1809) ἐν Κωνσταντινου-
πόλει, εἰς Κερπίτζι χάνη.”

3524. 451. Χαρτ. 8. XIX.
“Χερουβικά” μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει ὀλίγα φύλλα περιέχουσιν ἄλλα τροπάρια μετὰ
φωνῶν.

3525. 452. Χαρτ. 8. XVI.
Δοξαστικά διαφόρων ἀγίων καὶ ἑορτῶν μετὰ φωνῶν
(ἀκέφ.).
Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα XIX αἰῶνος.

3526. 453. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Κεκραγάρια, ἀνοξαντάρια, πολυέλεοι, ψαλμοί, ἀντίφωνα,
χερουβικά, λειτουργίαι, κοινωνικά, τροπάρια.
Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα μέρος Βίου τῆς
ἀγίας Μελάνης.

3527. 454. Χαρτ. 8. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
“Θεοκαρίον,” δοξαστικά, “ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ τῶν
τερεντισμάτων,” ἔρμοι, κρατήματα κτλ.

3528. 455. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Ἀνοξαντάρια, πολυέλεοι, χερουβικά, κοινωνικά, ἔρμοι, Θεο-
τοκία, κοινωνικά, στιχηρὰ κτλ.
Τὰ ἀρχικά γράμματα ἐπιμήκη καὶ ἐρυθρὰ, ἕνια δὲ καὶ
πολύχρωμα.

Ἐν φ...β' Ἐγίνε εἰς τὴν Λευκοσία ξιμερόματα πρω-
τοῖς οπου ἰνε εἰς τες ἰγ' οχτοβρίου ἀφξθ'...δρες τοῖς
νικτος μεγαλος σισμῶς οπου εσιζε τοι γι μιὰ ὄρα...

3529. 456. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλος).
Ἄμμοι, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά, ἀναγραμματισμοί,
ἀναστάσιμα, στιχηρὰ, κρατήματα, καταβασίαι, κατασκευαί,
Θεοτοκία κτλ.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς
ἐμοῦ Γεωργίου διακόνου τοῦ Γαλατάκη, ἔτους 5' Ἰανῶ.
Ἰνδικτιῶνος 5'. μηνὶ Μαρτίῳ ἰδ'. ἡμέρῃ Πέμπτῃ,
(=1448) ἀμήν.

3530. 457. Χαρτ. 8. XIV.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Ἀνοξαντάρια, στίχοι καλοφωνικοί, κεκραγάρια, προκείμενα,
ψαλμοί, πολυέλεοι, ψαλμοί, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά,
ἄμμοι, κρατήματα, ἀναποδισμοί, στιχηρὰ κτλ.

†3531. 458. Περγ. 4. XIV. (φ. 175).
I (φ. I α). “Μηνολόγιον.”
Ἦτοι Δοξαστικά τῶν διαφόρων ἀγίων Ἰανουαρίου—Ἀγούστου
μετὰ φωνῶν. Ἐν φ. 126 β' Ἐπληρώθη σὺν Θεῷ τὸ
Μηνολόγιον, Χριστέ, πρὸρηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων,
Θεοδώρου ταπεινοῦ τοῦ Ραιδεστινοῦ, τοῦ ταύτης χθο-
νης ξένου.
2 (φ. 127 α). “Κυριακὴ τοῦ Τελῶνου καὶ τοῦ
Φαρισαίου.”

Ἦτοι Δοξαστικά κτλ. τῆς ἑορτῆς ταύτης μετὰ φωνῶν.
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐφθαρμένα καὶ σθερρικνωμένα ὑπὸ τῆς
πυρκαϊᾶς τοῦ 1870. Πάντα δὲ τὰ φύλλα εἰσι παλιμψηστα,
ἀλλ' ἡ ἀρχαιότερα γραφῆ, XIII αἰῶνος, κατὰ μίαν σελίδα,
περιέχει μὲν ὅλην ἐκκλησιαστικὴν, οὐ δύναται δ' ὀρισθῆναι
εὐχερῶς ἀκριβέστερον διὰ τὸ ἐντελὲς τῆς τῶν παλαιῶν γραμ-
μάτων ἀποξέσεως καὶ ἐντεῦθεν ἐξίτητων αὐτῶν.

3532. 459. Χαρτ. 16. XVI.
Μουσικὸν Ἀνθολόγιον μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης, κεκραγάρια, ἀνοξαντάρια, τὸ
Μακάριος ἀνὴρ, πολυέλεοι, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά,
πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἐρωθὰ, ἄμμοι κτλ.
Ἐν τέλει οἱ ἐξῆς στίχοι, γεγραμμένοι καταλογάδην·
Τῷ πληροῦντι τὰ πάντα Θεῷ δόξα πρέπει, ἀμήν.
Ἐβλαύθη τέλος τῆς παρουσίας πηξίδος·
ἐνταῦθα λήξεις τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου,
τέρμα λαβόντες τοῦ Θεοῦ συνεργίᾳ.

Πόνημα χειρός Γαβριήλ ταύτην θύτου.
 Εἰ τις δὲ μετέρχεται τὴν βίβλον ταύτην,
 εὐχᾶς ποιήτω πρὸς τὸν ἐμὸν δεσπότην,
 καὶ τὴν θεομήτορα τὴν Θεοτόκον
 ἵνα λάβω ἀφ᾿ ἑσιν τῶν ἐγκλημάτων
 καὶ μεσίτην εὐρεῖμι τὴν Θεοτόκον,
 δόξα τῷ Θεῷ καὶ ποιητῇ τῶν δλων.
 φθάσας ἐν ἔτει ἐπτάκις δὲ χιλίους
 του 4^{ου} δὲ 8^{ου}, μηνὸς Αὐγούστου (ζζθ' = 1591)
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ θυπέλου πόνος,
 ἐκ Χίου πόλεως.

Ἐπὶ συνεργείας καὶ ἐξόδου τοῦ ἐν ἱερομονάχῃς
 κυροῦ Μητροφάνους. Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες (ἀνωθεν
 προσθεμιμένοι καὶ ψάλλοντες) αὐτὸ, εὐχεσθαι τῶν ἀμφο-
 τέρων. Ἐτους ζρ' (= 1592).

3533. 460. Χαρτ. 16. XVII.
 Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).

Κεκραγάρια, πασαπνοάρια, τροπάρια, εὐλογητάρια, χερου-
 βικά, κωνωνικά.

3534. 461. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 224).
 Ψαλτικὴ.

Περιέχονται 1 (φ. 7 α). "Προπαίδεια τῆς μουσικῆς."—2 (φ.
 18 α). "Μέθοδος πάνω ὀφέλιμος τοῦ στιχηραρίου."—3 (φ. 27 β).

"Ἐπωφελῆς μέθοδος ἡ τοῦ Κορόνη,
 κρατημάτων φέρουσα χειρονομίαν."

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω 3520 (447), σ. 47.—4 (φ. 34 α). "Ἐτέρα
 μέθοδος πάνω ὀφέλιμος τοῦ αὐτοῦ..."—5 (φ. 39 β). "Μέθοδος
 τῆς διπλοφωνίας."—6 (φ. 40 α). "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ
 τὰ προκείμενα τῆς ὅλης ἐβδομάδος μετὰ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων
 δοχῶν."—7 (φ. 49 β). "Τῆ 5'. τῆς διακαιησίμου, ἀλλὰ δὴ
 καὶ τῆ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης μ'."—8 (φ. 51 α).
 "Ἐτέρα μέθοδος τῆς καλλιφωνίας..."—9 (φ. 55 α). "Ἐρμηνεία
 τῶν ἐν τῇ ψαλτικῇ σημαδιῶν καὶ ἐτέρων πολλῶν χρησίμων, καὶ
 τὰς τούτων ἐτυμολογίας, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
 Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ γλυκυτάτου κτρ Ἐμμανουὴλ τοῦ Χρυ-
 σόφου καὶ τοῦ ξένου τοῦ Κορόνη καὶ Γαβριὴλ ἱερομονάχου
 τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου."—10 (φ. 82 α). "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐρωτοπόκρισις τῆς παπαδικῆς
 τέχνης περὶ τῶν σημαδιῶν, τῶν τόνων καὶ φωνῶν καὶ πνευμάτων
 καὶ κρατημάτων καὶ παραλαγῶν καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ
 διαλλαμβάνουσιν."—11 (φ. 133 α). "Μέθοδος ὀφελιμωτάτη..."
 (κεκραγάρια).—12 (φ. 134 α). "Ἐτέρα μέθοδος καὶ ἄλλως
 ἐξαστρεπτή..."—13 (φ. 135 α). "Ἀκρίβεια κατ ἐρώτησιν καὶ
 ἀπόκρισιν τῶν τόνων τῆς παπαδικῆς τέχνης ὑπερθαύμαστος."—
 14 (φ. 193 α). "Περὶ τῶν ἐνθεορουμένων τῇ ψαλτικῇ τέχνῃ καὶ
 ὧν φωνοῦσι κακῶς τινὲς περὶ αὐτῶν" καὶ περὶ φθορῶν.—15 (φ.
 217 α). "Ὡς ἐν συντόμῳ καὶ ἄλλῃ μερικῇ ἐρμηνεία τῶν φθορῶν."
 Ἐν φ. 224 α' 1680, Ὀκτομβρίῳ 2.
 Μέχρι τοῦ φ. 53 α πάντα μετὰ φωνῶν.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

- *3535. 1. Περγ. 4. VII. σελ. 2. (σ. 474).
Εὐαγγέλιον.
Μένει κολοβὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ Ἰωάννην "Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ εἰσῆκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ" ἐν ταῖς λέξεσιν ΗΝ ΔΑΙ ΕΝ ΤΩ ΤΟΠΩ ΟΠΟΥ ΕΣΤΑΥΡΩΘΗ...
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχαϊκῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
- *3536. 2. Περγ. 4. XII. (φ. 220).
Εὐαγγέλιον.
Ἐν ἀρχῇ ἀτεχροσάτη εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
3537. 3. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
- *3538. 4. Περγ. 8 μέγ. XIII. (φ. 855).
Τετραεὐάγγελον.
Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς Εὐσεβίου Καρπιανῶ καὶ τῶν Κανόνων τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων.
Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐξαιρέτως κεκαλλιτεχνημένων ἀρχικῶν γραμμάτων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου τὸ Ε σχηματίζεται ὑπὸ εἰκόνος τοῦ Ἰωάννου εὐλογοῦντος ἄνωθεν τοῦ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καθημένου Προχόρου. Τῆς δ' ἀρχῆς ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν προηγείται ἀτεχρον ἐπίτιτλον κόσμημα, τὸ δὲ μετ' αὐτὸ ὑπόλοιπον τῆς οἰκείας σελίδος γέγραπται διὰ χρυσῶν γραμμάτων. Ἡ δ' ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου, καταλαμβάνουσα τρεῖς ὄλας σελίδας, γέγραπται ἅπασα ἐντὸς κοσμημάτων διὰ γραμμάτων χρυσῶν. Οἱ δὲ Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων εὐρησθαι γεγραμμένοι ἐντὸς κοσμημάτων ἀψιδωτῶν, ὧν ἄνωθεν πτηνὰ καὶ ζῆα. Κοσμεῖται δ' ὁ κώδιξ καὶ ὑπὸ πέντε εἰκόνων μεγάλων, τῶν τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ τοῦ Μωσέως λαμβάνοντος τὸν νόμον, ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ δύο μικρῶν, τῆς τοῦ ὁσίου Ἀμμωνίου καὶ τῆς τοῦ ὁσίου Εὐσεβίου, γεγραμμένων ἄνωθεν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Εὐσεβίου.
- *3539. 5. Περγ. 8 μέγ. XIV.
Τετραεὐάγγελον.
Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἀπλοῦν ἐπιτίτλον κόσμημα καὶ ἀρχικὸν γράμμα.
3540. 6. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).
3541. 7. Περγ. 8 μέγ. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
Ἐν τέλει διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν. Ἐσχέσθε τίμιοι καὶ ἄγιοι πατέρες τοῦ γράψαντος τὴν βίβλον ταύτην τοῦ τετραεὐαγγέλου Νικηφόρου τοῦ ἱερέως καὶ Ῥηγινου... Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ σημεῖωμα μία σελὶς ἐρυθρῶν γραμμάτων τουρκικῶν.
- *3542. 8. Περγ. 8 μέγ. XII. (φ. 280).
I (φ. I α). Τετραεὐάγγελον.
Ἐν ἀρχῇ Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ καὶ οἱ Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων ἐντὸς ἀτεχρῶν ἀψιδωτῶν κοσμημάτων.
2 (φ. 135 α). Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
3 (φ. 269). "Συναξάριον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."
4 (φ. 275). "Ἐκλογάδιον τῶν δ' Εὐαγγελιστῶν."
Ἐν φ. 268 β. Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος χάριτι Χριστοῦ ἐν ἔτει τῷ ,5χμα' ἰνδ. ια' μηνὶ Ἀπριλλίῳ λ' ὡρα γ' τῆς ἡμέρας (=1188) τῷ πεντεκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας κυρ Ἰωάννου καὶ πορφυρογεννήτου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγουστῆς διὰ χειρὸς τοῦ ἀμαρτωλοῦ Θεοκτίστου.
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐκάστου πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰκείου Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ φ. 184 β φέρονται μικρὰ εἰκόνες τῶν Ἀποστόλων ἐν θυρεοῖς, τεταγμένους εἰς τέσσαρας στίχους, ἀνὰ τρεῖς ἐν ἐκάστῳ.
3543. 9. Περγ. 8. XIV.
Τετραεὐάγγελον.
Ἐπονται α'. "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν." β'. "Μηρολόγιον τῶν ἑορτῶν." γ'. "Πίναξ ἀποστολοεὐαγγελίων εἰς διαφόρους μῆνας ἁγίων."
Ἐν τέλει. Ἐτελειώθη μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ. γ' τοῦ ,5ωιγ' ἔτους (=1804).

3544 11. Περγ. 8. VII σελ. 2
 Τετραευάγγελον.
 Βιβλιοποιήσις Κωνσταντίνου τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν ἁγίων βιβλίων.

3545 11. Περγ. 8. VIII σελ. 2
 Βιβλιοποιήσις ἁγίων βιβλίων καὶ ἀποστόλων.

*3546 12. Περγ. 8. VIII
 Τετραευάγγελον.

Βιβλιοποιήσις ἁγίων βιβλίων τῶν εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων καὶ ἁγίων βιβλίων.
 Ὁ κώδικας περιλαμβάνει τὰς τῶν εὐαγγελίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν, ἃς εὐαγγελίας καὶ τῶν ἀποστόλων τεσσάρων ἀποστόλων ἐπιτίτλων.

*3547 13. Περγ. φύλλ. XII σελ. 2
 Βιβλιοποιήσις.

Κοσμηθῆναι ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων καὶ μετὰ τῶν εὐαγγελίων, περιλαμβάνονται τὰς τῶν εὐαγγελίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν, ἃς εὐαγγελίας καὶ τῶν ἀποστόλων τεσσάρων ἀποστόλων ἐπιτίτλων.

*3548 14. Περγ. φύλλ. XI σελ. 2
 Βιβλιοποιήσις.

Μετὰ ἐπιτίτλων σημαδοφώνων. Κοσμηθῆναι ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων. Τὰς τῶν εὐαγγελίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν ἀποστόλων ἐπιτίτλων (Χαρτ. XVII).

3549 15. Περγ. φύλλ. XII σελ. 2
 Βιβλιοποιήσις.

Μετὰ ἐπιτίτλων σημαδοφώνων.

*3550 16. Περγ. φύλλ. XII σελ. 2. (φ. 823).
 Βιβλιοποιήσις (ἀκέφαλον).

Μετὰ σημαδοφώνων. Κοσμηθῆναι ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων. Ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων.

3551 17. Περγ. φύλλ. XII σελ. 2
 Βιβλιοποιήσις.

Μετὰ ἐπιτίτλων σημαδοφώνων.

*3552 18. Περγ. φύλλ. X σελ. 2.
 Βιβλιοποιήσις (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

Μετὰ ἐπιτίτλων σημαδοφώνων. Κοσμηθῆναι ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων.

3553 19. Περγ. φύλλ. XI σελ. 2.
 Βιβλιοποιήσις.

Μετὰ ἐπιτίτλων σημαδοφώνων. Ἐξωθεν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας σταχύσεως φέρονται ἀργυραὶ καὶ διάχρσοι ἐκτυποὶ εἰκόνες τῶν εὐαγγελιστῶν, ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἐντὸς σταυροῦ ὁ ἁγιοποιήσις.

*3554 20. Περγ. φύλλ. XII σελ. 2. (φ. 299).
 Βιβλιοποιήσις.

Μετὰ κλημάτων σημαδοφώνων. Ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων.

Ὁ κώδικας περιλαμβάνει τὰς τῶν εὐαγγελίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν, ἃς εὐαγγελίας καὶ τῶν ἀποστόλων τεσσάρων ἀποστόλων ἐπιτίτλων. Ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων καὶ μετὰ τῶν εὐαγγελίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν ἀποστόλων ἐπιτίτλων.

3555 21. Περγ. 8. VII σελ. 2
 Βιβλιοποιήσις.

Ἐξωθεν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας σταχύσεως καὶ τῶν ἀποστόλων ἐπιτίτλων.

*3556 22. Περγ. 8. XII
 Τετραευάγγελον (κολοβόν).

Κοσμηθῆναι ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ ἀποστόλων ἐπιτίτλων.

*3557 23. Περγ. 8. XIII
 Τετραευάγγελον.

Προτάσσεται ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων οἱ Κωνσταντίνου τῶν εὐαγγελίων σημαδοφώνων.
 Ὁ κώδικας περιλαμβάνει τὰς τῶν εὐαγγελίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν.
 Ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων καὶ μετὰ τῶν εὐαγγελίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν ἀποστόλων ἐπιτίτλων.

*3558 24. Περγ. 8. μικρ. XIII
 Τετραευάγγελον.

Κοσμηθῆναι ἐκ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ ἀποστόλων ἐπιτίτλων.

3559 25. Περγ. 8. XII
 Τετραευάγγελον.

Προτάσσεται μὲν Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων, ἔπονται δὲ Πίνακες τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων.

3560 26. Περγ. 8. XII
 Τετραευάγγελον.

3561 27. Περγ. 8. μικρ. XIII
 1. Τετραευάγγελον.

Προτάσσεται Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.
 2. Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπονται α' "Δήλωσις τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν κεφαλῶν τοῦ Ἀποστόλου." β'. "Συναξάριον τῶν ἁγίων ἀποστόλων." γ'. "Ἐξωθεν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας σταχύσεως χαλκοῦν μετάλλιον, ἐφ' οὗ εἰκονίζεται ἡ Σπαύρισις.

3562 28. Περγ. 16. XII
 Τετραευάγγελον (κολοβόν).

Περιλαμβάνεται μόνον τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.

3563 29. Περγ. 16. XI
 Τετραευάγγελον (κολοβόν).

3564 30. Περγ. 16. XIV
 Τετραευάγγελον.

Προτάσσεται α'. "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου

τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πῶθεν τὲ ἔρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν." β'. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ ὄλου χρόνου τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς." γ'. "Μηρολόγιον τῶν ἑορτῶν." δ'. "Εὐαγγέλια εἰς διαφόρους μῆμας ἀγίων."

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Χαρίτωνος πόντος ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,5ωκ5' Ἰνδ. α' (=1819).

3565. 31. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται μὲν Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ, ἔπονται δὲ "Αἱ ἀρχοτέλειαι τῶν εὐαγγελίων" καὶ Συναξάριον αὐτῶν.

*3566. 32. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Ἐστω ἐλλιπέος τοῦ τέλους τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. Ἐν τέλει α'. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὀφειλόντων λέγεσθαι εὐαγγελίων δι' ὄλων τῶν χρόνων ἑβδομάδων." β'. "Ἐορτολόγιον τῶν ἰβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς τεταγμένα ἀναγινώσκεισθαι εὐαγγέλια." γ'. "Εὐαγγέλια λεγόμενα εἰς διαφόρους μῆμας ἀγίων."

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ἀκόμψων ἐπιτίτλων.

*3567. 33. Περγ. 16. XIII.
1. Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται α'. "Πῖναξ τῆς τῶν εὐαγγελίων ἀναγνώσεως." β'. "Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων." γ'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ. δ'. Κανόνες τῆς τῶν εὐαγγελίων συμφωνίας.

2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

3. Παύλου Ἐπιστολαί.

4. Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει "Ἐρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Ψαλτήρος."

Ὁ κώδιξ ἐστὶ γεγραμμένος διὰ γραμμῶν μικροτάτων καὶ πυκνοτάτων. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ Δαβὶδ, ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ὑπὸ ἀψιδωτῶν κοσμημάτων ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Εὐσεβίου καὶ τοῖς Κανόσι.

Ἐσώθη τοῦ περικαλύμματος ἐν ἀρχῇ ξυλογλυπτικῆ ἔκτυπος παράστασις. Διήρηται δ' εἰς εἴκοσι καὶ τρία διαμερίσματα, ὧν τὰ πέντε, κατέχοντα σταυροειδῶς τὸ μέσον τῆς δλης παραστάσεως, εἰκονίζουσι σκηνὰς ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας. Ἐν δὲ ταῖς ἐκ ξύλου ζώναις ταῖς διαχωρίζουσας τὰ διάφορα ἐγγλυπτα διαμερίσματα ἀπ' ἀλλήλων εὐρηται ἐγγεγλυμμένα ἐπιγραφὰ ἐξηγουσάσαι τὰς παραστάσεις. Καὶ αἱ μὲν καθ' ἐκάστας γλυφαὶ οὐκ ἔχουσι τι τὸ ἰδιαζόντως περίτεχρον, ἀλλὰ τὸ ὄλον, συνεπικουρούσης καὶ τῆς ἐκ τῶν ἐν μέσῳ τῶν γλυφῶν ἐμπειρηγόντων κτανῶν λίθων ἐντυπώσεως, ἐμποιοῖ τὴν ἀσθησὴν καλλιτεχνήματος ἀξίου λόγου.

*3568. 34. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται ἐν κοσμήμασι ἀψιδωτοῖς οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἀκόμψων ἐπιτίτλων.

Η.

*3569. 35. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται ἐν ἀτέχνῳ ἐρυθροῖς ἀψιδωτοῖς κοσμήμασι οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας. Τούτων δὲ προηγείται ἡ Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

*3570. 36. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται ἐν κοσμήμασι ἀναξίοις λόγου οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνοτάτων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου.

3571. 37. Περγ. 16. XIII.
1. Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται α'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ. β'. Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας. γ'. "Ἐκλογίδιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ τῶν τε ἀγίων εὐαγγελίων καὶ τῶν θείων ἀποστόλων."

Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Θωμᾶ μοναχοῦ μονῆς τῆς Εὐεργετίδος μηνι... (ἔμεινεν οὕτως ἀσυμπλήρωτον ἐξ ἀρχῆς).

2. "Αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων."

3. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

*3572. 38. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται α'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ. β'. Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ἐπιτίτλων.

3573. 39. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

*3574. 40. Περγ. 16. X.
Τετραεὐάγγελον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἀκόμψων ἐπιτίτλων.

3575. 41. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Νοεμβρίου α'—ε'.

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ.).

3576. 42. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι κς'.

α'—ε'. Οἱ ἀναγνωσκόμενοι.—εζ'. Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πάοντον φυγῆς.—εθ'. Εἰς Ἀρειανούς καὶ εἰς ἑαυτὸν.—ιδ'. Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστάς.—κ'. Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὸν ἐπιθυμεῖν τῆς καθέδρας Κωνσταντινουπόλεως.—κα'—κβ'. Περὶ τοῦ λόγου α' καὶ β'.—κγ'. Περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος.—κδ'. Περὶ τῆς εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσιν.—κε'—κς'. Περὶ θεολογίας λόγος α' καὶ β'.

3577. 43. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρουαρίου μέχρι ἀρχῶν
Μαΐου κατ' ἐκλογὴν.

"Μηρὶ Μαρτίω 5' Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ
Χριστοῦ τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων, συγγραφέν ὑπὸ Ἐὐσεβίου."
Κώδιξ λιαν ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.

3578. 44. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ
Νοεμβρίου.

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεω-
τέρων (Χαρτ. XVI).

3579. 45. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν
λδ'—ξζ'.

λδ'. "Ἐἶπεν δὲ Κύριος τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ χωρισθῆναι
τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ."—ξζ'. "Ἐἶπεν δὲ φησὶν Ἰσραὴλ τῷ
Ἰησήφ" (κολοβ.).

3580. 46. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγε-
λιστὴν Ματθαῖον.
Ὁμιλίαι α'—με'.

3581. 47. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

3582. 48. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου ιβ'—λα'.

Πρῶτος βίος ὁ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος (ἀκέφ.).

3583. 49. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

*3584. 50. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοί.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Νικολάου.—β'. "Θαύματα τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου."—γ'. Βίος ἁγ. Παντελεήμονος.
—δ'. Βίος ἁγ. Εὐδοκίμου.—ε'. Βίος ὁσ. Σαμψῶν τοῦ ξενο-
δόχου.—ς'. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Προκοπίου.—ζ'. "Ἐγκώμιον
τοῦ λογιστάτου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης Ἰωάννου τοῦ
Στραυρακίου εἰς τὴν ἁγίαν ὀσιομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν
Θεοδωσίαν."—η'. "Τὸ συναξάριον αὐτῆς τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μαΐου
κθ'."—θ'. Μαρτύριον ἁγ. Τρύφωνος.—ι'. Μαρτύριον ἁγ.
Βλασίου.—ια'. Μαρτύριον ἁγ. τεσσαράκοντα.—ιβ'. Μαρτύριον
ἁγ. Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου.—ιγ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου
ὀσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει."—ιδ'. "Λόγος δια-
λαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς
ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς θεοπροποῦς τῆς γεννή-
σεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς
συνέδραμε τελευτῆς προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς
τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος Χρι-
στιανοῖς τεθησαύρισται." Ἀρχ. Ἐχρῆν ὡς ἀληθῶς τὴν
Παρθένον ὡς περ αὐτῇ Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφοιτᾶν
μέλλοντος ἀξιῶν τι καὶ θεοπροπέε εὐρέθη κατοικη-
τήριον." Ἰδ. καὶ 3586 (52) ιζ'. 3588 (54) ι'. 3700 (166) λβ'.
3715 (181) ιβ'. 4085 (501) β.—ιε'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ

περὶ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ
ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ περὶ
τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς." Ἀρχ. Ἰωάννην τὸ
μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης. Ἰδ. καὶ 3586 (52) ιη'. 3588
(54) ιβ'.—ις'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Πάσχα.
"Ἀρχ. Εἰ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ 14 μικρῶν εἰκόνων ἐν θυροῖς ἀνωθεν
τῶν ἐπιτίτλων ἢ παρ' αὐτά. Εἰσὶ δ' αἱ εἰκόνες αὐταί, προτα-
σόμεναι τοῦ οἰκείου βίου ἢ λόγου, αἱ τῶν ἁγίων (1—2) Νικολάου
(δύο), (3) Εὐδοκίμου, (4) Σαμψῶν, (5) Προκοπίου, (6—7) Θεο-
δοσίας (δύο), (8) Τρύφωνος, (9) Βλασίου, (10) Τεσσαράκοντα,
(11) εἰκὼν διηρημένη εἰς τρεῖς μέρη παριστάτω τὴν γέννησιν τῆς
Θεοτόκου, τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς φέροντας τὴν
τιμίαν ἐσθῆτα εἰς τὸν ναὸν τῶν Βλαχερνῶν, (12) Γέννησις τοῦ
Προδρόμου, (13) Ἀποτομὴ αὐτοῦ καὶ (14) Ἐθρεῖσις τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ. Αἱ τρεῖς τελευταῖαι μικραὶ εἰκόνες εὐρηγται ἀνωθεν τοῦ
ἐπιτίτλου τοῦ ὑπ' ἀρ. ιε' λόγου. Ἀνωθεν δὲ τοῦ ὑπ' ἀρ. ιβ'
Μαρτυρίου ἔμεινε χώρος κενὸς διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου
καὶ τὸ ἐπίτιτλον, ἀνωθεν δὲ τοῦ ἐπιτίτλου τοῦ ὑπ' ἀρ. ιγ'
Μαρτυρίου χώρος κενὸς διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου.

3585. 51. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου ιη'—λ'.

3586. 52. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοί.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ὀσίου Παχωμίου.—β'. Μαρτύριον
Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.—γ'. Βίος ὁσ. Σαμψῶν τοῦ
ξενοδόχου.—δ'. "ὑπόμνημα διαλαμβάνων μερικῶς τοὺς ἀγῶνας
καὶ ἀθλὰ καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων
ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου." Ἀρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ
μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας.—ε'. Μαρτύριον ἁγ. Προ-
κοπίου.—ς'. "Τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστου Ἐγκώμιον
εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πανεύφημον μεγαλομάρτυρα Εὐφημίαν."
Ἀρχ. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ δροσος.—ζ'. "Κων-
σταντίνου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Τίου Λόγος εἰς τὴν
εθρεσίαν τοῦ τιμίου λειψάνου τῆς ἁγίας καὶ πανεύφημου μάρτυρος
Εὐφημίας." Ἀρχ. Ἦκω τὸ ἐπίταγμα φέρων ὦ πανα-
γιώτατε πάτερ.—η'. "Ἀσπερίου ἐπισκόπου Ἀμυσίας
Ἐκφρασις εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὴν πανεύφημον." Ἀρχ.
Πρῶην μὲν ὦ ἄνδρες Δημοσθένην εἶχον ἐν χερσὶ τὸν
δεινόν.—θ'. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. μάρτυρας Κήρυκον καὶ
Ἰουλίτταν.—ι'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ανατολίου.—ια'. Ἀθλησις
τῆς ἁγ. Μαρίας. Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτως ἠδύνη καὶ καθιλα-
ρῦνει ὡς ἡ τῶν καλλινίκων ἀθλοφόρων ἀνάγνωσις.—
ιβ'. Μαρτύριον ἁγ. Παντελεήμονος.—ιγ'. "Ἀθλησις τοῦ ἁγ.
μάρτυρος Καλλνίκου."—ιδ'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Εὐδοκίμου.
—ιε'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ
ἐν τῇ θεοσώσῳ πόλει Θεσσαλονικῆ." Ἀρχ. Οἱ τῶν ἐδ
βεβιωκότων τὰς πράξεις ἀναγραφόμενοι. Ἐν τούτῳ
"Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς πασχούσης τὰ δμματα." Ἀρχ.
Ἐτερον δὲ θαῦμα δ ἐποίησεν ἀγαπητοὶ ἐνωτίσασθε.
"Περὶ τῆς ἀφίξεως τῶν τριβούνων καὶ ὅτι κατάφοροι γίνονται
εἰς Θεσσαλονικὴν σταλέντες παρὰ τοῦ ὑπάρχου τοῦ Ἰλλυρικῆ..."
Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ εἶχε δὲ αὐτὸν πᾶσα ἡ πόλις ὡς περ
ἀγγελον Θεοῦ. Πρβλ. VALERTIN ROSE Leben des Heiligen
David von Thessalonike. Berlin, 1887.—ις'. "Βίος ἐν
ἐπιτόμῳ ἦτο ἐγκώμιον εἰς τὸν ὀσιον πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν Θεσσαλο-
νικῆ." Ἀρχ. Δαυὶδ δὲ ὁ ὀσιώτατος.—ιζ'. "Λόγος διαλαμ-

βάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως...τῆς...Θεοτόκου..." "Ιδ. 8584 (50) ιδ'.—ιη'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως ἀνατροφῆς...Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου..." "Ιδ. 8584 (50) ιε'. Τέλ. (κολοβ.) ἀλλ' ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ μάλλον τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ὡς σίτος ὄριμος ἐκ...

Τὰ ἐξ πρώτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

3587. 53. Περγ. φύλλ. XI. (φ. 257).

"Ἡ βίβλος τῶν γερόντων ὁ λεγόμενος Παράδεισος."

Τὸ πρῶτον φύλλον καὶ τὰ τελευταῖα ἐξ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

3588. 54. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοί.
α'. Βίος ἁγ. Ἀρσενίου. "Ἀρχ. Πολλὰ τῶν σπουδαίων ἄρα καὶ φιλαρέτων ἀνδρῶν αἱ πράξεις.—β'. Μαρτύριον Μανουὴλ Σαβὴλ καὶ Ἰσμαήλ.—γ'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Σαμψῶν τοῦ ξενοδόχου.—δ'. "Ἐπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελειώσεις τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου."—ε'. Μαρτύριον ἁγ. Προκοπίου.—ς'. Μαρτύριον ἁγ. Παντελεήμονος.—ζ'. Μαρτύριον ἁγ. Καλλινίκου.—η'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Εὐδοκίμου.—θ'. "Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων." "Ἀρχ. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐνδείκνυσθαι μέλλων εἰ αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐγενὴς λογισμὸς.—ι'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως...τῆς...Θεοτόκου..." "Ιδ. καὶ 8584 (50) ιδ'.—ια'. "Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλεύσας Ῥωμαίων Διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Ἀθῆρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ..." "Ἀρχ. Οὐκ ἄρα μόνος αὐτὸς ἀκατάληπτος.—ιβ'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως...Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου..." "Ιδ. 8584 (50) ιε'.—ιγ'. "Ἐπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἰσοπέ." "Ἀρχ. Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως ἐπὶ Ῥοβοάμ. Τέλ. (κολοβ.) ἵνα πιστοτέρους ἀποφάνῃ τῇ θεωρίᾳ τοὺς λόγους..."

3589. 55. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία.
α'. Εἰς τὴν Ἐξαήμερον.—β'. Εἰς τοὺς Ψαλμοὺς.—γ'. Περὶ νηστείας α' καὶ β'.—δ'. Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.—ε'. Περὶ εὐχαριστίας.—ς'. Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν καὶ εἰς τὰ λειπόμενα περὶ εὐχαριστίας.—ζ'. "Ὅτι οὐκ αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.—η'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν.—θ'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου Ἀνθρώπου τινὸς πλουτοῦ εὐφρόνησεν ἡ χώρα.—ι'. Πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.—ια'. Κατὰ μεθυόντων.—ιβ'. Κατὰ ὀργιζομένων.—ιγ'. Περὶ φθόνου.—ιδ'. Εἰς Γόρδιον μάρτυρα.—ιε'. Εἰς τοὺς μ' μάρτυρας.—ισ'. Εἰς Βαρλαάμ.—ιζ'. Ἐν Δακίτοις. "Ἀρχ. Ἀνταγωνίζεται ὁ ἐχθρὸς φιλονεικῶν τῷ ξέωθεν θορύβῳ.—ιη'. Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.—ιθ'. Προτροπικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.—κ'. Περὶ πίστεως.—κα'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.—κβ'. Κατὰ Σαβελλιανῶν.—κγ'. Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἀν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελούτο λόγων.—κδ'. Ῥηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ ἀρχμῷ.—κε'. Περὶ τοῦ μὴ προσηλωθῆαι τοῖς βιωτικοῖς.—κς'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Τέλ. (κολοβ.) ὁ κριτὴς ἐξετάσει· εἰ δὲ μὴ δὴ τοῦτο αὐτὸ συνίης....

3590. 56. Περγ. 4. XIII.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου α'—ιέ'.

3591. 57. Περγ. 8 μέγ. XIV.
"Ἐκ τῶν συλλογῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἐσφρηγιστοῦ."

"Ἐπὶ α'. "Ὅτι τῷ μοναχῷ ἡ ἀκτμοσύνη ἐπήγγελλται."
...Ἐπὶ βγ'. "Ὅτι οὐ δεῖ τῶν ὑπηκόων καταυθεντεῖν ἢ τὰ μὴ ἀνήκοντα αὐτοῖς ἐπιτάττειν." (κολοβ.)

3592. 58. Περγ. 8 μέγ. XIII.
"Τριψίδιον σὺν Θεῷ ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου."
Κολοβόν.

3593. 59. Περγ. 8. XIV.
Μηναῖον Μαΐου.

Ἐν τέλει· Τέλος εἰληφεν ἡ θεία βίβλος αὐτῆ χειρὶ μοναχοῦ ἀθλίου Εὐγενίου ἔτους 5'σκη' Ἰνδ. γ' μηνὶ Νοεμβρίῳ ιε' ἡμέρᾳ Πέμπτῃ (=1820).

3594. 60. Περγ. 8. XIII.
Ψαλτήριον.

Προτάσσονται δὲ τοῦτου α'. Ἀγίου Διονυσίου Πῶς ὁ Θεὸς καλεῖται ἅγιος ἅγιος.—β'. "Πῶς χρὴ μερίσαι τὰ κδ' γράμματα εἰς τρία μέρη ἰσόψηφα."—γ'. Διάφοροι σημειώσεις περὶ τοῦ Ψαλτήρος, ἐν αἷς καὶ Θεοδωρήτου Κύρρου.—δ'. Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τοὺς ψαλμοὺς. "Ἀρχ. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος.—ε'. "Γεωργίου [Ξιφιλίνου] Ἰαμβεῖα εἰς τὸν θεοπάτορα Δαυὶδ."

Ἀρχ. Ἡ μουσικὴ μὲν Ὀρφείως πάλαι λύρα Ἑλληνας ἦν ἐφῆσαν οἱ μυθογράφοι.
Γέγραπται δὲ κατὰ δύο σελίδας.—ς'. "Στίχοι [Ἰωάννου] τοῦ Γεωμέτρου εἰς τὸ Ψαλτήριον."

Ἀρχ. Σίγησον Ὀρφεῦ, βίψον Ἐρμῇ τὴν λύραν τρίπους ὁ Δελφοῖς δῶνον εἰς λήθην ἔτι.
—ζ'. "Αἱ θεαὶ ἐντολαὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ." "Ἀρχ. Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.—η'. "Προῖμιον εἰς τὸν Ψαλτήρα καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν Δαυὶδ." "Ἀρχ. Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ μὲν ὄλον εἰπεῖν ὁ Θεοῦ παῖς ὑπερασπιῶ φησὶ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ.

Τοῦ Ψαλτηρίου τὸ κείμενον γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ, περὶ δ' αὐτὸ δεξιόθεν, ἀριστερόθεν καὶ κάτωθεν παρασελίδος ἔρμηνεια. Ἡ ἔρμηνεια εἰς τὸν πρῶτον ψαλμὸν ἀρχεται ὧδε· Ὁ πρῶτος οὗτος ψαλμὸς ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις ὧν οὐδὲ παρὰ τῶν ἐρμηνευσάντων ἔτυχεν ἐπιγραφῆς· ἐστὶ δὲ οὐ μόνον ἠθικὸς, ἀλλὰ καὶ δογματικὸς. Παραίνει γὰρ προσέχειν τοῖς θεοῖς λόγοις.

*3595. 61. Περγ. 8. XIII. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγωνισκόμενοι λόγοι.

Ὁ 15' εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα μένει κολοβός.
Ἐκάστου τῶν λόγων πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς προτάσσεται εἰκὼν ἔχουσα ἀντικείμενον ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου. Τὸ δὲ πρῶτον ἀρχικὸν γράμμα ἐκάστου λόγου σχηματίζεται συνήθως δι' εἰκόνας ἁγίου. Ἄξιον δὲ σημειώσεως ἐστὶν ἰδίως τὸ ἀρχικὸν Τ τοῦ 15' λόγου.

Ἐν φ. 1, β εἰκὼν παριστώσα τὸν βιβλιογράφον ἢ τὸν δωρητὴν τοῦ κώδικος περιβεβλημένον στολὴν ποδῆρη καὶ παρουσιάζοντα τὸν τύμον τῶν λόγων εἰς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦ δωρητοῦ τούτου ἢ βιβλιογράφου τοῦ ἐπιμελέστατα γεγραμμένου κώδικος περὶεχοτο πάντως ἐν τῷ νῦν λείποντι αὐτοῦ τέλει.

3596. 62. Περγ. 8. XIV.

Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον. (Ἀκέφ.).

3597. 63. Περγ. 8. XIV.

1. Ἀδήλου Πρόλογος εἰς τὰ ἔργα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου; (ἀκέφ.).

Ἄρχ...Ιεράρχαις ἠνίκα καὶ ἡμεῖς ὡς οἴσθα καὶ αὐτός. Τέλ. τὰ συνοπτικῶς εἰρημένα τῷ ὄντως ιεροθέῳ διακρίνοντες καὶ ἐκφαίνοντες.

2. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Περὶ τῆς οὐρανίας Ιερραρχίας.

3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ Δημοφίλῳ θεραπευτῆ περὶ ἰδιοπραγίας καὶ χρηστότητος."

Τὸ κείμενον τῶν ἀνωτέρω γέγραπται διὰ μειζόνων γραμμῶν ἐν τῷ μέσῳ, ἐν δὲ τῇ ῥα φέρονται ἀραιὰ σχόλια, συμπιπτόντα ἐν μέρει μόνον πρὸς τὰ τοῦ ἁγίου Μαξίμου καὶ τὴν Παραφράσιν τοῦ Παχυμέρου. Τέλ. τῶν εἰς τὸ Περὶ Ιερραρχίας σχολίων Ταῦτα οὐχ οἶόν τε νοεῖν ὡς εἰσὶ πλὴν εἰ μὴ τοὺς ἀξιοθένητας τοιαύτης τελειότητος ὁποίας ἄρα καὶ εἶναι προσήκει ἀνδρας καθάπερ ὁ ἅγιος οὗτος φησὶν Ιερρεὺς ὄντες καὶ θείων ἐλλάμψεων ἀξιοθένηαι περὶ τὴν τῶν δυντῶν γνῶσιν καὶ περὶ τὴν πρὸς Θεὸν καθαρὰν ἀνάτασιν. Ἐκ γὰρ τοιούτων θεοούμενος ἐν ἔξει γίνεται τῆς ἀγγελικῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ἐν ἐκείνοις ἀσχλησίας, καθ' ἣν ῥαστῶνεύμενος λοιπὸν ὁ νοῦς ὡς ἐν ῥῶνι λήξει γενόμενος ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν σωζομένων εὐπαθῶν καθ' ὅσον δυνατὸν Θεὸν μιμεῖται τὸν θέλοντα πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι ἀπολαύσας τῶν τοῦ Θεοῦ θεουργῶν ἐπιφοιτήσεων τουτέστι τῶν θεοῦ ἐργαζομένων καὶ ἀποτελουσῶν. Τὰ δὲ εἰς τὴν Ἐπιστολὴν Δημοφίλῳ σχόλια ἄρχονται, ὡς ἐν τῇ Παραφράσει Παχυμέρου: Ὁ Δημοφίλος οὗτος μοναχὸς ἦν ὡς δηλοῖ τὸ θεραπευτῆ. Τέλ. ἐν ἔρμηνείᾳ τῶν λέξεων καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ φιλανθρώπων ἀγγέλων Σημαίνει ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπους καλεῖ τοὺς ἀγγέλους.

3598. 64. Περγ. 8. XIII.

"Τοῦ μακαριωτάτου Βουλγαρίας [Θεοφυλάκτου] Ἐπιόμνημα εἰς τὸν μακάριον Ματθαῖον."

Ἐπονται τὰ Ἐπιόμνηματα εἰς τοὺς λοιποὺς Εὐαγγελιστάς.

Τὰ τρία τελευταῖα φύλλα λίαν ἐφθαρμένα.

*3599. 65. Περγ. 8. XIV.

1. Ψαλτήριον.

Προτάσσονται μὲν α'. Ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. Σάμβατον μὲν ἔστιν ἀπὸ τῶν κακῶν ἀργεῖα καὶ ἀποχή. [N]εομηνία δὲ τὸ ἀεὶ νεάζειν τοῖς ἀγαθοῖς ἐργοῖς.—β'. Ἔμνοι τραδικοί.—γ'. "Ἐπόσεις Ψαλμῶν Ἐὐσεβίου Παμφίλου."—δ'. "Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ ὑπερτίμου Στιχηρὰ εἰς τὸν ῥν' ψαλμῶν ἐνθα καὶ δι' ὧν ἐρρήθησαν πρὸς τὸν κύριον Μιχαὴλ καὶ βασιλέα τὸν Δούκαν."—ε'. Περὶ τῶν ἐκδόσεων τῶν ψαλμῶν καὶ περὶ διαψαλμάτων.

Ἐπονται δὲ τῷ Ψαλτήριῳ α'. "Ἔμνος λυχνικός ὁ κατὰ συνθήειαν."—β'. "Προσευχὴ Συμαίων ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου."—γ'. "Μακαρισμοὶ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου." (κολοβ.)

2. "Αἱ τάξεις τῶν μητροπολιτῶν."

3. "Αἱ τάξεις τῶν ἀρχιεπισκοπῶν."

4. "Ὄνόματα τῶν μεγάλων ποταμῶν ὁμοῦ μδ."

5. "Ὄνόματα τῶν μεγάλων ὀρέων ὁμοῦ ιβ'."

6. "Περὶ τῶν ιβ' ἀνέμων."

7. "Περὶ νησσιῶν μεγάλων."

8. "Περὶ πελάγων μεγάλων."

9. "Περὶ τῶν ἑπτὰ θεαμάτων."

10. "Περὶ μωρίων ἀνθρώπου."

11. "Περὶ ἀγγελικῶν ταγμάτων."

12. "Πόσοι προφήται καὶ τί τὰ ὀνόματα αὐτῶν."

13. "Περὶ ἐκλογῆς τῶν θείων."

14. "Τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα βιβλία, οὐχ εὑρισκόμενα δέ."

Ἄρχ. Ἀδάμ, Σῆθ, Ἐνὼχ ἀποκρύφου...

15. "Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Περὶ πίστεως."

Ἀπόσπασμα. Ἄρχ. Χρῆ πάντα Χριστιανὸν οὕτως πιστεύειν τῷ πατρὶ.

16. "Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."

Ἀπόσπασμα.

17. "Ποίῳ τρόπῳ ἡ ψυχὴ χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος."

18. Εὐχή.

Ἄρχ. Κύριε ὁ Θεὸς μου ὁ μέγας καὶ φοβερός.

19. "Κανὼν τῶν ἁγίων πάντων ἦτοι τοῦ ἄλλου χρόνου φέρων μνήμην καθ' ἐξῆς πάντων κατ' ὄνομα."

20. "Στιχηρὰ ἀναστάσιμα εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα."

21. "Στιχηρὰ κατασκευτικὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

22. "Περὶ τῆς ἀποκρέου καὶ τοῦ Πάσχα."

23. "Ψήφος τῆς ἀποκρέου καὶ τοῦ Πάσχα."

24. "Ὀροπόδιον ἐνόδιον ἐκ τῆς ἐκάστου σκιᾶς λαμβανόμενον."

Προτάσσεται μὲν ἐγχρωμον διάγραμμα τοῦ Ὀροποδίου, ἔπονται δὲ πίνακες τῶν ὠρῶν καὶ τοῦ μήκους τῆς σκιᾶς ἐντὸς κοσμημάτων ἀψιδωτῶν.

25. Πίνακες πασχαλίων ἐν κύκλοις ἀπὸ τοῦ ἔτους Σωκά (= 1313).

26. Πίναξ λέξεων ἀναγινωσκομένων ὁμοίως ἐκ πάντων τῶν μερῶν.

Ἐν ταύταις καὶ ἡ ἐπιγραφή Σάβας γέγραφε τὴν δέλτον ταύτην.

Ἐν τέλει οἱ ἐξῆς στίχοι, γεγραμμένοι καταλογάδην:

Τὴν ὑμνόμενον ψαλμepόνυμον βιβλον τὴν ἐν προφήταις Δαυτδ ἔσματογράφου πάνυ ἔτευξεν εὐσύνοπτον κριπίδα Σάβας μοναχὸς κόλπου Νικομιδίας κώμης οὐ μικρὰς Μάνου λιμένος δν τοῦ Καλαθὰ πάντες ἐπονομάζουον ἦνπερ κατασχῶν πᾶς τίς εὐφρονῶν φίλε μέμνησον τοῦτον εὐχαριστῶν Κυρίῳ.

Ἐν δὲ τῷ τέλει ἐντὸς κοσμημάτων σταυροειδοῦς Σάβας.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—26 ἀποτελοῦσι δεῦτερον μέρος τοῦ κώδικος, εἰσι δὲ γεγραμμένα εἰ μὴ ὑπ' ἄλλης χειρὸς, ἀλλὰ διὰ γραφῆς διαφόρου τῆς τοῦ Ψαλτηρίου.

Κοσμεῖται δὲ τὸ Ψαλτήριον ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις ὑπὸ 10 εἰκόνων. 1 (φ. 5 α). Εἰκὼν δι' ἀπλῶν χρωμάτων παριστώσα τὸν Ἰησοῦν μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἰουδαίων πρὸ τῆς ἐξηραμένης συκῆς.—2 (φ. 5 β). Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐν μέσῳ τῶν βαπτιζομένων Ἰουδαίων, εὐλογοῦμενος ἀφ' ὑψηλοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ.—3 (φ. 11 α). Εἰκὼν διηρημένη εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν ἄνω ἐξεικονίζει τὸν Ἰησοῦν περιβαλλόμενον ὑπὸ κύκλου δόξης καὶ παριστάμενον ἐν μέσῳ τῶν ἀγγέλων, τὸ δὲ κάτω τὸν Μωσῆν πρὸ τῆς καιομένης βάτου.—4 (φ. 11 β). Ὁ ἄγγελος, ἐξάγων ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἐκ τοῦ στόματος τὴν ψυχὴν, ἔχουσαν μορφήν βρέφους. Ἄνωθεν δ' ἡ ἐπιγραφή Ἐξέλιθε ψυχὴ καὶ κρίνου κατ' ἀξίαν.—5 (φ. 11 β). Ἡ ψυχὴ ἐν μορφῇ βρέφους ὀδηγουμένη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς ἀβύσσους καὶ πελάγη.—6 (φ. 12 α). Ἀμαρτωλὸς κολαζόμενος ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς. Ἄνωθεν δ' ἡ ἐπιγραφή Θρήνηι ψυχὴ μου καὶ φύγης ἄπερ βλέπεις.—7 (φ. 12 α). Δίκαιος εὐλογοῦμενος ὑπὸ δύο ἀγγέλων.—8 (φ. 12 α). Ἡ Θεοτόκος ὀρθία καὶ κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ τὸν Ἰησοῦν. Εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς προσπίπτει μοναχὸς τις, πιθανὸς ὁ ἀφιέρωσας τὴν βίβλον. Ἄνωθεν δ' ἐρυθρὰ ἡ ἐπιγραφή Φέρεῖς ἀχραντὸν τὸν κρατῶντα τὴν κτίσιν. Κάτωθεν δὲ Δύσιν πταισμάτων μῆτερ τοῦ Λόγου ζητῶν—ἀνιστόρησα σοῦ...οἰκτρώτατος καὶ Ναζωραίου.—9 (φ. 13 α). Σολομῶν. Ἄνωθεν δ' ἡ ἐπιγραφή Στόμα τὸ γέμον τὸν πλοῦτον τῆς σοφίας.—10 (φ. 13 α). Ὁ προφητὰς Δαυὶδ.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν εἰκόνων εἰσι γεγραμμέναι διὰ γραμμῶν κεφαλαίων.

3600. 66. Περγ. 8. XIII.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

3601. 67. Περγ. 8. XII (;).

Τετραευάγγελον.

Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Περιέχεται μόνον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Μάρκου ἀπὸ τοῦ ἀκεφάλου ε' κεφαλαίου καὶ ἐξῆς.

3602. 68. Περγ. 8. XIII.

Πράξεις καὶ Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Προτάσσεται α'. "Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων," β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων. Ἐν τέλει α'. Πίναξ τῶν καθημερινῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀποστόλων, β'. Πίναξ τῶν ἑορτασίων ἀποστόλων κατὰ μῆνας.

†3603. 69. Περγ. 16. XIII.

Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ψαλμοὺς

ἐν χωλιάμβοις γεγραμμένοις καταλογάδην δι' ἄλλου τοῦ κώδικος.

Ἀρχ. Μακάριος πᾶς ἀσεβῶν ἐκδρὰς τρίβους καὶ τῶν ἀσεβῶν τὰς ὁδοὺς παρεκλίνας ἀνδρῶν τε λοιμῶν ἐκφυγῶν συνεδρίας ἐπευδοκῶν δὲ τοῖς νόμοις τοῦ δεσπότου.

Τέλ. αἰνεῖτε τυμπάνοις καὶ χοραυλαῖαι· αἰνεῖτε χορδῶν τῶν πολυφθόγγων κρότοις καὶ πρὸς μελησμοῖς ὀργάνων βαρυβρόμων

αἰνεῖτε κυμβάλῃσιν εὐχέστατοις ἐπινικίοις ἀλλαλαγμοῦ κυμβάλοις πᾶσα πνοὴ τὸν Κύριον δοξασάτω.

Ὁ κώδιξ ἐστὶ δι' ἄλλου παλιμψήστος. Ἡ δ' ἀρχαιότερα γραφὴ (XI. 4) περιεῖχε Τροπάρια, ἀνήκοντα τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Παρακλητικὴν.

*3604. 70. Περγ. φύλλ. μέγ. X. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἐρμητεία εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστολὴν (ὁμιλίαι μδ') καὶ εἰς τὴν πρὸς Τίτον (ὁμιλίαι 5').

Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς.

Ἐν τέλει Ἐγράφη τῷ ἐνδοξοτάτῳ Βασιλεῖω πατρικίῳ καὶ παρακοιμωμένῳ τοῦ φιλοχρίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου διὰ χειρὸς Νικηφόρου νοταρίου δούλου ἐλαχίστου μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτικῆνος ιγ' (955 ;).

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων, ὧν τινα ἀξιόλογα, φέρεῖ δὲ καὶ ἐπιγραφὰς χρυσαῖς ὀλόχρυσος δ' ἐστὶν ὁ ἐν ἀρχῇ προτασσόμενος Πίναξ τῶν ὁμιλιῶν.

3605. 71. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2.

I. Ὁμιλίαι καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτάς.

α'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Περὶ νηστείας καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε."—β'. Τοῦ αὐτοῦ "Ὅτι οὐκ ἀρκεῖ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς."—γ'. Τοῦ αὐτοῦ "Λόγος κατὰ αἰρετικῶν καὶ εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου."—δ'. Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.—ε'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.—ς'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Βατα.—ζ'. Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὰ Βατα.—η'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τῆς ἀγίας μεγάλης Δευτέρης.—θ'. Τοῦ αὐτοῦ τῆς ἀγίας μεγάλης ἐβδομάδος.—ι'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν δίκαιον καὶ μακάριον Ἰώβ. Ἀρχ. Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων.—ια'. Τοῦ αὐτοῦ "τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τρίτης ἐκ τῆς ἐρμηνείας εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον εἰς τὸ ῥητὸν "Ὅτε δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου."—ιβ'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους καὶ περὶ μετανοίας.—ιγ'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν δίκαιον καὶ μακάριον Ἰώβ. Ἀρχ. Φέρε καὶ ἡμεῖς ἀψώμεθα.—ιδ'. Τοῦ αὐτοῦ "τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σιμωνος τοῦ λεπροῦ.—ιε'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ. Ἀρχ. Πανταχοῦ μὲν καὶ ἐπὶ πάντων.—ις'. Τοῦ αὐτοῦ "πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα." Ἀρχ. Μιμηταὶ μου γίνεσθε φησὶν ὁ Παῦλος.—ιζ'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.—ιη'. Τοῦ αὐτοῦ "τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου ἐρμηνείας εἰς τὸ ῥητὸν τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος."—ιθ'. Τοῦ αὐτοῦ "εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ληστὴν καὶ τὰ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας."—κ'. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου εἰς τὸ ῥητὸν τῆς δευτέρας ἡμέρας ἡμεῖς εἰσὶν μετὰ τὴν Παρασκευὴν."—κα'. Γρηγορίου Ἀντιοχείας εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Κυρίου.—κβ'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα."—κγ'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.—κδ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀρχ. Πάσχα ἡ σήμερον ἡμέρα.—κε'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀρχ. Σήμερον ὁ οὐρανὸς ἀγάλλεται.—κς'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀρχ. Λαμπρὰ καὶ περιχαρῆς.—κζ'. Τοῦ αὐτοῦ "κατὰ μέθης

3612. 78. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

“Βιβλίον Εὐαγγελιῶν τὸ τρίτον.”

Διήρηται εἰς ὑποθέσεις μθ'. α'. “Ὅτι δεῖ ἐξ ὑπονοῶν μὴ κατακρίνειν τινὰ ἢ δλωσ πιστεῦεν ταῖς ὑπονοῶσις ἐν τῷ βίβῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.”—...μθ'. “Ὅτι δεῖ τῶν μὴ διαφερόντων ἡμῶν ἢ τῶν ἀλλοτρίων ὡς δλεθρίων ἀπέχεσθαι.”

Ἐν τέλει

Βιβλος μὲν αὐτῆ τῆς μονῆς τῆς Πανάγνου, γραφεὺς δὲ ταύτης Γεώργιος τίς ξένος οὐ πλὴν δλωσ γε, τὸ πλεόν δὲ τῆς δλης.

Ἀγῶν δὲ πάλιν συνδρομὴ καὶ ἐξοδος τοῦ Καλλινίκου καὶ φιλοχρήστου, φίλος.

Ἐν ἔτει 5'ωκθ' ἰνδ. δ' (=1821).

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν.

3613. 79. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

“Ἱστορία ψυχωφελῆς

ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθίοπων χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεῖσα ἀπὸ τῆς ἀραβικῆς γλώττης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐν ἣ ὁ βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαρίων.”

Τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον ἐκπεσόντα ἀντικατεστήθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

*3614. 80. Περγ. 4. XIV.

Τετραευάγγελον.

Προτάσσονται α'. Ἡ ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ, ἐντὸς κοσμημάτων σχήματος σταυροειδοῦς.—β'. Οἱ κανόνες τῶν εὐαγγελίων, ἐντὸς ἀπλῶν τετραγώνων.—γ'. “Στίχοι ἱροϊκοὶ ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δ' εὐαγγελιστάς.”—δ'. “Συναξάριον περιέχον τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων εὐαγγελίων.”—ε'. “Ἰπόμνημα εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.” Ἀρχ. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰ γεγονότα καὶ γραφέντα θαύματα ἐν τῇ Κοιμήσει.—ς'. “Ἐρμηνεῖαι λέξεων βραϊκῶν τῶν ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίῳ ἐμφερομένων.” Ἀρχ. Ἀμυναδὰβ λαοῦ μου ἐκουσίον λαός. Ἀβιά Πατρός μου κύριος. Ἀσά χαίρων. Τέλ. Ὁβηδ δουλεύων. Ὡσαννά σώσον δὴ ἢ ἐρχου Κύριε.—ζ'. “Ἰπόμνημα εἰς τὸν μακάριον Ματθαῖον τὸν εὐαγγελιστήν.” Ἀρχ. Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστῆς πατριδα μὲν ἔσχεν τὴν Γαλιλαίαν. Τῶν τριῶν τελευταίων φύλλων ἢ τάξις συγκεχυμένη.—η'. “Τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.”—θ'. “Ἰπὸθεσις τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου.”

Τὸ κείμενον τῶν εὐαγγελίων γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ, περὶ αὐτὸ δ' ἐν τῇ ῥῆ εὐρηται ἑρμηνεία. Καὶ ἡ μὲν ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἀρχ. Εὐαγγέλιόν ἐστὶ λόγος περιέχων ἀγαθῶν ἀγγελίαν πραγμάτων κατὰ τὸ εὐλογον διὰ τὸ ὠφελεῖν εὐφραίνειν τὸν ἀκούοντα ἐπ' ἀν παραδέξεται τὸ ἀπαγγελλόμενον ἢ λόγος περιέχων ἀγαθῶν παρουσίαν. Κατὰ Ματθαῖον δὲ ἐπιγράφεται ἐπειδὴ Ματθαῖος ὁ τελώνης εἰς ὧν τῶν ἰβ' τοῦτο συνεγράψατο καὶ ἐξέδωκεν φωνῇ τῇ Ἑβραϊδὶ. Ἡ δ' εἰς τὸν Μάρκον ἑρμηνεία ἀρχ. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τοῦ προφητικῶν πνεύματος τοῦ ἐξ ὕψους ἐπιόντος τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. Τέλ. Εἰ γὰρ πάντα παρεδέξατο εὐκαταφρονητότερα ἀν ἦν καὶ τὰ τέσσαρα ἂ προέκρινεν· νῦν δὲ τῶν πολλῶν ἀποδοκιμασθέντων τοῖς τέσσαρσιν ὡςπερ στοιχειοῖς εὐχρήστοις ἀρδομένη

καὶ πλαινομένη εὐφραίνει καὶ ἀξεί θάλλουσα. Ἡ δ' εἰς τὸν Λουκᾶν ἑρμηνεία ἀρχ. Τὸ ἐπεχείρησαν ἐνταῦθα λελθούσαν ἔχει κατηγορίαν τῶν χωρὶς χαρίσματος ἐλθόντων ἐπὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν εὐαγγελίων. Ματθαῖος γὰρ οὐκ ἐπεχείρησεν, ἀλλ' ἔγραψεν ἐξ ἁγίου πνεύματος κινούμενος ὁμοίως καὶ ὁ Μάρκος καὶ ὁ Ἰωάννης. Τέλ. καὶ ἐστὶν ὁ αὐτὸς ἀεὶ σὺν τῇ ἀκηράτῳ σαρκὶ ἅμα πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως ὃν ἐκδεχόμεθα ἐλεύσεσθαι ἐν τῇ δευτέρῃ αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐπὶ τῷ κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς· αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. Ἡ δ' εἰς τὸν Ἰωάννην ἑρμηνεία ἀρχ. Ὅρα δσον δύναται τοῦ ἐν ἀρχῇ τὸ ἦν· εἰ γὰρ ἐν ἀρχῇ ἦν πότε οὐκ ἦν; δια τοῦτο δὲ φησὶν ὁ λόγος καὶ οὐχ ὁ υἱός. Τέλ. εἰ δὲ δσα δύναται ποιῆσαι ὡς Θεὸς ἢ καὶ δσα ἐποίησε δημιουργήσας θαυμαστά ἔργα καὶ παράδοξα ἐὰν ἐγράφη καθ' ἐν οὐδὲ τὸ φαινόμενον τοῦτο διάχωρον καὶ περίμετρον τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ κόσμος ἡδυνήθη χωρῆσαι τὰ περὶ τούτων γραφόμενα βιβλία ἀμήν.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.

3615. 81. Περγ. 8 μέγ. XIII.

Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).

3616. 82. Περγ. 8 μέγ. XII. σελ. 2.

Ἀναγνώσματα προφητῶν (κολοβ.).

3617. 83. Περγ. 8 μέγ. XII.

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικῶ Ἰουνίου—Αὐγούστου κατ' ἐκλογῆν.

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς Ἀρσενίου μοναχοῦ τοῦ ἐπίκλην Σπαστρικῶ μηνὶ Ἰουλίῳ κς' ἰνδ. ιε' ἡμέρα Δευτέρᾳ ἐπὶ βασιλείᾳ Ἰωάννου τοῦ πορφυρογεννήτου καὶ Κομνηνοῦ πατριάρχου τῶν ἁγιωτάτου Δέοντος τοῦ Στουπή... (=1187).

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένη μοναχοὺς εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀπτωνίου.”

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 (κολοβ.) ἀνήκει εἰς συμπεπηγμένον μέρος ἄλλου κώδικος (Περγ. XII. σελ. 2).

3618. 84. Περγ. 8 μέγ. XIII.

Μηναιὸν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.

Μετά τινων τροπαρίων σεσημασμένων.

3619. 85. Περγ. 8 μέγ. XII.

Ἀναγνώσματα τῶν εὐαγγελίων κατὰ μῆνας (ἀκέφ.). Ἐν τέλει· Χριστέ μου σώσον Μιχαὴλ ἐλαχίστη ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας τῷ Πόθῳ κτησαμένῳ τῆνδε τὴν ἱερὰν βίβλον ὀρμωμένῳ πόλῳς εὐκλεοῦς Καρίας· εὐχεσθε δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ πάντες οἱ τοῦτο ὑπὸ χειρᾶ λαμβάνοντες.

3620. 86. Περγ. 8 μέγ. XI.

Ψαλτήριον.

Προτάσσονται α'. “Ἰπὸθεσις Εὐσεβίου.” Ἀρχ. Τῆς

βίβλου τῶν Ψαλμῶν ἤδε ἂν εἴη ἡ διαίρεσις.—β'. 'Ανεπίγραφον. "Αρχ. 'Ιστέον ὡς ἡ καθόλου τῶν Ψαλμῶν ὑπόθεσις εἰς ταῦτα διήρηται τὰ μέρη, εἰς τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ δογματικόν.—γ'. 'Ανεπίγραφον περὶ τῶν διαφόρων ἐκδόσεων τῶν Ψαλμῶν. "Αρχ. 'Ἡ τῶν οβ'. οὔτοι 'Εβραῖοι δυνατεὶ ἐξελέγησαν ἀπὸ ἐκάστης φυλῆς ἐξ ἧς ἡρμήνευσαν τὴν θείαν Γραφήν.—δ'. "Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ψαλμῶν ἔρμηνεῖα τινῶν κατ' ἐπιτομήν." "Αρχ. 'Ἐδσεβίου 'Ἐκατὸν πεντήκοντα τυγχάνουσιν οἱ Ψαλμοί.—ε'. "Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἀγίου Μαξίμου 'Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ ἀποστολικὸν βῆτον Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν."—ς'. "Τοῦ ἀγίου 'Αθανασίου πατριάρχου 'Αλεξανδρείας 'Υπόθεσις εἰς τοὺς ρ' Ψαλμοὺς." "Αρχ. 'Εἰσι μὲν οὖν ἵνα τοῦτο πρῶτον τις τῆς βίβλου παρατηρήσῃται οἱ μὲν διηγηματικοὶ λεγόμενοι.

Τὸ μὲν κείμενον τοῦ Ψαλτηρίου γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ, ἐν δὲ τῇ ῥα φέρεται περὶ αὐτὸ ἔρμηνεῖα κατὰ παραγράφους. 'Ἡ ἔρμηνεῖα ἀρχ. Μακάριος ὄνομα τῆς κατ' ἀρετὴν πολιτείας ὑπάρχει καρπός· ὡς περ γὰρ ἕκαστον τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτηδευμάτων εἰς τι τέλος ἀφορᾷ οἷον ἡ στρατιωτικὴ εἰς τρόπαια καὶ ἡ ἱατρικὴ εἰς ὑγείαν, οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιστήμη καρπὸν ἔχει καὶ τέλος τὸν θεῖον μακαρισμόν. Μηδεὶς δὲ τοῦ μακαρισμοῦ τούτου ἐστερησθαι τὰς γυναῖκας νομιζέτω· συμπεριλαμβάνει γὰρ τοῖς ἀνδράσι καὶ τὰς γυναῖκας κατὰ τὸ εἶναι τὸν ἀνδρα κεφαλὴν τῆς γυναϊκός.

'Ἐν τελει' Ἐτελειώθη μηνὶ 'Ἰανουαρίου ἰνδ. ε' ἔτους ,ς' φμ' (=1037). 'Ἐν τινι δὲ τῶν τελευταίων φύλλων, μείναντι ἀγράφῳ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους· Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἕκτη ἡμέρα πρώτη ἰνδ. ιε' τοῦ ,ς' ψπ' ἔτους ἐγενόμην ἀρχιερεὺς Σμύρνης. Προσέτι δὲ 'Ἐγεννήθη ὁ ἐγγονός μου Θεόδωρος ὁ Ξιφιλίνος μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἡμέρα ἕκτη ἰνδ. δευτέρῳ τοῦ ,ς' ψπ' δευτέρου ἔτους.

3621. 87.

Περγ. 8. XIII.

"Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ 'Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινεὺτ Ἀδύου ἀσκητικοὶ γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσῃ· ἔρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ 'Αβραμίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα."

Φύλλα τινὰ ἐν τῷ μέσῳ ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ χαρτῶν.

3622. 88.

Περγ. 8. XIII.

Διονυσίου τοῦ 'Αρεοπαγίτου

α'. Περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας.—β'. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.—γ'. Περὶ θείων ὀνομάτων.—δ'. Περὶ μυστικῆς θεολογίας.—ε'. 'Ἐπιστολαί.

3623. 89.

Περγ. 8. XII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

α'. Κατηχήσεις ἀπὸ τῆς ι' (ἀκεφ.).—β'. "Στιχολογία." "Αρχ. Ναυκρατίου μεγάλου γλυκερὸς πόνος ὄν ποτ' ἐκεῖνος.—γ'. "Ἰαμβοί." "Αρχ. 'Ἄλλ' ὦ Θεοῦ δώρημα πᾶσιν ἐν βίῳ.—δ'. "Ἰαμβοὶ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις." (Εἰς λείψανα τῶν ἁγ. μαρτύρων, εἰς τὴν κέλλαν τοῦ πατρὸς ἡμῶν, εἰς ἀποτασσομένους, εἰς ἡγούμενον, εἰς ὑποτακτικόν, εἰς τὸν τὰ δεύτερα φέροντα, εἰς τὸν οἰκονόμον). Κολοβ.

Μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀρ. γ' καὶ δ' "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴν Θεόδωρον ἡγούμενον τοῦ Στουδίου." "Αρχ. 'Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ ὅσιος καὶ μέγας πατήρ ἡμῶν ὁ Χριστοῦ θεράπων καὶ ὁμολογητὴς Θεόδωρος.

3624. 90.

Περγ. 16. XIII. (φ. 251).

ι (φ. 1 α). "Ἐκ τῶν τοῦ 'Ἡροδότου Μουσέων" 'Ἐκλογή.

α' (φ. 1 α). 'Ο δὲ Κύρος αὐτέων ἀκούσας τὰ προσχόντο, ἐλεξέ σφι λόγον—ὅτι δὴ 'Ἰωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος ἀπίστασθαι σφέας ἀπὸ Κροίσου οὐκ ἐπέειθοντο ('Ἡροδ. ι. 141).—β' (φ. 1 α). Νίτρωβις Βαβυλῶνος βασίλεια τοιαῦτα ἐμμηχανήσατο—εἰ μὴ ἀπληστός τε χρημάτων ἕας καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ ἂν, θήκας νεκρῶν ἀνέψαγας (ι. 187).—γ' (φ. 2 α). 'Αμείβεταί οἱ δὴ οὖν ὁ 'Τσάσπης τοῖςδε· ὦ βασιλεῦ· μὴ εἴη ἀνὴρ Πέρσης γεγονὼς ὅστις τοι ἐπιβουλεύσει· εἰ δ' ἔστιν, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα (ι. 210).—δ' (φ. 2 α). "Ἀπληστε αἵματος Κύρε· μὴδὲν ἐπαρθῆς—καὶ ἀπληστον ἔοντα αἵματος κορέσω (ι. 212).—ε' (φ. 2 α). 'Ἀσκὸν ἐμπλήσασα ἀνθρωπῶν Τόμυρις ἐδίξτε—σὺ μὲν ἐμὲ ζῶσαν σε καὶ νικῶσαν μάχῃ ἀπώλεσας (ι. 214).—ς' (φ. 2 β). Ψαμμίτιχος ὡς οὐκ ἠδύνατο πυνθανόμενος πόρον οὐδένα τούτων ἀνευρεῖν—τοιούτω σταθμισάμενοι πρήγματι τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους ἐωυτῶν εἶναι (ιι. 2).—ζ' (φ. 3 α). Τοὺς δὴ ὦν Αἰγυπτίους τρία ἔτια φρουρήσαντας—ἔσεσθαι αὐτοῖσιν ἐνθαῦτα καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας (ιι. 30).—η' (φ. 3 β). 'Ἐσθίουσιν Αἰγύπτιοι ἐν τῆσιν ὁδοῖσι· λέγοντες ὡς τὰ μὲν αἰσχρὰ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεῶν, τὰ δὲ μὴ αἰσχρὰ, ἀναφανδόν (ιι. 35).—θ' (φ. 3 β). 'Ἡρακλέα θελήσαντα πάντως ἰδέσθαι τὸν Δία—ἀπὸ τούτου κριοπρόσωπον τῷγαλμα ποιέουσιν Αἰγύπτιοι (ιι. 42).—ι' (φ. 4 α). 'Ἐν δὲ τῆσιν συνοουσίησι τοῖσιν εὐδαιμοσίην Αἰγυπτίων—πίνου τε καὶ τέρπευ· ἔσειαι γὰρ ἀποθανῶν τοιοῦτος (ιι. 78).—ια' (φ. 4 α). 'Ὡς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφαινομαι τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρὴν ἀπολόμενοι, καταφανὲς τοῦτο τοῖσιν ἀνθρώποισι ποιήσωσιν, ὡς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων, μεγάλα εἰσὶ καὶ αἱ τιμωραὶ παρὰ τῶν θεῶν· καὶ ταῦτα μὲν τῇ ἐμῇ δοκέει εἰρηται (ιι. 120).—ιβ' (φ. 4 α). Τα μὲν δη πρῶτα κατῶνοντο τὸν 'Ἀμασιν Αἰγύπτιοι—καὶ προμηθέεσθαι ἑαυτοῦ ἐκέλευσεν (ιι. 172).—ιγ' (φ. 4 β). Τὸ μὲν ὄροριον μέχρις ὄτου πληθυσίως ἀγορῆς προθύμως ἐκρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα—τούτων δὲ ὡς ἀληθέων ἔόντων καὶ ἀψευδέα μαντήια παρεχομένων, τα μάλιστα ἐπεμέλετο (ιι. 173).—ιδ' (φ. 5 β). Λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός—ἐπεὶ τε ἀνδρῶθη καὶ ἔσχε τὴν βασιλείαν, ποιήσασθαι τὴν ἐπ' Αἰγυπτον στρατείαν (ιιι. 2).—ιε' (φ. 6 α). Τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοισιν Αἰγυπτίοις—αὐτὸν δὲ ψαμμίρι (sic) ἀναστήσαντες ἦγον παρὰ Καμβύσην (ιιι. 14, 15).—ισ' (φ. 7 β). Νῦν δὲ αὐτῷ τόξον διδόντες τάδε ἔπεα λέγετε—τούτω γὰρ ἑαυτοῦς ὑπὲρ Περσέων ἡσσοῦσθαι (ιιι. 21).—ιζ' (φ. 8 β).—Ἐχει δὲ ὁ μόσχος οὗτος ὁ 'Ἄπις καλεόμενος σημεῖα τοιάδε—Αἰγυπτίων δὲ τὸν ἂν λάβωσιν ἑορτάζοντα κτείνειν (ιιι. 38).—ιη' (φ. 9 α). Τῶν δ' ἀδελφῶν τὴν νεωτέραν ἐπεσομένην οἱ ἐπ' Αἰγυπτον κτείνει—αὐτὸν ἐγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν, καλῶς βαλέειν

(πι. 31—35).—εθ' (φ. 11 β). 'Ο δὲ ἕτερος τῶν μάγων ἐπεὶ τε οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγένετο—ὄσε τὸ ἐγγχειρίδιον καὶ ἐτυχε κως τοῦ μάγου (πι. 78).—κ' (φ. 11 β). Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου καὶ παραπλήσια ἄλλα ταύτη—ὁ δὲ ὅτι ἤπιος καὶ ἀγαθὰ σφι ἐμχαρήσατο (πι. 89).—κα' (φ. 12 α). 'Ἐπει τε δὲ ἐξέμαθεν ὡς οὐ συγκειμένοισιν εἴη ταῦτα πεποιηκώς—καὶ οἱ ἀπῆκε τοῦτον τὸ ἐν παραιτέτο καὶ τῶν παιδῶν τὸν πρεσβύτατον ἡσθεὶς αὐτῇ:~(πι. 119).—κβ' (φ. 13 α). Μετὰ δὲ ταῦτα Σάμων βασιλεὺς αἰρέει Δαρείου, διὰ τοιῦνδὲ τινα αἰτίαν—ἀνευ τὸ φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος: (πι. 139—141).—κγ' (γ. 14 β). Μαιάνδριος δ' ἀποδρὰς ἐκ τῆς Σάμου ἐμπλέει ἐς Λακεδαίμονα—ἵνα μὴ ἀναπίση ἢ αὐτὸν ἢ ἄλλον τινὰ Σπαρτιητέων καλὸν γενέσθαι (πι. 148).—κδ' (φ. 15 α). Πυθόμενος δὲ ταῦτα Δαρείου ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς—τοῦτο εἶπε οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τέκειν (πι. 151).—κε' (φ. 15 α). Ζωπύρου δὲ οὐδὲς ἀγαθοεργίη Περσῶν ὑπερεβάλετο—Μεγαβύζου δὲ γίνεται Ζώπυρος: ὃς εἰς Ἀθήνας ἠύτομόλησεν ἐκ Περσῶν (πι. 160).—κς' (φ. 15 β). Γινόμενης δὲ μάχης πολλάκις καὶ οὐ δυναμένων οὐδὲν ἔχειν πλεόν τῶν Σκυθῶν—καὶ ἐξελαθέντες αὐθις ὑπὸ Μήδων κατῆλλον τρώων τοιοῦτω ἐς τὴν σφετέρην (ιν. 3).—κζ' (φ. 16 α). Πολλάκις δὲ τοῦτου γινομένου τέλους Δαρείου ἐν ἀπορίῃσιν εἶχετο—οὐκ ἀπονοστήσετε ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι (ιν. 131—132).—κη' (φ. 16 β). Ἄνδρες Σκύθαι χρηστὰ ἤκετε φέροντες—ὑπὲρ τε ἡμέων αὐτέων τίσασθαι οὕτως, ὡς κείνους πρέπει (ιν. 139).—κθ' (φ. 17 α). Δαρείου δὲ διὰ Θρηκίης πορευόμενος—τὸν αἰσχίονα ἐλέσθαι εἰ μὴ ἦσαν τυφλοὶ (ιν. 143).—λ' (φ. 17 β). Τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα, ἢ ἐπωνυμίη ἐγένετο—ἐπ' οὐ Αἰγίδαί καλέονται φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ (ιν. 149).—λα' (φ. 17 β). Ἡ δὲ μήτηρ Ἀρκεσιλάου τοῦ παιδὸς Βάτου Φερετίμη, ἐς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου ἐφυγεν—ὁ Εὐέλθων ἐφη' τοιοῦτοισι γυναῖκας δωρέεσθαι: ἄλλ' οὐ στρατιῇ (ιν. 162).—λβ' (φ. 18 α). 'Ο δὲ Ἀρυνδῆς ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ἱππάρχος—αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπένεικας ὡς οἱ ἐπανιστέατο, ἀπέκτεινε: (ιν. 166).—λγ' (φ. 18 β). Οὐμὴν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὐ τὴν ζῶην κατέληξεν—ὡς γὰρ τάχιστα ἐκ τῆς Διβύης τισαμένη τοὺς Βαρκαίου ἀπενόστησεν εἰς Αἰγύπτου, ἀπέθανε κακῶς: ζῶσα γὰρ εὐλέων ἔξεσεν—ὡς ἄρα ἀνθρώποισιν αἱ λίαν ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθοροι γίνονται (ιν. 205).—λδ' (φ. 18 β). Τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφιν ὕδωρ κρηναῖον ἐόν—ἐπίκλησιν δὲ αὐτῇ ἢ κρήνη καλέεται ἡλίου (ιν. 181).—λε' (φ. 19 α). Τραυσοὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα—δῶν κακῶν ἀπαλλαχθεὶς ἐστὶν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίῃ (ν. 4).—λς' (φ. 19 α). Ἡ μὲν νυν ὄψις τοῦ ἱππάρχου ἐνυπνίου ἦν ἡδε ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν Παναθηναίων ἐδόκεεν—ὁ ἱππάρχος ἀνδρὰ οἱ ἐπιστάντα μέγαν καὶ εὐεῖδέα, αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα: τλήθι λέον' ἀτλητα παθῶν· τετληῶτι θυμῷ· οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει (ν. 56).—λζ' (φ. 19 α). Οἱ μὲν νυν ἄλλοι ἡσυχίαν ἦγον· Κορίνθιος δὲ Σωκλῆς ἔλεξε τάδε—τοῦ, οὔτε ἀδικώτερόν ἐστι κατ' ἀνθρώπους οὔτε μαιφονώτερον (ιν. 92, 1).—λη' (φ. 19 β). 'Ο τοίνυν Περσῶν, κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν ἡπιώτερος τοῦ πατρός—ἐνταῦθα δὲ πᾶσαν κακότητα ἐξέφαιεν ἐς τοὺς πολίτας (ν. 92, 6—7).—

λθ' (φ. 20 β). Βασιλεὶ Δαρείῳ ὡς ἐξηγγέλθησαν Σάρδεις ἀλοῦσαι ἐμπεπρήσθαι—δέσποτα: μέμνεο τῶν Ἀθηναίων: (ν. 105).—μ' (φ. 20 β). Ἀρισταγόρης μὲν νυν Ἰωνίην ἀποστήσας, οὕτω τελευτᾷ—τοῦτο τὸ ὑπόδημα, ἔραψας μὲν σὺ· ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρης (νι. 1).—μα' (φ. 21 α). Πρὸς ταύτην δὲ τὴν κατηγορίην Κλεομένης ὁ Ἀναξίνδρεω—ὡς συνοισόμενος μεγάλω κακῷ (νι. 50).—μβ' (φ. 21 β). Μετὰ δὲ τῆς βασιλείας τὴν καταπαυσιν ὁ Δημάρατος ἤρχεν αἰρεθεὶς ἀρχήν—ἦεν ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία:~ (νι. 67).—μγ' (φ. 22 α). Ἐκβάντας τὲ ἐς γῆν τοὺς βαρβάρους—δόκσον δὲ μοι μέρος μετῆν, ὁ δὲ ὄν μετέχει (νι. 107).—μδ' (φ. 22 α). Καὶ δῆπου μάλιστα τῶν μνηστῆρων ἠρέσκοντο οἱ ἀπ' Ἀθηναίων ἀπιγμένοι Κλεισθένης τῷ Σικυῶνος τυράνῳ· καὶ τούτων μᾶλλον Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο—καὶ οὕτω Ἀλκμαιωνίδαι ἐβώσθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα (νι. 128—131).—με' (φ. 23 β). Ἄρχ. Ἀποκτεῖνασι δὲ τοῖσιν Πελασγοῖσι τοὺς σφετέρους παῖδας τὲ καὶ γυναῖκας (νι. 139).—μς' (φ. 24 α). Τέλ. Μαρδόνιος μὲν τοσαυτὰ ἐπιλέηνας τὴν Ξέρξῳ γνῶμην ἐπέπαυτο (νι. 10).—μζ' (φ. 24 β). Ἴσον ἐκεῖνο ὦ βασιλεῦ παρ' ἐμοὶ κέκριται—ἐμὲ δὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς, οὐ τοσοῦτον ἔδακε λύπη (νι. 16, 1).—μη' (φ. 25 α). Ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας Πυθίας ἀνήρ Λυδὸς ἐξείνισε τὴν βασιλέως στρατιῇν—οὐδενὶ γὰρ κω ἀνθρώπων συνέμιξα οἶος σὺ (νι. 27—29).—μθ' (φ. 25 β). Μαρδονίου τοῦ Γωβρύου, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τρέποντος τὴν Ξέρξου γνῶμην· ἀποτρέποντος δὲ ἀπ' Αἰγύπτου· καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀντεῖκεῖν Ἀρτάβανος πάτρως τοῦ Ξέρξου, μόνος ἀντεῖπε—ταῦτα τὲ ἤκουσε: καὶ ἐδόκει τὸ δνεῖρον θερμοῖς σιδηρίοις, ἐκκαλεῖν μέλλον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς (νι. 10—18).—ν' (φ. 27 α). Ἡπειλήσε πίτυος τρόπον ἐκτρίψει, ὅτι πίτυς μόνη πάντων δένδρων ἐκτμηθεῖσα βλαστὸν οὐδένα μεθίησιν, ἀλλὰ πανωλεθρία ἀπόλλυται (νι. 37).—να' (φ. 27 α). Καὶ δὲ ἐξευγμένον τοῦ πῆρου ἐπιγενόμενος χεῖμῶν μέγας—καὶ τῶν ἐπιστεῶτων τῇ ζεύξει τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποτεμῖν τὰς κεφαλὰς:~ (νι. 34—35).—νβ' (φ. 27 β). Ἐνταῦθα λέγεται Ξέρξῳ ἤδη διαβεβηκότος τὸν Ἑλλησπόντον, ἀνδρα εἰπεῖν Ἑλλησπόντιον ὦ Ζεῦ· τί δὲ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση· καὶ οὐνομα ἀντὶ Διὸς Ξέρξην θέμενος ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα θέλεις ποιῆσαι: ἄγων πάντας ἀνθρώπους· καὶ γὰρ ἀνευ τούτων· ἐξῆν τοι ποιέειν ταῦτα (νι. 56).—νγ' (φ. 27 β). Ἐν Ἀβύδῳ προεπεπόνητο Ξέρξῳ ἐπίτηδες ἐπὶ κολωνοῦ προεξέδρη λίθου λευκοῦ—καὶ βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιούσι τὸν βίον (νι. 44—46).—νδ' (φ. 28 α). Ἐνθα δὲ Μεγακρέοντος ἀνδρὸς Ἀβδηρίτῳ, ἔπος εὐ εἰρημένον ἐγένετο—ἢ καταμειναντας, κάκιστα πάντων κατατριβῆναι (νι. 120).—νε' (φ. 28 β). Ἐν Ἀβήδῳ Ξέρξῳ ἐὼν εἶδεν ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα σιταγωγὰ—τί δῆτα ἀδικέουσι οὗτοι ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες· (νι. 147).—νς' (φ. 29 α). Γέλων μὲν δὲ ταῦτα προετίετο—ὡσεὶ τὸ ἔαρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαιρημένον εἴη (νι. 161—162).—νζ' (φ. 29 β). Λακεδαιμονίων καὶ Θεσπιέων τοιοῦτων γενομένων—ὑπὸ σκίῃ ἔσοιτο πρὸς αὐτοὺς ἢ μάχη καὶ οὐκ ἐν ἡλίῳ (νι. 226).—νη' (φ. 29 β). Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων Εὐρυτὸς τε καὶ Ἀριστόδημος—τὸν δὲ ἔμπεσόντα ἐς τὸν ὄμιλον διαφθάρηαι (νι. 229).—θ' (φ.

80 α). Εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης Δημάρτητε τίω τρόπῳ —ἀλλὰ πάντα ἀνδρῶν στόλον ὁμοίως φοβεόμενος (vii. 234—235).—ξ' (φ. 80 β). Οἱ δ' ἀμφὶ Ξέρξην ἐς ὄδον ὄρμεατο—τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς (viii. 25—26).—ξα' (φ. 80 β). Λέγοντος Θεμιστοκλέους, ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς Ἀδείμαντος ὁ Ὀκύτου εἶπεν—διέβαινον ὡς Εὐρυβιάδην· λέγων μᾶλλον ἐπεστραμμένα (viii. 59—62).—ξβ' (φ. 81 α). Πρὸς δὲ καὶ τότε ὦ βασιλεῦ ἐς θυμὸν βαλέο, ὡς τοῖσι μὲν χρηστοῖσι τὸν ἀνθρώπων κακοὶ δοῦλοι φιλοῦσι γίνεσθαι· τοῖσι δὲ κακοῖσι, χρηστοί· σοὶ δὲ ἐντι ἀρίστῳ ἀνδρῶν πάντων, κακοὶ δοῦλοι εἰσίν· οἱ ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται εἶναι (viii. 68, 8).—ξγ' (φ. 81 β). Λέγεται γὰρ βασιλεῖα θεούμενον μαθεῖν τὴν νέα ἐσβαλοῦσαν· καὶ δὴ τίνα εἰπεῖν τῶν παρεόντων· Δέσποτα ὄρῃς Ἀρτεμισίην ὡς εὐ ἀγωνίζεται, Ξέρξην δὲ εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὰ φραζόμενα· οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασι μοι γυναῖκες· αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες (viii. 88).—ξδ' (φ. 81 β). Πλέοντα δὲ τὸν βασιλεῖα, ἀνέμον μέγαν ἀπολαβὴν κυματίνην—ἀποταμῆν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ (viii. 118).—ξε' (φ. 82 α). Ὁ δ' Ἑλλησιπόντιος Μουριχιδῆς ἐς Σαλαμίνα ἀπικόμενος ἐπὶ τὴν βουλήν, ἔλεγε τὰ παρὰ Μαρδονίου—κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ, τὰ τέκνα (ix. 4—5).—ξς' (φ. 82 β). Ἐχόντων δὲ τὸν πόνον τοῦτον τῶν βαρβάρων Ἀτταγίτος ὁ Φρώνωνος—πολλὰ φρονέοντα, μηδεὶς κρατεῖν (ix. 15).—ξζ' (φ. 83 β). Ὅτι δὲ ἀπικότο ὁ κήρυξ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους—ψηφίζεσθαι ἐφη μὴ φεύγειν τοὺς ξείνους λέγων τοὺς βαρβάρους· (ix. 55).—ξη' (φ. 84 α). Λέγεται δὲ καὶ τάδε γενέσθαι· ὡς Ξέρξης φεύγων—ἦλθεν ἐς ἡμέας οὕτως οἰζυρὰν ἔχοντας ἀπαιρησόμενος· (ix. 82).—ξθ' (φ. 84 β). Ὅτι δὲ πολλοὶ ἦν λισσόμενος ὁ ξείνους ὁ Σάμιος ἤρετο Λευτυχίδης, εἶτε κληδόνος εἴνεκεν θέλων πυθέσθαι· εἶτε καὶ κατὰ συντυχίην θεοῦ ποιεῖντος· ὦ ξεῖνε Σάμιε· τί τοι τὸ ὄνομα· ὁ δὲ εἶπεν Ἠγησιόστρατος ὁ δὲ, ὑφαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον εἶ τινα λέγειν ὠρμητο ὁ Ἠγησιόστρατος, εἶπε δέκομαι τὸν οἰωνὸν τὸν Ἠγησιόστράτου ὦ ξεῖνε Σάμιε + (ix. 91).

2 (φ. 35 α). Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Βίων Ἐκλογή.

α' (φ. 85 α). "Φωκίως καὶ Κάτωνος" [Φωκίως]. Ἀρχ. "Ὅτι Φωκίως, οὔτε γελάσαντά τις βραδίως οὔτε κλαύσαντα εἶδε (Πλουτάρχου Φωκ. 4, 2). Τέλ. [Ὅ]τι Φούδικπος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ γενόμενος· καὶ τὸ κῶνειον ὄρων τριβόμενον ἠγανάκτει—ἐπὶ τούτῳ, ὁ Φωκίως τινὰ τῶν φίλων καλέσας, ἀποδοῦναι τὸ κερμάτιον εἶπεν εἰ μὴ δ' ἀποθανεῖν Ἀθήνησιν δωρεάν ἐστιν· (Φωκ. 86, 2—3).—β' (φ. 40 β). "Κάτων." Ἀρχ. "Ὅτι οἱ εὐφρευεῖς ἀναμνηστικοὶ μνήμονες δὲ οἱ μετὰ πόνου καὶ πραγματείας τὴν μάθησιν δεχόμενοι (Κάτ. 1, 8). Τέλ. Ἐν δὲ Ἰτύκῃ τῇ Λιβυκῇ ὡς τῶν ἀντιπολεμούντων Καίσαρ περιέγενο—τὰ δ' ἔντερα σπαράξας καὶ τὸ τραῦμα ἐπαναρρήξας ἀπέθανεν (Κάτ. 70, 1—4).—γ' (φ. 45 α). "Δίωτος καὶ Βρούτου." [Δίωτος]. Ἀρχ. "Ὅτι Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος, πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους χαλεπὸς ὦν, μόνην ἔφερε τὴν παρρησίαν Δίωτος—διὰ δὲ σέ, οὐδεὶς ἕτερος πιστευθήσεται (Δίωτ. 5, 3). Τέλ. Ἐοῖκασιν· Ἀθῆνας φέρειν ἄνδρας ἀρετῇ ἀρίστους—μέλι καὶ κῶνειον ὠκυμωρῶτατον ἀναδίδωσιν· (Δίωτ. 58, 1).—

δ' (φ. 48 β). "Βρούτος." Ἀρχ. "Ὅτι Βρούτος Ἰούνιος, ὁ τὸν Καίσαρα ἀποκτείνας Σερβιλίας μὲν υἱὸς τῆς Κάτωνος ἦν ἀδελφῆς. Κάτωνι δὲ κηδεστῆς ἐγένετο ἐπὶ Πορκία τῇ θυγατρὶ. Τέλ. Ἐν Μεδιολάνοις τοῖς ἐντὸς Ἀλπεων Γαλατίας Βρούτου χαλκοῦς ἴστατο ἀνδριάς—καὶ τὸν ἀνδριάντα κατὰ χώραν μένειν ἐκέλευσεν· (Δίωτος καὶ Βρούτου σύγκρ. 5).—ε' (φ. 50 β). "Παύλου καὶ Τιμολέωντος." [Παῦλος Αἰμίλιος]. Ἀρχ. "Ὅτι Παῦλος Αἰμίλιος (διώρθωται ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος Αἰμύλιος), Αενκίου Παύλου θυγατριδοῦς ἦν (Παῦλ. Αἰμ. 2, 2). Τέλ. Ἐφ' οἷς περιπαθῶς διατεθέντα τὸν δῆμον παρεμυθήσατο—ἐμφανεστερον παράδειγμα τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας· (Παῦλ. Αἰμ. 36, 2—9).—ς' (φ. 52 β). "Τιμολέων." Ἀρχ. "Ὅτι ὁ Κορίνθιος Τιμολέων φιλάδελφος ἦν· καὶ ἔχων ἀδελφὸν Τιμοφάνην—οὐ πρότερον ἀπῆλθε, πρὶν σώσαι τὸν ἀδελφόν (Τιμ. 4, 1—2). Τέλ. Ὅτι οἱ Ἕλληνες τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων περιέστερον σελίνους· κάκ τούτου παροιμία γέγορε τὸν ἐπισφαλῶς νοσοῦντα δεῖσθαι τοῦ σελίνου (Τιμ. 26, 1).—ζ' (φ. 55 β). "Σερτωρίου καὶ Εὐμενούς." [Σερτώριος]. Θαυμαστὸν μὲν ἴσως οὐκ ἐστιν ἐν ἀείρῳ χρόνῳ—πολλάκις ταῦτα γίνεσθαι διὰ τῶν αὐτῶν περαινώμενα ἀνάγκη (Σερτ. 1, 1). Τέλ. Τῶν δὲ Περπένηνα συνωμοτῶν, οἱ μὲν, ὡς Πομπήιον ἀναχθέντες ἐφάρησαν—μισοῦμενος καὶ πένόμενος κατεγήρασεν· (Σερτ. 27, 3).—η' (φ. 61 β). "Εὐμενῆς." Ἀρχ. "Ὅτι ὡς ἱστορεῖ Δουρῆς ὁ Εὐμενῆς πατὴρ ἦν ἀμαξεύωντος ἐν Χερρονήσῳ διὰ πενίαν—ἐν οἷς εὐημερήσαντα τὸν Εὐμενῆ, ἀναληφθῆναι παρὰ Φιλίππου (Εὐμέν. 1, 1). Τέλ. Ὅτι δ' ἐδοξε τεθνᾶναι τὸν Εὐμενῆ, τρισὶν ἡμέραις διαγαγῶν ἄσιτος ὡς μὴ δοθείσης αὐτῷ τροφῆς· οὕτω σφάττεται· καὶ αὐτὸς προδοθεὶς εἰς σφαγὴν ὑπὲρ ὧν ἠγωνίζετο + (Εὐμέν. 19, 1).—θ' (φ. 69 α). "Φιλοπομπῆ καὶ Τίτος." [Φιλοπομπῆ]. Ἀρχ. "Ὅτι Ῥωμαίων τις Φιλοπομπῆ ἐπαινῶν, ἐσχάτων Ἑλλήνων προσεῖπεν· ὡς οὐδένα μέγαν μετὰ τούτου τῆς Ἑλλάδος ἐνεγκούσης· οὐδὲ αὐτῆς ἄξιον (Φιλ. 1, 7). Τέλ. Λέγεται δ' ἐν χλανυδίῳ κατακείμενος, ὡς εἶπε φῶς καὶ παρστώτα τὸν ἀνθρώπων—εὐ λέγει εἶδεν, εἰ μὴ παντάπασιν κακῶς πεπράχαμεν· ἄλλο δὲ μηδὲν εἰπὼν μὴδὲ φθεγγάμενος ἐξέπιεν (Φιλ. 20, 2—4).—ι' (φ. 70 β). "Τίτος." Ἀρχ. "Ὅτι φιλοτιμώτατος Τίτος ὦν καὶ φιλοδοξότατος, τοῖς δεομένοις εὐ παθεῖν μᾶλλον ἔχαιρεν—πρὸς δόξαν ἠγούμενος· (Τίτ. 1, 3). Τέλ. Ὅτι ἐν Ἐφέσῳ συνέβαλε Σκηπίων ὁ Ἀφρικανὸς Ἀννίβα· ἔπειτα λόγου περὶ στρατηγῶν ἐμπεσόντος—ἀλλὰ πρῶτον ἐποιούμην τῶν στρατηγῶν· (Τίτ. 21, 8).—ια' (φ. 74 β). "Πελοπίδα καὶ Μαρκέλλου." [Πελοπίδας]. Ἀρχ. Κάτων πρὸς τινὰς ἐπαινοῦντας ἀνθρώπων—τὸ μὴ πολλοῦ ἄξιον τὸ γῆν νομίζειν (Πελοπ. 1, 1). Τέλ. Τραγωδῶν δὲ ποτε θεώμενος Εὐριπίδου, Τρωάδας ὑποκρινόμενον, ψέχετο—ἐπὶ τοῖς Ἐκάβης καὶ Ἀνδρομάχης κακοῖς ὀφθήσεται δακρύων· (Πελοπ. 29, 4).—ιβ' (φ. 78 α). "Μάρκελλος." Ἀρχ. "Ὅτι Μάρκελλος Κλαύδιος, αὐτόχειρ κατεργάσατο τὸν τῶν Γαλατῶν βασιλεῖα—ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ πολέμου προτρεπομένοις· (Μαρκ. 7, 1—3). Τέλ. Ὅτι ὁ Πέρσης Χρυσάντας διηρμένος κοπίδα· καὶ παίσειν μέλλων πολέμιον, ὡς ὑπεσῆμαιεν ἡ σάλπιγγις ἀνακλητικῶν, ἀφείδεν τὸν ἄνδρα μάλα πρῶτος καὶ κοσμίως ἀνεχώρησεν (Πελοπ. καὶ Μαρκ. συγκρ. 3, 1).—ιγ' (φ. 82 α).

“*Ἀλεξάνδρου καὶ Καίσαρος.*” [*Ἀλέξανδρος.*] “*Ἀρχ. Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐκ πατρὸς μὲν ἦν Ἡρακλείδης, ἀπὸ Καρανοῦ πρὸς μητρὸς δ’ Αἰακίδης ἀπὸ Νεοπτολέμου (Ἀλεξ. 2, 1). Τέλ. Ὅτι δευσοποιὸν ἐγένετο τῷ Κασάνδρῳ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου διός—ἰλιγγιάσαντα πρὸς τὴν ὄψιν (Ἀλεξ. 74, 8).—ιδ’ (φ. 98 β). “Καίσαρ.” Ἀρχ. Ὅτι Καίσαρι τῆς πρὸς Σύλλαν ἀπεχθείας αἰτία ἦν ἡ πρὸς Μάριον οἰκειότης (Καίσαρ. 1, 1). Τέλ. [Ὅ]τι πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς τελευταίας Καίσαρος, λόγου ἐμπροσθέντος ὡς ποῖος εἴη τῶν θανάτων ἀριστος ἀπαντας προλαβῶν (ἡ λέξις προλαβῶν προστίθεται ἐν τῇ φῶ) Καίσαρ ἐξεφώνησεν ἀπροσδόκητος (Καίσαρ. 88, 2). Μετὰ δὲ ταῦτα ἔπονται ἐν συνεχείᾳ, ὑπηγμένα εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐκ τῶν βίων Ἀλεξάνδρου καὶ Καίσαρος, τὰ ἐξῆς ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ βίου Δημητρίου Ἀθηναίου Φιλίππου γραμματοφόρου λαβόντες, ἐπιστολὴν ἐπιγεγραμμένην Ὀλυμπιάδι κομίζοντας, οὐκ ἔλυσαν οὐδὲ ἀπέκλυψαν ἀπόρρητον ἀνδρὸς ἀποδήμου πρὸς γυναῖκα φιλοφροσύνην: (Δημ. 22, 1). [Ὅ]τι Στρατοκλῆς Σπαρτιάτης τοῖς αὐτοῦ πολιταῖς εὐαγγέλια θύειν κελεύσας ὡς νενικηκόσιν, ἐπεὶ τῆς ἡττης ἀληθῶς ἀγγελθείσης μετέπειτα ἠγανάκτου, ἠρώτησε τὸν δῆμον, τί ἡδίκηται τρεῖς ἡμέρας δι’ αὐτὸν ἠδέως διαγεγυῶς: (Δημ. 11, 8).—ιε’ (φ. 100 β). “Θησεῦς καὶ Ῥωμόλου.” [Θησεύς]. Ἀρχ. Ὅτι Θησεῦς τὸ πρὸς πατρός γένος εἰς Ἐρεχθεά καὶ τοὺς πρώτους αὐτόχθονας ἀνήκει τῷ δὲ μητρῶος Πελοπίδης ἦν (Θησ. 3, 1). Τέλ. Ἐμπίπτωι δὲ εἰς στάσεις ἐκ τῆς τοῦ Μενεσεθέως δημαγωγίας καὶ ἀπεγνωκῶς—ὡς δ’ ἐνιοὶ μετὰ δεῖπνον σφαλέντα φασίιν (Θησ. 85, 5—8).—ις’ (φ. 108 α). “Ῥωμόλος.” Ἀρχ. Περὶ τῆς Ῥώμης, οἱ μὲν, λέγουσι Πελασγῶδες ἐπὶ πλεῖστα τῆς οἰκουμένης πλανηθέντας—οὗτος δρομάσαι τὴν πόλιν (Ῥωμ. 1, 2). Τέλ. Οἱ δὲ ἕτεροι ἄττα λέγουσι περὶ τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος οἱ δ’ ἀπὸ Ῥωμόλου κληθῆναι: (Ῥωμ. 2, 1—4).—ις’ (φ. 108 β). “Σόλωνος καὶ Ποπλικόλας.” [Σόλων]. Ἀρχ. Ὅτι ὁ τοῦ Σόλωνος πατὴρ Ἐξηκεστίδης ἦν δὲ Λοκρίδης ἀνεκὰθεν (Σόλ. 1, 2). Τέλ. Ἐπὶ τούτοις δὲ πολλῶν αὐτὸ νοθευόντων καὶ πυθανομένων, τίνοι πιστεύων οὕτως ἀπονοεῖται, τῷ γῆρα εἶπεν: (Σόλ. 81, 1).—ιη’ (φ. 108 α). “Ποπλικόλας.” Ἀρχ. Ὅτι μετὰ τὸν τῆς Δουκριτίας θάνατον καὶ τὴν τοῦ τυράννου Ταρκυνίου Σουπέρβου κατάλυσιν, πρῶτος ἠρέθη ὄπατος, Λεύκιος Βροῦτος, συνυπατεύοντα σχώων Τάρκύνιον Κολλατῖνον τὸν τῆς Δουκριτίας ἀνδρα (Ποπλ. 1, 3—5). Τέλ. Αἱ δὲ γυναῖκες ἰδίᾳ πρὸς αὐτὰς συμφρονήσασαι διεκένθησαν, ἐνὶ αὐτὸν ὄλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ πένθος ἐντιμον καὶ ζηλωτόν: (Ποπλ. 23, 4).—ιθ’ (φ. 107 β). “Θεμιστοκλέους καὶ Καμίλλου.” [Θεμιστοκλῆς]. Ἀρχ. Ὅτι Θεμιστοκλῆς πρὸς μητρὸς νόθος ἦν ὀρήσσει γὰρ ἦν ἐκεῖνη οἱ δὲ, Καρίνην λέγουσι (Θεμ. 1, 1). Τέλ. Πόλις δ’ αὐτῷ τρεῖς οἱ πλεῖστοι μὲν δοθῆναι λέγουσι Μαγνησίαν Λάμψακον καὶ Μυοῦντα—Περκώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἀμπεχόνην (Θεμ. 29, 10).—κ’ (φ. 114 α). “Καμίλλος.” Ἀρχ. Ὅτι ὁ Φρούριος Κάμιλλος δικτάτωρ πεντάκις ἠρέθη ἔθριάμβευσε δὲ τετράκις κτίστης δὲ τῆς Ῥώμης δεύτερος ἀνεγράφη ὑπάτευσε δὲ οὐδὲ ἄπαξ (Καμ. 1, 1). Τέλ. Ἐτελεύτησε δὲ Κάμιλλος λοιμώδει νόσῳ σφόδρα γεγηρακῶς—ὡς οὐδὲ οἱ σύμπαντες τῆ νόσου ταύτη κατ’ ἐκείνον τὸν χρόνον ἀποθανόντες: (Καμ. 48, 1, 2).—*

κα’ (φ. 118 β). “Ἀριστείδου καὶ Κάτωνος.” [Ἀριστείδης]. Ἀρχ. Ὅτι Ἀριστείδης τῷ Λυσιμάχου Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἐν τοῖς πολιτικοῖς διάφορος ἦν (Ἀριστ. 1, 1, 2, 2). Τέλ. Ὅτι Μιλτιάδης, ἐδεσμεύθη καὶ Θεμιστοκλῆς ἐφυγε καὶ Περικλῆς ἐζημιώθη καὶ ὁ Πάχης ἀπέκτεινεν ἑαυτὸν ὡς ἠλίσκετο ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ Ἀριστείδης ἐξωρίσθη καὶ Κίμων: (Ἀριστ. 28, 5).—κβ’ (φ. 124 α). “Κάτω.” Ἀρχ. Ὅτι ἐπτακαίδεκα ἔτη γεγονῶς Κάτων στρατεύειν ἐκρίθη περὶ δὲ Ἀννίβας χρόνον εὐτυχῶν ἐπέφλεγε τὴν Ἰταλίαν (Κάτ. 1, 10). Τέλ. Ὅτι Κάτων περὶ ὄτουδήποτε πράγματος ἀποφαινόμενος, προσηπιφωρεῖν εἴωθε δοκεῖ μοι καὶ Καρχηδοιῦτος μὴ εἶναι. Τοῦναντίον δὲ Σικίτιον ὁ Ναυοκλῆς ἀεὶ διετέλει λέγων δοκεῖ μοι Καρχηδοιῦτος εἶναι (Κάτ. 27, 2—3).—κγ’ (φ. 128 α). “Κίμωνος καὶ Λουκούλλου.” [Κίμων]. Ἀρχ. Κίμων Μιλτιάδου υἱὸς ἦν μητρὸς δὲ Ἠγησιπύλης Θράττης τὸ γένος θυγατρὸς Ὀλόρου τοῦ βασιλέως (Κίμ. 4, 1). Τέλ. Ὅτι τῆς Ἰταλίας ἐπ’ Αἴγυπτον στρατευόμενος καὶ Κύπρον τριακοσίαις ναυσὶ καὶ πολιορκῶν Κίτιον ἀπέθανεν ὡς μὲν τινες λέγουσι νοσήσας ὡς δ’ ἐνιοὶ τραυματισθεὶς (Κίμ. 28, 2—29, 1).—κδ’ (φ. 182 α). “Λούκουλλος.” Ἀρχ. Ὅτι Λούκουλλος ἐπὶ Σύλλα στρατεύειν ἤρξατο (Λουκ. 2, 1). Τέλ. (φ. 146 β). Πρὸ δὲ τῆς τελευταίας λέγεται νοσήσαι τὴν διάνοιαν καὶ ἐτι ζῶντος αὐτοῦ τὴν οὐσίαν τὸν ἀδελφὸν διοικεῖν (Λουκ. 48, 1).—κε’ (φ. 146 β). “Περικλῆς καὶ Φάβιος Μάξιμος.” [Περικλῆς]. Ἀρχ. Ὅτι ξένους τινὰς πλουσίους ἰδὼν ὁ Καίσαρ ἐν τοῖς κόλποις κυνῶν τέκνα περιφέροντας καὶ πιθήκων, ἠρώτησεν εἰ παρ’ αὐτοῖς παιδία οὐ τίκτουσιν αἱ γυναῖκες (Περ. 1, 1). Τέλ. Ὅτι Περικλῆς Σαμίους πολιορκῶν εἰς ὀκτῶ μέρη διελὼν τὸ πλῆθος ἀπεκλήρωσε—λευκὴν ἡμέραν ἐκέλην ἀπὸ τοῦ λευκοῦ κυάμου προσαγορεύουσιν (Περ. 27, 2—3).—κς’ (φ. 149 α). “Φάβιος.” Ἀρχ. Ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς συμποκῆς Γαίου Φλαμίνιου καὶ Ἀννίβου περὶ τὸν Τερβίαν, σεισμὸν μέγιστον συνέβη γενέσθαι ὅφ’ οὐ καὶ πόλις ἀνετράπησεν καὶ ρεύματα ποταμῶν ἐξ ἔδρας ἐξέστη καὶ ὑπώρειαι περιερράγησαν ἀλλὰ καίπερ οὕτω γενομένου βιαίου πάθους, οὐδεὶς το παράπαν ἤσθετο τῶν μαχομένων καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Φλαμίνιος ἔργα τόλμης ἐπιδειξάμενος πέπτωκε καὶ περὶ αὐτὸν οἱ κράτιστοι τῶν δ’ ἄλλων τραπέντων, πεντάκις χίλιοι πρὸς μυρίους κατεκόπησαν καὶ ἕτεροι τοσοῦτοι ἐάλωσαν καὶ οὕτω Φάβιος Μάξιμος δικτάτωρ ἀποδειχθεὶς, τὸν πόλεμον ἐπετράπη: (Φαβ. 2—4, 1). Τέλ. (φ. 153 α). Ὅτι Ἐπαμεινώνδου τελευταίαντος, οὐδὲν οἴκου εὐρέθη, πλὴν ὀβελίσκου σιδηροῦ δια τοῦτο δημοσίας ταφῆς παρὰ Θηβαίους ἔτυχε (Φαβ. 27, 8).—κς’ (φ. 153 α). “Δημητρίου καὶ Ἀντωνίου.” [Δημήτριος]. Ἀρχ. Ὅτι οἱ παλαιοὶ Σπαρτιάται, τοὺς εἰλωτας ἐν ταῖς ἑορταῖς, πολλὸν ἀναγκάζοντες πίνειν ἄκρατον, εἰσῆγον εἰς τὰ συμποσία τοῖς νέοις οἶον ἐστὶ τὸ μεθύειν ἐπιδεικνύοντες (Δημ. 1, 2). Τέλ. Ἐν δὲ Χερρονήσῳ τῇ συριακῇ φρουρούμενος καὶ νοσήσας ὑπὸ πλησμονῆς οἴνου ἀπέθανεν: (Δημ. 52, 2).—κη’ (φ. 161 α). [Ἀντώνιος]. Ἀρχ. Ὅτι Ἀντώνιος ὁ τοῦ Ἀντωνίου πατὴρ ὁ ἐπικληθεὶς Κρητικὸς, ἐλεύθερος καὶ μεταδοτικὸς ἦν (Ἀντ. 1, 1). Τέλ. Καὶ ποτε γάμους ἐστιαθεὶς Ἰππίου τοῦ μίμου—ἐμείσειε τῶν φίλων τινὸς ὑποσχόμενος τὸ ἰμάτιον (Ἀντ.

9, 3).—κθ' (φ. 161 β). "Νικίου και Κράσσου." [Νικίας]. "Αρχ. Τοῦ Νικίου εἰς Σικελίαν πεμπομένου, θεοπρόποι ἐπέμφθησαν εἰς Ἀμμωνος καὶ ἀνεῖλεν ὁ χρησμός μετακαλέσασθαι, τὴν τῆς Ἀθηναίων ἐν Κλαζομεναῖς ἱέρειαν ἣτις καὶ μεταπεμφθεῖσα οὐδὲν ἐφράσεν. Ἡσυχία δ' ἦν αὐτῆ ὄνομα (Νικ. 18, 1—5). Τέλ. Ὅστερον μέντοι καὶ Κάλλιππος ὁ Ἀθηναῖος Δίωνα ἀποκτείνας Συρακουσίων ἐπ' ὀλίγον ἐκράτησεν (Νικ. 14, 5).—λ' (φ. 162 α). "Κράσσος." Αρχ. Ὅτι Κράσσος φιλόδοξος ἦν καὶ ἐπικεικῆς καὶ τὸ τῆς Ῥώμης συμφέρον προτιμῶν οὐ στάσιμος ἦν ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ τοῖς αὐτοῖς ἐχρήτο φίλοις καὶ ἐχθροῖς καὶ οὕτε φίλοις ἦν μόνιμος καὶ ἐδραῖος οὕτε ἐχθροῖς ἀνίκατος (Κράσσ. 7, 8). Τέλ. (φ. 164 α). Φοβηθεὶς οὖν ὁ Κράσσος ἐχώρει πρὸς Σουρήνα· καὶ τοσοῦτον εἶπε μεταστραφείς—οὐκ ἐκδοθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀπώλετο (Κράσσ. 30, 5).

Ἰδ. περὶ τῆς Ἐκλογῆς ταύτης ΣΠΤΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΤ Πλουτάρχεια ἀπανθίσματα ἐν ἀγιορειτικῷ κώδικι τῆς μονῆς Διονυσίου. Ἀθήνησι. 1888 (τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τεύχει Τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ παρεπιστημίου. Ἀθήνησι 1888. σ. 315—337).

3 (φ. 164 β). Πλουτάρχου Ἀπανθίσματα σποράδην.

α'. Ἀντίπατρος σκόπτων Δημάδην τὸν ῥήτορα—στόμα καὶ κοιλία λείπεται: (Φωκ. 1, 1).—β'. Τοῦ Ἀντίπατρου κελεύσαντος εἰρήνην Ἀθηναίοις ἐσεσθαι—πλὴν τῶν καὶ σὲ ἀπειλούντων καὶ ἡμᾶς: (Φωκ. 27, 1—8).—γ'. Πόρκιος Κάτων ὁ τοῦ ἐν Ἰτύκῃ τῇ Διβυκῇ τελευτήσαντος Κάτωνος υἱὸς, ῥάθυμὸς τις γεγονὼς καὶ περὶ γυναῖκας οὐκ ἀνεπιληπτος, ἐν Καππαδοκίᾳ ξένῳ τιμὴ χρησάμενος Μαρφαδάτη—βασιλικὴν ψυχὴν ἔχων: (Κάτων. 78, 1).—δ'. Δεωνίδης ὁ τῶν Σπαρτιατῶν βασιλεὺς, ὡς παρῆλθον οἱ Πέρσαι τὰς Πύλας, τὸν πόλεμον περιρρέοντα βλέπων καὶ ὄσον οὐπω τὸν κίνδυνον, ἀριστήσωμεν ἔφη ἄνδρες Σπαρτιάται ἐνταῦθα· ὅτι καθ' Ἄδου δεῖπνήσωμεν: (Συναγ. ἱστορ. παραλλ. 4):—ε'. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐπαινούμενος ὅτι μελέτην ἀεὶ πεποιήτο τῶν πολεμικῶν, καὶ τίς ἂν, ἔφη βασιλεὺς ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας θαυμάσειεν ἦν γὰρ πρεσβύτης ἤδη, οὐκ ἐπιδεικνύμενον ἀλλὰ μελετῶντα (Φιλοκ. 13, 6).—ς'. Ἀλέξανδρος πρὸς Ἄδαν ἦν ἐποίησατο μητέρα καὶ Κάριας βασίλισσαν πολλὰ πέμπουσαν αὐτῷ—μή τοι μοι τρυφερόν η περιεσὸν ἢ μήτηρ συντέθεικεν: (Ἀλεξ. 22, 3).

4 (φ. 166 α). Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Πολιτικῶν παραγελμάτων Ἐκλογή.

α'. Ἰούλιος Δροσος ὁ δημαγωγός (4, 11).—β'. Ῥωμαίων δῆμος ὑπισχνουμένου τοῦ Κάρβωνος (4, 16).—γ'. Ὅτι ἐν Λακεδαίμονι τινὸς Δημοσθένους ἀκολάστου γνώμην (4, 17).—δ'. Ἰφικράτης ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστοφῶντα (5, 5).—ε'. Ἐν Ἀθήναις ἀρχιτεκτόνων δύο ἐξεταζομένων (5, 7).—ς'. Πυθέας ἐσκώψεν ἐς τὸν Δημοσθένην τοὺς λόγους αὐτοῦ φάσκων ἐλλυχνίων δζειν (6, 1).—ζ'. Καὶ τίς αἰτίαν ἔχων κλέπτειν (7, 4).—η'. Δέων ἦκέ ποτε τοῖς Ἀθηναίοις διαλεξόμενος (8, 5).—θ'. Πυθέας δὲ ὁ ῥήτωρ δτε πρὸς τὰς Ἀλεξάνδρου τιμὰς ἀντέλεγεν (8, 6).

5 (φ. 167 α). Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Ἀποφθεγμάτων βασιλέων καὶ στρατηγῶν Ἐκλογή.

Ξέρξου 3.—Ἀρταξέρξου 1, 4.—Κύρου τοῦ νεωτέρου.—Ἀρτα-

ξέρξου τοῦ Μνήμονος 2 (Ἀρταξέρξης δὲ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἐν φυγῇ τινι).—Παρυσάτιδος.—Ορόντου.—Μέμωνος.—Ἀτέου.—Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου 1—8, 10, 13.—Διονυσίου τοῦ νεωτέρου 1, 2, 5.—Ἀρχελάου 1, 4, 5.—Φιλίππου 5—7, 9—14, 18, 19, 21—28, 31.—Ἀλεξάνδρου 1, 3, 5—8, 12, 15, 17, 19, 22, 23, 33, 34.—Πτολεμαίου τοῦ Ἀγάου.—Ἀντιγόνου 1—6, 8, 10—13, 15—17.—Δημητρίου 2.—Ἀντιγόνου τοῦ δευτέρου 1, 3—5.—Λυσιμάχου 1.—Ἀντιπάτρου 1.—Ἀντιόχου τοῦ τρίτου 1, 2.—Εὐμένους.—Πύρρου 1, 2, 4, 5.—Θεμιστοκλέους 2, 7—10, 12—15.—Μυρωνίδου.—Ἀριστείδου 3, 4.—Περικλέους 8, 4.—Ἀλκιβιάδου 1—7.—Δαμάχου.—Ἰφικράτους 4, 3, 5, 6.—Τιμοθέου 1—3.—Χαβρίου 1, 2.—Ἡγησίππου.—Φωκίωνος 4, 17.—Πεισιστράτου 3.—Χαρδίου 1.—Ἀρχιδάμου.—Βρασίδου 2, 3.—Ἄγιδος 1, 2, 4, 6.—Λυσάνδρου 1—4.—Ἀγησίππου 1—3.—Ἄγιδος τοῦ νεωτέρου 2.—Παιδαρέτου.—Νικοστράτου.—Εὐδαίμωνιδου.—Ἀντιόχου.—Ἀνταλκίδου 1—3.—Ἐπαμῶνδου 3, 4, 6—8, 10, 11, 13—15, 17, 21.

6 (φ. 186 β). Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἀποφθεγμάτων Ἐκλογή.

Μαρίου Κουρίου 2.—Γαίου Φαβριακίου 2, 4, 5.—Φαβίου Μαξίμου 1, 2 (οὗ ἐν τέλει παρεμβεβλημένον τὸ ἐξῆς χωρίον ἐκ τοῦ 1· τοῦτο δὲ εἰρήκει ὅτι διὰ τῶν τραχέων καὶ τῶν ὀρεινῶν ἐπηκολούθει αὐτῷ Μάξιμος), 3, 4, 7.—Σκιπίωνος τοῦ πρεσβυτέρου 2, 4, 8, 9.—Γναίου Δομνίου 1.—Ποπλίου Λικινίου.—Παύλου Διμλίου 3, 4.—Σκιπίωνος τοῦ νεωτέρου 1—3, 8, 9, 11, 12, 17—23.—Γαίου Μαρίου 4—6.—Λευκοῦλλου 1, 2.—Γναίου Πομπηίου 10, 11, 13, 15.—Κικέρωνος 3—6, 9—11, 14, 19.—Γαίου Καίσαρος 1.—Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ 12.

7 (φ. 194 β). Πλουτάρχου Ἐκ τοῦ Περι τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς Λόγ. β' Ἐκλογή.

[Δ]ιονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος ὡς φασί—ἀντιτερπόμενος (π. 1).—Ὁ τῶν Σκυθῶν βασιλεὺς Ἀνταίας—τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς φάτναις εἶχε (π. 1).—Ὁ Ἀπελλῆς οὕτω θαυμαστώως ἔγραψε—ὁ δὲ Ἀπελλοῦ ἀμύμητος (π. 2).

8 (φ. 197 β). "Διογένης Λαερτίου Ἐκ τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου."

Ἀρχ. Θαλῆς δοκεῖ πρῶτος ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προεῖπειν· ἐνιοὶ δὲ πρῶτον αὐτὸν φασὶν εἰπεῖν ἀθανάτους καὶ τοῦ τοῦ ἡλίου μεγέθους τὸ σεληνάιον ἐπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀπεφῆναι, ἀρχὴν δὲ τῶν πάντων ὕδωρ ὑπεστήσατο καὶ τὸν κόσμον ἐμψυχοῦν καὶ δαιμόνων πλήρη. Τοῦτον φασὶ καὶ τὰς πυραμίδας ἐκμετρησαὶ παρατηρήσαντα ἐκ τῆς σκιᾶς ὅτε ἡμῖν ἰσομεγέθει εἰσίν. Τέλ. Φίλιππος ἐρωτηθεὶς ὅς τις μάλιστα φιλεῖ καὶ ὅς τις μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας ἔφη προδιδόναι μάλιστα φιλῶ καὶ τοὺς ἤδη προδεδικότας μάλιστα μισῶ. Θεανῶ ἢ πυθαγορικὴ φιλόσοφος ἐρωτηθεῖσα ποστὰ γυνὴ ἀπ' ἀνδρὸς καθαρεύει ἀπὸ μὲν τοῦ ἰδίου εἶπε παραχρήμα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλλοτρίου οὐδέποτε.

Τὸ γεγραμμένον μέρος ἔχει ἐν τῷ κώδικι μῆκος μὲν 0,105, πλάτος δὲ 0,07. Ἐκάστη δὲ τῶν σελίδων ἔχει στίχους 28—24.

†3625. 91.

Περγ. 16. XIII.

I. "Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ Περι μετανοίας πᾶσι πάντοτε προσηκούσης."

Λόγος λβ', ὧν οἱ πλείστοι Ἰσακ τοῦ Σύρου, ὀλίγοι δὲ Μάρκου τοῦ Αἰγυπτίου.

2. "Του όσιου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἐδεσσηνοῦ τοῦ ἡγιασμένου τοῦ ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ μεγάλου Σάβα ἀσκήσαντος Κεφάλαια ἑκατὸν ὧν ὁ νοῦς ἐληφται ἐκ τῶν κεφαλαίων Ἐναγρείου."

"Ἀρχ. Ἐπειδὴ περ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι ἀποταξάμενοι τῷ Σατανᾷ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τῷ Θεῷ συνεταξάμεθα.

3. "Του ἀββᾶ Ζωσιμᾶ Λόγος θαυμασιώτατος περὶ ἀπροσκαθείας καὶ ἀνεξικακίας."

"Ἀρχ. Ἀρχόμενος ὁ ἀββᾶς Ζωσιμᾶς καὶ ποιήσας πρῶτον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν τῷ στόματι ἔλεγεν οὕτως.

4. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου (;) Κεφάλαια.

"Ἀρχ. Ἐπειδὴ ἔγραψάς μοι ποθεινότερό μου ἀδελφὲ ἵνα κανόνα σοι παραδῶ ἀσκητικὸν τί σοι γράψω οὐκ οἶδα.

Ἡ ἐπιγραφή δυσανάγνωστος ἄτε συμπίπτουσα πρὸς γράμματα τῆς ἀρχαιότερας παλιμνήστου γραφῆς, περὶ ἧς κατωτέρω.

Αἱ μεμβράναι τοῦ κώδικος ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ τρίτῳ εἰσι παλιμνήστοι (4 ἡ μέγ. 8, X. σελ. 2). Περιεῖχε δ' ὁ ἀρχαῖος κώδιξ, ὡς ἀναγνωρίζεται ἐκ τῶν ἀναγνωσκομένων λέξεων, συγγραφὴν ἐκκλησιαστικὴν διηρημένην εἰς τίτλους καὶ ἐδάφια καὶ γεγραμμένην, καθ' ἃ δοκεῖ, ἐνιαχοῦ, εἰ μὴ καὶ πανταχοῦ, κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἐν ἐδαφίῳ τινὶ φέροντι τὸν ἀριθμὸν κδ' ἀτέγνωσ τάδε...καὶ Μενανδριανοῖς μαθητομένον(;) καὶ τὰ ὅμοια. Συμπίπτουσι δὲ ταῦτα πρὸς τὰ περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Βασιλιδιανῶν (αἰρεσις κδ') ἐν τῇ Ἀνακεφαλαίωσι τοῦ Παναρίου τοῦ Ἐπιφανίου (ἐκδ. ΔΙΚΔΟΥΡ Γόμ. Δ' σ. 242). Ἄλλ' οὕτε ἡ Ἀνακεφαλαίωσις οὕτε τὸ Πανάριον εἰσι γεγραμμένα κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι μέρος τοῦλάχιστον τοῦ παλιμνήστου ἦν ἔργον ἄλλου συγγραφέως. Ἐπειδὴ δ' ἐν τινὶ τῶν φύλλων φέρεται ἡ ἐπιγραφή.....

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΚΤΟΛΩΝ, ἐνθα ὄλως ἐξίτηλος ἡ πρώτη λέξις ἡ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως δηλοῦσα, οὐκ ἀπίθανος φαίνεται ἡ ἐπιστολαεῖσά μοι γνώμη τοῦ μακαρίτου ΙΑΡΣΙΝΣ, ὅτι ὑποκρύπτεται ἐνταῦθα ἡ συγγραφὴ τοῦ κατὰ τὸν VII αἰῶνα ζήσαντος Σαφρονίου Ἱεροσολύμων, ἧς σφίζεται μόνον λατινικὸν ἀπόσπασμα φέρον τὴν ἐπιγραφὴν τῆνδε: Sophronii Patriarchae Hierosolymitani de laboribus certaminibus et peregrinationibus SS. apostolorum Petri et Pauli (Bibliotheca Patrum ed. DE LA BIGNÈ. Ἐν Παρισίῳ, 1689. Tom. vii. col. 158 κ. ἐ.). Ἰδ. καὶ ΣΠΤΡ. II. ΛΑΜΠΡΟΥ Περὶ τῶν παλιμνήστων κωδικῶν τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν. Ἀθήνησι. 1888 σ. 11 κ. ἐ. (Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τεύχει Τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πενηκονταετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου. Ἀθήνησι. 1888. σ. 305 κ. ἐ.)

3626. 92. Περγ. 16. XI.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ εἰς ἀναγιγνωσκόμενοι λόγοι.

3627. 93. Περγ. 16. XII.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

3628. 94. Περγ. 16. XIV.

Ἐπιτομὴ πρεσβυτέρου

μοναχοῦ καὶ ἐγκλειστοῦ Ἑρμηνεῖα σὺν Θεῷ συνοπτικὴ περὶ τοῦ θείου Ψαλτήρος Δαυὶδ." Ἀρχ. Ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς

τῶν φῶτων πνεύματι θείῳ ἐνηχοῦμενος ὁ θεῖος Δαυὶδ περὶ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προεφήτευσεν ἀτεχνῶς καὶ περὶ πλείστων ἐτέρων. Τέλ. Σὺ δὲ τέκνον, ἱερομόναχε Ἡσαΐα, ὡς πρὸς τόνδε τὸν σκοπὸν ἡμᾶς παρὰ θῆξας πρὸ πάντων καὶ πλεῖον πάντων ὀφείλεις καρπώσασθαι ταῦτα ὥστε καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν ἀναγινώσκεις σε ταῦτα καὶ τὴν ἐντεῦθεν θεοκαρπῖαν τρυφῆν τε καὶ τρυφῆν μετὰ πάντων τῶν ἐλομένων κατατρυφῆν τὰς τοιαύτας ἐδωδάς. Καὶ ἔστωσαν εἰς σωτηρίαν πάντων ἡμῶν χάριτι Θεοῦ, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων εἰς αἶνον καὶ δόξαν τιμὴν καὶ προσκύνησιν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἐπὶ ἔτους 5ωλ' ἰνδ. ε' (=1822).

3629. 95. Περγ. 16 μικρότ. XII.

Τροπάρια κανόνων

διαφόρων δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν. Μετὰ μουσικῶν σημείων.

*3630. 96. Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Ἐπιγράριον μήκους μ. 4,93, πλάτους 0,250, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,18. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόντος ἔτους 5ωλ' ἰνδ. ε' μηνὶ Ἰουλίῳ ἡμέρα ε' (=1882).

Ἐν ἀρχῇ κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόσος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐφθαρμένης.

3631. 97. Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).

Ἐπιγράριον μήκους μ. 5,46, πλάτους 0,245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,185.

3632. 98. Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).

Ἐπιγράριον μήκους μ. 3,00, πλάτους 0,295, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,18.

*3633. 99. Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Ἐπιγράριον μήκους μ. 4,80, πλάτους 0,275, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,14.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόντος ἔτους 5ωλ' ἰνδ. θ' μηνὶ Ἀπριλλίῳ ε' (=1886).

Προτάσσεται Τάξις χειροτονίας. Ἐν ἀρχῇ εἰρήσκετό ποτε εἰκὼν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, νῦν διεξεσμένη.

3634. 100. Περγ. XIII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

Ἐπιγράριον μήκους μ. 5,85, πλάτους 0,30, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,185.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Φιλοθέου πόντος. Ἐγγράπται μόνον ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους. Τὰ δ' ἀρχικὰ γράμματα εἰσιν ἐρυθρά.

*3635. 101. Περγ. XIV.

I. "Εὐχὴ τῆς γονυκλισίας τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς."

2. "Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων."
 Ελλητάριον μήκους μ. 7,37, πλάτους 0,26, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,11.
 Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους τοῦ ελλητარიου.
 Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 ἐξοικονίζεται ἐν θυρεῷ προτομή ἁγίου σχεδὸν ἐξίτηλος. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 εἰκὼν ἐξίτηλος.
3636. 102. Περγ. XIV.
 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Ελλητάριον μήκους μ. 4,80, πλάτους 0,25, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,18.
3637. 103. Περγ. XV.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ελλητάριον μήκους μ. 5,20, πλάτους 0,17, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,185.
 Ἐν τέλει· Ματθαίου πόνος ἔτους ,5' ἄκς' ἰνδ. εβ' (=1419).
3638. 104. Περγ. XIV.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
 Ελλητάριον μήκους μ. 8,80, πλάτους 0,26.
- *3639. 105. Περγ. XIII.
 Εὐχαὶ διάφοροι.
 Ελλητάριον μήκους μ. 7,07, πλάτους 0,23, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,95.
 Πρὸ τῆς εὐχῆς "Ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ ἀποσιθεμένου τοῦ ἱερέως τὸν σάκον" κόσμημα ἐπίτιλλον, ἀνωθεν δ' αὐτοῦ ἐντὸς κουβουκλίου ἔχοντος τὴν στέγην πολυχρῶμως ἐστιγμένην μικρὰ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Ἀρχικὰ γράμματα ἰδιόρρυθμα, σχηματιζόμενα διὰ συνθέσεων ζῴων.
3640. 106. Περγ. XIV.
 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (ἀκέφ.).
 Ελλητάριον μήκους μ. 4,18, πλάτους 0,22, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,105.
3641. 107. Περγ. XIII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ελλητάριον, ἀκέφαλον καὶ ἐφθαρμένον, μήκους μ. 8,28, πλάτους 0,27, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,11.
3642. 108. Περγ. XIV.
 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Ελλητάριον μήκους 4,58, πλάτους 0,18, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,11.
 Διατηρεῖται ἄριστα, ἔχον συνδεδεμένα πρὸς ἀλλήλα τὰ διάφορα τεμάχια τῶν μεμβρανῶν, ἐξ ὧν σύγκειται, διὰ διπλῆς λεπτῆς λωρίδος περιγραμμένης.
3643. 109. Περγ. XII.
 "Λειτουργία προηγιασμένη."
 Ελλητάριον μήκους μ. 2,36, πλάτους 0,18, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,12.
- *3644. 110. Περγ. XII.
 Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως (ἀκέφαλος).
 Ελλητάριον μήκους μ. 2,90, πλάτους 0,17, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,08.
 Γέγραπται ὅλον γράμμασι χρυσοῖς.
3645. 111. Περγ. XV.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ελλητάριον μήκους μ. 2,80, πλάτους 0,20, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,14.
 Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Κωνσταντίνου πόνος ἔτους ,5' ἄκα' ἰνδ. 5' μηνὶ Ἀπριλλίῳ (=1413).
3646. 112. Περγ. XIV.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ελλητάριον μήκους μ. 3,60, πλάτους 0,17, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,09.
3647. 113. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν.
 Κολοβός.
3648. 114. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIII. (σ. 876).
 Ἑρμηνεία εἰς τὸ Ψαλτήριον.
 Ἀκέφαλος. Ἀρχ. ἀπὸ τοῦ γ' Ψαλμοῦ (ἀκέφ.). Ἐγὴ-
 γερται δεικνύσει δὲ ἐπὶ ...νη εὐχαρ. .. ὅτι ἐπὶ τῷ
 ἀποστραφῆναι τὸν...ἐχθρὸν ἑαυτοῦ τὸν θάνατον εἶναι
 φησὶ τὸν καὶ εἰς τὰ ὀπίσω ἀποστρεφόμενον...Ἔπεται
 κείμενον ἐκ τοῦ γ' ψαλμοῦ Ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται
 ἀπὸ προσώπου σου. Ἡ εἰς αὐτὸ δ' ἑρμηνεία ἀρχ. Πρῶτον
 ἀκούων μὴδὲν σωματικὸν ὑποκτεύσης, ἀλλὰ τὴν ἐνέρ-
 γειαν, τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ὁ ἰδ' ψαλμὸς ἀρχεται διὰ
 τῆς ἐξῆς Ἑρμηνείας Ἐπειδὴ καὶ τοῖς τὴν Ἱερουσαλὴμ
 οἰκοῦσι προεθέσπισε τὴν σωτηρίαν ὃ πρὸ τούτου ψαλ-
 μὸς καὶ τοῖς ἤδη δορυαλώτοις γεγεννημένοις προηγό-
 ρησε τὴν ἐπανάκλησιν. Τέλ. τῆς ὅλης ἑρμηνείας Ὁ δὲ
 καὶ ξηραῖς αὐτοῦ λέξεσιν...σύνταγμα τοῦτο λήθης
 φάρμακον...μα...εἰ δὲ καὶ ἄλλοις δέ...Θεῷ χάρις παρ'
 οὐ...ἀνθρώποις τὸ κατορθούμενον, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ
 κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
 Ἡ ἑρμηνεία συνελέχθη ἀπὸ διαφόρων πατέρων, ὧν τὰ ὀνόματα
 ἦσαν γεγραμμένα ἐν τῇ ψα, ἥτις τὸ πλεῖστον ἐστὶ διαβεβρωμένη
 περὶ τὰ ἐξω ὑπὸ τιλφῶν. Τὰ δὲ συνήθως σφριζόμενα τῶν ὀνομάτων
 εἰσὶ τὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγά-
 λου, Γρηγορίου Νύσσης, Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας, Θεοδορίτου
 καὶ ἄλλων.
3649. 115. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν
 Ἑξαήμερον.
 Τὸ ὅλον εἰσὶ κδ'. Μεταξὺ δὲ τῆς β' καὶ ε' ὁ κώδιξ ἐστὶν
 ἑλληνικῆς.
 2. Τοῦ αὐτοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν
 Ματθαῖον.
 Ὁμιλία γ'—λδ'.
 Ἐν τέλει· Καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ
 τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων Γαλακτίωνος ἐν τῇ

σεβασμία και βασιλική μοῆ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆ ἐπονομαζομένη τοῦ ἀγίου Διονυσίου, ἧς και κτῆμα τυγχάνει και οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὐχεσθε ὑπὲρ τῆς πολυμαρτήτου μου ψυχῆς, ἐν ἔτει φχρδ' μηνι Ἰουνίῳ ιδ' (=1654).

3650. 116. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Βίοι και μαρτύρια ἁγίων και Λόγοι πανηγυρικοί.

α'. Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.—β'. Τοῦ αὐτοῦ "Εἰς τὸν βίον και τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας."—γ'. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος. δ'. Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου.—ε'. Βίος και πολιτεία ἀγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαυτίνων.—ς'. Μαρτύριον ἀγίας Αἰκατερίνης.—ζ'. Μαρτύριον ἀγ. Μερκουρίου.—η'. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου και ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Πέτρου.—θ'. Μαρτύριον ἀγίου Κλήμεντος Ῥώμης.—ι'. Βίος και πολιτεία ὁσίου Ἀλυπίου.—ια'. Μαρτύριον ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.—ιβ'. Βίος και πολιτεία ὁσίου Στεφάνου τοῦ νέου.

Ἐν τέλει (καταλογάδην)

"Ἐλαβε τέλος και ἡ παροῦσα δέλτος, τοῦ Μεταφραστοῦ τοῦ δευτέρου βιβλίου μηνὸς Νοεμβρίου τε τῆς ἐνδεκάτης, ἐν τῇ μοῆ τε τοῦ τιμίου Προδρόμου παρὰ τλήμονος ὁμοῦ και βακενδύτου

Γαλακτίωνος ἀρετῆς πάσης ξένου φχρζ' (=1657).

Τὸ ὑπ' ἀρ. α' γέγραπται κατὰ μίαν σελίδα ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας. Ἐν τέλει δ' αὐτοῦ 1725 Ἰανουαρίου 14.

3651. 117. Χαρτ. φύλλ. XVI.

1. "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον."

2. Τοῦ αὐτοῦ "Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα και εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων και περὶ τοῦ μῆ μωσικακείν."

3. Γεωργίου Νικομηδείας "Εἰς τὸ Εἰστήκεσαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ και εἰς τὸ σωτήριον πάθος και εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

4. Γρηγορίου Ἀντιοχείας "Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον και εἰς τὴν τριήμερον τοῦ κυρίου ἁγίου Ἀνάστασιν." Ἀρχ. Ἐπαινετὸς και οὐτός ἐστι τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος.

3652. 118. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2. (σ. 992).

Λόγοι εἰς τὴν ἁγίαν και μεγάλην Τεσσαρακοστήν.

Εἰσι δὲ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου τοῦ Σιναιτου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Νικήτα βήτορος, Κυριλλοῦ Ἀλεξανδρείας, Ἀνδρίου Κρήτης, Γρηγορίου Ἀντιοχείας και ἄλλων, ἐν δλω λόγοι ξδ'. Ἐν τούτοις και διηγήσεις τινὲς και Βίος ἀγίου Γρηγορίου Θεσσαλονίκης.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων (ἀκέφαλος).

3653. 119. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Βίοι και μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ζρξα' μηνι Ἀπριλλίῳ

ζ' (=1658). Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγραψας ἐγὼ γε Ἰωασαφ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ...διὰ συνδρομῆς Γαλακτίωνος ἱερομονάχου.

3654. 120. Βομβ. φύλλ. XIV.

1. "Οἱ παρὰ Φωτίου τοῦ πατριάρχου συντελεσθέντες δεκατέσσαρες τίτλοι."

Πίναξ ἀκριβῆς τῶν εἰρημένων τίτλων.

2. Πίναξ βραχὺς τῶν κανόνων τῶν Ἀποστόλων, πατέρων και συνόδων.

3. "Στίχοι ἡρωϊκοὶ χάριν τῆς παρ' αὐτοῦ (Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμώνος) γενομένης ἐξηγήσεως τοῦ νομοκανόνου τῆς και δηλουμένης ἐν τῇ παροσῇ βίβλῳ." Ἀρχ. Ἀστέρης ὡς πολύφωτοι ἀφεγγυοὺς δμματα νυκτὸς κανόνες ἐκγεγάσιν ἐρικυδέων κηρύκων. Τέλ.

Τῷ δ' αὖ Ἀντιοχείας ταπεινῷ πατριάρχῳ Βαλσαμῶν Θεοδώρῳ δε τῶνδ' οὐρανίων σωματῶν τολύπευσεν ἀπειρεσίους δυνάμεις πλανήτων τε νόμων ὑποχθοσίην κατάδυσιν πρὶν λάχε θρόνον Ἀντιοχείας πάρος κυδρῆς σωτήριην ψυχῆς ταύτης γὰρ πέρι θρηρεῖ.

4. "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν και θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων και πανευφήμων Ἀποστόλων και τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν και τῶν τοπικῶν ἦτοι μερικῶν και τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πρὸς δὲ και δήλωσις τῶν ἐνεργούντων και μὴ ἐνεργούντων νόμων τῶν ἀναταπτομένων ἐν τοῖς δέκα πρὸς τοῖς τέτταρσι τίτλοις τοῖς κατ' ἀρχὴν τῶν κανόνων κειμένοις, πονηθεῖσα κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν και πατριαρχικὴν Θεοδώρῳ τῷ εὐτελεῖ διακόνῳ τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας νομοφύλακι χαρτοφύλακι και πρώτῳ τῶν Βλαχερνῶν τῷ Βαλσαμῶν."

5. "Ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν και θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων και πανευφήμων Ἀποστόλων και τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν και τῶν τοπικῶν ἦτοι μερικῶν και τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πονηθεῖσα τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῳ Ἀντιοχείας κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Βαλσαμῶν και Ἰωάννῃ μοσαχῷ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαριῳ τῆς βίγλας και πρωτασηκρήτις."

6. Διονυσίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Βασιλείδην ἐπίσκοπον.

7. Πέτρου Ἀλεξανδρείας "Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ περὶ τῶν ἐν καιροῖς διωγμῶν περιπεπτωκότων εἰτα μετανοησάντων."

8. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Ἐπιστολὴ κανονικὴ "Περὶ τῶν ἐν καταδρομῇ τῶν βαρβάρων εἰδωλόθυτα φαγόντων και ἑτερά τινα πλημμελησάντων."

9. "Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμμοῦν μονάζοντα."

10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐπιστολὴ "πρὸς τὸν ἅγιον Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς μητροπόλεως Φρυγίας."

11. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ δευτέρα πρὸς τὸν αὐτόν."

12. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν αὐτόν Ἐπιστολὴ κανονικὴ τρίτη."

13. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐξ ἑτέρου λόγου πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον ἐπιστολὴ περὶ βρωμάτων διαφορᾶς."

14. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναιίου."

15. "Τοῦ αὐτοῦ Χωρεπισκόποις ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας περὶ τοὺς κανόνας."

16. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν."

17. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐκ τοῦ κζ' κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων."

18. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ κθ' κεφαλαίου τῆς αὐτῆς πραγματείας."

19. "Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Λητίου ἐπίσκοπον Μελιτινῆς."

20. Τιμοθίου Ἀλεξανδρείας Ἀποκρίσεις κανονικαὶ "πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν."

21. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας Προσφώνησις "τῶν Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ."

22. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας "Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Δόμον."

23. "Τοῦ αὐτοῦ Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις."

24. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ποιημάτων περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἀναγινώσκεσθαι βιβλία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς."

25. Ἀμφιλόχιου Ἰκονίου "Ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως."

26. Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γεναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν πάπυ Ρώμης."

27. "Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Νικοπολίτας ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου."

28. Ἐπίλογος τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κύρ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν ἀπὸ στίχων ἰάμβων."

Στίχοι 43 κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχ. Τὴν μωσαϊκὴν ἀναμετρήσας πλάνην ἔρημοβατῶν εἰς ἀνικμοπραξίας.

29. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελείσθαι νηστειῶν ἐκάστου ἔτους πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχείς."

Ἀρχ. Ἐκεῖνοι διδάσκουσι περὶ νηστειῶν θεάρεστα διδασκάλια.

30. "Ἀποκρίσις καὶ μελέτη τοῦ αὐτοῦ χάριν τῶν πατριαρχικῶν προνομίων."

Ἀρχ. Εἰσήλθε τὸ ἀξιωμα μου ἐνώπιόν μου πανιερώτατε καὶ ἐδέχθη καὶ ἀπεδέχθη καὶ ἔκλειψέ μοι.

31. Μελέτη τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν χάριν τῶν δύο

ἐκκλησιαστικῶν ὀφικίων τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ τοῦ πρωτεδικίου."

Ἀρχ. Τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας Παύλου τοῦ θεοκήρυκος.

32. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν κρίσεων κύρ Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχειανὸν χάριν τῶν διδομένων ἐτησίως θυμαμάτων παρὰ τοῦ πατριάρχου."

Ἀρχ. Σὺ μὲν τριπλόητον τέκνον μεγαλοδοξότατε κριτά.

33. "Τοῦ αὐτοῦ Μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θεοὺς ναοὺς τῶν μοναστηρίων γενομένης μετακλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν."

Ἀρχ. Βλέπων ἀπειροκάλους τινάς.

34. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὁσιώτατον καθηγητὴν τῶν κατὰ τὸν Πατρίκιον μοναστηρίων μοναχὸν κύρ Θεόδωρον χάριν τῶν βασούρων."

Ἀρχ. Ὁ μέγας διδάσκαλος τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ.

35. "Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Φιλιππουπόλεως καὶ ὑπέρτιμον Περὶ τοῦ μὴ ἀναγινώσκεν βιβλίον μαθηματικόν."

Ἀρχ. Οὔτε γῆρας πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἀξιώπιστον.

36. "Διάνγνωσις τοῦ αὐτοῦ χάριν τοῦ λαληθέντος συνοδικῶς ζητήματος περὶ τοῦ εἰ χρὴ τὸν αὐτὸν καὶ ἓνα δυοὶ διεξαδέλφαις συνάπτεσθαι."

Ἀρχ. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἰθαγενεῖς καὶ προσήλυτοι.

Ἀπασαί αἱ ὑπ' ἀρ. 29—36 Ἐπιστολαὶ καὶ μελέται Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν εἰρηναίως ἐκδοδομένης ὑπὸ ΡΑΛΛΗ καὶ ΠΟΤΑΗ (Σύνταγμα τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων. Ἀθήνησιν. 1854. Τόμ. Δ' σ. 496 κ. ἐ.). Ἀλλὰ νέον ἐστὶ τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχειανοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς ὑπ' ἀρ. 32 ἐπιστολῆς. Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἐπιγράφεται παρὰ ΡΑΛΛΗ καὶ ΠΟΤΑΗ ἀπλῶς "Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν κρίσεων" ἄνευ τοῦ ὀνόματος.

37. Ἀποφάσεις συνοδικαῖ, Διατάξεις πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νεαραὶ αυτοκρατόρων.

α'. Σισινίου πατριάρχου Περὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν δύο ἀδελφοὺς ἐξαδέλφαις δύο (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε' 11).—β'. Ἰωάννου τοῦ Ἐμφιλίνου Περὶ μνηστείας (αὐτ. Ε' 51).—γ'. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐτέρα συνοδικὴ σημείωσις περὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου" (αὐτ. Ε' 53).—δ'. "Χρυσόβουλλον τοῦ μακαριστοῦ βασιλέως Νικηφόρου τοῦ Βουτανειάτου ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων..." (αὐτ. Ε' 277).—ε'. "Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κύρ Σισινίου Ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τόμου διαλαμβάνοντος περὶ κεκωλυμένων συγγενικῶν προσώπων." Ἀρχ. Ἀπειρήσθω δύο ἀδελφοὺς δύο ἀδελφὰς λαμβάνειν.—ς'. "Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας σύγραμμα Μιχαὴλ νομοφύλακος τοῦ Χοσρόμου τοῦ γενομένου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης" (αὐτ. Ε' 397).—ζ'. "Ἀκριβῆς διαβρεσις τῶν ἐννόμων γάμων καὶ κεκωλυμένων."—η'. "Ἴσον τῆς ἐκτεθείσης συνοδικῆς ψήφου ἐπὶ Μιχαὴλ [Κηρουλαρίου] τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου παρὰ Νικήτα τοῦ ὁσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ ,5 φξ' ἔτος τῆς πέμπτης ἰσδικτιώνος" (αὐτ. Ε' 40). Τὸ ,5 φξ' ἔχει ὀρθῶς ἀντὶ τοῦ παρὰ ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ ,5 φξε'.—θ'. "Πιπτάκιον πατριαρχικὸν ἐκτεθέν παρὰ Ἰωάννου χαρτοφύλακος τοῦ τοῦ Ἰωνοπούλου περὶ τοῦ τῆ διεξαδέλφαι τῆς ἰδίας μητρὸς συναφθέντος καὶ τῶν ὀφειλόντων δοθῆναι αὐτῷ ἐπιτιμίων" (αὐτ. Ε' 92).

38. "Ἐρωτήσεις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμών."

ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Δ' 447.

39. "Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων γεγυίας ὀρθοδόξους καὶ αἰρετικὰς περιέχον συνόδους ἕως τῆς ὀρθοδοξίας."

"Ἀρχ. Σύνοδος θεία καὶ ιερὰ συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις.

40. "Περὶ προβολῆς καὶ ψήφου καὶ ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως καὶ προνομίων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων καὶ τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς ἀνωθεν τάξεως καὶ συστάσεως."

"Ἀρχ. Καὶ πᾶσι μὲν ἄλλοις ἀρμόζειν ἐν ἅπασιν οἶμαι τὴν περὶ τῆς ἀκριβείας φροντίδα.

41. "Τόμος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου."

"Ἀρχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Τέλει δὲ τὸ τομογράφημα καὶ οἰκείαις ὑπογραφαῖς ὑπεσημηνάμεθα μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος τρίτης ἔτους 5 ψλῆ'.

42. Γεωργίου τοῦ Ξυφιλίνου

πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διατάξεις. α'. Περὶ ἐνοριακῶν δικαίων (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε' 101).—β'. Περὶ σταυροπηγιακῶν μονῶν. "Ἀρχ. Μηνὶ Νοεμβρίῳ κζ' ἡμέρᾳ Τετάρτῃ Ἰνδ. ι' (γρ. ια') προκαθημένου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς δεξιοῖς Ἀλεξιακοῖς κατηχομενεῖσι συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Ἐφέσου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας Γεωργίου...Πολλάκις καὶ ἐν διακόνου τελοῦσα ἡ μετριότης ἡμῶν ἑώρα ἐνίους τῶν τῆς καθ' ἡμᾶς θείας καὶ ιερᾶς συνόδου ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπισκόπων παθαινομένων καὶ αἰτιωμένων τινῶν τῶν ἐπὶ σταυροπηγίαις πατριαρχικοῖς θεία τεμένει ἀνεγειρόντων.—γ'. Περὶ τῶν αὐτῶν. "Ἀρχ. Μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἡμέρᾳ πρώτῃ Ἰνδ. ι' προκαθημένου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιοῖς Ἀλεξιακοῖς κατηχομενεῖσι συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Ἐφέσου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας Γεωργίου...Ἐγένετο μὲν οἰκονομία τις εὐλογος δι' ὑπομνήματος συνοδικῶς ἐκτεθέντος τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ τὴν κζ' τοῦ διεληθέντος Νοεμβρίου μηνὸς τῆς παρουσίας ι' Ἰνδ. εἰς τοὺς ἀνεγειρομένους ἐκ βάρων ἐπὶ πατριαρχικοῖς σταυροπηγίαις θείους ναοὺς.

43. "Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαιοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ περὶ τοῦ τὰς πατριαρχικῶν ἐπιστολῶν ἀμυσθί διδοσθαι τοῖς αἰτούσιν ὡς γέγραπται ἐν τῷ χαρτῶ-φυλακίῳ."

ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε' 1.

44. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Χρονογραφικὸν ἐν συντόμῳ."

45. "Ἐτη τῆς ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτοι γνώσις τῶν ἐν αὐτῇ διαταξάντων."

"Ἀρχ. Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος. Στάχυς ἐν Ἀργυροπόλει.

46. "Ἐτη πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως."

"Ἀρχ. Μητροφάνης ἀδελφὸς Πιρόβου.

47. "Οἱ ἐν Ῥώμῃ ἐπίσκοποι ἀπὸ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων."

48. Κατάλογος τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱεροσολύμοις πατριαρχῶν.

49. "Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου

ἀρχαῖοι ἀνδρὲς πνευματοφόροι καὶ μάρτυροι γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Δικιῶλου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων" Περὶ τῶν ο' μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος.

ΜΙΣΘΗ καὶ, 1060.

50. "Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν."

51. "Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου

Συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβῶς συνειλεγμέναι ἐκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἐτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων."

"Ἀρχ. Ἐρώτ. Ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες οἱ Ῥωμαῖοι παραλόγως; Ἀπόκρ. Ἐπὶ Κωνσταντίνου Λιβέριου ὁ Ῥώμης.

ΜΙΣΘΗ οἶν, 1220.

52. "Ὁφθίκια τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας."

53. "Λεξικὸν Ῥωμαίων κατὰ στοιχείον."

"Ἀρχ. Ἀκτωρ ὁ ἐνάγων, Ἀντικίνσωρ ἀναγραφεύς.

54. Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων βραχέα.

55. Πατριαρχικαὶ καὶ συνοδικαὶ διαγνώσεις, Νεαραὶ καὶ Ὑπομνήσεις.

α'. [Μιχαὴλ Ὁξείτου πατριάρχου] "Σημείωμα δι' οὗ διεγνώσθη Νήφων ἐκεῖνος τῆς τῶν Βογομήλων εἶναι αἰρέσεως" (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε' 90).—β'. [Μανουὴλ τοῦ Κοιμηνοῦ] "Σημείωμα τῆς καθαιρέσεως τοῦ γεγονότος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Κοσμᾶ τοῦ Ἀττικοῦ ὁμόφρονος ἀποδειχθέντος τῷ Βογομήλῳ Νήφωνι" (αὐτ. Ε' 307).—γ'. "Ἐπίσημοις τῶν θεοφιλεστάτων διακόνων καὶ ἀρχόντων τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ ὑπομνηματογράφου, τοῦ νομοφύλακος καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν μοναστηρίων περιέχουσα οὐτως." Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι καὶ πανευτελεῖς δοῦλοι τῆς κραταίᾳς καὶ ἁγίας βασιλείας σου ὑπομιμνησκομεν, δέσποτα ἡμῶν ἁγίε.—δ'. "Συνοδικὴ διάγνσις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Ἰωάννου Περὶ μοναστηριακῶν κεφαλαίων καὶ ἐκδόσεων καὶ ποιήσεων."—ε'. "Συνοδικὴ διάγνσις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἀλεξίου Περὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν κεφαλαίων" (αὐτ. Ε' 25).—ς'. "Ὁ τόμος τῆς ἐνώσεως ἐκθεσις ἦτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς ἐκκλησίας ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μὲν βασιλεύοντος, τοῦ δὲ τὸ τρηκαῖτα τῆ τοῦ βασιλοπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος" (αὐτ. Ε' 4).—ζ'. "Τὸ δοθὲν ἐγγραφοῦ ἐπὶ βήματος βασιλικοῦ παρὰ Ἐδσστρατίου μητροπολίτου Νικαίας ἐφ' οἷς ἐτεροδόξεσε κατ' ἀγωνίαν καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ βασιλικὸν σημείωμα."—η'. "Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαιοῦ Περὶ τοῦ τὰς πατριαρχικῶν ἐπιστολῶν ἀμυσθί διδοσθαι." Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 43.—θ'. "Ἡ κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συγκροτηθεῖσα σύνοδος."—ι'. "Τὰ πραχθέντα βασιλικῆ καὶ συνοδικῆ διαγνώσει ἐν τῷ παλατίῳ καὶ τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ κατὰ τοῦ Ἰταλοῦ Ἰωάννου." Ἀρχ. Μηνὶ Μαρτίῳ κ' Ἰνδ. ιε' προκαθημένου Εὐστρατίου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς

κατηχουμενοις πρὸ τοῦ εὐκτηρίου τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου.
Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τοῦ νομοκάνονος κατὰ στοι-
χείων.

3655. 121. Βομβ. φύλλ. XIII.

1. "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν κανόνων
τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκου-
μενικῶν συνόδων καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν
ἁγίων πατέρων ποιηθεῖσα Ἰωάννη μοναχῷ τῷ ἀπὸ τῆς σεβασίας
μονῆς τῆς ἁγίας Γλυκερίας τῷ Ζωναρῆ γεγονότι μεγάλῳ δρουγ-
γάρφῳ τῆς βίβλας καὶ πρωτασηκρήτις."

2. "Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως."

Ἰδ. 8654 (120), 26.

3. "Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Νικοπολίτας ἐπιστολῆς τοῦ
μεγάλου Βασιλέως."

4. "Νεαρὰ τοῦ πανευσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου
κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως τοῦ πορφυρογενήτου κύρ
Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ Περὶ τῶν ἐκουσίας φονευόντων."

ZACHARIAE VON LINGENTHAL Novellae Institutiones im-
peratorum post Justinianum σ. 476.

5. "Περὶ Μελχισεδεκικῶν τῶν καὶ Θεοδοσιανῶν καὶ
Ἀτζιγγάνων."

Ἀρχ. Ἐκ τεσσάρων κακῶν εἰς ἐν συνελθόντων ἡ
αἵρεσις αὕτη συνέστηκεν.

6. "Ἐκθεσις ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς
ἐκκλησίας ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ."

Μένει κολοβὴ ἐν ταῖς λέξεσι ταῦτα δὲ φαμέν δταν μὴ
τέκνα παρῆ ἐκ τῶν προτέρων γάμων (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΛΗ
B' 7). Ἰδ. καὶ 8654 (120), 55 5'.

7. "[E]χρή τὰ προσφερόμενα ἐν ταῖς ἐκκλησιαίς
οἶον προσφερόμενα ἀδιαφόρως ἐσθίειν τὸν ἱερέα."
Μετ' ἐρωτήσεων καὶ λύσεων.

8. Πίναξ τῶν ἐν τοῖς ἰδ' τίτλοις κεφαλαίων.
Ἐν τοῖς τελευταίοις ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

9. "Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας τοῦ κύρ Μάρκου καὶ Ἀποκρίσεις τοῦ...πατρι-
άρχου Ἀντιοχείας κύρ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμίν."

3656. 122. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. "Καθίσματα μαρτυρικά."

2. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων
τοῦ ὄλου χρόνου ὅθεν τε ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἐφυ καὶ ἐν οἷς
χρόνοις καὶ εἶτε διὰ μαρτύριον εἶτε δι' ἀσκήσεως ἐδέξατο τὸν
στέφανον."

Ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι καὶ Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει Ὁ γραφεὺς ἐστὶν Παῦσιος ἐκ Πάτμου,
ἐγράφη ἐν ἔτει ,ξξγ' Ὀκτωβρίῳ ἡμέρα γῷ ὥρα θ'
(=1554).

3657. 123. Χαρτ. φύλλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.—β'.
Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Εὐθυμίου.—γ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων
τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Εὐγενίου, Κανιδίου, Οὐαλεριανοῦ καὶ
Ἀκύλα."—δ'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ
Χριστοῦ Τιμόθεον." Ἀρχ. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε

μὲν ἡ Δυκαδῶν, ἐθρέψατο δὲ καὶ ἤσκησεν ἡ πάλαι
περιφανῆς ἐν πόλεσι Δύστρα.—ε'. Μαρτύριον τοῦ ἁγ.
Ἀναστασίου.—ς'. "Ἀθλησις τοῦ ἁγ. ἱερομάρτυρος Κλήμεντος
Ἀγκύρας.—ζ'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐσεβίας τῆς μετο-
νομασθείσης Ξένης.—η'. Βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.—θ'.
Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφώντος.—ι'. "Ἐπίγραμμα τύπον
ἱστορίας κεφαλαίων ἐπέχον ἐπὶ τῇ ἀνακομῇ τοῦ τιμίου
λειψάνου τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ Χρυσοστόμου." Ἀρχ. Ἀλλὰ
πῶς ἂν τις αἰτίας καὶ μῶμου ἡμᾶς ἀπαλλάξοι τὸ ἱερὸν
οὐτως ἐν ὑπερορίᾳ σῶμα τοῦ θείου Χρυσοστόμου κατα-
λιπόντας.—ια'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.—
ιβ'. Ἰωάννου Εὐχαΐτων Ἐγκώμων εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.—
ιγ'. Βίος καὶ μαρτύριον τῶν θαυματουργῶν Κύρου καὶ Ἰωάννου.
—ιδ'. "Κοσμᾶ βεστήτορος Διήγησις ἐν ἐπιτομῇ τῶν μετὰ
τὴν ἀποβίωσιν τελεσθέντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου καὶ περὶ τῆς ἀνακομῆς τοῦ τιμίου αὐτοῦ
λειψάνου."—ιε'. Ἰωάννου Εὐχαΐτων Ἐγκώμων εἰς τοὺς τρεῖς
ἱεράρχας.

Ἐν τέλει...ἐγράφη ἐν ἔτει ,ζρβ' (=1594).

3658. 124. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. "Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων θαυματουργῶν ἱατρῶν
Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ."—β'. "Ἀθλησις τῶν ἁγίων καὶ
ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Ἀκινδόνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου,
Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου."—γ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ
ἀγῶνες τοῦ θείου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ μεγάλου."—
δ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Γαλακτίως
καὶ Ἐπιστήμης."—ε'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἱεροσολί-
του τῶν σὺν αὐτῷ ἀλλοθόντων."—ς'. "Βίος τῆς ὁσίας Θεο-
κτιστῆς τῆς Λεσβίας."—ζ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου
μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυναεῖ μαρτυρήσαντος."
—η'. "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου
Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος."—θ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου.—ι'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον
Φίλιππον." Ἀρχ. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος εἰδώς σὺν ἂν
τῷ πατρὶ καὶ ἄχρονος ὢν.—ια'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων
τριῶν ὁμολογητῶν Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου καὶ μερικῆ
διήγησις τοῦ γενομένου θαύματος εἰς Εὐφύμιαν τὴν κόρη."—
ιβ'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον Ματθαῖ τὸν ἀπόστολον καὶ
εὐαγγελιστὴν." Ἀρχ. Ἡ δὲ μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος
ἡμᾶς δοθείσαν φυλάττοντες ἐντολήν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος δια χειρὸς
ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Λαυρεντίου ἱερομονάχου...ἐν ἔτει
,ξε' Ὀκτωβρίῳ Γ' ἡμέρα β* (=1496);

3659. 125. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ἐπίγραμμα εἰς τὰς Πράξεις
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

Ὁμιλαι νε'.

3660. 126. Χαρτ. φύλλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου "Διήγησις περὶ τοῦ νέου τῶν
θαυμάτων τοῦ ἐν τιμῇ τῶν ἀποστόλων Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου
γενομένου Καισαρείας Καππαδοκίας."—β'. Βίος καὶ πολιτεία
Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης.—γ'. Μαρτύριον ἁγ. Πολυεύκτου.—
δ'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Μαρκανοῦ.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ.
Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου.—ς'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρ-

τύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.—ζ'. "Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νεῶλου εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων ἀββάδων τῶν ἐν τῷ Σινῶ ὄρει καὶ ἐν τῇ Ραῖθου."—η'. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ Θηβαίου.—θ'. Βίος ὁσ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—ι'. "Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμῆς ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου." Ἀρχ. "Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γενόμενοι κάτοχοι.—ια'. "Λόγος τοῦ φιλοσόφου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν τιμὴν ἁλυσιν τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ ποίῳ τρόπῳ καὶ λόγῳ ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐν Κωνσταντινουπόλει μετεκομίσθη." Ἀρχ. Μέγας ὁ Πέτρος καὶ τί γὰρ ἦ τῶν τοῦ Σωτήρος ὁπαδῶν ἢ κορυφαία ὑπεροχὴ καὶ ἀκρόπολις.—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς ὑπὸ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

Ἐν τέλει: δὲ λ' ἱρμῶν χθ' ἐρψ' πρ' β' κ' (= Δανιὴλ ἱερομόναχος ἔγραψε τὸ παρὸν...); Ἀδτη ἢ βίβλος ὑπάρχει κτῆμα τῆς τοῦ Διονυσίου μονῆς προτροπῆ δὲ τοῦ ταύτης καθηγουμένου Θεωνᾶ ἱερομονάχου ἐγράφη ἐν ἔτει ,ζρβ' (=1594).

3661. 127. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ μάρτυρος Ἀναλίου."—β'. Βίος, πολιτεία καὶ μαρτύριον Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.—γ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου."—δ'. Μαρτύριον τῆς ἁγ. Χαριτίνας.—ε'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν." Ἀρχ. Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι.—ς'. Μαρτύριον Σεργίου καὶ Βάκχου.—ζ'. Βίος καὶ πολιτεία Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.—η'. Μαρτύριον Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.—θ'. Μαρτύριον Ταράχου, Πύρου καὶ Ἀνδρονίκου.—ι'. Μαρτύριον Κάρπου, Παπύλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.—ια'. "Πολιτεία καὶ ἀθλήσεις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου."—ιβ'. Βίος καὶ μαρτύριον ἁγ. Λουκιανοῦ.—ιγ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ."—ιδ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει."—ιε'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν." Ἀρχ. Εἰ καὶ δικαίου μνήμην μετ' ἐγκωμίων τελεῖσθαι θεῖος τις ἀνὴρ καὶ σοφὸς τὰ θεῖα νομοθετεῖ.—ις'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ."—ιζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Ἀρτεμίου.—ιη'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος."—ιθ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως.—κ'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον." Ἀρχ. Οὐχ οὕτως ἡδὺ τι τῷ φιλαρέτῳ καὶ κόρῳ μὴ δὲ λυμαινόμενον.—κα'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ μαρτυρησάντων ἐν Νιγρῇ τῇ πόλει."—κβ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων."—κγ'. "Ἀθλήσεις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου."—κδ'. Βίος, πολιτεία καὶ μαρτύριον ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.—κε'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου.—κς'. Μαρτύριον Ζηροβίου καὶ Ζηροβίας.—κζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Ἐπιμάχου.

Ἐν τέλει: Ἡ θεία αὕτη καὶ ἱερὰ βίβλος τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ὑπάρχει κτῆμα τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζριθ' μηνὶ Ἀδύοστῳ ἡ' (=1611).

3662. 128. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν." Ὀμιλία μς'.—β'. "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου εἰς τὴν Μεσοπενηκοστήν." Ἀρχ. Ἡ δὲ δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοσύσης.—γ'. Ὀμιλία "τῇ Κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ." Ἀρχ. Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἀνθρώπον τυφλόν.—δ'. Εἰς τὸ "Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἔπυσε χαμαί." Ἀρχ. Τοὺς μέλλοντάς τι παρὰ τῶν ἀναγιγνωσκόμενων καρποῦσθαι.—ε'. Εἰς τὸ "Λέγουσι τῷ τυφλῷ σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ." Ἀρχ. Τὰς γραφὰς οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ παρέργως ἐπιέναι χρῆ.—ς'. Εἰς τὸ "Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω." Ἀρχ. Οἱ διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν πάσχοντές τι δεινὸν... (κολοβ.).

3663. 129. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Ἀθλήσεις τῆς ἁγ. Βαρβάρας (κολοβ.).—β'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Σάββα (ἀκέφ.).—γ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ."—δ'. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Νικόλαον.—ε'. "Θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ."—ς'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀμβροσίου Μεδιολάνων.—ζ'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Παταπίου.—η'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηνᾶ, Ἐρμωγέου καὶ Εὐγράφου."—θ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου."—ι'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος ἀρχιεπισκόπου Τριμυθούτσου."—ια'. Μαρτύριον ἁγ. Εὐστρατίου, Ἀξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.—ιβ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλιπικού, Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου."—ιγ'. Μαρτύριον ἁγ. Ἐλευθερίου.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3664. 130. Χαρτ. φύλλ. XVI.

1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου

ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀρμαθαίας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ κυρίου κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γενομένην τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ."

2. Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

4. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατὰ μέθης.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κατὰ μεθύοντων.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ὀμιλία εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας."

7. Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ περὶ Ἀναστάσεως.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.

9. Τοῦ αὐτοῦ Ἐτερος ὁμοιος.
 Ἄρχ. Ἦκω τὸ περιληφθὲν δόγμα καταβαλεῖν ἐπειγόμενος.
10. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν, εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν καὶ περὶ πίστεως.
 Ἄρχ. Φαιδρὸς ὁμοῦ καὶ θεοσεβῶς.
11. Βασιλείου Σελουκείας Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.
12. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν καὶ εἰς τὰς μυροφόρους γυναῖκας.
13. Βασιλείου Σελουκείας “Εἰς τὸν χωλὸν ἐπὶ τὴν ὥραιαν πύλην καθήμενον.”
14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς τὸν παράλυτον καὶ εἰς τὸ Μῆ κρινεται κατ’ ὄψιν.”
15. Τοῦ αὐτοῦ “Λόγος εἰς τὴν Σαμαρείτην.”
16. Διοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Πέτρον τὸν ὑπὸ Ἡρώδου ἐν τῇ φυλακῇ ἀποκλεισθέντα.”
17. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Εἰς τὸν ἐκ γεννητῆς τυφλόν.”
18. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.”
 Ἐν τέλει...ἐγράφη δὲ προτροπῇ τοῦ ταύτης ἡγουμένου Θεωνᾶ ἱερομονάχου ἐν ἔτει ἰρδ᾽ μηνὶ Μαρτίῳ (=1596).
 Ἰδ. καὶ 8660 (126).
19. Βασιλείου Σελουκείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
20. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ἀνάληψιν ἕτερος.
 Ἄρχ. Ἐπι μοι κατὰ ψυχὴν ἀριθμοῦντι.
23. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ἀνάληψιν ἕτερος.
 Ἄρχ. Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτὴ τῆς τοῦ Κυρίου οἰκονομίας.
24. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
25. “Λόγος ἱστορικὸς περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἰσαποστόλου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου τῶν ἁγίων τρακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων καὶ περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἔξορίας ἀνακλήσεως τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρείου καὶ τῆς τοῦ βίου αὐτοῦ καταστροφῆς.”
26. Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας
 “Λόγος εἰς τοὺς τῆς ἁγίου πατέρας καὶ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον τὸν βασιλέα.”
27. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς τοὺς ἀπ’ αἰώνων κεκοιμημένους πιστούς.
28. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν.
29. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν ἕτερος.
 Ἄρχ. Οὐρανὸς ἡμῖν σήμερον γέγονεν ἡ γῆ.
30. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ παναγίου πνεύματος.
31. Τοῦ αὐτοῦ “Λόγος τῇ ἁγίᾳ Πεντηκοστῇ

- περὶ συνεχῶς ἀπαντῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ περὶ ἑορτῶν...”
 Ἄρχ. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις.
32. Τοῦ αὐτοῦ “Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν, περὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ πνεύματος...”
 Ἄρχ. Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λόγον ἀνθρώπινον ὑπερβαίνοντα.
33. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ]
 “Ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν τελεσθεῖσαν φανέρωσιν καὶ διανομὴν τοῦ θεοῦ πνεύματος.”
34. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοὺς ἀπανταχοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀλλήσαντας.”
35. Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.
 Ἐν τέλει· Χάρις τῷ ἐνὶ καὶ μεγάλῳ ἐν οὐρανοῖς Θεῷ τῷ κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ· εὐλογοῦν γὰρ τέλος καὶ ἡ βίβλος αὐτῆ τῷ εὐτελεῖ Δοσιθέῳ Ὀκτωβρίου κζ’ τῷ ἰμς’ ἔτει (=1587). Ἦ δὲ πρὸ ταύτης βίβλος πρὸ τεσσαρῶν χρόνων ἐγράφη, δηλαδὴ πρὸ τοῦ τῆς μονῆς ἐμπρησμοῦ ἐν ἔτος. Ἦ βίβλος αὐτῆ ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου, ὅπου καὶ ἐγράφη.
- Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων. Σύγκειται δ’ ὁ κώδιξ ἐκ δύο μερῶν συμπεπηγμένων εἰς τὸ αὐτὸ. Τοῦτον τὸ μὲν πρῶτον, περιλαμβάνον τὰ ὑπ’ ἀρ. 1—18, γέγραπται κατὰ μίαν σελίδα, ὡς καὶ τὸ ὑπ’ ἀρ. 27, ἐν ἔτει 1596, τὸ δὲ δεύτερον, περιλαμβάνον τὰ ὑπ’ ἀρ. 19—35 πλὴν τοῦ ὑπ’ ἀρ. 27, γέγραπται κατὰ δύο σελίδας τῷ 1587.
3665. 131. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
 [Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως]
 “Διδασκαλαὶ τῶν Κυριακῶν τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ καὶ τινῶν μεγάλων καὶ ἐξαιρέτων ἑορτῶν, ἀκριβῶς συντεθειμένων αἰτινες ἀρχονται ἀπὸ τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πάντων καὶ καταδήγουσι μέχρι τῆς κθ’ τοῦ Ἀγούστου μηνός.”
 Προτάσσεται τῶν ὁμιλιῶν Πίναξ τῶν περιεχομένων.
 Κάτωθεν τοῦ πρώτου φύλλου, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ ἀνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως, εὐρηται ἐν τῇ φε τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· Εὐρον δτι τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι ποίημα κυροῦ Φιλοθέου πατριάρχου.
3666. 132. Χαρτ. φύλλ. XVII.
1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶ παρὰ τοῦ ὀσίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Κολοβοῦ.”
2. Βίος καὶ μαρτύριον ὀσ. Φεβρωνίας.
3. Βίος καὶ πολιτεία Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.
4. Βίος καὶ πολιτεία ὀσ. Φιλοθέου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Ἄθῳ ἀσκήσαντος.
5. Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλετήμονος.
6. Βίος καὶ ἀθλησις τοῦ νέου μάρτυρος Βάκχου.
7. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Καψοκαλλύβη τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀσκήσαντος, συγγραφεὶ παρὰ Νηφώνος ἱερομονάχου.”
8. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κλεονίκου καὶ Εὐτροπίου.

10. **Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βασιλίσκου.**
11. **Βίος καὶ πολιτεία Νήφωνος τοῦ Ἀθωνίτου.**
12. “**Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀνδρονίκου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.**”
13. “**Διήγησις ἐπωφελῆς περὶ τῆς θεανδρικής εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς φανερωθείσης ἐν τῇ Θεσσαλονικῇ μονῇ τῶν Πατόμων συγγραφείσα παρὰ Ἰγνατίου μοναχοῦ τοῦ καθηγουμένου τοῦ Ἀκαπλίου.**”
Ἄρχ. Πολλὰ μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ μεγάλα τὰ τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμᾶς εὐεργετήματα.
14. “**Μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς πατρικίας.**”
Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἀναστασία τοῦνομα.
15. “**Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῶλου πρὸς Χαρκλεῖ πρεσβυτέρῳ ἀποτόμῳ ἐξερχομένῳ τοῖς πταίουςι καὶ λέγοντι μὴ ἀρκεῖν τὴν μετάνοιαν εἰς ἐξομολόγησιν.**”
Ἄρχ. Πάνυ μοι δοκεῖς τὴν θείαν ἡγνοηκέναι γραφήν.
16. “**Ἐξήγησις περὶ τίνος οἰκονόμου ἀνδρὸς εὐλαβοῦς ὀνόματι Θεοφίλου ὑπὸ ἐνεργείας δὲ τοῦ διαβόλου ἀρνησαμένου ἐγγράφως τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, διὰ δὲ μεσιτείας τῆς τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν μεσίτιδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου συμπαθηθέντος ὑπὸ τοῦ φιλενουπλάγχθου υἱοῦ αὐτῆς καὶ Θεοῦ.**”
Ἄρχ. Ἐγένετο ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων φιλοχρίστῳ πολιτεία πρὶν ἢ τὴν ἐπιδρομὴν γενέσθαι τῶν Περσῶν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὀνόματι Ἀδανῶ, τῆς τῶν Κιλικῶν δευτέρας ἐπαρχίας οἰκονόμον γενέσθαι ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὀνόματι Θεόφιλον.
17. “**Περὶ τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ.**”
18. “**Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας, ἣν εἶδε περὶ τῶν κεκοιμημένων ψυχῶν.**”
19. “**Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν κεκοιμημένων.**”
20. “**Περὶ ἐλπίδος πάνυ ὠραῖον κεφάλαιον.**”
21. “**Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.**”
Ἄρχ. Ἱερεῖς τις μετ’ εὐλαβοῦς διακόνου ἀγάπην τὴν Θεῷ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι διὰ δαιμονικῆς σκαιοτήτος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες.
22. “**Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας πόθεν ἤρξατο καὶ τίνος εἰκὼν τυγχάνει καὶ τί τὰ ἀμφιάσματα καὶ τίς ὁ ταύτης σκοπὸς καὶ φωτισμός.**”
Ἄρχ. Κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ομοίωσιν τοῦ ἁγίου καὶ φιλανθρώπου καὶ ἀγαθοῦ Θεοῦ.
Ἐν τῇ ψῆ· Ἰσως τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
23. “**Διήγησις περὶ σημειοφόρου πατρός.**”
24. “**Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Χάσματι.**”
Ἄρχ. Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Χριστιανῶν βασιλέως νεύσει Θεοῦ καὶ συνεργίᾳ τοῦ τιμίου σταυροῦ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς κρατοῦντος τὰ σκήπτρα.
25. “**Θαῦμα γινόμενον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν μονὴν τὴν λεγομένην ἢ μεγάλην Ἀντίληψις.**”
26. “**Διήγησις Ἰουδαίου τινὸς σοφοῦ ὁμολογήσαντος τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἶναι καὶ τῆς ἀχράντου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὴν πάλιν παρθένον μέναι.**”
27. “**Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς βασιλεῖα Τιβέριον περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**”
28. “**Ἀντίγραμμα καίσαρος [Τιβερίου] πρὸς Πιλάτον Πόντιον κατηγορικόν.**”
29. “**Διήγησις περὶ τῶν ἐπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου.**”
30. “**Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως [Ἀντιοχείας] Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων.**”
31. “**Περὶ μισομονάχου τινὸς ἐπισκόπου.**”
Ἄρχ. Γέγονέ τις ἐν τῇ ἀγίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλει ἀρχιεπίσκοπος ὀνόματι Ἀμός.
32. “**Τοῦ ὁσίου Ἀντιόχου Περὶ ἐνυπνίων καὶ πλάνης.**”
33. “**Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Πενταπόλεως Ναθανιὴλ τῇ εὐλαβεστάτῃ ἐν μοναχαῖς καὶ ἐν ἀγίῳ πνεύματι θυγατρὶ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Εὐγενίᾳ μοναχῇ ἐν Κυρίῳ χαίρει.**”
Ἄρχ. Ἐπειδὴ περ ἀπήτησας δούλη Χριστοῦ παρ’ ἡμῶν παραδοῦναι σοὶ τὰ συντείνοντα νῦν καὶ ἀρμόζοντα πρὸς κατάληψιν ἀρετῆς.
34. “**Περὶ τοῦ Σολομώντος.**”
Ἄρχ. Ὁ Σολομὼν υἱὸς Δαβὶδ ἐγένετο ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου γυναικὸς· ἐγένετο δὲ οὕτως.
Ἐν τῇ ψῆ· Μηδεὶς πιστευέτω τοῖς ἐν τῷ διηγήματι τούτῳ λεγομένοις· ὑπὸ κακοῦργων γὰρ καὶ μισαίων αἰρετικῶν συνεγράφησαν.
35. “**Ἐκθεσις κατ’ ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ποιοῖσι παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν τε καὶ παράδοσιν, συγγραφείσα παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου ἐκ προτροπῆ τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ, ἐν ἣ καὶ περὶ τῶν Κατζιτζαρίων.**”
36. “**Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους τὰ λεγόμενα Πάτρια.**”
37. “**Διήγησις διαλαμβάνουσα ὅτι οὐ χρὴ ἀνευ προτροπῆς τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως ἀναδέχεσθαι λογισμοὺς καὶ τὴν κατὰ πνεῦμα πατρότητα ἐνεργεῖν.**”
38. “**Περὶ τοῦ παρανόμου Ἰούδα.**”
39. “**Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου περὶ νηστείας.**”
40. “**Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῶλου Κεφάλαια εὐσύντοπα πάνυ ὠφέλιμα.**”
41. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος Περὶ μοναχικῆς πολιτείας.**
42. **Βίος τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.**
43. “**Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ νεοφανοῦς ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμύλου.**”
44. “**Διηγήματα περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων, περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου τοῦ ἐν Ραῖθου.**”

45. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης."

46. Μαρτύριον ὁσίου Χριστοφόρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου." Ἐν δὲ τῷ τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφει διὰ χειρὸς Δανιὴλ συνδρομῆς δὲ καὶ ἐξόδου Γερασίμου μοναχοῦ τῆς αὐτῆς μονῆς τοῦ κῆρ Διονυσίου....

3667. 133. Χαρτ. φύλλ. XVII.

"Ἐὐθύμιον πόνημα καὶ μονοτρόπου τοῦ Ζυγαβηνοῦ Δογματῶν πανοπλία Ἄλεξιψ τευχθεῖσα Κομνηνῶν γένους ἀνακτι πιστῶ τῶν ἀπίστων εἰς πάλην."

Προτάσσεται "Πίναξ τῆς βίβλου τῆς ἐπωνομαζομένης Δογματικῆς πανοπλίας." Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δογματικὴ πανοπλία διὰ χειρὸς Σεραφείμ Ιερομονάχου τοῦ Θασιῶν ἐν εἴτει αχ45' Ὀκτωβρίου ιδ' (=1696).

3668. 134. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

"Συναξάριον σὺν Θεῷ

τῶν ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης ἁγίων διαλαβάνων συνεπτυγμένως ὅθεν τε ἦν ἕκαστος καὶ ποῦ καὶ ποτε καὶ πῶς εἶπε φημί δι' ἀθλήσεως, εἶτε ἀσκήσεως τὸν βίον διήρυσεν· εἶτε τὸ καὶ περὶ τῶν δεσποτικῶν καὶ ἐτέρων ἐπισήμων ἐορτῶν· οἱ δὲ στίχοι συνετέθησαν ἄγαν ἀρίστως ὑπὸ Χριστοφόρου πατρικίου καὶ ὑπάτου τοῦ Μινυληναίου· οἱ μὲν ἱαμβοὶ ἐν ἐγκωμίου τάξει τὸ τε ὄνομα καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐγκωμιαζομένου δηλοῦντες· ὁ δὲ εἰς τὸν πρῶτον ἅγιον ἠρωϊκῶς, δηλῶν ὁμοῦ τὸ τε ὄνομα καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐτελειώθη. Ἐν δὲ ταῖς πρώταις ἡμέραις δηλοῖ καὶ τὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα."

Ἄπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι καὶ Φεβρουαρίου.

Προτάσσονται α'. "Τῇ Κυριακῇ, ὅταν οὐκ ἔχῃ ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἅγιος κοντάκιον λέγομεν Προστασία τῶν Χριστιανῶν· λέγομεν δὲ καὶ τὸν παρὸντα οἶκον." Ἀρχ. Ἐκτείνόν σου παλάμας.—β'. "Καθίσματα μαρτυρικά."

Ἐν τέλει τοῦ Συναξαρίου· Τὸ παρὸν Συναξάριον ἐγράφει χειρὶ Κυρίλλου... ὑπάρχει δὲ κτῆμα τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆς ἐπωνομαζομένης τοῦ Διονυσίου· ἐγράφει δὲ ἐν εἴτει, ζριε* μηνὶ Νοεμβρίῳ ιζ' (=1606).

3669. 135. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίος, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.—β'. "Ἀθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγαίου, Ἀφθονίου καὶ Ἀνεμποδιστοῦ."—γ'. "Ἀθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ."—δ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου."—ε'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης."—ς'. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.—ζ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τῶν ἐν Μελιτηνῇ ἀθλησάντων."—η'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀσκήσεως τῆς ἁγίας Ματρώνης."—θ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας καὶ ἀειμνήστου Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας."—ι'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.—ια'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεθμονος.—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—ιγ'.

"Ἰπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φιλίππον." Αρχ. Ὁ τοῦ θεοῦ λόγος εἰδίδως συνὴν τῷ πατρὶ—ιδ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Σαμωνᾶ, Γουρία καὶ Ἀββίου."—ιε'. "Ἰπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον." Αρχ. Ἦδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐντολήν.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν τέλει (καταλογάδην)

Ὡς περ κατηξίωσας, ὦ Θεοῦ λόγε, τέρμα κατιδεῖν τοῦ παρόντος βιβλίου, οὕτω καταξίωσον ἰδεῖν καὶ τέλος τῶν συνεχουσῶν συμφορῶν με ποικίλων τῆς σῆς δεήσεις μητρὸς εἰς δεδεγμένους τοῦ τε Προδρόμου καὶ θείου βαπτιστοῦ σου

Ἄντωνιος ὁ τλήμων ὁ καὶ αὐτοῦ οἰκέτης. ζριε* μηνὶ Ὀκτωβρίου η' (=1686) διὰ συνδρομῆς Γαλακτίωνος Ιερομονάχου.

3670. 136. Χαρτ. φύλλ. XVI.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου οἱ ις' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Προτάσσεται "Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρούσης πυκτίδος."

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους, ζπη* Ινδ. η* (=1580). Οἱ παρόντες οὗτοι ἐκκαίδεκα ἀναγινωσκόμενοι λόγοι τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου δηλαδὴ ἐγεγράφησαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ταύτῃ σεβασμίᾳ καὶ Ιερῷ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ἦτοι τοῦ κυροῦ Διονυσίου, οἱ καὶ κτῆμα αὐτῆς ὑπάρχουσιν· ὁ γοῦν βουληθεὶς συλλῆσαι αὐτοὺς, δηλονότι ἐκ τῆς εἰρημένης μονῆς ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων τι' καὶ ἡ' θεοφόρων πατέρων· ἔλαβον δὲ τέρμα ἐξ ἐμοῦ Θεωνᾶ Ιερομονάχου καὶ ἀμαρτωλοῦ Σκιρροφοριῶνος τετάρτη ἐπὶ δέκα ἡμέρας Σαββάτω.

3671. 137. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Συναξάριον ἀπὸ Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.

Προτάσσονται α'. "Καθίσματα μαρτυρικά λεγόμενα εἰς τὴν ζ' ᾠδὴν."—β'. "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ λέγειν τὰς ἡμέρας τῶν μηνῶν."—γ'. "Τῇ Κυριακῇ ὅταν οὐκ ἔχῃ ὁ ἅγιος κοντάκιον λέγομεν τὸ παρὸν, ἦχ. πλαγ. β' Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίχυντε· Ὁ οἶκος Ἐκτείνόν σου παλάμας."—δ'. "Κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς λαμπρᾶς Κυριακῆς." Ἐπιτεταὶ δὲ "Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου μετὰ τὸ συναξάριον αὐτοῦ." Αρχ. Ἄλλ' ὦ πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, ἔως φέρε τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου.

Ἐν τέλει τοῦ Συναξαρίου· Τὸ παρὸν Συναξάριον ὑπάρχει μὲν κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆς ἐπωνομαζομένης τοῦ Διονυσίου συγκειμένης ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ὄρει· ἐγράφει δὲ παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας... ἐν εἴτει, ζριβ' Φεβρουαρίου ιε' (=1604).

3672. 138. Χαρτ. φύλλ. XIV.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Λόγοι.

α'. "Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον." Αρχ.

Πάλιν ὁ δεινὸς καὶ ἀρχέκακος ὄφεις.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, καὶ πρὸς τὰ παρὰ Λατίνων ἐκ τῆς θείας γραφῆς εἰς συνηγορίαν αὐτῶν δῆθεν προτεινόμενα." Ἀρχ. "Ὅν μὲν οὖν ἔδει καὶ αὐτῷ τῷ τῶν εὐσεβοῦντων καταλόγῳ.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς παρὰ τοῦ Βέκκου ὑπὲρ Λατίνων ἐπὶ ταῖς συλλεγείσαις παρ' αὐτοῦ γραφικαῖς χρήσεσι, ἐπιγραφάς, ἀντεπιγραφὰς δεικνύσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τούτους ἐπιγραφάς καὶ ἀντιθέτους οὕσας ταῖς συνειλεγμέναις τῶν ἁγίων ῥήσεσι.—δ'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα λόγος δ'." Ἀρχ. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου γένοιτο' ἂν τὸ ζητούμενον ἡμῖν γνώριμον.—ε'. "Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα λόγος πέμπτος." Ἀρχ. Καὶ μὴν καὶ ἐκ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑκτῆς συνόδου καὶ δὴ καὶ τῆς ἐβδόμης δεικτέον ἐστὶ τὸ ζητούμενον.—ς'. "Τοῦ αὐτοῦ Λύσις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι." Διήρηται εἰς Κεφάλαια Λατίνων μὲν καὶ Λύσεις τῶν προειρημένων.

Τινὰ εἰσιν ἔργα Νεῆλου Θεσσαλονίκης τοῦ Καβάσιλα. Ἰδ. καὶ 3681 (147), 3685 (151), 7, 8.

3673. 139. Χαρτ. φύλλ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ

Ἀπολογία κατὰ Μωάμεθ. Βιβλία δ'.

Ἡ ἀρχὴ ἐφαρμμένη.

3674. 140. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.

Πατερικόν.

Διήρηται κατὰ λόγους, ἀπὸ τοῦ ιε' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ τοῦ λη' (κολ.), ἔχοντας μὲν διαφόρους ἐπιγραφάς, ἀπηρτισμένους δ' ἐκ διαφόρων ἀποσπασμάτων πατέρων.

Ὁ ις' ἐπιγρ. "Περὶ ἀκακίας καὶ ἀφελότητος." Ὁ λη' "Περὶ πλοῦτου καὶ πενίας καὶ πῶς δὴ γνωρίσωμεν τὰ ταιαῦτα ἀ ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσὶν ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου."

3675. 141. Χαρτ. φύλλ. XVII. (φ. 249).

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμου. Ὁμιλίαι μδ'.

Προτάσσεται "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου" καὶ Προοίμιον. Ἀρχ. Μάξιμος ἱερομόναχος ὁ Πελοποννησῖος τοῖς ἀπανταχοῦ εὕρισκομένοις χριστιανύμοις λαοῖς ἱερομένοις τε καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν πάντοτε καὶ ἀεί. Ἐν τέλει τοῦ προοιμίου' εἰς δ' Μαρτίου ζ' εἰς Ἰωάννινα.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος' Χεῖρι μὲν Ἀρσενίου μονοτρόπου τῇ δὲ προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ νῦν καθηγουμένου κυροῦ Συμεῶν ἱερομονάχου γέγραπται τὸ παρὸν ἔτος εἰς γ' (=1639).

3676. 142. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι ιε'.

α'. Εἰς τὸ Μὴ φοβοῦ ὄταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ περὶ φιλοξενίας.—ιε'. "Περὶ ἀκαταλήπτου." Ἡ ι' τῶν Ὁμιλιῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὸ Καθελῶ μοι τὰς ἀποθήκας.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν τέλει' Γαλακτίων ὁ γράψας ἐν ἔτει 'ζρλε' (=1627) κτῆμα τῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου μονῆς.

3677. 143.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

α'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀγάθης.—β'. Μαρτύριον Φαύστης, Εὐθιλασίου καὶ Μαξιμίνου.—γ'. Βίος ὀσίου Ἀξεντίου.—δ'. Ἀθλησις τοῦ ἁγίου Ὀρησίου.—ε'. Μαρτύριον Κλεωίκου καὶ Εὐτροπίου.—ς'. Βίος καὶ πολιτεία Θεοφυλάκτου Νικομηδείας.—ζ'. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Θεοδοῦλου καὶ Ἀγαθόποδος.—η'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.—θ'. Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἁγίου Γεωργίου.—ι'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας." Ἀρχ. Ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν τῆς Ῥωμαίων ἄθεον καὶ δυσμενέστατον.—ια'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου.—ιβ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιερέρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης."—ιγ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ δρεῖ."—ιδ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων."—ιε'. [Θεοδώρου πρεσβυτέρου] "Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τρόπον, καθ ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμῇ σωρῷ τῆς ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένης."—ισ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κοίντου."—ις'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κωνσταντοῦ."—ιζ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κωνσταντοῦ."—ιη'. "Ἀθλησις τοῦ μάρτυρος Ἰακίνθου.—ιθ'. Βίος, ἀγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.—κ'. "Βίος καὶ μαρτυρικὴ συμπελεγμένης τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Προκοπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ."—κα'. "Ἐθαγρίου ἐπισκόπου εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παγκρατίου ἀρχιερέδρου Ταυρομηνίας."—κβ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων με' τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων."—κγ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου."—κδ'. "Ὅρος τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἐν Χαλκηδόνι τετάρτης συνόδου τῶν χλ' ἁγίων πατέρων ἡμῶν." Ἀρχ. Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἡ κατὰ Θεοῦ χάριν καὶ θέσπισμα.—κε'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀντύχου."—κς'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀθηνόγενους."—κζ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ."—κη'. Μαρτύριον ἁγίας Χριστίνης.—κθ'. Μαρτύριον ἁγίου Λαυρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.—λ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τοῦ ἀοιδίου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαξίμου καὶ περὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ."—λα'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ."—λβ'. Μαρτύριον Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἐν τέλει' Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει μὲν κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ Διονυσίου συγκειμένης ἐν τῷ τοῦ Ἀθῶ δρεῖ' ἐγράφῃ δὲ παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερομονάχου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὀσιωτάτου καὶ μουσικωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Δαμιανοῦ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐπροσῆλωσα αὐτῷ ἐν τῇ ῥηθείᾳ μονῆ ἔνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὐχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν ἔτει 'ζρμα' (=1633).

3678. 144. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ ἐν τῇ καθωμλημένη.

2. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου Ἰωάννου ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινῶ τοῦ λεγομένου Σχολαστικοῦ τοῦ καὶ συγγραψαμένου τῆς ἁγίας

ταύτην καὶ ἱερὰν Κλίμακα, μεταφρασθεὶς ἐν ἀπλῇ καὶ ἰδιωτικῇ φράσει παρὰ τινος Σωφρονίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ὠρομένου ἐκ τῆς Ἑλλάδος γῆς.”

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3679. 145. Χαρτ. φύλλ. XVII. (φ. 572).

Ι. Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκώμια ἁγίων.

α'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Λουκά τοῦ ἐν Στευρίῳ" (ἀκέφ.). "Ἀρχ... μῆτε σὺ ἐμὲ ἀδικήσης ἔφη μὴτ' ἐγὼ σέ. Τέλ. ὃ καὶ ἐμοὶ γένοιτο καὶ πᾶσι τοῖς σέ βοηθὸν ἐπιγραφομένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν." Ἰδ. Γ. ΚΡΕΜΟΤ Φωκικά. Ἐν Ἀθήναις. 1874 Τόμ. Α' σ. 41—62.—β'. Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου.—γ'. Μαρτύριον ἁγίου Νικηφόρου.—δ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαλαράμπου.—ε'. Μαρτύριον ἁγίου Βλασίου.—ς'. Βίος ἐν συντόμῳ Μελετίου Ἀντιοχείας.—ζ'. Γρηγορίου Νύσσης Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ὅσιον Μελέτιον Ἀντιοχείας.—η'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν.—θ'. Βίος ὁσίου Μαρτιανοῦ.—ι'. Ἀθλησις Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.—ια'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τῆς ἁγίας Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν."—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰακώβου τοῦ ἀσκητοῦ.—ιγ'. "Νικήτα βήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Θεόδωτον." Ἀρχ. Ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθήσεσθαι λαοὺς τῆς ἱερᾶς πιστεῦς λεγοῦσης γραφῆς.—ιδ'. Βίος καὶ πολιτεία Γερασίμου τοῦ ἀναχωρητοῦ.—ιε'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμωρίῳ μαρτυρησάντων συγγραφὴν παρὰ Εὐσέβου."—ισ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων."—ιζ'. "Βίος ἐν ἐπιτόμῳ καὶ ἐγκώμιον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ τῆς Συγριανῆς."—ιη'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας."—ιθ'. "Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφὴς παρὰ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων."—κ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα ἡγουμένου μονῆς τοῦ Μηδαιου."—κα'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."—κβ'. "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βασιλέα ἀρχιεπίσκοπον Ἀμασεας." Ἀρχ. Οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες καὶ τῶν βασιλικῶν ἡνιῶν τε καὶ σκῆπτρων ἐπειλημμένοι.—κγ'. "Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν προφήτην Ἰερεμίαν." Ἀρχ. Νόμος ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐγενεστέροις ἢ δικαιότεροις.—κδ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου καὶ δικαίου Ἰώβ."—κε'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου."—κς'. "Νικήτα βήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν προφήτην Ἡσαΐαν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν Σεραφίμ." Ἀρχ. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.—κζ'. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Σίμωνα τὸν Ζηλωτὴν." Ἀρχ. Τί φαιδρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα καὶ εὐσημος ἑορτὴ καὶ θυμηδίας μεστή.—κη'. "Ἀθλησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Λουκιλλιανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ." Ἐν τέλει Ἐγρᾶφῃ χειρὶ μὲν Ἰωάσαφ τῇ δὲ προτροπῇ Γαλακτίωνος Ἰρνδ' (=1648).—κθ'. Μαρτύριον Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.—λ'. "Νικήτα βήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Ἰούδαν τὸν Θαδδαῖον." Ἀρχ. Ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ ἐκεῖνος ὁ καὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τέλει ποτὲ τοῦ βίου γενόμενος καὶ τοὺς υἱοὺς εὐλογῶν.—λα'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν τῇ θεοσώσῳ πόλει

Θεσσαλονικῆ." Ἀρχ. Οἱ τῶν ἐδ βεβιωκότων τὰς πράξεις ἀναγραφόμενοι ζωγράφων ἀρίστων ἐδ τεχνίαν μιμούμενοι.—λβ'. "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Δαβὶδ τὸν ἐν Θεσσαλονικῆ." Ἀρχ. Δαβὶδ ὁ ὀσιώτατος τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ εἰς ὑπόθεσιν προκειμένῳ τῷ λόγῳ.—λγ'. Βίος καὶ πολιτεία Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου.—λδ'. "Ἐπίμνημα διαλαμβάνων μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἀθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελειώσεις τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου." Ἀρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας ἀποδεχόμεθα.—λε'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τακίθου."—λς'. "Βίος καὶ πολιτεία, ἦγον ἀθλησις τῆς ἁγίας μάρτυρος Γολινδοῦχ τῆς μετονομασθείσης Μαρίας."—λζ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀνατολίου Κωνσταντινουπόλεως.—λη'. "Βίος ἦτοι ἐγκώμιον τοῦ ὁσίου καὶ μακαρίου καὶ ἀληθῶς ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Δίου." Ἀρχ. Ὅπότ' ἂν τινὲς τῶν φιλομαθῶν ἀνδρῶν τί καιρὸν καὶ παράδοξον ὁμοῦ τε καὶ ψυχοφελὲς ἀκούσωσι διήγημα.—λθ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Μακρόνης τῆς ἀδελφῆς Βασιλείου τοῦ μεγάλου, βῆθεις ἐπὶ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Νύσσης."—μ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.—μα'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλιπικου.—μβ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου."—μγ'. "Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων." Ἀρχ. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδεικνύσθαι μέλλων.—μδ'. "Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλέως Ῥωμαίων Διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀδρυσθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς εἰς Ἀδγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν..." Ἐν τέλει Ἐτους Ἰρνδ' Ἰνδ. γ^{ος} μηνὶ Σεπτεβρίῳ β^α (=1619). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰγνατίου πόνος.—με'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας."

2. Ἀλέξιου Κομνηνοῦ αὐτοκράτορος Τραπεζούντος Χρυσόβουλλον περὶ τῆς μονῆς Διονυσίου.

Ἐν τέλει Μετεγράφε ἀπὸ τὸ καθολικὸν χρυσόβουλλον ἐν ἔτει Ἰρνδ' ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ κε' (=1646) δι' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων Γαλακτίωνος.

Ἐκδόται τύποις ὑπὸ FALLMERAUER Originalfragmente, Chroniken, Inschriften und anderes Material zur Geschichte des Kaisertums Trapezunt. (Abhandlungen der III Kl. der Bayr. Akademie der Wissenschaften III Bd. Abth. III σ. 87—91), ΣΙΜΩΝΙΑΟΤ Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων θεολογικαὶ γραφαὶ τέσσαρες. Ἐν Λονδίῳ 1859 σ. 120 κ. ἐ. καὶ DRÄSKE ἐν τῇ Byz. Zeitschrift Τόμ. Β' σ. 86 κ. ἐ. Ἰδ. καὶ ἀντιβόλας τοῦ ZACHARIAE VON LINGENTHAL Über ein trapezuntinisches Chrysobull (Sitzungsberichte der philol.-philol. u. hist. Cl. der Bayr. Akad. der Wissenschaften 1881 σ. 292 κ. ἐ.) καὶ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΤ ἐν τῇ Byz. Zeitschrift Τόμ. Β' σ. 613 κ. ἐ.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ τριῶν χειρῶν, τῆς μὲν ἀρχαιοτέρας, τῆς τοῦ Ἰγνατίου (Ἰδ. 1, μδ'), τῶν δὲ νεωτέρων, τῆς τοῦ Ἰωάσαφ (Ἰδ. 1, κη') καὶ τῆς τοῦ Γαλακτίωνος (Ἰδ. 2).

3680. 146. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.

1. "Φιλόθεος ἱστορία συγγραφείσα παρὰ Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν τῶν Βραγμάνων."

3. Ἰωάννου τοῦ Εὐκράτᾳ Λειμῶν.

3681. 147.

Χαρτ. φύλλ. XIV.

1. Νεδου Θεσσαλονίκης

α'. Συγγραφή άκέφαλος. "Αρχ...καί τοσοῦτον ὡς μήδδῃ ἀριθμῷ ὑποπίπτειν δύνασθαι, τοῦ δίκαιον ἀθετεῖσθαι θεραπείαν.—β'. "Λόγοι Λατίνων, ἐξ ὧν οὐκ ὄνται δευκνύται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα Λόγος α^{ος}.—δ'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Λόγος δεύτερος.—ε'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Λόγος γ['].—ς'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα Λόγος δ['].—ζ'. "Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα Λόγος πέμπτος.—η'. "Λύσεις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων, ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι."

"Ιδ. καὶ 8672 (188), 8685 (151), 7, 8.

2. "Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου

Ἐν τῷ προομίῳ τοῦ περὶ Τριάδος τρίτου βιβλίου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος."

3. "Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου

ἣτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ διέλυσε καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης."

Περιέχεται καὶ "Πρὸς τὸν ἁγιώτατον Φώτιον Ἰωάννου πάπα ἐπιστολή: Ἄθη ἢ ἐπιστολὴ εὐρέθη ἐν βιβλίῳ ἁγιορειτικῷ τῆς μοῦθης τοῦ Βατοπεδίου πολλὰ καὶ διάφορα ἔχοντι περὶ ἀσκητικῆς βίου καὶ μετεγρᾶφῃ ἐκεῖθεν ὡς κείται· εὐρέθη καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει βιβλίον ἕτερον ἔχον ταύτην τὴν ἐπιστολήν."

Ἐν τέλει· Εἰλήφε τέρμα ἢ παρούσα νῦν βίβλος ἔτους 5⁸ω⁸ο⁸ζ' ὑπάρχοντος ἐν μηνί Ἰουλίῳ ἰνδ. ζ' (=1869).

4. "Ἀγιορειτικὸς τόμος

ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ἡσυχαστῶν διὰ τοὺς ἐξ ἰδίας ἀπειρίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους ἀπειθείας ἀθετοῦντας τὰς τοῦ πνεύματος μυστικὰς ἐνεργείας κρείττον ἢ λόγος ἐν τοῖς κατα πνεῦμα ζώσιν ἐνεργουμέναις καὶ δι' ἔργων φανερουμένας, ἀλλ' οὐ διὰ λόγων ἀποδεικνυμένας."

"Αρχ. Τὰ μὲν ἀρτίως καθωμιλημένα καὶ κοινῇ πᾶσιν ἐγνωσμένα καὶ παρησιᾷ κηρυττόμενα δόγματα τοῦ διὰ Μωσέως ὑπῆρχε νόμου μυστήρια, τοῖς προφήταις μόνοις ἐν πνεύματι προορώμενα.

5. "Συνοδικὸς τόμος

γεγραμμένος ἐπὶ ταῖς ἐξελεγχάσαις καὶ ἀποβαλλομέναις τὴν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δυσέβειαν μεγάλαις συνόδοις, ἐν αἷς οὐκ ἡ ἐκκλησία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλητος καὶ οἱ καθολικοὶ παρήσαν τῶν Ῥωμαίων κριταὶ προκαθημένου καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως, ἕως οὐ περιῆν."

"Αρχ. Ἐπαινετὸς ἀληθῶς ὁ εἰπὼν τὴν ταπεινῶσιν ἀληθείας εἶναι ἐπίγνωσιν· αὕτη γὰρ καὶ τῶν οἰκείων μέτρων ἐστὶ κατάληψις.

6. "Συνοδικὸς τόμος

ἐπικυρῶν τὸν ἐπ' ἐλέγχῳ καὶ καταδικῆ τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δογμάτων πρότερον τόμον καὶ σὺν Ἀκινδύνῳ πάλιν ἐξελέγχων καὶ καθαιρῶν τὸν ὑστερον ὁμόφρονα καὶ προστάτην αὐτοῦ γενόμενον πατριάρχην."

"Αρχ. Ὅντως οὐδεὶς ὅπως ἀρχιτέκτων τῶν ποικίλων ὡς ποριστῆς καὶ προστάτης παντοδαπῆς δυσσεβείας ὁ ἀντικείμενος.

7. "Ὁ προβὰς ὕστερον ἱερὸς τόμος

κατὰ τοῦ Ἀκινδύνου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ τῶν τε χρημα-

Η.

τισάντων δύο ἀρχιερέων, τοῦ Ἐφέσου καὶ τοῦ Γάνου καὶ τοῦ Γρηγοῦ καὶ Δεξιῦ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὁμοδόξων αὐτοῖς."

"Αρχ. Ὅστε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολέμιον μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν, ὅστε τὴν παρὰ τοῦ Σωτῆρος ῥοπήν, δι' ἣν μυρίων ἐπιρρυέντων αὐτῇ τῶν δεινῶν, οὐ τῶν βελῶν περιγίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ λαμπρὰ διαδείκνυται.

3682. 148.

Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Κατήχησις ἐν τῇ λαμπρῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως."

3. Βίος Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

5. "Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,

ἣν εἶδεν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ."

6. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις

τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου."

7. "Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου

Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπολίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον θεόστυπον καὶ ἱσαπόστολον βασιλέα Κωνσταντίνον."

"Αρχ. Ἀρὰ τις εὐσεβείας ζῆλον αὐχῶν καὶ λόγων ἔχων ἰσχύς.

8. "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωνναρᾶ Ὑπόμνημα

εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Κύριλλον τὸν τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπίσκοπον."

"Αρχ. Ἀρδεὶ μὲν ὁ πολυχεύμων Νεῖλος ὁ ποταμὸς ὁ Αἰγύπτου τὴν τῆς Αἰγύπτου χώραν.

9. "Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Ἐγκώμιον

εἰς τὸν ἅγιον Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον προτραπέντος ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου καλοῦχου τοῦ σεβασμίου αὐτοῦ ναοῦ ἐν ᾧ ἱστορεῖται καὶ ὁ τόπος τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων καὶ δηλοῦται ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἀθλιότης."

"Αρχ. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προσέθετο τοῖς πτωχοτάτοις ἡμῖν ἡ πατρικὴ ἡμῶν φιλομαθία, ᾧ πατέρων ἀριστε καὶ ἀσκητῶν δοκιμώτατε πάτερ.

10. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Ἰνουφρίου, συγγραφεὶς παρὰ μοναχοῦ Νικολάου πρεσβυτέρου τοῦ Συναΐτου."

11. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

12. Ἀντιπάτρου Βόστρων Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς Θεοτόκου.

13. "Ἀστίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ."

"Αρχ. Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλὰκις, ἀγαπητοὶ ποικίλας ἡμῖν διδασκαλίας προτεθείκασι.

14. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον

εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

"Αρχ. Δίδου ἡμῖν, ᾧ φωνῇ τοῦ λόγου, φωνήν.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν.

16. "Νικήτα ῥήτορος καὶ φιλοσόφου

Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους καὶ κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον.”

Ἄρχ. Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος ἦχος· τίς ὁ τῶν ἑορταζόντων εὐσημος κρότος.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.—β'. Εἰς τοὺς ἱβ' Ἀποστόλους.

18. “Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον...τῆ ἐν Βλαχέρναις προσκυνομένη.”

Ἰδ. 8677 (148), ιε'.

19. “Τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς καὶ ῥήτορος Νικήτα τοῦ Παφλαγῶνος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Ἰάκωθον.”

Ἄρχ. Ἐπρεπεν ἄρα πολλῶν καὶ τιμίων λίθων εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ πνεύματι.

20. “Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου ἀρχιεπισκόπου γενομένου Κρήτης συγγραφεὶς παρὰ Νικήτα πατρικίου καὶ κοιλάστου καὶ πανευφήμου.”

21. “Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.”

Ἄρχ. Οὐδὲ τῆς τῶν ὀσίων μνήμης οἱ φιλόθεοι προσκορεῖς.

22. “Νικήτα φιλοσόφου δούλου Χριστοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας καὶ καλλωκούς Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν.”

Ἄρχ. Ἄσπερ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰουδαῖον ἢ Ἕλληνα καὶ δούλον σώζειν ἢ ἐλεύθερον.

23. Κυριλλου Ἀλεξανδρείας “Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Εφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δισηβοῦς καὶ ἀθεωτάτου.”

Ἄρχ. Φαῖδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χάριτος ἐμπεπλησμένος.

24. “Λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομὴν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἑταῖος διὰ βραχείων εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.”

Ἄρχ. Σκιάν μὲν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν δὲ τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων τὸν νόμον ἔχειν τοῦ γράμματος ὁ μέγας ἀπεφῆνατο Παῦλος.

25. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

26. Βίος ἀγῶνες καὶ ἀθλησις Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

27. Ἀθλησις τῆς ἁγίας Μαρίνης

28. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.

Ἄρχ. Ἄρτι μὲν αἱ δώδεκα τοῦ Ἰσραὴλ φυλαὶ σὺν ἀλλήλαις ἦσαν καὶ ἀδιαίρετοι.

29. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Ὁμιλία εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

30. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Λόγοι δύο.

31. “Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωσκοῦ Σταυροῦ ἐκτεθεὶς παρὰ Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ.”

32. “Ἐθνημίσιον ἐλαχίστου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανένδοξον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Ἰερόθεον.”

Ἄρχ. Ἰερόθεον ἐπαινέσομαι τὸν ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπων.

33. “Παντολλόντος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις θαυμάτων τοῦ θείου ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.”

34. “Μιχαήλ τοῦ μακαριωτάτου συναλλου τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ταξιάρχας τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ εἰς τὴν αὐτῶν σύναξιν.”

Ἄρχ. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ ἐίλικυσα πνεῦμα φησὶν ὁ θεὸς Δαβὶδ.

35. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἴσοδον.

36. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

37. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἀπὸ τοῦ ἀρ. 27 ἀρχεῖται “Ἡ δευτέρα βίβλος,” ἧς προτάσσεται ἴδιος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος Ἰδοὺ πεπεράτωται μοι καὶ αὕτη ἢ βίβλος...τῷ Ἰουλίῳ κα' (=1540). Δοσίθεος εὐτελής βακενδύτης καὶ μονότροπος τάχα. Ἐγράφη γοῦν ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῇ ἐπωνομαζομένη τοῦ Διονυσίου, ἧς ὑπάρχει καὶ κτῆμα.

3683. 149. Χαρτ. φῶλλ. XIV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει· Δόξα σοι τῷ Θεῷ τῷ δόντι τέλους χαρμόσυνον· εἰξασθε οἱ ἀναγινώσκοντες ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Λουκά μοναχοῦ τοῦ γεγραφότος.

3684. 150. Χαρτ. φῶλλ. XV. XVII.

1. Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου

α'. “Ἐκθεσις τῆς ὑγιούς καὶ ὀρθοδόξου πίστεως κυροῦ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τοῦ καὶ ὕστερον γενομένου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.”—β'. “Τοῦ αὐτοῦ κῆρ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου Ἀπολογία σύντομος ὑπὲρ τοῦ μὴ δέχεσθαι τοὺς ὑγιαίνοντας τῶν Γραικῶν τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδον καὶ τὴν ἐκεῖ κακῶς ὀρθοθεῖσαν ἔνωσιν· ἐγράφη δὲ μετὰ τὴν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τελευτήν.” Ἄρχ. Ὅθεν μὲν καὶ ὅπως ἐπὶ τὴν ἐν τῷ συμβόλῳ προσθήκην οἱ Λατῖνοι κекίνηνται, ἀλλῆς ἀν γένοιτο χρεῖας ἐξετάζειν τε καὶ σκοπεῖν.

2. “Τόμος συνοδικὸς

κατὰ τῆς τῶν Λατίνων αἵρέσεως ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα...τοῦ 5^{ου} ἔτους καθαιρῶν μὲν Ἰωάννην τὸν Βέκκον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἀναθέματι τοῦτον καθυποβάλλων ὡς τῇ τριακῆ αἵρέσει ἀπομολήσαντα· τῷ αὐτῷ δ' ὁμοίως παραδιδὸς ἀναθέματι καὶ πάντα ἄλλον τὸν τὰ αὐτὰ ἐκεῖν φρονοῦντα ἢ φρονησόντα ποτὲ προκαθημένον τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αυτοκράτορος Ῥωμαίων κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, συνεδριάζοντος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Γρηγορίου καὶ συμπάσης τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ τῶν λαμπροτάτων συγκλητικῶν παρακαθημένων.”

3. “Ὁ ὄρος ὁ γενομένος ὑπὸ Λατίνων ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ ὑπογραφεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων παραχωρήσει Θεοῦ.” Ἄρχ. Εὐγένιος ἐπίσκοπος, δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ.

4. Γεωργίου Κορνεσσίου Θεολόγου

α'. “Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ θείου πνεύματος.”—β'. “Γεωρ-

γίου Κορυσίου του Χίου, ιατροῦ καὶ θεολόγου Περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ περὶ καθαρτηρίου πυρός." —δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀπολαύσεως τῶν ἀγίων."

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον (ἀρ. 1—3) XV αἰῶνος, τὸ δὲ δεύτερον (ἀρ. 4) XVII. Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 4 α'. Ἐν ἔτει, Ἰουλίου μηνὶ Νοεμβρίῳ α' (=1619) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰγνατίου ἐλαχίστου τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἤτοι τοῦ κύρ Διονυσίου, ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ.

3685. 151. Χαρτ. φύλλ. XVII.

1. Βίος ὁσίας Εὐπραξίας.

"Ἀρχ. (ἀκέφ.)...καὶ πέρροντας καὶ αὐτὴν μετὰ τοῦ λόγου τῆς ἔτυχε μίαν τῶν ἡμερῶν καὶ ἐφάνηκε τῆς καθηγουμένης νὰ μετεωρισθῆ τάχατες πρὸς τὸ κοράσιον.

Τὰ τελευταῖα τρία φύλλα ἀπεσχισμένα.

2. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος.

Ἐν τέλει. Οἱ παρόντες δύο βίοι (ἀρ. 1 καὶ 2) ἐγράφθησαν παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου [Ἰγνατίου] καὶ ἐμετεβλήθησαν εἰς κοινὴν φράσιν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων...ἐν ἔτει, Ἰουλίου μηνὶ Ἰουλίῳ κ' (=1610).

3. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εἰρήνης.

4. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως.

5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α'. Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν βραδυτῆα. —β'. Εἰς τὸ Πάσχα.—γ'. Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα.

6. "ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνης τῆς παραμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ κυροῦ Συμεῶν τοῦ λογοθέτου μεταφραστοῦ."

7. "Λατινικαὶ προτάσεις

καὶ συλλογιστικαὶ ἀποδείξεις κατὰ Γραικῶν, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ὅτι καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κύρ Νεῖλου τοῦ Καθάρσλα καὶ ὑπ' αὐτοῦ θεολογικῶς τε καὶ πάνυ σοφῶς καὶ θεοπνεύστως ἀνατραπέσαι."

8. "Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κύρ Νεῖλου Κατὰ Λατίνων ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα." (κολοβ.). "Ἰδ. καὶ 3672 (138), 3681 (147), 1.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

10. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ συντελείας τοῦ κόσμου.

11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

12. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐχαριστίας (κολοβ.).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν (ἀρ. 1—8, 9—12), ἀμφοτέρων τοῦ XVII αἰῶνος, ὧν τὸ δεύτερον γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

3686. 152. Χαρτ. φύλλ. XIII. (σ. 1015).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι μεθ' ἑρμηνείας.

Ἡ ἑρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς μικρὸν τεμάχιον τοῦ κειμένου

προηγούμενον. Ὁ κώδιξ, ἀκέφαλος ὢν, ἀρχεται διὰ τοῦ ἐξῆς τεμαχίου κειμένου...ρῶμενον καὶ οὕτως ἐστὶ τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα τε καὶ σύγκριμα...

Ἡ δ' εἰς τὸ κείμενον τοῦτο ἑρμηνεία ἀρχ. Ὁὕτω μὲν οὐδὲν φησὶν ὑπήστησαν ἀγγελοὶ οὕτω πῶς, τουτέστι κατὰ πρῶτην τάσιν καὶ ἐφ' ἐνὶ ἐννοήματι.—Τῷ δὲ πρώτῳ ἀκεφάλῳ λόγῳ ἔπεται ἀμέσως "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν καυὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα," οὗ ἡ ἑρμηνεία ἀρχ. Ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ μὲν ἡ πρώτη καθιέρωσις ἀρτι ἀπαρτισθέντος, ἐπὶ οἴκου δὲ ἡ πρώτη τοῦ οἰκοδομηθέντος ἐνοίκησις.—Τελευταῖος λόγος "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος περὶ φιλοπτωχίας." Ἡ ἑρμηνεία ἀρχ. Οἰκειοὺς τοὺς ἀκροατὰς ἀδελφοὺς ὀνομάζει καὶ συμπένητας ἵνα καὶ ἀπὸ τῶν προσηγοριῶν τούτων προσελκύσῃ αὐτοὺς εἰς συμπάθειαν τῶν νοσοῦντων.

3687. 153. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Σεπτεμβρίου (κολοβ.).

Ὁ πρῶτος βίος, Συμεῶν τοῦ Στυλίου, γέγραπται μὲν χειρὶ XIX αἰῶνος, μένει δ' ἀτελής. Μετὰ τούτων τὸν βίον καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος πολλὰ φύλλα ἀγραφα.

3688. 154. Χαρτ. φύλλ. XV. (φ. 147).

1 (φ. 1 α). "ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν

τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνης τῆς παραμώμου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας."

"Ἀρχ. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ χρόνων κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν γενόμενα βέων ἀεὶ καὶ φερόμενος.

Ἐν τέλει. Μετεγράφει ὁ παρὸν λόγος ἐπὶ ἔτους 5' ληγ' (=1445) διὰ Δοσιθέου ἱερομονάχου.

2 (φ. 28 α). "Κωνσταντίνου πρωτονοταρίου

καὶ πρωτοβεστιαρίου τοῦ Δουκίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Εὐγένιον καὶ τοὺς συνάθλους αὐτοῦ Κανίδιον Οὐαλεριανὸν καὶ Ἀκόλαν τοὺς ἐν Τραπεζοῦντι μαρτυρήσαντας."

"Ἀρχ. Πολλῶν ὄντων, καὶ διαφερόντως ἀριθμήσασθαι μὲν λαμπρῶν, διηγῆσασθαι δὲ θαυμασίων, εἰ τὴν Τραπεζοῦντα τήνδε πόλιν κατακοσμεῖ. Τέλ. τὴν ποιμνὴν σου περιφύλαττε ταυτηνὶ τὴν τιμῶσαν σε τὸν περιούσιον τουτοῦ Θεοῦ τε καὶ σὸν λαὸν σώζε τὲ καὶ διάσωζε· ἐν αὐτῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα, σὸν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ· καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

3 (φ. 39 β). "Διήγησις θαυμάτων

τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Εὐγενίου τοῦ Τραπεζοῦντιοῦ, συγγραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου τοῦ γεγονότος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἐπιφιλίου."

"Ἀρχ. Τῶν τοῦ μεγάλου καὶ θαυμαστοῦ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρος Εὐγενίου θαυμάτων, πλήθει τε πολλῶν ὄντων καὶ μεγέθει μεγίστων, συγγραφῆ μέλλων παραδοῦναι τινὰ· καὶ δεδοικῶς μή τις με θρασὺν καὶ τολμητὴν ἡγήσασαίτο. Τέλ. ἐκεῖθεν δὲ μεθισταμένους, τῶν ἀτελευτήτων καὶ αἰωνίων ἀγαθῶν μετόχους γενέσθαι εὐδῶσον, πρεσβείαις ταῖς σαῖς· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· μεθ' οὗ, τῷ πατρὶ ἕμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα· κράτος τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

4 (φ. 45 β). "Ἰωσήφ τοῦ χρηματίσαντος

μητροπολίτου Τραπεζοῦντος, Λόγος ὡς ἐν συνόψει διαλαμβάνων τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ ἐν θαύμασι περιβοήτου καὶ μεγαλόθλου Ἐθγγελίου: ὅπως τε δὴλη γέγωνα, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τοὺς πάλαι καὶ ὀπισθῆποτε παρείθη, μέχρι καιρῶν ἐνίων· ὅπως τε καὶ πάλιν ἀρχὴν εἴληφεν ἡ τοιαύτη ἐορτή· καὶ ἡμῶν ἐξεδῶθη ἐορτάζειν αὐτὴν, πρὸς τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου αἰοιδίμου, Ἀλεξίου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ· ἐν μέρει τε ὁ λόγος διεξιών, καὶ τὰ τοῦτου λαμπρὰ σύσσημα· οἷος ἦν τῷ εἶδει, λόγῳ τε καὶ τρόπῳ."

"Ἀρχ. Τοὺς τῶν μαρτύρων ἀγῶνας· τοὺς τε ἀθλοῦς· τὰ παλαιάματα· τοὺς ἀνηκέστους πόνους· τὰ τῶν ποικίλων βασάνων στίγματα. Τέλ. Εἰ καὶ πλείστον ἀπολειπόμενον οἶδα τοῦτον τῆς εὐφημίας τῆς μεγαλωσύνης σου, φρουροίης ἐν δλη ζωῇ· καὶ βίω παντί· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ὃ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις ἅμα τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ συναϊδίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν."

5 (φ. 53 β). "Ἐπισύνοψις τῶν τοῦ ἁγίου θαυμάτων μερικῇ, ἐκ τῶν πλείστων."

"Ἀρχ. Ἀμέλει καὶ ἡμῶν μὲν ἐπιστήσαι τῷ λόγῳ ἡρημένοις τὰ θαύματα. Τέλ. Ταῦτα τῶν προφητικῶν σημείων τὰ δευτέρα· ἀλλὰ καὶ ἰσόρροπα· ταῦτα τῶν ἀποστολικῶν θαυμάτων, ἰσότημά τε καὶ ἀξιάκουστα καὶ ἀξιοθαύμαστα· καὶ τῆς τοῦ πανενδόξου Ἐθγγελίου πρὸς Θεὸν παρρησίας, ὄντως ἐπάξια· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν."

6 (φ. 77 α). "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Χρονικοῦ βιβλίου, ποιηθὲν παρὰ τοῦ σοφοτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Γλωκᾶ."

Μένει κολοβὸν ἐν ταῖς λέξεσιν ὄρα λοιπὸν νουνηχῶς, καὶ μὴ ἐπὶ πλεόν τοῖς λόγοις αὐτῶν θορυβοῦ· εἰ γὰρ καὶ λέγουσιν, ὅτι ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡ σύλληψις τοῦ συλλαμβανομένου γίνεται (ἐκδ. Βόννης σ. 214, 18).

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ τριῶν μερῶν, γεγραμμένων ἀπάντων τὸν XV αἰῶνα ὑπὸ τριῶν χειρῶν, α' φ. 1—26 κατὰ δύο σελίδας, β' φ. 28—76, γ' φ. 77—147. Ἡ γραφὴ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου μέρους μικροτέρα τῆς τοῦ πρώτου. Τὸ φ. 27 ἀγραφον.

3689. 155.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

'Αθήλου Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακάς

ἀπὸ τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων μέχρι καὶ τῆς τῶν τῆς θεοφόρων πατέρων.

Ἡ α'. "Εἶπεν ὁ Κύριος πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς." Ἀρχ. Εἰς μαρτύριον προτρέπει τοὺς μαθητὰς ὁ Χριστὸς καὶ τὰς καρδίας τούτων παρασκευάζει καὶ διανιστῆ πάντων καταφρονεῖν τῶν μελλόντων συμβαίνειν αὐτοῖς δεινῶν τε καὶ δυσχερῶν. Ἡ τελευταία: "Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν υἱόν σου καὶ ὁ υἱός σου δοξάσει σε." Ἀρχ. Μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἐνδόξου ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνήμην ἐορτάζομεν κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ τῶν ἐπι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου τῶν Χριστιανῶν βασιλέως συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρείου.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζρλε' μηνὶ Ἰουνίῳ κα^β (=1627) $\frac{1}{\alpha} \frac{\infty}{\sigma}$ (=Ἰωάσαφ).

3690. 156.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκώμια εἰς ἐορτὰς

'Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου κατ' ἐκλογὴν. Ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους."

'Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος.

Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἀκέφαλος, ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη ἐν ἀρχῇ.

3691. 157.

Χαρτ. φύλλ. XV. (σ. 755).

'Αντιόχου μοναχοῦ Πανδέκτης.

σ. 1. "Πρόλογος τῆς βιβλίου τῶν ἐρμηνειῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου." Ἀρχ. Ὁ μοναχὸς Ἀντίοχος ὁ τῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα μονῆς τῶν Ἱεροσολύμων εὐλογοῦν ἀφορμὴν εὐρῶν τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Περσῶν, καθὼς αὐτὸς ἐκεῖ λέγει ἱερὰν βιβλίον συνήψεν ἐκ τῶν θείων γραφῶν, ἦν καὶ Παντέκτην ὠνόμασεν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων.

'Ἐπεται "Ὁ πίναξ τῆς βιβλίου," καὶ λόγοι ξβ', ὧν οὐτε ὁ ἀριθμὸς, οὐτε αἱ ἐπιγραφαὶ, οὐτε ἡ τάξις συμφωνοῦσι πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Μίσσε LXXXIX, 1421.

σ. 18 "Λόγος (α') διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου." Ἀρχ. Ἀὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ Κυρίου ἐντολάς καὶ τὰς τούτων ἐρμηνείας περιέχει.—σ. 16. "Λόγος β'. Προοίμιον τῆς βιβλίου τῶν ἐρμηνειῶν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἔχον ἐν ἐπιτομῇ τοῦ Κυρίου τὴν δλην πραγματείαν τοῦ βιβλίου καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀγνοεῖν ἡμᾶς τὰς θείας γραφὰς συμπιπτομεν εἰς τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου." Ἀρχ. Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς φησὶν ὁ θείος Χρυσόστομος.—σ. 726 λόγ. ξα'. "Περὶ βρώσεως καὶ πόσεως καὶ τῆς τῶν τοιούτων διαγωγῆς καὶ τῶν ἐν τοῖς κοινοβίοις διαγόντων· ἐτι καὶ περὶ ἀναχωρητῶν..." Ἀρχ. Ὁ πολλὰ νηστεύων, ἐν δὲ τῇ μεταλήψει μὴ δυνάμενος ἀνέχεσθαι τοῦ κοινοῦ.—σ. 732 λόγ. ξβ'. "Περὶ βρώσεως καὶ πόσεως τοῖς κατὰ κόσμον βιωτικοῖς καὶ πῶς δεῖ τρέφασθαι Χριστιανοῦς..." Ἀρχ. Βούλεσθαι ἰδῶμεν τίνα ἡδονὴν ὁ πλοῦτος ἔχει καὶ τίνα τιμὴν.

3692. 158.

Χαρτ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

'Αντιόχου μοναχοῦ Πανδέκτης.

"Ὁμοιος τῷ ἀνωτέρῳ, ἐν λόγοις λε', ὧν ὁ α' ἀκέφ. ὁ δὲ λε' "Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι..." Ἀρχ. Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ.

3693. 159.

Χαρτ. φύλλ. XIV.

1. "Ὁρασις Δανιὴλ τοῦ προφήτου."

2. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

4. [Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου] Λόγοι κγ'.

α' (ἀκέφ.). Ἀρχ...ἐπιγενομένης διεχωρίσθησαν ἀπ ἀλλήλων· ἐπίσταται δὲ ἕκαστος τί ἔχει ἐν τῷ σικῳ αὐτοῦ.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμὰς ἀπετούντων."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ κρίσεως καὶ πόθου καὶ καταπόξεως."—κγ'. "Τοῦ αὐτοῦ Νουθεσίαι ἀδελφῶν

καὶ περὶ τοῦ μὴ γενέσθαι τὴν φυγὴν ἡμῶν ἐν χειμῶνι ἢ ἐν Σαββάτῳ."

5. Τοῦ αὐτοῦ Παραinéσεις ν'.

Μεταξὺ τῆς ζ' καὶ ια' λείπουσιν αἱ ὑπ' ἀρ. η', θ' καὶ ι'.

6. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ιβ' πρὸς τοὺς τὸν μονήρην βίον ἀσκούντας.

7. "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα πῶς κτᾶται τις ταπεινοφροσύνην."

8. "Λόγος περὶ τοῦ μακαρίου Ἐφραΐμ."

"Ἀρχ. Γέγονέ τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὀνόματι Ἐφραΐμ Σύρος τῷ γένει ὑπάρχων.

9. Γρηγορίου Νέσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον Ἐφραΐμ.

10. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων

Εὐστρατίου, Ἀδελτίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου."

Ὁ κώδιξ στέκεται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ δεύτερον (ἀρ. 4—10), ἀκέφαλον ὄν καὶ κολοβόν, γέγραπται κατὰ δύο σελίδας πλὴν τοῦ ἀρ. 10.

3694. 160.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Περὶ τοῦ σφάζαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ διὰ τὸν φίλον."

2. "Περὶ τοῦ νοταρίου."

3. "Περὶ τῆς παρθένου τῆς πεσοῦσης εἰς πορνεΐαν."

4. "Περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πάπα Ῥώμης."

5. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ ἐλαχίστου."

6. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.

7. "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ θαυματουργοῦ."

"Ἀρχ. Ἐλεγε ὁ ὄσιος Συμεῶν ὁ θαυματουργὸς ὅτι ἰδοὺ, ἀδελφοί, λέγω σας τὰ μυστήρια ταῦτα.

8. "Περὶ τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου."

9. "Δεκάλογος τοῦ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ."

10. "Ὁμιλία εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον."

"Ἀρχ. Ὅλα τὰ θεῖα λόγια εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἀγαθὰ καὶ ὠφέλιμα εἶναι εἰς ἐκείνους ὅπου τὰ ἀκούουσι καὶ τὰ φυλάγουσι.

11. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Περὶ τῶν παθημάτων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Διδαχὴ "τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς."

12. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

13. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

14. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συμβολῆς αὐτοῦ Θεοπίστης καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Δαμασκηνοῦ."

15. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφώντος.

16. "Διήγησις περὶ τῆς Μαρίας ὅπου ἔσφαξε τὰ δύο τῆς τέκνα καὶ ὕστερον μετενόησε καὶ πῶς ἐπνίγη."

17. "Ὅπτασία τινὸς μοναχοῦ, ὃς ἐξήσατό μοι ἐμοὶ Μερκουρίου μοναχοῦ ἐν ἔτει ρχι' ἐν μηνί Ἰουλίῳ" (=1610).

"Ἀρχ. Ὡς ὅτι θεῶρι ἕνα κάμπου μεγάλου πολλὰ καὶ εἴτου εἰς τὴν μέσιν χωρισμένος μὲ ἀκάνθες ψιλαῖς κατὰ πολλὰ.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

"Ἄπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 1—4 καὶ 12 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3695. 161.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. "Λόγος περὶ νηστείας καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ περὶ ποτηρῶν γυναικῶν."—β'. Εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἐμβλέψας.

2. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως

"Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου κυρίου Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης."

3. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας "Παρέσεις

ψυχοφελῆς περὶ τοῦ ὄψεως φανερούσα τί ὁμοίται ὁ βίος οὗτω."

4. "Ἀποκάλυψις τῆς παναγίας ἀχράντου

ὑπὲρ εὐλογημένης ἐν δόξῳ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, περὶ τῶν κολάσεων, ἐν ᾧ οἱ ἁμαρτωλοὶ αἰωνίως βασανίζονται."

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωιδάδος.

6. "Ἰερμίου καὶ Βαροῦχ καὶ Ἀβιμέλεχ

Λόγος ὅτι παρεδόθη Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων."

7. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Εἰς τὰ Θεοφάνεια.—β'. Εἰς τὸν ἄσπτον υἱόν.

9. Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου Λόγοι

α'. "Περὶ ἀγάπης καὶ εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν..."—β'. "Περὶ τοῦ σπουδάξαι ταχέως ἐκκόπτειν τὰ πάθη."—γ'....Ἐτεροὶ λόγοι.

10. Ἄλλοι τινὲς λόγοι πατέρων.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3696. 162.

Χαρτ. 8. XVII.

Βίος, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.—β'. Βίος καὶ πολιτεία Φιλάρτου τοῦ ἐλεήμονος.—γ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—δ'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.—

ε'. Ὁμιλία εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον.—ς'. "Ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον."—ζ'. "Περὶ τοῦ πότε καὶ δια

τί αἰτίαν ἔκοψαν τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πῶς ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πάλιν τὴν ἐκώλυσε εἰς τὸν τόπον αὐτῆς."—η'.

"Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου."—θ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—ι'.

"Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν καὶ ἰδιωτικὴν γλῶσσαν παρὰ Γερμανοῦ ἱερομονάχου."—ια'.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαλαράμπου.—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.—ιγ'.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἀπλὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.—ιδ'.

Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου μεταφρασθὲν ὑπὸ Μαξίμου ἱερομονάχου.

"Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3697. 163.

Χαρτ. 8. XVII.

1. 'Αποστολοευάγγελα.
2. 'Ανδρίου Καισαρείας Καππαδοκίας
'Ερμηνεία εις τὴν 'Αποκάλυψιν.
'Ἐν τέλει καταλογάδην·
Τέλος εἰληφεν ἡ παρούσα πυκτίδα
διὰ χειρῶν δὲ οἰκτροῦ Ἱερεμίου
παριπνεύοντος ἐπτάκις χιλιάδων
σὺν ἑκατοστῷ ἅμα τριακοστῷ τε
Σεμπτεβρίου ἄγοντος εἰκάδι ἕκτη (=1621).
3. "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου."
4. "Θεωρία Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ
προαγαγυσκομένη τοῦ ἐγκωμίου καὶ ἀκροᾶσθαι τὸν σύλλογον
ἀναπέθουσα."
'Ἀρχ. Πολλῶν ὄντων ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰ παρὰ τῶν
κρατίστων εὐρεθέντα φαίνονται φύσεων.
5. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀγιωτάτου
Βλασιμίδου κῦρ Νικηφόρου Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν ἀπό-
στολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον."
'Ἀρχ. Εὐαγγελιστῆ θεολόγῳ προσήκοι ἂν αἶνος εὐαγ-
γελικός τε καὶ θεολογικός· ὅθεν οὐ κατ' ὄκνητόν ἡμᾶς
αὐτῷ τοῦτον καθόσον οἶόν τε προσαγαγεῖν.
6. "Περὶ τοῦ τὰς εἰς Θεὸν ἐντεύξεις ἀνευ
ἀσμάτων τελείσθαι καὶ πᾶσαν εὐταξίαν εἶναι ἐν τῷ ναφῷ."
'Ἀρχ. Τοῖς ἑαυτοῦς ὄλους ἐκδεδικῶσι τῷ παραγα-
γόντι Θεῷ καὶ πάντα κόσμον παρωσαμένοις.
7. 'Ανδρίου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.
8. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγε-
λισμόν.
9. 'Ανδρίου Κρήτης Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεο-
τόκου.
10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Προοίμιον τῶν Παροιμιῶν
(ἀτελής).
11. 'Ανδρίου Κρήτης Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ
εἰς τοὺς κοιμηθέντας.
12. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
α'. Εὐχῆ.—β'. "Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
—γ'. "Εὐχὴ εἰς ἐξομολόγησιν."
13. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς Στέφανον τὸν
πρωτομάρτυρα.
14. "Κεφάλαιον κανονικὸν τοῦ ἐν ἀγίοις
πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου Πῶς δεῖ συνάγειν τὰ ἐπιτίμια τῶν ἀμαρ-
τανόντων."
15. "Τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου
κῦρ Μάρκου Πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ἰωάννην τὸν
Παλαιολόγον."
'Ἀρχ. Δῶρον τι τοῦτο μικρὸν, ὦ μέγιστε βασιλεῦ,
ἐκ τῆς ἐμῆς... Μένει δὲ ἀτελής.
16. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ
μοναχοῦ καὶ συγκέλλου τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλη-
σίας Λόγος εἰς πᾶσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις."
'Ἀρχ. Τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ, τὴν χεῖρα
συστέλλει τὸ δέος.
17. Εὐχὴ εἰς τὸν Ἰησοῦν.
18. Βίος καὶ πολιτεία Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.
19. "Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἐρωτήσις
τί σημαίνει τὸ μοναχικὸν σχῆμα." (Ἀτελής.)
20. "Λόγος Ἀναστασίου μοναχοῦ
τοῦ δρους Σινᾶ εἰς τὴν παρῆσβασι τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν
ἕκτον ψαλμὸν."
21. "Τοῦ μακαρίου Ἐφραὴμ [τοῦ Σύρου]
Περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ."
22. "Μαξίμου Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν."
23. "Ἰσιδώρου Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν."
24. "Πῶς νοητέον τὸ εἶσιν εὐνοῦχοι οἵτινες
εὐνοῦχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν."
25. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ
Χριστοῦ.
26. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ Ὀμιλία πρὸς τὴν
σεμνοτάτην ἐν μοναζούσαις Ζήτην, περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν καὶ
περὶ τῶν τικτομένων ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς."
'Ἀρχ. Τοῖς μοναδικῶς ζῆν προθυμουμένοις ὡς ἀληθῶς
ἀηθῆς ἐστὶν οὐ μόνον ἡ πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ καὶ
ἡ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὁμοτρόπους ὁμιλία.
27. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐκ τοῦ εἰς τὴν ἁγίαν
Πεντηκοστήν λόγου.
28. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης καὶ θεολόγου τοῦ Παλαμᾶ
Λόγος καθ' ἐξήγησιν εἰς τὸν δεκάλογον τῆς κατὰ Χριστὸν
νομοθεσίας ἥτοι τῆς νέας Διαθήκης."
29. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου
πρεσβυτέρου τοῦ ἐν τῷ Σινᾶ δρει Περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ
καθ' ὁμοίωσιν τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς."
30. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀκολουθῶς Εἰς τὸ κατ' εἰκόνα
καὶ ἀπόδειξις ὅτι δι' οὐδὲν ἕτερον ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ὁ
Θεὸς σύνθετον ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως εἰ μὴ εἰς τύπον
καὶ εἰκόνα τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ συνθέσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς."
31. "Ἐρμηνεία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου
Ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους μετέβη ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Κωνσταντινου-
πόλεως τοῦ Θεολόγου."
'Ἀρχ. Ὁ τοὺς ἀλείεις προελόμενος Ἰησοῦς καὶ αὐτὸς
σαγηνεύει.
32. "Προοίμιον περὶ τῶν ἐνεργειῶν
τῆς χάριτος τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς γινομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς
πλάνης ἐρωτημάτων Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου."
33. "Ἔργα καὶ λόγοι δαιμονιώδεις
ἅπερ εἰς τῶν δαιμόνων βασανιζόμενος ὑπὸ τοῦ σημειοφόρου
πατρὸς Λογγίνου μέσον τοῦ βαυκαλίου εἶρηκεν, ἐκ τοῦ Πατερικοῦ."
34. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου
τοῦ ἐν τῷ δρει τῆς Μιουπόλεως ἀσκήσαντος, συγγραφεῖς
παρὰ τοῦ ἱερωτάτου Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης."
'Ἀρχ. Καὶ τοῦτο σὸν, ὦ θεεῖ ἄνθρωπε καὶ τῆς σῆς
μεγαλοφυίας πλεονέκτημα τὸ τοὺς βίους τῶν ἐναρέτων
φιλοκρινεῖν.
35. "Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου μοναχοῦ
Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου."

"Αρχ. Καλῶς ἐφήρμοσεν ἡ τάξις τὴν τοῦ Προδρόμου τελείωσιν εἰς αὐτὴν σχεδὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν περαιοσιν.

36. "Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων."

"Αρχ. Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου Μαρίας ἐν Βηθλεέμ.

37. Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολαί

α'. "Ἐπιστολὴ Φωτίου πρὸς Μάρκον Καστέλλης ἐπίσκοπον."

β'. "Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Φωτίου πρὸς Γαυδέριχον Βελιτέρας ἐπίσκοπον."—γ'. "Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Φωτίου πατριάρχου πρὸς Ζαχαρίαν Ἀναγίνω ἐπίσκοπον."—δ'. "Μαρτυριῶν ψλγ."—ε'. "Ἐπιτομὴ διακόνων" ψλγ.—ς'. "Μάρωνι: ᾠξς."—ζ'. Ἀνεπίγραφος. "Αρχ. Ἐπειδὴ ἡ μὲν κακία διὰ τῶν παρ' αὐτίκα δοκούντων εἶναι τερπνῶν πορεύεται. Τελ. Ἰνα μὴ σε λάβῃ ἐκεῖθεν συμμετόχον.

Ὀδὲμία τῶν ἐπιστολῶν τούτων εὐρηται ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ ΙΩ. ΒΑΛΕΤΤΑ. Ἐν Λονδίνῳ, 1864. Ἄξιοι δὲ σημειώσεως οἱ ἀριθμοὶ ψλγ', ψλγ', ᾠξς', ἴσως ἀναφερόμενοι εἰς πλήρη συλλογὴν ἐπιστολῶν τοῦ Φωτίου.

38. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὅροι

κατ' ἐπιτομὴν καὶ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

39. "Ἀπὸ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον

Ἰγνάτιον τὸν γεγόνητα πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως συντεθέντος παρα Μιχαὴλ μοναχοῦ πρεσβυτέρου τε καὶ συγγαίου."

"Αρχ. Ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας Ἰγνάτιος, εὐγενὴς ἐξ ευγενῶν πριφανῆς ἐκ περιβλέπτων, ἅγιος ἐξ ἁγίων γονέων γεγέννητο, βασιλείων χρηματισάντων.

40. "Σισινίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ κόσμου ἐπεισφρήσασαν

ἡδὴ τοῦ Χριστοῦ ποίμνη ἀθεμιτογαμίαν καὶ πυρὸς δίκην πυρπολοῦσαν τὰ σύμπαντα, ἥτις Θεοῦ χάριτι κανονικῶς καὶ νομίμως συνοδικῆ ἀποφάσει ἐκωλύθη ἐν ἔτει 599."

"Αρχ. Καὶ ἱατρὸς ἡδίων ἐκεῖνος καὶ πολλοῦ δέξιος πόλεσιν ὅστις λοιμοῦ προσβάλλειν ἐπειγομένου πρὶν εἰς πηδῆσαι τὸ κακὸν διωθῶν, πείραν τῆς νόσου λαβεῖν οὐκ ἔβ. Τελ. (κολ.) τοὺς τοίνυν ἀθεμίτους τῶν γάμων τοὺς νόμους οἱ γράφοντες τοὺς μὲν ὄνομασι ῥητοῖς διέστειλαν, τοὺς δὲ τῷ τῆς ἀκαθαρσίας διαλαβόντες ὄνοματι γενικῶς ἀφήκαν καὶ παρεσιώπησαν τοῦ σεμνοῦ πάντως φροντίζοντες καὶ μὴ ἐπὶ μακρῷ καθ' ἕκαστον τὴν...

41. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου (κολ.).

3698. 164.

Χαρτ. 8. XVII.

"Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου

τοῦ Πελοποννησίου Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἔτους ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Χριστοῦ γεννήσεως."

Προτάσσονται α'. "Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα λόγος τοῦ Χρυσοστόμου μετὰ φρασθεῖς παρὰ τοῦ αὐτοῦ κῦρ Μαξίμου."—β'. "Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου."

Ἐν τέλει. Ἐν ἔτει ρχμθ'... (=1649) ὁ γράψας καὶ τελειώσας εὐτελεῖς δοῦλος τοῦ Θεοῦ Νικόλαος.

3699. 165.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἐπιτομὴ τοῦ Σύρου Λόγοι λβ'.

α'. "Περὶ τοῦ δεῦν πάντοτε τῶν οἰκείων ἀμαρτιῶν τὴν ἐξομο-

λόγησιν ποιεῖσθαι καὶ δια παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον."...λβ'. "Λόγος θρηνητικός."

Ἐν τέλει. Τῷ συντελεστῇ Θεῷ χάρις ᾠξς' ἐξ ἄθθεν, οελ'νψι, λωενκλνλ (=ἴδου (;) ἔγραψεν Λεόντιος ἐν ποιο).

2. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

3. Μαξίμου Μαργουνίου Ἐγκύκλιος.

"Ἐξετέθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου ἐπισκόπου Κυθύρων τοῦ Μαργουνίου." "Αρχ. Δεξάμενοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης πεμφθέντα ἡμῖν γράμματα τὸ τε βιβλάριον καὶ τὰ κεφάλαια τῆς ὑμῶν πίστεως. Τελ. (κολ.) ἐν αἰς καὶ αἱ λοιπαὶ κεφαλαιώδεις ἀρεταὶ πᾶσαι εἰσὶ, καταγνίζοντες ἑαυτοὺς εἰς ἀπα...

3700. 166.

Χαρτ. 8. XVII.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκώμια ἁγίων.

α'. Βίος, πολιτεία καὶ ἀγῶνες ἁγ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.—β'. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Εὐφημίας.—γ'. Μαρτύριον Θέκλης.—δ'. Βίος, πολιτεία καὶ ἀγῶνες Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.—ς'. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τῆς ὁσίας Μαρτῶνης.—ζ'. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Δικατερίνης.—η'. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Βαρβάρας.—θ'. Μαρτύριον Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης.—ι'. Μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.—ια'. Βίος, πολιτεία καὶ ἀθλησις Εὐγενίας καὶ τῶν αὐτῆς γονέων.—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.—ιγ'. Βίος καὶ πολιτεία Εὐσεβίας τῆς ξένης.—ιδ'. Μαρτύριον Φωτεινῆς τῆς Συμαρετιδίδος.—ιε'. "Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφεῖς παρὰ Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων."—ισ'. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Εἰρήνης.—ιζ'. Βίος καὶ μαρτύριον τῆς ἀγίας Φεβρωνίας.—ιη'. "Ἐγκώμιον τοῦ λογιωτάτου χαρτοφύλακος Θεσσαλονικῆς Ἰωάννου τοῦ Σταυρακίου εἰς τὴν ἀγίαν ὁσιομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν Θεοδοσίαν." "Αρχ. Ὁ λόγος ὀρθοδοξίας στήλην Θεοδοσίᾳ τῇ καλλιμάρτυρι.—ισθ'. Μαρτύριον ἁγ. Ἀκυλίνης.—ικ'. "Ἀθλησις ἁγ. Ἀγριππίνης.—κα'. "Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας ἐσθήτης τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν Βλαχέρναις." "Αρχ. Λέοντος τοῦ μεγάλου καὶ Βηρίνης τῆς ὀμοζύγου τούτῳ τῶν Ῥωμαϊκῶν σκήπτρων τὴν βασιλείαν διέθυνόντων ἀρχῆν.—κβ'. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Κυριακῆς.—κγ'. "Τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀγίαν καὶ παρῆφῆμον μεγαλομάρτυρα Εὐφημίαν." "Αρχ. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ δρῆρος, φησὶν ἡ τῶν ἀσμάτων γραφή.—κδ'. "Μαρτύριον τῆς ἀγίας μάρτυρος Γολυδοῦχ τῆς μετονομασθείσης Μαρίας."—κε'. "Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν." "Αρχ. Ὡς περ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰουδαῖον ἢ Ἑλληνα.—κς'. "Ἀθλησις τῆς ἀγίας Μαρίας.—κζ'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἀγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.—κη'. "Μαρτύριον τῆς ἀγίας μάρτυρος Μυρώνης."—κθ'. "Μαρτύριον τῆς ἀγίας μεγάλης μάρτυρος Χριστίνας."—λ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ Ἰγνατίου τῆς μονῆς Διονυσίου."—λα'. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς.—λβ'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως τῆς... Θεοτόκου..." "Ἰδ. καὶ 8584 (50) ἰδ'. 8588 (54) ε'. 8715 (181) ἰβ'.—λγ'. "Μαρτύριον τῆς ἀγίας Βάσσης καὶ τῶν τριῶν υἱῶν αὐτῆς."—λδ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀνθοῦσης καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀθανασίου ἐπισκόπου, Χαρισίμου καὶ Νεοφύτου."—λε'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων παρθένων, Μηρο-

δώρας Μητροδώρας και Νυμφοδώρας.—λς'. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν αὐτῆς θυγατέρων Πίστει, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης."—λς'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χαριτίως.—λη'. Βίος, πολιτεία καὶ μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν τέλει Διὰ χειρὸς τλήμονος Κύρου μοναχοῦ ἐγράφη, ἔτει ,αχις' τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μηνὶ Νοεμβρίῳ πρώτῃ (=1616).

3701. 167.

Χαρτ. 8. XV.

1. Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (ι) Συγγραφή θεολογική.

α', β' λείπουν, τοῦ κώδικος ὄντος ἀκεφάλου.—γ' (ἀκέφ.). Ἄρχ...[παν]τεπόπτῆς πάντων προνοητῆς ἐξουσιαστῆς κριτῆς καὶ γινώσκου καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ διὰ εἰς ἐστὶ Θεὸς ἡγουν μία οὐσία.—δ'. "Ἀπόδειξις διὰ εἰς ἐστὶ Θεὸς καὶ οὐ πολλοί."—ε'. "Περὶ λόγου Θεοῦ καὶ πνεύματος." 5'. "Περὶ πνεύματος ἁγίου."—ζ'. "Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."—η'. "Περὶ τόπου Θεοῦ καὶ διὰ μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον."—θ'. "Περὶ ἀγγέλων."—ι'. "Περὶ οὐρανοῦ."—ια'. "Περὶ φωτὸς πυρὸς φωστῆρων ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων."—ιβ'. ...λείπει.

2. "ιγ'. Τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου καὶ πρὸς τοὺς καδδινάλιους."

Ἄρχ. Ἰερώτατοι καὶ ἐνδοξότατοι καὶ φρονιμώτατοι καδδινάλιοι τοῦ ἁγιωτάτου πάπα.

3. "ιδ'. Ἐπιστολὴ τοῦ πάπα πρὸς τὸν πατριάρχην."

4. "ιε'. Ὁρος τῶν φραιμενουρίων."

Ἄρχ. Ὁ πατήρ ἐστὶ πλήρης Θεὸς ἐν αὐτῷ, ὁ Θεὸς πλήρης ἀπὸ τοῦ πατρὸς γεννητός.

5. "ισ'. Πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ πάπα σταλέντας φραιμενουρίους καὶ λοιπούς."

Ἄρχ. Εἶπατε ἡμῖν ὡ τιμιώτατοι τοῦ ἁγίου πάπα ἀποκρισάριοι ἀρα ὁ μὴ ὁμολογῶν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεσθαι.

6. "ιζ'. Τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μιθάνης κῆρ Νικολάου [Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος]."

7. "ιη'. Σύγραμμα κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ περὶ τῶν ἀζύμων γέγονε παρὰ τοῦ Βουλγαρίας ἐκεῖνου τοῦ Ἡφαίστου."

Ἄρχ. Εἰς ἦλθε τὸ ἀξίωμα σου ἐνώπιόν μου.

8. "ιβ'. Ὁμολογία τοῦ κῆρ Ἰωσήφ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."

9. "κ'. Εὐθύμιου μοναχοῦ τοῦ Ζυγαβηνοῦ Κατὰ Λατίνων διὰ ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ."

Ἄρχ. Εἰ ἀπλοῦν μὲν τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πατρὸς δὲ καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, πάντες ἐν ἂν οὗτοι νομισθεῖεν πρόσωπον.

10. "Λόγος ἀνατρεπτικός τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος τοῦ δεῖν λέγοντος γίνεσθαι τὴν τῶν θείων μυστηρίων προσέρεξι δι' ἀζύμων."

Ἄρχ. Οἱ τὰ ἀζύμα πρεσβεύοντες εἰσὶν οἱ τε Φράγγοι καὶ Λατίνοι.

11. "Περὶ τῶν ἀζύμων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου."

12. "Νικήτα τοῦ Σάβου Περὶ τοῦ Πάσχα καὶ τῶν ἀζύμων."

13. Πραγματεία περὶ ἀζύμων (ἀκέφ.).

Ἄρχ...τότε κλόμενον οἷον καὶ πρὸς τὴν κοινὴν βρῶσιν προβκεῖτο. Τέλ. δετε τοῖνον ἀπολογεῖσθαι καιρὸς τούτοις πρὸς τὰ καθ' ἡμῶν.

14. "Διάλεξις Ματθαίου ἱερομονάχου μετὰ τοῦ Βαρλαάμ."

Ἄρχ. Ὁ Βαρλαάμ ἐλληνικοῖς προσκείμενος δόγμασιν.

15. "Ἀπόδειξις σύντομος τοῦ μακαρίου Ματθαίου ἱερομονάχου εἰς πᾶσας καὶ ποίας ἀρῆσεις ἀθλίως ἐμπέτουν οἱ τοῦ Καλαβροῦ Βαρλαάμ φοιτητα."

Ἄρχ. Οἱς μὲν τὸν Θεὸν ἐνέργειαν μῆδαμῶς ἔχειν λέγουσιν οἱ μύσται.

16. "Ἀντιμητρικός κατὰ Ἀκινδύνου."

17. "Τίτλος εἰκοστὸς τέταρτος κατὰ Ἀρμενίων."

Ἄρχ. Μετὰ τὴν τετάρτην ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀπορήξαντες αὐτοὺς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας οἱ Ἀρμένιοι.

18. "Κατὰ Ἑβραίων ἐκ τῆς λεγομένης εἰναί

[Γρηγορίου] τοῦ Νύσσης βιβλίου τῆς προαιγορευομένης Θεογνωσίας τὰ ὑποτεταγμένα πάντα συνελέγησαν κεφάλαια μέχρι τῶν Χρυσοστομικῶν, τὸ μέντοι πέμπτον τούτων τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐστίν."

19. "Ἐτι κατὰ Ἑβραίων."

20. "Ἐτι κατὰ Ἑβραίων. Διοντίου ἐπισκόπου Κόνστρου" καὶ ἄλλων.

21. "Περὶ τῆς ἰουδαϊκῆς περιτομῆς τοῦ μεγάλου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ τῆς Ἐξηγήσεως τῆς εἰς τὴν βίβλον τῆς Γενέσεως."

22. "Περὶ τῆς αὐτῆς περιτομῆς τοῦ Δαμασκηνοῦ."

23. "Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας."

24. "Σιβάλλης ἱερείας Ἀπόλλωνος Ἀπόφθεγμα περὶ τοῦ μέλλοντος ἐκ θείας μῆνης ἐπιτομίας εἰς ἔλεγχον τῶν εἰδωλολάτρων..."

25. "Κατὰ Σαρακηνῶν οἱ καλοῦνται

Ἰσμαηλίται ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰσμαὴλ καταγόμενοι."

26. "Συλλογιστικὴ ἀπόδειξις περὶ τοῦ λόγου καὶ Θεοῦ."

Ἄρχ. Ὁ Θεὸς τέλειος ὢν οὐκ ἄλογος ἐστὶ.

27. "Ἰπποκράτους Ἐπιστολὴ πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου."

Ἄρχ. Συνέστηκεν ὁ κόσμος ἐκ στοιχείων τεσσάρων.

28. "Διαθήκη Γαληνοῦ περὶ τοῦ ἀνθρώπιου σώματος κατασκευῆς."

Ἄρχ. Ἐγὼ Γαληνὸς πεπειραμένος πάντων τοῦ τῶν ἀνθρώπων ἥθους.

29. "Ἡ δίατα τῶν ἰβ' μηνῶν."

30. "Περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων."

Ἄρχ. Τὰ τέσσαρα στοιχεῖα εἰσὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀπλὰ καὶ ἀσύνθετα στοιχεῖα.

31. "Περὶ τῶν θεοειδῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἐπιφανίου καὶ ξένου."

Ἄρχ. Ἰστέον κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἀφροδισιανὸν διὰ τῆς παραγίας Θεοτόκου τὸ ἦθος ἦν μάλα σεμνόν.

32. "Ἀριθμὸς σύντομος τῶν μελλόντων."

"*Αρχ. Ἰστέον ὅτι τὸ Μωϋσῆς ὄνομα ψηφισόμενον συνάγει ἀριθμὸν εἰς ἑαυτήν.*"

33. "Τὸ περίμετρον νήσων τινῶν δηλούμενον εἰς μίλια."

34. "Τί ἦν τὸ ἐφοῦδ δι' οὗ ἐπρωτίσεν ὁ ἱερεὺς τὸν Θεόν."

35. "Τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως."

36. "Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Περὶ τῶν ἰβ' λίθων τῶν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἱερέως ἐμπεπηγμένων."

37. "Ἑρμηνεία τοῦ λυχνηκοῦ ὕμνου."

38. "Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Περὶ τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεως."

39. Δανιὴλ Ὁράσεις α'—ιβ'.

40. "Τοῦ πανσόφου κύρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Περὶ τοῦ πῶς αἱ συλλήψεις γίνονται."

41. "Τοῦ αὐτοῦ πανσόφου κύρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Ἐκ τῆς Πανοδακτῆς αὐτοῦ καὶ ἀναγκαίας διδασκαλίας ἐν κεφαλαίοις καὶ ἐκτεθεῖσα πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ ἀοίδιμον βασιλέα κύρ Μιχαὴλ τὸν Δούκα αὐτοκράτορα γεγοῦντα."

42. "Φωτίου τοῦ πατριάρχου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων."

"*Αρχ. Εἰκὼν λέγεται παρὰ τὸ εἰκέναι.*"

43. "Τίνος χάριν κατὰ ἀνατολὰς προσκυνούμεν ἀπὸ παραδόσεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

44. "Ἐκθεσεις περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς τε ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιῆ Τριάδος καὶ περὶ τῆς θείας ἐνοράκου οἰκονομίας."

45. Περὶ τῶν ἐπτὰ οἰκουμηνικῶν συνόδων.

"*Αρχ. Ἡ μὲν πρώτη γέγονεν ἐν Νικαίᾳ.*"

46. "Ἐπι περὶ ἀπασῶν τῶν συνόδων καὶ τῆς κατὰ χρόνους τάξεως αὐτῶν."

"*Αρχ. Ἰστέον ὅτι ἡ ἐκθεσις τῶν συνόδων οὐ γέγονε κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων καθ' ὅς συνήλθον.*"

47. "Νικηφόρου Καλλιστοῦ τοῦ Ξανθοπούλου Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει."

48. Τοῦ αὐτοῦ

"*Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ῥώμης βλέπε.*"

49. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου παρακοιμωμένου κύρ Ἰωάννου τοῦ Φακρασῆ Ἐκφρασις περὶ τῶν βασιλικῶν ὀφθίκων."

"*Αρχ. Ὁ μὲν χορηγὸς τῶν θείων χαρισμάτων δίδωσιν ἡμῖν τὴν κάτω σκηπτουχίαν.*"

Τέλ. ὁ μυρταίτης ὁ μέγας ἐπὶ τούτοις καὶ δὴ σεβαστὸς καὶ δρουγγάριος στόλου. Στίχοι ἐν δλω 95.

"Ἐξεδόθησαν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως, ἐν τῇ Βυζαντίδι τῆς Βόννης, ἐν ἐπιμέτρῳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κωδικοῦ σ. 215 κ. ε'.

50. "Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφθίκια ἔχουσιν οὕτως."

"*Αρχ. Ὁ μέγας οἰκονόμων κρατῶν πάντα τὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας.*"

51. "Ἡ γεγονῖα ὑποτύπωσις τοῦ βασιλείως Δαόντος τοῦ Σοφοῦ."

Η.

52. Πίνακες κύκλων ἡλίου καὶ σελήνης.

53. "Μέθοδος περὶ τοῦ εὐρεῖν τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῆς ἰνδικτιῶνος."

54. "Τοῦ Πτωχοπροδρόμου Μηνῶν παριστῶν τὰς ἐνεργείας στίχους."

3702. 168.

Χαρτ. 4. XVII.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκώμια εἰς ἁγίους Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου κατ' ἐκλογὴν.

"Ἐν δλω μβ'. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ ὁ γράψας. Ἐν ἔτει ζριβ^ο (=1604). Κατωτέρω δέ Πεπεράτωτε καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἕκτην Αὐγούστου...

3703. 169.

Χαρτ. 4. XVI.

1. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ βίοι ἁγίων

Μαρτίου—Αὐγούστου κατ' ἐκλογὴν.

"Ἐν δλω να'. Ἐν τέλει Ἔτους ζριζ^δ, ἰνδικτιῶνος ιβ^ο μηνὶ Μαρτίῳ (=1599). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεωνὰ πόνος.

2. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως "Λόγος

εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ εἰς τὰ ἅγια σπάργματα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

3704. 170.

Χαρτ. 4. XVI.

1. "Βιβλίον δευτέρου τοῦ ὀσιωτάτου

Παύλου μοναχοῦ καὶ κτήτορος μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ἐυεργέτιδος."

"Ἐπιθέσεις ν' μετὰ Πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Φύλλα τινὰ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐκπεσόντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVIII).

2. "Ἰππολύτου τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου

καὶ μάρτυρος Λόγος περὶ τῆς συστειλίας τοῦ κόσμου τούτου καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου, τὸ πῶς μέλλει βασιλεῦν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

3. "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν."

3705. 171.

Χαρτ. 4. XV.

Συναξαριστῆς Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.

"Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3706. 172.

Χαρτ. 4. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

"ἐν λόγοις μδ'. βιβλίον δευτέρου" (Λόγ. με'—πη). με'. "Ὅτι ἡ τῆς Ἀναστάσεως καὶ κρίσεως μνήμη τὰς ἀπότους ὁρμῆς ἐκκόπτει..."—πη'. "Περὶ τῶν παρεπομένων τῇ πνευματικῇ καὶ τῇ αἰσχροῦ ἡδονῇ καὶ περὶ πλεονεξίας."

3707. 173.

Χαρτ. 4. XVII.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ βίοι ἁγίων Δεκεμβρίου.

"Ἐν τέλει Μαρτίῳ α^ο εχλς' (=1686) Γαλακτίων.

3708. 174.

Χαρτ. 4. XIV.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Λόγοι νδ' καὶ Εὐχαί γ'.

Προτάσσεται "Πίναξ ἀκριβῆς τῶν ἠθικῶν καὶ διδασκαλικῶν λόγων τοῦ ἁγίου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου" (ἑλληνιστῆς). Δόγ. α'. "Τοῦ ἁγίου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Ὁμλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης" ῥηθεῖσα μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονικὴν ἐπιδημίας. ... Δόγ. νδ'. "Τοῦ αὐτοῦ Δεκάλογος τῆς κατὰ Χριστὸν νομοθεσίας, ἥτοι τῆς νέας Διαθήκης."—Εὐχὴ α' "Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ ἦν πρὸς τὸν Θεὸν συνήθως πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως ἤβητο, ὅτε ἐμελλεν εἰσελθεῖν."—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ λεχθεῖσα ἐπὶ ἐθνους ἐπιδρομῇ."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ ἐτέρα ἐπὶ ἀνομβρία λεχθεῖς." Ἀρχ. Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. Τέλ. (κολ.) ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξαι καὶ ὄμβρον δοῦναι...

3709. 175. Βομβ. 4. XIII. (φ. 264).

1 (φ. 1 α). Ἄνωτόμου Γεωγραφικῆ ὑποτύπωσις (ἀκέφαλος).

8 τορ. 7.5

Ἀρχ. [Τ]ῆς γε μὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἐν ἠπείροις διηρημένης τρισὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ μέρος ὡς οἶδον τε ἱστορηθείσης, ἀναγραφᾶς τε καταλειπομένων ἐκάστης ἠπείρου ὡς ἐν ἱστορίᾳ καὶ αὐτοὶ δεῖν νενομίσκαμεν τὰ μὲν ἑωρακότες, τὰ δὲ παρ' αὐτῶν ἐκλαβόντες πίνακος ὡς περὶ τρόπον πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὑποτυπῶσαι ὡς ἂν μηδὲν τοῖς φιλομαθέσι ἀγνωστον ἢ τῶν κατὰ μέρος χρησίμων μεθ' ἱστορίας ψυχὴν κοσμεῖν καὶ διεγείρειν εἰς δξόνοιαν φυσικὴν δυναμένων. Προτιμητέον γὰρ ἔμοιγε κἀνταῦθα καὶ πανταχῆ τὸ βέλτιον καὶ ἐπιτιμώτερον τοῦ χειρόνος καὶ ῥόνοος. [Τ]ῆς οὖν γῆς τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην μέρος περιορίζεται ἀπὸ μὲν Ἀνατολῶν ἀγνωστοῦ γῆ τῆ παρακειμένη τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς μεγάλης Ἀσίας Σίναις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Σηρικῇ. Τέλ. Αἱ ἐνταῦθα πόλεις ἔχουσι τὴν μεγίστην ἡμέραν, ὡρῶν ἰβ' δ'. ὁ δὲ ἥλιος δις τοὺς ἔτους ἐκεῖ γίνεται κατὰ κορυφὴν ἀπέχων τῆς θερμῆς τροπῆς μείρας οθ' 5'. οἱ β' καὶ τελευταῖος πίναξ περιέχων τὴν Ταπροβάνην νῆσον.

Ὀλίγον κατωτέρω Ὅλοι πάντες τῆς οἰκουμένης πίνακες κ5' χῶραι 48' πόλεις ἐπίσημοι τν'.

2 (φ. 5 α). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας

πρὸς Σαραπίωνα "κατὰ τῶν βλασφημιούτων καὶ λεγόντων κτίσμα εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."

3 (φ. 30 α). Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς Ραῖθου

Προπαρασκευῆ τῆς καὶ γυμνασίας...

4 (φ. 40 α). Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ Ἀντιοχείας

Ἐκ τῶν πρὸς Ἀκάκιον φιλόσοφον καὶ Πέτρον Ἀπαμείας γραφέντων ὄρων δογματικῶν κατ' ἐτυμολογίαν κεφ. κβ'.

5 (φ. 40 β). "Ἐπι περὶ οὐσίας. Ἡ παρούσα διδασκαλία λείπει εἰς τὸ περὶ οὐσίας."

Ἀρχ. Τί μὲν ἐστὶν οὐσία εἴρηται καὶ τίς διαφορὰ οὐσίας πρὸς τὰ συμβεβηκότα.

6 (φ. 41 α). Πίναξ τῆς βίβλου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Διήρηται δὲ ἡ βίβλος εἰς κεφ. ριέ', ὧν α' "Περὶ τοῦ ὄντος οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος." ργ' "Περὶ γένους καὶ εἶδους τοῦ γενικωτάτου καὶ τοῦ ἰδικωτάτου καὶ τῶν ὑπαλλήλων." Τὸν δὲ ἀρ. ριδ' καὶ ριέ' φέρουσι τὰ δύο ἐκόμμενα.

7. "κεφ. ριδ'. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἐρωτήσις τί σημαίνει τὸ μοναχικὸν σχῆμα."

8 (φ. 260 α). "Κεφ. ριέ'. Τοῦ βασιλέως κύρ Μανουὴλ [τοῦ Κομνηνοῦ Ὁρος;] εἰς τὸ ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν."

Ἀρχ. Μανουὴλ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς πορφυρογέννητος Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ εὐσεβέστατος, αἰγούστος, δεισέβαστος, ἰσαυρικὸς, κιλικικὸς, ἀρμενικὸς, δαλματικὸς...Ἐὶ μακαρίζει Πέτρον Χριστὸς.

Ἐβήρηται ἐκδομένον παρὰ ΖΑΧΑΡΙΑΣ VON LINGENTHAL Novellae constitutiones imperatorum post Justinianum σ. 485 κ. ε.

Τὸ ὑπ' ἀρ. 1 ἀπόσπασμα τοῦ Πτολεμαίου κατέχει μόνον τὰ τρία πρῶτα φύλλα, ὅσα χαρτῶα (XV) ὡς καὶ τὸ τέταρτον, ὃν ἀγραφον. Τὰ φύλλα δὲ ταῦτα μετὰ τὴν παρ' ἐμοῦ σύνταξιν τοῦ καταλόγου ἀπωλέσθησαν βραχὺν χρόνον πρὸ τοῦ 1884 ἐκ νέου συμπληθέντος τοῦ κώδικος, ἀλλ' εὐρέθησαν καὶ πάλιν φροντῖδι τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος τὴν μονὴν Διονυσίου ἐπισκεψαμένου Φιλίππου Γεωργαντᾶ εἰδότες τὴν ὑπαρξὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐβοήθησέ μοι συντάττοντι τὸν κατάλογον· συνέστησε δὲ ὁ Γεωργαντᾶς τὴν ἐκ νέου εἰς τὴν οἰκίαν θέσει ἐπικόλλησεν τῶν φύλλων τούτων, ἧτις πέπεισμαι ὅτι καὶ ἐτελέσθη ὑπὸ τῶν τὰ τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς ἐποπτευόντων.

3710. 176.

Χαρτ. 4. XIV. (σ. 460).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Λείπουσι ἐν τῇ ἀρχῇ ὀλίγα φύλλα.

3711. 177.

Χαρτ. 4. XVI.

Τοῦ ὁσίου Δαροθέου Διδασκαλία ψυχωφελῆς.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἀρχ. ἀπὸ λόγου β', οὐ τὸ τέλος τὴν ἀμεριμνίαν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν· δόξα τῷ πατρὶ ἄμα τῷ υἱῷ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.—λόγ. γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς μακαρίας ταπεινοφροσύνης."—...κγ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία ἐτέρων ῥητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μετὰ τροπαρίων, εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας λόγος κγ'." (κολ.).

3712. 178.

Χαρτ. 4. XVII. (σ. 274).

Διάλεξις ψυχῆς καὶ σώματος

εἰς στίχους πολιτικοὺς ἐν τῇ καθωμλημένῃ. σ. 1. "Πίναξ."

—σ. 9. Πρόλογος στίχων 196. Ἀρχ.

Ἐπρεπε πάντ' ἀπαίδευτον, λιγομαθῆ ὡς ἐμένα, μὴ φανερώνειν εἰς γραφὴν, τὰ μὴ τελειωμένα.

Τέλ.

Εἰ δέ τι καὶ παρέσφαλται, συγγνώμην φίλοι δῶτε, ὠφέλειαν δὲ ψυχικὴν, ἀπὸ τῆς βίβλου γνῶτε.

—σ. 21. Δεύτερος πρόλογος στίχων 860. Ἀρχ.

Ἄκουσον πᾶς Χριστιανός, ψυχὴν ἀνερευνῶσαν, καὶ τὸ κορμὴ τὸ ἑαυτῆς, ζητήματ' ἐρωτῶσαν.

Τέλ.

Τῶν διδασκάλων τῶν σοφῶν, τῶν θεολόγων λέγω,

κι ὅπου λαλεῖ ἐνάντια, περίσσια τὸν κλαίγω.

—σ. 57 ἀρχεται ἡ Διάλεξις, διηρημένη εἰς ε' βιβλία καὶ ἔχουσα ἐν ὄλῳ στίχους περὶ τοὺς 2150. Ἀρχ.

Καιρὸς πολλὸς ἐπέρασεν, ἀφ' οὗ Θεὸς ὁ πλάστης, ἡμᾶς ἐδημιούργησεν, ὡς καὶ ἐσὺ σεβάστης.

8 τορ. 8.28

Καὶ ἀπὸ σάρκα καὶ ψυχὴν, τὸν ἄνθρωπον ἐποίησε, μίξιν καὶ κράσιν θαυμαστὴν, ἐν ζῶον ἐπαφῆκε.
 Ἐν τῇ ψα τοῦ πρώτου στίχου ἔσθωεν ψυχῇ, εἰς δ' ἀντι-
 στοιχαί κατωτέρω κορμί, ἐν δὲ τῇ ἔξωθεν ψα α' ζήτησις
 συγγνώμης, ἢ συμπαθίου. Ἐν τῇ ψα τῆς σ. 272 ἐν
 κεφαλαίῳ "περὶ πολιτείας" ἡ ἐξῆς συναγωγή
 Νὰ λάβῃς καλὴ θηριακὴ, νάχουν καὶ μιθριδάτην
 καὶ ῥοδοζάχαρι πολλή, καθάρια ζαχαράτη.
 Κι ἄλλα μαντζούνια τινὰ, ποῦνε καθάρια πλάνη,
 κι ὅποιος αὐτὰ γοράζει τα, μόν' τ' ἄσπρα του τὰ
 χάνη.

3713. 179. Χαρτ. 4. XIV.

Βίοι ἁγίων Μαρτίου—Αὐγούστου.

Ἐν τέλει ὁ Βίος ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ ἀσκήσαντος
 ἐτέρᾳ χειρὶ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

3714. 180. Βομβ. 8 μέγ. XIV. (φ. 887).

1 (φ. 1 α). "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου
 ἐν ᾧ εἰσὶ τὰδε."

2 (φ. 1 α). "Βιβλίον γ τῆς βιβλοπανσυλλέκτου
 ἀνθολογίας. Ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ Μακαρίου περὶ τῆς κατὰ
 πνεῦμα τελειώτητος κεφαλαϊώδης ἐπιτομῆ κεφ. ρ'."

3 (φ. 31 β). "Παρεκβολαὶ ῥητῶν γνωμικῶν
 καὶ ἠθικολογικῶν ἀπὸ διαφόρων βιβλίων. Βιβλίον δευτέρον."
 Ἄρχ. Τοῖς μὲν νέοις ἐλπίς ἐστὶ καὶ μικροτέρας ἰσως
 ζωῆς τοῖς δὲ γεγηρακόσιν οὐδὲν ἕτερον εἰς ἐλπίδα
 περιλέλειπται ἢ ὁ θάνατος.

4 (φ. 39 α). "Παρεκβολαὶ ῥητῶν δογματικῶν
 ἀπὸ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ
 Ἀρεοπαγίτου."

Ἄρχ. Τὰ ἐξ ἀνθρωπίνης διανοίας προφερόμενα δόγ-
 ματα σαθρὰ τυγχάνει.

5 (φ. 58 α). "Ψαλμοὶ λεγόμενοι ἐν διαφόροις
 ὑποθέσει καὶ θλίψει καὶ πειρασμοῖς ἀναγκαῖως."

Ἄρχ. Ἐὰν ἐξασθῆς τινὰ θέλησ τοῦ Θεοῦ δεόμενος,
 ὑπὲρ αὐτοῦ συνόντος κάκεινου ἔχεις τὸν ἰθ' ψαλμὸν
 ἦγουν Ἐπάκουσαι σου Κύριος.

6 (φ. 59 α). "Ῥητὰ γνωμολογικὰ καὶ ἠθικὰ
 ἐκ διαφόρων βιβλίων ἁγίων."

Ἄρχ. Καλὸν πείθεσθαι τῷ Θεῷ καλοῦντι ἡμᾶς εἰς
 ζωὴν αἰώνιον.

7 (φ. 80 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου βιβλίου
 τοῦ εἰς τοὺς Ψαλμοὺς παρὰ τοῦ Χρυσοστόμου ἐξηγηθέντας."
 Ἄρχ. Πᾶσαν τοῦ Θεοῦ τὴν εἰς ἡμᾶς ἀγαθότητα.

8 (φ. 107 α). "Συλλογὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου βιβλίου
 τοῦ Γερωνικοῦ τοῦ λεγομένου Δειμωναρίου."

Ἄρχ. Τῆς μὲν παρακοῆς ὁ καρπὸς θάνατος.

9 (φ. 115 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τοῦ βιβλίου
 τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀνευ τῶν τετρακοσίων
 κεφαλαίων ἦγουν τῶν ρ' κεφαλαίων τῆς κοσμοποιίας."

Ἄρχ. Ἐν ἀρχῇ μὲν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς.

10 (φ. 141 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τοῦ πρὸς Λαῦσον
 βιβλίου."

Ἄρχ. Εἰσὶ καὶ περιστατικαὶ ἀρεταί.

11 (φ. 145 β). "Συλλογὴ ἐκ τοῦ ὅλου βιβλίου

τοῦ μεγάλου Μαξίμου ἀνευ τῶν τετρακοσίων κεφαλαίων καὶ
 τῶν θεολογικῶν."

Ἄρχ. Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς πέφυκε κάλλος ὁ
 λόγος.

12 (φ. 223 β). "Συναγωγὴ ἀπὸ τῶν τεσσαρῶν

πατερικῶν βιβλίων τῶν εὐεργετικῶν πάνυ ὠφέλιμος."

Ἄρχ. Ἡ κατὰ Θεὸν λύπη χαρὰ ἐστὶν καὶ οὐκ ἐπιτι-
 θεται τῷ ἀνθρώπῳ.

13 (φ. 255 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως

τῆς γενομένης παρὰ τοῦ Ἡρακλείου κῦρ Νικητᾶ εἰς τοὺς
 δεκαεξὶ λόγους τοῦ Θεολόγου ἦγουν Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ."

Ἄρχ. Δεῖ καὶ τοῖς ἐχθροῖς λέγειν τὸ ἀδελφοί· τοῦτο
 γὰρ ἀπόδειξις ἀγαθῆς περὶ αὐτοὺς διαθέσεως.

14 (φ. 305 β). "Ἐπιτομὴ τῶν τριακοσίων

ἀσκητικῶν κεφαλαίων τοῦ μεγάλου Βασιλείου."

Ἄρχ. Τὰ μὲν ἔρημα γονέων ἀφ' ἑαυτῶν προσλαμβά
 νεσθαι δεῖ.

15 (φ. 315 α). "Ὅροι συντεθέντες ἐκ τοῦ βιβλίου

τῆς Ὀδηγοῦ."

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἄρχ. Ποῖω τρόπῳ δυνη-
 σεταί τις μὴ ὀργίσεσθαι. Ἐρ. (=Ἐρώτησις ἀπὸ τοῦ
 ὀρθοῦ Ἀπόκρισις). Ἄν τὸν Θεὸν ἐποπτεύοντα καὶ
 παρόντα ἐνοπτρίζηται δεῖ.

16. "Συναγωγὴ περὶ ζῶων ἱστορίας

χερσαίων θαλαττίων καὶ πτηνῶν ποιηθεῖσα παρὰ βασιλέως
 κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ [Πορφυρογεννήτου, ἀνθ' ἧς λέξεως
 ἀγραφὸς χῶρος] καὶ ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐρανισθεῖσα."

Ἡ Συναγωγὴ αὕτη ἐστὶν ἀνεπιγραφὸς ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, τὴν
 δὲ ἀνεπιγραφὴν παρέλαβον ἐκ τοῦ ἐν ἀρχῇ Πίνακος τῶν
 περιεχομένων.

Ἄρχ. Ἐν τῇδε τῇ συντάξει, τὸν ἀριθμὸν ὀσση δευτέρᾳ,
 πειράσομαι προγράφων περὶ οὗ ἐστὶν ὁ λόγος ζῶων
 ὄνομα προσηγορίας τούτῳ ὅσα τὸ προταθὲν ζῶων
 μόρια κέκτηται. Τέλλ. (κολ.) ὅστις δὲ κατὰ τινὰ ἐπι-
 βουλήν...ἐκείνου γεύσεται τοῦ σαρκίου ἐρωτι καὶ
 μάλ' ἄγε ἀκρατεῖ...ψύχεται καὶ ἐμφύγεται καὶ βοᾷ
 καὶ ἀκατασχέτως ὀρμῆ...

Ἐξέδωκε ταύτην τὴν συναγωγὴν ΣΥΡΥΡΙΔΟΝ Ρ. ΛΑΜΒΡΟΣ Ex-
 ceptorum Constantini de natura animalium libri duo
 (Supplementum Aristotelicum editum consilio et auctori-
 tate academiae litterarum regiae Borussiae. Vol. 1 pars 1).
 Berolini. MDCCLXXXV.

3715. 181. Βομβ. 4. XIV.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Βίος ἁγίου Ἀρσενίου. Ἄρχ. (ἀκέφ.)...αἷτιος ἀλλὰ
 καὶ μήκοθεν οὐκ ὀλίγον φοιτῶντες πολλὴν ἐρωτα εἶχον,
 ὅψιν τε ἰδεῖν Ἀρσενίου.—β'. Βίος καὶ πολιτεία "τῶν ἁγίων
 τριῶν μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὴλ καὶ Ἰσμαήλ"—γ'. "Βίος καὶ
 πολιτεία τῶν ἁγίων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου."

—δ'. Μαρτύριον ἁγίου Προκοπίου.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία
 Σαμψῶν τοῦ ξενοδόχου.—ς'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Εὐδοκίμου.

—ζ'. Μαρτύριον ἁγίου Παντελεήμωνος.—η'. Μαρτύριον ἁγίου
 μεγαλομάρτυρος Καλλινίκου.—θ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—ι'. "Ἰωσήπου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους
 Μακκαβαίους.—ια'. Βασιλείου Σελουκείας "Λόγος εἰς τὴν
 μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."—ιβ'. Ἀνδρέου

Κρήτης Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.—γ'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως τῆς... Θεοτόκου..." "Ιδ. 8584 (50) ιδ'. 8588 (54) ε'. 8700 (166) λβ'.—δ'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον προφήτην καὶ πρόδρομον, ἀποστόλων τε καὶ μάρτυρα Ἰωάννη τὸν βαπτιστήν." Ἀρχ. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος οἰκουμένης.—ε'. Ἐτερος λόγος εἰς τὸν αὐτὸν ἀνεπιγράφοις. Ἀρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε πρόδρομος.—ε'. Γρηγορίου τοῦ Κυνρίου Εἰς τὸ μάρτυριον τῆς ἁγίας Μαρίας. Τελ. (κολ.) ἠττήθησαν μάλιστα...
Τὸ περιάλυμμα ἀποτελοῦσι δύο φύλλα (Περγ. XIII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

3716. 182. Χαρτ. 8 μέγ. XIX.

"Ἀπολιναρίου Μετάφρασις τοῦ Ψαλτῆρος."

ΜΙΘΝΕ XXXIII. 1818 κ. ε.

Προτάσσεται "Μαρτυρία περὶ τοῦ Ἀπολιναρίου ἐκ τοῦ Σουίθα." Ἐπεται δὲ Μετρικὴ ἐπιγραφομένη "Ἐσταῦθα περὶ ποδῶν διάγνωσις καὶ διδασκαλία." Ἀρχ. Πόδες εἰσι δισύλλαβοι, τρισύλλαβοι καὶ τετρασύλλαβοι.

3717. 183. Χαρτ. 8 μέγ. XV.

1. "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου γενομένου πόλεως Τεφάρ, τῆς κατὰ τὸν Ὀμηρήτην, συγγραφῆς παρὰ Παλαδίου ἐπισκόπου πόλεως Νεγρᾶς." Ἐν τέλει ἔρχεται πατέρες ἅγιοι κάμοι τῷ ἀμαρτωλῷ Σάββα τῷ γεγραφότι, ὅτι ἀμαθῆς εἰμι τοῦ γράφειν.
2. "Τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."
3. "Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας Τριάδος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ Θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ."

3718. 184. Βομβ. 8 μέγ. XIII.

Ἐκλογή κατὰ Ἀριανῶν καὶ Ἰουδαίων ἐκ τῶν ἔργων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ ἄλλων.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3719. 185. Χαρτ. 8 μέγ. XVII. (σ. 116).

Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

3720. 186. Χαρτ. 8. XIV.

Νομοκάνων.

Διήρηται εἰς ὀκτὼ βιβλία, ὧν τὸ α' ἀκέφαλον καὶ συγκεχυμένον τὰ φύλλα ὡς καὶ τὸ β'.—γ'. "Περὶ χηρῶν, βιβλίον τρίτον." Ἀρχ. Χήρας δὲ καθίσταται, μὴ ἔλαττον ἐτῶν β'. Ἴνα τρόπῳ τινὶ τὸ τῆς διγαμίας αὐτῷ ἀνύποπτον ξέββαιον ὑμῖν διὰ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ὑπάρχη, εἰ δὲ νεωτέραν καταστήσητε εἰς τὸ χηρικὸν καὶ μὴ φέρουσα τὴν ἐν νεότητι χηρίαν γαμηθῆ, ἀπρέπειαν ἐμποιήσει.—...η'. "Διαταγαὶ περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρων, διακόνων, ὑποδιακόνων, ἀναγνωστῶν, διακονισσῶν."
Ἐπονται δὲ α'. "Πέτρου καὶ Παύλου Διατάξεις.—β'. "Ὅροι κανονικῶς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.—γ'. "Ἐτεροι κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἦτινες ἐγράφησαν κατ' ἀξίαν.—δ'. "Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τὰ ἐπιτίμια.—

ε'. "Θεοδώρου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν τε Στουδίων καὶ τοῦ Σακουδίου, Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὄλης ἀδελφότητος, ἐπὶ τῶν παραλειπόντων εἰς τὸν κανόνα.—ς'. "Κεφάλαια κατ' ἐπιλογὴν, τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τιμωθέου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῶν ἐρωτήσεις εἰς παρὰ τε ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.—ζ'. "Ἰππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης καὶ Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου καὶ ἱερομάρτυρος, Περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου ὅπου ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐτελείωθη.—η'. "Ὅτι φεύγει χρῆ τὸς αἰρεσιώτας ὡς ψυχῶν φθορέας καὶ ὅτι ἐκάστη αἵρεσις δοξάζει ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἡ κ θ'. καὶ δεκάτω κεφαλαίῳ." Ἀρχ. Ἀπέχεσθαι ὄν αἰρέσεις.—θ'. "Ὅτι ἔθος Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνων παρατηρεῖσθαι τὰς φυσικὰς καθάρσεις καὶ τῶν θεωνότων τὰ λείψανα, βδελύσσεσθαι Χριστιανῶν δὲ τὸν τε ἀλλότρωον, ὅς καὶ συνίεναι δεῖ ἐν τοῖς κυμητηρίοις τῶν ἁγίων καὶ ψάλλειν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων."

3721. 187. Χαρτ. 8. XIV.

1. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, συγγραφῆς παρὰ Γρηγορίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ."

2. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ μακαρίου Ἀνδραίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ." Ἐν τέλει... Ἐν ἔτει 5'ωλ5' ἰνδ. ια' (=1828).

3722. 188. Χαρτ. 8. XV.

"Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας

Πόνημα, τὸ μὲν καθόλου κατὰ τῆς τῶν Λατίνων κακοδοξίας, περὶ δὲ τοῦ τὰ τέλη καὶ κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκυδόνου καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀθέων ὄντων καὶ διακρίεται εἰς κεφάλαια ἑκατὸν."

Καὶ λέγονται μὲν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἑκατὸν τὰ κεφάλαια, ἀλλ' ἐν τῷ κώδικι φέρονται ρκ', ὅσα καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς αὐτῆς συγγραφῆς ἐν τε τῷ Cod. Vindob. Theol. 176 καὶ ἐν Κώδ. 111, 11 τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων (ΠΑΠΑΔΟΠΟΤΑΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Α' σ. 196. Ἰδ. καὶ κώδ. 145, α' αὐτ. σ. 247). Ἐβήρηται δ' ἐκδομένη ἡ συγγραφὴ ἀνωμότως παρὰ ΔΟΣΙΘΕΟΥ πατριάρχου ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ (Τόμος Καταλλαγῆς. Ἐν Ἰασιῶ. ρχιβ'. σ. 1. κ. ε.).

Τὸν κώδικα τῆς μονῆς Διονυσίου τοῦτον ἀναγράφει καὶ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ παρὰ Κ. ΣΑΘΑ (Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 275).

Τῆς συγγραφῆς τοῦ Μακαρίου προτάσσονται ἐν τῷ κώδικι πέντε φύλλα, ἐν οἷς Ἐκλογή πατέρων (ἀκέφ.). Ἀρχ. ...καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός. Ἴνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά. Τέλι. "Κυρῶλου Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ 8^{ου} Ψαλμοῦ" ...ὁ δὲ Θεός ἡγείσθω μοι τοῦ καθεξῆς λόγου ὁ καὶ τοῖς ἀλόγοις ἔσθ' ὅτε λόγον ἐμπνεῶν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ παναγίου πνεύματος ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν...(κολ.).

3723. 189. Χαρτ. 8. XV.

1. Βίος, μαρτύρια καὶ ἐγκώμια ἁγίων Σεπτεμβρίου—Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰσιδώρου πόνος.

2. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν καὶ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀρμαθαίας καὶ τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν.

3. "Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου."

4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Νικολάου (κολ.).

3724. 190. Χαρτ. 8. XV.

Συμειών Θεσσαλονίκης

α'. "Εκθεσις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ὀρθοδόξου καὶ μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως."—β'. "Διάλογος ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων..."—γ'. Ἐρμηνεία "περὶ τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν τῶν πέρι καὶ διακόνων..."—δ'. "Ἐρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν, εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως τῶν Χριστιανῶν θείου καὶ ἱερῶν σύμβολον."—ε'. "Ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαιοτάτη, περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων..."—ς'. "Περικτικὰ ὡς δυνατὸν, τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως, κεφάλαια δώδεκα, ἅπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως..."—ζ'. "Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Γαβριήλ."—η'. "Περὶ ἱεροσύνης πρὸς τινα τῶν ἐλλαβῶν μοναχῶν..."—θ'. "Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν, προτροπικὴ πρὸς σωτηρίας ὁδόν, ἀποσταλεῖσα ἐν ταῖς κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις." Ἀρχ. Συμεῶν ἐλάχιστος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ χάριν αὐτοῦ καὶ ἔλεος ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ταῖς ἐν πάσῃ τῇ Θετταλία ἁγίαις ἐκκλησίαις.—ι'. "Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν Ἐπιστολὴ πρότερον μὲν γραφεῖσα εἰς στηριγμῶν εὐσεβείας πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ πιστοὺς, τοὺς κατὰ Καισάρειαν καὶ Ἀγκυρὰν τε καὶ Γαγγάκρην διὰ τινος διακόνου τοῦτο ζητήσαντος, ὕστερον δὲ πλατυθεῖσα μικρὸν καὶ τοῖς περὶ τὴν Θετταλίαν ἐκδοθεῖσα" (κολ.).

3725. 191. Χαρτ. 8. XV.

1. Νυκτὴ Δανιὲλ (;) Ἐρμηνεία εἰς στίχους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Διήρηται εἰς βραχέα κεφ. νθ' κειμένου, ὧν ἕκαστον προηγείται τῆς οικείας ἐρμηνείας. Ἀκρότατος δὲ ὧν ὁ κώδικε ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας τοῦ 5' κεφ. διὰ τῶν ἐξῆς καὶ ὑψωνται καὶ ὑψωθήσονται καὶ γὰρ οὐ τῶν ἐυλάων καὶ ἐυγλώτων καὶ κεκοφενυμέναις κεκρημένων λέξεσι καθέστηκεν ἢ χάρις.—Κεφ. ζ'. Κείμενον. Δῶρον Θεοῦ κάλλιστον ἐστὶν ὁ τρόπος,—κὰν παντ' ἐνέγκης, οὐδὲν οἴσης ἀξίον—ὁ καὶ πέντης διδώσει, τοῦτο πρόσφερε.—μισθώμα πόρνης, ἀγνώστου οὐ μερίζεται. Ἐρμηνεία ἀρχ. Ἐπειδὴ τινὲς βίβλιν μὲν ἀνάγνωψ χρῶνται.

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι.

Προτάσσονται "Πρόλογοι εἰς τοὺς 15' λόγους τοῦ ἐν ἁγίαις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

3. "Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς Βασιλείου τὸν μέγαν ἐπιταφίῳ λόγῳ οὗ ἡ ἀρχὴ Ἐμελλεν ἀρα."

3726. 192. Χαρτ. 8. XV. σελ. 2.

1. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Συγγραφαί.

α'. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος, ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."—β'. "Εἰς τὰς ὑπὲρ λατῶν παρὰ τοῦ Βέκκου συλλεγεῖσας γραφικὰς χρῆσεις ἐπιγραφαί (ιβ'), πρὸς ἅς αἱ καθέξῃ τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης ἀντεπιγραφαί."—γ'. "Ἐπιτομὸς κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Γρηγορίου καὶ [Νικηφόρου]

Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου συγγραφεῖσα παρὰ τινος τῶν τῆς συγκλήτου λογάδων, παρόντος καὶ αὐθηκόου γεγονότος."—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ ἦτοι τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης ὡς ἀπὸ τινος ἐτέρου συγγραφεῖς περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὀμοῦ καὶ δυσσεβείας." Ἀδγοί β'.—ε'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἐλεγχος εἰς τὸ θείατον φῶς τῆς τοῦ Κυρίου μεταμορφώσεως, παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας, καὶ παράστασις ἐξ ἀντιθέσεως, ὅτι ἄκτιστον τοῦτο ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀίδιον."—ς'. "Ἐλεγχος ἐτι τῆς εἰς τὸ θείατον φῶς τῆς τοῦ Κυρίου μεταμορφώσεως, παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας, καὶ παράστασις ἐτι διὰ πλειόνων, ὅτι ἄκτιστον τοῦτο ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀίδιον, οὐκ ἔστι θεὰ φύσις..."—ζ'. "Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ἐγκειμένης τῷ συνοδικῷ τόμῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ῥήσεως καὶ παρὰ τοῦ Γρηγορᾶ συκοφαντουμένης ὡς μὴ γνησίας."

2. "Συνοδικὸς τόμος, ἐπικυρῶν

τὸν ἐπ' ἐλέγχῳ καὶ καταδικῆ τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δογματικῶν πρότερον τόμων, καὶ σὺν Ἀκινδύνῳ πάλιν ἐξελέγχων καὶ καθαιρῶν τὸν ὕστερον ὁμόφρονα καὶ προστάτην αὐτοῦ γενόμενον πατριάρχην, Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Καλέκαρ." Ἰδ. ἀρ. 8681 (147), 6.

3. "Τοῦ αὐτοῦ ἦτοι τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Λόγος περὶ τῆς κατὰ σάρκα

τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας καὶ τῶν δι' αὐτῆς κεχαρισμένων, τοῖς ὡς ἀληθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι" καὶ ὅτι πολυτρόπως ὁ Θεὸς δυνάμενος τῆς τοῦ διαβόλου τυραννίδος λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον, εἰκότως ταῦτα μᾶλλον ἐχρήσατο τῇ οἰκονομίᾳ."

4. "Ἴσον τῆς γενομένης περὶ τοῦ πατριάρχου ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἁγίαν δέσποιναν παρὰ τῶν σχολαζόντων καθ' αὐτοῦ ἀρχιερέων." Ἀρχ. Κρατιστὴ καὶ ἁγία ἡμῶν κυρία καὶ δέσποινα. Ἐν τέλει ὑπογραφαὶ πέντε μητροπολιτῶν καὶ ἐνὸς ἀρχιεπισκόπου.

*3727. 193. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Προτάσσονται α'. "Δανιὴλ ταπεινοῦ μοναχοῦ Ῥαϊθοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλη Σχολαστικοῦ."—β'. "Πνεῦμα ἄριστος τῆς λογογράφου βίβλου."—γ'. "Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ τοῦ συγγραφέως τῆς παράσης βίβλου τῆς Κλίμακος."—δ'. "Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου ἡγουμένου τῆς Ῥαϊθοῦ πρὸς τὸν ὁσίου Ἰωάννην τὸν Σχολαστικὸν τοῦ Σινᾶ ὄρους ἡγουμένον."—ε'. "Τοῦ καθηγουμένου τοῦ Σινᾶ ὄρους [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ] Ἀντίγραφον πρὸς τὸν τὴν ἀναγραμμένην ἐπιστολὴν ἐπιστελλαντα."—ς'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὴν Κλίμακα." Ἐπὶ δὲ τούτοις ἀμέσως πρὸ τῆς συγγραφῆς Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ ἢ εἰκῶν τῆς Κλίμακος.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον, Μανουὴλ πόντος.

2. "Ἐρμηνεία τοῦ τριμερους τῆς ψυχῆς."

Τὸ ὑπ' ἀρ. ἐν δλω ἐκ δύο μόνον σελίδων.

3728. 194. Χαρτ. 8. XIV.

1. Κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου Συγγραφή (ἀκέφ.). Ἀρχ...ἐστι θεότης ὑφειμένη δῶρον ὅσα τῆς ὑπερκειμένης. Ταῦτα γοῦν τὰ ῥήματα καὶ ἡ φράσις τοῦ Βαρλαάμ ἐστὶ, πρῶτον μὲν αὐτοῦ τοῦτο φρονήσαντος κακῶς καὶ κατὰ δυσσεβῆ διάνοιαν.

Ἐμπεριέχονται πλεῖστα χωρία πατέρων.

2. "Φικρασή του πρωτοστράτορος

Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατόν διήγησις πάντως καὶ αὐθηκούου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Γρηγορίου καὶ Γρηγοῦ τοῦ φιλοσόφου Νικηφόρου, Ἄκινδυναίου γεγονότος. Παρῆν τῆρκαῦτα καὶ ὁ λεγάτος."

Ἄρχ. "Ὅρισθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως ἤρξατο ὁ Θεσσαλονίκης λέγειν καὶ ἦν σκοπὸς αὐτῷ τοῦ προοιμίου ὅτι δεῖ μετ' εἰρήνης γίνεσθαι τὰς περὶ τῶν θείων δογμάτων διαλέξεις."

Ἐπὼται χωρία καὶ ἀποσπάσματα κατὰ τῶν Ἀκινδυνιανῶν ἐκ τῶν κωνῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἁγίου Μαξίμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἄλλων.

3. "Περὶ τῆς θείας χάριτος ἢ περὶ τοῦ θείου φωτὸς τοῖς κτίσμα ὑδάξουσι τὴν θείαν χάριν πάσας ἐνεργείας τε σεπτῆς Τριάδος καὶ τὰς θεωρητοῦ δωρεὰς τὰς ἀφθόους Ματθαῖος ἀνθίστησι τὴνδε τὸν λόγον."

Ἄρχ. Ἐθύνοντο βούλομαι καὶ καθόσον οἶον τε σαφῆ λόγον ποιήσασθαι περὶ τῶν νυνὶ κεινημένων δογμάτων.

4. "Τοῦ δυσσεβοῦς Καλαβροῦ Βαρλαάμ

Ἄσεβῆς δόξα περὶ τοῦ ἀποστόλου καὶ δίδου καὶ ἀκρίστου φωτὸς τῆς μεταμορφώσεως τοῦ δεσπότη καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

5. "Ἐτι τοῦ αὐτοῦ Κατηγορίας πρὸς πάντας ἁγίους τοὺς διὰ τῆς ἡσυχίας καὶ καθαρᾶς προσευχῆς καὶ τῆς τοῦ τοῦ ἐπιστάσις καὶ νήψεως τοῦ παραδείσου ἐκλήρωσαντο."

6. "Τοῦ Ἀκινδυνιανοῦ δυσσεβοῦς Γρηγοῦ

φιλοσόφου Συνεσκιασμένη καὶ ἐπικρυπτος καὶ ὕψαλος ὁμολογία ἦν ἀπέστειλε τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ ἐτι ζῶντος ὡςτε συγχωρηθῆναι τοῦ ἀφορισμοῦ."

7. "Τοῦ πανιερωτάτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Νεῆλου τοῦ Καβδίλα ὅς ἐκ προσώπου τῆς ἱερᾶς συνόδου πρὸς τὸν φιλόσοφον Γρηγοῦ ἀντίγραμμα."

8. "Κεφάλαια λατινικὰ δώδεκα· ἐπιγραφή δὲ πρώτως πρώτη Λατίνων."

Μετὰ τῶν ἀντεπιγραφῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμά.

9. "Διάλογος Νεοφύτου μοναχοῦ Προδρομηνοῦ πρὸς Λατίνων."

Ἄρχ. Οὐδὲν τῆς φιλαδελφίας καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης τῷ Θεῷ περιμάχητον τῶν δυνων καθέστηκεν.

10. "Γινώμαι χρήσιμοι Κάτωνος Ῥωμαίου

ὅς ἐκ τῆς Λατίνων γλώσσης εἰς τὴν Ἑλλάδα μετήνεγκεν ὁ φιλοσοφώτατος καὶ λογιώτατος μοναχὸς κύριος Μάξιμος ὁ Πλανούδης."

11. "Ὁ κατὰ τοῦ Καλαβροῦ Βαρλαάμ συντεθείς

Συνδικὸς τόμος ὡς ἀποδειχθέντος κακοδόξου καὶ μὴ κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ φρονούντος καὶ δογματίζοντος συγκαθημένου καὶ συναποφαινομένου τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ οἰκουμεικῷ πατριάρχῃ κυρῷ Ἰωάννῃ καὶ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ τοῦ τρισμακαρίστου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῆρ μὲν ἀπόφασιν ἐξηνηγεμένην παρουσία βασιλικῇ τὸν δὲ τόμον μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐκτεθέντα (ἐν τῇ ῥᾳ· ἐπειδὴ ἐφεξῆς μᾶ ἐβδομάδι ἐξῆσε· νοσῶν γὰρ ἦν) καὶ ἐπιγραφέντα κατὰ μῆνα Ἀθγουστον τῆς θ' Ἰυδ. τοῦ Ὡμβ' ἔτους."

Ἄρχ. Ἐπαινετὸς ἀληθῶς ὁ εἰπὼν τὴν ταπεινῶσιν ἀληθείας εἶναι ἐπίγνωσιν.

12. "Τόμος ἕτερος ἀγιορειτικὸς..."

'18. ἀρ. 3681 (147), 6.

13. "Ὁ καθολικὸς καὶ περιληπτικὸς

καὶ ἐξεταστικὸς διὰ πολλῶν καὶ ἱερῶν συνόδων πάντων κεφαλαίων θεῖος τόμος τῆς δυσσεβοῦς αἰρέσεως Βαρλαάμ τε καὶ Ἀκινδύνου, συγκαθημένου καὶ συναποφαινομένου τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ οἰκουμεικοῖς πατριάρχεις τῷ τε κυρῷ Ἰσιδώρῳ ἐκείνῳ καὶ τῷ Ἱεροσολύμων κυρῷ Λαζάρῳ καὶ τῷ μετ' αὐτῶν κυρῷ Καλλιστῳ καὶ ταῖς θείαις καὶ ἱεραῖς συνόδοις καὶ τοῖς ἱερωτάτοις καὶ λογῶσι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν τῆς βουλῆς καὶ τοῖς ἐντιμωτάτοις καὶ πρώτοις τῆς πολιτείας, τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ γαληνοτάτου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ αυτοκράτορος κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ ὑπογραφεὶς καὶ ἐπικυρωθεὶς κατὰ μῆνα... (χῶρος ἀγραφος) τοῦ Ὡμβ' ἔτους τῆς ιε' Ἰνδικτιῶνος."

Ἄρχ. Οὐτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολέμου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν.

14. [Θεοφάνους Νικαίας] "Διάλεξις ὀρθοδόξου μετὰ Βαρλααμίτου

κατὰ μέρος ἀνασκευάζουσα τὴν Βαρλααμίτιδα πλάνην."

Ἄρχ. Ὁρθόδ. Μαθεῖν ἐβουλόμην παρ' ὑμῶν τῶν ζητούντων καὶ ἐπεκδικούντων τὰ λείψανα τοῦ συνοδικῶς ἐξεληλεγμένου κακοδόξου Βαρλαάμ τίνα εἰσὶν, ἃ κατ' ἐκείνον ἡμῖν αὐθις ἀρτίως ἐγκαλεῖτε.

'18. καὶ 3752 (218), 8.

15. Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς Ἡθικὸν ὁμίλιας 5' τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ Ἑλλήνων." Ἄρχ. Μὴ τοῖνυν τὸ μὴ γίνεσθαι νῦν σημεῖα τεκμήριον ποιού. —β'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν ἀπὸ τῆς 5' ὁμίλιας τῆς αὐτῆς πρώτης ἐπιστολῆς." Ἄρχ. Ὁρᾶς ὅτι καὶ συνέφερον οὕτω μᾶλλον μαθεῖν παρὰ τοῦ πνεύματος.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τῶν ἀποστολικῶν πράξεων κατὰ Ἑλλήνων." Ἄρχ. Εἰ τις ἐπιθυμεῖ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν. —δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν ἐκ τοῦ δ' λόγου τῶν ἀποστολικῶν πράξεων κατὰ Ἑλλήνων." Ἄρχ. Τοιοῦτόν ἐστιν ἄνδρα εἶναι πνευματικόν.—ε'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ κα' λόγου Ἡθικὸν τῶν ἀποστολικῶν πράξεων." Ἄρχ. Ἀκούσατε παρακαλῶ εἰ καὶ μὴ τοιοῦτόν τι γίνεται.

16. "Νεοφύτου Προδρομηνοῦ μοναχοῦ

Κεφαλαῖωδης ἀπόδειξις πρὸς τινα Ἑλληνόφρονα ὅτι ἐν καὶ τρία ἐστὶν ὁ κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ φύσει μόνος Θεὸς τῶν Χριστιανῶν."

Ἄρχ. Δέον τοὺς δούλους εἶναι πρὸς τοὺς οικείους δεσπότης εὐνοεῖν.

17. Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

α'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους δευτέρας ἐπιστολῆς Ἡθικὸν τοῦ 5' λόγου τοῦ Χρυσοστόμου." Ἄρχ. Δειτυροῦντων γὰρ αὐτῶν καὶ νηστευόντων τῷ Κυρίῳ φησὶν εἶπε τὸ πνεῦμα.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν λόγου δευτέρου ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς κατὰ Ἑλλήνων." Ἄρχ. Εἰ μὲν γὰρ εἰς ἐπίπονον καὶ ἐπίμοχθον ἐκάλει πρᾶγμα.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Μέρους τοῦ τετάρτου λόγου τῆς αὐτῆς πρώτης ἐπιστολῆς κατὰ Ἑλλήνων καὶ Ἡθικόν." Ἄρχ. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτούσι καὶ Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσιν.—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν τοῦ ια' λόγου τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς." Ἄρχ. Ὅταν οὖν καὶ ἐν τῷ μηδὲν

ἐαυτοῖς συνειδέναι.—ε'. "Ἠθικὸν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Χρυσοστόμου τοῦ θεοῦ τῆς κγ' ὁμιλίας τῆς α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς." Ἀρχ. Μὴ τοίνυν φρόνει μέγα ὡ ἀνθρώπε.—ς'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου Παύλου Ἐξήγησις τῆς κθ' ὁμιλίας τοῦ θεοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ ῥητὸν τὸ λέγον..." Ἀρχ. Τοῦτο ἅπαν τὸ χωρίον σφόδρα ἐστὶν ἀσαφές.—ζ'. "Ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου Ἠθικὸν δ' τοῦ Χρυσοστόμου ὅτι δεῖ τὸν πιστὸν καὶ βίον ἔχειν ὀρθόν." Ἀρχ. Ἐπει ὅν τὸσαύτης ἀπελεύσαμεν δωρεᾶς πάντα ποιῶμεν.

18. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ ταπεινοφροσύνης.

19. "Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πεμφθεῖσα πρὸς τὸν καίσαρα Τιβερίον."

20. "Τὰ ἀντιγραφέντα παρὰ καίσαρος Τιβερίου καὶ πεμφθέντα πρὸς Πιλάτον."

21. "Διήγησις θαυμαστῆ Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων τοῦ ὁμολογήσαντος τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἶναι υἱόν."

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ιουστινιανοῦ γέγονεν ἀνθρωπὸς τις ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων Θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ.

22. "Ἰσοήπου τοῦ Ἰουδαίου Περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι Θεὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἰη' λόγου τῆς ἀρχαιογονίας."

23. Ἀποσπάσματά τινα πατέρων.

24. Νεοφύτου Προδρομηνοῦ μοναχοῦ

Πρὸς Λατῖνον ἀντιλογία λέγοντα ὅτι ὀφείλει τῇ παλαιᾷ Ῥώμῃ οἶα μητρὶ τῶν ἐκκλησιῶν πασῶν τὰ πρεσβεία καὶ αὐτῇ τὰς ἄλλας ὑπέκτειν τὴν καὶ διδόναι."

Ἀρχ. Ὡ σοφώτατοι Λατίνων εἶδε ὑμῖν τῆς ἀγχινοίας.

25. Τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου

Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου ἐκ τῆς ββ' ὁμιλίας περὶ τοῦ ἀγίου ἄρτου καὶ περὶ τοῦ Πάσχα."

Ἀρχ. Τί δὴ ποτε τότε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα.

26. Νεοφύτου ἁμαρτωλοῦ καὶ Προδρομηνοῦ μοναχοῦ Ἀντιλογίαι περὶ τοῦ τύπου τοῦ θεοῦ καὶ ζωοποιῶν σταυροῦ πρὸς αἱρετικούς."

Ἀρχ. Ἀπορεῖς ἡμᾶς ὡ οὗτος δτου χάριν σημειούμενοι ἐαυτοὺς τῷ δεσποτικῷ σταυρικῷ σημείῳ προσκυνοῦμεν σχετικῶς τὴν ἁγίαν εἰκόνα αὐτοῦ.

27. Ἀπορία περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου πῶς τὴν μὲν τοῦ Χριστοῦ ἐπιγράφωμεν Ἰς Χρ̅ς, τὴν δὲ Μῆρ Θῷ."

Ἀρχ. Οὐκ ἀφῶως οὐδ' ἀσυλλογίστως ἀγαπητὴ τοῦτο ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία ποιεῖ.

28. Τοῦ ἀγίου Μαξίμου Περὶ τῶν δύο τοῦ Χριστοῦ φύσεων."

Ἀρχ. Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ.

29. Ἀπολογία πρὸς Λατῖνον λέγοντα

ὅτι τῷ πάππῳ ἡμῶν ὀφειλομένη ὑπέκτειν."

Ἀρχ. Καὶ σὺ μὲν λέγεις κατὰ πάντα ὑπέκτειν τῷ σφετέρῳ πάππῳ.

30. Πρὸς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον

Πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίειν ἐσθίετε."

Ἀρχ. Οἱ Λατῖνοι ὡς περ ἐν τοῖς ἄλλοις θεοῖς φαίνονται.

31. Ἀπορία ἐτέρα Λατίνου περὶ τῆς Παναγίας." Ἀρχ. Ἐπιτωθάζουσιν ἡμᾶς οἱ Λατῖνοι καὶ ἐν τούτῳ τῆς εὐσεβείας.

32. Πρὸς τοὺς ἀπορούντας τίς μᾶλλον ἄγγελος ἢ ἀνθρώπος καὶ δι' ἣν αἰτίαν ὁ ἄγγελος γέγονεν." Ἀρχ. Ὁ Θεὸς μὲν ἦν αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

33. Ἀπορία περὶ τοῦ θεοῦ ἄρτου καὶ τοῦ ἀντιδώρου καὶ πῶς πρῶτον λέγεται καὶ πῶς δεύτερον καὶ πῶς ναστὸν καὶ πλήρη καὶ ἐξυμὸν ἄρτον εἰς θυσίαν λαμβάνομεν."

34. Περὶ τοῦ τίς μείζων ἐν δόξῃ ὁ θεῖος Σταυρὸς ἢ ἡ ὑπεραγία Παρθένος καὶ Θεοτόκος." Ἀρχ. Τίς με πειράζων δεῖνδρον προσήνεγκε.

35. Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Νεοφύτου Πρὸχειρος ἀντιλογία πρὸς τὸν Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδυνον ὅτι ἄλλο οὐσία καὶ ἄλλο ἐνέργεια αὐτῆς ἐπὶ παντὸς πράγματος εἰ καὶ ἅμα τὸ εἶναι ἔχουσιν."

Ἀρχ. Καὶ περὶ μὲν οὐσίας καὶ τῆς αὐτῆς θείας ἐνεργείας πειρωμένῳ μοι λέγειν.

36. Ὅτι ὁ Ἀκίνδυνος πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τὸ ἐν Θαβωρίῳ πρὸς αὐτοῦ Χριστοῦ ἐκλάμψαν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις φέρει κτίσμα καὶ συμβεβηκὸς διδάσκει..."

Ἀρχ. Εἰ τὸ ἐν Θαβωρίῳ φῶς κατὰ σὲ Ἀκίνδυσε συμβεβηκὸς ἦν ἤγουν χρωματισμὸς ἀέρος.

37. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς ἀπορούντας ἡμᾶς ὅτι μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι τὸ εἰς δόξαν τῆς Παναγίας ψωμίον ἐκ τοῦ ἄρτου δεῖ συναφαιρῆν καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ ταῦτα μὴ τοῖς πολλοῖς ἐσθίεσθαι."

Ἀρχ. Φίλον τοῖς σπουδαίοις τὸ παραβάειν ἐκ διαλειμμάτων ἐν τοῖς ὁμοίοις συνουσίας χάριν.

38. Ἀπόδειξις γεωμετρικῆ ὅτι τὸ εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς Παναγίας μετὰ τὴν ἐσθίασιν λαμβανόμενον ψωμίον ἀγιαζόμενον δὲ τῇ ἐπικλήσει τῆς μακαρίας Τριάδος τριγώνῳ σχήματι ὀφείλει τέμνεσθαι..."

Ἀρχ. Ἀρχὴ παντὸς σχήματος καὶ αἰτία τὸ σημεῖον ἦτοι ἡ στιγμή ἐστὶ.

39. Περὶ τοῦ προαγιαζομένου ἄρτου τῆς μεγάλης Πέμπτης..."

Ἀρχ. Ὅτου χάριν ἀπορήσας μέ τις τῶν λίαν ἐπεσκεμμένων ὁ μὲν ἄρτος τῆς προσκομιδῆς τῆς μακρᾶς Πέμπτης ἀγιαζόμενος τηρεῖται μέχρι καὶ τῆς πρώτης τοῦ Ἀγούστου.

40. Δι' ἣν αἰτίαν λαμβάνομεν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα τὸ ὕδωρ τὸ ψυχρὸν τὸ εὐκρατον τὸ ἐλαιον καὶ τὸ μύρον."

Ἀρχ. Τίς με ποτε τῶν φιλολόγων καὶ σπουδαίων ἠπόρησεν δτου χάριν φάμενος ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι λαμβάνομεν τὸ ὕδωρ.

41. Τοῦ σοφοῦ κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Ἐξήγησις εἰς τὴν δρασιν τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ."

Ἀρχ. Πᾶσα προφητεία καὶ θεωρία καὶ δρασὶς εἰκόνας ἦσαν τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιδημίας. Προτάσσεται ἐκάστοτε βραχὺ μέρος τοῦ κειμένου εἰς ὃ ἔπειτα ἢ οὐκ αἰεὶ ἐρμηνεῖται.

42. Νεοφύτου ἁμαρτωλοῦ καὶ Προδρομηνοῦ μοναχοῦ Τετράστιχα λαμβικὰ εἰς διαφόρους δεσποτικὰς ἐορτὰς καὶ εἰς ἐτέρους ἁγίους καὶ εἰς ἀνθρώπους."

43. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] Λόγος διασαφῶν ἐν ἐπιτόμῳ

τῆν τοῦ Βαριλάμ καὶ Ἀκινδόνου δόξαν καὶ τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας ἀντιλεγόντων αὐτοῖς. Ἔστι δὲ οὗτος ἀντιρρητικός πρὸς Ἀκινδόνου λόγον ἐν ᾧ διασέρει ἐπιχειρεῖ καὶ θεολογικὸν τροπάριον Ἰσιδώρου τοῦ παραγιωτάτου πατριάρχου."

"Ἀρχ. Ἀπολογία ἐαυτοῦ τὸν πρὸς ἀνασκευὴν ἀρτίως προταθέντα παρ' ἡμῶν αὐτοῦ λόγον ἐπιγράφει ὁ Ἀκινδόνος.

44. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου

α'. Περὶ τελειότητος μοναχικῆς πολιτείας. "Ἀρχ. Πέρυσί μοι προσήλθον τινὲς αἰτοῦντες.—β'. Περὶ γλωσσαλγίας. "Ἀρχ. Ἐσπαρμέναι εἰσὶν αἱ ἀναπαύσεις πᾶσαι.

45. "Βαριλάμ μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου τοῦ Καλαβροῦ ἐκείνου Κατὰ Λατίνων." Ἐν λόγοις θ'.

"Ἀρχ. Ὅτι μὲν οὖν ὑποκειμένου ἐκ μόνης τῆς πρώτης αἰτίας.

46. "Βαριλάμ τοῦ φιλοσόφου καὶ Καλαβροῦ ὅτι ὑποκειμένου καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πολλὰ τῶν ὁμολογουμένων ἀναιρεῖται καὶ πολλοῖς ῥητοῖς τῶν ἁγίων ἐναντίως ἔχει ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις."

"Ἀρχ. Ὅταν εἰς λόγους ἀλλήλοις ἐρχόμεθα ὡς ἄνδρες Λατίνοι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων.

47. "Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα."

"Ἀρχ. Μὴ τοῦτο οἶου σεβάσμιε πάτερ ὅτι τοῦ πάπα τῶν ὀρθῶν ἐκπεσόντος δογμάτων.

Ἐν τέλει Ἡ βίβλος αὕτη δογματικὴ κατὰ Βαριλάμ καὶ Ἀκινδόνου τῶν δυσσεβῶν καὶ μὴν καὶ κατὰ Λατίνων καὶ Ἑλλήνων καὶ εἰκονομάχων καὶ περὶ ἄλλων δὴ τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἀναγκαίων ἔτους ἐνισταμένου ἐγράφη, ὧσα ἰδ. α' μηνὶ Μαρτίῳ κα' (=1868).

48. "Τοῦ μακαρίου ὑπερτίμου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν αἰδίδιμον βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκαν."

3729. 195.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Περὶ εὐχῆς καὶ ψαλμωδίας κεφάλαια διάφορα ὑπὸ ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ῥηθέντα." Τὰ πλείστα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. Κεφάλαια λζ'

συνιστάμενα ἐξ ἀποσπασμάτων πατέρων καὶ ἀρχαίων Ἑλλήνων, τοῦ Πατερικοῦ καὶ τοῦ Γεροντικοῦ. Κεφ. α'. "Περὶ πίστεως καὶ εὐσεβείας εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὅτι παντὸς ἀγαθοῦ ὑπέρχουσι, ὀπρὶκα μάλιστα διὰ τῶν ἔργων ἀναλάμπουσι."—Κεφ. β'. "Περὶ τῶν παραβεβηκότων τὴν εὐσέβειαν καὶ πιστῶν καὶ εἰς Θεὸν ἀσεβοῦντων."—...Κεφ. λς'. "Περὶ ἀταρκείας."—Κεφ. λζ'. "Περὶ τοῦ ὅτι οὐκ αἶτι τὸ πλείστον ἀριστον."

3. "Χρυσοστόμου Ἐπιστολὴ

πρὸς τινα ἡγούμενον ὅστις ἐξήγησεν ἀποστεῖλαι αὐτῷ κανόνα πνευματικῆς διδασκαλίας εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀδελφῶν."

4. Κεφάλαια ἀνεπίγραφα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

3730. 196.

Χαρτ. 8. XVII

"Ψαλτήριον ἐξηγημένον εἰς ἀπλήν γλῶσσαν."

"Ἀρχ. Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος ὁποῦ.

Προτάσσονται α'. Περὶ Ψαλτηρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων μουσικῶν ὀργάνων.—β'. "Ἐὐσεβίου Παμφίλου Περὶ διαρέσεως τῶν Ψαλμῶν." Ἐν τέλει Γέγραπται τὸ παρὸν ψυχροσωτήριον Ψαλτήριον κατὰ τὸ ἀρχιγ' ἔτος (=1898) ἐν τῇ τοῦ θέρους ἀκμῇ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Μανουὴλ, ὑπομνηματογράφου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας... Ὁκτωβρίῳ ις'.

3731. 197.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 389).

1. Λόγοι εἰς ἑορτὰς ἐκ τῶν ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγιγνωσκομένων.

α'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.—β'. "Εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς πρὸ τῶν Χριστοῦ γεννηθῆναι Κυριακῆς."—γ'. "Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον."—δ'. Εἰς τὴν πρὸ τῶν Φώτων Κυριακῆν.—ε'. "Εἰς τὰ Θεοφάνεια τοῦ Χριστοῦ."—ς'. Εἰς τὴν ὕψωση τοῦ Σταυροῦ.

2. "Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ

τοῦ Ἱεροσολυμίτου πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Κοπρύνωμον περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων."

3. "Πράξις Ματθαίου καὶ Ἀνδρέου τῶν ἁγίων ἀποστόλων μαθητῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

"Ἀρχ. [Κ]ατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι συνηγμένοι ἐπὶ τὸ αὐτῷ καὶ ἐμέρισαν πασαν τὴν οἰκουμένην, ὅπως ἀπέλθῃ ἕκαστος εἰς τὸν ἐπίλαχῶν αὐτῷ μερῶν.

4. "Λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν συλεγῆν, εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

5. "Λόγος πάνυ ὠραῖος καὶ τῆμιώτατος

καὶ ψυχοφελὴς περὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν." Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ τοῦ Διμητρίου πόρος. ἈΧΚΣ'. ἰδ. θ' μηνὶ Μάρτιος (=1828).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 4 καὶ 5 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ὁ κώδιξ γέγραπται κομψῶς, καίπερ βριθῶν ἀνορθογραφίῶν.

3732. 198.

Χαρτ. 8. XIV.

"Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωντος, καὶ ἐπισκόπου Κυλικίας καὶ συγγραφέως Πέτρου Ἱερομονάχου."

"Ἀρχ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττειν ἐνδοξόν.

Ἐν τέλει Ἔτους ὧσα μβ' (=1884). Μετὰ τὸ πρῶτον φύλλον ἀμέσως λείπουσι ἐν τῷ μεταξὺ φύλλα τινά.

3733. 199.

Χαρτ. 8. XV.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Φύλλα τινὰ εἰρηνηται μεταθετεμένα ἐκ τῶν μεταξὺ εἰς τὸ τέλος τοῦ βλου.

2. "Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπονομαζομένης Ἁγίας Σοφίας."

3. "Τοῦ ἁγιοτάτου [Ἰωάννου] μητροπολίτου Κλαυδίου πάλαι περὶ τῶν ἀζύμων, καὶ λόγος στηλιτευτικός."

4. "Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Ἀρμενίων."

5. "Νικήτα μοναχού και ιερέως τῶν Στουδίων Ἐπιστολῇ πρὸς Ῥωμαίους περὶ τῶν ἀζύμων, τῆς νηστείας τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ γάμου τῶν ιερῶν."

6. "Τὸ παρὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου μεγάλου γεγονὸς βασιλέως ἔγγραφον θεσπισμα πρὸς τὸν ἅγιον Σιλβεστρον τὸν πάπαν τῆς Ῥώμης."

"Ἀρχ. Δέον ἐκρίναμεν μετὰ πάντων τῶν σατραπῶν ἡμῶν.

7. "Ἐπιστολῇ Ἰουκέντιου πάππα Ῥώμης πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρκάδιον περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὅτε καὶ τέλος τοῦ βίου ἐχρήσατο ὁ Χρυσόστομος μὴ καταλαβὼν τὴν ἐξορίαν· ἀλλὰ διδασκόμενος τοῦ πάππα τὰ κατ' ἐκείνον διὰ ἱερέως τινὸς καὶ διακόνου τῶν ἐκδουλευσάντων τῷ ἁγίῳ μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς."

"Ἀρχ. Φωνῆ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου βοᾶ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ σου βασιλεύς.

8. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ Ἀλεξίου."

Τὰ φύλλα συγκεχυμένα.

9. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Περὶ κατανύξεως."

10. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

11. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφώντος.

12. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ εὐρεθέντος ἀπὸ μιλίων κ' ἔξο τοῦ παραδείσου."

13. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Ζωσίμου καὶ πῶς ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τοὺς μακάρους καὶ ἔλαβεν τὰς διηγήσεις αὐτῶν."

14. Στίχοι Ψαλμῶν τινων καὶ Τροπάρια δύο.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν διαθήκην τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ.

16. Σημειώσεις περὶ τῶν Ψαλμῶν τοῦ Δαβίδ (κολ.).

17. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικῆς (ἀκέφ.).

18. "Ἐπιστολῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. πεμφθεῖσα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἁγίᾳ πόλει, ἔγγραφεῖσα δὲ παρὰ τοῦ ἁγιοτάτου πατριάρχου δὲ Ἱεροσολύμων καὶ σταλεῖσα εἰς πάντας Χριστιανούς."

"Ἀρχ. Ἀκούσατε ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἱεροῖς καὶ μοναζόντες.

19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου.

20. "Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."

21. "Τὸ αὐτὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου ἐξ ἄλλης βίβλου."

22. Διηγήσεις περὶ τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀκέφαλος, κολοβή (πνιπ. αἰῶνος). Τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ὑπ' ἀρ. 9 προτάσσονται τάδε· Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Ἀναγνωστικὸν περιέχων βίους ἁγίων καὶ ὁσίων.

3734. 200.

Χαρτ. 8. XIII.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἔργα

H.

α'. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσοδὸν καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς θεοειδῆ βίον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου."—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Ὀμιλία εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ περὶ σωφροσύνης καὶ σώφρονος χηρείας, καὶ κατὰ τῆς ἀντιθέτου ταύτης πορείας."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Πῶς ἀνύσιμος τε καὶ ἄμωμος ἡ ἀρετὴ τελεῖται καὶ ὅτι μέγα τὸ ὄφελος τῆς νηστείας καὶ ἐγκρατείας, καὶ πολλὸ τὸ βλάβος τῆς ἀκρασίας· ἐν οἷς ὡς ἐν ἐπιτόμῳ καὶ περὶ τῆς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως. Ἐξεφωνήθη τῇ νηστίμῳ Κυριακῇ δ'."—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας καὶ προσευχῆς καὶ τῆς κατ' αὐτῶν πολυειδοῦς ἐπιβουλῆς τοῦ κοινου πολέμου. Ἐξεφωνήθη κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας."—ε'. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος, ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."—ς'. "Τοῦ αὐτοῦ Ποσαχῶς ἡ θεία ἔνωσις καὶ διάκρισις καὶ ὅτι μὴ κατὰ τὰς ὑποστάσεις μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς κοινὰς προόδους καὶ ἐνεργείας διάκρισιν ἐδιδάχθημεν ἐπὶ Θεοῦ, καὶ ὅτι καθ' ἑτέραν ἔνωσιν τε καὶ διάκρισιν, ἀκτιστον φρονεῖν παρελάβομεν αὐτὸν, κἂν Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδυνος ἀπαρέσκωνται."—ζ'. "Τῶν πρὸς Ἀκίνδυνον ἀντιρρητικὸς πρῶτος, κατάλογον ἔχων τῶν αἰρέσεων, αἷς περιπίπτειν ἐκνύνησεν αὐτὸς τε καὶ ὅσοι κατ' αὐτὸν, ἐν καὶ ἀδιάφορον παντάσῃ ἐπὶ Θεοῦ λέγοντες οὐσίαν καὶ ἐνέργειαν."—η'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὰ τοῦ Γρηγορίου συγγράμματα λόγος τέταρτος. Ἐλεγχοῦ τῆς εἰς τὸ θεῖοτατον τῆς τοῦ κόσμου μεταμορφώσεως παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορίου βλασφημίας καὶ παραστάσεως ἐξ ἀντιθέσεως, ὅτι ἀκτιστον τοῦτό ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ αἰδίων."

3735. 201.

Χαρτ. 8. XV.

1. "Ἠσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ...τῆς Βάτου πρὸς Θεόδουλον λόγος ψυχοφελὲς περὶ νύψευς, τὰ λεγόμενα ἀντηρητικά καὶ εὐκτικά κεφάλαια ρ'."

Σφύζονται μόνον μέχρι τοῦ πη' κεφ. (κολ.)

2. "Διατάξεις κανόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων...διάφορα κεφάλαια..."

3. "Νομιμος καὶ μερικὴ ἐντολῶν πρόβρησις, συλλεγῆσα ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης συνόδου καὶ τῶν καθ' ἑξῆς, περὶ τῶν συμβάντων ἡμῶν ἢ καὶ συμβησόμενων ἐν διαφόρων ἁμαρτημάτων καὶ ἀκριβεῖς ἐξέτασις ἀπὸ τῶν αἰσχάτων καὶ ἕως τῶν πρώτων."

4. Ἁγίων πατέρων Κανόνες.

5. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ "Λόγοι διάφοροι ἐκ τοῦ Κλήμακος."

6. "Διδασκαλεία καὶ διαταγαὶ ἐκ τῶν μωσαϊκῶν νόμον καὶ παραδωσεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

7. "Περὶ τοῦ πῶς ὀφείλει ὑποτάσσεσθαι τῷ οἰκείῳ ἀνδρὶ ἢ γυνὴ. διδασκαλία."

8. "Πρὸς τὸ Μὴ καλλωπιζέσθω γυνὴ παρ' ἐξ τοῖς ὑποτακτικοῖς ἡθους."

9. "Διδασκαλία περὶ τοῦ μὴ συνλούεσθαι ἀνδρας μετὰ ἀνδρὸς ἢ γυνὴ μετὰ ἀνδρὸς δ καὶ βάρβαρον."

10. "Περὶ ἐπισκόπων καὶ ἱερέων καὶ διακόνων διδασκαλεία τῶν ἐπιτιμῶν ἀντηρητικά."

11. "Περὶ βαπτίσματος διδασκαλία τῶν κορυφαϊωτάτων Ἀποστόλων εἰς ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς."

46

12. "Περὶ τοῦ πῶς τὰ σώματα ἡμῶν μέλωσιν ἀνίστασθαι καὶ περὶ ὧν τῶν σωμάτων ἐθριωβρώθεισαν καὶ ἐπνήγησαν καὶ ἐκριμήθησαν καὶ ὑπολακτίσθησαν."

13. "Ἐρμηνεία τῶν ἁγίων ζ' οἰκουμενικῶν συνόδων ἀπὸ πότε καὶ ἐκ τινων ἐγένωντο αἱ τοιαῦται."

14. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος ἦτοι τοῦ μανδίου καὶ μόνου."

Ἐν ἀρχῇ ἐν τέσσαρσι φύλλοις (Περγ. XIV) α'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς βίβλου ταύτης, καὶ ὁ ἀναγινώσκων ταύτην εὖρει ἐν αὐτῇ πᾶσαν ὠφέλιαν. Ἀρχὴ δὲ σὺν Θεῷ ἁγίω τῶν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος λόγων καὶ δογμάτων."—β'. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.—γ'. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."—δ'. "Ἐπιγένουε."—ε'. "Ἐκθεσις σύντομος ὀρθοδόξου πίστεως Ἰωάννου τοῦ φιλοσόφου πρὸς τινὰ ζητήσαντα αὐτόν" (κολ.). Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3736. 202.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἢ ἐν τῇ η' (Μαίου) καὶ ἢ ἐν τῇ κς' (Σεπτεμβρίου)."
2. "Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."
3. Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

3737. 203.

Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 187).

1. "Τοῦ ἁγίου δββᾶ Δαροθέου Διδασκαλίας διάφοροι..."

α'.—κγ'. Ἡ ις' "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν διακονίαν τοῦ κελarioῦ" παραλειφθεῖσα ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, ἐγράφη τελευταία.

Ἐν τέλει Ἐτει ,ζρλζ' (=1629).

2. "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Νουθεσίαι πνευματικά."
3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μάταιον βίον.

3738. 204.

Χαρτ. 8. XV.

1. Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Ἐρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας. Κεφ. γγ'.

Τὰ ἐν τέλει δύο φύλλα καὶ ὁ ἐν ἀρχῇ πίναξ ἐγράφησαν χειρὶ XVII. αἰῶνος, διὸ ἢ ἐν τέλει χρονολογία Ἐν ετει ,ζρκς' Ματῶ ιθ'. (=1616) Ἰγνάτιος Ἱερομόναχος.

2. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εὐχαὶ

α'. "εἰς ἀνοξία ναοῦ ὑπὸ αἰρετικῶν βεβηλωθέντος."—β'. "εἰς ἀνοξία ναοῦ ὑπὸ ἐθνῶν βεβηλωθέντος."—γ'. "εἰς ἀνοξία ναοῦ ὑπὸ αἰρετικῶν καθυβρισθέντος."

3. "Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῇ εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους ἐπὶ ἀνοξίᾳ ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως."

4. "Μεθοδίου πατριάρχου Περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικίας ἐπιστρεφόντων."

Ἐπὼνται Εὐχαὶ τινες εἰς αὐτούς.

5. "Ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποστολικῆ προσιόντας ἐκκλησίᾳ."

6. "Διάταξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν."

3739. 205.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἐρμηνεία τοῦ μεγάλου κανόνος.

Ἐπειτα ἡ ἐρμηνεία εἰς ἕκαστον τροπάριον τοῦ κανόνος, ἀλλὰ περὶ τὸ τέλος λείπει τὸ κείμενον τινων τροπαρίων, μένοντος κενοῦ τοῦ δι' αὐτὸ χώρου.

Προτάσσεται "Ἐπιστολὴ κυρι Ἀκακίου μοναχοῦ καὶ Σαβαίτου Πρὸς τὸν αἰτήσαντα, καὶ Πρόλογος τοῦ βιβλίου τοῦ ἱεροῦ τοῦδε τοῦ φέροντος τὴν ἐρμηνείαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ κανόνος, τοῦ ἐν ἁγίοις ὄντος θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμήτου."

Ἐν τέλει ἔχει ἰνδικτιῶνος ιδ'. ἐν μηνῇ Γεναρίου ιε'. [d]πο τὸ ἐκπαλαί ,ζρκς' (=1618;).

3740. 206.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν καὶ ἰδιωτικὴν παρὰ Γερμανοῦ ἱερομόναχου."

2. "Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκωδεσπότῃ ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτὸ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ."

Διδαχὴ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

4. Διηγήσεις τινὲς ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

5. "Θαῦμα γινόμενον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, εἰς τὴν Φραγγίαν, περὶ τινος κόρης Μαρίας λεγομένης."

6. "Τὸ θαῦμα τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνὰ καὶ Ἀβίβου περὶ τῆς κόρης."

7. "Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἀπλοῦ" Βίος.

8. "Περὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου."

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις καὶ τοῖς κερκοῖς τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου τῆς βασιλείας, ὡς ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς, νυστάξας μικρὸν, ἔπεσεν ὑπὸ τοῦ διαβόλου εἰς τοιαύτην μυσσάρην ἀμαρτίαν.

9. "Ἐκ τῶν λόγων τῶν εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

Ἀρχ. Καὶ ἡ μὲν Θεοτόκος βλέπουσα ἐπὶ σταυροῦ τὸν Κύριον ταῦτα ἔλεγεν.

10. "Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου." Ἀρχ. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παραγενόμενος ἐγὼ Ἰωάννης μόνος ἐπὶ τὸ ὄρος Θαβώρ.

11. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ τοῦ Πατερικοῦ.

12. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους (κολ.).

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3741. 207.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Διήγησις περὶ τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ (ἀκέφ.).

Ἀρχ. αἰτίαν τῆς σταυρώσεως ἐτίθουν ἐπάνω αὐτοῦ οὗτος δὲ ἀγανακτῶν καὶ μὴ δυνάμενος τοὺς ὄνειδισμοὺς ὑπομένειν.

2. "Ἀρχὴ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

Αρχ. τῆς Κυριακῆς οὖν διαφασκούσης συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐν τέλει· Δαυιὴλ ἱερομόναχος.

3. “Ὅρασις τῆς μελλούσης κρίσεως.”

Ἐν τέλει· Τέλος τῆς ὀπτασίας τοῦ ἁγίου Νήφωνος.

4. “Περὶ τῶν παρ’ αἰρετικῶν κεχειροτονημένων· ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορῶν συλλογὴ μερικὴ.”

5. “Παρεκβολαὶ ἀναγκαῖαι παραμυθητικαὶ, συλλογεῖσαι ἐκ τῶν λόγων τῶν ἁγίων.”

Συλλογὴ ἐκ τῶν ἔργων Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου Νύσσης, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

6. Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας “Περὶ παρθενίας ἤτι περὶ ἀσκήσεως.”

7. “Εὐχὴ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου καὶ προτόκορφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου, κατὰ ποιηρῶν καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων.”

8. Στιχηρὰ μετὰ μουσικῶν σημείων

Ἐν τοῖς τέσσαρσι τελευταίοις φύλλοις.

Ὁ κώδις γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3742. 208.

Χαρτ. 8. XIX.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις οβ’.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τέλει· 1831. Μαΐου 7.

3743. 209.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ

Ἄπολογία τοῦ Χριστιανισμοῦ δ’ καὶ Λόγοι κατὰ Μωάμεθ δ’. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Προτάσσεται ἡ Ἰπόθεσις, ἣς ἀνωθεν τὰ ἐξῆς· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς Ἑλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν Κύριος Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός, ὁποῦ ὕστερον ονομάσθηκεν διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωάσαφ μοναχός, εἰς τοὺς εἰς χροῖον ἀπὸ τῆν ἐνσαρκον οἰκονομίαν. Μετεφράσθη δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπο Μελετίου Συρίγου εἰς εἰς Δεκεμβρίου α’. εἰς Μολδοβλαχίαν, με παρακίνησι τοῦ ἐκλαμτάτου ἀυθεντὸς πάσης Μολδοβλαχίας Κυρίου Ἰωάννου Βασειλείου Βοεβόνδα.

Ἐπονται ἐν τέλει Τροπάρια τινὰ καὶ Διήγησις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

3744. 210.

Χαρτ. 8. XV.

Ἰωάννου Διδασκαλίας κβ’.

α’. “Περὶ τῆς τοῦ κόσμου ἀποταγῆς.”—...κβ’. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ἐν μοναστηρίοις ἐπιστάτας καὶ μαθητάς...”

Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλου (Περγ. X. σελ. 2.) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

3745. 211.

Χαρτ. 8. XVII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.

α’. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα.”—β’. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηνᾶ, Ἐρμογένους καὶ Εὐδόξου.”—γ’. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Εὐστρατίου, Δάξεντιου, Εὐγενίου, Μαρθαρίου καὶ Ὁρέστου.”

Ἐν ἀρχῇ φύλλα τινὰ περιέχοντα μέρος Μηρολογίου μετὰ

τροπαρίων καὶ κοντακίων. Ἐν τέλει δὲ δύο φύλλα (XVIII.) περιέχοντα μέρος τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος ἐκ τοῦ Α μετὰ παρασελιδίου ἐξηγήσεως καὶ ἐτέρας στήλης ἐν τῇ ψα, ἐν ζ σελῖδια.

3746. 212.

Χαρτ. 8. XV.

1. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιερέρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου, μητροπολίτου Δαρδανίας.”

2. Ἐτερος βίος τοῦ αὐτοῦ ἁγίου τὴν αὐτὴν φέρων ἐπιγραφὴν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν αὐτῷ καὶ Διάλογος μετὰ Μαρίας καὶ Ἀγγελοῦ καὶ Ἰωσήφ καὶ Μαρίας.

4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀχιλλίου.

Μετετέθη κατὰ τὴν σύμπηξιν τοῦ κώδικος ἐκ τῆς ἀρχῆς βίου ἢν τὸ πρότερον τεταγμένη. Καὶ φύλλα μὲν τινὰ ἐκλιπόμενα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII.), ἅπαντα καὶ ἔμειναν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος, ἄλλα δὲ τινὰ τῶν ἀρχαίων φύλλων εὐρηγνται μετατεθειμένα περὶ τὸ τέλος τοῦ κώδικος. Καὶ τὰ μὲν ἀρχαῖα φύλλα εἰσὶν ἀνευ φωνῶν, τὰ δ’ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος νεώτερα φέρουσι τινὰ τροπάρια σεσημασμένα.

5. “Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων

Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ διδασκάλους Βασιλείου τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.”

6. Τοῦ αὐτοῦ Ὁ αὐτὸς λόγος ἐκ δευτέρου (ἐλλιπίης).

Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχού συγκεχυμένη ἐν τῷ κώδικι.

3747. 213.

Χαρτ. 8. XV.

1. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Ἔργα.

Καθ’ ἃ ἀναγράφει ὁ προτασσόμενος “Πίναξ τῆς παρούσης βιβλίου τοῦ ἁγίου Διονυσίου” περιέχονται α’. “Περὶ οὐρανίου ἱεραρχίας. Κεφάλαια ιε’.”—β’. “Περὶ θείων ὀνομάτων. Κεφάλαια ιγ’.”—γ’. “Περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. Κεφάλαια ζ’.”—δ’. “Περὶ μυστικῆς θεολογίας. Κεφάλαια ε’.”—ε’. “Ἐπιστολαὶ δέκα. Πρὸς Γάϊον α’. Πρὸς Δωρόθεον δ’. Πρὸς Σάπατρον α’. Πρὸς Πολύκαρπον α’. Πρὸς Δημόφιλον α’. Πρὸς Τίτον. Πρὸς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην καὶ εὐαγγελιστὴν α’.”

Ἐπειτα δὲ τῷ Πίνακι α’. περὶ ἄλλων τινῶν πραγματειῶν Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου “Πρόλογος τοῦ ἁγίου Μαξίμου”.—β’. “Ἀπὸ σχολίων τινὸς φιλοσόφου ἀνδρός.”

Ἐν δ’ ἀρχῇ ἐκάστης τῶν τεσσάρων βιβλίων τοῦ συγγραφέως εὐρηται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. Ἐχουσι δ’ αὖ βιβλίοι ἐκεῖνοι καὶ παρασελιδίου σημειώσεις ἐνιαχοῦ.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικὰ νε’.

α’. Ἐπιστολὴ πρὸς Κοσμάν ἐπίσκοπον Μαΐουμᾶ.—β’. “Περὶ γνώσεως.”—...νε’. “Περὶ τῶν δ’ στοιχείων.”

3. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

Δογματικὰ κεφάλαια ρς’, ὧν α’ “Ὅτι ἀκατάλειπτον τὸ θεῖον”, ρς’ “Περὶ ἀναστάσεως.”

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων.

3748. 214.

Χαρτ. 8. XV.

1. Γρηγορίου Νύσσης

α’. “Περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου κεφάλαια λ’.” μετὰ Πίνακος

των περιεχομένων ἐν ἀρχῇ.—β'. "Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς" Δόγ. α', β', ε' καὶ η'.—γ'. Εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν Ὁμλ. α'—δ', ἥτις μένει ἀτελής ἐν ταῖς λέξεσιν· ὅτι παύσαθε ἀνθρώποι περὶ τὰ μάταια ταῖς ἐπι...—δ'. "Ἐπιστολὴ μνηύουσα τὰ ἐπιτεταγμένα ἀπὸ ἐστὶ προτροπὴ εἰς τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, καὶ περὶ παρθενίας." Προόμιον μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων, περιλαμβάνοντος κεφάλαια κδ', ὧν περιέχονται ἐν τῷ κώδικι μόνον τὰ ἰδ' πλήρη, τὸ δὲ ἰε' ("ὅτι ἡ ἀληθὴς παρθενία ἐν παντὶ ἐπιτηδεύματι θεωρεῖται") κολοβὸν μέχρι τῶν λέξεων· ἐπὶ πάντα δὲ ὁμοίως καὶ μετὰ...

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ποιήματα.

α'. Ἀνεπίγραφον Ἀρχ. Χριστὲ ἀναξ, δε ἀγναῖς ποτ' ἀειρομέναις παλάμησι.—β'. "Ἐπανος παρθενίας."—γ'. "Ἐπιθῆται παρθένος."—δ'. "Πρὸς τοὺς ἐν κοινωβίῳ μοναχοῦς."—ε'. "Εἰς ἐαυτὸν δι' ἀλεγείων."—ς'. "Εἰς ἐαυτὸν μετὰ τὴν ἐπάνοδον."—ζ'. "Εἰς ἐπισκόπους."—η'. "Εἰς ἐπισκόπους."—θ'. "Εἰς ἐπισκόπους."—ι'. "Εἰς ἐαυτὸν καὶ τὰς κακοκαθείας."—ια'. "Ἄλλο εἰς ἐαυτὸν."—ιβ'. "Εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἀναστασίας."—ιγ'. "Περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης."—ιδ'. "Περὶ εὐτελείας τοῦ ἐκτὸς ἀνθρώπου."—ιε'. "Περὶ τῆς τῶν παρόντων ματαιότητος."—ισ'. "Μακαρισμοὶ διαφόρων βίων."—ις'. "Ὅροι θεολογίας."—ιη'. "Κατὰ τῆς σαρκός."—ιθ'. "Κατὰ τοῦ ποτηροῦ."—κ'. "Ἐπιστρεπτικὴ πρὸς Θεὸν νοθεσία."—κα'. "Ὅσα ἐνδιόθηκα."—κβ'. "Μάστιγες δι' ἐλεγείων."—κγ'. "Δεκάλογος."—κδ'. "Πατριάρχαι δώδεκα, ἀπόστολοι δώδεκα."—κε'. "Ἡ παρὰ τῷ Ματθαίῳ καὶ Λουκᾷ γενεαλογία τοῦ Χριστοῦ."—κς'. "Γενεαλογία."—κζ'. "Χριστοῦ θαύματα κατὰ Ματθαῖον."—κη'. "Παραβολαὶ κατὰ Ματθαῖον."—κθ'. "Κατὰ Ἰωάννην θαύματα."—λ'. "Παραβολαὶ τῶν τεσσάρων."—λα'. "Εἰς Ἑλλήνων τὸν ἐξισωτήν."—λβ'. "Εἰς τὸν ἐξισωτήν Ἰουλιανὸν."—λγ'. "Νικόβουλος πρὸς τὸν πατέρα."—λδ'. "Ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱόν."—λε'. "Πρὸς Βιταλιανὸν παρὰ τῶν υἱῶν."—λς'. "Κατὰ γυναικῶν καλλωπιζομένων."

Τὰ ποιήματα ταῦτα συνοδεύονται ὑπὸ διαστοχίου ἐρμηνείας λέξεων τινων δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων γεγραμμένης· ἀλλ' αὕτη λείπει περὶ τὸ τέλος.

3749. 215.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Τοῦ ἀγίου Ἀναστασίου Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπεξεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων." Ἐν δλω ργ', ὡν α'. "Ἐρώτ' Τί ἴδιον Χριστιανοῦ καὶ τί τὸ χαρακτηριστὸν Χριστιανὸν, καὶ τί τὸ κυρίως ἔργον Χριστιανοῦ."
2. "Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ Περὶ τρόπων."
3. "Ἐπιφανίου Ἐκ τῶν Παναρίων."
4. "Διάλογος τῶν ἁγίων μεγάλων ἱεραρχῶν, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου." Ἀρχ. Βασίλ. Τί ἐστὶν ἀρχή.
5. "Θεοδώριτου Ἐκ τῶν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."
6. "Ἐιρηναίου Δουγδούνων Ἐκ τοῦ εἰς τὴν Γένεσιν."
7. "Ἰουστίνου Ἐκ τῶν δογματικῶν."
8. "Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."
9. "Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων."
10. "Εὐσεβίου ἐκ τῶν Χρονικῶν."
11. "Ἠσυχίου Ἐκ τοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γένναν."

12. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἐπιστολὴ πρὸς Ὀπτιμον ἐπίσκοπον εἰς τὸ κατὰ Κᾶν καὶ εἰς τὰ ἐπτά ἐκδικούμενα, ἐκ τῶν ἠθικῶν λόγων ργ'."

13. "Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως [Ἀντιοχείας] Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περίδῃ πραχθέντων."

14. "Ἀποφθέγματα φιλοσόφων ἀρχαίων, ὧν τὰ κεφάλαια κατὰ ἀλφάβητον."

15. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης, συγγραφεὶς παρὰ Εὐσεβίου τοῦ Παιμφύλου."

16. Ἀναστασίου τοῦ Συναίτου "Εἰς τὴν παρείβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἔκτον Ψαλμόν."

17. "Τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ"

α'. "Περὶ μακαρισμῶν καὶ ταλασιμῶν."—β'. "Περὶ φόβου ψυχῆς."—γ'. "Τοῦ ἀντοῦ Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."—δ'. "Περὶ ὑπακοῆς."—ε'. "Περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ."—ς'. "Περὶ πρηνταθείας παραινέσις."—ζ'. "Τοῦ ἀντοῦ Ἐπὶ κατανόξει ψυχῆς."

Ἐν τελείῃ Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Κυρίλλου...έτους ρρ' (=1492).

3750. 216.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Ἐορτολόγιον τῶν ἰβ' μηνῶν καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου μετὰ τροπαρίων καὶ κοντακίων (ἀκέφ.). Ἄνευ σημειώσεως τῆς ἡμέρας τῶν μηνῶν.
2. "Κανὼν παρακλητικὸς ψαλλόμενος εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἀχραντὸν αὐτοῦ μητέρα, ἐπὶ τὸν πίπτοντα εἰς θλίψιν καὶ πειρασμῶν."
3. "Ἀνθολόγημα ἤγουν ἡ μέλισσα ἔχον κεφάλαια διάφορα ἁγίων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν." Κεφ. 4γ' μετὰ Πίνακος τῶν περιεχομένων. Κεφ. α'. "Περὶ βίου καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."—β'. "Περὶ φροήσεως καὶ βουλής."—γβ'. "Τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ" Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις... 4γ'. "Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐμπόνως συλλεγέτα" (ἐν δὲ τῷ Πίνακι τὸ κεφ. 4γ' ἐπιγράφεται "Ἔτερα κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα ἁγίων καὶ μεγάλων, ἀπὸ διαφόρων πατερικῶν"). Ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ "Ἐπιτομὴ ἀκριβῆς καὶ πάνυ ὠφέλιμος πρὸς ἀρχαρίους μοναχοῦς" καὶ "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ" διάφορα.
4. Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου "πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἀγίου μάρτυρος Μάμαντος τῆς Ζυλοκέρκου" α'. "Κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικά."—β'. "Ἔτερα κεφάλαια ἡρωστικὰ καὶ θεολογικά."—γ'. "Ἔτερα κεφάλαια πρακτικά."
5. Ἀποσπάσματα καὶ λόγοι τινὲς πατέρων, ἰδίως δὲ Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ.
6. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Περὶ ἡγουμένων."
7. "Διδασκαλία τοῦ μεγάλου Ἀγτωνίου" Ἀρχ. Ἐστω δὲ ἡμῖν ἀγῶν ὥστε μὴ τυραννεῖν ἡμῶν θυμόν.
8. "Τοῦ ἀββᾶ Δεροθέου Διάφορα ἀποσπάσματα"
9. "Τοῦ ἀββᾶ Μωϋσεως τοῦ Αἰθιώπος." Ἀρχ. Ἐὰν παραβάουσί σοι τινὲς δταν ἴδεις αὐτοὺς ἀπὸ μήκοθεν στὰ εἰς ευχὴν καὶ εἰπέ.

10. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

"*Αρχ.* Ἐκούσατε ἀγαπῆτοι καὶ φιλόχριστοι πόση ἐστὶν ἡ δύναμις τοῦ Σταυροῦ.

11. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικά.

12. "Τίτλοι ἐκ τῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τῶν πατέρων."

Τίτλος α'. Βασιλικῆς μεγαλοφροῦ ἂν ἴδιον ἐστὶν οὐ μόνον ὄπλοις κοσμιζέται ἀλλὰ καὶ νόμοις καὶ ὄπλοις.

13. "Κυριακῆ πρώτῃ τῶν νηστειῶν
Περὶ τοῦ διατρέφειν τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς θεωρήμασιν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου."

14. "Τοῦ ἁγίου Νελλου Πρὸς Χαρίκλην τὸν πρεσβύτερον ἐπιστολὴ φάσκοντα μὴ ἀρκεῖν τὴν διαλόγων ἐξομολόγησιν πρὸς μετάνοιαν."

"*Αρχ.* Σκόπει τοίνυν πρεσβύτερα μὴ μόνον ἀποτομία.

15. Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γερωντικοῦ.

16. "Σὺν Θεῷ ὄροι διάφοροι
ἀπὸ τε τῆς κατὰ παράδοσιν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς λεγόμενοι, συλλεγόντες παρὰ Κλήμεντος τοῦ ἀγιωτάτου πᾶπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ ἐτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων."

"*Ἐν τέλει*... ἐπόνησα πρὸς ταῦτα τῷ ἑξάκις χιλιοστῷ αὐθις ὀκτακοσιοστῷ πρὸς τοὺς πεντήκοντα καὶ ἐνὶ ἑτῇ ἰνδικτηώνος δὲ ἐνδεκάτης (=1343). Ἰστέον ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἔτῳ τῆς εἰς τὰ Βελλάγραδα εἰσελεύσεως τοῦ σεβαστοκράτῳρος Σερβείας κύρ Νικηφόρῳ τὸ Ἰσαακίῳ, χειρὶ δὲ Ἰακώβῳ ἱεροθύτῳ.

17. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννοῦ ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Παφνουτίου."

"*Αρχ.* Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐγὼ ἐλαχιστος Παφνούτιως σπουδῆν ἐποίησάμην τοῦ γενέστε ἐς τὴν ἐσοτέρα ἐρήμον.

"Ἀπὸ μὲν τοῦ ὑπ' ἀρ. 5 ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ ἄλλης χειρὸς τοῦ αὐτοῦ XIV. αἰῶνος. Ἡ δὲ χεὶρ τοῦ ὑπ' ἀρ. 17 βίου νεωτέρα.

3751. 217. *Χαρτ.* 8. XV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

"*Ἐν τῇ ψῆ* σχόλια ἀραιύτατα.

3752. 218. *Χαρτ.* 8. XV.

1. Νικολάου Μεθώνης Θεολογικῆ συγγραφῆ (ἀκέφ.).

"*Αρχ.*... τῷ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγῳ θεμέλιον· εἰ γὰρ ἐστὶ τὸ πνεῦμα Θεοῦ ὡςπερ δὴ καὶ ἐστὶ καὶ λέγεται καὶ πιστεύεται, Θεὸν δὲ οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε, ὡς φησὶν ὁ τὰ τῆς θεολογίας βροντίσας ἀπόρρητα.

"Ἐν τῇ συγγραφῇ ταύτῃ φέρονται ἴδιαι ἐπιγραφαὶ τῶν καθ' ἕκαστον κεφαλαίων. "Ἐκθεσις ἐν συνόψει τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀρθοῦ δόγματος." "*Αρχ.* Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις εἶτον ὑποστάσει θεωρούμενον. Τέλ. καὶ ἕκαστον ἀρα τῶν ἀρχικῶν προσώπων τὸ πᾶν πληρέστατόν ἐστι καὶ τελέστατόν ἐστιν ἐν εἰς ὅπερ οὐδεὶς

ἐμπίπτει συνδυασμός.—"Ἐπιχείρημα ἐξ ἀντιθέσεως." "*Αρχ.* Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα ἐν καὶ οὐχὶ ἐν, τὸ μὲν ὅτι ἐκπορευτὸν, τὸ δ' ὅτι οὐκ ἐκ μιᾶς ἀρχῆς ἀλλ' ἐκ δύο· δύο γὰρ εἰ καὶ μὴ τῇ φύσει, ἀλλὰ ταῖς ἰδιότησι, πῶς ἔσται πλήρωμα τῆς ὅλης θεότητος.—"Δύοσι ἐλέγχουσα τοὺς ἀντιθέτους λογισμοὺς καὶ τὴν ἀλήθειαν παραδίδοσιν." "*Αρχ.* Παῖδων λέγει ἐν ἀγορᾷ παιζόντων ἀθύρματα ἢ ἀνδρῶν κακοδαιμόνων ὡς ἀληθῶς καὶ ἀνοήτων συμπλάσματα.—"Ἐπαύξῃσι τοῦ τῆς ἀντιθέσεως." "*Αρχ.* Τοῦτο μόνον ζητεῖς ἢ κἀκεῖν πῶς εἰρηται παρὰ τοῦ Χριστοῦ.—"Ὅτι ἡ τοῦ πνεύματος φωνὴ πολυσήμαντός ἐστιν." "*Αρχ.* Ἄλλ' ὧ βέλτιστε ἐρωτήσω δὲ σὲ κἀγὼ· σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι Πέτρον τὸ πνεῦμα.—"Ἐκ τῶν πράξεων τῆς πρώτης συνόδου." "*Αρχ.* Δέχου μίαν θεότητα τοῦ γεννησαντος τὸν υἱὸν ἀνεκφράστως.—"Ἐν τῇ γ' συνόδῳ.—"Ἐν τῇ δ' συνόδῳ.—"Ἐν τῇ β' συνόδῳ.—"Ἰαμβοὶ στίχοι Νικηφόρου φιλοσόφου." "*Ἐν* δλφ 15.

"*Αρχ.* Ὅσοι γὰρ θεσμοὺς πατέρων χριστοφόρων ἀποστολικὰς παραδόσεις ἐνθέουσ.

Τέλ. ἔλυσε ἀρδην ὡς ἀραχνίους μίτους.
Ἐν τέλει· Τέλος τῶν συγγραμμάτων τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης.

2. Συγγραφὴ κατὰ Ἀκινδύνου ἀνεπίγραφος.

"*Αρχ.* Φησί που τῶν Παροιμιῶν ὁ Σολομὼν Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται. Πειπεισμένοι μὲν οὖν ἡμεῖς ἐγκελευομένῳ καὶ παραινοῦντι τῷ σοφισθέντι κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὲρ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ παρέχοντες ἀφορμὴν ὑπὲρ εὐσεβείας τῇ σοφίᾳ δια τούτων τῶν γραμμάτων. Τέλ. Ἐγὼ δὲ ταυτ' ἐπέστειλα τῇ σῆ συνέσει κἂν μὴ πόρρω βάλλω τοῦ εἰκότος καὶ τᾶλλα τῆς Ἀκινδύνου κακοποίας ὑμῖν ἀντισκοποῦ προθεῖς, τούτων εὐθὺ πέμπειν παρακάλειω τὰς ἐκ λόγων βολίδας. Χρῆσθαι γὰρ ὑπὲρ εὐσεβείας τῇ δυνάμει τῶν λόγων τοῖς καθ' ὑμᾶς διαβίου περὶ λόγους ἐσχολακασί τῶν ὀφειλομένων διαφερόντως. Εἰ γὰρ καὶ βίος ὑμῖν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ βίου τὸ εὐσεβεῖν ἀνωθεν ἐκ προγόνων οἶά τινα κλήρον ὑπερκόσμιον ὄντως ἐφ' ὑμᾶς εἰλικρινῆ καὶ ἀμείωτον καταβαίνοντα κεκτημένοις τὰ θεῖα φρονεῖν ὡς εἶναι πολλαχῶς ἀλλ' οὐχ ἐνὶ τρόπῳ πρὸς ὑμᾶς λέγειν ἐκεῖνο τὸ ἀποστολικόν· ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δις ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις. Ἐρρώμενος μοι διαβιώης καὶ τῆς σουργοῦ τροφῆς παραβαλλομένης θαψιλοῦς παρὰ τῆς Ἀκινδύνου Κίρκης ἀγευστος μετὰ τῶν φίλων ἐταίρων· ἀνύσιμον δ' ἔξεις τὴν εὐχὴν εἰ παρ' εὐαγοῦς Ἐρμοῦ λαβῶν ἔχεις τὸ λωτὸν καὶ μάλιστ' ἐπὶ νοῦν τοὺς τῇ εὐσεβείᾳ δηλονότι συνηγόρους λόγους.

3. Θεοφάνους Νικαίας

α'. "Διάλεξις ὀρθοδόξου μετὰ Βαρλααμίτου κατὰ μέρος ἀνασκευάζουσα τὴν Βαρλααμίτιδα πλάνην." "*Αρχ.* Ὁρθόδοξος. Μαθεῖν ἐβουλόμην παρ' ὑμῶν. Ἰδ. καὶ 8728 (194), 14.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ ὀρθοδόξου Θεοφάνους Διάλεξις δευτέρα πρὸς τὸν ἀπο Βαρλααμιτῶν ἐπιστρέψαντα Θεότιμον. Θεοφάνης, ἢ περὶ θεότητος καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ἀμεθέκτου τε καὶ μεθέκτου." "*Αρχ.* Θεοφάνης. Ἐπεσκέψω κατα σεαυτὸν γενόμενος ἀδελφὲ Θεότιμε τὰ ὠμιλημένα ἐναγχος ἢ καθάπερ τινα περιττὴν ἀδολοσχίαν ἀμελέτητον ἀφείς καὶ λελη-

θότως υπεκπνεῖν κατὰ μικρὸν ἐάσας τῶν τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεφόρησας τελέως λογισμῶν.

4. Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου.

α'. "Λόγος περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ ἐκ τοῦ πατρὸς μόνον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται." Ἀρχ. "Ἄνδρες ἡγαπημένοι γνήσιοι φίλοι καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ τί χρὴ καὶ λέγειν ἐπὶ ταῖς γενομέναις εὐποίαις τῶν ἀπελθόντων ἕτερον εἰ παντελῶς ἀπαλάττειν αὐταὶ ἰσχύουσι τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ." Ἀρχ. "Ὅτι μὲν οὖν οὐ χρὴ κατὰ τι δικάζειν.—γ'. "Περὶ τὸ ὅποιον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς χωριζόμεναις τοῦ σώματος καὶ οὖν περ αὐτὰ ἀπέρχονται. Τοῦ αὐτοῦ." Ἀρχ. Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων τί χρὴ καὶ λέγειν.

5. Ἀναστασίου Ἀντιοχείας Ἀποσπάσματα.

Ἀρχ. Πίστις ἐστὶν ἐνδιάθετον ἀγαθόν.

6. "Περὶ τῶν Φραγγῶν πῶς ἐσχίσθη ἡ ἐκκλησία τῆς Ῥώμης ἀπὸ τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν."

Ἀρχ. Ἦν ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἐβδόμῃ συνόδῳ Ἀδριανὸς πάπας Ῥώμης.

7. "Κεφάλαια ὠφέλιμα."

Ἀρχ. Ὅψις γυναικῶν βέλος ἐστὶ πεφαρμακευμένον.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα Περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐρωτήσεων.

3753. 219. Χαρτ. 8. XV. (φ. β' 174).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Ἀποσπάσματα διαφόρων λόγων.—β'. "Λόγος παρακλητικὸς πρὸς τὰ δαιμονιῶντα ἀσκητὴν Σταγείριον."—γ'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κολοσσαεῖς πέμπτης ὁμιλίας τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τὰ μέσα τοῦ λόγου."—δ'. "Ἐκ τῆς κγ' ὁμιλίας τοῦ κατὰ Ματθαῖον."

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπόσπασμα.

Ἀρχ. Εἰ μὲν κοινωρεῖ τῷ πατρὶ κατὰ τὸ θεογόνον ὁ υἱός.

3. Γρηγορίου Νύσσης "Ἐκ τοῦ εἰς τοὺς κοιμηθέντας λόγου."

Ἀρχ. Ἐπειδὴ γὰρ θεοειδὴς ὁ ἀνθρώπος ἐγένετο.

4. "Δήλωσις καὶ διάταξις τῆς λειτουργίας."

5. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

6. "Διάταξις τῶν χειροτονιῶν πότε καὶ πῶς γίνεται ἐκάστη."

7. "Περὶ ἐκπλύσεως ἀγίας τραπέζης."

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Ἐκ τῆς μα' ὁμιλίας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου περὶ τὸ τέλος αὐτῆς."

9. "Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς σεισμόν."

10. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν σεισμόν."

11. "Τακτικὸν συνοπτικὸν...τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐκθεσις νέα πατριαρχέοντος τοῦ κυροῦ Νελλου γραφεῖσα καὶ ἐκτεθείσα κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἐνετηκοστὸν πέμπτον ἔτος. Ὅπως ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμηνικός γράφει τῷ Πάπᾳ."

12. "Περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν."

13. "Τάξις προκαθηδρίας

τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελούτων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων."

14. "Ἐκθεσις νέα ὅπως γράφει νῦν

ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης τῷ πάπᾳ Ῥώμης καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχεις καὶ ἀρχιεπισκόποις μητροπολίταις τε καὶ τοῖς κοσμηκῶν ἀρχαῖς διδόνουσι."

15. "Ὅσαι ἐπισκοπαὶ ἐκάστη μητροπόλει ὑπόκεινται."

Ἀρχ. Τῇ Καισαρείᾳ Καππαδοκίας ὁ Νύσσης.

16. "Αἱ ὑποκείμεναι τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί."

17. "Ὅπως προβιβάζεται ἐπίσκοπος εἰς μητροπολίτην."

Ἀρχ. Εἰ μὲν ἡ ἐκκλησία αὐτοῦ τιμᾶται εἰς μητρόπολιν ἐξ ἐπισκοπῆς.

18. "Ἐνταλτήριον γράμμα εἰς πνευματικόν."

19. "Τοῦ πατριάρχου Μιχαὴλ τοῦ Ἀντορειανοῦ Ἀφέσιμον πρὸς τινα."

Ἀρχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ καὶ τῆς ἀγαθότητος ἄβυσσος.

20. "Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Λύσις ἀφορισμοῦ

προσγεγονότος ἐπὶ τῶν καὶ τελευτήσαντα οὕτως."

Ἀρχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ποιητὴς τοῦ παντός.

21. "Τίνος χάριν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἄρχονται οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου."

22. "Περὶ τοῦ τῆς σελήνης κύκλου."

23. "Περὶ τοῦ Πάσχα ἀπὸ τοῦ κύρ Ματθαίου [Ἐλαστάρους ;] τῆς δευτέρας."

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Ναβουνοσάρου περὶ λήξειν ἐσπέραν.

24. "Περὶ τοῦ διατὶ μέχρι τῶν ιθ' οἱ τῆς σελήνης ἀναβιβάζονται κύκλοι."

25. "Περὶ τοῦ πότε ἄρχεται ὁ τῆς σελήνης κύκλος καὶ ὁ θεμέλιος αὐτῆς."

26. "Περὶ βιβλίων τῆς θείας Γραφῆς γνησίων καὶ νόθων."

Ἀρχ. Ὁ γδοηκοστὸς πέμπτος κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ταυτί φησι τὰ βιβλία διαφερόντως πρεσβεύειν χρῆ.

27. "Περὶ τῆς τελευταίας Νῶε

καὶ περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν υἱῶν Νῶε ἐκ τῆς θείας Γραφῆς."

28. "Περὶ τῆς οἰκοδομηθείσης πόλεως καὶ τοῦ πύργου."

29. "Περὶ τῆς γενεαλογίας ἀπὸ τοῦ Σὴμ ἕως Ἀβραάμ."

30. "Τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Φιλῆ

Μετὰφρασις τῶν οἰκῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

31. Γρηγορίου Νύσσης "Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἐπιγραφομένου τὰ Μακρίνια."

32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀπόσπασμα

“*ἐν τῷ Ἠθικῷ τῆς μζ' ὁμιλίας τοῦ κατὰ Ματθαίου Ἐθαγγελίου.*”

33. “*Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἤχ. δ'.*”

34 (φ. 156 α). “*Κανὼν περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας*

οὗ ἡ ἀκροστιχὴς Ψυχὴ τὰ δευὰ μὴ λυποῦ παρατρέχειν Μάξιαν.”

“*Ἀρχ. Ὡδὴ α' ἤχ. πλ. δ' Ἀρματηλάτην Φαραώ.*

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ψδαῖς τῷ κτίσται σου ἐν περιστάσει τιμὴ ἀναθεῖσά πως ἐκ καρδίας ξίδουσα ψυχὴ μου μεταβίβασον πρὸς χαρὰν σου τὴν λύπην πνευματικῶς καὶ κουφίσθητι· λύπης γὰρ Θεὸς παραμύθιον. Τέλ. Συνετωτέρως παντάναξ· σοὶ τὸ ἐφόμιον ἄδω· καὶ τὴν εὐχὴν ἐκπληρῶ σοι· καὶ ἐντολὴν τῷ δεσπότῃ ὧν δὲ λοιπὸν χρεῖαν ἔχω σὺ προὔξειπτασαι πάτερ.

35 (φ. 160 α). [Τοῦ αὐτοῦ] “*Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον*

πρὸς τὸ Ἄγγελος πρωτοστάτης.”

“*Ἀρχ. Ἀνθρώπων ὡς ἀδάμαντ' ἄλλον λίθον δεῖ εἶναι ἐν ἅπαντι τῷ παρόντι βίῳ καὶ σὺν στερρότητι λογισμοῦ τὰ συμβαινόντά οἱ παρ' ἐλπίδ' ἀδοξα προθύμως ὑποδέχεσθαι. Τέλ. Ὡ μεσίτρια κόσμου δέσποινα Θεοτόκε ...ὅτι αἶε πρεσβεύειν οὐ πέπαυσαι· ὅτι παντὶ μεσίτης γεγέννησαι· ὅτι εἰς σὲ τίθεμεν τὰς ἐλπίδας· ὅτι ἐν σοὶ καὶ σωθῆναι θαρροῦμεν· εὐχαρίστως διάγοντες.*

Οἱ ὑπ' ἀρ. 84 καὶ 85 Κανόνες τοῦ Μάξιαν εἰσὶν ἀντίγραφα νεώτερα τῶν αὐτῶν κανόνων (ἀρ. 86 καὶ 87), γεγραμμένων καθ' ὃν χρόνον καὶ ὁ λοιπὸς κώδιξ τὸν XV αἰῶνα. Τὰ δ' ἀντίγραφα ἐγένοντο τὸν XVII αἰῶνα, διὸ ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 85 γέγραπται· αχξδ' (=1664).

36. “*Κανὼν περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας...*”

Ἰδ. ἀρ. 84.

37. “*Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον...*”

Ἰδ. ἀρ. 85.

38. *Χρονικὸν ἀνεπίγραφον βραχύτατον.*

“*Ἀρχ. Τὴν Κωνσταντινούπολιν παρέλαβον οἱ Λατῖνοι κατὰ τὸ 5^ο ψιβ^{ον} ἔτος Ἀπριλίου ἰδ' ὥρα δευτέρῃ κρατήσαντες αὐτὴν ἐπὶ χρόνους νη'. Τέλ. κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τοῦ 5^ο θ^ο μγ' ἔτους ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ δεσπότης τοῦ Μορέως κύρ Θεόδωρος ἀξιόλογόν τι πρᾶγμα χρυσοκλαδικὸν τὰς στήλας τοῦ τε βασιλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς δεσποίνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἃς καὶ ἔστησαν πλησίον τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως. Λέγεται ὅτι ἐξοδιάσθησαν εἰς κατασκευὴν αὐτῶν (=νομίσματα), δ'.*

3754. 220.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου, ἡγουμένου χωρηματῆσαντος μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ζυλοκέρκου.*”

“*Ἀρχ. Σρῆμα θερμὸν ἀρετῆ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι τοῦ πύθου τοὺς ἀνθρακας.*

2. *Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου λόγοι νζ'.*

α'. “*Περὶ ἀγάπης καὶ ποταῖ εἰς τῶν πνευματικῶν ἀνδρῶν αἱ ὁδοὶ καὶ πράξεις καὶ μακαρισμὸς πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν ἀγάπην ἐγκάρδιον.*”—β'. “*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς λοιμοὺς*

καὶ φθοροποιούς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀποπέμπεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς ἀναστῆναι ἐπι δεῖ καὶ περὶ τοῦ δεῖν σκοπεῖν εἰ τὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἔχωμεν καὶ περὶ δακρῶν καὶ καταύξεως Λόγος β^{ος}.”—...νζ'. “*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ μὴ δεῖν λέγειν ὅτι ἀδύνατον νῦν εἰς ἄκρον ἐλθεῖν ἀρετῆς τὸν βουλούμενον καὶ τοῖς πάλαι ἀμιλληθῆναι ἁγίοις καὶ ὅτι πᾶς ὁ τὰ ἐναντία διδάσκων τῶν θείων γραφῶν νέαν ἀρεσὴν τοῖς πειθομένοις αὐτῷ δογματίζει καὶ περὶ δακρῶν, ὅτι ἐκ φύσεως ἡμῶν τὰ δάκρυα πρότεστι Λόγος νς.*”—νζ'. “*Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι δεῖ τὸν Χριστιανὸν γενναίως καὶ μακροθύμως ὑποφέρειν πάντων τῶν ἐπερχομένων αὐτῷ πειρασμῶν τὰς ἐπιφορὰς Λόγος νζ'.*”

3. “*Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῶν θείων ὕμνων Λόγος α'.*”

“*Ἀρχ.*

Ἄφες κόσμον ἅπαντα καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ ἄνθρωποι προλαβοῦ τὸ μακάριον πένθος.

“*Ἔπονται Ποιήματα διάφορα ἐκ διαφόρων Λόγων ἐν ποικίλοις μέτροις, τινὰ μὲν ἐν ἀρχαῖζουσιν λαμβανόμενοις τριμέτροις, ἄλλα δ' ἐν πολιτικοῖς στίχοις καὶ ἄλλα ἐν τῶν τοιαύτων τροχαϊκοῖς μέτροις, ὡν·*

Πῶς ὑμνήσω, πῶς δοξάσω, πῶς ἀξίως εὐφημήσω τὸν πολλὰ παραδραμόντα ἁμαρτήματα Θεόν μου.

Ἐν τέλει Πίναξ τῶν λόγων.

3755. 221.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου Νάγγου βοεβόδα καὶ αὐτοκράτορος Οὐγγροβλαχίας Λόγοι.

α'. “*Τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου Ἰωάννου Νάγγου μεγάλου βοεβόδα καὶ αὐτοκράτορος μεγάλης Οὐγγροβλαχίας Λόγος διδακτικὸς περὶ ἀγάπης Θεοῦ πρὸς τὸν ἡγαπημένον αὐτοῦ υἱὸν Θεοδόσιον καὶ πρὸς ἑτέροις αὐθέντας καὶ ἄρχοντας πατριάρχας τε καὶ ἀρχιεπισκόπους καὶ πλουσίους καὶ πένητας.*” “*Ἀρχ. Λέγει μὲν ἡ θεῖα Γραφή Δίδου σοφῷ ἀφορμὴ καὶ σοφώτερος ἔσται.—β'.* “*Διδασκαλία ἑτέρα πρὸς τὸν ἡγαπημένον υἱὸν αὐτοῦ Θεοδόσιον καὶ παροιμία ψυχωφελὴς περὶ ἐλεημοσύνης καὶ περὶ τοῦ βίου τοῦ ματαίου κόσμου τούτου.*” “*Ἀρχ. Τρόπος μοι πάλιν τὰς ἀκοάς μου προσεχῶς υἱὲ Θεοδόσιε καὶ ἀκουσον.—γ'.* “*Ἐπιστολὴ πρὸς τὰ λείψανα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νεάγγας καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἀγγελίνας καὶ Λόγος θρηνητικὸς περὶ αὐτῶν.*” “*Ἀρχ. Ἐκ τῆς θείας χάριτος πάτερ ἀγαθὲ καὶ διδάσκαλε καὶ ἐνώπιον ἡμῶν λίαν ἡγαπημένε.—δ'—ια'.* “*Ἔτεροι ὀκτὼ Διδαχαὶ καὶ παρακλήσεις τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν υἱὸν Θεοδόσιον καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας.—ιβ'.* “*Προσευχὴ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου Ἰωάννου Νάγγου βοεβόδα καὶ αὐτοκράτορος μεγάλης Οὐγγροβλαχίας πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν ἐξοδὸν τῆς ψυχῆς.*” “*Ἀρχ. Ἐλέησόν με Ἰησοῦ Χριστέ γλυκύτατε Θεέ μου ἐλέησόν με ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ.*

3756. 222.

Χαρτ. 8. XVI.

“*Βιβλίον πρῶτον τῆς Ἑξαήμερου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.*” Ὁμιλίαι λ'.

3757. 223.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 841).

1 (φ. 1 α). “*Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομναχοῦ.*”

2 (φ. 71 α). “Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ οὗ ἡ δελφὴ ἦν πόρνη καὶ πῶς μετενόησεν.”

“*Αρχ.* Ἀδελφὸς τις ἐκάθητο εἰς κελλίον τῆς Αἰγύπτου ἐν πολλῇ ταπεινώσει.

3 (φ. 73 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

“*Αρχ.* Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια καὶ ἀπολλύμενα πράγματα κατελίπετε.

4 (φ. 79 α). Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

5 (φ. 89 α). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

6 (φ. 101 β). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφώντος.

7 (φ. 118 β). “*Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ καλλιῆνικου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Εἰρήνης.*”

“*Αρχ.* Κατὰ τοὺς προλαβόντας χρόνους γέγονέ τις βασιλεὺς ὀνόματι Δικίνιος. Μένει ἀτελής ἐν ταῖς λέξεσι καὶ κύκλον τοῦ πύργου τεθεῖναι τεῖχος...

8 (φ. 119 α). “*Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄψεως.*”

9 (φ. 127 α). *Μαρτύριον ἁγίου Παντελεήμονος.*

10 (φ. 162 β). “*Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου.*”

“*Αρχ.* Πορευόμενος ποτὲ τις τῶν ἁγίων πατέρων.

11 (φ. 171 α). *Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας.*

12 (φ. 178 β). *Μαρτύριον ἁγίου Χαλαλάμπους*

“*μεταγλωττισθεὶς παρὰ Δανιὴλ ἱερομονάχου ἐκ τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς.*”

“*Αρχ.* Συνήθειαν ἔχουσιν οἱ ἀριστοὶ τῶν ἰατρῶν, χρησιμώτατοί μου ἀκροαταί, ὅταν θέλουσι διὰ τὰ ἰατρεύσων.

13 (φ. 202 β). *Μαρτύριον ἁγίας Αἰκατερίνης.*

14 (φ. 222 β). Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

15 (φ. 239 α). “*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος τοῦ νέου Ἰὼβ χρηματίσαντος τοῦ γενομένου πάππου Μαρίας τῆς βασιλίσσης, συζύγου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.*”

16 (φ. 257 β). Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

17 (φ. 266 α). “*Θαῦμα γενόμενον ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.*”

“*Αρχ.* Ἐν Κωνσταντινουπόλει φαρμακὸς τις πονηρότατος πάνυ ὁ λεγόμενος μεσίτης.

18 (φ. 267 β). “*Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ εἰς πορνείαν πολεμουμένου.*”

19 (φ. 269 α). “*Διήγησις θαυμαστῆ περὶ τοῦ ταξέωτου.*”

“*Αρχ.* Ἐν τοῖς χρόνοις Νικήτα πατρικίου ἐν Καρταγένῃ τῆς Ἀφρικῆς.

20 (φ. 271 β). “*Περὶ κρίσεως καὶ τόπων καὶ καλαστικῶν.*”

“*Αρχ.* “Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς οὗτος πατρικίος ἔφη.”

21 (φ. 272 β). “*Διήγησις περὶ τινος γέροντος*

σημειοφόρου μοναχοῦ πῶς ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.”

“*Αρχ.* Γέροντες τις ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῃ.

22 (φ. 277 α). “*Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐπισκόπου ἐλαχίστου Δαμασκηνοῦ Διτῆς καὶ Ῥενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς.*”

“*Αρχ.* Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἐπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν.

23 (φ. 285 α). “*Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Καισαρείας Ἀσκητικῶν περὶ πῶς ὀφείλει διάγειν ἐν κοινοβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινοβιάται, θαυμαστόν.*”

24 (φ. 287 α). “*Κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ποίημα Κοσμά μοναχοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὴς Χριστὸς βροντωθεὶς ἦν ὑπερ Θεὸς μένει.*”

25 (φ. 296 β). “*Ἐτερος κανὼν ἰαμβικὸς φέρων ἀκροστιχίδα τῆσδε δια στίχων ἠρωϊκῶν Εὐδελῆς μελέσσω ἐφόμια ταῦτα λιγαίνει.*”

26 (φ. 315 β). “*Ἐτερος κανὼν ἰαμβικὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὴς διὰ στίχων ἠρωελεγειῶν Σήμερον ἀχράντοιο βαλῶν θεοφογγεῖ πυρσῶ.*”

27 (φ. 325 α). “*Κανὼν τοῦ ἁγίου Κοσμά εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν, οὗ ἡ ἀρχὴ Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.*”

28 (φ. 330 α). “*Ἐτερος κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὴν Πεντηκοστὴν... Ἡ ἀκροστιχὴς Θειογενὲς Λόγε πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον.*”

Ἐν τοῖς ὑπ’ ἀρ. 24—28 Κανόσιν ἔπεται εἰς ἐκάστου τροπαρίου τὸ κείμενον ἐκάστοτε ἡ Σύνταξις τοῦ κειμένου.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 4—6, 9, 12—15, 22 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3758. 224. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 1360).

1 (σ. 1). “*Προοίμιον.*”

2 (σ. 1). “*Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πικτύδος.*”

3 (σ. 2). “*Πίναξ ἀκριβῆς τῆς δευτέρας πικτύδος.*”

Ἐν τέλει ἔστος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ζεῖν, τὸ δὲ ἀπὸ Χριστοῦ, ἀφξ’ ἰνδ. γ^ο. Ἴδου σημείωσαι καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τοῦ μοναστηρίου διὰ τὸ ἀμφίγνωμον ὅτι οἱ μὲν λέγουσι φιλονεικῶς ἐν τῷδε τῷ ἔτει, οἱ δὲ τῷδε. Δια τοῦτο οὐκ γινώσκετε πάντες τὴν ἀλήθειαν ὅτι ὁ ἐμπρησμός ἐγένετο ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κε’ ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἔτος ζμη^ο. Ἐγὼ δὲ ἐχειροτονήθην πρεσβύτερος ἐν τῷ ζμα’ ἔτει μηνὸς Ἰουνίου κδ’ ἤτοι τὸ γεννέσιον τοῦ Προδρόμου.

4 (σ. 3). *Συμεὼν Θεσσαλονίκης.*

α’ (σ. 3) Θεολογικαὶ πραγματεῖαι (ἀκέφ.). “*Αρχ.*... τοῦ πνεύματος ἐπ’ αὐτὸν ἐν εἰδει περιστερᾶς καὶ ὁ Ἥσατας περὶ τούτου ὡς περ ἀπ’ αὐτοῦ φησὶ τοῦ Χριστοῦ. Τέλ. καὶ ἐνταῦθα δὲ εἰς τύπον τῆς θείας ὡς εἰρήκαμεν ἐλεημοσύνης εἰς ἡμᾶς καὶ συμπαθείας τοῦτο τὸ ἐλαιὸν ἐπισπώμεθα. Ἐμπεριέχονται τὰ κεφάλαια Περὶ ἱερωρίας, Περὶ χειροτονίας, Περὶ γάμου, Περὶ παρθενίας, Περὶ μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως, Περὶ τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, Περὶ τοῦ ἁγίου ἐλαίου ἤτοι τοῦ εὐχέλαιου.—β’. (σ. 11). “*Ἐρμηνεία ποιηθεῖσα τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης κύρ Συμεὼν περὶ τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν τῶν καὶ διακόνων ἀρχιερέων τῶν καὶ τῶν ὧν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περι-*

βάλλεται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας λόγον ἐκάστῳ διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ μοναχοῖς θείαις(;) καὶ τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασιν ἀποσταλείσα."—γ' (σ. 88). "Περὶ τοῦ ιεροσολυμιτικοῦ τυπικοῦ." Ἀρχ. Πάσαις σχεδὸν ταῖς μοναῖς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἡ τοῦ ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων τυπικοῦ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα τελεῖται τάξις.—δ' (σ. 60). "Περὶ τοῦ τέλους καὶ τῆς ιερᾶς τάξεως τῆς κηδίας καὶ τῶν κατ' ἔθος ὑπὲρ μῆνης γνωμένων."—ε' (σ. 70). "Περικτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια β' ἄπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως σαφέστερον συντεθέντα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κύρ Συμεῶν διότι ταῦτα πρόχειν τὸ θεῖον σύμβολον καὶ περιεκτικῶν ἀρετῶν."—ς' (σ. 74). "Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν Ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις τοῦ ιεροτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Γαυριήλ." Ἐρωτήσεις πέ', ὡν α' "Τίνοι τρόπῳ φαίνεται πολλάκις ὡς ἄνθρωπος ὁ ἄγγελος," πέ' "Περὶ λήθης τοῦ ιερῆς τοῦ μὴ ἐνωσῶ γενέσθαι συνέθη καὶ καλύψει κενὸν τὸ ποτήριον."

5 (σ. 123). "Περὶ ἐξαγορεύσεως Σωφρονίου Ἱεροσολύμων."

Ἀρχ. Πολλοὶ τρόποι τῶν ἐξαγγελόντων εἰσιν.

6 (σ. 124). "Νομοκάνων σὺν Θεῷ ἁγίῳ."

α'. Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθός.—β' (σ. 180). "Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου." Κεφ. σλ' βραχέα.—γ' (σ. 171). "Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἤμειψε ταυτὶ πρὸς ὄνοψιν Ματθαῖος [ὁ Βλαστάρης]."—δ' (σ. 177). "Ἐκθεσις ἀπλαστῆρα καὶ συντομωτέρα τῶν γαμικῶν συναλλαγμάτων, συντεθείσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐπὶ ἔτους τῶν τρεχόντων ἐπτακισχιλιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ. Ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον." Ἀρχ. Ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῶν τοιοῦτων συγγεγραφότες διὰ τὸ ἀμφίγνωμον αὐτῶν ἀσαφῆ τὰ τοιαῦτα.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν νομοκάνονον παρὰ εὐτελοῦς Κλήμεντος, ἔτος δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζξη' (=1560).

7 (σ. 185). "Ἀπὸ τὸ μέγα νομοκάνονον τὸ ἐξηγημένον συντάγματα τινά."

Ἀρχ. Ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ζωναρά. Κεφ. α'. Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν. Ἐρμην. Νῦν μὲν χειροτονία καλεῖται ἡ τῆς καθιερώσεως τοῦ ιερᾶσθαι λαχόντος τελεσιουργία τῶν εὐχῶν.

8 (σ. 197). Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου

"Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τῶν Χριστιανῶν ὀρθοδόξων." Ἐρωτήσεις ρμγ', ὡν α' "Τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου Χριστιανοῦ," ρμγ' "Ἐὶ μολύνεται ὁ ὀρθὰ φρονῶν, μνημονεῦν δὲ τοῦ αἰρετίζοντος."

Ἐν τέλει. Τέλος ἔλαβον αἱ ἐρωταποκρίσεις παρ' ἐμοῦ Κλήμεντος ταπεινοῦ βακενδύτου ἐν μηνί Ἰουλίῳ ἔτος ζξε' (=1557).

9 (σ. 351). "Ἐπιστολὴ Ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς παλαιᾶς λαύρας τοῦ ἀββᾶ Σάββα πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταλικῆς πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας." Κεφάλαια ρλ'. Ἐν τέλει. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα, ἔτος δὲ τοῦ τρέχοντος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ κτίσεως ζξε' Ἰνδ. ιε' κόσμου, ἀπὸ εφνζ' Χριστοῦ δέ (=1557).

Η.

10 (σ. 455). "Ἀποφθέγματα ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐκ τοῦ Ἐδαγγελίου, Ἀποστόλων τε καὶ προφητῶν καὶ ἐξ ἑτέρων ἁγίων ἐκ βιβλίων ἐκκλησιαστικῶν."

Κεφ. σγ', ὡν α' "Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."—β'. "Περὶ φρονήσεως καὶ βουλής."—γ'. "Περὶ ἀγγελίας καὶ σωφροσύνης."—...ξθ'. "Περὶ τοῦ ὅτι εὐκολοὶ ἡ κακία καὶ δυσπρόσιτος ἡ ἀρετή."—ο'. "Περὶ φιλαυτίας."—σα'. "Περὶ τοῦ οὐκ δεῖ τὸ πλεῖον ἀριστον."—οβ'. "Περὶ κρειττόνων ὅτι οὐ δεῖ μετ' αὐτῶν διαμάχεσθαι."—σγ'. "Περὶ καταλαλιᾶς."

Ἐν ἐκάστῳ κεφαλῶν εὐρηγῆται τεταγμένα πάντοτε ἀποφθέγματα κατὰ τὴν ἐξῆς σειρᾶν· Τοῦ Ἐδαγγελίου, τοῦ Ἀποστόλου, Σολομώντος, Σιράχ, Βασιλείου [τοῦ μεγάλου], [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου, [Ἰωάννου] τοῦ Χρυσσοστόμου, εἶτα δ' ἔπονται κατὰ τοιαύτην τάξιν ἄλλα ἐκ συγγεγραμμένων ἐκκλησιαστικῶν ἢ τῶν θύραθεν.

11 (σ. 491). Παράδεισος τῶν γερόντων.

α' (σ. 491). "Πρόλογος περὶ βίου καὶ ἀσκήσεως τῶν ἁγίων πατέρων." Ἀρχ. Ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν Θεὸς λόγος. Ἐπονται "Διηγῆσεις καὶ παρανέσεις ἁγίων πατέρων" εἰς λόγους κ', ὡν α' "Παρανέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος," β' "ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάσῃ σπουδῇ μεταδιώκειν..." ιθ'. "Περὶ ἀναχωρητῶν," κ' "Περὶ ἐναρέτου πολιτείας."

Ἐπὶ τούτοις (σ. 611) "Περὶ τοῦ Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου," (σ. 612) "Τοῦ ἀββᾶ Μωϋσῆ κεφάλαια β'."

12 (σ. 613). "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Εὐκράτη

Ἐκ τῶν πνευματικῶν λειμώνων κεφάλαια ρκθ'."

Ἀρχ. Γέροντες τίς ἦν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀββᾶ Εὐστοργίου ὀνόματι Ἰωάννης.

13 (σ. 621). "Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν αἱ μονάζουσαι προόστεια, τοῦ ἀββᾶ Βισαρίωνος."

14 (σ. 623). "Λόγος ἀπὸ τὸ βιβλίον τὸ λεγόμενον

Παράδεισον εἰ τις εἶχε τοὺς βίους τῶν ἁγίων πατέρων ὡς ὁ συγγραφεὺς Παλλάδιος ἐπίσκοπος περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραγμάνων."

Ἀρχ. Ἡ πολλὴ φιλοπονία σου καὶ φιλομαθία καὶ φιλικοία.

15 (σ. 626). "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κλίμακος"

[Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ], καὶ Νεῖλου τοῦ ὁσίου "Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν."

Ἀρχ. Ὀκτὼ τοὺς τῆς κακίας λογισμοὺς πρωτεύοντας.

16 (σ. 635). "Συναγωγὴ λέξεων συλλεγείσα

ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τε φημι Γραφῆς καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δῆπου τῆς θύραθεν."

Ἀρχ. Ἀρχὴ τοῦ α' μετὰ τοῦ α' ἀρσενικοῦ. Ἄσπτος ὁ ἀπροσπέλαστος ὁ οὐκ ἂν τις ἄψετο ἴν' ἢ ἀπρόσιτος. Ἄσπτος ἀβλαβής. Οὐδέτερον Ἄσπτος ἀθραυστον. Τέλος τὸ Ω μετὰ τοῦ Ψ. Ὠψὲ ὀφθαλμός. Ὠψὲ παρὰ τὸ δπτω τὸ βλέπω, σημαίνει δὲ τρία, δύο διὰ τοῦ Ω μεγάλου τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ὀφθαλμὸν, σημαίνει καὶ τὴν φωνὴν διὰ τοῦ Ο μικροῦ. Ὠψιζόμεν ὀψὲ ἐποίουν, βράδιον ἠρχόμεν. Ὠψὰ τὰ ὀπτητήρια. Ὠψουν ἐμαγειρεύουν, ὠπτουν.

Τέλος τοῦ Ω μεγάλου στοιχείου καὶ πάσης τῆς βίβλου, ἔτος δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζξς' (=1558).

17 (σ. 759). "Λεξικὸν ἕτερον κατὰ στοιχείων

τὰ ἐλπίζοντα τοῦ πρώτου λεξικοῦ ἀναπληροῦντα ὡδε."

"Αρχ. Ἄβρότονον εἶδος βοτάνης θαμνώδους, ἐστὶ δὲ πικρότατον. Ἄβρόνομαι καυχῶμαι, κοσμοῦμαι. Τέλ. παραπλησίως δὲ καὶ ἡ Πλειὰς ὀνομάζεται ὑπὸ τῆς Γραφῆς, φαίνονται δὲ καὶ ἐν τῇ Πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς καὶ καταπεπυκνωμένοι πρὸς ἀλλήλους, οὐχὶ δὲ ἐξ, ὅπερ τινὲς οἰοῦνται.

18 (σ. 773). "Δέξιος εἰς τὴν τῶν Ἑβραίων φωνήν."

"Αρχ. Τὸ ἦλ Θεός, τὸ ἰωὴ Θεός δει.

19 (σ. 773). "Ἡ ὀνοματοποιία τῆς τοῦ ἀνθρώπου θέσεως."

"Αρχ. Τὸ ἀπαλὸν βρέγμα τὸ ἀνώτερον.

20 (σ. 774). "Ἐκ τοῦ Ψαλτήρος χρειαζόμενα τινὰ συνάγματα."

"Αρχ. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς τὸν πρῶτον ψαλμόν. Καθάπερ οἱ οἰκοδόμοι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ τείχους καταβάλλουσι καὶ τὸν θεμέλιον. Τέλ. τέλος τούτων καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα καὶ τέλος ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου 509 (=1562).

21 (σ. 779). "Συνάγματα ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου εὐαγγελίου."

"Αρχ. Εὐαγγέλιον οἱ Εὐαγγελιστὰι τὴν διήγησιν ὠνόμασαν.

22 (σ. 795). "Ἑρμηνεία τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου Συνάγματα μερικὰ."

"Αρχ. Εὐαγγέλιον νῦν ὁ Μάρκος τὴν καιρὴν Διαθήκην τὴν νέαν νομοθεσίαν τοῦ Χριστοῦ κέκληκε.

23 (σ. 796). "Ἑρμηνεία τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου Μερικὰ συνάγματα."

"Αρχ. Ἀνατάξασθαι διήγησιν, ἀναγράψασθαι διήγησιν ἡγουν εὐαγγέλιον.

24 (σ. 801). "Ἑρμηνεία ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου."

"Αρχ. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὃν ἔγραψεν Ἀμφιλόχιος. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἦν εἰ μὴ αὐτὸς ὁ ὢν.

25 (σ. 805). "Ἱστορία περὶ τῶν δ' Εὐαγγελιστῶν ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ εὐαγγέλιον."

26 (σ. 807). "Ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Παύλου Τινὰ συνάγματα."

27 (σ. 823). "Ἐκ τῆς βίβλου τῆς λεγομένης Δογματικῆς παυσίας [Ἐὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ] Κεφάλαιά τινα συνάγματα εἰς μίαν ἐκάστην ἀρεσιν ἀρμόζοντα."

Διήρηται εἰς κδ' τίτλους, ὧν α' "Τοῦ [Ἰωάννου] τοῦ Δασκηνῶ [= Δαμασκηνῶ] Συλλογιστικὴ ἀπόδειξις ὅτι ὑπάρχει Θεός," κδ' "Κατὰ Σαρακηνῶν."

28 (σ. 960). "Ἐκ τῶν κανόνων τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς."

"Αρχ. Αἰρετικὸς ὁ κατα πίστιν ἀλλότριος.

29 (σ. 963). "Μητροπολίτου Κυζίκου [Δημητρίου] Περὶ Ἰακωβιτῶν ἢ Χατζιτζαριῶν," "Περὶ Μασσαλιανῶν τῶν νῦν λεγομένων Βογομιλιῶν."

30 (σ. 963). "Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἐκάστη συνήχθη."

"Αρχ. Χρῆ δὲ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν ὅτι ἑπτὰ εἰσιν ἁγίαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. Τέλ. δι' ὧν γὰρ

τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων κατηγοροῦσι τοὺς διὰ τῶν πόνων αὐτῶν καρποὺς σκορπίζειν φιλονικοῦσι. Τούτους οὖν ἀποβάλλεται ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας.

31 (σ. 969). "Πέτρον δικαίου καὶ φιλοσόφου

"Ἐκθεσις περὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστρων."

"Αρχ. Πάντα φθαρτὰ καὶ τρεπτὰ τὰ κτιστὰ λέγειν τὲ καὶ φρονεῖν ὀφείλομεν. Τέλ. ὅσοι μὲν ἐξ αἵματος καθαροῦ τὴν σύστασιν ἔχουσιν οὗτοι πάντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, εἰσὶ δὲ ἀνδρείοι, καλόχροοι, ὅσοι δὲ ἀπὸ ξανθῆς χολῆς τυγχάνουσιν οὗτοι εἰσὶ γρήγοροι εὐτολμοὶ ὀργίλοι πικροὶ καὶ ἀλλόχροοι, ὅσοι δὲ ἀπὸ μελαινῆς χολῆς οὗτοι βάρθυμοι, ὀλιγόψυχοι, φιλάσθενοι, ὀκνηροὶ, δειλοὶ καὶ μελέγχροοι, ὅσοι δὲ ἀπὸ φλέγματος οὗτοι λυπηροὶ καὶ δειλοὶ ψυχροὶ καὶ ἀμνήμονες καὶ διαλελυμένοι, χαῖνοι, μαλακοὶ, μῶμοι.

32 (σ. 985). "Ἰπποκράτους Πρὸς Γαλιητὸν

αὐτοῦ μαθητῆν περὶ σφιγμῶν καὶ κράσεως ἀσθρων σωματίων."

"Αρχ. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐκ τεσσάρων χυμῶν συνίσταται.

33 (σ. 985). "Ἐκ τοῦ Δαμασκηνῶ τὴν βίβλον λόγος μζ'."

"Αρχ. Σῶμα ἐστὶ τὸ τριχῆ διαστατόν.

34 (σ. 986). Περὶ τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου—Φεβρουαρίου ὑπὸ ἰατρικὴν καὶ φυσικὴν ἔραψιν.

προτάσσονται Στίχοι ἰατρικοὶ.

"Αρχ. Ἰστέον ὅτι ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ζ' ἐστὶν ἡ ἡμέρα ὠρῶν ια' ιγ' καὶ ἡ νύξ ιβ' ιδ'."

35 (σ. 990). "Τοῦ Πτωχοπροδρόμου Μηνῶν παριστώσαι ἐνεργείας στίχοι."

"Αρχ. Μάρτιος.

Ἐγὼ στρατηγὸς πρὸς παροπλίαν ἀγω, ξίφη τε θήγω καὶ καινουργῶ πρὸς μάχας.

36 (σ. 991). "Τοῦ σοφωτάτου Βλαυμίδου

Περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ τῶν ἔξω σοφῶν."

"Αρχ. Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τριγωνόν ἐστὶν οὔτε τετραγώνον οὔτε πάλιν στρογγύλον, ἀλλὰ οἶον ἀμφικυκλόμηκον ἡγουν στρογγυλόμακρον.

37 (σ. 994). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνῶ

α' (σ. 994). "Κεφ. μ' περὶ οὐρανοῦ." "Αρχ. Οὐρανὸς ἐστὶ περιοχὴ ὄρατῶν τὲ καὶ ἀοράτων κτισμάτων.—

β' (σ. 996). "Περὶ γῆς τοῦ Δαμασκηνῶ κεφ. με'." "Αρχ.

Ἡ γῆ ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ ξηρόν τε καὶ ψυχρόν.—γ' (σ. 997). "Περὶ τοῦ παραδείσου κεφ. μς'."

"Αρχ. Ἐπειδὴ δὲ ἐμελλεν ὁ Θεὸς ἐξ ὄρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστοουργεῖν.—δ' (σ. 998). "Περὶ ὑδάτων τοῦ Δαμασκηνῶ."

"Αρχ. Καὶ τὸ ὄδωρ δὲ ἐν τῶν δ' στοιχείων ἐστὶ.—ε' (σ. 999). "Περὶ φωτὸς πρὸς φωστήρων ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ ἀστρων κεφ. μα'."

"Αρχ. Τὸ πῦρ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ.—ς' (σ. 1001).

"Περὶ ἀέρος καὶ ἀνέμων κεφ. μβ'." "Αρχ. Ἄηρ ἐστὶ στοιχεῖον λεπτότατον.

38 (σ. 1002). "Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μαρτίου μηνὸς προῦμιον."

"Αρχ. Μάρτιος. Οὗτος ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος παρὰ τῷ θεσπεσίῳ διαγορεύεται Μωσεῖ.

39 (σ. 1003). Ἀποσπάσματα λόγων ἑνδεκα

εις διαφόρους ἑορτὰς ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

α'. "Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ λόγος α^{ος}." Ἀρχ. Συνήθειαν ἔχουσιν οἱ βασιλεῖς δταν μέλλουσι νὰ ὑπᾶσιν εἰς τὸν τόπον οὗ βουληθῶσι.

Ἐν τελει. Ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζογ' Ινδ. η^{ος}, ἀπὸ δὲ Χριστοῦ φξε' μηνὸς Ἰουλίου (=1565) ἐτελειώθη.

40 (σ. 1019). "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ Χρονικοῦ βιβλίου ποιηθὲν παρὰ τοῦ σοφώτατου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ διεξὼν ἀπὸ κτίσεως κόσμου συνοπτικὸν κατ' ἐπιτομὴν περὶ τε οὐρανοῦ καὶ γῆς περὶ τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ὑπὸ Θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις 5' περὶ τε πλάσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς."

Προτάσσεται μὲν ὁ πρόλογος. Ἀρχ. Βραχυσύλλαβον ἐγχαράττω σοι καὶ τοῦτο τὸ γράμμα. Περιλαμβάνονται δὲ τὰ τῆς ἑξαήμερου ἐκ τοῦ Χρονικοῦ τοῦ Γλυκᾶ. Ἀρχ. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Τέλ. Ταῦτα μὲν οὖν εἰ καὶ παρεκβατικώτερον εἰρηται ἀλλὰ φιλομαθείας ἕνεκα πάντως τῆς σῆς' ἐφέσει καὶ γὰρ ὡς ὄρῃς τῇ σῇ χαριζόμενος καὶ φιλοπόνως ταῦτα συνέλεξα καὶ φιλοτίμως τῷδε διελήφα τῷ συντάγματι.

Ἐκδ. Βόννης σ. 221, 4.

41 (σ. 1088). Θεοδώρου Κυζίκου Χρονικὸν ἀνεπίγραφον ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου.

Ἀρχ. Γενεῶ τοῖνον ὁ Ἀδάμ τὸν Κάϊν τὸν Ἀβελ καὶ τὸν Σῆθ, θυγατέρας δὲ δύο καθά φησι Γεώργιος τὴν Ἀζουράμ ἢν ὁ Κάϊν ὡς γυναῖκα ἔλαβε καὶ τὴν Ἀσουάμ ἢν ἔλαβεν ὁ Σῆθ. Ὁ γὰρ Ἀβελ φονευθεὶς παρὰ τοῦ Κάϊν διὰ φθόνον ἀπῆλθε παρθένος. Ἐφθόνει δὲ τῷ Ἀβελ ὁ Κάϊν διὰ προσέσχε ταῖς αὐτοῦ θυγαῖς ὁ Θεὸς μᾶλλον ἢ ταῖς τοῦ Κάϊν.

Πρβλ. Μιχαὴλ Γλυκᾶν Ἐκδ. Βόννης σ. 221, 6 κ. ε.

Μετὰ τὴν ἱστορίαν Ἰουδαίων καὶ Βαβυλωνίων βραχύτατα τὰ περὶ Περσῶν, μεθ' αὐτὴν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, Μακεδόνων καὶ Πτολεμαίων. Ἐπειτα δ' ἔπεται ἡ ἱστορία τῶν Ῥωμαίων, ἀρχομένη διὰ τῶν ἐξῆς: Ἐνταῦθα καλὸν τὴν ἱστορίαν ἀναποδίσαντα περὶ τῶν Ῥωμαίων διαλαβεῖν ὅθεν ἔλκουσι τὰς τοῦ γένους πηγὰς: ἔχει δὲ οὕτως. Αἰνείας ὁ Φρῶξ μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἀλωσιν φεύγων τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Φρυγίας βασιλεῖα Ἀντίνορα ἐξώρμησεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Λατίνον τὸν Τηλέφου υἱόν. Μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων ἀρχεται ἡ τοῦ βυζαντινοῦ κράτους καταλήγουσα εἰς τὰ περὶ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἀνακτήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῶν ἐξῆς καὶ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τὸ τῆς μεγάλης Σοφίας τέμενος ἵνα ἐγχειρίσῃ τὴν καθέδραν τῷ ἀρχιερεὶ καὶ συνήθροιστο μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐν τελει πάντες καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ πρόκριτοι καὶ πᾶσα πληθὺς καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς χειρὸς τοῦ πατριάρχου ἐπιλαβόμενος ἔχεις φησὶ τὸν θρόνον σου δέσποτα καὶ ὀδύνας ἐκ μακροῦ ἐστέρησαι καὶ τῆς καθέδρας ἀπόλαβε.

Ἐν τελει. Γίνωσκε οὖν ἤρξατο ὁ Γεώργιος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἕως τοῦ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν Γεώργιον ὁ ὀμολογητῆς Θεοφάνης ἕως τελευταίας βασιλείως Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ γενικῶν. Καὶ ἀπὸ Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβὲ τῆς χρονογραφίας ὁ Ἰωάννης ὁ Σκυλίτσης κατῆρξατο ἕως τοῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου

τοῦ Πορφυρογεννήτου. Ἀπὸ δὲ τούτων τῶν βασιλέων ἤρξατο Θεόδωρος ὁ Κυζίκου ἀχρι Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου. Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἤρξε καὶ οὗτος, οὐ μὲντοι δὲ εἰς πλάτος ἔγραψεν. Ἀπὸ δὲ τούτων τῶν δύο βασιλέων ὡς εἰπωμεν ἔγραψεν οὗτος εἰς πλάτος, ἦγον δσοὺς δὲν ἔφθασαν ἐκεῖνοι γράψαι.

Τὸ Χρονικὸν ἀρχεται μὲν ἐν σ. 1088 κατὰ τὰ εἰρημένα ἀνεπίγραφον διὰ τῶν ἀνωτέρω παρατεθέντων. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τοῦ Χρονικοῦ εἴρηται κατωτέρω ἐν σ. 1221, ἐνθ' ἀναγνωσκονται ταῦτα: "Ἡ βίβλος ἦδε Κυζίκου Θεοδώρου σύνοψις χρονικὴ ἀπὸ Ἀδάμ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα καὶ κατιούσα μέχρι καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχόντων τῶν τε κριτῶν καὶ τῶν βασιλέων τῶν τε Περσῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἕως καὶ τῶν τῆς παλαιότερας Ῥώμης κισάρων καὶ τῶν τῆς νεωτέρας βασιλείων, δηλοποῦσα τίνες οὗτοι καὶ πόσον ἕκαστος χρόνον τὰ τῆς βασιλείας διέκησε καὶ τίς καὶ τίνα ἔσχε διάδοχον."

Ἀρχ. Ἀδάμ μετὰ τὸ γενέσθαι ἐτῶν σλ' ἐγέννησε τὸν Κάϊν, τὸν Ἀβελ καὶ τὸν Σῆθ καὶ θυγατέρας δύο Ἀζουράμ καὶ Ἀσουάμ, ἦν δὲ τούτῳ γυνὴ Ἐδα. Τέλ. ἐπὶ τούτου προεφήτεον Ἀχιὰς ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας καὶ Ἀδδῶ οἱ προφῆται. Σημ(είωσις). Γῆρησε ὀπισθεν εἰς τὸν χρονογράφον καὶ εἰδὲς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς χρονογραφίας.

42 (σ. 1216). Βραχύτατα σημειώματα περὶ τῶν μετὰ Μιχαὴλ τῶν Παλαιολόγων βασιλέων μέχρι Κωνσταντίνου.

43 (σ. 1217). "Ἐτέρα χρονογραφία περὶ τῶν Τούρκων."

Ἀρχ. Ἔτους ,ζωνδ' ἐπέρασεν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Δύσιν. Τελ. ἔτους ,ζμζ' ἔτει Νοεμβρίῳ κα' ἔδωκαν οἱ Βενετικοὶ τὸ Ἀνάπλη καὶ τὴν Μονεβασίαν τοὺς Τούρκους διὰ νὰ κάμουν ἀγάπην.

44 (σ. 1218). "Περὶ τῶν παρ' αἰρετικῶν κεχειροτονημένων ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν Συλλογὴ μερικῇ."

Ἀρχ. Ἀρειοὶ ὁ τῆς μανίας ἐπώνυμοι ἐξεκότη τῶν πιστῶν καὶ καθηρέθη δι' ἀποκαλύψεως παρὰ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Πέτρου.

Ἐπονται αἱ σ. 1221—1225 περὶ ὧν ἴδε ὑπ' ἀρ. 41.

45 (σ. 1225). "Ἐκ τοῦ Χρονικοῦ ἦτοι ἐκ τῆς βίβλου τῆς Παλαιᾶς."

Ἀρχ. "Περὶ τοῦ Νῶε." Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἀνθρώπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεῇ αὐτοῦ τῷ Θεῷ εὐηρέστησεν· ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς.

Ἔστι δὲ περίληψις τῆς Παλαιᾶς διαθήκης, ἐν ᾗ περιλαμβάνονται διηγήσεις ἐκ τῆς Γενέσεως, τῆς Ἐξόδου, τοῦ Λευκικοῦ, τῶν Ἀριθμῶν, τοῦ Δευτερονομίου, τῶν Βασιλειῶν, τοῦ Ἔσθρα, τῆς Ἔσθθρ, τῆς Ἰουδῆ, τοῦ Τωβιτ, τῶν Δανιὴλ ὁράσεων καὶ τῶν Μακκαβαίων.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἡ ἐξῆς μακρὰ σημείωσις τοῦ βιβλιογράφου περὶ τε τούτου τοῦ κώδικος (πυκτὶς β') καὶ ἄλλου πρότερον ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένου (πυκτὶς α'),

Προόμιον.

Τὴν δέλτον οὖν ταύτην, ᾧ ἀδελφοί, ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων συνήθροισα καὶ συνήρμισα εἰς μίαν βίβλον, τάχα γε εἰς ὠφέλειαν ἕνεκεν τῶν ἐντυγχανόντων αὐτὴν, καθάπερ ἡ μέλιττα ἐκ πολλῶν

καὶ διαφόρων ἀνθέων τὴν γλυκύτητα τοῦ μέλιτος, εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἐμῆς ἐννοίας τῆς συλλογῆς ταύτης; Ἰνα γένηται ἐπιθυμητὴ πάντων τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν σχεδὸν τῶν ῥαθῦμων καὶ ἀμελῶν, διὰ τὴν συνάθροισιν τῶν πολλῶν βιβλίων· ὀρώμεν γὰρ σήμερον πολλὰς ἱερὰς βίβλους καταπεφρονημένας καὶ ἡμελημένας· μᾶλλον δὲ καὶ ὑπὸ σκωλήκων βεβρωμένας· ἔνεκεν τούτου ἐδεδοίην κἀγὼ μήποτε φθαρῆ καὶ ἀχρειοθῆ ὑπὸ καταφρονήσεως, ἐσοφίσθην τὸν θεοφιλῆ σκοπὸν τοῦτον τῆς συλλογῆς ταύτης, καθάπερ τις ὄψοποιὸς ἀριστος ἐκ πολλῶν καρυκευμάτων εἰς ἐνὸς ὄψου ἤδονην, ὡς καὶ τὸν ἀγαν ἀνδρεκτον εἰς ὄρεξιν ἐλκίση τοῦ γεύματος τοῦ ὄψου· ἢ διάφορα βρώματα συσκευασάμενος τὸν ἀσθενῆ· καὶ ἐὰν οὐκ ἔχη ὄρεξιν εἰς τοῦ ἐνὸς ὄψου, Ἰνα γεύηται τοῦ ἐτέρου· ἂν δὲ καὶ τούτου ἀηδίζεται, ἀπτηται τοῦ ἄλλου πάντως ἀπὸ τῶν πολλῶν ἐκείνων ἐδεσμάτων ὀρέγεται τινὸς φαγεῖν· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐσοφίσθην κἀγὼ τὸν ἔρανον τοῦτον τῆς συλλογῆς καὶ ὑπέμεινα τὸν τραχὺν καὶ πολὺν κόπον τοῦτον τοῦ καμάτου καὶ τοὺς πολλοὺς γογγισμοὺς τῶν ἀδελφῶν. Τίς ἡ αἰτία τοῦ γογγισμοῦ, ὃν ἐγόγγιζάν μοι οἱ ἀδελφοί; ἐγὼ ἐρῶ ὑμῖν· ὡς ἂν εὐκαίρουν κἂν ἀπὸ ταῖς ξέω δουλαῖς, κἂν ἀπὸ ταῖς ἔσω, εὐθὺς ἐπὶ τὸ γράφειν ἐκαθεζόμεν προθύμως, τάχα γε, Ἰνα τελειώσω ὧν ἤρξα· καὶ τούτου ἔνεκεν ἐγόγγιζάν μοι, Ἰνα ἐβλέπω ταῖς δουλαῖς τοῦ μοναστηρίου· καὶ τόσον οὐκ ἐλογιζόμεν τὸν κόπον, ὅσον τὸν γογγισμὸν καὶ τὸν ὀνειδισμὸν· ἐγὼ δὲ ἐκώφευα πρὸς τὴν λοιδορίαν αὐτῶν, διὰ τὸν ἐλπίζομενον ἀπὸ Θεοῦ μισθόν· ἐώρουν γὰρ τὸν κόπον μου, ὅτι πνευματικὸς ἦτον, καὶ τὸ ἐργόχειρόν μου ὠφέλιμον μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς μέλλοντας θεωρεῖν αὐτὸ μετὰ πίστεως, καὶ πᾶν ἔργον θεάρεστον οἶδα ἀληθῶς ὅτι φθονεῖται καὶ ἐμποδίζεται συνεργεία δαίμονος· δια τοῦτο οὐδὲ προσήχον αὐτοῖς κἂν ἀκροῖς ὡσι, ἢ μόνον ἐργαζόμεν καὶ ἔγραφον προθύμως. πολλακίς δὲ ἡμέλουν καὶ αὐτὴν τὴν ἀκολουθίαν μου, Ἰνα ἴδω γλιχόμενος τὸ τέλος τοῦ βιβλίου καὶ ἐλευθερωθῶ τοῦ διπλοῦ κόπου, τοῦ καμάτου λέγω καὶ τῆς λοιδορίας πιστεύσατέ μοι ἀδελφοί, ὅτι πλέον ἔγραφα τὴν νύκτα παροῦ τὴν ἡμέραν, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην· καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρούσαν βίβλον ἦτον ὁ φθόνος ὁ δαιμονικὸς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐτέραν· ἔγραψα γὰρ καὶ ἕτερον πανθ' ἔκτην πρὶν νὰ με ποιήσωσιν ἡγούμενον τὸ πρῶτον, ἦγουν ἀπλὸς παπᾶς, ἔχουσα οὖν ἐντὸς αὐτοῦ πᾶσαν ἀκολουθίαν, ὅσην χρειάζεται ὀλοχρονικῶς ὁ σπουδαῖος ἱερομόναχος· ὅμως ὁ φθονερὸς δαίμων οἶδατε πάντες σαφῶς, ὅτι δεῖ βασκαίνει τὰ καλὰ ἔργα καὶ θεάρεστα καὶ κινεῖ τοὺς ἀμελεῖς καὶ ἀπαιδεύτους καὶ καταφρονητὰς ἀνθρώπους πρὸς φθόνον καὶ ζήλον, Ἰνα σκανδαλίζωσι τοὺς ἀγονιζομένους πρὸς ἔργα ἀγαθὰ καὶ σωτήρια· δια τοῦτο τοιγαροῦν δέομαι ἡμῶν οἰκετικῶς τοὺς σπουδαίους λέγω καὶ φιλομαθεῖς, ὅσοι γινώσκετε τὸν κόπον καὶ τὸν πόνον τοῦτον τοῦ καμάτου· ὅσοι μέλλετε μετὰ ταῦτα λαβεῖν αὐτὴν ἐπὶ χειρᾶς ἀναγινώσκειν, μέμνησθέ μοι διὰ τὸν μικρὸν πόνον τοῦτον, καὶ μνεῖαν ποιήσατε πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ οἰκτροῦ Κλήμεντος τάχα καὶ θύτου, ὅπως διὰ τῶν ἀγίων ὑμῶν εὐχῶν, συμπα-

θήσῃ τὰ πολλὰ μου ἀμαρτήματα καὶ ἀξιώσῃ με τῆς αὐτοῦ βασιλείας, εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἀμήν.

Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρούσης πικτύδος.

Ἴδου σὺν Θεῷ ἀπαριθμῶ τῆς α^π βίβλου τὰς ἀκολουθίας· εἰς τὴν ἀρχὴν τίθημι πρῶτον ψαλτήριον, καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ὀκτώηχος· εἶτα ἡ ἔβδομαδαρεά, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἀνώνυμον Μηναιον, ἦγουν ἀκολουθία ὡς ἀρμόζει ἐνὶ ἐκάστῳ ἀγίῳ· ἔπειτα, αἱ δεσποτικαὶ ἑορταὶ καὶ τῶν μεγάλων ἀγίων ὅσοι ἔχουν δοξολογίαν· εἶτα τὸ τριώδιον καὶ τὸ πεντηκοστάριον, μετὰ τούτων τὸ μνηολόγιον ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι μηνὸς Ἀγούστου τυπικόμενον· εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τὰ συνάγματα Μάρκου μοναχοῦ εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ· εἶτα τὸ εὐχολόγιον σώου, ὅσα χρειάζεται ὁ πνευματικὸς πατήρ καὶ τὸ νομοκάνονον πᾶν ὠραῖον καὶ δύο βαθμολόγια. Ταῦτα τὰ βιβλία ἔχει ἡ πρώτη βίβλος.

Πίναξ ἀκριβῆς τῆς β^ας πικτύδος.

Ἴδου Θεοῦ θέλοντος συντάττω καὶ τὸν πίνακα καὶ τὴν ἀρμογὴν τοῦ δευτέρου βιβλίου καὶ ἀπαριθμῶ μῖα ἐκάστης πικτύδος, τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ τὸν τόπον· πρῶτον καὶ κατ' ἀρχὴν τίθημι τὴν βίβλον τοῦ κύρ Συμεῶν Θεσσαλονίκης, εἶτα μετ' αὐτὴν τὸ νομοκάνονον σώου ὅσα χρειάζεται ὁ πνευματικὸς πατήρ εἰς διόρθωσιν ψυχᾶς ἀνθρώπων καὶ τὸ βαθμολόγιον, καὶ ἄλλα τινὰ συνάγματα ἀπὸ τὸ μέγα νομοκάνονον· μετὰ τούτων τὴν βίβλον Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου· εἶτα τοῦ Ἀντιόχου τὴν βίβλον καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν, τὰ ἀποφθέγματα, τὸ πατερικόν, ἦτοι τὸ γεροντικόν, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ ἀββᾶ Νείλου περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν τῆς κακίας καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ αὐτοῦ μετ' αὐτῶν τὴν ἐξήγησιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἰδ'. ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου· εἶτα τὸ ἐλεξικόν πλοῦσιον ἀπὸ πολλῶν βιβλίων συνειλεγμένον, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τοὺς τρεῖς ἱαμβικὸς κανόνας· ἔπειτα τὴν βίβλον τῆς δογματικῆς πανοπλίας καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, οἱ ἐπτὰ σύνοδες, καὶ ἄλλα πολλὰ κεφάλαια περὶ πίστεως καὶ περὶ θεολογίας χρειάζομενα, εἶτα Πέτρου διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀστρονομία σύντομος, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, οἱ ἰβ'. μῆνες δις καὶ τρεῖς γεγραμμένοι, περὶ ἄλλης αἰτίας, ἀλλὰ καὶ περὶ ἱατρίας, καὶ ἄλλα τινὰ κεφάλαια χρειάζομενα τοῦ Βλυμίδου καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· μετὰ τούτων ἡ ἑξαήμερος Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ χρονογράφος σώου, ἀπὸ Ἀδὰμ ἀρχόμενος μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι τοῦ παραδείσου, μέχρι βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου· ἐπὶ τούτου τοῦ Κωνσταντίνου ἔαλω ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τέλος πάντων τίθεται ἡ βίβλος τοῦ Μωσέως, ἦτοι ὁ παλαιὸς νόμος, καὶ καθεξῆς αἱ βίβλοι αὐταί· τοῦ Ἰὼβ, τοῦ Ἔσδρα, τῆς Αἰσθήρ, τῆς Ἰουδήθ, τοῦ Τωβίτ, τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν Μακαβαίων.

Καὶ τὴν μὲν πρώτην βίβλον τὴν ἔχουσαν τὰς ἀκολουθίας τῆς προσευχῆς, ἦγουν τὸν πρῶτον πανθ' ἔκτην, ἔγραψα αὐτὸν πρὶν νὰ με ποιήσωσιν ἡγούμενον τὸ πρῶτον, τουτέστιν ἀπλῶς ἱερομόναχος· ἐποίησαν δὲ με ἡγούμενον τὸ πρῶτον ἐν τῷ ζνα' ἔτει, πᾶν τῆ ἡλικία νέον, ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς τὰς κς' (=1542).

Ἐγραψα δὲ μετὰ τὴν ἀποχὴν τοῦ πρώτου μου ἡγου-
μενείου καὶ τὴν δευτέραν βίβλον, ἦτοι τὸν δεύτερον
πανθ' ἕκτην, ὃν καὶ ἐπὶ χεῖρας κρατοῦμεν, καὶ ἐστά-
χουσα αὐτὸν τὸ πρῶτον στάχυμα ἐν τῷ ζξ^ϛ εἴκει (=1552).
εἶτα ἐποίησάν με πάλιν ἡγούμενον δεύτερον ἐν τῷ ζξζ^ϛ
εἴκει Σεπτεμβρίου εἰς τὰς η'. ἐν τούτῳ τῷ εἴκει τῷ
ζξη^ϛ (=1560) ἐστάχουσα πάλιν δεύτερον τὴν παρούσαν
βίβλον, ἦτοι, τὸν παρόντα πανθ' ἕκτην, μὴ ἀρέσαντός
μου τοῦ πρώτου σταχύματος· ἡγουμενεύοντος δὲ μου
δευτέρου χρόνου· τίς ἢ αἰτία τῆς σημειώσεως ταύτης,
ἵνα γινώσκῃ τις τοὺς πεπερασμένους χρόνους, ὅσοι
ἐπεπεράκασιν ἀπὸ τῆν μίαν ὑπόθεσιν ἕως τὴν ἄλλην,
διὰ τὴν φιλονεικίαν. Τέλος πάντων καὶ τῷ Θεῷ δόξα
τῷ δόντι τὸ τέλος.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ἐναλλάξ ὅτε μὲν κατὰ δύο σελίδας, ὅτε δὲ
κατὰ μίαν καὶ μόνην.

3759. 225.

Καρτ. 8. XVII.

1. Συμῶν Θεσσαλονίκης

α'. Θεολογικὰ πραγματεῖαι. Ἄρχ. (ἀκέφ.)...ἐαυτῷ διὰ τῆς
ἐκκλησίας ἀργάσατο ἐν ἀγίῳ πνεύματι. Ὅρα καὶ ὅπως
τὸν γάμον ὡς δημιουργὸς συνεστήσατο καὶ εὐλόγησεν.
Ἔπονται τούτους τοῖς περὶ γάμου καὶ παρθενίας κεφάλαια "Περὶ
μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως," "Περὶ τοῦ σχήματος πῶς ὁ σωτήρ
δι' ἑαυτοῦ ἔδειξεν," "Διατὶ ἔλαιον ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ μύρῳ
καὶ ἔλαιον ἐν τῷ εὐχέλαιῳ."—β'. "Ἐρμηνεία...περὶ τοῦ θεοῦ
ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων..."—γ'. "Περὶ τοῦ
ιεροσολυμιτικοῦ τυπικοῦ."—δ'. "Περὶ τοῦ τέλους καὶ τῆς ἱερᾶς
τάξεως τῆς κηδίας..."—ε'. "Περικτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης...
πίστεως..."—ς'. "Ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις...Γαβριήλ." πε'.

Ἐν τέλει· Τέλος τοῦ κύρ Συμῶν ζρξγ' (=1655).
Ἰδ. 8758 (224), 4.

2. Ἀναστασίῳ τοῦ Σιναΐτου Ἀποκρίσεις...ρμγ'.

Ἐν τέλει· Τέλος ἔλαβον αἱ ἐρωταποκρίσεις παρ' ἐμοῦ
Ἀντωνίου ταπεινοῦ ῥακενδύτου ἔτους ζρξγ' (=1655).
Ἰδ. 8756 (224), 8.

3. "Ἐπιστολὴ Ἀντίχου μοναχοῦ...πρὸς Εὐστάθιον
...Ἀτταλικῆς πόλεως..." Κεφ. ρλ'.

Ἰδ. 8758 (224), 9.

4. "Ἀποφθέγματα ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐκ τοῦ
Ἐσαγγελίου..."

Κεφ. σγ', ὡς α' Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας...—σγ' Περὶ καταλαλίδας.
Ἰδ. 8758 (224), 10.

5. "Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν
ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κλίμακος [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ]"
καὶ "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῶλου περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν."
Ἰδ. 8758 (224), 15.

6. "Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Νεῶλου
Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς ὑπάρχων καὶ σώματος διυλίσ-
σαλεῖται νόμοις σαρκὸς λέγω καὶ πνεύματος καὶ ὁ μὲν τῆς
σαρκὸς νόμος κατὰ τὴν αἰσθησιν, ὁ δὲ τοῦ πνεύματος κατὰ τὸν
νοῦν κέκτηται τὴν ἐνέργειαν."

Ἄρχ. Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος.

7. "Περὶ ἐξαγορεύσεως Σαφρονίου Ἱεροσολύμων"
(κολ.).

Ἰδ. 8758 (224), 5.

Ὁ κώδιξ ἀπτεγράφον τοῦ ὑπ' ἀρ. 8758 (224) κατ' ἐκλογὴν.

3760. 226.

Καρτ. 8. XVI.

1. Ψαλτήριον.

Μετὰ παρασελιδίων σχολίων. Τὰ σχόλια ἀρχ. Ὀὐκ ἀπέ-
κλεισε τοῦ μακαρισμοῦ τὰς γυναῖκας ἀλλ' ἐκ τοῦ
ἡγεμονικωτέρου τὸ ὄλον ἐδήλωσεν. Λοιμοὶ δὲ οἱ καὶ
ἄλλοις τῆς κακίας μεταδιδόντες.—Καρπὸν τοῦ ξύλου
νοήσης τὴν ὀρθὴν πίστιν, φύλλα δὲ αὐτοῦ τὴν πλῆ-
ρωσιν τῶν ἐντολῶν.—Φρίλαγμα ἐστὶν ὁ ἐξ ἀγερωχίας
καὶ θρασύτητος ἐγγυνομένης τοῖς ἴπποις χρεμετισμός.

Προτάσσεται μὲν Εἰσαγωγὴ ἀνεπίγραφος εἰς τὸ Ψαλτήριον.
Ἄρχ. Ἀδτη ἡ βίβλος ὧ φιλόλογε τὸ Ψαλτήριον πεντά-
τευχος καλεῖται· διήλον γὰρ αὐτὸ εἰς πέντε βιβλία
οἱ τῶν Αἰβραίων διδάσκαλοι ὥστε εἶναι καὶ αὐτὸ
ἄλλην πεντάτευχον. Ἔπονται δ' Εὐχαί τινες καὶ "Καθί-
σματα κατασκευκτικὰ καὶ εὐχαὶ λεγόμεναι εἰς τὰ καθίσματα τοῦ
Ψαλτήρος," ἐν οἷς καὶ α' "Θεοφίλου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου
Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον," β' "Εὐχὴ Παύλου μοναχοῦ
μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐφροσύνης," γ' "Μάρκου
Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ Εὐχὴ περικτικὴ εἰς τὴν ζωοποιῶν
Τριάδα."

2. "Μηηνολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ."

3. "Περὶ τῶν ἑπτὰ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου."

4. "Περὶ ἀγάπης, τοῦ μεγάλου φωστήρος Χρυ-
σοστόμου."

Ἀπόσπασμα. Ἄρχ. Εἰπέ δή μοι τί σοι δοκῶ μείζον
εἶναι χάρισμα διδασκαλίας.

5. "Κατὰ τοῦ 5^{ου} ὀκτακοσιαστοῦ ἔτους
βασιλείας Ἀνδρονίκου. Ἐκ τοῦ σιγγιλιώδους γράμματος
Νίφωνος ἀρχιεπισκόπου Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατρι-
άρχου ἐν τῷ Προτάτῳ τοῦ ἀγίου Ὄρου."

Ἀναφέρεται εἰς τὰ προνόμια τοῦ Ἁγίου Ὄρου. Ἄρχ.
Ὅσπερ δ' οὐκ ἀρκεσθέντες τοῖς ὀπῳ λαμπρῶς πονη-
θεῖσι καὶ φιλοτιμηθεῖσιν οἱ θεϊότατοι τῶν βασιλέων
ἐκέϊροι ἀλλ' ἀδέσποτον τι χρῆμα τὴν ἀρετὴν εἰδότες,
κάκειροι διαμένειν ἀδέσποτον μάλιστα δικαιοῦντες,
ὑπ' ἐλευθερίαν πᾶσαν ἀνήκαν τὰ κατ' αὐτό. Τέλ.
πολλῶν γὰρ βέλτιον τὸ τῶν κανόνων δίκαιον καὶ χρόνων
ἰσχύειν καὶ παντὸς ἄλλου ἢ χρόνου δίκαια τῶν ἱερῶν
νικᾶν κατεπαίρομενα καὶ κατακαυχώμενα. Κατὰ τοῦ
5^{ου} ἔτους. Νίφων ἐλέψ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατρι-
άρχης.

6. "Ἀντώνιος ἐλέψ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος

Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατρι-
άρχης."

Σιγγιλιῶν ἀναφερόμενον εἰς τὰ προνόμια τοῦ ἀγίου Ὄρου.
Ἄρχ. Ἐπεὶ ὁ ὀσιώτατος πρῶτος τῶν κατὰ τὸ Ἅγιον
Ὄρος τὸν Ἄθω ἀγίων καὶ σευασμίων μονῶν ἐν ἀγίῳ
πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἱερο-
μόναχος κύρ Νεόφυτος ἐκλεγείσ παρὰ τῶν ἐνασκου-
μένων τῷ Ἁγίῳ δρεῖ τιμιωτάτων ἱερομονάχων καὶ
μοναχῶν ὡς ἔθος εἰς πρῶτον, εἶτα ἀναδραμῶν εἰς τὴν
ἡμῶν μετριότητα. Τέλ. Τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται
καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετρι-
τητος κατὰ μῆνα Μάρτιον τῆς τέσσαρες καὶ δεκάτης
ἰνδικτιῶνος τοῦ 5^{ου} ἐννενηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους.
Ἀντώνιος ἐλέψ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινου-
πόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

7. "Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ μεγάλου Βασιλείου τῶν Ἀσκητικῶν."

8. Κανόνες τινὲς τῶν Ἀποστόλων καὶ συνόδων μετὰ ἑρμηνείας.

9. "Τοῦ δσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Παράδωσις ἀναγκαία πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς."

"Ἀρχ. Πιστεῦ εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα ἀναρχον παντελῶς καὶ ἀίδιον.

10. "Τοῦ αὐτοῦ Καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου ὁμολογίας."

3761. 227. Χαρτ. 8. XV. (φ. 284).

"Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης

Ἑρμηνεία εἰς τὰς καθολικὰς ἐπιστολάς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

α' Εἰς τὴν τοῦ Ἰακώβου καθολικῆν ἐπιστολήν. (φ. 1 α). "Ἀρχ. Τῶν πνευματικῶν καὶ νοερῶν νεφελῶν ὁ θεὸς καὶ οὐράνιος ὑπερὸς γεννᾶται μὲν αὐταῖς καὶ χορηγεῖται σαφῶς ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω πάντων καὶ ἀενάου πηγῆς. Τέλλ. καὶ τὰς μακαρίας ἐπαγγελίας εὐρήσομεν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—β' (φ. 24 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος." "Ἀρχ. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ νόμου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί. Τέλλ. Ἰνα δοξάζῃς τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ βασιλέα τῆς δόξης μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἀκαταλήκτως ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—γ' (φ. 41 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος γος." "Ἀρχ. Οὕτως λαλεῖτε

καὶ οὕτως ποιεῖται ὡς διὰ νόμον ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. Τέλλ. καὶ δοξάζομεν αὐτὸν ἀκαταλήκτως ὡς βασιλέα τῆς δόξης ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—δ' (φ. 52 β). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος δος." "Ἀρχ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν. Τέλλ. Ἰνα μὴ παραρρῆσις τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν φ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ε' (φ. 66 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος πέμπτος." "Ἀρχ. Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν. Τέλλ. Ἰνα καὶ τὰς ἐντεῦθεν λάβοιμεν ἀμοιβὰς καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀξιωθῶμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Τέλος τοῦ εἰς λόγου τοῦ εἰς τὴν τοῦ Ἰακώβου καθολικῆν ἐπιστολήν.—ς' (φ. 83 β). "Τοῦ αὐτοῦ Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης Ἑρμηνεία εἰς τὴν τοῦ Πέτρου καθολικῆν ἐπιστολήν λόγος αος." "Ἀρχ. Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις. Τέλλ. εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν καὶ καταξιοθῶμεν καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ

καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ζ' (φ. 96 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος." "Ἀρχ. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Τέλλ. εἴτα φησὶν καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ παρεδόθη. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—η' (φ. 110 β). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος τρίτος." "Ἀρχ. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπιστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα. Τέλλ. καὶ τὴν ἀρρητον ἀγαλλιασιν ἔχοντα καὶ μακαριωτάτην ἀπάθειαν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—θ' (φ. 126 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος τέταρτος." "Ἀρχ. Ἐτοιμοὶ δὲ πρὸς ἀπολογίαὶν παντὶ τῷ αἰτοῦντι. Τέλλ. καὶ τὸν ἴδιον νυμφίον Χριστὸν γεραίρει ταῖς χαριστηρίοις φωναῖς φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ι' (φ. 135 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος πέμπτος." "Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ μὴ ξερίζησθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει. Τέλλ. Ἰνα καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἀλλήλους χριστοφιλῶς εἰρηνεύοντες εὐρεθῶμεν τὴν εἰρήνην καὶ τὸν ἀγιασμὸν κατορθοῦντες ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ια' (φ. 157 α). "Τοῦ αὐτοῦ Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης Ἑξήγησις τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Σίμων Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι πιστῖν. Τέλλ. κεντεῦθεν ἀξιωθῶμεν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιβ' (φ. 168 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς." "Ἀρχ. Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπίλυσις οὐ γίνεται. Τέλλ. μᾶλλον δὲ τοῖς πᾶσιν ὁσμὴ ζωῆς πρὸς ζωὴν εὐωδιάζουσα τὴν αἰώνιον καὶ καταξιοθῶμεν δὲ κατὰ τὸν μέλλοντα βίον τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Τέλος τοῦ δευτέρου λόγου τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς ἐπιστολῆς.—ιγ' (φ. 178 α). "Τοῦ αὐτοῦ λόγος τρίτος τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Ταύτην ἤδη ἀγαπητοὶ δευτέραν γράφω ὑμῖν ἐπιστολήν. Τέλλ. ἐξ ὄλης ψυχῆς καὶ διαθέσεως καὶ καρδίας φάμεν αὐτῷ Χριστῷ δόξα καὶ κράτος καὶ μεγαλοσύνη καὶ ὕμνος ἀσίγητος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιδ' (φ. 194 α). "Τοῦ αὐτοῦ Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης Ἑρμηνεία τῆς Ἰωάννου καθολικῆς πρώτης ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἀκράταμεν ὁ ἐωράκαμεν τοῖς

ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τέλ. Ἰνα καὶ μετὰ τῶν δικαίων ἐκλάμψωμεν ὡς ὁ ἥλιος καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀξιοθῶμεν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ι' (φ. 211 α). "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος δευτέρος τῆς Ἰωάννου πρώτης καθολικῆς ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Γράφω ὑμῖν τεκνία μου ὅτι ἀφέονται ὑμῶν αἱ ἀμαρτίαι. Τέλ. καὶ μένοντα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν Ἰνα καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κληρονομήσωμεν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ις' (φ. 226 β). "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τρίτος τῆς Ἰωάννου πρώτης ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Τεκνία μηδεὶς πλανᾶτω ὑμᾶς. Ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιος ἐστὶ. Τέλ. Ἰνα καὶ μένοντες ἐν αὐτῷ καὶ μένοντα δὲ τὸν Θεὸν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς ἀκολουθῶς καταληφθῆμεν καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κληρονομήσωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ις' (φ. 235 α). "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τέταρτος τῆς Ἰωάννου πρώτης ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύητε. Τέλ. καὶ τὸν Θεὸν εἰλικρινῶς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὡς ἑαυτοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἀμφοτέρωθεν εὐκλείαν ἀπενέγκασθαι καὶ κληρονομήσαι τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιη' (φ. 246 α). "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πέμπτος τῆς Ἰωάννου πρώτης καθολικῆς ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Τέλ. Ἰνα ποιήσῃ τοὺς γονεῖς οὐρανίους καὶ τοὺς ἀποίκους τῆς Ἐδέμ κληρονόμους ἀποφῆναι τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιοθῆναι τοὺς εἰς αὐτὸν ἠλπικότες ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—θ' (φ. 258 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία τῆς Ἰωάννου δευτέρας ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Παράλληλος τῇ προτέρῃ καὶ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς ἔοικε προδήλως ὁ χαρακτήρ. Τέλ. καὶ συνημμένοι διὰ πίστεως εἰλικρινοὺς καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ ζωῆς οὐρανόφρονος Ἰνα καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κληρονομήσωμεν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—κ' (φ. 271 α). "Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία τῆς Ἰούδα τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολῆς." "Ἀρχ. Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἠγιασμένοις. Τέλ. δηλονότι τοῦ δι' ἡμᾶς καθὼς ἡμᾶς γεγονότος καὶ πεφυκότος ἀνθρώπου καὶ σώσαντος

τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος διὰ φιλανθρωπιᾶν ἀνείκαστον. Ἥ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ἐν τῇ χειρὶ νεωτέρῃ Ἀφιερώθη καὶ τοῦτο ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ὑπ' ἐμοῦ Μαξίμου ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ τοῦ κύριου Διονυσίου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος διὰ μνημόσυνον τοῦ ἐμοῦ φιλιτάτου πατρὸς ὁ δὲ τολμήσας συλλῆσαι ἐχέτω τὰς ἀράς τῶν ἀγίων πατέρων.

3762. 228. Χαρτ. 8. XV. (φ. 484).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτάς.

α' (φ. 9 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν (;). "Ἀρχ. (ἀκέφ.)...πασαν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ σπουδὴν ἀπέλεγξας. Τί οὖν ἀπιστότερον εἶπέτε μοι τῆς ζωῆς; Τέλ. καὶ τεθνήσκει τῷ λιμῷ τὸν διηρηκὴ δηλονότι καὶ ἀτελετήτων θάνατον· οὐ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀφάτοις οἰκτιρμοῖς ἰσοθέτως Θεοῦ τῆς ἀτελετήτου καὶ μακαρίας ζωῆς ἐκείνης ἐπιτυχεῖν ἢ τοῖς τὸν Θεὸν γνησίως ἠγαπηκόσιν ἐπήγγελται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ πᾶσα δόξα πρέπει σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—β' (φ. 15 α). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ ὑπερίμου μητροπολίτου κυροῦ Νεβλου Ῥόβου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὁσίαν Ματρίαν τὴν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ." "Ἀρχ. Οὐ ξένα τὰ τῆς παρουσίας ἡμῖν πανηγύρεως.—γ' (φ. 86 β). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Χρυσολογῆ Ἐγκώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." "Ἀρχ. Χριστὸς ἐκ νεκρῶν εὐφραίνεσθωσαν οἱ τῶν οὐρανῶν ἄρχοντες τὴν ἀλλοίωσιν ἀπλῶς οὐκ ἐτι φοβούμενοι.—δ' (φ. 40 α). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Λόγος εἰς τὰ σωτήρια καὶ ζωοποιὰ πάθη τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." "Ἀρχ. Ἀκούε οὐρανὲ καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος.—ε' (φ. 58 β). "Κοσμῆ βωστήτορος Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν προφήτην καὶ ἀρχιερέα Ζαχαρίαν." "Ἀρχ. Μύστα τῶν ἀρρήτων ἱεουργημάτων Ζαχαρία.—ς' (φ. 58 α). "Σωινίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὸ ἐν Χώναις γεγῶς θαῦμα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ." "Ἀρχ. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε ὁ μεγαλοφρονότατος προφήτης Δαυὶδ καὶ θεοπάτωρ μελωδῶν ἀνεκέρυξε.—ζ' (φ. 68 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Προδρόμου." "Ἀρχ. Ἐσκαιρος ἡμέρα.—η' (φ. 70 α). "Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλαμμύδου Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον." "Ἀρχ. Εὐαγγελιστὴ θεολόγῳ προσήκοι ἀν αἶνος εὐαγγελικὸς.—θ' (φ. 82 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν." "Ἀρχ. Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας πειθόμενος.—ι' (φ. 85 α). "Δόντος ἐν Χριστῷ βασιλεὶ αἰωνίῳ βασιλέως Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν μάρτυσι περιβήτηνον μάρτυρα καὶ θεῖον Δημήτριον." "Ἀρχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.—ια' (φ. 92 β). "Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἐνδύξους πανευκλείεις καὶ θεῖους Ἀναργύρους Κοσμάν καὶ Δαμῶν." "Ἀρχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου

κύριε τῶν δυνάμεων.—β' (φ. 100 α). "Τοῦ ἀγιωτάτου Μιχαὴλ συγγέλλου καὶ ὁμολογητοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους τοῦ Θεοῦ ἀρχαγγέλους καὶ πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις." Ἀρχ. Τὸν μὲν λόγον ἢ προθυμία κινεῖ, τὴν χεῖρα συστέλλει τὸ δέος.—γ' (φ. 119 β). "Κοσμιᾷ βωστήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἀγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ διαπύσιον τῆς οἰκουμένης διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον." Ἀρχ. Ὅν τρόπον τοῖς φιλοχρῦσοις ἀνθρώποις αἱ ὄρυγαι τῶν κεχρωσμένων θησαυρῶν ἐπιθυμητῶς ἐνεργοῦνται.—ιδ' (φ. 123 β). "Εἰς τὸν ἐν θαύμασι περιβόητον μωροβλήτην καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον Στίχοι τοῦ λογιωτάτου κύρ Φιλῆ." Ἀρχ.

Τῷ Νικολάῳ τὸν προκείμενον λόγον ἐρεύγεται μὲν ὁ στεφφόρος Δέων.

Γέγραπται δὲ καταλογάδην ἐν τῷ κώδικι.—ιε' (φ. 124 α). Ἐνδρόου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαον. Ἀρχ. Ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὴν θεράπον καὶ οἰκονόμη τῶν αὐτοῦ μυστηρίων. Προτάσσονται δὲ τοῦ Ἐγκωμίου Στίχοι λαμβικὰ περὶ τοὺς 50 (καταλογάδην). Ἀρχ.

Κρήτης ὁ ποιμὴν δεῦρο παρῶν Ἄνδρέας ἀφίσταται γὰρ οὐδὲ τοῦ νῦν συλλόγου.

—ισ' (φ. 131 α). "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Δόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα." Ἀρχ. Πάλιν φῶς προερχόμενον καὶ πάλιν ἐγὼ φωτισθόμενος.—ιζ' (φ. 143 α). "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Πόντου τοῦ θαυματουργοῦ Δόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου." Ἀρχ. Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας.—ιη' (φ. 150 α). "Δόγος διαλαμβάνων εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην εὐρεσιν τῆς τιμᾶς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου." Ἀρχ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεὸς Πρόδρομος ἐφέστηκε.—ιθ' (φ. 158 β). "Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου." Ἀρχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἢ πόλις τοῦ Θεοῦ.—κ' (φ. 163 β). "Δόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς τιμᾶς ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου πῶς ἐφανερώθη καὶ ὅπως ὁ μέγας τοῦτος πλοῦτος τεθησαύραται καὶ πῶς..." Ἀρχ. Ἄλλὰ τῆς μὲν θείας ταφῆς τοῦ ζωηφόρου σώματος ὁ λόγος οὕτως ἔχων ἐστίν.—κα' (φ. 171 α). Σωφρονίου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν Ἐπαπατήν. Ἀρχ. Τὰ τῆς παρουσίας ἱερᾶς πανηγύρεως ἢ εὐαγγελικῆς σάλπιγγος περιηχείτω.—κβ' (φ. 183 α). "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς." Ἀρχ. Καλὰ μὲν καὶ τὰ τῶν φιλοθέων ἀνδρῶν ἀριστεύματα.—κγ' (φ. 193 α). "Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ ἱσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης." Ἀρχ. Τὰ κάλλιστα τῶν διηγημάτων οὐ μόνον ἠδονὴν ἐνήσει τοῖς ἀκούουσιν.—κδ' (φ. 204 β). "Ἀναζήτησις εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ." Ἀρχ. Ἐτους διακοσιοστοῦ καὶ τριακοσιοστοῦ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—κε' (φ. 210 α). Μαρτύριον τῆς ἁγ. Μαρίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτως ἠδύνη καὶ καθ' ἰλαρύνει ψυχὴν ἀγαθὴν.—κς' (φ. 219 α). "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Εὐδοκίμου." Ἀρχ. Εἶτα εἰ γραφικὴ μοι τοῦπιτήδευμα ἦν καὶ κεραυνύειν ἤσκητο χρώματα.—κζ' (φ. 240 α). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικολάου τοῦ Πεπαγωμένου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν μάρτυσι μάρτυρα καὶ περιβόητον Ἰσίδωρον." Ἀρχ. Ἡ μὲν ἀληθὴς

καὶ προσήκουσα τοῖς μάρτυσιν εὐφημία ζήλος οἶμαι τῆς ἐκείνων ἀνδρείας.—κν' (φ. 253 α). Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον (ἀνεπίγραφον). Ἀρχ. (ἀκέφ.) ἐν ὀφθαλμοῖς παντοῖα προκείμενα οὐ μνήμη βασάνων αἰ τοῖς προειληφόσι τῶν ἁγίων ἐπήχθησαν. Τέλ. καὶ λαοὶ οἱ οὐκ ἐπίστανται ἐπ' αὐτὸν καταφεύγουσιν ἔνεκεν τῆς δόξης ἧς αὐτὸν ὁ πάντων δεσπότης ἐδόξασεν.—κθ' (φ. 276 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ "Δόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν πανσεβάσμιον τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν." Ἀρχ. Ὅποτε τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ.—λ' (φ. 277 β). Ἀνδρέου Κρήτης "Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου." Ἀρχ. Ἀρχὴ μὲν ἑορτῶν ἢ παρούσα πανήγυρις.—λα' (φ. 293 β). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἔκτασιν τοῦ Σταυροῦ. Ἀρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἀγώμεν.—λβ' (φ. 299 β). "Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδείας Δόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτε προσηρέθη ἐν τῷναφῷ ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων." Ἀρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.—λγ' (φ. 307 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Δόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. Τί τοῦτο σημεῖον ἀντιλεγόμενον ὄρω.—λδ' (φ. 313 α). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὰ νήπια. Ἀρχ. Ὅσπερ οἱ τοὺς ἡδίστους καρπούς.—λε' (φ. 315 β). "Διήγησις διαλαμβάνουσα πῶς ἀνέστησαν ἐκ τῶν νεκρῶν ὅτε ἐσταυρώθη ὁ Κύριος."—λϛ' (φ. 316 α). "Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας." Ἀρχ. Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.—λς' (φ. 326 β). "Εἰς τὴν περιφανῆ καὶ ὑπέρλαμπρον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἀρχ.

Πλὴν ἀλλὰ τὴν σὴν Χριστὲ μακροθυμίαν ἐκπλήττει μὲν καὶ βροτῶν πᾶσα ἢ φύσις.

—λη' (φ. 327 α). "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου." Ἀρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας ἀποδεχόμεθα.—λθ' (φ. 339 β). "Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων μαρτύρων Κυρκίου καὶ Ἰουλίττης." Ἀρχ. Καὶ πᾶς μὲν λόγος μαρτυρικῆν ἀναπτύσσων ἀθλησιν.—μ' (φ. 346 β). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος ἀθλοφόρου καὶ λαρατικοῦ Παντελεήμονος." Ἀρχ. Τῆς εἰδωλικῆς ἀχλύος κατὰ πάσης διασκεδασθείσης τῆς οἰκουμένης.—μα' (φ. 361 α). "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου." Ἀρχ. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης.—μβ' (φ. 379 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν ἄγιον προφήτην Ἠλίαν. Ἀρχ. Ὁ μακάριος καὶ μέγας προφήτης Ἠλίαν.—μγ' (φ. 384 β). Τοῦ αὐτοῦ Ἐπίμνημα εἰς Πέτρον καὶ Ἠλίαν. Ἀρχ. Ὅλιγοὶ ἡμῖν σήμερον οἱ παραγενόμενοι.—μδ' (φ. 395 β). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Ἀρχ. Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη.—με' (φ. 405 α). "Δόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως... τῆς... Θεοτόκου." Ἰδ. καὶ ἀρ. 3715 (181), ιγ'.

Ἐν φ. 434 β' Ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη τὸ παρὸν βιβλιδάριον διὰ χειρῶν ἐμοῦ εὐτελοῦς ἱερέως Μιχαὴλ Κατραρίου τοῦ καὶ Χρυσοχόου καὶ νομοφύλακος τῆς ἐν Σίφῳ ἀγιωτάτης μητροπόλεως ἔτους 5' Ἰκθ' ἰνδ. ιδ' Ⲙ κύκλος ιγ' Ⲙ κύκλος ιγ' (=1421). Ἐπὶ δὲ ταῦτα

μονοκονδυλία διεξέμβλητος (Ὁ νομοφύλαξ); Μετὰ δὲ ταῦτα Ἐξαναφτιάστη δὲ καὶ ἐδιωρθώθη παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζρκϚ' ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ κυρίου Διονυσίου ἧς καὶ κτῆμα τυγχάνει Ἀπριλλίου ιϚ' (=1618).

Ἐν φ. 8 α ἐν μέσῳ φύλλων ἀγράφων "Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρούσης πυκτίδος."

3763. 229.

Χαρτ. 8. XV.

"Βίβλος ἐπονομαζομένης Μέλισσα ἡδητάτη ὠραίος."

1. Συλλογὴ κεφαλαίων ρια', ὧν α' "Τί τὸ σημεῖον τοῦ τελείου Χριστιανοῦ," β' "Περὶ ἐσφαλμένης πίστεως,"... ρια' "Περὶ τῶν ἱβ' Ἀποστόλων αἱ πατρίδαι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων αὐτοῦς..." —2. Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου "Ἀπόκρισις πρὸς τὰς προσεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινῶν ὀρθοδόξων περὶ διάφορον κεφαλαίων." —3. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Πρὸς Ἀντίοχον ἀρχόντα περὶ πλείστον καὶ διαφόρων ζητημάτων..." Κεφ. ρλε', ὧν περιέχονται μόνον ριδ', τοῦ κώδικος μένοντος κολοβοῦ.

Προτάσσεται "Πίναξ σὺν Θεῷ ταύτης τῆς βίβλου." Τοῦ δὲ Πίνακος τῶν Ἀποκρίσεων Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου προηγείται "Ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου." Ἀρχ. Εὐγένιος ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ εἰς ἀδίδιον τοῦ πράγματος μήμηνη, συναίνουντος τοῖς ὑπογεγραμμένοις καὶ τοῦ ποθεινοτάτου υἱοῦ ἡμῶν Ἰωάννου Παλαιολόγου τοῦ περιφανοῦς βασιλέως τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν τοποτηριτῶν τῶν σεβασμίων ἀδελφῶν ἡμετέρων τῶν πατριαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τῆν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν παριστανόντων. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ἀφήρηται μὲν γὰρ τὸ μεσότειχον τὸ τῆν δυτικὴν καὶ ἀνατολικὴν διαιροῦν ἐκκλησίαν. Τέλ. Ἐδόθη ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ ἐν δημοσίᾳ συνελεύσει ἐορτασίμως ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τελεσθεῖσα ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως α' μ' λ' ρ' Ἰουλ. 5' ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἰνδ. β' ας καὶ τῆς ἀρχιερατείας ἡμῶν ἔτει θ'.

Ὁ κώδιξ τιλφόβρωτος, ἰδίως ἐν τοῖς τελευταίοις φύλλοις.

3764. 230.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

α'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.—β'. Μαρτύριον ἁγ. Δικατερίνης.—γ'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.—δ'. Μαρτύριον ἁγ. Βαρβάρας.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—ς'. "[Ε]κ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου μερικὸν περὶ φράσει."

2. [Ε]κ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ Μακαρίου.

Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν μέγαν Εὐσέβιον. Περὶ τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων καὶ αἴρων θανάτου."

3. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

α'. Μαρτύριον ἁγ. Ἀγάθης.—β'. Μαρτύριον ἁγ. Νικηφόρου.—γ'. Μαρτύριον ἁγ. Χαραλάμπους.

4. "Λόγος ἀπλὸς καὶ διδακτικὸς περὶ ἀγάπης Θεοῦ ...συνηλεγμένος μετ' ἐπιμελείας ἐκ τῆς θείας Γραφῆς παρὰ Ἰωσήφ ἱερομονάχου τοῦ ἐ' Ἑλληνικοῦ μετὰ πολλοῦ κόπου." Δι' λέξεις Ἰωσήφ—κόπου διαγεγραμμέναι διὰ κινναβάρους.

5. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἐορτάς.

α'. "Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς ἁγίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς."—β'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—γ'. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Ὁμιλία τῇ β' Κυριακῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν ἐν Καπερναοῦμ ἰαθέντα παρα τοῦ Κυρίου παράλυτον· ἐν ἧ καὶ πρὸς τοὺς ἀκαίρωι ὀμιλοῦντας ἀλλήλοισ ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἱεραῖς συντάξεσιν."—δ'. Μαρτύριον ἁγ. Εἰρήνης.—ε'. Μαρτύριον ἁγ. Χριστοφόρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.—ς'. Βίος καὶ μαρτύριον ἁγ. Προκοπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.—ζ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος, μετὰφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου [Πετρίτζη;] τοῦ ἐν ἱερομονάχοις, τοῦ ἐκ Χίου, τοῦ ἐλαχίστου."—η'. "Βίος καὶ ἀσκήσις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης πλησίον Διθισπίας."

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.

7. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

α'. "Περὶ Ἰουλλίου τοῦ ἐλεήμονος, ὅπως πέπρακε τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πῶς ἐρρύσθη ἐκ τοῦ θανάτου οὗτος διὰ τὴν ὑπακοήν του."—β'. "Περὶ τοῦ σφάξαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ διὰ τὸν φόλον."—γ'. "Περὶ τοῦ δόντος πλουσίῳ τὰς τριάκοντα λίτρας τοῦ χρυσοῦ καὶ ὑστερον μεταμεληθέντος, τί πέπονθε."

8. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ ἀπὸ ἑκοσὶ μιλίων τοῦ παραδείσου ἀσκήσαντος."

9. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου "Λόγος ἀναγινωσκόμενος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν καὶ εἰς σωφροσύνην καὶ ποιῶν ἔργα ἀγαθὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ."

10. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

11. "Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων μαζομένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ τῶν Βίων τῶν ἁγίων, ἐρμηνευθέντα εἰς περὶ φράσει παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Δίνου."

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς."

13. "Ἐτερος λόγος τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τούτων."

14. "Ὁμιλία περὶ προσευχῆς πᾶν ὠφέλιμος Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ."

15. "Διήγησις πᾶν ὠφέλιμος Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."

16. "Περὶ τοῦ μὴ ψέγειν τι τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ παραθεμένων καὶ μὴδὲ ὀμιλεῖν τὸ καθόλου μὴδὲ γελᾶν λόγος κατηχητικὸς."

17. "Περὶ ἀπάτης καὶ πλάνης τῶν δαιμόνων ὅπου κάμουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου διήγησις ὠραία."

18. "Εἰς τὸ Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη..."

19. Λόγος κατηχητικὸς Εἰς τὸ "Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδιόσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ἐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς."

20. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφους."

21. "Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας περὶ τῶν κεκοιμημένων ψυχῶν καὶ περὶ μνημοσύνων."

22. "Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περί τῶν κεκοιμημένων."

23. "Ἐκ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου."

24. Διηγήσεις.

α'. "Διήγησις φοβερὰ περὶ θανάτου ἀμαρτωλοῦ καὶ δικαίου."
—β'. "Ἐτέρα διήγησις Παύλου τοῦ ἀπλοῦ."
—γ'. "Ὅπασια θαυμαστὴ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ περὶ τοῦ μετανοήσαντος ἀμαρτωλοῦ."

25. "Τὸ ἴσον τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὸ ἀφ' ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ εἰς τὴν χώραν Ἀκίαν."

Ἀπόφασις Πιλάτου.

26. "Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς τὸν βασιλέα Τιβέριον..."

27. "Ἀντίγραμμα καίσαρος [Τιβερίου] πρὸς Πιλάτον Πόντιον κατηγορικόν."

28. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων περὶ νηστείας."

29. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῶλου Κεφάλαια ἐσύνστα πάνυ ὠφέλιμα."

30. "Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους, τὰ λεγόμενα Πάτρια."

31. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθω ἀσκήσαντος (κολοβ.).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 β', γ', 5', 2, 3 β', γ', 4, 5 α', β', γ', 5', 5', 6, 7 α', 8, 10—19, 24 α', β', 31 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Μετὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 1 α Πίναξ τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις περιεχομένων.

3765. 231.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὴν ξηραθείσαν συκὴν.—β'. Εἰς τὰς δέκα παρθένους.—γ'. Εἰς τὸ Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.—δ'. "Περὶ μνησικακίας καὶ ὅτι πάντα ὑποφέρειν ἡμᾶς δεῖ τὰ ἐπερχόμενα."
—ε'. Εἰς τὸ τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ.—ς'. "Κατὰ φιλαργύρων" καὶ ὅτι ἀπὸ ραθυμίας τίκτετε τὸ δευτὸν τοῦτο νόσημα...—ζ'. "Εἰς τὸ Τῆ δὲ πρώτη τῶν ἀζύμων προσήλθον..."
—η'. "Κατὰ φιλαργύρων καὶ πλεονεκτῶν καὶ ὅτι χείρων τῶν δαιμονίων εἰσίν."
—θ'. Εἰς τὸ Καὶ ἰδοὺ εἰς τῶν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ.—ι'. "Ἡθικὸν περὶ ἀνεξικακίας καὶ θυμοῦ."
—ια'. Εἰς τὸ Ἀπὸ δὲ τῆς ἑκτης ὥρας σκότος ἐγένετο.—ιβ'. "Ἡθικὸν, τοῦ αὐτοῦ λόγου, περὶ ἐλεημοσύνης... ἐν ᾧ καὶ κατηγορία, ὅτι βουστάσιον καὶ ὄνων καὶ καμήλων τὴν ἐκκλησίαν πεποιθήκαμεν ἐκ τῶν ἀκαθάρτων ἔργων."
—ιγ'. Εἰς τὴν Ἀνάστασιν.—ιδ'. Εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ.—ιε'. "Εἰς τὸν παράλυτον καὶ εἰς τὸ Μὴ κρίνατε κατ' ὄψην."
—ισ'. Εἰς τὴν Μεσοπενητηκοστήν.—ιζ'. Εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.

2. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—β'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν μῆμην τῶν Ἀποστόλων.

4. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαίων.—β'. Εἰς τὸν ἄσπυτον υἱόν.—γ'. Εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας.—δ'. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.—ε'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

6. "Τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου Ταυρομενίου τοῦ ἐπίκλην Κεραμῆος Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας."

7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

8. "Βίος Εὐλογίου τοῦ λαττόμου."

9. "Διήγησις περὶ τῆνος μαῖστρησανοῦ, τοῦ ποιήσαντος τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τὸν ἐν τῇ ὁδῷ νεκρὸν."

10. "Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου."

11. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος.—β'. "Ὅτι τὸ κατὰ Θεὸν κέθος καὶ χαρὰν ποιεῖ μεγάλην καὶ ὠφέλειαν..."

12. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ τὴν Ἄνναν.

13. "Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Χῶναις παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ."

14. Μαρτύριον ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικηῖτα.

15. "Ἰωάννου τοῦ ἀγνωτάτου καὶ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἐδέσσης. Μιχαὴλ τοῦ συγκέλλου καὶ ὁμολογητοῦ Λόγος εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους καὶ πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις πρὸς τὸ τέλος τοῦ τριούτου λόγου."

16. "Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος ἀναγινωσκόμενος εἰς ὠφέλειαν ἡμῶν, καὶ σοφροσύνην, καὶ ποιῶν ἔργα ἀγαθὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ."

17. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος Περὶ νηστείας.

18. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. "Περὶ τῆς γενέσεως τοῦ πυρὸς καὶ ὅτι χείρον ἢ αὐτῆς ἡ ἀπόφασις τοῦ Κυρίου..."—β'. "Ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων, ἵνα μὴ τοῦτους θρηνοῦμεν."

19. "Διήγημα θαυμαστὸν καὶ ὠφέλιμον."

20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Βαῖα.

21. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου

"Λόγος περὶ τῆς συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν."

22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

23. "Ἀμωμος μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ψαλλόμενος ἐν τῇ κοιμῆσει τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

24. "Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς εὐρέσεως καὶ ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ."

Ἀρχ. Ἐτους διακοσιοστοῦ τρίτου ἐγένετο.

25. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια τοῦ Χριστοῦ.

26. "Θαύματα τοῦ μεγάλου Βασιλείου" δύο.

27. "Περὶ τῶν πασχάλιων, πῶς δεῖ εὐρίσκειν τοὺς κύκλους, τὸ Πάσχα..."

28. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως

"Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἐορτάζομεν τὴν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου μῆμην, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης."

29. "Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων" καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ μεγάλη ἐκκλησία."

"*Αρχ. Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ συγχωρήσει Θεοῦ τὴν αὐτοκρατορικὴν διέποντος ἀρχήν.*"

30. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς *Διγυκτίας*, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν *Σοφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.*"
"Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων."

3766. 232. *Χαρτ. 8. XVII (φ. 8, χρδ').*

1 (φ. α' α). "*Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν αἰτήσαντα πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου.*"

2 (φ. ιγ' α). "*Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου τοῦ μακαρίου πρὸς τὸν μέγαν γέροντα τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, ἦτοι συνασκητὴν τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα προφήτην διὰ τὸ διορατικὸν χάρισμα, ὃ εἶχε παρὰ τοῦ Θεοῦ.*"

3 (φ. ιθ' β). "*Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου Διδασκαλεία διάφοροι πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς, ἀναχωρησαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ Σερίδου, καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησάμενον μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τελευταίην καὶ τέλειαν σιωπῇ, καὶ τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου.*"

4 (φ. ρξδ' α). "*Τοῦ ἁγίου καὶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νέλου Περὶ τῶν ὀκτῶ τῆς πονηρίας πνευμάτων.*"

5 (φ. ροζ' β). "*Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου καὶ Θεολόγου Περὶ ἀρχῆς βίου ἀρμοζούσης τοῖς ἀρτι τῷ κόσμῳ ἀποτασσομένοις καὶ πρὸς τὸν μοναδικὸν ἀποτρέχοντι βίον, καὶ Διδασκαλία εἰς ἀρχαίους λυσιτελεστάτην.*"

6 (φ. ρπδ' β). "*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς βίου μοναδικοῦ, καὶ πῶς τίς ὀδῶ καὶ τάξει προβαίνει εἰς ἀρετὴν ἐν τῇ τῶν ἐντολῶν ἐργασίᾳ, εἰς τελευταίητα ἐρχεται.*"

7 (φ. ριβ' β). "*Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ γεναμένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευῆ Λόγος κ' περὶ τάξεως ἀρχαίων.*"

"Ἐπονται τοῦ αὐτοῦ ἕτεροι ε' λόγοι καὶ διδασκαλῆαι.

8 (φ. σκα' α). Τοῦ ἁγίου Νίκωνος Κεφάλαια ἀσκητικὰ γ'.

Λόγ. λς', κη', ν'. Περιέχεται καὶ ἐκλογή ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν Λόγων πατέρων, Κανόνων συνοδικῶν καὶ ἀποστολικῶν καὶ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

9 (φ. τκβ' α). "*Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος ἀσκητικὸς, περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς λοιμοὺς καὶ φθοροποιούς τῶν ἀνθρώπων.*"

10 (φ. τλζ' α). "*Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Παραίνεσεις κη' πρὸς μοναχοὺς.*"

11 (φ. υδ' β). "*Ἐρωτήσεις γερόντων, διαλέξεις πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ λογισμῶν, κατὰ πείσιν καὶ ἀπόκρισις.*"
"Ἰδ. καὶ κατωτέρω ἀρ. 24 (φ. χι' β)."

12 (φ. υς' β). "*Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει γηρασάντων, ὡς ἐν ἐπιτόμῃ, τὴν ἀκρὰν αὐτῶν ἀρετὴν δηλοῦντα.*"

13 (φ. υη' α). "*Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου α' (φ. υη' α). "Παραίνεσις πρὸς μοναχὸν ἐκπεσόντα, καὶ περὶ μετανοίας."*—β (φ. υς' α). "*Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀσκητικὸς*

πάνυ θαυμαστὸς καὶ κατανακτικὸς."—γ' (φ. υμη' α). "*Συμβουλίαι περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς Νεόφυτον μοναχὸν*" Κεφ. 4'.—δ' (φ. υξθ' β). "*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὀρθοῦ βίου Κεφάλαια πθ'.*"—ε' (φ. υπβ' α). "*Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοί.*"—ς' (φ. υ45'). "*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.*"—ζ' (φ. φ15' α). "*Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀσκητικοὶ εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.*"—η' (φ. φ3' β). "*Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαιον β', Παραβολή.*"

14 (φ. φκ' α). "*Ἐκ τῆς Διώπτρας τοῦ μοναχοῦ Φιλίππου ἀπ' ἀρχῆς στίχοι τοβ'.*"

"*Αρχ. Πῶς καθ' ὡς ἀμεριμνεῖς, πῶς ἀμελεῖς ψυχὴ μου. Τελ. Τὸ χαίρειν μετὰ χαίροντος, τὸ συμπερθεῖν πενθοῦσιν.*"

15 (φ. φκη' α). "*Διήγησις ὠραία καὶ ὠφέλιμος περὶ μετανοίας.*"

16 (φ. φλ' α). "*Περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ. τὰ λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν καὶ ὅπως ἡ αἰχμαλωσία γέγονεν ἔχει δὲ ὅπως.*"

"*Αρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν.*"

17 (φ. φλζ' β). "*Μηνὶ Νοεμβρίου ια'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ. Θαύματα τοῦ αὐτοῦ.*"

18 (φ. φμα' β). "*Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε'. Θαύματα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβίου.*"

19 (φ. φμβ' β). "*Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς.*"

20 (φ. φμδ'). "*Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος ἐπιστολιμαῖος πρὸς τινα ἠγούμενον αἰτήσαντα παρ' αὐτοῦ πεμφθῆναι αὐτῷ κανὼνα πνευματικῆς διδασκαλίας..."*"

21 (φ. φνδ' β). "*Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ φοβερά καὶ ὠφέλιμος.*"

22 (φ. φξ' β). "*Κεφάλαια ἐκ τῶν θεοφόρων πατέρων ὠραία καὶ ὠφέλιμα κατὰ ἄβον.*"

23 (φ. φξη' α). "*Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν βιβλίων πάνυ ὠφέλιμοι.*"

"Ἐκ τῶν συγγραμμάτων Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, ἀββᾶ Στεφάνου "*Ἐντολαὶ ιβ',*" Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Διαδόχου Φωτικῆς, τῆς Καινῆς Διαθήκης κτλ.

24 (φ. χι' β). "*Ἐρωτήσεις γερόντων καὶ διαλέξεις πρὸς ἀλλήλους περὶ λογισμῶν, κατὰ πείσιν καὶ ἀπόκρισιν.*"
Τούτων φαίνονται ἀντίγραφον τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 11 (φ. υθ' β) ἅτε γεγραμμένα ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

25 (φ. χις' α). [*Ἐπιφανίου Κήτρου*]" "*Αρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Φυσιολόγου, περιέχων τὰς φύσεις τῶν ζῴων, περὶ ὧν ἐμνημόνευσεν ὁ Δαβὶδ.*"

"*Αρχ. Κύριε μὴ ἀρπάξης ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος. Περὶ λέοντος. Ὅτε λέων μὴ εὕρῃσκει τί φαγεῖν, τί ποιεῖ πορευόμενος ἐν ἀγρῷ ἐρήμῳ.*"

"Ἐν τέλει. Τέλος τοῦ Φυσιολόγου· σύγνωτε οἱ ἀναγινώσκοντες τοῦτον, ἐπέπερ λίαν διεσφαρμένον τὸ ἀντιβόλαιον καὶ διεσφαλμένον.

- 26 (φ. χλη' β). "Λόγοι ἀρχαίων πατέρων ἁγίων."
Δύο βραχεῖαι διηγήσεις.
- 27 (φ. χλθ' α). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ."
- 28 (φ. χμ' α). "Τοῦ ἁγίου Μακαρίου."
Ἀρχ. Πρῶτον ὁ τῷ σκοπῷ τῆς εὐσεβείας τρέχων.
- 29 (φ. χμβ' α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου
"Λόγος περὶ ἀσκήσεως, πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν."
- 30 (φ. χμδ' α). "Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου
Περὶ καταστάσεως ἀρχαρίων καὶ περὶ τῶν μονοκελλιτῶν καὶ τῶν θελότων οἰκῆσαι ἐν κνωβίῳ."
- 31 (φ. χμθ' β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ."
- 32 (φ. χνα' α). "Μάρκου Μοναχοῦ Διήγησις
τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ θαυματουργοῦ Γεωργίου τοῦ μάρτυρος τῶν εἰς τοὺς Σαρακηνούς γενομένων."
Ἐν φ. 1 α Πίναξ τῶν περιεχομένων.
Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

3767. 233.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι

Ἀκέφαλος. Σφύζονται μόνον οἱ ἀπὸ τοῦ δ' καὶ ἐξῆς. Ὁ δ' (ἀκέφ.) ἀρχ... γὰρ τῶν ἀκούοντων ἂν εἴη μᾶλλον ἢ τῶν λεγόντων τὸ θαῦμα.—ε'. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Περὶ μετανοίας. "Ἀρχ. Εἶδετε τῇ προτέρῃ Κυριακῇ πόλεμον καὶ νίκην.—β'. Περὶ νήψεως ἦτοι νοουθεσία πνευματικά. "Ἀρχ. Καιρὸς λοιπὸν ἀδελφεὲ διανῆψαι. Τελ. (κολοβ. ὀλίγον μετ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν) ἵνα εὐμενῶς προσδέξηται σε καὶ ἀνοιξῆ σοι ἐν καιρῷ ταχέως...

3768. 234.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. σση').

1 (φ. α' α). "Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος μεταφρασθεὶς εἰς τὸν ὄφιν."

"Ἀρχ. Ὁμοιωθῆ ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνθρώπων οἰκοδεσπότη.

2 (φ. ζ' β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ Λόγου τινὲς ὠφέλημοι καὶ ἀναγκαῖοι"

3 (φ. μθ' α). "Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ Περὶ αἰσχυρῶν λογισμῶν."

"Ἀρχ. Ἀδελφοὶ οἱ ἀρχαῖοι μόσχους καὶ κριοὺς καὶ ἀμνοὺς πάντες εἰς θυσίαν προσέφερον τῷ Κυρίῳ.

4 (φ. νσ' β). "Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου."

Ἀπόσπασμα. "Ἀρχ. Ἐν τοῖς τῆς Καμπανείας μέρεσιν ἐν τῷ θρεῖ τῷ Εἰσμαρσίν ἀνὴρ τις σφόδρα εὐλαβεστάτος Μαρτίνος ὄνομα.

5 (φ. νζ' β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ" καὶ τοῦ Λαυσαϊκοῦ.

Μεταξὺ τούτων διάφορα ἀποσπάσματα Γρηγορίου Διαλόγου, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, ἀββᾶ Μάρκου καὶ ἄλλων. Τελευταῖα κεφάλαια φ. 4α' α "Διήγησις Θεοδώρητου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας." "Ἀρχ. Μοναχὸς τις διηγῆσατο ἡμῖν λέγων ὅτι παραβαλόντος μου ποτὲ τῷ ἁγίῳ Θεοδώρῳ.—φ. 4σ' α. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀββᾶ Παμβῶ" καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.—φ. ρβ' α. "Λόγοι ὠφέλημοι ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περὶ παθῶν σαρκικῶν," ὧν τινες

ἐχουσιν ἰδίας ἐπιγραφάς.—φ. ρμζ' β. "Περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ εἰδῶτος τὴν ὄπτασιν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι." "Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου.

6 (φ. ρξ' α). Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

α' (φ. ρξ' α). Βραχὺ ἀπόσπασμα. "Ἀρχ. Μὴ εἶπης μοναχὲ ὧδε στένωσις καὶ πόλεμος.—β' (φ. ρξά' α).

"Λόγος ἀσκητικός." "Ἀρχ. Δεῦτε ἀγαπητοὶ δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοὶ μου τὸ ἐκλεκτὸν ποιμνιον τοῦ Θεοῦ.—

γ' (φ. ροσ' β). "Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." "Ἀρχ. Προσέλθετε καὶ δεῦτε υἱοὶ φωτὸς ἀκούσατε.—δ' (φ. ρπβ' β).

"Λόγος πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν καὶ τῶν τιμᾶς ἀπαιτούντων." "Ἀρχ. Ἀγωνιῶ ἀδελφοὶ μου καὶ φρίττω καὶ τῇ λύπῃ καταβιβρώσκομαι.—ε' (φ. ριá' β).

"Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν"... Ἔστι δ' ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. γ'.

7 (φ. ριζ' α). Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου "Ὁμιλία ρηθεῖσα εἰς τὸν 5' ψαλμῶν καὶ εἰς τὴν παρείδησιν τῶν ἁγίων νηστειῶν."

"Ἀρχ. Πρέπουσαν τῇ τῶν νηστειῶν ἀρχῇ.

8 (φ. σί' β). "Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ τοῦ Ἀλεξανδρείας Περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἁγίων πατέρων ἐν Σινῆ καὶ Ραῖθου."

"Ἀρχ. Ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένη ἐν τῷ ταπεινῷ μου κελίῳ πλησίον Ἀλεξανδρείας, εἰς τόπον καλοῦμενον Κανωβόν.

9 (φ. σκθ' α). "Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ" Ἀπόσπασμα.

"Ἀρχ. Ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἰρηκεν τὸν ἐν ὀλίγῳ ἀπιστον καὶ ἐν πολλῷ ἀπιστον εἶναι.

10 (σ. σλα' α). Διήγησις ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. Ἐλεγεν ἡ μακαρία Συγκλητικὴ ὅτι πολλαὶ αὐ τοῦ διαβόλου παγίδες.

11 (σ. σλβ' β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν."

"Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ ὄσα τὰ τοῦ βίου μάταια.

12 (φ. σλθ' α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

α' (φ. σλθ' α). "Λόγος περὶ πνευματικῆς πανηγύρεως καὶ ἐντεύξεως τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν." "Ἀρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες πανηγύρεις ἐπιτελοῦνται.—β' (φ. σμ' β). "Περὶ μῆμης θανάτου." "Ἀρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες χθὲς ἐπειδὴ ἐλήλυθε βεβασιλευκός.

13 (φ. σμγ'). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Περὶ προσευχῆς καὶ κατανύξεως καὶ περὶ μῆμης θανάτου." "Ἀρχ. Ἀναγινώσκετε τὰς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας.

14 (φ. σνσ' α). "Ἀκολουθία εἰς τοὺς νεοφανεῖς

ἀστέρας καὶ θεολόγους καὶ διδασκάλους τῆς ἐκκλησίας Μελέτιον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας τὸν ἀπὸ Κρήτης καὶ Γαβριὴλ Φιλαδέλφειας τὸν ἀπὸ Μονεμβασίας καὶ Μάξιμον Κιθήρων τὸν Μαργουῖνον τὸν καὶ αὐτὸν ἀπὸ Κρήτης τοὺς ἐν ἐνὶ καιρῷ ἐπὶ στηριγμῷ τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων καὶ πατρικῶν παραδόσεων διαλάμψαντας, πονηθεῖσα Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτη Μυρίων εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια εἰς ἦχον πλαγίου τετάρτου."

15 (φ. σοβ' α). "Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ

ἐν ἀρχοῦσι κυρίῳ κυρίῳ Σκαρλάτῳ τῷ γραμματικῷ Ματθαίῳ ὁ Μυρίων ἐν Κυρίῳ χαίρει."

"Ἀρχ. Μὴ θαυμάσης μοι (ὡ τέκνων φίλτατε τῶν ἐμῶν) τῷ τῇ εὐγενεῖᾳ σου βιβλιάριον ἐπιστέλλοντι. Δρῶ γὰρ οὕτω δυοῖν ἔνεκα.

3769. 235. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Μαρτύριον του ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαλαράμ-
πους."

2. "Περὶ τοῦ μαγιστριανοῦ
ὅπως ἐρρήσθη τοῦ κινδύνου διὰ τῆς ἐλεημοσύνης."

"*Αρχ. Μαγιστριανὸς τις ὀνόματι Ζήνων ἐπιστρέφων
ἀπὸ Παλαιστίνης ἐπὶ Κωνσταντίνου πόλιν.*

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ
ἐλεημοσύνης.

5. "Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου

Ἀλβέρτου Μαρῖνου του Χίου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ
θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦγουν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς ἑτέρας."

"*Αρχ. Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου... Ἡ ἁγία ἐκκλησία,
ἀδελφοὶ ἀγαπῆτοί ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρει
πρὸς ἡμᾶς παθήματα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν
ἀπάνω του.*

6. Διηγήσεις.

α'. "Περὶ τοῦ σφάξαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ δια τον φίλον."
β'. "Περὶ τοῦ νυκταρίου."—γ'. "Περὶ τῆς παρθένου τῆς
πεσοῦσης εἰς πορείαν."—δ'. "Περὶ τοῦ ἐχόντος τὸν Χριστὸν
κουράτορα."—ε'. "Περὶ τοῦ δόντος πλουσίῳ τὰς λ' λίτρας
χρυσίου" εἶτα μεταμεληθέντος."—ς'. "Περὶ Ἰούλλου τοῦ ἐλεη-
μονοῦ ὅπως πέπρακε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν καὶ ὡς ἐρρήσθη τοῦ θανάτου
οὗτος διὰ τὴν ὑπακοὴν αὐτοῦ."—ζ'. "Ἐτεραὶ διηγήσεις γερόντων.

7. Βίος καὶ μαρτύριον Φεβρωνίας.

8. "Ἱστορία ὠφέλιμος."

"*Αρχ. Παρεβάλομεν ἐγὼ καὶ ὁ σοφιστὴς Σωφρόνιος
ἐν ἀλεξανδρίᾳ τῷ ἀββῆ Παύλῳ ἔχοντι μοναστήριον
εἰς τὸ Λιθαζόμενον.*

9. "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλῖτου
περὶ τινος λιστοῦ μετάνοήσαντος."

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ
Προδρόμου.

11. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Εὐγενίας καὶ τῶν
αὐτῆς γονέων.

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. XII, σελ. 2) ὅλης
ἐκκλησιαστικῆς.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3770. 236. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Νεοφύτου Ῥοδινῶ Ἐξήγησις

εἰς τὴν ὁδὴν τῆς Θεοτόκου, τοῦτέστιν εἰς τὸ Μεγαλνία ἢ
ψυχὴ μου τὸν Κύριον μοιρασμένη εἰς δώδεκα ὀμλίαις πολλὰ
ὠφέλιμα διὰ διδασκὰς καὶ κάθε φιλοπάρενον Χριστιανῶν."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Ὀμλία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Πανα-
γίας" (κολοβ.).

Προτάσσονται τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 α'. "Τῷ ἐξοχωτάτῳ καὶ αἰδеси-
μωτάτῳ καρδῶναι κυρίῳ Φραγκίσκῳ Βυωνκοπαγνίῳ Νεαπόλεως
ἀρχιεπισκόπῳ δεσπότη μου σεβασμωτάτῳ" Ἐπιστολὴ τοῦ
Ῥοδινῶ.—β'. "Παντελεήμονος Διγαρέδου τοῦ Χίου εἰς
τὴν βίβλον Νεοφύτου τοῦ Ῥοδινῶ" Ἐπίγραμμα.—γ'. "Ραφαὴλ
ἱερομονάχου Φραγκίσκου τοῦ Κροβάτου εἰς τὴν βίβλον Νεο-
φύτου τοῦ Ῥοδινῶ" Ἐπίγραμμα.—δ'. "Τοῖς ἀναγινώσκουσιν
ἐτοῦτο τὸ βιβλῶν ἐκκλησιαστικῶς ἀντάμα καὶ λαϊκοῖς ἀδελφοῖς

ἐν Χριστῷ περιποθήτοις Νεοφύτος ὁ Ῥοδινῶς Κύπριος ὁ Συναγῆς
σωτηρίαν παρὰ Θεοῦ."

"*Ἐξεδόθησαν τύποις μετὰ καὶ Μαρτυρίου τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Νεοφύτου ἐν Ῥώμῃ τῷ 1687. Ἰδ. ΣΑΘΑ Νεοελληνικὴ Φιλο-
λογία σ. 267. Εἰσι δὲ γεγραμμένα πάντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ
πλὴν τῆς εἰς Φραγκίσκον τὸν Βυωνκοπάγνιον ἐπιστολῆς.*

3771. 237. Χαρτ. 8. XVII.

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Διδαχαὶ

εἰς τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως μέχρι
καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Χανααίας.

3772. 238. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐρωτήσεις ἰβ' μετὰ τῶν οἰκείων ἀποκρίσεων.

α'. "Ποῖος παρέδωκε τελείσθαι τὰ μυστήρια ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὡς νῦν τελούνται."—β'. "Ποῖα διέταξαν τοὺς μὲν ἀρχιερεῖς
πάντα τὰ μυστήρια τελεῖν, τοὺς δὲ ἱερεῖς τινὰ μόνον;"—...α'.
"Ζητῶ μαθεῖν τίς πρωτεπενήσθη τὸν βαθμὸν τῶν ἱερῶν ἦτοι
παπᾶδων."—β'. "Δεικνυταὶ ἐν τοῖς πατράσι καὶ μάλιστα
παρὰ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἱερέας τελειῶ..."

Προτάσσεται Πρόλογος. "*Αρχ. Ἐπειδὴ παρὰ τινος τῶν
ἀρίστων μοι φίλων ἤξιωμα ἀποκρίσεις ἐκθέσθαι πρὸς
τὰς προβληθείσας αὐτῷ πεύσεις, οὐκ ἀπεσειδάμην τὴν
ἀξίωσιν οὐδὲ κατενάρκησα ὅλως πρὸς τὴν γραφὴν.
Τελ. ὑμεῖς ὅμως οἱ ταῖς ἐμαῖς ταύταις ἀποκρίσεσιν
ἐντευξόμενοι εἰ τι παρὰ χορδὴν εἴρηται (δέομαι ὑμῶν)
καὶ συγγνωτέ μοι τῆς ὀλιγομαθείας κᾶκεῖνο ὡς μὴ
καλῶς καὶ ὡς ἐχρῆν εἰρημένον φιλαδέλφως διορθώ-
σατε.*

3773. 239. Χαρτ. 8. XVIII.

Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

Περίεχονται Ἀποφθέγματα καὶ ἀπανθίσματα γερόντων καὶ
πατέρων, ἐν οἷς καὶ "Τοῦ Ἀββᾶ Μάρκου Περὶ νόμου πνευ-
ματικῆς," "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν οιομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι."
Περὶ τὸ τέλος τοῦ κώδικος χειρόγραφον σλαβικόν.

3774. 240. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι

α' (ἀκέφ.). "*Αρχ...κη' κεφάλαιον. Λίθον ἀκρογω-
νιαῖον τὸν Χριστὸν ὀνομάζει.—β'. "Λόγος πανηγυρικὸς
εἰς τὸν θεῖον καὶ ζωηφόρον Σταυρὸν...λόγος ε'."* "*Αρχ. Ἀάμπει
ἀπὸ τὴν σελασφόρον ἀνατολὴν ὁ λαμπρόμορφος ἐτου-
τος καὶ φαινόμενος ἥλιος.—γ'. "Ματαιώτης ματαιοτήτων
τὰ πάντα ματαιώτης· ὁ ἐκκλησιαστής εἰς τὸ α^{ον} κεφάλαιον,
λόγος ς'."* "*Αρχ. Παράπονον θλιβερόν καὶ πικραμένους
ἀναστεναγμοὺς βλέπω.—δ'. "Λόγος τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ
πάντα, λόγος ζ'."* "*Αρχ. Ὡς χόρτος μαρένεται καὶ ὡς
ἀνθος ξηρένεται πᾶσα εὐμορφία.—ε'. "Τῇ ἁγίᾳ καὶ
μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς ἐκούσιον προδωσίαν κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περιέχει δὲ καὶ πόσον εἶναι τὸ
βάρος τῆς ἁμαρτίας καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐξομολογεῖται τινὰς
καὶ τότε νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, λόγος
η'."* "*Αρχ. Ἀγγελοι, ἀνθρωποι, δίκαιοι, ἁμαρτωλοὶ,
δαίμονες καὶ ὅλα τὰ καταχθόνια πνεύματα, τί πται-
σιμον ἔχει εἰς τὴν ψυχὴν ὁ παραπονεμένος Ἰησοῦς;
—ς'. "Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ εἰς τὰς δέκα παρθένους
λόγος ι'."*—ζ'. "Λόγος διαφόρων ἁγίων ἀπλὸς καὶ ὠφέλιμος
περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργων τῆς ἁγίας Κυριακῆς, λόγος ια'."

“*Αρχ. Καθ' εκάστην ἡμέραν καὶ πᾶσαν νύκτα πολλὴν πόλεμον ἔχει ὁ διάβολος εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς. Ἄπαντες οἱ λόγοι ἐν τῇ καθωμλημένῃ.*”

3775. 241. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. *Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος “μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.”*

2. *“Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.”*

3. *Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαράλάμπους.*

4. *“Ἀπόδειξις ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη καὶ αἱ λειτουργίαι λυτρῶνσι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆν κόλασιν λόγος ὠφέλιμος.”*

5. *“Διήγησις ὠφέλιμος εἰς πᾶσαν ἄνθρωπον.”*

“Αρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπου ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος.

6. *Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικήτα.*

7. *“Περὶ τοῦ ποῦα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ τὸν θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν καὶ εὐχῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὅπου γίνονται διὰ τοὺς ἀποθαμένους Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.”*

8. [*Ἡσαίου μοναχοῦ*] *“Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερῶν διὰ τὰ σαραντάρια καὶ ζώντων καὶ ἀποθαμένων ἀνθρώπων.”*

9. *“Διήγησις περὶ τῆς Μαρίας ὅπου ἔσφαξε τὰ δύο τῆς τέκνα καὶ ὑστερον μετενόησε καὶ πῶς ἐπνίγη.”* Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 8—5, 7—9 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3776. 242. *Χαρτ. 8. XVIII.*

“Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.”

Λόγος ἐν τῇ καθωμλημένῃ. “Αρχ. Ἀπὸ δλα τὰ καλὰ δὲν εἶναι ὡσὰν τὴν ἀρετὴν ἄλλο καλλίτερον καὶ ὠφελιμώτερον.

3777. 243. *Χαρτ. 8. XVII.*

“Φυσιολογία νέα ἢ ἐποίησε

Δαμασκηνὸς ὁ Νανπακτοῦ μητροπολίτης ρανισάμενος ἐκ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων τὰ βιβλία διηγείται δὲ περὶ τῶν τε χερσαίων καὶ θαλασσίων καὶ πτηνῶν ζῶων.”

Προτάσσεται Ἀφιέρωσις ἐπιγραφομένη “Ὁ ἐν ἐπισκόποις ἐλάχιτος Δαμασκηνὸς τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ ἐν ἀρχοῦσι κύρ Μιχαὴλ τῷ Καντακουζηνῷ καὶ μεγάλῳ δομestικῷ εὐ πράττειν.”

Ἰδ. καὶ 794 (92), 1, 4259 (139), 2.

3778. 244. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. *Μαρτύριον Μαρίας τῆς Ῥωμαίας ἐν τῇ καθωμλημένῃ.*

2. *“Ἐκ τοῦ φυσιολογικοῦ Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κόνστρου.”*

Τὴν στάχωσιν τοῦ κώδικος ἀποτελεῖ φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.

3779. 245. *Χαρτ. 8. XVIII.*

1. *“Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀγιοστίνου Ἰσπανὸς Προσευχαὶ πᾶνυ θεολογικαὶ καὶ κατασκευτικαὶ ὡς ἐν σχήματι διαλέξεως πρὸς τὸν Θεὸν εἰς*

ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῶν διὰ προσευχῆς φιλοῦντων ζεῖ τῷ Θεῷ συνεῖναι.”

2. *“Εὐχαὶ ἕτεραι ἐτέρων ἁγίων πᾶνυ ὠραῖαι καὶ κατασκευτικαί.”*

3. *“Οἴκοι κδ' κατ' ἀλφάβητον εἰς Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ποίημα Ραματᾶ.”*

3780. 246. *Χαρτ. 8. XVI.*

“Γεωργίου Σχολαρίου τὸ Σύνταγμα τοῦ ὑστερον γενομένου Γενναδίου μοναχοῦ.”

“Τμήμα πρῶτον Περὶ τῶν αἰτίων τοῦ σχίσματος κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον σαφῆς ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ Λατίνου κακῶς φρονεῖν.”—“Τμήμα δεύτερον Περὶ τοῦ μακαρίου Ἀγιοστίνου καὶ καθόλου περὶ τοῦ πῶς δεῖ χρῆσθαι ἐκάστῳ τῶν διδασκάλων ὑμᾶς κατὰ ἀντιπαράστασιν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν κτιστῶν εἰκόνων καθολικὴ θεωρία.”—“Τμήμα τρίτον, ἐν ᾧ προκατάστασις τῶν πρὸς τὴν ἑστασιν λόγων καὶ ἐκθεσις τῶν ῥητῶν τῶν διδασκάλων τῶν παρ' ἡμῶν ἃ τὴν ἡμετέραν βεβαιοῦσι δόξαν, τὴν δὲ τῶν Λατίνων ἐλέγχουσιν.”—“Τμήμα δον', ἐν ᾧ λύσει τῶν ἐνοστάσεων, ἃς ἐπάγουσιν οἱ Λατῖνοι ἐκ τῶν ὑποδειγμάτων τε καὶ ῥητῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ὑπ' αὐτῶν τιθεμένης τάξεως καὶ τοῦ τὸν υἱὸν αἰτιῶν τοῦ πνεύματος εἶναι.”—

“Τμήμα εον', ἐν ᾧ δεικνύται καὶ ῥητοῖς ἁγίων καὶ λόγοις μὴ εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ πνεύματος αἰτιῶν καὶ ὡς ἐπαυαλήγει τῶν προειρημένων σαφηνεία τοῦ δι' υἱοῦ τί ποτε βούλεται, ῥήσεις τῶν διδασκάλων, ἀποφάσκουσι τοῦ υἱοῦ τὴν αἰτίαν τοῦ πνεύματος.”—“Λόγος 5ον', ἐν ᾧ δεικνύται, ὅπως δεῖ συμβιβάζειν τοὺς παρ' ἑκατέρου διδασκάλου καὶ ὅτι πρὸς τὸν τύπον τῶν παρ' ἡμῶν διδασκάλων τὰ τῶν ἀπ' Εὐρώπης διδασκάλων ἔλκεσθαι δεῖ καὶ ὅπως ὁ τύπος οὗτος σαφέστερός τε καὶ κυριώτερος καὶ ταῖς ἀρχαῖς τῆς πίστεως συμφωνότερος καὶ ὅτι ἄλλως συμβιβάζειν δεικνύται μᾶλλον ἀντιφάσκοντες, καὶ ἐπιλογος τῆς ὅλης πραγματείας.”

Ἐν τέλει· Ἐβλήθη τέλος ἡ παρούσα βιβλίος ἐν ἔτει 1597 ἐν δὲ τῷ νέφ' αφ' 45' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κς' ἡμέρα β' (=1597) ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰσιδώρου ἀμαρτωλοῦ ἐν Χίῳ.

3781. 247. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. *“Ἐκ ποίων αἰτιῶν αἱ νηστεῖαι λύονται.”*

Ἐν ἔτει 1610 Ἰουλίῳ ιθ' (=1610).

2. *Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.*

Ἐν ταύταις καὶ “Ἀέντος ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς... Θεοτόκου...”

3. *“Διδασκαλία πρὸς ἀρχαρίους μοναχοὺς γενομένη παρὰ Δανιὴλ ἱερομονάχου συγγενοῦς τοῦ ἐν διδασκάλου ποτὲ κυροῦ Χριστοφόρου τοῦ πᾶνυ.”*

“Αρχ. Προοίμιον “Ὅτι δὲ δεῖ καὶ διδασχὴν Θεοῦ ἐξηγητὴν ἀκούειν τὸν βουλόμενον, κἂν μὴ ἀξίος εἴη ὁ ταύτην λέγων φησὶν ὁ Κύριος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Τέλ. ὅσοι δὲ πάλιν τοῦτο ἀηδιάζονται μὴ ἀνακόπτειν ἐπιχειρεῖτωσαν τοὺς αἰρουμένους, ἵνα μὴ ὡς φίλαντοι καὶ κενόδοξοι ἡ κοιλιάδουλοὶ καὶ ἐμπαθεῖς ὑπὸ τῶν εὐφρονούντων καταγνωσθῶσιν.

4. [*Τοῦ αὐτοῦ*] *“Περὶ γαστριμαργίας καὶ ὅτι βλάπτει μεγάλως τὸν θέλοντα σωθῆναι καὶ περὶ ἄλλων πταισμάτων.”*

“Αρχ. Ἡ γαστριμαργία καὶ ἡ μετὰ οἴνου ἢ καὶ

ήδατος πολυποσία φέρει πολλήν ἀμέλειαν καὶ ἀχαμνωσύνην τῷ σώματι.

Προτάσσονται Ἱερεμίου "Τοῖς ἐντυγχάνουσι," Ἐπιγράμματα τρία.

5. Ἀθλήλου Λόγος ἀνεπίγραφος καὶ ἀκέφαλος.

Ἄρχ... ὁφθῆ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτοῦ δῶμεν συγγνώμην ἀλλήλοις δι' ἀλλήλων πειραζόμενοι. Τέλ. τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς καταλάβωμεν, τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς ἀπολαύσωμεν, σὺν ἀγγέλοις χορεύσωμεν, σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν τὸν κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

6. Βασίλειου τοῦ μεγάλου "Περὶ τῶν τεσσάρων θείων τεσσαρακοστῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ."

7. "Ἐκ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ ἁγίου Ἀμμωνᾶ καὶ ἑτέρων διαφόρων ἁγίων πατέρων."

Ἄρχ. Τέσσαρα πράγματα εἰσὶ καὶ ἐὰν ἐν ἐξ αὐτῶν ἕχη ὁ ἀνθρώπος οὕτε μετανοήσαι δύναται. Τέλ. (κολ.) Χριστὸν γὰρ μιμεῖται καὶ αὐτῷ συγκαθέζεται· μακάριος ὁ πολλοὺς εὖ ποιῶν....

8. Ἀποφθέγματα καὶ ἀπανθίσματα

Παύλου τοῦ ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν πρὸς Ἐφεσίους, πρὸς Γαλάτας, πρὸς Κορινθίους), ἐκ τοῦ Δευτερονομίου κτλ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 (πλήν τοῦ λόγου Διοντος Νεαπόλεως) καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3782. 248.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀναστασίου τοῦ Συναῖτου Εἰς τὴν παρεῖσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν.

2. "Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου ἱερομονάχου ἀκροατοῦ γενομένου κυροῦ Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου."

Ἄρχ. Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα... ὅποιος ἤθελεν εὐρη τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας του τὴ νὰ κάμη νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν του.

3. "Ἀνδρίου [Κρήτης] Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Μαξίμου ἱερομονάχου."

4. Μαξίμου τοῦ Παλοποννησίου Λόγοι ὀκτώ.

5. "Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς" Λόγος (κολοβ.).

Ἄρχ. Οἱ περισσώτεροι ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς τόσον ἐκεῖνοι ὅπου βαστοῦν τὸ σχῆμα τὸ μοναχικόν, τόσον οἱ εὐσεβεῖς ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὸν κόσμον.

6. "Λόγος τῶν ἁγίων πατέρων πάνυ ὠφέλιμος."

7. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικῶ.

8. Ἱερεμίου Β' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας

Συλλογίον περὶ μεταβάσεως τοῦ Σιλβέστρου εἰς Ἅγιον Ὄρος ὡς ἐξάρχου πρὸς διευθέτησιν τῶν κακῶς ἐχόντων.

Ἄρχ. Ἐπειδὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν πρὸς δύσιν καὶ Πελοπόννησον πέρις καταρχομένης ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει Θεσσαλονίκῃς διατριβούσης καὶ τὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγεννίων ἑορταζούσης ἐφάσσε θεοθεν εἰπεῖν καὶ ἠνώθη ἡμῖν ὁ ἁγιώτατος

πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κύρ Σιλβέστρος. Τέλ. Ἐπὶ τούτοις γὰρ ἀπασιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐπικυρωτικὸν σιγιλλιδῶδες ἡμέτερον συνοδικὸν γράμμα καὶ τοῖς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ δρεὶ πέμπεται εἰς δῆλωσιν καὶ ἐκπλήρωσιν καὶ ἀσφάλειαν, κατὰ τὸ ,ζγ' ἔτος ἐν μηνί Σεπτεμβρίῳ ἰνδ' γ'. Ἱερεμίας ἐλέψ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Σιλβέστρος ἐλέψ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῆς τῆς οἰκουμένης. Καὶ ἕτεροι δώδεκα ἀρχιερεῖς.

9. "Ὁμιλία τῇ α' Παρασκευῇ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης μ'." (κολοβή.)

Ἄρχ. Ἐὰν εἰς ταῖς λεγομέναις γούβαις καὶ τὰ μέταλα τὰ πολύτιμα τοῦ ἀργύρου ἢ τοῦ χρυσοῦ.

10. Ἀποφθέγματα πατέρων.

11. Ἀποσπάσματα εὐαγγελίων μετὰ τῆς ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 καὶ 9 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν.

3783. 249.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης τοῦ μακαρίου ἐκεῖνου κύρ Νεῆλου τοῦ Καβάσιλα Προομιον ἐν οἷς μέλλει διαλέγεσθαι πρὸς Λατίνους περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς."

Ἄρχ. Ἐγούμεθα δεῖν πρὸς Λατίνους ποιουμένους τὸν λόγον.

2. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] Λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."

3. Τοῦ αὐτοῦ "Λόγος δεῦτερος περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος..."

4. "Εἰς τὰς ὑπὲρ Λατίνων παρὰ τοῦ Βέκκου συλλεγείσας γραφικὰς χρήσεις ἐπιγραφῶν, πρὸς ἃς αἱ καθεξῆς τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] ἀντεπιγραφῶν δεκνύσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τοιαύτας ἐπιγραφὰς καὶ ἀντιθέτους οὕσας ταῖς συνελλεγμέναις τῶν ἁγίων ῥήσεσιν."

5. Διήγησις γέροντος.

6. "Συναγωγὴ ἱστοριῶν ὧν ἐμνήσθη ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τὰ Φῶτα λόγῳ."

7. "Συναγωγὴ ἱστοριῶν ὧν ἐμνήσθη ἐν τῷ πρώτῳ Σηπλιτευτικῷ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος."

8. "Περὶ τῶν πάντε ἀισθήσεων τῆς ψυχῆς."

9. "Στίχοι τοῦ κύρ Κωνσταντίνου καὶ βέστου τοῦ Γρανάτου εἰς τὴν βίβλον τὴν λεγομένην Διόπτραν."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

10. "Περὶ γενέσεως ἀνθρώπου καὶ πόθεν τρίτα καὶ ἔννατα καὶ τεσσαρακοστά."

3784. 250.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ὁμιλία εἰς ῥητὰ τῆς Γραφῆς τέσσαρες.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. "Ἀπολογία τοῦ σοφωτάτου κυρίου Ἐυγένιου

[του Βουλγάρους] Περί τῆς ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους φυγῆς. Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ πανσεβάστῳ μοι ἐν Χριστῷ δεσπότη καὶ πρῶτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῳ κυρίῳ κυρίῳ Κυρίλλῳ τῆν μετὰ τῆς ὀφειλομένης ὑποκρίσεως προσκύνῃσιν.”

Ἐβήρηται ἐκδομένη τύπος ὑπὸ Γ. ΑΙΝΙΑΝΟΣ ἐν Συλλογῇ ἀνεκδότων συγγραμμάτων Ἐυγενίου τοῦ Βουλγάρους. Ἐν Ἀθήναις, 1838 σ. 54 κ. ἐ. καὶ ΔΝ. ΓΟΤΔΑ ἐν Παραλλήλοις Βίαις. Τόμ. Β' σ. 12 κ. ἐ.

3. Ὁμιλία εἰς ῥητὰ τῆς Γραφῆς δύο.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου “Λόγος περὶ κρίματος Θεοῦ.”

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

5. Νεοφύτου τοῦ Πελοποννησίου Λόγος εἰς τροπάριον ἁγίας Παρασκευῆς.

Τὸ μὲν τροπάριον (ἀνεπιγραφον καὶ ἀκέφαλον) ἀρχ...τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον ἐργασαμένη φερῶνυμε τὴν δμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι Παρασκευὴ ἀθλοφόρε. Ὁ δὲ λόγος ἀρχ. Πολὺς τοῖς πολλοῖς ὁ λόγος περὶ τοῦ προκειμένου τροπαρίου, οἱ τὰ σπουδῆς ἄξια ὡς σαφῆ δῆθεν παρατρέχοντες, τούτου καὶ μόνου ἐπιλαμβάνονται διαπορούμενοι περὶ αὐτοῦ πρὸς οὐδ' ἂν γνοίεν παιδείας ὀπωσοῦν μετελεγηφύτας. Τέλ. Εἰ δέ τις ἕτερ' ἄττα ἐγκυμονῶν ἀποτεκεῖν ἐπέιγεται τὰς προεκτεθείσας ἡμῖν ἐνστάσεις ἀνασκευασάμενος πρότερον· εἶθ' οὕτως ἀποτικτέτω τὰ ἴδια. αψν* Νεοφύτος ἱεροδιάκονος Πελοποννήσιος ὁ ἐξ Ἑβραίων.

6. “Ἀνάπτυξις περὶ τῶν τοῦ Συνεσίου ἐπιστολῶν κατὰ τε λέξιν καὶ σύνταξιν.”

7. “Περὶ τεχνολογίας.” Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

3785. 251.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι.

α'. “Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.” Ἀρχ. Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς θαρρῶν καὶ πιστεύων.—β'. “Περὶ διακρίσεως.” Ἀρχ. Εἰς πᾶν πρᾶγμα φησὶ χρῆσμεν τὴν διάκρισιν.—γ'. “Περὶ προσευχῆς.” Ἀρχ. Ἐὰν εὐχῇ τῷ Θεῷ περὶ πολέμου, ἵνα λάβῃ αὐτὸν ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκ εἰσακούῃ σου μὴ ἐκκακῆσης.—δ'. “Περὶ ἐξόδου ψυχῆς.” Ἀρχ. Εἰ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί μου, οἷον φόβον καὶ ἀγῶνα καὶ ἀνάγκην ἐχομεν ὑποστῆναι.

2. Τοῦ αὐτοῦ

“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τῆς βιβλου...παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου...”

Ἰδ. καὶ 136 (9), 1, 957 (92), 1, 1150 (116), 1.

Ἐν τέλει· Εἰληφε Πέτρου Δαμασκηνοῦ τὸ πέρασ· γέγραπται τῇ χειρὶ Γαλακτίωνος ἱερομονάχου, ἐν ἔτει 945* μηνὶ Αὐγούστῳ ἰθ' ἡμέρᾳ (=1646).

3786. 252.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 128).

“Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου γενομένου πόλεως Τεφρῶν Διάλεξις μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβάν τ' ὄνομα.”

Ἀρχ. Τελεσθείσης ἤδη τῆς προσθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν παρεγένοντο οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ διαλεγῆναι ὡς ἐκελεύσθησαν· καὶ τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ Θρελύτῳ γενομένης αὐλῆ δὲ τοῦτο μεγίστη. Τέλ. ὁ δὲ ἅγιος, λαβὼν τὸν Ἐρβάν, καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοπροαιρέτως, καὶ βαπτισθέντων πάντων, ἐποίησαν δόξαν

τῷ Θεῷ· καὶ ἔγινε μεγάλη ζημία τῷ διαβόλῳ καὶ χαρὰς πλήρης ἐποίησαν οἱ Χριστιανοί· μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καὶ τοῦ βασιλέως.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐν φύλλῳ ἀγράφῳ Ἰωσήφ τοῦ Σκούλλτου τοῦ Ἑλληνικοῦ 1638· ἐν δὲ φ. 128 β' Ἰωάννου ἱερομονάχου, Ἰρλβ' (=1624). Φαίνονται δὲ ἀμφότερα ὀνόματα κτητόρων τοῦ κώδικος.

3787. 253.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. “Διήγησις καὶ ὁπτασία ὠφέλιμος

ὁρθοδόξου Δημητρίου τινὸς συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ ῥήτορος τεθείσα δὲ εἰς κωτὴν φράσιν παρὰ τοῦ πνευματικοῦ κῆρ Δαυρεντίου.”

Ὁ Μητροφάνης εἶνε πιθανώτατα αὐτὸς ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Διονυσίου, περὶ οὗ ἰδ. κατωτέρω ἀρ. 3788 (254).

3. Ἀσκητικὴ ἀκολουθία.

4. “Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεοθεν δεδώρηται...”

5. Στιχηρὰ εἰς τὰ Εἰσόδια.

6. “Ἐκλογή εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Θεοτόκου.”

Ἐκ τῶν τοῦ Ψαλτηρίου.

7. Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν.

Ἀρχ. Οὐδὲν δεσποτικοῖς ἀνυπότακτον δροῖς.

8. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Δύο μόνον φύλλα.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς, συνεσταχωμένου τῷ ξύλλῳ τοῦ περικαλύμματος.

3788. 254.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐπεταί “Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον.”

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος Δι παρούσαι Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μετεβλήθησαν εἰς ἀπλὴν φράσιν παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχου Ἰγνατίου δι' ἐπιταγῆς τοῦ παροσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ καθηγουμένου τῆς καθ' ἡμᾶς μονῆς τοῦ κῆρ Διονυσίου Μητροφάνους ἐν ἔτει Ἰρκς' μηνὶ Μαρτίῳ (=1618).

3789. 255.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἐν τέλει· Ἐβραν τέρμα αἱ Κατηχήσεις αὐταὶ παρὰ Θεώτου ἀβίου τε καὶ θύτου.. ἔτους Ἰρα^{ον} ἰνδ. 5' μηνὶ Μαρτίῳ (1593).

2. “Κυριακῇ β' τῶν νηστειῶν ψάλλεται

ἡ παρούσα ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ καὶ Παλαμά συντεθείσα παρὰ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Φιλοθέου.”

3. “Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἐν ἁγίοις

πατρός ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ.”

3790. 256.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Διηγῆσεις γερόντων καὶ πατέρων.

2. Ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν “Ὡφθῆσαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἄμοιροι.”

“*Αρχ. Συνήθεια καὶ τάξις παλαιὰ ἦτον ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ θεοσύλλεκτον ἄθροισμα τῶν ὀρθοδόξων ὅπταν οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐθέλασιν ἐρχεσθαι ἀπὸ τὸν πόλεμον.*”

3. “*Διδαχὴ εἰς τὴν ὑψώσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.*”

“*Αρχ. Μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα περὶ ψυχικῆς σωτηρίας ἐπιμελούμενος ὁ παντεπόπτης καὶ φιλάναθρος Θεός.*”

4. “*Παραδείγματα ἐξ ὧν εἶρηκε ὁ θεῖος Βαρλαάμ διδάσκων τὸν Ἰωάσαφ.*”

5. “*Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίου περὶ τινος ληστῆ μετανοήσαντος.*”

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.

7. “*Ἐτέρα ἱστορία ὠφέλιμος.*”

“*Αρχ. Ἐλεγον περὶ τινος νεωτέρας ὅτι ἐτελεύτησαν οἱ γονεῖς καὶ κατελήφθη ὀρφανή ὄνομα δὲ αὐτῆ Ταῖσια.*”

8. “*Περὶ τῆς ὀπτασίας, ἧς εἶδεν ὁ ἀββᾶς Μακάριος περὶ τῶν κεκοιμημένων.*”

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν ὑπόλοιπον τοῦ 1^{οῦ} ψαλμοῦ.

10. Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

11. “*Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ δούλου*

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου Ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀπὲρ τῆς ἐρμηνείας τῆς α^{ης} καὶ β^{ης} καὶ γ^{ης} γνωμολογίας, ἣ ἐνι τοῦ Ζωναρά.”

Προτάσσεται “*Προοίμιον τοῦ τὸ σύγγραμμα ποιησαμένου τὸ παρὸν προοιμίον ἔχον πρὸς τὸν ἀξιώσαντα ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν τῶν τετραστίχων τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά.*” *Αρχ. Εἰς σὴν χάριν, μακαριώτατε ἀδελφέ, τὸ πρόνημά μου τοῦτο πεπόνηται. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Προοιμίου ἐν τῇ φῶ. Σχόλιον Ζαχαρίου ἱερέως. Ἐκ τοῦδε τοῦ Προοιμίου δεδήλωται ὅτι καὶ ὁ θεῖος Ζωναράς τὰ τετραστίχα ταῦτα τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἠρμήνευσε· καίτοι δὲ ἡ αὐτοῦ πᾶσα ἐρμηνεία οὐκ ἔστιν ἐντετύχηκεν, εἰ μὴ τι καὶ ἡ παρούσα Νικήτα φιλοσόφου τοῦ καὶ Δαβίδ. Μεταξὺ δὲ τοῦ Προοιμίου καὶ τῆς Ἑρμηνείας “Ἑρμηνεία τοῦ Ζωναρά εἰς τὸ διστιχόν·*

Γρηγορίου πρόνος εἰμι τετραστιχίην δὲ φυλάσσω γνώμαις πνευματικαῖς μνημόσυνον σοφίης.”

12. “*Μάρκον μοναχὸν Κατὰ Λατίνων.*”

“*Αρχ. Ὅντως κατὰ μέθεξιν Θεοῦ εἰσὶν υἱοὶ οἱ περὶ δογμάτων μετὰ ἀκριβίας ἐπιμελῶς μαθεῖν ἐπιέμενοι.*”

13. “*Μαξίμου τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου*

τοῦ Μαργονίου Ἀπολογία τῆς συντομωτέρας ἐν εἰβει ἐπι-

Η.

στολῆς πρὸς τὴν ἐπ’ ἀμβωνος γενομένην περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως θεωρίαν τε καὶ ὡςπερ ἀπόδειξιν πρὸς τινὰς τῶν τῆς τάξεως τοῦ ἀγίου Φραγγίσκου Λατινιστῆ πρὸς αὐτὸν πρότερον συνθεῖσα· ἔπειτα δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκόπου εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν μετενεχθεῖσα. Τῷ πάνυ εὐλαβεῖ πατρὶ καὶ ἐν Χριστῷ παμφιλτάτῳ ἀδελφῷ κυρίῳ Πέτρῳ τῷ Δαβίλᾳ ἀρίστῳ τοῦ θελοῦ λόγου κήρυκι Μάξιμος ὁ Μαργονίου ἐπίσκοπος Κυθήρων σωτηρίαν ἐν Κυρίῳ.”

“*Αρχ. Ἐγὼ δ’, ὡ πάντων μοι φίλτατε Πέτρε, τὸ τε ὑπέροξόν σου τοῦ νοῦ σου καὶ τὸ μὴ τυχόν τῆς κατὰ τὸ εὐφραδὲς δυνάμεως. Τέλ. ἀλλ’ ἐνθα ἦ τε ἀλήθεια διῖθῆνοι τὰ τε τῶν θεολόγων συγγράμματα καὶ ἡ τῶν αὐτῶν ὑγιῆς διερμηνεύσεις. Ἐνετίησιν ἐκ τοῦ ἡμετέρου μουσειοῦ κατὰ τὴν ὑστάτην τοῦ Ἀπριλλίου τοῦ εφξ^ο ἔτους.*”

14. “*Τοῦ σοφωτάτου Βαρλαάμ Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα.*”

15. “*Ἰωάννου πάπα Ἐπιστολὴ πρὸς Φώτιον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.*”

“*Αρχ. Ἰωάννης ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ Φωτίῳ τῷ αἰδεσίμῳ καὶ καθολικῷ ἀδελφῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως χάριν ἀνωθεν πρὸς ἔργα σωτηριώδη.*”

16. Μελετίου Ἀλεξανδρείας.

“*Αρχ. Μελέτιος ἐλέψ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῆς τῆς οἰκουμένης. Τῷ ἱεροτάτῳ μητροπολίτῃ σὺν τοῖς ἐυλαβεστάτοις κληρικοῖς, εὐγενεστάτοις ἄρχουσιν καὶ ἀπαξάπαντι τῷ φιλοχρίστῳ καὶ φιλοθέῳ πληρώματι τῶν ὀρθοδόξων τοῖς ἐν Χίῳ τῇ εὐλογημένῃ καὶ περιφανῇ νήσῳ ἐν Κυρίῳ περιποθήτοις χάρις ἔλεος καὶ εἰρήνη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀμήν. Τέλ. Ἀντὶ πάντων καὶ πρὸ πάντων Χριστὸς ἡμῖν ἔστω καὶ πτωχὸς καὶ ξένος καὶ γυμνὸς καὶ πᾶσων καὶ θανατούμενος θάνατον Σταυροῦ· τοῦτον μὴ αἰσχυρθῶμεν διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ δὲ τοῦ κόσμου σώσα· τὸν κόσμον εὐδοκήσαντα, οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν, ἀμήν. Μαρτίῳ β^ο ,ζρς^ο ἐν Κωνσταντινουπόλει.*”

17. “*Τοῦ μακαριωτάτου κυροῦ Μελετίου*

Περὶ τοῦ νεωτερικοῦ τοῦ νέου καλανδαρίου. Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας Μελέτιος μέγας πρωτοσύγγελος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀλεξανδρείας.”

“*Αρχ. Καλῶς ἀληθῶς τε καὶ εὐλαβῶς ἔφη Βασίλειος ὁ μέγας.*”

3791. 257.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Σπουδίτου Κατηχήσεις ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη εφξξ^ο μηνὶ Ἀπριλλίῳ κε^ο (=1667).

3792. 258.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Νικηφόρου ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. “*Περίοδοι τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.*”

Σφίζεται μόνον ἡ πρώτη σελίς· τὰ δὲ λοιπὰ λείπουσιν.

3. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι ἀσκητικοὶ ιε΄.
Ἐν τούτοις καὶ “Παραβσεις τοῦ ὁσίου Μαρτιανου΄.”
4. Ἐπιφανίου Κέπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.
5. “Τοῦ ἁγίου Νελου Πρὸς Εὐθύμιον ἐπίσκοπον.”
Ἄρχ. Κατὰ πάντα μὲν χρόνον σπουδάζει ὁ Σατανάς.
6. Διηγῆσεις ἐκ τοῦ βίου τῶν ἁγίων πατέρων.
Ἄρχ. Ἐλήλυθέ τις προ βραχέος χρόνου πρεσβύτης τῆ ἡλικία.
7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
8. Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
9. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Λόγος ἀσκητικός.
Ἄρχ. Πόνος λέγειν ἀναγκάζει με, ἡ δὲ ἀναξιότης μου σιωπᾶν ἐπιτάσει με.
10. “Περὶ εὐχῆς καὶ ψαλμωδίας κεφάλαια διάφορα ὑπὸ ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ρηθέντα.”
11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον περὶ ἀσκήσεως.
12. Λόγος ἀνεπίγραφος.
Ἄρχ. Ἡ παιδευτικὴ παραχώρησις φέρει μὲν λύπην πολλήν.
13. “Ἐρώτησις μοναχοῦ τινος πρὸς ἅγιον γέροντα.”
Ἄρχ. Ἐρώτ. Τί ἐστι πάτερ τὸ βοηθοῦν τὸν μοναχὸν ἐν παντὶ πειρασμῷ καὶ θλίψει.
14. Διάφορα ἀποσπάσματα λόγων πατέρων (κολ.).

3793. 259.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Περὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.”
Ἄρχ. Πάλιν μιᾶ τῶν ἡμερῶν εἶχεν συνήθειαν ὁ μακάριος νὰ περιπατῆ μοναχὸς τὴν νύκτα.
2. “Περὶ τοῦ γενομένου θανατικοῦ ἐν τῇ Πόλει.”
Ἄρχ. Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐγίνεν θανατικὸν πολλὸ ἐν τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τόσον ὅπου ἐδύνατον ἕνας τὸν ἄλλον νὰ θάπτῃ.
Ἔτερα κεφάλαια α΄ “Περὶ τοῦ κλέπτου ἐκεῖνου ὅπου ἐκδινε τοὺς ἀποθαμένους.” Ἄρχ. Καὶ μετὰ ἡμέρας τινὰς ἀπέθανε θυγάτηρ μεγάλου τινος ἀρχοντος.—β΄. “Περὶ ὅταν ἐπῆγε ὁ δίκαιος εἰς τὴν πόρταν τοῦ Συναῖτου λεγομένην.” Ἄρχ. Πάλιν μιᾶ τῶν ἡμερῶν τὰ μεσοσσαράκοστα ἐπαιζεν ὁ ὁσῖος εἰς τὸ παζάρι.—γ΄. “Περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ Φιλαργύρου.”—δ΄. “Περὶ τοῦ πρόσφιλου νεανίου τοῦ Ἐπιφανίου.” Ἄρχ. Πάλιν ἕνας νέος προσεκολλήθη τὸν Ἐπιφάνιον τὸν ὁποῖον τὸν ἀνηφέραμεν καὶ πρωτίτερα.—ε΄. “Περὶ Ἰωάννου τοῦ πρόσφιλου Ἐπιφανίου.” Ἄρχ. Ἄλλος πάλιν νέος ὀνόματι Ἰωάννης ἡγαπημένος κατὰ πολλὰ καὶ φίλος τοῦ Ἐπιφανίου.—ς΄. “Περὶ τῆς γυναικὸς, ἧς ὁ ἀνὴρ ἐπλανᾶτον.” Ἄρχ. Μία γυναῖκα πάλιν ἐκατοῖκα πλησίον εἰς τὸ σπήτι τοῦ Ἐπιφανίου.—ζ΄. “Περὶ τῶν ὁράσεων τοῦ προφήτου Δαβὶδ.”—η΄. “Ὅταν ἐκίνησε ὁ διάβολος κατὰ τοῦ Ἐπιφανίου.”—θ΄. “Περὶ τοῦ διακόνου τοῦ πύρρου.”—ι΄. “Περὶ τοῦ πλουτοῦ.”—ια΄. “Περὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῆς.”—ιβ΄. “Περὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πορνοκαπήλου.”—ιγ΄. “Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς θεασαμένης τὴν ὄπτασιαν.”—ιδ΄. “Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ ἐπανελθόντος τῷ Ἐπιφανίῳ.”—ιε΄. “Περὶ τοῦ βδελυξαμένου ἀρχοντος τὸν ὁσῖον.”

Τελειώθη Ὀκτωμβρίου ἡ' ἐν ἔτη ρχιϛ' (=1616),

γραφεὺς περιχρὸς, μόλις ἦλθεν εἰς τέλος Ἀποστολος τὸ ὄνομα ἐπώνυμον Ἀνδρίστης.

3. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

4. “Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος μεταφρασθεὶς εἰς τὸν ὄφιν.”

5. “Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου τοῦ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων.”

Ἄρχ. Ὁ ὁσῖος πατὴρ ἡμῶν οὗτος Ἀντώνιος ἐξ ἀρχοντικῆς ἀξίας τῆ μοναδικῆ προσελθὼν πολιτεία.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3794. 260.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίος ἁγίου Φιλαρέτου.
Ἄρχ. (ἀκέφ.)...μετὰ χαρᾶς πρότερον ἐμπικλῶν τῶν ἀπὸ τραπέζης, εἶθ' οὕτως προπέμπων καταφιλῶν καὶ ἀσπαζόμενος.
2. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
3. “Θαῦμα γενόμενον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν μονὴν τὴν λεγομένην ἡ μεγάλη Ἀντιλήψις.”
Ἄρχ. Ἐν τοῖς μέρεσι τοῖς ἀνατολικοῖς μοναστήριον ὑπῆρχεν ὀνομαζόμενον ἡ μεγάλη Ἀντιλήψις.
4. Ἀββᾶ Δωροθέου Περὶ νηστείας.
Ἄρχ. Ἀδελφοί ὅστις φυλάξει ἑαυτὸν καλῶς.
5. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νελου Κεφάλαια εὐσύν-σπτα πάνυ ὠφέλιμα.”
6. “Περὶ μισομονομάχου τινὸς ἐπισκόπου.”
Ἄρχ. Γέγονέ τις ἐν τῇ ἀγία Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλει Ἱερουσαλὴμ ἀρχιεπίσκοπος ὀνόματι Ἄμωσ.
7. Τοῦ ὁσίου Ἀντιώχου
α΄. “Περὶ ἐνυπνίων καὶ πλάνης.”—β΄. “Περὶ τοῦ μὴ δέχεσθαι ὄνειρους.”
8. “Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰβήρων πῶς ἦλθεν εἰς θεογνωσίαν.”
Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου γυνὴ τις εὐλαβὴς καὶ ἀκρως ἐν ἀσκήσει καὶ ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει διαλάμπουσα ἀπηρέχθη αἰχμάλωτος ἐς Ἰβηρίαν.
9. “Περὶ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τοῦ Πρωτάτου καὶ τοῦ Βατοπεδίου καὶ τοῦ Ζωγράφου.”
Ἄρχ. Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ὄρει ἀνήγειρε τρεῖς ναοὺς.
10. “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τοῦ ματαίου βίου.”
Ἄρχ. Πάντες μὲν, ἀγαπητοὶ Χριστιανοὶ καὶ κατὰ καιρὸν ἀρχιερεῖς τε καὶ ποιμενάρχαι.
11. “Παραβολὴ εἰς τὸν μάταιον βίον.”
Ἄρχ. Ὁμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἀνθρώπων.
12. Βίος τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.
13. “Διήγησις ἐπωφελὴς περὶ τῆς θεανδρικής εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς φανερωθείσης ἐν τῇ κατὰ Θεσσαλονικὴ μονῇ τῶν Λατίμων συγγραφείσα

παρὰ Ἰγνατίου μοναχοῦ καὶ καθηγουμένου μονῆς τοῦ Ἀκαπνίου.”

14. “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ Ἀναστασίας τῆς πατρικίας.”

15. “Ἐξήγησις περὶ τίνος οἰκονόμου ἀνδρὸς εὐλαβοῦς ὀνόματι Θεοφίλου, ὑπὸ ἐνεργείας δὲ τοῦ διαβόλου ἀρνησαμένου ἐγγράφως τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν...”

Ἀρχ. Ἐγένετο ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων φιλοχρίστῃ πολιτείᾳ πρὶν ἢ τὴν ἐπιδρομὴν γενέσθαι τῶν Περσῶν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὀνόματι Ἀδανῶ τῆς τῶν Κιλικίων δευτέρας ἐπαρχίας οἰκονόμον γενέσθαι.

16. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ εὐρεθέντος ἀπὸ εἰκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου.”

17. “Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἣν εἶδε περὶ τῶν κεκοιμημένων ψυχῶν.”

18. “Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν κεκοιμημένων.”

19. “Διήγησις Ἰουδαίου τινὸς ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.”

20. “Διήγησις περὶ τῶν ἐπτά παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου.”

21. “Περὶ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ.”

22. “Περὶ ἐλπίδος, κεφάλαιον πάνυ ὠραῖον.”

23. “Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ὁπόθεν ἤρξατο καὶ τίνος εἰκὼν τυγχάνει καὶ τί τὰ ἀμφιάσματα καὶ τίς ὁ ταύτης σκοπὸς καὶ φωτισμός.”

24. “Ἐκ τοῦ [Γρηγορίου] τοῦ Διαλόγου Περὶ κοινότητος.”

Ἀρχ. Οὐδὲ τοῦτο παρασιωπήσας διέγνων.

25. “Περὶ Ἀνδρονίκου τοῦ ἀργυροπράτου.”

Ἀρχ. Ἦν τίς ἀργυροπράτης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ νεώτερος ὀνόματι Ἀνδρόνικος.

26. “Διήγησις περὶ σημειοφόρου πατρὸς.”

27. “Περὶ Ἰούδα τοῦ προδότου.”

28. “Διηγήματα περὶ τῶν ἐν Σινῶ ἁγίων πατέρων.”

Ἐν τέλει Ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἰρκζ' μηνὶ Φεβρουαρίῳ κ' (=1619).

29. “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου Περὶ φράσις καὶ Διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ προφήτου Μωϋσέως...”

Ἀρχ. Πρώτη καὶ μεγαλῆτερη παραγγελία εἶναι τοῦ Θεοῦ ὅτι νὰ μὴν πιστεύσῃς ἄλλον Θεὸν παρὰ τὸν Χριστὸν ὅπου εἶναι Θεὸς ἀληθινός.

30. [Παύλου Μονεμβασίας] “Περὶ ἱερῶν ἀναξίων διήγημα.”

Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου ἀρχῶν τις ἐν Πελοποννήσῳ. Ἰδ. καὶ 1598 (80), 1, 2522 (189), 2.

31. “Διήγημα φοβερὸν ὁποῦ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.”

Ἀρχ. Ἱερεὺς τις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καθαρὸς καὶ χρήσιμος.

3795. 261.

Χαρτ. 8. XIII.

1. [Ἁγίου Μαξίμου] Πρόλογος εἰς τὰ ἔργα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)...εἰς ἐτύγχανεν οὗτος ὡς θεὸς ἐδήλωσε Λουκάς ἱστορῶν τὰς τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἱερὰς πράξεις. εἰπὼν γὰρ τὸν ἀγιώτατον Ἀπόστολον γενόμενον ἐν Ἀθήναις.

ΜΙΟΝΕ IV. 15.

2. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου

α'. Περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας.—β'. Περὶ θείων ὀνομάτων.—γ'. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.—δ'. Περὶ μυστικῆς θεολογίας.—ε'. “Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηῶν Ἐπιστολαὶ διάφοροι” τὸν ἀριθμὸν ε'.

Ἄπαντα ταῦτα τὰ ἔργα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου πλουτίζονται ὑπὸ σχολίων παρασελιδίων, τῶν τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος δεκατέσσαρα φύλλα ἄλλου κώδικος (Χαρτ. XIV) συγγραφῆς θεολογικῆς. “Ἐν τῷ τούτῳ” Ἀδειαν εὗρεν ὁ διάβολος μετὰ τῶν αὐτοῦ δαιμόνων, ἀφ' οὗ τοῦ παραδείσου καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξέριστον διὰ τῆς παρακοῆς εἰργάσατο τὸν ἄνθρωπον, τὸ λογιστικὸν παντὸς ἀνθρώπου σαλεύειν. Ἐν δὲ τῇ φῶ Σουμεώνη.

Πρὸ δὲ τῶν ἐν τέλει ξένων φύλλων φύλλα τέσσαρα, γεγραμμένα δι' ἄλλης τρίτης χειρὸς, ἐν οἷς περιέχονται α'. “Τοῦ τε διασώμου κυροῦ Θεοδώρου θεωρήματα εἰς τὰ φεγγατὰ τῶν ἁγίων ὅτι δήποτε περὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ζυγραφοῦνται κυκλοειδῶς.”

Ἀρχ. (ἀκέφ.)...κύκλος πολλὰς ὡς ἐν αἰσθητοῖς εἰκόνας φέρει τοῦ πάντων αἰτίου Θεοῦ· αὐτὴν γὰρ ὡς περὶ ὁ κύκλος οὐτε ἀρχὴν οὐτε τέλος φαινόμενον ἔχει. Τέλει οὕτω περὶ κύκλου δε ταῖς τῶν ἁγίων κορυφαῖς περιτίθεται ὡς ἡμῖν ἐφικτὸν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.—β'. (φύλλον γ' καὶ δ'). Ἀποσπάσματα πατέρων.

3796. 262.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Κανόνες εἰς διαφόρους ἑορτὰς μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης τῷ κειμένῳ.

Ὁ α'. “Κανὼν λαμβικὸς τῶν Χριστοῦ γενῶν, ποιήμα Κοσμά μοναχοῦ” οὗ ὁ εἰρμὸς “Χριστὸς γεννᾶται...” Ἀρχ. ῥέυσαντα ἐκ παραβάσεως Θεοῦ τὸ κατ οἰκὸνα γενόμενον. Ἢ δ' εἰς αὐτὸν ἐρμηνεία ἀρχ. Διὰ τὸν Ἀδὰμ λέγει ὅτι ῥέυσαντα ἐκ παραβάσεως, ἦγον ἐξεληθόντα διὰ τὴν παράβασιν ἀπὸ τὸν παράδεισον τὸν κατ οἰκὸνα Θεοῦ γενόμενον. Οἱ δὲ λαοὶ κανόνες εἰσὶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀρκλά φιλοσόφου κτλ.

Ἐν τέλει: Τέλος λαμβικῶν κανόνων ἰ η σ ϛ' ἔτους Ἰλγ' Ἰνδ. εγ' (=1525).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τῆς εἰς τὸν Ἄδην καταβάσεως τοῦ Χριστοῦ.

3797. 263.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 288).

1. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

3. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀβραμίου.

4. Μαρτύριον ἁγίου Χαλαλάμπους.

5. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου “Περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρῖνειν καὶ μὴ μνησικακεῖν.”

6. "Κοσμά βεστήτορος Διήγησις ἐν ἐπιτομῇ τὴν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τελεσθέντων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου."

7. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ "Λόγος ἀσκητικός."
Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

8. "Περὶ τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῆς Σάρρας ἐκ τοῦ Παλαιοῦ."

9. "Ἱστορία πότε καὶ ποῦ καὶ κατὰ ποίους καιροὺς ἐφανερῶθησαν αἱ αἵρέσεις τῶν λατίνων καὶ πότε ἐφανερῶθησαν" ὅτι βλασφημοῦσιν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐξέβαλον τελείως τὸ μνημόσυνον τοῦ πάπα ἀπὸ τῶν διπτύχων."

10. "Γρηγόριος ἑλέψ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, Αἰγύπτου, Λιβύης, Πενταπόλεως καὶ πάσης Αἰθιοπίας.—Πιτάκιον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀπολογητικὸν πρὸς αὐτόν."

"Ἀρχ. Ἀγιώτατε δέσποτα πάπα καὶ πατριάρχα Ἀλεξανδρείας, Πενταπόλεως, Αἰγύπτου, Λιβύης καὶ πάσης Αἰθιοπίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἀγαπητὲ καὶ συλλειτουργγέ. Τέλ. εἰη δὲ ὁμῶς τῇ ἐκεῖθεν φιλανθρωπικῇ καὶ χάριτι καὶ φωτειδῶν ἐκεῖ καὶ ἀκηράτων τέρψεων συμμετασχόντας πᾶσι τοῖς θεαρέστως τὴν τοῦ Θεοῦ ποίμνην κατὰ τὸ αὐτοῦ βούλημα διΐθυνασιν, ὧν τῇ εὐαγεῖ μερίδι καὶ ἡμᾶς ὁ παραγαθος συνέταξε Κύριος.

11. "Παραίνεσις καὶ διδασκαλία καὶ ἀπολογία τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου κύρ Καλλιστοῦ καὶ τῆς περὶ αὐτὸν θέας καὶ ἱερὰς συνόδου περὶ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος γενομένη πρὸς τοὺς ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Τριῦβου εὐρισκομένους τιμωτάτους μοναχοὺς καὶ λοιποὺς ἱερεῖς."

"Ἀρχ. Τιμιώτατοι ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ἐν ἀγίῳ πνεύματι υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάριν, εἰρήνην καὶ ἔλεον καὶ πᾶν ἄλλον εἰ τι ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἐπεύχεται ὑμῖν ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος. Τέλ. τὸ μέγα καὶ οὐράνιον τοῦτο τοῦ βαπτίσματος δῶρον καὶ τοὺς ἱεροῖς τῷ λαῷ διδόναι καὶ τὸν λαὸν παρ' ἐκείνων δέχεσθαι· ὡς ἂν εἰη τὸ δῶρον ἀληθῶς δῶρον καὶ ἐλευθερία καὶ ἀπαλαγὴ τοῦ προγονικοῦ ἀμαρτήματος καὶ υιοθεσίας πρόξενον καὶ μηδαμῶς κατακρίσεως ἀφορμὴ πρεσβείας τῆς πανυπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἀμῆν.

12. "Ἐπιστολὴ τοῦ πατριάρχου κύρ Ἰσιδώρου πρὸς τοὺς μοναχοὺς, ὅπως ἐγεγόνει τὰ περὶ τοῦ Βαβλαάμ."

"Ἀρχ. Τιμιώτατοι ἐν μοναχοῖς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ. Τέλ. Δεινὸν γὰρ καὶ δεινοῦ πέρα μάλιστα· εἰ αἰτιώτατος ἄλλοις παραχωρηθεῖη γενέσθαι ψυχικοῦ κινδύνου, ὅπερ καὶ ὑμεῖς καὶ πᾶς τις ἄλλος εὐφρονῶν οὐκ ἄλλως ἐρεῖ· ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ εἰη μετὰ πάντων ἡμῶν.

13. "Ἱστορία παλαιὰ τῆς Ἰουδαίας."

14. "Ἐτέρα διήγησις."

"Ἀρχ. Ἐξέκλιας ὁ βασιλεὺς πιστὸς ἀνὴρ ὑπάρχων.

15. "Ἐτέρα ἱστορία."

"Ἀρχ. Δαβὶδ ὁ θαυμάσιος καὶ σοφώτατος.

16. "Περὶ τοῦ Ἀχαάβ καὶ τοῦ Ναβουθή."

17. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Πῶς δεῖ πιστεῦν τὸν Χριστιανὸν καὶ ὁμολογία τῆς πίστεως."

18. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ἀπολογητικὸς πρὸς τοὺς διαβάλλοντας τὰς εἰκόνας.

19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας.

20. "Κανόνες τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς θεοφόρων πατέρων καὶ ἄλλων διαφόρων."

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ πενήτων καὶ κατὰ πλουσίων καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.

22. "Τόμος ἐκ τῆς βίβλων τῶν γῶν βασιλέων."

"Ἀρχ. Θεσπίζομεν τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ διαλυθεσθαι τοὺς γάμους, οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, ἀλλ' ἕως μὲν ἔστιν φανερόν περιεῖναι ἢ τὸν ἀνδρα ἢ τὴν γαμετὴν μὲνεῖν ἄλυτα τὰ συνοικέσια συγχωροῦμεν.

23. "Διήγησις εἰς τὸν θρήνον Ἱερεμίου

περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμελεχ."

"Ἀρχ. Ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας προφῆτης ἐξ ἀναθῶθ πυλῶν τῆς κώμης περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρησεν.

24. Γρηγορίου Νύσσης Περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

25. "Περὶ φιλοχρηματίας"

ἐν στίχοις πολιτικοῖς.

26. "Γνωμικὰ"

ἐν στίχοις πολιτικοῖς.

27. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ποιήματα.

28. "Περὶ τοῦ Μωάμεθ."

"Ἀρχ. Καὶ τίς ἐκεῖνος ὁ λίθινος καὶ ἀνάληγτος τὴν ψυχὴν.

29. Σημείωσις περὶ τῆς ἐν ἔτει ιη' τῆς βασιλείας Λέοντος ἐπισυμβάσης θεομηνίας.

30. Βαθμολόγιον συγγενείας μετὰ τινων κανόνων.

31. "Στίχοι ὑψαιότατοι ποιηθέντες ἐπὶ στοὰ βέοντος ὕδωρ οὐ καὶ μμεῖται τὸ σχῆμα ὁ συγγραφεὺς."

"Ἀρχ. Στοὰς ὄρω τὸ μήκος ὡς μέγα, ψυχροῦν ὕδωρ ἤδιστον ἐμφέρει.

Ἔπονται ἄλλα Ἐπιγράμματα.

32 (φ. 184 α). Γεωργίου τοῦ Ἀμυρούτζι Στίχοι

α'. "Στίχοι τοῦ Ἀμυρούτζι εἰς τὸν Ἀμυράν."—β'. "Ἐτεροι στίχοι ἐπαίνου εἰς τὸν Ἀμυράν τοῦ αὐτοῦ."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ."—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικοί."—ε'. "Τοῦ αὐτοῦ."

Ἐδημοσιεύθησαν ἅπαντα ταῦτα τὰ ποιήματα ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος Τόμ. Β' σ. 275 κ. ἐ.

33. Ἐπιγράμματα.

34. "Ἐκλογή καταγνώσεως τοῦ ματαίου κόσμου."

35. "Κανόνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων."

36. "Ἐκθεσις χρονικῆ συντομωτέρα

συνθεῖσα ὃν ἀπλώτητι λέξεων κοινῶς διηγουμένη τὰ γεγονῶτα ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἃ μὲν οἰκεῖοι ὀφθαλμοὶ εἶδομεν ἃ δὲ ἀκούομεν ἐκ τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ οκνούμεν γράψαι."

"Ἀρχ. Βασιλεύων γὰρ κύρι Μανουὴλ ὁ Παλεολόγος ἔσχεν καὶ ἀδελφὸν τὸν κύρι Ἀνδρόνικον ὧν περ ἐτόφλωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ διὰ τὸν σταλῆσαι αὐτῶν μετὰ

τῶν υἱῶν τοῦ αὐθεντοῦς ὀνόματι Μουσῆ Τζελέπη ἀποδράσαντες γὰρ ἀμφότεροι ἐκ τῶν πατέρων αὐτῶν ἐλειλάτου τὰς χώρας· ὅθεν ποιήσαντες βουλήν ἢ πατέρες αὐτῶν ἐπίασαν αὐτοῖς. Τέλ. Τῷ αὐτῷ ἔτη ἀπέθανεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Σουλτὰν Μεχεμέτης, ὃς ἦν ἐκ τῆς Μαγνησίας καὶ ἔφερον αὐτὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει θάψαντες αὐτὸν, ἐνὼ κτίσας αὐτὸν ἡμαρῆτιον· νῦν γράψας πρὸς αὐτῷ πᾶσας τὰς νύσσους καὶ χώρας ἐν τῇ Ἀνατολῇ· ἐν δὲ τοῖς καιροῖς ἐκήνοις διεμηνύσατο ὁ ῥίγας τῆς Φράτζας, στείλας ἀποκρουσιάριον μετὰ χαρισμάτων πρὸς τὸν αὐθέντην, ὃπω στίλει ἀρμάδα κατὰ τοῦ ῥίγος τῆς Ἰσπανίας, ἔχων αὐτὸν ἐν κακίᾳ· ἦν γὰρ καὶ γυναικάδελφος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδ' ἐξήτει ἀρμάδα ἐκ τῶν Τουρκῶν ὃπως κυριεύσῃ καὶ ἐκ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ, ὡς οὐκ ἐστὶν ἰκανῶς τοῦ πολεμεῖν ἐν θαλάσῃ τάξας καὶ δωρεὰς μεγάλας καὶ ἡ ἐξοδος ὅσει ἀν γένηται ἐν πάσῃ τῇ ἀρ...

Τὸ χρονικὸν τοῦτο, καταλαμβάνον σελίδας τοῦ κώδικος 68, μένει ἀτελές.

37. Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
38. Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
39. "Περὶ ἐλπιδος."
40. Περὶ τοῦ Σολομώντος.
41. Ὑμνος τριαδικὸς καὶ Εὐχαὶ Θεκαρᾶ.
42. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εὐχὴ εἰς τὸν Χριστόν.
43. Ἀνδρίου Κρήτης εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας.

3798. 264.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
 2. "Ὑμνοι τριαδικοί."
 3. Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
 4. Τροπάρια.
 5. Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.
 6. "Ἀκολουθία τῆς θείας μεταλήψεως."
 7. Διάταξις τῆς θείας μυσταγωγίας.
 8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 10. "Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ποίημα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου."
 11. Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ὅλης ἐβδομάδος.
 12. Τὰ ἰα' ἑθρινὰ εὐαγγέλια.
 13. Ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις.
 14. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 15. Εὐχαὶ καὶ κανόνες.
 16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Πρόλογος καὶ ἀκριβὴς διάταξις περὶ τοῦ μετὰ φρίκης καὶ κατανύξεως καθ' ἵπουργεῖν τοῖς θείοις μυστηρίοις."
 17. Θεκαρᾶς.
 18. "Λύσις ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως."
 19. Εὐχαί.
 20. "Εὐβδομαρία."
 21. Γνωμικὰ καὶ ἀποφθέγματα.
- Ἀρχ. Πολλοὶ δοκοῦντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσὶ. Τέλ.

Τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Παλαιωθὲν γὰρ τραῦμα ψυχῆς καὶ κακοῦ μελέτη χρόνῳ προσωχθεῖσθεῖσα διείσταν ἐστὶν ἢ καὶ παντελῶς ἀνίσταν ὡς τὰ πολλὰ τῆς ἐξεως εἰς φύσιν μεθισταμένοις.

22. "Περὶ καλλανδῶν."

23. "Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου Ἐκ τῶν Χρονικῶν."

Ἀρχ. Μετὰ τὸ πληρωθῆναι πεντάκις χίλια ἔτη καὶ πεντακῆσσια ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπεδήμησεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

24. "Τοῦ αὐτοῦ [Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου]

Ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ."

Ἀρχ. Ψυχὴ περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε μηδὲ ἐκδίδασκε τὸν Θεὸν τὸ συμφέρον.

25. "Κανὼν κατασκευτικῶς πρὸς τὴν πανάχραντον Θεοτόκον."

26. "Τοῦ ἀγνωτάτου πατριάρχου κῦρ Φιλοθέου

Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."

27. Κανόνες ἱκετήριοι εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Θεοτόκον.

28. "Μέθοδος ἐρμηγία τῶν ἑωθινῶν εὐαγγελίων."

29. Εὐχὴ.

Ἀρχ. Δέσποτα Κύριε ἡ ζωὴ τῶν ὄλων.

30. Ὀδηγία πρὸς εὐρεσιν τοῦ Πάσχα (ἀνεπίγραφος).

Ἀρχ. Ὁ θέλων ἐπίστασθαι τὰ τε νόμου καφάλαια καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν Πάσχα, ὀφείλει ἀποστοματίσαι τὰ παρόντα ψηφία.

31. Ἐπιγράμματα "Μελιτινοῦ" (= Μελιτηνίου?), [Ἰωάννου τοῦ] "Γεωμέτρου," [Μανουὴλ τοῦ] "Φιλῆ."

32. "Εὐχὴ τῷ Θεῷ."

33. "Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως Βουλγαρίας κῦρ Θεοφυλάκτου."

Ἀρχ. Ἦν δὲ ἄρα ὁ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης καὶ θεολόγος καὶ συγγενῆς τοῦ Κυρίου.

34. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου."

35. "Περὶ τοῦ μὴ δεῖν μετατίθεσθαι

ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν."

36. "Κανὼν τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."

37. "Κανόνες τῶν ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."

38. "Περὶ τῶν κατὰ συνήθειαν ἐχόντων γυναικῶν."

39. "Περὶ διγάμων."

40. "Κανόνες τῶν ἐν Γάγγρα συνελθόντων ἁγίων πατέρων."

41. "Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίτου."

Ἀρχ. Ἐὰν δὲ φθάσει ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν τότε Σάββατον τοῦ δικαίου Λαζάρου.

42. "Κανὼν τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."

43. "Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."

44. Ἀκολουθία εἰς μοναχοῦς.
Ὁ κώδις κολοβός.

3799. 265.

Χαρτ. 8. XV.

1. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου

α'. Περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας.—β'. Περὶ θείων ὀνομάτων.—γ'. Περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.—δ'. Περὶ μυστικῆς θεολογίας.—ε'. Ἐπιστολαὶ δέκα.

Προτάσσεται ἡ Γεωργίου ἱερομνήμονος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Παχυμέρη Παράφρασις εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην ἐκ προτροπῆς τοῦ ἀγιωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Ἀθανασίου ἐπιδημοῦντος τῇ Κωνσταντινουπόλει, πρὸς δὲ καὶ τὸ προῖμον.

Ἐκάστου τῶν ἔργων Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου προτάσσεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων. Συνοδεύονται δὲ πάντα ὑπὸ παρασελιδίου ἑρμηνείας τοῦ Παχυμέρη.

2. Ἡμερολόγιον ἐπισκόπου Ἐμμέσης Περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαϊώδης. Κεφ. μγ'.

3. Πρόκλου διαδόχου Δυκίου Στοιχείωσις φυσική.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐν τῷ παραφύλλῳ γέγραπται χειρὶ μεταγενεστέρᾳ, πιθανώτατα τῇ τοῦ Νικόδημου τοῦ Ἀγιορείτου (XVIII αἰῶνος), τὸ ἐξῆς σημεῖωμα Ἀνέγνων ταύτην τὴν ἱερὰν καὶ τῶν μυστικῶν δογμάτων τοῦ πνεύματος πλήρη καὶ ὡς μεγαλόδοξον βιβλίον καὶ οὐ πολλοστὴν ἑκαρπώσαμένη τὴν ὠφέλειαν. Νικόδημος μοναχὸς δὲ ἐκ Ναζίας.

3800. 266.

Χαρτ. 8. XVII.

1. [Θηκαρὰ μοναχοῦ:]

α'. Ἑρμηνεία ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. (ἀκέφ.)...ἐξυπνίζουσι τὴν αἴσθησιν τῆς ψυχῆς ὥστε βλέπειν αὐτὰ συνετῶς. Ἡ πρώτη θεωρία ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις τὸ βλέπειν τὰς διαφορὰς τῶν φύσεων καὶ θαυμάζειν τὸν κτίσαντα.—β'. Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία περὶ διαφορὰς τῆς νηπτικῆς εὐχῆς. Ἀρχ. Τὴν αὐτὴν εὐχὴν περὶ ἧς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν οὕτω παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀσκητῶν ἐδιδάχθημεν λέγειν.—γ'. Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία πῶς δεῖ καὶ δεῖν δεῖ μεταγράφεω τοὺς ὕμνους καὶ δεῖ οὐ δεῖ ἀφιέναι τί ἀπὸ τῆς δλης ἀκολουθίας ταύτης καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν τῆς ἡμέρας ἀκολουθίαν καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους ἔστι δὲ αὕτη ἡ ἑρμηνεία ὡς πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου.

2. Ἡμερολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον εἰσι δὲ ποίημα Θηκαρὰ μοναχοῦ.

Μετὰ προοίμιον.

3. Θηκαρὰ Πενθικαὶ εὐχαί.

4. Διάφοροι εὐχαί.

5. Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηται...

6. Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθείας.

7. Ἀποφθέγματα πατέρων.

Ὁ κώδις κολοβός.

3801. 267.

Χαρτ. 8. XIII.

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία.

α'. Ἑρμηνεία Ψαλμῶν τοῦ Δαβὶδ ἐν ὁμιλίαις ἑπτακαίδεκα,

ὡν α' "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ψαλμοῦ,"...ιζ'. "Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ρε΄ ψαλμόν."—β'. "Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας λόγος α΄." Ὁμιλ. ιη'.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας λόγος δεύτερος." Ὁμιλ. ιθ'.—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ." Ὁμιλ. κ'.—ε'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐχαριστίας." Ὁμιλ. κα'.—ς'. "Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν..."

2. Ὁπτασία τοῦ ὁσιομάρτυρος Γρηγορίου

τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, ἣν ἐβλήθει τῆς τοῦ φρουρίου πόλεως Ἀρταξά μόνος ἰδεῖν ἠέλιωτο καὶ διὰ τοῦ θαύματος ὑπερβολῆν ὁραθῆναι μὲν φοβερὰ ἐνηχηθῆναι δὲ ταῖς ἀγοραῖς σωτήριος.

Ἀρχ. Ἐδόκει μοι ὁ οὐρανὸς ἀνεωχθῆναι καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ ἐναπολειφθέντα τῷ κυρτώματι ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν διαιρεθέντα ἐστηριγμένα ἐφ' ἑκατέρου τμήματος μένειν.

3. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Τηριδάτου

πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Καισαρείας Λεόντιον ὑπὲρ τῆς χειροτονίας τοῦ Γρηγορίου.

Ἀρχ. Σκότος ἡμᾶς ἐκ πολλοῦ βαθὸ καὶ ἀμαρτιῶν τε τῶν ἄλλων ἐκάλυπτε καὶ ἀσεβείας.

4. Λόγοι ἀββᾶ Συμεὼν τοῦ Θαυμαστοῦ

πρὸς τοὺς γέροντας, προτραπέντος παρ' αὐτῶν εἰπεῖν.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ὁ πίναξ, τὸ πρῶτον φύλλον τῆς α' ὁμιλίας τοῦ Βασιλείου καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. 2—4 εἰσι γεγραμμένα χειρὶ νεωτέρᾳ XVII αἰῶνος.

3802. 268.

Χαρτ. 8. XV.

Νηπτικὴ ἐκλογή κεφαλαίων ρο'.

Ἀρχεται διὰ τῶνδε Ἰρη τὸν ἐντυγχάνοντα τὴν παροῦσαν πυκνίδα γινώσκων ἀκριβῶς ὡς εἶναι αὐτὸν σχεδὸν πᾶσαν αὐτῆς τὴν πραγματείαν, οὐ περὶ σωματικῶν ἀρετῶν τῶν ἐξω ἀνθρώπων καθερόντων, ἀλλὰ περὶ νοητῆς ἀρετῆς καθερούσης καρδίας, ἥτις περὶ τῶν ἁγίων πατέρων καρδιακῇ ἡσυχία προσηγορεύθη καὶ προσοχῇ καὶ φυλακῇ καρδίας καὶ νήψις καὶ ἀντίρησις καὶ λογισμὸν ἔρευνα καὶ νοδὸς τήρησις ἔχων δὲ καὶ τὴν τοῦ μεγάλου κανῶνος παλαιὰν τὴν καὶ νεὰν ἐξήγησιν τέλειον. Ἀβτη ἀπεσβέσθη ἀφ' ἡμῶν διὰ τὸ ἐκπαλαὶ κατὰ μικρὸν ἀμεληθῆναι ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν πατέρων καὶ διὰ ταῦτα χαωθῆναι ἥτις χωρὶς διδασκάλου οὐ πέφυκεν προσκτᾶσθαι τινὶ διὰ τὸ εἶναι ἐτέρας νόθους δύο ὁμοίας ταύτης, μὴ μόνον τρέφουσαι τὸν εὐρόντα, ἀλλὰ καὶ μάλλον λιμαγχοῦσαι. Ἡ μὲν πρώτη ὄργανον σαφῶς δικνεῖσα διαβδλψ, ἡ δὲ δευτέρα οὐ μὴν φανερώς ποιούσα ὡς ἡ πρώτη, ἀλλὰ κεκρυμένως χαίρων ταύτης κατὰβλάπτει τὸν ἕτερον κενόδοξον καὶ ἱματίαν καὶ κατὰ πάντων ἐπέρεσθαι καὶ εἶναι τι μὴδὲν ὦν τὸν ταύτης ἐραστὴν ἀποφαίνουσα διὰ δὲ τῆς τρίτης χρεῖα ὡς ἔφην ἀπλανοῦς διδασκάλου διδὸς ἡτητέον.

Τὰ ρο' κεφάλαια, ἐξ ὧν συνίσταται ὁ κώδις, εἰσι βραχέα καὶ ποικίλης ὄλης, τὰ δὲ πλείστα φέρουσιν ἰδίας ἐπιγραφάς. Περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς πλὴν τῆς ἐν τῷ ἄνω παρατεθέντι τίτλῳ μνημονευομένης Ἑρμηνείας τῶν κανῶνων (κεφ. ξθ'—ρμα') διάφορα Κεφάλαια νηπτικά, Ἀποσπάσματα πατέρων, Διηγήσεις ἐκ τῆς Παλαιᾶς γραφῆς, Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ κτλ. Μακρότερον δὲ τῶν λοιπῶν ἐστὶ τὸ κεφ. ρξε' "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ περιήγησις τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα

καὶ Σωφρονίου τῶν κειμένων ἐν τῷ βρει τῷ Μελεῖα συγγραφῆς παρὰ εὐτελοῦς καὶ ταπεινοῦ μοναχοῦ Ἀκακίου τοῦ Σαβαΐτου.” —Κεφ. ρξγ’. “Διάλεξις μερικὴ πῶς δεῖ διαλέγεσθαι τοῖς Ἰσσηλίταις μυθολογουμένοις τὰ περὶ Μωάμεθ.” —Κεφ. ρξδ’. “Διάλεξις Χριστιανοῦ καὶ Ἰσσηλίτου δι’ ἐρωταποκρίσεων περὶ τῆς ἀμμηγίου πίστεως τῶν Χριστιανῶν.” —ρξε’. “Λόγος τινὸς σοφοῦ περὶ τῶν ἀζύμων, ὃν καὶ χρῆ τὸν φιλομαθῆ καλῶς ἐπίστασθαι” (κολοβ.), ἐν ᾧ “Περὶ τῶν κτισμάτων” (ἀτελής). Παρεμβεβλημένοι εβρηταὶ Μῦθοι Ἀρχ. Ἀνὴρ τις θηρευτῆς λύκον θεασάμενος.—Δύο ἀλέκτορες ἀλλήλοισ ἐμάχοντο.—Περιστέρα τις σφόδρα ἐδίψα.—Κόραξ ἀετὸν ἐθεάσατο ἄρα τῆς ποίμνης ἀφαρπάζοντα.—Δαγῶδες τις ἐδίψα καὶ ἐν φρέατι κατήλθε τοῦ πιεῖν ὕδωρ.—Ταῦρος εὐρηκῶς κοιμώμενον λέοντα.—Ποιμὴν τις ἀπολέσας ἐν τῶν προβάτων.—Λέων προσβαλὼν ταύροις δυσίην.—Ἀλώπηξ καὶ πίθηξ.—Ἐλαφὸς τις διψῶσα.—Ἦν τις κύνων χαλκῆν τινῶν ἐν οἰκίᾳ διάγων.—Ἀλώπηξ θεασαμένη ἐγκάθειρκτον λέοντα.—Ὅφις τις ἔρωπυ.—Λέοντος δορὰν κύνας εὐρόντες.—Ἐλαφος νόσφ περιπεσοῦσα (κολ.).—Κεφ. ρξθ’. “Περὶ τῶν ἐτῶν τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῶν δευτέρων.” —Κεφ. ρο’. “Ποῦ ἐγράφη τὰ Εὐαγγέλια,” ἐν ᾧ καὶ “Περὶ δεκαλόγου.” Ἐπονται Ἰωάννου τοῦ Δαμασκοῦ καὶ Ἐπιφανίου [Κύπρου] τινὰ καὶ Πασχάλιον.

Ἐν τέλει Ἐπληρώθη κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἔτους 5798 ἡνδ' ἡνδ. [θ'] (=1446) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Συμεῶν τέλανος ἱερομονάχου.

3803. 269. Χαρτ. 8. XV. (φ. 469).

Ι (φ. Ι α). Ἀδελφου Λόγοι.

α'. Ἀρχ. (ἀκέφ)...κόπου, οὕτως οἱ δυνάμει καὶ συνέσει ἰδία πρὸς τοὺς ὑπὲρ σωτηρίας ἀποδύμενοι κόπους σωθῆναι δύνανται. Τέλ. ὥστε εἶναι ὡς περ ἐκείνων θεάνθρωπον, οὕτω καὶ τὸν πιστεύοντα ἀνθρώπου θεόν· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.—β' (φ. 4 α). “Τοῦ αὐτοῦ” (ἐν τῇ ψα) “Περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς βίου μοναχικοῦ καὶ πῶς τις δόξαι καὶ τάξει προβαίνων εἰς ἀρετὴν ἐν τῇ τῶν ἐντολῶν ἐργασία εἰς τελειότητα ἔρχεται.” Ἀρχ. Ἀνθρώπος ὁ πάντων καταφρονήσας τῶν δρωμένων καὶ αὐτῆς αὐτοῦ τῆς ψυχῆς. Τέλ. καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς τῶν τοιούτων γνώσεως δοξάσωμεν αὐτὸν καὶ αὐτὸς δοξάσῃ ἡμᾶς...ἐν αὐτῷ...τῷ Θεῷ ἡμῶν ὃ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—γ' (φ. 8 α). “Τοῦ αὐτοῦ Πῶς ψυχὴ διὰ πίστεως καὶ τῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἐργασίας καθαίρεται καὶ τὴν ἐξ ὕψους τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνδύεται δυνάμει καὶ Θεὸν καταξιοῦται ἰδεῖν.” Ἀρχ. Ξένα θεάματα ὄρα ὁ νοῦς ὁ Θεῷ συγκραθεῖς διὰ πίστεως...ἐπιγροῦς αὐτὸν διὰ πράξεως καὶ βλέπειν αὐτὸν...ἀξιώθεις. Τέλ. ὡς ἂν καὶ τὸ θεῖον φῶς αὐτὸν τὸν Χριστὸν ἐντεῦθεν ὀψώμεθα καὶ μένοντα ἐν ἡμῖν κτησώμεθα· καὶ διὰ τοῦ παναγίου αὐτοῦ πνεύματος, τρέφοντα καὶ ζωογονοῦντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ ἀπογεύοντα τῆς ἐνηθόνου γλυκύτητος τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων τῆς βασιλείας αὐτοῦ.—δ' (φ. 12 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀλλοιώσεων ψυχῆς τε καὶ σώματος· τῶν ἐξ ἀέρος· τῶν ἐκ στοιχείων· τῶν ἐκ βρωμάτων καὶ τῶν δαιμόνων ἐπιγενομένων ἡμῶν.” Ἀρχ. Ὁφείλει ὁ μοναχός, μὴ μόνον τὰς ἐν τῇ ψυχῇ γενομένας ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολὰς ἐπίστασθαι καὶ νοεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν. Τέλ. ἄτε δὴ

ὡς φωτισθεῖς καὶ αὐτὸς ἀνωθεν καὶ ἀνακαλύπτων βαθέως τοῖς μετὰ πόθου ζητοῦσι τὰ βάθη μαθεῖν τὰ τοῦ πνεύματος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2 (φ. 17 α). “Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Λόγος περὶ τοῦ ὅπως εἰς Χριστὸν πιστεύειν

ὡς συμπάσχειν χρεῶν τούτω τῷ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάσσειν καὶ πρὸς νοητοῦς ἐχθροῦς παλαίειν διὰ νοῦ τηρήσεως· ὃν ὀφείλομεν ἀεὶ παρέχειν πρὸς τὰ πάθη τοῦ σωτήρος· καὶ κατ' ἐφικτὸν μιμῆσθαι τούτω ὅπως τῶν αὐτοῦ ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τύχωμεν τῶν αἰώνων.” Ἀρχ. Τὸ πιστεύειν εἰς Χριστὸν, κοινὴν πάση τῇ κτίσει καὶ προαιρέσει ἀγαθῇ τὴ καὶ φαύλῃ. Τέλ. καὶ οὕτως ἀμωμοὶ καὶ ἀσπιλοὶ διὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καταρτισθέντες, τῆς αἰωνίου βασιλείας τυχεῖν ἀξιοὶ γενώμεθα· ἐν αὐτῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

3 (φ. 28 β). “Ἐκλογὴ ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.”

4. “Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου καὶ ὄντως μεγάλου Μακαρίου [τοῦ Αἰγυπτίου] Ἐκλογὴ ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν λόγων αὐτοῦ.”

5. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος ὠφελιμώτατος περὶ τοῦ ὅτι ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς ὁ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶ χωρισμένος.”

6. Τοῦ αὐτοῦ Διδασκαλίας.

7. Ἐκ τῶν λόγων Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκλογῆ.

8. Πέτρου τοῦ Δαμασκοῦ Λόγοι.

α'. “Τοῦ ἀββᾶ Πέτρου εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.”—β'. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὑπομονῆς.”—γ'. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς μονάζοντας.”—δ'. Ἐκλογὴ ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ.

9. Ἐκλογὴ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ ὁσίου Μάρκου.

10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

11. Ἀββᾶ Ἡσαίου Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

12 (φ. 248 β). “Συμεῶν Μεσοποτάμου Περὶ ἐξόδου ψυχῆς, φρικτόν.”

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Συλλογὴ ἐκ τῶν ἐρμηνειῶν τοῦ Εὐαγγελίου.”

14. Ἀββᾶ Δωροθέου Διδασκαλίας πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἡ'.

15. Συμεῶν Εὐχαΐτων “Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἐκλειστόν.”

16. Ἀββᾶ Νεῶλου Ἐπιστολὴ πρὸς τινα μοναχόν.

17. Πέτρου τοῦ Δαμασκοῦ Κεφάλαια διάφορα.

18. “Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Κεφάλαια πάνυ ὠραῖα” νγ'.

19. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.”

20. “Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ μεγάλου

Περὶ τοῦ ὅτι χρῆ τὸν ἄνθρωπον ποιῆσαι ἀποχὴν...”

21. “Ἐκλογὴ πάνυ ὠφελίμος, ἣτοι συλλέγματα καὶ ἐπανθίσματα καὶ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων.”

22. "Ἐτέρα ἐκλογὴ πᾶν ὠφέλιμος ἀπὸ τὸ Ἐσφ-
γετηνὸν βιβλίον."

23. "Ἐτέρα ἐκλογὴ ἀπὸ τοῦ Νέου παραδείσου."

24. "Ἐκλογὴ ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Βαρσανουφίου."

25. Ἄθανασίου Κύπρου Ἐρωταποκρίσεις.

26. "Ἐτερα κεφάλαια τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου."
(κολοβ.).

3804. 270. Χαρτ. 8. XIV.

"Βασιλικῶν νόμων ἐπιτομὴ κατὰ στοιχείον.

Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ ἀνθυπάτου τοῦ Ἀτταλιώτου."

Προτάσσεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Πρόχειρον διὰ χειρὸς
ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Μελιγαλά, ἐν ἔτει 5ῶν Ἰνδ.
δεκάτης, ἡμέρα Τρίτη, τρισκαίδεκάτη τοῦ Ὀκτωβρίου
μηνοῦ (=1841);

3805. 271. Βομβ. 8. XIII—XIV. (φ. 821).

I (φ. I α). "Τετρακόσια κεφάλαια τοῦ ἁγίου
Μαξίμου ἐρμηνευθέντα παρὰ μητροπολίτου Καρκύρων
Νικολάου."

Προτάσσεται Πρόλογος τοῦ ἐρμηνευτοῦ ἐν 43 στίχοις πολιτι-
κοῖς (καταλογάδην). Ἄρχ.

Ὁ πρόλογος ὡς δέσποτα τῶν σοφῶν κεφαλαίων
ἃ συγγραφή τυγχάνουσι Μαξίμου τοῦ μεγάλου.

Ἡ δ' ἐρμηνεία τοῦ Νικολάου Κερκύρας ἔπεται εἰς ἐν ἑκάστον
τῶν κεφαλαίων τοῦ Μαξίμου, ὧν τὸ κείμενον ἔστιν ὅτε οὐ
γέγραπται πλήρες, ἀλλὰ διακόπτεται, ἐπομένων τῶν λέξεων
καὶ τὰ ἐξῆς. Οὐχ ἐρμηνεύονται δὲ ἅπαντα τὰ κεφάλαια τοῦ
Μαξίμου, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν, τηρουμένης
πάντοτε τάξεως περὶ τὸν ἀξίοντα ἀριθμὸν τῶν κεφαλαίων, ὅστις
προβαίνει κατ' αὐστηρὰν ἀκολουθίαν.

Ἴδε τὰ περὶ τῆς συγγραφῆς ταύτης γεγραμμένα ὑπὸ ΣΗΤΡ.
Π. ΔΑΜΠΡΟΤ (Κερκυραϊκὰ ἀνέκδοτα. Ἐν Ἀθήναις, 1882 σ.
26 κ. ἐ.), παρ' οὗ ἐξεδόθη καὶ ὁ εἰς τὴν συγγραφὴν ἐμμετρος
πρόλογος τοῦ ἐρμηνευτοῦ.

2 (φ. 211 α). [Ἄββᾶ Κασσιανοῦ;] "Αἱ θεῖαι ἐντολαὶ
τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ."

Ἄρχ. Μετανοεῖται ἡ γαγγικὴ γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

3 (φ. 243 β). "Τοῦ αὐτοῦ ἄββᾶ Κασσιανοῦ

Ἐκ τῶν περὶ πνευματικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ὑψηλοτάτης δια-
κρίσεως αὐτῶ συνταγέντων."

4 (φ. 260 β). Ἄββᾶ Νεῖλου Κεφάλαια.

α' (φ. 260 β). "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Περὶ
τῶν ὀκτῶ τῆς κακίας λογισμῶν."—β' (φ. 274 α). "Τοῦ αὐτοῦ
Περὶ τῶν ἀντιζύγων τῶν ἀρετῶν κακιῶν κεφάλαια δεκαπέντε."
—γ' (φ. 277 β). "Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ ἀκολουθίαν, κεφ. ξβ'."—
δ' (φ. 282 β). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ἕτερα λγ'."—ε' (φ.
284 α). "Τοῦ αὐτοῦ Νουθεσίαι κατὰ ἀλφάβητον."—ς' (φ.
285 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ἐτερα κεφάλαια κς'."—ζ' (φ. 286 α).
"Τοῦ αὐτοῦ Ἐτερα κεφάλαια κα' περὶ λογισμῶν."—η' (φ.
304 α). "Τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου ἀσκητοῦ
Πρόλογος τῶν περὶ προσευχῆς ἑκατὸν πενηκοντατριῶν κεφα-
λαίων."—θ' (φ. 305 β). "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ προσευχῆς κεφάλαια

ργ'."—ι' (φ. 321 α). "Τοῦ αὐτοῦ Παράνοις ἦτοι διδασκαλία
πρὸς νέον."

Ὁ κῶδιξ ἠριθμήθη κατὰ φύλλα ὑπὸ χειρὸς τοῦ XVIII αἰῶνος,
ὅφ' ἦς ἐγράφη καὶ ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων ἀτέλης.

3806. 272. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνεία τῶν Ψαλμῶν.
Τμήμα α'.

Ἐν ἀρχῇ Τμήμα πρῶτον τῆς ἐρμηνείας τῶν τοῦ
θείου Δαβὶδ εὐρεθέντων ἱερῶν ψαλμῶν, ὅς ἠρμήνευσεν
ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Τοῦ-
των γοῦν τῶν ψαλμῶν καὶ τὸν πίνακά σοι γέγραφα
(εβρητα ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ τοῦ κώδικος), ὃ τοῦ Χριστοῦ
ἐραστὰ, τοῦ εἶδέναι σε τὴν αὐτῶν ποσότητα καὶ τὴν
αἰτίαν τοῦ διαμερισμοῦ ἐδήλωσα κάτωθεν... ἐν τῷ
δευτέρῳ γεγραμμένῳ εἰσὶ τμήματι, τὴν προσηγορίαν
κεκτημένην Διατύπωσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολου-
θίας τοῦ Ὁρολογίου. Κατωτέρω δὲ Γέγραπται διὰ
χειρὸς Κυριακοῦ μοναχοῦ, ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ τοῦ Ἄθωνος
δρεῖ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἔτει αχκπ'
Μαρτίου ιδ' (=1828).

3807. 273. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνεία τῶν Ψαλμῶν.
Τμήμα β'.

Ἴδε τὴν σημείωσιν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 3806 (272).

3808. 274. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 589).

I (φ. I α). "Περὶ οἰκονομίας καὶ τῶν ἁγίων
καὶ σεπτῶν οἰκόνων, τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῆς προσκνήσεως
τῶν ἁγίων λειψάνων, καὶ περὶ τῶν ἁγίων ἐπτὰ οἰκουμηνικῶν
συνόδων, καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἣν ὀφείλει
πᾶσα πιστὴ ψυχὴ κρατεῖν καὶ ὁμολογεῖν."

2 (φ. 6 β). "Στίχος ἱκετικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν
Θεοτόκον."

3 (φ. 6 β). "Στίχος εἰς τὸ Ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνή,
ἔκρυσεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία." (Ἐρμηνεία.)

4 (φ. 7 α). "Στίχοι ἱαμβοὶ ἐπιτύμβιοι,
ἐκφωνηθέντες εἰς τύμβον κυρᾶς Ἄννης σεβαστοκρατορίσεως,
ἐκ προσώπου ξένου καὶ τύμβου."

Ἄτελής. Ἐν τέλει Λεῖπει τὸ λοιπόν.

5 (φ. 8 α). "Δίαιτα προφυλακτικὴ εἰς ποδάγραν."

6 (φ. 10 α). "Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ,
φιλοσόφου καὶ ῥήτορος, πρὸς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ πατριάρχου
κυροῦ Μιχαὴλ τὸν Θεοφύλακτον, ὅτι φιλοῦντα τὴν μουσικὴν,
τὴν τραγῳδίαν, τὰς δημοδικὰς παροιμίας, ὑπὲρ τῆς φιλο-
σοφίας τέχνης, καὶ γραφῶν ἐπιμέλειαν." Ἄρχ. Οὐκ οἶδα
τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις, πρὸς σὲ τὸν λόγον ποιού-
μενος.

7 (φ. 12 α). "Περὶ τῶν τεσσάρων γενικῶν ἀρετῶν."

8 (φ. 12 β). "Αἱ μεθελικιώσεις τοῦ ἀνθρώπου."

9 (φ. 13 α). "Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας

τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀφείλομεν ὁμολογεῖν ὅπως."

10 (φ. 21 α). Γρηγορίου Νύσσης "Ἐκ τῶν ἀπόρων
καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν."

11 (φ. 23 β). "Λίβελος τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμῆτος
τῶν Χριστιανῶν πίστεως."

- 12 (φ. 26 α). "Δόγμα περί τῆς ἁγίας Τριάδος."
- 13 (φ. 27 α). Μανουήλ Κομνηνοῦ "Ὅρος εἰς τὸ ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν."
"Id. 3709 (175), 8.
- 14 (φ. 35 α). "Ὅροι σὺν Θεῷ διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, συλλεγόμενοι ἀπὸ τε Κλήμεντος καὶ ἐτέρων ὁσίων πατέρων, οἳ δὲ πρὸ παντὸς ἐτέρου μαθήματος ἐκστηθίζου, τὸν τῆ βουθεΐα τοῦ Θεοῦ προέτασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενοι."
- 15 (φ. 45 α). Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας "Ἄρθρον περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος."
- 16 (φ. 48 α). "Περὶ ἀγενήτου καὶ γενητοῦ."
- 17 (φ. 51 α). "Ἐκθεσις σύντομος μετὰ τῆς ὀρθῆς συνηγορίας, τῆς ἀληθοῦς τῶν πατέρων ὁμολογίας."
- 18 (φ. 55 α). "Τίς ἢ ἐν τῷ παραδείσῳ ζωὴ καὶ τί τὸ ἀπηγορευμένον ἐκεῖνο ξύλον."
- 19 (φ. 59 α). "Διάλογος ἤτοι συζήτησις Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Περὶ Θεοῦ καὶ ἐτέρων διαφόρων κεφαλαίων."
- 20 (φ. 64 α). "Περὶ τοῦ Οὐδέως καθαρὸς ἀπὸ βύπτου, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατα Ματθαῖον εὐαγγελίου, τοῦ ἐκ τοῦ λόγου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας."
- 21 (φ. 65 α). "Περὶ τῆς στρεφομένης βρομφαίας."
- 22 (φ. 65 α). "Περὶ τοῦ παραδείσου."
- 23 (φ. 65 β). "Περὶ λόγου Θεοῦ καὶ λόγου ἡμετέρου. Σαβηριανοῦ."
- 24 (φ. 67 α). "Ὅροι διάφοροι περὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιῆς Τριάδος."
- 25 (φ. 68 α). "Σχετικὴ ἔνωσις."
- 26 (φ. 68 β). "Σχετικὴ διαφορά."
- 27 (φ. 68 β). "Ἐνυποστάτου."
- 28 (φ. 69 α). "Πῶς ἡδονὴ γίνεται."
- 29 (φ. 69 α). "Θεωρία φυσικὴ, περὶ τοῦ ἀρχῆν ἔχει τὸν κόσμον καὶ γέννησιν καὶ πᾶν ἄλλο μετὰ Θεόν."
- 30 (φ. 70 α). "Ἐκ τοῦ εἰς Ἡρώνα τὸν φιλόσοφον λόγου, εἰς τὰ συμβάμματα καὶ παρασυμβάμματα."
- 31 (φ. 70 α). "Ἐκ τοῦ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίου λόγου, εἰς τὸ Ἐπ' οὐδενὸς οὐκ τῶν ἀπάντων οὐκ ἐστὶν ἐφ' ὅτω οὐκί τῶν ἀπάντων."
- 32 (φ. 71 α). "Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ Ἰησοῦς αὐτὸς ἢ καθαρὰ τελειότης..."
- 33 (φ. 72 α). Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου δύο ἔτερα ἀποσπάσματα.
- 34 (φ. 73 α). "Διάλογος ὃν ἐποίησεν ὁ ἀγιώτατος καὶ σοφώτατος πατριάρχης κύρ Μιχαὴλ ὁ Ἀρχιἄλουν πρὸς τὸν πορφυρογέννητον βασιλέα κύρ Μανουήλ τὸν Κομνηνὸν περὶ τῆς τῶν Λατίνων ὑποθέσεως..."
- 35 (φ. 87 β). "Ἐπιστολὴ πατριάρχου." [Θεοδώρου Κωνσταντινουπόλεως.]
- 36 (φ. 93 α). "Πῶς εὐσεβῶς πρὸς δήλωσιν τῆς διαφορᾶς ὁ ἀριθμὸς παραλαμβάνεται."
- 37 (φ. 95 β). "Πῶς χρῆ νοεῖν τὴν κειμένην ῥῆσιν εἰς τὴν πρὸς Σούκευσον ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου Κυρῶλου καὶ ὅπου μάχεται ἢ ἐν δύο φωνῇ τοῖς λέγουσι μίαν τοῦ λόγου φύσιν σεσαρκωμένην εἰ μὴ κατὰ τὸ Νεστορίῳ δοκοῦν ἀσεβῶς λαμβανόμενην."
- 38 (φ. 98 α). "Ὅτι πραγμάτων ἤγουν οὐσιῶν ἐπὶ Χριστοῦ διαφορά ἀλλ' οὐ ποιότητων καὶ ὅτι πᾶσα διαφορά ἐξ ἀνάγκης αὐτὴν συνεισάγει τὴν ὡς εἶναι λέγεται πάντων ποσότητα ἢ δὲ ποσότης τὸν αὐτῆς σημαντικὸν ἀριθμὸν, κἂν τε συνεχῆς ἐστὶν ἢ ποσότης, κἂν διηρημένη."
- 39 (φ. 100 β). "Ὅτι ἀσεβὲς ἐστὶ τὸ λέγειν μίαν σύνθετον φύσιν τὸν Χριστὸν, καὶ τῆ ἀληθεία μαχόμενον."
- 40 (φ. 101 β). "Περὶ ὑποστάσεως συνθέτου."
- 41 (φ. 103 α). "Ὅτι τὰ μὲν καθ' ὑπόστασιν κοινὰ τῶν μερῶν τὸ ἢ ἤγουν τὸν Χριστὸν (sic) ἀφόριζε τῶν ἄκρων τὰ δὲ καθ' οὐσίαν πρὸς τὰ ἄκρα κοινὰ τῶν μερῶν, ὡς δλον συνηῆπτεν τοῖς ἄκροι οὐσιωδῶς τὸν Χριστὸν."
- 42 (φ. 106 α). "Ὅτι Θεὸς ὑπάρχων τέλειος ὁ Χριστὸς καὶ ἀνθρωπος τέλειος ὁ αὐτός..."
- 43 (φ. 107 α). "Περὶ διαφορᾶς διάλυψις σύντομος, δι' ἧς δείκνυται τὸ καθ' οὐσίαν ποσὸν τῶν ἠρωμένων σωζόμενον."
- 44 (φ. 107 β). "Κατασκευὴ πλατυτέρα καὶ φυσικωτέρα περὶ διαφορᾶς καὶ ποσότητος καὶ τοῦ δηλοῦντος αὐτὰς ἀριθμοῦ."
- 45 (φ. 113 α). "Ὅτι ὁ μὴ ταῦτὸν φύσιν λέγων καὶ ὑπόστασιν εὐσεβῶς ἐπὶ Χριστοῦ λέγει τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν διαφορὰν, τὴν μὲν καθ' ὑπόστασιν εἶναι πιστεύων, τὴν δὲ κατὰ φύσιν."
- 46 (φ. 114 α). "Ὅτι Σευήρος ταῦτὸν εἶναι λέγων φύσιν καὶ ὑπόστασιν, σύγχυσιν ποιεῖ τὴν ἔνωσιν..."
- 47 (φ. 116 β). "Τὸ αὐτοῦ Περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῶν ἁγίων Διονυσίου καὶ Γρηγορίου πρὸς Θωμᾶν τὸν ἡγιασμένον." [Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.]
- 48 (φ. 118 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀποσπάσματα ἐκ διαφόρων λόγων.
- 49 (φ. 214 α). Ἐκλογὴ ἀποσπασμάτων πατέρων, ἰδίως Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἐν τούτοις καὶ τὰ ἐν 3808 (274), 10 α' καὶ β'.
- 50 (φ. 286 α). Μάρκου Ἐφέσου "Ἐπιστολὴ... πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον."
Ἄρχ. Δωρὸν τί τοῦτο μικρὸν, ὃ μέγιστε βασιλεῦ, ἐκ τῆς ἐμῆς γεωργίας προσφέρω, καθάπερ ἀπαρχὴν τῶν ἐμῶν πόνων.
"Id. καὶ 3809 (275), 26.
- 51 (φ. 294 α). "Ἐπιστολὴ Μαξίμου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁμολογητοῦ, σταλεῖσα πρὸς δυτικούς."
Ἄρχ. Νόμω θείῳ κατὰ Θεὸν εὐθυνούμενος.
"Id. καὶ 3809 (275), 81.
- 52 (φ. 297 β). Περὶ τῶν συνθέτων τῆς λέξεως πρῶτον.
- 53 (φ. 298 α). Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Ἀποσπάσματα.
- 54 (φ. 307 α). Περὶ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως

Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Σεβηριανοῦ Γαβάλων, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

55 (φ. 311 β). “Ὅτι οὐ μόνον οἱ σπουδάζοντες εἰς ἐπισκοπεῖν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνάγκη ὑπομένοντες, ἐν οἷς ἀμαρτάνουσι κολάζονται. Τοῦ Χρυσοστόμου.”

56 (φ. 314 β). “Ὅτι οἱ χειροτονούμενοι τοὺς ἀναξίους τῆς αὐτῆς εἰσὶν ὑπεύθυνοι τιμωρίας, κἂν ἀγνοοῦσι τοὺς χειροτονούμενους.”

57 (φ. 317 α). [Ἐμμανουὴλ Μαργονίου Εἰς Δανιήλουν τὸν Φουρλάνον] Στίχοι ἡρωικοί.

Ἄρχ.

Ἡ πάρος ἀγλατῆσι κεκασμένη ὀλβία Ἑλλάς.

Ἐδρῆται ἐκδεδομένοι ἐν τῷ βιβλίῳ In libros Aristotelis de partibus animalium Danielis Furlani Cretensis Commentarius primus. Venetiis 1574 καὶ παρὰ LEONARD Bibliographie Hellenique. Paris, 1885. Τόμ. Β' σ. 21 κ. ε.

58 (φ. 317 β). “Πῶς ποτὲ φησὶν ὁ Ἀπόστολος, Μὴ γίνεσθαι ἀφρονες, ποτὲ δὲ Μὴ φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.”

59 (φ. 318 α). “Περὶ προνοίας.”

60 (φ. 333 α). Γρηγορίου Νύσσης “Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως.”

61 (φ. 346 β). [Φιλίππου μοναχοῦ] “Ἐκ τῆς Διώπτρας δια λεγομένη μετὰ σώματος ἢ ψυχῆ.”

62 (φ. 347 β). “Κυρῶλον Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου.”

63 (φ. 348 α). “Εἰς τὴν πρὸς Γάϊον τὸν θεραπευτὴν

ἐπιστολῇ τοῦ ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου...”

64 (φ. 356 β). “Τοῦ αὐτοῦ (;) Περὶ τοῦ Πατέρα εἰ δυνατόν, παρ' ἐλθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον.”

65 (φ. 358 β). “Θεωρία εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου.”

66 (φ. 360 α). “Θεωρία τοῦ τε φυσικοῦ καὶ τοῦ γραπτοῦ νόμου, καὶ τῆς αὐτῶν κατ' ἐπαλλαγὴν εἰς ἀλλήλους συνδρομήν.”

Ἔπονται α' (φ. 363 α). “Περὶ τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας σύντομος ἐξήγησις.”—β' (φ. 366 β). “Θεωρία περὶ τοῦ πῶς τοὺς προ νόμον καὶ μετὰ νόμον ἄγιους, τίς μμησασθαι δύναται· καὶ τίς ἢ τοῦ φυσικοῦ νόμου καὶ τοῦ γραπτοῦ κατὰ τὴν εἰς ἀλλήλους μεταχώρησιν ταυτότητα.”—γ' (φ. 367 β). “Ὅτι καὶ οἱ κατὰ νόμον ἄγιοι πνευματικῶς τὸν νόμον ἐκδεχόμενοι, τὴν δι' αὐτοῦ προμνησμένην χάριν προέβλεπον.”—δ' (φ. 368 α). “Ὅτι καὶ ὑπὲρ τὸν γραπτὸν καὶ ὑπὲρ τὸν φυσικὸν νόμον γίνεται ὁ τῷ Χριστῷ γνησίως διὰ τῶν ἀρετῶν κατὰ διάθεσιν ἀκολουθῶν.”—ε' (φ. 368 β). “Θεωρία τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὑπὲρ τὸν φυσικὸν καὶ τὸν γραπτὸν νόμον γίνεται ὁ διὰ πάντων τῷ Θεῷ γενόμενος εὐπειθής.”

67 (φ. 369 β). “Θεωρία, εἰς τὸ περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς ληστὰς ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου.”

68 (φ. 370 β). “Ἄλλη συνεκτικὴ θεωρία εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.”

69 (φ. 372 β). “Θεωρία τῆς πρὸς τὸν Κύριον κατὰ τὴν Μεταμόρφωσιν διαλέξεως Μωϋσέως καὶ Ἡλιοῦ.”

70 (φ. 373 α). “Σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας.”

Ἄρχ. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς λόγους.

71 (φ. 375 β). “Θεωρία εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”

72 (φ. 378 β). “Ἐξήγησις εἰς τὸν Κύριον περὶ τῶν λεγομένων εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”

73 (φ. 379 β). “Θεωρία ἄλλη εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”

74 (φ. 380 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ Ἐπεὶ τί κωλύει καμὲ τὴν αὐτὴν πρότασιν ποησάμενον, τὴν ὅτι ὁ πατὴρ μείζων τῇ φύσει· ἔπειτα προσλαμβάνοντα τὸ φύσει δέ, οὐ πάντως μείζων, οὕτε πατὴρ, συναγαγεῖν τὸ μείζων, ἢ ὁ πατήρ, οὐ πάντως πατήρ.”

75 (φ. 380 β). “Πρότασις Ἀρειανῶν, ἤγουν Εὐνομιανῶν.”

76 (φ. 381 α). “Ἐπίλυσις τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου.”

77 (φ. 381 α). “Ἐκ τοῦ μεγάλου [Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου] εἰς τὸ Ἐχεις τὰς τοῦ υἱοῦ προσηγορίας, βάδιζε δι' αὐτῶν δευ ὑψηλαί θεϊκῶς καὶ δευ σωματικαί συμπαθῶς...”

78 (φ. 382 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Λόγου εἰς τὸ Καινοτομοῦνται φύσεις ὁ Θεὸς ἀνθρωπος γίνεται.”

79 (φ. 388 α). “Ἄλλη εἰς τὸ αὐτὸ θεωρία.”

80 (φ. 389 α). “Ἐκ τοῦ [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ Παιδίων ἐγεννήθη ἡμῶν υἱός...”

81 (φ. 391 β). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου

εἰς τὸ Οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ἄλλης ἐξ ἄλλου φαντασίας συλλεγομένης, εἰς ἐν τῆς ἀληθείας ἰσδαλμα.”

82 (φ. 392 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ Ὁ λόγος παχύνεται.”

83 (φ. 393 α). “Περὶ διαφορᾶς καὶ πῶς εὐσεβῶς δεῖ, δύο φύσεις ὁμολογεῖν ἐπὶ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἔνωσιν.” Ἰδ. καὶ 3809 (275), 82.

84 (φ. 394 α). “Ἐτέρως μετὰ τὴν ἔνωσιν.”

85 (φ. 396 α). “Πῶς τε καὶ ποῶν τρόπῳ πάλιν καὶ τῆς ψυχῆς καθ' ἑαυτὴν νοουμένης εἰκὼν τε καὶ τύπος ἐστὶν ἢ ἅγια τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία.”

86 (φ. 402 α). “Πῶς καὶ ποῶν τρόπῳ ἀνθρώπος λέγεται καὶ Ἁγία Γραφή.”

87 (φ. 403 α). “Ἐρώτησις, περὶ ἧς σωτηρίας ἐξετήτησαν καὶ ἐξηρεύησαν προφήται, οἱ περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς χάριτος προφητεύσαντες...” Ἰδ. καὶ 3809 (275), 28.

88 (φ. 412 β). “Ἐρώτησις· ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ προεγνωσμένου μὲν προ καταβολῆς κόσμου, φανερωθὲν δὲ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ἡμᾶς. Ἀπόκρισις ὑπὸ τίνος προεγνωσμένου.”

Ἰδ. καὶ 3809 (275), 29.

89 (φ. 417 α). “Ἐκ τοῦ [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ Ὁ λόγος παχύνεται.”

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 82.

90 (φ. 418 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ Οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτόν...”

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 81.

91 (φ. 419 β). “Συνεσίλου φιλοσόφου Κηρηναίου.”

- 92 (φ. 419 β). “Ἀλληγορία εἰς τὸ Γυνή λαβούσα σάτα τρία ἔκρυψεν ἄλλευρον.”
- 93 (φ. 420 α). “Περὶ τῆς θεανδρικής ἐνεργείας Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.”
- 94 (φ. 421 β). “Περὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀδιαβλήτων παθῶν. Ἰωάννου” [τοῦ Δαμασκηνοῦ].
- 95 (φ. 423 α). “Περὶ ἀγνοίας καὶ δειλίας. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.”
- 96 (φ. 424 β). “Περὶ προκοπῆς.”
- 97 (φ. 425 β). “Περὶ δειλίας. Ἰωάννου” [τοῦ Δαμασκηνοῦ].
- 98 (φ. 428 α). “Νικολάου τοῦ ἀγνωτάου ἐπισκόπου Μεθώνης πρὸς Λατίνους περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, διὰ ἐκ τοῦ πατρὸς, οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται.”
- 99 (φ. 468 α). Ψαλμοὶ 47, ριά—ριε’. Μετὰ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῶν.
- 100 (φ. 479 α). “Ἐπιστολὴ Φωτίου πατριάρχου πρὸς Ζαχαρίαν Ἀναγίνων ἐπίσκοπον.”
- “Ἀρχ. Τῶν παλαιῶν τιὰ φασί, Θεοδέκτης οἶμαι τῷ ἀνδρὶ τὸ ὄνομα.
Ἰδ. καὶ 3697 (169), 87.
- 101 (φ. 480 α). Ἀνδρόν Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.
- 102 (φ. 498 α). “Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν μεγαλομάρτυρα Συνεσίου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπίγραμμα.”
- “Ἀρχ. Ἐδγε χορείης οὐρανίων ἐρικυδέος ἀγνῶν ἀκρεμῶν ἱερὸς δεικνυτο μαρτύριον.
- 103 (φ. 498 α). Τοῦ αὐτοῦ “Ἐτερον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν.”
- “Ἀρχ. Χρῦσιος ἀψάστοιο θεηγορίης ἀρετῶν
δῆθ’ ὁ Δαμάσκιος εἰς κλείθρα φαεινότερον.
- 104 (φ. 498 α). Αἰνίγματα δύο.
- 105 (φ. 498 β). [Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου] “Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει.”
- 106 (φ. 499 β). “Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.”
- 107 (φ. 500 α). “Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τοὺς βίους καὶ τὰ θαύματα τῶν ἁγίων Μεθοδίου, Κυρίλλου καὶ Κλήμεντος συγγραφῆς ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου. Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Κλήμεντος τοῦ θαυματουργοῦ κειμένου ἐν τῇ Ἀχρίδι· πάνυ ὠραιωτάτου καὶ χρησιμωτάτου.”
- 108 (φ. 507 α). [Γρηγορίου] “τοῦ Θεολόγου Ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον βίον.”
- 109 (φ. 508 α). “Ἐπιστολὴ Ταρασίου τοῦ ἀγνωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασι.”
- 110 (φ. 512 β). “Πρὸς μοναχοὺς τόπον ἐκ τόπου ἀμείβοντας καὶ προσπελαζομένους.”
- 111 (φ. 513 α). “Πρὸς μοναχὸν καλλωπιζόμενον.”
- 112 (φ. 514 α). “Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Συναίτῃ, εἰ χρῆ καταβαίνειν τοῖς πταίοις καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὰ προσήκοντα.”
- “Ἀρχ. Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων...ιστόρηται.
Ἰδ. καὶ 8809 (275), 48.
- 113 (φ. 519 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου Γρηγορίου εἰς τὸ Ἔως ἂν καὶ παρ’ ἐαυτῆς ἡ ὄλη φέρῃ τὸ ἀτακτον, ὡπερ ἐν ρεύματι.”
- Ἐν τῇ ψα ἀνω· καὶ ἐτοῦτο εἶναι ἀπὸ τὰ ἐμπροσθεν τοῦ ἀγίου Μαξίμου καὶ [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου.
- 114 (φ. 521 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον λόγου· εἰς το Οὐ γὰρ ἔχει τι ὑψηλότερον, ἢ ὄλος ἔξει.”
- 115 (φ. 521 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ Ἔτινι μὲν οὖν ἐξεγένετο...”
- 116 (φ. 524 α). “Πῶς ἐστὶ νέφος καὶ προκάλυμμα ἢ σάρεξ.”
- 117 (φ. 524 β). “Πῶς ἡδονὴ γίνεται.”
- 118 (φ. 525 α). “Πῶς καὶ πόσαι κινήσεις εἰς τὴν ψυχῆς. Μαξίμου.”
- 119 (φ. 527 β). “Θεωρία τῆς διὰ θαλάσσης διαβαθείσης δυνάμεως διὰ Μωσέως.”
- 120 (φ. 528 α). “Θεωρία τῆς εἰς τὸ ὄρος ἀναβάσεως τοῦ Μωϋσέως.”
- 121 (φ. 529 α). “Περὶ μετανοίας. Τοῦ Χρυσοστόμου” [καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου].
- 122 (φ. 530 α). “Περὶ τῶν ὑπερτιθεμένων τοῦ αὐτοῦ.”
- 123 (φ. 531). “Διατὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ θυσίας καὶ λατρείας προσφέρειν ἐκώλυσεν.”
- 124 (φ. 531 α). “Ἐρμηνείας πῶς νοητέον τὸ Γνωθὶ τῷ ἀντιδίκῳ σου, ἕως εἰ ἐν τῇ ὀδῷ μετ’ αὐτοῦ.”
- 125 (φ. 531 β). “Περὶ τοῦ γινῶναι, ποία ἡμέρα ἐστὶν ἢ ἐνεστῶσα.”
- 126 (φ. 532 α). “Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ κύκλου τῶν φλβ’ ἐτῶν.”
- 127 (φ. 533 β). “Περὶ τοῦ γινῶναι πόθεν ἐστὶ τὸ βίσεξτον.”
- 128 (φ. 534 α). “Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα.”
- 129 (φ. 538 α). “Περὶ τοῦ βίσεξτου, Ἀνατολίου ἐπισκόπου Λαοδικείας.”
- 130 (φ. 539 α). “Περὶ τοῦ πυρὸς τοῦ κολάζειν μέλλοντος τοὺς ἀμαρτωλοὺς, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ διακρῶν καὶ κατανώξεως.”
- 131 (φ. 540 α). “Ἀπόδειξις περὶ τοῦ ἀγίου Παύλου, διὰ μείζων πάντων τῶν ἁγίων ἐστὶ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.”
- 132 (φ. 545 α). “Βριαινοῦ (= Βρυεννίου) ἀνδρὸς ἀγίου Ἀπόδειξις πρὸς τοὺς ἀπορομένους, τίς ἡ αἰτία τῶν καθ’ ἡμᾶς λυπηρῶν.”
- 133 (φ. 549 α). “Θεοδώρου μοναχοῦ τοῦ καὶ Πτωχοπροδρόμου λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.”

134 (φ. 559 β). [Θεοδώρου] “τοῦ Πτωχοπροδρόμου Μηνῶν παριστῶν τὰς ἐνεργείας στίχοι.” Ἀρχ.

Μάρτιος. Ἐγὼ στρατηγὸς πρὸς πανοπλίαν ἄγω.
ξίφη τὲ θήγω καὶ καινουργῶ πρὸς μάχας.

135 (φ. 560 α). Γνωμικὰ ἀνεπίγραφα ἐν στίχοις λαμβνικοῖς.

Ἀρχ.

Φιλανθρωπίαν κτῆσαι καὶ πρὸς πάντας ἀγάπην·
μηδένα μάτην φιλεχθρόνως ἐκ φθόνου·
φίλου γὰρ πιστοῦ οὐ σταθμίζεται γνώμη
ἀν καὶ τύχη μάλιστα γεγυμνασμένη.

Τέλ.

εἰ μὲν ἦν μαθεῖν, ἀ[τε] δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ
παθεῖν· καλὸν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ παθεῖν δεῖ
ἂ δεῖ μαθεῖν· τί δὴ μαθεῖν· παθεῖν γὰρ χρῆ.

136 (φ. 561 α). “Συμῶν τοῦ νέου Θεολόγου.”

Ἀρχ. Οἱ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν, οἱ τε τὸ σχῆμα
φοροῦντες τῶν μοναχῶν.

137 (φ. 564 β). “Πέτρου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ
Αἰ ἀρεταὶ τῶν ἀγαθῶν πράξεων.”

138 (φ. 566 β). “Τὰ πάθη εἰσι ταῦτα.”

139 (φ. 569 α). “Τῷ τιμωτάτῳ κύρ Μελετίῳ
τῷ Κριτοπούλῳ, εἰ χρῆ προσ᾿ἔχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι οὐκ
ἐπάναγκες ἡμῶν τὸ ἐν Τετραδοπαρασκευαῖς νηστεύειν· τοῦ Κυρίου
λέγοντος, ὅτι οὐ τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ
ἐξερχόμενα.”

Ἰδ. καὶ 3809 (275), 16.

140 (φ. 573 α). “Ἐπι καὶ τοῦτο ἠπόρηται,
εἰ ἄρσεν καὶ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρονται σώματα.”

Ἰδ. καὶ κατωτέρω 3809 (275), 5.

141 (φ. 575 α). “Κεφάλαιον κανονικῶν,
τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κων-
σταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, πῶς δεῖ συνάγειν τὰ
ἐπιτίμια τῶν ἀμαρτανόντων.”

142 (φ. 576 β). “Προθεωρία καὶ εἰσήγησις περὶ
κριτῶν.”

143 (φ. 581 α). Τροπάριον σεσημασμένον σημείοις
μουσικοῖς (ἀκέφ. κολοβ.).

144 (φ. 582 α). “Χρυσόβουλλον

τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ δαιδύμου ἐν βασιλεῦσι κύρ Ἀνδρονίκου
καὶ αυτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Παλαιολόγου:—Τυπικὸν χάριν
βραβευθὲν τοῖς κατὰ τὸ ἅγιον Ὄρος εὐρισκομένοις ἐν τοῖς μονα-
στηρίοις· καὶ ὅπως χρῆ ἀπέχεσθαι τῶν ὀρίων τῆς τοῦ Πρωτάτου
ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ μητρὸς τὰ πρεσβεῖα ἐχούσης,
πασῶν τῶν κατὰ τὸ ἅγιον Ὄρος θείων μονῶν.”

Ἀρχ. Πάση μὲν νοητῇ κτίσει καὶ αἰσθητῇ, ὃ ταύτην
κατ’ ἀρχὰς οὐσιώσας ἀρρήτῳ λόγῳ. Τέλ. μετ’ αὐτὸν
δὲ καὶ τοῖς καθεξῆς γεννησομένοις πρώτοις· κατὰ μῆνα
Νοέμβριον τῆς ἐνισταμένης ἐνδεκάτης ἐπινεμήσεως...

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων, γεγραμμένον
χειρὶ νεωτέρῳ. Ἐν τέλει δ’ αὐτοῦ, α,χμζ’ (=1647).

3809. 275. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 569).

1 (φ. 1 α). Κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν Πεντηκοστήν.

2 (φ. 3 α). “Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου.”

3 (φ. 9 α). “Περὶ τοῦ ὁποῖα τὴν φύσιν

τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγερθήσονται σώματα καὶ εἰ βρῶσιν
αἰσθητὴν ἐσθίειν ἐκέισε μέλλουσιν, ὡς τινες ἐπιφέρουσιν Ἀνα-
στασίου.”

Ἀρχ. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
καὶ Θεὸς, ὁ σάρκα φορέσας δι’ ἄφατον ἔλεος.

4 (φ. 21 α). “Ἐρώτησις· Ἄρα γὰρ ὡς ἔτυχεν
οἱ Σαδδουκαῖοι τὸν ἀριθμὸν τῶν ζ’ ἀδελφῶν εἶπαν ἐπὶ τῆς
μᾶς γυναῖκος ἣ ἔχει τινὰ λόγον βαθύτερον; εἰ δὲ ἔχει τίνες
ἐκείνοι καὶ τίς αὐτῆ.”

Ἀρχ. Φασὶ τινὲς μὲν ἀλληγορεῖσθαι τῶν ἐν τῇ γραφῇ
ψεκτῶν προσώπων τοὺς λόγους.

5 (φ. 23 α). “Ἐπι καὶ τοῦτο ἠπόρηται
εἰ ἄρσεν καὶ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρονται σώματα. Τοῦ
αὐτοῦ.”

Ἀρχ. Ἐφ’ οἷς ἠπόρηκας, ὀσιώτατε ἀνερ.

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 140.

6 (φ. 29 α). “Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας.”

7 (φ. 33 α). “Ἐκθεσις περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

8 (φ. 37 α). Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ

“Ὁμῶλια βηθείσα πρὸς Γεώργιον ἑπαρχῶν πλεῖσαντα εἰς
Κωνσταντινούπολιν.”

9 (φ. 55 β). “Ὅτι ὁ πόθος καὶ ἡ πρὸς Θεὸν
ἀγάπη

ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀγάπην καὶ πάντα πόθον ἀνθρώπινον.”

Ἐν στίχοις. Ἀρχ.

Ἀμήχανον τὸ κάλλος σου, ἀσύγκριτον τὸ εἶδος,

Ἡ ὠραιότης ἄφατος ὑπὲρ λόγον ἢ δόξα.

Τέλ. Ταῦτα γὰρ αὐτῷ αἰσχύνῃ θυτῶς πέλει

ἕβρις, ἐξουδένωσις καὶ ἀτιμία·

δόξα γὰρ αὐτῷ καὶ τρυφῇ τὲ καὶ πλοῦτος

Θεὸς ἡ τριάς καὶ τὰ Θεοῦ καὶ θεία.

Ἡ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ κράτος νῦν τε καὶ
δεῖ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

10 (φ. 58 α). [Μαξίμου τοῦ Ὀμολογητοῦ] Κεφάλαια
διάφορα.

α’ (φ. 58 α). “Ἐρώτησις Τί ἐστὶ θέλω ὑμᾶς εἰδέναί...”

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 49.—β’ (φ. 64 β). “Τίς ἡ διαφορὰ τοῦ
ἐσώτρου πρὸς τὸ ἀνίγμα.” Ἰδ. καὶ 3808 (274), 49.—γ’ (φ.

66 α). “Ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὐτε διαιρεῖ, οὐτε διαιρεῖται, οὐτε δια-
ρῆσιν εἰσάγει.”—δ’ (φ. 68 α). “Πῶς εὐσεβῶς πρὸς δῆλων τῆς
διαφορᾶς ὁ ἀριθμὸς παραλαμβάνεται.”—ε’ (φ. 76 α). “Περὶ
ὑποστάσεως συνθέτου.”—ς’ (φ. 78 α). “Ἐπιλυσις σύντομος
τῆς Σενήρου ἀπορίας κατὰ τῶν δύο φύσεων.”—ζ’ (φ. 82 β).

“Ἐκθεσις σύντομος τῆς ἐκδοχῆς τῶν ὀρθῶν ἐπὶ Χριστοῦ κατὰ
τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ὁμολογουμένων τῆς πίστεως φωνῶν.”

—η’ (φ. 91 α). “Ὅτι βλάσφημον τὸ λέγειν τὸν Χριστὸν μίαν
ἀπλῶς φύσιν.”—θ’ (φ. 96 α). “Ὅτι ὁ λέγων Θεὸν καὶ ἄνθρωπον
τὸν Χριστὸν μετὰ τὴν ἔνωσιν συνομολογεῖ τοῖς ὀνόμασι τὰς
φύσεις ἐξ ἀνάγκης...”—ι’ (φ. 114 β). “Ὅτι Θεὸς ὑπάρχων
τέλειος ὁ Χριστὸς καὶ ἄνθρωπος τέλειος ὁ αὐτός.”—ια’ (φ. 121 α).

“Ὅτι Σενήρος ταυτὸν εἶναι λέγων φύσιν καὶ ὑπόστασιν σύγχυσιν
ποιεῖ τὴν ἔνωσιν.”

11 (φ. 123 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ διαφορῶν ἀποριῶν
τῶν ἀγίων Διονυσίου καὶ Γρηγορίου πρὸς Θωμᾶν τὸν ἡγιασμένον.”

12 (φ. 125 β). “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ἰωάννην
ἀρχιεπίσκοπον Κυζίκου Μάξιμος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.”

Ἀρχ. Ἐπαινοῦνται μὲν καὶ τυχὸν δικαίως.

13 (φ. 127 β). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου· εἰ γὰρ εἰς τὸ μὴ ὄν οὐδαμοῦ· τὸ μὴδαμοῦ τυχόν, οὐδὲ ὄν.”

14 (φ. 129 α). “Τῷ Ἰσμενώτῃ κυρῷ Μαξίμῳ περὶ χρήσεων τῶν ὄντων ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς οὐ μὴν καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται, καὶ ὅτι οὐ ταῦτὸν ἀποστολή καὶ ἐκπόρευσις.”

15 (φ. 134 β). Περὶ σημείων ἡλίου καὶ σελήνης.

16 (φ. 147 α). “Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κύρ Μελετίῳ τῷ Κριτοπούλῳ...”

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 139.

17 (φ. 155 α). “Ἑρμηνεία εἰς τὸν ψαλμὸν

Ὁ Θεὸς τὴν ἀνεσίμῳ μου μὴ παρασιωπήσῃς.”

18 (φ. 160 β). “Ἑρμηνεία εἰς τὸν ψαλμὸν

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου.”

19 (φ. 163 α). “Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ συλλεγέστα

διάφορα κεφάλαια πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων.”

20 (φ. 171 α). “Μαξίμου τοῦ φιλοσόφου

καὶ μάρτυρος Πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννην διὰ τὴν ἀσώματότητα ἢ ψυχῆς.”

21 (φ. 175 α). “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς ἡγουμένην

περὶ ἀσκητικῆς ἐξελεύσεως τῆς μονῆς καὶ μετανοήσεως.”

22 (φ. 178 α). “Ἑρμηνεία τοῦ πρώτου ψαλμοῦ,

Ἄλληλοῦσα, ἀνεσις Θεοῦ, ἔλευσις Θεοῦ, δόξα Θεοῦ.”

Ἄρχ. Ἡ ἐν τοῖς ψαλμοῖς μακαριότης ὡς κρηπίς τῶν καλῶν ἀναγκαίως προτέθηται.

23 (φ. 184 β). Γρηγορίου Νύσσης Περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ψυχῶν.

24 (φ. 185 β). Εὐχή.

25 (φ. 186 α). “Ἑρμηνεία εἰς τὸν 4β' ψαλμὸν.”

Ἄρχ. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις ὁ ψαλμὸς οὗτος.

26 (φ. 190 α). Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον.

Ἄρχ. Δῶρον τι τοῦτο μικρὸν, ὃ μέγιστε βασιλεῦ.

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 50.

27 (φ. 195 β). “Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοῦρου τοῦ Ἐδεσσηνοῦ Νουθεσία πρὸς τοὺς ἐν ἡσυχίᾳ καθεζομένους.”

Ἄρχ. Καθεζόμενος ἐν τῷ κελλίῳ σου μὴ ἄλογον ποιήσεις σου τὸ ἔργον.

28 (φ. 198 α). “Ἑρώτησις περὶ τῆς σωτηρίας

ἐξεζητήσαν καὶ ἐξηραύνησαν προφήται.”

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 87.

29 (φ. 206 α). “Ἑρώτησις ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου...”

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 88.

30 (φ. 210 α). “Ἑρώτησις ὅτι καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι

τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.”

31 (φ. 220 α). “Ὁρθῆς ὁμολογίας ἔκθεσις.”

32 (φ. 222 β). “Περὶ διαφορᾶς καὶ πῶς εὐσεβῶς

δεῖ δύο φύσεις ὁμολογεῖν ἐπὶ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἔνωσιν.”

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 83.

33 (φ. 224 α). “Κατὰ Λατίνων.”

Ἄρχ. Εἰπέ μοι, ὦ ἑταῖρε, πῶς τοῖς Λατίνοις συγκοινωνήσω.

34 (φ. 225 α). “Ὅτι ὁ ἐν ἀγνωσίᾳ Θεοῦ ἔτι ζῶν

νεκρὸς ἐστὶ μέσον τῶν ζώντων ἐν γνώσει καὶ ὅτι τοῖς ἀναξίως τῶν θείων μυστηρίων μεταλαμβάνουσιν ἀληπτον τὸ θεῖον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ γίνεται.”

Ἄρχ.

Νῦν ἐν τοῖς ζῶσιν ὡς νεκρὸς, ὃ δέσποτα, ὑπάρχω

καὶ ἐν νεκροῖς ὡς ζῶν εἰμι, ἀθλιος ὑπὲρ πάντας.

Τελ.

Οὐ μὴ στερήσης με, Χριστέ, τὸν ταπεινὸν καὶ ξένον

τὸν τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σὲ πάσας ἀναθέμενον.

35 (φ. 227 β). “Ὅτι πᾶσα φύσις τῷ οἰκείῳ λόγῳ διὰ παντὸς ἔχει τὸ τέλειον.”

36 (φ. 229 α). “Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου Περὶ ἀρχῆς βίου.”

37 (φ. 237 α). “Δόγοι διὰ στίχων ψυχωφελεῖς πάντῳ ὠραίοι.”

Ἄρχ.

Μοναχὸς ὅστις βούλεται τυχεῖν τῆς ἀνω κληρονομίας.

38 (φ. 239 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν Χριστῷ δύο θελημάτων.

39 (φ. 266 β). “Κατὰ πόσους τρόπους λέγεται τὸ κατ' εἰκόνα.”

40 (φ. 279 α). Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.

41 (φ. 286 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εὐχή εἰς τὸν Χριστόν.

42 (φ. 287 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.

43 (φ. 290 β). “Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ Ἰωάννῃ τῷ Σιναίτῃ.”

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 112.

44 (φ. 296 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μελλούσης κρίσεως.

45 (φ. 304 α). “Γρηγορίου τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος παρανετικός εἰς τὸ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν συνθηκῶν, ὧν πρὸς Θεὸν συνεθέμεθα.”

Ἰδ. καὶ κατωτέρω, 50.

46 (φ. 312 α). “Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] Ὀμιλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης καὶ ὁμοιοῦς.”

47 (φ. 320 α). Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

48 (φ. 340 α). Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

“Ὀμιλία εἰς τὸ Ἐξήλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπῆρον αὐτοῦ...”

49 (φ. 357 α). Τοῦ αὐτοῦ “Ὀμιλία εἰς τὸ Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος...”

50 (φ. 372 α). “Συμεὼν τοῦ ἐν ἁγίοις ὡς ἀληθῶς καὶ νέου Θεολόγου [Λόγος] τοῦ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν συνθηκῶν, ὧν πρὸς Θεὸν συνεθέμεθα.”

Ἄρχ. Ἀδελφοί καὶ πατέρες ἀναμνησθέντες τῶν τοῦ Θεοῦ προσταγμάτων.

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω, 45.

- 51 (φ. 379 α). "Περὶ τῆς θείας γνώσεως."
- 52 (φ. 380 α). Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ
α' (φ. 380 α). "Ὁμιλία ρηθεῖσα εἰς τὴν ἀθρόαν τοῦ θανάτου πληγῆν." Ἀρχ. Ἰωάννης ὁ ἡγαπημένος τῷ Χριστῷ θεολόγος φησὶν.—β' (φ. 392 α). Λόγος "πρὸς τὴν σεμνοτάτην ἐν μοναχοῖς Ξένην." Ἀρχ. Τοῖς μοναδικῶς ζῆν προθυμουμένοις ὡς ἀληθῶς ἀηδῆς ἐστίν.
- 53 (φ. 394 β). "Ὅτι ἔστι καὶ ψυχῆς θάνατος τῆς ἀθανάτου φύσει."
- 54 (φ. 396 α). "Τίς ἢ ὄντως τῆς ψυχῆς ζωή."
- 55 (φ. 398 β). "Περὶ φιλανθρωπίας θείας."
- 56 (φ. 400 α). Γρηγορίου Νύσσης Περὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ σωτηρίου πάθους.
- 57 (φ. 404 α). Λόγος ἀνεπίγραφος.
Ἀρχ. Πρὸς τοὺς ἐρομένους ὁ λόγος τί ἐστίν, τὸ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς γεγραμμένον ἀγίῳ πνεύματι ἐνοειδὲ αἰτία.
- 58 (φ. 416 α). "Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας."
Ἀρχ. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός.
- 59 (φ. 436 α). "Συμῶν τοῦ μεταφραστοῦ καὶ νίου Θεολόγου Λόγος πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν νοῦν τῶν θείων γραφῶν."
- 60 (φ. 442 α). "Περὶ τοῦ πῶς διακείσθαι πάντα ὀρθόδοξον περὶ τοῦ ἀντιδώρου."
- 61 (φ. 444 α). "Περὶ προσευχῆς καὶ πῶς δεῖ προσεύχεσθαι."
- 62 (φ. 446 α). "Τὰ δώδεκα κεφάλαια, ἃ συντάξεν ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου."
- 63 (φ. 450 α). "Ὅροι σὺν Θεῷ διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας συλλεγόντες ἀπὸ τε Κλήμεντος καὶ ἐτέρων ὁσίων πατέρων."
- 64 (φ. 461 α). "Ἰωάννου Πτωχοπροδρόμου Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου."
Ἀρχ. Καλῶς ἐφηρμοσμένη τάξις τὴν τοῦ Προδρόμου τελείωσιν.
- 65 (φ. 470 α). "Νουθεσία Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου Πρὸς τοὺς ἀπορουμένους, τίνες αἱ αἰτίαι τῶν καθ' ἡμῶς λυπηρῶν."
Ἀρχ. Εἰ τις τὰς ἐπαγομένας ἡμῖν ἐκ Θεοῦ παιδείας ὀρῶν ἐξίσταται ἀπορῶν.
- 66 (φ. 475 α). Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
Ἀρχ. Ἐπεὶ δὲ ἐστὶ δοξάζειν καὶ τὸ ὄν ὡς ὄν.
- 67 (φ. 486 α). "Κατὰ Ἰουδαίων λόγος."
Ἀρχ. Χριστιανῶν τὲ καὶ Ἰουδαίων τὸν Μεσίαν ὁμολογούντων.
- 68 (φ. 488 β). "Περὶ πονηρῶν λογισμῶν."
- 69 (φ. 491 β). "Περὶ καταστάσεως βίου λόγος ἐκλογῆς."
- 70 (φ. 495 α). Τοῦ ὁσίου Μαξίμου Περὶ τοῦ τί ἐστὶν ὀργὴ Θεοῦ.
- 71 (φ. 498 α). "Ἰωσήπου Ἐκ τῶν Μακκαβαϊκῶν."
Ἀρχ. Ζητοῦμεν τοίνυν εἰ αὐτοκράτωρ ἐστὶν τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς.
- 72 (φ. 500 α). "Μαξίμου Ἐκ τῶν Κεφαλαίων."
- 73 (φ. 500 β). Ἀποσπάσματα πατέρων.
- 74 (φ. 504 α). "Πόσοι τρόποι ἐγκαταλείψεως εἰσὶν εἴτε εἰς θλίψεις εἴτε εἰς ἀσθενείας ἢ καὶ εἰς ἀμαρτίας."
- 75 (φ. 505 β). "Τοῦ Χρυσοστόμου Πρὸς τοὺς ἀδίκους..."
- 76 (φ. 506 β). "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ πλουσιῶν."
- 77 (φ. 507 α). "Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων."
- 78 (φ. 507 β). "Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σινᾶ δρουσι."
Ἀρχ. Πόθεν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου πολλάκις λαλεῖ τινὰς ἐνδοθεν λογισμοὺς καὶ λόγους.
- 79 (φ. 515). "Πῶς νοητέον τὸν τοῦ Κυρίου λόγον τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις..."
Ἀρχ. Ὁ Κύριος ἐν τοῖς ῥήμασι τούτοις οὐ καθολικὸν ἐκτίθεται δόγμα.
- 80 (φ. 519 α). Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου
"Ἐρμηνεία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ Εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ."
- 81 (φ. 527 α). "Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἀποσταλείσα πρὸς δυτικούς."
Ἰδ. καὶ 3808 (274), 61.
- 82 (φ. 531 α). "Ἐπιστολὴ πρὸς Ἕλληνας ἁγίου ἀνδρός."
Ἀρχ. Ἐμοὶ δὲ ὡ ἀνδρες Ἕλληνες τὴν ἡμετέραν σκοπομένην ταυτηνὴ τύχην.
- 83 (φ. 539 β). "Περὶ μετεωρισμοῦ καὶ περὶ ἀρετῶν ἐκλογαί."
Ἀρχ. Τί μετεωρίζει ἀνθρωπε πηλὸς ὢν καὶ σακρία τῇ φύσει.
- 84 (φ. 540 β). Ἀποσπάσματα πατέρων.
- 85 (φ. 543 α). Γρηγορίου Νύσσης "Ἐκ τῶν ἀπόρων καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ομοίωσιν."
- 86 (φ. 547 α). "Ὅτι ἄτοπον λέγειν τὸ διὰ τοῦ υἱοῦ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ υἱοῦ..."
Ἀρχ. Εἰ μὲν βούλεσθαι δογματίζειν ἐν τῶν πάντων κτισμάτων.
- 87 (φ. 551 α). "Ἑλληνικὸν ἅγιον σύμβολον."
Ἀρχ. Μέγαν εἰς ἐν ὑψιμέδων τὸν οὐράνιον Θεὸν δοῖος, πολοῖος, ταυτουργός.
- 88 (φ. 554 α).
"Κλαυθμοὶ καὶ θρήνοι μοναχοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου δι' ὧν ἐνάπολέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν."
Στίχοι πολιτικοὶ περὶ τοὺς 25.
- 89 (φ. 554 β). Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος.
Ἀρχ. Ὁ θειότατος τοῦ πατρὸς ὡ σοφώτατε δρος τὲ καὶ λόγος.
- 90 (φ. 555 α). Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος.
Ἀρχ. Ἐν οἷς ἡμῖν ἐπέσταλκας τῶν παλαιῶν νεωστὶ προτετιμημένη φιλότης.

91 (φ. 556 α). "Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ πατρὶ καθυγουμένῳ τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Στουδίου ἀρχιμανδρίτῃ τε καὶ πρωτοσυγγέλῳ κϋρ Εὐθυμίῳ ἐν Βυζαντίῳ."

"Ἀρχ. Ἐμοὶ οὐ μόνον ἐπῆει μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῇ σῇ πάτερ σοφίᾳ.

92 (φ. 558 α). "Τῷ σοφωτάτῳ ἀνδρὶ ἀρετῆς τε ἀκρῶ φίλῳ καὶ πίστῳ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καβάσιλα ἐν Κωνσταντινουπόλει."

"Ἀρχ. Ἄλλ' οὐ μόνος ἐγὼ τῆς σῆς ἐπιλήσμων ἀγαπητικῆς διαθέσεως ἔσομαι.

93 (φ. 560 α). Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. Περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ ἐποφθέντων σημείων ἄτινα κόμητας οἱ φιλόσοφοι ὀνομάζουσι τὴν αἰτίαν τὴν πρῶτον τοιαῦτα συνιστάσασαν τεράστεια γέγραφάς μοι ὧ τῶν φίλων περιπέθῃτε ἐκδηλώσασθαι.

94 (φ. 561 α). "Τῶν ἀρχιερέων ἄκρῳ τρισκαιδεκάτῳ τῶν Ἀποστόλων ποιμένι ποιμένον καὶ κριτῇ τῆς οἰκουμένης Μάρκῳ τῷ πάτρ' Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ."

"Ἀρχ. Ἐν ἄρα καὶ τόδε τῶν μεγίστων εὐτυχημάτων τίθεμαι.

95 (φ. 564 β). [Νεῖλου Δαμυλά ;]

"Ἀπὸ Γραικῶν Ἰταλῷ ἀδελφῷ Μαξίμῳ τῆς τάξεως τῶν Κηρύκων."

"Ἀρχ. Ἐν ἐρήμῳ μοι διατρίβοντι καὶ προσέχειν ἐμαυτῷ πειρωμένῳ τὰ τῆς σῆς χειρὸς ἦκε γράμματα.

96 (φ. 566 β). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κϋρ Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου Διάφοροι ἐπιστολαὶ πρὸς μεγάλους ἀνθρώπους καὶ λογίους ἕξ καὶ δέκα."

"Ἄλλ' εὐρηται ἐγγεγραμμένη ἐν τῷ κώδικι μία μόνη ἐπιστολὴ "Τῷ μεγάλῳ σακελαρῷ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἀρχιεπισκόπῳ καὶ διδασκάλῳ τὰ θεῖα κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Μελητηριώτῳ ἐν τῇ πόλει." Ἀρχ. Πολλὸς μὲν ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἐντέτηκεν ἔρωσι.

Τὸ φ. 8 τοῦ κώδικος ἐστὶν ἀγραφον.

3810. 276.

Χαρτ. 16. XVII.

Κανόνες.

α'. Τοῦ Σταυροῦ.—β'. Τῶν Χριστουγέννων.—γ'. Τῶν Θεοφανείων.—δ'. Τῆς Ἑπαπαντῆς.—ε'. Τῶν Βαίων.—ς'. Τῆς μεγάλης Πέμπτης.—ζ'. Τοῦ Πάσχα.—η'. Τῆς Πεντηκοστῆς.

"Ἄπαντες μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης εἰς ἕκαστον τῶν τροπαρίων.

3811. 277.

Χαρτ. 16. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά. Σφύζονται μόνον ξη'. Μετὰ τὸ Προοίμιον πρὸς Κοσμῶν Μαΐουμᾶ κεφ. α' "Περὶ γνώσεως"...ξη'. "Ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία."

2. Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια δογματικά.

α'. "Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον"...ρ' (κολ.). "Περὶ τοῦ πότε ἐκλήθη Χριστός."

"Ἡ τάξις τῶν τε φιλοσοφικῶν καὶ τῶν δογματικῶν κεφαλαίων διαφέρει κατὰ τι τῆς παρὰ τῷ ΜΙΘΝΕ ΧΣΙΝ.

3812. 278.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ὅτι δεῖ τὸν Χριστιανὸν δύνασθε λόγον παρασχεῖν ὑπὲρ τῆς οἰκείας πίστεως."

"Ἐν τῇ ἀνω φᾶ' Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἠθικὸν ιζ'.

2. "Τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ Παράδοσις ἀναγκαῖα τοῖς πᾶσιν ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς." Εἰς κα' κεφάλαια.

3. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ λόγου."

Εἰς κ' κεφάλαια.

4. "Συμεὼν Θεσσαλονίκης Περὶ Σταυροῦ."

5. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ "Περὶ ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ λόγου" καὶ ἄλλα κεφάλαια.

6. "Ἐρμηνεῖα Νικήτα Σερρῶν Ἐκ τοῦ χθῆς τῇ Λαμπρᾷ λόγου, τοῖς πρὸς τὸ βάπτισμα ἐρχομένοις δεκαλόλογοι, τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

7. "Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμεὼν τὸν νέον Θεολόγον."

Καὶ τῶν ἄλλων ἀποσπάσματα Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου, ἐν οἷς καὶ "Περὶ κόσμου."

8. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου

Περὶ νόμου πνευματικοῦ, λόγος α'."

Ἀποσπάσματα.

9. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι, ἐκ τοῦ β' λόγου."

10. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου"

α'. "Συμβουλία πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν."—β'. "Μέρος ἐκ τῆς ἐρωτήσεως περὶ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος."—γ'. "Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ ἀγίου πρὸς τὸν Σχολαστικόν."—δ'. "Ἐκ τῆς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἀποκρίσεως."—ε'. "Ἐκ τοῦ ἀντιγράφου παρὰ Νικολάου πρὸς Μάρκον τὸν ἀσκητήν."

11. Διαδόχου Φωτικῆς

α'. "Περὶ ὄρων."—β'. "Σχόλιον τὸ καὶ προοίμιον περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ σοφωτάτου Διαδόχου ὁμοίως καὶ περὶ τῆς τοῦ Μάρκου προσηγορίας."—γ'. Κεφάλαια ρ' Περὶ πνευματικῆς τελειώσεως, ὡς α' "Περὶ πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης." Τούτων προτάσσεται Πίναξ ἀκριβῆς.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα

α'. "Περὶ προσευχῆς."—β'. "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῶν ψαλμῶν."

13. Ἀποσπάσματα πατέρων.

α'. "Νικήτα μοναχοῦ."—β'. "Τοῦ ἀγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου."—γ'. "Τοῦ ἀγίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου."—δ'. "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κλήμακος" [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ].—ε'. "Ἰωάννου τῆς Κλήμακος."—ς'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κορυθίους πρώτης ἐπιστολῆς [Παύλου]."—ζ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."—η'. "Περὶ ταπεινοφροσύνης" Ἀποσπάσματα Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Πέτρου Δαμασκηνοῦ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ "Τοῦ ἀγίου Νίκωνος."—θ'. "Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Πῶς γνωρίζεται ὁ ὑπερήφανος καὶ πῶς θεραπεύεται."—ι'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰ χρηὴ τιμὴν ἐπιζητεῖν."

3813. 279.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Τυπικόν, εἴτι κανονικόν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ."

2. "Ἡ διατύπωσις τοῦ ὁσίου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου" (κολοβ.).

"Ἀρχ. Οἱ τὸν μονότροπον τοῦ μονήρους βίου δρόμον εὐστόχως καὶ κατὰ θεῖον σκοπὸν ἐξασκουμένοι τε καὶ ἐξαγιόντες.

3814. 280. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 858).

1. "[Βαρλαάμ;] Διάλεξις ὀρθοδόξου τυνὸς πρὸς Λατίνους."

Κεφάλαια κ', ὡν α' "Διὰ τί ἀποσχίζεσθε ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ συγκοινωνεῖτε οὐδαμῶς ἄλλω ἡμῶν Χριστιανοῖς οὐσι."

'Ἐν τῇ ψα ἐκάστοτε ὁ μὲν Ὀρθόδοξος δηλοῦται διὰ τοῦ β^λ, ὁ δὲ Λατίνος διὰ τοῦ γ.

2. "Περὶ Σληνιασμοῦ κύρ Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ."

Στίχοι 16 ἱαμβικοί. Ἄρχ.

Σληνιασμοὺς φυσικὸν μοι τυγχάνει.

3. "Παρασημείωσις τῆς γενομένης ζητήσεως

χάρων τῶν κεκωημένων περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, παρουσία Γρηγορίου τοῦ εὐσεβεστάτου πατρικίου καὶ τῶν συνευρεθέντων αὐτῷ ὁσιωτάτων ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν θεοφιλῶν καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν· παρὰ Πύρρου τοῦ γενομένου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μεγίστου [=Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ] τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ· μνητὶ Ἰουλλίῳ ἰνδικτιῶνος γ'. Πύρρου μὲν συμμαχοῦντος τῇ παρεισαχθείσῃ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ κενοτομίᾳ, τουτέστι τοῦ ἐνὸς θελήματος· τοῦ δὲ συνηγοροῦντος τῇ ἀνωθεν εἰς ἡμᾶς ἐλθοῦσῃ πατρικῇ τε καὶ ἀποστολικῇ διδασκαλίᾳ· διὰ τοῦ ῥηθέντος ὑπερφουδοῦς ἀνδρὸς, φημί δὲ Γρηγορίου τοῦ ὑπερτίμου ἀνδρὸς πατρικίου τῶν λεχθέντων ἀνδρῶν, τουτέστι Πύρρου καὶ Μεγίστου ἀλλήλοις προσοπισθέντων. Προκατήρξατο τῆς πρὸς Μεγίστον διαλέξεως Πύρρος."

Ἄρχ. Τί σοι κακὸν ἐποίησαμεν κύρι ἀββᾶ Μέγιστε, ἐγὼ τε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ.

Ἰδ. ΜΙΟΝΕ XCI 288—353.

4. "Τοῦ αὐτοῦ" [Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ] Ἐκ τῶν πρὸς Μαρῖνον κεφαλαίων.

5. "Γεωργίου τοῦ Κυπρίου Λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τοῦ Βέκκου βλασφημῶν δογμάτων· ἐκδοθεὶς πρὸ τοῦ ψήφῳ Θεοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνελθεῖν αὐτὸν θρόνον."

6. "Κατὰ Λατίνων ῥητὰ ἀπὸ λόγων ἁγίων τινῶν."

7. "Ἀντιρρητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἐκλεγόμενοι περὶ τῶν ὀρθοδοξούντων, ἀπὸ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων τὰς βίβλους οἱ τὸ προοίμιον οὕτως ἐθέθεντο ἀπὸ τῶν παλαιῶν λαβόντες τὰς ἀφορμὰς."

8. "Περὶ τῶν κατ' ἀξίαν τῶν οἰκείων ἀποπημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συλλόγου ἐβαλλομένων. Αὐγουστίνος ἐπίσκοπος τοποτηρητῆς τῆς Νομηδικῆς χώρας εἶπε."

Ἄρχ. Τοῦτο ὀρίσαι καταξιώσατε.

9. "Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων Μάρκου τοῦ πάπα Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἀποκρίσεων συνοδικῶν, τῶν ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἁγιωτάτου Γεωργίου τοῦ Ξιφίλλου."

10. "Τοῦ ἁγίου Διονυσίου Τὸ φυλακτέον ἡμῖν τὴν μίμησιν τοῦ σφάλματος."

11 (φ. 355 α). Ἡρωελεγεῖοι στίχοι 16, οἱ ἐξῆς·

Ἡχι θέει μετάνοια, ἐκεῖ ἡ ἁμαρτία ἄκικις·

πῦρ γὰρ καὶ ἀφύας φασὶν ἀναρμόνια.

Εἰ δέ που ἐν ψήρεσι φανῆ τανυσίπτερος ἱρηξ·

τοῖσδε δὲ καὶ αἱ πέτραι ἀμφιδροκοῦσιν ὀπαί:—

'Ἐξόμενος ματόης πρηνῆς πέσε, μύρετο δ' ἀναστάς.

τόνδ' ὁ ὑπηρετέων, ἤτεε ταῦτα μαθεῖν·

ὄψέ δ' ἔφη λύζων, τινὰς ὄπωπα τῶν ἀπὸ κόσμου

ἐντὸς Ἐδέμ· πολλοὶ δ' ἀζυγεσ ἐκ προθύρων:·

εἰ ὁ τελώνης καλὸν, ἀπόδραθι τοῦ Φαρισαίου.

εἰ τὰ πάλαι ποθέεις· χαιρέτω εἰ τι νέον·

τῇ μετριοφροσύνῃ συνιοῦσα γὰρ ἡ μετάνοια

ἄγγελον ἐκ μερόπων, τὸν κε λάβη τελέει:—

ἔργα σοφὸς μοναχῶν γράψας, ἐλάχιστα παρῆλθε·

τῷ δ' ἐγ' ὁ προστάξας χῶετο καὶ νεμέσα·

πῶς τὰ δέκατα λέλοιπας· ὁ δ' ἰαχεν, ἰσχε· ἐγὼ δὲ

εἰσόκε ταυτ' ἔρξεις καὶ τὰ πρόλοιπα γράφω:·

12. "Εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρ' Ἰταλῶν."

Στίχοι ἠρωικοὶ 11, μετ' οὖς χωλιαμβικοί 11. Βισὶ δὲ γεγραμμένοι καταλογάδην. Ἄρχ.

'Ἡ μεγαλόπολις ἡ βασιλεία, μεγ' ἄρ βρύχχημα

ἢ στυγνὰ λείαινα παγαῖσιν ἀλώσιμος ἔχθροῖς.

13. "Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τοὺς βίους καὶ τὰ θαύματα

τῶν ἁγίων Μεθοδίου, Κυρῆλλου καὶ Κλήμεντος πανν ὠραωτάτου καὶ χρησιμωτάτου."

Ἄρχ. Ἦν γὰρ ὁ Βορίσης οὗτος καὶ ἄλλως γνωμῆς δεξιᾶς.

3815. 281.

Χαρτ. 16. XVII.

'Ἰσιδέρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολαί.

3816. 282.

Χαρτ. 16. XVI. (φ. 255).

1 (φ. 1 α). Πασχάλια διάφορα (ἀτελῆ).

2 (φ. 8 α). Τύποι ἐπιστολῶν.

3 (φ. 28 α). "Περὶ ζωδίων καὶ τῶν ἀγγέλων, δαιμόνων, καὶ πνευμάτων αὐτῶν."

4 (φ. 28 β). "Τὸ κληδὴν τῆς πάσης τέχνης τῆς ἱερομαντίας, εὐρεθὲν ὑπὸ διαφόρον ποιητῶν· συντεθὲν παρα τοῦ Σολομώντος ἐνῆ φαίνεται, γραφὲν δὲ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ το Ροβοάμ."

5 (φ. 37 α). "Ἄσμα ἁσμάτων."

6 (φ. 46 β). Κύκλοι πρὸς εὐρεσιν τοῦ κύκλου τῆς σελήνης.

7 (φ. 47 β). Γνωμικὰ ἁγίων πατέρων,

τῆς Γραφῆς καὶ κλασικῶν συγγραφέων.

8 (φ. 65 α). "Λόγοι διαφόρων ποιητῶν."

Ἔστι δὲ ἀνθολογία γνωμικῶν.

9 (φ. 71 α). "Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον κατὰ Νέρωνος."

10 (φ. 71 α). "Περὶ θαλασσῶν" καὶ "Περὶ ποταμῶν" τοῦ Παραδείσου.

11 (φ. 71 β). Στίχοι ἱαμβικοί περὶ Ἱερουσαλήμ.

12 (φ. 74 α). Συνέχεια τῶν ὑπ' ἀρ. 8 γνωμικῶν.

13 (φ. 74 β). "Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων."

Περὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ χρονολογικαὶ τινασ σημειώσεσ.

14 (φ. 76 α). "Χριστοῦ γεννεά."

15 (φ. 76 β). "Δημοκρίτου ἠρώως" Γνωμικά.

16 (φ. 76 β). "Διαφορὰ τῶν τοῦ σκώλυκος ὀνομασιῶν."

- 17 (φ. 77 α). "Περὶ τῶν αἰρέσεων τῶν Λατίνων."
 18 (φ. 77 β). Ἀπόσπασμα σχεδῶς βυζαντιακοῦ.
 19 (φ. 82 α). Σημειώματα ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἄσσημα.
 20 (φ. 82 α). "Πόθεν τὰ κδ' στοιχεῖα ἦτοι γράμματα γεγονάσιν."
 21 (φ. 83 α). "Τὰ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως πάτρια." Ἀρχ. Σρὴ γινώσκην ὅτι τὸ Βιζάντιον πόλις ἦν τοῦ Βύζαντος βασιλέως.
 Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, μένει δὲ ἀτελές.
 22 (φ. 86 α). Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ Στίχοι.
 23 (φ. 86 β). "Περὶ ψυχῆς καὶ τῶν αὐτῆς δυνάμεων θεωρία."
 24 (φ. 87 β). "Στίχοι εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους." Δώδεκα ἐν δλω.
 25 (φ. 87 β). Χρονικαὶ σημειώσεις.
 26 (φ. 88 β). "Τὰ ἑπτὰ θεάματα."
 27 (φ. 89 α). "Ἄθλοι Ἡρακλέους." Εἰς στίχους ἥρωικοὺς γεγραμμένους καταλογάδην.
 28 (φ. 89 β). "Τὰ προβλήματα ἔπη. Ταῦτα εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ Νέρωνος." Εἰς στίχους ἥρωικοὺς.
 29 (φ. 90 α). "Περὶ θαλασσῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς νησσῶν" (γρ. νήσων).
 30 (φ. 91 α). "Περὶ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Ὀκεανοῦ."
 31 (φ. 92 α). "Στίχοι πολυτικοί." Οἱ πλείστοι εἰσι γεγραμμένοι καταλογάδην. Ἀρχ. Ὁ βασιλεὺς δὲ Σολομῶν, εἶρηκε Παλαιολόγον ἐγὼ τὸν κόσμον ἐγνωκα καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου. Τέλ.
 Ὁ λόγος ἐξησθένησεν, ἡ χάρις ἀπεσβέσθη ἐν σοὶ πρόσθανατεῖθηνι τὰ πάντα ζώσοσόν με.
 32 (φ. 96 β). Στίχοι ἱαμβικοί. Ἀρχ. Μόνυμον οὐδὲν ἢ Θεοῦ κληῖρος μόνος.
 33 (φ. 97 α). "Στίχοι καρκίνιοι" 7.
 34 (φ. 97 α). "Ἐτεροι καρκίνιοι στίχοι εἰς τὸν ἐν ἁγίοις Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον" 3.
 35 (φ. 97 β). "Στίχοι ἥρωικοὶ ἔχοντες τὰ κδ' γράμματα" 3.
 36 (φ. 97 β). "Ἐτεροι ἱαμβοὶ ἔχοντες καὶ αὐτοὶ τὰ κδ' στιχεῖα." Ἔπονται διαγράμματα τῆς διαιρέσεως τῶν ἀρετῶν, τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, τῆς οὐσίας καὶ τῶν τεχνῶν.
 37 (φ. 100 α). Ἄνεμούριον (Κύκλος παριστῶν τὴν γῆν μετὰ τῶν τεσσάρων ἀνέμων).
 38 (φ. 100 β). Καλαὶ καὶ ἀποφράδες ἡμέραι καὶ διάγραμμα ἐπιγραφόμενον "Αἱ πέντε ἐργασίαι δ' ὧν θεραπεύεται ὁ Θεός."
 39 (φ. 101 α). [Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου.] Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον.
 40 (φ. 101 β). Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς Σεμειράμιδος.

- 41 (φ. 101 β). "Τὰ ζ' πνεύματα τῆς κακίας" καὶ "τῆς ἀγισσύνης."
 42 (φ. 103 α). Χρησμοὶ "περὶ Χριστοῦ" Ἀπόλλωνος, Σόλωνος, Χίλωνος, Πλουτάρχου, Ἀριστοτέλους, Θεουκιδίου καὶ Πλάτωνος.
 43 (φ. 103 β). Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ Στίχοι.
 44 (φ. 104 β). Κύκλος παριστῶν τὴν γῆν μετὰ τῶν θερινῶν καὶ λοιπῶν κύκλων αὐτῆς.
 45 (φ. 105 α). Σημείωσις περὶ διαφορᾶς τῶν ὠρῶν κατὰ τόπους.
 46 (φ. 105 β). "Παιδαγωγίαι τοῦ μεγάλου Βασιλέως πρὸς τοὺς μαθητὰς Λιβανίου."
 47 (φ. 106 α). Χρονικαὶ σημειώσεις ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῶν υἱῶν Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.
 48 (φ. 110 α). "Μιχαὴλ πανυπερτίμου μοναχοῦ τοῦ Ψελλοῦ Ἀποκρίσεις συνοπτικαὶ καὶ ἐξηγήσεις πρὸς ἐρωτήσεις διαφόρους καὶ ἀπορίας." "Περὶ τύχης καὶ αὐτομάτου."—"Περὶ τῶν ε' αἰσθήσεων."
 49 (φ. 110 β). Στίχοι ἥρωικοὶ ἀνεπίγραφοι. Ἀρχ. Ἄναξ ἀβροτος εἰμί· θνητοῖς δ' ἐπιμίσησμαι ἀλὲν οἱ με καὶ ἐξαισίων ἡμετέρων ἀπὸ ἐργῶν κλήσεσιν εὐπρεπέσει φερωνύμως καλέουσι. Τέλ.
 πρὸς πολε θειοπρόπε ἀγακλυτοῖο θεοῖο ἀνακτος τὰδε σελίδεσιν ἐήσι χεῖρεσι θεῖντα.
 Στίχοι 40. Οἱ πλείστοι γεγραμμένοι καταλογάδην.
 50 (φ. 111 β). Στίχοι ἱαμβικοὶ ἀνεπίγραφοι 13. Ἀρχ. Χαίρει χαρὰ ξύμπασα σήμερον κτίσης. Τέλ. καὶ σώζε λοιπὸν τῶν τριῶν χάριν δίδου.
 51 (φ. 113 α). "Ὅτι ὁ θάνατος τῇ λύπῃ καὶ τῶν στεροτέρων καθάπτεται." Στίχοι ἱαμβικοὶ 14. Ἀρχ. Ἦκουσα πρᾶγμα ξένον καὶ πλήρες θάμβους. Τέλ. τὸ ἀτμητον φῶς τῆς ἀγάπης τεμνοῦσα.
 52 (φ. 113 β). Στίχοι ἱαμβικοὶ ἀνεπίγραφοι 16. Ἀρχ. Μοναχὸς δεστικ ἀμιγῆς ἐστὶ κόσμῳ. Τέλ. νοῶν ἀληθῶς ῥήματα ἀγραμμάτου.
 53 (φ. 113 β). Βραχὺ σημείωμα περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Κυζίκου κατὰ Ζωναράν.
 54 (φ. 114 α). [Κτησιόου] "Ἱστορία μερικὴ τῆς Ἰνδίας." Ἀρχ. Ἔστιν ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τὸ μὲν στενὸν αὐτοῦ. Τέλ. (ἀτελές)· τὸν δὲ ἀστράγαλον καὶ χολὴν ἔ.... Ἰδ. Φωτίου Βιβλιοθήκη κῶδ. 72.
 55 (φ. 117 α). [Νικηφόρου Καλλιπτοῦ τοῦ Ξανοπούλου.] "Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει." Ἀρχ. Κωνσταντίνος πρῶτιστος σεβαστοκράτωρ. Τέλ. Ἀνδρόνικος καὶς συνδρομὴ τῶν χαρίτων.
 56 (φ. 119 α). Τοῦ αὐτοῦ. "Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ῥώμης βλέπε." Ἀρχ. Ἀρχιθύτης πρῶτιστος ἐν πόλει μέγας ἀριστος ἀνὴρ ἰερὸς Μητροφάνης. Τέλ. Ἡσαίας ἀριστος ἐξ ὄρου Ἄθων αἰ εὐχαὶ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ γένοιτό τε.

- 57 (φ. 121 β). Ἐπιγράμματα, ὧν τὰ πλείστα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας.
58 (φ. 125 α). Ἐπίγραμμα εἰς τὴν πολυτελεστάτην ἀργυρόχρυσον λάρακα τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Νήφωνος κύρ Μαξίμου Τριβόλη.
Ἐχει δὲ ὡδε·
Ἀργυρίου χρυσοῦ τε φάντερον ἢ δ' ἐριτίμων
συλλήβδην λιθάκων τὸν λάμπαντ' ἀρχιερῆα
Νήφων' ὃν θεράποντα Θεὸς μέγας ἐνθεν ἀραντα
θήκη τῆδ' ἐκύθη' ἐριτίμω, Νάγγοε θεῖον
Μυσῶν εὐπολέμων μέγαν δρχαμον ἐς τόδε θήξας,
ἐργον φ' θεράποντι δπως κλέος ἀφθιτον εἴη.
Ἄλλὰ πάτερ μέγα χαῖρε μονὴν τ' ἐπιμνέο τήνδε
λιταῖς σαῖς πρὸς ἀνακτα διαμπερὲς ἔμπεδα τηρεῖν
αὐτῷ θ' ἠγεμόνι κράτος ἀρραγὲς ἢ δ' ὑγίειαν
ζῶντι μάκαρ παρέχειν ἀτὰρ μετὰ γαῖαν ἀφέντα
αὐτὰ ἐνιδρῦσαι ἀνάκτορα θεία Ὀλύμπου.
Ἔτερον εἰς τὴν αὐτήν.
Ἄ χρυσοῦ τὸν χρυσοῦ τιμαλφέστερον ἐνδοθεν κεύθω
Νήφωνα λάραξ Βυζαντίδος ἀρχιερῆα.
59 (φ. 125 β). Γνώμαι ἀνεπίγραφοι.
60 (φ. 126 α). Ἐπιγράμματα Δημοκρίτου, Ἐπικτήτου καὶ ἐτέρων.
Ἄρχ. Ἀνανεούσθω ὁ περὶ τοῦ Θεοῦ λόγος μᾶλλον ἢ τὰ σιτία. Τέλ. τὴν μὲν δρασιν ἀπὸ τοῦ ἀέρος λαμβάνειν τὸ φῶς, τὴν δὲ ψυχὴν ἀπὸ τῶν μαθημάτων.
61 (φ. 129 α). Ἐπιγράμματα Ὀλυμπος ὑπὲρ πᾶν χωρίον ὑψηλόν
καὶ ἄλλα ἀποφθέγματα καὶ φράσεις, ἰδίως πρὸς θεματογραφίαν χρησιμοί.
62 (φ. 133 β). Ἐπιγράμματα ἱαμβοὶ εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
Ἄρχ. Ναί λυχνία πρόκεισο, ναί παστὰς πλέκου.
Ἐπονται Τετράστιχα ἐπιγράμματα ἱαμβικὰ εἰς ῥητὰ ἢ διηγήσεις τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν τελευταῖον ἔστι τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου τὸδε·
Μυστηριώδη τὴν πανήγυριν βλέπω.
Ζωὴ τελευταῖα καὶ Θεὸς πάλιν κάτω
καὶ λαμβάνει τὸ πνεῦμα τῆς γειναμένης
καὶ καινὸν ἀνθεῖ τοῖς Ἀποστόλοις πτίλον.
63 (φ. 139 α). Ἐπιγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
Ἄρχ. Ἀγνὴ κόρη ζῆς, εἰ δὲ σιγῆς οὐ ξένον.
64 (φ. 139 β). Ἐπιγράμματα ἱαμβικὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς πᾶσαν πράξιν. Νουθεσία.
Ἄρχ. Διπλοὺς μὴ ἔσο μὴδὲ τέκτενε δόλους.
65 (φ. 142 α). Ἐπιγράμματα ῥητὰ παροιμιακὰ ἐξηγουμένα.
Ἄρχ. Τί ἐστὶν τὸ ἦ σοφία οἰκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον ;
Χριστὸς ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς σοφία καὶ δύναμις
τὴν ἑαυτοῦ σάρκα· ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν ἡμῖν.
66 (φ. 144 α). Ἐπιγράμματα διαφόρων τῆς Παλαιᾶς ῥητῶν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ.
Ἄρχ. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

- γῆν. Ὁ πατὴρ οὗτος, καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτω φῶς.
67 (φ. 146 β). Ἐπιγράμματα ἱαμβοὶ τοῦ Σόφρου Γνώμαι.
68 (φ. 147 β). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Εἰρήσθω δ' ὡς ἐν παρόδῳ δσα τὸν ἱστορικὸν Δίωνα περὶ τοῦ Νεῖλου λέγοντα εβρομεν.
69 (φ. 147 β). Βαθμολόγιον συγγενείας.
70 (φ. 148 α). Κλίμαξ συγγενείας βαθμολογική.
71 (φ. 148 β). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Αἶδε εἰσὶν αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι ἢ σατραπῖαι τῆς οἰκουμένης.
72 (φ. 149 β). Ἐπιγράμματα φιλοσόφων καὶ στρατηγῶν.
73 (φ. 151 α). Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ κεφάλαια τεταγμένα ἀλφαβητικῶς. Συλλογὴ ἀκέφαλος, ἧς τὰ πρῶτα μονόστιχα (Ἐἰς θάνατον)
Βροτοῖς ἅπασιν κατθανεῖν ὀφείλεται.
Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος.
Ἐπονται δ' ἐπιγραφαὶ Ἐἰς Θεὸν, Ἐἰς πατρὸς, Ἐἰς καιρὸν, Ἐἰς ὑπομονήν, Ἐἰς φθῶνον, Ἐἰς φίλους, ὅς κεφαλαίου ἢ ἀρχῆ
Ἄδικον τὸ λυπεῖν φίλους ἐκουσίως.
Τέλ. Καλὸν θέαμα δ' ἐστὶν εἰς πράττων φίλος.
74 (φ. 157 α). Γνώμαι μονόστιχοι Ἐἰς γυναῖκας.
Ἄρχ. Γυναικὶ πᾶση κόσμον ἢ σιγῆ φέρει.
Τέλ. Ἴδὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακῆ γυνή.
75 (φ. 157 β). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Οἱ δώδεκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ.
76 (φ. 158 α). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Ὅσοι τὸν οὐρανὸν σφαιροειδῆ λέγουσιν οὕτοι
δύεσθαι τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν καὶ ποιεῖν οὕτω τὴν νύκτα φασίν.
77 (φ. 158 β). Γνώμαι μονόστιχοι.
Συνέχεια τῶν Ἐἰς γυναῖκας, εἶτα Ἐἰς δῆμον, Ἐἰς δόξαν, Ἐἰς δούλους, Ἐἰς δυστυχίαν, Ἐἰς ἐγκράτειαν, Ἐἰς ἔκπαινον, Ἐἰς εὐτυχίαν.
Τέλ. οὐκ ἐστὶν δεσπῆς, πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Ἴδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 73 καὶ 74 καὶ κατωτέρω ἀρ. 86.
78 (φ. 161 α). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Περὶ γήρωσ χρηστοῦ καὶ ἀχρήστου κεφάλαια γερόντων σοφωτάτων ἁγίων. Στίχοι.
Ἄρχ. Καλὸν τὸ γήρας εἰ φρονήσεως γέμει.
Ἄλλ' ὀλίγα μόνον περιλαμβάνονται ἔμμετροι γνώμαι.
79 (φ. 166 α). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Καλὸν στρατηγὸν Κάτωνος τοῦ Ῥωμαίου μεταγλωττισμὸς Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.
80 (φ. 174 α). Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας κατ' ἐκλογὴν.
81 (φ. 183 α). Γραμματικοὶ κανόνες.
Ἄρχ. Ἰστέον ὅτι τόποι τῆς δέξιας εἰσὶ τρεῖς.
82 (φ. 185 α). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Τὸ καθολικὸν μνηοβρέσιον.
Πίναξ διηρημένον κατὰ στήλας καὶ μῆρας.
83 (φ. 185 β). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις.
Ἄρχ. Ἐρώτησις. Εἰπέ μοι πάτερ ποῖα εἰσὶ τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δωρηθέντα ἡμῖν.
84 (φ. 186 α). Ἐπιγράμματα. Ἄρχ. Διάλεξις σώματος καὶ ψυχῆς περὶ τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας.
Ὀλίγοι στίχοι ἐκ τῆς Διόπτρας Φιλίππου τοῦ μοναχοῦ.

85 (φ. 186 β). Βραχὺ χρονικόν.

Ἄρχ. Ἐν ἔτη 5^ῳ Ἰηϋε^ῳ ἐπαρέλαβαν οἱ Σαρακηνοὶ τὸν τάφον τοῦ Χριστοῦ.

86 (φ. 187 β). "Γινώμαι μονόστιχοι Μενάνδρου τοῦ κομικοῦ." Ἄρχ.

Ἄνθρωπος δὲ χρηστός χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίνονται.
Ἐσθλῶ γὰρ ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ διδοῖ Θεός.
Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἀνδρα καὶ τὸν σόφρονα.
Ἦθους δὲ βάσανος ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος.

Εἰς ἀλήθειαν.

Ἦ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει.

Εἰς ἀμαρτίαν.

Δισχρὸν δὲ μὴδὲν πράττει μὴδὲ μάνθανε.

Ἐπονται ἐπιγραφαὶ "Εἰς ἀνάγκην," "Εἰς ἀρετὴν," "Εἰς ἀχαριστίαν," "Εἰς βασιλείαν," "Εἰς βίον," "Εἰς βοήθειαν," "Εἰς βουλήν," "Εἰς γάμον" (Ἄρχ. Ἄλυτον ἔξεις), "Εἰς γέλωτα" (Ἄρχ. Γέλωτος ἀκαιρος), "Εἰς γῆρας" (Ἄρχ. Ἄπαντ' ἀφανίζει γῆρας), "Εἰς γονεῖς" (Ἄρχ. Βούλου γονεῖς), "Εἰς γυναικας" (Ἄρχ. Βίου σπάνις πέφυκεν ἀνδράσι γυνῆ).

Ἦ συνέχεια τούτων τῶν μονοστίχων γρωμῶν εἴρηται προφανῶς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 74 καὶ 77, εἶτα δὲ ἀρ. 78.

87 (φ. 190 α). "Βασιλείου βασιλέως Ῥωμαίων Κεφάλαια παραινεντικά πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ζε'."

Ἄρχ. Βιωφελές τι χρῆμα καὶ σπουδαιότατον οὐ μόνον βασιλευσὶν ἀλλὰ καὶ ἰδιώταις ἢ παιδευσίς.

88 (φ. 208 α). Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Παραδοξογράφων.

Ἄρχ. Ἐστι δὲ περὶ Τύανα ὕδωρ ὄρκιον ὡς φασὶν Διός. Ἰδ. Φιλοστράτου Ἀπολλ. Τυαν. ι, β. Τελ. Ὅτι οἱ ἀετοὶ καὶ οἱ πελαργοὶ καλῶς οὐκ ἂν πῆξαιτο μὴ πρότερον αὐταῖς ἐναρμόσσαντες ὁ μὲν ἀετὸς τὸν ἀετίτην λίθον, ὁ δὲ πελαργὸς τὸν λυχνίτην ὑπὲρ τῆς ὠγορίας καὶ τὸ μὴ πελάξαι σφίσι τοὺς ὄφεις. Πρβλ. Αἰλιανὸς Περὶ ζῴων ι, 86. Ὀραπόλλωνος ιι, 49. Πλιν. Hist. nat. xxxvi, 149.

89 (φ. 208 β). Γινώμαι βραχεΐαι.

Εἰσι δὲ Παλλαδᾶ, Διοδώρου, Πλάτωνος, Πλουτάρχου, Νικομήδους καὶ ἄλλων.

90 (φ. 210 α). Ἀδύλου Τετράστιχα πέ'.

Ἄρχοντα ἐν φ. 210 α ἀπὸ τοῦ μδ'. Τὸ δὲ α' καὶ τὰ μέχρι καὶ τοῦ μγ' εἴρηται ἐν φ. 218 α κ. ε.

α'. Ἀνθεμβεῖς παράδεισος ὁ τῶν ἁγίων χορὸς ἐστὶν ὀσμῆς ἡδέως πείρατα πιμπλάμενος.

πᾶς οὐν ὅς παθέσσειν ἐπεπλήγει φίλον ἦτορ δεῦρ' ἵτω ἀνβροσίης ἀνθεα δρεψάμενος.

β'. Κέρδιον ἢ μετάνοια μάλ' ἐξοχόν· ἐκ γὰρ ἀρίστων καὶ τόκον εἰσπράττων Κύριος ὑψιμέδων τοῖσιν ἀμαρτωλοῖς καὶ δλον ἀφήσει τὸν δχλον εἰκόνα τὴν πόρνην καὶ τὸν ἀσωτον ἔχεις.

...μδ'.

Ἐσπᾶς εἶδεν ἄνθρωπος οὐρανὸν ἀνδρας ἀρίστους τῶν δ' ἀπέλαμπε πλέον ἠθέος θεράπων.

Τόνδε τρόπον ζητῶν εμαθεν ὅτι οἶδε θελήσει τάγαθ' ἔδρων, ὁ δὲ δὴ οὐδὲ θέλημα εἶχεν.

μδ'. Δένδρον ἦν ἀπάγης τόπον ἐκ τόπου οἶσθ' ὅτι ἐρξεις

πολλῶ πλείον ἄνθρωπος ἐνθα καὶ ἐνθα νέων.

Εἰ δ' ὁ τόπος δαμάει καὶ τι κακὸν οὐ μέγα τι δὲν μὴδὲν ἐρωτήσεις ἕνεκα τῶν ἐτέρων.

μδ'. Ζωγράφος ἀκριβῆς Κύρος ἔφη ἐστὶν ὁ νοῦς μου σχήματα καὶ μορφὰς ἐνδοθὶ μοι τυπῶν.

Ἐλλάδιος δ' ἀπάμειπτο τὰ θηρία δεῖδημεν εἰ ζῆ· εἰ δὲ μὴ ἢ ἐμπὶς πολὺ κραιότερη.

91 (φ. 227 α). "Διονυσίου Οἰκουμένης περιύγησις."

Ἄρχ. Ἀρχὴν ποιούμενος γαίης ἀπάσης· λέγει δὲ ὁ ποιητὴς πρῶτην μὲν τὴν τὴν Διβύην καὶ προέταξε ταύτην διότι καὶ Δίβυς ἦν. Τέλ. τὰ πληρώματα στήσας τῆς γῆς χαίρων... ἤλθε χαίρων.

Ἐῤῥηται ἄρα ἐν τῷ κώδικι οὐχὶ αὐτὸ τὸ κείμενον Διονυσίου τοῦ περιγητοῦ, ἀλλ' ἢ Ἀωνίου παραφρασίς, πρὸς ἣν παραβλήθητι ἢ ἐκδοσίς BERNHARDY Dionysius Periegetes graece et latine cum vetustis commentariis. Ἐν Δειψίῳ 1828.

Ὁ κώδιξ φαίνεται ἑλλειπῆς φύλλον ἑνός· τὰ δὲ δύο τελευταῖα τῶν σφισμένων φύλλων εἰσὶν ἐφθαρμένα κατὰ τὴν κάτω γωνίαν πρὸς τὰ ἔξω.

Τὰ φ. 4—7, 24—27, 30—36, 72, 73, 80, 81, 102, 112, 116 β, 160, 160, 164, 165 ἔμειναν ἀγραφα.

3817. 283.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Χαλαράμπους μεταγλωττῆν παρὰ Δανιὴλ ἱερομονάχου, ἐκ τῆς Ἡβήρων μονῆς."

2. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαλαράμπους.

3. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3818. 284.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιότου Ἐπιστολαί.

Ἐκλογή ἀκέφαλος καὶ κολοβή.

2. "Ἐὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ

κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ἦτοι τῶν Ἰταλῶν κεφάλαια ἰβ' δηλοῦντα ὡς εἶκοι, ὡς οὐκ' ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."

3. "Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."

Ἄρχ. Εἰ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ.

4. "Ὅρα τὰς ὑποθέσεις τῶν Λατίνων κατὰ ποίους καιροὺς καὶ διὰ ποίας αἰτίας ἐσχίσθη ἀφ' ἡμῶν ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησία ἢ Λατίνων."

Κολοβόν. Σφίεται ἐν μόνον φύλλον τοῦ ὑπ' ἀρ. 4.

3819. 285.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Πίναξ τῶν ἐν τῷδε βιβλιδρίῳ γεγραμμένων."

2. "Πέτρου Δαμασκηνοῦ, Εἰς τὸ, Πρόσεχε σεαυτῷ"

Ἐπονται "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ διακρίσεως."—"Περὶ προσηυχῆς."—"Περὶ ἐξόδου ψυχῆς."—"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς..."

Ἐν τελει· Γέγραπται τῇ χειρὶ Κυριακοῦ μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς μικρᾶς Ῥωσίας ἐν ἔτει αχλγ^ῳ μηνὶ Αὐγουστῳ, ιζ' ἡμέρα (=1688).

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. "Λόγος ὅτε τῆς ἐκκλησίας ἔξω εὐρεθεὶς Εὐτρόπιος ἀπεσπάσθη..."—β'. "Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Δαβὶδ τὸ

λέγον Μὴ φοβοῦ δταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ περὶ φιλοξενίας.”
—γ’. “Εἰς τὸ Μὴ φοβοῦ, δταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ περὶ
ἐλεημοσύνης.”—δ’. “Εἰς τὴν τοῦ προφήτου Ἡσαίου ῥῆσιν τὴν
λέγουσαν Ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ἐποίησα φῶς...”—ε’. “Εἰς τὸ
ῥῆτὸν τοῦ προφήτου Ἰερεμίου, Κύριε, οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ...”—ς’. “Πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἀπελθόντας καὶ
εἰς τὸ ῥῆτὸν τοῦ Εὐαγγελίου Εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης...”
ζ’.

3820. 286.

Χαρτ. 16. XIX.

1. “Σημειώματα τινὰ ἀξιόλογα κατ’ ἐρωταπόκρισιν,
καὶ α^ο περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.”
2. Ἐξήγησις ῥητῶν τινῶν τῆς Γραφῆς.
3. “Ὀνόματά τινὰ λατινικὰ, αἵτινα μεταχειρίζονται
εἰς τὴν ἑλληνικὴν τῆς θείας Γραφῆς φράσιν.”
4. “Ἐρωτήματα τινὰ κατ’ ἐρωταπόκρισιν.”
Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί, ὧν τινες εἰσὶν αἰνι-
γματῶν.
- “Ἀρχ. Ε: Πότε ἐχάρη ὁ κόσμος ὁλος; α: δταν ἐξῆλθε
ὁ Νῶε ἐκ τῆς κιβωτοῦ.
5. “Ἐξήγησις τῶν τῆς Βιβλωγενέσεως ὀνομάτων.”
6. “Προφητῶν ὀνόματα καὶ ἄλλων μετὰ τῆς ἐρμη-
νεύσεως αὐτῶν.”
7. “Τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ
τὰ ὅποια σημαίνουν τοὺς ἀνωθεν λίθους τοὺς ἐκλεκτοὺς.”
8. “Ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐξ
γενεαὶ εἰσὶ.”
9. “Ἐπιστολὴ Πουπλίου τοῦ Δευτοῦλου ἀπεσταλ-
μένη
ἐκ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν γερουσίαν τῆς
Ῥώμης.”
10. “Περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος θεωρία.”
11. “Ἐρμηνεία τοῦ Φῶς ἱλαρὸν ἀκριβεστέρα.”
12. “Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Εὐγένιου
πρὸς τοὺς αἰτήσαντας ποῦ αἱ ψυχαὶ εὐρίσκονται μετὰ τὴν
ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν.”
13. “Τίνες εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημίσαντες.”
Ἀρχ. Πρῶτος Σαβέλλιος, δευτὸς.
14. “Ἐρμηνεία σύντομος ἀρμόζουσα τοῖς ἀρχαρίοις,
περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἀπὸ τῆν ἀπλῆν καὶ χυδαῖαν φράσιν εἰς τὴν
ἑλληνικὴν μεταφράζειν.”
15. Ἀποστόλων Ἀποσπάσματα ἐπιστολῶν.
16. “Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων.”
17. “Περὶ ἑπταριθμοῦ.”
18. “Αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.”
19. “Αἱ ἐνέα ἐντολαὶ τῆς ἐκκλησίας.”
20. “Οἱ ἀπόστολοι; δώδεκα.” “Οἱ προφῆται;
δώδεκα.”

Καὶ ἄλλαι τινὲς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί.

21. Διάλογος μετὰ τὸν ἁμαρτωλοῦ καὶ διαβόλου.
Ἐν στίχοις πολιτικοῖς. Ἐπιγράφεται “Ὁ ἁμαρτωλὸς ἀπο-
κρίνεται τοῦ διαβόλου” μετέτοιον τρόπον φέρρει ὁ διάβολος
καὶ ἕνα σύντροφον εἰς εἶδος ὀφιδίου.”
Ἀρχ. Ἄφες με τρισκατάρτα...

22. Ἀνεπίγραφον ποίημα ἐν στίχοις πολιτικοῖς.
Ἀρχ.

Ἀρχοντες καὶ μεγιστάνοι καὶ λυκοὶ πτωχολογία.

23. Συλλογὴ ῥητῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

24. “Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως.”

25. “Εὐχὴ λεγομένη μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν.”

26. Συλλογὴ στίχων τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐν τέλει χειρὶ νεωτάτῃ (1) Δημοτικὰ ἔσματα ἐπὶ ἑορταῖς
“Καλὴ σπέρα” τῆς Σριστοῦ γεννήσεως, “Πάλιν ἀκούστε”
τῆς 1 Ἰανουαρίου, “Καλὴ ἑσπέρα” τῶν Θεοφανείων καὶ (2)
“Περὶ τῶν πέντε διαφορῶν” τῶν Λατίνων. Ἐπονται πολλὰ
φύλλα ἀγραφα.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 4, 10, 16 καὶ 20 κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπό-
κρισιν. Τὰ δὲ ὑπ’ ἀρ. 14, 21, 22, 24 καὶ 25 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3821. 287.

Χαρτ. 16. XVIII.

“Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθωνος, τὰ λεγόμενα
πάτρια.”

Ἐν τέλει Ἐτελιώθη τὸ παρὸν εἰς τοὺς χιλιεῖς
εἰκοσιτρεῖς καὶ εἰς τοὺς ἑπτακοσίους ἐν μινῇ Δύ-
γούστου λ’ (=1728) διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ εὐτελοῦς,
χορικογράφου καὶ ἐλαχιστοτέρου τῶν μοναχῶν Ἀνα-
νίου...

3822. 288.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. “Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις
ἐκ διαφόρων κεφαλαίων πρὸς τὸν ὀββᾶν Ἀναστάσιον, ὧν
τὰς λύσεις ἐποίησατο οὐχ ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ’ ἐκ πείρας καὶ ἀναγνω-
σματῶν τῶν ἁγίων πατέρων.”
Εἰσὶ δὲ 15, ὧν προτάσσεται Πίναξ.
2. Συμεὼν Θεσσαλονίκης
α’. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις 15’. Ἀρχ. Τὰς ἐξερχομένας
ψυχὰς εἰς λαμβάνει ἢ πολλοί.—β’. “Περὶ τῶν μυστηρίων
τῆς ἐκκλησίας.” Κεφ. α’—δ’.
3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Ἀρχὴ τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.”
Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀμφίων καὶ ἐκάστης τῶν τάξεων
αὐτῆς.
4. Ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις καὶ ἀκολουθία.
α’. “Τάξις γινόμενη ἐπὶ καθιερώσει ἀντιμυσίων.”—β’.
“Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Μύρου.”—γ’. “Τάξις
γινόμενη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου.”—δ’. “Τάξις γινόμενη
ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου.”—ε’. “Τάξις γινόμενη ἐπὶ χειροτονίᾳ
πρεσβυτέρου.”
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
6. Καὶ πάλιν Περὶ ἀμφίων καὶ τελέσεως τῆς λει-
τουργίας μετὰ τῆς σημασίας αὐτῶν.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3823. 289.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Μεγαλυνάρια εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
2. Μεγαλυνάρια καὶ εὐλογητάρια εἰς τὸν ἅγιον
Νικόλαον.
3. “Ἐρωτήσεις διάφοροι τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς
τὸν ἅγιον Βασίλειον.”
4. “Διάλεξις Χριστηανῶν πρὸς Ἰουδαίον, πὸς καὶ
τὴνὰ τὸν τρόπον καταβάλλῃ αὐτῶν.”

5. "Μέθοδος τοῦ εὐρεῖν ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπο σκιάς τοῦ ἡλίου."

"Ιδ. καὶ 2984 (260), β. 8599 (66), 24.

6. Συναγαί τινες καὶ τινα ἐκ τῆς Σολωμονικῆς.

7. "Διήγησις περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως."

8. "Θαῦμα ἐξέσιον καὶ παράδοξον, τὸ γενόμενον παρὰ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφύρου Γεωργίου ἐν τῇ πόλει Λασιὰ περὶ τοῦ δράκοντος."

9. "Ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου."

10. Οἴκοι εἰς τὸν Ἀδάμ.

11. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ "Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος."

12. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου "Περὶ μνήμης θανάτου."

13. "Λόγος ἐκλεχθὲν ἐκ τῆς Παλαιᾶς διαθήκης περὶ ποιήσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, μέχρι Κἀὶν καὶ Ἀβελ· ποίημα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."

14. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Περὶ τοῦ Μελχισεδέκ καὶ περὶ Ἀβραάμ."

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος περὶ ἐγκλημάτων ἱερέων."

16. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Περὶ τῆς ἐν Βυριτῶν ἁγίας εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος εἰς τὴν ἱκεσίαν."

18. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων τῶν ἀθλησάντων ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας."

19. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ διαβόλου."

21. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ σωτηρίας ψυχῆς.

22. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

23. Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαρίας.

24. "Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς."

25. "Θαῦμα γενόμενον παρὰ τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρονος πρὸς τῆς ἀθλήσεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ δράκοντος."

26. "Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, περὶ τῶν δύο πραγματευτῶν."

27. Ἀκολουθία ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

28. "Μεγαλυνάρια εἰς τὴν α' τοῦ Ἰανουαρίου."

29. "Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου."

Ἐν τέλει· Τέλος εἴληφεν ἡ παρούσα μοι δέλτος, πόνημα χειρὸς ἐλαχίστου Στάθη...Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βιβλος ἐν ἔτη ,ζ' κζ' μηνὶ Δεκεμβρίου κ' ἡμέρα Δευτέρα (=1518).

30. Εὐχή.

31. Ἀπόστολος καὶ Κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

3824. 290.

Χαρτ. 16. XVI.

1. [Βαρλαάμ;] "Διιάλεξις ὀρθοδόξου τινὸς πρὸς Λατίνους."

Κεφ. κ', ὡν α' ἀρχ. [Δ]ιὰ τὶ ἀποσχίσεσθαι ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ συγκοινωνεῖτε...

Ὁ μὲν ὀρθόδοξος σημειοῦται β^λ ὁ δὲ Λατῖνος γ.

"Ιδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 3814 (280), 1.

2. "Αἰνίγματα δυσεῦρετα καὶ πάνυ δεινότατα."

3825. 291.

Χαρτ. 16. XVII. (φ. ια').

1 (φ. α' α). "Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."

2 (φ. ιβ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

3 (φ. λα' β). Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4 (φ. μδ' α). Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

5 (φ. ξε' α). "Τὸ θαῦμα τῶν ἁγίων...Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου περὶ τῆς κόρης."

6 (φ. πβ' α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπου.

7 (φ. ρη' α). Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλετήμονος.

8 (φ. ρμ' α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας.

9 (φ. ρξβ' α). "Διήγησις ὠφέλιμος εἰς πᾶσα ἀνθρώπων."

"Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπερ ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μερκούριος.

10 (φ. ρο' α). "Λόγος ὠφέλιμος εἰς πᾶσα ἀνθρώπων."

"Ἀρχ. Εἰς τὰ μέρη τῆς Παφλαγωνίας.

11 (φ. ροέ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικοῦ.

12 (φ. ριζ' β). Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.

13 (φ. σς' α). "Διήγησιν καὶ ἐκδίκησιν ὅπου ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς ἕναν ληστήν."

14 (φ. σζ' β). "Ἐτερον ὅμοιον."

15 (φ. σί' α). "Καὶ ἄλλο ὅμοιον."

16 (φ. σιβ' α). "Ἐπὸντες εἶναι οἱ δέκα ἐντολαίς, ἃς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν, νὰ ταῖς φιλάτῃ πᾶσα ἀνθρώπων."

17 (φ. σλβ' β). "Περὶ ἐξομολογήσεως καὶ πότε ὀφείλει νὰ μεταλαμβάνει πᾶσα Χριστιανός."

18 (φ. σμα' α). "Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαίους, μετὰ φρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Σπουδίτου εἰς ὠφέλιαν τῶν εὐρισκομένων."

19 (φ. σμη' α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.

20 (φ. σνγ' α). Τοῦ αὐτοῦ

"Περὶ πῶς ὀφείλει διάγειν τῶν μοναχῶν ἐν κοινοβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινόβια."

21 (φ. σνέ β). "Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐπισκόπου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνῶ [τοῦ Στουδίτου]."

22 (φ. σοβ' α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
"Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ περὶ τῆς ψυχῆς."

23 (φ. σπβ' β). "Διδαχὴ ἀπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς."

24 (φ. σπζ' α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Περὶ μνήμης Θεοῦ."

25 (φ. σί' β). "Περὶ τῶν σαρανταρίων, ὅπου δίδουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους."

26 (φ. τ' β). "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ θαυματουργοῦ."

27 (φ. τδ' α). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθείας καὶ τῶν τροπαρίων."

28 (φ. τη' α). "Ἱστορία καὶ διήγησις περὶ Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου πάνυ ὠφέλιμος διὰ στίχων."

Ἀρχ.

Ἐφάτη γοῦν ὁ Ἀβραὰμ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ποιητὴν τοῦ κόσμου.

29 (φ. τλθ' α). "Ἰγνατίου μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Περὶ τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων καὶ περὶ τοῦ χωρισμοῦ αὐτῶν. Κεφ. δ'."

30 (φ. τνα' β). "Εἰς τὸ Ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότην."

31 (φ. τξγ' β). "Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου."

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου τῆς βασιλείας ὡς ἀνθρώπος καὶ αὐτὸς νυστάξας μικρὸν.

32 (φ. τοβ' α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Τὰ πλείστα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Προτάσσεται δὲ τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3826. 292. Χαρτ. 16. XV.

1. "Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀπόκρισις πρὸς τὰς προσηχθήσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινῶν ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων."

Κεφ. μα', ὡν α' "Ἐρώτησις. Τί ἐστὶν τὸ σημεῖον τοῦ τελείου Χριστιανοῦ." Προσθήρηται δὲ κεφ. ριβ' "Τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τῆς λεγομένης Ἰσθήκεσαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ."

2. "Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἀρχοντα περὶ πλείστων καὶ διαφόρων ζητημάτων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς παρὰ πολλοῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι Χριστιανοῖς γινώσκεισθαι ὀφειλομένων κεφάλαια ρλε'."

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ἐρμηνεία ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου εἰς τοὺς περιπεσώτας εἰς τοὺς ληστὰς."

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ θεία δέλτος ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἡμέρα Σαββάτω τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου τοῦ τετραήμερου ἐν ἔτη 5' ἄκθ' Ἰνδικτιῶνος δ' (= 1421 ;)...

4. "Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνῶ Ἐκθεσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως."

Κεφ. ρα'. Ἐκ τοῦ τελευταίου λείπει ἐν φύλλῳ, τοῦ κώδικος μένοντος κολοβοῦ.

3827. 293. Χαρτ. 16. XVIII.

Βίος ὁσίου Βασιλείου καὶ Θεοδώρας (;).

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἀρχ.... καὶ τὸν ἔφεραν δεμμένον ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν καὶ παγέροντας εἰς τὸν βασιλέα Λέοντα, τοῦ ἔδωκαν ἀπόκρισιν. Ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ Ὡς ἐδῶ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες τιμιώτατοι εἶναι ἡ διήγησις τοῦ θανάτου τῆς Θεοδώρας ὅπου εἶδεν ὁ Γρηγόριος, καὶ παρὰ κἀτο γράφει καὶ ἄλλα θαυμαστά...

3828. 294. Χαρτ. 16. XVII.

"Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομναχίαις ἐλαχίστου."

3829. 295. Χαρτ. 16. XV.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνῶ Δογματικὰ κεφάλαια ρ'. Ἀρχ. ἀκέφαλα ἀπὸ τοῦ ἰζ'...οῖον πνεῦμα τι ἡ πῦρ αἴλλον ὡς ἔφη ὁ θεῖος Δαβίδ.

3830. 296. Χαρτ. 16. XV.

Γεροντικόν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

3831. 297. Χαρτ. 16. XVIII.

Νηπτικὰ κεφάλαια διαφόρων πατέρων.

3832. 298. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 214).

1 (φ. ι α). "Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβινῶ Περὶ τῶν φωνιέντων τοῦ δασύνονται καὶ τοῦ [ψιλοῦνται] καὶ περὶ ἀντιστοιχῶν."

2 (φ. ρ α). "Τοῦ αὐτοῦ πτωχοῦ διδασκάλου, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν πληροφορικὴ διδασκαλία, ἀποσταλείσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοιχῶν."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν στίχοις πολιτικοῖς.

3 (φ. 20 α). Γνώμαι, ἐν αἷς καὶ "Ἀποφθέγματα τῶν ἐπτὰ φιλοσόφων."

4 (φ. 22 α). Τύποι ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπιστολῶν.

5 (φ. 31 β). "Τοῦ Εὐαγγελίου" ῥητὰ καὶ γνώμαι.

6 (φ. 33 α). "Συμμαρτυρία τοῦ πνευματικοῦ" καὶ Γνώμαι.

7 (φ. 34 α). "Συνοπτικὴ ἐξήγησις εἰς τὴν ἐξαήμερον κτίσιν τοῦ Θεοῦ, Κωνσταντίνου Πορτακίττου (= Πορταίτου) τοῦ Ῥοδίου καὶ ῥήτορος διδασκαλία καὶ ἐξήγησις ἀπειρή φράσει εἰς τὰ εἰκοσιδύο ἔργα, ὅπου ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν ἑξὶ ἡμέραις, τί καὶ τί ἐποίησε τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν."

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν μετὰ προοίμιον.

8 (φ. 83 β). Κοσμογραφία.

α' (φ. 83 β). "Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου."—β' (φ. 84 α).

"Περὶ τοῦ πῶς ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πῶς στέκεται ὅλος ὁ κόσμος."—γ' (φ. 86 β). "Περὶ τοῦ πῶς στέκεται

ἡ γῆ ἀκρατήτως.—δ' (φ. 86 β). "Περὶ τοῦ πόσον ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς."—ε' (φ. 87 α). "Περὶ μήκος καὶ πλάτος τῆς γῆς."—ς' (φ. 87 α). "Περὶ ἀντιπόδων τῶν ὑποκάτω τῆς γῆς."—ζ' (φ. 87 α). "Περὶ πῶς γίνεται ὁ σεισμός."—η' (φ. 88 α). "Περὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν πῶς γίνονται."—θ' (φ. 88 β). "Περὶ οὐρανοῦ καὶ ἀστέρων."—ι' (φ. 89 α). "Περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων."—ια' (φ. 90 α). "Περὶ τοῦ πῶς γίνονται τὰ σύννεφα, καὶ περὶ τοῦ πῶς γίνεται τὸ χιόνι, ἡ βροχὴ, τὸ χαλάζι, ἡ ἀμούχλη, ἡ πάσχη, ἡ δροσία, καὶ ὁ κρύσταλλος."—ιβ' (φ. 91 α). "Περὶ τῶν ἰβ' ἀνέμων, ὅπου εἶναι εἰς τὸν κόσμον."—ιγ' (φ. 91 α). "Περὶ τὰ ἰβ' ὄρη τῆς γῆς."—ιδ' (φ. 92 β). "Περὶ τῶν τεσσάρων θαλασσῶν."—ιε' (φ. 98 β). "Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ποταμοῦ."—ισ' (φ. 98 β). "Διήγησις περὶ τοῦ παραδείσου."—ις' (φ. 94 α). "Διήγησις περὶ τῶν θερμῶν νερῶν."—ιθ' (φ. 94 β). "Περὶ κομιτῶν τῶν πιπτόνων εἰς τὴν γῆν καθάπερ ἀστέρες."—ιθ' (φ. 95 β). "Περὶ οὐρανοῦ."—κ' (φ. 96 α). "Περὶ τὰς ζώννας τῶν οὐρανῶν καὶ τὰ ἰβ' ζῴδια ἐπισημαίνονται καὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν καὶ πῶς γυρίζει ὁ οὐρανός."—κα' (φ. 98 β). "Περὶ τῆς σελήνης πῶς κέρνει τὸ φῶς ἀπὸ τὸν ἥλιον."—κβ' (φ. 99 α). "Περὶ τοῦ πῶς ἐλαττοῦται ἡ σελήνη καὶ σκοτινιάζει, καὶ λέγεται ὅτι ἐσκοτινιάσεν ἡ σελήνη καὶ φῶς δὲν ἔχει."—κγ' (φ. 99 β). "Περὶ τοῦ πῶς κρατεῖται ὁ ἥλιος, καὶ λέγεται πῶς ἐπιείσθη ὁ ἥλιος καὶ οὐ δίδει λαμπρὸν φῶς."—κδ' (φ. 99 β). "Περὶ τῶν τεσσάρων ὠρῶν τοῦ χρόνου."—κε' (φ. 100 α). "Περὶ τοῦ ἀστερικοῦ ὄψεως καὶ διατί λέγεται ὄψις."—κς' (φ. 100 β). "Περὶ τοῦ πότε ἀρχεῦσιν τὰ ζῴδια, καὶ ὁ ἥλιος καὶ ὁ βίσεκτος, καὶ τὰ θεμέλια, καὶ ὁ ἰνδικτιών."—

- 9 (φ. 101 α). "Περὶ πορνείας."
- 10 (φ. 102 α). Γνώμαι.
- 11 (φ. 103 α). "Τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ λ' λόγου." Ἀρχ. Εὐχὴ γὰρ φησὶ διὰ λέξις ἐστὶ.
- 12 (φ. 104 α). "Περὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου."
- 13 (φ. 106 β). "Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἀμαρτωλοῦ."
- 14 (φ. 109 β). "Περὶ Ἰωσήφ Ἑβραίου τοῦ ἱατροῦ."
- 15 (φ. 112 β). Ἀμφίλοχίου Ἰκονίου "Συγγραφὴ ἐτέρα εἰς τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ἀρτισαμένου τὸν Χριστόν."
- 16 (φ. 118 α). "Ἐτερον θαῦμα, περὶ Ἀναστασίου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ Θεογνίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ."
- 17 (φ. 121 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν."
- 18 (φ. 127 α). "Διήγησις ψυχοφελῆς πάνυ ὠφέλιμος καὶ περὶ τοῦ βίου τῶν μακάρων."
- 19 (φ. 136 β). "Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ παρθένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου." Ἀρχ. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνῆλθον κατὰ Ἰωάννην εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
- 20 (φ. 145 α). "Ἐρώτησις Πέτρου εἰ δύναται τὰς τῶν τελευταίων ψυχὰς μετὰ θάνατον ὠφελῆσαι. Ἀποκρίσις Γρηγορίου" [τοῦ Διαλόγου].
- 21 (φ. 147 α). Ἀποσπάσματα καὶ ῥητὰ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ πατέρων, καὶ τινες ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί.

- 22 (φ. 159 α). "Στίχοι πολιτικοὶ κατανακτικοί" Ἀρχ.
- Νῆφε ψυχὴ μου ταπεινὴ καὶ σκόπεισον τὸν βίον.
- 23 (φ. 159 β). Συνέχεια τοῦ ὑπ' ἀρ. 21.
- 24 (φ. 201 β). "Περὶ τῶν ἑπτὰ ἀμαρτημάτων τῶν θανασίμων."
- 25 (φ. 210 α). "Ἐν συνόψει καὶ κοιτολογίᾳ τὰ ἰβ' ἄρθρα τῆς ἐκκλησίας."
- 26 (φ. 211 β). "Διδαχὴ τοῦ ἀββᾶ Ἀντωνίου εἰς τοὺς μοναχοῦς."

- Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος ἐφθαρμένα.
- 3833. 299. Χαρτ. 16. XVII. (φ. φμς').
- 1 (φ. α' α). "Δαμασκηνὸς μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως."
- 2 (φ. κβ' β). "Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Πρὸς μοναχοὺς ἀρχαίους μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων."
- 3 (φ. λε' α). "Διήγησις ὠφέλιμος εἰς πᾶσα ἄνθρωπον."
- 4 (φ. μδ' α). "Δίδου δέξιαν τοῦ γράφειν." Ἐν τῷ προτασσομένῳ κώδικος Πίνακι τῶν περιεχομένων ἐπεγράφεται ἡ διήγησις "Περὶ τινος γεωργοῦ ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ."
- 5 (φ. ν' α). Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφάντος τοῦ συγκλητικοῦ.
- 6 (φ. πδ' α). Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.
- 7 (φ. ις'). "Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."
- 8 (φ. ριβ' α). Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
- 9 (φ. ρλζ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
- 10 (φ. ρνγ' α). "Ὅτι ὁ Θεὸς ἤγουν ἡ ἁγία Τριάς, ἐναι εἰς τρεῖς χαρακτῆρας, πλὴν δὲ, ἐνας Θεὸς ἐναι, ἀμὴ ἔχῃ τρεῖς· καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐναι κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἦγουν ὁ Χριστὸς ἔχει δύο γενήσεις, καθὼς καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου. Τῶν θείων Θεολόγων."
- 11 (φ. ρνς' β). "Ὅτι ὁ Θεὸς ἐναι ἀόρατος καὶ ἀπερίγραπτος καὶ ἀσχημάτιστος."
- 12 (φ. ρξ' α). "Διήγησιν καὶ ἐκδίκησιν ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς ἕνα ληστήν."
- 13 (φ. ρξή' α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος περὶ ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας."
- 14 (φ. ριγ' α). Τοῦ αὐτοῦ; "Περὶ ἐγκρατείας καὶ ἐξομολογήσεως."
- 15 (φ. ριη' β). Τοῦ αὐτοῦ; "Ἐκ τῶν λόγων τῶν εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ."
- 16 (φ. σή' β). "Περὶ τὰ σαραντάρια ὁποῦ κάμνον διὰ ἀπεθαμένους· ὅτι τελείως λυτρῶνται τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς κόλασιν."

- 17 (φ. σιδ' α). "Ίστορία και διήγησις
περὶ Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου πάνυ ὠφέλιμος, διὰ στίχων."
Ἰδ. καὶ 3825 (291), 28.
Ἐν τέλει· Κατ' ἔτος εχλε' Δεκεβρίου ε' (=1685).
Γέγραπται τῇ χειρὶ Κυριακοῦ μοναχοῦ.
- 18 (φ. σμζ' α). Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ
ἐλεήμονος.
- 19 (φ. σπδ' α). "Περὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου
τοῦ Πωγωνάτου."
Ἰδ. καὶ 3825 (291), 31.
- 20 (φ. σιγ' α). Μαρτύριον τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης.
- 21 (φ. τκ' α). "Εἰς τὸ Ὅμοια ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν."
- 22 (φ. τλς' α). Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Ἀπάντησις
εἰς τὴν ἐρώτησιν Πέτρου μοναχοῦ (ἀκέφαλος).
Ἰδ. καὶ 3832 (298), 20.
- 23 (φ. τλη' β). "Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν
τῶν ἱερῶν διὰ σαραντάρια, τοῦ ὁσίου Ἰσαίου μοναχοῦ
πρῶτον καὶ ἐγκλείστου."
- 24 (φ. τμβ' α). "Διὰ ποίας αἰτίας μετὰ τὸν θάνατον
τοῦ ἀνθρώπου κάμουν αὐτοῦ μνημόσυνα εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας,
καὶ εἰς τὰς ἑννέα καὶ εἰς τὰς σαράντα. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
Ἀλεξάνδρου."
- 25 (φ. τμγ' β). "Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
τὸν ἀνθρώπον κάμουν αὐτοῦ λειτουργίαι εἰς τὰς τρεῖς
ἡμέρας καὶ εἰς τὰς ἑννέα καὶ εἰς τὰ σαράντα. Νικηφόρου
Ἐξανθοπούλου."
- 26 (φ. τμδ' β). "Περὶ τοῦ τί εἰσιν αἱ μερίδες
καὶ εἰ ἐστὶ πρέπον νὰ προσφέρονται διὰ γυναῖκας ὅπου
ἔχουσιν ἀνδρας αἱρετικούς ἢ ἀσεβεῖς. Συμῶν Θεσσαλο-
νίκης."
- 27 (φ. τμέ' β). "Περὶ τῆς Τετράδος καὶ Παρα-
σκευῆς· ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Παχωμίου."
- 28 (φ. τμς' α). "Χρυσόστομος Περὶ προσευχῆς."
- 29 (φ. τμς' β). "Περὶ κοινοβίων."
- 30 (φ. τνα' α). "Ἰγνατίου μητροπολίτου Τραπεζοῦντος
Περὶ τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων, περὶ χωρισμοῦ αὐτῶν."
Ἰδ. καὶ 3825 (291), 29.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη Ἱρμγ' (=1685) Ἰωάσαφ.
- 31 (φ. τοε'). "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας
μητρὸς ἡμῶν Ἐύπραξίας, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν,
παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου."
- 32 (φ. υξγ'). "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος."
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει εχκδ' Ὀκτωβρίου γ' (=1623)
Κυριακὸς μοναχός.
- 33 (φ. φγ' α). Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Χαλαλάμπους.
34. Περὶ αἰσίων καὶ ἀποφράδων ἡμερῶν.
- 35 (φ. φμς' α). "Περὶ τὸ ἅγιον φῶς."
Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων κολοβός. Τὰ ὑπ' ἀρ.
13—17, 21, 24—26 καὶ 31 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
3834. 300. Χαρτ. 16. XV.
1. "Λόγοι διὰ στίχων ψυχοφελεῖς πάνυ ωραῖοι."
Ἄρχ. Μοναχὸς ὅστις βούλεται τυχὴν τῆς ἀνω κλη-
ρουχίας κόσμου παντὸς ἀμιγῆς εἶναι θέλει.

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Λόγος διακριτικὸς καὶ
εἰς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς."
3. "Τοῦ ἀγίου Μάρκου ἐκ τῆς β' ἐπιστολῆς
αὐτοῦ."
4. Ἀποσπάσματα καὶ ἀποφθέγματα πατέρων, Νη-
πτικὰ κεφάλαια, Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3835. 301.

Χαρτ. 16 μικρ. XVI.

1. Παραβολὴ τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφαλος).
Ἔστι δ' ἐκείνη ἐν ἣ βασιλεὺς παραγγέλλει τῷ υἱῷ νυμφευ-
θῆναι, ὁ δὲ λαμβάνει πόρνην. Ἐν στίχοις πολιτικοῖς. Ἄρχ.
.....[θη]ρία ἰοβόλα
καὶ ὄσους δούλους εὐρηκεν ἀπὸ τοῦ βασιλέως
ἐκεῖ τοὺς ἐκατέκλεισεν, ἀπέσω εἰς τὸν λάκκον.
Τέλ.
- Καὶ τίς μᾶς ἐλευθέρωσε τῆς φυλακῆς τοῦ Ἄδου
καὶ τίς μᾶς ἀνεβίβασε, στοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω.
Στίχοι περὶ τοὺς 95.
2. "Ἐρμηνία τῆς παραβολῆς" τῆς ἀνωτέρω.
Ἐν στίχοις πολιτικοῖς περὶ τοὺς 1100. Ἄρχ.
Ὁ βασιλεὺς ὁ εὐγενῆς ὁ φοβερός καὶ μέγας
ἔνε αὐτὸς ὁ ποιητῆς καὶ κτίστης τῶν ἀπάντων.
Περιέχεται ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ μέχρις Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου
ἱστορία διὰ βραχέων, ἐκτενέστερον δ' ἡ τοῦ Ἰωσήφ, μεθ' ἧς
καὶ τελευτᾷ τὸ στιχοῦργημα διὰ τῶν ἐξῆς·
Δῶμεν τὴν δόξαν τῷ Θεῷ τῷ δόντι τὴν ἀρχὴν μοι,
καὶ τέλος ἀποσεύσασθαι εἰς αἰῶνας αἰῶνων
ἀμήν ἀμήν καὶ γένοιτο, γένοιτο, γένοιτό μοι.
3. "Διήγησις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἀγίου
ὄρους Σινᾶ."
Ἄρχ. Πρώτη σκᾶλα τῆς Γαλιλάζας, ὅπου ὑπάγει
τοὺς προσκυνιτάδες εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἔνε ὁ Γιάφας.
4. "Διήγησις περὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Σινᾶ."
Ἄρχ. Ἀνεβαίνομεν ἀπὸ τὸ Ταμιάθιν ἢ ἀπὸ τοὺς
Βρούλους μέσα ἀπὸ τὸν ποταμὸν Νεῖλον, ἕως τὸ Κάρου
τ' ἰμλία καὶ περιττου.
Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπ' ἀρ. 8.
5. "Θρήνος ἔρωτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν
Θεοτόκον."
Ἄρχ.
Δύναμιν χορήγησόν μοι οὐρανὸθεν ποθητῆ μου
καὶ σοφῶς ὁδήγησόν με πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν.
Τέλ.
Εἰς μονὰς τὰς ἀκηράτους καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον
μετὰ πάντων τῶν ἀγίων εἰς αἰῶνας αἰώνιους.
Στίχοι ἐκκαϊδεκάσλλαβοι περὶ τοὺς 580, διηρημένοι εἰς
ὀκτασυλλάβους.
6. Ἀνεπίγραφος εὐχὴ εἰς στίχους ἀναπαιστικούς.
Ἄρχ. Ἀκουσόν μου φωνῆς ὑπεράγαθε | ἀπὸ βάθους
καρδίας τοῦ δούλου σου.
Οἱ στίχοι γεγραμμένοι ἀνὰ δύο ὡς εἰς.
7. Ἀνεπίγραφον στιχοῦργημα.
Ἄρχ.
Ἐμέναν ὁ πατέρας μου ἐγέννησέ με φίλε
κατὰ τὴν τάξιν ἐποίησεν, ἀνθρώπον εἰς τὸν κόσμον.

Τελ.

Τίς εἶσαι πόθεν ἐφθάσες τί θέλεις τί γυρεύεις
[ἐ]γὼ εἶμαι ἀπὸ τῆν γῆν ἀνθρωπος....

Μένει ἀτελέσ' σφίζονται δὲ στίχοι περὶ τοὺς 140.

8. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν κοσμικῶν.

9. Εὐχῆ.

3836. 302. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος ἐγράφη
ἐπὶ ἔτους ,ζξγ' (=1655).

3837. 303. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Ἐτους ,ξξγ' μηνὶ Μαῶ ι' (=1555).
Νεοφύτου μοναχοῦ.

3838. 304. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

3839. 305. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Εὐχεσθέ μοι τῷ γράψαντι ἐν μονοτρόποις
Νείλω.

3840. 306. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

3841. 307. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

3842. 308. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

Φύλλα τινὰ ἐκκοπέτα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII).

*3843. 309. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Ἡ θεία αὐτῆ καὶ ἱερὰ βίβλος τοῦ Εὐαγγε-
λίου ἐγράφη χειρὶ Δοσιθέου καὶ ἐλαχίστου ἐν
μοναχοῖς ἐπληρώθη δὲ σὺν Θεῷ κατὰ μῆνα ἀρτίως
Ἰούλιον τῆς νῦν τρεχούσης τρίτης ἰνδικτιῶνος τοῦ
5^α τρίτου ἔτους... (=1495).

Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπίτιλον κόσμημα
καὶ ἀρχικὸν γράμμα, οὐκ ἀτεχνα. Καὶ πρὸ ἐκάστου δὲ τῶν
λοιπῶν τριῶν εὐαγγελίων εὐχροα ἐπίτιλα.

3844. 310. Χαρτ. 4. XIV.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται Ἐπίτιλον διὰ λαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν
εὐαγγελίων ἀνάγνωσι καὶ τῆν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν
πόθεν ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι.

3845. 311. Χαρτ. 4. XV.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται α' Δήλωσις ὅτι ἡ ἐν ἀρ. 8844 (810).—β'.
"Δήλωσις πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὰ καθ' ἡμέραν εὐαγγέλια."—γ'.
"Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἱβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν
εὐαγγελίων." Ἐκάστου δὲ τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ
τῶν περιεχομένων κεφαλαίων.

Ἐν τέλει τοῦ πίνακος τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. Τὸ

Η.

παρὸν εὐαγγέλιον ἐγράφη δι' ἐξόδου καὶ κόπου κῦρ
Σωφρονίου ἀπὸ τῆν ἱερὰν καὶ ἀγίαν Σκῆτην τοῦ Κου-
τλουμουσίου.

3846. 312. Χαρτ. 4. XIV.
Τετραεὐάγγελον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περι-
εχομένων κεφαλαίων. Ἐπονται δ' ἐν τέλει "Συναξάριον σὺν
Θεῷ τῶν ἀγίων εὐαγγελίων" καὶ τέσσαρα φύλλα περιέχοντα
Ἀποστόλους καὶ εὐχάς. Τὸ παράφυλλον ἐν τέλει (Περγ. X.
σελ. 2) περιέχει μέρος Λόγου εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ σπορέως.

Ἐν τέλει τῶν εὐαγγελίων Τέλος εἰληφεν ἡ τετρά-
[ρι]θμος βίβλος | Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς καὶ Ἰω-
άννης | διὰ χειρὸς ἐμοῦ τάχα καὶ μοναχοῦ | Λογγίνου...

3847. 313. Χαρτ. 8. XV.
Τετραεὐάγγελον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περι-
εχομένων κεφαλαίων. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α' "Δήλωσις
τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὀφειλόντων λέγεσθαι εὐαγγελίων."
—β'. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἱβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια
τῶν κάστην εὐαγγελίων."

3848. 314. Χαρτ. 8. XVII.
Τετραεὐάγγελον.

Τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
"Ἐπίτιλον περὶ τοῦ εὐαγγελίου." Τοῦ κατὰ Ματθαῖον προ-
ηγούται α' "Βίος τοῦ ἀγίου εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου κατὰ
Σωφρόνιον."—β'. Βίος τοῦ αὐτοῦ κατὰ Δωρόθεον Τύρου.—
γ'. "Τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας κυρίου
Θεοφυλάκτου Προόμιον εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον."
—δ'. "Τὰ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου κεφάλαια." Τοῦ
δὲ κατὰ Μάρκον προηγούται α'. "Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ
Μάρκου κατὰ Σωφρόνιον."—β'. "Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου
ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ἐπισκόπου Συνο-
ψευς."—γ'. "Θεοφυλάκτου...Βουλγαρίας Ἐπίτιλον εἰς τὸ
κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον."—δ'. "Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ
Μάρκον εὐαγγελίου." Τοῦ δὲ κατὰ Λουκᾶν προηγούται α'.
"Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ κατὰ Σωφρόνιον."—β'. "Βίος
τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου...Συνοψευς."—
γ'. "Θεοφυλάκτου...Βουλγαρίας Ἐπίτιλον εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν
εὐαγγέλιον."—δ'. "Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου."
Τοῦ δὲ κατὰ Ἰωάννην προηγούται α'. "Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου ἐκ τοῦ Σωφρονίου."—β'. "Βίος Ἰωάννου τοῦ εὐαγγε-
λιστοῦ ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου...Συνοψευς."—γ'. "Θεοφυλάκτου
...Βουλγαρίας Ἐπίτιλον εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον."
—δ'. "Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου."

Ἐν τέλει πέντε φύλλα περιέχοντα μέρος τῶν Πράξεων τῶν
Ἀποστόλων ἐξ ἀρχῆς.

Ἐν τέλει τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. Τὸ παρὸν τετρα-
εὐάγγελον ἐγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερο-
μοναχῶν Γαλακτίωνος.

*3849. 315. Χαρτ. 8. XVI.
Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περι-
εχομένων κεφαλαίων καὶ εἰκὼν ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὡς
λείπει ἡ τοῦ Ματθαίου. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α' Δήλωσις
(ἀκέφ.) β' Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

52

3850. 316.

Χαρτ. 8. XV.

Τετραεγγέλιον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α' "Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

3851. 317.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Τετραεγγέλιον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. Ἐν δὲ τῷ τέλει α' "Δήλωσις τῆς ἀκολουθίας τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

3. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Προτάσσεται ἐκάστης αὐτῶν ἡ ὑπόθεσις.

4. Μακαρισμοὶ τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

Ἐν φύλλοις ἑπτακαίδεκα.

Ἐν τέλει τῶν Ἐπιστολῶν Ἐτελειώθη μηνὶ Φεβρουαρίῳ κγ' ἰνδ. ιδ' τοῦ ,σ'ωλθ' (=1828).

3852. 318.

Χαρτ. 8. XIV.

Τετραεγγέλιον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α'. "Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

3853. 319.

Χαρτ. 8. XV.

Τετραεγγέλιον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται α' Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων.—β'. Ἀπόστολος. Ἐν τέλει α'. "Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

3854. 320.

Χαρτ. 8. XV.

Τετραεγγέλιον.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη μηνὶ Γενάρῳ λα' ἔτη δὲ χιλιάδες ἑπτὰ καὶ χρονοὶ ἕξ (=1498).

3855. 321.

Χαρτ. 8. XVII.

Τετραεγγέλιον.

Ἐν ἀρχῇ "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἰπόμνημα περὶ τοῦ εὐαγγελίου." Τῶν δ' εὐαγγελίων ἐκάστου προτάσσονται ὅσα καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 3848 (314).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος τῆς καινῆς διαθήκης ἀπαντὰ εὐαγγέλιον· κατὰ Ματθαῖον, κατὰ Μάρκον, κατὰ Λουκᾶν, κατὰ Ἰωάννην... γέγραπται μὲν τῇ χειρὶ Κυριακοῦ... ἐν ἔτει τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αχλς' μηνὶ Νοεμβρίῳ κ' (=1686).

3856. 322.

Χαρτ. 8. XIV.

1. [Μιχαὴλ Ψελλοῦ Διδασκαλία παντοδαπῆ.]

Κεφ. ργγ'. Ἄλλ' ὁ κώδιξ, ὡν ἀκέφαλος, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ με' περὶ τὸ τέλος... εἰδῆ κίνησιν ἔσχατον οὖν κινουμένων, καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐκείνῳ κινεῖται. Κεφ. μς' "Περὶ ψυχῆς."... Κεφ. μη' "Ἐὶ μεταβάλλει ψυχὴ εἰς ἄγγελον."... Κεφ. ριβ' "Τί ἐστὶν ὁ βουλιμος." Κεφ. ριγ' "Τίς ἡ αἰτία δι' ἣν εὐθρυπτα γίνεται τὰ ἐν τῇ σικῇ κρεμαννύμενα κρέατα."

Ἐ ἀριθμὸς τῶν κεφαλαίων οὐ συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἐκδοσὺν παρὰ Μιχαὴλ σκχι, 688.

2. "Τοῦ αὐτοῦ πανσόφου Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δούκαν, Ἐπιλόσεις σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων."

Κολοβὸς ἐν τῷ "Περὶ τῆς τῶν ἀστρῶν φορᾶς καὶ κινήσεως" ἐν ταῖς λέξεσιν ἵνα μὴ σύρρηξις ὑπὸ τῶν αὐτῶν καταδρόμων καὶ κυλισμάτων γένηται κατὰ τὴν ἰδίαν φυσικὴν κίνησιν· ἐκ δύσεως εἰς ἀνατολὴν φέρονται κι...

3857. 323.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

1. "Περὶ παθῶν λέξεων."

"Ἀρχ. Πάθη δὲ λέξεων εἰσὶν κε'. Πρόθεσις, ἀφαίρεσις, ἐπαναδίπλωσις.

2. Ὀμήρου Ἰλιάς μέχρι καὶ τοῦ Σ.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, ἐνιαχοῦ δὲ συνοδεύεται ὑπὸ διαστίχου ἐξηγήσεως καὶ τιμῶν παρασελιδῶν σχολίων. Ἐκάστης δὲ ραψωδίας προτάσσεται ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐκονταὶ αὐτῇ "Ἱστορία καὶ ἀπορία τῆς... ραψωδίας τῆς Ἰλιάδος." Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Α ἀρχ. Χρύσης ἱερέως Ἀπόλλωνος προσιγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσήτιδα. Αἱ δὲ "Ἱστορία καὶ ὑποθέσεις τῆς α" ραψωδίας τῆς Ἰλιάδος" ἀρχ. [Ὁ]μηρος ὁ ποιητῆς υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινὰς Μάρωνος καὶ Ὀρρηθοῦς, κατὰ δὲ ἐνλίους Μέλιτος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθητίου νόμφης. Τὰ δὲ καθ' ἑκάστα Σχόλια ἀρχ. Μῆνις σημαίνει πέντε ὄργην, θυμὸν, χόλον, κότον καὶ μῆνιν· καὶ μῆνις μὲν ἐστὶν ἡ ἐπιμένουσα φεῖ καὶ μὴ μειουμένη. Τοῦ δὲ ὅλου προτάσσεται Πρόλογος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Ἰλιάδα. Ἀρχ. Τὸν βουλόμενον τὰ παρ' Ὀμήρου ποιήματα προγυμνάσαι χρῆ κατὰ τὰ κοινὰ ῥήματα καὶ πείραν ἐσχηκέναι τὴν περὶ παθῶν καὶ τῶν διαλέκτων.

Ἰδ. καὶ κατωτέρω ἀρ. 6.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὸ Πλὴν μάτην ταράττεται τὰς ἀνθρώπων ζῶν.—β'. "Περὶ τοῦ μετὰ σεμνότητος ἐν ἐκκλησίᾳ διάγειν." Ἀρχ. Τοιοῦτοι καὶ νῦν εἰσὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων.—γ'. "Περὶ μετανοίας." Ἀρχ. Διὰ τοῦτο συνεχῶς τὸν περὶ μετανοίας λόγον.—δ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ἀρχ. Διὰ τοῦτο ἐκ δύο οὐσιῶν κατεσκεύασεν ἡμᾶς ὁ Θεός—ε'. Περὶ ψυχῆς. Ἀρχ. Βοίκασιν οἱ ἔργοις κομῶντες ἀγαθοῖς.—ς'. "Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀγίων μυστηρίων."

4. "Ἐπιτομὴ τῶν ἐννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου Ἐφαιστίνου."

5. "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Πρὸς ἑαυτὸν κατὰ πένσιν καὶ ἀπόκρισιν."

6. Ὀμήρου Ἰλιάδος T.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 2 ραψωδίας Α—Σ ἐνταῦθα γέγραπται τοῦ T μόνου τὸ κείμενον ἄνευ διαστίχου ἐξηγήσεως καὶ παρασελιδῶν σχολίων.

3858. 324.

Χαρτ. φύλλ. XVI.

1. Ἰσακίου τοῦ Ἀργυροῦ(;) Ἀστρονομικῆ πραγματείας.

Διήρηται εἰς κεφ. μθ'. Τὸ κεφ. α'. "Προόμιον" ἀρχ. Ἐπειδὴ περὶ τὴν σύστασιν τῶν προκειμένων προχείρων κανόνων τὴν περιέχουσαν τὰς τῶν ἀστέρων κινήσεις

ἀπὸ χρόνου τινὸς προῦφεστάναι ἐχρῆν.—Κεφ. β'. "Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ χρόνου."—Κεφ. γ'. "Περὶ τοῦ ἔτους τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ χρόνου τί εἰσι καὶ πόθεν ἐγνώσθησαν..."—Κεφ. μθ'. "Περὶ διαίρεσως τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ ὀνομασίας τῶν ζῳδίων, ἔτι δὲ καὶ τροπῶν καὶ περὶ τοῦ πόθεν κινήθῃσι ὁ τούτων ποιητὴς ταῦθ' εἰργάσατο."

2. "Κύρ Νικολάου Ἀρταβάζου γεωμέτρου."

Μετρολογικὸν ἀπόσπασμα ἔχον ὡδε· Ὁ στατήρ ἐν ἡ κοινή συνήθεια ἐξάγιον οἶδε καλεῖν εἰς κδ' κεράτια περιορίζεται· ἕκαστον δὲ κεράτιον εἰς σίτου κόκκους τέσσαρας ὡς εἶναι τοῦ ἐνὸς ἐξαγίου λοιπὸν πυροῦς 45', ἡ δὲ μία λίτρα οὐγγίας μὲν ἔχει 1β', ἐξάγια δὲ οβ' ὡς ἐπιβάλλειν ἐκάστη οὐγγία 5α' 5' καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ λόγου καὶ τῶν ἰ' λιτρῶν καὶ ρ. καὶ ρ. εὐρήσεις καὶ τὰς οὐγγίας καὶ τὰ ἐξάγια καὶ οὐ ταῦτα δὲ μόνων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴ) ἴθουν τὰ κεράτια καὶ τοὺς πυρούς.

3. "Κανόνες τῆς κινήσεως τῶν θεμελίων τῶν ἑπτὰ ἀστέρων εἰς τὸ ἔτος τῶν Περσῶν."

Καὶ ἄλλοι Κανόνες (πίνακες) ἀστρονομικὰ ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς πλανήτας, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τὰ ζῳδία.

Προτάσσονται τῆς ὑπ' ἀρ. 1 ἀστρονομικῆς πραγματείας ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος α'. Πίνακες καὶ σημειώματα ἀστρονομικὰ καὶ γεωγραφικά.—β'. "Ὅσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν ὑστερον." Ἀρχ. Ἐπίδαμνος τὸ νῦν Διράχιον.—γ'. Χρονικὸν βραχύ. Ἀρχ. 5ψ4δ' ἐγυνεν Ὀτμάνης. Τελευτῆ δ' ἐν ἔτει 3λδ'.

3859. 325. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὰ Θεοφάνεια. Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ὁ παρῶν λόγος ἐν Πάτμῳ 1788 Φεβρουαρίου 14 αψπγ' Φεβρουαρίου ιδ'.

2. Δημοσθένους α'. Ὀλυμπιακοί.—β'. Φιλιππικὸς α' καὶ γ'.

3. "Ἰσοκράτους Πρὸς Φίλιππον λόγος τῶν συμβουλευτικῶν δευτέρου."

4. Ἀδελφῶν Ὀμιλία.

Ἀρχ. Ὅταν ὁ λογικὸς καὶ κατ' εἰκόνα τοῦ πλάστου πλασθεὶς ἄνθρωπος φθάσῃ εἰς θεραπείην τὰ αἰσχροὰ καὶ ἀσεμνα πάθη.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν Ἐξαήμερον.

α'. "Ὀμιλία β' Περὶ τοῦ ἀόρατος ἢ ἡ γῆ καὶ ἀκατασκεύαστος."—β'. "Ὀμιλία τρίτη Περὶ τῶν τρόπων τῆς γενέσεως."—γ'. "Ὀμιλία δ' Περὶ συναγωγῆς τῶν ἰδμάτων."

6. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

Ἄπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 4 καὶ 5 α' καὶ γ' μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

3860. 326. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Περὶ ἐνυπνίων Νικηφόρου τοῦ Γρηγοῦ Ἑρμηνεία εἰς τὸν Συνεσίου Περὶ ἐνυπνίων λόγον."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Πανηγυρικός."

Ἀρχ. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν ἀφωρον.

3. "Ἐξήγησις τοῦ κύρ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων τοῦ καὶ Κανσοκαλυβίτου Περὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἁγίας Παρασκευῆς πρὸς τὸν περὶ αὐτοῦ ζητήσαντα."

4. "Νόννου ποιητοῦ Πανοπολίτου Μεταβολὴ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου εὐαγγελίου."

5. Ἀνεπίγραφος θεολογικὴ συγγραφή.

"Ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ ἀχρονος ἐστὶ καὶ ἀκατάληπτος καὶ ὁμοούσιος τῷ προαιωνίῳ αὐτοῦ γεννήτορι." Κεφ. κα'. Ὡν τὸ τελευταῖον τελευτῆ· οὐκ ἔλπις καὶ αὐτὸν τὸν ἀγλαὸν κόσμον ἂν τὰ γραφόμενα νεοτεύχων βιβλίων ἀναδέξασθαι.

3861. 327. Χαρτ. 8. XVIII.

"Τῆς καθ' Ἑρμογένην ῥητορικῆς βιβλίον β' Περὶ νοήσεως καὶ εἰδικῶς περὶ στάσεων."

3862. 328. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλίου

"Σχολαστικὰ παρασημειώσεις εἰς τὸ μείζων α' τῶν Μετὰ τὰ φυσικά."

3863. 329. Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ἑρμηνεία σύντομος ἀρμόζουσα τοῖς ἀρχαρίοις περὶ τοῦ πῶς δεῖν μεταφράζειν ἀπὸ τῆς ἀπλῆς καὶ χυδαίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν."

2. Θέματα ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Ἐν ἀρχῇ Ἐκ τῶν τοῦ Παναγιώτου Ἀναγνώστου Θεοδωρίδου τοῦ Φοιβαπόλλου Πελοποννησίου τοῦ ἀπὸ Καλαμάτας. Αψζ' ἐν Κωνσταντινουπόλει (=1807).

3864. 330. Χαρτ. 8. XV.

1. "Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου

Κατὰ τῶν Πλήθωνος ἀποριῶν ἐπ' Ἀριστοτέλει."

Βιβλία δύο, ὡν τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ὑπὸ ΜΙΝΩΙΑΟΥ ΜΗΝΑ. Ἐν Παρίσισι ασηη'.

2. [Τοῦ αὐτοῦ Ὁρθοδόξου καταφύγιον.]

Συγγραφή ἀνεπίγραφος διηρημένη εἰς τμήματα ἕξ. "Τμήμα πρῶτον· περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ σχίσματος κατ' ἐπιδρομὴν καὶ οὐτὴ κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον σαφῆς ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ Λατίνου κακῶς φρονεῖν." Τὸ Προόμιον ἀρχ. Τὸν θεῖον λόγον καὶ τῆς ἀληθείας ἔφορον τοῦ παρόντος προστησάμενος λόγου περὶ τοῦ τῆς ἀληθείας διαλέξομαι πνεύματος. Ἄνω τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ πρώτου τμήματος ἐν τῇ ψα. "Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου· συνετέθη μετὰ διαλέξεις πεντεκαίδεκα γενομένας ἐν τῷ παλατίῳ μετὰ τοῦ παπικοῦ πρέσβους καὶ ἐπισκόπου Κορτώνης..." Ἄλλ' ἡ μὲν οὕτως ἐπιγραφόμενη συγγραφή τοῦ Γενναδίου ἐστὶν ἄλλη, ἡ δ' ἐνταῦθα περιλαμβανομένη ἐπιγραφικῶς ὀρθότερον Ὁρθοδόξου καταφύγιον, ὅταν ἐπιγραφὴν φέροι τὸ ἀνευ χρόνου καὶ τόπου τυπώσεως, ἀλλὰ πιθανῶς τῷ 1828 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδοθὲν Πρῶτον τμήμα. Ἰδ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ὁρθόδοξος Ἑλλάς. Ἐν Λειψίᾳ, 1872, σ. 82.—"Τμήμα δεύτερον. Περὶ τοῦ μακαρίου Ἀδγουστίνου καὶ καθόλου περὶ τοῦ πῶς δεῖ χρῆσθαι ἐκάστῳ τῶν διδασκάλων ἡμῶν κατὰ ἀντιπαράστασιν ἐν ψ' καὶ περὶ τῶν κτιστῶν εἰκόνων καθολικῆ θεωρίᾳ."—"Τμήμα τρίτον ἐν ψ' προκατάστασις τῶν πρὸς τὴν ἐνστάσιν λόγων καὶ ἐκθεσις τῶν ῥητῶν τῶν διδασκάλων τῶν παρ' ἡμῶν ἀ τὴν ἡμετέραν βεβαιούσι δόξαν, τὴν δὲ τῶν Λατίνων ἐλέγχουσαν."—Τμήματος τετάρτου ἐπιγραφὴ οὐχ ὑπάρχει.—"Τμήμα ε' ἐν ψ' δεικνύται καὶ ῥητοῖς ἁγίων καὶ λόγοις μὴ εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ πνεύματος αἴτιον καὶ ὡς ἐν ἐπιγραφῇ τῶν προειρημένων σαφηνεῖα τοῦ Δι' υἱοῦ τί ποτε

βούλεται.”—Τμήμα ἕκτον ἀνεπίγραφον ἀρχ. Τούτων προ-
ποτεθειμένων, μᾶλλον δὲ ἀποδεδειγμένων ἀρκούντως,
σαφές ἐστίν ὅτι καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι πατέρες περὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος ἀληθῆ τὴ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀσίας
διδασκάλοις συμβαίοντα λέγουσι.

3865. 331.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐκλεῖδου ἀποσπάσματα.
2. Ῥητὰ πατέρων καὶ γυνῶμαι.
3. “Κανόνες ἀληθινοῦ ὑποτακτικοῦ
ὄντως φυλαττόμενοι ὑπερυψώσῃ αὐτὸν καὶ φυλάττουσιν
ἀνεπηρέαστον.”
4. “Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Μελετίου τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγι σιχουργικὸ λη’ καὶ
πρώτον Περὶ τοῦ πῶς προσεύχεσθαι χρεῶν καὶ πῶς Θεὸν
αἰτεῖσθαι.”

“Λόγος α’.”

Ἀρχ.

Ἡ φεραυγῆς ὑπομονὴ φησί τις τῶν ἀγίων
ἐμψυχθεῖσα προσευχαῖς καὶ ταῖς εὐχαρισταῖς
τότε τελείως ἄπτωτος ἐν πᾶσι χρηματίζει.

... “Λόγος λη’” περὶ ἐγκρατείας.

Τέλ.

Ἐξ αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, ἐκ πάντων τῶν κτι-
σμάτων
ἀμήν· δόξα σοι δόξα σοι Τριάς ὑπεραγία,
εἰς τοὺς αἰῶνας δόξα σοι δέσποτα παντοκράτορ.

3866. 332.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.
Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμυλημένην. Ἀκέφαλα
καὶ ἀνεπίγραφα.
2. “Τοῦ σοφοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου
Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας
κανόνας παρὰ τῶν ἀγίων ἀνδρῶν καὶ ποιητῶν Κοσμά καὶ
Ἰωάννου” [τοῦ Δαμασκηνοῦ].
Προτάσσεται “Προῶμιον εἰς τὸν προῖστάμενον τοῦ ὄρανο-
τροφίου τίμον ἄνδρα ἀξιώσαντα ἐξηγεῖσθαι τοῦτους.” Ἀρχ.
Ἔοικας ἀνθρώπε πρὸς τὴν τῶν ἐν ταῖς δεσποτικαῖς
δημοτελέσιν ἑορταῖς μελουρηθέντων ἑσμάτων τοῖς
ἱεροῖς ἐκείνοις ἀνδράσι καὶ ὑποφήταις τοῦ πνεύματος
ἡμᾶς ἐξήγησιν προσκαλούμενος.
Ἐν τέλει τῆς Ἐξηγήσεως Ἰπὸ Λαζάρου τοῦ Ἀδριανο-
πολίτου ἢ παροῦσα βιβλὸς γέγραπται.
3. [Τοῦ αὐτοῦ;] “Σχόλια τῶν τετραστίχων
τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”
Ἀρχ. Πράξιν προτιμήσεως ἢ θεωρίαν. Ἐντεῦθεν ἀρχε-
ται τοῦ γνωμολογεῖν ὁ θεολογικώτατος καὶ μέγας
πατήρ ἡμῶν.
4. “Ὁ παρῶν οὗτος λόγος ἀγωνιστικῶς ἀποδείκνυσι
μὴ δεῖν μέλλειν μὴδὲ ἀναμένειν τὸ βάπτισμα· ἦνωται δὲ τῷ
πρὸ αὐτοῦ, κατὰ δὲ περιστάσιν διήρηται τῆς ὥρας αὐτὸν καλε-
σάσης.”
Ἀρχ. Χθὲς τῇ λαμπρῇ τῶν Φώτων ἡμέρᾳ πανηγυρι-
σαντες. Χθὲς φησι τὰ Φῶτα ἑορτάσαμεν.

3867. 333.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀδήλου “Τοπικῶν βιβλία η’.”

Προτάσσεται Πίναξ ἀλφαβητικῶς μετὰ παραπομπῶν τῆς
ἐμπεριεχομένης ὄλης.

2. “Ἐλεγχος τῶν περιεχομένων ἐνταῦθα. Πόσα
τὰ γένη τῶν ἐπιχειρημάτων...”

Διήρηται κατὰ τὰ ὀκτὼ βιβλία τῶν Τοπικῶν.

Ὁ κώδιξ φαίνεται γεγραμμένος χειρὶ Σεραφείμ ἱερομοσάχου
τοῦ Θασίου. Ἰδ. ἀρ. 8878 (889), 8882 (848).

3868. 334.

Χαρτ. 8. XV. (φ. 255).

- 1 (φ. 1 α). Ἡσιόδου Ἔργα καὶ ἡμέραι.
Ἀκέφ. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ στ. 10
τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας ἐρυθρᾶς. Ἀρχ. Καὶ σὺ...ὡς
ἔοικεν· οὐχ ἐνὸς ἀδ αὐτῷ ἐστὶν ἀπτικῶς τὸ εἶδος τῶν
Ἐρίδων ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν·+τὴν μὲν ἐπενέσειεν ἀν
ὁ νοήσας. Ἐν δὲ τῇ ψα ἀραιὰ σχόλια. Ἀρχ. (στ. 17).
Ἀντὶ τοῦ τὴν δευτέραν προτέραν μὲν ἐγέννησεν ἢ νύξ
ἢ ἐρεβενῆ ἢ δὲ Προκλ θεὸν λέγει ὑπὲρ τὸν κόσμον τοῖς
ὄμμασι τῶν ἀνθρώπων.

2 (φ. 32 α). Εὐριπίδου

α’ (φ. 83 α). Ἐκάβη.—β’ (φ. 78 α). Ὀρέστης.—γ’ (φ. 186 β).
Φοίνισσαι.

Προτάσσεται (φ. 82 α) Βίος Εὐριπίδου. Ἀρχ. Εὐριπίδης
Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλιτοῦς οἱ φεύγοντες
εἰς Βιωτίαν μετῴκισαν. Τέλ. τὰς μὲν τέσσαρας περιῶν,
τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευταίην· τελευτὰ δὲ ἐπὶ τῆς
ἐννενηκοστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος. Ἐκάστου δὲ τῶν
δραμάτων προηγείται ἡ Ἰπόθεσις. Ἡ τῆς Ἐκάβης (φ. 82 β)
ἀρχ. Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες· ἢ
τοῦ Ὀρέστου (φ. 78 β) ἀρχ. Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ
πατρὸς μεταπορευόμενος· ἢ δὲ τῶν Φοινισσῶν (φ. 186 β)
ἀρχ. Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν Θηβῶν βασιλείαν.

Τὰ δράματα ἔχουσιν ἀραιὰν διαστίχων ἐρμηνείαν καὶ σπανι-
τάτα σχόλια ἐν τῇ ψα.

Τὸ τέλος τῶν Φοινισσῶν ἀπὸ στ. 1542 κ. ἐ. εὐρηται μετα-
θειμένον ἐν φ. 209—210.

3 (φ. 186 α). Ἡσιόδου Ἀσπίς Ἡρακλέους.

Ἀκέφ. Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ στ. 321.

πᾶλλον ἐπικρατέως· ἐπὶ δ’ ἱππίου ὄβρε δίφρου.

Ἄνευ διαστίχου ἐρμηνείας. Ἰδ. καὶ κατωτέρω ἀρ. 7.

4 (φ. 190 α). Ἡσιόδου Θεογονία.

Μένει κολοβὴ ἐν στ. 386.

τῶν οὐκ ἔστ’ ἀπάνευθε Διὸς δόμος οὐδὲ τις ἔδρη.

Ἄνευ διαστίχου ἐρμηνείας.

5 (φ. 210). “Ἐφαιστῖανος Περὶ μέτρων.”

Ἀρχ. Ἰστέον ὅτι πούς ἐστι μετρικὸν σύστημα συλ-
λαβῶν.

6 (φ. 219 α). Σχόλια βραχέα.

α’. Περὶ τῆς Ἀσπίδος. Ἀρχ. [Τ]ῆς ἀσπίδος ἢ ἀρχῆ
ἐν τῷ δῖῳ καταλόγῳ φέρεται μέχρι στιχῶν ν’ καὶ δις·
ὑπώπτευκε δὲ Ἀριστοφάνης ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἡσιό-
δου.—β’. Περὶ Ταφίων. Ἀρχ. Τάφιοι δὲ καὶ Τηλεβδαί
ἐκλήθησαν ἀπὸ Τάφου καὶ Τηλέβου. Ἐλθῖος γὰρ καὶ
Μήστωρ ἀδελφοί.

7 (φ. 220 β). Ἡσιόδου Ἀσπίς Ἡρακλέους.

Ἄνευ ἐπιγράφου. Ἐξ ἀρχῆς μέχρι τοῦ στ. 820. Ἰδ. τὴν
συνέχειαν μέχρι τέλους ἀνωτέρω ὑπ’ ἀρ. 8.

8 (φ. 226 α). Λεξικὸν ἀνεπίγραφον.

"*Αρχ.* [Α]πτος ὁ ἀπρὸςπέλαστος παρὰ τὸ ἀπτω ἄπτος καὶ ἀπτος ὡς τὸ ἀγαν ἀπτόμενον.

"*Ἐπονται αἱ λέξεις ἀβυκτον, ἀββᾶς, ἀβρόμιος... Τέλ. Διακραδαίνει διασειή. Διάττουσι διατρέχουσι. Διαφερόντος ἐξερέτως. Διανηξάμενοι διακολυμβήσαντες. Διακηκῶσι διατταράττουσι.*

9 (φ. 229 α). Σημειώματα περὶ ἀνδρῶν κατ' ἀλφάβητον.

'Αγαθοκλῆς οὗτος ἐγένετο τύραννος· καὶ ὡς λέγει Τίμαιος κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν, κοινὸς πόρνος ἔτιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις. 'Αγάθων τραγικὸς ἦν.

10 (φ. 229 β). Γραμματικά σημειώματα.

"*Αρχ.* [Τ]ὸ ἄ περισπασθὲν, δηλοῖ τὸ, εἶθε· οὕτω γὰρ Καλλιμαχος κέχρηται· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἄ ἄρθρον ὡς ὁ Ὀμηρος ἄ δηλοῖ.

11 (φ. 249 β). "Περὶ τῶν γενικῶν ἀρετῶν."

"*Αρχ.* [Α]ρεταὶ εἰσι τέσσαρες αἱ γενικαί, φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία.

12 (φ. 251 α). "Ἀναβάσεις τῶν οὐρανῶν."

"*Αρχ.* [Φ]ίβος. [Π]ίστης. Ἐγκράτεια. Ἀγνεία. Διάκρισις.

13 (φ. 251 β). "Θεοδωρίτου Ἐκ τῶν ἀπόρων."

"*Αρχ.* Ἔστι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Τὰ φ. 80 α—81 β καὶ 217 α—218 β ἄγραφα.

3869. 335. *Χαρτ. 8. XVIII.*

"Ἐκθεσις ῥητορικῆς

τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ὑστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετονομασθέντος."

3870. 336. *Χαρτ. 8. XVIII.*

Θήματα ἐκ τῆς καθωμλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.

3871. 337. *Χαρτ. 8. XV. XVI.*

1. "Κυρῶλου ἱερομονάχου."

"*Αρχ.* Τί βούλει ἐρωτηθεῖναι ὄνομα ἢ ῥῆμα. Ὅνομα. Τί ἐστιν ὄνομα.

Σελίδες ἐν δλω τρεῖς.

2. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τοῦ Μοσχόπουλου."

3. Σχεδογραφία (ἀκέφαλος),

ἐν ἣ ἔρμηνεία τοῦ "Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ" κτλ. Τέλ. "Νιόβη Ταυτάλου θυγάτηρ ἦν."

4. "Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινενικῶν σχεδιασθεῖσα πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν παρ' Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας."

Μετὰ διαστίχου ἔρμηνείας εἰς τὴν καθωμλημένην. Ἐν τέλει Ἐν ἔτει, ςλζ' (=1529) ἐγράφει ἐν Καστωρείᾳ ἐκ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ λίαν Καλλιπικίου ἱερομοναχοῦ.

5. "Ἡ δεκάλογος ἦν ἀνελάβετο ὁ Μωϋσῆς ἀνελθὼν ἐν τῷ Ὄρει."

6. "Τῶν ἐπτὰ σοφῶν καθολικῶν γνωμοδοτήματα ἅπερ ἐξέθεντο εἰς κοινὸν παιδεύμα."

Σελὶς μία.

3872. 338. *Χαρτ. 8. XVIII.*

"Στοιχεῖα τῆς μεταφυσικῆς ἐν τέσσαρασι βιβλίοις ἐπιτετημένως καὶ εὐμεθῶς ἐκτιθέμενα παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου."

3873. 339. *Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 5', σ. 812).*

1 (φ. α' α). Ἀπολλωνίου τοῦ δυσκόλου Περὶ συντάξεως.

"*Αρχ.* Προοίμιον. Διχῆ τῆς κατὰ γραμματικὴν ἔξεως ὀλοσχερέστερον διαιρουμένης εἰς τε τὸ τεχνολογικὸν καὶ συντακτικὸν ὧν προηγεῖται μὲν τὸ τεχνολογικὸν ἄτε ἰδίᾳ περὶ ἕκαστον μέρος τοῦ λόγου πραγματευόμενον δευτέραν εἴληχε χώραν τὸ συντακτικὸν δ περὶ τῆς πρὸς ἀλληλα τούτων συντάξεως διασκέπτεται. Περὶ μὲν τοῦ πρώτου ἐν ἄλλοις ὁ Ἀπολλώνιος οὗτος φαίνεται παραδοῦς, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος αὐτῷ περὶ τοῦ συντακτικοῦ μέρους ὁ λόγος.

2 (σ. 309). "Ἐρμηνείαι τινῶν περιληπτικῶν εἰς τὰ τοῦ σοφοῦ καὶ δυσκόλου Ἀπολλωνίου Κατάλογος εἰς εὐρεσιν τῶν περὶ ἑκάστου τῶν ἐν τῆδε τῇ βίβλῳ περιεχομένων."

Ἐν σ. 1—97 Πίνακες κατ' ἀλφάβητον ἀκριβέστατοι.

Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ ἀνω Ἐκ τῶν οικείᾳ χειρὶ γραφειῶν βιβλῶν Σεραφείμ ἱερομονάχου τοῦ Θασίου. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ κάτω Τζεβενού κύρ Σεραφίμ.

Τῇ αὐτῇ δὲ χειρὶ φαίνονται γεγραμμένοι καὶ οἱ κώδικες 8867 (888), 8882 (848).

3874. 340. *Χαρτ. 8. XVIII.*

1. "Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου Ἐπιτομὴ λογικῆς."

Προτάσσεται βραχυτάτη σημείωσις περὶ Βλεμμίδου.

2. "Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιόκησις ἦτοι εἰσαγωγή Γεωργίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίας.

α'. Περὶ φθόνου.—β'. Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.—γ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπολογητικὸς

τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἕνεκεν.

5. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν, ποίημα.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ προσευχῆς.

7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου Ψαλμοῦ.

8. Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 8—5, 7 καὶ 8 μετὰ διαστίχου ἔρμηνείας εἰς τὴν καθωμλημένην.

Τὸ περικάλυμμα τοῦ κώδικος ἀποτελεῖται ἐκ φύλλου (Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2) περιέχοντος μέρος λόγου ἐκκλησιαστικοῦ.

3875. 341. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. Χρονογράφος ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ τὸ πλείστον. Ἐπιγράφεται "Βίβλος ἑρηνικὸς παρὰ τῶν παλαιῶν ἱστωρῶν καὶ κτίσις τοῦ κόσμου."

"*Αρχ.* Πρὸ πάντων καὶ συμπᾶσι καὶ διὰ πάντων χρῆ τὸν ἀληθῆ Χριστιανὸν ἐπίστασθαι τί Θεὸς καὶ δεαχὸς Θεὸς καὶ κατὰ τί εἴρηται Θεός. Μετὰ βραχείαν ἔκθεσιν περὶ κτίσεως κόσμου ἔπονται περὶ βασιλείων Ἑβραίων, Ἀσσυρίων, Πτολεμαίων, Σαμουήλ, Δαυὶδ, τὰ Τρωικὰ μακρότερον πως, εἶτα

δὲ "Περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας καὶ ἀρχῆς," ἀπὸ ἀρχῆς. Μετὰ τὴν κατάληξιν τῆς Τρώας στρατιῶδες τίς ὀνόματι Διναίας υἱὸς Ἀγχιότου εἶτε ἐφυγε τότε εἶτε ἐλευθερῶθ' παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπῆρε τὸν λαόν του καὶ ἀπήγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τὰ δὲ κατὰ Βοτανειάτην ἀρχ. Καὶ ἐφόρεσε τὸ διάδιμα καὶ τὴν χρυσόπαστον ἀλουργίδα ἐλυσμύνησεν δὲ τὸ πολυχρόνιον του γύρας καὶ ὀρμάσθη μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Μιχαὴλ νέαν καὶ τρυφερὰν παῖδεναν. Τέλ. καὶ ἐποίησεν τὰ τίμια ἄτιμα καὶ τὰ ὑσιλλὰ καὶ ἐνδοξα ταπηνὰ καὶ ἀνωφέλευτα καὶ τὴν ἡμέραν ὅπου δὲν ἤρχετον κανεὶς χωργιάτης νὰ ζητήσῃ ὀφθῖκιον ἐκαθέζετον ἀγκρισμένος καὶ ἀλην καμιὰν ἐνοίαν οὐδὲν εἶχεν οὔτε ἂν κουρσεύουνταν κάστρα του οὔτε ἂν καταλύουσι τὰ ἔθνοι τὸν κόσμον του οὐδὲ ἂν στεροχωροῦνται οἱ ἀνθρώποι του οὔτε ἂν ὕσαν φουσάταν τὸ εἶχεν τίποτα οὔτε ἂν οὐδὲν ἦσαν ἀμὴ ὁ σκοπὸς του ἦτον εἰς τοὺς παραδιαβασμοὺς καὶ εἰς δουλίαν τοιαύτας ὅπου ἐδιλωσαμεν."

2. "Διήγησις παλαιὰ καὶ ἱστορία [ἀ]πὸ πῖαν ἀφορμῆν ἐγένοντο οἱ Βούργαροι Χριστιανοί."

"Ἀρχ. Οἱ Βούργαροι ἦσαν πρότα ἀνθρώποι ἄθεοι καὶ ἐπίστευαν εἰς ξύλλα καὶ ἄστρα καὶ δένδρα. Τέλ. καὶ ἀπὸ τότε ἐστερεώθη ὁ χριστιανισμὸς ἀπάνο τους καὶ ἔμνησαν Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι.

"Ἐν τινι τῶν κατὰ τὸ τέλος παραφθῶν Βιβλίον ὀνομαζόμενον Χρονογράφος ὑπάρχει τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Ἀρκαδίου.

3876. 342. Χαρτ. 8. XV. (φ. 158).

1. "Διβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόρος Μελέται."

α' (φ. 1 α). "Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ Ἑλένης. Μενέλαος."—β' (φ. 5 β). "Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ Ἑλένης. Ὀδυσσεύς."—γ' (φ. 28 α). "Πρὸς τὸν Ὀδυσσεύς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλεύς."—δ' (φ. 44 α). "Ἐπίθεσις τῆς τοῦ Πατρόκλου μελέτης," ἔπειτα δ' αὐτῆ "Ἡ μελέτη."—ε' (φ. 58 β). "Τίμων ἐρῶν Ἀλκιβιάδου ἐαυτὸν καταγγέλλει."—ς' (φ. 68 α). "Πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν."—ζ' (φ. 89 β). "Δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα, ἐαυτὸν προσαγγέλλει."—η' (φ. 98 α). "Φιλαργύρου παῖς, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος, ἠῆξατο τῷ Ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν εἰ ὁ πατήρ τὴν νόσον διαφύγοι ὑγιάνας ὁ πατήρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα."—θ' (φ. 105 α). "Μοῦδια ἐπὶ τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ."—ι' (φ. 112 α). "Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ."

2 (φ. 20 β—28 α). "Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλεῖα ὑπὲρ Ἑλλήνων: Ὀδυσσεύς:—Ἀριστάδου ῥήτορος."

3 (φ. 79 β—89 β). "Λυσίου ῥήτορος Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίον βοηθοῖς."

Τὰ φ. 110 α—111 β ἀγραφα.

3877. 343. Χαρτ. 8. XVII.

"Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν Προοίμιον."

"Ἀρχ. Οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ λιαν ὀρθῶς τοῖς ἐρωτῶσιν ὁ πάλαι Σωκράτης περὶ δυνάμεων ἀπεκρίνατο λόγον.

"Ἐπειτα αὐτῆ ἡ Δογμὴ πραγματεία, ἧς τὸ τέλος τῷ συνετιστικῷ φωτὶ ὀδηγοῦμενοι τῆς ἐνυποστάτου καὶ πη-

γαίας σοφίας ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσα ἡ εἰς ἀνθρώπους τελειότης τε καὶ εὐζωία ἢ δόξα πρέπει εἰς ἀπεράντους αἰῶνας ἀμῆν.

"Ἐν τέλει" αχ45' Ἰουνίω (=1697).

3878. 344. Χαρτ. 8. XVIII.

"Τὰ γνωμικὰ τῶν Ἀνατολικῶν."

"Ἀρχ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μεγαλῆτερη ἀνάμεσα εἰς ταῖς τελειότητες καὶ ἡ κακία εἶναι τὸ μεγαλῆτερον ἀνάμεσα εἰς τὰ ἐλαττώματα. Τέλ. Μὴ θαυμάζεσαι ἂν βλέπῃς τοὺς ἀξίους ἀνθρώπους εἰς δυστυχίαν καὶ εἰς καταφρόνησιν, οὔτε ἂν βλέπῃς ταῖς ἀξίαις νὰ ταῖς ἔχουν οἱ ἀνάξιοι. Ἄνοιξε τὰ ὄμματα σου καὶ στοχάσου πῶς τὰ ἄστρα ὅπου εἶναι ἀναρίθμητα δὲν χάνουν ποτέ τίποτες ἀπὸ τὸ φῶς τως καὶ πῶς ὁ οὐρανὸς γυρίζει μοναχὸς διὰ νὰ κάμῃ νὰ ἰδοῦμεν τῶρα τὴν ἐκλειψιν τῆς σελήνης καὶ τῶρα τὴν ἐκλειψιν τοῦ ἡλίου.

"Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ" Ἐκ τῶν τοῦ Νύσσης Μητροφάνους βιβλίων.

3879. 345. Χαρτ. 8. XVIII.

"Λόγος Πλουτάρχου Χερωνέως περὶ παιδῶν ἀγωγῆς."

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

3880. 346. Χαρτ. 8. XVI.

1. "Τὰ ὀνόματα τῶν βοτανῶν." Ἀρχ.

Ἑλληνικά. Φράγγικα. Τούρκικα. Κοινά.
Ἄκορον. Κάλαμος ἀρωματικὸς. Ἐγερ ἠβέτζε.
Ἄσαρον. Ἄσαρουν. Ἄσαρουν ἠκετιότε.
Ἄσπάλαθος. Σαντέλο. Κηζίλ σαντάλ. Ἄσπάλαθος.
Τέλ. Φοίνιξ. Τάτυλας.
Φύλλον. Φύλλιο. Σατίλ χινῆ.
Χαλβάνη. Καρνή.
Ἡ τάξις κατ' ἀλφάβητον.

2. Συναγαγὶ ἱατρικαὶ ἐν τῇ καθωμλημένην.

3. "Ἐρμηνεῖα ἑτέρα περὶ ἑτέρων ἀντιόδτων καὶ θηριακῶν καλουμένων παρ' Ἰταλοῖς κομφεζῖονε ὀπάτε."

"Ἀρχ. Ἀντίδωτος διὰ λιβάδου Νικολάου Μυροφθοῦ ὀφέλιμος εἰς τὰ πάθη τῆς κεφαλῆς.

3881. 347. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 216).

1 (φ. 1 α). "Ἀρχὴν σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς τεχνολογίας τῶν γραμμάτων."

"Ἀρχ. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀσπύρωσ εὐδοκήσας τεχθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου. Μεθ' αὐτοῦ ἐπεται σχέδος εἰς τὰνωτέρω, εἶτα εἰς τὸ "Ὁ εὐσχημῶν Ἰησοῦς" κτλ. Τελευταῖον σχέδος εἰς τὸ "Ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν τῆς Ἰλίου τόπον."

2 (φ. 161 α). Περὶ μέτρων βραχία.

"Ἀρχ. Τὸ λαμβικὸν μέτρον δέχεται πόδας ἐξ.

3 (φ. 168 α). "Ὀμηρόκεντρα εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου συνθετα (γρ. συνθεθέντα) παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου Λιτῆς καὶ Ῥενδίνης Δαμασκηνοῦ" [τοῦ Στουδίτου]

"Ἀρχ. Ἐὔτε περίφρονα μητέρα Χριστὸς ἐὼν πρὸς ἐαυτὴν προλαβεῖν θειοτόκον Μαρίνην λαβέσθαι ἠρετίσατο.

- Ὁδ. Ο
Καὶ τότε ἄρ ἀγγελον ἤκεν δε ἀγγείλειε γυναικα.
Ἰλ. Η
Βουλήν ἦ ρα τότε οἱ ἀφῆνθανε μητιώντι.
4 (φ. 172 α). "Τὸ ἴσον τῆς καθαιρέσεως τοῦ πρώην πατριάρχου Ἰωάσαφ."
- Εἴρηται ἐκδεδομένη τύποις ἐν τῇ τοῦ Σανβινς Τυροογραφείᾳ, σ. 170 κ. ἐ. καὶ ἐν τῇ μονογραφίᾳ τοῦ Μ. ΓΕΔΕΩΝ Ἰωάσαφ Β' ὁ Μεγαλοκρηπῆς. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.
- 5 (φ. 174 α). "Τὰ στερχθέντα παρὰ τῆς ἐκκλησίας ζητήματα τοῦ βασιλέως ἐπὶ τοῦ αἰδιμοῦ πατριάρχου κῦρ Νείλου."
"Ἀρχ. α'. Ψηφισθέντων τριῶν τινῶν εἰς μίαν μητρόπολιν παρὰ τῶν ἀρχιερέων κατὰ τὴν συνθήειαν μετὰ τὸ δοθῆναι πρὸς τὸν πατριάρχην παρ' αὐτῶν τὰ τούτων δνόματα ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαι ἕνα τούτων, ὁ πατριάρχης δεικνύει πρὸς τὸν βασιλέα τὰ τούτων δνόματα.
6 (φ. 175 α). Πρᾶξις ἀνεπίγραφος μετατραπέυσα εἰς τύπον ἐγγράφου.
"Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτω λυσιτελέστερον γένοιτ' ἂν τοῖς ἀνθρώποις τῶν ὄσα πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν συντείνουσι.
7 (φ. 176 α). Μαρτύριον τοῦ ὁσιομάρτυρος Κυρίλλου Ἰουλίου ἐκτῆ.
"Ἀρχ. Κύριλλος ὁ τοῦ Χριστοῦ γενναῖος ὁσιομάρτυς ἦν μὲν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἀσεβοῦς Σουλεϊμάνου ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης.
8 (φ. 179 α). Κανὼν εἰς τὸν ὁσιομάρτυρα Κύριλλον.
9 (φ. 184 α). "Συλλογὴ νέων ἱστοριῶν Δαμασκηνῶν" [τοῦ Στουδίτου].
"Ἀρχ. Κέρκυρα νῆσός τις ἐστὶν ἡ νῦν καλουμένη Κορυφοί.
"Ἔστι δὲ Διήγησις περὶ θαύματος συμβάντος εἰς δύο νέους Κερκυραίους αἰχμαλωτισθέντας ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐπὶ Σουλεϊμάνου.
Γέγραπται δὲ αὕτη ἡ Διήγησις χειρὶ XVIII αἰῶνος τελευτῶντος.
10 (φ. 185 α). Αἰνίγματα.
α' (φ. 185 α). Συλλογὴ ἀνεπίγραφος. "Ἀρχ. Εἰς τοῦ χοροῦ πέφυκα τῶν ἐναρέτων. Δι' ἴσους τῶν αἰνιγμάτων προσετέθησαν ἐν τῇ ψᾶ πλαγίως χειρὶ νεωτέρα. Ἐπ' ἴσης δὲ νεωτέρα χειρὶ ἐτέγραψεν αἰνίγματα ἄλλα καὶ εἰς τὰ μέρη τὰ μείναντ' ἀγραφα ἐν τοῖς φύλλοις τοῖς γεγραμμένοις τὸν XV αἰῶνα.—β' (φ. 197 α). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογωτάτου νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ Αἰνίγματα διὰ στίχων πολιτικῶν." Ἀρχ.
Εἶδον μαγεῖρους πρόβατα κατὰ πυρὸς ῥιπτοῦντας καὶ σῶα μὲν τὰ πρόβατα, τοὺς δὲ πυρποληθέντας.
—γ' (φ. 191 β). "Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ Ἰαμβοῖ" γεγραμμένοι καταλογάδην. Ἀρχ.
"Ἔστι τετρακτὺς ἐκ τριπλῶν συγκειμένη.
—δ' (φ. 192 α). "Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ τὸν Δούκαν αἰνίγματα" γεγραμμένα καταλογάδην. Ἀρχ.
"Ἔστι τὶ ζῶον λογικὸν δέσποτα στεφηφόρε.
—ε' (φ. 198 β). "Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ δακτυλικοί." Ἀρχ. Εἰς ὁ πατὴρ παῖδες δωδέκα.—ς' (φ. 198 β). "Ἡρωελεγείοι τοῦ αὐτοῦ." Ἀρχ. Ἦν δ'τ' ἔην βροτῶ ἱκελος.—
- ζ' (φ. 198 β). "Τοῦ νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ ἠρωικοί." Ἀρχ.
Σάλκεος εἰμι λέον κρουνοὶ δέ μοι δμματα δοιά.
11 (φ. 194 α). "Ἡρωελεγείοι σκωπτικοὶ εἰς Πυθαγόραν."
Στίχοι 4. Ἀρχ.
Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπεχεσ χέρας, ἀλλὰ καὶ ὕμεις.
12 (φ. 194 α). "Πολιτικοί." Αἰνίγματα. Ἀρχ.
Λευκοφοροῦντες τέσσαρες, πέντε μελανοχρόοι.
13 (φ. 195 α). "Ἀλάτιον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ."
14 (φ. 195 α). Ἰωάννου Εὐγενικοῦ καὶ Μιχαὴλ Ψελλοῦ Αἰνίγματα.
15 (φ. 196 α). "Αἰνίγματα Βασιλείου τοῦ Μεγαλομίτου." Ἀρχ.
Φυτοσπῆρος τις τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
16 (φ. 198 α). "Τοῦ Τζέτζου Πολιτικοί." Ἀρχ.
Τυφλοῦται Βελισάριος μετὰ τὰς στρατηγίας.
Ἰδ. καὶ Tzetze Historiarum Variarum Chiliades ed. KIESSLING σ. 94.
17 (φ. 198 β). "Ἱστορίαι παλαιαὶ διάφοροι διὰ στίχων πολιτικῶν Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐκέου. Περὶ Ἑλικῶνος καὶ Κιθαιρῶνος, Πιερίας, Ἑλληθρηίου τῶν ὄρων."
Ἀρχ.
Ὁ Ἑλικῶν καὶ Κιθαιρῶν δρη τῆς Βοιωτίας.
Γεγραμμένα καταλογάδην.
18 (φ. 199 α). Αἰνίγματα ἀνεπίγραφα τέσσαρα.
Ἀρχ. Φίλος μᾶς ἦλθεν ἐν οὐκ οἶδαμεν ποτέ.
Ἔπεται αἰνίγμα ἀκέφαλον (φ. 200 α).
19 (φ. 200 α). "Ἡρωελεγείοι σκωπτικοὶ εἰς Πυθαγόραν."
Οἱ αὐτοὶ καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 11.
20 (φ. 200 α). "Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ Ἰαμβοῖ."
Οἱ αὐτοὶ καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 10 γ'. Ἐπ' ἴσης καὶ ἄλλα τινὰ αἰνίγματα ταῦτα καὶ ὑπ' ἀρ. 10.
21 (φ. 200 β). "Στίχοι ἀνακρέοντιοι ἐν σχήματι ἐξομολογήσεως τοῦ θεωτάτου καὶ σοφωτάτου Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Σαξοπολίτου."
Κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχ.
Εἰ πλειστάκις ἀμαρτήσας
τοσαυτάκις ὑπεσχήθην.
Ἰδ. BOISSONADE Anecdota Graeca Τόμ. Γ'. σ. 456 κ. ἐ.
22 (φ. 201 β). [Ἀριστείδου ῥήτορος] Λόγοι.
α' (φ. 201 β). "Ὁ λόγος τὴν παρούσαν τῶν γάμων ἐορτὴν ἀνυμνεῖ..."—β' (φ. 204 β). "Τεῖχος μὲν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων προβάλετο..."
23 (φ. 205 α). [Διβανίου] Βίος Δημοσθένους ἀνεπίγραφος.
Ἀρχ. [Ἔ]πειδὴ κράτιστε ἀνθυπάτων Μόντιε.
24 (φ. 208 α). Μετονομασίαι πόλεων.
Ἀρχ. Ὀλυνθος ὁ νῦν Ἰερισσός, Ποτίδαια ἡ νῦν Κασάνδρια. Τέλ. ἐν ἄλλῳ δὲ βιβλίῳ Ἀπολλώνεια ἡ νῦν Ἰερισσός, ἡ δὲ Ποτίδαια ἡ νῦν Βέρροια.
25 (φ. 208 β). Αἰνίγματα.

26 (φ. 209 α). "Αινίγματα δυσεύρετα καὶ πάνυ δεινότατα."

"Αρχ.

"Ἔστι τι ζῶον λογικὸν δέσποτα στεφηφόρε.
Γεγραμμένα καταλογάδην.

27 (φ. 213 α). Γνώμαι ἀνεπίγραφοι.

"Αρχ. Ἐὶ τι πρᾶγμα ἀρχήσῃ τινὰς νὰ κάμη πρέπει νὰ παρακαλῇ τὸν Θεὸν νὰ εἶναι βοηθὸς του.

"Ἐν μέσῳ δὲ τούτων"

28 (φ. 215 α). "Νικήτα τοῦ Σπηθάτου Λόγος κατὰ πείσῳ καὶ ἀπόκρισιν. Τίς ὁ σκοπὸς τῆς τοῦ κόσμου

καὶ τῶν ἐν κόσμῳ υπο..."

"Ἀπόσπασμα.

3882. 348.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Λογικὴ τοῦ [Θεοφίλου] Κορυθαλάου."

"Ἐν τέλει Σεραφείμ Ιερομόναχος. 1694 Ἰουνίῳ. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ φύλλῳ κατὰ τὴν ᾠαν κάτω Ζερβενοῦ Σεραφίμ.

"Ἰδ. καὶ 8867 (888), 8878 (889).

3883. 349.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινетиκῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας..."

2. "Κάτωνος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινетиκαὶ δίστιχοι."

3. "Θεῖα καὶ ἱερὰ κατήχησις τῶν ἐπτὰ τῆς ἡμῶν ἐκκλησίας μυστηρίων κατ' ἐρωταπόκρισιν."

"Αρχ. Τί εἶναι τὸ μυστήριον;

4. "Κεφ. ιε'. Συνεξευγημένην τῷ κράτει τῆς ἐξουσίας

ἐχέτω ὁ ἡγεμὼν τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων καὶ ἐνδοξὸν ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ."

"Αρχ. Ἐπὶ ῥαμπρος στολή τοῦ ἡγεμόνος εἶναι τῶν ἐπιστημῶν ἢ ἐπίγνωσις.

5. "Ἐποσημείωσις τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τὴν τοῦ ἀγωνιῶμου Ὄρους τάξιν."

"Αρχ. Ὅταν εἶναι ἀγρυπνία σημαίνει τῇ δεκάτῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας τὸν μικρὸν ἔσπερινόν.

6. "Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου."

7. "Μῆνες τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων."

8. "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α'. Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν." Στίχοι.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Γνωμικὰ δίστιχα."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα."

9. "Ἐπιγράμματα ἐκλεκτὰ ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς Ἀνθολογίας τῶν ἐπιγραμμάτων."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2, 6 καὶ 8 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην. Μεθ' ἑκαστοῦ δὲ τῶν ὑπ' ἀρ. 9 Ἐπιγραμμάτων μετάφρασις αὐτοῦ εἰς τὴν καθωμλημένην.

3884. 350.

Χαρτ. 8. XV.

Γραμματικὴ.

"Αρχ. Τί ἐστὶ προσωπία; Ποιᾶ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς.

3885. 351.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰσοκράτους

α'. Πρὸς Δημόνικον παραινεις.—β'. Πρὸς Νικοκλέα.—γ'. Εἰς Εὐαγόραν.—δ'. Πλαταϊκός.

2. Λουκιανὸς

α'. Περὶ τοῦ ἐνυπνίου.—β'. Νεκρικοὶ διάλογοι.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς Βαρλαάμ μάρτυρα.

4. Λουκιανὸς Δίκη φωνηέντων.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἀν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελούτω λόγων."

6. Πλουτάρχου Πῶς ἂν τις διακρίνοι τὸν κόλακα τοῦ φίλου.

"Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ὁ παρὼν λόγος τοῦ Πλουτάρχου ὑπ' ἐμοῦ Γ. Ἰ. Γ. ἐν τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ εὐδόμῳ ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ια' (=1787).

"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

3886. 352.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Διήγησις τοῦ Σιντίπα.

Ἀκέφαλος. Ἀρχεται ὀλίγον πρὸ τοῦ λόγου τοῦ τρίτου φιλοσόφου διὰ τῶν λέξεων μου ὅπου με ἀφῆσαν μοναχὸν ἕως ἐδῶ καὶ χάνομαι· ἢ δὲ λάμια τοῦ λέγει διατὶ ὅπου εἶσε βασιλέως υἱὸς δὲν τοὺς ἐδειδες χαρίσματα.

"Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Μελετίου Ιεροδιακόνου τοῦ Βλαστοῦ εϋκδ' Ὀκτωβρίῳ κγ' (=1824).

2. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ."

3. "Διήγησις τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."

4. "Περὶ τῆς Τρωάδος τοῦ πολέμου καὶ τὰ κακὰ ὅπου ἦλθαν εἰς αὐτήν."

"Αρχ. Βασιλεύοντος Δαυτὸ τοῦ βασιλέως ἐγένετο μέγας πόλεμος τῶν Ἑλλήνων. Τέλ. (κολ.) καὶ οἱ Τρωαδίται ὡς εἶδαν τὰ κάτεργα ὅτι ἐδιάβησαν καὶ ὁ λιμνῶνας εἶναι εὐκαιρος ἀνοιξαν τὰς θύρας τοῦ κάστρου καὶ ἐκατεύθησαν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

"Ἐκ τοῦ χρονολογίου τοῦ Ψευδοδωροθέου ἀπολελεί.

"Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένην.

3887. 353.

Χαρτ. 8. XVIII.

Κανόνες Κοσμᾶ μοναχοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλά.

Μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν καθωμλημένην, ἐπομένης εἰς ἕκαστον τροπάριον.

3888. 354.

Χαρτ. 16. XVI.

1. "Κανονίσματα διάφορα."

"Αρχ. Τὸ αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν κατὰ συναίρεσιν ἢ μᾶλλον κράσειν. Τέλ. θήλυς, θήλεια· ἐλάχυς, ἐλάχεια· ἡμίσις ἡμίσεια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

Φαίνεται μένον ἀτελές.

2. "Τοῦ Πλανούδη Περὶ συντάξεως."

"Αρχ. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνουσι εἰς ἕτερον πρόσωπον. Τέλ. (ἀτελές). Βαρβαρίζω, βατολογῶ, βήττω, βιῶ, βιώσω.

3. Ἐπιμερισμοὶ κατὰ στοιχείων.

"Αρχ. [Ο] παρόντες ἐπιμερισμοὶ συντέθενται κατὰ

στοιχείον οὕτως· ὀνόματα εἰσὶ καὶ ῥήματα. Τέλ. καὶ τὰ λοιπὰ πλὴν τοῦ ὀνομαστικοῦ αἰβοῦ ἀντὶ τοῦ φεῦ καὶ τὰ τοπικὰ ἐνταυθοῖ Μεγαροῖ Πυραίοι, Σφητοῖ καὶ τὰ τοιαῦτα. Τέλος τῶν κατὰ στοιχείον ἐπιμερισμῶν.

4. "Ἐτεροι ἐπιμερισμοὶ ἰδικοὶ κατὰ στοιχείον."

"Ἀρχ. Ἐξ (γρ. Ξ) καὶ Ψ ἰπὸς διὰ τοῦ ἰ σὴς δὲ σὴτος καὶ σὴψ σὴπὸς καὶ σὴρ σὴρὸς διὰ τοῦ η.

5. "Παρακείμενα ἰδικὰ συντελοῦντα εἰς ὀρθογραφίαν."

"Ἀρχ. Τὸ ἄ πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται· οἶον Ἄαρων, ἀαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Γραμματικὸν ποίημα ἀνεπίγραφον. "Ἀρχ.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας πρῶτος αὐτῆ θεμέλιος καὶ βάσις μαθημάτων οὐκ ἔστι δὲ μονότροπος οὐδὲ κοινὴ καὶ μία ἀλλ' ἔχει γλώσσας καὶ φωνὰς καὶ πέντε διαλέκτους. Τέλ. (ἀτελέ):

γνωσιμαχὴν ἐπίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονος μάχην γαισσὸς μὲν τὸ δοράτιον, γυρνος τραχεῖα ραῦδος γηώρας ὁ ἀλλότριος, γέρδιος ὁ ὑφάντης...

3889. 355.

Βομβ. 16. XIII.

1. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρολλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Δεξικὸν κατὰ στοιχείον."

"Ἀρχ. Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα. Ἄα...ἀβλαβῆς. Ἀσάμην ἐβλάβην. Ἀμύητον ἄβλα...Ἀθραυστον ἰσχυρόν. Ἀδ-πτους· ἀπροσπελάστους. Τέλ. Ὀχοντο ἐπορεύοντο. ὀχόμην ἐπορεύομην. Ὀχρὸς χλωρός. Ὀχυρωμένη ἡσφαλισμένη κεκραταιωμένη. Ὄψαι ὠφθῆς. Ὄψισμένον ὠψέ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. Ὄψισθην ὠψισα ἐχρόνησα. Ὄ· τοῦ ἰδίου. Ὄ· ὥτινι.

Αἱ λέξεις χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ σταυρῶν ἐρυθρῶν, ἐκάστη δὲ λέξις ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῆς διὰ γραμμῆς ἐρυθρᾶς. Ἰδ. καὶ 785 (88).

2. "Ἐρμηνεῖαι λέξεων Ἐξικηλ."

"Ἀρχ. Ὡς εἶδος τοῦ ζεβέκ· τουτέστιν ἀστραπῆς. Ἐπονται λέξεις ἐκ τῶν ἄλλων βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

3. "Ἐρμηνεῖαι λέξεων ἐμφορομένων τῇ βίβλῳ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν."

"Ἀρχ. Ἀγεννώς· ἀσθενῶς, ἀνάδρωος. Ἀγλατα λαμπρότης.

4. "Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἀγίοις εὐαγγελίοις κατὰ Ματθαίου."

"Ἀρχ. Βαρθολομαῖος· υἱὸς κρεμάσας ὕδατα.

5. "Ἐρμηνεῖαι ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἐμφορούμεναι."

"Ἀρχ. Ἀδάμ γῆ σαρκουμένη καὶ μαρτυρία. Τέλ. φνγαδίας· ἀρσενικόν· φνγαδείας θηλυκόν. Φθίνω φθείρω.

6. Ἰατροσόφιοι.

"Ἀρχ. Ἡδύοσμον· Ἡδύοσμον· ὁ γὰρ ἀν τραῦμα προσερχθεῖ οὐκ ἀν ἔτι τοῦτο δραδίως ἡγιασθῆ. Τέλ. (ἀτελέ): Ἀψήθη· εὐστόμαχον ἔστιν καὶ τόνῃ καὶ ῥήπτει καὶ τοὺς ἐν τῇ κοιλίᾳ χολόδεις χυμοὺς ἐπιταί τὴν κάτω διάχρησιν ἀπάγι καὶ δι' ὄρων. Φόλλα βάτων...

7. "Προγοστικὰ εὐδυνού ἀέρος Ἀράτου."

"Ἀρχ. Τριτία καὶ τετάρ' οὕσα ἡ σελήνη.

Η.

"Ἐπονται καὶ ἄλλα Προγοστικὰ τοῦ αὐτοῦ.

8. "Λεοντίου Περὶ φυνίκων φητίας."

Μετὰ καὶ ἄλλων διαφόρων συνταγῶν αὐτοῦ τε καὶ ἄλλων, ἐν αἷς καὶ ἀνώνυμοι.

Κῶδιξ κολοβός.

3890. 356.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Γραμματικὴ σὺν Θεῷ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου."

2. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων.

3891. 357.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδόμου Μηνῶν παριστῶν τὰς ἐνεργείας στίχοι."

2. Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι περὶ δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.

"Ἀρχ. Ἡ Ἐπαπαντῆ καὶ τὸ βάπτισμα πάλαι ὄρος τὸ Θαβῶρ καὶ Δάζαρον ἐκ τάφου.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι πρὸς τὴν ἰδίαν ψυχὴν. "Ἀρχ.

Ψυχὴν ἐμὴν ἐρωτῶ τί σοι θέλεις γενέσθαι.

4. Ἀββᾶ Νείλου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον.

"Ἀρχ. Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποιού.

5. "Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν καὶ σοφῶν."

"Ἀρχ. Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας. Ἀνὴρ ὁ χρηστός.

6. "Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν. Στίχοι εἰς τὸν δικαίωτον κριτὴν κατὰ [ἀλφάβητον]." "Ἀρχ. Ἀδέκαστον κριτήριον, κριτῆς δικαιοκρίτης, βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν ἡμῖν ψυχὴ μου μένει. Ἐν τέλει· Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Γαλατὰ ἀνωθεν τῆς δευτέρας παρουσίας. εχλῆ' ἐν Ἱερουσαλὴμ Μαρτίῳ β' (=1688).

7. "Πρὸς μοναχοὺς νοθεσία Νίλου μοναχοῦ."

"Ἀρχ. Μονασταῖς μέγας κόσμος ἡ ἀκοσμία· Στίχοι ἐν δλω ξ.

8. "Ψυχοφελεῖς διάλογοι διὰ στίχων ὠραῖοι."

"Ἀρχ. Μοναχὸς ὅστις βούλεται τυχεῖν τῆς ἀνω κληρουχίας καὶ κόσμου παντὸς ἀμιγῆς εἶναι θέλει.

9. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἡρωλεγειᾶ.

"Ἀρχ. Πράξιν προτιμήσαις (;) ἢ θεωρίαν (;).

10. Τοῦ αὐτοῦ Μονόστιχα.

"Ἀρχ. Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν.

11. [Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου] Γαλεωμνομαχία.

"Ἀρχ. Τί τὸν τοσοῦτον ἀνδρικότοτος χρόνον μένοντες εἰσω τῶν ὀπῶν ἀενάως.

12. "Στίχοι ἠροελεγείοι εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ποίημα Δαμασκηνῶν."

"Ἀρχ. Ἐδτε Θεοῦ μάτηρ κλυτὴ Μαρία βιοδώτου.

13. Ἀνεπίγραφος στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον.

"Ἀρχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσώτηρα κόρη τῷ κοσμοπλάστον σαρκικῶς τεθνηκότος.

14. Δίστιχα εἰς ἀγίους ἐκ τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῆ.

15. "Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείων ἐκ διαφόρων ποιητῶν."

"Αρχ. Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας. Ἄνηρ δὲ χρηστός.

16. "Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μονόστιχοι ἱαμβοὶ παρετικοὶ κατὰ στοιχείων."

"Αρχ. Ἄρχῃν ἀπάντων καὶ τέλους ποιοῦ Θεόν. Ἐν τέλει εἰς μὲν (=1647).

17. [Θεόδωρου τοῦ Προδρόμου] "Στίχοι εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ."

"Αρχ. Σεπτέμβριος.

Βρίθω ἐγὼ σταφυλῆ, βρίθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὀπώρῃ.

18. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Λεοντίου... ἱερομονάχου τοῦ Κωνσταντίνου Στίχοι εἰς τὸν θεοφόρον καὶ μέγαν Ἰγνάτιον."

"Αρχ. Χριστὲ νομεθ... ἐπιδέκκεο τλήμονα...

19. "Μαξιμου [Μαργουνίου ἐπισκόπου Κυθῆρων] Εἰς Μανουήλ τὸν Γλυζώνιον." "Αρχ.

Ἐψιθρόνου σοφίης πολὺκράτα δόγματα τεύχει. Φέρεται δεδημοσιευμένον ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ΓΑΤΖΩΝΙΟΥ τῷ 1588 ἐν Βερετῆ ἐκδοθέντι Εὐαγγελισταρίῳ.

20. "Μαξιμου [Μαργουνίου] ἐπισκόπου Κυθῆρων Εἰς τὸν παραγιώτατον πατριάρχην Ἱερμεῖαν." "Αρχ.

Νέκταρ ἐπὶ πίδακος προχοῆς μάκαρ οὐρανολαμπεῖς.

21. "Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἀνδρείους Ῥωμαίους."

"Αρχ. Οἱ πρὸς Ῥωμαίους....." Ἄρηα.

22. "Ἰωάννου Μινθονίου τοῦ ἱατροῦ" Ἐπίγραμμα. Αρχ.

"Ὅστις ἐποφόμενος μυστήρια γλίχει ἀρδην.

18. ΓΑΤΖΩΝΙΟΥ Μνηαῖον Ἀγίουστοῦ ἐν Βερετῆ 1595.

23. "Ἡσιώδου τοῦ Ἀσκρατοῦ Ἔργα καὶ ἡμέραι."

24. Φωκυλίδου Παραγγέλματα.

Προτάσσονται οἱ ἐξῆς στίχοι:

Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον

ὡς χριστομύστης ὡς ἀπόστολος μέγας

ὡς ἀκροατῆς τῶν Θεοῦ θεοπισμάτων

καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων

εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει

εὐχρηστοὶ τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

25. "Χρυσῆ ἔπη τοῦ Πυ[θα]γόρου."

26. Ἀνεπίγραφα παραγγέλματα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

"Αρχ. Βεβαίως πρῶτα καὶ ἀρχὴ τίμα καὶ εὐλαβοῦ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθανάτους καθὼς εὐρίσκονται εἰς τὸν νόμον.

27. "Στίχοι τῶν ὀκτῶ ἡχῶν." "Αρχ.

Ἦχος α'. Τέχνη μελουργὸς σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους.

28. "Στίχοι τοῦ Τριφιδίου. Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον."

"Αρχ. Φαρισαῖζων ἱεροῦ μακρὰν γίνου.

29. "Κάτωνος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικαὶ

ἰστίχοι ὡς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούθης."

Ἐν μεταφράσει εἰς τὴν καθωμλημένην, ἐν μέρει κατὰ τὸν ψυχαγωγικὸν λεγόμενον τρόπον. Διήρηται εἰς τρία τμήματα. Τμήμ. α' ἀρχ. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐναὶ νοὺς καθὰ ἀκούομεν γνωρίζομεν ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν διὰ τοῦτο

καὶ σὺ ὦ υἱὲ τίμα προσκύνῃ αὐτὸν τὸν Θεόν.—Τμήμ. β' ἀρχ. Ἐὰν θέλῃς νὰ μάθῃς τὰς γεωργικὰς τέχνας ὅπου φέρνουν πολὺν καρπὸν, διάβαζε, σπουδάζε τὸν Ἡσιόδον.—Τμήμ. γ' ἀρχ. Τὸ λοιπὸν ὁ ὅποιος ἐσὺ ὅπου μετέρχεσαι ὅπου σπουδάσεις καὶ ἀγαπᾷς νὰ γνωρίζῃς συνετῶς φρονίμως ἐτούτα τα λόγια.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 11—16, 18—26 καὶ 27—28 περιέχουσι τὸ ἀρχαῖον κείμενον μετ' ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

3892. 358. Χαρτ. 16. XVIII. XVI

1. Θέματα ἐκ τῆς καθωμλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.

2. Τύποι ἐπιστολῶν.

3. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων (ἀκέφαλος). XVI αἰῶνος.

4. Φαλάριδος Ἐπιστολαί.

5. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ πατριαρχικῶν ἐγγράφων.

Ἐν τούτοις καὶ ἐπιστολαὶ τινα μοναχῶν καὶ Θεοφάνους πατριάρχου Ἱεροσολύμων τῷ εἰς καὶ Ἐγγραφῶν Γαβριήλ τοῦ Σεβήρου.

6. "Τὸ ἴσον τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὸ ἀφ' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ εἰς τὴν χώραν Ἀκιλλαν."

7. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων.

3893. 359. Χαρτ. 16. XVI

Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου Γραμματικὴ (ἀκέφ.).

3894. 360.

Χαρτ. 16. XVII

1. Περὶ ἐλεγειακοῦ μέτρου.

2. "Γεωργίου Κορεσσίου τοῦ ἐκ Χίου κατὰ τῶν λεγόντων μὴ δεῖν μαθανάνειν."

"Αρχ. Τὴν μὲν ἐρεσχηλίαν καὶ φλυαρίαν ὦ ξυμπαρόντες ἀκροαταί.

3. Ὀμήρου Ἰλιάδος ἐρμηνεία

εἰς τὴν καθωμλημένην κατ' ἐκλογὴν μετὰ καὶ ἐξηγήσεως λέξεων.

Ἡ τῆξις τοῦ ἐν πολλοῖς ἐλλιποῦς καὶ ὑπὸ διαφόρων χειρῶν γεγραμμένου κώδικος πολλαχῶς συγκεχυμένη.

3895. 361.

Χαρτ. 16. XVII

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Χριστὸς πάσχων (ἀκέφ.).

3896. 362.

Χαρτ. 16. XVIII

Γραμματικὴ (ἀκέφαλος, κολοβή).

Ἐν ἀρχῇ λείπει ἴσως ἐν μόνον φύλλον. "Αρχ.... ἀμετάβολα δὲ τέσσαρα λ, μ, ν, ρ ἄφωνα δὲ ἐννέα... " Περὶ συλλαβῆς." Συλλαβὴ ἐστὶ σύλληψις τοῦλάχιστον δύο γραμμάτων.

3897. 363.

Χαρτ. 16. XVIII

1. Συνεσίου Ὑμνοι

Ἐκάστῳ αὐτῶν ἔπεται μετάφρασις εἰς τὴν καθωμλημένην.

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁδαὶ δ'.

3. Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλῆος Ἐπιστολαὶ δύο ἀπὸ Ζακύνθου "πρὸς τὸν ὀσιώτατον κύρ Εὐγένιον" τῷ ἀχλβ'.

4. Ἐκλογὴ Ψαλμῶν μετενηνεγμένων εἰς ἀρχαίους στίχους.

"Αρχ. Ψαλμὸς 16.

Κλύθι μεν εὐδοκίης πανυπέριπτε δῶτορ ἐάων.

5. Εἰς τινὰς τῶν Ψαλμῶν στίχοι πολιτικοί.
 Ἄρχ. Εἰς τὸν λη' Ψαλμὸν.
 Κἀν Ἰδιδουμ ἐπιγραφὴν Ψαλμὸς ὁ παρῶν φέρει
 ἀλλ' ὁ προφήτης γέγραφε τοῦτον Δαυὶδ ὁ μέγας.
 6. Γνώμαι ἀνεπίγραφοι.
 7. Τινὰ ἐκ τοῦ Φυσιολόγου.
 8. "[Π]ρόβλημα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δα[μα]-
 σκηνοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου Βαρλαάμ."
 Ἄρχ. Ἄνδρι φεύγοντι ἀπὸ προσώπου μονοκέρωτος.
 9. "Ἐκ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου" Γνώμαι καὶ ἀπο-
 σπάσματα.
 10. Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
 11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Κυρούλλου Ἀλεξανδρείας
 Ἀποσπάσματα.
 12. Σημειώματα ἀνάξια λόγου.

3898. 364. Χαρτ. 16. XVII. XVIII.

1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ γραφέντων παρὰ τοῦ
 Μανουὴλ Μοσχοπούλου."
 Ἄρχ. Τί ἐστι προσψδία.
 Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κώδικος ἐστὶ τὸ μόνον γεγραμμένον τὸν
 XVII αἰῶνα, μένει δὲ κολοβόν.
 2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.
 Ἐπεται ἐκάστῳ τούτων μετάφρασις εἰς τὴν καθωμμημένην.
 3. Κανόνες Κοσμᾶ μοναχοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀρελά.
 Μεθ' ἑκάστον τροπάριον ἔπεται μετάφρασις εἰς τὴν καθω-
 μμημένην.
 Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἔντυπον "Δεξικὸν περιέχον λέξεις τινὰς
 τοῖς παισὶ χρησίμους" (σελ. σγ'—ζγ').

3899. 365. Χαρτ. 16. XVI.

- "Τινῶν ἀναγκαίων περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν,
 περὶ παραλογισμῶν ἢ γινον παρασυλλογισμῶν, περὶ προσεχούσ
 αἰτίου καὶ τί ἐστὶ προσεχέσ αἰτίου."
 Ἄρχ. Γίνωσκε ὅτι προσψδία εἰσι δέκα, ὀξεῖα ἂ βα-
 ρεῖα ἂ περισπωμένη ἂ.
 Κώδιξ κολοβός.

3900. 366. Βομβ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

- "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων
 τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν καὶ
 οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν, ἤτοι μερικῶν
 καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πονηθεῖσα Ἰωάννη μοναχῷ
 τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίβλας καὶ
 πρωτοασηκηρίτις."
 Τὸ πρῶτον φύλλον καὶ τὰ τελευταῖα χαρτῶα XVI
 αἰῶνος.
 Κώδιξ πολλαχῶς βεβλαμμένος ὑφ' ὑγρασίας.

3901. 367. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 259).

- I (φ. I α). "Σύνταγμα κατὰ στοιχείου
 τῶν ἐμπειριημένων ἀπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις
 κανόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθέν τῷ ἐν ἱερομονάχοις κυρῷ
 Μιθθαίῳ" [τῷ Βλαστέρει].
 Πρωτάσσειται ἡ Προθεωρία καὶ ὁ Πίναξ, ἐπιγεγραμμένους
 "Μιθθαῖος οἰκτρὸς ἀρετῆς πάσης ξένος, | πίνακα τούτων ὠργά-
 ρωσε κανόνων: + ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων."

2 (φ. 213 α). "Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου
 Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ: ἡμειψε ταυτὶ πρὸς σόνουψιν
 Ματθαῖος."

3 (φ. 217 α). Νικήτα Ἡρακλείας
 "Πρὸς τινὰ Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη."
 4 (φ. 217 β). "Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως
 τοῦ Ὁμολογητοῦ Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ
 συντάξεων, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων."

5 (φ. 219 α). "Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου
 τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρους πρὸς τὸν ἱερωτάτον ἐπί-
 σκοπον Δυρραχίου τὸν Καβάσιαν Μιθθαῖος ἔγνω ταυτὶ συντε-
 ταχέναι."

6 (φ. 223 β). "Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφθίκια."

7 (φ. 223 β). "Ἡ γεγонуῖα διατύπωσις
 παρὰ τοῦ βασιλέως Δέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεις
 οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῳ Κων-
 στατινουπόλεως."

8 (φ. 224 α). "Αἱ ἀρχιεπισκοπαί."

9 (φ. 225 α). "Τάξις προκαθεδρίας
 τῶν ὀσιωτάτων πατριαρχῶν."
 Ἐπεται "Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον
 Κωνσταντινουπόλεως τελούτων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ'
 αὐτοὺς ἐπισκόπων."

10 (φ. 228 β). "Ἐρωτήσεις τοῦ ἀγιωτάτου πατρι-
 ἀρχου Ἀλεξανδρείας κῆρ Μάρκου
 καὶ Ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου
 Ἀντισχεῖας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν."

11 (φ. 242 β). "Ὁμολογία γραφομένη παρὰ τῶν
 γινομένων ἀρχιερέων."

Τὸ φ. 245 ἀγραφον.

12 (φ. 246 α). Ἀνεπίγραφος πραγματεία
 περὶ τῆς σημασίας τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων.
 Ἄρχ. Τὸ μὲν οὖν ὠμοφόρον δῆλον ἐστίν, ὡς δπερ
 παρείκασεν ὁ δεσπότης ἡμῶν ἀπολωλὸς πρόβατον.
 Ἐκ τῶν τοῦ Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

13 (φ. 248 α). [Τοῦ αὐτοῦ] "Περὶ δ'
 καὶ Παρασκευῆς καὶ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου τῶν
 ἁγίων Ἀποστόλων κεφάλαιον ἰθ' ἐκ τῆς πέμπτῆς βίβλου."

14 (φ. 250 α). "Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ὀξιωμάτων
 καὶ ὀφθικίων."

Ἄρχ. Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοὶ οἱ δεσπότες προῖστανται
 τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν γαμβρῶν τοῦ βασιλέως. Τέλ.
 ἀλλὰ καὶ ὀπηνίκα τῶν ὀφθικίων ποιήσει τί κἀν ἐλά-
 χιστον ἢ ἰστάμενος τοῦτο ποιεῖ.

15 (φ. 258 α). "Περὶ πενθίμων βασιλικῶν φορε-
 μάτων."

Ἄρχ. Πατὴρ βασιλέως ἀποθανόντος ἢ μητρὸς ἢ
 γυναικός.

Κωδικοῦ κεφ. κα' (ἐκδ. Βόννης σ. 106).

16 (φ. 258 α). "Περὶ μελλονύμφης δεσποίνης."

Ἄρχ. Σρῆ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι δεσποίνης
 νόμφης.

Κωδικοῦ κεφ. κβ' (ἐκδ. Βόννης σ. 107).

17 (φ. 258 β). "Περὶ προβλήσεως δεσπότου."

Ἄρχ. Ποιοῦσιν ἐν τῷ τρικλίῳ.

Κωδικοῦ κεφ. ιη' (ἐκδ. Βόννης σ. 99).

18 (φ. 259 α). "Περὶ προβλήσεως σεβαστοκράτορος καὶ κέσαρος."

"Αρχ. Ἡ τοῦ σεβαστοκράτορος καὶ τοῦ κέσαρος πρόβλησις.

Κωδικοῦ κεφ. 18' (ἐκδ. Βόννης σ. 101).

3902. 368. Χαρτ. 4 μέγ. XIV. σελ. 2.

"Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων

τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκου-
μενικῶν συνόδων ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ
τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων ποιηθείσα Ἰωάννη μοναχῷ τῷ
Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ πρω-
τοασκηρίτῃ."

3903. 369. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 92).

"Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων" καὶ τῶν οἰκου-
μενικῶν συνόδων.

Ἐν μεταφράσει εἰς τὴν καθωμλημένην.

3904. 370. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Τίτλ. σοσ', ὦν α' "Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι
πρὸς πάντας συμπαθῆς."—...σοε' "Περὶ δραμάτων ποῖα εἶναι
ἀληθῆ καὶ ποῖα ψευδῆ."—σοσ' "Περὶ ὀνομάτων τῶν θείων
διδασκάλων καὶ βασιλέων τῶν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ τοῦ
βουλομένου θεάσασθαι αὐτά."

2. "Νομοκάνονον πᾶνυ πλουσιώτατον
ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων."

Κεφ. σοζ'—χιδ'. σοζ' "Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει
χρεία νὰ εἶναι."—σοη' "Περὶ πνευματικοῦ ὅπως νὰ ἔχει τόπον
ἱερὸν διὰ τοὺς ἐξομολογουμένους καὶ τί νὰ λέγη πρὸς αὐτούς."—
...χιγ' "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θείων πατέρων περὶ πίστεως
καὶ κατὰ Λατίνων."—χιδ' "Τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τῶν
ἀιρετικῶν."

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 ἐν τῇ καθωμλημένην.

3905. 371. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἀρμενοπούλου Ἐξάβιβλος.

2. "Τὰ ὀφθίκια τοῦ παλατιοῦ."

3. "Αἱ μητροπόλεις."

4. "Λέξεις ῥωμαϊκῶν συναγωγῆ."

"Αρχ. Ἀναλιῶν λεγάτων αἰτήσεων. Ἄκτος πράξις.
Ἀρεδάτος ὁ μὴ κληρονομῶν."

3906. 372. Χαρτ. 8. XVII.

1. Μανουήλ τοῦ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.

Τίτλ. σιγ', ὦν α' "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμ-
παθῆς καὶ νὰ μὴδὲν πιστεῦθι λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζει."
—...σνβ' "Περὶ πῶς γράφωσι διαζύγιον εὖταν δαμονίζεται ὁ
ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα καὶ θέλου νὰ χωρισθοῦν."—σιγ' "Περὶ
πῶς γράφωσι τὸ διαζύγιον εὖταν ὁ ἄνδρας λήψῃ πέντε χρόνους
καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξοδὸν τῆς γυναίκος αὐτοῦ."

Προτάσσεται Προοίμιον (ἀκέφ.) καὶ τὸ τοῦ Μαλαξοῦ "Τοῖς
ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανῶν λαοῖς..." οὗ ἐν τελει...
"ἐν ἔτει Ἰσα' ἀπὸ κτίσεως κόσμου Μαρτίῳ ε' ἀπὸ δὲ τῆς
Χριστοῦ γεννήσεως αφεβ'..."

2. "Νόμος γεωργικός."

"Αρχ. Χρῆ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον τὸν ἴδιον ἀγρὸν
εἶναι δίκαιον καὶ μὴ παρορῖζειν ἀδρακας τοῦ πλησίον."

3907. 373.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Τίτλ. σκθ', ὦν α' "Περὶ κριτοῦ ὅτι νὰ εἶναι εἰς πάντα
συμπαθῆς καὶ νὰ μὴν πιστεῦθι λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζει
καλῶς."—...σκή' "Περὶ τοῦ λαβόντος ἀμπέλιον ἢ χωράφιον
μεσιακὸν καὶ περὶ ἐκείνου ὅπου νὰ κάμῃ ἐξοδὸν εἰς ξένον πρᾶγμα."
—σκθ' "Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας διαστήματος καὶ περὶ τοῦ θείου
Πάσχα ἕως τοῦ ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει καὶ περὶ τῆς νηστείας
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πόσαι ἡμέραι εἶναι."

2. "Νομοκάνονον πᾶνυ πλουσιώτατον."

Τίτλ. σλ'—τιε'. σλ' (ἀνεπίγραφος) ἀρχ. Ὁ δεχόμενος
τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος
ἀγαθὸς τῶν πάντων.—σλα' "Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ
αὐτοὺς εἶναι."—...τιδ' "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις τῶν θείων
πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων."—τιε' "Ἀναστασίου
τοῦ ἀγνωστού πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ Κυρῶλου Ἐκθεσις
σύνομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν."

Τὸ ὑπ' ἀρ. 1 ἐν τῇ καθωμλημένην, τοῦ δὲ ὑπ' ἀρ. 2 τὸ
πλείστον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ.

3. "Ἀκολουθία τῆς ἁγίας προσκομιδῆς."

4. Παρθενίου [τοῦ Μογλάλου] πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως Κανονικὴ διάταξις

περὶ τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ.

"Αρχ. Ὀσιώτατοι καθηγούμενοι τῶν ἱερῶν καὶ σε-
βασμίων μοναστηρίων τοῦ ἁγίου Ὄρους.

Ἐξεδόθη ὑπὸ Μ. ΓΕΔΕΩΝ (Κανονικαὶ διατάξεις. Ἐν Κων-
σταντινουπόλει. 1888 Τόμ. Α' σ. 56 κ. ἐ.).

5. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως
εἰ εὐρεθῆ σῶμα ἀνθρώπου ἀποθαμένου δεδεμένον ὑπὸ ἀφορι-
σμοῦ."

6. Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως "Εὐχὴ
συγχωρητικὴ συγχωρῶν τοῖς ἀδελφοῖς τὰ παραπτώματα."

3908. 374.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Σύνταγμα κατὰ ἀλφάβητον πασῶν τῶν ὑπο-
θέσεων

τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων καὶ τῶν νόμων ὅπου ἐκόπιασεν
ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος κύρ Μάτθιως [ὁ
Βλάσταρις]· ἐξηγήθη δὲ αὐτὸ εἰς περὶ φράσιν ὁ ἀπαίδευτος
καὶ ἀμαρτολὸς Κουνέλης Κρητόπουλος."

2. "Λέξεις λατινικαὶ κατὰ στοιχείον."

"Αρχ. Ἀδυσίμωσ κάτ' ὄνομα διέρχεσθαι. Ἀκουσίου
ἀγωγή ἢ ἔχουσα καταδικήν."

3. "Οἰκτροῦ μοναστῶν ταυτὶ Ματθαίου [Βλαστάριος]
θύτου."

"Αρχ. Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας.

Ἐν τελει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ
τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου Γερμανοῦ ἱερομονάχου.
Ἐν ἔτει Ἰρρς' ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1648 μηνὶ Ἰουνίῳ κη'.

3909. 375.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

2. Νομοκάνων.

Κεφ. σθθ', ὦν α' "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς
καὶ νὰ μὴ δὲν πιστεῦθι λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζει."—...σλη'
"Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι,

ποιοὶ δὲ ὑπέριμοι μόνον.—σλδ' "Τὰ τῶν ἀρχιερέων ὀφ-
φίκια."

Πρὸς τὸν οὕτω τὰ κεφάλαια περιέχοντα πίνακα οὐ συμφωνεῖ
ἐν τέλει αὐτὸς ὁ Νομοκάνων, ἐν ᾧ μετὰ τὸν τίτλον σλε' "Περὶ
τῶν ἁγίων εἰκότων ὅπου νὰ εἶναι πολλὰ χαλασμένας τί νὰ γένη
εἰς αὐταῖς" ἔπονται ὀλίγοι τίτλοι ἀνευ ἀριθμήσεως, εἶτα δ'
ἀκολουθεῖ τίτλ. σγγ' "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν
ὁ ἀνδρας κατηγορεῖ τὴν γυναῖκα του ὅτι μοιχεύεται." Μετὰ δὲ
τινας ἄλλους τίτλους περὶ διαζυγίου ἔπονται ἐν τέλει "Εὐχὴ
συγχωρητικὴ" καὶ Κανόνες περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἐν τέλει Ἐτελλιώθη τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν νόμιμον ὑπὸ
χειρὸς κάμου Τῳμάζου τὸ ἐπὶ κλιον Ῥίτζος ἐν ἔτη
χιλιοστῷ ἐξακοσιοστῷ ἐνάτῳ ἰνδ. ζ' μηνὶ Μαρτίου
ἰζ' (=1619).

Προτάσσεται Προόμιον "Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις ἱερο-
μονάχοις καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν προΰμιον τοῦ παρόντος
νομίμου." Ἀρχ. Θεσαυρὸς καὶ κρυμμένοι καὶ πηγῆ ἐσφρα-
γισμένη.

3910. 376.

Χαρτ. 8. XV.

Νομοκάνων.

Κατὰ στοιχεῖον. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Σφίζεται ἀπὸ τοῦ
Δ μέχρι τοῦ Μ. Ἀρχ. "Περὶ διαθήκης ἐπισκόπων καὶ
μοναχῶν." "Ὅσα πράγματα ἀποχθήσει ὁ ἐπίσκοπος
πρὸ τοῦ νὰ γένη ἐπίσκοπος ἔχει ἐξουσίαν ὡς ἂν θέλει
νὰ ποιῇ εἰς ἐκεῖνα νὰ τὰ πωλεῖ καὶ νὰ χαρίζεται." Ἐπονται
κεφάλαια "Περὶ ἀνατραπῆς διαθήκης," "Περὶ προικῶν," "Περὶ
ἀργυρίας," "Περὶ διαθήκης ἀνθρώπου ὅπου δανείσῃ καὶ ὅπου
δανειστῇ"—... "Ἀρχὴ τοῦ Ε στοιχείου. Περὶ ἐγγύτης Ἀπο-
στόλων. Κεφ. β' Περὶ τῶν ἐπαυρομένων ἐκ βουθῶ καὶ περὶ
μερίδων."—... "Ἀρχὴ τοῦ Ζ στοιχείου κεφ. α' Περὶ τοῦ ζέντος
ὄδατος."—... "Ἀρχὴ τοῦ Η στοιχείου κεφ. α' ζήτην τὸ 5^{ον} κεφ.
τοῦ Δθα στοιχείου Πόσων χρόνων θέλει νὰ εἶναι ὁ κατανάρχος
καὶ πόσων ὁ ὑποδιάκος."—... "Ἀρχὴ τοῦ Κάπα στοιχείου Περὶ
ἐπισκόπου κληρικῶ ὅπου καθαιρεθῇ."—... "Ἀρχὴ τοῦ Λαύδα στοι-
χείου Περὶ λύσεως ὑπεξουσιότητος"—... "Ἀρχὴ τοῦ μῆ στοι-
χείου Περὶ μερίδων κεφ. α' ζήτην. τὸ ζ' κεφ. τοῦ βήτα στοιχείου,"
"Περὶ μηνυτῶν κεφ. β' καὶ μανδατῶρων"—... "Περὶ μοναστηρίων
καὶ μοναχῶν κεφ. ιη' σιν. α^{ος} καὶ β^{ος} κανῶν πρώτος." Ὁ
πρῶτος κανὼν τῆς λεγομένης πρώτης καὶ δευτέρας
συνόδου λέγει νὰ μὴν κτήσῃ μηδ' εἰς μοναστήριον
χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ ἐπισκόπου τοῦ τόπου. Τέλ.
(κολ.) ἐν τοῖς ἐξῆς ἐρμηνευτικοῖς τῶν Βασιλικῶν ξ' μέγα
ἔργον τὸ τῆς μοναχικῆς πολιτείας γέροντας μόνον
καὶ ταῦτα διὰ κίνδυνον μεγάλα σχημήζουσιν λέγεται
γούν ὅτι ὁ μοναχὸς νεκροῦται τῷ κόσμῳ καί...

3911. 377.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Νομοκάνων.

Τίτλ. σξε', ὡν α' "Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ εἶναι."
Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογησμοὺς τὸν ἀνθρώπον
ὀφήλυ εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων—...σξδ' "Συμαρ-
τιρία πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τὸν μέλοντα ἱερωθῆναι." σξε'
"Εὐχὴ λεγομένη ὑπο ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς
τὸν μέλοντα μεταλαβῆν τῶν θίων μιστηρίων."

2. Νομοκάνων.

Κεφ. πζ'. "Περὶ συγγενικῶν διαλέξεις καὶ ἐτέρων πολλῶν
διαφορῶν εἰς τὰς χριστιανικότητας λαοῖς ἐκ τοῦ Ἀργιποπόλου
καὶ τῶν ἁγίων συνόδων." Κεφ. α' "Ἐὰν ἐτέρῳ ἀδελφὸς τοῦ

ἀδελφοῦ τὴν ἀραβονιαστηκὴν ἀν αποθάνῃ.—...Κεφ. πζ' "Ὅτι
ἐὰν γίνεται εὐχὴν μνηστίας πρὴν νὰ ἔλθῃ τὸ ἀνδρόγυνον εἰς
τὴν νόμιμον Ἰλυκοῖαν ἐρώτησις ἐπισκόπου [Ἐδσεβίου] τοῦ
Παμφήλου πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ἰρακίλλας κόνην
Νηκήτα."

3912. 378.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Τὰ ἕνδεκα ἐθῶν ἐὺαγγέλια."
2. "Ἀκολουθία εἰς παράκλησιν ἀσθενόν."
3. "Εὐχαὶ ἦτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
4. "Ἀκολουθία εἰς ἱερέα ἐνυπνιασθέντα."
5. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
6. "Παράκλησις εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
7. "Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Νήμφου (γρ. Νήφονος)
συγχωρητικὴ εἰς κάθε δεσμὸν καὶ ἀράν."
8. Εὐχαὶ διάφοροι.
9. "Νομοκάνωνον περιέχων τὴν πᾶσαν ἀκολουθίαν
τῆς πνευματικῆς τάξεως."

Κεφ. σμθ', ὡν α' "Νουθεσία πρὸς πνευματικόν." Ἀρχ.
Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων.

10. Χερουβικά, κεκραγάρια, πολυχρονισμοὶ, δοξο-
λογία κτλ. μετὰ φωνῶν.

Τὸ ὑπ' ἀρ. 10 ἐστὶ μέρος ἄλλου κώδικος αἰῶνος XVII.

3913. 379.

Χαρτ. 16. XVIII.

Ἐξομολογητάριον.

3914. 380.

Χαρτ. 16. XVIII.

Ἐξομολογητάριον.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει Εὐχαὶ συγχωρητικαί.

3915. 381.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν τέλει Κανονίσματα γραμματικά (ἀκέφ.).

3916. 382.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Μετὰ τῆς ὑποθέσεως ἐκάστη ἐν ἀρχῇ.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον, Γαλακτίωνος πόνος, ἔτους
Ἰρξή' μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰς' (=1659).
3. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Λόγοι ἰς'
εἰς διαφόρους ἑορτὰς καὶ Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Ἐν τέλει ἀχξε' μηνὶ Μαΐῳ ἰθ' (=1665) χειρὶ Γαλα-
κτίωνος ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Χαρτ. XVII. σελ. 2),
περιέχοντα Ἑρμηνείαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

3917. 383.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

1. Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει Χειρὶ Διονυσίου ἱεροδιακόνου ἐκ νήσου
Κφ. Ἐν ἔτι ἀπὸ Χριστοῦ 1642, Δεκεμβρίου 10.
2. Ὑμνοι τριαδικοὶ κατ' ἦχον.
3. Ἔτερα τροπάρια νεκρόσιμα
ψαλλόμενα μετὰ τὸν ἀμμιον τῷ Σαββάτῳ."

3918. 384. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει: 'Εγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζρμγ' (=1685).
3919. 385. Βομβ. 8 μέγ. XV.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
'Εν τέλει: "Ἐλαβε τέλος τὸ αὐτοῦ Ψαλτήριον μηνὶ 'Ιουλίῳ κβ' ἔχρονείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν γεννήσεως ανπζ' (=1487) μετὰ συνδρομῆς καὶ κόπου.
3920. 386. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
'Απόστολος.
Προηγούνται Μακαρισμοὶ τῶν ἡ' ἤχων.
'Εν τέλει: "...τῷ ,ζρδ' ἔτει 'Απριλλίου κβ' (=1642) ὁ δ' ἐκγράψας Δοσίθεος ἦν μονάζων τάχα...
3921. 387. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
'Απόστολος (ἀκέφαλος).
3922. 388. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει: 'Εγράφη ,ζροδ' μηνὶ 'Ιουνίῳ κ' (=1666).
3923. 389. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Θεοκλήτου ἔτους ,ζοθ' Ἰνδικτιῶνος ιδ' (=1571).
3924. 390. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.
Ψαλτήριον.
Προτάσσεται ἐν δυοὶ φύλλοις "Διατήπωσις πῶς δὴ λέγειν τὸ Ψαλτήριον κατα μῶνας." "Ἐπονται δ' Εὐχαί.
'Εν τέλει: Τέλος τῆς βίβλου τῶν Ψαλμῶν ἡτῆς γέγραπται τῇ χειρὶ Νεοφύτου Ἱερομονάχου ἐν ἔτει τῆς γενήσεως Χριστοῦ αψνβ' μηνὶ 'Ιουλίου ιδ' (=1752).
3925. 391. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ψαλτήριον.
2. Εὐχολόγιον (κολοβόν).
3. Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ μετὰ τῶν ἑξαποστειλαρίων καὶ κοντακίων (ἀκέφ.).
4. Τὰ ἀντίφωνα τῆς θείας λειτουργίας.
5. Κανῶν εἰς τὴν Θεοτόκον.
6. "Χρονικὸν ἐν συντομίᾳ."
'Απὸ 'Αδάμ μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.
7. "Περὶ τῶν παρ' αἰρετικῶν χειροτονουμένων ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν συλλογὴ μερικὴ."
8. Μετεωρολογικά.
Περὶ ἀνεμοστροφίλου, ἐκλείψεως σελήνης, ζυθίων, τῶν δ' στοιχείων, πλανητῶν κτλ., ἐν οἷς καὶ "περὶ χύσεως ἀστέρων," "περὶ θαλασσῶν," περὶ τῶν δ' ὡρῶν τοῦ ἔτους καὶ πίναξ τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.
3926. 392. Χαρτ. 8. XVI.
'Απόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
3927. 393. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ 'Ιωάσαφ ξίσμα.
3928. 394. Χαρτ. 8. XV.
1. Μηνολόγιον μετὰ τῶν ἑξαποστειλαρίων καὶ κοντακίων.
'Εν τέλει: 'Εγράφη καὶ ἐτελειώθη ἐν μηνὶ 'Απριλίου εἰς τὰ γ' ἔτους χιλιάδες ἑπτὰ καὶ χρόνους εξ Ἰνδικτιῶνος α' (=1498).
2. Ψαλτήριον (ἀτελές).
3929. 395. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ψαλτήριον.
'Εν τέλει: 'Εγράφη χειρὶ Κυπριανοῦ τοῦ ἐκ τῆς Λεχίας. 'Εν ἔτει αχθ' (=1609).
2. "Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον."
3930. 396. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτήριον.
3931. 397. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Στιχηρὰ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἑβδομάδος.
3. "Ὑμνοὶ τριαδικοὶ κατ' ἤχον.
4. "Θεοτοκία ἀπολυτήκια" τοῦ ἑνιαυτοῦ.
5. "Πίναξ ψαλμῶν λεγομένων μετὰ τὸν πολυέλεον εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τῶν ἁγίων τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ."
6. "Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασθέντα."
7. Πίναξ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου.
8. "Βροντολόγιον τοῦ σελήνεου."
9. "Βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον."
10. Τὸ προφητικὸν "τῇ πρώτῃ τῆς Ἰνδικτου."
11. "Περὶ τοῦ πότε οὐ στοιχολογεῖται] ἡ Τιμωτέρα."
12. "Περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν καὶ νηησιμῶν ἡμερῶν τοῦ χρόνου, καὶ ποίας ἡμέρας καταλόμου."
13. "Εὐχὴ ἐπὶ μέλλοντι μεταλαβεῖν" (κολ.).
3932. 398. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ψαλτήριον.
2. Ὁρολόγιον (κολοβόν).
Τὸ πρῶτον τρίτον μέρος τοῦ Ὁρολογίου ἐντυπον.
3933. 399. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει: 'Εγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζριβ' (=1604).
3934. 400. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Τριψίδιον.
3935. 401. Χαρτ. φύλλ. XV.
Μηναιὸν 'Ιανουαρίου μέχρι καὶ 'Απριλίου.
'Ἐπονται α' "Κανῶν παρακλητικῶν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."—β' "Ἀναγνώσματα εἰς ἱεράρχας καὶ δούλους."
'Εν τέλει: 'Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Τετραμηναιὸν διὰ χειρὸς Γεωργίου Ἀλλιάτου τοῦ βασιλικοῦ διὰ κόπου

καὶ ἐξόδου πατᾶ κῦρ Γενναδίου τοῦ πνευματικοῦ τοῦ λεγομένου Παχῶ τοῦ ἀπὸ τὴν Λίμνον ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. β^α τοῦ 5^ο λ^ο μ^ο β^ο ἔτους (=1484).

3936. 402. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.
Μηναῖον Μαΐου καὶ Ἰουνίου (ἀκέφ. κολ.).

3937. 403. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γεωργίου πόντος ἐν ἔτει ζκ^η μηνὶ Σεπτεμβρίου 5^ο ἰνδ. η^ο (=1519).

3938. 404. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Μηναῖον Ἰουνίου—Αὐγούστου.

Ἐπονται τὰ κατ' ἦχον Θεοτοκία.

3939. 405. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Μηναῖον Δεκεμβρίου—Φεβρουαρίου.

Ἐπονται τὰ Θεοτοκία.

3940. 406. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Μηναῖον Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου.

3941. 407. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

3942. 408. Χαρτ. 4. XVI.
Μηναῖον Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει 5^ο λ^ο μ^ο (=1598) Θέωνος μοναχου.

3943. 409. Χαρτ. 4. XIV.
Μηναῖον Ἀπριλίου (ἀκέφαλον).

3944. 410. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν χωρίον Σαγιαδά ἐν ἔτι 5^ο λ^ο μ^ο ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κ^η (=1526) διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ Καλλινίκου Ἱερομονάχου.

2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

3945. 411. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

3946. 412. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Νοεμβρίου.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰσιδώρου πόντος ἔγγραφη ἐν ἔτει 5^ο λ^ο μ^ο Ἰη^ο Ἀπριλίου κζ^ο (=1490).

3947. 413. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἰανουαρίου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Ἐσχεςθε οἱ ταῦτα θεωροῦντες καὶ ἀναγινώσκοντες εἰ σφαλερὸν συναντήσετε· ὅτι ὁ γράψας κατείχετο γὰρ ὑπὸ τεσσάρων γιγάντων τῆς τε φρενῶν ἐνδείας τῆς τε ἀμαθίας ἐμπαθείας τε καὶ ἀσυνεσίας· διὰ τοῦτο ἐσχεςθε ἵνα μὴ ἀπέλθῃ εἰς τὸν κέρβερον ζι^η ἰνδικτιώνος γ^ο (=1590). Ἐγούμενος ἦν Θεωνᾶς Ἱερομόναχος.

3948. 414. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς

ἐμοῦ Δημητρίου Ἀναγνώστου κατὰ τὰς κ^η Δεκεμβρίου μηνὸς καὶ ὅσοι τὸ ἀναγνώσεται μὴδέ με κατηγορεῖται ὅτι οὐδεὶς ἀλάθαστος εἰμὶ εἰς Θεὸς τῶν δλων ἔτους ζξ5^ο ἰνδ. α^ο (=1557).

3949. 415. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἀπριλίου καὶ Μαΐου (κολοβόν).

Ἐν τέλει τοῦ Ἀπιλίου Ἐγράφη ἐν ἔτι 5^ο λ^ο μ^ο (=1526)... χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Καλλινίκου Ἱερομονάχου.

3950. 416. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Αὐγούστου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον διὰ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἐλαχιστοτέρου τῶν ἱερέων Ἰωακείμ· ἐπὶ ἔτους 5^ο λ^ο μ^ο ἰνδ. ια^ο μηνὸς Δεκεμβρίου ιζ^η (=1552).

3951. 417. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἀπριλίου.

3952. 418. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἰουνίου.

3953. 419. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηναῖον Αὐγούστου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ ἔτους 5^ο λ^ο μ^ο μηνὶ Μαρτίῳ ιη^ο ἰνδ. β^α (=1514)... Παχόμιος μοναχός.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. "Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν." Ἀρχ. Ἦκουες ἀρτίως τοῦ δεσπότη λέγοντος.—β'. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Δεῦτε ἀδελφοὶ φιλόχριστοι.

3. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (;) Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

5. Ἀθήλου Λόγος "[Ε]ἰς τὴν γέννησιν

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ [καὶ εἰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίου τὴν τελείωσιν καὶ μαρτύριον καὶ εἰς τὴν ἀποκεφαλὴν τοῦ Προδρόμου."

Ἀρχ. [Μ]ετὰ δὲ τὴν εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

3954. 420. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Ἰουνίου.

Ἐπονται α'. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν τῇ Ἀθῶ.—β'. "Ἀκολουθία εἰς τὸν τίμιον Προδρόμον."

3955. 421. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀνθολόγιον.

Περιέχονται Ὀκτώηχος, Δι κ' ἀκολουθία τῶν ἀνωθῶν ἁγίων, Ἀκολουθία τῆς ἑβδομάδος, Ἀκολουθία τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, Τριώδιον, Πεντηκοστάριον καὶ Κανόνες παρακλητικοί.

3956. 422. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀνθολόγιον.

Περιέχονται Ἑβδομαδάρια, Τὰ ια' ἐθωτὰ εὐαγγέλια, Ἔμνοι τριαδικοί, Φωταγωγικά κατ' ἦχον, Ἀποστολοευάγγελα ἁγίων,

Θεοτοκία κατ' ἦχον, Ἀκολουθία εἰς ἓνα καὶ πολλοὺς κατὰ τάξιν ἁγίους, Ἀνθολόγιον τοῦ ἑνιαυτοῦ ἤτοι ἀκολουθία τῶν ἐπισημοτέρων ἐορτῶν τοῦ ἑνιαυτοῦ, Τριώδιον καὶ Πεντηκοστάριον.

Προτάσσονται Στιχηρὰ κατασκευαστικὰ τῆς ἐβδομάδος καὶ Μηνολόγιον ἀπλοῦν.

Ἐν τέλει τοῦ Ἀνθολογίου Χρυστόφορος καὶ Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3957. 423. Χαρτ. 8. XVII.

Τριώδιον.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ τελώου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς β' ἐβδομάδος τῆς Τεσσαρακοστῆς.

3958. 424. Χαρτ. 8. XVII.

Τριώδιον.

Ἀπὸ τῆς β' Κυριακῆς τῆς Τεσσαρακοστῆς μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς 5' ἐβδομάδος.

Ἐν τέλει...χειρὶ δὲ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζρλθ^θ μηνὶ Φεβρουαρίῳ κη' (=1631).

3959. 425. Χαρτ. 8. XVII.

Πεντηκοστάριον.

Μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

3960. 426. Χαρτ. 8. XVII.

Πεντηκοστάριον.

Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τέλους.

3961. 427. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ ἦχου α'—δ'.

3962. 428. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ ἦχου πλαγίου α'—δ'.

Ἐν τέλει.

Μέμνησθε κάμου τοῦ πολυαμαρτήτου τοῦ ποιήσαντος πόθω πολλῶ καὶ μόχθω Γαλακτίωνος ἀρετῆς πάσης ξένου.

Ἐγράφη ἐν ἔτει αχμγ' Ὀκτωβρίῳ κδ' (=1643).

3963. 429. Χαρτ. 8. XVI.

1. "Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἐβδομάδος ψαλλομένη ἀπὸ τῆς Παρακλητικῆς."

2. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀνωτίμων ἀκολουθιῶν."

3. Ὀκτώηχος μετὰ τῶν ἀναστασίμων ἑξαποστειλαρίων.

4. "Ἀκολουθία τῶν φωταγικῶν."

5. "Ἀκολουθία τῶν μακαρισμῶν μετὰ τῶν ἀποστόλων καὶ εὐαγγελίων."

6. Πίνακες τῶν Πασχαλίων καὶ τοῦ Σεληνοδρομίου καὶ Μηνολογίου.

Ἐν τέλει. Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος διὰ χειρὸς ἐμοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου ἐπισκόπου Μποξέου Λουκά τοῦ Κυπρίου ἐν ἡμέραις τοῦ εὐσεβεστάτου αὐθεντοῦ ἡμῶν Ἰωάννου Μίχνη βοεβόνδα. Ἐν ἔτει ,ζ45' Ἰνδικτιῶνος α^π μηνὶ Μαρτίῳ κ' (=1688).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος τρία φύλλα ἐν οἷς περιέχονται α'. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ πρὸς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν."—β'. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν Παράκλησιν.—γ'. Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον εἰς κομηθέντας. Ἐν δὲ τέλει τοῦ κώδικος Α'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.—β'. Δοξαστικὰ εἰς ἀνωτίμους ἁγίους.—Γ'. "Τὰ ἔνδεκα ἑθῶνα εὐαγγέλια."—Δ'. Μεγαλυνάρια εἰς τὰς δεσποτικὰς ἐορτάς.

3964. 430. Χαρτ. 8. XVI.

Τριώδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

*3965. 431. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει. Ἔτος ,ζνδ^θ Ἰνδικτιῶνος θ^π (=1546).

2. Φωταγωγικὰ καὶ Τριαδικοὶ ὕμνοι κατ' ἦχον.

3. Ὀκτώηχος.

4. Ἐβδομαδαρία (ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος).

5. Ἀκολουθία εἰς ἀνωτίμους ἁγίους (ἀκέφ.).

6. Στιχηρὰ Θεοτοκία κατ' ἦχον.

7. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

8. Ἀκολουθία τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν καὶ ἐορταζομένων ἁγίων.

Μηναῖον τῶν ἰβ' μηνῶν κατ' ἐπιτομήν.

9. Τριώδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.

10. Μηνολόγιον τοῦ ἑνιαυτοῦ.

11. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

12. Εὐχολόγιον (κολοβόν).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εἰκὼν τοῦ Δαυὶδ μὴ τελειωθείσα.

3966. 432. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ὀκτώηχος.

2. Ἐβδομαδαρία.

3. Ἀκολουθία ἀνώνυμοι.

4. Ἀνθολόγιον.

Περιέχεται ἡ Ἀκολουθία τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν καὶ τῶν ἐορταζομένων ἁγίων τοῦ ἑνιαυτοῦ.

5. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

6. Τριώδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.

7. Προφητεῖαι ὅλων τῶν ἐορτῶν.

8. Μηνολόγιον.

9. Ἀπολυτικοκοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

10. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ἀρχῇ α'. Κανόνες τινές.—β'. Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν χωλιάμβοις κατὰ δύο σελίδας, ἐν οἷς καὶ ταῦτα.

...εἴληφε τέρμα ἢ βίβλος αὐτῆ φίλε κύκλους τότε τρέχοντος αἰῶνων πέρασ ἐπτάκις ἦν γὰρ χιλιοστοῦ τε πλήρους σὺν τοῖς ἑκατὸν καὶ ἐνὸς τελομένου (=1598).

παρὰ Θεῶνος ἀζύγου μὲν καὶ θύτου ἡγουμένου μονῆς δὲ Διονυσίου...

3967. 433. Χαρτ. 8. XVII.

Τριώδιον.

Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς β' ἐβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ε' ἐβδομάδος.

3968. 434. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἡ ἑσπερινὴ τῆς Ὀκτώηχου μετὰ τῶν ἀναστασίμων ἑξαποστειλαρίων καὶ τῶν ἰα' ἑθῶνων.

2. Αἱ ἀκολουθίαι τῆς ἐβδομάδος.
3. Ἀνώνυμοι ἀκολουθίαι.
4. Ἀνθολόγιον τῶν δώδεκα μηνῶν.
5. Τριψίδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ... ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει ᾿δρε΄ μηνὶ Σεπτεβρίῳ (=1596)...
6. Τὰ ἰα΄ ἐωθινὰ εὐαγγέλια.
7. Στιχηρὰ τῶν ἤχων πλαγίου α΄—δ΄.
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος α΄. Στιχηρὰ τοῦ α΄ β΄ καὶ γ΄ ἤχων.—β΄. Μηρολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.—γ΄. “Πίναξ συνοπτικὸς τῆσδε τῆς βίβλου.”

3969. 435. Χαρτ. 8. XVII.
“Ἀνθολόγιον.”

- α΄. “Ἱερολόγιον ἔχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν.”—β΄. “Μηρολόγιον συντομῆ χρώμενον.”—γ΄. “Ἀκολουθία τῆς ἀγίας μεταλήψεως.”—δ΄. “Ἔτεραί τινες ἀκολουθίαι καὶ Πατερικόν.”—ε΄. Ὀκτώηχος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἐβδομάδος καὶ Τριαδικοὶ κανόνες.—ς΄. Τὰ ἰα΄ ἐωθινὰ εὐαγγέλια καὶ Ἐξαποστειλάρια ἀναστάσιμα καὶ Ἐωθινὰ στιχηρὰ.—ζ΄. Ἀνθολόγιον τῶν ἑορταζομένων ἀγίων καὶ Ἀνθολόγιον τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.—η΄. Τριψίδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.
Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3970. 436. Χαρτ. 8. XVI.
Κανόνες κατανοητικοὶ κατ’ ἤχον (ἤχος α΄—δ΄).

3971. 437. Χαρτ. 8. XVII.
1. Τῆς Ὀκτωήχου ἤχος α΄.
 2. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος.
 3. Τὰ ἰα΄ ἐωθινὰ ἰδιόμελα μετὰ τῶν ἑξαποστειλαρίων.
 4. Θεοτοκία προσόμοια.
 5. Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι.
 6. Τριψίδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου ἐν ᾧ καὶ ἕτεροι ἤχοι τῆς Ὀκτωήχου.
 7. Ἀνθολόγιον τῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων, οὗ ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν ἔτει ρχιε΄ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μηνὶ Φεβρουαρίῳ, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ (=1615).

3972. 438. Χαρτ. 8. XV.
Κανόνες τριαδικοὶ καὶ παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

3973. 439. Χαρτ. 8. XVI.
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου.

3974. 440. Χαρτ. 8. XV.
1. Τῆς Ὀκτωήχου ἤχος α΄.
 2. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος.
 3. Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι.
 4. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἐβδομάδος.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Δοσιθέου ἔτους 5 ς 75 ἰνδικτιῶνος 5^{ης} (=1458).
 5. Εὐχαί.
 6. “Εὐχαὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

H.

κθρ Γεναβίου. Εὐχαὶ μετανοῶν καὶ μερικαὶ τῶν Ψαλμῶν ἐπιτομαὶ ἐν συνόψει.”

Προσθήρηται καὶ ἄλλων τινῶν Εὐχαί.

7. “Τοῦ μακαρίου Δύγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππᾶνος Τί ἂν εἶποι ψυχὴ μόνη πρὸς μόνον τὸν Θεόν.”
Εὐχαὶ λζ΄, ὧν ἑκάστη φέρει ἰδίαν ἐπιγραφὴν.
8. Μιχαὴλ τοῦ Κριτοβούλου Στίχοι.
Ἄρχ. Ὅστις ἐρωτᾷ Θεοῦ ἐσχεν ἐμφρόνως.
9. Τοῦ αὐτοῦ Εὐχῆ.
10. Ὁ μέγας κανὼν μετὰ καὶ ἄλλων κανόνων τῆς Τεσσαρακοστῆς.
11. Εὐχῆ εἰς τὴν Θεοτόκον.

3975. 441. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἱερολόγιον (ἀκέφαλον).
2. “Εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀγίας Γραφῆς τὰ πλείστα δὲ πρὸ τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.”
Μετὰ καὶ διαφόρων ἀκολουθιῶν καὶ εὐχῶν, ὧν ἐν τέλει ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

3976. 442. Χαρτ. 8 μικρ. XV.

1. Θηκαρὰ Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πενθικοί.
2. Γρηγορίου τοῦ Συναίτου
“Περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθέσθαι τῷ ἡσυχάζοντι εἰς τὴν εὐχὴν.”
Ἔπονται ἄλλα τινὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ Κεφάλαια ἐκ τῶν τοῦ Νείλου, Συμῶν Θεσσαλονίκης καὶ “Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἀββᾶ Φιλήμωνος.”
3. Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Νηπητικὰ κεφάλαια ἑκατόν.
4. “Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Περὶ ἀγάπης κεφάλαια τετρακόσια πρὸς Ἐλιπίδιον πρεσβύτερον.”
5. Κανὼν τοῦ κελλίου.
6. Ἀποστολοευάγγελα.
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος α΄. Μηρολόγιον.—β΄. “Στιχηρὰ προσόμοια τῆς δλης ἐβδομάδος.”—γ΄. Ἀπολυτικά τῶν ἡ΄ ἤχων.—δ΄. Ἐρμηνεῖα τῶν ἀποδείκτων.—ε΄. Εὐχαί, στιχηρὰ, κανόνες.

3977. 443. Βομβ. 16. XIII.

1. Παρακλητικὴ πλήρης.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς Ὀκτωήχου περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν ἡ΄ ἤχων σὺν τοῖς κατ’ ἤχον Θεοτοκίαις κανόσι καὶ καταβασίαις καθ’ ἑσπέρας.”
2. “Τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ τῶν ἰα΄ ἐωθινῶν εὐαγγελίων, σὺν ἅμα αὐτοῖς τοῖς εὐαγγελίοις καὶ τοῖς Θεοτοκίαις αὐτῶν.”
3. Τὰ δοξαστικὰ τῶν στιχηρῶν, μετὰ φωνῶν.
4. “Τὰ φωταγωγικὰ τῶν ἡ΄ ἤχων.”
5. “Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὴν ζωαρχικὴν Τριάδα.”
6. “Στιχηρὰ προσόμοια ψαλλόμενα κατὰ Παρασκευήν.”
7. “Κανὼν παρακλητικὸς εἰς ψυχοραγοῦντα.”
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος (κολ.) φύλλα περιέχοντα Ἀποστολοευάγγελα καὶ Τροπάρια.

3978. 444. Χαρτ. 8. XVI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.

3979. 445. Χαρτ. 16. XVI.
Ἦρολόγιον (κολοβόν).
Ἐν τῷ τῶν φύλλων· Τὸν θεῖον σικόν, τὸν μακρὸν φθαρέντα χρόνων καινεῖ Ματθαῖος ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου ἐτους 5^{ου} Ἰνδικτιῶνος ε^{ου} ἐν Ἐφέσῳ νεφ̄.
3980. 446. Χαρτ. 16. XVI.
1. Μηνολόγιον.
Ἦ τὰς τῶν φύλλων συγκεχυμένη.
2. Ἀκολουθία Συμεῶν τοῦ Στυλίου.
3. Ἀκολουθία τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μ' μαρτύρων.
4. Ὀκτώηχος.
5. Ἀκολουθία ἀνώνυμοι.
6. "Ἀποστολοεὐαγγέλια εἰς διαφόρους ἁγίους."
7. Ἀυθολόγιον.
Περιέχονται αἱ ἀκολουθίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.
8. Πεντηκοστάριον.
9. Τὰ ἰα' ἐπιθινὰ εὐαγγέλια.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μακαρίου Ἱερομονάχου ἐν Μοσχόβι τῆς μεγάλης Ρωσίας τῷ 5^ῳ Ἰνδικτιῶνος ε^{ου}, μηνὶ Αὐγούστου εἰς τὰς 15^α (=1592). Ἐτελειώθη βασιλεύοντος Θεοδώρου καὶ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη· ὅτε ἔτεκε τῇ θηγάτερ αὐτοῦ τῇ Θεοδοσίᾳ.
3981. 447. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (ἀκέφ. κολ.).
3982. 448. Χαρτ. 8. XVII.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτη τῷ 5^ῳ Ἰνδικτιῶνος ε^{ου} (=1547). Καὶ Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τυπικὸν ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 5^ῃ ἡμέρᾳ 3^ῃ τοῦ Σαββάτου. Ἦ δευτέρα αἴτη σημειώσις οὐκ ἀναφέρεται εἰς τὸ διὰ τῆς πρώτης δηλούμενον ἔτος 1547, ἀτε τῆς 7^ῃ Ἀπριλίου μὴ συμπίπτουσης ἐν Σαββάτῳ.
3983. 449. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἑρμηνεία τοῦ Πανηγυρικοῦ τῶν ἑορτῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ Πεντηκοστῆς (Ἀκέφαλος).
"Πίναξ τῶν ἐρμηνειῶν καὶ τάξεω ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ τελῶνου καὶ Φαρσαίου μέχρι οὗ ἀποδοθῆ τὸ Χριστὸς ἀνάστη."
2. Τυπικὸν διαφόρων ἑορτῶν καὶ ἀκολουθιῶν.
Ἐν τοῖς πρώτοις πίναξι παραπομπαὶ εἰς ἐντυπὰ τε καὶ εἰς χειρόγραφα τῆς μονῆς Διονυσίου.
3984. 450. Χαρτ. 8. XV.
Εὐχολόγιον.
Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Διονυσίου Ἱερομονάχου ἐν ἔτει 5^ῳ Ἰνδικτιῶνος πρώτης ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ὥρα ἐνάτη (=1407).
3985. 451. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαρὰ Εὐχαὶ καὶ πένθη.
3986. 452. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχολόγιον.
3987. 453. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι,
ἐν αἷς Θεοφάνους, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Θηκαρὰ καὶ ἄλλων.
Ἐν ἀρχῇ Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐν τέλει δὲ "Κατήχησις τῆς ἱερατικῆς ἀκολουθίας."
Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3988. 454. Χαρτ. 8. XVI.
Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
Ἐν τέλει...καὶ ὁ γράφας Δοσίθεος ἦν ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ μοναχὸς τάχα...Ἐτελειώθη Ἀπριλίου 7^ῃ τῷ 5^ῳ Ἰνδικτιῶνος ε^{ου} (=1545).
Ἐν ἀρχῇ Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐν δὲ τέλει Κανὼν εἰς τὴν ταφήν τοῦ Χριστοῦ.
3989. 455. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηναιὸν τῶν 15^{ῶν} μηνῶν κατ' ἐκλογίην.
2. Ἀκολουθία ἀνώνυμοι (κολ.).
3990. 456. Χαρτ. φέλλ. XIX.
1. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πάντων.
2. Οἴκοι κδ' εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.
3. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Πάντων.
4. Παράκλησις εἰς ἅπαντας τοὺς ἁγίους.
Ἐν τέλει· φωλδ' (=1839)· μέμνηθε Ἰακώβου Μιχαήλ.
5. Ἀκολουθία Πουλχερίας καὶ Θεοφανοῦς.
3991. 457. Χαρτ. 4. XVII.
Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.
3992. 458. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (κολ.).
3993. 459. Χαρτ. 4. XIX.
Εὐχαὶ, εὐαγγελία τινα καὶ ὁμιλία.
3994. 460. Χαρτ. 8. XVII.
Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον τρεῖς.
3995. 461. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχολόγιον.
Ἐν ἀρχῇ ἐντυπὰ φύλλα Εὐχολογίου.
3996. 462. Χαρτ. 8. XVIII.
Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ψαλλόμενοι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.
3997. 463. Χαρτ. 8. XVIII.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
3998. 464. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ἱερομόναχον τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου σχήματος.

3999. 465. Χαρτ. 8. XVIII.
'Ακολουθία τῆς μεταλήψεως.
4000. 466. Χαρτ. 8. XVII.
1. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
2. Ὁρολόγιον (κολοβόν).
'Εν ἀρχῇ στυεσταχωμένον μετὰ τοῦ περικαλύματος φύλλον (Περγ. XII) περιέχων Τροπάρια.
4001. 467. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναῖον Αὐγούστου κατ' ἐκλογὴν.
2. Τριψίδιον (κολοβόν).
4002. 468. Χαρτ. 8. XVII.
1. Εὐχολόγιον.
2. "Εὐαγγελιαπόστολα τῆς ἐβδομάδος" καὶ διαφόρων ἑορτῶν.
4003. 469. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
4. "Ἀναγνώσματα τῆς ἐβδομάδος."
5. "Ἀποστολοευάγγελα."
6. Εὐχολόγιον.
'Εν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θωμᾶ ἱερέως πόνος ὑπάρχη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ ἔτους 'ζπ' ἐν ἰνδικτιῶνος ιε' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κε' (=1572).
4004. 470. Χαρτ. 8. XVII.
1. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
2. Διάταξις τῆς λειτουργίας τῶν προηγουμένων.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
5. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
- *4005. 471. Χαρτ. 8. XV.
1. Θηκαρῶ Ὁρολόγιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τριῶν ἱεραρχῶν καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.
2. "Θεοδόλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων."
3. "Ἐκ τῶν θεοφόρων καὶ σοφωτάτων μεγάλων ἁγίων
ικανὰ προσφθέγματα παρὰ τε τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν δσίων πατέρων."
Πρῶτα τὰ ἐκ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. "Ἀρχ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· οἶόν τι πρῶτον σπάργανον καὶ σοφία τῶν λόγων ὑπερβάσα.
4006. 472. Χαρτ. 8. XVII.
'Ακολουθία πασῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
'Εν αὐταῖς καὶ α' Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν στέρωσιν τῆς Ἐλισάβετ, τὸν Πρόδρομον καὶ τὴν Ἡρωδιάδα.— β' "Ἐξήγησις παραδοθεῖσα πῶς ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐκ τῆς Ἡρώδου πόλεως εἰς τὴν Ἐμοσηνῶν πόλιν ἐδωκεύθη."
4007. 473. Χαρτ. 8. XVII.
"Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
'Εν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰωάσαφ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις...κατὰ τὸ ἀρχαί' ἔτος τὸ σωτήριον, μηνὶ Νοεμβρίῳ γ' (=1621).
4008. 474. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία καὶ βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Παχωμίου.
2. Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως Εὐχὴ συγχωρητική.
4009. 475. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ προδρόμου Ἡλιοῦ.
2. "Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἐν προφήταις μέγαν Ἡλιοῦ καὶ εἰς τὸν ὄπαδόν αὐτοῦ καὶ φοιτητὴν Ἐλισσαίε τὸν προφήτην, καὶ μερικὴ διήγησις τῶν τερατουργιῶν αὐτῶν καὶ θαυμάτων."
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.
4010. 476. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μοδέστου Ἱεροσολύμων.
2. Ἁγίου Μάμαντος Εὐχαί.
'Εν τέλει· Ἐγράφει διὰ χειρὸς Ναθαναὴλ ἱερονάχου ἔτος ἀρχῆς Ἀπριλλίου ιη' (=1687).
- *4011. 477. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχολόγιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων.
4012. 478. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιστικοῦ.
2. Κανόνες νεκρώσιμοι.
'Εν τέλει· ἀρχῆς (=1688) Ναθαναὴλ ἱερομόναχος.
4013. 479. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Κατηχητικὸς λόγος εἰς τὸ Πάσχα.
"Ἀρχ. Ἐἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Προτάσσεται Προόμιον Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
2. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.
3. Τὰ ια' ἐπιθινὰ εὐαγγέλια.
Προτάσσεται Πίναξ ἐρμηνευτικὸς.
4. Εὐαγγέλια τοῦ μηνολογίου ἦτοι τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν τῶν ιβ' μηνῶν.
5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
6. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
7. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐβδομάδος.
8. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
9. Ἀποκρίσεις εἰς τὴν θεϊαν λειτουργίαν.
10. Εὐχαί.
'Εν τέλει· Ὁ γράψας δὲ Γαλακτίων ἦν ὁ... (διαγεγραμμένα)...Αὐγούστου λα' ἀρχῆς (=1638).

4014. 480. Χαρτ. 8. XVII.
 “*Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.*”
 Ἐν τέλει· *Ναθαναήλ ἱερομόναχος αχσθ’ (=1679).*
4015. 481. Χαρτ. 8. XVII.
 I. Ἀκολουθία.
 α’. *Εἰς βασοφοροῦντα.—β’. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ’. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—δ’. Τοῦ ἀποκουκουλισματος.—ε’. Εἰς ψυχωραγοῦντα.*
 2. *Εὐχὴ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.*
 Ἐν τέλει· *Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου καὶ ἀμαρτωλοῦ Ναθαναήλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αχπ^μζ’ Ἰνδικτιῶνος ι’ (=1687).*
4016. 482. Χαρτ. 8. XVI.
 Θηκαρᾶ *᾿Υμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη.*
 Ἐν τέλει· *Ἐγράφη τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν βιβλίον τὸ καλούμενον Θηκαρᾶς ἐπὶ ἔτους ,ζι’ (=1582) Χριστόφορος.*
4017. 483. Χαρτ. 8. XVIII.
 “*Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ψαλλόμενοι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.*”
 Ἐν τέλει τοῦ προτελευταίου τῶν *Κανόνων*· *Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ’ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν μοναχοῖς Ἀθανασίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ μικρᾶς Ἀρμενίας ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ καλουμένου Βάνη...Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Δειψῶ τῇ παρὰ τῇ Πάτμῳ ἐν ἔτι ἀπὸ Χριστοῦ 1784 αψπδ’ Μαρτίου η’ 8.*
4018. 484. Χαρτ. 8. XVIII.
 I. “*Βιβλίον στιχοχρονικὸν περιέχον τοῖς ἐν τοῖς μηναίοις πάντας συναξαριστικοῖς ται καὶ ἰάμβυκοῖς στίχοις πάντων τῶν ἁγίων ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου α’ καὶ λείγον μέτρη μηνὸς Ἀγίου-στου λα’ οὐ μὲν δὲ αὐτοῦς, ἀλλὰ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Πεντηκοσταστωρίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ τελόνου καὶ Φαρσαίου μέτρη τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων. Ἐνετίησι ἀπὸ Χριστοῦ αχλγ’.*”
 Ἐν τέλει· *Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Παραγιώτου ὁ πόνος... Ἐν ἔτει σωτήριον αχλγ’ ἐν μηνὶ Ἐλαφηβολιῶνος κη’ (=1698).*
Ἴσως ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, εἰ καὶ οὐδὲν τοιοῦτον φέρεται παρὰ τῷ Βρετῶ.
 2. “*Νικολάου τοῦ ὀσιοτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Ἀναστάσιον καθηγούμενον τοῦ Σινᾶ ὄρους, διὰ στίχων.*”
Ἄρχ. Πολλάκις με ἠξίωσας τέκνον εὐλογημένον. Οἱ στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην ἐν τῷ κώδικι.
4019. 485. Χαρτ. 8. XVI.
 Θηκαρᾶ *᾿Υμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη.*
 Προτάσσεται μὲν *Θεοδόλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων, ἔπεται δὲ Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασμόν.*
4020. 486. Χαρτ. 8. XVI.
 I. Ἀκολουθία.
- α’. *Τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.—β’. Εἰς βασοφοροῦντα.—γ’. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—δ’. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—ε’. Τοῦ εὐχελαιίου.—ς’. Τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.*
 2. *Εὐχαὶ διάφοροι.*
 Ἐν τέλει· *Ὁ δ’ ἐκγράψας Δοσίθεος ἦν ὁ τάλας καὶ μοναχὸς τάχα. Ἐπει τῷ ,ζ^μνα^μ Ἰουλίου κγ’ (=1543).*
4021. 487. Χαρτ. 8. XVI.
 I. *Εὐχολόγιον.*
 2. “*Ὅπως χρῆ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ ἔθνικῆς πλάνης ἐπιωτρεφομένους.*”
 Ἐν τέλει· *Συγχώρησον τῷ δούλῳ σου Χριστοφόρῳ πολυμαρτήτῳ.*
 3. *Εὐχαί.*
 4. *Νομοκάνων.*
Περιέχονται Κανόνες συνοδικοὶ, ἀποστολικοὶ καὶ τῶν πατέρων.
 5. *Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας.*
 6. *Ἀκολουθία τῆς α’ Ἰανουαρίου.*
 Ἐν τέλει· *Ἐπὶ ἔτους ,ζπα’ (=1573)...ἐγράψεν ἰδοῦ Χριστοφόρος ἐν πόνῳ.*
 7. *Μηνολόγιον μετὰ τῶν ἀπολυτικοκοντακίων.*
 8. *Ἀπολυτικοκοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.*
 9. *Θεοτοκία κατ’ ἤχον.*
 10. *Προφητεία λεγόμενα εἰς μνήμας ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου.*
 11. *Ἀπόστολοί τινες.*
 12. *Μεγαλυνάρια.*
 13. *Ἀκολουθία εἰς τοὺς ἐκ λατινικῶν αἰρέσεων ἐπιστρέφοντας.*
 14. *Εὐχαί.*
 15. “*Ἐκθεσις ἀπλουστέρα καὶ συντομωτέρα συνθεῖσα παρὰ τοῦ λογωτάτου καὶ σοφωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ δωθεῖσα ὀρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ αὐθέντου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου ἐπὶ ἔτει τῶν τρεχόντων ,ζ^μ τριακοστῶ ἑβδόμῳ· ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.*”
Ἄρχ. Ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῶν τοιούτων συγγεγραφοῦτες διὰ το ἀμφίγνωμον αὐτῶν, ἀσαφῆ τὰ τοιαῦτα τοῦ μὲν ἀλλήλους τοῦ δὲ ἐαυτοῦς ἀντιλέγοντες.
 16. *Πίνακες τοῦ Πασχαλίου.*
 17. *Κανὼν εἰς ψυχὴν.*
 18. *Περὶ βαθμῶν συγγενείας καὶ περὶ γάμου, περὶ προικὸς καὶ προγαμαίας δωρεᾶς.*
Ἐν τῷ μέσῳ φύλλα νεώτερα (XVII), ἐν οἷς Βροντολόγιον καὶ Σεισμολόγιον.
 19. *Ἐκλογή Ψαλμῶν τῶν διαφόρων ἑορτῶν.*
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀπὸ τρία φύλλα (XVII) περιέχοντα Τροπάρα.
- *4022. 488. Χαρτ. 8. XVII (φ. ρμβ’).
 I. *Διάταξις τῆς λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου (ἀκέφ.).*

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
4. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
5. Εὐαγγέλια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
6. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἐβδομάδος καὶ ἄλλοι τινὲς ἀπόστολοι.

7. Τὰ ἰα' ἐθωνὰ εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει: Ἐτελειώθει τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτολοῦ, καὶ ἁμαθοῦς Πολύζου ἱερέως κατὰ τὸ ἔτος αχ'γ' ,ζρξά' ἐν μηνὶ Μαῖω ις' (=1658).

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

4023. 489.

Χαρτ. 8. XV.

1. "Ὅρισμοὶ ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἀποφηνόμενοι ἐν ταῖς γινόμεναις θεοκροτήταις ἱεραῖς συνόδοις ἐν τῇ μεγίστῃ Πάμφου περὶ τῶν ἱερωτάτων ταύτης προέδρων δις τοῦ ἐνιαυτοῦ."

2. "Ἡ συμβολὴ τοῦ μεγάλου μύρου."

3. "Τὰ ἐδέσματα τῶν ἐγκαινίων."

4. Ἀλεξάνδρου πάπα Ῥώμης Ἐγγραφοί.

Ἄρχ. Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ εἰς δι' ἡρεκῆ τοῦ μέλλοντος μηνίμην. Τέλ. Δίδεται Ἀνανία διὰ χειρὸς τοῦ καίστορος Ἰορδάνου τῆς ἁγίας Ῥώμης κουβικουλαρίου καὶ νοταρίου τῇ ἐνάτῃ Ἰουλίου ἰνδ. γ' ἔτη τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως αςξ' τῆς τε παπα⁷ τοῦ τετάρτου πάπα Ἀλεξάνδρου πέμπτου.

5. "Ὅροι συν Θεῶ ἀγιοῦν πατέρων

τῶν ἐπισκοπευσαντων ἐν τι νοίστω κδιπρῶ (= ἐν τῇ τῆσφ Κύπρῳ) ἐν ἔτω ,ςωγ' τοῦ Ἀδάμ ἔτος ἀκωφνηθμενοι ἐν τες τῶν ἐπισκῶπων ἐπαρχίαις τοῖς τοιαυτῆς νίσσου Κῆπρου παρα Μαρτίου του ἀγοιωτάτου ἐπισκῶπου Καρπασῶν καὶ ἐνωρῆς Ἀμοχοῦ στον μητροπῶλεως Κωνσταντοῖας καὶ ἀρχιεπισκῶπου Κῆπρου καὶ παρὰ Ἰωάννου του πανοἰρωτάτου ἐπισκῶπου Ἀρσηνῶν καὶ πῶσις Πάμφου. του καὶ μητροπῶλτου καὶ ὑπω του ἀγοιωτάτου ἐπισκῶπου Σολλῶν καὶ ἐνορῆς Λευκωσίας κυροῦ Θεοφιλῆκτου καὶ του ἀγιωτάτου ἐπισκῶπου Ἀμαθοῦντον Νημοσοῦ καὶ Κουρῶν καὶ Φωτοίου ἀρχιεπισκῶπου Λατίνων Κῦ'πρου μετὰ καὶ τῶν ἐμοῦ ἐπισκοπων ἀφήρικεν οδτωι."

Ἄρχ. Ἐπίσκοπος Καρπασῶν καὶ ἐνωροῖας Ἀμωχοῦστον μητροπῶλεως Κωνσταντοῖας καὶ ἀρχιεπισκῶ'που Κῦ'πρου.

Ἐν τέλει αὶ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκῶπων καὶ Γέγραπται ἐν Λευκουσία ἐν τῇ τοῦ ἀρχιεπισκῶπου ἀυλή ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αςπζ' ἰνδ. ιε' Μαῖω δβ.

6. Ἐγγραφοί τῷ Θεοπάλδῳ.

Ἄρχ. Τῷ Θεοπάλδῳ τῷ κοινῷ νοταρίῳ τῷ Καλάθῳ γραφομένη τὸ προβήθη ἐν πρόσταγμα ἀπὸ τοῦ προλεχθέντος κυροῦ ἀρχιεπισκῶπου ἐμψύχου φωνῆς χρησμοδοτήματι ἐν τῇ πόλει Λευκουσία ἐν τῇ τοῦ ἐπισκῶπου ἀυλή, ἐπὶ βήματος καθημένου ἐνώπιον τῶν διακριτικῶν. Τέλ. εἰς ταύτην τὴν δημοσίαν θέσιν παρῆξα καὶ τῷ ἐμῷ ἰδίῳ βουλλωτηρῆσφ ἐπεσφραγησάμην.

7. Διήγησις περὶ Θεοδοσίου ἀρχηγοῦ Ἰουδαίων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

8. "Ἀρχὴ τοῦ νηπηῆρος."

Ἐν τέλει: Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεωργίου ἀναγνώστου τοῦ ἐπονομίου Βεστάρχη, δομειστικου τῆ καὶ ταβουλαριου τοῦ Χίου.

9. "Ἀκολουθία τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ νηπηῆρος."

10. "Σκόπει τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγάλης ὀφφίκια."

11. "Τάξις γινόμενη ἐπὶ προχειρίσεως μεγάλου οἰκονόμου."

12. "Εὐχὴ εἰς τὸ λύσαι ἀνθρώπου ἀφορισμόν."

13. Μεγαλυνάρια.

14. "Διήγησις θαυμαστῆ καὶ ὠφέλιμος περὶ ἀναξίων ἱερῶν ὅπου ἱεουργοῦν ἀναξίως."

15. "Θαῦμα ὅπου ἔκαμιν ὁ πανάγαθος Θεὸς εἰς ἕνα φιλάργυρον ἱερέα καὶ πῶς ἐσκῶτοσεν τὸν φίλον του." Ἐν τῇ καθωμλημένη.

16. Εὐχαί (κολ.).

4024. 490.

Χαρτ. 8. XV.

"Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον" εἰσι δὲ πόνημα Θεοκαρὰ μοναχοῦ.

Ἐπεται Θεοδοῦλου Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων (κολ.).

4025. 491.

Χαρτ. 8. XV.

Θηκαρὰ Πένθη καὶ εὐχαί (ἀκέφ. κολοβ.).

Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. X) περιέχοντα Ἐρμηνείαν εἰς μέρη κειμένου τῆς Παλαιῆς Διαθήκης. Περιβάλλεται δὲ ὁ κώδιξ ὑπὸ ἐτέρου φύλλου (Περγ. XIII) ὅλης ἐκκλησιαστικῆς.

4026. 492.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ.
2. Εὐχαὶ τοῦ ὄρθρου.
3. Ψαλμοὶ τοῦ ἐσπερινοῦ.
4. Πολυέλεος.
5. Νικηφόρου Βλαμμῆδου Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου (κολ.).

*4027. 493.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Τάξεις χειροτονιῶν.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
- Ἐν τέλει: Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζι' ἰνδικτιῶνος α' (=1582;).

3. Εὐχαί.

Ἐν τέλει: Τέλος ἔλαβε τὸ παρὸν τακτικὸν ὑπ' ἐμοῦ Θεοῶ ἱερομονάχου ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ δρει τοῦ Ἀθωνος ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς κεκλημένης τοῦ ἁγίου Διονυσίου κατὰ τὸ ,ζι' ἔτος ἰνδικτιῶνος ι' ἐν μηνὶ Φευρουαρίῳ ις' (=1582;).

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

Ἐν τέλει: Ἐτους ,ζρα' ἰνδικτιῶνος 5' μηνὶ Μαρτίῳ δ' (=1593).

Κοσμεῖται ὑπὸ χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλου.

4028. 494.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ψαλμοὶ τινες.

2. Αἱ ψῆδαι τῶν ἀναβαθμῶν.
3. Κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ναθαναὴλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχθ' Σεπτεμβρίου ιβ' (=1879).
4029. 495. Χαρτ. 8. XVII.
Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου.
Παρεμβεβλημένα εὐρηται Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ δρθρου.
Ἐν ἀρχῇ ἐντυπον "Βιβλίον περιέχον τὴν ἀκολουθίαν... Νεοφύτου καὶ... Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ."
4030. 496. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. Ἀκολουθία παρακλητικὴ εἰς τοὺς ἁγίους Γεώργιον καὶ Δημήτριον.
3. Τροπάρια ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
4031. 497. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Κατήχησις ἐν τῇ λαμπρῇ Κυριακῇ."
"Ἀρχ. Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος.
2. Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
3. Τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ἑνιαυτοῦ.
4. Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας τῆς Πεντηκοστῆς.
5. "Αἱ ἀποκρίσεις εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν."
6. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
7. "Ἀκολουθία τῶν Φώτων."
Ἐν τέλει· Τῷ ζ' μθ' ἔτει Ἀπριλίου δ' (=1541).
8. Εὐχαὶ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.
9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁ ὑπ' ἀρ. 1 λόγος.
Προτάσσεται Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Προδρόμου.
4032. 498. Χαρτ. 8. XVII.
1. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. Εὐχαὶ διάφοροι.
4033. 499. Χαρτ. 8. XIX.
"Ἁγιασματάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ
ἀντιγραφὴν ἐκ τοῦ παλαιοῦ χειρογράφου, μετὰ τὴν μεγάλην εὐχὴν τὴν εὐλογοῦσαν τὸ ὄνομα ἐκ τρίτου καὶ ἡ παλαιὰ εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος λεγομένη διὰ κήπους, χωράφια καὶ ἀμπελώνας, αὐλῆς 1837."
Ἐπιτεταὶ Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Νήφωνος.
4034. 500. Χαρτ. 8. XVII.
1. Αἱ ψῆδαι τῶν ἀναβαθμῶν (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Γαλακτίωνος ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχμε' Ὀκτωβρίῳ κδ' (=1645).
2. Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Θεοτόκον.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ἰρλα' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ (=1623).
3. "Κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον."
4035. 501. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία πασῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
3. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τοῦ Προδρόμου..."
Ἰδ. καὶ 3584 (50), ιε', 3588 (54), ιβ'.
4. "Ἐπόμνημα Θεοδώρου τοῦ Παφνίου (γρ. Δαπνοπάτου)
εἰς τὴν ἀνακομδὴν τῆς τιμίας χειρὸς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου."
Ἀρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερός ἐπεδήμησε Πρόδρομος.
5. Ἀποστολοευαγγέλια τῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου.
6. Ἐκ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ δύο.
7. Ἀκολουθία εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.
8. "Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἐν προφήταις Ἡλιοῦ καὶ εἰς τὸν ὁπαδὸν αὐτοῦ καὶ φοιτητὴν Ἐλισαῖον τὸν προφήτην καὶ μερικὴ διήγησις τῶν τερατουργῶν αὐτοῦ καὶ θαυμάτων."
Ἰδ. καὶ 4009 (475), 2.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα τινὰ περιέχοντα μέρος Πίνακος νομοκάνωνος.
4036. 502. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχαί.
4037. 503. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
4038. 504. Χαρτ. 8. XV.
Θηκαρὰ Ὀρολόγιον.
Ἐπιτεταὶ Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως (κολ.).
4039. 505. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
2. Κανόνες εἰς κοιμηθέντας (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰγνατίου εὐτελοῦς... ἰρλ' (=1602).
4040. 506. Χαρτ. 8. XVI.
Κανόνες κατασκευτικὸι καὶ παρακλητικοί.
4041. 507. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀκολουθία.
α'. Εἰς βασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—δ'. Τοῦ ἀποκουκουλίσματος.—ε'. Εἰς ψυχορραγοῦντα.—ς'. Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.
4042. 508. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀκολουθία.
α'. Τοῦ μεσονυκτικοῦ τῆς γ' καὶ θ' ὥρας.—β'. Τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.—γ'. Τῶν ὥρων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου.

4043. 509. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 Ἀκολουθία.
 α'. Εἰς ἀρχάριον βασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.
 —γ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος (κολ.).

4044. 510. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Διατάξεις τῆς θείας λειτουργίας.
 2. Εὐχαί.
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία
 μετὰ τῶν διακονικῶν (κολοβ.).

4045. 511. Χαρτ. 16. XVII.
 Ἀκολουθία.
 α'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—β'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.
 Ἐν ἀρχῇ Εὐχαί τιτες (ἀκέφ.).

4046. 512. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Κανόνες ἱκετήριοι καὶ κατασκευτικοί (ἀκέφ.).
 2. Ὑμνοι τριαδικοί.
 3. Εὐχαί καὶ Τροπάρια.

4047. 513. Χαρτ. 16. XV.
 Θηκαρὰ Εὐχαί καὶ πένθη.
 Ἐν τέλει. „ζ' ἄιζ' X' ἄιλωξλνθυλω (=Γρηγόριος μοναχός).

4048. 514. Χαρτ. 16. XVI.
 Θηκαρὰ Ὑμνοι τριαδικοί καὶ εὐχαί (ἀκέφ. κολ.).
 Προτάσσονται α'. Βραχέα ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.—β'. “Διονυσίου μοναχοῦ Πεντηκοντὰς ἰάμβων.”—γ'. “Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια γνωστικά ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων.”
 Ἔπονται δὲ δ'. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.—ε'. Μπρολόγιον τῶν ἰβ' μνηῶν.—ς'. Κανόνες ἱκετήριοι καὶ κατασκευτικοί, ἐν οἷς καὶ οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.—ζ'. Εὐχαί διάφοροι.

4049. 515. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Ἀποστολοευάγγελα τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 4. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 6. Εὐχαί διάφοροι.

4050. 516. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιστικοῦ τῶν μοναχῶν.
 2. “Ἀκολουθία νεκρόσιμος εἰς ἱερέα τελευτήσαντα.”
 3. Ψαλμῶν στίχοι.
 4. Εὐχὴ ἐπὶ τὸν μέλλοντος μεταλαβεῖν.

4051. 517. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Στίχοι τοῦ Ψαλτηρίου.
 2. Καταβασίαι.
 3. Δοξαστάρια τοῦ ἐνιαυτοῦ κτλ.
 Μετὰ φωνῶν.

4052. 518. Χαρτ. 16. XVIII.
 Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας
 καὶ τῶν μετ' αὐτὴν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς.

4053. 519. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. Κανόνες παρακλητικοὶ γ'.
 2. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διηγήσεις.
 3. “Ἱατρεία ψυχωφελῆς.”
 4. “Διάλογος ἐν ᾧ εἰσάγεται ὁ ἁμαρτωλὸς τῇ Θεοτόκῃ διὰλεγόμενος καὶ τυχὼν σωτηρίας δεόμενος κατὰ ἀλφάβητον.”

Ἐν στίχοις πολιτικοῦ ὁμοσελεύτου. Ἀρχ.
 Ὁ ἁμαρτωλός.
 Ἄνυμφευτε θεόνυμφε οὐρανοῦ γῆς κυρία
 σῶσον με τὸν ταλαίπωρον Θεοῦ μητέρα Μαρία.
 Ἡ Θεοτόκος.

Βέβαια ἤθελες σωθῆ.....
 5. “Ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ διάβολος ἐλθὼν ἀποσπᾶσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ ἁμαρτωλοῦ κατ' ἀλφάβητον.”
 Ἀρχ. Ὁ ἁμαρτωλός.
 Ἄφες με τρισκατάρτε τί ἔχεις μετ' ἐμένα
 καὶ καγκηκάκως με τραβᾶς, τίς ἔστειλεν ἐσένα.
 Ὁ διάβολος.

Βέβηλε καὶ παμμίαρε.....
 Ἐν ἀρχῇ ἔντυπα φύλλα περιέχοντα Ἀκολουθίαν τοῦ ἀναγνώστου καὶ τῶν διατάξεων τῆς θείας λειτουργίας.
 Τὴν στάχωσην τοῦ κώδικος ἀποτελεῖ φύλλον (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

4054. 520. Χαρτ. 16. XVII.
 “Ἡ θεία μυσταγωγία τῶν προηγουμένων.”

4055. 521. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου.
 2. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
 Μετὰ τῶν εὐχῶν.
 3. Κανόνες παρακλητικοὶ καὶ κατασκευτικοί.
 4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 5. Εὐχὴ ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.
 6. Ἀκολουθία εἰς τὴν παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.
 7. Διάταξις περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας.
 8. Ἀκολουθία εἰς εὐλόγησιν οἴνου.
 9. Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἑορτῶν.
 10. Ἀκολουθία εἰς ἐνπνιασμόν.
 11. Εὐχαί.
 12. Περὶ ἀφορισμῶν.
 13. Λύσις ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως.
 14. Εὐχαί.
 15. “Διηγήσεις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.”
 16. “Ἀρχὴ περὶ τοῦ φλεβοτομήσαι”
 καὶ “Περὶ τοῦ πότε δεῖ φλεβοτομεῖν τοῦ χρόνου ὄλου.”
 17. Περὶ αἰσίων καὶ ἀποφράδων ἡμερῶν.
 18. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
 19. “Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἐβδομάδος.”

20. "Οί μακαρισμοί τῶν ἡ' ἡχων."
21. Ἑρμηνεία εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ἄρχ.
Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Πατέρα λέγεις ἀνθρώπε τὸν Θεὸν καλῶς λέγεις.
22. "Ἐκ τοῦ Λεξικοῦ."
Ἄρχ. Ἐταῖρα φίλε' ἐταῖρον τὸν ἀδελφόν' ἐτυράθη' ἐσκληρύνθη.
23. "Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ Νικηφόρου τοῦ ὁμολογητοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Πῶς τρίτον προσκυνεῖται τὰ τίμα ξύλα, ὅτε ἐν τῇ α' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τυποεῖσα προσκύνῃσι τῶν τιμῶν ξύλων ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γέγονεν."
Ἄρχ. Ἡράκλειος λαβὼν ἐκ Περσίδος τὰ ζωποικὰ ξύλα.
24. "Ἐρωτήματα διάφορα τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου πρὸς Γρηγόριον τὸν μέγαν Θεολόγον περὶ ἱερῶν."
25. "Ἀπόκρισις Γρηγορίου τοῦ μεγάλου."
26. "Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις περὶ τῶν ἡ' ἡχων τῶν ἀναστασιμῶν."
27. "Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος" Περὶ πίστεως.
28. "Ἱστορία περὶ Λογγιβάρδων."
29. "Ἱστορία περὶ τοῦ μύρου τοῦ πολυτίμου."
30. "Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἀγίῳ θρεῖ τοῦ Ἄθω ἐπὶ Μιχαὴλ βασιλέως τοῦ λατινόφρονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Λατίνων καὶ λατινοφρόνων."
31. "Τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου αἱ παραβολαί."
Μετὰ βραχείας ἐρμηνείας αὐτῶν.
32. "Διάταξις ἀγίων καὶ θεοφόρων ἀνδρῶν περὶ τοῦ πῶς δεῖ προσεύχεσθαι καὶ περὶ ἐγκρατείας καὶ νηστείας τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ δ' ἀγίων Τεσσαρακοστῶν, καὶ ἐτέρων τινῶν ἀναγκαίων ζητημάτων."
33. "Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ συνθεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Θεοδοσίου."
34. Εὐχαὶ Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
35. "Ἐπιτομὴ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς πᾶν ὠφέλιμος."
36. "Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἐκ διαφόρων προσώπων περὶ διαφόρων κεφαλαίων πρὸς τὸν ἀββᾶν Ἀναστάσιον, ὃν τὰς λύσεις ἐποίησατο οὐχ ἐξ εαυτοῦ ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ ἀναγνωσμάτων τῶν ἀγίων πατέρων."
37. "Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολεῖτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν Περὶ τῆς θέας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας."
38. "Δέοντος τοῦ σοφοῦ καὶ βασιλέως" Φυσιολογικὰ.
Ἄρχ. Μεγάλῃ κεφαλῇ πλήρῃ γνώσεως εἰ κἂν στρογγύλος ὦ. Ὁξέα κεφαλὴ μεστὴ ἀνοίας.
39. "Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου περὶ φράσει, καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ προφήτου Μωϋσέως εἰς πᾶσα Χριστιανὸν ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου, ἀπὸ τοῦ προφήτου, καὶ ἀπὸ πᾶσα χαρτὶ τῆς ἐκκλησίας μας, καὶ πρέπον εἶναι νὰ διαβάζητε."
40. "Διήγησις μερικὴ τοῦ Ἀγίου Ὁρους, τὰ λεγόμενα Πάτρια."
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος φύλλα πέντε, δώδεκα δ' ἐν τελει, περιέχοντα τύπους ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων.
4056. 522. Χαρτ. 16. XVII.
"Ἡ σύνταξις τῶν Κανόνων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ."
Κάνονες διάφοροι τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὧν τινὲς μὲν μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου, τινὲς δὲ μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένῃς εἰς ἕκαστον τροπάριον τῶν Κανόνων.
4057. 523. Χαρτ. 16. XVII.
Εὐχολόγιον.
4058. 524. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἀκολουθία ἀνώνυμοι.
2. Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως.
3. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
4. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος.
5. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια μετὰ τῶν ἑξαποστελαρίων.
6. Κανὼν τοῦ Πάσχα.
7. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
8. Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν μεγάλων ἀγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Ἐν τέλει Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει τλήμων Κύριλλος ἀρετῆς πάσης ξένος. Ἐν ἔτει Ἰβρα' μηνὶ Μαρτίῳ (=1598).
Ἐν ἀρχῇ φύλλα περιέχοντα Ἀναγνώσματα καὶ Τροπάρια.
4059. 525. Χαρτ. 16. XVII.
Τριψίδιον
μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς μέσης ἐβδομάδος.
4060. 526. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ (ἀκέφ.).
2. Εὐχαί.
3. "Ἀρχὴ τῶν ἐρωτοἀποκρίσεων" (κολ.).
Ἄρχ. Ἐρώτησις τί τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Ἀπόκρισις. Ὁ Ἰωσήφ. Ἐρώτησις. Τί τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων. Ἀπόκρισις. Σταυρός.
4061. 527. Χαρτ. 16. XVI.
1. Μηνολόγιον τῶν κολλύβων.
Ἄρχ. Γίνωσκε ὦ ἀγαπητὴ παρακλησιάρχα πότε ἐνὶ χρία ποιῆσαι κόλυβον τῶν ἀγίων' δταν δὲ ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἀγίου εἰς 4' ἔχει δὲ καὶ ὁ ἅγιος εἰκόνα, τότε ποιήσον καὶ κόλυβον.
2. Ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου.
3. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
Ἐν τέλει...ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ Θεωνᾶ ἱερομονάχου...ἐν ἔτει Ἰβρα' μηνὶ Μαρτίῳ (=1577).
4062. 528. Χαρτ. 16. XVII.
"Διάταξις τῆς τοῦ πατριάρχου λειτουργίας πῶς γίνεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ καὶ ἡ τάξις τῶν

χειροτονιῶν, τότε καὶ πῶς γίνεται ἐκάστη, σὺνταχθεῖσα παρὰ τοῦ πρωτοστοιάρχου τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διακόνου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Γεμιστοῦ."

4063. 529. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἀναστασίου Συναΐτου Εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.
 2. "Ἀκολουθία ἐπὶ ὀχλήσει αἰσχροῦν καὶ βυπαρῶν λογισμῶν."
 3. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον β'.
 4. Κανῶν εἰς τὸν Πρόδρομον.
 5. Εὐχαί.
 6. "Ἀκολουθίαι εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
 7. Στιχηρὰ.
 8. "Κανῶν τῶν ἀγίων τοῦ ὄλου χρόνου."
 9. Ἀκολουθία παρακλητικὴ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.
 10. "Κανῶν εἰς τὰ ἑννέα τάγματα τῶν ἀσωμάτων."
 11. "Κανῶν ἐξομολογητικὸς φιλοσόφου Ἱεροθέου μοναχοῦ."
 12. "Ἐξομολόγησις μεσανυκτικῆ Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ] εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
 13. "Εὐχὴ ἀλφαβήτου Διοντοῦ δεσπότης."
 14. Διατάξεις περὶ μοναχῶν.
 15. "Ὁ θαῖον Νείλου Πρὸς ἀρχάριον μοναχὸν ἀλφάβητος."
 16. "Κανὼν μεσονυκτικὸς."
 17. Εὐχαί.
 18. Κανῶν νηπτικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν.
 19. Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
 20. Εὐχαί.
 21. "Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον οἴκοι κδ'" (κολ.)

4064. 530. Χαρτ. 16. XVI.
1. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ...ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν."
 2. Μηνολόγιον.
 3. Ἀκολουθίαι.
 - α'. Εἰς ἀρχάριον βασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
 4. Εὐχαί.
 5. Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι (κολ.).

4065. 531. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθίαι.
 - α'. Τῆς ἐβδομάδος.—β'. Τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν κοσμικῶν.
 2. Δοξαστάρια τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ.
 3. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
 4. "[Α]ριθμητικοὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα, τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ θεμελίου τῆς σελήνης." Ἑρμηνεία τῆς εὐρέσεως αὐτῶν.
 5. Μακαρισμοὶ τῶν ἡ' ἡχων.

Η.

6. Εὐαγγελία τινα.
7. Στιχηρὰ τῆς ἐβδομάδος.

4066. 532. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀποστολοευαγγελια παρακλήσεως ἐπὶ ἀσθενοῦς.
 2. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
 3. Καταβασίαι τοῦ ἐνιαυτοῦ.
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 5. "Λόγος πάνει οφέλιμος του ἁγίου γέροντος..."
 6. "Λόγος πάνυ οφέλιμος περὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ περὶ τῆς θείας λειτουργίας."
 7. "Ἑρμηνία πῶς κοινονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ οράσεως δια τὴν κοινῶν."
 8. Περὶ εὐρέσεως τοῦ Πασχαλίου.
 9. "Περὶ φλεβοτομίας ποίας ἡμέρας πρέπει νὰ γίνεται."
 10. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
 11. Ἐξομολογητάριον (ἀκέφαλον).

4067. 533. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἡ ἀκολουθία τῶν ὥρῶν τῆς Ἀκαθίστου μετὰ τῶν οἴκων (ἀκέφ.).
 2. Κανῶν καταλυτικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν.
 3. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.
- Ἐν μέσῳ τῷ κώδικι Εὐχαί. Ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

4068. 534. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθία εἰς βασοφοροῦντα.
 2. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου σχήματος.
- Ἐν τέλει Νείλου μοναχοῦ.
3. Εὐχαί.
 4. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος.
 5. Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
 6. "Υπόγραμμα τοῦ ταλτηρίου (γρ. Ψαλτηρίου) ὑπὸ τοῦ ἀρχιέρειος δοθήσει."
 7. Περὶ ἀφωρισμένων καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν.
 8. Εὐχαί.

4069. 535. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ ἀποσπάσματα.
 2. Κανῶν τοῦ Πάσχα.
 3. Στιχηρὰ τῶν ἐσπερινῶν τῆς ἐβδομάδος τῆς διακαιησίμου.
 4. Ἀκολουθίαι.
 - α'. Τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—δ'. Τῆς ἐβδομάδος.
 5. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
- Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλων (Παργ. XIII), ἐν οἷς μέρος τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου.

4070. 536. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Τροπάρια.
 2. Θεοδοκία.

55

4071. 537. Χαρτ. 16 μικρ. XVIII.
1. "Εὐχαί συλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, πλῆστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ..."
2. Θηκαρὰ Πένθη καὶ Εὐχαί.
3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
4. Εὐχαί.
Ἐν τέλει· Χεῖρ ἁμαρτωλοῦ Δανιὴλ ἐλαχίστου ἱερομονάχου τοῦ Ἰβηρίτου ἐκ πόλεως Τρίκκισ τε τῆς Θεσσαλίας. 1701. Ὀκτωβρίου 28.
Ἐν ἀρχῇ φύλλα ἔντυπα Μικρᾶς συνόψεως (αρχῆς), ἧτις λείπει παρὰ Βρετῆ.
- *4072. 538. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
4. Τάξεις χειροτονιῶν.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἰδιορρόθμων ἀρχικῶν γραμμάτων.
- *4073. 539. Χαρτ. 4. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ἐν τέλει· Ἐγράφησαν αἱ ἱεραὶ καὶ θεαὶ λειτουργίαι αὐταὶ παρ' ἐμοῦ Ἰγνατίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ θείᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῇ τοῦ κτῆματος Διονυσίου, ἧς καὶ κτῆμα τυγχάνουσιν ἐν ἔτει Ἰρλα' μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1622).
Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Οἱ τίτλοι χρυσοῖς γράμμασιν.
4074. 540. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ἐν τέλει· Τοῦ ἔτους Ἰνθ' (=1551).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
4. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἐβδομάδος (κολ.).
4075. 541. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
4. Εὐχαί.
Ἐν τέλει· Αἱ θεαὶ αὐταὶ καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι ἐγράφησαν ἐν ἔτει αχξή' (=1668) χειρὶ Παρθενίου ἱερομονάχου ἐν τῇ σεβασμῆ λαύρᾳ τοῦ δσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.
4076. 542. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Εὐχαί.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἰρκε' (=1617).
4077. 543. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Ἰωάσαφ ἐν ἔτει Ἰρξς' μηνὶ Δεκεμβρίῳ κγ' (=1657).
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
4. Εὐχαί.
5. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἐβδομάδος.
6. Μακαρισμοὶ τῶν ἡ' ἡχων.
4078. 544. Χαρτ. 8. XVII.
1. Περὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τάξεως.
2. Τάξεις χειροτονιῶν.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4. "Ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων τῆς Χριστοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως."
5. Ἐρμηνεία τοῦ ἐγκαινιασμοῦ ναοῦ.
4079. 545. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Μεθ' ἐκάστην λειτουργίαν Εὐχαί.
4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόντος.
4080. 546. Χαρτ. 8. XVI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Μετὰ τῶν εὐχῶν.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους Ἰπγ' (=1575) Χριστόφορος.
4081. 547. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Αἱ λειτουργίαι μετὰ καὶ τῶν εὐχῶν (κολ.).
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει Ἰρρη' Ὀκτωβρίῳ 5' (=1609) ἐγράφη χειρὶ Ἰγνατίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου.
4082. 548. Χαρτ. 8. XVI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Μετὰ καὶ εὐχῶν (κολ.).
4083. 549. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ἐν τέλει· Ἐτει αχις^ϕ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως Ἀγούστου ε' (=1616) διὰ μὲν χειρὸς Κυριακοῦ μοναχοῦ ἐγράφη τυγχάνει δὲ κτῆμα Δανιὴλ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Τίνου.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Μετὰ καὶ εὐχῶν.

4084. 550. Χαρτ. 8. XVI.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
 'Ἐν τέλει 'Ἐν ἔτει ,ζρβ' (=1594).
4085. 551. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
 'Ἐν τέλει 'Ἐγγραφή διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ, ἐν ἔτει ,ζριη' (=1610).
4086. 552. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4087. 553. Χαρτ. 8. XVII.
 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
 'Ἐν τέλει 'Ἐγγραφή διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζριη' (=1610).
4088. 554. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4089. 555. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4090. 556. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 'Ἐν τέλει 'Ἐτελειώθησαν αἱ θεῖαι καὶ ἱεραι λειτουργίαι διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ καὶ τλήμονος 'Ισαὰκ βακενδήτου...
4091. 557. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4092. 558. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἐρμηνεία τῆς θείας μυσταγωγίας.
 2. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. "Εὐχὴ συγχωρικὴ ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν."
 'Ἐν τέλει 'Ἐγγραφή χειρὶ Γαλακτίωνος ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων ἐν ἔτει αχμθ' 'Ιουλίφ ε' (=1649).
 4. "Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἑβδομάδος."
4093. 559. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4094. 560. Χαρτ. 8 μικρ. XVI.
 1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 2. Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.
 'Ἐν τέλει 'Ὁ ἱερεὺς εὐχου κάμοι τῷ τάλασι Δοσιθέῳ τῷ ,ζμς' Δεκεμβρίου ιζ' ἔγγραφή (=1537).
4095. 561. Χαρτ. 16. XVII.
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4096. 562. Χαρτ. 16. XVI.
 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 'Ἐν τέλει 'Ἐγγραφή τῷ τάλασι Δοσιθέῳ μονοτρόπῳ τ' μς' ἔτει Φεβρουαρίου θ' (=1538).
4097. 563. Χαρτ. 16. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 'Ἐν τέλει 'Ἐν Ἀθωνος ὄροι ἔγγραφε αχρη' Νοεμβρίῳ (=1658).
 2. Εὐχαί.
- 4098—4115. 564—581.
 Χαρτ. 4. 8. 16. XV—XIX.
 Κώδικες μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.
4116. 582. Περγ. φύλλ. 4. 8. 16. VI—XIV.
 Φάκελος
 περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα κωδίκων ἐκκλησιαστικῆς ὄλης. 'Ἐν φύλλῳ (XIII) περιέχει ὅλην μαθηματικὴν, ἕτερον δὲ (XIII) περιέχει μέρος Λεξικοῦ.
4117. 583. Χαρτ. 4. 8. 16. XV—XIX.
 Φάκελος
 περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα κωδίκων, τὰ πλείστα ὄλης ἐκκλησιαστικῆς καὶ μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς, πάνυ δὲ ὀλίγα τῆς θύραθεν γραμματείας.
4118. 584. Χαρτ. 16. XVI.
 1. "Μαρτύριον τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης."
 2. "Στίχοι ἱαμβικοὶ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς πᾶσιν πράξιν πῶς δεῖ διαγεῖν πάντα ἄνθρωπον."
 3. "Περὶ ἀδελφοῦ ὄντος ἐν κοινοβίῳ πῶς χρὴ διαγεῖν καὶ περὶ οἰκονόμου καὶ ἡγουμένου πῶς πρέπει νὰ ἐπιτιμοῦσι τοὺς πταίνοντας."
 4. "Διδασκαλία πρὸς ἀρχαρίους μοναχοῦς ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Δανηλ τοῦ σχολαστικοῦ."
 'Ἀρχ. Δεῖ τὸν βουλόμενον σωθῆναι καὶ διδαχὴν ἐξηγητὴν ἀκούειν.
 5. "Περὶ γαστριμαργίας καὶ ὅτι βλάπτει μεγάλως τὸν θέλοντα σωθῆναι καὶ περὶ ἐτέρων πταισμάτων" (κολ).
 'Ἀρχ. Γαστριμαργία καὶ ἡ μετὰ οἴνου καὶ ὕδατος πολυποσία φέρει πολλὴν ἀμέλειαν καὶ ἀσθένειαν τοῦ σώματος.

4119. 585. *Περγ.* 16. XII. *Ψαλτήριον.*
 Ἔχει τὰ φύλλα ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συνερρικνωμένα, καὶ ἄλλως δ' ἐστὶ μεγάλως βεβλαμμένος, ἅτ' ἐφ' ἱκανὸν χρόνον κεκρυμμένος ἐν χώματι.
4120. 586. *Χαρτ.* 16. XVII.
1. Γρηγορίου Νέσσης Πρὸς Ληγοῖον Μελιτηνῆς.
 2. "Ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων μέρος, ἐρμηνεία Ἰωάννου τοῦ Ζωναρά."
 3. Τὰ κεφάλαια τῶν πατέρων τὰ ἐπόμενα συνήθως τοῖς συνοδικαῖς κανόσιν ἐν τοῖς νομοκάνοσιν.
 4. "Ἐκ τοῦ συντάγματος Γεραδίου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι τὸ τοῦ Πάπα ψῆδον μνημόσινον οὐδέν τι παραβλάπτει οὐδὲ φέρει τι σκάνδαλον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν."
 5. Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων Μάρκου Ἀλεξανδρείας.
 6. "Μέρος ἐκ τοῦ συντάγματος τῶν ἱερῶν κανόνων Μιθθαίου ἱερομονάχου [τοῦ Βλαστάρεως] τοῦ μεταγενέστερον γράψαντος Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά καὶ Θεοδώρου πατριάρχου Ἀντιοχείας τοῦ Βαλασαμάν."
 7. "Τῶν ἀναγκαίων ζητημάτων ἢ λύσεις Ἀναστασίου τοῦ σοφοῦ Συναῖτου."
 8. "Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι ἐθνικὸν κατηχούμενον" (κολ.).

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

σ.	σελ.	στ.	ἀντι	γράφε		σ.	σελ.	στ.	ἀντι	γράφε
1	2	22	Πράξις	Πράξις					Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου ἤτις καὶ εἰς τύπον ἐξεδόθη ἑλληνολατινιστὶ ἐν ἔτει: φφ45' 1596· ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ἰερωνύμου Κομμελίνου· σωζομένη ἐν τῇ τοῦ Φιλοθέου, καὶ ἐν ἄλλαις.	
2	1	28	ἐπι	καὶ						
		40	σελ. 2	σελ. 2 (φ. 411)						
3	2	43	ἱστορία	εἰκῶν						
4	1	23	παραμένοντος	παραμένοντες						
		30	Μετὰ τὸν στ. 80	πρόσθεσ' 7. Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ τοκισύζωνων		22	2	19	1. Θεολογικὴ συγγραφή	1. [Νικολάου τοῦ Καλλιγράφου] Θεολογικὴ συγγραφή
		31	(κολοβ.)	Τέλ. (κολοβ.)						
2	47		Πρόσθεσ' Κατὰ τὸν Εἰρημίου Γ(αεσοβγ) ἐν τῷ Litterarisches Centralblatt τῆς 29 Μαρτίου 1890 ὁ κώδιξ ἐγράφη μᾶλλον τὸν ΙΧ αἰῶνα.					40	Ἐν τέλει τοῦ ἀρ. 1	πρόσθεσ' "Ιδ. καὶ ἀρ. 1801 (88)
5	1	20	ἀββὰ	αββὰ		24	2	35	Ἐύχαι λζ'	Ἐύχαι λζ'
		42	(λζ'—ξβ')	(νζ'—ξβ')		25	2	44	πορρείας	πορρείας
		43	(λγ'—η')	(ξγ'—ι')		26	1	48	φχξδ'... (=1644)	φχξξ'... (=1647)
6	1	27	ἀντιστρατιωτικῶν	ἀντι στρατιωτικῶν		29	1	47	κ'	κε'
		2	45	,ζ'φ'λδ'	,ζ'οδ'	31	2	32	Πολλάκις	Πολλάκις
7	1	42	δμοιαί	οὐχ δμοιαί		56	2	38	Πρόσθεσ' Πανομοιότυπα δύο σελίδων τοῦ κώδικος ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Ὁ ἀγορευτικὸς κώδιξ τοῦ Ἐρμῆ" ἐν τῇ Βιβλιογραφικῇ Ἔστῃ 1898 (Ἰανουάριος—Ἰούνιος) σ. 40 καὶ "Noch einmal das Dionysius-Kloster auf dem Athos" ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Β' σ. 609 κ. ἐ. Πλῶ. Ι.	
8	1	43	γράφειν	γράφην		62	1	1	Σισινίου	Σισινίου
9	1	8	πνεύμασι	πνεύματι		65	2	33	Ἐπιστολή	Ἐπιστολὴ εἰσαγωγικὴ εἰς τὴν ὑπ'ἀρ. 14 συγγραφὴν.
		2	27	Ἀρχή... ἀγίω	Ἀρχή... ἀγίω				38	Πρόσθεσ' Ὁ ΜΑΝΟΤΗΑ ΓΕΔΕΩΝ ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Κωνσταντινουπόλεως Τόμ. Θ' τεύχ. 14 σ. 111 λέγει τάδε· "Τὸ χειρόγραφον ἐν τέλει φέρει οὐ μόνον Παρθενίου πῶτος, ἀλλὰ καὶ, ἂν μὴ ἀπατώμαι, ρήτωρ ἀρχιεθύτης Παρθένιος ἐξ Ἀναβρετῆς."
10	1	2	γεωργικοῦ πῶτος βιβλίου	Συμῶν Σηθ Περὶ τροφῶν		68	1	19	2. "Ἐτερος	2. [Μαλαξοῦ] "Ἐτερος
		2	26	οελγψζλωξλθυλω	οελ'νψζλωξλθυλ'ω			21	8. "Μακαριστάρια	8. [Βενεδίκτου Τραγκαρόλου] "Μακαριστάρια
12	1	3	μὲν	μὴν				30	Σουμερίης	Σουρούμης
19	2	27	Πρόσθεσ' Ἀπόδοι δὲ χειρὶ νεωτέρῃ (XVIII), πιθανῶς τῇ αὐτῇ τῇ γραφῇ καὶ τὰ ἐν τέλει τοῦ Πίνακος τῶν περιεχομένων, καὶ τάδε· Μαρία ἡ ἔκγονος Φιλαρέτου τοῦ ἐλετήμονος, γυνὴ δὲ γενομένου Κωνσταντίνου βασιλέως, υἱοῦ Βιρῆνης τῶν συγκροτησάντων τὴν ἀγίαν ἑβδομην Σύνοδον, ἐν Νικαίᾳ κατὰ τῶν εἰκονομάχων ἤτις βιασθεῖσα ἔλαβε τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, ἡσυχάσασα ἐν Μοναστηρίῳ ἐν Βυζαντίῳ. Τῇ αὐτῇ δὲ χειρὶ ἐν τέλει τῆς πρὸς Ἐβραίου ἐπιστολῆς Παύλου καὶ πρὸ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἑρμηνεία τῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκαλύψεως Ἀνδρίου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καπταδοκίας ἀκμάσαντος κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἡμισίαν ἑκατονταετηρίδα, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆς, καὶ					34	7. Τροπάρια	7. [Δημητρίου Σουρούμη] Τροπάρια
						85	2	37	αωνή ψ'	αωνη"'
						87	1	30	νοστήματος	νοστήματος
						99	2	8	Πρόσθεσ' Τέσσαρα πανομοιότυπα ἐκ τούτου τοῦ κώδικος ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΗΕΙΝΡΙΧ ΒΡΟΚΚ-ΗΑΥΣ ἐν τῷ βιβλίῳ Die Kunst in den Athos-Klöstern, Leipzig, 1891, Πλ. 17—20. Θεωρεῖ	

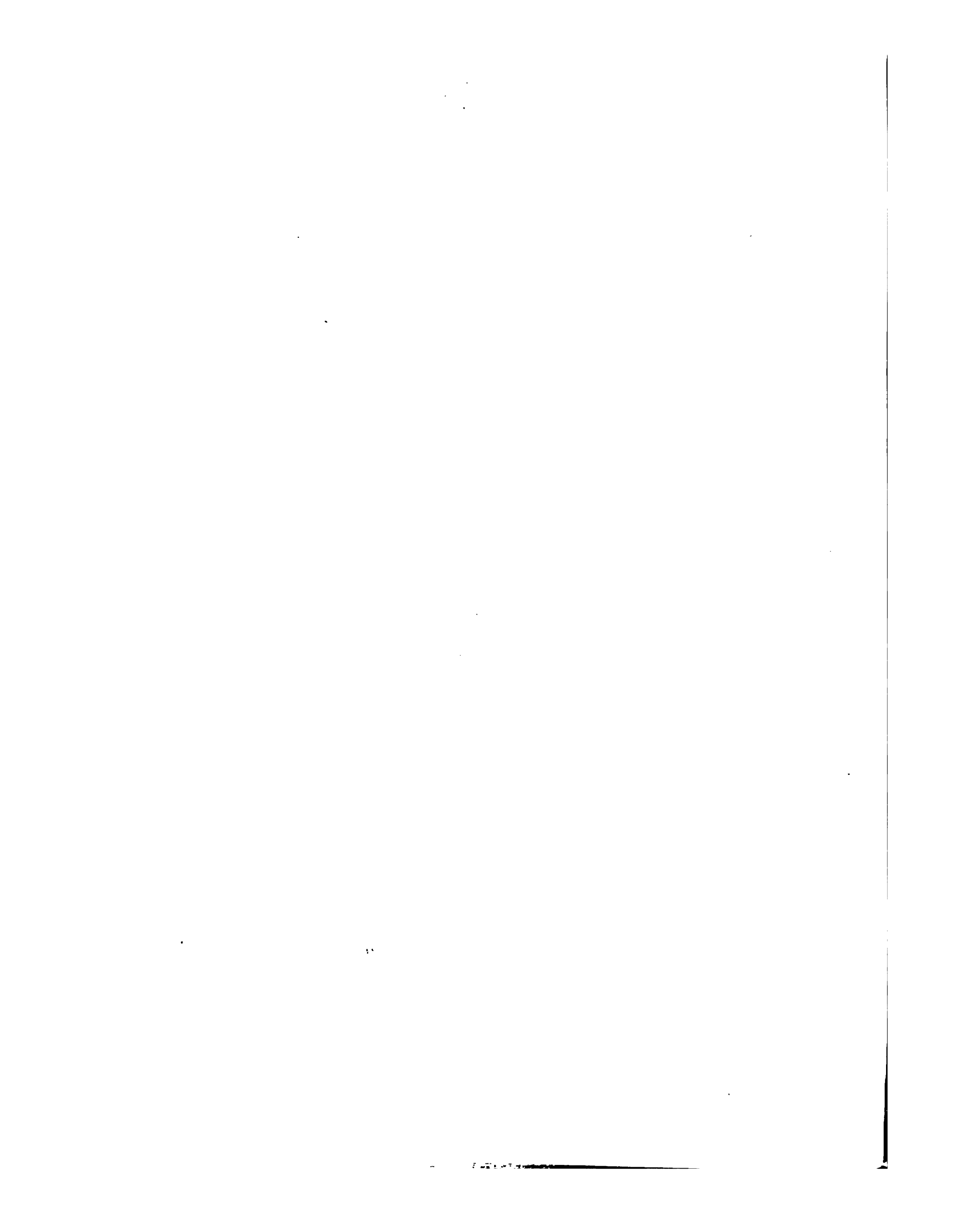
σ. σελ. στ.	ἀντι	γράφε	σ. σελ. στ.	ἀντι	γράφε	
		δὲ ὁ Brockhaus τὸν κώδικα γραφέντα μᾶλλον κατὰ τὸν IX ἢ X αἰῶνα.			ὅτι ἐν τῷ Νέῳ Μαρτυρολογίᾳ χρονολογεῖται τὸ μάρτυριον τοῦ ἐν λόγῳ Νικοδήμου τῷ 1722.	
110 2 30	Κατ' ἀκριβεστέραν περιγραφὴν σταλείσαν μοι ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου τοῦ Παντοκρατορινοῦ ὁ ὑπ' ἀρ. 197 κώδιξ σύγκειται μὲν ἐν ὄλῳ ἐκ σ. 760, περιέχει δ' ἐν τῷ χειρογράφῳ μέρει πρὸ τοῦ ἐντόπου Μηναῖα, Παρακλητικὴν καὶ Τριψύδιαν.		39	Ἐν τέλει πρόσθετες Ἐχομεν κατὰ ταῦτα ἐν τῷ κώδικι τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον, ἐκδοθὲν τύποις τὸ πρῶτον μὲν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1799 παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ (Βρεττῶ Νοεὸλ. Φιλολογία Μέρ. Α' σ. 181 ἀρ. 855), τὸ δεύτερον δ' ἐν Ἀθήναις ἐπιμελεῖα Στεφάνου Κωνσταντίνου Σκαθάρου παρὰ Φ. Καραμπίνη καὶ Κ. Βδάφα τῷ 1856.		
113 2 39	Πρόσθετες Ἴδε καὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ κώδικος τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου ΔΑΝΙΗΛ ΣΤΕΡΓΙΑΔΟΥ "Τὸ λεγόμενον Εὐαγγέλιον Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου" ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Κωνσταντινουπόλεως Τόμ. Δ' τευχ. ιε' σ. 216 κ. ἐ. Ὁ αὐτὸς περιέγραψεν αὐτόθι τευχ. ιε' σ. 221 κ. ἐ. ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν "Τὸ χειρόγραφον Ἰωσήφ τοῦ Καλοθέτου" καὶ κώδικα ἐκ τῆς μονῆς Παντοκράτορος, ὅστις οὐκ ἐπεδείχθη μοι κατὰ τὴν ἔτει 1880 διατρυβήν μου ἐν τῇ μονῇ, ἅτε ἴσως ὦν δεδανεισμένος ἐκτὸς τῆς βιβλιοθήκης.		188 1 15	πτεσάρων	τεσάρων	
			205 2 38	Μετὰ τὰς λέξεις "Θεορία. Πρόλογος" πρόσθετες Ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΡΗ. ΜΕΥΕΡ, Die Haupturkunden für die Geschichte der Athos-Klöster. Ἐν Λειψία, 1894 σ. 226.		
			208 2 30	οὐ δὲν	οὐ	
			216 2 41	Ναπατιανῶν	Ναυατιανῶν	
				50	Zeitschrift I	Zeitschrift IV
			218 2 15	ἐλλειπές	ἐλλιπές	
			250 2 30	Ποίημα	Ποίημα	
			252 2 35	καὶ 43	ἀλφάβητοι	
			262 2 1	Πλουτάρχου Νέρων (;	"Ἐξήγησις τοῦ Πλουτάρχου [Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν] διδαχθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἀρίστου διδασκάλου Δανιὴλ Πατριάρχου τοῦ Κεραμεῖος."	
116 1 22	Ἰβηρικῆς	Ἰβηρικῆς				
130 2 23	Πρόσθετες Πανομοίωτον μιᾶς σελίδος τοῦ κώδικος ἐδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Εὐαγγέλιον τῆς μονῆς Καρακάλλου" ἐν τῇ Εἰκονογραφημένῃ Ἔστίᾳ 1898 (Ἰούλιος—Δεκέμβριος) σ. 88.					
134 1 49	δελταρίῳ	δελταρίου				
	2 30	κεφ. ζ'			κεφ. 1 ^{ον}	
148 1 19	ἀμαρτωλωτέρου	ἀμαρτωλωτέρου				
155 2 51	Μετὰ τὸν ἀρ. 3 πρόσθετες 8 α. Τοῦ αὐτοῦ		298 1 5	νίε	ντε	
156 2 39	Δότε ἐμοί	Δότε μοί	301 2 43	Πρόσθετες Τὰ ὑπ' ἀρ. 10, 12, 21, 82 καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 87 ἐξεδόθησαν ὑπὸ ΜΑΝΟΘΗ ΓΕΔΕΩΝ "Μνημεῖα μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς ποιήσεως" ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Τόμ. Γ' τευχ. ιδ' σ. 201 κ. ἐ. Τούτων τὰ ὑπ' ἀρ. 10 καὶ 12 ἐδημοσιεύθησαν καὶ ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Ἱστορικοῖς Μελετήμασι σ. 121 ἐν σημειώσει. Τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 46 ποίημα ἐξέδωκεν ὁ αὐτὸς ΓΕΔΕΩΝ ἐνθ' ἀν. σ. 204—205 ὡς ἔργον Τζαμπλάκου, παραλαβὴν τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ στ. 66 τοῦ ποιήματος, ἀλλ' ἀμφίβολον εἶ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐστὶ πράγματι τὸ τοῦ ποιητοῦ.		
164 1 37	Ἀποστοστολοεὐαγγε- λων	Ἀποστολοεὐαγγελον				
165 2 11	Ἰσραὴλ	Ἰσμαὴλ				
168 1 4	ἀγνωρήτου	ἀγνωρήτου				
174 1 21	εἰς πάντας	πάντας				
	32	Πρόσθετες ὁμοίως δὲ μετὰ καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν ὑπὸ ΜΑΝΟΘΗ ΓΕΔΕΩΝ ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Τόμ. Θ' τευχ. 14 σ. 110.				
	2 5	Πρόσθετες Πανομοίωτον μιᾶς σελίδος τοῦ κώδικος ἐδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Τετραεὐαγγελον παλιμνήστον" ἐν τῇ Εἰκονογραφημένῃ Ἔστίᾳ 1898 (Ἰούλιος—Δεκέμβριος) σ. 265. Ὁ δὲ ΜΑΝΟΘΗ ΓΕΔΕΩΝ ἐνθ' ἀν. εἰκάδων ἀναγνωστῶν τὴν χρονολογίαν, ὡς ἔστι ἀντι ὡς ἔστι ἀποδέχεται ἔτος τῆς γραφῆς τὸ 1129· γράφει δ' ὁ αὐτὸς ὁ Γονικὸς ἀντι Ὁγωνικά.	319 2 27	Πρόσθετες Πανομοίωτον μιᾶς σελίδος τοῦ κώδικος ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ HEINRICH BROCKHAUS ἐνθ' ἀν. Πίν. 21.		
			354 2 13	ἀπόσπασμα τοῦ Πτολεμαίου	γεωγραφικὸν ἀπόσπασμα	
			365 2 6	παραδιδάσκει	παραδιδούσα	
178 1 10	82	64		9	τοῦ τῆς	
184 1 44	μετεγλωττίσθη	μετεγλωττίσθη		13	Πέτρον	
186 1 30	(=1709)	(=1709); Σημειωτέον,	367 1 46	(=νομίσματα)	// (=νομίσματα)	

1971

1972

1973

1974

BOUND

MAY 11 1917

UNIV. OF MICH.
LIBRARY

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 03475 8881